

~~8-a. 4-~~

185
~~70~~

22 - 5 - 10

Caja
8 B-47

~~_____~~
~~_____~~
~~_____~~

dominare in medio
improvisum est
mirabile

221

costo quatro reales

¶ Fratri Jacobi Carauacani & amicorum.

Fundamētum aliud nemo pōt ponere p̄ter id
quod positum est quod est christus Iesus.

El Colegio de la Compañía de Nra. Señora de Granada D. B.

De el ap. de el Beato de Astorga.

**Guillermus vorrillong super
quattuor libris sententia
rum nouiter correctus
z apostillatus.**

Non indiget ex
purgatione

180

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher but appears to contain several lines of script.

Et Sacre pagine professoris eximii magistri Guillelmi vorillonis ordinis fratrum minorum opus sup quatuor libros finis feliciter incipit.

Octissimi viri

patres atqz pcelebres: eius vestigiosas semitas secutus: qz tribus pposuit digitis orbis terre: capiti dñi supmū danū ingrediens: fauēte altissimo tria sum facturus.

diuisio principij

Primo. n. collatio premitetur sophie commendatina. Secūdo dubietas adtinget cum magistris collatiua. Tertio humilior postponetur loquela gratiatiua.

Intitū collatio nis

Ad primū i quo vt dixi collatio pmittit rē.

Ad tante theologie qz theurgie nobis diuinū Dionysius in dignitū aliqñtē: p posse laudes septemidas eximias ex inditp occurrit finonū floscul' mei cognominis icludēs tenorē. aliasqz plib' in vniuersitatib' meis in pncipijs acceptus: huiusqz artificiose scientiar' decē. pmens fastigia caritatis. s. Girantes vallē venerunt ad portā ciuitatis. In quibus liquidē vbi ad cōmendationē hui' scientie: quā stilo mirifico decorauit docto: celic' petrus lōbardus: parifcoz antistites egregias in suaz sentētiar' volumine copioso iuxta quatuor finis libros. 4. pādūf. Prio. n. ondit vigēs i termiabilitas ambitu pfectiorū artes claudēs libramine: in pmo sentētiar'. Secūdo melliflua amēntas in situ humiliori locata pio certamine. in. 2°. Tertio latitudinis entitas in tbo dulciorū sopozās dulci carmie. in. 3°. Quarto amātissima vnitas aditu patētiori reficiēs so lamine. in qrtō. Pmū. pbat rotūditatis circulus copiosior: potētior: signatus insinitate: cū pmittit. girātes. Secū. pbat loci amen' nidulus venustior: ornatio: grādī plenus claritate: subūgit thema. vallē. Tertū. pbat. Caritatis nodulus ardētior: seruētior: emissus diuinitate: dicit thema. venerūt. Quartū. pbat Honestatis titulus aptior: famosior: insignit' maiestāte. pcludit. ad portā ciuitatis. Et ideo setā equitate pleni sequamur iā veritatis vias. nā securitate girātes vallē venerūt ad portam ciuitatis. pp primū. C Lux sp indesciēs nris offert mentib' in supposito triplici. in primo sentētiar'. pp secūdū. C Creatura incipiens seminat in entib' cultura multiplici. in fo. pp tertū. C Ymago dei. p diēs mittit indigētib' solucōs malo septuplici. in. 3°. pp quartū. C Eliator: hois gesties se iungit pteplantib' sanatus cura medici. in quarto finis.

fundamenta qba collatio nis

bus vltimarijs pñctis meis p trib' alijs se qñtib' pncipijs donde benignissimo rēseruatis. Pmariū se obijcit pteplādū aptius in quo vt dicebat onditur vigēs rē. Quod pbat rotūditatis rē. cū pmittit. Girantes. pp qd lux semp rē. Nec quippe optimi pñes r dñi sapia altissimi nūcupatur ore ei' p grediēs. pumoge nita ante oēm creaturā. que sola altissimaz rē ruz secreta secretiora verissime inuestigat r in tāta mentem hois pace pstituit. vt in ecclesia: stica terarchia nobis affert diuinus Diony. vt putetur hō iam in deū trāsformatus: oblitusqz sit quod erat: r noscere incipiat qd nō erat. sic in libro pñsionū speculū ecclesie aureli' aug. ad dñm pclamat. In me eras r nesciebā de' meus. sero sero te amauit pulchritudo mea. Ibiqz tantaz pfunditaz accēdit cumulus: vt oīuz artū liberalium copia corā eius facie arena sit exigua: r tāq' lutum extimabif argētuz in p'spectu illius: vt testat nobis simachus ille verbis quidē parcus: sed mēte pñd' dulcissimo stilo ipsam alloquendo h in verba. S sapiētia dei tu magnetem laudabilis eloquij tullianā icude fixisti. quicqd in pōctis limpīdū: in comedijs autētici: apud oratores graue: in analecticis fidele: inter grāmaticos eruditū: in pñis mysticū sola exhaulisti. sequitur. Tu es. n. supeminēs politia veter: carmia caldeo: p' sideratōis pitagorico: architeca babilonio: noe archa: moysi p'stigia: ioseph blamine: tria sansonis enigmata. salomōis pblemata a cedro libani vsqz ad ypopi plenissime disputata: esculapij anti dōta: nasōnis poemata: apollinis oracula: r oīuz aliaz sciaz secreta inuestigādo trāscedis. Nec ille. Inqt ipa: ore ecclesia. r 4. c. suā amplā magnificētā humili ore elucidat. Tron' me' in colūna nubis. M maiestas excella excelsior: excelsissima: qz tronū in colūna tabernaculū regente collocauit. Vix celi circuitū solar' pfundam abissi penetrauit: r in fluctib' maris ambulauit: r i oi terra stetit: r in oi gēte r in oi p'plo pmatū habuit. Terrene facultates terrēnis hiāt partib': sed theurgia dei in supnis occupat: ille terrena suā perficte detēte: h in abyssum vsqz penetrat: ille discurrūt varijs motib'. h mētē pacatissimaz efficit. Quid plura h suos. h dños r pncipes solita ē eriger. Audite qd ipa dicat. Per me reges regnāt. r legū p'ditores iusta decernūt. Per me pncipes impant r potētes decernūt iustitiā. H ac si qdē loqñte reticēat dialecticoz maxie retho' lociqz p'clones: anism' possimata musice axiomata: geome' theoricata: astrologie clartora edlēata. Quid mūdo discurrat. Quid girat i diuerso poloꝝ cliatert he mūda rē situle sebiēt. Plato mēppitico. r igitō.

Dion.

Aug.

simachus

Nota hō sapientia

admit populos vt matheſeos imbueret diſci-
 plinis: pictagoras ceticos ꝛ lacedemonicos:
 minois atqꝫ liguri leges iſpecturus. Quā-
 ta terrarꝫ diſcrimina perſas medos caucaſuz:
 maſſagetarꝫ albanos: opulētiffima idē regna:
 latiſſimozꝫ philon amine traſmiſſo ille appol-
 lonius traſſerit: vt rex vires diſceret: pleniꝫ lo-
 cutus eſt ꝑhero. **Que** in hac ſola veriꝫ altiuz
 perfectiꝫ ꝛ in pace theartici ꝛ ſeraphicis vul-
 tibꝫ poſſident. vñ alie creaturas. hec ſummiuz
 inueſtigat creatorē. Cui gratiſſime **Dugo** ve-
 nerabilis li. primario arche noe mō dialogi ſu-
 az alloquēs aiām artes ceteras huiꝫ in ꝑpara-
 tiōe vanitati ꝑparauit. ita inquit. **Quid** tu
 vides o aia mea. Cui illa. ſcolā diſcentiꝫ ego
 vido. Aliꝫ ad formāda noua elemēta atqꝫ vo-
 ces inſolitas eſſan dēdas rudē ad hec linguaz
 inſectere diſcent. Aliꝫ vboꝝ iſerctōes ꝑpoſitio-
 nes ꝛ deriuatiōes primū audiēdo cognoſcef.
 Deinde adinuicē atqꝫ ad idē reponēdo me-
 morie cōmendare ſatagūt. Aliꝫ ceras ſtilo exa-
 rāt. Aliozꝫ figurarꝫ variis modis ꝛ diuerſis co-
 loꝝibꝫ in mēbranis docta manꝫ calamū ducēs
 preſignat. Aliꝫ acrozi ac forziōi qdā ſtudio:
 de magnis vt vñ negocijs diſceptatiōes q̄ſdaz
 adinuicē exercit: ꝛ q̄buſdā vboꝝ inuexionibꝫ
 viciffim fraudare ꝑtēdit. Calculātes quoſdā
 ego ēt vdeo ibi: alij tenſus in ligno neruū: ibi
 percutientes diuerſozꝫ ſonozꝫ ꝑferūt melodias.
 Aliꝫ vō q̄ſdā deſcriptiōes ꝛ mēſuraz formas
 explicāt. Aliꝫ curſus diſpōnes ſiderꝫ ꝛ celi mo-
 dū magnifice deſcribūt. Aliꝫ de naturis herba-
 rū. de ꝑſſonibꝫ hoiaz. de q̄litate oīuz rezꝫ ꝛ vir-
 tute ꝑtractāt: ꝛ in his oibꝫ: hꝫ ſit forma diuerſa
 diſcedi vna nō eſt oibꝫ ꝑficiendi. Cui **Dugo**.
 ymago te fallit veritatis o aia mea. Iſta. n. ſit
 nō ſapie ſed demētie humane ſtudij. in q̄bus
 imprudētes ꝛ ſulti tā intili q̄ ꝑnaci labore
 nās rezꝫ inquirūt. auctore vero ſuū ꝛ oīum nā-
 rū artificez ignozāt. hec ille. **Legūꝫ** o opti-
 mi magi ꝛ ꝑfes goꝝgiā ledntinū quē ſocratꝫ
 magiꝫ ꝑferūt centenariū vltra effectū nume-
 rū: tāto ardore ſtudij ſubleuatū: vt in ſcolis di-
 ceret: petite qd vultis ꝑſto eſt qui reſpondeat.
 Socrates ille thebanus nonagenariꝫ librū cō-
 didiſſe reſer. ꝑlato velut qd daz lumē terris
 miſſum octogefimario ꝑmo anno ſenio ꝑfectꝫ
 artus vltimos ſtudio ſuſpoſuit: quē annozꝫ
 numezꝫ antiqui ꝑſecrauerunt ꝑhi. Etoginta
 quippe vñū: nouem nouies faciūt. **Aſſert** doc.
Hicero. ad nepotiarū mittēs epiſtolaz: ſopho-
 clē tāto ꝑhie ſtudio operā dēdiſſe. vt. 10. 4. an-
 noꝝ coram iudicibꝫ fabulam edippi ediderit.
Parmenides quē italoꝝ germē ſemiauit. 15.
 annis ꝑre ſtudio in antris latitat. **Tiſtullius**
 tertia decade archimēdem ſyracuſanum ci-

tius marci marcelli occubiſſe gladio retulit
 q̄ archilidri ſuo ſpere dēſtititꝫ pictura. **Quid**
 de ꝑpocrate ſamio: tantis ingenijs ſubleuato
 vt ꝑ ſe ſine doctore de quolibꝫ diſſereret. quē
 referunt ꝑpter inuidiam a dijs ictu fulguris
 ſuffocatum. **Taceo** ſeptē ſapientes quos apol-
 lo conſecrauit: qui tantarum eſſulſere ſcientia
 rū fulgoꝝibus: vt ꝑto legibus cōdēdis apud
 romam cozꝫ ad libros mitteretur: ꝑcipue ad
 ſolonem. **Taceo** ariftippum: antiftenes: clean-
 tem: crates thebanum: ceterozꝫ ꝑhilofopho-
 ruzꝫ cuneos: qui labore tanto ſophie inſudane-
 runt: imo ſe dedicauerunt: vt cūctas abſicerēt
 diuitias. **Abite** vos inquit crates o peſſime di-
 uitie: ego vos ſubmergam: ne ſubmerga a vo-
 bis. **Si** igitur terrenis ſtudijs toti laboribus:
 tot periculis: frigoribꝫ: antiqui ꝑhilofophi ſci-
 entie dediti ſunt: quid facturus eſt ꝑianus de
 anagogice ſciētia dei. id quod ꝑhilofophozꝫ
 exordium intonuit: viri iuſti ꝑditiōes afferēs.
In lege diuſi ſunt voluntas eius: ꝛ in lege eiꝫ me-
 ditabitur die ac nocte. **Zigenem** ad oceanū
 ſcribens reſert **Hicero**. tanto huiꝫ ſophie amo-
 re detentum: vt ſe caſtraſſe dicatur. quo firmiꝫ
 mente eſſet in hac occupatus. **Hieronymꝫ** nō
 ſolum diuitias ſed patriam omnēqꝫ humanū
 dereliquit negocium vt iugiter aut ſcriberet:
 aut legeret. **Sex** enim milia origenis volumi-
 na ſe manifeſtate ꝑrelegiſſe. **Hec** opus cenſeo
Ambro. **Aug.** **Hilarij** ceterozꝫqꝫ laudes af-
 ferre ſingulas. vnum ꝑto certo iudico: vt cum
 his ſanctis doctozꝫbus ſancte vacare theo-
 logie ſit cibus: ſit potus: iocūdaqꝫ ſerenitas.
Que enim rogo gratioſior reſectio q̄ hac iſa-
 era ſcientia. **Que** maior quietatio. vbi maior
 iocunditas. vbi mentis ſoporatio dulcior. nul-
 libi. **Huius** quippe ſcientie dulcedine **Jo. le-**
 mouicus affectus epiſtola. 14. moralis expoſi-
 tionis ſomnij ꝑharaonis ipſam dulci verboꝝ
 ſtilo loquitur. **In**quit cellam vinariam. **S**
 aromaticam apothecaz que tam dulciza fauci-
 bus noſtris adminiſtrat eloquia doctrinarū:
 vt non terreſtrem eloquentiā: ſed celeſtem re-
 doleant aromantiam. **Et** ſequitur. **Admirabilia**
 teſtimonia tuaz: dſiderabilia ſup mel ꝛ fauū.
 quozꝫ auream ſapientiam ꝛ argenteam elo-
 quentiam arbitramur regius ꝛ ſedibus ꝑreſe-
 rendam. eteni vera declaratio ſermonum tuo-
 rum intellectū obſcuſatum illuminat ꝛ morū
 inſormatio affectū ſitientem mirabiliter refo-
 cillat. hec ille. **In** tippo quippe ſub cuſtodum
 noie d huiꝫ ſcie vacātibus **Jeremie.** 4. ſcriptū
 eſt. **Quaſi** cuſtodes agroꝝ ſeti ſunt ſuper eam
 in giro. **Hec** quippe ſtudioſis a viris mō va-
 latur exercitus aut iſtorologice: aut tropolo-
 gice: anagogice vel allegoꝝice expoſitionibus

Dugo
venera
bilis

Hicero.

Nota

I cre.

Primi sententiarum

Job

Aides. n. ubi qñ in speculo: lz nobis cū speculo enigma iūgat. p^ro ibicū i petris: or^o p^rya de i celo: sit^r padu: arturi gir^r idissolubil. Sic ad Job dō loquit. Job. xxviii. Nūquid iun gere valebis micātes stellas p^radadas aut girū arturi poteris dissipare: nūq̄ p^rduces lucifer i tpe suo: r vesper sup fines terre p^rsur gere facis: hec cūcta certissime exq̄rit sapien tia det: quā p^r modulo: n^ra t^rgit modicetas. hec terre sūdāmetā: celi motū giratiūz. eru ptionē fontū. motū granitate p^rsiderat: car dines orbis: abyssi. p^rfunditate: quātū etheris sit sursum: quātum pondus aque obtineant. hec p^rlectis sophia. d^r oi laude dignissima. d^r scriptis extollenda p^rpetuis. d^r mentib^r semp meditāda btis. Un^r Alan^r ille i poetis nō ifimus huius mētionē specialē facies: ad ei^r faciem vertens intuitū gratissimis sermo nibus eandē i de p^rplacitū nāe sic affatur. d^r dei p^rles genitrixq̄ rerū: vinculū mundi stabilitq̄ nexu: gēma terrenis: speculū ca ductis: lucifer orbis: p^rax: amor: v^ro: f^rgimē: potestas: ordo: lux: finis: via: dur: origo: vita: lux: splendor: species: figura: regula mundi. Que tuis mundum moderas abentis. cūcta p^rcoridi stabilita nodo nectis: r p^ractis glutio maritis celica terris. Que noys puras re colens ydeas singulas rerum spēs monetas cui fauet celuz famulaf aer. Et sequit. Que poli stellis varijs inauras etheris n^ri foliuz serenas siderē gēmis variōz celū milite com ples. Que vias ponti sepelios: r angēs sinco pans cursum pelagi seruozi: ne solis vultum cumulare possit equoz estus. hec ille. Quin igit o magist^r r patres optimi: inhiem^r hu ius rachelis pulch^r crime: formosissime: ve nustissime carissimis amplexib^r. p^r scalaz Ja cob scissimis susprijs celū adeam^r: vt ange los ascēdētes r dscēdētes iternis aspiciam^r ocul. Qui^r viā r amitrādū itinerariā seruida caritate: imo supseruida lz apparuerint plu rimi huius scientie doctoros maximī. hāc tū p^rre ceteris q̄ deducto familiari facilitōi no bis in lucē p^rdidit parisiē. b^r alme ciuitatis: quā nobilissima exornat scie vniuersitas: p^rre sul splēdidissim^r. qui velut sol ab ortu exiēs sua copiosa sciavniuersas di insigniuit ecclī as: r lz plurib^r in opusculis: p^rct pue i fināz q̄ d^rriptio volumie. L^rinus p^rmo trib^r quo ad p^rns pertinet isinual p^rmo diuina cēntie vni tas: cū p^rsonaz pluralitate p^rma: sēda r tertia distinctio. p^randē postmodū filij dei eter na generatio a tertia vsq̄ ad. x. exclusiue. de hinc flaminis sacri productio: tam eterna q̄ t^rp^ralis a decima vsq̄ ad decimānonaz exclu siue. d^r epine varie. p^rpietates tam p^rsonarū

inter se q̄ dei ad nos: q̄ lucide: q̄ manifeste imo desice declarent: textus pandit eximi^r. d^r igitur tibi deus potentissimē: excellētissimē me gloria. dec^r bono: q̄ detur p^rpetu^r: q̄ tate ciuitati: tanto studio: veri^r toti mundo tā p^rre fulgentem stellam emisisti. T^ribi petre iubar egregiū tāto p^r ope: p^ro labore venustissimo sit merces in patria d^rns Iesus: quem tecum videre mereamur. Amen.

Lepeditus reuerēdi ma gistri r domi ni metuedissimi d^r b^r i q̄ erat col lato scōmē datia p^rmittēda. Ne nio ad scōz i q̄ hēo collatiuā qō nē cū reuerēdis magis meis: cū q̄b^r imerit^r p^rcurro: discute^r. quā iuxta the ma collatiōis hīs i d^rbis efficio. v^r. Titul^r qō nis. An guillermi frequēs i nālibus giratio seu studiū ad salutē supnālē sufficiat p^rsequē dā: hoc ē q̄rere: vtz possit hō sciētjs hūmant us adinuētis sufficiēter se ad salutē ordina re. At p^rio q̄ sic. L^ris potētia hīs aliq̄ cōc p^r p^rmo obiecto adēq̄to p^r i q̄dlibet p^rtentū sub illo subiecto p^rmario. lz obiectū nāle itel lectus n^ri adēq̄to r p^rmaritū ē ens inq̄tum ens. igit in q̄dlibet itelligibile p^r hō p^r nām. p^r maior p^rz exēplo r rōne. Exēplo sic. Si. n. color seu lux corp^ralis ad p^rns n^r curo: sit obie ctū adēq̄tū visus. p^r visus i quodlibz p^rtentū sub colore seu luce. Rōne sic. Quia adēq̄tū d^r obiectū qz i nullo excedit potētia. lz si po tētia i aliq̄ sub eo p^rto nō possit. id nō esset adēq̄tū: lz obiectū potētia excederet. Adinor p^rz auctoitate Auic. p^rio metaph^r. ca. i. Ens r res inq̄t p^rma ip^ressione in aiām imp^rimū tur: nec possunt ex alijs māifestari. L^rōfirma tur: qz actiuo r passiuo sufficiēter approxi matis r nō ipeditis sequit semp actio: si sint cause nāles. Sz intellect^r possibilis est eā nā lis passiuā. agens cū nālīs actiuā: r nō semp impediunt. Igit de se possunt in quodlibet i telligibile. Un^r p^rhus tertio de aia dicit: qz in tellect^r possibilis est: quo est oia fieri: r agēs quo est omnia facere.

In oppositum vero r p^r pte nega tina af sic. Si agē ti p^r cognitionē necia ē cognitio sui finis di stricta. Sz hō n^r p^r ex nālīb^r p^rse cognitionem sui finis disticte. Igit necesse ē alā illabi spe cialē doctrinā. p^r maior p^rz. qz oc agēs p^r p^r nem agit ex appetitu finis. Igit sicut p^r natu rā agēti necessari^r ē appetit^r finis: sic r p^r co gnitionē agēti: oē vero volitū p^recognituz. Adinor vero. p^rbas. qz p^rhus sequēdo viā nā lem: aut errabit in cognitioē finis in particu lari: sicut ponere videt felicitatē in cognitioē

Alan^r

nota h

optima diuisio

reuerēdi ma gistri r domi ni p^rncipal^r p^rmi p^rncipij

titulus qōnis

arguit p^rmo

maior p^rbatur duplr

Auicē.

In op^r arguit

p^rbatio maioris

Primum principium

sub az sepatay i p^o r. lo. ethic. Aut dubi^o re-
maebit. An i p^o ethi. dubitatio. Si qd e deo
ru donu: ronabile e felicitate ec. Confirmat
auctate apli ad thio. 2. dicentis. His scriptur
ra diuinit^o ispirata utilis e ad docedu: ad ar
guedu: ad corripiedu: ad erudieduz. Et ba-
ruch. 3. Dedit illa iacob puero suo: r isrl dile
cto suo. post h i terris visus e: r cu hoib^o con
uersatus est. Et sic latitat questio sub dubio.

Paul^o
baruch

Anteq^o vltorius pgrediar reue
redi mgu opti
miq^o ptes more hu^o alme facultat. mis mee
theo. ptestor q i pnti actu seu i qcuq^o alto di
sra i postez p me sedo: n itedo aliqd dicef
qd sit s determinacione sacrosce mris ecclie:
aut s determinacione doctoz ab ea appro
batoz: qd cedat in fauore articuloz in hac al
ma vniuersitate pdenatoz. quod sit s bonos
mores: seu quouis mo valeat offendere pias
aures. q si oppo^o ptingeret: qd de p sua pif
simia misericordia auertere dignet: ex nuc. put
ex tue: r ex tue. put ex nune: casto: reuoco: re
tracto: r hco. p no dicto: parat: reuocare: cas
fate: r annullare ad situacione cuiuslibet ca
ritatiue sup hoc me monet: r spallt illi: vel il
loz ad que vel ad quos spectat hmoi deuia
tes ad via reducere vitas. Spallt tu de pnti
ptestoz q multa q dicitur^o suz itedo solu di
cere. pbabilr r collatiue: vt cu reueredis ma
gistris meis cu qb^o in lectura sniaz idignus
pcurro valea. pficere: qru dicta. pmitto iuxta
vires fideliter repetet: supplicat humillime
eoz exercitatis ingenijs: q si tata reuerentiaz
n habeat ore: qualr decet tatos viros: vt mi
hi idulgere dignet: q: in corde sp hfe itedo.

ptesta^o

Funda
mental
pclusio

sapia ac
cipitur
tripli

triplex
est felici
tas

His prestatioib^o pmissis qb^o
adherere itedo: qd iu vita duxero i huanis.
Pr^o decisioe qonis fitvna sudamitalis pefo
ta. C Sapia creata q summa e felicitas iheli
ua naliter metib^o capif: lz supnaliter i prima
tur. Ista pefo tres hz pticulas. Pr^oia e de im
presho. Scda de eo qd iprimis. Tertia de im
pmitate. C Pr^oia ps die q sapia creata su
ma e felicitas ihesua: Abi p^o notadu q sa
pietia capif triplr. Ano p hitu. vt in. 6. eth.
Sapia e qsi qdda caput hnis intellin r sciaz.
Aho p actu. vii aureli^o aug. illud apli p^o ad
Lhor. iz. Alij p spm^o daf fmo scie. Alij sermo
sapie: expones: dicit. Scia e in cognitoe tpa
liu. lz sapia in pteplatioe eternoz. Tertio ac
cipit vt vtriq^o pphedat ta pmi actu qz r^o: r
isto mo capif h. C Scdo notadu q triplex
est felicitas. s. ihesua: r obiectiua. ihesua i fe
lice. obiectia fe obijct pteplati. tertia vtriq^o
cois e. C Tertio notadu q sapia pt a tripli

ci driuari vocabulo. s. vl^o a sapere. r sic solu i
format intellectu. vel a sapore: r sic pprie di
cit actu volutat. aut tertio d^o qsi sapida scia:
r hoc mo dicit ta actu itells qsi pcedit qvo
lutat sequens. r isto capif in pposito. Hoc
hito pbaf pefo sic. Illud e summa felicitas ipe
sua: q hito maxie supma portio aie p qeicit:
sz hmoi e sapia acceptiedo sapias. p actib^o: vt
dein e. q ps pefomiva. Adatoz p3 ex roe bti
tudis. bitudo. n. f3. Boe. 3. d pfo. Est stat^o oi
uz bonoz aggregatioe pfect. stat^o vo qetes
die. It e p^o h i p^o ethi. Felicitas e opatio i vi
ta pfecta r ptiua hz optima vtute. optia vo
p^o i portioe pstat supioz. Adioz p3 p^o d actu
itells. An Jo. 14. Nec e vita cina: vt cogno
scat te deuz: que misit ihz xps. Et Aug. vi
sio e tota merces. Et i ps. Sattabor cu appa
ruerit glia tua. De actu vo volutat die. Au
gu. Fru i alicui rei amoz iher e pp fe. d abo
b^o actib^o pfecta ppletib^o felicitate. dicit id e
Aug. Fruimur cognitio: qb^o volutas pp fe
dlectata p qeicit. ecce act^o volutat. Confirma
tur ro. i eo e pfecta felicitas ihesua: p qd cla
re r secure vltio bono iugimur: ceu fini vltia
to. hmoi e sapia. q r c. Adatoz p3 ex rone fel
citas i segura tetioe visioe: r fruitoe exntis.
Adioz p3 de se. C Scda ps pefomiva die q
sapia creata nalr metibus capitur. Et 3° q ab
agete supnalr iprimis. C Ad euidetia aba
ru pnti e notada qda distictio. s. q receptens
pt ppari. aut ad forma quam recipit. aut ad
ages a q recipit. Pr^oio d^o potetia nal^o vio
leta: vel neutra. dr nalis: si naliter inclinat.
violata: si sit s inclinatone nale. neutra: si ne
qz inclinet naliter ad illa forma neqz ad oppo
situ. In hac at ppatioe nulla e supnalitas. sz
ppando receptiuu ad ages a q recipit: tue e
nalitas: qn receptiuu ppar ad tale ages qd
natu e nalif iprimere tale forma i tali passio:
supnalitas at qm ppar ad ages qd no e nalif
ipresiuu illi^o forme. Hoc hito pbaf p^o pticu
la sic. An aliqd receptiuu hz aliqd eoe i qd
nalif tedio: r eo pfect: et naliter iclinat i qd
libet sub eo pteu: sicut si audit^o inclinet nalr
in sonu: ita in sonis ptes sub eo. sz itells nalr
inclinat r format cognitioe ent: qsi qda coi
sibi obiecto. igr nalr receptibil e notice cu
iustibz obiecti sub ente pteu: r cognitiois di
uine: cu de^o ens includat qditatiue. C Quo
ad scdas pte p3. qz ds q e obifi bificiu: n e na
liter motiuu itells nri. Confirmaf. theo^o vie n
naliter acqru: ergo nec pte. pna p3 p locu a
maioz. Pr^oba aficedes sic. Si ageti p co
gnitoez necaria e triptita cognitio sui finis.
Pr^oio quo r qliter acqraf talis finis. Scdo
cognitio oiz q sut ad illu fine necaria. Ter

sapia pt
dici a
triplici
voca
bulo
pbatio
pctonia

Boeti^o

qd fel
citas

Augu.

prirma
ronia

2^a para
pctonia

nota h

necea e
tripctita
cognitio
finita

tio q̄ illa sufficiat ad illū finē. ¶ Prīmū p
 baſ. q̄ si neſciat q̄r̄ z quō finis acq̄raſ. neſci
 ret quō ad p̄ſecutionē illi finis ſe diſp̄eret.
 Scōz p̄z. q̄ si neſciat oīa neſciat a ad ip̄m̄ p̄
 ignozātiā vni poterit deſicere: ſi ē q̄ ad ter
 tū n̄ ſciat illa ſufficere ex dubitatiōe quā h̄z
 circa illa n̄ effica ceter p̄sequit. Sz hec tria n̄
 ſt viator p̄ nām. ergo zc. ¶ Probatio m̄. quo
 ad p̄m̄. ¶ Virtudo. n. p̄fer̄ tāq̄ p̄m̄ q̄dā p̄
 merit̄ a dō volūtate nō neſario acceptate.
 In hoc ē errauerūt p̄hi ponētes oīa a dō. p̄
 duci nāſt. ¶ Quo vō ad 2^m z 3^m mēbz pla
 nū ē. q̄s. n. ſt ſcire nāſit oīa neſaria ad ſalu
 tē: z q̄ illa ſufficiat cū de p̄deat ex mera vo
 lūtate dei. ¶ Infero ex p̄ p̄te p̄clom̄: q̄ ſe
 licitas n̄ſa ip̄clūa n̄ ē ſolū q̄dā imutatio vita
 lis ſeq̄ſtrando actu abſolutū. ¶ Probaf. ¶ Illa
 n. imutatio ſic accepta n̄ ē niſi q̄dā reſpect̄
 de p̄dicamēto paſſiōis. ſelicitas vero n̄ſa p̄ſi
 ſtitvt patuit̄ abſolut̄ actib̄. ¶ 2° ifero. p̄ba
 biliter ſolū q̄ p̄fectiſſim̄ act̄ ē act̄ ſapie: vt a
 ſapore d̄r̄. ¶ Probaf. q̄: i p̄fectiſſimo actu cōſi
 ſtit ſelicitas. ¶ Tertio ifero: q̄ ſapia vt iclu
 dit caritatē atq̄ itell̄s noticiā: p̄fectio: ē ca
 ritate. ¶ Probaf eodē medio. ¶ Cōfirmatur: q̄
 q̄n̄ aliq̄ duo ſe h̄nt ex additiōe adinē: ita q̄
 vni ſup aliud addit: illud q̄d addit ſp̄ ē p̄fe
 ctū: maxie ſi additū ſit perfectio: ſicuti q̄: hō
 addit ſup aīal rōnalit̄ p̄fectio: ē hō q̄ ani
 mal. ſz ſapia ſup caritatē gūſtū addit: vt in
 nuere v̄ btūis Berū. i. li. de amor̄ di. vbi dicit̄
 q̄ aſcēſus ē ab amor̄ ſiue caritate i ſapiētie
 donū. ¶ Quarto infero q̄ ſapia n̄ ſolū dicit
 actū itell̄ct̄: ſz ēt volūtatis. p̄z ex ſup̄dictis.
 ¶ Corroboraſ ex textu ¶ ſate. n. vbi enumerat̄
 dom̄s q̄ itell̄ctū diſponit̄: vt ē itell̄ct̄. cō
 ſiliū: z ſcia: de p̄fectiō itell̄s volūtati dicit.
 ¶ Replebit eū ſpūs ſapie. ¶ 5° ifero. q̄ ma
 gis p̄pletine ē ſapia i volūtate q̄ in itell̄ctū.
 Et ne ſit equoſcatio d̄ h̄ noie ſapia: nō q̄ ſa
 piētia q̄drupl̄r accipit̄. ¶ 2° d̄ ſapia prudē
 tia. vt in 2° et̄h̄. dum diſſunt p̄hs vtutē: vir
 tus ē in medio p̄ſiſtēs. put ſapieēs determina
 bit. i. prudēs. Scōz d̄r̄ ſapia. p̄ cognitioē cā
 rā vliuz: ſicut loquit̄ p̄hs in p̄mo metha. vbi
 dicit̄ q̄ ſapieēs q̄dāmō oīa nouit. i. in vli. Ter
 tio mō d̄r̄ ſapia p̄ ſola eternoz cognitioē. ſic
 in dentero. 4. ca. ¶ Dec ē ſapia v̄ſa z itell̄ct̄
 corā p̄p̄ſia: itell̄ct̄ de im̄is: ſz ſapia de eter
 nis. ¶ Iſ trib̄ mōis n̄ capit̄ hic. Sz q̄rto mō
 d̄r̄ volūtati affect̄ cognitioē p̄ua inſlāmar̄.
 eccle. 6. Sapia. n. doctrine ſm̄ nomē ē ei: z
 n̄ ē mul̄. zc. ſz h̄ nomē ei ē a ſapore. Tūc p̄
 correla: af ſic. ¶ N̄ aliq̄d h̄z duplex eē: vnuz
 in diſpōne reliquū i termino p̄fecti: h̄z eē vbi
 eſt in termino q̄ vbi i diſpōne. ſz ſapia in intel

lectū ē vt in diſpōne: vt. ſ. p̄ cognitioē vide
 at volūtas que dilgat: q̄ aurelio Aug. teſte
 ¶ Nil volitū niſi p̄cognitū. In volūtate vō
 eſt vt i termino zc. ¶ Infero ſexto q̄ ſapia
 ſic deā nō eſt vnū p̄ ſe ſz p̄ accidēs: q̄ p̄lecti
 tur duos actus ſingulares duap̄ potētiāz q̄
 nō faciūt vni p̄ ſe. ¶ Infero ſeptimo. p̄baſſi
 ſolū q̄ vliōe dei nō ē io. maxie p̄ncipez eter
 nitatis ſz dilectioē. ¶ Hoc correlariū pono p̄
 reuerēdiū magiſtrū meū p̄ceptorē z amicum
 ſingularē bachalariū. ¶ N. q̄ i ſuo ſolēni p̄nci
 pio oppoſitū poſuit i forma. Cōtra que ſic. p̄
 ccedā. ¶ P̄mo. n. p̄bado meū correlariū re
 probādo ſūū. Scōz p̄ v̄rib̄ ad ſuas validiſ
 ſimas n̄debo rōnes. ¶ P̄robo iſt̄ correla
 riū meū. p̄ ſic. vbi magis d̄ rō meriti illic col
 locāda eſt marie rō p̄m̄. ſz in volūtate ma
 xime eſt rō meriti: iſt̄ r̄ p̄m̄. z p̄ ſis plus ē
 bitudo in dilectioē q̄ ſit in vliōe. ¶ Adior. p̄
 baſ. ¶ Meritū. n. nō ē niſi q̄dā diſpō ad p̄m̄:
 z ita q̄d magis diſpōit magis p̄maſ. ¶ Adior
 p̄z p̄ Aug. lib. de libero arbitrio. Et p̄firmat̄
 q̄: in eo ē maxie rō meriti q̄ ſibi nomē ipo
 nit. ¶ Mōi ē volūtas. v̄n̄ H̄re. ¶ Mō quātū ſed
 ex q̄to d̄ns pōderat. ¶ Scōz af. ſz ordinē
 p̄fectibiliū ē ordo p̄fectionū. ſz p̄fectio: ē vo
 lūtas q̄ itell̄ct̄: ſz p̄fectio: ē caput p̄fectioēz.
 ¶ Adior: p̄z: q̄ act̄ actūoz ſz p̄hm̄ ſūt i pati
 ente z v̄n̄ diſpoſito. 3° d̄ aīa. Sz minor p̄ba
 tur. q̄ q̄to aliq̄d magis ad duz appoziat:
 tāto extat p̄fecti. ſic. n. ſuo mō in p̄mo d̄ aīa
 lib̄ mēſurat̄ aīalia p̄hs p̄ p̄pationē ad ho
 minē vt ad metriū. z in 3° thopi. dicit q̄ q̄to
 ſilūſ aliq̄d ē optimo: tāto melī ē. ſz volun
 tas magis ſimilat̄ deo q̄ itell̄ct̄: q̄: intelle
 ctus ē potētia nāſis mobilis ab alio: volun
 tas vō libera p̄tingēt̄ ſe h̄ns ad volita: ſic
 de ſe h̄z p̄tingēt̄ ad eē. ¶ Cōfirmat̄. q̄: p̄fecti
 oz ē caritas q̄ ē p̄fectio volūtati h̄ i via: q̄ ſiſ
 q̄ ē p̄fectio itell̄s. iſt̄ z i p̄ria. ¶ Tertio af.
 ſic. ſm̄ ordiatōez angelice ierar. n̄ſa ē diſpo
 nēda tā i via q̄ i p̄ria: vt ſt trahi ex ¶ Ioñ. i
 li. d̄ eccle. ¶ Ierar. ſz i angel̄ ſuprem̄ ē or
 do ſeraphic̄ cui icēdiū amoris tribuit̄. q̄d ē
 volūtati act̄. iſt̄ i ierar. h̄ mēſ n̄ſa q̄ ē tē
 tio: vliō: fruitio: p̄fectio: ē fruitio q̄ act̄ ce
 teri. ¶ N̄ abbas ¶ eccl̄aſt̄ d̄yōñ. diuū dicit q̄
 vbi ſcia foris ſtat: caritas iſtat: gradus vlti
 m̄ p̄tēplōnis rēq̄s ē: q̄ i volūtate q̄ maxie
 p̄ſiſtit. ¶ Tūc ad rōnes mḡſi mei. Ad p̄m̄
 q̄ dicit q̄ p̄z ex dicit̄. ¶ Egi p̄nci^m mḡſi mei re
 uerēdi: z n̄ iueni ex q̄b̄ dicit̄: niſi q̄ dicit q̄ i vi
 ſiōe ē q̄dā aſſimilatio: z q̄n̄ ē dicit̄ ite^m ſit d̄ i
 ſozm̄is: ſz cū reuerētia ſua h̄ n̄ cogit. q̄ itavo
 lūtas ſit diſozm̄is deū diligēdo. z forti^m v̄r̄
 v̄n̄ i vō amate vt dicit̄. ¶ Ber. v̄r̄ ē aīa mea vbi

erroz p̄hoz

primuz coz^m

2^m coz.

3^m coz.

Berū.

4^m coz.

¶ ſaias

5^m coz^m

nota ſz

de ſapi

entia

p^o mō

d̄ ſapie

tia

2° mō

3° mō

q̄rto mō

eſſe eſt i

diſpōne

z in ter

mino

6^m coz

7^m coz.

p̄batio

quid eſt meritū

Augu:

Grego

p̄hs q̄

to aliq̄d eſt ſit̄

optimo

tāto eſt melius

Biony.

d̄ eccle.

ierar.

abbas

vercel.

super Biony.

p^o ſofo rōmū

Berū.

Primum principium

folo. 2.
ronis

amat q̄ vbi amat. Caritas. n. z dilectio ē maxie trāformata. i. tñ vt mltoties p signa ex pateat: sic d̄ stigmatib⁹ p̄fio n̄i frāctici legi. Sic trāformā cor amat in id qd amat: vt p mēbra d̄ foris v̄t erūpat amois. ¶ Ad 2^m rōnē vbi af sic. ¶ Potētia z act⁹ distinguūf p obiecta: ob̄i at̄ p̄dicte v̄siōis ē dina cēntia fz seip̄az nō fz aliā s̄titudiez ei⁹ creatā: cum ois tal̄ s̄titudō sit creata z finita: z p p̄ns nō sufficiat ad rēp̄tandū diuinā cēntiā infinitā: nec ad faciēdū capacitātē intellect⁹ creati q̄ ē infini⁹ obiectiue. Ad istā rōnē s̄q̄ mihi difficile r̄ideo. p̄mo ad miōrē. sc̄do ad maiorē. Ad miōrē dico q̄ sic dina cēntia est ob̄i b̄tificū intellect⁹: sic z volūtat̄: z sub eadē rōne: z ita n̄ seq̄r pp̄ hāc rōnē q̄ maior sit b̄titudō i v̄siōe q̄ dilectōe. Ad maiorē dico q̄ solū h̄ v̄tātē in potēt̄ijs organictōz: z ad id. p̄positū adductē eā p̄s. vt p̄z i sc̄do d̄ aia. ¶ Intellect⁹ at̄ z volūtas n̄ sūt potēt̄ie organictōz: q̄ ad h̄ applicat excedit itēt̄iōez p̄f̄i. ¶ Af tertio auctē Aug. dicent̄ q̄ v̄siō ē tota merces. dico q̄ v̄z ē itelligēdo sic q̄ totalr̄ q̄tat itellm̄: nec fit illic mēt̄io d̄ volūtatē. ¶ Vel afr̄ dico q̄ duplex ē v̄siō. s̄. p̄ctica z speculatiua. Aug. v̄o loq̄t̄ n̄ d̄ speculatiua: fz d̄ p̄ctica: q̄ h̄z i se z cognitionez z amorē. ¶ Quarto af sic. b̄titudō io. p̄sistit i nobilissima opatōe fz opatio itells ē hmōi: igr̄. maior ē p̄f̄i p̄io z. x. et̄h. ¶ R̄ideo cū reuerentia q̄ minor est falsa: z cū. p̄bat q̄ cā equooca cui⁹ ē opatio in intellect⁹ respectu act⁹ volūtat̄ ē nobilior suo effectu. Dico h̄ q̄ act⁹ intellect⁹ nō ē cā actus volūtat̄: fz solū obiectum z volūtas. ¶ Intellecto solū nēpe p̄xigit vt qdā dispō sicut ap̄ p̄xiatio stupe ad ignē: q̄ tñ app̄roxiatō n̄ ē cā p̄bustōis. ¶ Quito af sic. b̄titudō p̄sistit i actu q̄ p̄seq̄mur finē vltimū z p̄iūgimur ei. q̄ ad Roma. vi. dicit ap̄s. ¶ Finē v̄o vitam eternā. fz act⁹ itells ē hmōi. ¶ Io. xvij. ¶ Hec est vita eterna: vt cognoscāt zc. Dico sic dixi q̄ d̄z itelligi d̄ v̄siōe p̄ctica p̄plēte actū intellect⁹ z volūtat̄: h̄ec sūt modica z exigua i cōspectu tāti p̄f̄i i cōspectu cui me humilr̄ recomēdo. ¶ Infero vlt̄er⁹ ex sc̄da pte p̄sonis. ¶ P̄tio q̄ de⁹ est ens itelligibilē: p̄z: q̄ alias ei⁹ noticia nō recipit i intellectu. ¶ Sc̄do ifero p̄ba b̄l̄r solū z collatiue q̄ icludat p̄mū obiectuz ad eq̄tū intellect⁹: qd ē ens. ex q̄ nō ē d̄ria ens p̄p̄s: nec passio ei⁹: nec p̄riuatō aliq̄: p̄z: q̄ oz aliq̄ istoz modoz se h̄fe ad p̄imum obiectū ad eq̄tū: qd ē ens. ¶ Cōfirmat̄: q̄ ois itelle ct⁹ cert⁹ de vno: z dubi⁹ de duob⁹: h̄z illū cōceptū de quo est cert⁹: aliū ab alijs de quib⁹ est du b̄. ¶ Ista nō est somniū doc. subtil. vt qdā somniat̄: est. n. q̄si in v̄bis istāc posita in

maxia metha. algazele antecene discipulo: fz fueset certi p̄f̄i de deo q̄ erat ens. dubitabat v̄o v̄z cōpore: v̄l i corpe: sic ep̄icuri sic itoi ct. igr̄ p̄cept⁹ ens in deo formalr̄ a deitate di stigit. ¶ Infero tertio. q̄ i difficult̄ qd d̄tātibus p̄t d̄s a mēt̄ib⁹ n̄f̄is itelligi. p̄z ex tā d̄ct̄: q̄ alia qd d̄tātibus entitas: alia d̄tās: alia d̄i stictio formalr̄: nec est fingēda d̄stictio: aut a pte n̄f̄i intellectus v̄l diui. ¶ Quarto ifero itellētū n̄m z volūtatē tāte eē p̄fectiōis: vt nisi i infinito obine. fz finito subine satiari possunt. cui⁹ oppositū posuit auice. nono metha p̄f̄isice. ca. iij. ¶ Et algazel ei⁹ abbreviator. po suerūt. n. aias n̄fas in v̄siōe itelligētie terre: noz b̄tificari. Quā p̄duci posuerūt p̄ itelligētia lune. ¶ Contra h̄ ar⁹ vno me⁹ sic. ¶ P̄o q̄ icludat ad m̄lta obiecta p se: nō q̄etat i aliq̄ vno p̄fecte nisi illd̄ icludat oia per se obiecta q̄tū p̄it icludi p̄fectissime in aliq̄ vno obiecto. fz itells n̄f̄ z volūtas icludat ad oē ens si cut ad p se obiecta: igr̄ n̄ p̄fecte q̄etat i aliq̄ vno ente: nisi illd̄ icludat oia alia entia q̄tū p̄it. ialiq̄ icludat: p̄it at̄ p̄fectissime icludi in aliq̄ ente i finito: igr̄ possum⁹ tñ ibi quietari. ¶ Quito ifero s̄b diuersis p̄ditōib⁹ d̄ctū ab itellēto n̄f̄o app̄hēdit̄: n̄c cognitōe fidei in enigmate i vianūc v̄siōis i p̄ria. p̄ma est mō abstractiue. sc̄do mō intuitiue. ¶ Infero 6° q̄ res create i do ab eterno h̄nt eē itelligib̄tie. ¶ Istō correlariū p̄bat triplr̄. ¶ P̄tio p̄parādo itellētū diuinū ad d̄stictā cognitōem. Sc̄do p̄pando eū itellētū humanō. 3° p̄pando euz opt̄ p̄ductibili. ¶ Quito af sic. ¶ D̄ ē illd̄ ab et̄no i alio h̄z eē itelligibile: qd̄ d̄stincte z p̄fecte ab et̄no ab eodē cōphēdit̄. fz res create sūt hmōi respectu mēt̄is diuē: igr̄ zc. ¶ P̄robatio maioris. ¶ Nā d̄stictē cognosci ē eē p se cognitū: eē v̄o cognitū z itellētū idē sūt: eē v̄o itellētū p̄supponit eē itelligibile. ens at̄ itelligibile ē ens rōis: qd̄ recipit p sū damēto itellētū cognoscēti. ¶ P̄tio: p̄z. al̄s. n. seq̄ret p̄mū alio idigere in suis op̄ib⁹: eū null⁹ agēs p̄ itellētū certe operet̄: nisi certa cognitōe hita q̄ req̄rit cognoscibile i rōne obiecti sibi p̄f̄i. ¶ Sc̄do ar⁹ sic. ¶ Nō ē ip̄fectio: itellētū diuinū q̄ human⁹: sed human⁹ rem cognoscēdo. p̄ducit rē in eē itelligibilē: qd̄ est in ip̄o itelligētie: igr̄ z itellētū diuinū itelligēdo. p̄ducat̄: aut q̄si p̄ducat̄ rem in eē itelligibilē qd̄ manebit in mēt̄e diuina. ¶ Nec valet si dicat qd̄ est ip̄fectōis itellētū n̄f̄i tale. p̄ducere accidēs. remoueat. n. ab eē itelligibili. q̄ sit accidēs z reliquaf solū q̄ sit q̄si. p̄ductū iuxta viā cognitōis diuē quā b̄tūs tāgit diuini⁹. s̄. cōminēt̄ic. ¶ Assumptū. p̄ bat. q̄ res cognita accipit eē cognitū: illū d̄

p̄s. 2.
de aia

Augu.

v̄siō du
plex

intells
nō ē cā
act⁹ v̄o
lūtat̄ fz
ob̄i et
volūtas
af. 5^m

Paul.
3o. 17.

primuz
correlariū
2°. p̄
tis p̄ctō
nis
3^m cor. 2^m

maxia
docto
ris s̄t̄il

3^m cor.

4° infer
tur

Auicē.

volūtas
nō q̄eta
tur i ali
q̄ ente
nisi iclu
dat oia
alia en
tia
5^m cor. 2^m
6^m cor.

nota h̄
de eē co
gnito
ab et̄no

2°. p̄ba
tio

Diony.

vero eē cū sit spūale: neq̄ eē i obiecto: qđ fre
 q̄nter extat māle. ¶ Tertio arguo sic. Res
 p̄ducta ab eterno fuit p̄ductibil. ergo aliqđ eē
 p̄ducta ab eterno. illud nō v̄ nisi eē itelligi-
 bile in deo. ergo ab eterno illd h̄uit eē. An̄s
 p̄bat. qz qđ nō est p̄ducibile impossibile est
 eē p̄ductū. vt trahi pōt ex scđo p̄pharmetas
 z. 6. p̄phicoz. Sz p̄ia. p̄bat. qz p̄ducibilitas ē
 quidā respect̄: ois v̄o respect̄ sp̄suppōit esse
 absolutū: in quo fundef. iuxta dictū Aug. 7.
 de trini. Dē qđ ad aliud d̄r prius ē ad se. q̄
 vero nō sit improductū. p̄batur. qz tūc essent
 plura eterna. vnde hic sunt tria signa. P̄rio
 diuin̄ intellect̄: diuinā itelligit eēntiā. In
 scđo lapidē in se z cetera creata. p̄ducit in eē
 itelligibilē: z ea itelligit. In. 3. p̄parat eaz ad
 suā eēntiā: z istaz itelligit p̄parationē. Istud
 ē correlariū trib̄ coroborat auctoritatib̄.
 P̄ria est Aug. li. 83. qđ. 4. 4. ydee sūt for-
 me eterne z immobiles i mēte diuina. ydea
 v̄o est eē itelligibile. Scđa Aug. 5. sup gen̄.
 Dia in deo sūt vita. Et idē sup Jo. qđ factū
 est in ipso vita erat. qđ nō itelligit nisi de hoc
 eē itelligibilē: vt v̄. Tertia ē Auic. 8. metha-
 phi. ca. 7. vbi p̄cedit relationē dei vt itelligē
 tis ad formas intellectas. Si autē iste forme
 ponent̄ extra se ad aliud extra se referret̄.
 qđ negat p̄h. 12. metaph. ¶ Infero septio.
 qđ p̄fectio est cognitio facialis q̄ fidei. p̄ ex
 p̄dicto. Cōfirmat. qz qñ sunt due cognitōes
 vni obiecti: p̄fectio est ea q̄ apphendit obie-
 ctū p̄fect̄: q̄ ea q̄ non ita p̄fecte apphēdit.
 h̄mōi sunt cognitio vie z p̄ie. Cognitio vie
 ip̄fecta: ex pte. n. cognoscim̄. Cognitio p̄ie
 p̄fecta: tūc aut cognoscā: sicut z cognit̄ suz.
 igr̄ zc. ¶ Infero octauo p̄babit̄ solū z col-
 latiuē q̄ simul stare p̄t. p̄ eodē instanti h̄it̄ fi-
 dei cū clara visōe dei. Hoc correlariū pono
 p̄ reuerēdiū m̄gr̄z meū z p̄fz singularē ordi-
 nariū bachalarū in schol̄ seu collegie frat̄z
 p̄toz: q̄ quē sic p̄cedā. P̄rio. n. oñdā q̄ in di-
 ctis suis variat. Scđo. p̄babo cor^m meuz su-
 uz iprobādo. Tertio r̄n̄debo ad rōnes suas
 validissimas. Quo ad primū variat deā sua
 m̄gr̄ me^o. vt v̄. In correlario. n. suo v̄ loq̄
 de visōe. z in p̄batioē de scia: qñ idē sit visio
 z scia. qđ non v̄. scia nempe habitū noiat. v̄
 sio actum. iō male trāspōnit terminos. Scđo
 p̄bo meū correlariū sic. Si visio nō possit si-
 mul stare cū fide: aut hoc est qz act̄ fidei vi-
 sionē ipedit: aut ipsa fides in actu primo. nō
 primū. qz suppono q̄ stāte visōe nō creat in
 actu fides. nō scđz. qz sicut ip̄s albedinis z
 nigredinis simul stāt in intellectu. nec mutuo
 se expellūt. sic possibile est q̄ stāte ista q̄lita-
 te q̄ est fides in actu primo sit visio in actu se-

cūdo. Cōfirmat. qz qñ paul^o i raptu vidit de
 um visōe clara. vt dicit m̄gr̄ me^o nō est v̄si-
 mile fidē quā hēbat destruit: vt itez p^o raptū
 crearet noua. Si. n. nā non fallit p̄ plura qđ
 pōt facere p̄ pauciora: a fortiori deus nature
 institutor. Tūc. 3. r̄n̄ ad rōnes magistri mei.
 Ad p̄mā qñ dicit. ipossibile est eidē esse op-
 posita. sed scia z fides sunt opposita. igr̄ zc.
 P̄batur minorē. qz scia est de euidētē z cer-
 to. fides v̄o de certo. h̄ nō euidētē. Hic dico
 p̄rio q̄ n̄ p̄bat sicut dixi suū corze. q̄ correla.
 est de visōe. z p̄batio de scia. Scđo dico q̄
 sciaz stare cū fide: put de scia loquit̄ p̄h̄o p̄i-
 mo posteriorz. p̄t capi dupl̄r. P̄rio mō respe-
 ctu diuersoz. z sic h̄zmet. sc̄n̄ Tho. 2^a. 2^a. ar-
 ticulo. 5. q. 1. ē possibile. vtputa. q̄ sit scia q̄
 ds est vn^o: z fides q̄ est trin^o. Si v̄o dicatur
 respectu euidētē. sic nego z cū doctore suo. z
 cū doctof subtili. in. 3. d. 24. op. 3. Sic. n. idē
 eēt euidēs. z nō euidēs. certū z n̄ certū: fide
 ad p̄tingentia limitata. z ita non cogit. Ad
 p̄firmationē qñ allegat Aug. fidē diffinitē.
 Quid iquit ē fides. nisi credere qđ n̄ vides.
 Dico h̄ q̄ accipit hic fidē. p̄ actu scđo. z non
 p̄rio. fides. n. aliqñ accipit p̄ obiecto fidei sic
 dicit Athanas^o. h̄ ē fides catholica. aliqñ p̄
 hitu: sicut ad Heb. 11. Fides est substantia spe-
 rādaz rex argumētū nō appentū. Aliqñ p̄
 actu sic h̄. z sic repugnāt ex toto visio z cre-
 dere. Allegat ad hoc v̄litate Aug. Greg. Fi-
 des nō h̄z meritū: vbi rō humana p̄bet expi-
 mētū. R̄n̄ q̄ ista auctoritas nō aliud cogit
 nisi q̄ credens nō d̄z inuti humane rōni i cre-
 dēdo: n̄ q̄ cū fide potētia dei stare neq̄at vi-
 sio. ¶ Infero nono q̄ ad h̄ q̄ intellect̄ diui-
 nus obiecta itelligat secundaria: qđ ea imagi-
 nari i aliq̄ eē ob iue distincto a diuina eēntia.
 P̄batur sic. Dē p̄ductū aut qñ. p̄ductū ali-
 quod h̄z eē aliastr̄ distinctū a simplr̄ iprodu-
 ctō: h̄z obiecta secundaria h̄nt eē qñ. p̄ductū vt
 diui itells: eēntia v̄o diua simplr̄ ē iproducta
 igr̄ zc. Adātoz p̄z ex p̄rio p̄ncipio. d̄ q̄libz zc.
 p̄ductū v̄o z iproductū se h̄nt vt affirmatio
 z negatio. Sz m̄ioz. p̄bat p̄rio q̄ eē sit simplr̄
 iproducta. qz h̄z m̄gr̄z di. 5. nec gignit nec gi-
 gnit. Sz p̄bat. p̄ pria p̄te: qz n̄ sit descēsus ab
 extremo i extremū nisi p̄ mediū: extrema sūt
 nō. p̄duci simplr̄ z. p̄duci simplr̄: seu realr̄. er-
 go nō p̄duci de res ad extra nisi p̄ hoc me-
 diū. s. p̄duci h̄z qđ: seu in esse cognitio. Cōfir-
 mat auctē Auic. 8. methaph. c. 7. distinguen-
 tis rōnes dei itelligē ad formas intellectas
 qđ nihil eēt dictū nisi iste forme eēt a deo i
 tellecte distincte: cū nō sit r̄fo eiusdez ad se ex-
 pte rei. Hec sūt pauca imo nulla tāti p̄rio in
 p̄spectu cui me h̄uill̄z recōmendo. ¶ Ex pte

1^a p̄ba-
tio.

Augu.

Augu.
ydee sūt
forme
eterne
Aug. 5.
gen̄. 1.
Auicē.

2^m cor.

Confir-
matio

3^m cor.

p̄ma p̄-
batio

2^a p̄ba-
tio

p̄firma^o

scia du-
pl̄r acci-
pi pōt
Tho. 2^a
2^a. ar. 5.
q. 1.
Scot^o i
3°. disti.
24.

fides du-
plex p̄
oboz
p̄ hitu
qđ fids
Greg.

cor^m 9^m

p̄firma^o
Auicē.

Prologus

co:^m re
spōsiuū
q̄ necesse
se ē hōi
ad salu
tē aliq̄
doctri
nā spālī
ter reue
lari

textus
magiū

Epientes aliqd d pe
nuriaze.

C hic text^o incipit sūarum
magiū Petri lōbardi pariseo
rū antistitis. Et diuidit p̄ci
paliter i tres ptes. P̄tio. n. p̄
mittit itētōis sue idiciū. s. p̄
hemū. Scđo subiūgit variatōis p̄pēdiū. s.
tractatū. Tertio p̄cludit affectōis solatiū. s.
epilogū. Scđa incipit i p̄o dīstōne. s. Eteris
ac noue legis p̄tinētā ze. Tertia ibi. Hec i
pedib^o sedēt. **C** Rursus p̄o ps i q̄ p̄mittit
sue itētōis idiciū i tres ptes diuidit. In q̄rū
p̄ma p̄mittit cās motiuas opis p̄ntis. In 2°
subiūgit mētes detractiuas cet^o iuidētis. In
3° p̄cludit doctrias allectiuas veri resultāz
2° incipit ibi. Quāuis n̄ abigam^o ze. 3° ibi. In
q̄ maior exēpla ze. Rursus p̄o ps i q̄ p̄mit
tit cās motiuas opis p̄ntis i tres ptes diui
dit: s. q̄ tres fuerit cāe motiue. vs. Eterne se
licitat^o optatio. Catholice vitat^o d̄fensio. ff.
ne societat^o petio. **C** P̄mittit q̄ in p̄o pte
p̄mā cās motiuā fuisse diue mercedia p̄stola
tiōne. Subiūgit i. 2. pte 2° cās motiuā fuis
se ifecti erroris p̄futatione. **C** ocludit i. 3. pte
3° cās motiuā fuisse discipuloz caritatiuā di
lectione. Scđa ps incipit ibi. **Q**uo iardescē
tes. 3° incipit ibi. Non valētēs studiozōz frūi
C Rursus 2° ps p̄ncipalis h^o p̄hemij i qua
mag^o subiūgit mētes detractiuas cet^o iuidēt^o:
in. 3. ptes diuidit s. tria d̄trahētū. ḡna. q̄dā
.n. detrabit ex hitu false opinionis. q̄dā ex
actu p̄ue itētōis. q̄dā ex fastu. p̄zie oñsōis.
P̄mittit ig^o p̄^o detractōis radicē fuisse
aspectū obūbratū flitat^o caligine. Subiūgit
2° detractōis radicē fuisse affectū deturpa
tū p̄uitat^o rubigie. Et p̄cludit 3° detractōis
radicē fuisse affectū picturatū vāitat^o imāgie
2° paro incipit ibi. Quā d^o h^o sc̄li. 3° ibi. H̄nt
rōnē sapie i sup̄ficie. **C** Rursus 3° ps p̄nci
palis h^o p̄hemij i q̄ mag^o p̄cludit doctrias al
lectiuas veri refulgēt^o. 3. diuidit ptes: s. q̄ tri
plex doctrina allictis rep̄it. vs. do c̄tria recti
tudis. doctrina gratitudis. doctria plēitudi
nis. P̄mittit ig^o doctrias eq̄tat^o excludēt^o in
cludētē p̄uz p̄silia. **C** ocludit doctrinā hūili
tat^o p̄tinētē exēplavtilia. 2° ps incipit ibi. Nō
ig^o d̄z h̄ labor ze. 3° ibi. In h̄ at tractat^o ze. Et
h̄ ē d̄sio toti^o p̄nē. p̄logi i gnālī. **E**tra quē. p

logū i spālī q̄rit d̄ s̄bo theo^o. z ē q̄ōnis tit. taf

Trum Theologia hē
at deū. p̄ sub^o p̄
mo. Et af q̄ n̄ auctate vene
rabilis. **E**ustratū i cōmēto. p̄
logi eth. q̄: s. q̄z eū ibi moralis
est de hoīe q̄ ad aīaz: s. medi
cinalis q̄ ad corp^o. **E**t h̄ acci

Pit h̄ ppō. **D**is p̄tica sc̄ia h̄z p̄o sub^o p̄o id
cui acq̄rit finis ill^o sc̄ie z n̄ ip̄z finē. s. finis h̄
sc̄ie acq̄rit hōi: z n̄ deo. ig^o h̄ō ē subm̄ theo^o:
z n̄ de^o. **C** 2° sic. **D**z: s. **B**oe. li. d̄ tri. forma
simplex subm̄ eē n̄ p̄t. s. de^o ē forma seu act^o
simplicissim^o. ig^o neq̄t eē subm̄ h̄ sc̄ie. **C** 3°
sic. subm̄ d̄z p̄plecti oīa q̄ tractat^o in illa sc̄ia:
s. n̄ ē ita h̄ d̄ deo. ig^o ze. **M**ōz. p̄bat de guer
ris regnoz: aut machabeoz aut de d̄ō q̄mō
h̄nt. 10. p̄cubias. z sic de silib^o. **E**t q̄ p̄ntēt ad
ditatē i q̄tū d̄itas: seu i q̄tū subm̄ ē. v̄d q̄ n̄bil
seu i oppo^o af auctē aug. 8.

Contra de ci. dei. ci. **T**heo^o ē fmo v^o
rō de deo. Et p̄bat rōne sic. **I**llud ē subm̄ in
aliq̄ sc̄ia: de q̄ z de cur^o p̄rietatib^o ē sc̄ia to
ta: s. de deo z el^o opib^o: v̄ipote creatiōe z re
patiōe est tota theologia. iḡit deus est. ze.

In ista q̄ōne z i sc̄q̄ntib^o d̄ino saunte
auxilio: q̄ de v̄n^o extat: z trin^o:
tres erūt articuli declarādi. **P**̄tio. n. termi
q̄ōnis declarābūt. 2° r̄udebit ad q̄ōnes. 3°
mouebūt difficultates.

Quo ad p̄mū h̄ vidēdū ē de isto ter
mino theologia. **T**heologia
s. gr̄maticos: d̄i a theos q̄d ē de^o: z logos
fmo: vel rō. q̄l fmo de deo vel rō. **T**heo^o ca
p̄ trip̄l^o. s. cōiter. p̄p̄ie z p̄p̄issime. **C**ōiter
d̄f theo^o q̄dā hit^o de deo. siue sit sibi. p̄p̄^o. si
ue n̄. z isto^o vocat i p̄o z. 6. metha. sue p̄hs me
thaphisicā: theo^o. **P**̄p̄ie theo^o ē q̄ p̄nci
paliter de deo d̄siderat. z ista h̄z doc. subm̄. d̄
subō theo^o articulo p̄o. d̄f vel theo^o in se. vel
theo^o i nobis. **T**heo^o i se ē talis cogni^o q̄lem
natū ē facē obm̄ theologicū i intellectu sibi. p̄
portiōato. **T**heo^o d̄o i nobis est talis cogni
tio q̄lis nata ē recipi in intellectu n̄ō de obte
cto theologico. **E**xēplū. **S**i aliq̄s n̄ possit i
telligē geometricalia: possēt tū alicui crede
re de geometricalib^o: geometria eēt sibi fi
des n̄ sc̄ia: eēt tū i se geometria sc̄ia. q̄ obm̄
geometrie natū ē facē de se sc̄iaz in intel
ctu sibi. p̄portiōato. sic de theo^o i nobis. **A**n
theo^o i nobis s. mēte f̄ris. **A**lexādri de bal^o. ē
q̄dā mēt^o hit^o de deo loq̄ns. p̄ deū nobis trās
missus. z i deū termiat^o. v̄n dicit p̄ pte de vo
ctria theo^o. q. 3. **T**heologia ē sc̄ia de subā di
uina cognoscēda p̄ xp̄z i ope repatōis. **P**̄o
p̄issime d̄o z tertio d̄i theologia illa not^o

titulus
pōnis.
p̄io ar.

2^m ar.
Boe.
3° ar.

In op^m
ar.

decat
q̄ōnem

expō
termi
nouz

theo^o
capitur
triplicif

doc. s̄.

Alexā
d̄ balca

omen-
tator
no diaz
inter
theo^{am}
r theur
giam
scidus
termini
nus: f3
est tri
plex
Aristo.

ela q̄ ē i mēte dina d̄ ditate vt obiecto. r isto
mō sol^o de^o d̄ theolog^o. r noa theo^o discipli.
vt loq̄t Aug. i li. de do. xp̄ia. Alter^o noto q̄
f3 p̄menta. ff Dionysii. ecclesiasticel hierar
chie. ofa ē iter theologia r theurgia. Theo^o
.n. artaf ad ātiquū testm̄. theurgia ad nouū.
Ita q̄ theo^o d̄ā noticia antiq̄ testi. theurgia
nouū vbi xp̄s p̄fecti^o docuit opari. Theurgia
.n. idē ē q̄ scia bñ opandi de deo. Et hoc de
isto termino theo^o. ¶ Sequit^o subm̄. Subm̄
triplex ē. s. subm̄ p̄tōis. subm̄ mutatiōis. sub
iectū p̄sideratiōis. p̄mū logicū. scēz phisicū.
tertū sciētificū. Solet 4° mō dici subm̄ idē
q̄d positū. quō accipit Arist^o. i. s. phis. qn̄
didit triplr motū. Aut a subō i subm̄. vt mo
r^o local. aut a n̄ subō in subm̄. vt generatio:
aut a subiecto i nō subiectum. vt corruptio.
Ibi subm̄ idē ē quod positū: r hoc de subō.

tertius
termini
nus
ar. p̄mū
p̄mū ac.
triplicē

¶ Sequit^o p̄mū. Prīmū d̄ triplr. Uno^o p
negationē ad pri^o r tūc p̄mū idē ē q̄ imedia
tū id ē an̄ qd̄ nihil. r hoc mō dicit phs in p^o
posterior^o p̄mū r imediatū idē. ¶ Secūdo^o d̄
p̄mū p̄ relatiōez ad posteri^o vt. s. ē cā sequentiū.
h̄ mō loq̄t porphyri^o i suis ylagogis. c. d̄ sp̄.
de. io. p̄m̄ ē q̄ sūt decē rez p^o p̄ncipia. ¶ 3°
mō d̄ p̄mū idē q̄ adeq̄tū r phs vocat in il
lo p̄mō posterior^o. idē qd̄ fm̄ seip̄m: sicut hō
d̄ subm̄ p̄mū. s. ad equatū r̄sibilital. h̄ tertio
mō d̄ i. p̄pōito. Subm̄ igi^o p̄mū alie^o scie d̄
circa qd̄ v̄sāf tota scia seu p̄sideratio: r qd̄ cō
tinet oēs v̄itates toti^o h̄it^o. Et h̄ d̄ p̄rio arti.

secūdo^o
articu.
p̄o p̄clu
sio q̄ p̄
ba^o tri
plr. p̄o

Quo ad 2^m articūlū ponit p̄clo. q̄ de^o
ē subm̄ p̄mū toti^o theo^o: seu in
se seu i nobis. Probaf h̄ p̄clusio triplici me
dio. P̄rio sic. Subm̄ p̄mū p̄tinet oēs verita
tes illi^o h̄it^o cū^o ē obm̄ p̄mū. h̄ nihil p̄tinet
oēs v̄itates theologicas nisi de^o. igitur rē.
¶ Probatio mi. nihil aliū p̄tinet eas vt cā
sue vt id ad qd̄ h̄eant attributiōē: nisi de^o:
qz de^o nulli aliū attribuit. nec aliū p̄tinet eas
vt effect^o demōstratiōē qz. nā null^o effect^o d̄
mōstrat deū eē trinū: qd̄ ē potissima veritas
theologica r p̄silia. ¶ Secūdo sic. Theo^o ē d̄
h̄is q̄ soli intellectui dino se nāliter nō. s. ē de
obō soli deo nāliter noto. Sz de^o solū ē sibi
nāliter not^o: s. rē. ¶ Probatio p̄o. p̄pōis.
Si ista scia ē d̄ aliq̄b^o alicui aliū intellectui nā
liter not^o. igi^o p̄ter ista se alia cognoscibilia so
li intellectui dino nāl̄r nota: qz ifinit^o. r iō plu
riū cognitiū^o q̄ intellect^o finit^o. igi^o est adhuc
aliq̄ scia superior^o q̄ illa q̄ ē de nāl̄r notie itelle
ctui creato. ¶ Tertio sic. In nulla scia tra
dit ita distincta cognitio d̄ aliq̄ alio qd̄ n̄. eēi^o
subz p̄mū sic de p̄mo subō. S̄cū. n. nō eēt rō
q̄re illud eēt subm̄ p̄mū r n̄ aliud. igi^o si de^o n̄
sit h̄ic subm̄ n̄ tradit ita distincta cognitio de

2^a p̄ba^o

3^a p̄ba^o

eo sic fieret i alia scia in q̄ eēt subm̄. p̄t at esse
subm̄. igi^o illa eēt p̄o ista. ¶ Nota tū q̄ q̄
uis p̄cept^o ifinit^o f3 doc. subm̄. sit p̄fectissimū
p̄cept^o ad quē possum^o p̄ euidentā attingē. d̄
q̄ in seq̄tib^o. r ita illo mō sit obm̄ theo^o n̄re.
Tū capiedo obm̄ p̄mū illo qd̄ eāt v̄itate i
intellectu sine sit euident^o sine n̄. de^o ē obm̄ pri
mū tā theo^o in se q̄ in nobis. ¶ Ex h̄ ego in
fero. qz xp̄s inq̄tū xp̄s n̄ ē obm̄ theo^o. sic po
suit qd̄ā q̄ dicit^o ē Hugo. p3. Lōsfirmaf. quia
tūc iste nō eēt theologice veritates necessa
rie. p̄ gnāt. sp̄ūscūs. p̄cedit. nec eēt p̄tingen
tes. p̄ creat. sp̄ūscūs missus est visibiliter r
inuisibiliter. p̄ntie patē. qz ad nullā scientiā
p̄tinet p̄ se aliq̄ v̄itas. nisi sit de subō eī^o p̄rio
vel p̄te eētiali. vel integrali. vel subiuua. vel
alio eētiali^o attributo subō p̄mo. Sz p3 qz
nec p̄i nec sp̄ūscūs est ps xp̄i: nec eētialis.
nec itegralis. nec subiuua. nec attribuitur ad
xp̄s. qz cū xp̄s duas dicat nās inq̄tū ē subm̄
theo^o f3 h̄ ponētes nās. s. creatā r icreatā. se
quē qz p̄ eēt posterior nā creatā r sp̄ūscūs.
qz oīs attributo ē ad pri^o eētiali^o. ¶ Se
cūdo ifero. qz xp̄s n̄ ē h̄ic subm̄ p̄siderat^o sub
triplici v̄itate. Naz̄ p̄m^o ē ad p̄fem r sp̄ū
scū. Sz ad nās assumptā. Adertia xp̄i capi
tis ad mēbra. p3 ex dicit^o. f3 qd̄ ponit Rober
tus liconiens^o in suo examerō. Lōsfirmaf rō
qz oīs respect^o dei ad eē r p̄tingē. r itav̄
tas diuini v̄bi tā cū nā assumptā q̄ cū mem
bris ē p̄tingē: multe v̄o sūt v̄itates in theo^o
necessarie. vt qz de^o ē trin^o r vn^o rē. nulla veri
tas v̄o necessaria inest p̄tingē. igi^o nō p̄t
stare positio ista. ¶ Tertia pō sūt Alberte
magni. qz reuelabile ē subm̄ in theo^o. qz in h̄
distinguit theo^o ab humanis scientijs. qz he
inuentiōe r exercitio h̄ntur. hec v̄onctione
r reuelatiōib^o. ¶ Sz h̄ istā op̄ionē arguit
sic. Sciētia oīs realis d3 h̄re obiectū reale r
sub rōne reali. Licet. n. logica qd̄āmō habe
at subiectū reale. qz ē de intētionibus p̄mis
tū qz nō sub rōne reali. qz tractat de sc̄dis in
tētionibus primis adiuctis. iō nō est realis.
Reuelabile vero dicit solū qd̄āmō respectum
rōnis: quid. n. dicit reuelabile sup̄ deū. dum
dico de^o reuelabile v̄tq̄ solū rōnis respectū.
Si igi^o eēt subm̄ theologic. theologia eēt sci
entia rōnis nō realis: quod ē manifeste fal
sum. reliquit igi^o qz de^o ē subm̄ theo^o. ¶ Nō
tū ad euidentā iā dictoz qz sic hō p̄t. itelligi
aut inq̄tū aial rōnale: aut iquātū sub a: aut
inq̄tū r̄sibil: aut inq̄tū nobilissim^o aialū.
In p^o cognoscit p̄fecte. qz i rōe diffinitia. In
2° i cōiz p̄sule. qz i p̄ceptū superior^o. In 3° i po
sterior^o. qz passio posterior^o est suo subiecto.
In q̄rto adhuc min^o p̄pue. qz in quodaz re

nō docē
subti.

p̄mum
co^m
Hugo.

2^m co^o

Rober
t^o lico
nienis.

Alber.
magn^o

Impu
gnatio
opinio.
Alber.
subm̄ lo
gice n̄ ē
ens rea
le

nota h̄
quō hō
p̄t intel
ligi in
quātū
aial vel
inq̄tūz
suba

Primum principium

De q̄
dupl
itelligi
potest
Opini.
Egidij
Opini.
Barro.
Opini.
Aucē.
opi. sco.
de sub o
theo.
Op. sci
bōaū.
de sub a
theo.
r q̄ sbz
ē triplex

pectu ad extra. sic p̄formit̄ p̄ de q̄dupl
itelligi. prio i qd̄ respectu ad ex̄ sic sub rōne
glificatiōis: vel gubernatoriis. seu reparatoriis
mūdi. r̄ isto ponit rōan̄ egidij subm̄. Secū
do p̄t̄ p̄siderari sub qd̄a passioe vt in q̄tū tu
stus: ver̄: p̄t̄ r̄. r̄ sic posuit Barro deū in q̄
tū bon̄: subm̄ h̄ scie. Acl. 3. p̄t̄ p̄siderari in
quātū ens vel aliud eōe. r̄ sic posuit Aucē.
ens sub m̄ i methaphisica q̄ ē sua theologia.
p̄t̄ q̄rto p̄siderari in q̄tū ds. r̄ h̄ ē p̄fectus
p̄cept̄. r̄ sub rōne hac p̄ōit a doc. subf. subm̄
theologie. Notādū tñ q̄ dicit. b. bōaū. i
isto. plo. q. i. q̄ alie scie p̄t̄ triplex assigna
ri subm̄. radicalē: itegrale: vlt̄: exēplum: in
grammatica subm̄ radicalē est lfa. vñ apud
p̄cia. i maiou volūn̄ vocat̄ efm. qz ē minia
p̄s ofonis. Subm̄ itegrale ē ofo cōgrua r̄
p̄fecta. Subm̄ vlt̄ est vox articulata l̄fata or
dīnabil̄ ad signādū. sic i theologia. subm̄ ad
qd̄ oia reducū sic ad subm̄ radicalē est de.
subiectū vō ad qd̄ oia reducū sicut ad totū
itegrale ē x̄ps: capiēdo totū large. p̄lectif
u. creatū r̄ i creatū. de q̄b̄ s̄ duo p̄mi li. La
put r̄ mēbra: de q̄b̄ s̄ duo seq̄ntes. Subm̄
vō ad qd̄ oia reducū sic ad subm̄ vlt̄: circū
loquēdo p̄ pla noia: ē res vl̄ signa. p̄ vñ vō
credibile aut reuelabile. r̄ sic ad 2^m p̄3 artic.

terti^a ar.
p̄ma qd̄
scotus
q̄ theo
veri⁹ d̄
sapien
tia q̄
scientia

Quo ad tertium artic. mouentur. 3.
pue difficultates. C̄ p̄ria
est de subiecto theologie contingentium: qz
cum theologia sit scia: r̄ scientia sit necessa
rium: vñ q̄ ad nullū subm̄ reducerē con
tingētia in theologie. R̄ndet doc. subf. q. iij.
hui⁹ plogi. q̄ theologia veri⁹ d̄ sapia q̄ sci
entia. vñ capiēdo sciam eo mō q̄ capit eam
p̄hs i prio posterior. tūc vñ quōd qz scire ar
bitramur r̄c. Sic nō ē scia theologia: qz nō
oia p̄siderata i theologia sūt necaria. capien
do vō sciaz p̄ hitu certitudis. sic ē illud apli.
Scio cui credidit cert⁹ sū r̄c. sic theologia
ē scia: qz ē certissim⁹ hit⁹. C̄ Scda difficul
tas ē. Si oia creata possint eē sub p̄sideratio
ne theologie. Dico q̄ creata p̄t̄ cōsiderari
dupl̄. Uno absolute. sic hō in quātū hō r̄c. r̄
sic nō p̄tinet ad theologiā. s̄ ad p̄pas scias.
Secūdo p̄t̄ p̄siderari in q̄tū i deū referunt.
aut i rōne vestigij imagia creatiōis vl̄ alio re
spectu r̄ sic p̄tinet ad theologiā. vñ n̄ ita p̄fe
cte cognoscit triāgulū q̄ cognoscit eū fm̄ q̄
d̄scribit ab euclide sic q̄ cognoscit illū fm̄ q̄
re p̄ntat aliq̄l̄ dīnā tritatē. sic de btō p̄ie nfo
frā. d̄. Quicqd̄ i reb⁹ repit̄ d̄lectamētū rege
rit i gl̄ā scōris. C̄ Tertia difficultas. Si so
lū obm̄ theologicū i dō mouet̄ itētoez ei⁹ ad
oē scibile: aut q̄m mouet̄ dico q̄ sic. r̄ q̄ oia
scia ē sibi theo⁹. n̄ sic i btis spiritib⁹ nec i nob.

ap̄lus
a. q̄sto

creata
p̄t̄ p̄s
derari
dupl̄

3^a qd̄

qz hēm̄ intellectū mobilē a qd̄ d̄ditatib⁹ cētis
vero in pede. q.
Ad argumenta facta. Ad p̄ri
mum. Qñ ar̄ ex eustraco r̄c. Dico q̄ nō est
sile. iō p̄ōit subm̄ hō medicē q̄ ad corpus. qz
p̄tinet v̄tuali oēs v̄tates illi⁹ scie. nā corpus
hianū p̄tinet v̄tuali rōne nālis sanitat̄. Jō
enī sanitas hois talis ē. qz corp⁹ hois ē sic cō
plexionatū. Similiter aia hois cōtinet nāl̄
rōne felicitat̄ nālis. vt dicit p̄hs. i. ethicor.
vbi ex rōne aie p̄cludit rō felicitatis nālis: n̄
sic hō p̄tinet finē hui⁹ scie: qz felicitas sup̄nā
lis vel obiectū eius nō includit in rōne hois:
r̄ ideo nō p̄t homo esse primū subiectū hu
ius sciētē. C̄ Ad secūdū qñ dicit̄ forma sim
plex r̄c. dico q̄ intelligit de subiecto accidē
tis nō considerationis. C̄ Ad tertū dico q̄
immo ad minus ostendendo q̄o sapienter
iuste r̄ potenter sui modū disposuit: r̄ huma
num genus gubernant r̄ consimilia.

ad h̄m̄
ar. factū
in pede
qōntē

ad 1^m.

ad 3^m

Veteris ac noue legis
r̄c. C̄ Sup̄i⁹ se
tentiaz magis r̄ p̄ter⁹ lō
bardi p̄misit sue intentionis
indicium. nūc subiūgit nar
rationis p̄pendium. Et diu
ditur ista ps in quattuor. s̄z
quattuor s̄maz libros. P̄rimo. n. agit de bea
te trinitatis immensa nā. in primo. Secūdo
de create nouitatis ostēsa factura i secūdo.
Tertio de electe caritatis firmata iunctura.
in tertio. Quarto de abiecte vetustatis abla
ta fractura. in q̄rto. C̄ P̄rima itez particu
la in qua agit m̄ḡ de beate trinitatis r̄c. in
tres partes diuidit. In prima distinctionuz
premittit necessaria notificatio. In secūda
earūdem cōcludit vtilis epilogatio. In ter
tia trinitatis inserit mirāda explicatio. Se
cūda incipit ibi. Diuiz igr̄ que dicta sūt. Ter
tia ibi. distinctiōe secūda. s̄ doc itaqz vera r̄
pia fide r̄c. C̄ R̄ursus prima ps in qua di
strictionuz p̄mittit necessaria notificatio: in
tres ptes diuidit. In prima quaz ostēditur
penes qd̄ versat̄ doctrine speculatio. In se
cūda penes qd̄ distignit̄ volūtatis dilectio.
In tertia triplex concludit vtilis dubitatio.
Secūda icipit ibi. Id igr̄ in reb⁹ p̄siderādū
est r̄c. Tertia ibi. Lū ar̄ boies qui frunf r̄
vtunt r̄c. C̄ R̄ursus p̄ria ps in qua ostēdi
tur penes qd̄ versat̄ doctrine speculatio: i tres
ptes diuidit. In quaru prima: r̄erū r̄ signo
rū ponit̄ distinctio. In scda di distinctiōis de
claratio. In tertia p̄cludit̄ distinctiōis appli
catio. 2^a icipit ibi. p̄p̄rie ar̄ h̄ res appella
tur r̄c. Tertia ibi. Lūqz h̄is itēdit̄ theologo
rū speculatio r̄c. C̄ R̄ursus scda ps i q̄ ostē

diuisio
q̄tuor
librorū
senten
tiarum

diuisio
totius
isti⁹ p̄t̄
me disti
ctiōis p̄
mi libri

diff. penes qd distinguit voluntas dilectio. s. ibi
Id igit in reb? p[ro]siderand[um] e[st] r[ati]o. i. tres p[ar]tes di
uidit. In quaz p[ri]ma pandit diuersas dilectio
num d[es]criptio. In sc[on]da subiungit d[es]criptio
nis diuersa acceptio. In tertia exponit dubi
tationis solutio. Sc[on]da p[ar]s e[st] ibi. Notad[um] v[er]o q[uo]d
ides Augu. r[ati]o. Tertia ibi. Hec igitur que sibi
p[ro]dicere videtur r[ati]o. C[on]t[ra] Rursus tertia pars in
qua triplex peludis vtilis dubitat: o[mn]i tres par
tes diuidit. In p[ri]ma agit de obo fructuosi inhe
sue. In sc[on]da de sub o dilectiois fructuosi. In ter
tia d[es]criptio v[er]itatis p[ro]nective. P[ri]ma in p[ri]ncipio
Sec[un]da ibi. Sed cu[m] de d[es]criptio diligat nos r[ati]o. Ter
tia ibi. Hec p[ro]siderand[um] est. Et hec est diuisio
presentis distinctionis p[ri]me in generali. Cir
ca qua[m] talis or[ati]o titulus questionis videlicet.

questionis. Tertius est dubiorum motus.
Quo ad p[ri]m[um] circa istu[m] terminu[m]
apud doc. duo. vsus d[es] q[ui]nq[ue] modis: q[ui] p[ro]bit ad
tres reduci. Accipit eni[m] vsus aut p[ro] actu: vt e
n[ati]alis. Aut sc[on]da p[ro] actu: vt e[st] lib. Aut 3[us] p[ro] actu
vt e[st] n[ati]erator[um] aut ordinat[um]. P[ri]m[us] duo m[od]i
h[ab]it capi p[ro] actu: vt e[st] elic[er] naturaliter: aut
vt n[ati]r. C[on]t[ra] Est in e[st] vsus p[ri]mo m[od]o: vt dicitur
co[m]m[un]issime accept[us]: vt h[ic] opponi 3[us] octositate. s.
p[ro] naturali opatione cuiuslibet rei: r[ati]o isto m[od]o
p[ro]phus dicit. Cuius vsus bon[us] e[st]: ip[s]e quoq[ue] bo
nu[m] e[st]. C[on]t[ra] Sc[on]da m[od]o vsus d[es] co[m]iter: r[ati]o diuidit 3[us]
disuetudine. r[ati]o sic dist[ri]ngit a victoriano. vsus
e[st] actus frequenter elicitus a p[ro]p[ri]o. r[ati]o hoc modo
p[ro]t dici q[uo]d e[st] actus ois pot[en]te: i[n]c[on]t[ra] addit sup
actu nisi frequetia. C[on]t[ra] Tert[us] q[ui]nq[ue] m[od]i h[ab]it
accipi p[ro] actu: vt e[st] libere elic[er]t: sed differen
ter. q[ui]nq[ue] t[er]ti[us] in co[m]i seu sic finis: seu entiu[m] ad fin[em]
q[ui]nq[ue] solu[m] vt e[st] entiu[m] ad fin[em]. An id[em] doctor d[es]
cit. q[uo]d t[er]tio m[od]o accipit vsus p[ro]p[ri]e: r[ati]o sic diuidit
tur 3[us] habit[u] memorie r[ati]o intelligetie. s. 3[us] inge
nium r[ati]o doctrina. r[ati]o sic dist[ri]ngit ab Aug. iij. de
trini. vsus e[st] assumere aliq[ui]d in facultate vo
luntatis: r[ati]o sic dicit actum voluntatis p[ro]p[ri]e.
C[on]t[ra] Quarto m[od]o accipit magis p[ro]p[ri]e: r[ati]o sic di
uidit 3[us] actu[m] quietatiu[m]. s. 3[us] frui. r[ati]o sic dist[ri]ngit ab
Aug. vt e[st] assumere aliq[ui]d in facultate volu
tatis p[ro] aliud: r[ati]o sic e[st] actus voluntatis: vt ad
aliud relate. C[on]t[ra] Quinto m[od]o h[ic] accipi p[ro] actu nu
merato aut ordinato. v[er]o dicit q[uo]d hoc m[od]o acci
pit p[ro]p[ri]issime. r[ati]o sic dist[ri]ngit 3[us] actu iordiatu[m]
s. 3[us] abuti. r[ati]o sic dist[ri]ngit ab Aug. in lib. de doc.
xp[ist]ia. At e[st] id q[uo]d in vsum venerit referre ad
id quo fruendu[m] e[st]. r[ati]o sic vti dicit actu[m] volunta
tis relat[u]m r[ati]o ordinatu[m] in fin[em]. h[ic] de vti suu[m] vsu.
Frui v[er]o s[ecun]d[u]m magis: h[ic] in l[ib]ra: e[st] amore inhe
rere alicui rei p[ro] se. An frui h[ic] diuersas sc[on]d[em]
auctates solet capi tripl[er]. Uno m[od]o: vt dicit actu[m]
voluntatis cu[m] gaudio. r[ati]o h[ic] m[od]o dicit Aug. frui e[st]
vti cu[m] gaudio. Sc[on]da m[od]o: put[atur] dicit actu[m] cu[m] q[ui]e
tatione. r[ati]o h[ic] m[od]o dicit ab Aug. vt p[ro]dictu[m] e[st].
Frui e[st] amore inherere alicui rei p[ro] se r[ati]o hoc
m[od]o accipit p[ro]p[ri]e. T[er]tio m[od]o accipit p[ro]p[ri]e. put[atur] com
plecti v[er]itatis. s. quiete r[ati]o delectatione. r[ati]o h[ic] m[od]o
dist[ri]ngit ab Aug. iij. de trini. Frui e[st] q[ui]e[re]re in
cognitis voluntate p[ro] se delectata. r[ati]o sic accipit
p[ro]p[ri]issime. Act[us] eni[m] h[ic] duo voluntatis. s. vsus
r[ati]o fructio: se h[ab]it ad similitudine actus intellect[us] vt
declarat i[n] hac dist[ri]ngit. q. iij. arti. p[ri]mo. doc. subti.
Sicut eni[m] in intellectu sunt duo actus assen
tendi alicui co[m]plexo: vnus q[ui] alicui assentim[us]
p[ro] se: sicut p[ri]ncipio. Alius v[er]o q[ui] alicui assentit:
no[n] p[ro] se: sed p[ro] aliud v[er]o sic dicit p[ro]l[ati]. Ita in
voluntate s[un]t duo act[us] assentendi bono: vnus ass[en]
titur alteri no[n] assentendo: sed p[ro] se. alteri v[er]o

pmus articu
lus ter
minoz
decla
ratiuz
pmus termi
n[us] vsus
que fz
sc[on]da bo
nauetu
ra dicit
quintu
pliciter

Titul[us]
q[ui]o. i. di.

M fructio vsui co[m]di
stincta plures in
deo aspiciat r[ati]ones fructiois.
Et supposito p[ro] habito noto
s. q[uo]d fructio r[ati]o vsus distiguant[ur]
cu[m] diuersa h[ab]eant oba: r[ati]o fructio
creator[um]: vsus v[er]o creatura[rum] aspi
ciat. Arguo ad q[ui]ntu[m]. P[ri]mo q[uo]d sic tripliciter.
C[on]t[ra] P[ri]mo sic. In p[ri]mo ethicor[um]. septio ca[us]. in
illo. s. amplius at. q[ui] bonu[m] vltim[us]. Dicit p[ro]phus
r[ati]o co[m]etator eustraci. q[uo]d sicut ens r[ati]o vnu[m] sunt i
oi g[en]e: ita r[ati]o bonu[m] r[ati]o sp[irit]ualiter ibi d[es] relat[io]e. g[en]e
cut relat[io]e h[ic] p[ro]p[ri]a bonitate: sic h[ic] p[ro]p[ri]a frui
bilitate. r[ati]o p[ro]p[ri]e cum ipsa sit in deo alta. r[ati]o
alta: ibi erit aua r[ati]o alta r[ati]o fruib[il]i. C[on]t[ra] Sc[on]da sic
Omne vltimate q[ui]etatiu[m] h[ab]it appetitus h[ic]
rone p[ro] se fruib[il]is. s. no[n] solu[m] deitas. seu r[ati]o dei
tatis. sed p[ro] filius r[ati]o sp[irit]us sanct[us] r[ati]o attributa
diuersa in diuina essentia visa q[ui]etant vltimate
appetit[us] humanu[m]. ergo r[ati]o. Ad 2[us] p[ar]t[em] ex r[ati]o
fruib[il]is. fruib[il]e eni[m] e[st] illud q[uo]d p[ro] se e[st] diligi
bile. Ad 2[us] p[ar]t[em] p[ro]p[ri]e: q[ui] ta[m] p[ro] e[st] i[n]finit[us] q[uo]d fili[us]. ita
sustitit e[st] i[n]finita in deo: r[ati]o vnit[us] r[ati]o sic de alijs
r[ati]o p[ro]p[ri]e: vt v[er]o in fruib[il]ibus. i[n]finit[us] at quod li
bet i[n]t[er]sui fatiat appetitu[m] humanu[m]: cu[m] nihil
appet[atur] ampli[us] i[n]finito. C[on]t[ra] 3[us] sic. Actus non
terminat ad obiectu[m] in quatu[m] numerat: nisi ob
iectu[m] vt e[st] formale ob[ie]cti numerat. s. act[us] frue
di terminat ad tres p[er]sonas in quatu[m] tres. igit[ur]
ob[ie]cti fructiois in quatu[m] formale ob[ie]cti numerat.
Ad 2[us] p[ar]t[em] p[ro]p[ri]e. Credim[us] de u[er]o in quatu[m] trin[um] e[st]: igit[ur]
videbim[us] de u[er]o in quatu[m] trin[um] e[st]: q[uo]d v[er]o i[n]finit[us] succedit
fidei h[ic] tota p[er]fectioe. g[en]e frui[mur] deo i[n]t[er]u[m] trin[um]

P[ri]o
argu.
P[ro]p[ri]us

2[us] ar.

3[us] arg.

In op.
argu[er]it

dearti
culatio
q[ui]o[n]is

In oppositu[m] v[er]o argu[er]it. In quolibet
vnu[m] p[ri]ncipiu[m] tri[um]. g[en]e in ordine finiu[m] e[st] tri[um] vna vl
tima r[ati]o finis: fructio at e[st] respectu finis: g[en]e r[ati]o.
In ista q[ui]one sic in p[re]cedit[ur] s[un]t tres articu
li declarad[um]. P[ri]m[us] e[st] termino
rum declaratiuus. Secundus e[st] responsiuus

qd vti
fz aug.
i lib. de
do. ch.
qd frui
fz aug.
in l[ib]ra
frui 2[us]
modo

qd vti
fz aug.
i lib. de
do. ch.
qd frui
fz aug.
in l[ib]ra
frui 2[us]
modo

doc. s[ecun]d[us]
di. i. q.
iij. sicut
in i[n]tel
lectu s[ecun]d[us]
duo ac
tus ita
in volu
tate

assentit nō pp se: sed pp aliud bonū ad qd re-
 fer: sicut p̄clom assentit pp p̄ncipiū: q̄ p̄clusio
 veritate h̄s a p̄ncipio. Ista sicutudo accipi p̄t
 a p̄ho. vj. ethicoz. vbi dī q̄ sicut i mēte ē affir-
 matio: z negatio: sic in appetitu ē p̄secutio z
 fugo. Et ita vlteri⁹ infero. sicut in mēte est du-
 plex affirmatio pp se: z pp aliud: ita in appeti-
 tu duplex est p̄secutio. s. pp se: z p̄pter aliud.
 ¶ Sequit̄ tertio h̄ terminat̄ rō. ¶ Rō vno mō
 dī vis intellectua z sic dicit porphyri⁹. Sum⁹
 enī rōnales nos z dī: s̄ mortale additū nobis
 sepat nos ab illis. ¶ Secō dī rō soia p̄stitues
 hoies seu mod⁹ cognoscēdi in q̄tū distinguit
 ab angelicis specieb⁹: q̄ cū discursu itelligit: z
 sic dicit de rōne Aug. lib. de differē. spūs z aie
 in p̄ia sensus mutabil in imaginatione: ima-
 ginatio in rōne. rō in intellectu. intellect⁹ in itel-
 ligētia. intelligētia in deū. ¶ Tertio mō acci-
 pit̄ vis diffinitioe alicui⁹ entis: si illud ens p̄-
 tes habeat: vel pro q̄dditate seu formalī rōne
 alicui⁹ entis: sicut loquit̄ sepi⁹ m̄gr̄ Nicp̄o. bo-
 neti i sua mataphi. verbi gra. Sicut dicitur q̄
 entitas est rō subiectua entis. z hoc mō capis̄
 in p̄posito. Et hoc quo ad p̄mū articulum.

Quantū ad sc̄bz articulū erūt tres p̄clo-
 nes. ¶ P̄ia erit de p̄sona diuina
 i respectu ad p̄sonā aliā. Sec̄da respectu essen-
 tiæ ad p̄sonā: z ambe de possibili. ¶ P̄ia in via.
 Sec̄da in p̄ia. Tertia erit d̄ facto. ¶ Duo ad
 p̄mū sit ista p̄clo. ¶ Possibile ē viatorū frui ordi-
 nate vna p̄sona nō fruēdo alia. p̄bat̄ triplicis.
 ¶ P̄ho sic. respectu triū p̄sonaz sūt tres arti-
 culi distincti: ergo possibile ē cogitare de vno
 articulo. nō cogitando de alio. Et cū affectus
 cognitioez sequat̄: erit possibile frui vna p̄so-
 nam: nō fruēdo alia. Et si obijciat q̄ p̄sone sunt
 relatiue: z p̄sequēs sunt simul natura. i. natu-
 rali intelligētia. ¶ R̄spondeo q̄ s̄ sint simul natu-
 ra relatiua: nō tñ pp h̄ oz fruēt̄ vno frui reliq̄
 sicut frumur ordinate deo: non tñ creatura q̄
 relatiue d̄ ad deū. s̄ s̄ nec oz cognoscēt̄ vni
 relatiuoz eodē cognitiois genere: reliquū
 cognoscet̄: sicut inuit̄ frater̄ Fr̄at̄icus de maro.
 in hac disti. q. v. Intellect⁹ enim separat⁹ nō
 bt̄ns p̄t̄ ituitiue cognoscet̄ religionē q̄ referet̄
 creatura in deū: z tñ nō p̄t̄ deū cognoscere nisi
 abstractiue. ¶ Sec̄do ad idē arguo sic: In eu-
 ius p̄t̄ est act⁹: vt agat vel nō agat in e⁹ p̄t̄ ē
 est modus agēdi. Sed vōs quo ad actū liber
 elicit̄ frutionē: q̄ p̄t̄ elicē vel nō elicere. igit̄
 poterit terminare actū suum circa vna p̄sonā:
 z nō alia. ¶ Tertio sic. vbiq̄q̄ est alia rō en-
 titatis s̄ alia entitate distincta. ibi p̄t̄ actū eli-
 cere vōs circa vna: nō eliciedo circa alia: s̄ sic
 est in p̄posito: q̄ p̄ntas distinguit̄ a filiatioe.
 ergo zc. ¶ Sed oritur dubiū vtrū pateritas

dicat alia rōnem fruibilitatis distinctā a filia-
 tione. p̄t̄o q̄ nec paternitas nec filiatio iniquā
 tum p̄ntas aut filiatio: habent rōne fruibilita-
 tione: sed solū iniquatū diuine sūt. ¶ Sec̄da cō-
 clusio est: q̄ de potētia dei absoluta nō v̄t̄ p̄di-
 ctio quin possibile sit ex parte intellect⁹ z vo-
 luntatis q̄ terminet̄ vtriusq̄ actū essentia nō
 p̄sona. puta q̄ intellect⁹ videat̄ essentia nō p̄so-
 nam: z q̄ volūtas fruat̄ essentia nō p̄sona. hoc
 p̄bat̄ def sic. p̄ prius origine q̄ signat̄ filiū est
 p̄fecte beatus. q̄ nullā p̄fectionē intrinsecam
 h̄s a p̄sona. p̄ducta: ē enī bt̄itudo p̄fectio intrin-
 seca p̄sone bt̄e. sed si in illo priori sit p̄fecte
 bt̄ns ergo in illo priori habet̄ obm̄ vt p̄fecte
 bt̄ificas. nō at̄ vt in illo priori h̄t̄ essentia cōi-
 catā trib⁹ vt obiect⁹. sed vt eētia est absolute:
 vel in vna p̄sona tñ p̄ se: q̄ nō est de rōne essen-
 tiæ: vt ē obm̄ bt̄ificū vt ip̄a bt̄ificet̄ in q̄tū cōica
 ta trib⁹: z ita nō v̄t̄ d̄dictio siue q̄tū ad visio-
 nem siue quātū ad frutionē. ¶ Modus ponē-
 di est iste. Aliq̄s actus h̄z obm̄ a quo essentia
 liter depēdet: z aliud obm̄ sc̄dm a quo eētia
 liter nō depēdet: sed rēdit in illud vtute p̄mū
 obiecti. lz igit̄ nō possit p̄manere idē act⁹ nisi
 h̄eat̄ bt̄itudinē ad p̄mū obm̄: q̄ ab eo depēdet.
 p̄t̄ tñ manere idē actus absq̄ bt̄itudinē ad se-
 cundū obm̄: q̄ ab eo nō depēdet. Exēplū: idēz
 est act⁹ visionis essentie diuine: z aliaz rez: sed
 eētia ē p̄mū obm̄. res vise sūt secundariū obm̄.
 nō p̄t̄ aut̄ manere eadē visio nisi eēt̄ eiusdem
 eētie. p̄t̄ aut̄ manere absq̄ h̄ q̄ eēt̄ visay re-
 r̄. z ita p̄t̄ de⁹ cooperari ad visionē eētie diuī
 ne: vel frutionē nō coopando ad visionē vel
 frutionē p̄sone. ¶ Sed orit̄ dubiū de diuinis
 attributis. Attributa. n. diuina sic patebit. j. distin-
 guunt̄ formalr a diuina eētia. ¶ Querit̄ igit̄:
 vtrū possit de⁹ oñdere alicui suā eētia: nō oñ-
 dēdo attributa sua: vel cāre amore sue eētie:
 nō cādo hoz attributoz. Et vtrū h̄o sic vidēs
 diuā eētia: z ea fruēs eēt̄ bt̄ns: cū m̄tas n̄ vi-
 deret̄ p̄fectōes simplr: nec eis fruere. ¶ R̄s-
 pondet q̄ de⁹ possit de p̄ absoluta cū sint obiecta
 secundaria: p̄ora tñ ordine nature s̄ r̄ones: cū
 eētialia p̄cedāt notionalia. q̄ nō oñt̄ aliq̄
 respectū ad e⁹: z in tali visioe z delectatōe eēt̄
 aia bt̄a. Quia q̄ntis attributa dicat̄ p̄fectionē
 simplr. tñ radicalr z identice ē in diuinitate:
 q̄ sola ē rō fruibilitat. z h̄z diuinū oyo. ē radix
 oius diuinaz p̄fectionū. Tñ noto q̄ in diuis ē
 aliqd̄ infinitū p̄ se: z a se: z illud ē rō obm̄a frui-
 bilis: cuiusmōi est diuinitas: aliqd̄ ē infinitū p̄ se:
 sed nō a se: cuiusmōi sūt attributa q̄ infinitatē
 h̄nt a diuina eētia. aliqd̄ est in diuinis: q̄ nec
 est infinitū a se: nec p̄ se loquēdo: q̄ rō realis
 nō est infinita formaliter. cuiusmōi est rō seu
 p̄p̄ia: seu cōis: aliaz si eēt̄ infinita: aliqd̄ eēt̄ p̄-

phs. vj. ethi. co.

p̄secu. duplex pp se z pp aliū 3° rō porph.

Aug.

3° mō d̄ rō nicho. boneti

3° arti.

3° p̄clo

p̄ba. p̄^o

arg. r̄n^o sub tilis

3° ar.

3° arg.

dubius 2° p̄clo

nō pul crā p̄ batōez

p̄ba.

vtrū de⁹ possit oñdere suā eēt̄: taz: nō oñden- do at- tributa

rō n̄ ē infinita formalr

sectio in pfe: q non esset in filio qd est falsum.
Ter^o celo e de scō. In p̄ia visio r dilectio
 est triū actuali in via vō si sit ordinata admi-
 nus hitualr. P̄ia ps pbat per illud qd dicit
 Aug. i. de tri. ca. iiii. neuter sine altero ostēdi
 pot. loq̄tur de p̄sonis diuis: r de potētia ordi-
 nata. **S**ecda ps ps: qd nō p̄t stare i via amor
 vni^o p̄sone cū odio alteri^o. vñ in Jōh. d̄f. Qui
 me odit: r p̄z meū odit. **S**ed ouis difficul-
 tas. Atz de^o possit cāre actū fructuos i volūta-
 te sine visioe mētis. maxie cū dicat Aug. Nil
 volūtū nisi p̄i^o cognitū. **R**ñ^o q sic. Cū
 n. visio r fructio sint duo act^o distincti eēntialr
 in diuersis potētijs: r nō appet rō qre n̄ possit
 de^o vni^o cāre alio nō cāto: seu visioe sine frui-
 tioe. qd negat mgf Hēric^o d gadauo. seu frui-
 tionē sine visioe. Et qd obijciē. Nihil volūtū
 nisi p̄cognitū h̄ debz intelligi de lege cōi: non
 quon deus possit in oppositum maxime cū fm
 Aug. simplices r ydote rapiūt celos. Et hoc
 de secundo articulo.

r se r̄itet alicui: r dicat sibi: adora me ego s̄tz
 xps. sicut legit in cronicis bti p̄is n̄fr̄i fr̄acisci
 cuidā socio suo appuisse. Quid t̄ric faciet ami-
 mus nutā: si fr̄nal peccat: q demō est: nō est
 ausus vti: qz dicit se xpm. In tali actu suspen-
 dedus ē actus volūtatis: vel habēdus actus
 neuter: vel eōnt vacadus: vt oīdat de^o qd ē
 hoc qd apparet vel humiliter r̄idere. sufficit
 mihi xpm videre in p̄ia: vel alia p̄silia deu-
 tum cor inflāmātia. **T**ertia diffi. ē de obie-
 cto fruibili. vtz finis in quātū finis sit obiectū
 beatificū. Dicit magf Jo. sco. q nō. r hui^o di-
 cti rō est triplex. P̄ima. qz finis iquātū finis
 nō est nisi qdam respectus rōnis. Secda qz nō
 includit in diuinitate: qz taz posita est rō frui-
 bilis. Tertia rō: qz si per impossibile esset alq̄d
 sumū: ad qd tñ nō esset nostra volūtas ordi-
 nata adhuc illud fatiaret r dēteret appetitū
 nostrū: in quo tñ per positū nō esset rō finis.
 Et vt videat q̄nter se hēat ad obiectū b̄ificū:
 nō triplex ē finis. s. finis verus: finis apparēns
 finis p̄fixus. In p̄mo finis. s. vero respectu frui-
 tionis ordinat rō finis fm veritate cōcomi-
 tatur fruibile: r forte in apprehēsiōe p̄cedit
 fruitioe eliciendā in apparēti sicut in dubijs
 etiā p̄cedit fm apparentiā. s. in tertio. s. p̄fixo
 rō finis sc̄q̄tur actū: qz vel dicit modum actus
 vel modū obiecti: vt talis p̄fixus finis terminat
 actū. r sic ps qd est dicēdū ad. q. q. s. vna rō
 est fruibilis que est diuinitas.

angel^o
 malus
 aliqui
 do ap-
 paret l
 forma
 crucifi-
 xi vt q̄s
 eū adō-
 ret.
 3^a dubi-
 tatio.
 Scot^o

3^a 2°
 p̄batio
 p̄ p̄tia

Jo.
 dubius

Augu.
 r̄silio

Opio
 henrici
 de gā.

3° arti.

p̄ dub.
 Scot^o
 q. vltia
 hui^o di.

De^o est
 spa itel
 ligibil.

Augu.
 de ci. c.
 xxviii.
 2° dub
 Scot^o
 2° di.

tres sūt
 actus i
 volūta-
 te.

Quantum ad 3^m arti. sūt tres difficul-
 tates declarāde. P̄ia ē d
 fruibilib^o. Secda ē de ipa fruitioe. Ter^a d obō
 fruitioe. **Q**uarta ad p̄mū querit. Si fructus
 ipa fruitioe stabilitur. vt vltra peccare nō
 possit. Rñdz doc. sub. vltia. q. hui^o di. q sicut
 cētro aliq̄ inherēt: p̄io r p se r immobiliter: si-
 cut terra. alia p se r immobiliter sed non p̄mo
 sic metalla in terris abdita. alia p se s̄z mobilr
 sicut lapides sup terrā. alia alicui inherēt imo-
 bilia: mobilr tñ respectu ad viuētes: sic hō
 hēcēs i nauī mota i aq̄. Sic p̄somiē i spūa
 lib^o. Centz ē vltim^o finis. vñ Hērmes terme-
 gist^o ait. De^o ē ipa itelligibil: cui^o centz vbiqz:
 circūferētia nūq̄. hūic centro adheret p se h^o
 volūtas diuina r immobiliter. In 2° gradu est
 volūtas creata brā: q p se r immobiliter inheret
 hūic cētro: nō tñ p̄mo: qz sit h̄ p̄icipatiōe diu-
 nitatē. In tertio gradu ē hō viator q p se idest
 p caritatē quā hz in se: nō tñ p̄io nec immobilr
 hūic adheret hō: qz peccare p̄t. In q̄rto gra-
 du ē hō pctōr: q ad modū hois in nauī adhe-
 ret alicui creaturē: fluctat tñ respectu h^o cen-
 tri: vñ nimis amādō se: derelinq̄t dēuz: edifi-
 cat ciuitatē diaboli. fm qd dicit Aug. de ciui-
 li. xiiij. c. xxviii. Duas citates fecerūt duo
 amores. Ciuitatē diaboli amor sui. vsqz ad cō-
 tēptū dei. ciuitatē dei amor di: vsqz ad p̄tēptū
 sui. **S**ecda difficul. Si in volūtate sit aliq̄s
 act^o neu^o. Dicit scot^o q sic. vñ hz cū tres actus
 sūt i volūtate. s. vsus. r h̄ ē referibil. fruitio. r h̄
 ē irreferibil: nō solū negatiue seu p̄uatiue: sed
 et p̄rie. Est tertio act^o q nec est referibilis nec
 irreferibilis h̄rie: s̄z solū negatiue: r ē casus in
 exēplo. App̄cat i fōia cr. c. xxi. angelus mal^o:

Et tunc ad rōnes i pede qōnis factas.
Ad p̄mū. Quando ar̄ ex
 textu p̄bi. rē. dd^o ē q bonū d̄i duplr quo ad p
 positū. vno^o vt est passio entis. r isto^o est in q̄z
 gñe. s̄z non sufficit ad rōnē fruibilis. Alio mō
 vt bonū p̄fectū. r hoc radicaliter est in diuini-
 tate que est radix oīum diuinoz fm dyoni. iō
 ipsa rō fruibilis. **A**d sc̄dz dicit: q duplex ē
 quietatiū. s. qd solū: r quo: r qd simul. p̄sone
 diuine sunt quod siue q quietat non tñ in q̄tū
 p̄sone: sed in quātū diuinā h̄nt essentiā. sic dico
 de attributis: q. n. quietant hoc h̄nt a diuina
 essentia. diuina vō essentia est quo dētamur: r
 qd nos quietat. r qd obijciat: q diuine p̄sone
 sunt infinite r attributa in finita. dico q habēt
 hoc ab essentia: iō non p̄cludit. **A**d tertū
 dico q reduplicatiō pōt capi dupliciter. vno
 mō vt specificat solū rōnē reduplicati. Alio^o
 vt dicit reduplicatiō esse cāz: quare p̄uz inest
 subiecto. r isto mō. pp̄rie dicit reduplicatiō: si
 igit capis isto sc̄do mō maior est vera r minor
 falsa. si p̄mo mō maior falsa r minor vera. r tūc
 cū d̄f in minor fm p̄mū modū videbim^o deū
 in q̄tū tres: dz intelligi id. s̄z trinitas videbit^o
 ita q nō reduplicat. Et cū p̄bat: q cū redu-
 plicatiōe: qz credimus deū in q̄tū trinus p̄l-

Finis ē
 triplex
 finis ve-
 rus. si-
 nis apa-
 rēns r fi-
 nis p̄-
 fixus.

rñ^o. ad
 arg. sc̄d
 in ped
 qōis ad
 p̄mū.

Ad 2^m
 ar^m

Ad 3^m
 ar^m

q̄t mo,
 dis act
 deo rē
 dupli-
 catiua.

Primum principium

no aut succedit fidel. dicē dū est q̄ nō ē simile
q̄ hic in via essentia nō cāt in nobis imediate
actū credēdū: sicut cābit in p̄ia imediate actū
vidēdū. vñ mō trinitas pōt eē rō formalis co-
gniti: tūc aut tñ erit cognita: q̄ tūc videbit p̄
rōnē essentia in se p̄se: vt per rationē obiecti
p̄mi. Et sic p̄ ad q̄nē. ¶ Ex presenti distm.
tres de mēte magri elicitur p̄sones. Quaz
p̄ma ē. Omne scibile est vt ē vgnū noiabile:
aut res: aut signū. Et hanc p̄clusionē deducit
a p̄ncipio n̄i textus: vsq; ad illud cap̄s. Id ē
in reb^o p̄siderandū zc. ¶ Scda p̄clusio. Scda
trinitate in terris fruimur sicut ibiūmur docta
p̄ietate. Et ista p̄clo tractat ab illo cap̄lo. Id
ergo in reb^o zc. vsq; ad illud cap̄lin. Cuz aut
hoies zc. ¶ Tertia p̄clusio. Nec hō hoie nec
deus frui nobis: sed vti mira dulcedine. Nec
p̄clusio deducit ab illo cap̄lo. Cum aut hoies
zc. vsq; ad capitulū illud. Hic p̄siderādū zc.
vbi dubiū mouet de virtutibus: z soluit z vlt^o
de tota epilogat distm. Sequit in textu.

1° p^o

2° p^o

3° p^o

2° disti.
Text^o

Hic itaq; vera zc. ¶ Hic si
gnat scda dist. hui^o p̄mi
li. snia: que ita p̄tinuat ad p̄-
cedentē. Nā post q̄ in p̄ceden-
ti dist. magri hui^o libri inq̄sui-
māz in q̄ de vti z frui p̄missa ē
p̄mo necessaria notificatio. z

scdo eandem p̄clusa ē vtilis epilogatio. Nūc
mō z tertio dat executōiā: in q̄ iherif vnitatis
z trinitatis miranda explicatio. Et diuidit in
ptes tres p̄ncipales. P̄rio. n. agit magri de san-
ctissima vnitate z trinitate. Scdo de ea p̄clu-
dit grata breuitate. Tertio de scia dei atq; vo-
lūtate: z p̄ ordo. q̄ p̄ma non dicit respectū ad
et̄: s̄ scda. Scda incipit i fine. xxxiij. di. d̄ sacro
vnitatis atq; trinitatis. Tertia dist. xxxv. hui^o
p̄mi li. Cuz. s̄. differuerimus. P̄ria iterū ps
in q̄ agit magri de sanctissima vnitate z trinitate
in tres diuidit. P̄rio. n. agit de ea fm q̄ p̄ fi-
dei p̄fessione fideliter credit. In 2° fm q̄ p̄
p̄gruā rōnē mētaliter capit. In 3° fm q̄ p̄ de-
bitā locutionē vocaliter exprimit. Scda incipit
in 3° distm. Ap̄ls nāq; ait zc. Tertia dist. xxxij.
Post p̄dca nobis dixerēdū vñ zc. z p̄ ordo.
P̄rio. n. ē credere. Scdo itelligere qd̄ credi-
tū est. Tertio fmone explicare. ¶ P̄ria ps q̄
est p̄ns distinctio: in qua agit de sc̄tissima tri-
nitate z vnitate zc. fm q̄ p̄ fidei p̄fessionē zc.
In tres diuidit ptes. In p̄ma pte p̄mittit mo-
dū p̄cedēdi p̄ materē difficultates. In scda
ex ordine p̄bandi: codicis veteris dat auctē.
In 3° fine p̄cludendi fert noui muneris hinc
maiestatē. Scda ibi. P̄ropōam: igr i mediū
Tertia ibi. Nūc vō post testimonia. ¶ Rursus
p̄ma in qua p̄mittit moduz p̄cedēdi zc.

distmō
distmō
tionis

in tres diuiditur. In quaz p̄ma dicit istud ne-
gociū fore p̄tractandū cū modestia z timore.
In scda supponit intētiōē scribentū ex ve-
ritatis amore. In tertia p̄cludit ordinēz dimi-
cantium inuersos errore. Scda ibi. Omnes
eathe. zc. Tertia ibi. Ceter: vt i li. zc. ¶ Rur-
sus 2° pars in qua ex ordine procedēdi zc. in
tres diuidit. In p̄ma legis testimonio dei cla-
rescit trinitas. In 2° eiusdē fastigio summa cla-
rescit trinitas. In tertia p̄phico collegio tan-
dem venat veritas. Scda incipit ibi. P̄erso-
naz qz pluralitatē. Tertia incipit ibi. Ille ē
maximus p̄phetarū zc. Et h̄ diuidit in tres.
In quaz p̄ma ostēdit vnitatē z trinitatis cōfō-
tū. In scda eterne ḡnatiōis misterii. In ter-
tia p̄cordis spirationis solatiū. Scda ibi. Sa-
uid qz eternam zc. Tertia ibi. De sp̄sancto
¶ Rursus tertia ps in qua fine p̄cludit zc.
in tres diuidit partes. In p̄ma duoz testōiū
ponit vniō. In sa magistri morū donat istruc-
tio. In iij. cetuz ap̄loz p̄z p̄mulgatio. Scda
ibi. Dominus itaq; xps zc. Tertia ibi. Iohēs
quozq; in epistola zc. Nec est diuisio zc. Circa
quā talis generatur zc.

Subdi-
uisio.

Titul^o
qōnis

1° ar.

2° ar.

Augu.

1° lib.

3° ar.

In op^o
ar.

Vtrum deus in vnus in-
tima singularitate
nāc pati qat psonarū pluralita-
tē. Et ar. q̄ nō tripl̄. ¶ P̄rio
sic. Nihil ponēdū est in entib^o:
z maxime in p̄rio: q̄ nō posito:
adh summa eēt p̄fectio. Sed data vnica p̄so-
na in diuinis: adhuc illa esset hinc p̄fecta: igr
frustra poneret trinitas. ¶ Scdo sic. Si in di-
uinis eēt tres p̄sone: aut essent oēs p̄ducte:
aut ip̄ducte: aut vna ip̄ducta z due p̄du-
cte: aut due ip̄ducte z vna p̄ducta. sed h̄ est
falsum. igitur zc. Adior p̄z a sufficiētī diōne.
Adior declarat p̄ singulas p̄ticulas. nequeūt
eni oēs eē p̄ducte q̄ tūc aliqd̄ p̄i^o eēt: q̄ p̄-
ducerent. testante. n. Aug. aure. Nulla res se
ipsam gignit vt sit: ita aliqd̄ p̄i^o eēt deo: qd̄
est ip̄sibile. Nec fm q̄ oēs eēt ip̄ducte:
q̄ tunc plures eēt di. fm 1° lib. de sinod.
si essent plures innascibiles: eētnt plures di.
Nec q̄ due ip̄ducte z vna p̄ducta: q̄ sicut
iā patuit: ponendo plures inascibiles plures
deos poneremus. Nec quartū q̄ vna ip̄du-
cta: z due p̄ducte: q̄ ab vno nō nisi vñ veni-
re vñ. ¶ Tertio ad idē sc. P̄ria entia in vñicū
debēt reduci p̄ncipiū ergo non sunt plures in
eadē diuinitate p̄sone: p̄bat p̄na. q̄ tūc entia
nō in vñ s̄ in plura reducerent. assumptū p̄z
auctoritate Aris. xij. met. in fine. Entia iquit
nō sūt male gubernari: vñ ergo p̄nceps.

In oppo.

af. Ad arc. vltio. Tre baptizā
tes eos in uoie patris z fi.

Distinctio secunda

et spissancti. Et. l. cano. Job. 5. Tres sūt q̄ testi
mo. vāt i celo. Et sic relinq̄t qd̄ sub dubio.
q̄one sunt tres articuli d̄claradi.
In ista p̄m^o ē d̄ terminis. Sc̄ds ē ad
q̄onē n̄isū. Tertius mouebit dubia.

Quo ad p̄mū p̄ occurrit de^o. Deus ē
hermetē secur mercuriū i li. d̄ffō
nū dei. ē s̄pera intellectualis cui⁹ cētrū vbiq̄ est
circūferētia nullū. Dicit de^o s̄pera qz sic in spe
ra nec p̄ncipiū ē nec finis. sic de^o de se dicit. Ego
suz alpha 7 o. p̄ncipiū 7 finis. D̄ intellectualis.
qz testāte ap̄lo ad thimo. Nec inhabitat iacces
sibilis. Et de^o sp̄s ē. h̄ idē ponit idē hermes in
li. de bono ad asclepiū. Ex quo p̄s q̄ grauitur
peccauerūt epicurei q̄ i suis tiriapoxis posue
rūt corpale dei. vt inuuit mar^o tull^o in li. d̄
nā deoz. Sequit. cui⁹ cētrū ē vbiq̄. cētrū dei ē
creatura. sicut. n. cētrū i s̄pera respectu sp̄s h̄z
nomē p̄fici: sic creatura respectu dei. h̄ cētrūz
est vbiq̄: qz nullus ē locus vbi nō sit creatura.
Circūferētia vō nullū: qz dei maiestas p̄phen
di neq̄t. Et sic ex̄ta doctozis subti. De^o est
ens infinite intellectualitatis: volūtas: bonitas: po
tens ad se sume actū. H̄n fm̄ io. vā. li. i. suaz
smiaz. Hoc nomē d̄s d̄s a triplici noie. s. ab ethi
q̄ ē ardere: vel thethi: q̄ ē fouere: vel theaste:
q̄ ē videre: qz ardet caritate. fouet pietate vi
det oia claritate. C̄ Seq̄ nā. h̄ nomē n̄ capis
hicisicut capis i. z. p̄cipiū. qm̄ dicit p̄s. q̄ nā ē p̄
cipiū 7 cā mo^o 7 quiet^o ē in q̄ ē fm̄ serz nō p̄z
accēs. S̄z d̄s hic nā ens p̄pletū p̄fectā h̄ns es
sentia. vñ ista se h̄nt p̄ ordinē. suba: nā: eētia:
z q̄ditas. Dis. n. suba ē nā: sed nō ecōtra: qz q̄
litas ē nā nō suba. i. oia nā ē eētia: nō ē: qz
rlo est eētia: nō tū ē nā: qz nō est p̄pue alicui⁹
actiōis p̄ncipiū. q̄ vō sit essentia p̄z ex famosa
auctate p̄hi: extracta a. 5. p̄p̄coz. s. eētie p̄di
camētoz sunt in p̄mixte. Dis ē eētia ē q̄di
tas: nō ē. nā in deo multe sunt q̄ditates 7 vna
eētia. C̄ Seq̄ tert^o termin^o. s. p̄sona. p̄sona
fm̄ Boetii lib. de duab⁹ naturis 7 vnica p̄so
na xpi. ē rōnalis nāe idiuidua suba. Et veri⁹
fm̄ Rich. i li. d̄ tri. coziptē istā descripiōez:
est intellectual⁹ nāe incōmunicabilis subsistētia.
Tū ista ap̄ grecos se h̄nt p̄ ordinē: vsq̄o
sis: ypostasis 7 p̄sopon. q̄b⁹ in latino coze sp̄o
dēt. Essentia suba: suppositū 7 p̄sona. d̄ quib⁹
alias dicitur. Et h̄ de p̄mo ar.

Quantum ad. 2. ar. sunt tres p̄sones.
p̄sona est d̄ oia vnitāte.
Sc̄da de sc̄tissima p̄sonaz trinitate. Tertia de
eaz germanitate. C̄ Sit ḡ p̄ celo. Deoz plu
ralitas est impossibilis. Ista celo dimissis aucto
ritatib⁹: q̄ sunt q̄si infinite. p̄bat triplici medio
s. rōne po^o: intellect⁹: 7 volūtas. Rōne poten
tē sumo arg. Rich. in li. 2. d̄ tri. ca. vltio. op̄

suo velle sit p̄ducere dē possibile: 7 suo nolle i
pedis. Si igit sunt duo d̄s: qd̄ vnus vellet alius
nollet: 7 ita vn⁹ faciet alius nullipotentē. Qd̄ si
dicat qz fecerit p̄cordiā vt in pace oparent: sō
nū est. sufficit mihi qz vn⁹ possit facere qd̄ ali⁹
nollet: vel destruat qd̄ alius vellet. C̄ Sc̄dm
mēbrū sumit ex pte. intellectus. Ar^o sic. Si sint
duo d̄s sint a. 7 b. tūc q̄o vtrū vnus intelligat
aliū vel nō. si nō tūc nō est p̄fectus: qz ignorat
p̄fectissimū cognoscibile: 7 ita nō est de^o: si at
intelligit: q̄o q̄o. aut p̄ essentia. p̄p̄ia: aut per
essentia dei intellecti. si sc̄dm. ḡ cognitio dei in
telligētis ē posterior deo intellecto. 7 cū cogni
tio dei sit de^o: sc̄tior qz de^o intelligēs est posse
rior deo intellecto: 7 ita nō est deus. C̄ Pro
batio p̄me p̄ne qz cū obm̄ distinguat ab intelli
gētē: sp̄ act⁹ est posterior obō cognitio. si at d̄a
intelligēs p̄ eētia. p̄p̄ia intelligat: igit nō intel
ligit ita p̄fecte sicut alius de^o ē intelligibilis.
Probatio p̄ne. qz p̄fectio ē cognitio p̄ essen
tia cognitū q̄ p̄ sp̄m̄ aliā: nisi cognoscens p̄t
neret eminētē cognitū: qd̄ nō facit i. p̄posito.
C̄ Tertio h̄ idē. p̄bat ex pte volūtas. Si. n. sūt
duo d̄s a. 7 b. q̄o q̄o a. b. diligit: aut fruitur
aut vtit. Si. a. vtit. b. peccat: qz est sūmū bonū.
7 p̄ n̄s n̄ ē d̄s. Si vō a. fruit b. 7 fruit ē seipso:
ergo h̄z duo obiecta ad eētā: 7 ē bis bōnus: quia
quilibet ē obm̄ b̄nificū: qd̄ est ip̄sibile: qz tūc
eēt aliq̄s b̄tus aliquo: quo nō exite nichilomi
nus b̄tus eēt: qd̄ ip̄licat. C̄ Ex ḡ p̄mo isro er
rorē fuisse pessimū epicureoz: qui tot deos po
suerūt quot sunt entia visibilia. ita qz cuiuslibz
sibili deū dabāt. p̄p̄iū: 7 vocabāt h̄c ligā sin
thomā. C̄ In sero 1° p̄uersū fuisse errozē acha
demicoz: qui celos 7 planetas deos noiabāt.
C̄ In sero tertio errozē stoicoz fuisse impuz:
qui deoz inuisibilū in celis ponebāt multitu
dinē: quā opionē 7 si aū 3 enonē fuerit: q̄ fun
dauit scolā stoicā. Hermes ad asclepiū secut⁹
est ponēs tres deoz ordies. deos celestes. d̄os
aereos: 7 deos terrestres. Cōtra oēs istas fa
tuas opiones dicam⁹ illd̄ ps. Qm̄ oēs d̄s ḡ
deō. d̄is aut ce. se. C̄ Sz d̄bitat an aliq̄ p̄o
rū vnitāte dei posuerit. D̄i qz tres fuerūt q̄ po
suerūt. p̄m^o fuit Socrates q̄ athēnis vene
no ē necat⁹. qz negauit deoz pluralitāte: vt re
fert Apuleg⁹ li. de deo socratis. Secūd^o fuit
Plato. de q̄ dicit Boe. li. de disci. scola. p̄ la
tonis p̄bata dimtas. Tert^o fuit Aris. qui i fi
ne. 12. metha. dicit. Lntia nolunt male disponi
vnus ḡ p̄nceps. Et h̄ de p̄ma p̄sone. C̄ Se
cūda celo ē de sc̄tissima trinitate. Cū eētie
vnitāte stat p̄fectissima p̄sonaz trinitas. H̄d̄c
p̄bo vnica rōne. Io. sco. doc. subti. q̄ talis est.
Quicquid de rōne sua est p̄ncipiū. p̄ductuūz
in q̄cūq̄ ē a se 7 sine ip̄fectiōe: ibi ē p̄ncipiū

dearti/
culatio
qōnis
p̄m^o ar.
d̄clatio
h̄ ter
mini d̄s
qui d̄s
sp̄a intel
lectual
Ap̄lus
Error
epicu
reoz
ponen
tū dei
corpa
lez ait
tull^o.
Scor^o
diffinit
deū. d̄s
est ene.
vñ. di
caf d̄s.
d̄s eniz
ab ethi
q̄ i mi.
nā acc̄
p̄f du
pluciter

p̄h̄uo

3° imi.
est p̄so
na que
diffinit
a boe.
Rich.
D̄rit
vñ vñ
oiss 7
ypost
sis 7 p̄
sopon.
2° arti.
p̄nci.
p̄ celo
p̄nci.
Rich.

2° p̄ba^o

p̄batio
p̄ntic

3° p̄ba^o

p̄m cor.
p̄ epica
reos d̄
psalita
te d̄oz
2° cor.
p̄ acab
3° cor.
p̄ stoic
hermes

dub sus

opinio
Socra.
negatō
p̄litate
deoz
opinio
Plato
nis
op. Ar.
2° celo
p̄nci.
Scor^o

pro ductiua. h in diuisi snt duo pncipia. pductiua pfectissima a se sine iperfectioe. s. itelloz 2 volntas. igr hys duob' pncipijs sunt due psonae. pductioe p vna ipducta fili' p intellectū mō gnāritōe. 2 spūsanct' q volūtātē m' spiratiōis. Et si obijciat q i nobis tā itella q volūtas. pdu cunt accūs. tā. n. itel' i nobis q volū' ē accūs. Rūdeo q i talib' vtrūq' ē regula bti diony. q nū trāsserrun' aliq' ad deuz; dimittēda si ea q sunt iperfectiois: 2 accipiēda sunt ea q sunt pfectiois. Ad ppositum q itellectus 2 volūtas sint pncipia. pductiua: pfectiois ē. q at pducat accūs iherēs 2 nō aliq' d substēs ē i pfectiois. istā relinqm' iperfectionē 2 loqua mur de diuis. 2 accipiām p mā q ē pfectiois. 2 dicām q p p' intellectus. pductiua psonā substētē. q vocat fili'. 2 ambo p volūtātē pducat p sonā substētē q d' f. s. f. S3 dubitat vtz ali quis p hys de hac trinitate fecerit mētōem. of q tres repiunt egregij pbi. C' Prīm' fuit her mes termiegeus siue mercuri' egypti'. q i lib. diuōnā dci dicit. Bonas gignit mōades: 2 in scāpo reflectit ardorē. i. p' gignit filium. 2 spū sancto i ambobus amor reflectit. C' Scdo fuit plō sicut inuit aug. i. 7. p' f. formali inq' mibi dicit qsdā platonicoz libros a greca lingua i latinā d' hōs. ibi legi nō isidē vrbis s; isidē senten tias: q i pncipio erat vbum: 2 vbum erat apud deū 2c. v' qz. 2 vrbū caro factū ē. qd nō legi ibi. C' Tert' fuit macrobi'. q sup somnio scipiōis togatan. i. p' f. 2 nōm e deo natā posuit. Ali qui addit qrtū. s. Bris. quē i p'io celi 2 mūdi: h numero ternario adhibuit' nos māifestare deū. s. falso. qz fm pncētores solū ibi fecer' ē leges ptagore q pcepit dos i trib' venerari. s. sacrificijs. laudib': 2 genuflexioe. Et hec de sa p'one. C' Tertia p'elo est de diuinaz psonarū germanitate. Tanta est diuinazum personaz vnitas 2 amoris 2 nāe: vtr maior nō possit itell' gi. Ista p'elo. p'ba. p'io auctoritate Bernar. qui in li. de p' in inter nouē vnitates istā suppe rā nō posuit. 2 q' summe sint vni'. p'ba. vno me dio. Quicūq; aliq' ita se hnt q infinitū intēsiue idē numero includūt: 2 mutuo in se sunt p cir cūinccellōnē: ita summe sunt vni': s; sic sūt tres diue p'one: qz includunt diuinā cēntiā q ē infini ta: 2 simul in se sunt. Jo. 14. Ego i p'fē 2 pater i me ē. C' Un' in hūdi ternario recte rō pncipij pncif. Est. n. itelligere pncipiu qd nō est pnci piatū. ecce p'f. Et pncipiū qd ē pncipiātū. ecce filius. 2 pncipiātū qd nō est pncipiū quo ad i tra. ecce spūsanctūs. Hec est modus qrtus repiē dus. De vnitate vō amoris dicit Richar. Est triplex amor. Gratuit'. Debitus. 2 ex vtroq; p'mixtus. Gratuitus in pie: q dat 2 nō accipit. Debit' in spūscō: qui accipit 2 non dat. P' m' mixtus i filio qui dat 2 accipit. Ande merito

numero ternarius trib' p'gruit psonis: qz nume rus iste h3 primā 2 sumimā numeroz pfectioez siue p'ideret in se siue in q'itate continua: siue tertio in nā. In se: qz prim' ē numer' qui p'fat ex oib' suis p'ib'. vnitas. n. 2 dualitas simul iū cte tria faciunt. In q'itate ē: qz oē q'itū trib' p'sistit. pncipio. s. in medio 2 fine. vt h3 p' hys i p' mo celi 2 mūdi. In nā ē: qz i q'z creatura p'it git repire vestigiū qd ē in trib': 2 in hoib' ima ginē q in trib' p'sistit. C' S3 dubitat vtrū hē p' sone sint solū cēntia: sic q' nihil dicat vltra vel dicat aliq' d' distinctū formali ab cēntia. Dico q' nō ē itelligibile q' tres p'one solū dicat di uinā cēntiā: 2 tū iter se distinguat. vū necesse est q' tā p'ritas q' filiatio q' spiratio passiuā di cat r'ones distinctas formali ab cēntia diua ali as p'dictō. cēnt vera de codē. 2 h3 idē. qz p'ni tas distinguat: nō cēntia: cēntia cōicat n' p'ni tas. 2 sic de alijs. de h' ampl' . j. 2 h' d' scdo art.

Quo ad 3^m art. unt tres difficultates iuxta tres p'elones. C' Prima est: vtz dō possit nobis p'ncipare suā dinitatē vt dij dicamur. Rū. q' sic. s; vt videat quō: nō tādā q' de' of tripli. Quo' nūcupatiue. p'ime coz. 8. Si qdē sunt dū multi. Scdo adoptioe. in p's. Ego dixi dij estis. 2 isto mō cōicat nobis ditas: nō q' nos i formet sicut albedo parietez: s; visioe 2 fruitioe in deū trāssformamur. 3° of nā in p's. de' deoz lo. ē. isto mō nō cōicat ab ex: s; solū itra. C' Scdo difficultas. vtrū illa vnitas q' sunt diue p'one vni' sit aliq' d' positiuā vel p' natiuā. Dico q' illavnitates p' capi duplr: vno fundamētali: 2 sic dicit pōnez seu positiuū: qz diuā cēntiā. alio mō formali: 2 sic dicit negati uē: qz nō dicit nisi in diuisionē. C' Tertia diffi cultas ē. qualis ē amor ille q' sūt vni' in amore tres p'one: dico q' ē tripliciter dictus: Est vn' essentialis q' est in trib' sicut 2 essentia. Est cū dūs qui est in patre 2 filio spūsancti. pducen tib': 2 vocat amor ille spiratio actiua: ita q' spi ratio actiua ē q' seu q' vniunt q'z viculo amoris i pductioe spūs. Est tert' amor q' d' spiratio passiuā: 2 ea vniūt p'f 2 fili' sic i suo pducto.

Et sic p3 quid est dicēdū ad. q. s. q' cū cēn tie vnitate stat pluralitas psonaz. C' Ad primū dico q' si in maiorz p' illud si. in telligat positio possibilis maior: est vā 2 mior falsa: nulla. n. positioe possibilis p' esse vna p' sone in diuitus. Et si istes q' si fili' deesset p' nūm' cēt btis dico q' si filius deesset summum bonū deesset: 2 sic p'f nō cēt beatus: 2 si fili' de esset: p'f nō deesset summū bonū nō deesset: 2 sic p'f esset beatus. Et ita p'dictio est remouere vna psonā remanēte alia. Si at in maiorz po naf positio incōpossibiliū: tunc maior ē falsa 2 minor vā. illud vō non est ponēdū in summo d' ouo qd nō pōt poni sine pōne incōpossibiliū

Applicat

oppo dubi

hermet p'hs.

Plato

macro bios Arist.

3° p'elo.

Bern.

maxia.

Joan.

Rich. Amoz triplex

Phb.

Dubi

3° ar. p'out

Tripli dictu de.

2° dub tatio.

3° dub tatio. Amoz triple

Ad p arg.

Ad 1^m arg. Ad 1^m dico ad minorem q sunt due pducte r vna iproducta. r ad pbatione dico q ve rium est qñ est limitatu: nec hz diuersa pñ pzo ducedi. D p. vo est in pposito. na pf est infini tus: r hz i se duas secunditates. s. volitua r in lectuina. Ad 3^m dico q reducunt r i vna psona r i vna essencia. Na fil' r spūs sanctus pncipiant a pfer ita pf est pncipiu totu' diu nitat' hz Aug. r sic pz q3. C Ex hac r' dist. tra hnt tres psones. C Pdia e. in maiestate be nignus de' cum trinitate est finis me'. Et po nit a pñ' dif. vsqz ad illu. s. De hac igr re sum ma r exee' r c. C Secda pso. Lum modestia doni timoris sūt igenia xpi sermōis. Et incipit ab illo ca. De hac igr r c. vsqz ad illu locū. Ce tez vt in li. i. di. C Tertia pso. primum sacra meditat' scrip' vt post loquat' vītas pura. Ista pso ponit ab illo loco. C tez vt in li. i. r c. r du rat vsqz ad finē distinctōis. Sequit in textu.

Ad 3^m arg. p' p'cto. 2° p'cto. 3° p'cto.

Text' mag' s'niaz.

Apostolus nām ait r c. tertia disto h' pñi. In q post q' supius in pcedeti dig. egit mag' de sanctissima vnitae r trinitate fm q creditur. Hic pñr de ea dē agit fm q intelligit. Et didit in tres ptes. C In pma. n. ad oñdēdū vnitae essentiae r trinitatē psonaz pgruas adducit similitudines. In secunda soluit emergētes dubitatioēs. In tertia determinat vnitatis r trinitatis p' ditiones. Secda incipit in di. 4. Hic orit qō sañ ne cessaria. Tertia incipit di. 8. Hic de vnitae r c. C Itēz pma pars diuidit in tres. In pma oñ d' vnitatis fastigiū ex multiplici creaturaruz p' sideratione. In secunda oñdit trinitatis misse riū ex ipressa vestigiū p' ditione. In tertia oñdit eiusdē trinitatis clarū iudiciū in exp'ssa magis rōne. r' ibi. Hic restat oñdere. 3° ibi. Hunc ve ro ad eā iā pueniamus. C Rursus. i. pti. q ē pñtis distōnis in q oñdit vnitatis fastigiū r c. In tres ptes diuidit. In pma adducit pauli a. i. etoitas. In 2° p' tagit sciri diuersitas. In ter tia pcludit apta veritas. 2° incipit ibi. Nam si cut ait ambro. r c. Tertia ibi. Ecce tot modos Et hec est diuisio r c. Circa quam r c.

diuisio distinctiois

sub o.

sub o. no. ple

sub o. no. ple

alta sub diuisio

3° disto titul. q.

Arg. i.

M in aliq' ceptu vni uoco a nobis possit de' p nāz distincte cognosci. Et arguit q' nū triplici medio. Pri mo sic. Nulluz summe simplex hz aliq' d' cū alijs cōe: sed de' est summe simplex igr nihil hz cōe cū alijs. Ma/ tor pz ex qd summe. sume. n. simplex of: qz in sū mo sue extat simplicitatis: qd nō eēt si aliquid h'et cōe cū alijs. qz oporteret eēt q' aliq' d' h'et p' pñiu illud cōe p' hēe: r ita simplici' eēt si solū

3° disto titul. q. Arg. i.

eēt illud h' hēe. Adno: pz qz oēs pfectioēs sim plicif ponunt in deo in sūmo. sicut of sume bo nus ds sume sapiēs sume iust' r c. simplicitas aut ē pfectio simplr r ita ē i deo in sūmo. C 2° arguo sic. Rōne s'ris guilli okā. Si aliqd est cōe vniuoctū deo r creaturis. igr aliqd qd ē in deo ē dānatū. pñs ē hereticū r piay offēsinum aurū. s. pñia pbat. allūmo. n. aliqua qd ditatez cōez. puta ens. ista. n. si sit vniuoctā deo r iudez r i deo b' r: r i iuda dānata seq' ppositū. C 3° ar' sic. extrema p' dictionis nihil est cōe vniuo cū. s. de' r creatura sūt extrema p' dictionis r c. Assumptū seu maior. pbat: qz p' dictiona se hnt vt affirmatio r negatio qd' nihil ē cōe. Adior pz. qz creatura ē mortāl: de' nō ē mortāl: crea tura ē finita d' si ē finit'. r sic of'is p' ditionib'. vero af. auēe ani. r algazael in op^m

In oppo a' abbreviatoris i suis meta phisicis: q' abo ponit subiu metaph. cē ens cō mune deo r creaturis.

In ista qō. sūt tres arti. Prim' terminoz declaratiuus. Secundus ad qō nē respōsiuus. Tertius ad dubia.

Primus termin' ē vniuoct. Vniuoctuz of qñ vna vocatio: qñ. s. i aliq' voce r qd ditate voci corrdēte multa vocat. Ex q' pz q' i singularib' nulla ē vniuoctatio. vñ pñs i an' pntia dic. vniuoctā sūt qñi nomē ē cōe r hz illd nomē rō sube ē eadē. Cñ noto q' vni uoctā p' pleta triplices hz p' ditiones. i. vniuoct p' tū qd ditate. vniuoctū existētie i vniuoctatio: ordinē eūdē de' de' dē dē: sic hūanitas. v. g. hz cū dē p' ceptū: isup hz eūdē modū exiitū in forte r platōz: r eūdē de' de' dē dē dē dē: qz eq' p' move nit i vno sic i a'. Ab ista pfecta vniuoctatōe al qñ d' hēe ordo de' de' dē dē dē: r remanēt alie due cō ditiones: sic i nūeris. Cñ numer' de' de' dē dē dē in binariū q' i triariū: r i triariū q' i q' ternariū. r ita de alijs. Aliqñ deest mod' ex' nē: sicut i subā r accūte qz sub a p se stat: accūs in alio. Aliqñ stat solū vnitās qd ditate: sicut ē i pposito a po nētū: ens vniuoctū deo r creaturis: qz prius ē ens i deo: q' i creaturis ceteris. Nec o3 q' r tam addere p' ditionē vt addit frācī. d. marchia. s' p' s'niaz. q. s. vniuoctā eādē hēant pfectionē et sentialē: qd hz itelligi vltiāte: als nihil diceret s' r als p' ditiones. Qui. n. dixerit aīaz iude cē eq' lē i pfectionē i nihil' aīe xpi: error inq' articulo' panisēsis. C Seq' h' termin' p' cept'. Cōcept' dī a p' ceptio pis. r of' triplicif. vno r p' of' p' ce pt' nāl vel i matrice senialē. sic d' xpo ihu: sim bol' seu simbolū dic. Cōcept' de spūs. nat' ex ma. virgīe. Secundo nō dicitur cōceptus no ticia mentis interior: fm q' dicitur. iste est con ceptus mens. i. noticia mea. Tertio modo di cit' p' ceptus quid ditas intellecta: fm q' dicit

Dearti clar. q. Decla' hū' ter mi vni uoctū. Pñs vniuo ctā cō pleta tripli ces hz p' ditiones

nōbile.

Frācī. d. mar.

2° teri' p' cept'. q' of' de p' ceptio. Tripl' dicit' h' teri' cō cept'.

dfnt
q ditas
z coce
ptus

algazael in sua metaph. An intellect^o e cert^o
de vno pceptu zc. Nota tñ q differt fz viz vo
cabuli q ditas z pcept^o q dditas dicit so
lū obiectū cognoscibile: vtputa ipam pure rei
entitātē potentē pcepti: ad huc abstractū ab ipa
possidētē pceptiōis passiue. fm q dicit Au.
in pncipio. 5. metha. Equinitas est tñ equini
tas. Coceptus vō noiat ipam quidditatē in
tellectā ita q dicit quoddā pstitutum ex pce
ptiōe passiua z q dditate. Ex quo pz q ddi
tas dicit vniū p se: fz pcept^o vniū p accēs. Et
h est qd solet a sse Nicolao boneti dici in sua
metaphisica de obō sub pcepti: z cū pcepti. ob
iectū. n. sub. pcepti dī pura q dditas. fz obī cū
pcepti dī obī iā cognitum. pōt z alia assignari
dīa. qz pceptus nō solū noiat q dditatē: sed et
singularitatē: qz singularia multa pceptiū. si
cut pz de actib^o nris itelligēdi: quos in nobis
expimur: q dditas vō n. C Sequit hic terti^o
termin^o distictē cognoscit. Cognitio. n. fz doc.
sub. in hac di. q. 2. ar. 1. z 2. diuiditur triplr. In
actualē: habitualē: z virtualē. Et vocat actua
lis qū obī actu pcepti. habitualis qū itelligēs
h3 habitū quo promptū est in actū exire itelli
gēdi cū voluerit. virtualis qū illud qd itellig
git est p pncipalis intellectū. z qlibet istaz di
uidit in triplcē aliā. In cognitionē pfulaz: co
gnitionē pfulē: z cognitionē distinctā. Cogni
tio pfula est qū aliqd totū vse aut integrale co
gnoscit nō cogitādo de ptrib^o subiectiuis seu i
tegralib^o. de pmo sicut cognitio alis sine suis
spēb^o. De 2° sicut cognitio domus nō cogitā
do distictē de tecto seu parietib^o. Cognitiōe
ro pfulē ē qū qd nois solū cognoscit: sicut dū
cognosco solū qd hō: vel hircoceru^o significat.
Tñ cognitio pfulē dft a cognitōe pfula. qz co
gnitio pfula attingit z rē ex: fz grossō mō: sed
cognitio pfulē soluz nomē. Cognitio vō disti
cta qū ptes seu integrale seu subiectiue vel po
tius pstitutiuē alicui^o cognoscunt: sicut dft qd
h3ē cognitionē distinctā hois: qū cognoscit q
hō est aial rōnale mortale: z est ista cognitio
pria in ordine pfectiōis: fz posterior in ordie ou
ginis. sicut auic. de mēpica dicit q ē vltima
in ordine doctrine: z prima in ordie distinctio
nis. Et h de primo articulo.

Nico.
boneti

ala dīa

3° imi.
est co
gnitio
doc. sō.
cogni
tio tri
plex

alī di
uiditur
cogni
tio pfula
cogni
tio pfula
se q dft
a pfula

cogni^o
disticta

2° arti.
p^o p^o
pbatio

Quantū ad 2° arti. sunt. 3. op. ponende.
due ipobant. tertia tenebitur.
Prima ē hēric de gādauo. Et ponit iste op.
vt colligit ex diuersis dictis eius: q deo z crea
ture nihil ē cōe vniuoctū: fz simplicitatē en
tis: qū ens itelligit viderē cōe. tñ fm vītatem
ali^o pceptus ē entis deo puentēs: ali^o creatur.
vnde iste cognitioōis det pōit triplcē gradū. f.
gnālissime: gnāl^o: z general^o. Generalissime
vexi n tres diuidit grad^o. C Prim^o grad^o ē

qū de^o cognoscit q ē hoc ens: z dicit q tñ i
perfectissime cognoscit de^o: qz ens in q tūc co
gnoscit nō ē totū cognitū fz ps cognitū. r alia
ps est hoc. C Secū^o grad^o qū cognoscit in
ente accepto priuatiue nō determinatū. fz de
terminabilē: z dicit q ens isto mō est totum co
gnitū: fz nō est vniuoctū fz analogū deo z crea
turis. C Tert^o grad^o gnālissime pceptiōē deū
est in ente ideterminato negatiue. z iste ē deo
propu^o: negat. n. z determinationē actu z pos
testatē determinari. C Sēbs gradus pncipalis
ad cognoscēdi deū. f. gnāl^o ē: qū cognoscitur
aliquid attributū i sūmo vtputa sūme sapiēs
sūme bon^o zc. C Tert^o vō grad^o pncipalis ē
qū cognoscit attributū i sūmo: vtputa sūme sa
piēs sūme bon^o zc. i. eē simpliciter dei. Et ita pz
ex discursu suo subtili: q intētio eius est deo z
creaturis nihil fore vniuoctū cōe. Et ceteris ei^o
vciis pp plicitatē obmissis. Ar^o 3 istā op. z tri
plici pbo medio: q deo z creaturis aliqd est
cōe. p^oimū mediū erit doc. sub. An intellect^o
est cert^o de vno pceptu: z dubi^o de duo^o bz il
lū pceptū de q ē cert^o aliū z vniuoctū ab illis de
quib^o extat dubi^o. fz fuerūt certi phi de deo q
erat ens: dubitabāt tñ an creatū seu icreatū. igit
rur pcept^o entis ē cōis vniuoctū deo z creaturis
sue creato z icreato. Maior ē nō. p^oimū. inclu
dit subm^o. si. n. n. ē ali^o pcept^o ille d q ē cert^o ab
illis de qb^o ē dubi^o p^odictoria vā eēt de eodē
qd iplicat. Huc fortissime rōni. Aliū dicit q
est regula scoti: z qz trāseat cū regla sua. Qui
bus ego rōdeo: q si n curat de scoto: vadāt ad
metaphisicā algazaelis: qd maxim^o reputat est
metaphisicus. z istā regulā qū istdē sbis repi
ent. vñ regula ista si ab iūctōf noiet dī n scoti
ca: fz algazaelica nūcupaf. C 2° ad idēz ar^o.
Quicūqz ppetit diffō z diffinitū: fz diffō vniuo
ctū ppetit intēgū ens: igit ens ē vniuoctū z
p^our de deo z creaturis: qz de^o cōis z creaturē
est ens. z sic pz ens eē vniuoctū deo z creatu
ris. Maior pz de se: z minor pbat. Vniuoctū. n.
sūt qū nomē ē cōe: z rō subē ē eadem: ens h3
idē nomē i deo z creaturis z eadē rōnē. Dite
ret aliqd h ē falsū qz ens n h3 diffōnē. Rū^o q
equocat de rōe: n. n. d3 sumi dā dft: rō subē ē
eadē: rō. p diffōnē. qz sic capiēdo vltimē dūe z
cetera simpliciter simplicia n eēt vniuoctā: fz d3
sumi. p rōne subīua. z ista ē entitas i ente q est
eadē: nec ē mō: tū ē ibi subā: dū dī rō subē nō
capiat. p pnto subē: qz tē i pntis ceteris n esset
vniuoctio. fz sumat aut. p eētnta aut. p q ddi
tate. C Tertio sic ar^o. nullum ens equoctū est
subm^o alicui^o scis: fz ens ē subm^o metaphisicē: g
nō ē equoctū fz vniuoctū. Maior probat auctē
phī i fine pmi posterioris. Scia inqt ē vni^o gnūo
sub ppassiōes z ppuetates pideras. Maior p

triplic
ter co
gnoscit
deus
2° gra

3° gra

iprob
tio op
hēric
ar. scot

Nota
regula
Scoti

2° ar.

in q sit
nūo

3° ar.

Opio
Heric

finalē: sicut ad artē istā: et hoc de opinione thome. ¶ Secūda opinio ē herici de gandauo. dicit iste opinās in sumā q̄ in re est aliquiditas et rati- tudo. et dicit nā ratiūdo ē q̄ aliqd ē. ipa vō ali- quitas ē id qd est. et addit q̄ ipa ratiūdo ē re- spectu vestigiā creaturē ad deū. et est de eē qd dicitatio cuiuslibet creaturē: et fundat i aliq̄ta- te. istā opionē triplē corroboret auctorita- te. Prima est Boetij ili. de ebdomadibus. di- uersū est eē: et id q̄ ē. vocat q̄ ē ratiūdinē: et eē aliquiditē. Secūda ē eiusdē Boetij i li. eodē. Si paulis p̄ intellectū amouēas ip̄s pmū bonū: tūc lz sint bona: tū nō i eo qd sūt erūt bona. cō- cludit ex h̄ creaturā eē qd dicitē ratiūā ad de- us. Tertia ē Auic. 5. metaph. humanitas ē tñ hūanitas: et ita nō ē de se rata. ¶ Cōtra istam op. q̄ tria pōit: arguo tripl. q̄ dlibet de n̄vno me. ¶ Primo q̄ h̄ qd dicit ratiūdinē i aliq̄- tate fundari arguo. res fm istū magis eximū d̄ tripl. aut a reo: ris. et sic puenit figmentis. Aut a rat^o ta. tū. et sic puenit esse qd dicitatio. et tertio cap̄ p actuali exētia. Tūc q̄ro qn̄ pōis ratiūdinē fundari i aliq̄tate q̄ modoz aliq̄- tas res dicat. Si p̄ mō igf ratiūdo fundat in nihilo. q̄ isto mō res ēt figmētis pgruit. Si at aliq̄tas dicat res scdo p eē qd dicitatio: et isto mō ēt ratiūdo ē res. tūc dicere ratiūdinē fū- dari in aliq̄tate ē dicere idē fundari in seipso. si vero capiat p actuali exētia: tūc sequit q̄ nihil ēt ratiū: nisi actu existeret. qd negat ip̄e. ponit .n. eē qd dicitatio ratiū. ¶ Secūdo ar^o h̄ q̄ pōit qdlibz creatū icludere rōne qd dicitatiue. nihil vni^o p̄nti est de eē qd dicitatio alteri. h̄ creaturē dei i d̄uersis sūt p̄ntis. q̄ rlo q̄ ē p̄nti distin- ctū nō est de esse qd dicitatio cuiuslibz. Adāoz p̄z aucte p̄hi ex. 5. p̄hico. exētia p̄ntoz se impmixte. Adāoz p̄z de se. ¶ Tertio ar^o h̄ q̄ in sola ratiūdie pōit vestigiū: vestigiū de rōne vestigiū nō solū ducit i cogni^o appropati vni^o. sed multoz vt p̄z p magis et Au. q̄ ip̄ vestigiūz ponit in pluribz. vt i vnitāte. vītate bōitate. et in pl̄sibz. h̄ ratiūdo iducit solū i vni^o appropa- ti cog^o. igf male assignat. vñ veri ista ratiūdo h̄z mōz vmbre q̄ vestigiū nec vna auctes cōclu- dūt. qn̄. n. dic p̄ Boe. de ebdōadibz. q̄ diuersū est eē: et q̄ p̄cedit. hūanitas. n. ē q̄ hō ē: h̄ n̄ fit inferre ex h̄ istā ratiūdinē quā ponit. Nec ba si paulis amouēas p̄ intellectū et c. imo p̄ ip̄z. in n̄uit. n. q̄ res altq̄d h̄nt eē absolutū et q̄ boni- tas rez i qdā fluxu seu respectu ad deū p̄sistit. Nec tertia. hūanitas ē tñ hūanitas. noluit. n. Auic. q̄ p̄ istā ratiūdinē h̄et eē suū humani- tas. h̄ inuit q̄ hūanitas vt pura mēte p̄tēplā est solū ip̄a: nec vna nec plures nec risibil^{is} nec flexibilis. et sic de alijs. ¶ Tercio 3° pōit op̄. f. doc. sub. et ē in sumā i tribz dicij. Primū d̄m̄ est: q̄

boeti^o.

Auicē.
Impu- gnatio
op. pen- ricij.
Ar. r.
res of
triplr.

Ar. 2.

Ar. 3.

boeti^o.

Auicē.

op. f. sco.

imago et vestigiū i b̄ differūt. q̄ imago r̄tat p̄ mōz totū: h̄ vestigiū p̄ mōz p̄tis. Sicut imago celsaris totū r̄tat celsarē: h̄z imp̄sio pedis p̄tem celsaris. et si totū aliq̄tēs h̄ fit solū arguitiue n̄ p̄ncipalr. ¶ Addit fm̄ d̄m̄ doc. applicādo q̄ ad deū q̄ vestigiū r̄tat p̄ mōz p̄tis i deo: nō q̄ sit ps in diuine: h̄z imaginat q̄ trinitat p̄cept^o se h̄z ad mōz cuiusdā totū. cui^o q̄ h̄ ē ps p̄cept^o p̄- sone: et p̄ceptū p̄sone p̄ appropriata ducit ve- stigū nō i p̄ceptū trinitatis: sicut facit imago. Exēplū: vnitāz vt appropriatū r̄tat p̄fēz: nec possū isferre ex isto appropriato ceteras perso- nas. imago vō totū p̄ceptū rep̄tat. vt patebit in seq̄nti lectiōe. ¶ Addit tertio doc. q̄ vesti- giū nō solū p̄stat ex respectu: h̄z absolutis: h̄z p̄z i illa assignatiōe quā pōit Aug. 6. de trini- tāte. q̄ arte dei scā sūt: vnitāte quādā oñdūt: et sp̄m̄: et ordinē: vnitāz. n. et sp̄s qd d̄nt abso- lutum: sol^o ordo respectū dicit: et sic i duobus abolūz et tertio respectu cōsistit rō vestigiū. Et hoc tñ de scdo articulo.

Quo ad tertū ar. sūt tres difficultates. Prima ē: vñ ē q̄ tam varie assi- gnant vestigiūz mōi. dico q̄ res creatā h̄z tri- plr p̄siderari. in se in p̄patione ad creaturas. et ad pmā cām. fm̄ has oēs p̄pationes p̄t vestigiū rep̄ri. Si. n. i se p̄siderat. aut hoc fit quātū ad subā p̄ncipioz: et sic ē illa trinitas m̄a: fofa: p̄pō: q̄ ponit in li. de regulis fidei. aut q̄tuz ad h̄itūdines. et sic ē illa Sap. 11. Dia i n̄ero pō- dere et mēsurā disposuisti. In n̄ero. n. itelligit p̄ncipioz disti^o. i pōdere p̄p̄ia ipoz iclinatio. in mēsurā coḡ adimūcē p̄p̄oz. ¶ Secūdo si cō- sideret creaturā relatiue ad creaturam aut vt agit actōe n̄ali: et sic illa tritas Dio. suba: v̄t^o: op̄o: aut actōe sup̄n̄ali. et sic illa Aug. 83. q. qd p̄stat: qd p̄gruit: qd discernit: q̄ si comparantur ad deum aut inquantum referuntur tantum. et sic est illa: modus: species: ordo: aut inquantū assimilantur et referuntur. et sic est vnitāz: veri- tas: et bonitas. ¶ Sed dubitat in quo p̄dicto rum perfectus stat ratio vestigiū. dico h̄z doc. subri. q. 5. huus di. q̄ in vltimo. in vnitāte: veri- tate et bonitate. cuius ratio talis est. q̄ ista tria sunt respectu dei. alia non. creatura vero veri^o et nobilitas consideratur in respectu ad deum q̄ in se seu respectu creaturē. ¶ Sed diceret quis q̄ etiam modus. species. ordo sunt respe- ctu dei. ideo addo alias rationes. ¶ Prima est q̄ vnitāz: vītate: et bonitas sunt abstracta. et per ip̄a fit assimilatio. non solum relatiua. ip̄a etiam sunt in deo. non sic de modo. ip̄e et ordi- ne. ordo enim respectum dicit. modus vero. p̄- p̄ie si capitur non est in deo. q̄ dicit limitatio- nem que non est in deo. ¶ Secunda difficul- tas. si quelibet creatura habet vestigiū ad

Df. a. terv. v. gium. i. magi. nem. Aliud dictum docto. scotti.

3° d̄m̄ scotti.

3° arti. p̄ncipa- lis. p̄ dubi^o.

Sap. 11. Dia fa- cta sūt i n̄ero: pōdē: et mēsurā

Dubi^o.

enasio.

2° dubi.

deum. dico qd no. nam ipmmet vestigiū est creatura: r ita si itep hret vestigiū eet pcellus in ipmū: qd negaf in entib. maxie i generib? r spēs: s; dñ vep est q ois creatura: aut h3 vestigiū: aut ē vestigiū. ¶ 3° diffic. est. qd est pfe cti? au hīs vestigiū: aut ipm vestigiū. ¶ Rñ. qd simplr loqndo hīs vestigiū pfecti? ē vestigiū. sicut cā effectu. nihilomin? tñ q ad qd nihil p hibet vestigiū pfecti? eē. maxie qñ pñstū i vnit ate. vitate r bonitate. nā iste rōnes: scqstrata ipfectiōe: eiusdē rōnis sunt in deo. qd in mltis hñtib? vestigia nō repit. sicut i leōe: lapide: ce lo: r ceteris nō iuenit. r sic p3 ad qōnē.

Ad argumēta. Ad p^m ad istā mio. rē. dico ad auctori. s; q i creatura sunt duo modi. ppetati. Alie sūt spāles. alie sūt cōes. Spāles at aut deo tri buunt. r sic ē error. dū ipmūtas creature crea tori daf. Aut remouent r sic est vn? gradus co gnoscēdi deū. s; p ablonē. Si gnāles: aut sūstū i creatura: r sic ē pctm: aut tēdit i deū: r sic ē excellēs modus cogscēdi deū qñ ea q sūt pfe ctiōis in creaturis: semota ipfectiōe: deo tri buunt. r sic p3 quō creature sūt cā erroris: siue occasio: r quō pñm cognitōis dei. ¶ Ad 2^m di co. sicut patuit q rō vestigiū pstat r i absoluto r in respectu: q nō pōt cogsci: nisi deo cogni to. dico q ē cognitio duplex. s; pfecta r ipfecta Tunc dico q nō cogscit pfecte nisi deo cogni to: s; dñ ipfecte: r sic dicit doc. sub. q magis ducit i appropabile q i appropati. vñ tūc pfe cte cogscit vestigiū qñ illud qd in deo rñtat co gnoscit. De absoluto vō dico q sufficē q rñtet eū sicut effect? cām: abfco alio respectu spāli quē habēt cetera vestigia. ¶ Ad 3^m q duplex est mediū. s; cēntiale r accitale. de pmo h3 vītātē arg^m. sic p3 in exē. de 2° nō. r isto mō vestigiū ē mediū nos pducēs ad vītātē: r sic p3 ad qō nē. ¶ Ex ista pte distinctiōis h3 vna pēlo tal. In creaturis ē vestigiū mris iucturis onidēs

primum. i. deum.

Nunc vero ad eā iaz pue niam? dispu tatōes rē. ¶ Dic signat 3° pars h^o. 3. di. In q post qd ondit magi ster trinitatis miserū ex ipressa vestigiū pditōe. nūc eadē 3° ostēdit trinitatē in expñsā imagis rōne: r didit in tres ptes. In p^o ondit vnitātē r trinitatē pñsideratē in creatore ex aie potētīa nālīb?. In 2° ex eiusdē graf ha bitib?. In 3° pñdicta pcludit caris fermōib?. 1° icipit ibi. pē et alio mō rē. 3° ibi. qpp in f istam pñsideratiōē rē. Itēz p^o pō in q rē. i tres ptes didit. In q rū p^o ostēdit vbi in aia qraf imago pñtū in pte supior r trib? potētīa ei?. s; memo ria: itelligētia: r volūtate ei?. In 2° imagis nō

taf. ppago. s; vnitās: r eqūtas. In 3. emergēs soluit pplexa idago: vtrū aia sit sue po?. Scda icipit ibi. h igit tria. vt ait Aug. rē. 3° ibi. h at tēdēdū diligētē rē. Scq illa pñcula. pōt ēt alio? rē. In q post qd magi vear? ē scissimā vni tatē: trinitatē ex aie potētīa nālīb?: vef eadē ex aie graf habitib?: r didit in tres ptes. Pñ mo. n. ondit qd? in hitib? imago pñf. s; i mēte notitia r amore. Scdo eoz suba r ordo qñf. Tertio ondit magi qñf mēs hūana ex hīs pñf. cif. 2° icipit ibi. Scd at tria cū sint rē. 3° ibi. nēs itaq rōnalis pñsiderās. Et hec est diuī? in generali tertie r vltime pñf h^o tertie distīn. Circa quā talis mouet titulus qōnis.

Vtrum in mēte seu itelligē tia hoīs imago cōfi stat trinitas. Et af tripl? q non. Pñmo mō sic. In eo rō nō pñstū imagis respectu dei: in q nec ori go nec potētīa pñsubalitas repi tur: s; sic ē in hoie seu mēte hoīs. igit nō ē i no bis imago creatoris. Ad 2° pba. q imago ista reqñit qtenus. s; p potētīa pñsubalitatē r originē a se insimmet pñonari pñsubalitas r ori go. Ad 2° pba. pmo q nō sunt pñsubales: qz sunt accidētia fluentia ab aia. vñ reponunt in 2° spē qñtatis q ē nālīs po? vel ipo?. 2^m pba: qz pcreant cū aia. ¶ Scdo ar^o sic. Si in potētīa aie imago pñstiteret p3^o in volūtate pone ret: s; h est fallus. s; rē. Ad 2° p3. tā assignatiōē q posita ē in. 10. de trinitate: q ē memoria: itel ligētia: r volūtās: qz ea q ē in pceptiōe de tri nitate: q ē mēs notitia: amor. In p^o. n. nomiaf ex noie. In 2° ex actu. Amor. n. extat actus vo lūtatis. S; minor pba. aucte Augu. in lib. de aia r spū: dñtis. q imago est in po? cogscēdi: s; silitudo in po? diligēdi. ¶ 3° ar^o sic. in mēte si eēt imago respēu creatoris: aut inseparabilis a mente: aut sepabilis: sed nec sic: nec sic. s; rē. Ad 2° p3 p locū a diuīsiōe sufficiētī: sed mior pba. Pñmo q nō sit sepabilis: qz s; Augul. i. 4. de tri. Lo aia imago dei est: quo capax pti ceps ei? eē p^o s; imago pñstū: capacitate dei: s; capacitas ē passio: passio vō a subo neqz sepa ri: etiā potētīa dei vt qdā dicunt: nec est isepa bilis: qz dī in ps. Verūtū i imagie pñstāt hō.

In oppositum in ser. d imagie. vbi dicit q aia gerit qdā silitudinē trinitatis: fm quā est imago omnipotentis.

Quo ad primū more solito sūt tres ter mini declarādi. Pñm^o termi nus dī mens. r dī tripliciter. Qno^o dī a meti or tiris. r sic pō ex cogitativa dī mēs: qz plura

3° disti^o titu. q. Ar. 1.

Ar. 2.

Ar. 3.

in op^m

Dearti cū. q. p^o arti. p^o teri^o ē mēs.

3° dūbi. Rñō

Ad ar^o Ad p^m

Ad 2^m

Ad 3^m

Text^o

Primi libri

Dam.
Triplr
capitur
mens.
3° mō
Aug.
2° teri
declan
d^o itelli
gētia q̄
d^o tri
plicif.
2° mō
3° mō
3° teri
est im
go.
Triplr
d^o ima
go.
hilari
Dam.
diē sco.
q̄ tria
sē req̄si
ta ad
rōnem
imagis
2^m
Aug.
3^m req̄.
2° arti.
p^o celo
p^o s

metz & colligit. Et isto loq̄ Damascen^o i^o sniaz: dū ponit mētē. intētiōe: r̄ fronselz. An dicit q̄ fronselz dilatata facit excoꝑitationē. **S**ecūdo cap^o mēs. p̄ portioē aie supioriti: sic perit. s. eleuate. r̄ isto mō d^o ab eminendo. sic loq̄ p̄ hia i. r. de p̄sola. in q̄d metro. **H**eu q̄ p̄cipiti mēsa. p̄fundo: mēs ebeat r̄ c. r̄ sic cap^o in q̄one n̄sa. **T**ertio^o d^o mēs p̄ ps̄ imago: r̄ sic d^o s̄c̄ dicit a meminisit. Et sic d^o mētē loq̄tur **Aug.** i. q. de tri. di. q̄ i his trib^o mētē: notitia: r̄ amor: imago p̄sistit trinitatis. mēs. n. sic acce p̄ta r̄idet memorie in alia assimilatōe in. rō. **E**t seq̄ sc̄ds termin^o. s. intelligētia. Intel^o d^o trib^o modis. vno mō d^o itel^o vt didit Intellem. r̄ sic dicit in li. de aia r̄ spū Aug. q̄ in p̄asa in tellect^o v̄tel i intelligētia: r̄ itel^o i deū. vñ isto d^o q̄dā portūcula aie q̄ in q̄ete s̄amo bono in herem^o. Et ide ē q̄ āgelici sp̄is intelligētie nūcupant. **S**ecūdo d^o itel^o vt p̄diuidit voluntati. r̄ isto loquunt p̄bi ponētes duas potētiās nō alligatas orgāis in op̄atio. s. itellem r̄ volūtātē. r̄ sic cap^o i q̄oc. **T**ertio^o d^o itel^o p̄ ip̄amet intellectiua po^o: vt informata est actu itellectōis. r̄ isto mō assignat ab Augu. 2° ps̄ imagis in. rō. de tri. **T**ertio^o termin^o est ima go. vñ imago d^o triplr. vno mō d^o imago id ad cui^o exemplar aliud sit. r̄ isto^o btissima trinitas ē imago n̄sa. vñ Gen. i. dicit d̄s. faciam^o hoies ad imaginē r̄ s̄ilitudinē n̄raz. **S**ecūdo d^o imago p̄ductū mō n̄ae suo p̄ductēti p̄ oia eq̄le: r̄ sic fili^o dei est solus imago: qz eq̄lis ē p̄ri. Sic loq̄ Hilari^o i li. de finio. Imago ē rei ad rē coequādā imagiata r̄ determinata s̄ilitudo. Dixi tō q̄ p̄ductus sic p̄ modū n̄ae. vnde spūsan. nō d^o p̄p̄rie imago. lz Jo. Dam. more grecoꝝ v̄taf noie imagis in spūscō. **T**ertio^o d^o imago imitativum sui artificis seu imagiati in quad p̄p̄iqtate r̄ dis. lz d̄rat eēntia. i. p̄ eēntiā. sic imago cesaris cesarē r̄itat. **U**nde noto fm̄ doc. sb. i. q. h^o di. tria exigi ad rōnē imagis. **P**rimū ē q̄ totū r̄itet r̄ in h̄ d̄st̄et a vestigio vbi ē r̄itatio fm̄ p̄tē sic imago cesaris totū r̄p̄sentat cesarē. 2^m ē imitatio. vnde nō ē imago nisi sit imitatio posterioris ad p̄ri^o: lz solū s̄ilitudo. sicut imit An. in lib. 83. q. 84. q. de duobus onis penit^o s̄ilibus: in figura q̄ritate r̄ co lore. r̄ tñ vñ nō est imago alteri^o: qz nō imitatur aliud. vnde r̄ imago d^o q̄si imitago. i. agēs imitatioē. **T**ertū est q̄ imago ad imaginatū referat. vnde imago cesaris. p̄pe d^o in q̄ntuz cesarē rep̄tat nō in q̄ntū ē pictura. Et h̄ d̄ p^o ar. **Quantum** ad 2^m arti. ponunt tres cōclusionē. **T**ertio^o d^o q̄ in solis actib^o aie p̄mis nō p̄sistit imago trinitatis: r̄ añ q̄ p̄bet distiguo actū aie triplicē. q̄rum vn^o d^o actus p̄m^o: r̄ est potētia añ q̄ ope rē vt dicit p̄ps. r̄ d̄ aia. q̄ est sic scire resp̄cū

intelligē. **A**ll^o d^o act^o sc̄ds. r̄ ē ipsa p̄sideratio. 3° d^o act^o medi^o: q̄. s. a p̄mo actu ad 2^m venif. vñ veri^o d^o actioi^o passio q̄ act^o. ipsa. n. ē elecō actiua vel passiva act^o producti. h̄ habitō. p̄ba^o p̄clo. imago si p̄fecta est d^o h̄ie tria. i. originē. distictionē r̄ p̄subalitatē: lz act^o p̄m^o h̄ tria nō h̄nt. igf in eis nō p̄sistit imago trinitatis. **A**d nor p̄. lz eni h̄eant potētie anie p̄subalitatē r̄ distinctionē ad inuicē: nō tamē originē. voluntas eni nō originat ab intellectu: nec cō: lz s̄e p̄cre ate cū aia. **C**ōfirmat rō: qz soluz s̄e duo act^o p̄ri mi. s. itells r̄ voluntas: r̄ ita nō esset tritas: sed binarietas. Et si obijciat de mēoria q̄ ē tertia potētia. dico q̄ nō: imo mēoria solū dicit itellm̄ addito ob̄ro: vt d^o pens seu secūda memoria. **S**z dicit aliq̄s. quō distiguunt iste po^o ab aia ex q̄ s̄e idē subālū. **R**nd̄ q̄ formatr r̄ q̄d d̄ta tiue. **A**lia ē. n. distō aie: alia itells: alia voluntatis: de q̄ ampl^o in sc̄do. **T**ertio^o d^o p̄clusio. q̄ imago trinitatis nec i medijs nec i sc̄ds p̄sistit actib^o. **P**robat: qz lz act^o sc̄bi h̄eant originē r̄ distōnē: nō tñ h̄nt p̄subalitatē q̄ requirit vt no tē eēntie diuine vnitatis. **C**ōfirmat qz nō s̄nt n̄f si duo. s. act^o intellect^o r̄ volūtātē. r̄ ita nō esset trinitas. Et si obijciat de actu memorie: dico q̄ nō h̄z actū q̄maxie absolutū distinctū ab intellectu itells r̄ volūtātis. r̄ dixi notāter absolutū: qz bñ h̄z actū de p̄nto actiois. s. dictionē actiua r̄ gignitiōnē r̄ d̄nt dictio r̄ gignitio. p̄t. n. actus itells p̄parari ad intellectū produ cētē: siue sit agēs siue possibilis: r̄ sic d^o dictio. est. n. a vitali p̄ncipio. aut ad obm: r̄ sic gignit̄ur. **A**l^o dicat r̄ mel^o q̄ ois dictio ē gignitiō: n̄ ecōtra. Si obijci q̄ s̄nt tres actus b̄nifici: visio: tentio: r̄ fructio: r̄ s̄nt absoluti: r̄ visio ē in itelle ctu: fructio in volūtate: igz tētio erit in memo ria: r̄ ita h̄bit actū absolutū. **D**ico q̄ si tentio dicat actū est in intellectu cū visioē r̄ cū fructio ne in volūtate nec p̄tinet ad memoriā. de quo in q̄rto. **T**ertio^o d^o p̄clo est: q̄ in actib^o p̄mis r̄ sc̄cūdis simul ē imago trinitatis. p̄ba^o. qz in p̄ mis est p̄subalitas r̄ diuisio. in sc̄cūdis vō ori go r̄ diuisio. post. n. actū itells originat actus volūtātis: r̄ vt p̄ficiat rōnē imaginis sic ordi nanf. potētia. n. cū obō: seu in se: seu in sp̄e itel ligibili h̄z rōnē mētis seu memorie: r̄ est p̄ma pars imaginis: itells vō cū actu itelligendi: h̄z rōnē intelligētie seu noticie. r̄ est sc̄da pars imaginis: volūta potētia cū volūtōe h̄z rōnes volūtātis seu iterni amoris: r̄ est tertia pars ima ginis. **S**z tūc occurrit dubiū: q̄ est p̄fectior pars imaginis. **R**nd̄ q̄ est voluntas. cui^o est rō: qz bonitas imaginis d^o p̄sari ex trib^o: aut rōe obiecti: aut rōne potētie: aut tertio rōne act^o. v̄z est q̄ in p̄mo est parilitas: qz idē est obm̄ i tellect^o r̄ volūtātis. **C** In sc̄do vō p̄fectior est volūtās q̄ intellect^o: vñ se h̄z i regno aie vt re

Act^o p̄
m^o. all
est act
sc̄ds.
p̄ba^o
p̄clonē
3° p̄
3° p̄
Cōfir
do
Eualio
R̄tio
2° p̄clo
p̄nci.
Cōfir
D̄bio
tres ac
tus b̄nī
fici s̄nt
visio: te
tio: et
fructio.
3° p̄ p̄n
In acti
bus p̄
mis r̄ se
cundis
s̄il^o cōsi
st̄t ima
go tri
nitatis.
Dubi^o
R̄tio
3°

Solu-
tas i re-
gno aie
le h3 vt
regina
3ª arti-
p^o dub^o
Doc. sb.
Obio.
Aug^o.
R^o no
Aug^o.
2° dub.
Nota
3ª dub.
R^o no

gna. cui⁹ ex^oplū clarissimū. qz optia informat
virtute. s. caritate: r sup ceteros spūs collocat
seraph. cui amoris scēdū attribuit. 3° et respū
s. act^o: pfectior ē volūtas. frui. n. pfectior ē act^o
q^o vñio. vnde Aug. r hf in lra de pūma. sūma
merces ē vt ipso pfrnamur. Et hoc de 2. arti-
Quantū ad 3^{am} arti. sunt tres difficul-
tates. P^oria est qz sic or-
dinādo istā imaginē: vt esse q^oternitas nō trini-
tas. vt memoria sit intellect^o cū obō sive spē itel-
lecta: intells cū actu itelligēdi. tertia ps: volū-
tas cū obō. r q^ota volūtas cum volitōe. R^o n.
doc. sub. qz pma ps imāgis q^o df pens: sicut se-
cūda. ples: pfectif vtrāq^o feciditātē. s. volūti-
nā r itellectuā r hoc hito nō restāt nisi due p-
tes: intellect^o cū itellectōe: r volūtas cū volitōe
ne. r sic hētur trinitas nō q^oternitas. Et si obij-
ciat qz memoria q^o ē pma ps imaginis nō noiat
nisi intellectum cū obiecto. r tñ dicit Augu. i
ro. de trini. qz illa enumeratio memoria intelli-
gētia r volūtas: preferēda est illi. q^o est mens
noticia: r amor. R^o n. qz q^o ad expōsiōnē secun-
ditatis itellective. pncipalior ē illa decimi q^o
illa noni. qz expōse noiat memoriā. q^o ē pncipiū
hui⁹ secūditatis itellective. r sic capit Aug. tñ
q^o tū ad expōsiōnē ambāz secūditatū. s. itellect^o
r volūtatē. illa noni ē pncipalior nālib⁹. Scdo. qz
noie eas plectif. vñ noto qz in trib⁹ he due af-
signatiōes ofnt. pmo qz illa noni ē in hitib⁹.
illa decimi magis i potētis nālib⁹. Scdo. qz
illa noni magis oñdit originē r distōnē. illa d^o
cimi psubalitatē. Tertia. qz illa noni magis ē
in actib⁹ scōdis. illa decimi in actibus pūmis.
Scda difficultas v^o qz in ista imāgie sit ma-
gis dissilitudo q^o similitudo. i diuinis. n. pf. p
ducat filii. r ambo pacitū. h^o at lz memoria p-
ducat actū itellect^o. nō tñ ambo pducūt volū-
tione sed sola volūtas. qd pcedit. vñ in tribus
patēs repit dissilitudo ad suū pthotipiū. P^ori-
mo r hoc tāgit in textu nfo mag^o: qz in diui-
nis pf est memoria: r filii itellect^o: r spūscūs
volūtas. In nobis at lz hēamus itellectū: me-
moriā r volūtatē: nō tñ ea sum⁹. vñ falsa ē pdi-
catio: plato ē memoria: plato ē volūtas. C^o 2°
d^ota ē. qz i diuis ista tria de se mutuo pdicant.
vñ ista ē vera: itellect^o ē memoria. memoria ē
volūtas. i nobis nō. Tertia ē d^ota in pposito.
qz pf r filii pducūt spūscūs: s3 memoriā r itel-
lectio nō pducūt volitōnē. r rō ē: qz pf qū p-
ducat filii. pducit quādā psonā q^o se statē. eius
dē secū cēntie: cui cōicat fecūditatē volitiuā.
memoria vō qū pducit itellectōnē sive itellectio-
nē pducit qdā dē accūs iperēs. iō nō ē sile. C^o 3°
difficultas. respū cui⁹ obi ē pncipalif imāgio
illd pshidēdo. R^o n. qz afa nra p^o ad tria ppa-
ri ad suū sup^o: ad suū eqle: r ad suū iferius. qū

ptēplaf suū sup^o: tūc pfecte plectif rō imāgi-
nis: vñ Aug. 12. d tri. c. 4. In eo solo qz ad pte-
platiōes p^ontet cōnoz: nō sōli trinitas s3 imāgio
dei ē. Cōpando vō ipaz ad angeli vel scipiaz
ē imāgio: s3 nō ita pfecte. vñ Aug. 14. de tri. c. 8.
Ecce inqt mēs meminit sui: itelligit se: diligit
se: h^o si cernit⁹: cernit⁹ tritātē: nō qdē dēū. s3
ipaz imaginē di. respū vō iferioz oboz nō repi-
tur Augu. assignasse imaginē. Et sic p3 qd ad
qōnē d d3 ē. s. qz i mēte nra ē imāgio trinitatis
Ad p^o nū tā p3 qūo
potētis tā ē psub

Ad argumenta. Ad p^o nū tā p3 qūo
potētis tā ē psub
stātialitas r distō: r i actib⁹ scōdis ē origo r di-
stictio: r qū dicit qz po^o sē accōtia aie. Ista fuit
pō scēi thome: quā nō teneo: qz repugnat sācto
Augu. vñ Aug. 14. d tri. c. 8. r hētur i pncipio
nri text^o. Quāntus. n. mēs pūana nō ē nāc cui⁹
est dō: imāgio tñ ē nāc illi: q^o nlla melior ē in-
q^oreda r iueftigāda i nobis. Et qū dī sē po^o. r
po^o ē i pnto q^oltas. dico qz po^o capz duplicif.
Uno^o p qdā habilitate r agilitate dispositia.
r sic vey ē qz talis po^o ē i pnto q^oltas: r ad hoc
sua currūt exempla velut cursor r pugillator.
C^o Scdo^o capz pf pure r solū dicit agēdi potē-
tiā: r sic nō ē vey. h^o mōi sē itellectus r volūtas.
C^o Ad 2° dico ad Aug. qz loq^o appropate at-
tribūes imaginē cognitiōi: ex eo qz i diuis fili-
us cui attribuit sapiā: dō imāgio di p^oris r silitu-
dinē volūtatē: qz bōitate effimur siles deo: qz
bōitas attribuit pacitō: q^ontis fm hitatē: et vo-
lūtas sit ps imāgis r potior. C^o Ad 3° dico. qz
est isepabilis. Ad auctez dico. qz in imāgie ē
eē: r ē bene eē: qd ad eē p^omaēt et i dānaq^o. q^o ad
bene eē. s. i vñio r fruitōe dei nō remāet: s3 p-
trāsit in petōribus. r sic p3 de qōne. C^o Ex ista
3° pte distictōis rē. tertia elicit p^olo. qz due alie
hite sūt in alijs duab⁹ pcedētib⁹ lectiōib⁹: r est
talio. Afis in mentib⁹ est imāgio dei q^o in affe-
ctib⁹ pformamur ei. Seq^o in textu.

Hec orit Dic signal 4° di-
stictio h^o pmi q^o ita p^onuat ad
pcedētēs. Nā post q^o pcedētē
distictiōe ad pbādū scissimā
vnitate r trinitate mgr addu-
xit cōgruas silitudies. Nūc in
ista 4° emergētēs soluit dubitatōes: r qz i di-
uis ē distiguēs vt p^ontas. 2° distinetū vt pf. 3°
idistictū vt eēntia dina. 3° mag^o p^o mouet du-
bitatōes ex pte. p^opetas distiguētis ad dinā eēn-
tiā i p^ocreatiōe: vt in h^o noie dō. Scdo frāgit fal-
laciā dū capit in abstractōe: vt i h^o noie eēntia.
Tertio mouet qz ad potētā: an necessitate pf
genuerit: an volitōe. scda dist. 5. Post h^o q^oritur
v^o rē. tertia dist. 6. ibi. p^oterea queri solet rē.
P^oma itez ps q^o est p^ons distictio in tres di-

Aug^o.
Aug^o.
Abens
memit
sui: itel-
ligit se:
r diligit
se.
Ad ar^o
Ad p^o
Aug^o.
p^o ac
capitur
dupli.
Ad 3°
Duo s^o
i imāgi-
ne. eē r
bñ eē. q^o
ad esse
mans i
dānaq^o.
Text^o.

Libri primi

aidit. In qm p qrit si deū gignere sit catholi
ce pceditū. In 2^a in qrit si deū genuisse deus q
est p vel deus q non est p sit rationabilr alle
redū. In 3^a in qrit si trinitatē eē vni deū: r ecō
tra: sit idifferenter ab oib⁹ pceditū. Secunda
icēpit ibi. sed ad h⁹ opponunt rē. Tertia ibi. q
dā tū vitat rē. Et h⁹ e diuisio p sentis distinctio
nis i gnāli. Circa quā mouet tal⁹ titul⁹ qōnis.

4^a dist.

titulus
Ar. 1.

Vtrum Et af q non tripli
ci me. p sic logice. Dē nomē
adiectiuū pōit suū modū signi
ficādi s substantiuū ei⁹ s qd ca
dit: s h⁹ nomē ali⁹ ē adiectiuū
r s substantiuū ei⁹. igit signiat

pdca. ppō q de⁹ aliū in deitate deū genuit: qd
est ipole. Assumptū p3. dū. n. dico: plato ē ali⁹
hō a forte significo alietas: hūanitatē in for
te r plōne. C Secō af sic phyce. Alhil qd dē
gignit: sed deus filius dicitur. ergo non gigni
tur: r ita de⁹ aliū deum nō genuit. Ad aior p3.
fm. n. Aurel. Aug. dicitō ē pductio p moduz
itellec⁹. gigni⁹ vō p modū nāe. Intellect⁹ vō
r nā fm pfm. r. phyls. sūt oppositi modi pnci
plādi. Idē aut pducit dīuerfis modis pncipiā
di est impole: qz tūc aliq. pducere⁹ q nō posito
ad huc pductuz eēt. Ad inoz. pbat aucte Aug.
3^a de tri. c. ii. s. hū ē vīso dīvisiōe. C Tertio ar⁹
theologicē sic. Si dō aliū deū gēnit: aut aliū i
dinitate: aut aliū i psona: s vtrūqz ē falluz. igt
r ppō ē falla. Assumptū p3 ex dīsiōe sufficiētī.
Ad inoz pbat. Ppūmo q nō aliuz in dinitate:
qz tūc eēt duo dī: q nec ēt i pō a: qz pōa sup
dinitatē nūl ad alit: alioqn esset ppō. si igit dī
uinitatē nō gen uit: nec personam genuit.

Ar. 2.

Aug⁹.

Aug⁹.
Ar. 3.

in op^m

In oppositū af. Illa ppō distigūe
ei⁹ sunt sensus aperitēdi: sed ista est distigūe dā:
r de facto in p sentī distinctiōe a magfo distin
guif. igit nō d3 simplr negari.

In ista qōne sunt tres articuli. Ppūmus
est terminoz expositiuuz. scds ad
qōnē respōsiu⁹. terti⁹ dīfficultatū motiuuz.

Quo ad p mū. p m termin⁹ est gignitio.
Et gignitio fm rōnē ei⁹ forma
lē est. pductio sūt in nā: r p modū nature. dīxi
p modū nāe: qz quānis spūscūs sit eūsdē nāe
cui⁹ p r fili⁹: nō tamē gignit: qz nō per modū
nature: sed libere. pducit. vnde dicit Augu. q
pcedit nō qūo nat⁹: s3 qūo dat⁹. Unde gnatio
seu gignitio: s3 doc. sub. in istis creaturis vt se
p⁹ h3 duaz pditōes. vna ē q h3 ānērā mutatio
nē in dē dēm pbi in de gnōne r corruptōe: gnā
tio vni⁹ est corruptio alteri⁹. alia est q ē. p dū
ctio ad esse. r iste due etat⁹ in creaturis distin
guif. vñ lux a sole gignit: nō tamē p pē muta

Dear
tictatio
qōnis.
p⁹ arti.
p⁹ teri⁹
ē gigni
tio.
Aug⁹.

Signi
tio i cre
aturis
h3 dual
pditōel

tur: qz ista gignitio ē subita: qd ē rōnē mot⁹.
dī tū iproprie lux a sole gignit: cū nō sit eius na
ture cui⁹ ē sol: q est 3ª pditio addenda duab⁹.
Dū igit trāsserit ad dīna r trāsserit ruti pdi
tiōe. pductōis qd dicit ipfectōes: nō mutatio
nis q notat ipfectōes. C Ad. vlt⁹ q sūt tres
ternarij abinuite abstrahētes. q3 egrēgi⁹ doc.
Grāci. de marōis in hac di. pōit. q. i. Quis fm
cū aliter illuc: af h⁹ disponant: r in medio sedi
ternarij collocat gignitio. Ppūm⁹ igit ternarij
ascēdēdo est dicitio: natiuitas: germinatio. Dē
n. qd dī nascit: sed non eē. dicitio. n. solū est p
ductio p modū intellectus. natiuitas vō ēt in
brutis reptā est. sicut r mfnitas. vnde in lege
scriptū est. Ad coques eduz in lacte misis sue.
Dē itez qd nascit germinat: sed nō eē. natiui
tas. n. solū est in aialib⁹: germinatio ēt in plā
tis. Scds ternarij ascēdēdo est germinatio: gi
gnitio: pductio. oē. n. qd germinat gnāf: nō eē.
germinatio. n. in solis viuētib⁹ est. gnō vō ēt
in nō viuētib⁹. vnde igitō ignē gnāt. Dē itez
qd gnāf pducit: nō eē. gnatio. n. solū est in p
ductis mō nāe: pductio etiā in libere. vñ spū
scūs. pducit nō tū gignit. C Tertio ternariuz
semp ascēdēdo est pductio: origiatio pullula
tio. Dē. n. qd pducit originat: nō eē: qz qd p
ducit: a pducēte reall⁹ distigūif. nō tū qd ori
ginat: semp ab originātib⁹ reall⁹ distigūif.
Tertia. n. qd ditas addita a suis ptibus cōpo
nibilibus originat: nec tū reall⁹ distigūif. Dē
itez qd originat pullulat: non eē. vñ attributa
diuina teste Dionysio. a diua pullulāt eēntia.
nō tū originat: r sic p3 q in filiū hui⁹ originis
est dicitio supzēm. pullulatio. C Sequit scds
terminus ali⁹. vnde noto q sunt tres termini
idē habētes pncipiū: sed diuersos fines distin
cta signātes. s. aliud: ali⁹ alter. C Aliud pprie
diuerlitatē eēntie signat. vt inuit Porphyri
in suis ysagogis. Ali⁹ vō magis distinctiōnē
psonē: r hic est q ista pcedit. Ali⁹ p⁹ ali⁹ fili⁹:
ali⁹ spūscūs. nō ista. Aliud p⁹ aliud fili⁹: ali⁹
spūscūs. vñ noto q fm doc. sub. ex
excepit pntis r sequētis distinctōis. ista tria
seu istos tres terminos. de⁹ dimitas r dina eēn
tia: eādē rē simplicissimā signat. Dē. n. sige
qd singulare seu qd: cui primo multa pta con

Grāci
d mar.
Dicitio
natiuitas
germin
tio dū
ferunt
fm frā
p⁹ a
p⁹ p
pba
Seria
gignit
pduc
ēt dīm
pba
mio
pduc
origia
pullu
latio.
p⁹ teri⁹
alios.
Aliud
ali⁹ r al
ter dī
ferūt.
3°
al
dī
dī
cē
r
sc
3° teri⁹
exponē
d⁹ e dā

uentit. r. 2° dicitur psonis sicut est dicitur creat de gubernat. ita qd intelligit p h nome de qd da qd. ad qm dicitur eode psonis trib qdam o pntellectu ipis psonis: nec i isto pceptu icludf icocabilitas nature seu ro psonis. vn sic deitas e p se h ita r de^o. dicitur vo sigt q de^o. sic. n. entitas e ro eni subiectina: sic dicitur dicitur differat sic pcretu r abstractu: seu sic q r qd. Sic. n. de^o e adequu qd dicitur: sic dicitur e adequuz q deo. Dina vo eentia qnis sit q simplr loquendo: ita in sua abstractioe pnsiderata vltima e tni ipsa r abstrabit a q r qd. Et h de pmo arti.

Quantu ad scdm arti. sit ista pna pclo. gnatiois dine totale pncipiū p ductiuū: itellect^o e din^o cu eentia dina. Ita co duo. pbat triplr. C pmo sic. Illa si p^o vnū p ductiuū totale alicui q ita se hnt: q neutru ex se solo pducit: r abo illd pducit: s; sic e d itel lectu dino r oia eentia: igit r. pmo: pz ex^o. Si. n. sint duo r qlibz separt nauē traher non possit: s; pincti simul: tūc abo sūt vnū pncipiū tract^o nauis. pmo: pz p^o de eentia dina: essentia. n. dina cu sit termin^o formal gnatiois: si et eēt pncipiū totale. pductiuū solū fūdarēt rōz etūsdē rōis. r sic fili^o r spūscū eadē eent psona. pbat q^o de intellectu: qz pncipiū totale nō vī eē posteri^o terio formal. itellect^o vo in telligit nā posterior dina eentia. Cū igit neutru sit totale pncipiū r sint pncipia: qz vnūm cognoscibile. s. dina eentia reliquū cognoscēa s. itellect^o dinus: seqt q ambo itegrat vnū pncipiū. C Sedo arguo ad idē sic. pncipia p ductia i dinis sūt circa dinā gnationē: s; pncipia pductia sūt dina eentia: r itellect^o dinus igit r. pmo: pbat qz nāle: libez pcedit. gnio vo e op^o nāe. pmo: pbat qz in dinis nō sunt nisi due. pductōes: sic duo pducta p mōz itellect^o r volūtas: itellect^o. n. volūtatē ordie nāe pcedit: sic r act^o itellect^o actū volūtas: eentia vo dina ambo pcedit: qz radice e fm dinū dio. n. p. dinaz psonaz. C 3° ar^o: diuin^o itellect^o r eentia dina itegrat meyorā dinā: imo sūt ipa memoria. memoria. n. nō ē nisi obis r potētia s; meoria secūda fm aug. v. de trini. ē pncipiū gnatiois dine: igit r. C S; h occurrit circa psonē tria dubia. C Prīmū ē de h qd dicitur ē itellect^o din^o cu dina eentia. Innuī. n. pclo ali qlz distinctionē iter itellectū r dinā essentia: qd nō vī: cū sūma simplicitas sit in dinis: q re pugnat talib^o distinctionib^o. C Sedo dubiū ē de h qd dicitur totale pncipiū: nomē eni totū r line ad ptes dī. in deo aut nō sunt ptes: qre nō vī nomē totū in dinis collocādū. C 3° dubiū est: de h qd dicitur pncipiū diuine gnatiois: qz fm pīm in v. p. p. actiois nō ē actio nec motus mot^o: q gnatio nō pncipiaf. C Ad primū

dicit scūs thō. qz illa solū distinguat p actū i tellect^o nfi negociatōis. S; h istū modū loquē di obi^o p achillē seu argumētū inuincibile doc. sub. illa nō distinguūt solū p actū sūtis nfe. q separto qdūqz actu nfo distinctio sunt pncipia pductia: sic ē itellect^o r volūtas. nā ante quā cūqz fabricacionē cuiuscūqz itellect^o creati: in tellectus est pncipiū pductiuū filij: r volūtas spūscū: igit r. C Dicit igit al^o doc. pmo: de gādano q h sit p actū itellect^o s; innti negociatōis circa dinā eentia r fabricatōē talē distinctōz Sed h obicit doctor n. illa q pcedūt actū itellect^o s; innti nō distinguūt per actū itellect^o s; innti. pbat. qz p eū: p illū actū sit pma di^o sed itellect^o r eentia an h mōi actū distingūt. q nō distinguūt p actū itellectus s; innti. pmo: pbat qz p eū ē dicitur. eentia nō distinguūt itellect^o distinguit. r ita eentia dine: r dino itel lectu an actū itellect^o cōpetūt dicitōna: q arguūt aliqlz distinctionē. s; pcedēda ē dicit^o nō tū p pō. dicit^o. n. nō opponit simplicitati op posite p pōni: sed idētitati. C Ad scdm dubiū de noie totū dicit doc. q dicitur itellectū qū tota le. ita q nō sit in dinis totū s; qū ad modū. vel dicit^o totū cap^o duplr. vno^o put dicit rōne ad ptes: r sic nō ē in dinis. Alio^o vī signat idē qd pfectū: sicut dicit p h totū r pfectū idem sunt isto^o bñ nomē totū reptū ē in dinis. vī Am bro. in qdā hymno. In pte tot^o filius: r totus in vbo p. C Ad tertiu^o de h q dicitur eentia diuinā. r diuinū itellectū: nō eē pncipia generatiois diuine: qz tūc actiois eēt actio. Rū. q eentia diuinā r diuinū itellectū eē pncipiū emanatiois illi^o pōt capi triplr. vel q ipa sit elicita venoiatiue. sic n. qz tūc curreret arg^o. vī pstitutiue: sic nō. imo sic elicit filij. vī tertio q dicitur ue sic bñ: sicut vī q albedo ē alba. Et h de p^o pōne. C Sedo pclo ē q h pncipio pductiuo de^o deū genuit. pbat ista p^o. Dē hns aliquod pncip^o pductiuū pfectiuū a se sine ipsectioe ab eterno illo pducit: s; de^o ab etno hnt eentia dinaz: r itellectū diuinū: r a se: r sine ipsectioe igit illo pducit seu genuit. pmo: pbat qz. ille eni sūt tres p ditiones q pcedūt pncipiū ne pducatur pna qn nō ē pductiuū. scda qn nō ē a se: sic h filij hēat itellectū r eentia: nō tū pōt illis pducere. q nō h a se: ita sine ipsectioe: qz pu er hēat vī gnatiū: nō dūz tū gnāt: qz ipsect^o. ista. n. oia in maiorū remouent. pmo: pbat qz de^o ē intelligēs: alioqn ignorās cūcta crearet h; ēt a se pma psona: alioqn eēt pcessus in innti: r sine ipsectioe: qz a pmo pta ipsectio re legaf. C Sed extat dubiū. p: sicut ista ē va: de^o gnāt deū: p pfe gnante deū filij. parifor miter ista. de^o nō genuit deū p filio nō generat te: s; ista nō pcedit. igit nec pma. Rū. doc. de

opi. scū thome arguit doc. s; ti. p. euz opinio hen. de gada. ipug^o. rñ. ad 2° du. totū ca pū duplter p hns 3° pclo maxia dubia. rñ. do. deuot

Arti. pclo pbatio pbatio maior pbatio mio. 2° ar. pbatio maio. r mino. 3° ar. aliq est dicitur diuinā eentiaz r itell^o Dubiū scdm 3° du.

1° 2° 3° 4° 5° 6° 7° 8° 9° 10° 11° 12° 13° 14° 15° 16° 17° 18° 19° 20° 21° 22° 23° 24° 25° 26° 27° 28° 29° 30° 31° 32° 33° 34° 35° 36° 37° 38° 39° 40° 41° 42° 43° 44° 45° 46° 47° 48° 49° 50° 51° 52° 53° 54° 55° 56° 57° 58° 59° 60° 61° 62° 63° 64° 65° 66° 67° 68° 69° 70° 71° 72° 73° 74° 75° 76° 77° 78° 79° 80° 81° 82° 83° 84° 85° 86° 87° 88° 89° 90° 91° 92° 93° 94° 95° 96° 97° 98° 99° 100°

1° 2° 3° 4° 5° 6° 7° 8° 9° 10° 11° 12° 13° 14° 15° 16° 17° 18° 19° 20° 21° 22° 23° 24° 25° 26° 27° 28° 29° 30° 31° 32° 33° 34° 35° 36° 37° 38° 39° 40° 41° 42° 43° 44° 45° 46° 47° 48° 49° 50° 51° 52° 53° 54° 55° 56° 57° 58° 59° 60° 61° 62° 63° 64° 65° 66° 67° 68° 69° 70° 71° 72° 73° 74° 75° 76° 77° 78° 79° 80° 81° 82° 83° 84° 85° 86° 87° 88° 89° 90° 91° 92° 93° 94° 95° 96° 97° 98° 99° 100°

essentia pfructu cu fili: q vbi notatur essentia cu suo casuali seu spone. Sed pma no pcedit igitur nec scda. Adaior: pbat. Genitius n. de sua na nullu trahit signat: spō bñ 7 sepius: trahit aut 7 distinctione 7 mutatione dicit. Adaior do pbat. vñ ista no pcedit. filius est fili? essentie: qz tñc ista eēt vera: essentia generat: que negatur a magistro. Tercio ar. sic. Nullum genitū h3 duo generātia adēqta et. sed p̄ est gignēs: qz adequatū fili: igitur fili? nō est genitus ab eius subā seu essentia. Adaior p3. in nullo. n. genere eād est dare prima adēquata: sicut nō sunt dādē duo materie primæ: duo fines: due forme: nec duo efficientes: quia tñc aliquid essentialiter ab aliquo depēderet quo non exīte adhuc i eodē gradu depēdentie ab alio depēderet: qd est 3 nām essentialis depēdētē. Adaior: clara est de se. vnde dicit Aug. q p̄ est principū diuinitatis.

Distin^o qnta. Text^o.

Post hec queritur. Dic si gnaf. v. disti. hu tus pmi. vbi postq in pcedenti di. egit magr de diuinitate in pcreatioe: vt i hoc noie ds. nūc de ea agit in abstractioe. vt in hoc noie essentia. 7 didit hec b^o in tres ptes. In pma. n. pte inqrit: si diuine ecētie pueniat p̄ditio p̄ductionis passiue. In scda si eide pueniat p̄ditio p̄ductionis actiue. In tertia elicit d̄rminatio vitas p̄sentitiue. Scda ibi. Ita et nō est dicēdū. Tertia ibi. Quid sit q dē ex illis v̄bis. Iterū pma ps in q inqrit. si diuine 7c. diuidit in tres ptes. In pma ponit pblemata. s. an ecētia generet vel giret. In 2° dat entimēta. s. tres rōes ostēdo q nō generat. In 3° soluit sophismata. Scda incipit ibi. 3° nō est dicēdū. Tertia ibi. Huic aut videt p̄riū. Et sequit ille text^o. Ita et nō est dicēdū vbi est scda pars p̄ncipalis hui^o. v. distinctiois. In q postq inq̄sūt. si diuine 7c. Dic inquirīt si eide pueniat p̄do 7c. Et diuidit in tres ptes. In prima ponitur veritas. s. q diuina essentia non generat. In secūda nos obfuscat falsitas que dicit q generat. In tertia h̄c negat equitas ostēdendo. v3. qnō anctēs varie soluitur. Secūda incipit ibi. P̄dictis aut v̄. Tertia ibi. Dicit qz 7 frequēt. Iter scda ps: in qua nos obfuscat falsitas diuidit in tres. In pma sandi modus soluit dubi^o. In scda tate indagini venit hilarius. In tertia ps seruitūti nō eē noxius. Scda ibi. Huic do et id p̄riū. Tertia ibi. Sed qz hec vba sane vult intelligi. Et hec est diuisio p̄ntis distinctiois in generali.

Bisio

Bisio

diuisio disti.

Disti^o qnta. Titul^o sr. 1.

Vtrum filius generet de subā p̄is. Et ar^o q nō triplici me^o. C^o p̄mo sic. Illud de subā alterius nō gignit qd totā gignētis subāz possidet: s3 fili? totā h3 patris subāz: igit nō generat de subā eius. Adaior p3. Ita. n. ppō de partialitate si gnificat. vt si dicat. iste gladi^o ē de ferro signi fico q ps ferri 7 nō totū ferri ē eē ei^o. S3 minor pbatur auctoritate Aug. xv. de trini. ca. xxvi. nām p̄rat filio sine initio generō. Et con firmat: qz essentia ē vnica simplicissima nā in diuisibilibus ipartibilibus 7c. C^o scdo ar^o sic. Adaior distiunctio vbi ponit genitū signās

In oppo est Aug. ad maximā 7 est in textu nfo. nullo mō filii dei cogitatis: si hūc de subā dei eē negatis. Et cō firmat rōne. qz qñ aliq ita se habēt: q eandēz habēt subāz. ita tñ q vñū suple h3 eā ab alio: pōt dici q vñū est de subā alteri^o. S3 sic est q p̄ 7 fili? sunt eiusdē subē. ita tñ q p̄ est p̄ncipii fili: igitur 7c. Adaior p3: qz in casuali cu3 spōne signat soluz vitas essentiae: vt cū d̄ de subā: sed in genitio sequēte notat originale p̄ncipii. Adaior p3. vñ in p̄satione de trinitate d̄ de p̄sonis trib^o: in vñū vitate essentie.

In ista qōne sunt tres articuli. Primus terminos declarat. Secundus ad qōne r̄siuus. 3° triū difficultatū mortu^o.

Quo ad primū. Prim^o termin^o est fili? Filius d̄ a philos qd ē amor: qz nālī ordine amor p̄is qñ in se in filium tēdit. 7 a filio in patrē recipio: ca in diuis. Inde est q apud Ric. sp̄s sanctus d̄ amor recipio: cus: quo p̄ 7 filius se diligunt. Unde noto h3 magr di. xxvii. huius p̄mi. qz ista tria. filius: verbū: 7 imago: eādē hñt personā in diuis: sed alijs modis: vñ regio fm doc. deuotuz q d̄nt tribus modis. P̄ma d̄tia est qz fili? dicit p̄tris similitudinē nālīter emanātem. imago vt exp̄sse imitantē: vbi vt alijs exp̄mentē. vñ 7 verbū declaratiuū d̄. Scda d̄tia: qz vbi magr dicit id qd p̄cedit ex interiorib^o: qz vbi est qdā mentis p̄ceptio. imago in exteriorib^o: qz imago est representatiua magr nobis i exteriis fit representatiua: h3 nomē filij vtriusq̄ cōplectitur. Tertia d̄tia est. imago ipozat similitudinē: vt p̄formē: vbi eādē vt mentalē: sed fili? vt cōnaturalē. Unde noto fm doc. sub. in suis q̄libetis. 7 in tertio. di. octaua sniaz. q ad h3 q aliq d̄ca filius tres cōditiones requiritur.

3° arg.

in op^o

De arti culatio qōnis. p^o art. p̄m^o ter min^o fi lius.

Ric. Filius verbus 7 p̄ma go can dē p̄o nam si gnifi cāt i di uis. di ferunt tñ tri / plr fm doc. d/ uotū doctor subtil

tres co-
ditiones
ad hanc
filiationem.

Prima est qd fit virtute de virtute. vnde gūis
ignis igne gignat: nō tñ ignis genit' dī fili'
ignis generantis. ¶ Secda qd gignis r genitū
sint ad minus vnius nature i spē: vnde gūis
homo gignat pediculos: nō tñ dī pater coruz
nec (psi filij hoīs. ¶ Tertia cōditio est qd fiat
per modū nature. vñ gūis pater diuinus pro
ducit in eade nā spm̄sanctuz: tamē qz non fit
mō naturē sed per modū voluntatis: iō sp̄ritus
sac̄t' nō dicit fili'. ¶ Sequit hic termin'
subā. Subā dī a substādo aut a subsistēdo: vñ
qñ dī a subsistēdo maxie reperitur in diuinis
r in greco sibi corruēt vsōsis. Diuina enī nā
maxime subsistit: qz a se. Si vō dicatur a sub-
stando. q. l. substat accidētibus: nō dī in diuis
vñ Aug. r hētur in. viij. di. hui' verus dī de'
essentia q' subā. Subā. in cōi triplicē dicitur
Metaphisice. phisice. metaphisice. Metaphisice
dicit subā esse quidditatīū cuiuslibet. vñ
Aristo. in aristotelicis. vniuersa sunt qzū
nomē ē cōe r rō subē est eadē. i. rō diffinitua
seu qdditatua. vniuerso. n. et in accidētib'
reperit: r tñ nō sī subā. ¶ Secdo mō dī phisice
subā: r sic diuidit in mām formā: r cōposituz
vñ in greco sic noianā s3 Boetiu' super pñta-
mā: ypostasis. forma: vsōsis. r cōposituz vsā.
¶ Tertio dicit subā metaphisice pro funda-
mēto alicui'. sicut fides dī subā: qz est funda-
mentū edificij spūalis. vñ ad Hebre. xi. fides ē
subā. i. fundamentū. Et Dam. ponit. iij. sniaz
ypostasis sperandaz rerū argumentū non ap-
parentiū. ¶ Sequit tertius terminus: patris
Pater quippe a patrādo dī qz patrat r pro-
ducit filius. seu a p3 qz in filio reuēct: r dñdī
pf. vñ in quolibetis doc. sub. hunc ponit ordi-
nē generatiū: potēs generare generās: r p3.
multi. n. sunt generatiū: qui nō pnt generare
sicut sunt eunuchi r spadones: q' ex se habēt
aptitudinē. tñ impotētes effecti sunt. multi ē
pnt generare qui nō generāt: vt sunt religiosi
qui talib' non vacāt pberis. multi generant q'
nō sunt patres: qz paternitas non est quousqz
fructus sit similis gignenti. generare vō est in
prima seminis decisionē. vñ ista etiam in no-
bis fm̄ tps distinguunt. in deo vō fm̄ ordinē
intelligente. Et hoc de pmo articulo.

2° imi-
clarā-
dus s3
stātia r
vñ dī.

Augu-
subā tri-
plex.

Aristo.

Aplūs
Dam.
3° imi-
pūs vñ
dicit p3
Scot^o

2° arti-
p^o p3
pbatio

Quo ad
Secm̄ articl' sunt tres p3ones.
Sit igr ista pma conclusio. Essē-
tia diuina nec generat nec generat'. Probato
istā conclusiōē trib' medijs: duob' medijs ma-
gistrū: r vno doc. subti. Nota tñ qd essentia di-
uina signat vñā naturā simplicissimā infinitā:
summe pfectā: summe bonā: in tribus exītem
pñtis diuinita. Probato igr p3ēs. pmo sic. Si
essentia aut gigneret aut gigneret essentia ad
se referret. sed h' est falsum. ergo p^o vera. Adā

io: p3 qz gignēs referet ad genitū rōne pñ-
ctiōis. Admō p3: qz si essentia referret eēt dā
da alia p3or essentia que nō referret: r ita di-
uina eēt nō eēt pma. Probatio assūpti: qz
absolutus p3supponet relatiōē p consequens
si eēt nā eēt relatiua: p3supponeret aliam p3e-
dentē essentia que nō referret. Secūdo sic. Si
eēt nā diuina gigneret aut gigneret: eēt p3: eo
qd pduct. sed hoc est impossibile: igr r. Prob-
atio maioris. Si n. eēt nā diuina a p3e sit ge-
nita r diuina essentia ē p3. qz teste Aug. deita-
te est deus: r pñtate est p3: sequit q' eo est qd
genuit. Sed minor pbat p Aug. in primo de
trin. caplo. s. Nulla res seipsam gignit: ut sit.
¶ Adducit alicui hie vñ rōne: qz actiones
sunt suppositoz: sed essentia diuina vt abstra-
hit a diuinis pñtis nō est suppositū: igr nec
generat nec generat. sed ista rō nō valet. Nā
enī sepata nō ē suppositū: r tñ videt deū: r eo
fruit. r iō ancītas: actiōes sunt suppositoz re-
debz glosari. i. singulariū. vel melius ad istud
ppositū fm̄ Alex. de hak. in pma pte summe.
Sūt suppositoz obiectiue. r ad hoc currit au-
ctozitas pñ. Medicus. n. non sanat hoīem in
cōi: sed hūc. pñctat: nisi sit in pmo mō dicēdi p se
aut p idētitatē. ita q' nihil denoiat nec d' eodē
p̄tur. q' ista maior q' sic intelligit fm̄ eum vltia
abstractio est: qñ aliqd i sua rōne formalis fun-
ditus cogitat. Sicut dicebat Auic. in. v. met.
eūntas est tñ eūntas. r isti q' rōnes qddita-
tuz pure nūas sic pnt pteplari fm̄ Aug. in
ix. de trin. c. viij. assimilāt in mōtib' eleuatis
purū aerē inspicētib': qui vō nō pnt pp rudi-
tatē ingenij: hoīs sunt infatib' i valle cū
aere caliginoso. Hoc habito p3 maior. qz exq'
i tāta puritate p̄siderat ad nihil posteri' respicit.
Tūc sumat minor: sed diuina eēt nā eūntate
abstracta: pbat qz si nō adhuc abstracta. r cū
nō sit p̄cessus in infinitū stabitur: r id in q' fiet
status voco diuina essentia: gnāre vō r gnāri
nō pnt nisi denoiatē: iō nequēt de ea sic ab-
stracta p̄ri. Et si obijciat rōne: qz eēt hūanitas
sic vltiate abstracta est abstracta r p̄siderata r
intellecta. r tñ ista nō sunt de pmo mō dicēdi
p se: Rñ' q' rōne nō doc. intelligēda ē in pñtis
intētiōib': nō scdus. ista aut. s. abstracta r itel-
lecta: scdus notat intētiōes. Si vō obijciat s
minorē: qz eēt eēt nā diuina sic abstracta ē sum-
ma: sicut dicit decretal' in antiq' iure. li. s. c. f. de
tri. r si. catb. c. dānam: est vā r bona: est ēt in
finita q̄tūciqz abstracta. dicit doc. venerab. s.
Fran. de mar. q' eēt nā diuina vltiate abstracta
nō abstractit ab istis q' nō dñt formali. cuius

alia
batio
ipso
tio
Br.
Aug
Br.
Alce
de ba
phus
pclusi
doc. s
tilta.
Auc
Eri
ioai
Aug
p^o
ip
chi
den
m^o
repli
3°
ip
tio
Rñ
af.
dici
doc
Grā
de ma
ronie

Distinctio quinta

modi sunt inq̄ respectu fundamētales sicut sū
 mitas. respectu aptitudinales sicut bonitas et
 vitas. negatiōes sicut vitas: mōi intrinseci sicut
 infinitas. Sed h̄nc modū r̄idēdi ar̄ triplr.
Pr̄o q̄ ista oīa q̄d nature siḡ posteriora
 sūt dīna cēntia. q̄ si cēntia dīna ē vltiāte ab
 stracta ab istis ē abstrahit: al̄s non ēēt vltiāte
 abstracta. **C^o ar̄** h̄ q̄d dicit bonitātē et ve
 ritātē nō differre formalr a diuina cēntia. p̄a
 dīt formalr a suo subo. p̄z p̄ eū dī. 2. h̄. p. q. 2.
 pōne. 2. in forma. s̄ et bonitas et vitas sūt pas
 siones vel q̄si passiones dīne eēn. igit dīnt for
 maliter ab ea. p̄bať mior: q̄ q̄ aliq̄d ē fm̄ se
 tale vbicūq̄ ponat sp̄ est tale. vitas et bonitas
 fm̄ se inq̄tum tales sūt passiones fm̄ metaph.
Er̄o ē in dīnis q̄ ponunt. **C^o 3°** v̄r q̄ sine ne
 cessitate vt sū cōpleat q̄ternariū: distiguat h̄
 iter respectu fundamētales et aptitudinales. iō
 al̄ odm̄ ē q̄ maior n̄ra ponbat q̄ q̄ aliq̄d ē
 vltiāte abstractū n̄hīl p̄tur de eo nisi in p̄mo
 mō dicēdi p̄ se vel p̄ idētitātē. et oīa ista p̄di
 cant p̄ idētitātē. hoc sufficit. Et si obijctāť
 q̄ etiā generare possit p̄ri p̄ idētitātē: oīa q̄
 sunt in deo sint idē. dico q̄ nō ē p̄simile: q̄ ge
 nerari et generare significat p̄ modū actiōis et
 fluxus. iō solū denoiat. Alia p̄ modū hitus et
 quietis: iō in p̄dicationis idētitātē p̄uentunt.
 Nec valz. sunt idem. h̄c se p̄nt. **Ista** n. h̄o et
 humanitas sunt idē. et in ista est falsa. h̄o ē hu
 manitas. Et sic p̄z p̄clusio: q̄ nec cēntia gene
 rat nec generat. Ex ista p̄sone elidit̄ error ab
 batis **Joachi** q̄ redarguebat maḡz dicētē q̄
 essētia nec generat nec generat: q̄ fm̄ hoc di
 cebat q̄ esset quaternitas tres reo. s̄ res gene
 rans: res genita. et res spirata. et vltra res q̄rta
 que nec generat nec generat. Ande dicta ista
Joachi fm̄ decretalem dānamus: p̄nt ad tria
 reduci. **C^o Pr̄mū** dēn̄ eius ē q̄ essētia gnāt
 et gnāt. **C^o Scđm** dēn̄ ei^o est q̄ tres p̄sone diui
 ne solū sunt vnuz: quasi in vnitāte specificāť
 p̄robāt auctoritate x̄pi orātis patres. **Rogo**
 vt sint vnuz: sicut et nos sumus. dicebat. Ex q̄
 nos non sumus vnuz nisi vnitāte nature speci
 fice. ergo nec p̄sone diuine. et hic est error: pelli
 mus. **C^o Tertū** dēn̄ eius est q̄ maḡ est here
 tic^o qui istā quaternitatē posuit. **C^o Cōtra** ista
 dicta. p̄mo 3 vltimū in quo vocat magistrū no
 strum hereticū: dicit sibi p̄sone: imo totum cō
 ciliū generale ecclesie. **Mos** at̄ inquit papa ap
 probante p̄cilio credimus et p̄stēmur ab **Pe
 tro**. vnde de petro **libardo** dicit. et pro abbate
Joachi in ep̄it. c. **Dānam^o**. ita q̄ falsa optiō
Joachi dānatur: sed illa magistrī approbat.
 Ande teste doc. sub. in toto canone non est lo
 cus ita autēticus sicut is̄t: in quo magistrī opti
 nio approbat dempto illo i quo doctores san

cti approbātur dī. 15. in decretis. c. sacrosancta
 ecclesia romana. in p̄ncipio distinctionis. **Qu**
 vt vtar verbis doctoris denotit. Ille abbas **Jo**
 eji valde fuit p̄sumptuosus et supbus. q̄ cū eēt
 simplicitianus et ignorans: tanto viro p̄dicere
 ausus est. vnde merito p̄pulsus et reuocare seu
 libellū suum p̄cilio lateran̄. p̄sentare. **Iste** ē
 liquidēz de aduētū antix̄pi plurima falsa locu
 tus est: et de tertio testē. Ande doctor deuot^o
 in suo cōpōdico de aduētū antix̄pi vocat euz
 pseudo prophetam. **Posuit**. n. iste 3^m testamē
 tum euentre post nostrum testm̄. vt p̄mū pa
 tri. scđm filio. tertū sp̄sētō tribuatur. et alia
 multa fatua. **C^o Scđm** dēn̄ suū est hereticum
 vt declarat papa q̄ eadem cēntia numero nō
 solū specie est in trib^o p̄sonis. et vt icus modē
 eo creditit signo ly. sicut. n. dū dicit sint vnū:
 sicut nos sumus. sicut nos sumus: nō dicit ple
 nā similitudinē: sed sic intelligit. sint vnuz suo
 modo: sicut nos n̄o. q̄ tres p̄sone sunt vnuz
 per essētiā: nos per caritatē. **Hoc** probat pa
 pa per aliū textū. **Estote** inquit perfecti: sicut
 et p̄r vester celestis p̄fectus est. et tñ impossibile
 est q̄ simus penitus sic perfecti. q̄ ille nā. nos
 autē accidentalī dono. sed intelligit n̄o mō si
 cut nobis est possibile ei p̄formemur. **C^o Pr̄i
 mū** ei^o dēn̄ est p̄sumptuosum: in quo arguit
 3 magistrū q̄ poneret quaternitatē. hoc ē
 falsum. q̄ ille tres res relatiue sunt illa summa
 res q̄ nec generat nec generat. et ita ē sūma tri
 nitas: nō quaternitas. **C^o Scđa** p̄cilo ē q̄ filius
 nō generat de suba patris: vt d̄ quali materia.
Ista p̄po^o p̄bať vnico medio. Diuina suba est
 terminus formalis diuine gnationis. igit non
 est q̄si materia. **C^o Probo** aīas: q̄ si nō: tūc
 relatio esset terminū formalē: euz nō sint in filio
 nisi relatio et essētia diuina: p̄ncipalr seu p̄st
 tutiue. et si sic tunc gnatio eēt equiuoca. q̄ filia
 tio nō est etusdē rōis cū generat. tunc ē ma
 gis deberet dici adaliq̄tū q̄ generatio. cū fm̄
 phum in. s. physī. motus specificētur a termis
 ad quos. **C^o Cōfirmat**: q̄ prior v̄r termin^o for
 malis in p̄ducto q̄ aliud. cēntia v̄o prior est.
Sz p̄na p̄bať: q̄ fil^o nō p̄t h̄re v̄o v̄o mōis eē
 sēntiā. s. vt terminū formalē: et vt q̄si māz. tunc
 n. h̄et v̄no mō cēntiā. q̄ nō hito: adhuc h̄et:
 q̄b̄ iplicat. **Ex** q̄ p̄z q̄ h̄erit^o de gādauo et gau
 defred^o de fontib^o doctores examū: non h̄n p̄
 fuerūt dicētes diuinā cēntiā eē q̄si māz in gnā
 tiōe filij. **C^o Tertū** p̄cilo ē q̄ fil^o gnāt de suba
 p̄fis q̄si de formalī gnationis termino. p̄z p̄
 dicta. **Nota** tñ q̄ q̄ d̄ q̄ fil^o generat de suba
 p̄fis in hoc q̄d d̄ de suba: notat q̄ p̄r et fil^o sūt
 eiūdē substātīe. et quando dicitur patris: nota
 tur q̄ pater est p̄ncipiū originale filij. **Ex**
 quo is̄r̄ q̄ pater nō est d̄ substāntis filij: q̄ zc.

iproba
 tio op.
 Br. 1.
 Br. 2.
 Br. 3.
 replica
 Error
 Joachi.
 p̄m dēn̄
 ipi^o toa
 chi con
 dēnatū
 a^m dēn̄
 3^m dēn̄
 ipugna
 tio dēo
 rū. p̄io
 ar. 3^m
 dēn̄.
 doc. 15.
 doc. 16.

doctor
 duot^o.
 ipugna
 tio scđi
 dēi toa
 cpm.
 Estote
 p̄fecti.
 3^m dē
 ctū. toa
 cpm.
 1° p̄clō.
 p̄batio
 aīas
 Cōfir^o
 2° 3° h̄e
 ricuz et
 gaude
 fredū.
 3° p̄clō
 h̄eritā.
 Cor^o.

Et hoc de secundo articulo.

3° arti.
p^o dub^o

Quantum ad tertium articulum sunt tres breues difficultates. Prima de hoc q^o i regula scoti d^r vltimate abstractu. querit quot sint abstractionu genera. dicit q^o tria. vnu in suba. scdm in accidētib⁹ abstractu. tertiu in respectu. In suba. n. vnica ē abstractio. s. a. pprio singlar: sicut ab hoie hūanitas. In accidētib⁹ abstractu dicitur. s. a. pprio subd: r. a. p. pprio singlar: sic albū pmo abstractit a subo. r. d^r albedo. dehinc abstractit a singlar: suoz: d^r quiditas albedinis. In respectu vō ē triplex abstractio. sicut cū d^r ignis calefacit. cale facere pmo abstractit a subo r. d^r calor: secūdo abstractit a suo singlar: r. d^r potētia calefaciendi. tertio a suo fundamēto: r. d^r caliditas.

Non h^o p^o sco. regulā

3° du^o

3° no

Secūda difficultas ē q^ore negat diuina cēntia ē q^o mār: q^o rlo est posterior: r. p. p^ois cē in potentia ē ad rōnē r. sic h^o rōnē materie. Tercia spōdet q^o quiditas sicut hūanitas h^o tria. p^o mū ē q^o ē cōicabilis plurib⁹: r. hoc ē pfectiois. scdm q^o h^o p^o d^ras in diuisibiles: r. hoc est in perfectiois. tertiu q^o ē quo idiuia sunt talia: vt q^o fortes ē h^o r. plato h^o r: sic de alijs. Reliquam scbz q^o ē impfectiois. s. q^o d^rie actu aut quiditate. vñ fm damascenū. rōnes diuine nō determinēt nām: s^z hypostases. sumam⁹ p^omas r. tertiu p^oietates: q^o sūt pfectiois. diuina. n. ē sentia est cōicabilis eadem numero trib⁹. quo ad p^omas: r. ē quo q^olibet p^osona diuina ē de⁹ q^o ad tertiam. Tercia difficultas ē quo ponit cēntia diuina formalis termin⁹ gnationis diuine: cū forma dicat impfectiois: q^o rōnes pars dico q^o forma d^r triplr. vno⁹. p. altera pte p^opositi. in pmo p^ohico. Alio mō. p. cā ex^ri. sicut i tertio de p^osol. forma boni liuore carēs r. c. metro. g. tertio. p. actu purissimō. r. isto mō capis in proposito. r. sic p^o ad qōnem. q^o filius generatur de substantia patris.

Ad p^o arg.
q. 16.
De ca.
p^o tri.
plicat.

Ad 2°

Ad 3°
Tres d^r
clones
mag^r.
p^o p^olo

Ad argumenta Ad p^omū. ad ma⁹ positio de. solet capi triplr loq^ondo subalter. vno mō substantialiter r. partiali: sic ptes de toto: vt po vini d^r dolio. r. sic capis i maior. Alio mō subalter r. ordialiter sicut dū d^r pane fit corp⁹ xpi: q^o panis transubatur in corpus xpi. Tertio subalt r. origialiter. r. sic i nra qōne capis. q^o p^o ē origialiter pncipiū filij r. eiusdem sube cū eo. Ad scdm negat. maior. r. q^o d^r filius cēntie notat cēntia. p^o p^o correlatiuū h^o lū r. p. p^ois gnāre. non sic dū d^r de suba p^ois: vt dcm est. Ad 3° d^r. q^o alio mō suba est pncipiū filij. alio p^o p^o. n. vt pncipiū q^o suba vt q^o seu vt terminus formalis. r. sic p^o ad. q. Ex ista d^rōne eliciunt tres p^osones de mēte mag^r siltri. p^o ē. sacra diuinitas nō generat. vt dicit

veritas q^o nō frandat. Et ponit a pncipio d^rsa. vsq^z ad illud. c. Ita et nō est dicēdū r. c. Sc cūda p^olo. scā cēntia verbū nō genuit nec vsia de ea. p^o dicit d^rbit. Et ponit ab illo loco. ita et r. c. vsq^z ad. c. illud. dicit quoz r. frequen ter r. c. Tercia p^olo. de patris suba filij. g^o g^o g^o r. vt p^o eulogia exprimitur. i. p. sacra docto rum verba. Et ponitur h^o p^olo ab illo loco. d^r citur quoz r. c. vsq^z ad finem d^rōtionis. Tercia quitur in textu.

3° arti.

3° du^o

2°

in o^o

2°

d^r i^o

d^r i^o

d^r i^o

d^r i^o

d^r i^o

d^r i^o

d^r i^o

d^r i^o

d^r i^o

d^r i^o

d^r i^o

d^r i^o

d^r i^o

d^r i^o

d^r i^o

d^r i^o

d^r i^o

d^r i^o

Reterea q^ori solet r. c. Superius duab⁹ d^rstomb⁹ pcedentibus mouit mag^r g^ostent dubitatioes circa diuinas essentia. Nūc in ista sexta d^rstinctione alias mouet circa pōm.

Et diuidit in tres ptes. fm tres qōnes de pō gnādi. In p^o i^o q^orit. si filij fuerit genit⁹ nectoz: v^ol^olūtaria rōne. In scda. si filius queat filij gignere ex p^oia notione. In tertia inq^orit. si pō⁹ gignēdi p^o r. filio pueniat. r. eqū d^rditio. ne. i. di. 7. hic queri solet a q^obusdā. tertia in ea dē. ibi. Itē querit a q^obusdā. Tercia iterus particula q^o est p^ois. di. i. qua inq^orit. si filius r. c. In tres partes scindit. primo ostendit gignē nā filium: sed nō volūtate. scdo opponit p^otra^m vt ex falsitate. tertio repetit dēn⁹ p^omarij magna firmitate. scda ibi. Sz h^o opponit r. c. tertia ibi. P^odicta tamen verba. Et hec est diuisio p^osentia d^rstinctionis in generali.

Circa quā talis mouet titul⁹ qōnis. An diuini vbi emanatio sacratissima necitate nā seu lib^orate ppleatur. Et ar^o triplici mē. ex vna pte. T^o v^o mo q^o nō necessitate. Ar^o sic. Nū aliq^o duo pncipia pductua alt⁹ q^o cōe diuidit: hūc ē illa pncipia pncipiandi modos oppositos. s^z libertas r. nā hoc cōe diuidit pncipiū. ergo modos oppositos hūc pncipiandi. s^z necessitas puenit libertatē. q^o sp^ois. s. libere r. necio pduct. igit nō puenit pncipio nāli quo filij pduct. maior. p^o modū. n. pncipiandi ortū hūc ē pncipiandi: r. p. p^ois fm q^o d^r uersificat. p^oducent⁹ pncipia diuersificat dicit motū. q^o multiplicata cā multiplicat effectus.

6°

2°

2°

2°

2°

2°

2°

2°

2°

2°

2°

2°

2°

2°

2°

2°

2°

In primo di. q. vbi di q. fili⁹ semp gignit: vt oñ
dat generationē eē immutabilem. ¶ Tertio af
q. emanatio fit nō liberatatis. vbi summa extat
beatitudo: ibi libere cūcta disponunt. sed in dō
summa est beatitudo. igf cūcta libere disponū
tur. z ita filius libertate. pducit. maior pz. Mā
beatitudo nullā patitur feruitutē. Lib. n. hz
phm est gratia sui qd beatō zgruit. seruitus ve
ro grā alteri qd ei repugnat: vt pz primo po
liticoz. mior pz auctoritate Hermetē ad Ascle
piū de fluxu z refluxu rex in decum.

In oppositum vero af. Et pmo q.
pducit necessitate. qz ea q sunt in diuinis ipossibile est nō eē: z ita
necesse est eē ex secūdo periermenias. ¶ Se
cūdo pbo q a natura. An Damasce. c. 8. gnā
tio est opus nature. z Aug. z habetur i littera.
Dicamus ergo verbū dei esse filiū dei natura.
¶ Tertio pbo q libtate. qz omne iuolūtariū
est triste. ex quinto metaphisice. In deo autez
non venit tristitia.

In ista. q. sunt tres arti. Pm⁹ terminoz
declaratiuus. Scds qōnino responsiuus. Ter
tius difficultatum motiuus.

Quantum ad pmū articulū. Pm⁹us
termin⁹ est necessitas. neces
sitas dē de nō z cesso as. quasi nō cessans eē.

An noto q tripl⁹ fm doctore denotum so
let dici necessitas. Quēdā ē ex pncipio discon
ueniēte. Scda ex pncipio deficientē. Tertia ex
pncipio pueniēte z sufficiēte simul: z hāz que
liber multiplicat. Pma. n. q est ex pncipio
disconueniēte. aut mouet z nām: z sic est neces
sitas violētie: aut cōtra voluntatē: z sic dē
necessitas coactiōis similis ea que est ex pncipio
deficiēte est multiplex. Aut eni est respectu ei⁹
q res nata est ppleri: z hec dē necessitas idigē
tiaz: aut ex respectu ei⁹ qd ex ipso incurrif defe
ctū. z h est necessitas ieuitabilitatis sicut ē in
primis motib⁹. vñ in hz. De necessitatib⁹ meis
erue me. Tertia ē q est ex pncipio pueniēte z
sufficiēte sil multiplicat. aut est. n. ex pncipio
sufficiēte in disponendo siue respectu materie
dispositē. z h vocat necessitas exigētie. aut i eō
plēdo: z hec ē necessitas ieuitabilitatē. z hec so
la in deo ē. quā pparif filiū pncipiū pductiuū.

Sequit termin⁹ scds nā. Mā fm phm lz no
mē nature de his tribus mā z forma z pposito
dicat. pncipali⁹ tū d forma. vnde z hmōi rōne
generatio nālis dicit. vt pz in. 2. phi. vnde no
to vt pt haberi ex Auic. ex primo nālitū. q ista
tria differūt. nā naturale: z fm nāz: seu nālter.
Mā. n. dē rei fundamētū: seu illud vñ cetera ef
fluunt. f. rei eēntia. vñ Auerozoy i antiq trālla
tione loqnēs ad ppositū d mā dicit. In funda
mēto nature nihil distinctū ē. Māle vero dē p.

puetas ex hmōi exies fundamēto. sicut q nāle
est hōi risibilitas. fm nām dō dī opatio ex hu
iustmodi pgreidiēs pncipijs. f. ē pter nāz. aut su
pra nām dē. qd aliūde capit sua pzin⁹. ¶ An
noto q nā dē tripl⁹. vno dē nā largissime pro
eo qd cū sit qdām ob intellectū capti pōt. z sic
oē ens dē nā. z sic loquit de nā Boet. in lib. d
duab⁹ naturis: z vnica psona xpi. Scdo dē nā
pro primo oī artifice. z sic loquit quedā glo. f.
aphn ad ro. 9. sup illud. Cōtra nām inferius
est in bonā oliuā. z sic dē nā nāns. ¶ Tertio
dē nā pro oī alio ente a deo. z isto⁹ solus deus
est supnālis. cetera tō nālia: z vocat nā natu
rata. ¶ Sequit tert⁹ termin⁹ libertate. liber
tas dē a libet: qz libitū z placitū ipō⁹ sunt vo
luntatis. ¶ An noto: q tria ista se hnt p ordi
nē z differūt. libet simpliciter. libet arbitriū.
z licitū. liberuz. n. simplr est indifferens ad
necessitatē z ptingētā sicut pz in diuinis. Ea
dē. n. voluntate dei spūscūs necessariū pducit
z creature ptingētē. Libet vero arbitriū coar
tat ad ptingētā vñ pprie libet arbitrium duo
aspicit. intellectū z voluntatē. vt rōne liberi volu
tatē: rōne arbitriū intellectū notet: q est arbitet
z index oñdēs qd faciēdū z qd nō. qd solū est
in ptingētib⁹. Nullus. n. arbitrat aliquid im
possibile si sit sapiēs. ¶ Tertio dē licitū. vñ li
citiū pprie est in ptingētib⁹ sed nō oibus. sicut
libet arbitriū. si i rectis z honestis nisi large
capiat z tūc ēt necessaria licita sūt. z h d. i. art.

Quantum ad scdm articulū sunt tres
rōne agētis: h nō agendi rōne fili⁹ dei necessa
rio pducit. pbat h pōlo trib⁹ medijs. Prio il
la pars q dicit q filius necio pducit in rōne
agētis. Arguitur sic. oē pducens ad intra est
necessario pductiuū. pbat: qz si nō: aliquid in
deo esset ptingēs: z sic cū qdlibz qd est in deo
sit deus: deus eēt ptingēs: qd est impossibile.
Sed pductio filiū est ad intra. imo est prima.
igz agētis necessario pducit. Dic. n. rōne agē
tis voco illud qd ipz pstituit. ¶ Scdo sic. si p
necessario nō pduceret filiū pz posset mutari.
ergo nō esset: sed h est ipossibile. igf zc. maior
probat. si pōt. n. nō pducere filium: ponat q n
pducit z prius pducebat. igf de pducēte fit
non pducēs. z sic mutat imo nō erit: cum pdu
ctio actiua ipm pstituat. nec est simile cum de
creante fit nō creā: qz nō referat ad extra rela
tione reali sicut ad intra. ¶ Secunda vero p
pōntis. f. q necessitas nō est ratio agendi in p
ductione filiū. probatur sic. Nullus modus in
trinfecus productiuū pncipiū est ratio agendi
illi pncipio. sed necessitas est modus intrin
secus omnium diuinorum: z ita memorie fecū
de. que supius vocata est pncipiū pductiuū

Mā dē
tripl⁹
pmo
scdo
tertio
3⁹ teri⁹
bclarā
dus.
Libet
simplr:
liberuz
arbitri
um: z li
citus li
bet.

2⁹ arti.
pōclo
pbatō
qd sit
rō agē

pbatō
2⁹ arti.

2^a Br. 3.
3^a
2^a
in op^m
Dam.
De
oē iuo
lūtariū
ē triste.
De arti
cta. q.
h⁹ arti.
p⁹ teri⁹
declan
dus.
Neces
sitas tri
plex hz
scdm bo
nauen.
6^a
2^a
2^a
3^a
2^a teri⁹
declan
d⁹ ē nā
Mā nā
le z fm
nāz dif
ferūt.

Libri primi

filij. igr ꝛc. maior. pbatur. modus. n. intrinsec⁹
 ex suo pncipio ortū hꝫ. ꝛ ita in qdā signo ē po
 fterior. posterioꝝ aut puoꝝ nō est rō agendi. sed
 ecōtra. puoꝝ. n. sicut dāt eē sequētib⁹ sic ꝛ mo
 dū. **C** Ex isto pꝛ error: Arrij qd posuit filij dei
 purā creaturā ꝛ in modo pꝛingēt nō necessa
 rio producti. cū oīs creatura sit pꝛingens. Sed
 dubitat an oīa diuina sint vna necessitate neces
 purā creaturā ꝛ. dico qꝛ vna. sicut. n. vnica exi
 stūz exītia: ita vnica sūt necessitate necessaria.
 maxime si necessitas sit pꝛditio existētie vel cō
 cōitās eā. qd dico pp eē qd dātūū qd loquen
 do. ppꝛie abstrahit a necessārio ꝛ contingētī.
C Scdā pꝛlo. a nālī pncipio origināz pmariz
 verbū. pcedit diuinū. probaf triplꝛ. primo qꝛ sit
 a nālī pncipio. Arguo sic. qd illd a nālī. pcedit
 pncipio qd solū retinet mōz nālīter. pcedentꝛ.
 sed hmōi est filius. igr. maior. pꝛ. qꝛ ex pncipio
 productio accidit esse productū. ꝛ ita moduz
 essendū: ab eodē est. n. res ꝛ modus rei sed mi
 nor. probaf. filius. n. est nomē nature. sic ima
 go. sic vbiū. Scdō ar. aucte hīlarij li. de sinod.
 oībus creaturis substātiā dei voluntas attulit.
 sed filio nā dedit. Tertio ar. sic. qd originetur
 ab origināte pma. primū originās est pf. sed
 hic filij originat seu. pducit. igr ꝛc. Ex hoc pꝛ
 error: eubonij que de ore nostro euomat dñs:
 qui posuit filij dei nō nā product sed volunta
 te. sicut inuit magꝛ i lra. **C** Sed oris difficul
 tas. qꝛ in quodā signo nāe deus intelligit pꝛio
 rī qꝛ pꝛ: est qd ad eadē diuinitatē. ꝛ in isto po
 rī pꝛpetit sibi actus aliqui. vt vꝛ vt gnāre. dñ. n.
 deus generat: ꝛ et ad extra. dñ. n. deus creat dñ
 gubernat. ꝛ ita vꝛ qꝛ pater non sit primū origi
 nans. dico ad istud qꝛ vꝛ est qꝛ deus pꝛintelli
 git in quodā signo pꝛi: sed tñ nō generat: qꝛ oꝝ
 generās distingui a genito realiter. deus vero
 est idē realiter ꝛ cū generāte ꝛ euz genito. Et
 si dicat intelligit re in illo puoꝝ. dico qꝛ sic. sꝛ
 intellectio nō est ppꝛie originata. ideo nō cur
 rit argumētū. Et qñ obijciat. de. creat. de. gu
 bernat. **C** Rñ. qñ aliqd agens hꝫ duos esse
 ctus essentialꝛ ordinatos nō. pducit scdm nisi
 primo. pducto. Sicut pꝛ in sole qui hꝫ lucere
 ꝛ illuminare. ꝛ lucere pcedit illuminare: quia
 nūqꝫ causat illuminationē nisi prius luce cāta.
 Sic in pꝛposito sunt. pductiones in deo ad in
 tra ꝛ extra: ꝛ nūqꝫ sit. pductio ad extra nisi fa
 cta ad intra. ꝛ ita qñis crea. cōpetat deo inqꝫ
 tū de. nō inqꝫtū pꝛ. tū qꝛ est ad extra: oꝝ qꝛ fiat
 prius. pduc. ad itra. **C** Tertia pꝛlo est. liberta
 te aīcedēte vel pꝛoitāte nō eliciēte. pducitur
 verbū dei. pbaf hec pꝛlo triplꝛ fm tres partes
 ei. pꝛia ē qꝛ filij dei. pducit libertate aīceden
 te: vocaf sꝛ libertas aīz qꝛ in quodā signo pꝛoꝝ
 est gnātōe filij. hoc hito. pbaf. oīa essentialia i

diuinis qꝛ respectū nō dicūt ad extra pꝛcedūt
 notōalia. sed libertas est essentialis ꝛ nō dicit
 respectū ad extra. generatio vō notōal. igr ꝛc.
 maior est bti diony. dixi tñ notāter qꝛ nō dicit
 respectū ad extra. qꝛ fm doc. subti. in pma. q.
 qꝛlibetoz in hmōi rōne respect⁹ sunt posterio
 ra. Sꝛ pꝛ mior qꝛ libertas ē cōis trib⁹ psonis.
C Scdā pꝛ pꝛsonis est qꝛ filij. pducit liberta
 te pꝛomitāte: vocaf libertas pꝛoitās qꝛ semp ē
 cū gnātione. Hoc hito. pbaf. illud alio. pducit
 pꝛoitāter a quo est inseparabile. sꝛ gnātio diui
 na est isepabilis a libertate. igr. pducit ea pꝛcōi
 tancer. maior. pꝛ qꝛ isto. nihil aliud est a. pdu
 ci qꝛ ipm pꝛoitari ab eo. Sed minor ē nō cum
 diuina oīa sint necia. **C** Tertia pꝛ pꝛsonis dñ
 cit: qꝛ nō pducit filij dei volūtate eliciente. vō
 co at volūtate eliciente volūtate qꝛ est pncipiū
 pductiū. pbaf sic. nullū. pductū duab⁹ pꝛo
 ductionib⁹ totalib⁹. pducit qꝛ tūc aliquo. pdu
 ceretur: quo nō posito minus pducere. sed si
 lius producti natura: vt pncipio. pductio vt
 patuit in pꝛcedēt pꝛone. igr. nequit. pducti vō
 lūtate. Sꝛ dubitat qño pōt poni in diuinis vo
 lūtas aīz. cū ista volūtās dicaf ab ante. in do
 aut nō sit aī. qꝛ ante est tꝛis ofia: dico qꝛ ante
 of triplꝛ: vno. ppꝛie ꝛ sic ē tꝛis ofia. nec est in
 deo ad intra. scdō. vt solū dicit ordinē nāe seu
 pꝛfectōis: ꝛ sic ē in deo. Tertio. large: ꝛ sic dīc
 puus fm quecūqꝫ ordinē seu nāe seu originis.
 ꝛ sic bñ repit in diuinis. Et h de scdō ar.

Quantū ad tertij arti. sunt tres difficul
 tates hꝫ tres pꝛcones. **C** Pꝛi
 ma est. qñter itelligit qꝛ filij. pducit. necio. vꝛ.
 an necitate nālī sicut ignis calefacit qñcūqꝫ se
 questrata volūtate. dicit doc. subti. qꝛ pf nō ne
 cessario. sed volēs. pducit filij. **C** Tūc noto
 fm eū duo signa originis. primū in quo sūt es
 sentialia. scdū in quo sūt notionalia. Et in
 primo signo originis sunt duo signa nature qꝛ
 ad pꝛesens. pma in quo intellect⁹ intelligit. se
 cūduz in quo volūtas vult. sic in secūdo signo
 originis sūt duo signa. pꝛimū in quo deus pꝛ
 productit filij per intellectū. Scdꝛ in quo am
 bo productit per voluntatē spū scñ. ita qꝛ in
 neutro actu intellect⁹ volūtas cōcurrit. vt elici
 cēs. ꝛ vt breuiter dicā in quolibet hoz signorū
 duoz tria pꝛsidero fm mentē eius. Pꝛio oc
 currit intellect⁹ ꝛ voluntas absolute. scdō itel
 lectu pater intelligit. Tertio voluntate vult.
C Sic in scdō signo originis. primo occurrit
 intells ꝛ volūtas. scdō intellectu pducit pꝛi fi
 liū. tertio volūtate pf ꝛ filij spū scñ. **C** Sꝛ tē
 magnū occurrit dubiū: qꝛ sequētes doctorem
 nfm dicit qꝛ pf productit filij i pmo signo ori
 ginis. Et tñ in ista distinctione doctor dicit qꝛ
 productit in secūdo. qꝛ in pꝛio itelligit ꝛ vult.

Erroꝝ
Arrij

Dubiū
Rñō

3° pꝛlo.

pba. 1.

pba. 2.

pba. 3.

Erroꝝ
eubonij.
difficil.
magna

replica

Rñō
Agens
hꝫ duos
effect⁹.

Appli.
cat.

3° pꝛlo.

pbatio

Et
ita
nō
re
ad
ced
not
lia.
pba
pꝛia
clon

scō. di
q. 2.
3° out

Aug.
Graci
6. d. q

Arg

Bo
diti

ante
trip
ꝛ p
diti
riū.
3° out
Aug

3° an
pꝛo

Duo
signi
gimi
Inte
pusti
ligit
volū
velū

Rñō

Ad
Ad

Ad

Ad

Et nota
Signa
origis
accipitur
du
pliciter.
Seco. di. 1
q. 2.
2° dubi.
Aug.
Fraci. i
6. d. q. 2
Arg.
3° dub.
Aug.
3° an
p^o p^o
Duo
fig^o
gim^o
Inte
pus
ligit
volu
velu

R^o **C^o** **R^o** **q^o** Ista signa originis pnt capi dupli-
citer. vno mo pparado signa originis notio-
lia essentialib^o. quo loquitur ista distinctio 2 i. 12.
Et. 1. q. 2. sic dico q p^o in secdo signo 2 non in
primo pducit filiu. q^o eentiaia sunt i p^o signo
2 notionalia in secdo. Secdo mo caput signu ori-
ginis vt essentialia sone p^o siderant 2 notiona-
lia p se. 2 sic di primu signu originis ee a se. Et
sic in pmo signo pducit filiu p q^o a se. sic loq-
tur magi. 3 oh. scott. di. 1. q. 3. art. 2. 2 sic no est
oppositio. **C^o** Secda difficultas. vtru habitus i
tellect^o oca. vtrputa itellect^o. sapia. scia. 2 ars.
pcurrat. ad pductione filij maxie cu dicit Au-
gu. q fil^o est ars plena oium roniu viuentiu. di-
cit magister fraci. i. ista di. q. 2. q. sola sapietia
elicitue pcurrat. ceteri habit^o no q^o sic vniu diui-
ni di verbu essentie diue solia. Tu igr sapia so-
lu sit resp^o hu^o obiecti. loquet^o 2c. scia. n. resp^o
ctu t^o palu. ars respectu factibilliu. pudetia ve-
ro respectu agibilliu. **C^o** S^o hoc arguo vni-
co medio. habit^o ponunt elicitui in potetijs:
vt po^o facilius eliciat. p^o ex. 2. ethicoz. Sed in
tellectu diuin^o est istu^o 2 ex omi h^o infimiu. s.
eentia diuina. igr v^o q^o solu itellect^o 2 diuina
eentia sint elicitiuu pncipiu filij: 2 no cu eis la-
pientia. Et ista e mea doc. sub. ponetia memo-
ria integr^o solu secuda integrari ex ob^o 2 po.
C^o Tertia difficultas e pp verbu Aug. q. d. tri-
c. B. vrbu amoz accipit. Ex. 1. c. Noticia pla-
cia digneq^o amata vbu e: q^o ex his v^o q^o vbu^o
pducit volutate elicitue. dico q iste auctori-
tates loquunt de vbo nfo qd impa^o a voluta-
te p^o ciptie intellectu vt aliqd cogitet. 2 no de
verbo diuo: qz itello diuin^o vno actu itelligen-
di o^o cognoscit cognoscibile. vñ iste ordo e. p^o
mo e eentia. secdo itellect^o. tertio act^o itelligen-
di. In nobis aut pp actu itelligedi multiplica-
tionē adidit volutas cu^o ad impu^o ad diuersa
intelligibilia itellect^o se puerit. Et sic p^o qd
dicēdū ad. q. q. s. libertate vt antecedente. ne-
cessitate vt rone agētis. 2 nā vt elicitiuo pnci-
pio diuini verbi pplec emanatio.

Et tunc ad argumēta. **C^o** Ad primū ad
maiorē dico: q^o modi pncipian
di sunt duo. cois. 2 ppri^o. pprius est sicut prin-
gētia volūtati. 2 naturalia intellectui. 2 sic di-
co q isti variant fm variatōe pncipioz. cois
est qui sequit ambo. nec h^o oitū ex rōne alteri
us eoz. hmoi e necessitas. 2 de isto nō o^o q^o va-
riet fm variata pncipia. 2 sic pmo^o maior e ve-
ra. secdo falsa. **C^o** Ad 2° negat maior. ad pba-
rationē dico. q^o p^o loq^o de nā naturata nō na-
turate cuiusmodi est nā diua. vt patuit i decla-
ratioe terminoz. **C^o** Ad 3° dico q^o i diuis oia
sūt libera: vt libertas opponit feruituti. nec tū
sequit q^o pduc^o filij sit p modū libertatis. suffi-

cit. n. q^o liber pducit vt bitudo ei^o nō spedia-
tur. Et hec de. q. **C^o** Et hac vo di. de mete ma-
gistri tres elicitus p^o lones. **C^o** P^o dia. nō neci-
tate gignit filiu^o v^o volutate vt fert eunomi. Et
o^o itelligi de necitate coactiois. 2 de volutate
nō vt est p^o m^o pductiuu. 2 ponit a p^o n^o dist. v^o q^o
ad istuz tex. Dicam^o s^o dei vrbu 2c. **C^o** Secu-
da p^o lo. de nā sp. pducit sacra genitura nec icl
pif. Et dic^o p^o lo q^o nā e p^o m^o gnatiois i diuinis
q^o est sine p^o n° 2 sine. **C^o** P^o nō p^o nō ab illo tex. dica-
mus 2c. v^o q^o ad illud. c. p^o dicta tū vba 2c. **C^o** 3°
p^o lo. p^o vt potēs gignit filiu ita 2 volēs pduc-
pium. Dicit^o 2° q^o h^o volutate p^o nō gñet filiu^o
tū gñat cū volēs sicut potēs 2 sapiēs 2 bon^o: 2
sic de alijs. **C^o** Et ponit a ca^o. illo. predicta tū
verba. v^o q^o ad finē dicitur. **C^o** Sequit in tex.

Hic solet qri a quibusda^o
vtr pater volue-
rit 2c. hic signatur. 7. di. hu^o
p^o n^o. In q^o postq^o a magio in
pcedēti. 6. di. q^o situm fuit si filiu
us 2c. q^o sit si fil^o q^o 2c. **C^o** Et di-
uidit in tres ptes. In p^o ma p^o
mittit qōnis mām cū solutiois vitate. In secda
subiungit oppositiois instātia ex placiti aucto-
ritate. In tertia declarat auctoritatis latentia
in debita cōgruitate. secda ibi. S^o vehementer
nos mouet. tertia ibi. Quō igr accipiet. Seq^o
tur in hac. 7. di. p^o ma pars. Itē q^o a quibusda^o
q^o fuit diuisa. in. 6. di. 3° alias duas ptes. v^o 3. 6.
di. 2° p^o ma pte huius septime. In hac q^o pte vt
dicebat mag^o mouet qōne. Si generandi pō.
C^o Et diuidit in tres ptes. In p^o ma pponit qō-
nem 2 qōnis solutionē. In secda ad ducit vti-
lē impugnationē. In tertia ridet p cōgruam
diftōne. 2° ibi. S^o h^o opponit. tertia ibi. Ita
ē^o cuz d^o fil^o. **C^o** Et hec e diuisio pntis dist. in
gñali. **C^o** Circa quam queritur.

Munica generadi pō i
patre eiusq^o vigeni
to verissimū asseratur sermoni-
bus. **C^o** Et arguit q^o nō triplici-
ter. p^o sic. Nullū acti^o e vni^o cuz
passiuo. nec q^o acti^o cū q^o pas-
suo. sed pō gñandi in p^o e actiua vel q^o acti
ua. potētia vo gñandi i filio e passiuā v^o quasi
passiuā. igitur nō sunt eadē. minor e mag^o in
tex. sed maior est pbi. in. 5. metaphi. potentia
actiua est trāsmutare posse aliud in q^o tū aliū.
sed potentia passiuā trāsmutari ab alio in q^o tū
aliud. **C^o** Secdo ar^o sic. nulla potētia generan-
di est in filio. igr nō est eadē in p^o 2 filio. p^o nā
p^o 2 q^o idētitas cū sit passio entis: p^o supponit
esse. sed a^o pba: q^o in quociq^o e potētia ali-
cuius id in quo est: ea pōt. Sicut si quis hēat
potētia ambuladi: illa potētia p^o ambulare.

tres cō-
clones
magis
p^o p^o.
2° p^o.
3° p^o.
Text.
Disio
Disio
Disio
titulus
Ar. 1.
Ar. 2.
c 3

igitur in filio est potentia generandi: illa potentia posset generare. et cum in diuinis non differat esse et posse. igitur de facto gigneret. et sic essent plures in diuinis filij. Tertio autem suppositum in quo supponitur potest generandi est in diuinis. Omnis potentia precedens actum dicitur imperfectionem: si in diuinis esset potest generandi: illa prederet actum. quod actus eius est potest. erit. implicat. n. quod aliquis aliquid operatur quod non sit in potest. igitur imperfectio est in diuinis: quod est impossibile. igitur non est ponenda potest generandi in diuinis. maior pars. n. hoc est in potest obiectiua quam in actu. pars homo in potentia sciens quam in actu sciens. ita de similibus.

Ar. 3.

in op^m boeti^o.

De arti culat.

part. art. ter^o declan d^o e vni ca.

entio: vntas: z vnuz pueni unt et dint.

Bristo. s. meta.

pho. r. topico. e vnuz in spe. vni in genere vnuz in nuero.

In oppositum arguitur autem boetij nãe in eadẽ nãe natiuitate subsistit fili^o. Ex ista autem arguitur sic. nãe vt patuit i precedenti di. e potetia gñandi. z illa vt dicit ista auctas e eadẽ i pie z filio. igitur z eadẽ generandi potentia. In ista. q. vt i precedenti sunt. 3. articuli de la radi. p^m triuz terminoz declaratiuus. 2° triuz p^m conũ positiuus. 3° triuz difficultatũ motiu^o.

Quo ad primũ. primus termin^o e vnica. vnica ca. cũ. ab vno. vniũ vero purã priuationẽ seu negationẽ dicit. nec for matri dicit aliqd p^m sed solã diuisionẽ priuationẽ. fundamentali vero dicit positioẽ. qz nõ pot nisi in ente fundari. vñ ista est falsa. homo z ebimera sunt vni. Cũ noto qz ista tria cõ forme hñ pncipiũ s; sine diuersum dñt. vni. vntas. vnuz. vntio. n. e illa actio q̄ aliqua admittit vni. vel illa passio qua aliqua forma liter vniunt. z opponit nõ distõni sed diuisionẽ. vntas vno tripliciter dicitur. vno^o vt e pncipiũ nũe ri. z sic a psonẽ posita e vntas rez pncipiuz. Secdo mō dñ vntas vt e passio entis cũ eo cõuertibilis. z sic de vntate loquitur phus. Tertio dñ vntas quoddã cõe vninoeũ: z forte q̄ dicitur deũ de vntate q̄ e pncipiũ numeri: z vntate q̄ e passio entis. Cũ vero e p̄teritũ ab vni tate: sicut hõ ab hũanitate. z fm Arist. i. 5. me taph. dñ tripliciter vnum. i sub a: z dñ idẽntas. vni i q̄ntitate: z dñ e q̄ntitas. vni i q̄ntitate z dñ si militudo. Cũ noto vlteri^o vni fm phm in p^m thopicoz. tripliciter dicit. vnum i spẽ. vni i ge nere. vni i nuero. vni genere. sicut hõ z asin^o i aiali. vni in spẽ sicut fortes z plato i hoie. vni numero itez trifurcaf. s. vni sicut subie^m z acci deo. sicut fortes z musica ei^o: vni sicut diffini tio z diffinitũ sicut hõ z aial ronale. vni sic di uerla noia idẽ significãtia: sicut marcus tull^o. Et ab hoc noie vni venit vntes idẽ signans p oia. vñ vnicũ auertendo q̄si cũ vno. i. idẽ signõ cũ hoc noie vni: lz ex p̄uetudine vnicum p̄for tũ neget. sed nõ vni. vñ e illud. vnica sola pec cus inficit oẽ pecus. Licet et aliqñ vni ad vni

cũ limitetur. Cũ e illud q̄ dicitur. vna salus vlti nulla sperare salutẽ. vna. i. vnica. Cũ Secdo ter min^o e po^o. vñ noto qz ista tria se hñt p ordinẽ z differũt. s. potetialitas. potetia. z posse. potetialitas. n. nõ e nisi qdã respectus abstractus z a subo z a fundamẽto in seipso p̄siderat^o. z tri p̄l^o p̄t capi. Cũ vno mō vt sit abstractus a po tetia obiectiua qua aliqd dñ pducibile anq̄ p ducat. Sicut hõ anq̄ pducac̄ extat. pducibile z sic loquẽdo nulla e potetialitas i diuinis. Cũ 2° mō dñ potetialitas vt sit abstracta a p̄ subie ctiva. z isto mō cũ i diuinis nullũ cadat accõs s; oia que sũt in deo sũt idẽ qd̄ denõi deo nul la e potetialitas. Cũ Tertio mō dñ potetialitas vt abstractiã a potetia. pductiua. z isto mō cũ i diuinis sũt tres p̄sone. due. pducte. z vna p̄duces̄ repitit potetialitas i diuinis. Cũ Po tetia vero dicit qdãã abstractũ seu quoddã cõ sti^m ex aliq̄ subtrac̄to z ipsa p̄litate. vñ po^o p̄t capi tripl^o. vno^o vt dicit so^m illud fundamẽtũ i quo fundat iste respectus qui dñ potetialitas cũ illo respectu: z tũc solũ dicit memoriã secũdam cum potetialitate. z sic e cũ filio po^o gñandi: qz hz memoriã secũdã q̄ e p̄fectio simplr cum illo respectu e q̄ qñ passio memoriã. Cũ Secdo mō dñ po^o pro ipso p̄stituto ex ipso fundamen to z ipso respectu cõ oib^o requisitis ad actũ: sic loquitur pho. 9. metaph. Cũ Tertio dñ potetia p oibus istis z cũ hoc p̄ ipso actu illi^o po^o. z hõ duob^o vltimis modis nõ e gñandi potetia p̄i mō in filio: qz et i p̄ie terminũ p̄h̄z adẽq̄tuz. s. ipm filiu. Cũ Sequit tert^o termin^o. s. gñandi. gñandi tripl^o dñ. P̄dõ. n. eẽ gerũdiũ istũ^o vbi actiũ genero. as. z sic nõ dñ in filio po^o gñan di. fm magz Joh. sco. qz qñ hñmõ gerũm po nũ cũ po^o z dñ po^o gñandi significat supposi tũ de quo dñ i actũ posse egredi gignitiõis. vñ ista nõ ita apd cõ p̄cedit. fil^o hz potetia gñan di. sicut ista. fil^o scit gñationẽ. Cũ Secdo p̄t ge nerãdi eẽ gerũdiuz vbi passiu. s. genero. z sic fm magz p̄cedit. qz. s. fil^o hñmõ potetia q̄ ge neref hz. Cũ Tertio p̄t eẽ genitiũ huius p̄ci p̄i gñandus. da. dñ. z sic dicit qñ ipersonali actũ ex potetia tali aut ad gignitiõẽ actiuaz aut passiuaz. z qz filius aut gignit aut gignit: sic capto ly gñandi i eo potentia generãdi cõ ceditur. Et hoc de primo articulo.

Quantũ ad 2^m articulu sũt tres p̄clu sioes. Cũ Prima p̄clusio est. potetia gñandi fundamẽtali in diuinis di cit absolutũ nõ respectũ. Ista p̄clo. p̄bat tripli citer. p̄mo me^o doc. subti. ar^o sic. nihil qd̄ e p̄fe ctõis tollit ab aliquo rone pncipiũ pductiu. p̄ bat ista. pncipiũ. n. pductiu de rone sua nõ dicit imp̄fectionẽ sed p̄fectionẽ. z ita quãcũqz potest cõpati p̄fectione: qz p̄fectio p̄fectio

2° ter
deci
d^o e
ten
vñ p
tetia
tas p
z po
dini
2°
reptic
3° m
Rñõ
P̄dõ
tia.
Ar. 1.
2° m
3° m
Aug^o
3° te
deci
d^o e
nerã
q̄ tri
Ar. 3.
Eni
di p̄
gerũ
3° p
eẽ g
h^o p̄
pij
nerã
2° an
p̄dõ
p̄bat
doc
2° p̄cl
p̄bat

nl nō repugnat. Sed pducere vna nām nume
 roreandē in diuersis ppositionis: s̄ non repugnat
 ctione imo summa pfectione: s̄ non repugnat
 pncipio pductiuo. tūc vltra h̄ si pduceret di
 stinctū in nā cēt aliquid absolutū qz diuinitas
 cēt pncipiū pductiuū sicut in alijs nā ē pnci
 piū gignitionis. ergo r modo aliqd absolutū
 erit pncipiū nō respectū. do exēplū toti ratiōis.
 Caloz. n. sicut mō ē pncipiū cōicandi se in nā
 multiplicata ita cēt si se eūdē nūero multipli
 caret. ¶ Sz forsan aliqs diceret s̄ hāc rōnem
 qz diuersa rō cōicatiois arguit diuersam pnci
 piādī rōnē. r ita si cōicare se in idēitate spec
 fica nō mīerali req̄rit aliqd absolutū: p pnci
 pio cōicare se in idēitate mīerali req̄ret respe
 ctū. dico qz nō o3 qz sit dīstō in pncipio pducti
 uo nisi in pfectōe sic itelligēdo qz pfectō ē pnci
 piū pductiuū quō cōicatur idēz spē. non autē
 ducto q̄ quō cōmunicatur idēz spē. non autē
 dī distinctio. ¶ Scdo arguo qz respectū ne
 quit esse pncipiū generatiōis. oīs rlo per mo
 dū nature sui correlative respicit: qz fm p̄m
 in p̄ntis. relatīa sūt simul natura. Si igitur
 rlo esset pncipiū pductiuum in diuinis. spira
 tio actīua ita nāliter aspiceret spirationē passi
 uam. sicut gnātio actīua gnātionē passiūam. r
 ita cū pductiones distinguātur ex pncipijs an
 be pductiones essent naturales. r ita sicut fili
 us dī nat⁹. ita spūscētus: qā est s̄ Aug. nō in
 q̄t quō nat⁹: sed quō dat⁹. ¶ Et si dicat qz ab
 soluta sunt oībuz psonis cōia: r ita nō p̄nt esse
 pncipia distinctionis psonaz imo op3 qz sint
 respectus. ¶ Dico qz lz sint cōia tū hntur or
 dine quodā a psonis. s̄. gignita psona ea habz
 a psona gnānte. r spūscētus ab ambab⁹. r hoc
 sufficit ad hoc qz absoluta r nō respectīua sint
 pncipia seu potētia pducēdi. ¶ Tertio af sic.
 oīs respectus in absolutū fundat sic qz vltimuz
 relatū nequit eē respectus. sicut arguit Auer
 roys de m⁹ p̄ma qz nequit esse potētia: cū potē
 tia solū respaq̄ in q̄ntum sic notet. lz o3 qz sūda
 mētaliter potētia gnāndī dicat aliqd absolu
 tū. ¶ Et si obijciat. cū potētia gnāndī hz te di
 cat absolutū: r certū ē qz dicit respectū. igr̄ vnū
 dicit p accis: qz res diuersoz generuz. respecti
 uum. n. in alio ē p̄nto q̄ absolutū. R̄no. qz nō
 dicit vnū p accis: nec loquēdo physice: nec me
 taphysice: nec pprie logyce: non physice: qz oīa
 sunt vnū infinitate. r summa idēitate. nō me
 taphysice. qz nihil quod ē i deo vt patebit seq.
 dist. est in gñe. iō obiecto facta non currit. nec
 tertio logice qz h̄ fundatur super esse per acci
 dēs metaphysicis. sicut secūde intentionē i pri
 mis. ¶ Scdo pclusio. gnātio diuinaz psonaz
 vniuoca. nō equoica cenfēt. 3ta p̄clo. pbat tri
 pliciter. primo sic. 3lla gnātio ē vniuoca in q̄

est idē terminus formalis in pducēte r p̄du
 cto. sed sic est in diuina generatione. igr̄ ē vni
 uoca. maior p3. ideo. n. hō vniuoce gnātur ab
 hoie: qz hō gnāns r genitus vnus sunt nature
 specificē. sed minor. pbat. qz essentia diuina
 que ē termin⁹ fo. malis gnātionis eadēz est in
 pfe r filio. ¶ Et si obijciat qz hz p̄h3. r. meta
 phy. terminus gnātionis gnātur. si igitur cēt
 tia diuina cēt termin⁹. igr̄ generaretur. quod
 negatum est di. 5. ¶ Dico qz duplex est gene
 rationis termin⁹. s̄. totalis. r hoc in diuinis est
 filius. r de isto loquit p̄h3. vñ dicit. ppositiū ge
 nerat. filius. n. lz nō sit ppositus. qz i diuinis n̄
 est ppositio: est tñ pstitutus ex cētīa r relatio
 ne. Alius est termin⁹ formalis: r hic ē essentia
 de quo non loquit p̄h3. ¶ Scdo ar. qz non sit
 equiuoca gnātio in diuinis. nihil iperfectionis
 dz ponit in diuinis. sed generatio equiuoca sp
 est iperfectionis. ergo non est ibi. maior est
 manifesta. minor. pbat. qz in tali gnātiōe sp
 generās forma agit pfectiore q̄ hēat genitum
 maxime qñ est cā totalis. sicut p3 dīcurrēdo p
 singula. Sed in diuinis p̄ non est pfectio: si
 lio. ergo r. ¶ Et si obijciat qz hō generatur a
 sole. fm p̄m. r. physicozum. Sol r homo ge
 nerat hoīem: r tñ hō pfectior ē sole. dico qz tex
 tus seipm soluit: qz sol nō est cā totalis. sicut p̄
 in diuinis est totale pncipiū. ¶ Tertio af sic.
 illa est gnātio vniuoca in qua cūctā que dicūt
 pfectionē simplr cōia sunt gnānti r genito. sic
 est in diuis. igr̄ ē vniuoca. maior p3: qz ex alio
 tali dz cenferi r noīari gnātio. sicut in natura
 libus a forma q̄ est pncipalior dī naturalis ge
 neratio fm p̄m in. r. physicoz. minor p3. quia
 als vna psona esset pfectior alia. qd non pcedi
 tur. ¶ Et si obijciat: qz p̄ntitas est in pfe r n̄
 in filio: r filiatio in filio non in pfe formalr: r
 tñ dicūt pfectionē simplr. dico qz nō dicit p
 fectioē loquēdo formalr: nec iperfectionem:
 alioquin vna pfectio cēt in pfe q̄ d̄esset filio r
 econtra. ¶ Tertia p̄clo. vnica eadēz po⁹ q̄ in
 pfe est vt generet in filio est vt generet. pbat
 triplici me⁹. ¶ Primo sic. oīa i diuis tāta vni
 tate sunt vnū: vt oīa idē sunt nisi vbi obuiat re
 latiōis oppō. cū igr̄ inter absoluta non obuiet
 h̄mōi oppō: igr̄ in trib⁹ psonis sunt vnū r ita
 illa potētia que ē in p̄e pncipiū generādī erit
 in filio vt sit seu gñef. ¶ Et sic dicat qz bñ seq̄
 tur qz erit in filio: nō tñ cū ista additioē vt no
 tetur cā essendi filio. dico qz imo cūz cētīalia
 dāt esse personis. sicut. n. teste Aug. a⁹ deus
 alio p3. qz diuinitate dō: p̄ntitate p̄. sic alio fi
 li⁹ alio dō: r ita potētia gnāndī. q̄ cētīa ē cūz
 intellēd ē ei vt sit filio seu generet. ¶ Scdo sic.
 vñ quod qz sic in alio dz esse. vt sibi congruit.
 vñ alio mō eiusdē rei capit vñus cognitionem

replica
 R̄no
 Ar. 1.
 Aug.
 R̄no
 Ar. 3.
 replica
 R̄no
 Ar. 3.
 p̄clo.
 p̄batio

replica
 R̄no duplex ē gnō nis ter min⁹.
 Ar. 2.
 replica
 Ar. 3.
 p̄h3. r. phy. replica
 R̄no
 3 p̄clo.
 p̄batio
 Aug.
 1° sic.

imaginatio et intellectus. cum igitur potentia generandi pueniat pfi vt generet. et filio. vt generet: sic est ponenda in eis. Et si obijciatur qd no est simile. qz alia eiusde rei hz spem visus. alia imaginatio. alia vo intellectus: eade vo potentia e gnandi in pfe q in filio. Dico q tollitur qd est imperfectio: sicut sumat qd est perfectio et hcbif simile. Imperfectio e q sit varietas. pfectio e q sit similitudo. capiat similitudo sine varietate: et valz argm. Tertio af aucte Aug. 15. de tri. c. h. in illa trinitate. quis audeat dicere psem nec se: nec filiu: nec spm scm itelligere nisi p filiu. per se aut meminisse etc. Innuat in tex. illo Augu. q qlibet triu psonaz hz memoria itelligetiā voluntate: sed memoria est pfi vt generet pm. p3 ex supioribus distinctioib. igit est in filio: et non nisi vt signat q etc. Et si obijciat q memoria sit fecida in patre: in filio aut no sit secunda. igit no est in filio memoria. dico q solu of ee fecida in pfe: q itelligit no hfe psole. In filio vo est memoria absolute no vt cu illa feciditate: qz p3 itelligit hfe terminu adeqti. et h de scdo articulo.

replica
3° argf
aucte
Augu.
Aug°

replica
memo
ria e fe
cūda in
pfe: nō
fici fi°

3° arti.
p° dub.
Op. sci
Thoc.

Quantum ad 3^m articulos sunt tres difficultates iuxta tres pcelos. Prima difficultas. qd ppe e ista potētia gnandi loquēdo fundamētalr. dicit sanct. Tho. q cēntia dina. et rō sua est: qz illud est qz in q generas assilat sibi genitū: sed hmōi est essentia dina: qz sunt p3 et in dinitate siles. S3 cū reuerētia tāu doctoris hoc neqz stare: maxie si ponat cēntiā dinā totale pncipiū q: si eut inuit rō sua: qz tūc pducta. s. fili° et spūsan et eade cēnt psona cū producta solu ex origie et pncipijs q distinguātur. Et si dicat q distinctuerent: qz fili° ab vno: spūscūs a duob°: hoc nō variat modū pductiois. codē. n. mō visum inmutat albedo in vno pariete et in duobus si eēt. iō cū doctore subtili dico. q pō gnandi in pfe est memoria fecūda intellect°. s. cū cēntia dina. Secda difficultas est. qz cū pductōes dīne alteri° sint rōnis. s. p modū nāe et voluntatis: videret et q pducta eēt alteri° rōnis: et p pns q gnatio eēt equoca in dīnis. dī q nō oz pducta tñ distinguī qtiā. pductōes distinguūt. ipe pductōes. n. solu dūcti resonēs: pducta vo cū resonib° ipsis icludūt cēntiā diuinā rōne cui° vniuocant: nō sic pductōes. iō nō e sife. Et 3ª disti. est: cum potētia gnandi sit ppe ad gnare actiue. et i filio: nō generet. vq ptra ponat in filio. Rñ. q po gnandi ad tria est. s. ad esse simplr. et sic est in trib° psonis. vel ad generari passiue: et sic est in filio. ad genera re actiue et sic est in solo pfe. et sic p3 solutio. Ex qb° ad totā p3 pcelōne: q. v3. vnica potētia generandi in pfe et eius vniūgnito vcrissime

replica
op. sco.
3° dub.
3° dubi.
Rñō

affirmaf. vt patuit in questione. Et tūc ad rōnes in oppositū. Ad primā dico q qñ passiuū vel qñ passiuū multiplicat idēitate numeralit' actiue vel qñ actiue. tunc h3 veritate. sicut p3 ex pbo 2° phycor. et 5. metaph. q pductio et forme q pducit e eade refo ad pductū: s3 qñ sunt idē sicut in proposito. tūc nō op3. sufficit. n. pductio eēt tūc et pductū distiguit reaf. sicut si calor multiplicaret se idēitate numerali nō eēt distinctio in cēntia calorit: s3 in iditūditū. sic in p. posito. Ad 2^m negat aña. et ad pbatōes dico q est fallacia pñtis ex destructōe. pponit. ex defectu vni° veritatis: cū duas vel tres hēat eās vitatis. Ad hoc. n. vt patuit p potētia generandi sit in aliq psona sufficit q vel det esse simplr sicut in spūscō. vel gnare sicut in patre. vel gnari sicut in filio. iō h3 nō hēat potētia generandi fm effectū in filio: h3 tñ pmū et tertiu. Ad 3^m dico. q triplex est ordo q a pns. ordo tps. ordo origis. et ordo nāe. pñtis semper arguit imperfectionē in pducto: qz tēporis añcessione: nō sic de scdo et tertio cuiusmodi e in dīnis. Et qñ dī q potētia pcedit actū. dico q sufficit q pcedat nā. sicut sol splēdore ab eo productū. vñ si sol etern° eēt ab eterno splēdore productūisset. Et h de qōne. Et distictōe vo nfa et textu tres de mēte magri eliciunt cōclusiōes. Prima pcelo. sub oipotētia nō subijct nec elicit gignitio pia. Ista dicit 2° q generatio filij dei nō cadit sub oipotētia diuinā. Et ponit a pñt' distinctiōis vsqz ad illud ca. s3 vehemēter nos mouet etc. Secda pcelo. diuin° fili° nūq' gēuit nec opozuit vt sit ali°. dicit pcelo. q fili° non genuit aliū filiū: nec ēt optuit aliū eē filiū. Et ponit ab illo cap. s3 vehemēter etc. vsqz ad illud. Itē querit a qbusdaz etc. Tertia pcelo. vna potētia est pñs gignētio. qbi pcedentis vt vna vsia dicit pcelo. q sicut vna est sub a pñs et filij: ita vna potētia gnandi q p3 generat et vbum gignit. Et ponit h pcelo ab illo loco. itē q a qbusdā etc. vsqz ad finē distinctiōis. Et Sequit in textu.

Ad
Ad
Ad
Ad
Ad
Ad

Ante de veritate siue pprietate. Sic signif. 8. distinctio huius primi sententiar. In q postq magi a 3ª distinctioe i clusiu vsqz ad istā ad pbandū sanctissimā trinitate: et eiusdem vnitatē pgruas adducit similitudines. Et 2ª silit emergētēs dubitatiōes. Hūc hac in. 8. disti. desimnat vnitatis et trinitatis pditōes. Et diuidit in tres partes pncipales: fm triplicē diuinaz pprietatū modū. pñimo eni pprietates tāgunē essentielles. 2° pditōes adducunt notionalēs. 3° hāz ambarū adiū

tree
clon
mag
p° 2
2° 2
3° 2
titulu
Ar. t.
Ar.

gatur mediales. scda incipit disti. 9. Nunc ad
 distinctione psonariū accedam. v. q. ad disti.
 ro. tertia incipit a. 9. v. q. Nūc pūpō. C. p. ps
 que pñent aspiciunt distinctionē tripharte diui
 ditur iuxta vine nature tres essentielles pprie
 tates. In pma determinat de vitatis resalgen
 tia. In 2^a de incommutabilitatis suba. In 3^a de
 simplicitatis eminētia. 2ª incipit ibi. Sic autē
 solius eētia incommutabilis dī rē. 3ª ibi. Eadē
 q. sola pprie ac v. e. simplex est. C. Et ista 3^a in
 tres partes scindit. In pma ostēdit simplicita
 tis rōnē deo puenire ppriissime. In scda eādē
 rōnē eidem puenire verissime. In 3ª eandē ei
 sūme puenire pfectissime. 2ª incipit ibi. Diligē
 ter est notādū. 3ª ibi. Huius autē essentie simpli
 citas. C. T. 3ª pma pars in q. oñdit simplicita
 tis rationē rē. in tres partes diuidit. In pma
 ostēdit simplicitatē dei de nā supnaturali. In
 secūda remouet eādē a creatura spūali. In 3^a
 talē pcludit simplicitatē nulli inesse creature
 deductioē reali. 2ª incipit ibi. Et autē scias quō
 simplex sit rē. 3ª ibi. Creatura quocq. spūalis.
 C. T. 3ª pma pars in q. oñdit q. simplicitas
 p. inesse diuidit in tres ptes. In pma oñdit q.
 in diuis est varietas nominū. In scda nō ēē in
 deo vim pdicamini. In 3ª pprie de deo nō di
 ei signūz dictaminum. i. noia pntoz. 2ª incipit
 ibi. q. aut in nā diuinitatis. 3ª ibi. Unde nec p
 prie dī suba. P. Sūl illa tertia ps in q. ostēdit
 q. sūme deo iest simplicitas: in tres scindit par
 tes. In pma oñdit q. cū simplicitate nō est di
 uersitas. In secūda q. cū ipsa psonaz stat plu
 ralitas. In tertia pcludit triplex proprietatē. i.
 veritas: imutabilitas: z simplicitas. 2ª incipit
 ibi. Et cūz tāte simplicitatis ac sinceritatis sit
 nā rē. 3ª ibi. Ecce q. ta est idētitas. C. Et hec
 ē diuisio pntis distinctiois in generali. C. Cir
 ca quam queritur.

Mū sūma simplici
 tate immēse maie
 statis distinctio possit stare ex
 nā rei attributalis. C. Et argt
 q. non triplici medio. P. p. imo
 sic. q. to aliqd magis elōgatur
 a suo opposito tāto est magis tale: s. vbi n^a
 pte rei est d^o: ibi maxime a ppōne que est op
 positū simplicitatis elongat simplicitas. igit
 nō stat cū summa simplicitate attributalis di
 stinctio. Adāoz p. p. p. h. m. 3. thopi. Albi^o. n.
 est qd est nigro impunitus. s. minor declara
 tur: pp. n. tria h. p. mo ptes z ptes. secūdo q.
 vni est pō. reliquū act^o. tertio q. sunt plura: s.
 vbi in simplicitate nō sunt plura ex parte rei:
 ibi in nullo cōuenit simplicitas cū ppōne. qū
 vō est distinctio ad minus puenit in pluralita
 te: q. in vtroq. est pluralitas. C. Secūdo argui

fic. sūma simplicitas secū non patit distinctio
 ne attributor ex pte rōnis. igit nec ex pte rei.
 pbat pna p locū a maior. Si. n. nō patit secū
 minorē distinctionē: que est rōnis di. summa
 simplicitas nō videt q. maiorē partiat quē est
 ex nā rei. Sed aīs probat: q. secluso quocūq.
 itells negotio: intellectus distinguit nā non. z
 ita distinctio rōnis pcedit distinctioēz nature
 z intellectus: intellectus vō attributū ponit in
 diuinis. C. Tertio arguit sic. in quocūq. ē de
 nominans z denoiatū iūcta simul a parte rei:
 ibi est ppō. sed si attributa eēt disticta abiu
 cem z diua essentia a pte rei ita esset. igit illic
 eēt ppō: z ita nō summa simplicitas. Adāoz
 p. 3. q. n. albi denoiat hoiez z sunt plura z iun
 cta siml. iō ibi est ppō. s. minor probat. capio
 enim iustitiā z diuinā essentiā: z dico diuia
 essentia est iusta. ecce q. iustitia essentiaz deno
 minat z sunt distincta a pte rei per eām.

In oppositū argt aucte Dama. lib. in op^o
 pmo. capi. 4. si iustitiā
 bonuz. z si qd aliud dixeris nō nām dicitur de:
 sed q. circa nāz. igit ista a pte rei distinguit.
 C. In ista qōne pariformiter ad pcedentes
 sunt tres articuli. Primus triū terminoz ex
 positū. Secūdos triū psonū positū. Ter
 tius triū difficultatum motiuus.

Quo ad pma sunt tres termini. pmo ē
 simplicitas. Simplex dī q. si
 ne plica: q. caret pūb^o. iō dicit p. q. aut to
 tū cognoscit simplex: aut totū ignorat. simpli
 citas. n. loquēdo formalr solū dicit re^o negati
 uum ppōnis h. fundamētalr. aliqū dicat posi
 tionē: s. nō sēp: q. bñ dicim^o negatōes simpli
 ces. C. An nō. q. ista tria dnt. simplex. simplr
 simplex: z oimode simplex: seu sūme simplex.
 Simplex. n. dī q. vniū actu itelligēdi appre
 hēdi pōt. sic est vna qditas. vt hō vel aial. vñ
 sic acceptū simplex distinguit z complexum.
 Simplr vō simplex dī pcept^o irrefolubilis pe
 nitus sicut sunt pcept^o entis pmar z vltimariū
 dīaz. vt tāgit n. doctor. dist. 3. h. q. 2. r. 3. op.
 z ad tale opz puenire: q. alias esset. pccus in
 ifinitū in ordinatē eētialr. Sūme vō simplex
 dī qd in se oī caret ppōne: nec aliq. est cōponibi
 le: nec aliud cuz eo vni tertio z in his vltimis
 duabus dīntijs differt sūme simplex a simplr
 simplici. h. n. simplr simplex nō sit ppōsitū ta
 me est cōponibile cū alio z aliud cū eo. z hoc
 solet dicere aljs subdōbis magf. Nico. boneti.
 Nō inqt ens cōpositūz pōne. C. Ex his nota
 scdo q. ista tria se habent ex additione vni^o su
 per aliud. simplex cōpositū z resolūtū. ex sim
 plicibus ppō. ex ppōsitis vō resolubilia: s. nō
 semp fm mentē p. h. vñ fm eos celi est ppo
 situm: nō tū resolubile. C. Nota tertio. q. ista

Ad
 Ad
 b dīso
 Ad
 alia dī
 diuisio
 Ad
 alia di
 uisio.
 tres
 eon
 mag
 p^o
 3^a
 titulus
 Ar. 1.
 Ar. 2.

Ar. 3.
 in op^o
 Bear
 ticatio
 p^o art.
 p^o ter.
 oecian
 dus.
 simplr
 simplr
 simplr
 z sūme
 simplr
 dnt.
 nicola^o
 boneti.

Simpli-
citas: v-
nitas z
y dentu-
tas.
2º terº
è attri-
butum
triplic-
iter accipit
pmo
scdo

tertio

3º terº
è distiº.

Ad de
disticti-
one.

De di-
stictioe
modali

Distiº
sofal.
Distiº
realis.
Distiº
eential

Distiº
se totis
sub iue.
Distiº
se totis
ob iue
2º arti.
pº pº

tría dñnt: simplicitas idètitas z vnitas. Unde vnitas opponit diuisioni. idètitas distinctioi. sed simplicitas ppositioi. C Sequit secudus terminus attributu. vñ nō q attributū fm triplē eī deriuationē di triplē. C Ano mō dñ attributū qñ aliū tributū: z isto mō dicit phus in illa regula. Quando aliqua sunt idē quicqd attributū vñ z reliquo. z isto mō oia q sūt idē cū deo sunt attributa eī: qz possunt in pñca- tione et attributū dicēdo eēntia diuina est hec. C Scdo dñ attributū quasi ab alio tributum: z isto mō illa sola sunt attributa que ex creatu- ris deo tributū fm viā eminentiē: vt nos do- cet diuinus Dionysius. Sicut sunt sapia. intel- lectus. bonitas zc. que sūt in nobis: z femora impfectioe dicimus. deus est sapiēs. deº est bo- nus zc. C Tertio dñ attributum qñ ad tria di- stributū. z isto mō appropriata diuinis perso- nis dñr attributa: qz tribus distribuunt. vt pñ potentia. sapia filio. bonitas spūscō. Questio vō nra querit de attributis scdo mō. C Ter- tius terminº est distinctio. distinctio est qdam respectus positū ex idètitati oppositū z intrin- secus adueniēs ex extrinsecº nā. C Ali notō. q sunt tres ternarij distinctionū semp ascēde- do. pmo ternarius est distinctio rōnis simpli- citer. distinctio rōnis rōcināte: z distinctio ex nā rei. distinctio ratiōis simplr est quasi qddaz eōe vniocū distinctio ex nā rei. z distinctioe rōnis rōcināte: qz rō aliqñ accipit pro ratiōe qditatiua. aliqñ pro actu intellectus. distinctio vō rōnis rōcināte dñ distinctioe facta ope itel- lectus. sicut inter abstractū z pcretū vt homo z hūanitas. Distinctio vō ex natura rei est que est quocūqz secluso ope itellectº sicut iter subz z passionē. vt hō z risibilis. C Scds ternariº est distinctio modalis. distinctio formalis. z di- stinctio realis. Distinctio modalis est modo- rū adinuicē vt infinitatis cū finitate: aut modo- rū cū qditate vt infinitatis cū diuinitate. Di- stinctio formalis est qditatū adinuicē sicut in- ter rōnē iustitiē z misericordie. Distinctio rea- lis est rez adinuicē sicut in dinis pñ distinguū- a filio. C Tertius ternariº distictiois est distin- ctio essentialis: distinctio se totis subiectiue: z distinctio se totis obiectiue. distinctio eēntia- lis est qñ distincta differūt z in quiditate z in exitiā sicut sortes z plato. Distinctio se totis subiectiue est qñ vñ fm se totū hz locū subie- cti. reliquū accētis. Isto mō distinguunt nouez pñca mēta a suba. Distictio se totis obiectiue est qñ aliqñ sunt pmo diuersa. sicut sunt simplr simplicita vt pme dñie. Et h de pmo articu.

Quantum ad 2m articulu sunt tres cō- clusiones. Pñia pº. diui- ne maiestatis tāta pº obaf simplicitas vt cō-

positione est cuncta abijctat. C Ista pº. obatur medijs tribº doct. subtr. in hac dist. q. 1. fm tres pºnes. s. ex partibº essentialibus: ex partibº pñtatiuis. z tertio ex substantia z accēte. pbo igit pmo qz nō pponit ex partibº essentialibº: sicut est mā z forma. Arº sic nullū impfectū est pñ- miū in entibº: sed oē ppositū ex mā z forma est impfectū. igit nullū tale est pñmū: z ita deus nō est sic ppositº. pbat maior: qz nulla impfectio est de rōne positū: z ita aliqº positūz est se- parabile ab impfectioe. C Confirmat: qz oē tm perfectū reducū ad pfectūz. minor pº: qz in oī ppositio fm pñm vñ se hz rōne potēte subie- ctive qd dicit impfectionē. C Et si dicat. sequē- stre ista pº ab illa parte. dico qz nō pōt sic se- qstrari qñ ambo pponētia se habeāt p moduz partibº: ps vō impfectionē dicit qz limitationē C Scdo. pbo qz nō est ppositus deº ex partibº pñtatiuis. nullū infinituz hz pres pñtatiuas. pñmū est infinituz. qz rē. maior pº: qz iste partes pñtatiue aut hēnt magnitudinē infinitaz: qd neqº esse: qz nulla est: aut finitā. z hoc nō: quia nō pōt vñs infinita infinita excludi magnitudi- ne. Admior pº. Ansel. in. pso. dt. Deus ē q ma- gis excogitari non pōt. Et si dicatur qz esset in magnitudine finita: sicut si poneret aia infini- te dñtus in corpore: sicut: qd videt bñ possibē- le si talis aia esset creabilis. dico qz hoc nihil ad ppositū: qz tūc non esset ppositº ex tali ma- gnitudine. si cēt in tali magnitudine: sicut aia nō est pposita ex corpore in quo est. C 3º pbat qz nō est ppositº ex suba z accēte. patz pmo de accidēte corporali: qz corporale in spūali neqº esse. deº vō spūs est: nec de spūali: qz oē accēs trāsmutatione arguit. deº est imutabilis. vt pº ex. 7. r. 8. pphycº. Alioqñ pcederemº in ihñi- tū in cāis z cāis. Et si obijciat. humanitas xpi est accēs dño. dico qz nō: capiēdo pñte acci- dens. de q in tertio. C Secūda pº. diuina at- tributa: secluso quoqz itellectus negocio a se: z diuina distinguunt eēnā. C Ista pº. obaf tri- pliciter. primo sic. illa distinguunt secluso quoqz ope itellectº que realiū sunt pñcipia. pductio- nū. sic est itellectus z voluntas. igit. maior patz: qz nullū ens reale spūpōnt ens rōnis. mior vō pº: qz intells est pñm filij: z voluntas paraly- ti. C Et si dicat qz voluntas diuina est pñcipiū pductionis spūscī: z creatiois creaturaz: tū idē pñcipiū. dico qz nō est sile: qz spūsanctus pductº z creatura dñnt in termino formali: nō sic filiº z paralyti. C Scdo argf sic. illa di- stinguunt ex nā rei: qdº ex natura rei extrema ppetat dñctiois. sic est de diuina eēntia z attri- butis. igit zc. Maior pº per pñm pñm. d qñbz affirmatio vel negatio zc. Et minor. pbat: naz fm diuinus Dñon. essentia diuina est radix diu i

So
Dubi
pba-3
Cō
Dubi
Eu
3º pº
Tripl
pbatu
pº. 2
pba-2
pba-3
Thōa
pba
3º arti
pº dub
Rñō
2º pº
pba
pº dub
rclp
Graci
ō may
Ar. 1.
B. d. q
pbat
mior

nam perfectioni attributa vo no sunt radix. cen-
tia diuina est obin pmarium: attributa non. z
sic de alijs. ¶ S3 dubitat qd est primum attri-
butu. videt. pbabilr qd diuis intella. 2m volun-
tas. 3m habitus. ¶ Tertio. pbaf pels sic illa di-
stinguunt ex na rei in qbus extat btitud q dei:
sed in intellectu dine essentie z volitide est di-
uina beatitudo. igit zc. maior pz. qz no est de-
bris ex actibus ronis: sed minor nota est etiā
cū pho. z. metaph. qui dicit q deus est intelli-
gens ne videat se hēre ad modum dormietis:
z pcludit q in intellectione est optimus eius.

¶ S3 querit an ista attributa sint finita: aut
infinita. dico q sunt infinita in entitate: sed fi-
nita in numero cum in eis sit ordo. ¶ Tertia
pelo. distinctio ex natura rei. cum summa stat
simplicitate dei. pbaf triplr. pmo qz plone di-
uine sūt distincte realiter que distinctio est ex
natura rei: z tñ stat cū summa simplicitate. p-
baf scdo. qz resones diuine z psonales sunt di-
stincte ex nā rei. alioqn nō constituerēt distin-
cta ex natura rei: z tñ stat cū summa simplicitate.

¶ Probat tertio. qz ex natura rei essentia est
cōicabilis: resko aut icōicabilis: qd nō pōt esse
nisi esse distincto. Ex quibus pcludit q non
est solus in diuinis distinctio inter attributa
opere intellectus nri. vt posuit scūs Tho. nec
opere intellectus diuini vt magis eleuatus po-
sunt Henricus de gāduo. Alioqn qlibet itel-
ligens intelligeret falsa cum in re nulla eēt di-
stinctio: z tñ in suo intellectu ipsa distingueret.

Et hoc de secundo articulo.

¶ Tercium articulum sunt tres dif-
ficultates iuxta tres predictas

¶ Prima est cuz in creaturis cōpo-
nibilitiora sint pfectiora. vt homo pfectior ē q
aiāl. vñ est q in diuinis simplicitas arguit pfe-
ctionē nō ppo. dico q quelibet creatura habz
ens limitatū z in quodā gradu entitatis crea-
ta est: ita q nulla totā hz latitudinem entis. z
ita qdlibet sibi adueniens in quātū sic ipm effi-
cit pfectus. vt sit tñ pfectio cū impfectioe. ds
vo est imēsus: z dī omne ens: aut formaliter:
aut eminēter: aut virtuali. ideo nihil sibi pōt
aduenire vñ periciat. ¶ Scda difficul. est. si
attributa diuina pūt intelligi nō eadē semota
quacūqz distinctioe ex nā rei. dicit doctor v-
nerabilis frācis. de may. in. 8. dis. h. q. 2. q. sic.
z declarat p qtuor signa. quoz solū accipio. 3.
dicit sic. capiamus aliq duo vtputa humanita-
tem z equitatē. in pmo signo pldideratur tñvnt
ipsa sunt: humanitas est tñ humanitas. z eq-
nitas est tñ equitas. In scdo vt sunt nō eadē.
In tertio vt sunt distincta. z pcedit nō idēti-
tas distinctioe sicut magis cōe min: chimē-
ra. n. z homo nō sunt idē: z tñ nō distinguunt.

qz distinctio pssupponit extrema. Sic in diui-
nis Sap. z caritas in pmo signo consideratur
pure in quātum ipsa. in scdo in quātū sunt non
eadēz formalr. s3 ante q in tertio signo veniat
distinctio occurrit infinitas que oēm tollit di-
stinctionē realē. formalē aut perimit. Si sic
dicat placet. hoc. n. sentire vt doct. noster sup
3o scott. dis. 2. q. 4. vnde fm cum de attributis
diuinis melius dī: sunt nō cadē q distinguunt
tur. vtrazqz via est bona. ideo eligat. ¶ Tertia
difficultas est. q sit prima distinctio in diuinis
ex natura rei. dico q modalis. nam per prius
comparat essentia diua ad suā infinitatez que
est modus ei: q ad attributa. attributa. n. pul-
lulant a diuina eēntia p infinitatē. secūda est
formalis distinctio attributoz inter se: z cū di-
uina eēntia. tertia est realis personaz adiuicē
que ambas pssupponit. z sic pz ad. q. q cū sum-
ma simplicitate diuine maietatis stat attribu-
toz ex natura rei distinctio.

¶ Tunc ad argumenta. ¶ Ad pmo dico q
opposita pūt comparari adiu-
cem duplr. vno mō fm rōnes pprtas. alio mō
fm rōnes cōes ambob. pando fm rōnes p-
prtas. sic h3 veritate maior. album. n. qto ma-
gis sepat a rōne propria nigri tāto albi? ē. fm
vo rōnes cōes nō opz. color. n. est cōis albo z
nigro: nec est albus qd minus participat ra-
tionē color: imo est minus albu qd minus pti-
cipat: z si nō picipat tā nō est albu. sic in ppo-
sito de illis trib? pditionib? se hēre p modum
potētie z actus p modū pti: z pti sunt de ra-
tione pponis fm q compositio est. ideo repu-
gnat perfecte simplicitati: pluralitas vero nō
est pprta pponit: sed cōis sibi z simplicitati. sic
māifeste pz de pluralitate personaz. ideo non
sequit. ¶ Ad 2mo nego psequentiā: z ad proba-
tionem dico q maioritas z minoritas h nihil
faciunt. qd. n. nō est ibi illa rationis distinctio
pmaria non est in quātum minor: qz nō potest
ens rationis esse pncipiuz productiuū produ-
ctionis realis. ¶ Ad 3mo nego maiorē: z dico
sicut dixi q compositio requirit tria. partes z
partē. actū z potētiā: z dare actum. z soluz ter-
tium est in diuinis pp summā infinitatez. sicut
cuz dico. deus est bonus: deus est sapiēs. z sic
de alijs. z sic pz de qōne. ¶ Ex ista distinctioe
demente magri more solito eliciunt tres bre-
ues pclusiones. Prima conclusio sic. esse deo
adest proprie qd solum pie fertur in eo. cōclu-
sio dicit q solus deus proprie est. z hanc pclu-
sionem deducit magr a pncipio distinctionis
vsqz ad capitulu illud. dei etiā soli? ec. ¶ Se-
cunda conclusio. immutabilia sola est natura
dei mentalis sine mixtura. pelo dicit q solus
deus purā h3 inuisibilitatem. z hanc deducit

Appli-
catio.

replica

3ª dub.

Ad ar^o
Ad p^o

Ad 2°

Ad 3°

Ad cō-
pōnem
tria re-
qrit.
pclōes
d mēte
magri.
p^o p^o c^o.

2^a p^o c^o

Sq
Dubi^o
pba. 3.
Cō
Dubiu
Rñō
3° p^o c^o.
Triplr
pbatur
p^o c^o.
pba. 2.
pba. 3.
Thōas
pba
3° arti.
p^o dub^o
Rñō
pba
p^o dub.
cpk
Frācis.
6 may.
8. d. q. 2
pba
nio

3° p^olo.

magister ab illo caplo. dei et soli^o 7c. vsq; ad ca. illd. Eadēq; sola pprie 7c. Tertia p^olo. sūma simplicitas in deo credit. 7 vt asserit pu- ra ē veritas. dicit p^oclusio q^o deus est vere 7 sū- me simplex: 7 deduct hāc p^oclusionē magf ab illo ca. Eadēq; 7c. vsq; 7c. T Sequit i text.

Text^o.

Nunc ad dīstōnem psonar^o accedam^o. hic si- gnaf. 9. dīstīctio hui^o p^omi: que sic p^otinuaf ad p^ocedētem. nam postq^o dīstōne p^ocedēti tacte sūt p^oprietates eētiales. In ista p^o p^oprietates adducunt notionales. s. gnatio 7 spī ratio. Et diuidit in tres ptes. In p^oma. n. de trīu notionū pura loquit p^oessione. In scda de dīna i spālī agit gnatioē. In tertia de sacri flā- minis p^ocessiōe. scda incipit ibi. S^onit^o ē aū a p^oie vsq; ad di. 10. 3° ibi. nūc v^o post filij eētītatē.

Dīstio.

Et p^oter scda ps i q^o agit de dīna gnatioē i tres ptes scāndit. In p^oma. n. de dīna gnatioē sēsus exprīmit catholicus. In secunda sermo elidit heretic^o. In tertia text^o doctoris p^o veridic^o. scda ibi. S^o 3° inq^o hereticus. tertia ibi. Hic q^ori pōt cū gnatio filij 7c. Rursus secunda p^oti- cula p^oma manētē idīuisa. in q^o sermo elidit 7c. in tres ptes diuidit. in p^oma se p^ontat falsitas. in scda plano stilo obuiat vītas. in tertia humilia- tur n^ora subtilitas. scda incipit ibi. Qui hoc dīc- tur ibi. S^o 3° q^oris a me inq^o Ambro. Et sequit tertia p^otiacula in q^o tex. docto. 7c. q^o diuidi h^oz in tres ptes. in p^oma doctoris apit p^otrouerham. in scda eoz mirā tāgit p^ocordiā. in tertia dicto- rū p^oclusiua pōnit sniam. scda ps incipit ibi. S^o 3° ne tāti auctores sibi p^odicet 7c. tertia ibi. Dīca- mus ergo filiū natuz de p^ofe. Et h^o ē diuisio p^ontis dīstōnis in generali. C^o Circa quā q^orif.

1° dīstio

alia 1° dīstio

titulus.

Ar. 1.

Vtrum diuina summi vbi gi- gnatio duratiōe ma- neat eterna. Et arguit q^o non triplici me^o. p^omo sic. nihil q^o ter- minis claudis ē eternū. s. gnatio filij dei terminis claudis. ergo nō est eterna. maior p^o ex q^o nois. eternū. n. carē- tiā p^oncipij 7 finis significat. sed minor. p^oba. in gnatioē nāq; filij dei termin^o a q^o est p^or. termi- nus ad que ē fili^o: a p^oie. n. originaf in filiū v^o terminaf. C^o Scdo arguit sic. nullū q^o ē semp- in fieri ē eternū. sed gnatio filij dei sp^o est in fie- ri: ergo nō ē eterna. maior p^oz. eternitas. n. sicut 7 necitas sūt p^oditōes exitis. vī 7 q^odditates sūt p^oponētes eas i p^o obiectiua: q^o nō hūt actua- lē exitiā: nec sunt eterne: nec sunt necie. q^o v^o semp fit nōdū est sūt aristotelē. 7 p^oerme. mī- nor. p^oba. auctoritate Digenis sup vsaiam. 7 pōnit i textu nfo his vbi. Splēdor. n. ncn sil- nascit 7 definit s; q^otiēs ortū fuerit lumen. ex q^o

Dige- nco.

splendor ortur toties ortur 7 splendor claritatis. sic ergo saluator semper nascitur. hec il- le. T^o Tertio arguitur sic. cessat motus habito termino: q^o motus sit p^o locum 7 terminus. ex quarto physico. ergo a simili genito filio ces- sat generatio. 7 ita non est eterna. probaf p^oia p^ontia: quia als ista generatio esset frustra. ex q^o iā genitus ē fili^o. p^oba. scda p^o. q^o nullum eter- num habet finem.

In oppositū est Ambro. i. de trin. e. 6. Et pōnit in liā si p^o erat de^o 7 postea genuit gnatiois accessioe mu- tatus est. auertat deus hanc auentiaz: semper igitur habuit finem.

In ista. q. more solito sunt tres articu. P^o mus trīu terminorū expositiuus. Scda trīu cō- elonū positū. T^o trīu diffictatū motū.

Quantum ad p^omi arti. p^omus termi- nus est diuīa. diuīnus na. nū. a deo d^o. vñ ista tria se hūt p^o ordinē. de^o di- uīnus 7 diuīn^o. de^o. n. ipaz nām significat dī- uīnā. diuīn^o v^o id q^o ipam h^oz. diuīn^o v^o op^o scīa a deo. vñ diuīn^o d^o tripliciter. vno mō d^o diuīn^o ille q^o diuīnā eētītiā i vītate eētīali 7 reali h^oz. Et isto dīcunt p^o 7 fili^o 7 spūsanct^o p^one dīne. Scdo mō d^o diuīnū id q^o in q^o daz attributo rītat ipm deū. 7 isto mō solet sepius magf Alexāder de h^oal. i sūma dicere diuī tri- pliciter dici. imo de^o. vno mō cū rītat dei p^o tētiā sic lege scribit: dījs tūta. i. p^olatīs non de- trahes. Scdo modo inq^oatū rītat sapiāz. isto mō antiqui p^ohī t^ops studētū tripharic diuīse- rūt. in theologos siue dīnos sicut pindarus. se- cūdo in sapiētes sicut fuerūt septē q^o cōsecra- uit apollo. 7 tertio in p^ohos iquātū rep^ontat bo- nitatē. sicut scribit i ps. Ego dixi dīj estis. Ter- tio d^o diuīnū q^o p^o quādā abstractionē a sensī- bus secluso spālī dei i fluxu de futuris p^olagit. 7 istud apud marcū tullīū. r. li. de diuīnatiōe d^o vatic^o. vñ sūt Socratis dogmata est secunda p^ofectio in p^olagitūb^o via nāe futura. prima siq^o dē fit p^o somnū. scda p^o diuīnatiōē. tertia p^o p^ophē- tiā. C^o 2° termin^o est sūmitas. vñ sūmitas s; fra- trē Joh. sco. i. 3. di. 13. q. 1. arti. 1. capī duplici. 7 addo tertū. 7 dico trip^ol^or. vno^o d^o sūmitas ne- gatiue. 7 sic dicit idem q^o nō excedi ab aliq^o. 7 sic diuīnū vbi est sūmū. q^o a nullo exceditur. scdo d^o sūmū affirmatiue: q^o s; oīa excedit. 7 isto mō si p^oputef p^o aut spūscūs inter oīa non est sūmū vbi d^o: q^o nō excedit p^otem nec spū scī. Sed si itelligant oīa. s. dīctīta in eētītia sic est dū sūmū. 7 his duob^o modis capī sūmi- tatis formal. 7 nō dicit nisi quēdā respectuz rōnis. aut negatiuū sicut p^omo mō. aut affir- matiuū sicut scdo mō. d^o tertio sūmitas funda- mētal: 7 sic dicit quādā nāz infinitā in qua-

teri^o ecclan^o etē^o itas. sūm^o 3 qua^o extra^o erius

Eres si^o urato^o es rep^o nitas^o uum 2° epus.

Insel.

ph^o ph^o bilit^o t^ops d^ooe. li. 2° sol. net. 1c

arti^o p^oclo

pbatic^o oc. 1°

d^o p^o ductic

terti
ecclan
e ete
ntas.
Eternu
a qua
ertra
erius.
in
Eres s
durato
es rez
ntas
um 2
epua.
ph
oc
nia
din
se b
oio
Ansel.
ph
bil
tpe
dco
oe. li.
-sol.
net. 10
arti
pelo.
obatio
oc. 15.
di pro
ductio

fundat iste respectus. Tertius terminus est eternitas. vñ eternitas vt dicitur Albertus mag. sup 4. phy. cor. tractatu vlti. seu eternu dicitur quasi ex terminu. i. est terminos. qz. s. caret terminis. i. puncto et fine. vñ est illud Ebrardi. Eternu dicitur sine principio et sine fine. vñ et Boetius. eternitates diffinitio i. lib. de sol. cui satis concordat ysaac in lib. diffoniu dicit. Eternitas est interminabilis vite sil' tota et perfecta possessio. vnde fm doct. egregiu fratri. de mayo. r. q. huius distinctiois. Eternitas no est nisi qda modus intrinsecus dinor q oia dina eterna dicuntur. An noto q rez solent tres assignari duratioes. s. eternitas. eñu et tps. Prima eternitas. scda eñu. tertia tps. q fm doct. deuoti. 8. di. h. 1. 7. dubio falsi sic accipiuntur. Alique. n. res hnt ista tria sil. s. variatione. successione. duratione. et hec tpe mesurant qd est passio seu numerus motus fm phz 4. phy. cor. Alij soli hnt successione et duratio ne: et no habet variatione. et hec duo mesurant sicut angelici spūs. vnde duratio eoz aliqñ dicitur eternitas. sed tñ tunc dicitur large capiti. sicut illud alphasarabij. vel fm Alberti magni David in dci. in lib. de caus. oē qd est: aut est ante eternitatem: aut cu eternitate: aut post eternitates: ibi eternitas capiti p. euo. Et in illo catico marie forozus moysi. Dns regnauit in eternu et vltra. ibi ly eternu capiti p. euo. vt inuit Ansel. nisi dicitur fm hebraica veritate. Dns regnabit in seculu no in eternu et vltra: de hoc nihil ad pio. 3^a res solū hz duratione no variatione: no successione: et ista eternitate mesurat. sicut diuina est maiestas Dani. 7. ptas et ptas eterna que no corrūpet. De his tribus mesuris. In de sol. lib. 3. metro. 10. di. qd ppetua mādū rōne gubernas: Terraz celiqz sator: q tps ab euo. Tre inbes stabilsqz manēs das cuncta moueri: ecce pma. s. eternitas. mundū rōe gubernās terraz celiqz sator: qui tēp. ecce tertia. ab euo. ecce scda. et hoc de pmo articulo.

Quantum ad 2^m articulu sunt tres conclusiones. Prima est. mentali fecunditate ab eterno in speculo sue lucis: p' vbi genuit equale. p'bat p'elo meo doc. sub. vñ pmo suppono q gnō habz seu dicit duo in creaturis. s. mutatioes et pductione. mutatio vō est: qz in creaturis per gnatione fit exitus de no eē ad esse: et ista p'ditio q est impfectiois ad diuina no trāssert. P'ductio vō solū dicit q sit qñ exitus ad esse. vnde etiam iste ratioes in creaturis distinguunt. lux. n. a sole duz gignit p'pue no mutat licet. pducatur: qz motus ois est in tpe. ipsa vō subito gignit. Hoc habito p'bat p'elo sic. Omne pducens per nām a se sine trāsmutatione et sine depen. necessario habet pductū sibi coeū: et p'bat: s; p' in diuina

est hmoi. g. zc. Bato: p. q. n. producēs non habeat pductū sibi coeū: puenit ex vna triuz cōditionū quaz opposite posite sunt in maior: aut pmo. q. s. pducit ptingenter per modū volūtatis. sicut est in productione creaturaz: que p'uis producant a pducente eterno: no tamē opz qz sint eterne: qz ptingenter producant. Scda cā qre pductū no est eternū cū pducen te est: qz agēs agit cū trāsmutatioe sicut est in gnatione nāli creati. Dato. n. q. Adaz a deo ab eterno fuisset. pductus: tñ filius suus ab eo genitus no fuisset sibi coeū: qz in gnatioe hominū rēqrit trāsmutatioe māe in ventre mulieris que fit in tpe. Tertia cā quare pductū non est coeū: pducēt est: qz pducēs no hz a se qz pducatur: sed dependet a p'oz. P'batuit clare in fornace ignis. Ignis licet sit cā nālis tamē no comburebat tres pueros: qz deus a quo ignis depēdet et in esse et agere suā suspēderat actiones. sed minor: quo ad singulas declaraf ptes. P'imo. n. p' in productione filij non se hz ptingenter: qz agit via nāe q est modus necessitatis. Scdo no agit cū trāsmutatioe: qz ista requirit impfectione et in pducēte qui rēqrit māz et in pducto p' motū. impfectio vō nulla est in diuinis. Tertio a nullo in agēdo depēdet: qz est pncipiū p' mū agens: sed qz pductū tale sit sibi eqle. p'bat aucte fratris Joh. d. p'cha in offō trinitatis. Eterne mentis oculo: dū p' in se se etit in lucis sue speculo imago p' exprimit. Sed hōne istā efficacē obijcit magister frater esse de mayo. di. hac. q. l. art. 2. in p'no. et pmo diuidit tria q rēqrunf ad hoc qz pducēs habeat pductū coeū. et de qlibet facit vnā rōne: qua si inueneret qz doctor noster vellet qz qlibet cōditio pcluderet coeuitatem qd no dicit: imo o^m. pmo igit dicit. Aliq māt dicunt gnatioes eter nā: qz p' pducatur mō nāli: et agēs nāle hz pductū sibi coeū. Scdo dicit scda rō est: qz agēs nullo idigēs in actōe sua: si est necario agens hz pductū sibi coeū. p' est hmoi. igit zc. Tertio dicit est tertia rō. qz agēs sine trāsmutatioe hēre pōt pductū sibi coeū: p' aut pducit sine trāsmutatione. addit et alioz qrtaz rōnes: que tñ: qz no accipit a doctor nō eam no trāseto. Dicit igit ille p' dicit magis qz ille tres rationes: ita pcludunt coeuitatem creaturaz. sicut vbi dei. de pma dicit: qz sicut p' nāliter hz vim filij pducti: sic vim creati. Contra fecundā. qz dicit. no plus idiget de' in pductione creaturaz alio a se qz in pductione filij. Contra tertiā. qz nec ad hoc. sicut nec ad itra agit de' cū trāsmutatioe. Contra istum modū loquēdi ar' trisp' pmo qz in harū solutione rōnū errat manifeste. quo ad p' mām. qz vis. n. vis pductiua filij fit in p'fe et vis creatiua: natura

no q
re pdu
ctuz no
coeūz
pducē
ti i crea
tura.

tres. n.
cause.
p^a
2^a
3^a

Arg^m
fratit

Arg^s
fratit
p^m

que sunt perfectiois: et relinquunt ea que sunt in perfectionibus. Ad tertium dico qd argumentum concluderet nisi aliud obstarat. i. necessitas diuinoi orium: et pstitutio filij per ipsaz generatione: et ita si no ceti: no esset filius. ex quo relinquunt ea esse eternalz. Et sic pz ad. q. c. Ex ista distinctioe sicut et pcedebatur tres caputur psones de mente magf. Quaz pma est. filius genitus in eternitate est simul funditus cum generatore. Coclusio dicit qd pz filius sunt coeterni. Et deducit ista psonem magf a principio distinctiois vsqz ad. c. illud. Si queris a me inquit re. C Secuda pso matingsibilis nro ingenio est hec gignitio verbi mirabilis. coclusio dicit qd nos no possumus comprehendere generatione filij dei. Et ista deducit ab illo loco. si queris a me re. vsqz ad illud. ca. hic queri pot re. C Tertia pso. semper gignitur dei fili: nec simplr summus radus. dicit coclusio qd filius dei est semp genitus et semp gignit. et hac deducit magf ab illo cap. hic queri pot. vsqz ad fine distinctiois. Sequit in textu.

Nunc post hic signatur ro. distin. huius pmi que ita contineat ad pcedente. Nam post qd in pcedenti distinctioe. egit magister de filij dei generatione. in ista agit de sacri flaminis spiratioe. Et diuiditur in tres partes. In pma. n. pte ad pcedens sit pmutatio mo magfali. In scda de pcessioe sps agit eternali. In 3a de eius missione tractat spali. scda incipit ibi. spūs scūs amor est. 3a incipit dist in 14. ibi. pterea diligētē annotandū est. C Scda itez ps in q agit de processioe eternali spūs sci diuidit in tres partes. pmo emz agit de spū. pcedēte. in 2a de psona ipm producente in qredo videlz an solus pz ipm. pducatur vel pz et filius. tertio de dispatō tractat differēte veniēdo quō differt. pcessio a generatione. pma in pncipio. scda di. u. Hic oīm est spiritūsem. tertia di. 13. Post h pōderādū est qd us a talibus. C Itēz p pars in qua agit de spū. scō. pcedēte. in tres scindit ptes. In pma ostēditur qd sem flāmē exit vt caritas seu dilectio. In scda dubitationis pādif veritas et est solutio. In 3a suoz maior venit auctoritas: et pz ratio. scda incipit ibi. et iō querendū est vtz de pz sit caritas re. tertia ibi. pluribus. n. exēplis doceri pot. C Et hec 3a ps in tres ptes didit. In pma ex dicto maior idē nomen cōi et proprio esse ostēdit. In scda spū amboz dilectōez esse per cocōpē pādif. In 3a caritatē triū supposito esse cocōm et pprā flāmī in fine intēdit. scda incipit ibi. Hic vō qd incēpimus. 3a ibi. Hic notādū est. qd sicut spūs sanctus. C Et

hec est diuisio presentis distinctionis in generali. C Circa quam queritur.

Trium spūs sanctissimi pncipio. pductiuū voluntas in eā iure affirmatur. C Et arguit qd nō triplici modo. Pmo sic. modi pncipiā di arguunt pncipioz diuersitatem: sed cōtingent et necessaria sunt modi distincti vel diuersi. igit eidē competūt pncipio. cū igit volūtas sit pncipiū productiuū contingēt rerum creataz. igit nō erit pncipiū. s. pductiuū. qui necessario producit. Pmo: pz. quia. n. intellectus pducit per modum nature. volūtas vō per moduz libertatis. ideo dicūtur distincta pncipia. minor vō manifesta est de se. C Secundo arguit sic. si voluntas diuina esset pncipiū productiuū. s. s. aut esset pncipium totale: aut partiale: sed nec sic. nec sic. igit re. Pmo: pz. per locum a diuisione sufficienti: sed minor p batur. pmo qd nō totale: quia tunc posset de quolibet obiecto producere. s. s. et sic esset. s. s. lapid celi bouis: et sic de alijs: qd nō cōtingit: nec partiale probatur: quia cum sit infinita videtur de se sufficere. maxime cum diuina essentia iam habeat in filio terminum ad equatum. C Tercio arguit. nullus cōmune patri et filio ante tertie persone productionē per voluntatem producit: sed spiritus sanctus est quoddam cōmune patri et filio ante productionē tertie persone. igit nō producit per voluntatē. Pmo: patet. quia pater et filius in pmo signo originis intelliguntur anteqz tertia intelligatur persona: cuius tertie persone solum voluntas est pncipium: quia filius. pducitur per intellectum qui preintelligitur voluntati. sed minor probatur. nam pater est spiritus quidam: et filius etiāz et ambo sunt sancti in primo signo in quo non intelligitur tertia persona. spiritus enim est quoddam commune vniū cum rebus spiritalibus.

In oppositum est Aug. 5. de trinit. caplo. 17. Spūs scūs pcedit a pte et filio nō quō natus sed quō datus. Exire autē p modū dōi est volūtatē. C In ista qōne solito more sunt tres articuli. Primus trium pclusionum positiuus. Tertius trium difficultatum motiuus.

Quo ad pmo articulo. Primus terminus est spūs: spūs tripliciter derinatur et fm hoc dō tripliciter. vno mō dicitur spiritus a spirā. re. qd ē idē qd tortuositas: et fz h vti dicitur spūs qui tortuose mādū circumit. in ps. ignis grādo nix gla. spūs tempstatō.

Titul
Ar.
Ar.
Ar. 3.
in op
Aug.
De arti
clatio
p arti.
p teri
declan
d'e sps
q d' a
triplici
vo caba
lo. p a
spira.

Ad 3m
res cō
lōnes
mēte
magf.
pō. pō.
pō.
pō.
Text.
diuisio
Bāsis
nō
pō.
pō.
pō.
pō.

Libri primi

Isto modo in mudo sunt tres quaternarij spirituum. i. x. venti. et in homine isto modo triplex est spiritus. scilicet medi. vitalis. naturalis. et aialis. vitalis quippe hys sedes in corde. naturalis in epate. aialis in capite. unde costabatur luce spiritui tale in li. de differentia spiritus et aie diffinitio dicit. Spiritus est quodam subtile corpus quod in hunc mundi corpore ex corde et fertur in assuetudinem. i. in vobis pulsus ad vivificandam corpus et operatur vitam in anhelitu et pulsum. Secundo derivatur spiritus a spiritualitate. et sic opponitur corpori. unde isto modo dicunt angelus spiritus. unde isto modo tam per se sunt spiritus. apud prophetas in nobis portio superiorum secundum Augustinum in lib. de divinitate spiritus et anime. Unde in nobis ista tria se habent per ordinem. aia. spiritus. et ro. licet idem sint in essentia. Anima. n. dicitur in quatuor corporibus aiat et informat. Spiritus inquam. s. in superna tendit. Unde in cantico matris dei dicitur. Magnificat anima mea dominum et exulta. spiritus et cetera. Sed ratio dicitur qua ex spiritu in aiaz descendimus. Tertio dicitur spiritus a spirare. hoc potest esse tripliciter. vel a spirare a se activer: sic soli convenit patri. vel a spirare ab alio et sic convenit filio. Quis verius dicitur spiritus isto modo per se et spirare: aut spirare per spiritus. Tertio modo a spirare passiver: et sic dicitur de terra psona solus. quia illa sola spirat. et sic capit in opposito. **S**ecundo terminus est sanctissimus a sanctis tantum. seu sanctitate. unde sanctitas secundum Andronicum senem peripateticum quilibet est in his quod sunt ad deum quod meliores efficiuntur. Sanctitas quippe ut inquit in suo tractatu virtutum doctor Gracius de maronis exponens illud sapientiam. **L**u religio tracta de sanctitate. Sanctitas apud theologos idem est quod virtus heroyca apud philosophos. **N**ot. scilicet quod sancti dicitur triplici. uno modo possunt non sancti esse sicut sunt a peccato ad gratiam venientes. scilicet modo in sanctitate confirmati. **I**sto modo dicimus beatos sanctos non viatores. Tertio modo dicitur sancti quod sanctum palam manifestatur. sic dicebat christus. ego sanctifico me ipsum. Tertio noto. quod ista tria que appropriantur in textu nostro sancto spiritus. unitas sanctitas et caritas differunt. nam dicitur de spiritu unitas in quantum est nexus amoris patris et filij. Sanctitas vero in quantum amor ille est castus non libidinosus. **S**ed caritas in quantum inest inabiliter hys carum amat. et dicitur sanctitas seu sancti quasi sanguine tinctus: quia in lege cuncta sanguine sanctificabantur. vel quasi sine terra: quia ex terrenorum cupiditates sunt sancti. vel tertio a sancto ceteris. i. decernimus. Unde est quod apud legistas impator leges dicunt sanctissime et sacratissime. i. cum discretio maxima facte. **T**ertius terminus est voluntas. et dicitur tripliciter. **P**rimo modo per potentiam distincta contra intellectus. et isto modo dicitur Anselmus. voluntas est in se ipsum movens. **S**ecundo modo dicitur voluntas

actus volendi sui volens. **U**nde Augustinus. retractatio num. c. 4. nihil est tam in parte voluntatis quam ipsa voluntas. i. volens. Tertio modo dicitur voluntas simul ipsa potentia et actus. sic accipit a beato Augustino in 10. de tri. quod ponit voluntatem tertiam imaginis parte. dicitur. n. capit ibi voluntas pro ipsa potentia eius actu. et dicit voluntas a volito tan. quia sicut res quasi ad animam veniunt quasi itelligunt. sic aia quasi ad res volitat quando diligunt. unde est illud. Anima verius est ubi amat quam ubi animat. **E**t hoc de primo articulo.

Quantum ad 2m articulum sunt tres conclusiones. **P**rimo est sacri flammis liberrima productio divine essentie et imense voluntatis sacro phisic. i. divina essentia et voluntas sunt principium productuum spiritus sancti. **I**sta conclusio probatur medio dicitur. sub. ubi dicitur. **I**sta conclusio productuum. ubi illo principio aliqd potest produci nisi impedimentum adveniat. sed in divinis est voluntas que est principium productuum una cum divina essentia ad intra. igitur i. principio aliqd ad intra produci potest. et si potest est. **Q**uia in perpetuis secundum philosophum non differunt esse et posse. **D**ato: per quod implicat quod sit quod principium productuum et quod illo nihil possit produci. Sed minor per quod non est minoris perfectionis voluntas divina quam natura. **C**um ergo natura sit productiva amoris seu voluntatis. igitur et divina maxime cum principium productuum nullam de se dicat imperfectionem imo perfectionem. **E**t sic dicitur quod natura voluntas producit accedens. dico quod non est in quantum productiva: sed ratione limitationis: et quod voluntas divina est infinita ipsa non erit principium productuum ad intra accidentis: sed suppositi per se statim. hoc tamen non facit si ne divina essentia. nam sicut in intellectu obiectum et potentia pariuntur notitiam sic in voluntate voluntas et obiectum producit amoris. **E**x quo per quod doctor solentis Henricus de Banda. non vere posuit ponendo quod divina essentia solam requiratur in productione spiritus sancti: quasi in quadam assistentia ut. eadem assistente sola divina voluntas spiritus sanctum producat. **P**atet ex ratione: quia divina essentia est principium. et confirmatur. quod ista assistentia quam Henricus ponit: aut dicit aliqd: aut nihil. **S**i nihil dicat per se non requirit. **S**i aliqd quod querit quid: aut sola presentia tates. et hoc non: quia tunc non esset aliud dicere voluntatem divinam nisi ista requirere assistentiam quam ignis pntem plene comburat quod nihil est dictum. **A**ut dicit aliqd virtutem quasi ex se in divina voluntatem. et illud ego voco copincipium. **S**ecunda conclusio productum paraclitici a libero principio procedat. summa tamen necessitate complex. probatur conclusio. illud est summe necessarium quod cum summe necessario est idem essentialiter: sed productum paraclitici est huiusmodi. igitur est summe necaria. **D**ato: per quod

2mo dicitur
riatur
spiritus a
spualitate.
Aug.

3o dicitur
f. a spirare.

4o terio
declarat
et scilicet
simus a
sanctis tantum.

Unitas
et caritas
quod s. s. ac
tribuitur
dicitur.

3o terio
declarat
et voluntas.

batio
nois.
pelo
nci.
batio
ptis.
ofiro
let i
ianes
et tra
es.
roba.
magi
uradi
arti.
dub.
Rno
dub.
no fra
if. qua
ponit
oto.
pugno

qz si nō esset sūme necessariū stante sūme neces-
sario posset destrui: 2 p̄ns nō esset idē in cēn-
tia cū eo. Sed minor p̄batur: qz omnia q̄ sunt
in dīnis sunt dīvina essentia cēntialē. vt patet
in antiquo iure. ex. de sūma tri. 2 fr. cath. in ca.
Dīnam. p̄ totū. Ex quo elidit error macedo-
nū: qui posuit sp̄nsēm esse creaturā z ita cōtin-
gentē: cū omnis creatura sit p̄tingēs. C. 3. cō-
clusio est. h̄ volitio dīvine voluntatis quodaz
nature signō. p̄ductionē sacri p̄cedat flammis
nō tamē ipsius est p̄ncipiū. C. Et p̄bat prima
pars: qz cēntialia p̄cedunt notioālia. Cum igitur
volitio sit quoddā cēntiale. p̄ductio vero
quoddā notioāle. igitur volitio erit aū p̄ductio
nē in aliquo signo. C. Et p̄firmat. qz p̄f z fili?
in p̄mo signo origenis anteq̄ p̄ducatur sp̄san-
ctus sunt beati. z nū volitio est ad b̄itudinem
p̄tinēs. p̄batur sc̄da pars. s. qz volitio nō sit p̄n-
cipiū. p̄ductionis sp̄sancti. Ad 2. immanens
nō sunt p̄ncipia. p̄ductiua. p̄z ex. 12. metaph.
qz sunt fines z in fine est terminus seu finis eter-
minus. S3 volitio est actus immanens sicut intel-
lectio. Ex quo p̄z qz nō est ponēdus sp̄sanctus
cēntialis: sicut nec v̄bum essentiale: sicut posu-
it maḡ Durād. p̄z ex p̄clōne. Et h̄ de 2. ar.

Quantum ad 3. articulum sunt tres
breues difficultates iuxta
tres p̄clōnes. C. Prima difficultas. cū dīvina
essentia in filio iā h̄eat terminū adeq̄tū quō sit
iter cē p̄ncipiū p̄ductiū pactū. cū videamus
qz intellectus dīvini post p̄ductionē filij nō p̄du-
cat. Dico qz dīna cēntia ē illimitata ad produ-
ctionē tā nālem q̄ liberā. iō in ambas p̄t. nō
sic intellectus dīvini: imo solū ad p̄ductionē nāle
iō nō est sile. C. Sc̄da difficultas est quō sit vo-
lūtas dīna p̄ncipiare necessario sp̄nsēm cū sit
libera z p̄tingēs. hic rīdet Fr̄ac̄s. de mayro. i
ista dī. q. i. z dicit sic. z loquit de doc. subti. fra-
ter Joh̄. vt dicere qz h̄ volūtas sit p̄tingēs re-
spectu eoz q̄ sunt ad finē. necessario tū respicit
finē. Et postmodū istā respōsionē relinquens
franc. dicit: qz fm̄ sc̄m Jo. volūtas inq̄tū vo-
luntas nec se h̄z necessario circa finē: nec circa
ea q̄ sunt ad finē. z p̄ns rō fratris ioh̄. nō suf-
ficit. z iō tertio addit rōnē suā istius necessita-
tis. qz spirari z spirare sunt idē realiter euz dī-
vina essentia que ē necessaria. C. Cōtra istam
franc̄is. ipugnationē. ar. p̄mo. dicit frater Jo
h̄a. ipse. n. est ioh̄. iste franc̄is. z p̄ eoz sp̄ualis
beatissim̄. z ioh̄. z franc̄is. sic. n. dicit doc. dēno-
tans p̄mū quidē ioh̄. a matre. s. fr̄ac̄iscus a p̄fe.
Et qz dicit fr̄ac̄iscus qz ioh̄. dicit huius necessi-
tatis cām eē. qz volūtas necessario respicit fi-
nē: nō plus addēdo. dico qz falsum sibi iponit.
nec dicit hoc: imo dicit h̄ cām eē infinitatē dī-
vine essentia z dīvine volūtatē. z qz dīvina vo-

lūtas infinita nō inq̄tū voluntas sicut obicit
franc. necessario dīvina. p̄tēplac̄ essentia. videat
tur sup hoc sc̄ds arti. qōnis huius dīstōnis in
doctore sub. videant z reportata parisi. C. 2.
ar. 3. rōnē eius. Quero. n. ab eo vū ē qz sp̄ira-
ri z spirare sunt idē cū essentia dīvina: o3 qz ve-
niat ad p̄ncipiū necessario. p̄ductiū. z ita non
est in p̄ma cā quā ponit frater fr̄ac̄. s. illa fratris
Jo. s. volūtas infinita z cēntia infinita. C. Ter-
tio dico cū fratre ioh̄. qz voluntas nec neces-
sario se h̄z circa finē nec circa ea q̄ sunt ad finē i-
quātū volūtas. z sic locut̄ ē dī. i. h̄ p̄mi. q. 4.
ar. i. 3. Henricū. iō querēda est z inuestiganda
huius necessitatis rō: ex volūtatē infinita z obie-
cto infinito. vt dicit frater Joh̄. z nō vt dicit fr̄
fr̄ac̄. C. Tertia difficultas. quare sicut in nobis
amor. p̄ducitur loquēdo. pp̄rie seu spirat. non
est sic in dīnis. imo in dīnis sp̄sanctus cōstitutus
ex dīvina essentia z spiratiōe passiva. R̄no. qz
in nobis amor seu volitio est quoddā accēs z
qz de cōi subm̄ est cā accētis. maxie in intellectu
z volūtatē. iō totū accēs d̄ p̄ductū: nō sic iō d̄
vniū qz sp̄sanctus ē suba: iō p̄ductio cadit sup̄
p̄mū termi. z qz p̄mus termi. est cēntia. ideo
sp̄sanctus p̄stitutus ex cēntia z passiva spiratiōe
z nō ex amore seu actu dilectiōis. Et sic p̄z ad
q. s. qz sp̄sanctissimi p̄ncipiū. p̄ductiū volun-
tas in cā iure affirmatur.

Et tunc ad argumēta. C. Ad p̄mū dī-
co qz modi pp̄rie oppositi ar-
guunt dīversitatē p̄ncipioz. sicut daf̄ exēplū in
argumēto de mō. p̄ductiōis nature z libertatē.
S3 nō illi q̄ nō sunt sic pp̄rie oppositi. cuius-
modi ē necessitas z p̄tingētia. qz alio mō ponit̄
tur in dīnis p̄tingētia. alio mō necessitas. nec i-
tas. n. ponit̄ formalit̄: s3 p̄tingētia virtualit̄ in-
quātū cāt. opposita v̄o debēt capi eodē mō sic
vt nō sit oppō. si dicat. guilelm̄. ē alb̄ i actu e-
niger in po. z h̄mōi nō arguit̄ dīversa p̄nci-
pia. C. Ad 2. ego nego minorē: z dico qz ē q̄si
partiale. z cū p̄bat qz sufficit qz ē infinita. dico
qz nō sequit̄: qz istā infinitatē h̄z ab essentia dīvī-
na q̄ ē radix: iō ipsa p̄currit. z euz dī qz ipsa h̄z
terminū adeq̄tū. dico qz v̄z ē i p̄ductiōe nālit̄:
sed nō libera: cuiusmodi est p̄ductio sp̄sancti.
C. Ad 3. p̄z r̄no ex p̄mo arti. sp̄s. n. dī: aut a
sp̄ualitate. z sic est cōe trib̄: sicut obicit argu-
mētū. aut a spiratiōe passiva: z sic ē. pp̄riū sp̄s
sancti. C. Ex ista dīstōne sicut ex p̄cedētib̄ mo-
re solito tres eliciunt̄ p̄clōnes. p̄ma ē. dī carit-
as sine dilectio sūma volitio. i. sp̄sanctus vt pa-
fert veritas. C. Cōclusio dicit. qz sp̄sanctus ē ca-
ritas z dilectio. Et ponit̄ a p̄ncipio dīstīntiōis
vsqz ad illud. c. Aliū vero icipim̄ oūdere zc.
C. Sc̄da p̄clōnis dī vnitatis p̄ns z filij. dilecta
sanctitas apex dīvini. dicit p̄clusio qz apex dī-

o
a
u
l
n
e
s
a
i
t
i
l
i
t
p̄
o
n
c
i
o
s
u
n
i
l
o
a
a
a
r
o
u
n
n
s
i
n
v
v
l
i
a
r
s
i
u
i
e
c
i
p
u
g
h
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

Ar. 2.
Ar. 3.
3. dubi.
R̄no.
Ad p̄m
arg.
Ad 2.
Ad 3.
p̄ p̄clō
2. p̄clō

uini. i. spūscūs in quo est volūtas q̄ ē pncipiuz
creaturaz rōne q̄rū dī dō actu dñs est vnitas z
sanctitas p̄is z filii. z ponit ab illo loco. nunc
vero zc. vsqz ad illud. c. Hic notādus ē q̄ sicut
spūscūs zc. C. Tertia p̄clo. h. nomen caritas z
appropiat z cōicat: sicut z bonitas. dicit p̄clu
sio q̄ sicut hoc nomē bōitas aliq̄n appropiat
spūscūs. aliq̄n dī de trib⁹ p̄sonis. sic z hoc no
men caritas. z ponitur ab illo loco. Hic notā
dum zc. vsqz ad finem. C. Sequit in textu.

3° p̄clo.

Text^o.

Hic dicendum est spūscūs

factū zc. Hic signat. ut. di. huius p̄mi q̄
sic p̄tinuat ad p̄cedētes. Nam
postq̄ in p̄cedenti dīstōne ma
gister egit de spūscō. p̄cedēte.
h. de p̄sona agit ip̄m. p̄ducēte.

Disio

z in tres scindit particulas. In p̄ma oñdit q̄
spūscūs p̄ducit p̄ z genit⁹. In scda oñdit q̄
hūic obuiat grecia penitus. In tertia oñdit q̄
exit ab eis funditus vt vnū. scda icipit ibi. Bre
ci tñ dicit zc. tertia ibi. di. 12. Itēz q̄rit cū spūscūs
p̄cedat a p̄re z filio. C. Itēz p̄ma p̄te in
diuisa p̄manēte. z^o ps in qua oñdit maḡ q̄ in
p̄ductione spūscūs sanctitatis obuiat grecia: pe
nitus in tres p̄tes diuidit. In p̄ma oñdit ob
fectionē scismatice prauitatis. In 2° annectit
solutionē theologice claritatis. In tertia p̄clu
dit fidei. p̄fectionē ex doctrina facultatis. scda
da incipit ibi. Nos at illa zc. tertia ibi. Scien
dū tñ q̄ greci zc. C. Et hec est diuisio p̄sens
distinctionis in generali. C. Circa quā q̄rit.

f d̄disio

titulus

Vtrum spūscūs si
a patre p̄cederet
solo a p̄sona vbi dei ex nā rei
eēt distinctus. Et at q̄ nō tri
plici medio. C. P̄rio sic. nul
lum nō ens ab ente distiguit.
sed si spūscūs a filio nō p̄ce
deret: spūscūs nō eēt. igit̄ tūc a p̄sona vbi dei nō
distigneret. maior pz: q̄ distinctio cū sit relatio
extrema supponit: nō entis. n. ad ens nulla est
distinctio. lz dñ nō idētitas. sed minor. p̄bat. q̄n
aliqd̄ ita ē ab alio q̄ sine eo eēt nequit ē ip̄sibi
bile cū eēt reliquo nō. p̄ducēte. sic ē de spūscō
respectu filii: q̄ i quodā signo p̄intelligit̄ volū
tas cōicata filio anq̄. p̄ducat spūscūs. z illa vo
lūtas i eo ē p̄ncipiū. p̄ductiuum. C. Scdo ar^o
sic. nulla p̄sona diuina pōt nisi vna. p̄ductione
p̄ducit. igit̄ nulla p̄sona diuina pōt nisi vna. p̄
ductiōe. p̄ducere. z ita si solus p̄. p̄duceret eēt z
filiū z spūscūs. ambos vna. p̄duceret. p̄ductōe.
z cū vna. p̄ductiōe vnū solū p̄stituat suppositū
seu vna p̄sona. tūc filius z spūscūs vna sola es
sent p̄sona. z p̄ p̄is in p̄sona nō distingerent.
aūs. p̄bat. q̄ si nō: tunc aliqua. p̄ductiōe acci

Ar. 1.

Ar. 2.

peret eē: q̄ nō existēte adhuc haberet esse: q̄a
impossibile. sed. p̄bat. 2°. q̄ tali mō se v̄ h̄re p̄
sona. p̄ducta ad. p̄ducit: sicut. p̄ducēs ad. p̄du
cere. C. Tertia ar̄ sic. ita se v̄ h̄re spūscūs ad
filiū sicut filius ad p̄sem. sed si p̄ nō. p̄duceret
filiū: filius nō distingeret a patre. ergo filius
si nō. p̄duceret spūscūs: spūscūs nō distingeret
a filio. p̄. maior. sicut. n. respectu p̄ris filius
dī scda p̄sona: ita respectu filii dī spūscūs ter
tia p̄sona. Et sicut p̄ h̄z intellectū secū dū respe
ctu filii: sic filii volūtate secū dū respectu spūscūs
sancti. Sed minor. p̄bat. q̄ si p̄ nō. p̄duceret
filiū sola remaneret diuinitas cum p̄ p̄stituat
in eē p̄no diuinitate z p̄nitate. in deitate v̄o
a filio nō distinguitur cum sic cōis.

2° pio
tūq̄rū.

Rich.

3° teri^o
decan
1° p̄cel
tio q̄ dī
ripl̄r.

In oppositū est Grego. nazanzenus
qui dī theologus: filius
inquit z spūscūs sanctus geminus p̄ris radi⁹ vsqz
ad nos miserunt claritatem suam. Si igitur
dato q̄ a solo patre p̄cederent vt duo radij.
adhuc tamen essent distincti.

C. In illa qōne pariformiter ad p̄cedētes sūt
tres articuli declaradi. P̄rimus est triū termi
norum declaratiū. Scdo triū p̄sonum posi
tiuus. Tertius triū difficultatū motiuus.

Quo ad p̄mū articulū. p̄rimus termi
nū ē si. Si. n. est fm̄ donatū cā
lis p̄actio. z solet capi tripl̄r. vno capitur. p
q̄. vt in Lathone. Si dō ē anim⁹ nobis vt car
mina dicit zc. Si. i. q̄. scdo capis pro nō. sicut
apud Aug. 5. de tri. c. 6. Si p̄ nō eēt innascibi
lis nihil. p̄hiberet eū genuisse filium. tertio ca
pit vt notat p̄ditionē z hinc dī p̄p̄otetica p̄di
tionalis. sicut ē in Joh. illud xpi. Si quis dili
git me sermōne meū seruabit. vñ extat q̄dam
grammaticalis versus. Si q̄ siqz negat si signifi
cat p̄ditionē. C. Notō vlteri⁹ q̄ cū ista cōiun
ctiōe si pōt triplex qōnō modus exordiri p̄
mus mod⁹ est: q̄n tā aūs q̄ p̄is h̄z veritatē q̄
rit tñ de cōnexionē antecedenti cū p̄sequente si
cut illud Boec. de p̄s. Si de⁹ est vnde mala. z
vex est. n. deū eēt z mala eēt. Sed querit vtrum
ad deū eēt sequat mala esse vel nō eēt. Scdo q̄n
aut aūs z p̄is h̄z fallitatē: tñ in extriflexione que
rit de illa p̄. vtrū ad vnū illud seq̄tur. sicut in
p̄s. 4. p̄lycor. q̄rit p̄s. vtrū si in spacio ali
quo eēt solū sonus seu color. vtrū illud spaciū
eēt vacuū. illa. n. que sunt in spacio: extrinseca
sunt spacio. Sic. n. ē de n̄ra qōne. p̄posita. ama
ginoz. n. i filio duplicē r̄sonē. filiationē. lz z spi
rationē actiuaz. z anq̄ fili⁹ sp̄ret spūscūs. i. q̄b
signo intelligo filiū i esse suo p̄stitutiū ex diu
na essentia z filiatōe. z ita in scdo signo spira
tionē sibi aduēire: z p̄ p̄s d̄ eēt q̄ditatiuo filij
n̄ eēt. 2. 3 dñs p̄peti⁹ aureoli dixerit op̄m. ponē
do filiū p̄stitui ex trib⁹. Ex diua cōntia. filiatōe

2° p̄cesso
dinis
accipit
p̄ctiue:
sic cō
p̄ctit pa
ri z h^o

p̄duct^o
passiua
s. attri
buitur
triplici
rōne.

1° rō

2° rō

3° teri^o
decan
d^o ē res
p̄nico
laum
boneti.
ref a cēf
tripl̄r

et spratioe actiua. et hmoi qd est admittenda
 quia ans sit falsus sicut e illa phi ad videndū
 vñ surgat i filio pmo distinctiū respectu pso
 nē spūsci. Et p3 q antiq dñciebāt nolen
 tes pdictā admittere psonē. cū ans sit ipossi
 bile. h. n. nihil ē vt patuit. n. n. ponit q ita sit.
 S3 qrit si ita cēt qd eēt. tertio sic qd de si. qñ i
 antecedeēte vel pñte ē fallitas quo ad itriseca.
 qrit tñ de pñā an sequat. sicut illd Richar. 3.
 de trini. c. 6. Si vna psona eēt nihil pñberet
 eā hfe plenitudinē sapie. psona. n. pma pstituitur
 i esse psonē p respectū ad scōz et ita ponit
 fallitas in eē qd itatiuo. Et sequit scōz termi
 nus. pcessio. Et pprocessio. n. dñ qñ pcul ces
 sio. pprocessio. n. dñ qñ pcul ces
 sio. pprocessio. n. dñ qñ pcul ces
 sentia. et isto pcedūt creatura a deo in eē reali
 que differūt ab eo dñia reali eētiali. Aut scdo
 qñtū ad tps et locū. et isto mō d. pcessioe loquūf
 phi i. 4. pphycoz de motu locali et tpe. Tertio
 dñ pcessio i esse psonali et isto dñm filium et
 spūscū a pfe. pcedere. et sic capif in questioe.
 Et nota vltē q i diuini pcessio capif tri
 pli. vno actiue. et sic ppetit pñt et filioz q pdu
 cūt spūscū. vey ē tñ q veri dñ corz qlibet p
 ducēs. nā pcessioni i actiua significatioe nō ē
 nomē ipositi. ppuē. Scdo mō dñ pcessio vt cō
 uenit filio et spūscō ita q qlibet corz dicat pce
 dere. ita dicit Aug. 5. de tri. c. 17. Spūscū. p
 cedit. nō qñō nat? s3 quō dat? inuif hoc alia
 esse pcessioe mō nāe. Tertio mō dñ pcessio p
 pte vt appropiat spūscō. sic gnatio passiuā fi
 lio. Sic loquif athanasius i suo simbolo. Spi
 ritus scūs a pfe et filio nō fact? nec creat? nec
 genitus sed pcedēs. Et tñ no. tertio q tripli
 ci rōne pductio passiuā spūscō attribuit. pzi
 ma sumit ex pmo topicoz. pziū. n. s3 phz est
 eōe nomē ad signandū et diffinitionē. pziū
 passioe. Tamē q: diffō hz pziū nomen quo
 significet p pziū. pziū passio itelligit sic: qz
 passiuā generatio. pziū respēntat filium: q tñ
 pcedit. ideo pcessio spūscō appropiat. Scda
 ratio vt pziū pcessio spūsci noie significetur:
 sicut est productio spūscū in nulla eni crea
 tura fit productio p voluntatē in nā eadē. solū
 in deo repta ē. ideo nō dñ gignitio s3 pcessio.
 Tertia ratio. sicut pfi pziū dicit igenit? quia
 nec gignit? nec est a generāte. sic spūscū dñ
 pcedere: qz pcedit et a. pcedēte. ideo magis
 pziū sibi ppetit pprocessio q filio: s3 eni filius
 pcedat: non tñ est a procedēte. Et sequit ter
 tius termin? res. Res loquēdo in hebreo est
 character. 17. hebraici alphabeti: tamē quo ad
 pzelens latine loquendo fm magistrum. Ai
 colaus boneti in sua metaphysica. lib. 3. Res
 dñ tripli. Et uno mō per modū subiecti: et sic
 oīa que sunt in vno iduiso dicuntur res vnica

realitate que eis subiect: sicut oīa q sunt in ali
 quo quāto dicuntur quanta vnica pttitate. Et
 modo dñ res p modū suppositi. et sic eē positi
 um res dñ dicēte Auicē. pmo metaphy. cap.
 5. ens et res pma impñsione in aīa ipmūtūr: et
 sic accipit in pposito. Et Tertio mō dñ res per
 modū pñtuti: et sic idm dñ res qd cōstituit
 ex his que ipm cōstituit et ptes ei?: seu quasi
 partes dicunt aliquid reif: sicut corpus non est
 psona: nec anima est persona: s3 aliquid perso
 ne. homo vō est persona. sic in pposito. Et
 tantuz de pmo articulo.

Quantum ad 2m arti. sunt tres pcessio
 nes. pma est. pf ingenitus
 optm paraclytū a se pfecte. pducit. Et pproba
 tur ista pcelo me? doc. subti. vbi cūq; seu in quo
 cūq; est pncipiū pductiuū nō hñs terminum
 adequatū sine ipfectione illud hñs eo pōt. pduce
 re. s3 p i pmo signo. s. a se hmoi hz pncipiū. s.
 volūtātē q est pncipiū pductiuū spūscū. s.
 pater a se spūscū. pducit. maior: p3. nihil. n. ali
 ud exigit ad hoc q aliquis aliquo pducit p
 ncipio nisi q illud habeat pncipiū a se sine trāf
 mutatioe: et q nō habeat terminū adequatuz
 qz i3 habeat eandem voluntatem spirituscūs
 quā hz pater: tamen qz pntelligitur termi
 num hie adequatum: iō illa nequit spirare. mī
 nor: probatur. pater enim in primo signo origi
 nis intelligitur beatus: non intellecto filio aut
 spiritus sancto. et tñ beatitudo consistit in itelle
 ctione et volitioe: que est operatio voluntatis.
 Et isto p3 erronea quoridā positio dicitur
 vt saluarent psonas equalis ptātis. qz qz pf
 pducit filiu: et dat ei totū qd hz demptia pater
 nitate: et filius vt equalis sit ptātis cū pfe. pdu
 cit solus spūscū. et spiritus sancto soli concessa
 est creaturarum productio q cum queat eē in
 finite quodāmō patri et filio equatur in poten
 tia. p3 hoc falsum: qz etiam pater producit spi
 rituscū: cū illā volūtātē secundā a se habeat.
 Et si aliquis dicat qz hz terminum adequatū i
 filio. Dico qz vey est qñtū ad productionē nā
 lem non quo ad liberam. Et Secunda conclu
 sio. ingenitus et genitus beatissimū spūm con
 cordi producit volūtātē. pbat eadē maior: si
 cut pma. Quādo in aliquib? suppositis repe
 ritur aliquod pncipiū productiuum sine iper
 fectione non hñs terminum adequatū. suppo
 sita illud hñtia pncipiū eo possunt produce
 re. Sed pater et filius sunt huiusmodi. qz hñt
 volūtātē secundā et nō habent terminū ade
 quatum. et ita possunt producere spiritum san
 ctum. maior iam probata est. sed minor decla
 ratur. pater enī in primo signo habet intel
 lectum et voluntatem et fm qz potentie sunt ordi
 nate: ita in pductiones suas exeunt. Dum igit

2° mō

Auicē.

3° mō.

2° arti.
p° pcelo
pbatio

sta ob.
quidaz
doctoz

2° pcelo.

pbatio

pio
 tiqrū.
 Rich.
 3° teri
 declan
 p° pcef
 hio q d
 ripfr.
 pcessio
 diuis
 accipit
 ptiue:
 sic cō
 detit pa
 tri et h
 pduct
 passiuā
 ff. attri
 buit
 triplici
 rōne.
 1° rō
 2° rō
 3° teri
 declan
 d' ē res
 3° nico
 lam
 boneti.
 ref a cef
 triplr

intellectus nā precedat voluntatem: ita primo intellectu p̄ducit filium: et cum producenti sibi cōicet voluntatem secundam que nō dum habebat terminū ad equatū: et p̄ n̄s ea ambo p̄ducunt sp̄s sc̄m. Et est exemplū familliarē. Ignis. n. duo h̄z opera. sc̄. calefacere et de siccare: nec potest desiccare nisi prius calefaceat: dicitur q̄ ligno cōicet eandem virtutē nūc. r̄. desiccationē quam habet mediante calore anteq̄ desicet: tūc lignus eadē virtute qua ignis desiccabit. Sic i. p̄posito. ¶ Ex quo p̄ q̄ nō est bene opinat̄ doctor solēnis Henricus de gadauo: ponēdo q̄ cā huius ē: q̄ sicut vellet p̄supponit intelligere q̄ ambo sunt actus essentialēs. sic spirare dicitur: q̄ sunt actus naturales. p̄ q̄ nō est cā: q̄ velle p̄supponit intelligere vt eius obij̄ sit sibi p̄ns sub ratione volūtatis: q̄ nihil volūtū nisi p̄cognitum. non sic de spirare respectu dicitur: q̄ per intelligere iam est facta p̄sentia. sed vt dōm̄ est cā est ex ordine potētiaz. ¶ Alterius infertur error grecorum manifestus qui d̄ determinationes sacrosancte ecclesie tenent sp̄s sc̄m a solo patre procedere auctoritatib⁹ male intellectis suorum adherētū. et rōnibus inualidis. vt patebit in expositione n̄ri textus. Unde d̄ns Robertus lincolniens̄ in quadam notula supra finem epistolae damasceni de trisagio dixit: q̄ sc̄ia grecorum est q̄ sp̄s sanctus p̄cedit a patre per filium. et latinorū a patre et filio. vnde siquidē dicant q̄ filium nullam hēat p̄ductionem respectu spiritus sancti: errāt. sicut dicunt moderni grecorū. si autē q̄ q̄ h̄at substantiē respectu p̄ris in huiusmodi p̄ductione: sic intellexerūt eorū veteres vt Greg. nazan. Cirillus. Damascenus. et ceteri. sicut d̄f. q̄ p̄ p̄ verbuz cuncta condidit. Sz quod modo dicendū de eis est. Respondet doctor deuotus q̄ primo iudicandi sunt ignorantēs: q̄ nescierunt intelligere scripturas. Unde q̄ p̄cedat a p̄re et filio satis inuit in Jo. christus. Sp̄s veritatis que mittā vobis a patre. ¶ Dissio. n. nō est nisi respectu procedentis ab eo a quo procedit. Sed iudicandi sunt superbi: q̄ iudicauerūt se scientes et noluerunt p̄ofiteri q̄d p̄ eos nō erat inuētum. Tertio modo iudicandi sunt p̄tinaces: qui in sua p̄uersa voluntate p̄seuerant. Unde concludit q̄ reputandi sunt heretici d̄ determinationem sacrosancti cōcilij vntes: et scismatici vnitatē scindētes ecclesie. vnde cōcludit q̄ in magno sue aie diuinus p̄cederet paraclitus. adhuc a filio eēt distinctus. probatur p̄clusio. Omne quod est principij essētiā est principij distinguēdi. sed dato q̄ sp̄s sanctus non p̄cederet a filio adhuc filius filiatione esset filius: et spiritus san-

ctus spiratōis passiuus sp̄s. ergo eis distingue rētur. ¶ Cōfirmat p̄elo. q̄ quoz p̄ductiones sunt distincte et producta distincta. sed dato q̄ filius non p̄duceret sp̄s sanctus: adhuc alia p̄ductione p̄duceretur filius: alia spiritus sanctus: q̄ filius mō naturali. spiritus sanctus mō voluntatis. sc̄dm Augustinum. igit̄ adhuc distinguērent. probat assumptum. q̄ impossibile est vnum et idem p̄duci duab⁹ p̄ductionib⁹ totalib⁹. ¶ Ex quo infert sc̄m Thomaz nō recte dixisse sp̄s sc̄m nō distinguat a filio si n̄ p̄cederet ab eo. p̄ ex p̄clusionē: nec rō sua valida est cū reuerentia: q̄ n. inquit q̄ relatio ad duo comparat. ad essentiā. sc̄. tūc penitus est idē. aut ad aliā relationē. et tunc solū ab ea distinguunt. et ita si filius nō p̄duceret sp̄s sc̄m spiritus sanctus nō referretur ad eum. et p̄ n̄s nō distingueret ab eo. p̄ p̄mo eēt falsum q̄d dicit q̄ relatio nō distinguat vno mō ab eētia: imo saltem ex nā rei cū essentia sit cōicabilis. r̄o n̄. ¶ Secdo falsum est q̄d dicit q̄ r̄o solū distinguat a suo opposito. fm hoc. n. filiatio diuina nō distinguat a filiatōe creata cū non sit ei⁹ oppositū. lz. n. r̄onis eētia p̄ncipal̄ sit ad aliud non sequitur quin ex p̄sequētū ab alio distingatur. Et hoc de secundo articulo.

Quantum ad tertij articulus sūt tres difficultates. vix tres conclusiones. ¶ Prima difficultas. v̄r. n. impossibile si p̄ in primo signo sicut dicit prima p̄elo: p̄ducat sp̄s sc̄m q̄ fili⁹ post in sc̄do signo euz p̄ducat: cū iā p̄ductum p̄duci nequeat. ¶ R̄o q̄ q̄ sunt duo p̄ducentia diuersis p̄ncipijs et p̄ductōib⁹ p̄ducentia v̄r̄ currit difficultas: tūc n. impossibile est q̄ p̄ducatur. sc̄do q̄ p̄ductus est p̄mo. Sed q̄ sunt duo p̄ducentia eodē p̄ncipio: et eadē p̄ductōe p̄ducentia. tūc extat b̄n possibile. Sic est in p̄posito. nā eadē voluntas est in p̄re et filio q̄ est p̄ncipij productiuum: et eadē spiratio. et est exēplū clar. ¶ Illa. n. opatio q̄ mō ab aia sepaata elicit post p̄ductionē cū cor pore a toto elicit p̄posito nulla sc̄a variatio: ne in opatione. sic illa eadē spiratione qua p̄ in primo signo: q̄ a se spirat sp̄s sc̄m: spirat in sc̄do: q̄ ab alio: fili⁹. ¶ Secda difficultas ē. v̄r̄ cōcedendū sit q̄ pater spirat p̄ filium. Dic r̄o. det doct. franc. de mayro. q. i. huius dist. art. 2. dicens q̄ spirare per filium potest cap̄ quadrupliciter. vel sicut p̄ p̄ncipium productiuus: spiritus ignis calefacit p̄ calorē. vel sicut per instrumentū sicut faber secat p̄ serrā. vel tertio sicut p̄ cām sedam: sicut de⁹ mouet celū p̄ intelligentiā. Aut q̄rto sicut p̄ id cui cōicet vim eadē p̄ductiua. Tunc dicit q̄ nō d̄z concedi trib⁹ primis modis sed q̄rto mō. Sed ista cōcedit. oia per verbū facta sunt. q̄ eadē vis cōicata filio

Expli car.

spugn hēri. de gada.

Erro grecorū de p̄ductione sp̄s sc̄m roberti liconiēsis.

Bona uetura dicit de grecis q̄ si iudicādi sūt igrates supbi et p̄taces et reputādi sūt hētici.

3^a p̄elo.

pbatio

nō quō grācis. pōt saluari.

3ª dubi.

R̄o

Ad ar^m Ad p^m

Ad 2^m

Ad 3^m

tres cōclones d̄ mēte magf. d̄ p̄elo

3^a p̄elo.

3^a p̄elo.

no quo
 2° Gracif.
 pot sal
 uari.
 3° dubi.
 4° Rio
 5° Ad ar
 6° Ad p^m

que in pfe est. **C** Nota tñ q si franc. qñ dicit
 in tertio mēbro p cām mediā icludat cām sine
 qua nō: tūc male diuidit agere p instm 3 cāz
 scđam. siue. n. terra fabri neq̄ secare lignuz: z
 ita terra ē cā sine qua nō faber. sic nō essent nisi
 tria mēbra: si vō intelligat cāz. pprie dictā tūc
 acceptāda ē solutio ei⁹. **C** Tertia difficultas
 est. vtrū eadē nūero eēt spiratio actiua: q̄ mō ē
 si a solo pte spūscūs procederet. dico q nō. nā
 ista ē cōcabilis duab⁹ psonis. s. p̄i z filio. alia
 aut esset. ppria patri. Ex p̄dictis patet ad. q. q.
 spūsanctus unus si a solo patre pcederet a p
 sona verbi dei ex natura rei esset distinctus.

Ad ar
 Ad p^m

Et tunc ad argumēta. **C** Ad p̄muz. ad
 minōrē dico q simplr verum ē
 q si nō pcederet a filio q nō eēt: qz impossibi
 le est qñ. pcedat ab eo. ponit tamē p impossibile
 q sit: z q a solo pfe. pcedat. vt videat vnde sit
 p̄mū distinctū i alio respectu filij: sicut si que
 reret seq̄strato aiali ab hoie. vtruz adhuc hō p
 rōnale distinguat ab asino. z hoc fit ad habēn
 dū rez veritate. **C** Ad 2^m negat p̄na. z ad p
 bationē qz tali mō vidēt se habere pducta ad
 pducī: sicut. pducēs ad. pducere. Dico q est si
 mule in hoc q sicut. pductio actiua est in. pdu
 cētē: sic passiua in. pductio: sed nō ē sile q sicut
 vnū. pductū neq̄. pducī duab⁹ pductionibus:
 ita. pducēs nō possit. pducere duab⁹ pductōi
 bus: z rō est. qz pductione passiua semp. pdu
 ctū. pducit. z ita si duas h̄iet bis. pducere: qd
 non videt. sed nō o3 q. pducēs q̄libz. pductio
 ne actiua constituat. ista. n. multiplicatio est in
 pducētē ex pte p̄ncipiōz distinctōz. id nō ē
 cōsile. **C** Ad tertū dico q est sile in his q di
 cunt in arguēdo. tñ i hoc nō ē simile: qz p̄ p̄
 nitate in eē cōstituit paterno. z ita in relatione
 ad filiū. z per p̄ns remota relatiōe ad filiūz iā
 non remanet p̄i. nō sic est de filio respectu spi
 ritus sancti. nā spiratio actiua non p̄stituit filiū
 sed aduenit iā cōstituit. sed filiatio eum cōsti
 tuit. vñ nō ē sile d patre respectu filij: z filio re
 spectu spūscū. Et sic p3 de. q. **C** Ex ista distin
 ctioe sicut ex p̄cedētib⁹ tres infero p̄clusiones.

Ad 3^m

tres cō
 clones
 d mēte
 maḡi.
 2° p̄clō
 3° p̄clō.
 4° p̄clō.
 5° p̄clō.

Prima est. pater z genit⁹. pducit spū vnū
 supposituz his tñ penitus. dicit conclusio q
 pater z filius. pducit spūscū: qui est eis p oia
 equalis. z istam. conclusionē deducit magister
 a p̄ncipio distinctionis vsqz ad illud capitulū.
 greci tñ dicūt. **C** Seda conclusio. Spūs pa
 ract⁹ greco dictamine a patre funditus exit
 spiramine. dicit cōclusio. q greci dicūt q spū
 sanctus procedit a solo pfe. Et hanc p̄clusio
 nē dducit maḡ ab illo caplo. greci tñ zc. vsqz
 ad illud caplm. Sciendū tamē est q greci zc.
C Tertia p̄clusio qd sentit veritas de spūsan
 cto grecoz sonitu firmat auctas. i. p̄ auctates

grecor. pbat q spūscūs pcedat a filio: sicut a
 pfe. vt orthodoxa p̄dicat veritas xpianorum.
 Et deducitur ista p̄clusio ab illo loco. Scien
 dū tñ zc. vsqz ad finē distōnis. **C** Scq̄ in tex.

Ltem qñ cu spūscūs pcedat a pfe z filio zc.
 Hic signaf. r. distinctio huius
 p̄mit: q sic cōtinuat ad p̄ce
 dētes. Nā post q̄ in p̄cedēti
 distinctione ostendit magister
 q spūscū pducit p̄ z genit
 tus. Nūc in ista ostēdit q ab eis exit vt vnū
 funditus. **C** Et in tres diuidit p̄riculas. In p̄
 querit. Si p̄ primo spiret spū q̄ verbūm ge
 neratū. In scda. Si p̄ spiret plenus q̄ v̄bz
 pulm. In tertia. Si spiritus plenus pprie sit
 a patre: z p verbū humanatū. secunda incipit
 ibi. Nūc tractandū est qd secundo querebat.
 tertia ibi. Ex eodē sensu: etiam dicitur. pprie. p
 cedere zc. **C** Et hec ē diuisio p̄ntis distinctio
 nis in general. **C** Circa quā queritur.

Mtrum ingentius z genitus
 vnus sint spūs bea
 tissimi. ppriuz z imediatuz spira
 tor. **C** Et ad af. q. triplici medio.
C P̄mo ostēdo q sint vnus
 spirator. qz vbiunqz ē vna actio
 z vnū agendi p̄ncipiū vnū ē agēs. s. in dimo
 vnū ē. pducēdi p̄ncipiū spūscū. s. volūtas scēu
 da. vnica ē spiratio actiua. igit vnus erit spira
 tor. minoz ē oium doctoz. Sz maior pbat. qz
 fm p̄m in p̄mo metaph. Actiōes sunt suppo
 sitioz. igit vnū actiōis vnūcū suppositum. tenet
 p̄na p p̄m in. z. topi. si simplr ad simplr. z ma
 gis ad magis. z maxie ad maxie. **C** Scdo ar
 q nō pprie eū. pducunt. qñ puenit vni. pducē
 tū. pprietas. pducēdi circa pductū z nō alte
 ri. illa nō o3 dicit. pprie. pductū. pducere. s. p̄
 proprie. pducit filiū. igit p̄ z fili⁹ nō dicunt sp̄
 ritus scō vnū. ppriuz p̄ncipiuz: p3 maior: qz pro
 priuz soluz o3 p̄petere ei cui⁹ ē ppriū fm por
 phyriz in suis ydagogis. Sz minor ē bti Die
 ro. z habet in lfa. Credim⁹ in spūscū q de pa
 tre. pprie pcedit. **C** Tertio arguo q nō sunt
 vnuz imediatuz p̄ncipiū. illa nō sunt vni⁹ pro
 ducti imediatū p̄ncipiuz: q̄ ita se h̄nt q vnū
 agit per aliud. sed sic est de pfe z filio respectu
 spūscū. nā p̄ eū pducit p̄ filioz. igit nō s̄ vnū
 imediatuz p̄ncipiū. maior p3. illa. n. alicuius
 actionis imediata dicunt p̄ncipiū: q̄ que p̄l
 mo attingunt productum. sicut est in duobus
 trahentibus nauem. Sed minor probat aucto
 ritate hilarij. r. de trin. z est in textu. spiritum
 sanctū qui ex te per vigenitū tuū ē p̄mereat.

In oppositū arguit auctoritate Au
 gu. de trin. c. 17. pater

Text⁹

diuisio

Titul⁹

Ar. 1.

p̄ba

Ar. 2.

Hiero.
Ar. 3.

in op^m

et filius sunt vnu principiu ad spūscm: sicut pater et filius et spūsanctus sunt vnu principiu ad creaturā. ex quo igitur paratur vt ppiū et immediatum principiu tres psonae ad creaturā. igitur et due ad spūscm. S; q; nō sint vni spiratoz probat: q; sūt duo supposita spirant. et ita duo spiratores cuz idē vt vt dicat spirās et spiratoz.

De articulo

In ista qōne ad precedētes pariformiter sūt tres articuli declarādi. pmo trius terminoz expositiu. 2. trius psonaz positiuus. Tertiu triū difficultatum motiuus.

Articulus 1. et 2. et 3. et 4. et 5. et 6. et 7. et 8. et 9. et 10. et 11. et 12. et 13. et 14. et 15. et 16. et 17. et 18. et 19. et 20. et 21. et 22. et 23. et 24. et 25. et 26. et 27. et 28. et 29. et 30. et 31. et 32. et 33. et 34. et 35. et 36. et 37. et 38. et 39. et 40. et 41. et 42. et 43. et 44. et 45. et 46. et 47. et 48. et 49. et 50. et 51. et 52. et 53. et 54. et 55. et 56. et 57. et 58. et 59. et 60. et 61. et 62. et 63. et 64. et 65. et 66. et 67. et 68. et 69. et 70. et 71. et 72. et 73. et 74. et 75. et 76. et 77. et 78. et 79. et 80. et 81. et 82. et 83. et 84. et 85. et 86. et 87. et 88. et 89. et 90. et 91. et 92. et 93. et 94. et 95. et 96. et 97. et 98. et 99. et 100.

Quo ad pmoz articulu occurrit pmo spiratio. An noto q; spiratio tripliciter in diuinis repta est. Vno mō actiue. et sic dicitur tripliciter. pmo vis spiratiua et spiratio actiua. scdo spirās seu spiratoz. et tertio spirare. et in q; dā intelligunt ordine. pmo. n. intelligit vis spiratiua seu pncipiū spiratiuū. Et istud pncipiū dicitur volūtas secūda q; intelligit filio a pfe cōica tate anteq; in pfe terminū hēat adeq; et includit ista volūtas secūda fm magfm Joh. volūtatē infinitā et obīi finitū. s. essentia diuinaz. In isto at pncipio fundat spiratio actiua: et ē qdā notio adueniēs pfi et filio iā pstituta: qua procedit formaliter pfi et filio spūscm. Sicut volūtatē secūda fundamētali ter. Et ista spiratio actiua fm magfm frāci. de may. dicitur necesse pater et filii. nā in ista spiratiōe pueniunt formaliter pfi et filius: et nō spūscm. vnde Augu. 6. de trini. c. 5. vocat eā cōionē pfi et filij. et nō multiplicat in eis. Scdo dicitur actiue spirās seu spiratoz. vñ cū rfo hēat duplicē ppariōem. s. ad fundamētū subiectū in quo ē: et ad terminū ad quē est. pmo est tñ respect; ad suū subīi in quo ē q; ad terminū ad quē ē. et hic ē q; spiratione actiua pfi dicitur spirās seu spiratoz q; spirare: q; spirās seu spiratoz notat spirationē: vt in respectu ad suū fundamētū. sed spirare in respectu ad suū terminū. et differūt spirans et spiratoz: q; spirās ex q; pncipiū significat p modū fluxus et fieri: sed spiratoz p modum habitus et quietis: q; ē nomē. Tertio mō dicitur spirare et est quasi act; egrediēs a spirātib;. Et secūdo respit spiratio passiua et dicitur tripliciter. spiratio passiua spirit; et spirari. Et spiratio passiua ē notio qdam pstituta: tertia psonae in diuinis. tertia. n. psona diuina pstituit ex diuina eētia et ista spiratiōe passiua: et correspondet spiratiōi actiue quasi suū correlatiuū. dicitur at ab ea inter cetera. q; spiratio actiua nō pstituit suppositis: s; passiua pstituit. et ratio ē: q; actiua aduenit suppositis iā pstituta: passiua nō. Scdo dicitur spiritus. est autē psona ex ista spiratione passiua et diuina eētia constituta. Tertio dicitur spirari quod est pstitui. vñ sicut fm pphum. et metaphisice. pmo generat. sic psona

Spiratio actiua et frāci. dicitur pfi.

Spiratio passiua

pfi. 7. meta.

spiratur. vnde infero q; nec essentia diuina spirat: nec ipsa spiratio passiua: q; tūc eēt. pcellus in infinitū. actiōnis. n. nō est actio. nec passio nis passio. s. physicoz. Tertio dicitur spiratio vt est qdā cōe vniocū spirationi actiue et passiue.

Dicitur at spiratio vno mō ad modum mot; cordis. pmo. n. attrahit aer et eo spiratur dū exit: et hī sunt duo mot; pulmonis qui fm medicos vocant diastoles et sistoles. Sic in diuinis ad hui; quandā similitudinē. Secūda productio dicitur spiratio scdo et veri; ex aia nra transferunt ad diuina. pmo. n. in nobis intellect; intelligit. secundo volūtas refert in cognitum per suspirium. pariformiter pducta secūda persona i diuinis cui attribuit cognitio: tertia pducta cui amor: attribuit q; qdā suspirium seu ihera delectatio. et ita a suspiro spiratio dicitur: vt tertio a spūalitate: q; nihil isto modo spirat nisi sit spūale. et est ppe spiratio q; de eternis fit amor. Inde est q; fm doctore subtili spiritus nō pcedit de obiectis secundarijs.

Secundo termin; est imediatus: ab in qd est nō et mediatus. et mediū mediū. Mediu vero dicitur tripliciter. vno mō dicitur mediū p abnegatiōz vtriusq; extremi. et sic dicitur mediū in moralibus. vtz ē tñ q; in talib; et aliq; analō ad extrema sicut ē liberalitas iter pdigalitatē et auariciā. Auaricia. n. nec dat dāda nec dat nō dāda. pdigalitas dat dāda et nō dāda. In me ē liberalitas: dat. n. dāda sicut pdigalitas: non dat nō dāda sicut auaricia. Et isto modo filius est mediū psona in diuinis. q; nec ē pfi nec spūsanctus: et cū pfe puenit: q; sicut pfi pducit spiritū. s. sic ille: et cū spūscō: q; sicut spiritus sanctus producit. sic ille q; pūis aliter. Secūdo dicitur mediū q; extrema pmet virtualiter. sicut sunt i cōposito elnta. et in hoc quodā mō pfi sapit nām mediū q; ē pncipiū pductiuū filij et spūscm.

Tertio dicitur mediū p ptiicipationem formalem vtriusq; extremi: sicut tepidū iter frigidū et calidū. Et q; spiratio actiua cui correspondet passiua in spūscō ē eōis pfi et filio. isto mō est quedam pportio hui; mediū ad spūscm. Et hinc ē q; doctor deuotus dicit q; in ista persona vniuntur pfi et filius sicut due candelae in lūne ab eis pcedente. Ad propositū tñ voco pncipiū immediatū qd imediate pductus attingit: mediatum vō qd mediate ad: sicut in scdo physicoz sol et hō generat hōiem sol mediate hō imediate. Et sequit tertiu terminū. ppe. pmo ppiū quo ad pns dicitur tripliciter. vno mō vt dicitur eo loq; tur Phosphoryri in pdicabilib;. propziū est qd omni et soli puenit et sp. vt risibile. et isto mō ē tertiu dicitur qd pda. apud pphm. et topicoz. et sic est ppiū pfi et filio spirare q; nō puenit spūsancto. Alio capitur ppiū vt opponit

arti. p. 10. batio. Rego. ius. Scot. q; fz. varia. ē pnc. actuz. artant. hodi. gedi. pug. pnci. rade. Rich. bico. vi. ctore. Gofr. expō. r. chard.

improprio. & sic est proprius spirare patri & filio. tertio caput appropiate. & sic conuenit solum patri. quia se spirat: filius uero ab alio: sic loquitur Hiero. epistola 88. Pater proprie producit spiritum sanctum. Et hoc de primo arti.

Quantum ad 2^m arti. sunt tres conclusiones. prima est: pater & uirginis diuinitatum spiritus ut unum principium secundum diffinita producit uoluntate: quia 3° sunt duo producta: tunc non producit eum in quantum duo 3° in quantum unum principium. probatur primo auctoritate decretalis. est de tri. & fide ca. c. 1. & est hodie in 6. decre. & est declaratum in principio lugdun. sub Grego. 10. & ad diffinitioem dicitur. sub h. Quando aliquid in produendo de tertio idem habet principium productum & actionem eadem producit ut unum: & non ut plura: 3° plura sunt. sed pater & filius in productione spiritus sancti sunt huiusmodi. igitur ut unum non ut plura eum producit maior pars: quia secundum uarietatem principiorum & actuum uarietatis modi agendi. aut unum aut multorum: sed probatur minor. nam in parte quo ad patrem capio duo signa. scilicet esse & operari. In primo. scilicet est constitutus per generationem & correspondet sibi filius constitutus per filiationem cui coequeat omnia quae sunt perfectio in diuinitate. & ita uoluntate secundum quod non habuit terminum adaequatum. In secundo. operari considerat per ista ueniam uoluntas infinita cum ueniam spiratione actiua. & in tertio signo producit spiritum sanctum. Ex quo patet quod non recte posuit doct. solentis Hiericus qui posuit amorem propter ducem spiritum sanctum. dicebat. nam in parte & filio eadem esse uoluntatem. & 3° hoc dicebat quod pater & filius producebant spiritum sanctum in quantum unum. Addebat tamen quod in ista uoluntate erat amor concors seu concordia: que seu quod est quam amas amato inpendit amorem. & iter amatus reciprocatur seu reamat amantem: & tunc proficitur amor iocundissimus quam ab amate & amato tertius amor renascitur. ita quod sequendo Rich. de sancto victore dicit ut amor sit iocundus tres recipi amates. primum. scilicet amas qui inpendat: & iste est pater. sedes qui rependat: & iste est filius: & iter amorem sic inpenso & repenso tertius dicit produci personam. scilicet spiritum sanctum: qui est amas tertius a duobus & dilectus. patet hoc esse falsum. quia uoluntas infinita huiusmodi essentia diuina ut obiectus est sufficiens principium. Et confirmatur triplici. Primo quod ista repensio & inpenso non sunt nisi actus rationis. persona uero spiritus sancti est realis. nullum autem ens rationis requiritur ad ens reale. tunc secundo: quia amor iste est actus immanens. Actus autem immanentes sunt fines & non sunt productui. tunc tertio quod non uult sonare quod pater requirat ut sit deus quod filius aut spiritus sanctus eum diligat: cum in primo signo origenis cuncta intelligat huiusmodi plenitudinis beatitudinis: & tamen non intelligat huiusmodi filium aut spiritum sanctum. Et si dicat quod Rich. extat positio. dico quod Rich. debet intelligi habitualiter seu actu

primo. non actualiter seu actu secundo. hoc est de actu quod uoluntate sit spiritus sanctus productio: in qua est amor trium personarum: ita quod est quae si ordo actus ad actum. primo. non est uoluntas. secundo amor ille. tertio spiritus sanctus non tunc quod amor sit principium spiritus sancti. non tunc lucere illuminationis quam lucere sit ignis primus effectus & illuminare secundus. Et secunda conclusio. licet pater principaliter & proprie spiritum producat diuinum. tamen a generante & genito immediate producit. Ista conclusio tres habet partes. Prima pars dicit quod spiritus sanctus producit principaliter a patre. hanc ponit Augustinus de trinitate dei. c. 17. Spiritus sanctus principaliter procedit a patre. Secunda pars per Hieronymum. debet tamen accipi: ut dicitur in primo articulo proprie per appropriationem quia se producit. Tertia pars dicit quod immediate a generante & genito producit. probatur quod non comunicat pater unum productum filio: ut cause secunde. sed sola ratio secunditatis est ex ordine productionum. & ita eque immediate attingit terminum productum pater sicut filius: quamuis per filium attingat. Et hoc est quod Richardus dicit: quod pater producit mediate & immediate spiritum sanctum. Sed filius solum immediate. pater. nam in quantum attingit eque primo productum sicut filius deo producit immediate. Sed in quantum intelligit coeque illam uoluntate filio deo producit mediate. Et est exemplum deuoti doctoris aptum in Adae Eua & Abel. quando enim comparamus Adae ad Abel Adae genuit Abel immediate. quam uero comparat ad Eua genuit Abel mediate eua. pariformiter in proposito. Ex hoc error eorum elicitur quod dicebant quod si principaliter spiritus procedebat a patre: aut modis duobus. scilicet mediate & immediate quod est plenus non sequitur. nam principaliter procedere non dicit nisi a se. procedere. sicut procedere mediate & immediate non dicit nisi modum produci: plenus uero dicit perfectus producere: quod pater non uenit: cum idem penitus principium habeat filium. Et Tertia conclusio. 3° sacratissimi flammis duo dicant spirantes: nullatenus tamen spiratores duo ponuntur. Ista conclusio probatur doct. subtili. medio. Quandoque in aliqua locutione sunt aliqua adiectiua illa debent numerari & terminari ad aliquod substantium quod secundum eam denominatur. patet a parte rei. nam si cut a parte rei ultimata accidens requirit aliquid subiectum cui inheret & quod denominet sicut quantitas est. albedo albi sic in locutionibus. Et Ad oppositum dico quod quid dicimus duo spirantes. tam duo quod spirantes adiectiua sunt. id requiritur aliquid substantiuum subiectum cuius terminet eorum significationem. scilicet per se: uel suppositum. ut dicatur duo spirantia supposita seu duae persone

is
st
e
u
e
to
n
batio
Grego
ius.
Scol.
o
p
f
z
u
a
r
i
a
d
e
a
l
i
e
r
i
e
n
o
i
f
i
o
n
i
n
a
l
e
e
b
u
i
e
f
i
o
p
r
i
m
o
p
p
c
a
p
t
u
r
i
c
h
a
r
d
i.

2° p
Aug.
Hiero.
pba 3°
p
Ex m sc
boauc.
3° p
pbatio
Scoti.
App
cat.

spirantes. et hoc est verum. Quia deo dico duo spiratores. duo est adiectivum. et spiratores substantivum. id ponit dualitas circa significatus spiratoris principalis: hinc est spiratio. et ita significat spiratio ne activa in patre et filio multiplicari: quod non est verum. Ex quo patet frater alexander de hal. in prima parte sue summe in tractatu de principio non solum inquit in vi terminorum duorum dicit hanc esse precedentem ad istum duo spiratores. patet. nec concludit quod dicitur quod hylari precedentem patrem et filium sunt duo actores spiritus sancti. nam alta auctas est in parte alia in filio respectu spiritus sancti. non sic de spiratores. Et si dicat quod doctor ille non dicitur reprehendi cum sit irrefragabilis dico quod in materia aressi verum est. tamen in hinc disputationibus non currit. Unde gadenius inuehit aliquando cum patet dicitur ista propositio: patrem filius est essentia ut recitat doctor sub. di. 5. q. i. soluendo quod dicitur in art. Et hinc de 2o art.

Quo ad 3m artic. sunt tres difficultates iuxta tres conclusiones. Primum quod patet per se et filium producere spiritum sanctum ut unum principium: cuius patrem se producat et filium ab alio. Dico quod in ista productione patrem per se et filium tripliciter considerari. aut prout voluntate secundam et spiratione actiuam. et sic ut unus producit: quod eadem voluntate et spiratione hinc. aut secundo prout ad productionem et sic idem producit. quod spiritum sanctum in modo hinc. et sic distinguuntur. quod patrem se et filium ab alio. sed hoc non facit varietatem in unitate principii. sed in modo hinc. id non valet. Secunda difficultas. An aliqua principalitate habeat filium ad spiritum sanctum. Dicit hericus quod sic. per n. hinc principalem et principium patrem respectu unum. Et sic ibi. esse non est magis et minus ubi non est forma ita esse remissio. Sic est in diuinis: id solum est principalitas sed per hinc principalitate respectu filii et spiritus sancti. hinc vero solum respectu spiritus sancti. Tertia difficultas est: quare non procedit ista: sunt tres eterni: sicut sunt duo spiratores cum tamen spiratio est eternum sint noia adiectiuum. Dicit gratia. de may. q. i. huius distinctionis arti. 2. quod forsitan posset procedi de vi sermone: sicut per hereticos reticet. Sed hinc modus arguo. quod noia diuina sub iure scripta significat eadem etiam non dicitur in plurali sicut non dicitur tres dii. sic est de hoc nomine eternum. id dico quod non est simile de hoc nomine spiratores et hoc nomine eternum: quia eternum significat modum intrinsecum omnium diuinorum: spiratores vero formaliter significat spirationem que est quasi quiddam notabile. Et sic patet ad. q. q. v. inquit et genitus sicut sunt unus: sic sunt unum proprium et immediate principium spiritus sancti sicut sunt unum spiratores.

Et tunc ad argumenta. Ad primum. Loco cedo argum. quia est per me. dico. non quod sunt unum: nisi duo spiratores. Sed obicit: si sint unus spiratores. quomodo ille est non est persona. quod sunt duo. dico quod forsitan sicut dicitur que est quod videtur unum quod adequatum. s. deus. sic in spiratione

active unus quis pater et filio preintellectus seu ad minus cointellectus. non tamen ab eis distinctum suppositum: quod patet nunc sub duobus relinquo. Et cum dicit. Actioes sunt suppositio. dicitur glofari singularium. Nam. separata suas habet operationes et tamen non est suppositum. et quod in alio pede. quod arguebat. quod sunt duo spiratores. igitur duo spiratores: patuit quod non est filius. Ad secundum. iam patuit ex primo articulo. quod proprie dicitur capere per appropriata. quod patrem se producat ita quod filius habet usum. per proprium sicut loquitur decretalis in. 6. Exiit quod seminat diffinitibus minoribus: que hinc usufructus sicut non dicitur fructuum. Ad tertium. ad maiorem dico. quod vera est quod solum agit per alium. non sic est in propositio. nam ut patuit et mediate et immediate. Quis diuersimode per spiritum sanctum producit. Et hoc de questione. Et ex ista distinctione conformiter procedunt de merito magis tres eliciunt conclusiones. Prima est. Non producit patrem per spiritum sanctum: nec pleniter per verbum genitum. Dicit conclusio quod non producat prius aut plenius spiritum sanctum quam filium. Et deducit magister ista conclusionem a principio ne distinctio versus ad illud caput. Ex eodem sensu et cetera. Secunda conclusio. a patre proprie flame producitur sicuti tenetur hac sacra serie. dicit conclusio. quod facti doctor dicitur spiritum sanctum proprie procedere a patre. Istam deducit conclusionem magister ab illo capite. Ex eodem et cetera. versus ad illud capitulum. Forte et iuxta hanc intelligentiam et cetera. Tertia conclusio. Per unigenitum per ingentum producit spiritum sanctum amoris funditus. dicit conclusio. quod producit spiritum sanctum qui est amor per filium. Et istas deducit conclusionem magister ab illo. c. forte etiam iuxta hanc intelligentiam et cetera. versus ad finem distinctionis. Sequitur in textu.

Est hoc quatum a talibus quales nos sumus. qui sic continuatur ad precedentem. Nam postquam in precedenti dicitur. egit magister de persona spiritus sancti quatum ad personas eum producetes. s. patrem et filium. Nunc agit de eo prout ad generationes ab eo differet onidendo. s. quod differt generatio et processio. Et diuidit in tres partes. In prima dubium oris subtiliter proutus. In 2o ostendit quod spiritus non dicitur proprie genitus. In tertia solum quod non asserit de ingenitum. seda ibi. Adducit quod cum tertia ibi. Nunc considera dum est quod spiritus sanctus et cetera. Tertia pars in qua ostenditur quod spiritus sanctus non dicitur proprie genitus in tres partes diuidit. In prima ostendit quod spiritus sanctus non est genitus. In secunda quod unigenitus tenetur processio. In tertia inter procedere et genitus dicitur distinctio. seda incipit ibi. Cum autem spiritus sanctus non dicatur genitus et cetera. tertia ibi. Inter generatio

ipugnatio
Alexandri
de hal.

Ad hunc
Hericus
gandensis
arguit
3o doc.
3o arti.
3o dub.

Ratio

3o dub.

Hericus
Arg. 3o
hericus.

3o dub.

Gracius
6 may.
Arguit
doct. 3o
Gracius
refolo

Ad ar.
Ad hunc
replica

Ratio

Titul.

Arg. 1.

Ar. 1.

Ar. 3.

Corr.

in op.

Deart.
culat.

3o arti.
3o ceri.
fig. m.
triplex

tionē dō filiū zc. Et tūc sequit 3^a p̄tula hui⁹ distinctiōis. s̄. nunc p̄siderādū est: cū sp̄sūscū. In q̄ postq̄ magis oīdit q̄ sp̄sūscū pp̄rie nō d̄f genit⁹: oīdit q̄ nō asserit vere ingenit⁹. Et diuidit in tres p̄tes. In p̄ma oīdit q̄ sp̄sūscū ige nit⁹ vere non d̄. In 2^a p̄ Hierony. 3^a opponit. In 3^a d̄stignēdo dubiū soluit. 2^a incipit ibi. Die romū⁹ tū in zc. 3^a ibi. h̄. vt istā que v̄f repugnā tā zc. Et h̄ ē d̄sio zc. C. Circa quā q̄rit.

q̄ aliqd̄ ex rep̄ntat. Et isto mō act⁹. habitus. z sp̄s z ceteri aie p̄cept⁹ dicunt̄ signa: q̄ res ēf signāt. Et isto mō posuit fraf̄ Guil. ockā gnā z sp̄s eē rez signa inquatū in vno p̄ceptu mē tali plura signabant. vt in cōceptu hō oēs hōmies z sic de alijs. Scdō mō d̄f signū qd̄ a pte rei fundat. z isto mō dicit aliqd̄ qd̄ natum est aliud rep̄ntare seu resp̄cū rep̄sentatōis funda re. Istō mō d̄r aliq̄ signa inter. q̄ nat⁹ est esse ordo: q̄uis actu nō fundēt illū respectū. z isto mō dicit Hugo in lib. de factis in snia q̄ aq̄ ē signūz baptisimale. Et isto⁹ oēs res q̄ nate sunt in aliud ducere seu in alteri⁹ cognitionē dicitur signūz. Tertio dicit signūz. p̄ ipō respectu fundato in rep̄ntatiuo seu reb⁹ ordinabilib⁹: z sic nō semp̄ dicit respectum fundamentale seu actualē: sed aliq̄ sic. s̄. actualē. aliq̄ solū fundamētale: q̄ nō oīz in actu nisi mediatē intellectu q̄ nō semp̄ intelligit nisi recurreret ad intellectū: semp̄ intelligētē cuiusmodi est intellect⁹ diuin⁹. vel alicui⁹ intelligētē. S3 h̄ tūc nō eēt ex pte rei rep̄ntantis: s3 ex pte rei p̄cipiētis seu signūz. C. Ex his duob⁹ vltimis modis solet in

Guille ockā

2° mō.

3° mō.

Signū triplē i diuisiō. s̄. nāe p̄fectiōis. z origiōis.

sig^m p̄fectiōis

2° teri⁹ bclard⁹ hui⁹ p̄oz.

3° teri⁹ e p̄du⁹. q̄ dicit triplē

Trum por sit verbi signi-
tio p̄ductiōe p̄actiti. C. Et argf q̄ nō. p̄mo sic. An̄ vbi signitio nē p̄ intelligit beat⁹: in p̄mo si gno originis: s3 nō itelligit bea

tus sine p̄fectiōe sp̄sūsci. igit. p̄fectiō sp̄sūsancti por est signitioē vbi. maior p3. qz nihil acq̄rit b̄titudis ex filio p̄ cū sit diuitatis p̄ncipiū. sed minor p3. p̄sona. n. sp̄sūscū d̄ amor. p̄duct⁹: si ne vō amore nō est b̄tudo: nec op3 fugere q̄ dicat appropate: qz nō ita d̄ bonitas p̄ducta: eū tū bonitas appropate sp̄sūscū. z ita op3 q̄ dicat p̄prie. C. Scdō argf sic. D̄ ē p̄ncipiū id p̄cedit cui⁹ extat p̄ncipiū: s3 p̄sona sp̄sūscū ē p̄ncipiū signitioē vbi. igit. zc. maior nō est de se. por. n. est cā suo effectu. z p̄ncipiū. Sed minor. p̄bat aucte b̄tū Aug. 9. de tri. c. 8. v̄bz amore p̄cipit. Et. xj. eiusdem. Notitia placita dignēq̄ amata v̄bū est. Quz igit amor sit op̄atio voluntatis: z ita passio. p̄ducas licet in no bis seq̄. p̄positū. C. Tertio arguit. q̄to aliqd̄ est p̄fectus formalr in diuinis tāto pus est. s3 voluntas formalr p̄fectior est q̄ intellectus formalr. igit nā p̄cedit intellectu diuinū. Cū igit potētē agāt fm̄ suū ordinē pus p̄ducet pater sp̄sūscū voluntate q̄ intellectu filiū. maior p3 signo euidētī. pora. n. sunt eētia⁹ que dicunt p̄fectionez q̄ notionalia q̄ nō dicunt formalr. Cōfirmat q̄ summe p̄fecto q̄to aliqd̄ est p̄fectius tanto magis appropinquat. p3 ex cathena aurea p̄sonis. sed. p̄bat minor ex hoc q̄ voluntas ad eē p̄t. p̄ducere ens reale vt in creatiōe. nō sic intellect⁹ diuinus. s3 solū ens rōnis.

In oppositum arguit auctoritate Athana. in simbolo. Sp̄sūscū a pte z filio nō factus zc. Tertū est aut q̄ id qd̄ p̄cedit p̄supponit id a quo p̄cedit. Et ita cum sp̄sūscū p̄cedat a filio p̄supponit signationem filiū. C. In ista q̄ōne ad p̄cedentes p̄formiter sunt tres articuli. p̄mūm est triū terminoz declaratiuus. Scdūs trium p̄sonū posititiuus. Tertius trium difficultatum motiuis.

Quo ad p̄mūm terminū est signū. Si gnū d̄f triplē. vno mō d̄f signū qd̄ā ens rōnis: siue qd̄ā scdā instictio quo seu

q̄ aliqd̄ ex rep̄ntat. Et isto mō act⁹. habitus. z sp̄s z ceteri aie p̄cept⁹ dicunt̄ signa: q̄ res ēf signāt. Et isto mō posuit fraf̄ Guil. ockā gnā z sp̄s eē rez signa inquatū in vno p̄ceptu mē tali plura signabant. vt in cōceptu hō oēs hōmies z sic de alijs. Scdō mō d̄f signū qd̄ a pte rei fundat. z isto mō dicit aliqd̄ qd̄ natum est aliud rep̄ntare seu resp̄cū rep̄sentatōis funda re. Istō mō d̄r aliq̄ signa inter. q̄ nat⁹ est esse ordo: q̄uis actu nō fundēt illū respectū. z isto mō dicit Hugo in lib. de factis in snia q̄ aq̄ ē signūz baptisimale. Et isto⁹ oēs res q̄ nate sunt in aliud ducere seu in alteri⁹ cognitionē dicitur signūz. Tertio dicit signūz. p̄ ipō respectu fundato in rep̄ntatiuo seu reb⁹ ordinabilib⁹: z sic nō semp̄ dicit respectum fundamentale seu actualē: sed aliq̄ sic. s̄. actualē. aliq̄ solū fundamētale: q̄ nō oīz in actu nisi mediatē intellectu q̄ nō semp̄ intelligit nisi recurreret ad intellectū: semp̄ intelligētē cuiusmodi est intellect⁹ diuin⁹. vel alicui⁹ intelligētē. S3 h̄ tūc nō eēt ex pte rei rep̄ntantis: s3 ex pte rei p̄cipiētis seu signūz. C. Ex his duob⁹ vltimis modis solet in diuis triplē poni signū. s̄. nāe. p̄fectiōis. z originis. z ordo fundatus p̄r iter ista signa. Est igit p̄mo in diuis signū nāe. z vocat ordo natu re in deo: nō q̄ sint plures nāe in deo. vt tāgit doct. deuot⁹. s3 q̄ in eadē nā. hoc est in p̄mo si gno illi⁹ nāe. h̄ in 2°. Sicut ist⁹ p̄oz est intellectu q̄ voluntas z ordo positi⁹ iter h̄ p̄m signū z istud 2^m vocat ordo nāe. Scdūm signū vocat origis z ordo p̄ns. ordo origis est iter p̄ductē p̄sonā z p̄ductā. Nā. p̄ducēs p̄sona d̄f in p̄mo signo originis eē: qz a se. z p̄ducta in 2°: qz ab alio. Ita q̄ eē a se z ab alio sunt signa origis: z res p̄mi ad 2^m d̄f ordo origis. Tertū signū vocat signū p̄fectiōis. z eū vni dicit p̄fectiōez formalr. reliquū nō. z rep̄it iter eētialia z notionalia. Nā eētialia oia dicunt p̄fectiōez simpliciter: nō notionalia. nā si p̄ntas dicit p̄fectionē simplr aliq̄ eēt p̄fectio in p̄fe q̄ nō in filio: ita q̄ p̄m signū d̄f in eo qd̄ dicit p̄fectionez simplr. 2^m in eo qd̄ nō dicit z ordo hinc ortus d̄f ordo p̄fectiōis. in diuis. n. aliq̄ dicit p̄fectionē z a se z in se sic d̄itas. Alia in se s3 non a se sicut attributa. tertia nec a se nec ex se formalr q̄uis b̄i idētice sicut resones. C. Scdūs terminus pora p̄ontate. p̄ontas est qd̄ā respect⁹ p̄positū. vñ p̄ontas a p̄p̄tatio d̄cedit hui⁹ p̄p̄tatiōis p̄idē por p̄m⁹. Et ita dimissis varijs acceptiōib⁹ p̄ontas in postp̄nē. z. 5. metaph. dico q̄ sic p̄m⁹ rep̄it in diuis sic pus. vñ in diuinis est pus nā. pus p̄fectiōe mō exposito: z pus origis. Et fundat talis p̄ontas in his q̄ d̄r hac pora sicut similitudo in his q̄ d̄r filia. C. Tertū termin⁹ est p̄ductio. p̄ductio d̄f triplē. Uno mō

1. o. lo. 2. 3. it. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. Titul⁹ Arg. 1. Ar. 1. Ar. 3. Cōfir⁹ in op^m Dearti culat. p⁹ arti. p⁹ teri⁹ sig^m d̄f triplē

dicat pductio qñ pcul ductio. r isto mó dñ q sol pducit radios: qz pcul ducit. s. vsqz ad terrã. Secdo mó dñ productio qñ propter ductio. r isto mó produunt creature a deo. vii Sap. Qñã propter seipz opat' est altissimus. Tertio dñ productio qñ prope idẽ ductio. r isto mó ẽ pprie in diuinis. vbi pducẽs r pductum sunt eiusdẽ eẽntiã lz differat realr. vnde ista tria ex pte dei ita se hñt per ordinẽ. opatio. pductio. creatio. Omne. n. qd creat. pducit: sed nõ ẽ. vii spũs. pducit sed nõ creat. nã creatura semp differt in eẽntia a creatore. Omne. n. qd pdu cit opat: sed nõ ẽ. Intellectio. n. dei r volitio sunt operatiões nõ tñ pducunt. Pductus .n. semp differt a pducẽte realiter. nõ sic intel lectio a pfe intelligẽte: nec volitio a pfe volẽ te. Et hoc de primo articulo.

Sap.

3° dñ p ductio.

arti. p celo.

pbatio

Appli catio.

pbatio maioris

ipugn gaude fredi.

ipugn Alexã. d alexã dria.

ipugn sci thõe

ipugn triã op. simul.

Quantum ad 2^m articulo. sunt tres celo nes. Prima est. nõ dñt vbi gignitio a pcessiõẽ flammis: qz pma ab vno sit. pducẽte: sed 2^a a duob⁹. Probaf ista celo sic me^o docto. subti. Quicqz alique due pduc tiões: ita se hñt qz vna est libera. alia nãlis. nõ differt nãlis a libera. qz nãlis sit ab vno pducẽte: sed libera a duob⁹. Sed ita se habet pductio vbi r pductio spũscii. igit nõ differit p hoc. maior pz exẽplo. eadẽ. n. albedo sic nã liter imutat visum qñ est in vno supposito: ita pformiter imutaret nãlr si eẽt in duob⁹ p ipof sibile seu possibile. r ita ad ppositũ essentia di uina eã nãlis agit in vno dño supposito sic in duob⁹. r in duob⁹ sicut in vno. Sz minor probaf aucte Aug. 15. de tri. spũscii. pcedit non quã nat⁹ s. quã dat⁹. Lõfirmat rõ: qz isto mó nõ darem⁹ statũ in psonis dñtis. dicerem⁹ .n. qz qñta differret a trib⁹ psonis: qz pcederet a trib⁹ psonis non alie. r qñta differret a qñta: qz a qñtuor: procederet. r sic de alijs. Et qz pz qz gaudefredus de fontib⁹ min⁹ bñ isperit. dũ dicit qz filiatio dñt a spiratiõẽ passiuã: qz filius exit ab vno supposito. s. pfno. s. spũsanctus a duob⁹. s. a pfe r filio. pz ex psonẽ. Et Secudo pz. qz frai Alexã. de alexãdria nõ recte posuit diceõdo qz he due differit. pductiões. qz pma. s. gnãtio determinat p essentia cũ relone pñis. r sedã. s. spiratio p alia relone. pz hoc eẽ falsum. qz qñz relatio suũ respicit corẽ nãlr. r ita taz pductio filij qñ spũscii eẽt nãlis. Et 3° pz qz san ctus Tho. nõ satis enucleauit veritate ponẽdo hmoĩ pductiões distingui. qz pductio filij nihil spũpponit. iõ dñ nãlis: sed qz pductio spi ritus sancti spũpponit aliã dñ libera. pz h ex p dictis esse falsum. Et Tũ 3° oẽs tres arguo sic. Dñs veritas. ppõnis negatiue fundat in affir matua. ex 2° piermenias. r. 4. metaph. Si. n. qñaf qñe ista est vã. hõ nõ est asin⁹. rñdẽduz ẽ.

qz hõ est hõ. r asin⁹ est asin⁹. igit nõ est pma rõ distinctiõis har. pductionũ. diceõdo aut: qz vna ab vno supposito: reliq⁹ nõ. s. a duob⁹. sicut pñ ma dicit opio. vel qz eẽntia determinat alia re latiõẽ in pma r sedã sicut dicit sedã. vel qz vna nihil spũpponit: alia spũpponit: sicut dicit ter tia: qz lib a spũpponit aliã. pductiões. s. nãe. Et pñmo 3° ita opionẽ vltimã. qz tũc possẽt con cedi qz spũscii. pcederet p moduz artẽ cũ ista pductio aliã spũpponit. s. notitia interiorẽm pductã: qd tñ nõ pcedit. Et Sedã celo. ex ter minis seu formalib⁹ seu totalib⁹ nõ dñt sacra gignitio atqz pcessio. pbaf celo. qz nõ p termi nos formales. Nã eẽntia diua vna idiuisa eẽt termin⁹ formalis taz gnõnis qñ pcessiõis. vt inuit Aug. 3° maxi^m. Sed pbaf nõ non p termi nos totales. s. p filiu r spũscii. Arguo sic. nul lĩ pus distingui p suũ posteri⁹: sed gnõ actiua r spiratio pcedit origine filiu r spũscii. qz nõ distinguunt p eos. maior pz: qz res sicut se ha bet ad eẽ: sic ad distingui: cũ distinctio veniat ex eẽ rei. pñ aut nõ capit eẽ p posterius. Sed minor declaraf: qz qñqd est pus pze est prius posteriore. gnõ aut actiua est pze passiuã gnã tiõẽ cũ sit a se: alia ab alio. gnõ võ passiuã pze filio sicut pstitues pstituto. qz zc. 3° dẽ arguo d spiratiõẽ actiua respectu spũscii. Et isto in fert 3° Egidiũ de Roma qz posuit hmoĩ pduc tiões differre p terminos sic faciũt ceteri mo tus. s. phycoz. pz falluz esse. nec ratio sua celu dit ex dñia motuũ rõne terminoz: qz iste pduc tiões nõ sunt mot⁹. Secdo dico. qz illa ppo sitio mot⁹ distinguit a terminis: nõ est pma. s. oz qz hẽat duas pzes veras. pma est qz foze fluẽ tes sint eiusdẽ rõnis iter se. sedã qz sint eiusdez rõnis cũ termino flux⁹. r vbi vna deficit nõ hz ppõ veritate. pz de eodẽ vbi acqñsito motu cir culari r recto: qz tñ sunt incompatibiles. ex. 7. phy. Sic est in pposito. nã pductiões nõ sunt eiusdẽ rõnis cũ termino formalĩ. s. eẽntia diuia cũ sit absoluta. ille võ sint relatiue. Et Tertia celo. Ex distinctis pncipijs vbi gi⁹ sacri flami nis pductionẽ pcedit. pbaf ista celo. nã pnciã ita pducunt fin qz ordinant. nisi impediẽti aliunde eueniat. Dũ dico pp creaturas: qz lz forma sub alia pze sit forma accitãli: tñ non opaf ante formã accidẽtalẽ: sed hoc est. ppter forme sub alia impfectionẽ: que anteqũ intro ducatur sui. pductũ requirit trãsmutationẽ r al terationẽ que sit forma accidẽtalẽ. sed in diui nis est intellectus r voluntas qz sunt principia pductiua r line impfectiõẽ: r intellectus pce dit voluntatẽ. qz teste Auguf. nihil volitũ nisi pcoignitũ. igit r gignitio r spiratio sic se habe bunt qz gignitio pcedit spiratiõẽ. Et si obijci tur: qz videt qz spiratio actiua pcedit gigni

Aristo.

Rñlio doc. 16.

arti. p dub.

rñlio qz produ ciones pnt di stingui triplr. Aug.

ipõ op. dñ.

Art.

3° dñi. p dubi.

Rñlio

3° dñi. p dubi.

Dañ.

3° dñi. p rõ

3° dñi. p rõ

tionē actiua: et ita gnatio passiva gnōnē passiua: q̄ cōiora sunt pota fm nām. fm Aristo. in postpñtis. spiratio aut actiua est cōiunctor: gignitōe actiua: q̄ cōis p̄ri et filio. gignitōe actiua est p̄ria p̄ri. **R**ñdit doc. sub. 7. dist. hu ius p̄mi. q̄ esse cōe p̄t capi duplx vel q̄ditatiue. et sic est vez q̄ cōiora sunt pota. sicut als q̄ hō. vel solū p̄cutine per modū p̄ne sic est bona p̄ntia. ignis. igitur calidus. et nō ecōtra: et sic nō est vez. quāntus. n. ad ignē sequat calidū eē et nō eē. n. calidū eē non est pus igne: imo eē. cum ignis sit causa eius. Ita in. opposito. Spi ratio. n. actiua nō est de eē q̄ditatiua p̄ris aut filij: q̄si aduēctia. iō nō seq̄t q̄ sit hoc gigni tōe actiua: imo posterio. Et h̄ de 2. arti.

Quantum ad 3^m articū de trib⁹ difficultatibus. Prima est. qz dī in p̄ma p̄cone q̄ non distinguunt iste p̄ductiones abinuicē: qz vna est ab vno p̄ducēte et alia a duob⁹. videt q̄ imo: qz ab eodē vt deū est h̄y eē res et distinguit. Ex q̄ igit h̄it sic eē iste p̄ductōes: aut ab vno: aut a duob⁹ videt etiā q̄ distinguunt. **C** Dm q̄ istas p̄ductōes distinguit p̄t capi triplr. **A**no⁹ formalr: et sic se ipsa distinguunt. sicut rōnale rōnalitate et ratiōale: et q̄libet res seipsa formalr est talis. et sic loq̄t Aug. in. 15. de tri. cap. 15. videbis quō: aut q̄trū distat natiuitas vbi a. p̄cedēte sp̄ssēti et c. **S**ecdo mō p̄ncipiatine: et sic distinguuntur itelle ctus a voluntate: qz volūtas est p̄ncipiū spiratiōis: et itellec⁹ gignitōis. **T**ertio⁹ distinguunt q̄si ex signo et sic distinguuntur ex p̄ductōib⁹: qz signū est ex q̄ solus deus p̄ducit filiū: qz agit p̄ modū itellectus: qz itellectus est p̄mū p̄ncipiū p̄ductiū: et ex quo p̄ri et filius p̄ducunt sp̄ssēti: qz agunt per modū volūtatē q̄ cōical filio a p̄re dū gignit. q̄ he p̄ductiones distinguunt: q̄uis etiā possint dici p̄ncipia distinctōis h̄az p̄ductionū: nō tū quo h̄y qd: seu nō p̄mū h̄y scdm. **C** **S**ecda difficultas est. quot sunt termini in q̄libet h̄az p̄ductionū. **D**ico q̄ tres. p̄mus termin⁹ dī formalis: et est eēntia diuina: qz sicut in creatis p̄ncipalior pars cōpositi est forma. sic in diuis p̄sona p̄ncipal⁹ i p̄sona est diua eēntia. **C** **S**ecda termin⁹ ē q̄si diua individualis: in h̄ tñ differt q̄ in creaturis differētia individualis determinat nāz et p̄h̄it: vt sor teitas h̄ianitatē. nō sic in diuis. vñ p̄ntitas h̄z **D**ama. nō determinat eēntia diua sed p̄sonam. **C** **T**ertio⁹ termin⁹ dī totalis. sic totū cōpositū in creaturis. sic p̄sona in diuis q̄ est p̄stituta ex diua eēntia: q̄ ē termin⁹ formalis. et sua refone q̄ se h̄z ad modū diū individualis. **C** **3**^o difficultas ē quō ex distinctis p̄ncipijs formalr p̄nt p̄gredi p̄ductiones distincte realr. **D**ico q̄ triplr est ratio. Prima radicalis. s. diuina essen

tia: qz q̄ finita est de se cōicābilis est idēitate nūerali tñ essentie. **S**ecda rō est. qz distincta p̄ncipia p̄fectissima h̄ntia oppositos modos p̄ncipiādi nō p̄nt eiuēdē eē p̄ncipiū p̄ductiū. **T**ertia rō suppositalis rō est illis p̄ncipijs: qz impole est idē seip̄z p̄ducere: et ita ex illis p̄ncipijs arguitur distinctio et ordinē in p̄sonis et p̄ductionibus q̄uis hoc h̄eant a diua eēntia. **E**t sic p̄z ad. q. v3. in aliquo nāe signo p̄or ē vbi gignitō p̄cessione paracit.

Et tunc ad arg^m. **C** **A**d p̄mū dico resol uendo arg^m q̄ sp̄ssēti dicitur amor a proprietate p̄ductus. nec ē s̄lle de bonitate h̄z appropriet ei. nā amor est actus ope ratur. iō magis sibi coniungit hoc q̄ dico. p̄ductum vt dicat amor p̄ductus q̄ bonitati q̄ non est actus opat⁹. q̄uis tā amor q̄ bonitas dicant qd eēntiale nō notionale. **C** **A**d 2^m di co q̄ in verbo n̄o tria sunt. **P**rimū q̄ includit aliqd absolutū. s. actū itelligendi. et hoc est p̄fectōis et est in diuis. **I**z actus itelligēdi nō constituat verbū in diuis: vt patebit. i. cum di uina eēntia q̄ est absolutā. **S**ecm̄ est q̄ sp̄ p̄ducit dum est. hoc est est p̄fōmō: et est in vbo diuo qd sp̄ gignit. **T**ertius est q̄ voluntas ipe rat itellectū vt itelligat et hoc est p̄fectōis. qz non est sp̄ in actu suo. et sic loquunt auctēs **A**ug. debbo n̄o qd amore cōcipit. i. ex iperio et volitione voluntatis p̄uertit itellec⁹ ad itel ligendus. et sub ista rōne non est in diuis: ideo nō currit ob o. **C** **A**d 3^m dico in sūma q̄ sufficiit q̄ p̄mū sit p̄fectissimum. nec opz q̄ cetera sint fm maiorē p̄fectionē proximiora diuine eēntie. si tñ in p̄fectionib⁹ simplr sit ordo fm p̄fectionē qd manifestat manifeste. iter. n. diuinaz eēntia et suā infinitate est di⁹. et p̄cedit ista di⁹ attributa diuina: qz orz imēdiatē ex fundamēto et termino: et tñ nō dicit p̄fectionē simplr: et attributa dicunt p̄fectionē. et quādo dat exem plū de notionalib⁹ p̄ntib⁹ eēntialia. dico q̄ h̄ ē qz notūalia in sui eē p̄erigūt eēntialia quasi sua p̄ncipia. **E**t ad secūda. q̄to aliqd melius est tāto optimo magis appropimat. itellec⁹ in distinct per eēntia nō alr. nec etiā valet p̄batio de p̄fectione volūtatē supra itellec⁹ qz est principium entis realis ad extra. non itellec⁹ ctus. hoc. n. est. qz agit libere et p̄tēget. itellec⁹ vō necio nō pp alid. **E**t sic p̄z ad. q. **C** **E**x ista distinctōe de mēte mgi tres h̄ntur p̄clusio nes. **Q**uaz p̄ma est. sp̄ssēti nunq̄ gignit: h̄z dicat p̄cedēs gignit⁹. dicit 2° q̄ sp̄ssēti nūq̄ dī gignit: h̄z fil⁹ dicat bñ. p̄cedēs. **E**t deducit istā p̄conē mag⁹ a p̄ncipio distōnis vsq̄ ad. c. illud. **I**n vō gnātōem filij. **C** **2**^o p̄clo. **D**is vō sig⁹ asserit eē. p̄cessio. sed nō cōuertit. dicit p̄clo. q̄ omne qd gignit p̄cedit: sed nō econ

Aristo.

Aristo voc. 16.

arti. p̄dub.

rñso q̄ produ ctiones p̄nt di stingui triplr. Aug⁹.

dubi. Rñso

Dam.

dub.

rō

Ad ar⁹ Ad p^m

Ad 2^m nō quō in vbo nostro tria s̄.

Aug⁹.

Ad 3^m

p̄clōes d mēte mag⁹. p̄clō

2° p̄clō.

tra: qz spūsanct⁹ pcedit ⁊ nōn gignit: ⁊ deducit magis istā psonē ab illo cap. Inter vō ⁊c. vsqz ad illud cap. Nūc p̄siderādū est cum spūsanct⁹ ⁊c. C. 3. p̄cō. nō est igenitus loquendo ppriē nec itat sub serie h̄ spūsanct⁹. dicit p̄cō qz spiritus sanct⁹ ppriē non dī genitus. Et dēducit magis hāc p̄sonē ab illo ca. Nūc p̄siderādū ⁊c. vsqz ad finē dīstictōis. C. Seq̄ i ter.

3° p̄cō.

disti. 13. Text⁹.

Reterea diligēter anōtādū est ⁊c. Nūc si gnaf dīstictio. 13. hui⁹ p̄mi que ita cōtinuaf ad p̄cedētes. Nam postqz a. 10. dīstictioē vsqz huc cōgit magis de seip̄s eterna p̄cessioē. Nūc in ista dīstictioē

Bisio.

agere incipit de tēporali eius missioē. C. Et diuidit ista pars in tres ptes fm qz missio p̄t cōparari ad tria: ad mittentē: ad modū missiois. tertio ad pprietatē missi spūs. s. p̄f ⁊ fili⁹. p̄mo enī p̄sonē mittētes trine p̄clamātur ⁊ spūsanctus. Sēdo modū missiois clare duplicātur. s. visibilis ⁊ inuisibilis. Tertio p̄prietates missi spiritus narratū. s. donū vel donabilitas. scda incipit circa medū. 15. dīstictiois. 13. hui⁹. Quērit vtz semel tñ. tertia incipit dist. 18. ibi. Nūc quērit cū spūsanct⁹ ⁊c. C. P̄ma iterū pars in q̄ de p̄sonis agit mittētib⁹ diuiditur in tres. In p̄ma offēdit qz flamen mittāt pater ⁊ genit⁹. In secunda qz purus hō hoc nō dat celit⁹ funditus. In tertia qz seip̄m mittit spūsanct⁹. 2° incipit ibi. Nūc quērit etiāz vtz sancti viri ⁊c. tertia in p̄ncipio. 15. disti. Nūc p̄siderādū est cū spūs de tēporali autēz missioē Beda in omel. tertia ibi. Sunt autē aliq̄ ⁊c. Et qz h̄z qz tāgit Hypoceras in afforismis. vita breuis: ars vō lōga. tps autē breuis: experimētū vō fallax. Tū 2° qz ista māfatis clara est: ⁊ ampl⁹ in tertio locū habz de missioē vbi de in mundū. Tū tertio qz scot⁹ in his trib⁹ dīstictioibus. 14. 15. 16. vnica ponit qōnes breuē. ideo has tres simul iungā. Quare seq̄tur. 15. disti. Nūc p̄siderādū ē cū spūsanctus def hoibus. In q̄ postqz magis offēdit qz flamen mittāt p̄f ⁊ fili⁹. nūc offēdit qz seip̄m mittit spūsanct⁹. C. Et diuidit q̄ ad p̄sentē partē in tres ptes p̄ncipales. In p̄ma offēdit spūsanct⁹ a seip̄o mitti arg⁹ qz ip̄sibile: qz li nō tunc ali qd ageret p̄f ⁊ fili⁹ qd nō spūsanct⁹. scdo hoc offēdit qz exēplū valde. pbabile. q. s. ⁊ spūs mittit fili⁹: ⁊ fili⁹ mittit se. in tertia dū doctē solubile ex eo qz filius dicit de seip̄o. a meip̄o non veni. scda incipit ibi. Non autē mireris qz spūs sanct⁹. tertia ibi. S3 ad hoc oppōit. Et seq̄tur

3° bisio

alia 3° diuisio

Scot⁹ nō pōit nisi vna q. i his trib⁹ d. 14. 15. ⁊ 16. diuisio triū dīstictōnū.

1° particula. Nūc quērit vtz semel tñ missio sit filius. Que est scda pars hui⁹ dīstictiois 15. que fuit diuisa in p̄cedētī dīstictioē. 9. 14. ⁊ 18. dist. In qua postqz magis offēdit qz spūs a se mittit. h̄ missiois modus aperit. s. visibilis ⁊ inuisibilis. Et diuidit in tres ptes. In p̄ma diuidit de filiū missioē p̄mit⁹. In scda dupl̄r ostēdit gignitus. s. visibilis ⁊ inuisibilis. In 3° ostēdit qz totidē modis p̄cedit spūs. scda incipit ibi. Ad qd dicim⁹ qz duob⁹ ⁊c. 3° dist. 16. Nūc de spūs vidēdū est. Scda itēz particula in qua agit de missioē filiū diuidit in tres partes. In p̄ma. n. per Grego. filiū missioē dat multiplicem. s. visibilē ⁊ inuisibilē. In scda inter eas dīferētiā assignat duplicē. vt p3 in ter. In 3° dūbitationē mouet mentis horatitē. s. an p̄f dīcat missus. scda incipit ibi. Ecce dīsticti sunt duo modi ⁊c. 3° ibi. Nūc quērit q̄re p̄f nō dicatur missus. Tūc seq̄it dī. 16. ibi. Nūc de spūs scdo vidēdū est ⁊c. In qua offēdit magis qz dupl̄citer mittit spūsanct⁹. Et diuidit in tres partes p̄mo. n. tpālē missioē dīstīnguit duplicēz in flamine missibilis. scdo de missioē ipsi⁹ agit visibilis. tertio tadē notificat de inuisibilis. scda incipit ibi. Et primo agamus de illo ⁊c. tertia dist. 17. In nūc accedamus ad signādā missioē spūsancti. P̄ma itēz pars que est. 16. dīstictio in tres partes diuidit. In p̄ma visibilis missio clari⁹ ponit. In secūda exortū dūbiū lucide soluit. s. quare spūsanct⁹ nō dī minor patre ex ista missioē: sicut filius dicit minor p̄fē p̄pter missioē in carnē. In tertia ad h̄larū stilus vertit vbi docet nos caute aduerte re qd dā h̄larū dēf. Scda incipit ibi. S3 p̄s q̄rēdū est cū fili⁹ dicat minor ⁊c. tertia ibi. h̄larū autē dicere vtz ⁊c. Et h̄ est diuisio h̄z triū dīstictioū in gnālī ⁊c. C. Vira quā arif.

lr. 3.

op^m

beat. Ratio

art. Scenl

art. teri

refan

emif

q d3

mitto

o.

octo.

uo. di.

pn

pn

do

etc

z f

ra

pa

Vtrius missio actiua ⁊ passiua cuiuslibet conueniat diuinaz personaz. C. Et ar^o p̄mo qz sic triplici medio. P̄mo sic. Omnis respect⁹ dei ad creaturaz est cōis trib⁹ p̄sonis: sed tā mittere qz mitti dicit huiusmōdī respectū. igit tā mittere qz mitti cōueniūt trib⁹ personis. maior p3 ex auctoritate August. vulg. Opera dei ad extra sunt cōmunia trib⁹. Sed minor. pbaf. mittere. n. dicit manifestare ⁊ mitti manifestari. ⁊ ita aspiciunt id cui sit māifestatio. C. Secūdo arguitur sic. ita se videt habere mitti ad tres personas sicut mittere: h̄ mittere est cōmune trib⁹. igit ⁊ mitti. maior p3: qz licet est diuinaz personaz seip̄as manifestare hominib⁹ seu angelis. ita ⁊ māifestari: immo p̄dictio est qz seip̄as māifestat. ⁊ qz non māifestatur. Sed

mit into lue tur ⁊ in bet tur pfe bet: nū vid

3°

3°

art. Scenl

art. C

nō

ctu

feri

cto

ad

pn

pn

do

etc

z f

ra

pa

ho

missio

de

su

minor p3 p magfm in textu nfo. dist. 15. vbi ex
intentione pbat q p3 mittit filiu z spm scm z fi-
lius se z spm z spm se z filiu. Tercio argui-
tur sic. Tate dignitatis in dms est mitti: gre
z mittere z es Tate est mittere sicut mitti. sz qli
bet diuina psonaz mittit. igit quelibet mittit
tur. Adato: p3. qz ea q in dms repunt equali-
pfecta sunt cu sint ifinita. sz pbaf nmoz: qz qli
bet persona datur vt innuit August. ad darda-
nu: z etiam quelibet dat. dare aut z dari idem
vident qd mittere z mitti.

In oppositu arguit. qz vt ait Augu.
de pte. 4. de trin. c. 17.
P3 nufq legif missus. igit mitti no conuenit
pfi. qz et mittere no puenit a suis lz. pbaf: qz
mittere dicit qd aucte. sz spm scms sup nullaz
psona bz aucte. igit sibi no puenit mittere.
C In ista qone pfoz miter pcedebz sunt tres
articuli. Primus triu terminoz declaratu.
Secdus triu psonu positius. Tertius triu diffi-
cultatu in tres psones motius.

Quo ad pmi articulu. pmo terminus
est missio. A mitto tis. Missio
no est nisi qda actio seu passio seu quida respe-
ctus missi ad mittete seu mittetis ad missum.
vtn missio ppte ex creaturis ad createz tras-
ferit. Missio qppe passiuia in creaturis fm do-
ctoz deuotiu. dist. 15. q. r. ad tria coparat. pmo
ad pmi. scdo ad terminu. 3o ad missuz. C Ad
pncipiu coparat missio sub triplici habitudie
pmo vt ad date: z sic mittit radi? a sole. secun-
do vt ad date vtute: z sic mittit iaculu a proie-
ctoz. tertio vt ad date in iuditione seu aucte.
z sic mittit nucus a pceptoz. z sic in ista ppa-
ratioe ad pncipiu repit missio actiua in pte. z
passiua in filio z spm scms. Qz ta filz q spm scms
bz ce a pte. hnt z vtute. habet z iurisdictiones
opandi. sic spm scms respectu filij cu ista tria. p-
ductiu accipiat a pducente. scdo coparat mis-
sio ad terminu sub triplici habitudine. primo
vt ad locu in q deraf. z sic mittit lapis deoz su.
scdo vt ad alique a quo hcat. z sic mittit donu
alicui. tertio ad alique vt eo operef: z isto mo
mittit p filiu z spm scm z filius spm scm: unmo
et filz seipm. Pmo ad q fecedat. vii sap. Be-
licie mee esse cu filijs hoium. scdo ad possiden-
du. na in atas factas se tressert. tertio ad ope-
radu. na no possunt inqt sapiens et cotines nisi
de det. Tertio ppat missio in creaturis ad mis-
sum: z ista ppatio est inspectiois. z hoc triplic.
pmo sub rone sepatiois missi a mittete. Sicut
cu qs a pparili? mittit alique roma: oz qz mis-
sus sepatef a mittete. alio qn nufq iret roma.
Sic no est in dms. qz spm scms est vbiq: cu pa-
tre mittete cu vbiq: sit p centia: vtz est tn q lo-
co pul? est semp emanatio pstone misse ab aliq

mittetu seu pductio. Scdo pparaf in his ipe-
riorib? missio ad missum sub rone subiectiois
in aucte seu ee: qz semp distinctiois centia a mit-
tete. io inspectiois est q mittes. no sic est in diu-
nis. na spm missus a pte seu filio bz eade cen-
tia cu pte mittete seu filio: z ide posse est pen-
tus in mittete z misso: sz tn loco h? est subau-
ctozitas in misso z auctas in mittente. Tertio
ppaf missio in creaturis ad missum: qz missuz
no est vbi mittit. io oz q mutet locu. z q sit in
eo mutatio. In dms do missus est vbi mittit
cu tres persone dine i oi loco sint pntes. io no
oz q psonalr accedat: nec est in eo mutatio: sz
tn loco h? est alicui? effectus de nouo pductio
.f. doni itellect? in missioe filij vel gre seu cari-
tatis in missioe spm scms. C An noto vteri?
qz missio triplic repit in dms. i. actiue dicta. z
ista dicit manifestare psona pducta que mittit.
2o repit passiuue dca. z ista bz triplice respom.
vnu ad pducete. vnu ista psona mittit nisi p-
cedat. vnu dicit Aug. 4. de tri. c. 18. qz filio mit-
ti no est aliud nisi manifestari qz a pte pcedat.
z spm scms mitti no est aliud nisi manifestari qz a
pfe pcedat z filio: z iste respect? est realis sz sic
pducet ad pductu. Scdo respect? est missi ad
mittete: z iste est ronis cu aliq psona vt pate-
bit seipaz mittat: z tuisde a se no sit reso real-
lis. Tertio respect? est missi ad id ad qd mittit.
z iste et e ronis cu dina psona no referat realr
ad creatura. Tertio di missio in dms vt qda
vnuocu missioni actiue z passiuue dicit: z h de
missioe. C Scdus termin? est actio. Actio of
triplic. vno mo of actio qda respect? extrisce?
aduenies q pstituit apud Hilber. poretanuz
vnu sex pncipioz que sic diffinit. Actio est fm
quaz in id quod subiecti agere dicimur. Et sic
capit in questioe du di missio actiua ab ista .f.
actoe. C 2o capiat signandu actoes seu veri?
act? imanetes. z dir imanetes: qz manet i age-
te vt intellectio z volitio. z sic accipit in .9. me-
taph. z in .6. ethi. du dicit phs. Prudetia e ro-
rez a nobis agibiluz. C 3o capif actio p actu
exteriori seu in exteriori traseute mam. Sicut
exponi pot illd math. Agite pniaz appropin-
qbit in vos regnu dei. C An noto qz ista tria
se hnt p ordine actio. creatio. factio. Actio. n.
qda coe e creatio z factio. qd. n. creat agit. z
qd facit agit. creatio vo in h differt a factioe:
qz creatio nihil psuppdit ex pte facti: sz factio
psuppdit mam. z h de actioe. C Tertius ter-
min? e passiuia a passioe. Passio. n. quo ad p-
sens of triplic. vno mo di passio qda respect?
extrisce? aduenies q fm Hilber. pstituit vnuz
pncipiu z rudet actio. qua Hilbertus sic diffi-
nit. passio est illatio respectusq: actionis: z sic
capit i na qone vt a tali passioe passiuia dicat

missio
reputur
triplic:
actiue z
passiue.
vnuoce

2o terci?
Actio
triplic
p mo
2o mo

3o mo

Actio:
creatio
factio
dfnt.

3o terci?
passio:
Tripl
of pas-
sio.

issu
onia
14. r
uo a
lis z
du
mit-
ten-
tibi
ic de
qua
In
ipli
s dif
du
of di
sunt
dica
spu
du
par
icez
agit
cda
rtia
ssio
di-
ibi
du
noz
no:
bi
erte
bus
hi
triu
pas
tue
Et
lio.
et:
ib?
itti
mit
to:
int
di
pi
ui
so.
bo.
er.
se
sed

2° m^o. misso. Sec^o d^r passio pro couertibili cu aliq
egrediete ex eiusde p^ris pncipijs: r in se
cundo no p^rdicabili. r sic d^r p^riu alicu^o spe
ciei passio. vt ribilitas hois. Tertio d^r passio
vt h³ distingui p^r passibile qlitate r est sp^s de
p^rto qualittatis. r sic loq^r de passioib⁹. Alex^o
der affir^o seu affrodise^o in lib. de passionib⁹.
Et Arist. in scdo rtho^rice. vt sunt gaudium.
spes metus r c. Et hoc de p^rmo articu.

3° arti.
p^o p^o p^o
p^o p^o
Quantum ad 2^om articulum sunt tres
p^rones. p^rima est. cui li
bet diuissimaz p^ronar actiua puenit misso.
p^rbat ista p^rone. Omni illi p^rone couenit acti
ua misso cui puenit p^ronar missam manifeste
pcedere. Sed cui libet triu hoc puenit. igitur
misso actiua couenit trib⁹. p^rbat^o p^r ex quid
nois. Misso. n. actiua nihil aliud est nisi talis
oficio actiua pcessionis misso. Sed minor p^r
bat. declarare. n. tal^e pcessionem vel angelico
vultu vel nobis dicit pfectione: r ita nulli ne
gad^o est persone. C^ofirmat rone mag^r i in
l^ra. Q: si vna p^rona mitteret: alia no: sequere
tur q^o aliq^d ageret vna persona q^d no alia: q^d
no pcedit. C^o Ex isto infer^o q^o decepti sunt an
tiq^o doc. an t^ro mag^r: q^o ponebat tm e^o duas
p^ronar mittetes: r duas solu missas: p^rem r fi
liu mittetes solu. r filium r sp^rscm solas mis
sas: q^o vt dicebat o^o e^o auctoritate in mittente
resp^ru misso. r distinctione realem mittentis a
misso. S³ cu reueretia eoz p^r h³oz falsa opio.
ex. 14. r. 15. diffictioib⁹. vbi luculeter p^r auctes
sacras ostendit mag^r q^o sp^rscus misit filium in
mudu: testimio^o i^rate. cap. 6r. Sp^s d^rni sup^r
me. Ad^ritit etia^o seipm in metes deuotoz. Et
q^o dicit q^o o^o mittete auctoritate h^re sup^r mis
sus. dico q^o v^r est. h³ no o^o q^o h³ mittes h^re.
sed v^r aut duo. sic q^o mittit filio^o solus p^r mit
tens h³ ista auctoritate. q^o aut mittit sp^rscus
p^r r filio^o h^re ista auctoritate no sp^rscus: cum
tm r filio^o mittat se: r sp^rscus mittat se r filiu.
v^r vt in textu n^oo. dist. 15. inquit magister. Ex
p^rdictis apte m^ostrat q^o filius a p^re r sp^rsc^o r
seipso missus est: r tm certu est q^o sp^rscus non
h³ auctoritate sup^r filium. sed magis e^o. C^o Et
q^o dicit scdo q^o op^o mittentez distingui realr
a misso. dico sicut dixi q^o v^r est ab aliq^d mitte
tium no a quolibet: r ita cum filius mittit: aut
sp^rscus semp ad minus distinguit realr a p^re
mittete. r hoc sufficit. C^o Secda p^rone. diuissi
mo p^r no puenit sed v^rgenitor: r flamm^o pas
sua misso. C^o p^rima ps dicit. q^o p^r no mitti
tur. p^rbat p^r Aug. r e^o in tex. 15. dist. p^r inq^r. vt
ait Augu. nuq^o legit misso. C^o Et robo^rat ra
tioe. nihil mittit nisi q^o pcedit: h³ p^r no p^roce
dit: q^o e^o a se: e^o p^rma p^rona. igit^r p^r non mittit.
assumptu p^r ex. 4. de tri. Misso. n. passua no

est nisi manifestatio p^rone que pcedit. C^o S³
p^rbat scda pars q^o misso passua pueniat filio
r sp^rsc^o. De filio. n. d^r. p^r itelligit misse e^o:
cu fecit e^o ex semia. 2. de trini. ca. 8. De sp^rsc^o
ho Joh. 17. v^r mittet pater in nomine meo.
Et corrob^rat. q^o vbiq^o est totu esse missois
passua: ibi est passua misso. Sed sic est de fi
lio r sp^rsc^o. p^rbat. misso. n. passua tria eoz
tat. s. manifestari. r hoc est pncipale signifi
catur r puenit p^r r filio r sp^rsc^o i^ractio. na quel
bet p^rona nobis manifesta est. sicut in bap^riza
tione x^ri. p^r in voce. sp^s in columba. filio^o in
humanitate assumpta. Secdm q^o importat est
p^rcessio. Et tertiu est respect^o ad mittete. r ista
solu puenit filio r sp^rsc^o i^ractio: cu vterq^o eoz
pcedat: r ad p^rem qui mittit h^reant respectu:
r ista duo vltima non sunt de pncipali signifi
cato missois sed sunt pnotata. C^o Tertia con
clusio. misso visibilis ta geniti q^o flammis ad
inuisibile ordinat. vocat misso inuisibilis que
fit in donis aie. vt i dono sapie. sicut Salomo
ni: vel in dono pietatis. sicut i^ros^r. vocatur
aut misso visibilis q^o apper oculis. sicut misso
filij dei q^o assumpsit carn^e h^uana. vel sp^rscan
cti in igne sup^r aplos. p^rbat p^rone. Q^o e^o signu ad
signatu ordinat: h³ misso visibilis est signu iui
sibilis. igit^r ad illa ordinat. maior p^rone. q^o signuz
est signati g^ra. minor p^rone. q^o triplici missoe vi
sibili sp^rsc^o. p^rimo in colu^ra. scdo in statu. ter
tio in igne. Colu^ra. n. significat p^remudines
g^re in x^ro vt in alios redundaret r alios redi
meret. sicut in lege p^r columba p^rmog^reita erat
red^rpta. status redundantia sensus r vigor^e in
ap^rta: q^o alios erat illumiatur. ignis ardozem
caritatis in p^rdicatoib⁹. Et sic p^rone de 2° articu.

Quantum ad 3^om articulum sunt tres dif
ficultates. p^rima est v^ru
vna persona mittat alia per alia: vt puta sit co
cedendu q^o pater mittat sp^ritu^o sc^ri per filiu.
dico q^o sic. Sicut eni ista co^rcedit q^o pater. p^rdu
cit sp^rscm per filiu: r creat p^r filiu. ita ista. pa
ter mittit sp^ru per filiu: ita q^o p^rone. dicat subau
toritate in filio: r auctem in patre. Na p^rone a se
mittit: filius v^ro ab alio q^o a p^re. C^o Secunda
difficultas. qu^o pot^o intelligi q^o tres p^rone mit
tant: r tm q^o due sole mittunt. R^ridet doctor
sub. in ista distinctioe. r dat exemplu in his tri
bus: memoria: itelligetia: r volutas. Ta enim
intelligetia q^o memoria q^o volutas declarat
memoria: r tm sola memoria e^o declarata. Sic
tres p^rone mittunt: r tm due sole mittunt. Alio
ex^rplu valde grati doctoris deuoti. in 3. dist.
p^rma de incarnatione vbi. Tres puell vnicuz
in duunt indumetum: r tm vnica puella induit
tur. Sic o^o diuine p^rone agut incarnatione
r tm vnica p^rone r sola icarnat. Ita in p^rposi

C^ofir^o

ipugn^o
doc. an
tiq^rum

sp^rsc^o
misit fi
lium in
mudu.

Solo
repl^rice

2° p^rone
p^rbatio

Corro
borato
p^rbatio
no.

2° dub. to
cu
p^ro
bona
ne ca
i tri
fr fm
sau^r
ira.

sc^ro

Ad ar^o

Ad p^ro

Ad 2°

Ad 3°

sc^ro
mag^r
p^rone.

2° p^rone

2° p^rone

Titul^o

Meritas infusa sine merito preter incretam de necessitate requiratur. Et arg^o q^o sic. triplici medio. Primo sic. quicumq^{ue} aliq^{ui} sunt centaliter ordinata neq^{ue} esse posterius sine pmo: sed virtu-

Ar. 1.

tes sunt hmōi: iter eas caritas est summa. igitur merito necessario requiritur: cum meritum sit opus virtuosus. maior p3 ex qd quid est originis centaliter. sicut q^{ui} materia pōt est p centiaz toto composito neq^{ue} eē cōpositū sine mā. sed minor probat per Augu. 15. de tri. cap. 19. Nullū donū est excellentius isto dono qd est caritas. q^{ui} et sit ordo in virtutibus p3. q^{ui} perfectior est vna alia: vt iustitia fortitudie. et sapientia scia etc. Secūdo af sic. quādo aliq^{ui} effectus depēdet a duab^{us} causis effectus vna non causante neq^{ue} esse effectus: sed meritū dependet effectiue vta causis equoicis a voluntate et a caritate creata. igit^{ur} requirit de necessitate eas vt sit. maior p3 ex p simili. Quia enim fm Aug. in. 9. de tri. omⁿ et potētia intellectiua requirit^{ur} ad cāndū notitiā: neq^{ue} sine obiecto eē notitia: nec sine potētia et vt videt de po^{te} dei. Sz probat minor. de voluntate. n. p3. q^{ui} oē merituz ideo meritū fm voluntariū: sicut pctiū iō pctiū: q^{ui} voluntariū fm Aug. sed de caritate q^{ui} requirat p3: q^{ui} cā indeterminate vt agat requirit determinans. caritas est hmōi: q^{ui} est cā minus vltis. Tercio arguo sic. nihil pōt sup se eleuari per nām: sed per omne meritū se leuat creatura rōnalis supra se. igit^{ur} h3 aliqd forma liter itus diuinū latitans quo iuuaf. hmōi vocaf creata caritas. maior p3. q^{ui} certis suis limitibus qlibet pōtine creatura q^{ui} tuz est de se. Sz minor p3. q^{ui} meritū ē de se vta veniēdi ad btitudinē ad quā neq^{ue} hō ex se peruenire.

Ar. 2.

Ar. 3.

In oppositum

in op^m

arguit aucte Hiero ny. et est in lra. dilectio igit^{ur} q^{ui} est ex deo et de^o est proprie spūscis per quē diffundit in cordib^{us} nris: de^o caritas per quā nos tota inhabitet trinitas. Ecce clara re q^{ui} innuit Hierony. caritatem que est in nobis solum esse spiritum sanctum.

De arti culat.

In ista qōne ad precedentes pariformiter sunt tres articuli. Primus triū terminoz expositiuus. Secūdus triū pclusionum positiuus. Tertius triū difficultatū motiuus.

p^o arti. p^o teri^o caritas q^{ui} ca^{ra} vnit^{as}.

Quo ad hmū articulū. Primus terminus ē caritas. caritas d^{icitur} quasi cara vnit^{as}. et est excellentissimū dei donū voluntate pfectiō in portioe superiori ad deū hōminē extaticū faciēs et in inferiori sui proximi dilectiuū vt ex h^{ic} pōt ex. 4. de diu. no. Unde Augu. in lib. de laude caritatis. Ille t^{er} q^{ui} d^{icitur}

p3. quicq^{ue} latet in diuinis scripturis qui caritate seruat in moribus. vel fm August. in lib. de moribus ecclesie. caritas est rectissima animi affectio. C^{on}noto vterius q^{ui} ista tria. g^{ratia}. caritas. et sapientia vt est. et donū sci spūs sunt idē in re. differit tū in modo. vñ fm doc. sub. lib. 2. di. 26. H^{ic} differt a caritate in h^{ic} licz sint eadē virtutes q^{ui} g^{ratia} est quasi supioris ad inferiorē. Caritas vō q^{ui} inferioris ad supiores. Quī pncipes dicunt^{ur} hēre suos subditos caros. et dicunt iste est mihi gratus. et subditi dicuntur hēre suos pncipes caros. vnde dicit^{ur}: dñs meus est mihi carus. Sic loquēdo proprie deus d^{icitur} nos hēre gratos et nos dicimur hēre cap^{ut} deū.

Alterius fm doc. deuo. in. 3. in mā donoz et in ista distinctōe. du^o h^{ic}ali q^{ui}to: differunt caritas et sapia. nā caritas dicit ipm affectū voluntatis in deū. sed sapia addit quēdā gustū diuinitatis iaz habitū de quo dauid. Gustate et videte: quū suauis est dñs. Et ideo d^{icitur} sapia a sapore q^{ui} sapida scia. C^{on}noto 3° q^{ui} triplex ē caritas. s. increata. infusa. et acq^{uisita}. Increata caritas d^{icitur} tripl^{ix}. vno mō d^{icitur} q^{ui}ddā cōe tribus psonis et se h3 per modū habitus in diuina voluntate. Scdo d^{icitur} caritas vt appropriat pfi. vñ in quadā p^{ro}fa canit. Caritas est p^{ri}. et rō huius appropriatiōis est: q^{ui} solus p^{ri} fm Rich. dicitur hēre amorē gratuitū: q^{ui} tribuit et non accipit. scdo filio: quia caritate incarnatus est. ad Gall. 4. ca. Tertio mō d^{icitur} caritas q^{ui}ddā appropriatū spūscō. vñ isto mō po^{te} appropriat p^{ri}. sapia filio. caritas spūs sancto. et ratio approptiōis est: q^{ui} per modū extat voluntatis: cuius est caritas habitus. Secūdo d^{icitur} caritas infusa. et illa d^{icitur} caritas que ab increata diuini influxibus solum in voluntatis: aut angelicas: aut nras mittit. Tertio d^{icitur} caritas acquisita. et illa est que ex dilectiōe dei frequēti ex nāl^{ib} acq^{uisita} quā gentiliū multi hēre poterūt. vñ sicut distinguit fides in infusam et acquisitā. Ita dico de caritate. vnde ista tria se hnt per ordinē vt innuit dist. 2. huius p^{ri}mi a mag^{istro} vnit^{as}. sanctitas. et caritas. vnit^{as}. n. d^{icitur} in quātū amor corda vnit amantū. vñ in. 4. de diuinis noib^{us} ex dicto Dionysij. Amorē dicimus vnit^{as} et p^{ri}nuatū stutē. Sactitas aut addit supra istā vnit^{as} q^{ui} amor sit purus et mūdus. vnde Diony. 2. de diu. nomi. diffinēs sanctitatē dicit. igit^{ur} sanctitas quidem est vt fm nos dicat^{ur} ab omni inuidicia libera et pfecta et oīno immaculata mūdicia. Caritas vō super vnit^{as} et sanctitatē addit q^{ui} affirmatū sit valde appreciabile. C^{on}sequi secūdus terminus. Infusa caritas que dat nobis a deo: habz tria de comuni nomina. infusa. effusa. et diffusa. Et d^{icitur} infusa in quantum infundit in nobis a pmo agēte.

teri^o meri^{tu} Scot^o meritū li^{ber} de re vo^{luntatis} mediā edono^{rum} d^{icitur} a di^{uinitate} accept^{us}. arti^o p^{ri}mo obatio p^{ri}mo d^{icitur} in h^{ic} d^{icitur} de cr^{ist}o h^{ic} d^{icitur} de oc^u ali^o nō

quasi intus fusa a fundo dia. dicitur effusa in quantum ad extra per bona recludet opera. q. extra fusa. dicitur diffusa in quantum ad opera interiora bona se diffundit. q. de intus fusa. **C** Tertius terminus est meritum. unde meritum secundum doctorem sub. in hac di. q. i. arti. principio capituli. primo est actus libere voluntatis mediante dono gratie elicitus a divina voluntate acceptatus ut permissibilis britudine. et dicitur a meritoris. unde in merito tria sunt. primo actus subiectus et istud est quoddam ens reale absolutum de presentio qualitatibus. et dicitur ductio passiva. quia istud actus a voluntate elicitus. et istud est quiddam respectus de presentio passivus. **T**erminus est acceptio passiva cui activa correspondet in deo. et istud est ens solum rationis et dicitur formale merito. **M**oto finali quod meritum capit tripliciter. primo ut ad solum bonum ordinat. et sic capit coiter. secundo capit ut ordinat ad malum seu penam. et sic dicitur merita mala. **T**erminus aug. in li. de libero arbitrio legitur divina diffinitio dicit. quod lex divina quoddam summa ratio itelligenda est: cuius obtinenda dicitur est: quod bona vitia: mali pena merent eterna. tertio capitur pro quodam communi huic et illi merito. et tunc de primo arti.

Quantum ad 2^m artic. sunt tres peccata. **P**rima est de potentia absoluta dei potest quod carus esse deo sola caritate increata. **S**ecundo ista personae. **T**ertius in alio ordine agentium sunt multe causas: quod potest deus per illas multas causas esse et per se ipsum. **S**ed de peccato caritate creata potest efficere voluntatem sibi caritatem. et sine caritate creata. minor peccato de se. sed maior declaratur sic. caritas. n. cause actiue in quantum sit non dicitur imperfectione. et per hoc cum in deo ois sit perfectio sine imperfectione poterit ab eo suppleri. **Q**ui. n. potuit Abel per Adam creare potuit se ipso facere. **I**ta de per similibus dicitur tunc notant in maiori in genere cause effectiue: quia in genere cause materialis seu formalis non potest. non. n. potest facere hominem quia habet corpus et animam. et ratio est: quia caritas materiat et forme ipsorum ratione partem quod non est ponenda in deo. **E**x quo infero quod scitis the. hac distinctione in scripto suo. q. i. non satis dicit: dicendum quod anima non potest esse gratum sine caritate creata. sicut nec aliquod album sine albedine informans. per quod hunc est falsum. nam sola caritate increata potest esse cara deo. nec est sicut quod obijcit quod nequit esse album sine albedine. albedo. n. denotat suum subiectum intrinsece. caritas autem solum increata denotat extrinsece. **E**t est exemplum clarissimum. quoniam. n. videtur deo pietatis partes videtur visus. quod a seculo the. i. quo est visio. ipse non diceret quod in pariete: quia non habet oculos: et tunc videtur visio quod non est in ipso. **S**ed occurrit nunc dubium quod non potest deo facere parietem album sine albedine: et tunc potest facere animam caram sine caritate creata. **R**espondeo solutio petenda est a doctore sub. di. 2. primum. q. 3. in solu. argumet

ti penult. dicit. n. quod entium aliquid sunt quod dicitur perfectione simpliciter in sua ratione formalis. et ista quoniam transferunt ad deum remanent in propria ratione remota sola limitatione. sicut bonitas. vitas. sicut caritas. nam deo de bono verus carus. et in hominum potest supplerere effectum formalem quod habet forma. alia autem sunt quod dicitur imperfectione de sua ratione formalis: et ista quoniam transferunt ad deum non remanent in propria ratione formalis sed solum in quodam eminentia: et hominum est albedo et per similia. **T**erminus ista non procedit. deo est albus. et in hominum non supplet deo effectum formalem nec potest: quia tunc esset per se positum. quod est impossibile. **L**etia firmata tota peccato. ponam quod angeli sint creati in puris naturalibus: sicut multi ponunt. **P**onamus idem sedo de Adam: in illo tunc statu poterat deus eos diligere et per se erat dilectus: sine tunc creati a peccato casum caritate. **P**onam tertio. sicut est possibile quod deo creet hominem unum modo in puris naturalibus. **Q**uero quomodo diligit creaturam. igitur vult peccato vera. **S**ed deo de potentia dei ordinata. nemo nisi nec creata caritate mereri dicitur. **P**robatur peccato. quantum dicitur ab alio acceptate tota operis dependet appetibilitas nequit operans actum suum dignum facere acceptationis: nec comparare nisi elicitur sicut vult per acceptas: et sicut vult hunc quod operat homo in tunc hunc ratione meriti in quantum dicitur acceptat et non plus. igitur dicitur vult deo vult. hunc deo vult ut plus sit gratia voluntas et ordinata caritate quod elicitur. igitur nequit nisi sic mereri. maior peccato quod facere oppositum modo voluntati acceptatis est provocare acceptantem ad puniendum non ad dandum premia. minor premia probatur. quod non. diceret quod solus actus sit dignus vita eterna nisi quod deo vult. **S**ed probatur sedo minor auctoritate sacri canonis in locis pluribus. et Aug. in li. quinquagesimo heresum. **E**x ista peccato elidit error pessimum pelagii et quidam begardorum et beata Error pelagii ginax: quod posuerunt quod ex puris naturalibus potest quod mereri vitam eternam. ut a Joh. 22. innuit in clementis. per satis ex predictis. **T**ertio peccato probabili potest dici magnum caritate creata non negasse. **I**sta peccato probatur. probatur auctore doctore. solentis quod factus est per se et applico huic modo. non est verisimile hominem tamen elevatum tamen tamen in divinis scriptis: sicut fuit magister in corde libro satis pro. sicut est scriptus textus dicitur se sibi met. sed alibi posuit caritate creata. igitur hic non negavit. probatur minor. unde in 2. di. 26. magister Iohannes. pelagianorum heresis dicit. illa ergo gratia dei sine quod nihil boni possumus facere non esse dicitur nisi in libero arbitrio or quod ut accis. **I**tem in 17. di. 2. c. illud quoque mirabile allegat

Loth

2° peccato pbatio

Error pelagii

3° peccato

pbatio doc. solentis.

lib. in. fa. unt. ibt. sint. rto. tui. s. r. itur. ne. de. de. to. t. ca. oli. v. i. vi. la. e. ca. plo. lun. i. in. ius. dici. ceci. ad. pro. pu. opa. ius. fa. flu. aut. ista. cu. cut. di. me. as. nor. ib. am. pra. ide. di. caf. m. at. pre. ufa. om. fa. te.

terti. meriti. Scot. meritum. actus li. vere voluntatis. media. deo. esse elicitus. a divina voluntate. acceptatus. arti. peccato. pbatio. magnus. i. thoe. hoas. nio.

Aug^o. Aug. ad dar dani. 2 dicit q pueri baptizati p
tinēt ad tēpluz dei. 2 tñ certū ē q h nō ē p opa
sua. qz adhuc nō hūt velle. s̄ o3 q hoc sit p ali
qā donū creatuz eos scificās 2 illud voco cari
tatē. Et si dicat q h ē 3 intētiōe textus. qz di
cit magi i ista distinctiōe. non ita dī deo tu es
caritas mea. sed dī tu es caritas. sicut dī tu es
patietia mea. 2 tu es spes mea. Ebi vī inuere
q dī tu es spes mea: qz efficit i nobis spēs: s̄ nō
dī tu es caritas mea. s̄ caritas: qz nō efficit in
nob caritatē: sed ē ipsa caritas. dico q nō ē to
ta rō: s̄ rō p̄cipua ē: qz caritas dicit pfectiōez
simp̄r: iō dī dō dō v̄e. nō sic spēs. iō nō dī dō
nisi effectiue. 2 ita nī negat magi caritatē crea
tā: s̄ ponit icreatā. addo q intimi^o ē h3 ad
ritatis donuz q̄ ad cetera. qz p̄t eē donuz sp̄i
aut fidei in hōie: q̄uis nō ip̄abit dā s̄ imedia
te iūsā grata hitat spūsūcū: iō nō est p̄līe. vñ
si nō sunt iponēda alicui gratioza q̄ fecerit: n̄
vī hoc saluo meliori iudicio iponēdū magfo:
q. s. caritatē negauerit creatā: cū ēt leges 2 d̄
creta in p̄is 2 dubiā fauēdum eē pot^o reo q̄
actōz eēstanz. hoc exp̄sse h3 in snia doc. sub. q.
i. hui^o di. arti. 3. Et i idē venit doc. deuot^o hac
di. q. i. dicit i snia: q caritas p̄t capī tripl̄r. vno^o
effectiue: 2 sic ē cōis toti trinitati: quia tres in
nobis efficiūt caritatē. aut sedo exēplari^o: 2
sic ē appropriata spūsūcū: q̄ ē nexuz p̄f̄is 2 filij.
Aut tertio formal^o 2 tūc dicit q magi dicit q
eēt animi affectio bona. 2 addit q magi nō er
rauit s̄ defectu. hūc defectū ego accipio: qz nō
hūc sed actu exp̄ressit caritatem: cum tamē sit
habitus. 2 h̄ de secundo arti.

caritas
vto de
deo dic
pfectio
nē sim
pl̄r.

Mega
uit ma
gr̄ cari
tatē crea
tā: 2 i
h̄ rep̄hē
dit a do
cto: ib^o

caritas
cap^o tri
pl̄r sim
sc̄iū bo
nauen.
3° arti.
p^o dub^o

R̄no

3° dubi.

R̄no

3° dub.

n̄ p̄t q̄
mereri
d̄ p̄o or
diata si
ne cari
tate.

Quo ad 3^m articulum sunt tres difficul
tates iuxta tres p̄clusiōes. Pr̄i
ma difficultas. si sola caritate icreata eēt ca
ra volūtās: vtz in ea eēt aliqd̄ formal^o q̄ cara
dicere. dico q sic. s̄ illud ē solū ens 2 respect^o
rōnis. 2 ē exēplū. Nū intelligo lapides. p̄duco
lapidē in eē cognitū. 2 h̄ eē cognitū ē ens rō
nis. 2 apud Nicolauz boneti i sedo metha. sue
vocat quinta p̄ris. sic si illa caritate icreata es
sem^o cari. qdā respectu rōnis formal^o essemus
tales q̄uis real^o a pte dei. C̄ Sedo difficultas.
vtz eadē acceptatōe acceptet d̄s caritatē crea
tā: 2 meritū seu opus bonuz. dico q nō. imo cū
acceptatiōe caritatis pōt stare nō acceptatio
opis. sicut qñ quis i statu caritatis facit actum
neutr^o: vt leuare fescūā vel facit p̄ctiū veniale
tūc de^o acceptat caritatē nō actum. C̄ Tertia
difficultas. Si magi negat s̄ oēs caritatē crea
tā. vtz eēt pelagian^o. dico q nō. nā adhuc po
nebat sim oēs quēdā i fluxuz spālē sci spūs mo
uētē aiāz i bonuz op^o: qd̄ nō faciebat pelagi^o.
Et sic p3 qd̄ dicēdus sit ad. q. Pr̄i^m ē. n. q. de
lege seu po^o ordiata dei non p̄t q̄s mereri sine

caritate iūsā. I3 bñ de potētia absoluta.
ad ar. C̄ Ad p̄mūz dico. q̄ abū
tiff terminis: nō ē. n. idē ordo ef
fentialis 2 ordo p̄fectiōis. Ille. n. ordo d̄ cēn
tialis qñ aliq̄ ita fe hūt q vnuz de necessitate:
aut simp̄r: aut sepi^o aliud req̄rit ad sui eē. s̄ n̄
sic ē ordo p̄fectiōis. ē. n. iter. illa q̄ se nō exigit
sicut hō ē p̄fectiō boue. 2 tñ ad sui eē bos do
minē nō req̄rit. Sic i p̄posito caritas ē p̄fecti
o: nō tñ seq̄t q̄ sine illa alie nequāt eē virtu
tes. C̄ Ad 2^m dico q maior h3 vitatē qñ effe
ctus neq̄t aliud causari nec ab vna istaz solū.
nec tertio aliqd̄ agēs p̄t supplere cālitatē talē.
2 h3^m ē i. p̄posito: qz oēm cālitatē effectiue in
absolutū d̄o supplere p̄t. Et ad exē^m d̄ potēt^o 2
obiecto i cog^o. Dico q obij h3 p̄parari ad co
gnitiōe dupl̄r. Pr̄imo effectiue: qz ē cā p̄tia
litaz: 2 hāc supplere p̄t d̄s. Sedo terminatiue:
2 hāc nō. caritas v̄o solū p̄parat ad meritū ef
fectiue. iō nō ē simile. C̄ Ad 3^m dico q I3 non
eēt caritas creata. adhuc eēt ille i fluxuz spālīs
diuini spūs. iō nō leuaret se nāltē supra se nā
humana. iō nō currit obiectio. C̄ Ex ista disti
ctiōe sicut ex alijs tres elicio p̄clones. C̄ Pr̄i
ma ē. spūsūcū d̄ caritas q̄ deo penit^o nos vnit
vnitas. dicit p̄clusio q spūsūcū ē ilia caritas q̄
diligim^o 2 vnimur i amorē deo. 2 v3 itelligi cā
lites: qz i nobis deus efficit caritatē. 2 exēplari
ter. qz sicut i diuis spūsūcū d̄ n̄ amoris p̄is
2 filij: sic nos p caritatē vnimur cū deo 2 p̄xi
mo. Et d̄ dicit magi istā p̄clusiōe a p̄ncipio
distictiōis vsqz ad illud. c. Tunc. n. nobis mit
ti 2c. C̄ Sedo p̄clusio. tūc flamē mittit iuisibi
liter cū tā diligim^o de^o veraciter. dicit p̄clusio
spūsūcū d̄ mitti iuisibiliter qñ nos facit dili
gere deū. Et deducit istā p̄clusiōe magi ab il
lo. c. tunc. n. nobis mitti 2c. vsqz ad illud. c. hic
q̄rit si caritas spūsūcū ē 2c. C̄ Tertia p̄clusio.
Nō augmentat diuis spūs. sed qd̄ mutat nos
sum^o penit^o. dicit p̄clusio: q caritas q̄ ē spūsūcū
ctus nō augmentat nec mutat: s̄ nos mutatur.
qñ aut plus aut min^o diligim^o deū. Et d̄ ducit
istā p̄clusiōe magi ab illo. c. hic q̄rit si caritas
spūsūcū ē. vsqz ad finē distictiōis. C̄ Seq̄t i ter.
cū spūsūcū

Ite queritur
diuidunt dona. Hic signat. 18.
distictio huius primi q̄ ita p̄ti
nuat ad p̄cedētes. Nā postquā
in p̄cedētib^o distictiōib^o mane
ries missiōis seip̄suis visibilib^o 2
inuisibilib^o extitit venata. Nāc. pprietaz sub q̄
mittit. s. donū erit itimata. C̄ Et didit p̄is d̄
flicto i tres ptes s̄ tres q̄ōnes q̄s mouet: lites
possent q̄ttuoz respiri. In p̄ queritūcū spūsūcū
sit donū. vtz sit donū in q̄ oē aliud donū d̄o.

b̄ d̄iso

Titul^o

Ar. 1.

Ar. 2.

Ar. 3.

n op^m
Aug^o.

dearti
ulat.

3° arti.
3° teri^o

Donū:
atus 2
d̄ abili
as dif
ctū.

abu
o ef
cñ
ter
3 n
güt
bo
ctv
tu
ffe
lü.
alé.
e in
co
tia
me:
i ef
ion
älis
:nä
üfi
ßu
nit
is q
i cá
lari
päs
xvi
pio
nit
ibi
p
il
ib il
hic
fio.
nos
flan
ur.
ucit
itas
ter.
illä
qué
is.
pti
quä
ane
is z
b q
di
Donü:
atus z
öabil
as dif
rüit.

Disio

Titul

Ar. 1.

Ar. 2.

Ar. 3.

no p

Aug.

De arti

ulat.

arti.

terti

Donü:

atus z

öabil

as dif

rüit.

tur. In 1^a vtz eadē rōne spūscūs donū z da
tū dicat. In 3^a vtz spūs nō dī z ad se vel nō re
ferat. scda icipit ibi. Preterea diligēter pside
rādū ē. tertia ibi. Hic qñf filiuz cū sit zc. Cete
ris pñb⁹ iduūis manētib⁹. C Scda ps i q q
rit. vtz eadē rōne spūscūs donū z datus dicat
ibi. pterea diligēter pside rādū ē: i tres ptes di
uidit. In p^a ondit q n eadē rōne spūscūs da
tū z donū dī: qz dī dat⁹ ex tpe fz dō donum ab
eterno. In 2^a dī dicta obijcti grēdo respūcūi
ab eterno sit donū. In 3ª icidēs dubiū ex solu
tione de nouo oñf. s. quō fil⁹ z spūscūs pcessio
ne sē de⁹. scda icipit ibi. Sūz qñf cui dō abill: vtz
pū z filio. tertia ibi. Hic oñf qō. si fil⁹ nascen
do zc. C Et hec ē diuisio pñtis distinctiōis i
gnālī. C Circa quā mouet talis titulus qōis.

Utrum spūs btissimi donū datū. an do
nabilitas pstitutiū sit pncipiū.
Et af q sic. triplīci medio. C Pñio sic. Sicut
se bz vba⁹ passīua ad filiū: sic donuz ad spūritū
scñ. s. vbatōe passīua pstituit vba⁹ q ē scda p/
sona: seu fil⁹ i dīnis. igt de dono pstituit spūscūs
maior pz. sicut. n. dī vba⁹ passīua seu ver/
buz: qz p moduz pcedit intellect⁹ seu declarātis
fm aug. sic spūscūs donuz dī: qz pcedit p mo/
dū liberalitaf seu voluntaf q data danf. vñ au
gū. spūscūs pcedit nō quō nat⁹: s. quō datus.
C Scdo af sic. Illud ē alicui⁹ pstitutiū pnci
piū p qd a qeunqz alio distiguit. S. spūscūs p
donuz seu dō abilitatē tā a pfe qz a filio distiguit.
s. zc. maior pz. qz eadē sē pncipia eēndi z
distiguedi. s. minor pz p Aug. 5. de tri. Sic i
trinitate nō ē vba⁹ nisi fil⁹: ita nec donum nisi
spūscūs. C Tertio af sic. Illud ē alicui⁹ pstitu
tiūz pncipiūz qd ad pducētē seu pducētēs re
ferf seu qd pcedit: s. donabilitate referf spūscūs
etus ad pze z filiūz. s. zc. maior pz aucte boe.
i li. de tri. eē pñinet vnitatē. nō multiplicat tri
nitatē. S. minor pz ab aucte aug. 5. de tri. Ar
spūscūs pcedebat vt eēt dō abill: iaz donū erat.

In oppositū af aucte Aug. 5. de tri.
co donū ē q daf. i. dabi
le ē. Ex hoc ar⁹ sic. Nulla psona diuina pstitui
tur p respē ad creaturā. s. donabilitas dicit
respēctuz ad creaturā. vt pz: qd ad id cui dona
tio sēda ē. igt nō pstituit spūscūs. maior pz: qz
qñbz pfoa diuina pducta pūs aspicit id a q. pdu
ct: q creaturā. p pma at rōne i eē ē pstituta.
C In ista qōne sē tres articuli. pñm: triūz ter
minoz declaratiū. scdō: triūz pclusiū ppositiū.
terti⁹ triūz distictiū iūz tres psones motiū.

Quo ad pñm articulū tres termini de
clarādi sē. donuz. datus z dō a
bilitas. An donū fm Thō. i scrip. hac di. q. 2. a
dato tripliciter differt. Pñmo quo ad pñgnifi
catum. datū. n. qz ē pncipiū spūs significat: s.

donum qz ē nomē nō. Secundo differunt do
num z datum q ad signatū. qz donum fm pñz
dī datio irredidiblis. vñ q dat vt accipiat: aut
tentus timore non dat donum. donum. n. nul
laz requirit retributionē: sed sola fit liberalitā
te voluntatis. vt Auto. sic. 6. metaph. inuit. Ter
tio differunt in modo significadi: qz donum si
gnificat per modum habitus. s. datum p mo
dum actus. C Noto tñ fm doc. de uotuz. q. 2.
hūus di. q. datū z donum se hñt ex additōe
vnius sup aliud tñ diuersimode. Si. n. dicatur
simpliciter datus qd actu alteri voluntate tri
buitur tunc donum sup datū attribuit irreddi
bilitatē: qz nullā expectat retributionē. Si ite
rum dicat donum qd solum est in habitu. tunc
datum addit actum qñ de seō donum donaf.

C Noto tertio q ad hoc q aliquotiēs specifi
catur datum quo ad dona nature. sed donum
solū dī in donis gfe. vt glo. h3 sup illo vbo Ja
co. i. Omne datū opti. z omne donum pfectū
de sursum est. C Noto scdo z pncipalr q ista
tria. donuz datū. z donabilitas differunt in h.
pōt. n. pside rari illud qd donum dī tripliciter.
aut fm habitudinē. aut fm aptitudinē. aut fm
actum. Si fm habitudinēz dī donum. Si fm
aptitudinē dicitur donabile. si fm actum dicit
tur datum. C Tertio noto pncipaliter q ista
tria in dīnis pñt capi tripliciter. vno mō vt fo
lū dicit cōcātionē seu actū seu pō. z isto mō
tā pī q fil⁹ q spūscūs dant se nobis z sunt do
na. An de pfe dicit ad darda^m Aug. q dat z
datur. Scdo pñt capi vt danf ab aliq hñte au
ctoritatē. Et sic solū dñr de filio z spūscō: qz pf
a nullo ē hñte auctoritatē. Tertio pñt capi vt
dñr de aliq q. pcedit ab aliq hñte auctē: cui⁹ p
cessio ē p modū amoris. z sic sē ppa psonē spī
rituūscī q. pcedit a pfe z filio q dñr hñe auctēz i
pcessiōe spūscī. s. hylariū. An. pprie donum
tūc dī qñ amore pñmas. vñ pz q tā donum q
datū z donabile hñt triplicē respēctū. Pñio. n.
dicunt respectum ad illud a quo pcedit id qd
daf. scdo ad id qd daf. 3. ad id cui donatio sē
da ē. pñm at respect⁹ ē realis. S. duo aliū sūt
rōnis: qz eiusdē ad se nō ē rō real: nec dei ad
creaturā. C Ex quo pz q ista tria loquēdo. p
prie dñt vnum p accūs: cuiz icludāt enī reale z

bōantē.
q. z. b⁹
disticti
onīs.

Datus
dī b do
nō nā ē
s donū
i donis
gfe.
nō quō
accē trī
plf sup
dicta i
dīnto.

hylari⁹

arti.
p⁹ p⁹

pbatio

Quo ad 2^{am} arti⁹ sē tres psones. Pñia.
donuz excellētissimū qd ē spūs
formalī a spiratōe differt passīua. pma ps pba
tur. i qlibet gñe ē dare vñū qd ē maxie tale fm
pñm. 2. mēta. sē in gñe calidoz vñū maxie ca
lidū. z in gñe veroz vñū maxie ver. igt a sili i
gñe donoz vñū qd ē maxie donū seu excellētis
simū: z illū ē qd pcedit mō libo seclnsa qēoz
retributionis expecta⁹. S. scda pars: q istud do

nū dicit spūscūs pbat. donū. n. vt patuit loqn do. pprie dicit tria. Respectū ad id a quo pce dit. z sic nō puenit pū: q̄ a nullo ē. scdo moduz pcellōis: z sic nō puenit filio: q̄ filī p moduz pcedit nature. donū vō p amoris modū. ynde radix dōi est amor. cū igr amor attribuat spūi scō. igr z donū. vñ in hymno vbi noiantur no mina spūscī. Qui pacitus diceris zc. Tertia ps q̄ donū loquēdo formalr differat a spiratioe passiuā pbat. nullū ens rōnis formalr ē idē cū ente reali: s̄ donū dē ens rōnis. spiratio vō ens reale. igr nō sunt idē formalr. maior est nota d se: cū ens diuidat i ens reale z rōnis si cut i oppositas dñas. Sz moduz pbat. pmo q̄ ens rōnis sit donū: q̄ dicit respectū ad creatu ras: id. n. donū q̄ alicui dōabile ē. nec oz fuge re: q̄ ideo dōabile ē: q̄ dōaf a pfe z filio: z es q̄ ē nobis dōabilia ē. vñ dē donū nfm. Sz q̄ spiratio dicit ens reale. pbat ex auctoritate au gu. in li. de doc. christia. sunt. n. fm cū tres res relatiue. z vna. s. tertia ab ista spiratioe res dē. Et q̄ pz. q̄ sanc. Tho. i scrip. q. z. hui' dñōnis nūm' dicit. in solutiōe. n. vltimi argumēti inu: it: q̄ pprietates spūscī solū differūt fm moduz significādi: ita q̄ donū seu donabilitas nō dif fert ab amore seu spiratioe passiuā nisi i mō si gnificādi. Sz cū reuerētia tāti doctozis ei' pz oppositū. nā secluso nfo mō itelligēdi donabi litas ē respect' rōnis z spiratio passiuā ens rea le. qd ēt dicit q̄ amor ē pprietas spūscī: nō vñ eū amor sit actus eēntialis. z p pñs pcedat. p ductionē spūscī. sicut eēntialia notioālia: nisi dicat q̄ in dñis ē amor duplex. s. essentialis z notioālis. z ipse itelligit de notionali s̄ b hoc alē fiet sermo. T Sedā p̄clo. an respectū dōa bilitatis seu doni spūscianctissim' spiratioe pas siua itelligit i esse p̄stitū'. pbat ista p̄clo. Qu cūq̄ aliq̄ po' hz duo obiecta vñū p̄mariū: reli quū scdariū. pzi' opaf circa p̄mariū q̄ circa se cūdariū. Sz dina volūtas hz duo obiecta: p̄i mariū. s. eēntiā diuinā. scdariū. s. creaturas i se relucētes. igr pzi' opabil' circa p̄mūz obm. s. eēntiā diuinā: q̄ circa scdariū. s. creaturas. Cū igr spūscūs p̄ducat de dina eēntiā vt patuit. z ista dōabilitas p̄furgat respiciēdo obm scdari ūz sequit. ppo^m. vñ quo ad rlatiōes seclusis di stinctiōib' z ordinib' q̄ sunt an' notioēs regio triplcē ordinē. In pmo ordie sunt relationes p̄sonas p̄stitūtes: sicut sūt gnatio actiua z pas siua. spiratio actiua z passiuā. In scdo ordie sunt relationes cōes: sicut sunt. eglitas. similitu do. z p̄dētitas de q̄b' i seqnti distinctiōe. In ter tio ordie sunt relatiōes dei ad creaturā: z oēs iste sunt rōnis: sic ē donū z dōabilitas. Tertia p̄clo. dōabilitas seu dono siue dato spūscian ctus q̄ donū nfm dñ in eē nō p̄stitūf. pbat cō

clusio. Quāciēs an' aduētum alicuius aliqd in telligū p̄stitūti in eē: p' e' aduētū ite' in eē nō p̄stitūf: s̄ p' p̄cedētē p̄clusionē an' h̄mōi do: nū seu dōabilitatē itelligit spūscūs in eē p̄sti tutus. igr p' id nō cōstitūf. maior p' ex hoc. qz .n. spiratio actiua aduenit p̄fī z filio z p̄stitū gnatioe actiua z passiuā: igr eos nō p̄stitūf: s̄ dē aduētū seu q̄ aduētū. z p̄firmat: qz cō stitū aliq̄ posteriori nēq̄ qd antea ē p̄stitūti. Et hoc dicitur de secundo arti.

Quantum ad 3^m arti. sūt tres difficul tates iuxta tres p̄clusiones.

Prima difficultas. si quies dat aliqd donū p' spū qui ē p̄mū donū. vtrū ēt ipm p̄mū donū def. Hico fm doc. deuo. q. i. hui' dñōnis: q̄ do na p̄fīs donū sunt i triplici dñā. Quedā. n. sūt eū q̄b' p̄mū donū nūq̄ dat sicut ē timor serui lī: cū q̄ nō stat spūscūs: z tū ē donū et'. Sedā sunt cū q̄b' p' dat p̄mūz donūz: sic sunt caritas z sapia vt ē p̄mūz donūz i ysaia nūeratus. Tertia sunt cū q̄bus aliquoties dat aliqtēs nō p̄i mūz donūz: sicut sunt fides: z spes: q̄ sunt in uis itis z pctōib'. T Sedā difficultas. qz vñ q̄ donabilitas ista seu donū exq̄ aduenit p' eē p̄ple tuz sic spūs sit accūs. z ita q̄ sit accūs in diuis: qd negat magf di. 8. hui' p̄mī. dico q̄ fm doc. subtilē distinctiōe. z. hui' p̄mī. q. 4. Et. dñ. 17. q. 3. Accidēs capif duplr. z ego addo tertius: ex romano Egidio sup li. elēcoz. z dico tripli citer. P̄mo. n. capif put diuidit s̄ subam: z sic capif p̄o: p̄p̄ri' in suis p̄lagoter dū dicit: ac cidēs ē qd adest vel abest p̄ter subiecti corru ptionē: z sic nō ē accūs in diuis. Sedō dē acci dēs. put sup' accidit inferiori. z sic capif i lib. Elencoz p̄mo z scdo i falla' accūs. Tertio' prout inferi' accidit superior: vel ei q̄ ē eēntiā alicui'. z sic capif p̄o: p̄p̄ri' dū dicit q̄ dñā accidit generi. z his duob' modis nihil. p̄hibz accidēs eē in diuis. nā hoc mō ens accidit sub stantie. z spiratio actiua generationi passiuē. Tertia difficultas: qz dē i p̄clusionē tertia. q̄ bñ dē spirit' nfm z donuz nfm quō sciem' qñ in diuis bñ addim' aut meuz aut nfm: z p̄silia. di co q̄ triplr dina ad nos p̄parant. Aut rōe cau se. aut scdo rōne forme aut tertio rōne correlatiōis. Si rōne cāe sic possumus addere meum z nfm z p̄silia. z hoc triplr. p̄mo in rōne cāe ef ficiētis sicut dicitm' de n̄ creatō n̄f. Et scdo i rōne cāe exēplaris. sicut dicim' exēplār nfm d deo loq̄tes. Et tertio in rōne finis. sicut dici mus de' ē bonū nfm. z bitudo n̄a. Si at ca pitamus dina in rōne forme tūc nō possum' ad dere: nec meū nec nfm: z hoc est qñ signantur in abstractiōe. vñ nō dicim' de dei sapia: ista est sapia nostra. nec de essentiali: de dei essentiali nostra. T Tertio p̄parantur ad nos diuina u

3^a ps. p. daf.

i pugn^o sci tho. i scrip. q. 2.

3^a p̄clo p̄batio

maxia. diuina essentia hz duo oba.

In no tiōib' s̄ tres oz dies. in p' e' rlatiōes. in scdo relōnes cōes. in 3° relō nes dei ad crea turā.

Ad ar^o Ad p^o

Ad 2^m

Ad 3^m

es cō tones p̄clo.

p̄clo.

p̄clo

Text^o.

titulus **Arum** diuinarum circūncēssio personarum ad pfectā magnitudinis equitatem requiratur. Et as q non triplici medio.

Ar. p^m C Primo sic. Circūncēssio diuinarum personarum nulla ē: igitur non requiritur ad pfectā in diuinis magnitudinis equitatem. p^{na} p3: qd nihil ē ad nihil requiritur. s; auctores pbaf: teste. n. Arist. p^{ti} mo posteriorum. circulo demonstrari ē impossibile. sed licet in diuinis circūncēssio: cēt circulus. p^f. n. esset in filio z filio in p^{ie}. igitur non requiritur.

Ar. 2. C Secundo ar^o q non sit equitas in diuinis. ois relatio equaratie d3 ē puertibilis: z ita equitas cū sit relatio equarantie si esset in diuinis esset puertibilis. s; hoc est fallum. igitur in diuinis non ē equitas. maior p³. sicut. n. vnus simile ad aliud simile d^r: sic ē. S; minor pbaf aucte Chrif. sup illud Eph. i. Qui cū sit splēdor. dicit. q si li^o est equis p^r: s; non p^r filio. z Augu. i. de doctrina xpia. dicit. In p^re vnitas: filio equitas.

Ar. 3. C Tertio ar^o z p^{bo} q non requiratur circūncēssio ad istā equitatem: posterior ē nā circūncēssio equitate: igitur non requiritur ad equitatem. p^{na} p3: q2 posteriori non p^{er}igitur ad eē prioris: s; eē p^r ad eē posterioris. s; pbaf assumptū: qd qñ aliqua duo pparant adinuicē p^r intelligunt in q^{tu}m non sunt distincta q^o in q^{tu}m distinguunt. Sicut p^rius itelligit hō non distinct^o q^o distinct^o. S; equitas dicit non distinctionē personarum diuinarum in magnitudine. circūncēssio vō dicit habitudinem distinctionis persone ad personam: qz esse in qd notat distinctionem. igitur zc.

In oppositū ar aucte Augu. de fide ad petr^o: p^o vnitate nā lem tot^o p^r in filio z spūscō ē: totus quoz spiritus scūo in p^re z filio est. Ex q igitur rōne vnitas nāe ē circūncēssio: z vnitas nature p^rsupponit equitati q est fm magnitudines q est aut attributū aut diuinus modus: sequit q circūncēssio requirit ad equalitatem in diuinis.

De arti culat. C In ista. q. ad alias p^rormiter sunt tres art. p^rim^o triū terminoz expositū. Secūdo trium p^relōnū positū. Tertio triū difficul. motiuus.

Quo ad p^rimū arti. p^rim^o termi. est circūncēssio. Et d^r de circū z ice do dis. qz illa q sunt simul circūncēssio simul ad inuicē circūncēssunt vt puta a. in b. est z b. in a. In fm doc. sub. in hac dist. q. 2. arti. 3. Circūncēssio ē subsistentis i subsistente reali distinctio mutua p^ritialitatis assistentia i eadē sub a si b^rinnicem itimate. C Ex q p3 q ad circūncēssionē tria erigunt. p^rio q illa q sic sunt mutuo hēant eadē nūero subam. z p^r h duo corpora si eēt s^ri i eodem loco s; sint subsistentia z mutuo p^r: qz tñ nō hnt eadē in nūero substatia: nō sunt i se inuicem circūncēssive. Secūdo requirit q illa q sic sunt simul sint subsistentia. vñ

lz attributa diuina sint idē cū diuina essentia: z idē iter se: qz tñ nō subsistūt. p^ria subsistentia: s; habeat eētā diuine essentie. nō dicunt ad inuicē p circūncēssionē. C Tertū qd requirit ē q subsistēs sint distincti reali. An si p^r possibile diuine p^rone: s; eadē hēant eētā nūero z sint subsistēs nō differat reali nō eēt mutuo i se inuicē. An hui^o circūncēssiois assertor doc. sub. tale exēplū. p^o aie si idē reali: cū aia fm Aug. Si varem^o q eēt distincta supposita i aia recte essent i se inuicem p circūncēssionem. qz p^rsent eandē essentia nūero q ad p^ria. eēt suppo. q ad sedz. essent distincta reali. q ad tertū. Sic in diuinis p^r z filio z spūscū hnt eadē essentiaz nūero sūt. suppo. z distincta reali. nō mutuo i se inuicē distinguunt p circūncēssionem. Jo. 14. Ego i p^re z p^r i me ē. C Secūdo termin^o ē equitas. fm Arist. i. 5. metaph. c. de. scilicet. triplex ē relationū gen^o i vnitate fundatū p^rimū fundatū sub a: z d^r p^rditas. scdm in q^{tu}itate: z d^r equitas. tertū in q^{tu}itate: z d^r similitudo. s; equitas qñ pfecta ē tūc supponit similitudinem. An dicta est equitas qñ eē q^{tu}itas. qñ. n. aliq hnt equitatem plenariā: tūc etiā hnt plenā similitudinem: cū q^{tu}itas i q^{tu}itate fundet: z ita i eadē. s; q^{tu}itate eadē q^{tu}itas. Sic dixit Tho. i. snia qō ne p^rma hui^o distinctio i scripto. z idē est qz p^r sone vnus eēles i p^rectioib^o dicep^o qz z sunt similes. C Tertio termi. ē magnitudo. Magnitudo d^r triplr. vno mō d^r magnuz vt opponit multo. z sic loquit d^r magno p^ris. i. 10. metaph. An isto mō magnitudo solum est in q^{tu}itate p^rti. z multitudine in discre. z sic capitur in qōne magnū: q^{tu}is. n. in deo nō sit q^{tu}itas p^rti. n. eternitas se habz ad moduz q^{tu}itatis p^rti. Secūdo dicitur magnū vt opponit paruo. Et sic loquitur de magno z paruo Dionysius in. 9. de diu. nominib^o. z sic deo magn^o d^r: qz cūcta p^rua sunt in ei^o p^rspectu. Tertio d^r magnū absolute. z sic loquit Aug. i. li. de fide ad petr^o: diu ponit equitatem p^ronaz diuinarum in tribus his. Magnitudo. Eternitas. z potentia. Et hoc de primo articulo.

Quantum ad 2^m arti. sunt tres p^relūso nes. C p^ria est. nec sola diuina essentia: nec solis vltimis p^rstitutus: s; vtriusq^o diuine p^rone inuicē sunt circūncēssive. Cōclusio hz tres p^rtes. p^rma dicit q p^r essentiaz diuina solā nō sunt p^rone diuine inuicem i se circūncēssive. pbaf: qz cū p^r hēat essentia diuina in seipso: tūc p^r esset in se: qd nō p^rcedit. pbaf scda ps q dicit q nec solis vltimis p^rstitutus: qz si sic cū creature originent a deo creature essent i deo p circūncēssionē qd nō p^rcedit. pbatur tertia ps q dicit q sunt in se inuicē p vtriusq^o. s; essentia z relatiōes simul. pbaf: qz cū ad aliqd

di
fi
ci
o:
su
fo
ri
-
f
m
n
fil
ta
in
q
t
el
b
d
ai
p
vt
si
it
p
n
te
u
q
C
p
ct
ci
u
se
al
re
y
ti
z
rt
se
h
ri
q
m
in
et
su
in
tr
C
lt
ti
p

duo concurrunt: neutrum p se sufficit: illa duo si pfecta sint sufficient. sic in pposito ad ista circūcessionē pcurrit. vnicus cēntie et relatiōes originis: q̄libet non sufficit p se. igit̄ ambe sil sufficient. **¶** Sed dicit alid. qd̄ nō pōt. **¶** Ex hoc infero q̄ doctor. solēns variatū qū dicit q̄ tota rō hūc circūcessionis est diuina essentia. dicit .n. q̄ aliqd̄ esse in aliq̄ pōt capi triplr. vno mō fm̄ totū: sicut totū vniū est i solio. et sic d̄ q̄ totus filius nō est i toto p̄tore: q̄ dicit q̄ si q̄s filij nō est in p̄tore: alioquin p̄tore esset filius cū p̄tore filiatione. **¶** Secō d̄ aliqd̄ in aliq̄ fm̄ partē q̄ tamen nō est aliqd̄ ei⁹ in q̄ est: sicut mus d̄ cē in laqueo: qz ei⁹ pes est i laqueo: q̄ nihil est laquei. nec ēt sic est circūcessio i diuinis. **¶** Tertio d̄ aliqd̄ in alio qū est i eo fm̄ p̄tore: q̄ tamen est aliqd̄ ei⁹ i quo ē. Sicut si cēt mōltz vniū habēs duo capita et duo p̄tore: r̄ solū duos pedes: vniū diceret i duo p̄tore: qz tamē s̄ cōes ambob⁹. sic dixit i pposito pp̄ essentiā q̄ ē cōis p̄tore i filio. p̄tore ē i filio: et filius i p̄tore: r̄ spūscū i vtroqz. p̄tore ex p̄tore hoc ē falluz: r̄ p̄tore: qz si h̄ sufficeret tūc sicut cēntia est i p̄tore formalr: ita ēt filius: r̄ p̄tore filio: r̄ ita diceret p̄tore filius: p̄tore p̄tore: qz cō filio: r̄ filio: r̄ totum d̄ notiatū fm̄ illa p̄tore: sicut si pes hois sit i loco cōtinenti: r̄ tot⁹ hō p̄tore. **¶** A simili: si essentia diuina sit in p̄tore formalr: r̄ illa sit filius i p̄tore: sic q̄ erit i p̄tore filius formalr. et sic p̄tore. **¶** Ex eadem radice p̄tore d̄t̄ sc̄i Tho. in scrip̄to. hac distinctio. ar̄ sc̄o. q. 4. dicit. n. q̄ doctor. sacri diuersimode assignauerunt h̄mōi circūcessionem. Amb. Augu. Dya. assignauerūt rōnem ydētitatē diuine essentie in personis. Sed damascen⁹ origenes: qz vna est ab alia: r̄ relatiua sunt in se mutuo. Sed cū reuerentia tanti doctoris neutri⁹ de his vīs quaz veritatem: q. n. esse nō sit: patuit rō in ipugnatione Henrici. Nec quod dicit q̄ illi doctores Amb. Augu. Dya. h̄ posuerunt p̄cludit. dixerunt. n. q̄ essentia diuina est ratio r̄ potissima sed non tota. sed requirit̄ institutum vltimū: r̄ est habitus p̄similis locutionis. modus in superioribus. de hoc quod dicit Greg. eo mittit̄ filius quo generat. non. n. dicit totam rōnem missio nis: s̄ p̄ncipalem: qz p̄cessionem que requirit̄ in missione passua. Sic in pposito. nec 2^m dictum q̄ relatiōes originis sufficient: h̄ veritate suppono p̄ impossibile q̄ vnus deus producat in diuersa nā alium deum: non erunt in se inuicem circūcessiue: imo fm̄ Damascen. essent cōtrarij: r̄ tūc h̄nt per casum relatiōes originis. **¶** Suppono sc̄o q̄ diuine persone sint abolutē ad huc erūt in se inuicem circūcessiue: r̄ tamē carbunt origine: r̄ ita origo non est rō huius circūcessionis. Et si dicat. ista a gumē

ta procedunt ex impossibilibus: ideo non est mirum si pcludunt falsuz. dico q̄ hoc nihil est: ip̄tenti⁹ et eius sequaces admittunt istam questionem. vtruz si spūscū nō procederet a filio an distingueretur ab eo. et tamen hoc est impossibile. soluz pōnt ad sciendū vnde distinguitur: ita etiā in proposito. **¶** Secda conclusio. personay diuinay ad inuicem perfectissimā infinita atqz sūma est equalitas. p̄tore p̄clusio me^o doc. subti. **¶** Quādo cūqz alicui non repugnat infinitas: tunc alicubi est reperienda. h̄mōi infinitū cum sit vnū extremū minus perfectum in cōtibus reperit. a fortiori r̄ magis perfectuz: sed infinitas equalitati nō repugnat. p̄tore ista: qz equalitas de se nullā dicit imperfectionē: imo p̄fectionē. igit̄ p̄tore secū p̄tore q̄cūqz p̄fectione cū p̄fectiones simplr sint ad inuicē p̄possibiles fm̄ Ansel. r̄ ita cōpatiet̄ infinitatē cū dicat p̄fectionem simplr: seu sit mod⁹ p̄fectionis simpliciter. S̄z p̄tore q̄ equalitas dicat p̄fectione simplr. anctē Augu. i li. de p̄tore aie ad sunz loquētis discipulo. Equalitatē inquit inquit iudicari iure p̄ponis: nec quēqz estimo hūano sensu p̄ditū: cui nō illz videat̄ r̄ c. **¶** Tertia p̄clusio. nā circūcessio diuinay p̄notay equalitatē p̄cedit r̄ ab ea sup̄pōit. p̄tore p̄clusio tali me^o: q̄cūqz r̄sones oriunt̄ ex aliq̄b⁹ fundamentis ordinant̄ fm̄ ordinem illorum fundamentoz. p̄tore in singulis. qz. n. ydētitas fundat̄ i suba. r̄ equalitas in p̄tore. r̄ similitudo in qualitate. ydētitas d̄t̄ p̄cedere equalitatē: r̄ equalitas similitudinē: sed circūcessio que est q̄s q̄daz reso cōis fundat̄: vt patuit in p̄tore p̄clōne in vnitatē diuine cēntie. equalitas vō in magnitudine. magnitudo vō fm̄ Diony. de diu. noibus. pullulat a diuina essentia: r̄ per p̄tore p̄tore est circūcessio equalitate. **¶** Infero ex hoc q̄ maḡ Francis. de may. in suo p̄tore. dist. 21. q. 1. du. 4. nō recte dicit assignādo relatiōes cōmunes p̄cedere istā circūcessionē. nec miror si minus recte dicit in hoc ordine: cum extra ordinē istū illam tractauerit mām. est enī mā. 19. dist. r̄ ipsaz tractat in. 21. vbi est materia dictionū exclusiuar: nec qd̄ dicit valz multū. dic̄ enī q̄ ceterē relatiōes cōmunes oriunt̄ ab extremis seu diuinis p̄sonis in quātum sunt vniū. circūcessio vō in quātū d̄t̄ distinguunt̄: r̄ pus est cō vniū q̄s dist. 21. q. 1. dico q̄ tā ceterē relatiōes cōmunes q̄ circūcessio requirunt vnitatē in fundamentis: r̄ distinctiōne in extremis: r̄ pariformiter ratio nō concludit. Et h̄ de secundo arti.

Quantum ad 3^m arti. sūt iuxta tres cō 3° arti. clusiones tres difficultates. **¶** Prima est. vtruz ista circūcessio possit reduci ad aliquem octo modozum essendi i. q̄s pōnt in. 4. p̄tore p̄tore: seu. 9. quos pōnt

idē
ba
ices p
subsi
dine
subsi
e inu
e tale
3. St
te est
tean
q̄ ad
in di
ntiaz
o i se
14.
cāli
lex ē
daf
cāli
litas
n̄ di
cāli
udi
es. l.
a qd̄
qz p̄
it si
gnū
nul
An
eatus
: ma
: ter
: un
ic lo
n. de
a p̄
bfo
: dū
bz
hoc
usio
sola
s: bz
sue.
riaz
e cir
inā
bat
us:
re cl
ppō
ūqz
liqd̄

2° p̄clō.
p̄tore Scoti.
Ansel.
3° p̄clō.
p̄tore Diony.
ipugn^o
Francis.
6 may.
3° arti.
p̄tore dub.

Boeti^o. Boetius dico q non hz san. Tho. laborat ad
 reducendum tñ de longinq; nec e exēplum hy-
 larij in hoc nisi valde vmbrosuz; vñ si ponam⁹
 corpora duo glorioza simul eē in codē loco: z
 q p possibile eēt eiudē eēntie esset quodā
 mō simile. breuē ista circūncēssio nihil aliud
 addit nisi eādē in numero eētāā i plurib⁹ sup
 positā realit⁹ distinctio: z adinuicē sibi mutuo
 p̄sentib⁹ q̄ p̄sentia in se mutuo sūt: dicēte in hy-
 mno Amb. In p̄fe tot⁹ fili⁹: z tot⁹ in vbo p̄f.
 ¶ Secūda difficultas. q̄nt dñt ista tria: ma-
 gnitudo: eētitas: z potētia. in qb⁹ in de fide ad
 petrū posuit aug. equalitatē diuinaz p̄sonarū.
 dicit doc. deuotus. q. 2. hui⁹ distinctiois. q. triplr
 pōt q̄dlibet p̄siderari z nō plus. vno mō respe-
 ctu p̄ioz. z sic trib⁹ p̄sonis p̄uenit eternitas: qz
 nō hnt prius. Scdo p̄siderat in se. z sic eis p̄ue-
 nit magnitudo. Tertio potest p̄siderari respe-
 ctu ad posteri⁹. z sic eis p̄uēit po⁹: a qb⁹ cūcta
 p̄dunt bona: z qz tāta eternitas: tāta magnitu-
 do z tāta po⁹ ē in vna sicut in duab⁹ z in dua-
 bus vt in trib⁹. iō dñr eāles. ¶ Tertia difficul-
 tas. Cū vnitas dicat p̄uatiōē quō p̄t eē fūda-
 mētū tā circūncēssiois q̄ eēlitas q̄ sunt r̄so-
 nes positūe i deo. Dico q duplex ē fundamē-
 tā. s. radicale z p̄mariū. z si fun⁹ sint positūa il-
 lud sp ē positūū. aliud ē funda⁹ sedariū z mi-
 nus p̄ncipale. z lz istd sit puati⁹ tñ positūa p̄it
 i eo fundari nō rōne sui s̄ radicalis fundamē-
 ti. z sic ē i. p̄posito. Et tūc p̄z ad. q. q diuinaz p̄
 sonaz circūncēssio ad p̄fectā eēlitatez req̄rif.
 ¶ Et tunc ad ar⁹. ¶ Ad p̄mū. negat ang
 z qñ dicit p̄ p̄m circulo demō-
 strari ē ipo⁹. dico q ver ē qz tūc idē eēt eā sui.
 sicut ibidē dedit p̄hs. S3 nō ē sici p̄posito:
 nō. n. d̄f p̄f in filio: qz catur ab eo. nec e3. s3 qz
 hnt eādē eētāā nūero. z sūt diuersa supposita
 simul p̄ntia. vt patuit. ¶ Ad 2^m dico ad mino-
 rē. q eēlitas aliqñ soluz noiat re^m eēpēntie z
 tūc sicut ē eēlīs fili⁹ p̄f. sic filio ē eēlīs p̄f. ali-
 quotiēs at vltra illū respectū noiat quēdā mo-
 dū hñdi ab alio illā eēlitate. z isto⁹ ē fili⁹ eēlīs
 p̄f: qz hoc h3 a p̄fe z nō p̄ a filio. z exēpluz ē
 claz. Sint. n. rex z miles i cāpo. si tūc dicat rex
 ē cū milite. z ly cū soluz dicat p̄ntiā sic ē vep. si
 aut euz h dicat associatiōē: sic ē falsum. rex. n.
 nō associat milite h miles regē. Sic ē in p̄posi-
 to. ¶ Ad 3^m negat mior. nec p̄batio p̄cludit.
 nā vt patuit ita dicit circūncēssio vnitate: sicut
 eēlitas: z ita eēlitas distinctiois sicut circūncēssio.
 ¶ Et ista di. 19. zc.
 p̄ma p̄clo. Sūma eēlitas i circūncēssio vt cla-
 mat v̄itas inest p̄mario. Dicit p̄clo q eēlitas
 z circūncēssio ē in dñis p̄sonis. Et hāc dedit
 magi a p̄ncipio di. vsqz ad illud. c. S3 tā nunc
 ad p̄positū redeam⁹ z c. ¶ Scda p̄clo. Totus

integralis sacro trifagio nō uest rō nec v̄tis. dicit
 p̄clusio q totū integrale aut v̄se nō dñr i dñis.
 Et hāc dedit ab illo caplo. S3 iam nunc zc.
 vsqz ad illud capl3. Scdū ē igr tāta zc. ¶ 3^a
 p̄clusio. Totū numerale b⁹ nō donat: nec tri-
 plex clātur nū q̄ eē tale. dicit p̄clusio. q nume-
 rus nō repit in dñis. nec deus d̄ triplex: h3 b̄
 trinus. ¶ Et dedit ab illo. c. Scdū est zc.
 vsqz ad finē distinctiois. ¶ Sequit in textu.

2^a du^o. magni tudō: eētitas z potēt⁹ dñt.

3ª dubi.

Funda-
 mētum
 duplex
 radica-
 le z p̄-
 mariū.
 aliud ē
 sedariū
 z min⁹
 p̄ncipa-
 le.
 Ad ar⁹
 Ad p̄m⁹

Ad 2^m

Ex^m.

Ad 3.

p̄cloes
 d mēte
 magri.
 p̄ p̄clo
 a^a p̄clo

¶ Inc restat

Hic signat. 20. distin. hui⁹ primi.
 Nā post q̄ magister in precedē-
 ti distinctioe ostēdit p̄sonaz eēlita-
 tē rōne magnitudinis: z semote
 dissimilitudinis nūc i ista distin-

ctioe ostēdit idē rōne potētie z validitudo.
 ¶ Et diuidit i tres p̄tes. In p̄ma p̄mittit sen-
 tētiā diffinitūā. In scda subiūgit sue snie rōne
 p̄firmatiūā. In tertia iudicit obiectioē p̄posi-
 ti delaratiūā. scda icipit ibi. Nihil inq̄t p̄z mi-
 nus h3. tertia ibi. S3 forte dices: eo ipo maior
 est p̄ma z vltima p̄tib⁹ idiuicis manētib⁹. scda
 in tres diuidit fm qz tripliciter p̄bat filiū patri
 eēlē. ¶ P̄ria sumit ex sun⁹ euā⁹ auctis. Jo.
 16. P̄ia q h3 p̄f mea sunt. ¶ Scda ex iudictōe
 ad v̄tā impossibilitatis: qz si nō genuit eēlēs aut
 noluit: aut nō potuit. ¶ Tertia sumit ex simi-
 litudie tāte natūritatis p̄ simile in gnātōe crea-
 ta. scda icipit ibi. Itē alio mō p̄bat filiū eēlēm
 patri. tertia ibi: Dicit at p̄ similitudinez huma-
 nam zc. ¶ Hec est diuisio presentis distinctio-
 nis zc. ¶ Circa quam zc.

¶ Antrum

diuinis p̄sonis oipotētia gradu
 z ordine tribuat. ¶ Et af q sic
 triplici medio. ¶ P̄rio sic. Nūcūqz aliquid
 ab alio tribuit alū z i maiori latitudine seu ex-
 tēsiōne ē in dāte q̄ in recipiēte: ibi sit scd3 gra-
 dus descēsus. s3 sic ē de oipotētia a p̄fe data fi-
 lio z spūsclo. igr zc. maior ē nō. a maiori. n. ad
 min⁹: aut descēsus in gradib⁹. s3 minor p̄bat. qz i
 p̄fe ē suboipotētia po⁹ gnāndi z nō i filio: euz
 fili⁹ nō possit gnāre. Et h dicat q potētia gene-
 rali nō ē suboipotētia obuiat li. 2. S3 maxi^m au-
 gu. Si p̄f neq̄ gnāre filiū sibi eēlē vbi ē oipo-
 tētia p̄ris. q. d. nō h̄fet. ex quo p̄z q ē suboipo-
 tētia. ¶ Scdo arguit. Quādo cūqz aliqd ab
 imp̄fecto magis elōgat tāto potēt⁹ est. Sed
 p̄f longi⁹ est a creaturis q̄ sp̄ inclūdūt imper-
 fectioē q̄ fili⁹ seu spūsclo. igr est potētior.
 maior p̄z aucte Arist. in 3. Topicor. Albi⁹. n.
 est qd est nigro imp̄mixti⁹. Sed minor p̄bat.
 Cōsidero. n. q creaturē z sunt ab alio: qz a deo
 z differūt a p̄o⁹ eētialiter. p̄f vero a nullo ē.
 z ita in nullo p̄uenit cū creaturis. filius vero z
 spūsclois lz nō differūt a p̄ducēte essentialiter

Ar. 3.

op^m

h car / latio

arti.

potē

ipō

ta ca

if tri

licif.

ph

dit

du

tū

bē

ter

vb

fec

au

oie

Ord. 3. tamē sunt ab alio sicut creature. **T**ertio as-
sic. Qui soli puenit in diuis. pductio creaturaz
in eē intelligibil: ei soli puenit pductio crea-
turaz in esse reali. 2 ita oipotētia: cū oipotētia
dicat respectu creaturaz. s. soli pfi puenit pdu-
ctio creaturaz in eē intelligibil: igit pfi sol' pdu-
ctio creaturas in esse reali. 2 sol' est oipotēs nō
fili' nec spūscūs. nisi qdā picipatiōe quā vo-
co ordinē 2 gradū. maior p3: q2 pfectius ē esse
intelligibile i deo qd eē ex extra cū sit i do vi-
ta fm Aug. sup Job. Et p pns si pfectius sibi
pueniat 2 min' pfectū. S3 pbat minor: q2 i pu-
mo signo originis ante pductionē filij ē pater
btās: 2 tamē nō eēt btās nisi tūc rex hret yde-
as. cum fm Augu. in lib. 83. questionū. ipsarū
uisione sit anima beatissima.

In oppositū arguntur aucte Atha-
nassi in simbolo ops pa-
ter. ops filius. ops spūscūs.

**In ista. q. sūt tres articuli. fm' triū terminō
rū expositū. scdōs triū pclusionū positū. ter-
tiū triū difficultatū iux' tres pclusiones motū.**

Quo ad primū arti. pimus termin' ē oi-
potētia. Oipotētia. n. cap' tri-
pliciter. Uno' d' oipotētia. put lo- oipotētia
distribuat. vt sit sensus. ois po'. 2 sic dico q in
diuinit nō est oipotētia formalr loquendo: q2
tūc sequeret q potētia currēdi. māducaūdi. bi-
bedi eēt i deo formalr. cū sint potētie formalr
ter. hoc ē fallum: q2 de' nō pot' currere cum sit
vbiq. nec māduicare. nec bibere: cuz dicat iper
sectionē. Lōcedit tū q sunt tales potētie i do.
aut eminet: aut vtuat: aut cognō. Scdō d'
oipotētia vt oi se hēat p modū terminū extensi-
ue. 2 sic ē sensus: q ille q hac d' potētia oipo-
tēs ad oia possit possibilis. 2 sic ē potētia i diui-
nis. Itā nullū possibile extat si sit factibile nisi
virtute dei. Tertio d' oipotētia: vt ly oi ēt re-
spiciat potētia rōne terminū: s3 nō extēsiue s3 in
tensiuē. Hoc ē dictū q ille q hac potētia eēt
oipotēs possit ea efficere nisi iā eēt p'dita: vt
si eēt duo vj ambo eēt oipotētes. demus q
vn' cūcta sit opat' ali' nō poterit postea eadē
opari: attamē illud nō veniret p casuz posituz
ex ipotētia: s3 q iā essent. p'dicta: ita q scdō d'
hret tāta oipotētia itēsiue quātā hret fm' itē-
siue. sed nō extēsiue. **S**cdōs termin' ē ordo.

Ordo fm Aug. 19. de citi. dei. ē partuz dispa-
riūqz rez: sua cuiqz loca tribuēs dispō. vñ noto
s3 doc. deuo. hac di. q. i. ar. 2. q. ordo ē triplex.
fm positionē et fm ancessionē. 2 fm nām: als
fm originē. fm vō positiones multiplicat: aut
fm sitū: sicut sol p'ior est q' m'curi'. aut fm
dignitatē: sicut pfectus ē hō leone. Scdm vō
ancessionē sicut pri' ordinaf antiquū q' nouū:
aut vñū aliud nām. pcedit itelligētia. Scd3 vō

ordinē nām: als origis sicut pcedit pducens p-
ductū. 2 d' ordo origis 2 fundamētuz respēctū
h3: 2 d' simplr ordo nature. **T**ertio termin' 3° teri'
est grad'. **U**n noto q ista tria se hnt p or-
dinē notio. ordo. 2 grad'. **M**otio d' inq'tū est
distingues. ppuetas. aut p'mario. sicut p'mitas i
pfe: 2 filiatio i filio iō d' a nosco scis: q' notuz
facit eē id qd distinguit: aut scdario: sicut inafci-
bilitas scdō distinguit p'fex a filio: s3 eū nō p'sti-
tuat. d' at ordo inq'tū prius: aut referit: aut re-
feribile ē ad scdm: seu posteri'. **S**3 tertio dicit
grad' inq'tū id qd scdō ordinaf iperfecti' ē pri-
mo: ad qd ordinaf. vt inuit glo. sup illud Exo.
20. **M**ō ascēdes p grad' ad altare. **D**icit gl. p
grad' ad altare ascēdit q p'fex dicit maiorē fi-
lio aut spūscō: iō s3 sint ordo 2 notio i diuinit: nō
tū grad' vbi oia vna sūt infinita deitate. **U**nde
Hierō. 2 habet di. 25. huius primi. **M**ō ē proz-
sus in deitate grad'. **E**t h' de p'mo articulo.

Quantum ad 2^m arti. sunt tres pclusio
nes. **P**rima est. diuina oi-
potētia creatorum seu creabilū in respectu o-
lūmō cēsenda ē. **E**t vt meli' pclusio videatur.

Moto q possibile d' tripl'r: vno mō d' possi-
bile logicū sicut loquit p'fex. s. metaph. 2 sic ca-
piēdo. possibile nihil aliud ē nisi nō repugnan-
tia terminōz: nō possibile ē deū eē. **S**e-
cūdo mō d' possibile vt opponit ipossibili. **E**t
sic accipe v' Arist. i qdā dubitatōe i scdō pier-
me. **U**n isto mō oē id d' possibile qd nō ē ipos-
sibile eē. **T**ertio d' possibile vt opponit ne-
cessario: 2 sic puertit cū p'tigente: vt inuit p'fex
in scdō pierme. **H**oc hito pbat p'clo inductiue.
certū ē. n. q nō capif oipotētia respectu possi-
bilis p'mo mō dicti: q2 tūc oipotētia se exten-
deret ad istā. de' est. 2 p pns possit oipotētia
dei facere deū esse. qd est ipossibile. nec ēt scdū
dō mō: q2 tūc isto mō ista ē possibilis. de' ē bo-
nus. de' est imēsus. p'f est de': 2 tū ad ista nō se
extendit oipotētia dei vt p3. **E**t q' liquide p3:
q' solum dei oipotētia d' respectu creaturaz
possibilū. 2 cum pu' nā sint tres p'sone q' p'n-
cipium pductiuū p oipotētia pducit creatu-
raz: sequit q oipotētia eqliter est i p'ze 2 filio
2 spūscō. assumptuz pbat. s. q' p'fex sint tres p-
sone q' oipotētia aspiciat creaturas. pbat. nā
qū aliq' potētia h3 duo obiecta. vnum necessa-
rium: aliud p'tigens: prius opaf circa necessari-
uz q' circa p'tigens. p3. puoz. n. ē respect' ad ne-
cessariū cum sit ens pfectus. s3 de' aspiciat p'fex
nas diuinas q' sunt necessariē. 2 creaturas que
sunt p'tigentes. igit anteq' creature sint. pdu-
cibiles seu p'ducte: tota pductio ad intra crit
p'pleta. **E**t quo infero q romanus egidius
non sufficienter posuit ponendo generationē
actiuam in patre pertinere ad oipotētia: s3

3° teri'
Motio
ordo ē
gradus

2° arti.
p' p'clo
pote d'
tripl'r
p' h3
2° mō.

3° mō

Oipo-
tētia d'
respēctū
creatu-
raz pos-
sibilū

spugn'
Egidij
romāi.

is. dicit
dicitur
ne. 2c.
C3^o tri-
nume
s3 bñ
et 2c.
tu.
e quo
az 2c.
p'mi.
cedē
q' lita
mote
distin-
tione.
ten-
pōne
pōne
me
p'ior
q' lita
p'atri
3o.
ctōe
3 aut
limi-
crea-
stem
uma-
ctio
radu
p sic
quid
ux
gra
ata h
n. ad
q. i
cuz
gene
man
pipo
pipo
d ab
Ded
per-
tio.
n.
bas.
do
o ē.
tercu-
us.

Primi libri

in filio nō. **Cum** rō sua est: qz in pfe est cōpossi-
 bilis: in filio nō. **Et** addit iste qz nō dz iudica-
 ri agēs impotēs si nō agat qd ei nō puenit. **Si**
 cut nō dī ignis ipotens si nō frige faciat: qz fri-
 gefacere nō puenit igni. **Sic** nō dz cenferi fili?
 in diuis min⁹ potēs qz pfi: qz nō gnāt: eo qz nō
 puenit ei. **¶** **Cōtra** istū modū arguo. **Quero**
 .n. ab eo si gnātio actiua inq̄tū talis abstrahē
 do a subiecto z pfiā z filij cadat sub oipotētia
 vel nō: si nō: nec ē qz in patre sub oipotētia: qd
 est 3 cū: si sic. illud igr in q̄ nō erit: nō erit oipo-
 tēs: qz sibi decriit oipotentia respectu vnus: z
 qd declarat qz ignis nō dī minus potēs si nō
 frige faciat. dico qz exēplū est 3 euz: qz. n. ignis
 solū pōt calefacere z nō frige facere. iō non est
 oipotēs. si igr gnāre diceret potētia sub oipo-
 tētia: z fili⁹ nō posset gnāre nō esset oipotens.
¶ **Et** si dicat itez qz est maior: potētia gigne-
 re filiū in diuis qz pducere extra creaturam. si
 igr pducere creaturā est sub oipotentia. a for-
 tiori z pductio filij. dico qz ex parte dei equa-
 lis est. pductio filij z creaturaru: qz ab infinito
 pncipio: z tū pductiū pncipiū creaturaru est
 sub oipotētia: z non pductiū pncipiū filij aut
 spūsancti. z rō est. qz oipotētia fm scōp vsum
 est solū respectu ptingētis: lz aut spūsancti z fi-
 lius pducant: tū necessariū z in eadē eētia cū
 pducante. ideo lz hmoi pncipiū sit potētia ta-
 me nō p̄tinet in oipotētia: qz eius termin⁹
 est necessariū nō contingēs. sicut est terminus
 oimipotētie: qz est ptingēs. s. creatura. **¶** **Se-**
cunda p̄lo. nātis p̄ritas: neqz ordo enti repu-
 gnat diuisio: lz gradus. p̄bat p̄mo de ordine qz
 nō repugnat diuisio auctate beati Aug. p̄tra
 maximū. cū dī filius a p̄fe nō signāf ineq̄litas
 sube sed ordo nature. **¶** **Et** cōfirmat rōne. qn
 aliq̄ vbi distinguunt realiter habent aliq̄e or-
 dine ex sua rōne formali. etiā illum seruat vbi
 nō sunt distincta realr. p̄bat ista: qz ex q̄ disti-
 ctio oriz ex rōne formali stāte ratione formali
 stabit distinctio: sed perfectiōes que sunt eius-
 dem ratiōis in deo z nobis: z distinguunt rea-
 liter in nobis. z habent in nobis ordinē. vtpu-
 ta p̄or est intellectus qz voluntas. p̄or sciētia qz
 dilectio. igr z hūc z hēbunt ordinē in diuinis
 vbi nō distinguunt nisi formaliter. Sed p̄bat
 alia p̄. s. qz in diuis sit p̄us: qz p̄ritas est pas-
 sio ordinis. nō est. n. intelligibile qz in aliquo or-
 dine ex pte rei sint aliqua ordinata: z tamē il-
 lō nō vnū nō p̄cedat aliud. Sed p̄bat tertia
 pars. s. qz nō sit in diuinis gradus. **¶** **Uñ** **Euseb.**
 In diuinis est numerus lz nō ordo. i. gradus
 fm glosas. z rō est: qz gradus est a magis p̄fe
 eto ad minus p̄fectū. in diuinis aut omnia eq̄
 perfecta sunt idēice. **¶** **Ex** hoc infero qz scūs
 p̄ho. in hac diuis. q. 3. **¶** **Scripti.** nō fatio dicit di-

cendo qz in diuinis est ordo. sed nō p̄us. vnde
 dicit qz ordo in his inferioribus tria importat.
 p̄mo p̄ritatē z posteritatē: z hoc est imperfe-
 ctiois. sc̄do importat distinctionē: qz que ordi-
 nātur distinguunt. tertio importat modū fm
 quez nomia: vtputa dī in diuinis ordo natu-
 ra. z tunc dicit qz manet ordo in diuinis fm ter-
 tiā z secundā ordiis p̄ditionē que nō dicit im-
 perfectionē. sed nō sc̄dm p̄mā. qz est imperfectio-
 nis: z tūc dicit qz p̄ter p̄fem z filiū est ordo ori-
 gini: nō tūc est p̄ter p̄o filio. **¶** **Cōtra** istā mo-
 dū dicit vbi ponit ordinem z negat p̄us: ar-
 vntico medio: arg⁹ **Frāc.** de may. in. xv. dist. hu-
 ius p̄mā. q. 2. arti. 2. In diuis est p̄mū. igr p̄us.
 aīa p3 per ip̄m **Thō.** in p̄dicta qōne. z p vsum
 loquētū. z p̄ sanctos doctores nominātes pa-
 trē p̄mā p̄sonā in diuis: sed p̄bat p̄mā: qz vbiqz
 est suplatiū z p̄paratiū. sed p̄mū est supra-
 tiūz. posterius vō cōparatiū. igr si in diuis
 est p̄mā p̄sona. igr z p̄or p̄sona. p̄bat vō qz p̄mū
 sit suplatiū de p̄us tribus medijs. p̄mo gra-
 maticē. nā sic fit cōparatio: p̄idē p̄or p̄mus. se-
 cundo logyce. nā **Pho:** p̄p̄yri. in p̄dicabilius
 ponit decē p̄mā gnā. **Lū** igr semp suplatiū
 sit maior: paucitas z plura sint p̄ora gnā q̄ de-
 cem: q̄ nō sunt p̄mā. sicut sunt intermedia iter
 p̄mā genera z spēs. sequit qz p̄mum est supra-
 tiū. **¶** **Tertio** p̄bat p̄hyce: qz p̄h̄s p̄cludit in. 7.
 z. 8. p̄hyce: qz est dādū v̄m p̄mūz mouēs: z tū
 fm cū multa sunt p̄ora mouētia. **¶** **Cōfirmat**
 per b̄tū **Diony.** 7. de angelica ierarch. vbi di-
 cit qz in quolibet ordine est p̄cedere a poste-
 riori ad p̄us vsqz ad vnū ierarchie. z finalr ē
 dare vnū ieraph. q̄ simplr est p̄mus z sup oēs:
 z tū p̄tat qz sunt multi p̄ores. s. oēs ab infimo
 vsqz ad p̄mū. z hoc est qd dicit p̄h̄s. 5. thopi-
 coy in fine. qd per superabundātiā dī vni soli
 puenit. **¶** **Tertia** p̄lo. p̄or nā est ad intra p̄so-
 naz p̄stitutio q̄ oimipotētie cōpleta ratio. p̄-
 bat p̄lo ista medio docto. sub. in p̄mā q̄stione
 suor quolibetoz. **¶** **Quicūqz** aliq̄ in diuis dicit
 respōn ad creaturas: eo posteri⁹ est qd talem
 nō dicit respōn: sed oipotentia de nomine suo
 quēdā respōn rōnis dicit ad creaturas. p̄stitu-
 tio p̄sonaz nō. igr p̄or est nā p̄stitutio p̄sonaz
 ipsa oimipotētia. maior p3. pono cuius quo ad
 p̄ns in diuis tria signa. In p̄mo sunt essentia-
 lia. in sc̄do notionalia. in tertio ea q̄ dicunt res-
 p̄ctuz ad creaturas siue sint essentialia. sicut
 sc̄ia siue notionalia: sicut donū. z rō est: qz p̄us
 est qd est a se q̄ qd ad aliud. z p̄us qd soluz re-
 fert ad distinctū in p̄sona q̄ ad distinctū in eētia:
 cuiusmodi sunt creature. **¶** **S3** p̄bat minor.
 oipotētia. n. dicit respōn ad ad possibile. sicut
 potētia. p̄ntitas vō solū ad filiū: z filius solum
 ad p̄fem: z spūsanct⁹ solū ad p̄fem z filium. **¶** **Et**

Ar^m 3
eudē.

Eualio

1° p̄lo.

p̄batio

Cōfir⁹

p̄batio
alt⁹ p̄
p̄clōis.

eusebi⁹

ip̄roba.
sci tpo.

Eētia
ia ab
olure
assūpta
p̄cedūt
iota⁹

2° arti.

3° dub.

4° oc. 15.

5° dubi.

6° R̄no

7° dub.

8° R̄no

Ad ar⁹

Ad p̄m

si dicat qd essentialia fm doctore nfm pcedunt notionalia. oipotetia vo dicit qd eentiale eoe trib' psonis. Dico qd essentialia possunt pside- rari absolute: r sic pcedunt notionalia: aut in- quatus addunt illu rspecn' rationis ad creatu- ras. r sic sequunt no rone subiecte ratione respe- ctus. sicut scia inq'ituz soluz noiat cognitionez pcedit quacuqz notionē. inquatu' vo addit re- spectuz ad scibile sequit. sic dico idē de omni- potetia. Et hoc de secundo articulo.

Quantum ad 3^m articulu sunt tres dif- ficultates iuxta tres coclu- siones. **Prima** est. vñ est hoc qd potetia p- ducēdi filiu simplr dicit potetia: r tñ no dicitur filius potetialis potentia passiva seu obiectiva. Dicitur doc. sub. in ista distinctione qd ratio est: qz noia que dicunt pfectionē attribuntur diuinis: no que sonant imperfectionē: r qz nomen potentie pductive dicit perfectionez recte dicit in deo patre. nomē vo passive potē- tie no nominat ita perfectionē. ideo no ita so- let dicit in filio. r est p simile tactu in distinctione. r. 16. caplo hylarius. In quo hylarius attri- buit hoc nomē maior pfi: qz dicit perfectioez: r no vult qd filius dicat minor: qz dicit imper- fectionē. **Secunda** difficultas est. quō pōt esse ordo nature in diuinis cz vnica sit natura. **Respōdet** doctor de otus hac disti. q. 3. q. in diuinis dicit ordo nature no subiective quasi essent plures nature ordinate: sed qz in eadez natura: siue ex eadem natura iste ordo oritur.

Tertia difficultas est. Quia si omnipoten- tia sequere ordine nature cōstitutionē perso- narum. sequere qd persone essent ratio pducē- di creaturas: qd negat doctor: subti. pma. q. 2. dico qd omnipotētia no perigit cōstitutiones psonaz tāq' rationē vt pducatur efficii seu crea- turas. si emi solus esset pater in diuinis adhuc esse possent creature: s; iste ordo soluz orit rō- ne respectuz realiū r rōnis: qz respectus rea- les quib' pstatute sunt pstone pcedunt illos rō- nis: quoz vñ vt dcm est pnotat oipotentia. r est simile sicut in sole illuminare lucere sup- ponit: r tñ lucere no cāt illuminare: sed solum sunt effectus ordinati eiusdē cāe. sic in pposi- to solū est ordo no rō agēdi. r sic p3 ad qōnē. q. v3. diuinis psonis oipotē' no gradu sed or- dine tribuit: qd illā eandē potentia quā p3 ha- bet a se tribuit filio r ambo pspicō.

Et tunc ad argumēta. **Ad p^m** nego minorē. r ad pbatōnē dico: qd potetia gnādi no est filio oipō. vt loquunt de oipotetia scit: qz tal' oipō solū h3 terminū crea- tū. potetia vo gnādi solū h3 terminū increa- tū. s. filiu. id no pcludit: r qz arguit de Aug. di- co qd arg^m suū t3 loco extrinseco: intrinseco no.

Ad 2^m dico qd maior est hā qñ sit elogatio rōne impfectionis. sic no est in pposito. quāto .n. in creaturis sit impfectionis qd differit eēn- tialr a deo: no tñ qd pcedit ab eo. r tō si hoc se- cundū pueniat filio dei no pfi: no debet impfe- ctioz argui filio. **Ad 3^m** nego minorē. r vo- co qd ista pductio rez in eē intelligibili fit a to- ta trinitate. r tō est: qz pplet totū ens reale ad itra an' istud eē cognitū qd est ens rōnis: r tō dicit. p3 a se pducit non obuiat. licet. n. p3 a se pducatur spm scā no sequit qñ filio pducatur euz. **Et qd dicit in pmo signo p3 ē beat^o**. pcedo: vt dēdo suā essentia nec fit beator: his respecti- bus ratiōis. **Et qd dicit Aug. qd visione ydeaz fit anima beatissima.** dico qd debet itelligi pse- cutiue. i. si in deo videat has ydeas signuz est beatitudinis: qz videt deum. **Et hoc de qōnē.** **Ex ista vo distinctione sicut ex pcedētibus tres de mēte magri eliciunt pcedēs.** **Prima** est. vñ eāltas oipotētie trib' vt veritas clāt inest pte. Dicit pēlo qd tres dine pstone sunt pcutus eque oipotētes. **Et hāc dēducit magr a p^m** di- stinctionis vsqz ad illud ca. nihil inq' p3 min^o h3. **Secūda** pēlo. a pfe gignit vni genit^o eque pcut^o qd potēs dicit pēlo: qd p3 genuit filiu3 p oia sibi eāle in potetia. **Et dēducit ista pēlo** ab illo cap. Nihil inq' r. vsqz ad illud ca. S3 forte dices. **Tertia** pēlo. no eo melior est qd genuit aut ipotētior: qd no potuit. dicit pēlo qd p3 qd genuit no est melior: qd genuit. **Hec filio** ipotētior: qz no potuit gignere. **Et dēducit istā pēlonē magr ab illo ca. S3 forte dices. vsqz ad finē distinctionis.** **C Sequitur in textu.**

Ic oritur qd trahens ori- gines ex predi- ctis r. c. Hic signal distinctio. 21. in q postqz in. 19. r. 20. distōnib' posita est dine eāltatis manife- statio. Hic orit soluz dubi^o. s. de his distōnib' exclusiuis tm: tāt^o: soluz: r sic de alijs. an ponātur in diuis. Et diuidit in tres partes. In pma qrit magr an hec. tant^o soluz pfi: qrit p3 r h3: r ite pcedat. In scda de hac. soluz p3 est de. p. pbleuma. In tertia qrit: vtrū qd trinitas sit soluz de^o vere asserat. secūda ici pit ibi. p3 ost hec qritur: vtrū sicut d3. soluz pa- ter r. c. tertia ibi. S3 itez qrit quō ipsam trinita- tem r. c. Et h est diuisio pscntia distinctiōis in generali. **C Circa quā talis mouetur r. c.**

Utrum exclusiua dictio sicut solus diui- nis dicat in pmoib'. **C Et ar- guitur** qd no triplici modo. **Primo** sic. **Doc si** gnū ois no d3 in pdcationibus diuinis. igitur nec solus. pbat pntia ex regula sophisticā: qz exclusiua. p3 in vltima de terminis cōuertit in trāspōsitis. sicut ista. solus h3 currit. puerit in

Ad 2^m
Ad 3^m
Aug.
pcedēs
d mēte
magri.
p^o pēlo
2° pēlo
3° pēlo
Text^o
diuisio
Titul^o
Ar. 1.

nde
z. at.
e. se.
ordi
i. fin
atu.
ter.
m. c.
ctio
oz.
mo.
ar.
hu.
bus.
sum
s. pa
biqz
ela.
inta
p. r.
grā
s. se
bus
noz
p. de
iter
pla.
1. 7.
r. tñ
maf
i. di.
oste
st. ē
dēs.
mo
pi.
soli
pō.
p.
one
dicit
lem
suo
titu
naz
ad
tia.
re.
icut
us.
Ad ar.
Ad p^m
cēn.
oz.
cut
um
Et

istā. oē currēs est hō: sed aīo. p̄bať. qz h signū oīs. denotat formā illi^o cui addit multiplicari. sicut si dicat. oīs hō est aīal: denotat hūanitatē multiplicari: sed dīnitās non multiplicat: imo vna ē trib^o suppositiō. igit̄ zc. ¶ Secūdo as sic.

Ar. 3. **De signū p̄fortū significās carētā a dīnis re-** legat: s̄ solus ē hmōi. igit̄ nō dz dīnis attribui- mator: p̄z auctē hilarit̄ z habitū ē. s̄. dīstinctio- ne. z. nob̄ neqz solitari^o nec diuersus p̄sītēdus est de^o. vñ frater Job. de p̄chano in offō trī- nitatē. Nā nō est p̄solatio cōpleta solita^o. Sed mīor. p̄bať. Quid. n. significat solus nisi q̄dā solitudinē seu eē solitariū. ¶ Tercio arḡ sic. Si adderet̄ exclusiua dictio maxie h̄ eēt ei^o dē a se. sicut dicit̄ Boet. f̄ed mīor. p̄bať exēplo. capio. n. istā. solus ds ē de^o. q̄r. p̄ q̄ cī singla- ris ē vā: nec. p̄ nec. p̄ filio: nec. p̄ sp̄sco: qz nenter eoz solus est de^o vt p̄z. igit̄ zc.

Ar. 3. **In oppositum** est Augul. ex dictio apli^o maximum. z hētur in ista. solus h̄z imutabilitate: qz fm̄ re- ctā fidē ip̄a trinitas est vñno solus verus de^o: beatus. potēs. sapiens. imūibilis.

De arti- **culat.** ¶ In ista qōne sunt tres articuli declarandi. Primus trū terminū expositiuus. Secun- dus trū p̄sonū positiuus. Tertius trū diffi- cultatū iuxta tres cōclusiones motiuus.

Quo ad h^o articū. fm̄ terminus est di- ctio a dico cis. vñ dictio solz ca- pi triplr: vno mō. p̄ opōne vitali intellectus seu actiua seu passiua. actiua q̄ vbiū. p̄ducit actiue intelligēs. passiua q̄ vbiū erit p̄ductū. vñ isto^o ca- piēdo solus intellectus est dicere actiue: z vbi passiue dici. de q̄ in p̄s. Ipse dixit z facta suat. vbi Aug. i. vbiū sibi coeqlē genuit: in q̄ cuncta disposuit. Secūdo dz dictio p̄ cūqz verbo exte- rius. plato: seu sit p̄plexū seu incōplexū. z isto^o solet sepi^o in biblia capi. Tertio^o dz vt opponi tur s̄ p̄plexū vt sit dictio q̄ non h̄z sen^o vitatis aut falsitatis formalr: sed solū v̄tualr. sicut ē il- lud p̄mi p̄iermēas. vbi Aristō. oīonē diffinit.

Ratio est vox significatiua: cui^o p̄tū aliqd si- gnificatiū est: vt dictio non vt affirmatio. In aīalib^o. n. ista tria se habēt p̄ ordinē vt trabi p̄t er cōmē. Boetij in lib. p̄iermēas. vox. dictio. z interpretatio. Vox est son^o ab ore aīalis. platus. Sed dictio addit sup h̄ quādā articulationē. vñ bones lz hēant vocē: nō tū dicūt seu habēt dictionē: qz nō habēt vocē articulatā. Tertio interpretatio addit sup dictionē declaratōez. vñ multe sunt dictiones nihil significātes. sic bus. bas. iter p̄tatio vō declaratiua est. ¶ Sed s̄ ter- min^o ē exclusiua. dz dictio exclusiua q̄ a termi- nō cui addit nō suā p̄te integralē aut subiecti

uā remonet: sed suūz dispātā: sicut dñ dico hō hō currit. nō remoueo nec corp^o: nec aīam hō- mis q̄ sūt ei^o p̄tes integrales: nec sortē aut pla- tonē q̄ sūt ei^o p̄tes subiecte: sed remoueo aut bo- ue aut alinū q̄ s̄ dispātā ei^o resp̄ci. vñ noto qz dznt dictio redū: licatia. dictio exclusiua. z di- ctio exceptiua. Dñ. n. dictio reduplicatiua lo- quēdo p̄pe q̄ rōnē dicit seu explicat ei^o sup̄ qd cadit. sic cū dz. oīs hō in q̄tū aīal est sensibilis. Noto aīalitatē rōnē in q̄tū ē rō qz sensibilitas iest hōi. Dictio vō exceptiua dz cape exceptū si. p̄pe capiat sub subo piacētis. p̄pōnis. sic cū dico. oīs hō p̄ter sortē currit. sortes q̄ ē termi- n^o except^o accipit sub subo piacētis. s. hōis. Sz 3° dictio exclusiua: nec dicit rōnē formalē: sicut reduplicatiua: nec nōt partē subī piacētis: sed solū remonet ab illo sup̄ qd cadit suū dispātū. sicut est exphicatū. ¶ Noto vltimū qz ista tria differūt. dictio exclusiua. scda intentio. z scda ipositio. dictio. n. exclusiua de se nihil si- gnificat: sed solū modū dā dī significādū. secun- da vō itēti^o z lz p̄ma^o nō significat tamē bene scda in q̄tū scbe intētōes fundatē s̄ sup p̄mis .i. in p̄mis. vñ in h̄ p̄uēt cū dictionē exclusiua: qz non significat p̄mo: in hoc differt: qz dictio exclusiua nihil significat p̄pe: sed scda intētio bene sed 2°. Sed 3° dz scda impō z ē vox scda imposita ad signādū exteri^o qd signat 2° intē- tio iteri^o. sicut ista intētio hō qd signat iteri^o. h̄ idē exteri^o signat noīo impō ei^o dē. ¶ Ter- tius termin^o est solus z capis triplr. vno^o pure cathegoreumatice. i. significatiue: z tunc idē ē qz solitari^o qz maxime cū re sui generis sicut exphicat scūs Iho. Sicut dicimus aliquē religiosū solū iecdere quādo nō h̄z altquē sui ordis sociū: lz mltis alijs eū p̄cōtātib^o: vel ali- quē solū in domo: lz alia multa sint cū eo qz tñ nō sunt homies. Scdo dz solus pure sinathe- goreumatice: z tūc dz respectu alicui^o: resp̄ci cuius negēt p̄fortū: sicut cū dz. solus p̄t gnāt: notat qz in h̄ p̄to. s. gnāre nulla alia p̄uēt p̄so- naz. Tertio^o dz p̄tes cathegorematicē z p̄ti sin- cathegorematicē. z hoc est qm̄ vbiū determi- nat nō subm̄ aut p̄dicatū sicut cū dz. p̄t est so- lū de^o. dz. n. sincha^o in q̄tū determinat copulā. dz vō cathē in q̄tū quēdā signat modū quo p̄tū inest subo. Et hoc de p̄mo articulo.

Quantum ad 2° articū. sunt tres cō- clusiones. Prima cōcl. Termi- nus solitudis nullatenus in dīnis p̄cedit. Ista cōcl. p̄bať sic. vbi cūqz extat p̄onaz in eadē nā nūero pluralitas. ibi nulla est solitudo req̄ren- da. Sed in dīnis est hmōi: qz est p̄ gnāno: si- lius genit^o z sp̄sco: ab vtroqz. p̄cedens. igit̄. maior p̄z. qz solitudo solum negat consortūz ei^o dē nature. Cōfirmat ratio. nā vbi cūqz est

Yan
nis
ma
tur
dic
z v
z s
es
co
tur
vor fo
lita
p̄s
lē
in t
2uc
reca. Se
exc
q̄ d
ratio
. n.
ctu
fall
ozio.
p̄m
in f̄
sua
qz r
Se
ref
gñi
de^o
stin
feni
sic
z r
qz d
sua
de
p̄bať
fall
qz e
p̄bať
Et
inf
gu
cto
poi
co
fufē
p̄to
de^o
tū:
xi q̄
p̄t
p̄cto. to z

2° teri^o
declan
dus ex
clusiua

Summa felicitas: ibi nulla est solitudo: s; in diu-
nis summa est felicitas. igitur nulla est ibi solitudo.
maior est Rich. de secl. victorie. ¶ Et si obijcia-
tur. nūq; pater eet felix: dato q; nō h̄et filius.
dico q; imo eet: sed tñ ex quo h̄z itellm̄ fecidū
z volitatē fecidū: o; q; nā. sua cōmunicet filio
z spūscō. Et si iternz dicat de illo v̄bo. Tu
es de⁹ solus. videt eni q; sic solitudo in diuis: di-
co q; illa auctas seipfam declarat. nō eni nega-
tur pluralitas psonaz in eadē deitate: s; plura-
litas deoz. ideo dicit tu es de⁹ solus. ¶ Et q;
p; error: soeratis q; h̄z posuerit vñū deū p̄ncipa-
lē: tñ posuit alios deos minus p̄ncipales: z ita
in deitate posuit p̄fortiū q̄si essent plures dij: q;
p̄uocabant ad conciliū dei p̄ncipalis. vt inuit
Sene. in lib. nālū q̄nū. ¶ Secūda p̄clo. dictio
exclusiua imio subijcibili respectu p̄ti tā cōis
q̄ p̄prij in diuis admittit. Ista p̄clo. p̄bat. Si
n. addi nō posset talis dictio tali subo respec-
tu talis p̄dicati rō esset: q; redderet locutiōez
falsam. S; h̄ ē falsus. igitur zc. p̄batio minoris.
p̄mo de termino cōi in subo respectu termino cōis
in p̄to. sicut in ista. solus de⁹ est infini⁹. p̄bat ex
sua p̄dicete z negatiua q̄b⁹ exponit exclusiua:
q; de⁹ est infini⁹: z nihil aliud a deo est infini⁹.
Secūdo. p̄bat q̄n addit p̄sonali termino in subo
respectu p̄sonalis p̄ti. sicut in ista. solus filius ḡ-
gnif. Sed tūc q̄rit de ista locutiōe. solus p̄r est
de⁹. dicit sc̄ns Tho. z q; nō distinctiōez q; est di-
stinguenda q; ly solus pōt negare p̄sonā. vt sit
sensus: nulla alia p̄sona a p̄sona p̄ris est de⁹. z
sic est falsa: aut q; dicit nihil aliud a p̄re est de⁹
z tūc est v̄az: q; h̄z fil⁹ sit ali⁹ a p̄re: nō aliud.
q; si eiusdē centie. ¶ S; h̄ ista expōnē arguo
q; de v̄tute sermōis ista sit falsa. solus p̄r ē dō.
sua p̄uertēs est falsa. igitur z ipa. p̄bat p̄na. q; ea
dē v̄itas est p̄uertētis z p̄uertē. S; assumptuz
p̄bat. q; ista est sua p̄uertēs. ois dō est p̄r q; est
falsa: q; fil⁹ nō est p̄r z tñ est de⁹. Et si dicatur
q; est idē q; p̄r idētie. dico q; isto mō nulla p̄-
positio eet falsa: q; posset dici sic est v̄a vel sic.
Et si dicat q; hoc est p̄zelonez in q; dem̄ est. q;
pōt addi dictio exclusiua subiecto respectu cu
iusticij p̄ti. dico q; v̄ez ē reddēdo singula sin-
gulis. s; p̄ti cōe subo cōi. z p̄ti p̄sonale subie-
cto p̄sonali. nō sic est in ista. Et si q̄rat quō sup-
ponit subz cui talis addit dictio exclusiua. di-
co q; supponit q̄rit est de se tñ p̄fuse. z p̄ti cō-
fuse z distributiue. sicut dū dico. solus deus est
de⁹. ly de⁹ q; est subm̄ supponit p̄fuse tñ: sed in
p̄to p̄fuse z distributiue. p; hoc p; p̄uertētē. ois
de⁹ est de⁹. v̄bi v̄r termin⁹ supponit p̄fuse tan-
tū: reliqu⁹ p̄fuse z distributiue. S; notāter di-
xi q̄rit est de se: q; si dicat solus deus est p̄r. ly
p̄r nō distribuit: q; v̄nic⁹ est in diuis. z supposit
to z nā. ¶ Tertia p̄clo. termino in p̄to posito

p̄sonali aut cōi in diuis dictio addi pōt exclu-
sua. p̄bat p̄clo. in his q; h̄idē sapiunt p̄formare
debemus nos p̄fum sc̄is eloquijs. S; zc. doct.
a pte p̄ri addit dictioez exclusiua. igitur zc. ma-
ior est nō. dicit. n. sapiēs. ne trāsgrediamur ter-
minos q̄s nob; p̄stituerit p̄fes n̄ri. S; zc. minor p̄-
bat. p̄mo q; addit termino cōi. Tñ Aug. 6. de
trin. Trinitatē dicim⁹ solū deū. De termino v̄o
p̄sonali p; dicēdo: p̄r est solus gnāns. Et p̄r-
ma rō. q̄n aliq; rō in se h̄z v̄itatē. z ex additiōe
alicui⁹ nō falsificat: s; maiorē sue v̄itatis fortif
explanatiōez: admittēda est talis additio: sed
sic est in p̄posito: probatio. ista. n. est v̄a in diuis
nis p̄r est gnāns. S; tñ posset alia q̄s dubitare
v̄tz aliq; cū eo: s; cū dico. est solus gnāns sol-
uit. S; posset dubitari de quo seruit ista dictio
exclusiua solus: q̄n a pte p̄ri de trinitas ē solus
de⁹. v̄tz dicat q; cū diuitate nihil sit ex̄neū. Et
si sic. tūc satis inuebat dicēdo soluz trinitas est
dō. sicut dū dico plato ē hō: ita v̄bi inuo q; non
est alin⁹. sic si diceret p̄lo ē sol⁹ hō: q; forma. p̄-
pria remouet q̄libz sibi ex̄neū. dico q; reuera
nō ita. p̄pe addit p̄to simplr sic q̄n est secū ali-
qd. v̄bi ista nō ē ita. p̄ba: trinitas ē sol⁹ dō. sicut
ista: trinitas ē v̄n⁹ solus dō: q; tūc denotat v̄ni-
cas eē deitate. Et si q̄rat: qd negat ly solus ex
q; sequit coplaz. dicit doctor: deuot⁹ q; h̄z sequa-
tur copulā q; ad h̄itū tñ q; ad v̄tutē p̄cedit. v̄n
sensus ē: trinitas ē solus de⁹. i. trinitas ē de⁹ z
nō plures. z est exēplū. si dicat solus soluz pe-
trū. video petz z nō video aliū. Et si q̄rat: v̄tz
ista sit eq; p̄cedēda. trinitas ē de⁹ solus. sic ista.
trinitas ē solus dō. d; q; nō. q; ly solus dū p̄ce-
dit negat p̄fualitatē diuitas: q̄b; nō facit dū seq̄-
tur. S; obijcit q; fm Ari. in 2° p̄rmerci. ¶ Moia
z v̄ba trāspōsita idē signant. z ita si ista p̄cedit
trinitas ē solus dō. z ista: trinitas ē de⁹ solus.
Dico q; sol⁹ apud logicū nō ē nomē: q; nō est
signatiuū sed p̄significatiuū. Et h̄ de 2° arti⁹.

Quantum ad 3° arti. sūt iux tres p̄clo
nes tres difficultates. ¶ P̄ria
est: v̄tz h̄ sit p̄cedēda. solus de⁹ est. Dico q; q̄li-
bz p̄pō de se dō adiacētū resolui d; in illa de 3°
adiacētū. v̄bi ista: solus de⁹ est: d; resolui in ista.
solus de⁹ est ens. z tūc dico q; ens pōt capi tri-
plicif. vno. p̄ ente p̄centiā: z sic solus deus est
ens: nec tñ seq̄t ibi solitudo: q; in isto ente per
eētā sunt tres p̄fones. Exo. 3. ego sum q; sum.
Secūdo pōt capi v̄r dicit ens p; p̄ticipatiōez: cu
iusticiōi sunt creature. z sic captēdo solūmō of
ens de creaturis. v̄n fm diuinū Diony. de my-
stica th̄cō. sole creature s̄t ens: z dō ē sup ens.
Tertio d; ens. p quo dā p̄ceptu v̄nioco deo z
creaturis: z sic nec de⁹ ē solus ens nec creatu-
re. ¶ Secūda difficultas. Si ista sit p̄cedēda: so-
lus de⁹ q; ē p̄r est dō. Dicit doctor subt. in hac

plica
oz so
tis h
zif.
reca.
atio.
bil si
ecun-
p̄tio.
ozis.
hoas
rgm.
plica
ubiu
p̄clo

p̄batio
Cōfir
Dubi
docto
deuot
Argm.
R̄io
3° arti.
p̄dub
R̄io
ens ca
pif tri
plicif
Diony.
2° du.
doc. s̄

Primi libri

Distinctio de in solu. pmi argumētū: q est distin-
guēda fm pōnē r dīfōnē sic ista. oīs hō q est
alb' currit dato q soli albi currāt. tūc. n. in sen-
su pō ē vā. scilicet ē. n. q oīs hō q est alb' cur-
rit: nec plus dicit: in sensu vō dīfōis est falsa.
est. n. sensus q oīs hō est albus: r q oīs hō cur-
rit: qd ē 3 casus. Sic in pposito ista in sensu di-
uiso est vā. est. n. sensus: solus de' ē pf. r solus
de' est de'. r vtraqz ē vā. In sensu vō pposito
falsa est. est. n. sensus q solus dō q ē pf. i. solus
pf cēt dō: h est falsus. **T**ertia difficul. est.
vtr dictio exclusiua addita termino psonali ne-
get suū correlatiuū. vt si dicat. de' ē solus pf.
vtr ita affirmet. pō de pfe q sit dō: q neget
de filio vel nō. Dico q dictio exclusiua cadēs
sup vniū correlatiuūz negat aliud. sic arguit in
pino phycop Arist. 3 pmi enidē r melissuz. tū
p m' ē. igit pncipiatiū nō ē. r tū correlatiue pnci-
piatiū dī. Ex q p3: q qd dō dicitio exclusiua
talis cadit s terminū relm nō respe-
ctiue ad aliud red dīt. pōnē icōponibilē. sicut
ista: tū pf est. seqtur. n. tū pf est. igit pf ē r nī
hil aliud a pfe vel nullus alit'. r itez pf ē. igit
fil' est. r ita alit' a pfe. Dixi tū nōnter nō respe-
ctiue ad aliud: qz si dicat ad aliud relatiue. tūc
bñ reddīt pōnē verā. Sicut ista ē vera. solus
pf est gnāns. **E**t sic p3 qd dōm sit ad qōnē.
qz dicitōes exclusiue addant in diuis. vñ
dōm q. vtr ista dicitōes solus cathē nō p̄tur
in diuis: sed bene sīn cathegorematice.

3ª dub.

Rūo

relōso

Ad ar^m

Ad p^m

Ad 2^m

Ad 3^m

p^o p^o

Et tunc ad argumenta. **A**d p^m dico
ad aīs. q oīs alit' dī in diuis. alit'
in creaturis. qñ. n. dī in creaturis denotat for-
mā cōez multiplicari r p̄tēta sub illa forma. si
cut cū dī: oīs hō: r multiplicat hūanitas r p̄ti-
cularēs hoīes: sed qñ addit in diuis solū deno-
tat nūcz psonaz cū vnitāte essentiāli psonaz.
Ex q p3. q impōprie addit diuis: s ppe crea-
turis. **A**d 2^m tā patuit. q obīctē de ly solus
put notat solitudinē: nō put ē sīn cathegoreu
ma. iō nō pcludit. **A**d 3^m nego miōre. **A**d
pbatōnē qñ qrit: p q supponit. Dico q deus
ibi supponit simplr. p deo: q est ad eētū qd dī
vinitatis. **A**ñ apud sophistas ē regula. q ter-
min' sup qd cadit dictio exclusiua imobilita-
tur: nec decet sup eū descēdere. vñ non seqt solus
hō ē rōnalis. igit solus plato. ita in pposito
nō seqt. solus de' est de'. igit solus p3. r sic d
qōnē. **E**x ista vō dīfōnē sicut ex pcedē-
tib' tres elictio p̄clones de mēte magrī. Quaz
p^o ē. s igit solus p̄dicet pf: nō fundit' tū so-
lus affirmat. dīc p^o. q lz pf sol' dicat igit: nō
tū dī simplr solus: r ita d alijs psonis: ita q
tū diuis nō dī solus simplr: sed respectu alicu-
ius p̄dicat. **E**t deducit a p̄n' dīfōnē vñ
ad illud capm. **P**ost hēc qrit vtr licet dī so-

lus pf. **S**ed p̄clo. **N**ec solus genit' p̄p̄t
dī de' nec spūs vt nūc apif. **D**ic p^o. q ista nō ē
vā: solus pf est de' aut solus fil'?: aut solus spū-
ritualis. **E**t deducit ab illo ca'. post h' r c. vsqz
ad illud. c. sed itez qrit quō r c. 3° p̄clo. ē sic
trinitas vñ solus de' vt clamāt vītas q sit hū-
me'. **D**icit p̄clo. q ista p̄cedit. trinitas ē vñ so-
lus de'. **E**t ponit ab illo ca'. **S**ed itez qrit r c.
vsqz ad finē dīfōnē. **E**t Sequit in textu.

Rost p̄dicta nobis disse-
rendū vide-
tur. **H**ic signat dīfōnē. 2^a. huius
prmi in q postq magr in 2° dī-
fōnē oñdit qd de deo sit cre-
dētū. **E**t a 3° dīfō. vsqz hic oñdit
dīt qd creditū sit itelligēdūz.
Nūc p̄r oñdit quō qd credit' r itelligit sane
est expmēdū. **E**t p̄r in tres. **P**rimo. n. ad
p̄dicta text' iūgit sermone p̄hemali. **S**ed de
noib' diuis agit in q̄sītōe gnālī. **T**ertio dīfōnē
ue magis descēdit in istis modo spālī. 2° iūgit
ibī. **I**llud igit p̄se. 3° dīfō. p̄dictis adīcien-
dū est qz oīs oia r c. **S**ed a itez ps in q agit
de noib' diuis in tres dīfō p̄ticularēs. **I**n p^o nō
minū dīnoz trin' daf binari'. **S**ed ad se. i. cō-
muniū r p̄prioz cēset tenoz var'. **T**ertio relati-
ue nō dīctoz extat vñfariūs. p̄ma in pncipio.
2° ibī. **S**ciendū est igit q illa q p̄p̄t ad singu-
las p̄tinet p̄sonas. 3° ibī. **D**eus. n. nō est ma-
gnus ea magnitudine que r c. **E**t hēc est diuisi-
ō p̄ntis r c. **C**irca quā r c.

Atrum noia simbolica r mystica ad di-
uinos recipiant sermōes. **E**t
arguit q nō: triplici medio. **P**rimo sic oñdē-
do q nullū nomē dī deo attribūt. nois ad nō
minatū seu signatū nomis dī esse. p̄portio: sed
dei ad qd cūqz nomē nulla extat p̄portio. igit
nō p̄tēt deo noiar. maior p3. sic. n. mētis p̄e-
ptus p̄mo signatū r p̄sentat r cī sit similitie: sic
nomē secūdario. vñ **A**rīsto. in p̄mo p̄tarmen.
Voces sunt note eaz passionū que sunt in ani-
ma: ita q p̄rio nomina in dīfōnē signant p̄ cā-
rē exteri'. **S**ed minor pbat: qz nomē finitum
est. deus vō in finit'. nomē trāsit orū. deus vō
etern'. **E**t **S**ed arguit sic. p̄bādo q nomina
simbo' nō dicunt de deo. nullū p̄tū dī de deo:
cuius negatio in eodē instātī. p quo affirmat
de deo est vā. s negatio cuiuslz nomis simbo-
lici in eodē instātī. p quo affirmat de deo nō
mē simbolici est vā. igit nomen simbolici de
deo nō dī. maior p3 per p̄mū pncipiū. de quo
libet affirmatio vel negatio. r de nullo ambo
siml. **S**ed minor p3 auctate vulgata extracta
a diuiso Diony. in lib. de diuis. nomi. r mystica
theologia. negatioēs de deo sūt vere affirmati-
ōnes iūcōpacte. **E**t **T**ertio arguit q noia my-

op^m

partī

arti.

teri^o

ioni.

ctor

uo.

isto.

men

eri^o

posi-

nis

hic.

hic.

hic.

hic.

hic.

hic.

hic.

hic.

hic.

scia nō dicant in deo. Nullus nomē vñ error
eront vñsimilr dōis est attribudū: sed ex no-
minib⁹ mysticis deo attributis verisimiliter er-
ror eront. igit dōis nō debent attribui. maior
p3: q3 castissima scia cutusmodi est theologia
ab errore omni d3 elōgari. Sed minor. pbat.
Si. n. ponā deū ēē aīaz occasio ē dīcēdi q3 aie
nse de cēntia sunt dei. sicut multi posuerūt he-
retici. Si itēz dicā q3 sit spūs erit occasio q3 di-
cam deū angelū sicut imponit origeni. q3 po-
suit scēi spūs vnam de seraphin.

In oppositum est diuin⁹ Diony. in
lib. de diui. nomi. z
mystica theologia. noib⁹ tā mysticis q3 simbo-
licis deū denoians. vñ q3 ad noīa simbolica vt
inuit in epla ad titū. dī lux caracē speculū. In
li. vō de mystica theologia dī itellec⁹ aīe zc.
In ista qōne in ordine ad alias pīfoz miter
sunt tres articuli declarādī. p̄mus triū termino-
rū expositū. scdō triū p̄sonū positū. tertius
triū difficultatū in tres p̄clones motū.

Quo ad p̄mū p̄mas termin⁹ est nomen.
Nomen dī a notamine. vñ no-
mē fm grāmaticū signat sub am cū q̄litate. p/
p̄ta vel cōi. Et notādū est fm doctoz deo-
tū. q. 2. h⁹ distinctōis. Nōmē h3 sex dicit tria. s.
vocē. scdō significatōis. tertio rōnē innotescēdi.
P̄mo. n. dicit nomē vocē: q3 fm Arist. in p̄-
mo p̄clermentias. Nomen est vox significatiua
ad placitū. z sic restringitur z nomē mētale z
scriptū: q3 veri⁹ dīr̄ p̄cept⁹ q3 noīa. hoc mō dicit
mus h̄ nomē ē petri aut pauli. Scdō dicit no-
mē signatū. sic dicitur: bonū z honestū sūt idē
noīe. Tertio dicit nomē inotescēdi rōnē: sicut
dicimus q3 alto⁹ inotescit nobis de⁹ in quātūz
vitas. alto⁹ in q̄tū bonitas. vñ p̄prie loquēdo
de noīe. Nōmē est termin⁹ scdō impōnis in p̄-
ma fundat⁹ impōne dicitōib⁹ in cē z hēte rem
significatōib⁹ p̄ueniēs. Noto scdō q3 ad nomē
fm docto. subti. q. 1. hui⁹ distinctōis tria req̄-
runt. P̄mo q3 ab vtēte vt signū recipiatur z
nō vt res. vñ si p̄ca. p̄ferat hunc terminūz pet-
rus: nō p̄prie dī petrū nomiare: q3 nō accipit
vt est signū: sed vt est res q̄dā. 2. qm̄ req̄rit est
vt nō solū alicui sit signū sed vt vtēti. vñ si ali-
q̄s xp̄ianus hebreū nesciēs caracteres. p̄ferret
hebreos eos nesciēs: lz cōsēd capet iude⁹: nō
tū cēnt tūc. p̄prie nomiā: q3. p̄ferēs tūc nō in-
telligeret. tertū q3 ad minus vtēs seu p̄ferēs
aliquale signatū p̄ nomē cognitionē hēat siue
in particulari siue in vñ. sicut. p̄ferens hoc no-
mē homo aliqualter cognitionē hominis ha-
bet: licet nō requirat q3 cognoscat eius subltā-
tiam: q3 in via rerum substantie sunt ignote no-
bis. Ad dunt aliqui quartū z: etiam tangit
doctor vt alij per nomē fiat manifestatio: quā-

nis non necessario requirantur possz nempe
mibimet loqui z completas habere nominis
rationē. verū est tamen q3 dum alium refertur
magis completur nomis ratio. vnde in q̄ pla-
to in thimeo. Ad hoc datus est nobis sermo
vt mutuos nostros cōceptus valeamus expri-
mere. z idem habet August. super Ezech. 13.
Nota tertio scdm Fran. de may. distin. hac
q. 1. arti. 1. q3 signatū nois p̄cōt capi tripl̄r an q̄
nominel. p̄mo vt q̄ditas: sicut humanitas in q̄-
tum hūanitas. scdō vt intelligibile. tertio vt i-
tellectū: z tunc p̄ actū voluntatis signatur no-
mine vt manifestet: q̄ tū signatū rīdet p̄mo si-
guo. signat. n. hō hūanitatē in q̄tūz hūanitas:
z nō solū in q̄tū intelligit. Et 2⁹ termin⁹ est sim-
bolicū: z dī a sin q̄d est sil: z bole snia. vnde dī
nomē simbolicum in dōis q̄i nomē creature
sensibilis deo attribuit: ita tñ q3 p̄prie cōuenit
creaturis: sed deo iproprie. Sicut dū dī. de⁹ est
leo. de⁹ est petra zc. vñ quo ad istos duos fmi-
nos simbolicū z mysticū: noto q3 deus fecidū
diuinū Dion. 7. de diui. noib⁹ cognoscat a nob
tripl̄r. p̄ modū cālitatis. p̄ modum emi. z per
modū remotōis. p̄ modū cālitatis accipiuntur
in dōis noīa philosophica: vt inuit idē Dion.
in epla ad t̄tū. vbi distinguit nomia mystica z
philō: sicut est cā mouēs imobile. Per viam
aut̄ eminētē accipiunt noīa analogā: sicut di-
cimus h3 eundē in de mystica theolo⁹ deū nō so-
lum sapiēt: h3 sup sapiēt: nō solū bonuz: h3 su-
p bonuz: z hec p̄it dicit mystica a mysterio ab-
scōdito. Tertio vō p̄ viā remotōis: sicut dici-
mus deū infinituz incorporeum zc. in q̄tū nega-
mus ab eo finitātē z corporeitātē: z ista noīa
dīr̄ p̄prie: q3 nulli alij p̄ueniunt. Et in ista ter-
tia p̄prie capī p̄it noīa simbolica. vñ vuz dī
co. de⁹ est leo. veri⁹ negat a deo q̄ p̄dicet. p̄prie/
tas. n. solū ē in creat: sed silitudo q̄dā ē in deo
Et Noto tū 2⁹ q3 h̄mōi noīum symbolicōz tres
sunt dīcē. Aliq̄. n. sunt q̄ruz solum negatio po-
nit in deo nūq̄ affirmatio: sicut est finitas. nū-
q̄. n. de⁹ dī finit⁹: sed semp̄ infinit⁹. Alia sunt z
scēda: q̄rum p̄mo nomē reptū est in creaturis
corpōalib⁹: tñ res p̄ua ē in deo: cuiusmodi est
p̄finitas. nomē. n. p̄finitatis pus reptum est in
creaturis: lz p̄ius sit in deo. Ephe. 3. Ex q̄ oīa
p̄finitas in celo z in fra noīat. Tria sunt quozū
p̄prietas pus est in creatura corpōrali. scēdo
in deo. z ista sunt p̄prie simbolica: sicut leo ē
pus in creaturis: z p̄ quādā p̄prietatē fortitu-
dinis ad dina trāsser. Et Noto ē t̄ pro tertio
t̄mino q3 noīa mystica capiunt tripl̄r. P̄mo
mō pro noīe reptō in deo nō in creaturis. hoc
mō dinitas est nomē mysticū. Scdō pro noīe
trāslato a creaturis spiritualib⁹: cui⁹ tñ res est
p̄ma⁹ in deo. sicut est sapia. Tertio p̄ nomine

Ad qd
dat⁹ est
nob ser
mo.
Frācis.
5 may.

2⁹ teri⁹
declan
d⁹ ē sine
bolum
vñ sim-
bolicuz
nomē
Diony.

Diony.

Tres s̄
dīcē no-
minum
symboli-
cōz.

Aliq̄ s̄
noīa re-
pta so-
i do: n̄
creatis

ppie
ta nō ē
lus spi
re. vñ
o. ē scā
it finis
vñ so
riti zc.
u. vide
huius
z 2⁹ ob-
sit cre-
e ostē
ēdus.
f sane
n. ad
bo de
v̄scuti
scipit
licien
q̄ agi
p̄ no
i. cō
relati
cipio.
singū
st mar-
t̄ dūi.
ad di-
Et
dīdē.
ad no-
io: sed
y. igit
ia p̄e
lis: sic
men.
men.
in an-
t̄ p̄
utum
is vō
mina
deco:
rnat
nbo:
no
cū de
quo
mbo
acta
stica
irma
z m̄

trāsferat a spūali^o cultus pmo res est in creatu
ra. Sedo qdā similitudo in deo repit. sicut est
ratio. Ratio. n. pmo in aia repta est: z deinde
ppter quādā similitudines ad diuina trāsferit.
Et hoc de primo articulo.

Quantum ad 2^m articulū sunt tres cō/
clūsiōes. Prima est. nomi
ne a viatore plato sub rōne q seipam comphe/
dit diuina signari pōt eēntia. Ista p̄clo. p̄bas.
Quicūq; signū tali mō se h̄z ad signatū q; nō
oz amboꝝ eē adeq̄tionē adiuicē. nihil p̄hibet
vno ente infinito ipm p̄ aliud finitū signari: sed
sic se h̄nt d̄ cōi h̄mōi signū z signatū. igit̄ quā
uis diuina eēntia sit infinita. nomē v̄o a viatore
plati sit finitū: ad huc poterit signari illo no/
mie. maior p̄z: qz si simpliciter nō oporteat ea
adeq̄ri dato excessu infinitatis in vno. nō op̄z
aliud infinitari ex inuicēione phi. in. 2. thopic.
sicut simpliciter ad simpli. z magis ad magis z
maxime ad maxime. Sed p̄bas minor manife
ste. certū est. n. q; nobilior est h̄o a parte rei q̄
ista vox h̄o: z sic de alijs. vii p̄z q; magis ad magis z
vulgata est falsa. nō d̄r verius res q̄ intelliga
tur: imo lōge ante. nullā. n. in via cognoscim⁹
subam: cui⁹ p̄batio. q; cui⁹ p̄ntiam cognoscim⁹
mus z eiusdē abntiā ex ar^o phi. in. 2. d̄ aia. I dē
.n. visus q; cogit̄ p̄ntiā luminis: cognoscit te
uebras q; sunt abntiā ei⁹: nō aut̄ cognoscimus
abntiā sub e. p̄z. pono. n. q; offerat mihi panis
p̄secrat⁹: z nō dicat mihi iste p̄tis est p̄secrat⁹.
nō dicat hic non est suba panis: imo citi⁹ o^m. z
tū q̄uis nō cognoscimus tamē nomē imponi
mus sub e. vii. p̄ferēs h̄ic terminū h̄o: nō intē
dit notare qdā accidēs: sed quādā subam: sic
z imponēs non imponit nisi sub e: z tū a q̄lita
te: qz fm grāmaticū ab alio nomē imponitur
z aliū. Ex q; infero q; in sua summa doctor solē
nis sufficiēter posuit q; noie. pp̄tio q; de⁹ sc̄ipz
noiat nō pōt a creatura nominari: imo nec no/
mine quo ipm nominat̄ beati. Cuius rō est: qz
inter loquētē z eū cui loquit̄ op̄z q; sit manife
statio: nō solū rei de qua fit sermo: sed etiā no/
minis z eē. Ad. n. pp̄rie d̄r loq; hebreus latio
nisi latin⁹ intelligat: nec aliq; cum aliquo de
re penitus ignota: s; p̄z op^m ex p̄sonē. Et cō/
firmat. Homē. n. quo deus sc̄ipz nominat̄ est
finitū. igit̄ non req̄rit q; si noiatū sit infinitū: q;
z nomē z cū sit finitū: nō v̄r repugnātia. qn li/
gua viatoris illd̄ exp̄mere valeat. Et si obijci
at: q; p̄dāulus vt h̄z Aug⁹ de v̄bis d̄ni li^o. au
diunt ineffabilia v̄ba. z t̄ḡit̄ in sua epla ad Co
rint̄h̄. I n̄ d̄c̄ q; illa v̄ba dicunt̄ ineffabilia nō
qz nō possent dari a loquētē: sed qz sensus capi
nō potuisset ab auditore. sicut subtilia q; p̄fert
maḡ capi nequeunt a rud̄ discipulo. Alteri⁹
qd̄ dicit Henric⁹ q; op̄z symbolū esse loquētū

adiuicē tā in re cognita q̄ in nomie. Dico q;
v̄r est. sed non op̄z q; p̄ferēs h̄eat p̄ceptū de
terminatū vocis seu nois qd̄ p̄fert: sed sufficit
q; h̄eat p̄sum. sicut p̄z in p̄sonis sim p̄licetibus
qui multas res nominat̄ quas nō cognoscunt.
Adā etiā q; nomia reb⁹ imposuit nō oportuit
h̄ere tam distinctā rez notitiā sicut habuit aia
xpi. C Sedo p̄clo. b̄ti celestes z terreni viato
res diuinū trisagiiu distinctis laudāt noib⁹. p̄ba
bat p̄clo. p̄mo de b̄tis. Quicūq; in aliq; sunt ali
qua distincta ex nā rei pōt tale vidēs fm quod
ipm aspiciat fm distincta diuersa formare noias:
sed sic est in deo q; sunt multa distincta ex natu
ra rei. v̄puta. sapia. veritas z c. attributa p̄m̄
tas. filiatio. z cetera relatiōes. igitur z diuersis
p̄nt̄ b̄ti deum noiare noib⁹. Et si obijciat ex bi
cto zach. 9. In dieb⁹ illis erit d̄ns deus tu⁹ v̄r⁹
z nomē ei⁹ v̄ni. dico q; zach. itelligit q; in pa
tria nō habebimus volubiles cogitationes si
cut hic in via. fm b̄ti Aug. forisā totā n̄fam
notitiā v̄nico ituitu h̄ebimus: nō tū repugnāt
q̄n in illo simplici actu reali sint multa relucē
tia formaliter immo distincta: sicut z obiecta: si
cut in forte sunt multe formalitates que v̄nica
realitate reant. hoc etiā innere v̄r p̄sa. 6. Au
diuit seraphicu clamorē clamantez. Sc̄ūs.
Sc̄ūs. Sc̄ūs d̄ns deus exercitū. z in Apoca.
viginti q̄ttuor: seniores clamātes. B̄ndictio z
claritas z sapia z c. Ubi multa ponunt̄ nomia
varijs attributis. S; de terrenis viatoribus p̄
Diony. de diu. no. z de mystica theo. z in epi
stolis ad Hary. z in ea q; est ad Eytū. vbi v̄a
ria ponit noia de diuinis. z p̄ Hugonē de san
cto viato. d̄ celesti Trarēb. q; vidit noia diuina
in alio. multiuoca. diuersiuoca z symboli
ca. Et si dicat q; ista oia noia idē signant realit
erū est quō tāto labore: tāti doctores. sic Au
gu. z Diony. z alij laborauerūt ad p̄cludēdus
v̄nū nomē ex alio si nō foret aliq; distinctio. Et
si q̄rat. v̄r ip̄e deus sc̄ipz diuersia noiet nomi
nib⁹. Dico q; nō est incōueniēs q̄uis sc̄ipz v̄ni
co z simplicissimo fe videat intuitu. q; in ip̄o
actu v̄sōis plura relucēt noia formalit. Et si
q̄rat q; an b̄ti vocaliter in p̄sia vocēt d̄nm. vi
co fm doc. de notū in sc̄do q; satis est p̄gruum
dicere de iustis hoib⁹ q; laudabūt deum voce
sonō. iux̄ ps. Exultabit̄ sci in gloria. z addit.
Exultationes dei in faucib⁹ eoz. Et si dicatur.
vox est aeris emissio. fm p̄m in. 2. de aia. d̄z q;
d̄ns deus supplebit locū aeris vel aliquid̄ erit
ibi locus aeris aere subtili. sicut z corpora bea
toꝝ erūt subtiliora. Et si q̄rat de angelis. v̄rū
laudent vocaliter noib⁹ deū summū. videf̄ di
cere in sua theo⁹ d̄ns Nicola⁹ boneti q; sic. q;
qualiter hoc fiat. in sc̄do forsan hoc aperitur
de locutione angelica. C Ex p̄dictis p̄z error

pon
2clō
batio
sim
clui
bis
myl
eun
mun
ca t
z de
ta il
splē
dor
pal
non
Dy
min
extē
les.
nbiū
cor:
que
uo r
ria
gis
ex c
qd̄ t
subi
repi
Et l
arti.
Q
ubi⁹
hōas
mē
di. S
tra
li. r.
pela
tis.
ann
abst
tatē
hoc
sticc
stati
iō v
hebi
dei t
stio
iuct
pali
effal
ubi.
no
d̄ria
da si

o^o arti.
p^o 2clō
p̄ba^o
donis.
p̄s. 2.
topico.
p̄roba
tio do
ctoꝝ
solēnis.
Cōfir^o
Arg^m.
R̄no
H̄eric^o

Dico q
ni de
suffici
icibus
sunt
orunt
ut aia
y. pto
unt al
quod
noiar
x natu
i pnt
uerse
ex vi
y pnt
nce si
nfam
ugnat
cluec
ctaf
vntca
Sclis
poca
ctio
omia
bus p
in ep
bi va
e fan
i dina
iboly
reali
e Au
leduz
o. Et
omi
3 vi
i plo
Et li
n. di
uum
voce
didit
atur
di q
i rit
i bea
vtri
f. di
ic. h
ictur
rret

ponentiu btos i patria se hfe vt mutos hoies.
Tertio conclusio. In dei catico z mystica z
symbolica vere resonare noia ferunt. pbat con
clusio. Ex qbuscuqz puenit laude deo dicere. ex
his puenit z deum noiare. sed ta symbolicis q
mysticis noibz puenit laude deo dicere. ergo z
eum noiare. maior pz. qz fm phm. laus est fer
to extollés magnitudinē vtus; qd sit p noia.
minor pz p auctē Dion. de diu. no. z d myli
ca theco ad gapu de caligine. vbi habitat deus
z de alijs eplis suis. vñ nūc mystice of aia. iux
ta illud. Jurauit dñs p aiaz suā. nūc symbolicē
splēdor z speculū. ad Hebr. i. Qui cū sit splē
dor sub e eius. Sed qrit qd sit magis pnci
pale. an nomē mystici: an symbolicum. dico q
nomē mystici. vñ noia symbolica fm pmenta.
Dyo. z tex. sumunt ex creaturis visibilibz: no
mina vō mystica ex creaturis invisibilibz: rō igit
erigit: vt sicut pfectiores sunt creature inuisibi
les. vt angeli. qz visibiles vt hō z leo: sic nomia
cornū inuisibilibz pfectiora sunt alijs. Et si
querat qd est mai' nomē iter mystica. dico sal
uo meliori iudicio q seraph. vñ z signū amo
ris excellentissimi i tali effigie scissimū suis pla
gis insigniuit Francū. q ta mystice qz symbolicē
ex creaturis solit' erat collaudare creatorē. fz
qd de eo cātat. Hic creaturis iperat qui nutui
subiecerat se totū creatoris. quequid in rebz
rept delectamenti regerit in gloriāz factoris.
Et hoc de secūdo articulo.

Quantū ad tertiu artic. sunt iuxta tres
cōclusiones tres difficultates.
Pria difficultas. qd est nomē magis expit
mēs dinā eētiam. dicit scūs Tho. in scripto
di. 8. q. 1. q istud nomē. q est. Et corroborat vl
tra deū Hiero. triplici aucte. pma ē Dama. in
li. i. finax dicēz. q hoc nomē. q ē signū qñ qdā
pelagus inuente bonitatis. Secda ē Dion. dicē
tis. q eē ē pma pfectio cui z viuere z itelligere
annectunt. Tertia ē Auicē. dicētis q qd ditas
abstrahit ab esse. qñ at dico: q ē. z capio qd dī
tatē z eē: ita vtrūqz includo. Et li qraf: qliter
hoc nomē q ē. dī i greco. dī q fm pmenta. my
stice theologice pōt vocari ypusos: qñ sup sub
stātiā. qz ly q dicit infinitatē qz ē. pnomē infinitū.
iō vltra dicit sub am. Et si vltra dicat qliter in
hebreo. dico q istud nomē q ē: vñ dicit nomen
dei tetragramaton qd extat ppositū ex qtuor
lris hebraicis. s. he. beth. iorh. z van. q simul
tūctē faciūt heu. vñ z i lege erat nomen pnci
pali'. vñ rabi moyses dicit hoc eē nomen dei in
effabile. Et Secda difficultas. vtz viatores i pa
tria deū laudēt his noibz qb' eū laudabant in
via. Dico q noia dina hic i via sunt in triplici
ofa. qdā. n. sunt a creatura z p creaturas. secū
da sunt a creaturis z in creaturis. tertia sunt a

creaturis nō l creaturis nec de his loquor: que
hñtur ispiratiōe. Tūc dico q p' nō manebunt:
qz fm Verh. nō ē opus scala tenētī sūmū: sed
bñ scda z tertia. C 3° difficultas. vñ icipit de
noiarī symbolicē seu mystice. dico q icipit no
mīnari symbolicē a qlibet creatura qstūcūqz
mīnima sit si ipostet aliq p' creaturē deo puenit
entē. z sic ascēdit vsqz ad vltimā visibilē. z ibi i
cipit noia' mystica: ita q vbi desinit sūmū in
pfecti grad' icipit mīnīmū pfecti grad'. fz dīo
ny. de mystica theologica. c. 2. Et ascēdit vsqz
ad spū deo pximiores. Et sic pz de qōne quid
sit dicēdū. v3. q noia z mystica z symbolica dī
uinis recipiūt i p'ioibus seu sermonibus.

Et tunc ad argumēta. C Ad p'mū dico
ad minorē q duplex ē pportio.
f. p' mēsuratiōis. z sic nō ē pportio. Vel attin
gētie: z ista ē. z sufficit. C Ad 2° pceptū solu.
mystice theologice dico q dīctio d3 eē respe
ctu eiusdē: z ad idē: z in eodē tpe. vt h3 Arist.
in p'mo p'ierme. z p'mo Elencor. mō at alto est
affirmatiua vera in istis symbolicis: qz ipropie
alio mō negatiua vā: qz pprie. vnde loquēdo p
prie. ista est vā. de' nō est leo. z ista est ipropie
vera. de' est leo. z hoc est qd dicit affirmatōz
z p'cordantiā: ab in qd est nō: z pactum pacti.
C Ad tertiu dico ad minorē: q ex h'mōi noi
bus nullus extat error nisi malis. sed excitatio
ad laudē dei in oib' creaturis: z pp eos nō est
curādū: nō. n. remouēd' est ille passus in euan
gelio. p' maior me est. z si in illo errauit arri'
ex hinc p'ez maiorē ponēs filio: sic in pposito
z sic pz ad qōnem. C Ex ista vō distinctione
sicut zc. P'ria ē. diuino noie sūt. p'ria atqz cōia
p'stitudinē. Dicit p'lo: q noia dicta de deo sūt
in triplici dīa: qdā p'ria. sicut p'ntas: qdā
cōia: sicut dīntas. qdā p' s'itudinē: sicut lux. ca
racter zc. Et deducit ista p'lo a pncipio dīstī
ctiōis vsqz ad capl3 illud. sciēdum est igitur.
C Secda p'lo. Noia dina aut referūt: aut sub
stātiua p se dicunt. dicit p'lo: q noia dina: aut
dicunt sub az: aut relationē. Et ponitur ab illo
ca. Sciēdus est igit. vsqz ad. c. illud. De'. n. nō
est magn' zc. C Tertia p'lo. p'fert rectitudo
q de' dī sua magnitudo quo magnus ponit.
dicit p'lo. q de' ē magnitudo qua dī magn'.
C Et ponit ab illo ca. ds. n. non est magn' zc.
vsqz ad finē dīstōis. C Sequit in textu.

3ª dub.
Rño
Ad ar'
Ad p'
Ad 3°
Ad 3°
p' p'lo.
3^a p'lo
3^a p'lo.
Text^o

Redicris adiciendū ē: q
oia noia. Hic si
gnat. 23. distinctio hui' p'mi. In
qua postq in pcedēti distinctio
ne egit magi de diuinis noibus
in gnāl: nūc agit de eisde in spe
ciali. z scindit in tres partes. In
f

prima de subali noie agit. In scda de relatiuis metio ponit. In tertia relatiuoz ppatio tigitur. secuda incipit ibi distione. 26. Nunc de pprietatib' psonaz. tertia distione. 33. Post supradca interi' p'siderari. C' P'ria itez ps in q' agit de noie subalini tres ptes distidit. Nota. n. e' intetio magi in istis trib' distionib' o'ndere q'liter catholice in diuis dicunt tres psonae: hoc no me psona significet sub 03. 2. nome subale in diuis no dicat p'f: Sicut no dicimus tres deos nec tres eternos. Et lo has tres distiones sil' expectio: q' eade e' ma. Hic magi tria facit. P'ri mo. n. hoc nome psona a coi regula excipit: q' d' tres psonae in plurali: h' psona significet sub distia. Scdo qd sil' in diuinis nuerus det' vt q' dicim' tres psonae: qd signat tres. tertio qd psona significat clare ap' o'ndedo qd significam' cu' dicim' tres psonas. scda incipit distione. 24. Hic diligeter inq'rit 03. 3' di. 25. P'terea coi derand' q' h' nome psona. C' h' itez p'p'cula q' est di. 13. in q' a coi regula h' nome psona excipit i tres ptes distidit. pmo. n. a regula daf' exceptio. scdo p' exceptionez daf' obiectio. tertio claret breuis epilogo. scda incipit ibi. S3 q'ritur cu' dicam' p'ez 3 filiu' z spum'scu'. tertia ibi. I' a vt puto sufficienter ostensum est &c. C' Et tuc sequit' distictio. 24. in q' o'ndit magi q'liter in diuis nuerus di. Et diuidit in tres ptes. In pma qd vn' vel plures diuidit o'ndit. In secuda: qd duo vel tres plane elicit. In tertia qd disticta trinitas z trin' clare exp'mit. scda incipit ibi. Ita et cu' dicim' tres psonas &c. tertia ibi. Cu' at dicim' distictae sunt psonae &c. C' Et tuc sequit' 25. di. In q' o'ndit quid hoc nome psona significet. Et ista distictio in tres p'tif partes. In pma scrupulosa p3 qd. In secuda falsa fert solutio. In tertia magi claret opio. scda incipit ibi. Quibusda' vt q' noie p'oe. 3' ibi. Sciend' e' igr' q' h' nome psona multiplicatioz facit. C' Et ista diuidit i tres ptes. In pma o'ndit q' liter h' nome d' i plurali. In 2' q'liter z d' i singulari. In 3' q'liter i pprietate fatur psonali. scda incipit ibi. Nunc ip'ciam' vtz scd3 &c. tertia ibi. Deide q'rit: vtz fm eade rone &c. C' Et hec e' diuisio h'az triu' distinctionu' in generali. C' Circa quas &c.

Utrum personaz nuer' i diuinis ad pma vel scdaz itetione attineat. C' Et ar' q' ad scdaz itetione p'tineat: z psona z nuer'. P'rio sic. Quicunq' est aliqd' coe ali quib' n' existes eis e'ntiale: illud e' scda intentio: sed psona e' cois oi idiu' nae intellectualis: nec e' eis e'ntialis. igr' scdaz z no pma p'oit itetione. maior p3: q. n. gen' e' i plus q' aial z color: z no p'ur nec de aial: nec d' colore in qd d' scda itetio. h' minor p3. na' in incarnatioe filij dei

assumpta e' h'iana na' in artho. h' Damia. scda idiuuio. no i psona qd e'it iposibile: si psona e'it qd e'ntiale idiuuio. C' Scdo arguit sic. Quicqd' d' de supio: d' de inferio: i p'mio itetioib' iux' sniam p'ia i p'ituz: qn' altez debeat p'ur z sc. soli ista r'ia excep' e' i scdis itetioib': sicut q'uis aial p'dicet de hoie z gen' de aial: no t'n gen' p'dicat de hoiez h' psona sit cois p'z z filio: aliqd' t'n d' de psona qd non de p'fe z filio. igr' psona dicit scdaz itetione. minor p3. qz psona h' Aug. d' a se: p' v'io aut filii' no sed ad aliud. C' Tertio af' sic. vbi cuq' locus a diffinitione tenet ibi h'z locum pma itetio: sic dicedo ho: igr' ronale. z ecotra: no h'z r'ia itetia nisi in secudis itetioib'. vñ no sequitur aial ronale e' diffinitio. igr' ho est diffinitio. h' psona ad p'ez z filiu' z spum'scu' no tenet loc' diffinitione ad diffinitu': igr' psona scda a d' itetione. pbat minor: qz psona diffinit' p' indiuuio. h' p' aut filii' no. It' d' diffinit' per filiu' z psona vo no: cu' no dicat ad aliud. vltima si persona d'icat secunda intentione. igr' z numerus cum fundetur in persona.

In oppositu vero af' nullu' nome secundae intentionis signat sub am: h' nome psona signat sub am. igr' no e' scde itetiois. p3 minor. An' Hugo li. de sacris. pte pma. li. i. 3. vñ soluz nome e' subale: qd de singulis d' singuli i ista. t'n no d' singuli. sed p' p'nu'ciaf. s. psona. Et aug. 7. d. tri. a se q'ppe d' p'oa sicut bon' z magn'. Et anel. i. sine monologion. q' sunt p'sone tot sunt substantiae. C' In ista. q. ad alias p'formiter sunt tres articuli declarandi. P'rim' trium terminoz expostitiuus. Scd3 triu' p'clusionu' positiuus. Tertiu' triu' difficultatu' motiu': iux' tres p'clusiones.

Quo ad p'mu' arti. p'rim' termin' e' p' psona. psona. n. fm doc. deuot'. 23. di. hui' p'mi q. pma q'si p se vna: qz actuali vltia actualitate: seu d' q'li p se sonas: qz quanda' qd d' dicit dignitate. z inde est q' excellentes viri in ecclesia dei dicuntur p'sone curati q'li p se sonantes. Addit tertio doc. deuot' q' i signu' hui' z ob hui' nois reueretia cu' deberet p' arte gramatice penultima hui' nois p'sona coe p' elogaf: vt magis sonet. h' cu' reuerentia qd ad istu' tertiu' o' stat. vñ dico q' psona h' penultima loqa. o' eni an. n. elongat in medijs. Unde Alex' de villa dei in suo doctrinali dicit. Lo ga fit o. sup. n. sed sindonis excipiaf. sardonie atq' dyacon' &c. Nota scdo q' ista tria se h'nt ordinem. Indiu' sup'm' z psona. I'is. n. psona est suppo' no e' p' persona. n. soli est in na' intellectuali: aut ronalis. An' Boe. li. de duabus naturis z vna psona xpi psona diffinitio. C' Persona e' nae ronalis ind' sub a. I' d' fm' p' r'ia

diuisio.

distio

Titul'

Arg.

de fi
ctus
mag
stali
supi
po'
sup
ref
loc
ma
uid
cul
sed
par
phi
mia
tini
det
mo
sub
q'
fm
sop
tra
nae
loc
dici
rue
pat
in f
pol
cto
q' t
cut
p'ri
sici
da
Te
int
dun
tud
nu
nu
mu
Ar
ra
s
m
diff
tio
tet
vt i
ref
ra
scit
as

1. scilicet
i. persona
sunt sic
mis in
z de ob
s itatio
en? de
ona sit
non de
e. mis
li? no
ocus
r. 2.
etio: sic
a insti
iutur
itio. s
loc? d
da d
p ind
er filio
lterius
f z nu
me se
signat
igr no
factis
qd de
ist. sed
e qd
ne mo
tie.
es art
z expo
Terri
nes.
i? e p
uota
tuali
quan
lletes
ti qd
signi
t p ar
a cor
a q ad
enult
Ande
ur. 2
domi
hinc
pona
na in
tabna
p. Per
Rich.

de scō vic. 21. e. i. de trini. psona est nature itelle
ctualis incōicabilis xrii. Idē dicitur tertio nfi
magis: vñ psonā diffimētes dicit: psona ē ypo
stasis distincta, ppuetate ad dignitatem ptinēs.
suppositū vō repit in oi suba. sicut dī l co sup
po^m. 2 apis suppo^m. nō tñ psona. Rursus oē
suppositū ē idiuuidū: nō ecōtra. nā rō idiuuidū
repit in accitūb: sicut dī: hec albedo: hic co
lor: nō tñ rō suppositi. Addit qro ff fran. de
may. 23. di. q. i. ar. 2. pticularē. z dicit q: oē indi
uiduū ē pticularē: sed nō ecōtra: qz spēs ē pt
cularis: qz ps gñis sub iua: nō tñ ē idiuuidua:
sed salua sua reuerētia ipse capit nimis iprope
pticularē: nec isto mō loquēdi repti sunt vti
pbi. ¶ **¶** Nota tertio q in greco funt qtuor: no
mia. s. vñia vñosis. ypostasis. z. psona. Et i la
tino corepōdēt alia qtuor: nā vñie corepō
dēt ecētia. vñosis subsistētia. ypostasis suba. licet
modo vtamur. p ypostasi subsistētia. z p vñosi
suba. psona vō corepōdēt psona: ita q illb
qz in greco dī psona: in latino dī psona. z dī
fm Tho. in scripto. di. 23. q. i. a pro qd est in: z
sopon facies ab istis q lauabāt facies suas in
tragedijs z comedijs vt certas notaret perso
nas. vey ē tñ q greci non vtunt noie ypostasis
loco psonē ita q vbi nos dicim⁹ tres psonas
dicūt tres ypostases. ¶ **¶** Scōs termin⁹ est nūc
rus qñ intus meris. i. diuisiōis. vel a numa im
patore q numeris iudauit. Ande fm Aristo.
in pdicamentis. numer⁹ est qdā spēs qñtatio
positiōe carēs sicut opus. ¶ **¶** Tñ noto hz do
ctorē venerabilē albertū in suo phie ppendio
q triplex extat numer⁹. numer⁹ numeratus si
cut dī in. 4. phycor q tps ē numer⁹ mot⁹ fm
prius z poster⁹. Scōdo numer⁹ q numeram⁹.
sicut vñū duo tria. z h ē o^m arismetice: z ē qd
dā ens reale dē pnto qñtatis: z sic capis in. q.
Tertio dī numer⁹ numerās: z h ē aia: seu alia
intellectualis nā: z forsā itellexit plato d isto
dum dicit q aia ē numer⁹ seips mouēs. ¶ **¶** No
to vltēri⁹ q ista tria se hñt p ordinem. multi
tudo. numer⁹. aggregatio. oē. n. aggregatum
numeraf nō ecōtra. Nā trinitas in diuinis est
numer⁹ nō tñ aggregatū. Nā. n. numerus est
multitudo nō tñ p. p. ecōtra. nā numerus hz
Arist. io. metaph. multitudie mēsurat. mensu
ra āt quodā signo mēsuratū pcedit. ¶ **¶** 3⁹ ter
min⁹ est intentio. ¶ **¶** Nota breuiter q ista tria
differūt pima intētio. scōda intentio. scōda iposi
tio. ¶ **¶** Pria. n. intētio ē rei qd dicit qd pma in
tētio: qz pmo tēdit i aiaz sed itellectū mouēdo
vt itelligat sic ē hūanitas. Scōda itētio ē qdam
respcis rōnis ex collatiōe prie itētiōis ad cete
ra oia: sicut pparado hoies ad sua idiuuidua na
scitur scōda itētio q dī spēs: z pparado aial ad su
as spēs nascit scōda itētio q dicit gen⁹. Et dī se

cūda itētio: qz scōdo itelligit: z in pma fundat z
est sp in mente. Tertio dī scōda ipositio z nihil
aliud ē nisi scōda intentio explicita aut in voce
aut in scripto. de qb⁹ ē ipositio. vñ relatiue ad
scōdā itentionē sūt dicit scōdā. sed in numero
posset dicit tertia. Et hoc de primo arti.

Quantum ad 2^m arti. sunt tres conclusio
nes. Pria ē. psona hz suo i
tellectu formalr simplice dicit icōicabilitē:
pria tñ in scōdā cēse itētio. pbat pmo conclusio
quo ad hoc qd dicit psonā formalr dicere icōi
cabilitatē. Et q ad hoc noto qd dicit doc. sub.
hac dīstōne z ampl⁹. 2. di. q. 3. in solone pnci
pali. Aliqd inqd est cōicabile duplr: aut sic vñe
suo singulari: sicut cōicaf humātas psoni aut
fortz: z ista dī cōicabilitas qā. z nō solū q. qz il
lud cui cōicaf ē illud cōicātū. z nō solū eo: sicut
plato dī hō. Scōdo aliqd cōicaf: sic forma māe:
vt aia corpi: ista dī cōicabilitas qz: nō qd. vñ
cor: p⁹ cui cōicaf aia nō ē aia: s; bñ aia aiatur: z
ista duplex cōicabilitas negaf in psona: psona
. n. nec cōicaf: vt vñe suis iserionib: qz ē vltimū:
nec vt q ad qd. qz nō se hz ad modū q: ecētia ve
ro diuina ē. Et. n. q diuine psonē sunt de: z
pntur vt qd. qz p⁹ est de⁹ z fili⁹ ē de⁹. Additur a
doctore deuoto tertia icōicabilitas di. 25. q. 2.
qz persona cōicabilis vt se digniori: z hoc q
maxime psonis puenit diuinis. Hoc habito. p
bat ista pare. Quicūqz in diffinitione alicuius
ponunt aliqua i recto z aliqua in obliquo pnci
cipalius pertinet ad diffinitū ea que sunt pos
ta in recto q ea q in obliquo. pz exemplo. dī
finaf. n. limitas: z dicaf nali curuitas. pncipa
lius pertinebit ad formale limitaf curuitas q
nali. sed sic est q in diffinitione persone ponit
icōicabilitas in recto: cetera in obliquo: igit
formalius pertinet persone icōicabilitas q ce
tera. pbat assumptū. di. n. diffinitō personā. Ri
char. dicit psona est intellectualis nā: ecce in
obliquo. In recto vero ponit icōicabilis ex
istētia. Idē Boe. Nāe rōnalis idiuuidua sub
stātia. Indiuuidua. n. debz capi pro icōicabili:
alioquin diuina essentia recte psona. z aia separa
ta. Et si dicaf q etiā in recto ponit apud Ri
char. exīa z suba apud Boetū. dico q hoc n
obstat: qz icōicabilitas ponit qñi determina
tio tā exīe in Rich. qz sube in Boe. ¶ **¶** Alte
rius si dicaf q est 3⁹ eōem opinionē dicentē q
psona significat subam z excipit a regula cōis
qz cetera noia significātia subam pntur de oi
bus simul in singulari: persona non: sed in pl.
qz non dicitur pater z filius sunt vna persona.
s; due. Dico q hoc nomē psona signat multa
in diuinis. primo. n. signat illā icōicabilitatem
que est formalr ei⁹. scōdo signat aut patrem aut
filiū aut spm scm. cui inest ista icōicabilitas.

2⁹ arti.
p⁹ cōiō.
pbatio

Aliqd
ē cōica
bile du
pl.

doctoz
deuot⁹

Rich.
boct⁹

h non
psona
signat
multa i
diuinis.
f 2

tertia signat essentia seu subaz diuina. Et hoc sufficit ad saluandū q signat subaz. Et si oppo-
 nac q in isto mō pf possit dici signare sub am.
 dico q nō ē p hie qz pf de suo pmo intellectu si
 gnat rlonē posituā. s. pntitates. psona nō: sed
 simplicē negationē i genere. ¶ Sēda ps con-
 clusiois q. s. sit pme itentiois nō scde: pbat qz
 cui? eē est sequeltrato oī ope intells est pme i-
 tentiois. hmo est qd signat psona: igr est pme
 nō scde itentiois. maior: p3: qz itentiois scde sē
 p actū rōnis ex pmo arti. minor: māifesta est: z
 pfirmat: qz scde itentiois nō adorant: nec sunt
 termin? pductiois realis. z tñ psona adozaf: z
 est termin? realis. pductiois in filio z spūscō.
 ¶ Ex quo infero q ff grā. de mayro. di. 23. h?
 pumi. q. 1. arti. 2. nō bñ dicit dicēdo q psona ē
 nomē scde itentiois nō prime: p3 ex pclone: z
 corobozaf: qz scda intentio ē ens rōnis. psona
 qz ens reale: sed ipse. q. 2. eūsdē distōnis. ar. 2.
 negat q scda itentio sit ens rōnis. imo dicit q
 est a pte rei. Tñ dicit in snia q pma itentio est
 rei qdditas: z quo ad hoc vez dicit. s3 addit q
 illa cōcabilitas q inest a pte rei qdditati in se
 eūdo signo. sicut passio. p3: a dī scda intentio.
 Sicut. v. g. humanitas ē cōcabilis suis indiu-
 dicit. a pte rei. ista cōcabilitas dī scda itentio.
 sed hoc est falsuz: tūc. n. logica esset scia realis:
 qz h̄et obm reale z nō ens rōnis. qz tūc opoz-
 teret alia noia dare artib? liberalib?. vt. s. qdri-
 uū dicere: pēthauū: qz logyca eēt quinta rea-
 lis z triniū bñ? qz sola grāma? z rhetorica ef-
 sent fermotōales: iō tenēdū ē cū doc. sub. qz p
 sona dicit nō secūdā: sed pma itentioē. Ar? vo
 ei? soluent in pede qōnis de pto vno vbi argu-
 it p viā syllogistica sic. Si. n. psoa eēt pme i-
 tentiois eēt bonū ar?m. p3 est psona: sed nō est p-
 sona filij. igr nō est p3 filij. Dico cū sua reueren-
 tia q illa nō est cā: sed cā est: qz addit in mino-
 ri vna pditio: q nō est in maior: z quoties fit h
 nō valet syls: do simile. qeūqz dicit te esse lapi-
 dē: dicit te eē subam. sed qeūqz dicit te eē sub-
 stantia dicit vez. igr qeūqz dicit te esse lapi-
 dē dicit vez: defect? est ibi: qz vez est in mino-
 ri nō maior. ¶ Sic in pposito. vel dicēdū est
 q rō est: qz hoc nomē psona nō dicit relatiōez
 positue sicut p3: iō nō o3 syllogismū pcludet.
 vel tertio: qz arguit in tertia figura ex minor
 negatiua. qd nō v3. ¶ Sēda pclusio. nūer? for-
 maliter positū in diuis repit: probaf pclusio.
 vbiūqz repit trinitas. ibi formaliter ē nūerus.
 sed in psona diuis ē trinitas. igr ē ibi nūerus.
 pbat maior: vbi repit min? cōe includēs supe-
 ri? ibi repit z sup? sicut vbi repit hō includēs
 z aīal inclusus. minor ē bēi Job. i. Jo. 5. Tres
 sunt q testimonij dāt in celo. p3. vbi z spūsan-
 ctus. S3 q iste nūer? sit positū? pbat. ¶ E in

cludens positū ē positū: qz iposibile ē p-
 natūū pstitū ē positū: sed nūer? includit
 distinctionē q ē qdā positūū. Dē. n. qd nūe-
 raf distinguit: igr oīs nūer? distinctio est: p
 locū a pūgaf. ¶ Ex quo infero q salua pace
 z reuerētia totali magis nri in. 24. distōne. nō
 solū i diuinis nūer? priuat sed ponit. positū.
 magis snia: sicut p3 in tex. nio q solū est nūer?
 in diuis negatiue: vtputa qñ dicim? sunt tres
 psonē signam? q in diuis nō est solutudo: se-
 munit dictis beatissimi hylarij z aug. Sed cū
 sua reuerētia. nec hylari? nec aug. ē pto eo. ne-
 gāt. n. solū pluralitatē eēntiaz. nec dicit quā
 in diuis positue sit nūerus psonaz: z ista opi-
 magū tacta fuit etiā ab eo. di. 2. vii z dicit do-
 ctor deuotus di. 24. q. 4. a nris magis parif.
 in hoc loco cōiter nō tenet. Et si grāf vtz sit p-
 mus locus vbi dimittat. dico q sic s3 viā doc-
 sub. q dicit q magis posuit caritatē creataz. vt
 patebit di. 17. si tñ dicaf q nō posuit distinctio-
 ne. 17. eēt p3: locus z hic scda. ¶ Tertia cō-
 clusio. tā psona q nūer? fm vnuocā de deo z
 creaturis dicunt rōnē: pbat vnico medio. ¶ I-
 lud est vnuocū cui? est nomē vni z rō vna. s3
 sic est de psona z nūero in deo z creaturis. igr.
 maior est pbi in antēpntis. Vnuocā sūt quop
 nomē est cōez rō sub e est eadem. sed mior p3.
 nā sicut persona diuina est nē itlectualis in-
 cōcabilis exi? sic z humana. ¶ Ex q p3 scñ
 Tho. min? dixisse i suo scripto. di. 2. 5. q. 2. negā-
 do psonā vnuoce de deo pdicari z creaturis.
 p3 ex pclusionē. Corobozaf. qz qdā cōicari
 puenit diuinis psonis inquātū persona puenit
 z creatis psonis. z ita est vnuocum nomen p-
 lone. Et hoc de scdo articulo.

Quantum ad 3^m arti. sunt tres breues
 difficultates iuxta tres cō-
 clusiones. ¶ P3ia. quō pōt psona pmo signā-
 re illā incōcabilitatē cū rideaf ad interroga-
 tionē factā p qd: z qd dicat sub az: dicit doctor
 deuot? .25. di. q. i. qz quid solet capi triplr. vno
 dū cognito noie qñ de diffinitōe: sicut dū scio
 qd signat hō. qro qd est hō diffinitue. scdo q
 rit qd. de noie magis expōsio sicut si mihi dicat
 nomē qsi ignotū peto ego qd est istud nomē.
 tertio dū qñ de supposito sicut in. 4. metaph.
 ptra Platonē q posuit vni eē pncipiū rez. di-
 cit Arif. grēdū ē qd vni: z hoc mō nō op3 qd
 qñf subam. s3 suppo? hoc mō ē in pposito. nā
 qñtū? hereticis qd sunt tres. responderet eccle-
 sia: tres psonē. ¶ Sēda difficultas: qz fm Ari-
 sto. in. 3. physicoz. nūer? cātur ex diuisiōe cō-
 tinuū. ex quo igr in diuinis non est p3: quō fit
 ibi esse nūerus. dico q nūer? mālis causaf
 ex tali diuisione. z de illo loquitur pbs. Est au-
 tem aliū nūerus q solū requirit vniōez in

vni-
 tur
 z ist
 pp.
 tia t
 in d
 pnt
 tur
 soni
 stral
 z sul
 sone
 ¶
 d ar
 d p
 rācis.
 d 2^m
 vera
 guu
 tā so
 to in
 tre:
 qz ef
 d 3^m
 est d
 nozi
 nit
 tur
 i
 max
 cōic
 qua
 ¶
 pclo
 C
 nit
 na l
 dū
 z a p
 tis
 z
 pclo.
 nis
 nif
 i
 deo
 sitae
 ¶
 pclo.
 C
 stāti
 uini
 tis. i
 capi
 ded
 ¶
 ist. 26.
 Exr?
 ¶
 iustio
 dē i

3^a para
pclusio.

iproba.
grācis.
d may.

Appli-
catio.

2^a pclusio.
pbatio

Joā. i.

vnivocatio: sicut abrahā. ysaa. et iacob. et dicitur tres hoies. de quo loquitur aug. in. 7. de tri. et iste e in diuinitis in tribus personis qui sunt in suis proprietatibus: et sunt idē in diua eēntia. Et tertia distinctas: qz nueri creaturis ē qddā accēs: in deo aut non est accēs: ex diltōe. 8. quō igit pnt esse eiusdem rōnis. idē de psona q in creaturis esse limitata. i deo nō. dicit qz tā nueri qz psona iniquitate puenit deo atqz creaturis abstrahit a limitatōe et illimitatōe ab accētē et suba: et ceteris silib. et sic p3 ad. q. q. v3. tā psona qz nueri in diuinitis ad pma ptnēt itē dōz.

Et tunc ad argumēta. Ad p̄mū dico q maior ē falsitas caliditas ē cōis igni et aeri: tū nō ē eis essentialis. minor est ē s̄ frā. di. 23. q. i. arti. et in si. vbi ponit indiu. mē cōis psona. iō nō est mix si assumptū est cōis a vbo dei nō sumpto minus cōis: sicut aīal ē vbi nō est hō. Ad 2^m dico q maior ē vera nisi illa sint in q̄b inferius et sup̄i distincti: sicut ens est cōicabilis et non fortēs: et tū tā fortēs qz ens sunt pme intētōis: sic in ppositio in esse a se distinguit h nomen psona a patre: et filio iō nō currit. vel dicatur ad minorem q esse ad se et ad aliud sunt scdē itētōes: et nō est diuersitas ex pte psonē. Ad 3^m p3 ad minorē: qz idiuinitū ē et intētō. iō diuersitas venit ex pte sui nō psonē: qz addit q p̄i diffinitur p filiū nō psona: dico q nō o3: cū in hoc qz maxime distinguit. sicut nō o3 qz Plato sit cōicabilis q et p̄natis. Et sic p3 ad. q. Et ex qualibz haz tribz distinctiōn̄ elicit vna cōclusio. Cōclusio ex di. 23. ē hec. sub alit psona ponit et p̄r de tribz d̄f. dicit p̄lo q hoc nomē psona signat subāz: et d̄f de tribz p̄dōis i plurali: sic dū dicim̄ tres psonē. p̄ia p̄s p̄dōis deducit a p̄ncipio p̄sonis vsqz ad illud. c. hie oīz qō factis et scdē ps a p̄dico. c. vsqz ad finē distinctiōnis. Cōclusio p̄lo. nulla diuersitas in deo ponit nec singularitas ibidē q̄rit. dicit p̄lo q in deo nec ē singularitas siue solitudo: nec diuersitas. et hāc mixtū. pbat magis p totā diltōe.

Ad 2^m p̄lo. Tertia cōclusio. de eēntia p̄dōis d̄f cū h sub stātia clare exp̄mit. dicit p̄lo q psona in diuinitis trip̄s d̄f. vno mō. p eē. alio mō. p suppositio. tertio. p proprietatibz suppositoz: qz in textu cap̄i sub st̄tia. p supposito et p̄ proprietate. Et deducit ista p̄ p totā. 25. d̄f. Cōsequit in textu.

¶ Vnde de proprietatibz psonaz q̄s frequēter et. Hic signat di. 26. huius p̄mi. in q̄ post q̄ magis i tribz distinctiōn̄ p̄cedit̄ egit de proprietatibz sub st̄tiis. nūc agef incipit de relatiuis. Et d̄f d̄f in tres ptes p̄ncipales. p̄mo agit de p̄prie-

tatibz eternis et p̄sonalibz. In 2^a de r̄sonibus eīnis nō p̄sonalibz. In 3^a de r̄sonibz mere tēporalibz. 2^a incipit di. 28. p̄ r̄sonē considerari o3 qz nō t̄m tres p̄dicit et. 3^a di. 30. Sūt. n. qdā q̄ ex tpe. Cō p̄ itēz ps i q̄ agit de r̄sonibz eternis et p̄sonalibz i tres diuidit ptes. In p̄ia oīdit q̄b p̄prietates dicte assignant. In 2^a quō. p̄prie vocent. In 3^a q̄lter noie vario expr̄mant. p̄ma i p̄nci. h^o di. 2^a ibi. Iā de p̄prietatibz p̄sonaz v̄i deam. 3^a i p̄nci. 27. di. Hic q̄rit p̄t v̄i p̄prietates et. Cō parte p̄ idiuina manēte. 2^a i q̄ oīstē dit m̄g q̄lter hē p̄prietates noie. p̄po vocēt sc̄t d̄f i tres ptes. In p̄ia oīdit qz hē p̄prietates locū nō h̄nt accētis seu aduētici. In 2^a dubi^o et eiusdē solo circa p̄sonā tangit filij. In tertia circa sc̄m flāmē cuiusdā ponit veritas dubij. fa incipit ibi. Hic q̄rit quō dicat. p̄prium eē nato deo. 3^a ibi. Hic q̄rit q̄ v̄i p̄ vel filij et. Et hec ē d̄fio p̄ntis d̄fōnis. Cō circa quā q̄rit.

¶ Utrum per notiones seu absoluta sint diuina p̄stituta supposita. Et ar^o q̄ absoluta triplici medio. Cō p̄mo sic. nihil agit non exis: sed q̄nare est agere. igit p̄ p̄ba bet eē anq̄ q̄niet: sed non p̄ p̄fuitate: qz p̄ generationē est p̄f. q̄ p̄ aliā r̄sonē: seu p̄ absolutum: s̄ alia r̄sō nō r̄p̄it nisi inaccessibilitas q̄ non p̄stituit: qz est p̄uatiua: igit p̄stituit per absolutum: et ita de alijs p̄sonis. maior p3: qz implicat q̄ aliq̄s agat: et qz nō sit dū agit. sed qz inaccessibilitas nō p̄stituit: p3: qz nullū positi^o p̄uatiuo seu negatiuo p̄stituit. Cō 2° ad sic. p̄ncipioz aliq̄d tertij p̄stitutiū adinūcē d̄z eē r̄sp̄ctōis: s̄ r̄sō solū suū r̄sp̄ctit obm̄. igit neq̄ r̄sp̄ctio: aliq̄d p̄stitueret: ita relinquit qz absolutus p̄stituat. maior p3: qz p̄rio ē vno p̄stitutiū et p̄uētus q̄ sit p̄stitutiū: sicut p3 i p̄stitutiōe meta^o. et p̄fica de aīali et r̄onali: et corpe et aīa. sed minor. p̄bat p̄ p̄m in p̄ntis. relatiua sūt q̄rit eē est ad aliud se h̄fē: et pp hoc a p̄latone p̄rio dicta ē relatio ad aliqd. Cō Tertio ad sic. p̄ p̄t h̄fē eē ante q̄ generet: et ita p̄stituit p̄ absolutum. igit et actu cōstituit. et ita p̄t argui de alijs p̄sonis. p̄ia p3 p̄ p̄m in. 3. p̄p̄coz. In p̄p̄tuis nihil differt eē et posse. s̄ assumptū p3 p̄ r̄fic. de tri. 3. ca. 16. Si vna p̄sona eēt nihil. p̄h̄beret h̄fē cā plenitudinē sapie. certū ē aut qz nō itellecū falso s̄z vero loquitur auctas: et ita possibili.

¶ In oppositū arguit Math. vlti. Ite baptizates eos in noie p̄ris et filij et sp̄s̄c̄i. Et. i. Jo. 5. Tres sunt q̄ te. stimonij dant i celis: p̄f̄ d̄bū et sp̄s̄c̄i. Et h̄f vbi cūqz loq̄t scriptura de d̄m̄is p̄sonis. loq̄t p̄ relatiua et nō p̄ absoluta qz significat qz relatiuis p̄stituantur non absolutis. Cō In ista. q. ad alias p̄fom̄iter tres s̄ articū. Deartipum^o triū terminoz d̄claratū. sc̄dō triū p̄lo.

dist. 26. titulus

Ar. p^o

Ar. 2.

Ar. 3.

in op^o p̄me Jo. 5.

Deartipul. f 3

cluidit
5 nūc
1: 13 p
i pace
ne. nō
uit. n.
nueri
t tree
o: 2 se
ed cū
o. ne
quā
i op̄i
d do.
ar. 13.
sit p̄.
az. vt
nctio
a cō
de o
3. I.
na. 13
1. 19.
uo. 2
p 2.
3 in
sc̄m
regā
ris.
icari
rent
m p̄.
eueg
cō.
ignā
oga
cto.
no.
sc̄o
q̄.
icat
mē.
p̄.
p. di
i. qd
i. nā
eclē
Zri.
e cō
ō p̄
afaf
e an
3 in

num positivus tertius triuz difficultatum iuxta tres conclusiones motivus.

1° terio
e notio
a nosco
Notio
capitur
triplr
1° mō

Quo ad 1° arti. 1° m^o terminus est notio a nosco scis. qz notiones faciūt nos venire in cognitionē dinoz. vñ fm docto. deuo. hac dist. q. vlti. Notio capif triplr. vno^o p omni manufactivo nñ itells in cognitionē dinoz. 2° isto mō sunt infinit notiones. qz qlibz creatura pōt nos manuducere in gnāli ad cognoscēdum deū. 2° isto mō antiquoz doct. pōt fuerūt notiones infinitas: sed nimis iproprie. 2° dī notio fm nūzqz dinaz psonaz. ita qz sic tres vine psonē sūt note. sic tres sunt notiones qbus noscunt. s. ingnatio in pcc: gnatio in filio: 2° pccēssio in spūscō: sic dicit Dam. li. i. ca. 8. **D**ia in dinis sūt vñ pter gnationē: ignationē 2° pccēssionē. 2° isto^o accepterūt antiqz doctozes: sed improprie. Tertio dī notio qlibet dina origiatio seu dicat negative sic infasibilitas: seu affirmative sicut eētē: 2° isto^o sunt. 5. notiones 2° nō plures possit a magis nñ: 2° ppe. s. infasibilitas. gnatio activa: gnatio passiva. spiratio activa 2° spiratio passiva: 2° sic ordiant qz tres sūt in patre: due in filio: vna in spūsancto. Infasibilitas. n. gnatio activa 2° spiratio activa sūt i pcc. **R**ursum gnō passiva 2° spiratio activa in filio sola spira^o passiva in spūsancto. **M**oto vlti^o qz scdm Tho. h^o distinctionis in scripto. q. 5. ista tria differūt: s. sint idē re: lo. ppetas. 2° notio. In h^o qd dī rlo reiative ad suū iminū vel o^o. s. 3. ppetas in qntū pstituit. notio vō in qntū ducit in cognitionē. **S**cdus termi. ē absolutū: qñ ab alio solutū. **E**t dī triplr: vno^o dī absolutū: vt diuidit 3° respectivū: 2° sic dī positivē: sic dicitur mus sub am absolutū pntū: ad aliqd vō respectivū. **S**cdō dī absolutū pure puiative. s. pro pceptivū absolutū 2° respectivū. sic hī abstraham^o ens finitū a suba 2° rione nec ē respectivū tūc enz finitū: nec absolutū loquēdo positivē: s. solum dī puiative absolutū: qz nī ē actu respectivū s. pte eē de hīs duob^o modis absolutū: loqz magister Frā. hui^o pmi. di. 23. q. 4. **T**ertio^o dī absolutū pure negativē. p eo cui puenit sic esse a se qz nullo mō ad aliud: 2° sic i dinis dina eētia est absolutū: 2° qd dicitas subē 2° qlitaz i primo signo: sic hūanitas. eqnitas: 2c. **T**ertio^o termi. est pstituta qñ sit statutiva. vñ nō qz ista tria differūt: ppo^o refo^o 2° pstitutio. **D**ē. n. qd pponit resolutū: vel po^o vel resed nō oē qd resolutū illo mō pponit. vñ nō ē ppo^o iter vñ dūi^o as sumēs 2° nām hūanā assūptā: s. sit vniō: tñ pōt eē refo^o. possēt. n. vñ dē de pō absoluta dimittere qd assūpsit. **S**3 vltra: oē qd resolutū cōstituit nī eē. vñ i dinis pccēdūm tres psonas pstitutas: nō tamen est sanū satis dicere qz sint resolutibiles. **E**t hoc de primo arti.

3° mō

refo: p
petas 2
notio
vint.
2° terio
ē abso
lutuz: 2
dicitur
triplr.
p^o vt
distigf
3° respe
ctivū.
2° mō.
3° mō

3° terio
pstituti
ua
ppo: re
fofo: 2
pstitū
vint.

Quantum ad 2^m arti. s. tres psonas ad 2^m arti. s. tres psonas. **Q**uia ē vnicū idiu^o motu malū nī suppo^o nāe signo dinas itelligit psonas pcedē: pbat^o. vbi cūqz i p^o s^o b^o ē idē nūcro dōz eis eē: ibi vñ ē idiu^o pccēdēs illa qb^o eē dātā sic ē i dinis: ē. n. ibi vñ eētia sim^o i tribus suppositis dās eis eē. vñ Aug. alio p^o a^o de^o qz punitate pū: sed deitate de^o. **I**gñ nā pcedit tria supposita. **E**t si qrat: vtz aliqz opatiōes pueniunt sibi i illo pōi. dico qz sic: sic itelliger velle: imo ille opatiōes ad ex^o s^o b^o creare: recare: qz trib^o pueniūt psonis. **P**rio huic idiu^o pueniunt. vñ p^o creat in qntū de^o nō in qntū p^o s^o fil^o: p^o eēt 2° spūscō. **E**t q^o in q^o fil^o 2° spūscō nō sūt rōnes sofales creatiōis rez sic posuit sū. **T**ho. h^o pmi. di. 10. q. 1. vbi dīc qz optuit p^o. pducit filii nō nāe: 2° spūscō nō libalitaraz: vt p hos qñ p rōnes sofales postea creature pderēt: p3^o o^o ex pccōe. vñ dico qz si vnicū i dinis eēt suppo^o sic imagiati sūt gētiles qz ad huc possēt res create cū hēt oip^o: nec mō ēt aliā nouā po^o afferrit p^o fil^o aut spūsan. pduct^o. s. n. p i possib^o le eēt p^o sol^o nō vñ qñ possēt se solo res creat. **E**t si qrat: qre igr ē. pductio filij aut spūscō. an rez creationē. **R**ñ. qz pple pductio itra an^o q^o icipiat creatura: sic p^o gētes p^o qd neciā. **D**e h^o ampl^o i^o p^o s^o s^o. **S**cdā p^o. nulla assistēt rione s^o pot^o insistētē dina pstituit suppo^o. pbat^o p^o nī pstituit rione^o assistētib^o: ego vō cō rione assistētē qñ ē i deo: s. deo pns ē: sicut vñ nfm alteri qñis illud si eēt: eēt lōge perfe et^o. 2° p3 sic. oē reuocati i pccōe eccleie sufficiēt reuocati 2° i scō agētē spū: rescedēdū ē vt sūm. hmo^o ē pō dīstū rionib^o assistētib^o dinas pstituit psonas. igr nī sic pstituit. maior p3 sūt: 2° h^o a magio di. 21. h^o pmi in v^o tute. **S**3 mior p3. vñ Silber. pōz. vir eloquentissim^o hāc reuocanti i pccōe remēsi: 2° corozobozaf. nihil ē dō nisi sit in deo vel p eētia sic dō: iste riones assistētēs nō eēt p eētia de^o: p3 nec eēt i deo: qz solū assistētēt igr nō pstituit deū: 2° ita dine psonē pstituta p has riones nō eēt de^o. **S**3 pbat se eēt p psonis: qz rionib^o assistētib^o pstituit dina supposita. illud. n. pmo psonā pstituit qd ab alia eā distiguit: hmo^o ē rlo insistētē. igr tali pstituit rione. maior p3 ex eo: qz distiguenti 2° pstituedi eadē sūt pncipia. **S**3 mior pbat. i psona. n. dina. nihil ē nisi absolutū 2° respectivū: absolutū at nō pstituit: qd p3: qz eō ē trib^o: ex eo qd dīc pfectionē simpliciter. s. n. i. creaturis tōm pntū subē: imo tota latitudo absolutoz dīc ali quā pfectionē: tota limitatā nō vñ qz hī sit negandū i dinis: vbi pfecte ē absoluti ro: 2° ea qz sūt pfectionis i creaturis sūt pfectioni m^o i dinis. **E**t qz relinqūt rionē insistētē psonā pstituerē. vñ nō qz ad hoc qz rlo pstituat tria reqranf. p^o qz iuli

stat.
q sit
lit p
2 filii
sistē
Rñ
ypol
dī bī
in p
dī pī
ugn^o
C E
laz: q
2 filii
od. de
sicut
nas i
cri. v
ecclē
ois h
mag
uor^o
tū vt
mō i
n. i. i
sti. E
nom
bleu
z. m
tū. dī
effat
cogit
sisti
mē s
auct
2 ali
pccō.
C 2
gati
supp
etiā
abso
mē. s
uina
uas:
ut pī
ctio:
supp
tas a
ri p
uuz:
nō d
crea
dit:
pta:
est p
nā h
supp

stat. i. q. lrus sit. z id rlo assistes n pstituit scdo q sit ppaia: id rlonces cōnes nō pstituit: tertio q sit psona nō spir actia nō pstituit: qz aduēt pū z filio id pstituit. C. Et si qrat qut p rlo eē i sistēs z nō denoiet cētāiā i q ē vt dicat gnāre. Rñō q illa rlo nata ē denotare fm Damase. ppositasim: nō nām sic i creaturis: lz pñitas q dī hō p f sit i aia: nō tū dī aia pī lz suppo. Sic in pposito lz pñitas sit i cētāiā diuinā: nō tū ea dī p f eē nisi ydētice: quomō nō loquimur nūc.

Ex q ifero opi. magū Joh. de rippa eē falsaz: q posuit psonas p absoluta cōstituit: maxie cū vbiqz nouū testm eēt. Et vbiqz loqēt de trinit. sicut i illo. c. firmū. Et i illo. dānam. noiet psonas nouib' rlonē absolūt. Ad idē doctores sa cri. vii si i hac mā nōvicamur rōnib': vicit nos ecclie auctas: q ē maior oi igenio. An augu. ff gen. ad lfaz: maior ē sacre scripture auctas q ois hūani igenū pspicacitas. Quapp doc. sub. magis ad hoc qdāmō decliare vī. doctor de not' doctor: scūz: z ceteri de eō tenēt o. intā tū vt nūc ois dicat opino. Et si dicat qd salomō inuit: q pstituit p absoluta: z p r filio. inqt. n. i. puer. 30. dic nouū ei'. z nomē pñis ei' si nō fti. Et q. n. noiat pñes z ēt iplicate filium z qrit nomē eoz signū ē q hit aliud nomē: qz oē p bleuma aliqd psuppōit certū: z qrit dubiū. ex 7. metaph. nomē aliud nō vī nisi aliqd absolu tū. dico q vere z p r filio hit aliud nomē z i effabile audicētib': qz. n. moz' p f dīnā cētāiaz cognofcē: qd ē nomē eoz: aut qlter gignit fili us: seu qlter gnāt p r nullus. nec o3 illud nomē signāre aliqd pstitutū absolutū. Sunt alie auctes qz adducit illi de opione oppō d aug. z alijs doctoribus. sunt extoite. id dimittātur.

Tertia pēlo. notiom' affirmatiuis nō negatiuis suppo dīna pstituit. pba' pēlo. iam suppo ex arti. i. notioes esse rlones. supposito etiā ex pcedēti pēlōne: qz rlones pstituit non absoluta: pbo q positue rlones pstituit nō mē. suppo pstituit pstituit p pñati. sed diuina suppo sunt positina. igr p notioes positinas pstituit: maior pz. nō ē. n. de rōne positinū pñatiū. sed mior declaraf: maioris. n. pfectiois ē suppositū diuinū q creatū. cū igitur suppositū creatū pstituat p positinū: qz fortetas adueniēs humanitati: nisi iustētes a digniori pstituit suppositū fortis. igr z dī' per positūz pstituit. Ex quo pz q mag' frāci. de mar. nō dicit recte h' pñōnis. q. 3. ponēdo suppo creatū pstituit p negatiōne. nec ratio sua pcludit: dicit. n. qz tūc tota nā hūana non eēt assumpta a vbo: qz non ē assūptū suppo. dico q nō eēt p defectū alicui' realitē qz sustentat illa nā hūana a diuino supposito: id non ē hūanuz suppositū lz diuī. dico. n. bñ q psequit eē sup

positū aliqua negatio: non tamen cōstituit. de hoc ampl' in. 3. Et hoc de secundo arti.

Quantum ad tertiu arti. sūt iuxta tres psonas tres difficultates. Prima. quō p opatio illa puenit illi in diuī duo: qd pcedit diuina suppo: cū actiones sūt supposito: fm pñam in. 5. metaph. dico q ibi actiones sūt supposito: lz supposito: d3 glo sari i dēst singulariuz: qz p min' cōe magis eē itelligat: aia. n. sepata itelligit: nec tū ē suppositū sic eē aliqūtes p min' cōe magis eē itelligit. sicut inuit Greg. sup illo vbo dāt. vlti. p dicate enāgelii oi creature. dicit Greg. creature noie signāf hō. Secda difficultas quō p itelligi q rlo non iformet cētāiā z tū qz non sit assistēs. dico q ē simile. lz pfecti' sit i deo. sicut si aia eēt in corpe hois z non iforma ret. p. n. fieri po' dicit p' mē scdo non scō: sic i. ppo sito. Tertia difficultas. cū qdlibet p' sit i se qz referat. vī qz pī q maxie inascibilitate pstituit: p quā itelligit i se: lz p pñitate referat ad filiū. dico q vī qz p' in se res p dicitur qz ad aliud: nisi per illud qd ē ad aliud pstituat. Sic ē in pposito: qz pñitas pstituit patrē. Et sic pz ad. q. v3. diuina supposita non per absoluta sed per notiones in esse pstituitur.

Tunc ad argumēta. Ad primū dico q maior sic itelligitur. Nihil agit non exiēs: aut quin per actionē pstituit: z fm hoc est verum qz p' per gnāre pstituit. Et si dicat: igr p' esset pductus: negat pñā: pduci. n. requirit produens a quo. pduci: sed con sti' non requirit nisi pncipium quasi formale. vnde pater constituit non tamē pduci. filius vero z pduciur z cōstituit. Ad scdm dico ad minorem: qz lz relatio aspiciat fm suā qditatem tūc: non tamen ita quin aspiciat z fundamentū: sicut pz in creaturis. similitudo. n. non tū aspiciat id ad qd referat: sed etiā albedinem i qua fūdat. Sic i pposito: z lz pñitas filiatōnem aspiciat: nihilomin' etiā cētāiā diuinam aspiciat id nō currit ar'. Ad tertiu nego an cedens: z qd pba' per Rīchar. dico q non dicit q possit esse: sed intendit dicere q si per im possibile ita esset q vnica esset persona adhuc esset perfectissima. Et hoc de pñi questione. Ex ista vero distictione sicut de precedentibus tres de mente mag' capiunt pclusiones. Prima pēlo. nomē ppositasim sane ē ponēdū in sacris lris: z eo vtendū. dicit pēlo: qz possum' vti isto noie ypostasim in sacra theo'. sane tū hoc nomē itelligendo. Et deducit hec pō a pncipio distōnia vsqz ad illud. c. iam de p' pñetatis psonaz videam'. Secda pclusio. sacra paternitas dī notio: sic z natiuitas atqz p' dīc pēlo qz he tres rlonces pñitas natiui

tones
ut
pōas
ro dās
eē dāt
tribus
de
qno
lit tria
uēni
uelle
are: q
uēni
agn'
z filio
agfi
nō sī
oā. de
ppa.
ci filio
qū p
o m' ex
o m' sic
reare
m' affe
m' sibi
reaf.
lā. an
a an
ā. De
istē.
ō. p.
o vo
sicut
perfe
ficiē
filio.
pñi.
z hī
v. vī
uiti
sit in
o nō
i ass
e pñi
af se
uini
t qd
tali
idi z
pfo.
ab:
z eo
to m'
frāci.
ē ali
may.
zan
ē pfe
z q
ō p
uū

3° arti.
p^o dub^o
p^o h^o
Grego
rius.
2° dubi.
3° dubi.
Ad ar^o
Ad p^o
Ad 2°
Ad 3°
p^o pēlo
2° pēlo.

tas. et pce. sunt tres notiones diuinaz psonaz. Et deducit ista p ab illo. c. Ia de pprieta. et. vsq ad illud. c. Hic qrit quo dicat. c. Tertia conclusio. ver fil. e vnigenit. et flamé fundit. e scus spūs. dicit pclo q. pprie sol. fil. dei dī vnigenit. ei. et tertia psona dī spūs scūs. Et deducit hec conclusio ab illo ca. hic qrit. et. vsq ad finē distōnis. C Sequitur in tex.

3^a pclo

Text^o.

Hic queri pot: vtz pprietates. et. Hic li gnatur distinctio. et. hui. pmi. In qua postq magr in pcedēti distictione ostēdit qliter diue notioēs. pprie vocent: nūc ostēdit qliter vario noie vere appel

lent. C Et diuidit in tres ptes pncipales. In pna hmoi notioū p cōia dat cognitio. s. p pntate: filiationē et pcessionē. In scda p ppria sit noiatio. s. p verbū. In tertia p quandā regulā iter ea pz distictio. pma in pncipio. scda ibi.

diuisio

Hic nō est ptermittēdi. tertia ibi. Et h est aduertēda qdā gnālis regula. C Scda. parte in diuisio manente. prima ps in q notioū p cōia datur cognitio: in tres ptes diuidit. In prima querit vtz eedē sint notiones q ab Augu. et hylario in tex. tāgunt. In scda ostēdit q semoto dubio eedē re firmiter ponunt. In tertia ostēdit qliter in mō vere distiguunt. pma in pnci. scda incipit ibi. Ad qd sine puidicio alioz. et. tertia ibi. Nec tñ vī nobis. et. C Sequit tertia ps pntis distictiois. Et hic est aduertēda quedā generalis regula: in q postq notioū z in cōi z i. pprio facta e noiatio: nūc p regulā i ter ea datur distictio. z diuidit in tres partes.

distio

In pma veridica regula ponit. In scda cōtra regulā clare opponit. In tertia alia regula dictis elicet. pma in pncipio. scda ibi. Hic querit cū dī: deus de deo. et. tertia ibi. Et est scien dū q fecidūm. et. C Et hec est diuisio pscntis distinctionis. C Circa quā queritur

Titul^o

Atrum verbalī expōsione a pīnali speculo originet filius. C Et arguit

Ar. 1.

q non triplici medio. C Pmo sic. Nullū pstitūtū duob^o pstitutiū. C Eodē ordie pstituitur. sed filius dei diuina essentia z natiuitate pstituit. igr nō pstituitur verbalitōe seu verbo cum sit alia relatio: maior pz: q si in eodē ordie esset aliqd pstitutiū a duob^o pstitutiū: tūc aliqd esset pstitutiū: quo nō exāte nihil min^o eēt cōstitutiū: qd iplicat. Sed minor pbat aucte Aug. de fide ad petz: et est in lfa di. 26. ppriū solius filij est: nō qz ipse nō genuit: s. qz de pntis essentia nat^o est. q at alia sit relatio verbū: alia natiuitas. pz. qz i brutis repit natiuitas. sed nō verbū. i. di. C Scdo af sic. nullum ens rōnis est pve realis entis pstitutiū. sed verbū est ens rō-

Ar. 2.

nis: filius vero est persona realis. igr verbūm nō pstituit filij. maior pz: qz ens reale nō de pender ab ente rōnis: cū fm Arist. ens diuidatur in editate in ens in aia qd est ens ratiōis: z ens extra animā quod est ens reale. Sed minor patet: qz oīs respēctus dei ad creaturā est ratiōis. sed verbū huiusmodi dicit respēctū. vñ Augu. dcccxxxix. q. 63. hoc eodē logos meli^o verbūm interpretatur q ratiōe: vt significetur nō solū qui ad patrē est respēct^o: sed ad illa q per vbu^o facta sunt opatiua scia. C Tertio af. nullū. pductū ab aliqb^o pstituit nisi aliquo eorū ente. pducto. sed certū est q eēntia nō. pdu cū: nec itez vbatō. igr vbatō nō e pstitutiū pncipiū psonē filij. maior pz: quō. n. extat possibile q aliqsd det qd nō hz. Sed minor. pbat. d eēntia certū est apud magm. di. 5. h d vba^o. p bat. qz si eēt. pducta aliq pductione. pduceretur: et itez quereret ego de illa: et sic esset in in hntū. pcessus: qd euitant pfi.

pbat minor

Ar. 3.

In oppositum arguit aucte Aug. 7. de tri. c. 4. cōvbu quo filij. igr eadē relatio est filij z vbu^o h filiatione constituitur: igitur z verbo.

in op

In ista. q. ad alias pformiter sunt tres arti. primus triū terminoz expositiūm. scds triū cōclusionum positiūm. tert^o triū difficultatum iuxta tres pclusiones motiūm.

De carculat.

Quo ad primū arti. pūm^o igr termin^o e verbū: a vbo bas qd e dico cis. vñ illud extat poeticum. verba dat oīs amās.

p^o arti

C An noto triplex eē vbu^o. s. sermo cōna^o. pphicū z theologicū. Sermo eē vbu^o grāmaticū aut logicū qd Arist. i pmo pīerne. diffiniens dicit: vbu^o est qd psignat tps cui^o pres extra nihil signant: z e sp nota eozq de altero pntur.

p^o tēri

eē vbu^o

vbo as

qd idē

e qz dī

co cis

triplex

vbum

grāma

ticum

p^o ptes

theolo

gicū.

vbu^o mi

talē.

vbu^o v

calē.

Scdo eē vbu^o pphicū: z istud fm Aug. 15. d tri. est triplex. s. vbu^o vocale. vbu^o imaginatiūm: z verbū mētale. z dic^o Th. o. i scripto hac distōne q. 3. q sic ordināf. Verbū. n. mētale i nobis apprehēdit i vfi qd e fidēdi. s. vbu^o imaginatiūm applicat ad singularitaz: qz opatiōēs sunt singulariū. z vocale vbu^o exequit ita q imaginor q qsi sit qdā syls in dary: vbi mētale vbu^o hz locū vlis z maioris affirmatiue: vbu^o imagiatiūm minoris z pticularis affirmatiue. Sz vbu^o vocale tenet locū particularis affirmatiue psonis. idē loquēdo de negatiuo vbo i serio: ita q taz vbu^o vocale qz vbu^o imaginatiūm deseratāt verbo mētalī. in q scda ps repntat imāginis. s. filij us dei. vñ doc. sub. vbu^o mētale i hac distōne in solutiōe pncipali prime. q. diffiniens dicit. ver bū est actus intelligētie. pductus a memozia pfecta nō hās eē sine actuali cogitatiōe vbu^o repntans diu^o. vbi hui^o vbi lucido vbo oēs tāgunt eāe. cāe. n. itrinsecē tāgunt in hoc qd dī

actus intelli⁹ pductus. vbi. n. nfm sicut pan-
 pli⁹. idē doc. in sua tāgūt qdlibetis composit⁹
 ex actu itelligēdi q̄ est qdā absolutū et dictōe
 passiua itellec⁹: ita q̄ vbi nfm in mentale nihil
 aliud est fm Scotū nisi notitia genita seu p-
 ducta. Ex quo p3 q̄ vbi nfm est vni p accēsi-
 qz in suo pceptu includit res diuersoz generū
 .s. actū itelligēdi q̄ est qdā q̄litas: et pductōez
 passiua q̄ est qdā respect⁹ in pto passionis. Se-
 cundo tāgūt doc. subr. eam efficiētem: qm dicit
 pduct⁹ a memoria pfecta q̄ icludit vt patuit.
 dist. 3. hui⁹ pmi obm et pōm. vñ Aug. 9. de tri-
 dicit. obm et pō pariunt notitiā. vñ memoria
 dī parēs vbi: et vbi dī parēs eius. Tertio tan-
 gū cā finalis. qm dicit vbi diuī representans.
 Quēqd. n. beatissim⁹ Aug. in lib. de tri. de v-
 bo nfo locut⁹ est ppter diuiz verbi locut⁹ est.
 Sz dī tertio pncipalr vbi theologicū: et istud
 est in diuis psona scda q̄ a sinu p̄ris pcedit. de
 quo Joh. r. Verbi caro scū est: et dī et vbi et
 fili⁹ et imago. ¶ Nota tū q̄ ista tria differūt.
 vbi. ymago et gnō. verbari. n. idē est qd̄ dici
 in mēte. oē vō qd̄ dī imago est: s; nō est. qz di-
 ctio solū est intellectus. ymago etiā in alijs lar-
 ge capiēdo. vñ apud Sama. spūscōs dī yma-
 go: nō tamē dī. vñ eadē est. ppictas verbus et
 dictio passiua: omne itex qd̄ est ymago gignit
 nō ē: qz ymago solū est respectu viuētū: aut
 actū: aut alias nō sic gnatio. vñ ignis generat
 ignē. In filio autē dei eadē est. ppictas genera-
 tio passiua et filiatio. ¶ Secūdo termin⁹ est ex-
 pressio. vñ noto q̄ ista tria differunt: compres-
 sio. expressio et impressio. Impressio. n. dī dum
 verbū gra. pictor sup parietē picturā ponit. vñ
 q̄ ponunt vbi dei per impressionē gigni a pa-
 tre ponit formalr in pfe. qd̄ nō est vep. Com-
 pressio vō dī qm aliq̄ diuersaz nārū adinuicez
 colligant: quō neq̄ verbū exire a pfe. Sed 3°
 dī expressio et nihil de vbi aliud dicit nisi. p-
 cessum a. pducēte: et quēdaz exitū ad modum
 quo pictor exprimit in tabula sculpēdo: sic suo
 mō semota impfectione a pfe exprimit filius.
 ¶ Tertio termin⁹ est originari. vñ noto q̄ ista
 tria differunt: originari pululare. et cōicari. vñ
 loquēdo. pprie inter originans et originatū est
 distinctio realis. sicut inter pducēs et pductū
 cū capiat cōiter. sicut dī passio originari a sub-
 lecto: q̄ tū nō semp ab eo realr distinguit. de h
 in supiorib⁹. dist. 4. arti. r. Inter vō pululās et
 id a q̄ pululat solū extigit distinctio ex nā rei. si-
 cut est inter attributa et diuinā essentiā que ab
 ea pululat. Secūdo de diuinis nomib⁹ vbi vo-
 cant attributa fructices. inter vō cōicās et cōi-
 catum solū extat distinctio rōnis. idē. n. scipm
 cōmunicata: q̄ omne qd̄ originatur pululat
 nō ecōtraria omne qd̄ pululat cōicat nō ecō-

tra. Et h de primo articulo.
Quantum ad 2^m articu. sunt tres pclu-
 siones. pma ē de verbo no-
 stro. scda de vbo dino relative ad vbatē vel di-
 centē. et tertia de vbo in se vt vt⁹ h⁹ p̄stiuaf.
 p̄ma est talis. ois nos ter itelligēdi actus si
 a mēte pducatur vbi recte nuncupat. p̄bat ista
 pclusio. vñ Augu. 15. de trini. ca. 14. Formata
 cogitatio ab ea re quaz scimus verbū est. Ex q̄
 igf qlibet nos ter itelligēdi actus pōt dici for-
 mata cogitatio scq̄ ppositū. Et ca. 36. verbū
 nfm de nfa scia nascit. Et alibi. visio de visioe
 visio. s. actualis de visioe habituali. dixi tū no-
 tāter si a mēte pducatur. vñ si in nobis totaliter
 cāret deus actus itelligēdi sicut foran fecit in
 salomone vltra habitū scie. tūc nō esset verbū.
 requir. n. semp verbus nfm q̄ nfa mens elicit
 ne pcurrat. Secūdo requir⁹ q̄ sit de aliquo obie-
 cto: vel se vel alto. impōse est. n. esse verbū nisi
 alicuius sit vt terminū: sicut extat impōse q̄ sit
 notū: et q̄ nullū sit. Tertio requir⁹ multociens
 in nobis q̄ tale vbi generē p̄cipiēte volunta-
 te. vñ Aug. 9. de tri. ca. 8. vbi amore p̄cipitur
 dū. s. p̄cipit voluntas itellecui q̄ cogitēt. et iō
 qdā glo. sup ecclia. h. 17. c. sic ordiānt par-
 tes imaginatiōis. vt pmo sit volūtas. scdo itel-
 lectus. et 3° memoria. Et reuera optime dicit.
 nā in cogitatiōe acq̄rēda pmo ipat volūtas i-
 tellectui vt cogitēt: et sic est pma ps imagina-
 tiōis q̄ p̄ri p̄gruit: sicut iperū. scdo itelligit in-
 tellectus: et sit scda pars imaginatiōis que filio
 attribuit sicut scia. tertio ex cognitiōib⁹ in me-
 moria relucet et manet obm: et est finis cogni-
 tionis. sicut spūscōs. vltima est psona diuita-
 tis: sed dū in scia pfectū sumus. tunc eō sit. naz
 pma ps imaginatiōis est memoria. scda intelli-
 gētia. 3^a volūtas. ex. 10. de trini: scū pma mēs-
 scda notū. tertia amor. ex. 9. de trini. ¶ Dixi
 vlteri⁹ notāter. act⁹ itelligēdi in p̄sone et non
 act⁹ itellec⁹. ¶ Vt vt inq̄t doc. subr. dist. 20. hu-
 ius pmi. q. 5. tam dictio actua q̄ passiua sunt
 actus itellec⁹: nō tū act⁹ itelligēdi: s; igf so^m dī
 nos ter act⁹ itelligēdi sit verbū qm p̄cipit cū di-
 ctioe passiua: vt dicat act⁹ dicit⁹: nō tū ois act⁹
 itellec⁹. ¶ Ex quo isero doctore solēne veri-
 trāsisse limites: dicēdo solū vbi esse actū itelli-
 gēdi pfectū. imaginat. n. q̄ pmo itellec⁹ nō
 ster pure dī itellec⁹. et tūc obm in cū vt in pu-
 re passiua sui impmit simplicē notitiā: q̄ forti-
 ficatus itellec⁹ vt nā in se p̄uersus itex noti-
 tiā impmit declaratiua seu pfectā et hāc so^m dī
 cit verbū et nō notitiā simplicē. p3 o^m ex p̄clo-
 ne. tā. n. notitiā simplex q̄ declaratiua seu pfe-
 eta verbū est. q. n. dicit notitiā simplicē so^m gi-
 gni virtute obi obuiat Augu. 9. de trini. ca. 4.
 ex cognoscente et cognito p̄f notitiā. loquitur

Scot.

verbu:
ymago
et gnō
dint.
Dant.

2° teri⁹
exp̄sio
nō q̄ ex
p̄sio: 2°
p̄sio et
ip̄sio
dint.

3° teri⁹
ē origi-
nari.
Nō q̄
origina-
ri: pul-
ulare et
cōicari
dint.

2° arti⁹.

p^o p̄clo.
p̄batip

vbi no-
strū de
nfa scia
nascit

2° mō.

3° req̄f.

doc. sb.

ipugn⁹
docto.
solēnis

simply August. q. itez dicit q illa notitia sim-
 plex sit rō gignendi notitiā declaratiuā: nō vi-
 det q minus pfectū sit tota rō gnāndi magis
 pfectū: alioqñ nō remaneret nobis via cogno-
 scēdi deū pfectiorē creaturis rōne cāc. ¶ Se-
 cunda p̄clo est de verbo diuino in ordine ad
 dītem: r̄ est talis. lo^m verbū in dīnis p̄ diuin^o
 loq̄tur. vñ Aug. 15. de trini. nō dī verbū nisi fi-
 lius sicut nec donuz nisi spūs sanct^o. Et Ansel.
 in mono. apertissimū est: q̄ nec ille: cur^o ē ver-
 bū vbi est: s; q̄ p̄ hoc vbi locut^o sit: p3 in ps.
 4. 4. Eructauit inq̄t p̄ cor meū vbi bonum.
 Et in ecclesiasticū p̄n. clarī. fōs sapie vbi dei
 in excellē. vbi clare innuit q; ex fonte sapie q̄
 est in p̄re vbi diuinū nascit. ¶ Et p̄firmat ra-
 tiōe. illud solū qd emanat mō p̄fecte p̄formita-
 tis est vbi: sed solū filii est h̄mōi. vñ r̄ hūc at
 tribuit imago. ex q̄ infero: q; in dīnis nullū est
 vbi eēntiale. sicut inuit Tho. scripti sui hac di-
 stin. q. 4. vbi dicit. q; vbi dī dupl. l. eēntialit:
 r̄ sic est cōe trib^o vel notionalit: r̄ sic est secūda
 p̄sona q̄ dī fili^o. Et addit: q; in dīnis aliq̄ refo-
 nes arguit distōne realē. sicut p̄ntas: alie nō
 sicut est relo opōnis ad opantē q̄ solū ē rōnis.
 sicut dicit de vbo. q; solū dicit respēn rōnis ad
 dītem. s; ex p̄cone p3 o^m. r̄ breuiter vbi de di-
 uino vbo scriptura loq̄tur. r̄ sacri antiq̄ docto-
 res loquunt de ipso notionalit: nō eēntialit. Tū
 aq̄la Joh. nob̄ inuēs apertius dicit. In p̄nci-
 pio erat vbi: r̄ vbi erat apud deuz: r̄ de^o erat
 vbi. vñ r̄ ip̄e in qōnis sine dicit q; sancti docto-
 res vtunt cōiter h̄ noie vbi: r̄ notat scđam p̄so-
 nā q̄ dī sapia genita. Et si dicat se corrigendo
 ego suz p̄ctus. Si aut̄ itelligat q; dicit ē eēn-
 tialit q̄uis nō sit in vsu nō debebat ip̄e cū sc̄is
 sit a sanctis alijs r̄ eoz vsu dentare. ¶ Tertia
 p̄clo est: q̄lī vbatō s^m dei cōstituat. r̄ ē talis.
 sub respectu māifestatiōis: s; sacrate elocutio-
 nis dei vnigenit^o vbo nō p̄stituit. Anteq̄ p̄be-
 tur p̄clo. Notō s̄m cōmēta. sup̄ diuinū Diony-
 siū. vbi nos h̄m^o Joh. p̄mo. In p̄ncipio erat
 vbi. Hec^o h3. In p̄ncipio erat logos. r̄ dicit
 cōmētū: q; logos tria signat. l. rōne exp̄sionez
 r̄ cām. igit̄ r̄ vbi sibi correspōdes. p̄mo. n.
 vbi signat exp̄sionē seu relationē ad euz a
 quo exp̄mit: r̄ ista est ad p̄fex. r̄ ē realis: q; est
 p̄ducētis ad p̄cētū. scđo dicit rōne. l. māife-
 stationē r̄ declaratiōez r̄: q; filio ab aug^o. at
 tribuit ars oipotētis dei. Tercio dicit cām: q; oia
 p̄ ip̄m facta sunt. r̄ h̄i duo sunt respect^o ra-
 tionis: q; dei ad creaturā nullā est relatio rea-
 lis. Hoc habito p̄bat p̄clo. nihil cōstituit p̄ id
 qd̄ aducit ip̄i iā p̄stituto. Sed respectus mā-
 nifestatiōis est h̄mōi. igit̄ r̄. maior est clara de
 se. Sed minor p3: q; in diuinis tota adimplet
 ad itra p̄ductio añq̄ fiat respectus ad creatu-

ras. q; p̄ductio ad intra respicit obm̄ p̄maria
 .l. dīna eēntiā. S; isti rōnis respect^o q̄ aspiciūt
 creaturā aspiciūt obm̄ secundariū. de vob^o: vbo
 pas est agēdiū: sed q; p̄stituit elocutiōe patrie
 passiua. p3 ex p̄clusionē secūda. r̄ p̄mo articu.
 vbi dōm̄ est: q; verbū idem est q; dictio passiua
 q̄ tū p̄stituit filius. Et hoc de 2° articu.

Quantum ad 3^m articu. sunt tres diffi-
 cultates in 3^m tres p̄cones.
 ¶ Prima est. vtz respectu vbi dei remaneat
 in nob̄ aliq̄ dībus in p̄ria cū in via multa ver-
 ba sint apud nos. p̄pter diuinū verbum. Dicit
 mag^o Frac. de mayro. huius dist. q. 1. difficul-
 tate. 7. q; credit verius q; nō: q; totus act^o bea-
 tificus cābit a dīna volūtate. sed cū reuerentia
 sua nō videt vtz: q; tunc in nobis de deo eua-
 cuaret vbi: qñ dīno verbo erimus similiores:
 nec qd̄ dicit est vtz: q; penit^o actus vñōis cau-
 sel a dīna volūtate. de quo in q̄rto. vñ p̄tra ip̄s
 sufficit vniciū doctoris subtilis verbū q̄ in hac
 dist. in solutiōe p̄ncipali in beatis p̄fectū po-
 nit vbi. vnde r̄ si ip̄e doctoris subtilis discipu-
 lus credat q; dicit veri^o. ego doctori subtili as-
 sentio securi^o. ¶ Scđa difficultas. q̄lī p̄soni-
 tatē h3 verbū n̄m mētale cū dīno. Rūdit do-
 ctor deuot^o hui^o dist. pte. 2. q. 4. q; q̄druplicez.
 ¶ P̄mo. n. vbi n̄m mētale a memoria q̄si
 parētē originat. scđo in verbo n̄fo qd̄ scienduz
 est disponit. r̄ tertio in vniciōe cū verbo vocali
 extra manifestat. Sic r̄ longe p̄fecto^o p̄mo ver-
 bū dīni emanat a memoria paterna: q̄lī lumē
 de lumie. scđo in vbo dīno cuncta pater di-
 spōere dī. vnde r̄ ip̄i attribuit modus arche-
 tippus r̄ ar3 oium rez. Tercio carni est vniti-
 vt nobis appareret visibile. vñ Joh. 1. Verbū
 caro sem̄ ē: r̄ habitauit in nob̄. ¶ Tercia dif-
 ficultas. q̄līter pōt hoc nomen verbū simuli
 gnificare ens reale r̄ rōnis. vt dicit tertia p̄clu-
 sio: cū ista imediate diuidāt ens. dico q; simile
 est fundit^o in hoc noie donuz: qd̄ signat vt est
 p̄p̄riū spūs sancti. r̄ respēn realē ad p̄rem r̄ fi-
 lium a q̄b^o p̄cedit: r̄ rōnis ad id cui est donan-
 dum. sic de hoc noie vbi: nec est mix^o cuz noia
 sint ad p̄m. vñ poss; iponi vnū nomē ad signū
 ficādū q̄cqd̄ ē in mūdo. sic h3 p̄h3. 7. metaph.
 hoc nomē hylas signat totū bellū troyanuz.
 Et sic p3 ad. q. p. l. vbi est p̄fessione a p̄nalit
 speculo. l. memoria secunda originat filii^o.

Et tunc ad argumēta. ¶ Ad p̄^m dico.
 q; eadē est relatio realit vbatō
 r̄ natiuitas: s; differant ex nā rei: q; natiuitas
 est in plus: q; bnta nascunt nō tū dicunt: s; il-
 la distinctio nō impedit. maxie cū dictio inclu-
 dat qd̄ dicitur natiuitatē sic suuz sup̄^o. ¶ Ad
 2^m dico ad minorē. q; vbi nō p̄stituit filii sub
 illo rōnis respectu ad creaturas: sed sub respe-

1° p̄clo
 p̄nci.
 Aug.
 Ansel.

Dōm^o

Thō^o

nota de
 dīno v-
 bo.

3° p̄clo.

p̄mēta-
 tor.
 Grego-
 rius.
 nō q; lo-
 gos tria
 signat

3° an
 p̄bo
 2°
 3°
 2° dub
 nō dī
 bo tri
 3° dub
 Ad ar
 Ad p̄
 Ad 1°

ctu reali que signat ad pres. lo no currit argu
 metu. **Ad 3^m** dico ad maiorē q̄ falsa ē: cū
 p̄bas. q̄: nihil p̄t dare qd̄ nō h̄z. dico q̄ veruz
 est qd̄ nō h̄z: aut formalr: aut p̄ncipiativz: aut
 v̄nalit: aut alio^o. sed nō o3 formalr. albedo. n.
 nō est alba: t̄n dat ec̄ albu subo. sic in p̄posi
 to h̄z verba nō p̄ducit t̄n p̄t id ec̄ q̄ fili^o d̄i. p̄
 ducit^o. z sic p3 ad. q. **Et** ista aut̄ distinctiōe
 sicut ex ceteris tres iscro p̄clones. **¶** Prima
 est. sacra p̄nitas z filia^o sunt vt̄ aut̄ v̄tas id qd̄
 gnō. dicit p̄clo. q̄ p̄nitas z filia^o q̄ sunt p̄peta
 tates assignate ab hylario sunt idē q̄ gignere
 z gigni que sunt p̄petaes assignate ab augu.
 Et deducit̄ ista p̄clusio a p̄n^o disti. vsq̄ ad illd̄
 cap. h̄ nō p̄mittēdū q̄ sicut zc. **¶** Secūda
 p̄clusio. v̄bum z ymago in v̄nigēto sunt vt̄ p̄
 posito recitat̄ indago. dicit p̄clusio. q̄ v̄bum z
 ymago sunt p̄ba filij sicut filiatio. Et deducit̄
 ab illo. c. h̄ nō est p̄ter zc. vsq̄ ad illud. c. Et ē
 h̄c aduertēda qd̄a gnālis regula. **¶** 3^a p̄clō.
 h̄c q̄ sub am cunctis signant̄ obliq̄ vsq̄ z recte
 p̄dicat̄. dicit p̄clusio: q̄ noia q̄ significat̄ sub am
 p̄nt de trib^o in recto: vt̄ p̄t est de^o fili^o est ds. Et
 ēt dicunt̄ in obliq̄ de p̄sonto: vt̄ de^o de deo. lu
 mē de lumie recte dicimus. Ad̄ ita in alijs: qz
 nō dicim^o fili^o de filio seu v̄bū d̄ v̄bo. Et dedu
 cit̄ ista p̄clusio ab isto. c. Et est h̄ aduertēda q̄
 dā zc. vsq̄ ad finē distinctiōis. **¶** Scq̄ in tex.

Text^o **R**eterea p̄siderari opz q̄
 nō t̄n tres p̄d
 ete zc. **Hic** signat̄. 28. disti. hui^o
 p̄nt. In qua postq̄ magi. 26. z
 27. dist. egit de relatiōib^o p̄stitu
 tiuis seu p̄sonalib^o. h̄ agere ici
 pit de nō p̄stitutiuis seu nō p̄so
 nalib^o q̄ sunt igenituz: inascibilitas z spiratio.

¶ Et didit̄ in tres ptes. In p̄^o qd̄ sit inascibili
 tas clare oñdit̄. In 2° d̄ nascibilitate ex icidēti
 sermo accipit̄. In 3° de spiratōe seu p̄n^o stilus
 p̄cludit̄. p̄^o i p̄n°. 2° ibi. Sciēdū q̄q̄ ē: q̄ sic so
 lus fili^o d̄i v̄bū zc. 3° in p̄n^o. dist. 29. Est p̄te rea
 aliō nomē. **¶** P̄ria itez p̄tacula i q̄ oñdit̄ qd̄
 sit inascibilitas seu igenit^o p̄t i tres ptes. In
 p̄^o oñdit̄ qd̄ h̄ nomē signat̄ ingenit^o. In 2° id
 ip̄m declarat̄ p̄ hoc nō genit^o. In 3° qd̄ dā du
 biū excutit̄ fundit̄. 2° incipit̄ ibi. 3° solet̄ q̄ri
 vt̄: sic solus p̄ zc. 3° ibi. P̄te rea q̄ri solet̄ cuz
 sup̄dēn̄ sit zc. **¶** Et fecit̄ 2° p̄ticu. Sciēdū q̄q̄
 ē: q̄ sic solus fili^o d̄i v̄bū. in q̄ ex icidēti d̄ nasci
 bilitate fmo accipit̄. **¶** Et didit̄ in tres ptes.
 In p̄^o q̄ri an nata sapia fili^o d̄i. In 2° oñdit̄ ex
 solutiōe q̄ sic ec̄ vere aserit̄. In 3° oñdit̄ q̄ eēn
 tialr ymago capis. h̄^o in p̄n°. 2° ibi. Sed ad h̄
 dicim^o q̄ i altero zc. 3° ibi. Illud ēt fieri o3 q̄
 cū sup̄radēn̄ sit. Et hec est d̄isio p̄sentis distin
 ctiōis. **¶** Circa quā mouet̄ talis titul^o q̄ōnis.

diuisio

diuisio

Utrum pater non genit^o hac negatione
 inascibilitas seu igenit^o in ec̄ cō
 stitua. Et arg^o q̄ sic triplici medio. **¶** P̄rio
 sic. ea p̄ p̄petate in esse suppositi p̄stituit̄: in q̄
 p̄^o a ceteris distinguit̄ p̄sonis: h̄ h̄mōi est igeni
 tum: seu inascibilitas. igf zc. maior p3: nā qd̄li
 bet in d̄inia distinguit̄ p̄sonale est cū eēnti^o sint
 cōia. z ita q̄ p̄mo distinguit̄ p̄mo p̄stituit̄. Sed
 mior p̄bas nā negationes sunt an affirmatio
 nes: sicut h̄ō p̄ns ē nō distinct^o q̄ distinguit̄. cuz
 igf igenitū dicat negationē. scq̄tur q̄ p̄cedit̄
 ceteras. p̄petates. **¶** Secdo arg^o sic. p̄ns q̄libet
 res ē in se q̄ ad aliud referat̄: sed p̄ igenitum:
 seu p̄ inascibilitate p̄f in se absolute p̄siderat̄. p̄
 p̄nitate v̄o relatiue ad filiū. igf zc. maior p3:
 qz. n. talis res est in se ad aliud referat̄. mior p3:
 tā eni igenitū q̄ inascibilitas p̄nat̄ gnōnē z na
 tiuitatē q̄ sunt respect^o: z p̄ p̄ns nō dicat̄ relo
 nē. **¶** 3° arg^o sic. fontale p̄ncipiū tot^o d̄initatē:
 cuiusmodi est p̄f h̄z Aug. z habitū est di. 15. no
 bilissima o3 p̄stitui. p̄petate: h̄z nobilissima d̄i i
 genituz z inascibilitas. igf zc. maior p3: qz fm
 dignitatē suppositor o3 ec̄ dignitas p̄sti^o. S3
 minor p3. cōsidero. n. q̄ id qd̄ mime in creatio
 a deo cōicat̄ est dignissimū: sicut deitas. In ge
 nitū aut̄ nulli cōicat̄: qz oē creatū est p̄ductuz.
 p̄nitas aut̄ cōicat̄. ad eph. 1. Ex q̄ ois p̄nitas
 in celo z in terra deriuatur.

In oppositum auctate hylarij. 12. d̄ in op^m
 tri. z habita ē di. 26.
 nato deo m^m est. p̄p̄tū ec̄ q̄ fili^o est. ita z gignē
 ti cū sit p̄. igf paternitate p̄stituit̄. p̄bas p̄na:
 qz sicut fili^o ad filiatōnē: ita p̄f ad p̄nitatē: z
 ita p̄f p̄nitate p̄stituet̄ z non igenito.
¶ In ista q̄ōne ad alias p̄formiter sūt tres ar
 ticuli declarādi. p̄m^o triū terminōz oppositū^o.
 scdo triū p̄clōnum positū^o. 3° triū difficultatū
 iuxta tres p̄clōnes motiuus.

Quantū ad p̄m articu. tres termini sūt:
 igenit^o: inascibilitas z ne^o. vñ
 hos tres terminos simul capiēdo. noto q̄ quo
 tiēs aliq̄ dictio est p̄posita ex aliq̄ multipli^o z
 aliq̄ negatione: tūc ē distingueda z rōne mul
 tiplicitatis z rōne negationis: sicut facit̄ p̄ns
 5. meta. vbi ipotētia distinguit̄: z rōne potētie
 z rōne hui^o negationis in. Sic in p̄posito tā i
 genitū q̄ inascibilitas s̄ p̄stituti ex genito: qd̄
 d̄f multipl^o z p̄natōe. Et iō ex pte amboz: s̄nt
 distinguit̄. vñ q̄ ad p̄ns. igenitū d̄f triplici^o. z s̄nt
 itelligēdū ē d̄ inascibilitate. vno^o vt̄. p̄pe negēf
 ec̄ gentū. seu p̄ductū p̄ gnōnē. z isto^o tā p̄f q̄
 sp̄s̄sēns s̄f igenitū: qz nō s̄f p̄ductū gnōnē. Secdo
 mō d̄f igenituz qd̄ nō ē cōicatū gnōnē. sicut e3.
 posset dici genitū: qd̄ est gnātōe cōicatū. sicut
 eēntia z sapia z cōia ceta q̄ cōicat̄ filio p̄ gnō
 nē: z isto mō ēt tam p̄f q̄ sp̄s̄sanct^o dicunt̄ iā

titulus
Arg. 1.

Ar. 1.

Ar. 3.

in op^m

Dearti
culat^o

p^o arti.
p^o teri^o.
declan
d^o ē ige
nitus.
p̄ho. 5.
meta.
igenitū
z inasci
bilitas
capiūt̄
m̄stipl^o
2° uō.

3° mō genitūq; non sic cōdicant. Tertio mō dī ingeni-
 tū qđ penit^r negat oēm passiūā pducetōz seu
 vt quo: seu vt qđ. sicut eō genitū dicebat idem
 qđ pductum seu vt quo. seu vt qđ: z isto mō so-
 lus p̄ in diuis dī igitur^r. nec. n. vt quo seu ter-
 min^r fozalis: nec vt qđ: seu termin^r totalis pro-
 ducit. **Aug^o.** vt Aug. 15. de tri. c. 16. p̄ solus nō est ab
 alio. z iō appellat ingenit^r. Et ad ozosum. nō
 duos igitōs eē certa fides declarat. q̄nis. n.
 scūs spūs nō gignat: t̄i. pducit. iō sic nō dī ige-
 nitus. magr̄ Frac. de may. hui^r dist. q. 1. artic. 1.
 addit 4^m modū z dixit qđ 4° mō dī igitū qđ
 nihil h̄z in se: nec ē est qđ gigni possit: nec vt
 qđ: nec vt qđ. Et sic solū nihil sic capiēdo est i-
 genitū: qz cetera admin^r h̄nt ens cui nō repu-
 gnat cōdicari. Dat exemplū sicut dicimus. isto
 mō qđ tenebra ē ingenita. Sz 3° istū modū loq̄n-
 di arguo fz logycos: nulla ppō affirmatiua ē
 vera: nisi p̄tū z subm supponat. p eodē. qñ aut
 qđ subijct nihil signat. sic tenebra: p̄tū z subm
 supponunt p eodē: qz subm. p nullo supponit.
 vnde oēs tales sent false apud sophistas. logy-
 cos. cū meta est ens. h̄yocœrus disputat: te-
 nebra est ingenita. Et si dicat: tenebra nō est ge-
 nita. igit̄ est ingenita. Qui sic defendit Franc.
 vadat ad vicū straminis. z in secdo periermen-
 audi z istā p̄sonē nō valere. hō nō ē iust^r. igit̄
 tur homo est iniust^r seu nō iustus: imo est fal-
 lacia psequētis. Unde z ipse nō pcederet istā
 p̄ntitas: paternitas in quātum paternitas non
 dicit perfectionē. igit̄ dicit imperfectiōez: qz in
 deo nihil ē imperfectū. vñ dico qđ debebat sibi
 sufficere vnus bon^r ternari^r: z nō addere istū
 quartū modū qđ simplr est falsus vt maluz ha-
 beret quaternariuz. ¶ **Nota** secdo qđ negatio
 capif tripliciter fm docto. subit. hui^r p̄mi. dist.
 23. in solutiōe secūdi dubij. s. negatio extra ge-
 nus. negatio in genere. z negō p̄uans. Negā-
 tio extra genus est illa que oēm negat entita-
 tem: z nihil funditus ponit: de qua dī in p̄mo
 principio. de quolibet affirmatio vel negatio
 z de nullo ambo simul. Secdo dī negatio p̄-
 uans: z est illa qđ aliqd negat ab aliquo: po-
 nit tū aptitudinē ad cēdū. sic nō dī pater ige-
 nitus: qz neq̄ gigni. Tertio dī negatio in ge-
 nere: z est illa qđ aliqd ponit in quo fundat: dif-
 fert tū a negatione p̄uante: qz nō ponit aptitu-
 dinē. sic dī pater ingēntus. ¶ **Nota** tertio qđ
 differunt ingenitū z inascibile. vñ noto qđ ista
 tria se h̄nt p ordinē: natiuitas. generatio z p-
 ductio. Natiuitas. n. solū est videntū: genera-
 tio aut̄ etiā nō videntū subap. vñ dicim^r ignē
 ignē generare: p ductio aut̄ nō solū est subarū
 sed qualitatā. sicut dicimus caliditatē calozē
 pducere: nec loquo h̄ic de inu^r intentionalē:
 qz isto modo qualitates generat vt ob ar̄: ita qđ

omne qđ nascit̄ gignit: nō ecōtra. omne qđ gi-
 gnit pducit nō ecōtra: ita ordine ecōuerso ap-
 politis negatiōibus vt dī inascibile ingenituz
 z improductū. omne. n. improductū est ige-
 nitum nō ecōtra: qz angelus est ingenitus: nō ta-
 mē est improduct^r. Omne itēz ingenituz est
 inascibile nō ecōtra. sicut igituz nō nascit̄: nō tū
 est ingenit^r: ita qđ inascibile est sup^r ad ige-
 nitum. Et hoc de p̄mo articulo.

Quantum ad 2^m artic. sunt tres p̄clo-
 nes. Prima est de p̄stituti-
 uo p̄me persone. scda q̄lter se h̄nt inascibile z
 ingenitū ad illō p̄stitutiū. tertia de q̄sito. **Prima**
 ma est hec: p̄ntitate formalr p̄ma p̄sona diuina
 censet p̄stitui. p̄bat p̄clo. **Quēq̄** est aliquod
 cōe multus: z ex se indeterminatum ad multa.
 p̄mo adueniente determinatōe hypostasis se-
 ipsaz determinat si sit p̄fectū ad hypostasis: aut
 si est imperfectū determinat illo determinate si-
 cut videmus in creaturis qđ dīe determinant
 gnā z spēs qđ h̄nt: sed diua essentia ex se est
 cōis trib^r p̄sonis: z quodāmō indeterminata.
 p̄ntitas hō est p̄mū determinas nō sui fz hypo-
 stasis. igit̄ z p̄stituet p̄mā p̄sonā. maior est māi
 festa: sed minor declarat̄ ex. 26. dist. in qua p̄z
 qđ absoluta nomia in diuinis nō sunt. ppria. iō
 in parte nō sunt. ppria nisi paternitas: spiratio
 actiua z ingenitū z inascibile. certuz est aut̄ qđ
 spiratio actiua nō p̄cedit p̄ntitatē. sicut nec se-
 cunditas volutiua intellectiua: fz p̄bo qđ nec ē
 ingenitū: nec inascibile. nulla negatiō p̄uenit
 alicui enti nisi rōne alicuius positōis. ex p̄mo
 posterior. **Ista. n.** nō est vā. hō nō est asin^r: nī
 si qđ hō est hō. z asinus est asinus. Si igit̄ p̄ma
 p̄sona dicat ingenita: opz qđ sit aliqd positū
 p̄cedēs rōne cuius insit. hec nō sunt cēntia^r: z
 nō restat nisi p̄ntitas. igit̄ p̄ntitas p̄mo distin-
 guit: z p̄mo p̄stituit p̄mā p̄sonā diuinā: z ita qđ
 dā relo z non puatio p̄stituit p̄mā personā.
 ¶ **Ex quo infero** qđ nō est dōm qđ p̄ma p̄sona
 p̄stituat in esse p̄sonali per relationē in quātuz
 p̄prietas vel in quātū relo. sicut inuit sanct^r
 Tho. scripti sui in plurib^r locis. s. in. 13. dist. q.
 p̄ma. 17. dist. q. 2. Et. 18. q. 3. de dono z alijs lo-
 cis. Dicit. n. qđ p̄stitutiū persone pōt capi tri-
 pliciter. vno in q̄ntū p̄prietas. z sic p̄cedit emana-
 tionē diuinā: aut in quātū relo. z sic seq̄r nec cōstituit
 p̄ma. n. fm rōnez p̄ generat qđ referat: ita
 qđ fm eū. p̄mo p̄prietas. secdo emanatio. tertio
 relo. ¶ **Sed 3° istū modūz salua semp scitate.**
 q̄ro ab eo fm mētē doc. sub. si p̄ntitas in q̄ntuz
 p̄prietas sit qđ absolutū vel respectiuium. si di-
 cat qđ sit absolutū. ergo diuine plone cōstituit^r
 p̄ absolutū: qđ ipse negat. di. 26. Si aut̄ sit
 relin. igit̄ p̄ntitas in quātū relatio cōstituit^r: qz
 in q̄ntū p̄prietas: z p̄prietas est relatio. si vero

Aug^o
 Fracis.
 5 may.

Exe^m

Arg^m.
 Fracis.

fz doc.
 subtilē.
 negatō
 capitur
 triplr.

igenitū
 z inasci-
 bile dif-
 ferūt.
 Natiui-
 tas gnō
 z pdu-
 etio.

2° p̄b.

2° att.
 p̄a. p̄
 p̄nc.
 p̄b.
 mio
 p̄bat

Ap
 cat.

Pr
 tas.
 ra.
 act.
 uas.
 ti.
 in
 scibile
 p̄ba

Co
 scri
 nau

5^m
 2°

Co^p

3°

4°

5°

ipugⁿ
 opioⁿ
 sci thō^r

7°

dicit q. pñitas in quatuor proprietatibus non est absolute
 luti nec respectu dimitte pñis: cuius sui sequens
 esse ipsum asserit pñis in imitator. **D**e n. ens apud pñm aut est absolutum: aut respectu
 unius. **C** Seda pñlo. Innafeibile atq. ingenitū
 in pñitate sunt fundamenta origis. pbat pñlo.
Illud est autem fundamentū vltimū seu pñm
 a q. sui eē qd est accipit. sū data. n. a fundamē
 tis capiunt qd hñt. sicut silitudo ab albedine: s
 ingenitū r inafeibile sic se hñt ad pñitatis ori
 ginis seu veri pñitas ad ipsa. igr rē. pbat mi
 nor. pñitas. n. origis est eē a se: r a quo alius:
 qd aut dicit ingenitū nisi nō eē ab alio: r etiam
 inafeibile. vñ loqndo. ppe tā ingenitū q. inafei
 bile nō dicit nisi qñ pñe signati huius qd dico
 pñm signū origis. pñm. n. signū origis dicit r
 nō eē ab alio r a q. alio. Ingenitū vō r inafei
 bile solū nō eē ab alio. Et vltra qñ vñū hz re
 spectū ad duo: r p respectū ad vñū pñitatis r nō
 per respectū ad aliud pñe est respectus p quem
 constituit q. alius. Sic in pñposito pma persona
 pñitatis p respectū ad filii q. respectus signat p
 hoc qd dico a quo alius. alius signat p hoc qd
 dico nō eē ab alio: r illa pñs ordinē nature est
 in pñe a quo alius q. non eē ab alio: r ita pñs
 pater intelligit: r pñe eē in pñmo signo originis
 q. ingenitū r inafeibile: ita q. est ordo iste. pmo
 pñitas. secundo pñitas originis. 3. ingenitū
 r inafeibile. **E**x quo sfero q. doctor deuo. di.
 2. q. 2. Et per amplū disti. 27. q. 2. non satisfecit
 veritati ponēdo inafeibilitatē pñe intelligi pa
 ternitatis. inq. enī q. pmo intelligit pma psona
 inafeibilis. scdo pater: ita q. inafeibilitas nō di
 cit purā negationē: sed quādā fontalē plenitu
 dinē que est in patre: r pbat hoc octo medijs.
Primo aucte magfor antiquoz ponētū hāc
 fontalē plenitudinē. Scdo ex cōi opinioe que
 dicit inafeibilitatē esse pñiuz pñis: r nō eē p
 pñi pñis si purā diceret negationem: q. pñi
 ret eēntie vine q. nō est genita: r spūscō q. non
 est genit. Tertio ex auctate hylarij q. dicit pa
 tre auctore dinitatis. in. 12. d. trinitate. Ista au
 ctoritas videt ei eē in qñtū inafeibilis: r ita ge
 nerat inqñtū inafeibilis: r nō inqñtū pñe. Quar
 to ex auctate phi dicētis q. pñcipia qñto sunt
 pōra tāto potētiora: nō est aut potētia sola ne
 gatioe: r ita o3 q. ista fontalis plenitudo quaz
 noiat inafeibilitas dicat aliquā pñe. Quinto
 q. pñe pot. itelligi vna ypostasis sola: qd nō posset
 si pñitas eēnt pma: enī dicat relatiue ad filii. re
 latia aut se simul nā. i. nāli itelligētia. pbat af
 sumptū: q. sic itellexerunt gētiles: r ita illa erit
 inafeibilitas. Sexto: q. vñ q. oēs. pñitates di
 uine ad vñā dinā reducant pñm: alia nō vñ nisi
 inafeibilitas. 7. q. pñitas est cōicabilis crea
 turis. dina autē inafeibilitas nō. g. est p aliqd

cōicabilis: aliud nō vñ nisi inafeibilitas: r ita
 pcedit. **D**ctano. q. idē est fm pñm pñm r pñ
 cipii: tñ differit rōne: nec inest pñi pñm: q. pñ
 cipii: q. fili est pñcipii. igr inest pñi pñcipiuz:
 q. pñm: enī igr rōne pñitatis dicat pñcipiuz:
 ratione vō inafeibilitatis dicat pñm: vñ q. inafei
 bilitas pcedat. Sed cū doctoris deuoti totali
 reuerētia hoc doctozū subtili nō vñ: nec etiā vñ
 credo vñ vñ. vt p3 ex pñone. inafeibilitatis enī
 solū dicit negationē in genere. r qd pmo dicit
 q. antiq. doctozes dicit in pñe fontalē plenitu
 dinē. dico q. ista fontalis plenitudo pot. dicere
 dinā eēntiā q. est radix fructificā dinaz fm Dio
 nysiu. scdo dinoz noiu3: r q. in pñe pñ pullulat.
 rō appropat pñi ista fontalis plenitudo: nec o3
 q. inafeibilitas illa formalr dicat: sed bñ cōno
 rat. Et qd dicit scdo q. nō eēt. ppetas pñis si so
 lū diceret negationē: q. eēntia dina nō est ge
 nita tā patuit q. nō dicit negationē eēntie
 sicut obijcit: sed bñ in gnē q. nō cōuenit eēntie
 vine. Et q. 3. ponit hylarij auctatē in pñe nō
 est rōne inafeibilitatis. vt p3 māfeste ex. 16. di
 stin. cap. hylarij. sed. ppter secūditatē vtrāq.
 intellectiua r vltimā. Et adhuc hylarij non
 vñ loq. nisi de pductioe filij p3 ex pñe pñtis di
 stinctiois. Nec q. qñto: q. pñm est p pñnita
 tē: r ita nō sola negōne sicut obijc. Et q. qñto
 obijc q. gētiles intellexerūt vñū supposituz:
 nec tñ pñitatis: dico si gētiles hoc itellexerūt
 pñitū. nō intellexerūt per inafeibilitatē: sed p
 aliqd absolutū. Detex intelligebāt nō opposi
 tū vitati. id nō est mix pñi iconueniēs scq. **S**
 sexto dicit. q. op3 oēs pñitates reduci ad vñā:
 que videt inafeibilitas. dico q. nō est inafeibili
 tas: sed pñitas vt patuit. Dico ad 7. fm do
 cto. sub. disti. 26. q. pñitas dina de se est incō
 municabilis: l3 habeat pceptū vñūcū deo r
 creaturis. Ad 8. m. dico q. tā pñm q. pñcipiuz
 ex quo sunt respectus hñt aliqd fundamentū. il
 lud est pñitas que dicit pñcipiuz respectu filij: r
 pñm respectu ad pñs quo caret: nec pñie ra
 tioe pñi inest sibi pñcipiuz: nec e3: s3 ambo ra
 tione pñitatis. Et l3 pñcipiū sit in filio: nō tñ
 q. secū hēat pñitatis sicut in pñe. id nō est eōi
 mde. r sic p3 q. fundamentū ingeniti r inafeibi
 litatis ē pñitas origis. **T**ertio pñlo. Inna
 feibilitas seu ingenitū pñe pñone diuine neq.
 esse pñitū. pbat pñlo. q. tā intelligit cōsi
 tata per pñitatis ex pñone pma. **C**ōfirmat q.
 nullū positū cūsmodi est pma psona diui
 na pñitū per pñitatis: sed tā ingenitū q. in
 feibilitas dicunt negationē ex gnē: ex secūda
 pñone. igr rē. Et hoc de scdo articulo.
Quantum ad 3. articulo. in3 tres pñlo. 3. arti.
 nes sunt tres difficultates. **P**rima. si pñitate pma psona pñitatur r
 pñm

2. pñlo pñatio

pñatio minoris.

Applicat.

Cor. 5. scñ bo nauen.

pñ arg.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

Addū docto rē sub. 3 sc3 bo nauen.

Dionys.

hylarij

doc. 16.

3. pñlo pñci.

Cōfir.

3. arti. pñdub.

relativa sunt simul nā q̄o p̄t prima persona
secundā p̄cedere. r̄ndet doctor subit. hac distin
ctiōe. q. 3. q̄ sicut cū similitate nature stat p̄o
ritas p̄fectiōis. sicut h̄o r̄ r̄sibilitas: q̄ h̄o p̄fe
ctor est r̄sibilitas: sic cū similitate nāe stat p̄o
ritas originis. r̄ de ista dicit Aug. in lib. de tri
plici habitaculo. cū erimus in p̄sā videbim⁹
q̄lter p̄ filiū p̄cedit origine. Tex. Augu. in il
lo libello potius q̄ lib. q̄ parvus est: qui ititu
laf de triplici habitaculo debet. est iste pax ante
finē libelli. tūc. i. in p̄ma abditā creaturaz r̄
ipsius inferni vidēdo deū videbimus. tunc ius
tis māfestū erit q̄o deus est inuisibilis r̄ in
corporealis: sine initio sine fine. Et ante omnia
q̄cqd̄ interest inter nasci q̄ ad filiū p̄tinet: r̄ p̄
cedere q̄ ad sp̄s̄itū. Excepto q̄ vn⁹ ex vno
natus sit: alter ex duobus processit. Et q̄o pa
ter nō p̄cessit filiū r̄e p̄ore sed origine. nec sp̄iri
tum sc̄i. Et q̄o oia dei vnuz sunt in deo: exce
pto q̄ ad relatōez p̄tinet. An sapia dei trini
tas r̄ eternitas nō solū sunt vnū inter se: ver̄ et
nō sunt aliud q̄ sit ipse deus r̄c. C. Secda diffi
cultas cū innascibile r̄ ingentū sint negōnes
q̄o possunt poni esse notiones. R̄ndit frater
frāci. q̄ ad notione q̄tuor req̄runt p̄ditiones.
p̄ma q̄ importet dignitatē. vñ q̄ improducti
bilitas ad intra nō importat dignitatē nō of
notio. Secūda q̄ sit cōe ad positūū r̄ negati
uum: q̄ aliq̄ negō sit nociō. sicut inq̄t ingentū.
alia passiva sicut eeterē gnō r̄ p̄cessio. Tertio
req̄r̄ q̄ nō sit cōis tribus. ideo infinitas nō est
notio. r̄ hucusq̄ bñ dixerat: sed vt suū malum
hēat q̄ternariū r̄ dimittat bonū ternariū: dicit
q̄ q̄to req̄r̄ q̄ nō sit cōis duab⁹ p̄sonis. r̄ iō
inq̄t: sp̄iratio actiua nō est notio. cē deñ p̄tra
vniuersitatē maḡoz r̄ maxime p̄tra suū ma
gistrū hui⁹ dist. q. r. in solone vltimi argumētis:
vbi exp̄sse ponit sp̄irationē actiua notionem.

Aug⁹.
Aug⁹.
i puo li
bello d
triplici
di babi
tsculo.

2⁹ dub.

R̄nsio
Frāci.
Ad no
tionē q̄
tuor cō
ditōes
req̄r̄

3⁹ dubi.
Op. sci
bōaue.

op. sco.
ser viir
rē noti
ones.

Ad ar⁹
qōnis
Ad p̄m

C. Tertia difficultas. Si inspirabilitas sit no
tio sicut ingentū. R̄ndit doc. denotus. q. vlti.
hui⁹ dist. q. nō. q̄ includit in innascibilitate: q̄
vt deñ est in p̄mo artieu. innascibile of q̄ oēs
negat p̄ductionē: ita sp̄irationē passiuā. Do
ctor tñ subtilis sub dubio reliquere videt: aut
quodāmo inuere q̄ sit notio: sic eēt sex no
tiones. s. q̄tuor in p̄re: due affirmatiue. s. gene
ratio actiua r̄ sp̄iratio actiua: r̄ due negatiue
ingentū r̄ inspirabile. r̄ tres in filio. s. vna ne
gatiua. s. inspirabile. r̄ due positue. s. genera
tio passiuā r̄ sp̄iratio actiua. vnica vero in sc̄to
sp̄i. s. sp̄iratio passiuā. Teneat ista via vel illa
teneat que tacta est disti. 26. q̄ sunt tñ. 5. r̄ sic
p̄ ad. q. p. s. p̄ nō genitus: nec in genito: nec
in nascibili in esse constituitur.

Et tunc ad argumēta. C. Ad p̄m nego
minorem. r̄ q̄ p̄ba: q̄ p̄us est

negatio q̄ affirmatio. sicut prius h̄o intelligit
nō distinct⁹ q̄ distinct⁹. dico q̄ si h̄z v̄itatē so
lū h̄z in his que sunt eiusdē nomis. sicut distin
ctus nō distinct⁹. sicut essentia diuina p̄us itel
ligit non pater q̄ pater. Sic autē de inascibili
r̄ p̄nitate: vt p̄z. ideo non currit arg⁹m. C. Ad
2⁹ dico q̄ maior est vera q̄ res per resp̄cū ad
aliud nō p̄stituit. sic nō est in p̄posito: q̄ p̄
ternitatē in eē p̄stituit q̄ etiaz d̄i in minor. q̄
ingentū nō dicit refulē. dico q̄ imo h̄z negati
ue. vñ Augu. 10. de tri. et est in ista: non recedit
a relatiuo p̄to cū ingentū d̄i. C. Ad 3⁹ dico
q̄ eētia diua est nobilissimū p̄stitutū: nō so
lū persone sed trium. Et hoc sufficit. Et q̄ d̄i
cit p̄nitās eōical nō ingentū: dico q̄ nō est p̄
maiorē p̄fectionē: sed p̄ repugnātiā ad crea
turā cui repugnat q̄ sit: r̄ nō p̄ducit. Et sic p̄z
ad. q. C. Et ista v̄o distinctiōe sicut ex p̄cedē
tibus de mēte magistr̄i tres capiunt p̄sones.
C. Prima p̄lo. Altera notio in genitū ferit
q̄ sit gignitio: nec flamē d̄i. dicit conclusio: q̄
alia est in p̄re in genitū notio alia gnō actiua.
r̄ q̄ sp̄s̄itū nō d̄i ingentū. Et ponit hec p̄clu
sio a p̄ncipio distinctiōis vsq̄ ad illud. c. p̄ze
terea q̄ri solet cū sup̄dictū sit r̄c. C. Secda con
clusio. Esse simplr donat essentia. dicit verac
ter sacra theo. dicit p̄lo. q̄ h̄z p̄nitātē sit
p̄. r̄ fili⁹ filiatione fili⁹. tñ tres p̄sones sunt sim
plicit diuina essentia. Et deducit ab illo loco.
p̄z teresa q̄ri solet r̄c. vsq̄ ad illud. c. Scien
dū quoq̄ ē: q̄ sicut solus. C. Tertia p̄lo. Ma
ta sapiētia d̄i fili⁹. r̄ imago sc̄pius ponit vñ.
dicit p̄lo q̄ quando d̄i nata sapia intelligitur
filius. r̄ q̄ aliq̄n imago signat essentia. Et de
ducit ab illo loco. Scien dū quoq̄ est. vsq̄ ad
finē distinctiōis. C. Sequit in tex.

In p̄terea multiplice no
tās relationē r̄c. Hic signat dis
t. huius p̄mi. in qua postq̄ ma
gister in precedenti distinctiōne
egit de ingentū notione.
in ista agit de p̄ncipio seu sp̄iratione. C. Et
diuidit in tres partes p̄ncipales. In p̄ma da
tur p̄ncipij multiplicitas. In secda modo auxi
lij claret auctās. In tertia sacri p̄ortij tāgatur
vniatās. In p̄ma. n. parte ostendit q̄o hoc no
mē p̄ncipiū multipliciter accipit. In secda il
laz multiplicitatē corroborat auctē. In tertia
ostēdit q̄o pater r̄ filius vniciū p̄ncipiuz sunt
sancti sp̄s̄. p̄ma in p̄ncipio. secda ibi. Et p̄af ab
eterno p̄m est filiū. tertia ibi. Deinde in eodez
libro cōtinue ostēdit r̄c. Et h̄ est d̄isio p̄ntis r̄c.
C. Circa quā talis mouet titulus qōnis.
Utrum nomē p̄ncipiij cause seu elemē
ti ad diua trāfferat. C. Et arḡ

Br.
Ad
Au
roy
Ad
p̄clā
d̄ m̄
mag
p̄
2⁹ p̄
C.
3⁹ p̄
Ar
dist.
C.
diu
in
bo
titul
C.

Ar. 1. p vna parte triplici medio. Primo q in deo sit elementū: 2 q sit alioꝝ elementū. In eo est elementū in quo est materia: 2 id alioꝝ extat elementū in quo vltima stat resoluibilū resolutio: sed deus est huiusmodi. igit ꝛc. maior partet ex quid nominis elementū. elementū enim est id quod pmo stat in compositione: 2 ita est materia que dicitur fundamētum nature apud Averroym 2 vltimū in resolutione. Sed minor: probat. Primo q sit in deo materia. materia enī de se dicit quoddā potētiale cuihbet enti: huiusmodi est ens qd in deo includit quidditativē. est enī in potētia ad quilibet formā. Sed secunda pars q omnia resoluant in deū. probat auctoritate procli. 35. ppositioē vnum qd qz perfectū est cum redit ad illud vnde exiti vnde omnia aut exiuerunt a deo. Apoca. pmo. Ego sum alpha 2 o pncipiū 2 finis. C Secūdo pbatur q in eo sit causa ad intra 2 non ad extra. diuersorum pductorū diuersi sunt modi producendi: sed modus pducendi ad itra est per modū esse. igitur nihil pducit deus ad extra causalit. maior pz. ex eo enī q spiritūs sanctus a filio distinguit diuersos argumens modos pducēdi: sed pz minor aucte Chꝛis. dicitis q in diuinis pf est cā filij. Et pꝛo dicit in 5. metaphy. q cā dī sicut pnci^m. cā. de pnci^m: sed pater est pncipiū filij fm magfm in lfa. igit ē cā.

Ar. 2. Tercio argf q nec ad itra: nec ad extra sit pncipiū in diuinis. Nō respect pncipiū arguit 2 depēdentia ad id ad qd referit 2 pōtatē: sed quo ad creaturā in deo nulla ē depēdentia ad itra 2 nulla pōtatē. igit nō dī in diuinis nomē pncipiū. maior pz: qz pncipiū est relatio: 2 ita relatiue dī ad terminū. 2 per pns sine termino q est creatura neqz esse: sicut nec rfo sine extremitis: ita etiā pncipiū pns est pncipiatio. minor vō pz pmo q nō sit depēdētia in deo ad creaturam: qz sūme necessariū a ptingēt nō depēdet: s; secundo q nō sit ad itra pōtatē: pz. qz vnicū ē ens eternitatis q est mēsurā idiuisibilis.

Chꝛis. Tercio argf q nec ad itra: nec ad extra sit pncipiū in diuinis. Nō respect pncipiū arguit 2 depēdentia ad id ad qd referit 2 pōtatē: sed quo ad creaturā in deo nulla ē depēdentia ad itra 2 nulla pōtatē. igit nō dī in diuinis nomē pncipiū. maior pz: qz pncipiū est relatio: 2 ita relatiue dī ad terminū. 2 per pns sine termino q est creatura neqz esse: sicut nec rfo sine extremitis: ita etiā pncipiū pns est pncipiatio. minor vō pz pmo q nō sit depēdētia in deo ad creaturam: qz sūme necessariū a ptingēt nō depēdet: s; secundo q nō sit ad itra pōtatē: pz. qz vnicū ē ens eternitatis q est mēsurā idiuisibilis.

Ar. 3. In oppositum argf. 2 pꝛio q sit ibi pncipiū 2 ad intra 2 ad extra. vñ magf i lfa. filij ad spūscū. spūscū vō sanct? nō dī pnci^m nisi ad creaturas. q autē ad itra non sit cā. pbaf: qz fm Boetiū in topi cis. cā est ad cur? esse. seqtur aliud. In deo aut nō est aliud: sed q sit ad ex. pbaf p pꝛm in. 12. metaphy. Entia nolunt male regi. vnus g pnceps. S; tertio q nec ad itra nec ad ex sit elementū in diuinis. pbaf: qz fm pꝛm. 5. meta. elementū ē ex q aliqd pponit pmo. de? autē nec ē in se pposit? nec alteri cōponibilia.

Dearti culat. In ista qōne sunt tres articuli. Prim? triū terminoꝝ expositiōnis. Secundus trium pꝛclūsonum pꝛclūsiō. Tertius triū difficultatū iux

ta tres pꝛclūsiōnes motiōnis. **Quantum** ad pꝛmū arti. termini sunt: pncipiū: cā 2 elm. Unde istos tres finios sil' exponēdo. Noto fm Averroym. 5. metaphy. q se hūt s; sub 2 supra. Dē enī elm est cā: s; nō ecōtra. finis. n. est cā: sed nō est elm: qz elm solum est in cā intrinseca. ois ite rum cā est pncipiū: sed nō cō: qz locus vñ ext mor? est ipsi? pncipiū: non tñ cā. Alii noto pꝛio q pncipiū solet capi triplf. vno mō rethorice. scdo mō physice. 2 tertio mō metaphysice. Pncipiū captū rethorice ē p? ps exordij que fm marcum tullium in antiq rethorica est ois breuis perspicue 2 lucide pꝛficiens animuz auditoris aut attentuz aut docilez: aut beniuolum. Et in noua rethorica dicit phemius: s; in secundo rethorice Aristo. phemium sit cōmune tam pncipiū qz insinuatōi. Scdo dicit pncipiū physice. 2 istud dicit tripliciter. fm enī pꝛm. 5. meta. cap. de pncipiū. pncipiū dicitur aut vnde res est: aut hit: aut cognoscit. pncipiū igit dicitur respectiue: aut ad causā agētem: aut scdo respectiue ad cognoscentes: aut tertio respectiue ad causam materiale seu intrinsecam. si respectiue ad causam efficiētem: vel per modū nature. sicut pater est pncipiū filij: vel per modū voluntatis. sicut pnceps in pol^a. Si vero scdo dicat pncipiū per respectum ad cognoscentes: aut sicut res est cognoscibilia. sic est pncipiū simpliciter: aut sicut pōt a nobis cognosci sic est pncipiū quo ad nos. Si vō tertio dicat respectiue ad causam materiale seu intrinsecā: aut illa materia nō manet in facto: 2 sic est sicut in magnitudi ne. vnde incipit motus: aut manet: 2 sic est sicut fundamētum in domo: ita q apud phum sunt tres binarij acceptōis pncipiū. Sed tertio dicit pncipiū theologice: 2 hoc tripliciter. vno mō cōntaliter: 2 sic dicimus q tres personae sunt pncipiū creaturariū. secūdo pꝛsonaliter. 2 sic dicit Augu. q pater est pncipiū totius deitatis. tertio dicit notionalr: 2 sic dicimus inspirationē actiuam pncipiū spūscū.

Ar. 1. p vna parte triplici medio. Primo q in deo sit elementū: 2 q sit alioꝝ elementū. In eo est elementū in quo est materia: 2 id alioꝝ extat elementū in quo vltima stat resoluibilū resolutio: sed deus est huiusmodi. igit ꝛc. maior partet ex quid nominis elementū. elementū enim est id quod pmo stat in compositione: 2 ita est materia que dicitur fundamētum nature apud Averroym 2 vltimū in resolutione. Sed minor: probat. Primo q sit in deo materia. materia enī de se dicit quoddā potētiale cuihbet enti: huiusmodi est ens qd in deo includit quidditativē. est enī in potētia ad quilibet formā. Sed secunda pars q omnia resoluant in deū. probat auctoritate procli. 35. ppositioē vnum qd qz perfectū est cum redit ad illud vnde exiti vnde omnia aut exiuerunt a deo. Apoca. pmo. Ego sum alpha 2 o pncipiū 2 finis. C Secūdo pbatur q in eo sit causa ad intra 2 non ad extra. diuersorum pductorū diuersi sunt modi producendi: sed modus pducendi ad itra est per modū esse. igitur nihil pducit deus ad extra causalit. maior pz. ex eo enī q spiritūs sanctus a filio distinguit diuersos argumens modos pducēdi: sed pz minor aucte Chꝛis. dicitis q in diuinis pf est cā filij. Et pꝛo dicit in 5. metaphy. q cā dī sicut pnci^m. cā. de pnci^m: sed pater est pncipiū filij fm magfm in lfa. igit ē cā.

Ar. 2. Tercio argf q nec ad itra: nec ad extra sit pncipiū in diuinis. Nō respect pncipiū arguit 2 depēdentia ad id ad qd referit 2 pōtatē: sed quo ad creaturā in deo nulla ē depēdentia ad itra 2 nulla pōtatē. igit nō dī in diuinis nomē pncipiū. maior pz: qz pncipiū est relatio: 2 ita relatiue dī ad terminū. 2 per pns sine termino q est creatura neqz esse: sicut nec rfo sine extremitis: ita etiā pncipiū pns est pncipiatio. minor vō pz pmo q nō sit depēdētia in deo ad creaturam: qz sūme necessariū a ptingēt nō depēdet: s; secundo q nō sit ad itra pōtatē: pz. qz vnicū ē ens eternitatis q est mēsurā idiuisibilis.

Ar. 3. In oppositum argf. 2 pꝛio q sit ibi pncipiū 2 ad intra 2 ad extra. vñ magf i lfa. filij ad spūscū. spūscū vō sanct? nō dī pnci^m nisi ad creaturas. q autē ad itra non sit cā. pbaf: qz fm Boetiū in topi cis. cā est ad cur? esse. seqtur aliud. In deo aut nō est aliud: sed q sit ad ex. pbaf p pꝛm in. 12. metaphy. Entia nolunt male regi. vnus g pnceps. S; tertio q nec ad itra nec ad ex sit elementū in diuinis. pbaf: qz fm pꝛm. 5. meta. elementū ē ex q aliqd pponit pmo. de? autē nec ē in se pposit? nec alteri cōponibilia.

p^o teri^o exponē d^o pncipiū pꝛm^o: cā 2 ely se hūt si cut sub 2 sup. pnci^o ac: cipf tri plf. pꝛi mo rethorice phyce 2 meta phyce.

nō ē h^o termino pnci^m. pꝛclūsiō.

2° teri^o est cā.

qdruplex est gen^o cārum.

3° teri^o clemētia

Id

Id

clm me rasi

Id

Id

Id

in op^m

boeti^o.

Dearti culat.

Libri primi

tum diffiniēdo. Elemētū est ex quo pmo pponit in exīte indiuisibili spē in aliā spēm. ea ppter Alexāder peripateticus in pmo pphycor. Tunc vniqbq; arbitramur cognoscere cū cās illius cognoscimus z pncipalia vsq; ad elemēta exponēs dicit: pncipalia causas efficiētes: cās finales: sed elemēta mām z formas. vñ elicio ex. 5. metaph. q; elemētum dī tripliciter. vno mō logycerz isto mō termini sunt elemēta. pponū z pncipia pelsonū. sic hoc pūm. d q; libet affirmatio vel negatio z de nullo ambo si mul. est elemētū z pncipiū pme demfatiois vt late declarat in pmo suor posterioū Albert mag. z fran. de map. tāgit implicite pstar sui. qd. 1. Scdo dī elemētū pphyc. Et isto mō fm pphz. in. 2. de gnōne sunt quoz elemēta cuiuslibet rei gnābil. ignis. aer. aq. z terra. z dicit isto mō elemētū q; alimētū: q; ex eodē ppho ex eodē nutritur z sumus. Tertio dī elemētū metaphysi. z isto mō q; dītates superiores. sicut aialitas: sub a sunt elemēta inferior. sicut homis. leonis z ceteroz. Et h de pmo articu.

Elfi ē triplex

Alber. Fract. elemētū pphysic

Arti. pmo pnci. pbatio

Aristo.

pbatio minoris.

Argm.

Genus acc tri plicif.

Quantum ad 2^m articu. sunt tres pelsones. pma de elemēto. scdo de cā. tertia de pncipio. pma talis est. natura elemētalis: nec ad intra: nec ad ex in diuis for malr reptā est. pbaf pcelo. pmo q; nō sit in deo elemētū. oē. n. elemētū formāl: est alicuius generis. dicēte Arist. in. 5. metaph. c. de elemēto idiuisibili in exīte spē: s; de^o nō est in pnto nec aliqd ignis. igit zc. minor est magi. 8. dist. hui^o pmi. dixi tū nō est elemētū formāl. creatā. n. omnia in deo sunt triplr. vno^o p eminentiā in diuina eēntia. scdo per exēplar in diuio intellectu. tertio^o vtualr in diua voluntate. pbaf scdo q; de^o nō sit elemētū creaturaz. Omne n. elemētū in creaturis: aut t; locū mae: aut forme; dō nec est materia nec forma creaturaz. igit zc. maior ē nota de se: cū mā z forma totū eē dicāt cōpositi: ex pmo pphycor. Sed minor pbaf. pmo q; nō sit mā: q; deus est sup oia maxie ens. mā vō inter entia infima. vñ Aug. in lib. pfectionū. o dīe duo formāl: vnuz p te. s. angelicā nām. z aliud. q; nihil. s. mām pmiā. vñ deus est quo nihil mai^o excogitari potest: sed mā quo nihil min^o: sed q; nō sit forma ppositi p; q; forma in cōposito h; nāz partio: z ita limitatiois: de^o aut infinitus extat z inē sus. Et si obijciat per illud Quatū antiq; poetes: qd allegat ppls actuū. 17. Ipsi^o etem gen^o sumus. si igit genus t; nāz elemētū ex pmo articulo. igit in deo cadit elemētū. dico q; gen^o fm pphycor dī triplr. vno mō p eo q; pdicat de plurib^o differētibus spē sicut aial. z hoc mō in deo nō est genus. scdo dī gen^o vniūscuiusq; fm: z q; a deo vt a pmo pncipio cuncta

pdunt. isto mō de^o est genus nfm. i. nfm pncipiū. Tertio mō dī aliq; ruz ad vñū pūm z ad semitūcē collectio: z sic nos sumus gen^o dei. i. creati seu pditi ab eo. z sic intelligit p Paulus z Quatū poeta: z nō cōcludit obiecto. Ex pclone elidit error: pphycor q; ponebāt deū componi ex atpomis z eē copozitū: licet non videret: q; allumpserat nām copozitū: sed nō q; dītates sensibiles: vt tāgit pphycor tūll^o in li. 1° de natura deoz. Elidit scdo error stoicor q; vocabāt celos deos ex scdo de nā deoz. p; fal suz esse ex pclone: q; deus carct z mā z forma qd nō celū. Tertio p; error: mācheoz falsus: q; posuerūt aias nras educi de suba dei q; si de mā vt p; p Hiero. ad marcelli. z anafichiam. Scdo pcelo de cā. Et si ad intra in diuis cā nō ponit. Ad ex tū efficiens z finalis pcedit. Sed q; sit cā efficiens z finalis creature. pbaf vnica aūtate sapiētis prouerb. 16. ppter semitūm cuncta opatus est altissimus. dum dicit pp se tāgit cā finalis: sed vñ dicit opat^o est: tāgit cā efficiens. Et si querat vtz sit finis n;: q; nos pdidit. dico q; nō. vñ si per impossibile ab eo nō eēmus ad huc eēt finis n;. vñ extat finis n; in q; tū est summū bonū: qd bene tangit frater fran. de map. 5. dist. hui^o. q. 2. 7. z. 8. vñ ppe est finis n;. per diuinā essentia: sed cā efficiens per diuinā volūtate. pbaf itez ista para. pmo q; sit cā efficiens per pfm: q; in. 7. z. 8. pphycor pcludit vñū mouens imobile: z hūc vocat pmi cām. in scdo et metaph. z est vñū pncipiū efficiens. Et in. 12. etiā vñū pncipē pcludit: deū intelligit. q; etiā sit finis p; ex. 12. metaphysi. vbi dicit pphycor q; mouet vt amatus z desideratus que motio est per modum finis. Ex quo infero q; magi Nicola^o boneti nō debuit vicere in sua phtia: pncipiū dixisse deus solū se hēre in genere cāe finalis. p; ex pbōne pelsonis. Corroborat aūtate Auerroys cōmetatoris pht in de suba orbis. c. 3. dicētis q; cor pus celeste nō indiget virtute monēte in loco tū: s; etiā virtute largiente in se z in sua eēntia permanentiā eternā. Tertio pcelo est de pncipio. vs. z ad intra z ex in diuinis cōcedit pncipiū. q; ad itra p; Joh. 1. In pncipio erat verbū. i. in pte fili^o s; glo. q; extra p; p Aug. Iple. n. ē pncipiū a quo sum^o. ipse forma quā sequimur: ipse bonitas quam expectamus. Et corroborat. vbi cū est ab a^o accipere. ibi est z

Em
epi
opū
nō
deū
pon
atq;
Em
stoic
Dn
Ri
doc
bon
Em
am
Em
ph
don
3^a
p^o
frā
3^a
nō
tre
pan
ope
cre
nā
2^a
R
3^a
R
Aug^o
Et
dic
p
li^o
su

principium: sed tam due pfone diuine q̄ crea-
tura capiunt ab alio eē: quīs creature ab alio
in eētia: sed vbi z spūscūs ab alio in psona.
Igf est pncipiū i dīnis. maior p3: q̄ pncipiūz
dī ad pncipiū. sed mīor: pbatur aucte basilij
in examerō. dicent q̄ accipe esse est cōe tā ver
bo dei q̄ creaturis. vñ sic ordiatur i dīnis pnci
piū. pmo est pncipiū non de pncipio: z hoc ē
p̄. scdo est pncipiū: sed de pncipio. z hoc si
lius. tertio pncipiū de pncipio sed non pnci
pium ad itra: z est spūscūs. z postea simul tres
pfone vnicū sunt creature pncipiū. ¶ Et si q̄
raf. vtz pncipiū dicat vniuce de deo vt est p̄
cipiū dinaz p̄onaz verbi i scīpsū z vt est p̄
cipiū creaturarum. Rñdit doc. sub. in hac dī.
q̄ non: qz entī reali z rōnis nihil est cōe vniuc
cū: sicut nec ei qd hz esse simplr: z et qd hz esse
fm qd: vt est hō viuus z mortuus. vel hō viu⁹
z pictus ex diffōne equino. In aūp̄tīs z exem
plīs textus. sed pncipiū. vt ē dei ad creaturas
loquēdo formālī est solū ens rōnis: vt āt ē pa
tris z filij: z spūs sci ē ens reale. igf. ¶ Ex quo
patet magf m̄ Nicolai boneti deualle: dicen
do ens vniucūcū i sue metaph. pmo li. entī rea
li z rōnis accipiēdo ens rōnis pro quodam eē
derelicto ex ope intellectus: p3. cū ens reale sit
ens simplr: ens rōnis fm qd. Et h̄ de scdo art.

ue ad spūscūs cutus est pncipiū. z sic p̄ z fi
lius dīcunt v^m pncipiū spūsci. Tertio p̄t p̄
derari z respectu suppositoꝝ p̄fīs z filij: z respe
ctu spūsci: sicut dūz dico idē pncipiūz: z qz p̄
z filius sunt duo suppo: iō non ita pcedit p̄ z
filius sunt idē scīpsūs pncipiū: sicut ista. sunt
vñū pncipiūz. Et sic p3 ad qōnē q. v3. in deo ē
nomē pncipiū: z ad itra z eē. nomē cāe non ad
intra s̄ eē: nomē vō eē: nec ad itra nec eē.

ratores
scot⁹ q̄
sūt vn⁹
spīator

Et sic ad rōnes. ¶ Ad primā nego mī
nozē: z ad pbationē. qd pmo
dicat de ente qd ē pō: z ita mā. dico q̄ triplex
ē potētiāle. metaph^m. z logicū. z physicū. ens
ē potētiāle. meta^m. mā vō potētiāle physicū
iō nō est simile. Et q̄ dicit scdo q̄ oia resoluū
tur in deum sicut in mām p̄mam: scdm̄ proclī
ppōnem. dico q̄ est resolutio in pncipia itrice
seca: z isto mō resoluunt mālia in p̄mam mām
vel re vel intellectu. est z resolutio in eām p̄ma
riā. de creata p̄tēplationē in deū referim⁹:
z sic perfecti⁹ itelligunt. z isto mō resoluuntur
res in deū. Ita āt nō ē mālis resolutio. ¶ Ad
2^m dico ad auctem tā Chūs. q̄ p̄ q̄ alio mō
vtunt greci noie cāe. alio mō nos. greci. n. h̄it
pro eodē cāz z pncipiū: z ita sicut apud grecū
cuiusmodi fuit chūs. ista ē vera: p̄ est pncipiū
filij: ita ista. p̄ est cā filij. nos vō ponim⁹ v̄riās
inter eām z pncipiū: qz cā a cāto semper distin
guitur per eētiam: non sic pncipiū a pnci
piato. sed sufficit realis distinctio cuiusmodi est
inter psonas diuas: ideo lz pcedamus istā: p̄ ē
pncipiū filij. non tñ istam: p̄ est causa filij.
¶ Ad 3^m dico. q̄ ad illud maioris in qua dī
cit q̄ oia respectus arguit dependētiā. dico p̄
mo q̄ est falsa. nā p̄ hz respectum ad filiū i di
uinis: z tamē non dependet ab eo. requiritur. n.
distinctio essentialis iter depēdens z illō a quo
dependet. Dico secūdo q̄ lz creature differāt
a deo per essentia: z ratio pncipiū dicat in deo
respectum ad creaturas: non tñ est dependē
tia: qz depēdētia solum est per ens reale: rela
tio āt dei ad creaturā est ens rōnis. lz. n. cogni
tum referatur ad cognoscētē: non tñ depen
det a cognitiōe: sed poti⁹ ecōtra. Dico tertio
ad minorē vbi dī q̄ non est p̄m̄ in dīnis: qz ē
vnicā eternitas dei idīuisibilis. dico q̄ cuz ista
stat z p̄ioritas nature z originis: ideo nō cur
rit argumentū. Et sic p3 ad qōnē.

Ad ar⁹
Ad p⁹

Ad 2^m

Ad 3°.

n̄ ē i di
nis po
rtitas
tpis cū
sit vna
etnitas
ē tñ cuz
h̄ p̄oz
tas nāe
z origi
nis.

Dubū

Rñsio
doc. 16.

Flitas
magf
nicolai
boneti.

3° arti.

h^o dub^o

nō q̄ se
tres o
pantes
operās
creatur
nā z ds
2° du^o.

Rñsio

3° dub.

Rñsio

Thōas
dicit q̄
p̄ z fi
li⁹ sunt
duo spi

Quantum ad tertiū arti. sūt iuxta tres
p̄lones tres difficultates.
¶ Prima est: quō p̄t intelligi q̄ de⁹ de nihī
lor: non de se: vt clari nā res p̄diderit vniuer
sas. Rñdit frater Egīdīus de roma l. 8. physī
coꝝ. q̄ fm nobilitatem agētūz in operādo mī
nus exīgīt. Sūt āt tres operantes. opans crea
tum per intellectū. nā. z deus: pncipiū āt. s. arti
fer creatus requīr vt opef ens in actu: sicut fa
ber ferrū: carpētarius lignū. nā aut solū ens in
pō. s. mām p̄mam: z ita cū p̄m̄ mā p̄ma ni
hil sit: Relinq̄tur q̄ summus artifex de nihilo
poterit opari. ¶ Secda difficultas: q̄ arguit in
deo maiorē p̄fectionē: aut cā efficiens aut fina
lis. dico q̄ in deo eadē est īfinitas diuinōꝝ oi
um p̄yditatē: tñ loquēdo formālī: dico q̄ cā
finalis arguit maiorē p̄fectionē q̄ cā efficiē:
rō. est. n. finis n̄ per diuinā eētia. Cā vō effi
ciēs per voluntatē: eētia āt vna est radix p̄fe
ctissima a q̄ cetera pululāt fm diony. ¶ Ter
tia difficultas. vtz possit p̄cedi ista: p̄ z fili⁹ sūt
idē pncipiū spūsci. sicut ista: p̄ z fili⁹ sūt vñū
pncipiū spūsci. dico q̄ ista spīra⁹ actiua qua
p̄ z filius spūsci dicunt pncipiū: spūsci p̄t tri
plexiter p̄siderari ad p̄m̄ z filū. vno mō rōne
sūt: sic p̄cedit a doc. subti. q̄ p̄ z fili⁹ sunt vn⁹
spirator: h^o p̄mi di. r. q. 2. lz eā neget san. Tho
scripti p̄mi di. r. q. 4. z dicat q̄ sūt duo spīra
tores. Scdo potest considerari soluz respectū

ad tertiū arti. sūt iuxta tres
p̄lones tres difficultates.
¶ Prima est: quō p̄t intelligi q̄ de⁹ de nihī
lor: non de se: vt clari nā res p̄diderit vniuer
sas. Rñdit frater Egīdīus de roma l. 8. physī
coꝝ. q̄ fm nobilitatem agētūz in operādo mī
nus exīgīt. Sūt āt tres operantes. opans crea
tum per intellectū. nā. z deus: pncipiū āt. s. arti
fer creatus requīr vt opef ens in actu: sicut fa
ber ferrū: carpētarius lignū. nā aut solū ens in
pō. s. mām p̄mam: z ita cū p̄m̄ mā p̄ma ni
hil sit: Relinq̄tur q̄ summus artifex de nihilo
poterit opari. ¶ Secda difficultas: q̄ arguit in
deo maiorē p̄fectionē: aut cā efficiens aut fina
lis. dico q̄ in deo eadē est īfinitas diuinōꝝ oi
um p̄yditatē: tñ loquēdo formālī: dico q̄ cā
finalis arguit maiorē p̄fectionē q̄ cā efficiē:
rō. est. n. finis n̄ per diuinā eētia. Cā vō effi
ciēs per voluntatē: eētia āt vna est radix p̄fe
ctissima a q̄ cetera pululāt fm diony. ¶ Ter
tia difficultas. vtz possit p̄cedi ista: p̄ z fili⁹ sūt
idē pncipiū spūsci. sicut ista: p̄ z fili⁹ sūt vñū
pncipiū spūsci. dico q̄ ista spīra⁹ actiua qua
p̄ z filius spūsci dicunt pncipiū: spūsci p̄t tri
plexiter p̄siderari ad p̄m̄ z filū. vno mō rōne
sūt: sic p̄cedit a doc. subti. q̄ p̄ z fili⁹ sunt vn⁹
spirator: h^o p̄mi di. r. q. 2. lz eā neget san. Tho
scripti p̄mi di. r. q. 4. z dicat q̄ sūt duo spīra
tores. Scdo potest considerari soluz respectū

2° p̄cto
liter est trisagium nō eternaliter. dicit p̄clusio

q tres pſone dñr tpaliter: r non ab eterno pncipium creature. Et deducit ab illo cap. Et pſ ab eterno: vsq ad illud. c. Deide in eodẽ li. cõ tĩ ostẽdit. C Tertia pclusio. vnum pncipium sanctispsus sunt r solaciũ pñ r genitus. dicit cõ clusio: q pſ r filius sunt vnum pncipium spũs sancti. Et deducitur ab illo ca. demum in eodẽ dem r. vsq ad r. C Sequitur in lsa.

Text.

Sunt aut quedaz q ex tpe dñr de deo r. C Dic signat distõ. 30. hº pmi. In qua postq̄ egit magi de his que deo pueniunt eternali. Dic agit de his q̄ deo ppetunt tpalr.

diuisio.

distio

C Et diuidit tres ptes. In pma ostẽdit qualiter relatio ex tpe de deo dñr. In scda appropiatio psonaz clare expamit. In tertia igens dubiº ex pdictis lucide ostẽdit. pma in pñti distõne. scda distõne. 31. ibi. Preterea pſiderari o3 cuz tres pſone. 3. di. 32. Dic ostẽdit questio ex pdictis deducta r. C Pria iterum pars q̄ est pñs distictio. in qua ostẽdit qualr relatio de deo ex tẽ pore dñr diuidit in tres ptes. In pma ostẽdit q̄ deicitat pgrnit relatio tpalis. In scda q̄ in esse non debuit entitas accũtal. In tertia in quo se dare potuit spũs interminabilis. pº in pncipio. scda icipit ibi. Quõs igf obtinebimus: vel fm accũs r. tertia ibi. Dic pñt solui qõ. C Et hec est diuisio totius distõnis pñtis. C Circa quam talis mouetur qõ.

dist. 30.

Titulº

Ar. 1.

Utrum deus ex tpe ex pte sui rñone realit ad creata referat. Et af q̄ sic triplct medio. C Prio sic. Extrema ab eterno sũt realia igf relatio realis. pña p3. q2. f3 ex tremoz hãz relatio nũcupat. sed pbaf añs. ds. n. est eternº. cetex q̄ditates rez sunt eterne cũ de eis sit scia: r scia fm pñm in pmo posterioz sit de impossibilibus aliter se hfe. r ita interea cũ nõ sint idẽ nascet distinctio realis: r p pñs relatio: r cuz qd̄ semel in deo est sp̄ maneat: seqtur q̄ illa et in tpe ad creata referet. C Scdo af sic. deus ad res referet relatione rñis. f3 r relatione realit. pbaf assumptũ: q2 deº pscit res futuraz: r ita h3 sciam terminatã ad esse cognitũ rez: r talis dñr respectus rñis. sed pbaf pña. q2 mensurari debet ea q̄ sunt in aliq̄ iuxta eiº nobilitatẽ. vii sensitiua nobilior: est i hoie q̄ i bru to: cũ igf deº supremũ attingat realitatẽ graduz: relõnes in eo ad creata erunt maxime reales.

Ar. 2.

Ar. 3.

C Tertio af sic. Dis relatio extat realis nisi pducta aut actu intellectus diui: aut creati. S3 in deo ad creaturas est relatio nõ pducta actu intellectº diui nec creati. igf r realis. maior p3 q2 relatio rñis ab intellectu noiatur. sed mĩnoz pbatur. in pñgentibº. n. pñoz est volũtatis diuine determinatio: q̄ eam diuusº intelligat i

tellectus in illo pñoz diuina voluntas referat ad esse volitum. igitur realiter.

In oppositum arguit aucte magf in principio lfe: vbi dicit q̄ deº dñr ad creaturas ex tẽpore non relatione. que sit in deo sed in creaturis. Si igf nullam ad creata h3 relatione. igf nec realem cuz negato superiori negetur iferius. C In ista. q. ad alias pariformiter sũt tres articuli. pñus trium terminoz expositiuus. scda trium pclusionũ positiuus. tertius trium diffcultatum iuxta tres pclusiones motiuus.

Quo ad pº arti. finitũ sũt. Rlo. rlo realit. r tps. Quo ad rñonem: nõ to q̄ pñus q̄ relatione a pte ret posuit fuit plato: vt referat Alber. magnº sup pñto ad aliq̄d. vnde eã ad aliq̄d noiãuit: dicebat: q̄ ad aliq̄d sunt q̄cunq3 boe ip3 que sunt alioz ducitur vel quolibet aliter ad aliud. Ceteri at pcedetes: vt Zeno r Socrates eã ponebat nõ eẽ. deide ab Arist. e relatio noiata: a nostris postmodũ hũdo. vñ relatio pñr pſiderari triplicif. vno mº a parte fundamẽtũ: sic h3 in esse sicut alia accũ. scdo in suo esse q̄ditatiuo. h3. n. genus r differẽtias: sicut pñca: cetera r sic dicit ad. tertio pſiderat respectue ad suũ terminũ: r sic dicit aliud: r hec tãguntur in eodẽ relationis diffinitione qũ dñr relatio est ad aliud patimuz in pmo: secũduz in secũdo. r tertium in tertio.

C Moto vltiº quo ad terminũ istũ q̄ sũt tria adiuicẽ abstrahẽ. s. relatio. respõs: r habitu do. Dis. n. relatio est respectus nõ e5. relatio eni apud Arist. est vnũ pñtũ de decem. Respectus aut est quoddam eõ taz ad relatione que est pñtum q̄ ad sex pñcia. vnde doc. sub ti. 3. lib. di. i. diuidit respectuz in respectuz intri secus aduenientem que vocat relationez: r extrinsecus aduenientem que vocat sex pñcia. Omnis itex respectus est habitudo non econtra. vnde ponimus habitudinẽ diffinitã ad diffinitione: nõ tamẽ proprie respectum. r Dagister Franc. de may. sui conflatus di. 29. q. i. art. pmo addit quartã. s. relatiũ. r dicit q̄ relatio abstrahit a relatiuo: sic eã formalis ab eo cui extat eã. vt albus ab albedie. sed salua sua reuerẽtia quartũ apponit frustra: aut apponere d3 r quintũ. relatio. n. fm doctoroz di. 5. q. i. habz triplicem abstractõis moº. s. a fundamento. a subo. r in ppropio genere. Si igf vult loqui d abstractione tã in genere. ppropio: q̄ extra genº debuit nõ solum abstrahere a subiecto sed a fundamẽto. vt pmo diceret rñm. scdo rñtuitas. tertio relatio. quarto respectus. quinto habitu do. Si aut voluit artificioso pcedere r abstrahere in genere proprio. debuit tacere de relatiuo r incipere in relatione: r tribus. s. relatione

in q
dec
du
f3
rec
ad
nõ
len

culat

pº
e rel
pñm
posu
rñon

3º
de
dº
qõ
tri

rlo
pñca
rñon

relõ
spec
bitu

3º
fñd
pº

1° teri^o declan- dus. s^z doc. s^z b. tria requir^{it} ad r^ol^o n^o rea- lem.

Intros^o

3° teri^o declan- d^o e^o t^o s^z q^o acc^o tripli^o.

Aug^o

2° arti.

1° p^o p^o batio

1° s^z r^o

respectu z habitudine esse p^otentus. ¶ Secu-
 dus terminus est relatio realis. ¶ Unde noto
 ex locis varijs doctoris subti. q^o ad relationes
 realem tria requiruntur. p^omo q^o extrema sint in
 actu: z i^o si capemus duas q^oditates separatas
 ab e^o extrin^o habere esse essentie: q^o caret e^o
 extrin^o non haberent inter se distinctione reale.
 Sec^odo requiritur q^o existetia sunt distincta: z ideo
 s^z Arist^o. quinto metaph. eiusdem: ad se non
 est relatio realis. tertio q^o nata sit esse inter ta-
 lia extrema: z ideo dei ad creaturam nulla extat
 relatio realis: q^o deus no^o est nat^o sic refertur ad
 creaturam. Et si queratur: qu^o scietur quando
 talis inter talia nasceretur extrema. dico q^o qua-
 do talia sunt in pot^otia ad aliquod tertius: si-
 cut omnia creata ad p^oplementum vniuersi: no^o
 sic deus. imo stat sup^o vniuersum. ¶ Tertio^o ter-
 min^o est t^opus: vnde t^opus d^o tripliciter. vno
 modo vt p^oinet o^om^o m^osuram durationis sub
 eternitate ta^o euu^o. s^z t^opus proprie dictum. z
 sic dixit quedaz glo. super illud. Gen. i. In p^oncipio
 creauit deus celum z terra. In p^oncipio
 i. nunc t^oporis. Certum est aut^o s^z Aug. i. li-
 p^otra manicheos: q^o prius natura p^odituz est ce-
 lum q^o angeli. sc^odo d^o t^opus vt est mensura ta^o
 motus p^omi mobilis: q^o cuiuslibet mutationis:
 z sic accipit ab Aug. super Gen. ad l^oam vbi
 dicit q^o deus mouet corpora p^o t^opus z locum.
 sp^os. vero per t^opus solum. certum est aut^o q^o
 volitioes angelice non m^osurantur motu p^o-
 mi mobilis: sed tertio dicit t^opus vt est nume-
 rus motus s^z p^omi z posterius: z sic est m^osu-
 ra p^omi mobilis s^z p^omi. 4. phyc^o. z est s^z m^o
 mag^o s^z Nicolaum boneti quidam respectus
 fundatus in motu p^omi mobilis: z terminat^o
 ad eternitatem p^omi motoris: ita q^o sc^odm eu^o
 t^opus formaliter est q^odam respectus: sed ma-
 terialiter quantitas. Et tantum de p^omo arti.

Quantum ad 2° arti. sunt tres conclu-
 siones. p^omo de relatione reali. tertia de denoia-
 tione dei per relationes in creaturis fundatas.
 ¶ Prima est. p^opter nouum respectuz r^onis
 in deo creature ad eu^o no^o terminant. p^obat con-
 clusio: nam si p^opter respectuz aliqu^o r^onis no^o
 uuz creature terminarent in de^o: aut ille esset
 factus ab intellectu creator: aut increator: s^z nec
 sic nec sic. igit^o declarat^o m^oz p^omo q^o no^o p^o respe-
 ctum creatum ab intellectu creator: na^o si hoc se-
 quere^o q^o destructo intellectu creato. cetera res
 no^o terminarent in de^o: q^o est manifeste falsu^o.
 Sed de diuino p^oz: na^o si modo produceret di-
 uinus intellectus aliq^o esse cognituz sui ens r^o-
 nis: cum illud ens r^onis de nouo e^ot in eo: q^o
 eius cognitio ad extra non terminat: sequere^o
 mutationem esse in eo. ¶ Consi^oderat^o: q^o dato

per iposibile q^o ens p^ontum non stelligeret: ad
 huc res terminarent in eu^o. vñ dico q^o res refe-
 runt in de^o no^o r^one alicu^o noui respectus: s^z sub
 r^one absoluta. modus. n. relatiuoz quo crea-
 tura ad de^o refert e^o de tertio m^o relatiuoz. vt
 de^o est di. 3. in de vesti^o. z iste differt a duobus
 p^omis: q^o in duobus p^omis e^o p^ouertibilitas: in
 isto no^o: sicut scia relati^o reali ad seibile refer-
 tur: no^o ec^otra. s^z scibile illa terminat relatione
 sub r^one absoluti si sit absolutu^o. sic de^o sub r^o-
 ne absoluti quac^oq^o terminat creature relati-
 one z e^o p^ose in. 9. metaph. p^oo. n. diffinit^o p^o acti^o
 no^o inquantu^o acc^o referat ad pot^otia: q^o t^onc eti^o
 diffinit^o p^o pot^otia: z e^o circ^o. s^z pot^otia q^o
 relatio terminat ad actum sub r^one absoluta.
 sic in p^oposito. verum est tam^o q^o istam ratione
 absolutam. s. diuina essentia p^ocomitant^o rationis
 respectus. sed isti non sunt noui s^z eterni in me-
 te diuina: z terminantur ad esse rerum cogni-
 tum. Et isti p^ont distingu^o in triplici modo: s^z m^o
 q^o mens diuina pot^o creabilia tripliciter app^o-
 hendere. p^omo m^o vt sunt creabilia. sc^odo vt cre-
 ant. tertio vt creata sunt. p^omus respectus r^o-
 nis est ab eterno in deo: z p^o eterno: q^o ab eter-
 no n^o uidet in intellectu diuino res creabilis i^o e^o
 ydeali. sc^ods z tertius sunt in deo ab eterno: sed
 non p^o eterno: q^o repugnat noui creature q^o eter-
 na: z extat ex^oplu^o: ab eterno p^omo signo natu-
 re intellexit de^o a^ou^o creabile. i. sec^odo signo
 creati s^z no^o p^omo eterno. in tertio iam creatuz: z
 p^omo d^o de^o creatuz. sicut creatura crea-
 bilis. p^o sc^odo d^o creas. p^o tertio creator. z diffe-
 runt isti respectus sicut esse cognituz. ¶ Et quo
 infero: q^o doc. solemn^o scripti sui hac distinctio-
 ne deuiauit: dicendo eundem esse respectu^o for-
 maliter in deo inquantu^o est creatiuus creans
 actu: z p^omi q^o creati: patet ex p^obatione di-
 ct^oz o^o. ¶ Et corroboratur: q^o eides r^oni ea-
 dem cor^olia semp^o n^o uidet r^oo. cum igit^o creabili-
 tas sit cor^oli creatiuitatis si creatiuitas sit ea-
 dem r^oo cum illa qua dicit^o creas: z creabilitas
 eu^o creatione passiuas: z p^osequens sicut res ab
 eterno sunt creabiles: ita z creator: q^o e^o manife-
 ste falsum. Et si queratur ex quo h^obat ab eter-
 no deus respectum: quo intelligebat creatas
 res: licet non pro eterno quare non dicebatur
 ab eterno creator. dico q^o ad hoc q^o dicat^o cre-
 ans seu creator: no^o solu^o exigit ille r^onis respe-
 ctus sed o^o q^o terminet relatione creature crea-
 te: z hoc no^o fit nisi ex t^ope^o no^o d^o creator ni-
 si ex t^ope. ¶ Et si dicat^o. si m^o de^o terminat illu^o
 respec^o creature z p^o no^o terminabat: igitur
 mutat. dico q^o no^o est ex p^ote dei muta^o. s^z ex p^ote
 creature. Sicut si modo diligam deuz: z p^o
 non diligebat: tota mutatio in voluntate mea
 est no^o in deo. sic in p^oposito. Sed forsan dice-

De^o ap^o s^z h^odit creabi- lia tri- pli^o. p^o vt si cre- abilia vt creat^o z vt s^zit creata.

iproba- doc. so- lenis.

Corro- boratio

Arg^o.

euasio.

Ad 1^m scdm dico: pmo ad aⁿs q non referi deus r/one ronis ad res scitas q: cognitio dei pducit in eē cognitio res. r ita terminatur ibi. de q. 35. di. dico et ad pⁿas q non valet. v^oz est. n. q in his que dicit perfectione fm nobilitate sub i no bilioza sunt r pfectiona: s; pntu relationis nul la dicit pfectione. id non est simile. ¶ Ad 3^m

Ad 3^m dico: q ois po^o supra se puerfua pt care r/one ronis nisi capret stricte relatio ronis: qd hic n^o oz. hmo at ē volūtas. qz diligit se r amat se. Et h^o de qōne. ¶ Ex ista vō distōne sicut d^o pcedētibz de mēte magistri tres capiunt con clusiones. ¶ Pr^oia pclusio ē. ex tpe d^o deus re fugiū: r ita sentit eē similitū. dicit pclusio. q ta lia noia de^o refugiū. creator r. dicunt de deo ex tpe. r deducti a pncipio dist. vsq ad capsm illd. Quō ergo obtinebim^o. ¶ Scda pclusio. v^om eē dei nullo accedēte format nec ei subijcti an. dicit pclusio. q nulluz accis est in deo. Et deducti ab illo ca. Quō ergo obtinebim^o. vsq ad illud. c. Hic pōt solui qō super^o r. c. ¶ Ter tia pclusio. spūscūs q est donabilis ad dantes pcutus est referibilis. dicit pclusio. q spūscūs qui d^o donū referi ad patres r filiū id ipm dāt. Et deducti ab illo ca. Hic pōt solui qō r. vsq ad finē distōnis. ¶ Sequitur in textu.

2° pclusio
d mēte
magi.
p^o pclusio
1° pclusio
3° pclusio

ēqūitas dicat eē in filio. tertia ibi. q aut in spū scō. Et h^o est r. c. ¶ Circa quā talis r. c. **Utrum** patri eternitas. ymagini spūs. r vsus numini debite appropia tur. Et af q non triplici me^o. ¶ Pr^oio q eter nitas nō debeat p^ori attribui arguit sic. Illi de bet eternitas attribui cui perfecte rō conuenit eternitatis. s; spūscūs ē hmoī r nō p^o. igr r. c. maior p3. sed miōr. p^oba^o. eternitas. n. s; Boc. 5. de sol. est interminabilis vite simul tota r pfecta possessio. qn aut itelligo solum patrē: nō suppo^o spūscū. qn aut itelligo solum patrē. r pa trem r filiū suppo^o. r ita totā trinitatē. vnde i nunt in li. de spūscō Ambro. r ita sibi d3 appo p^ori eternitas. ¶ Scdo af sic. q non debeat ymagini seu filio spūs attribui. vbi cūq nulluz gen^o ē nulla spēs est. sed in diuinis nullū ex tat genus. igr r. c. maior p3. q: spēs fm porphy rium in suis yfagogis sub assignato ponit gūe ca. de spē. s; minor p^oba^o p magim. b. di. hu ius ca. q aut in nā diuinitatis r. vbi a magfo p^odicata artis dya^o a diuina remonen^o essen tia. ¶ Tertio af. q numini. i. spūscō nō debz vsas attribui: summo bono ptinet fructio non vsus: sed mun^o seu spūscūs est summū bonuz. igr numini ptinet fructio nō vsus. maior p3 p ang. ē etiā in pma di. Res qb^o fruēdi ē sūt p^o r fili^o r spūscūs. vti vō est eoz q in diuina re ferātur. Sed minor p3: cum spūscūs vnus sit essentie cum patre r filio.

dist. 30
Titul^o
Ar. 1.
boed^o
Ar. 2.
Ar. 3.

Ex^o

Reterea p^osiderari oz cū tres p^one coe quales r. c. Hic signat. 30. di. h^o primi q ita p^otinatur ad pcedentes. In qua postq in pcedenti distōne oñdit magi q^o ter ex tpe relatio de deo d^o nūc

In oppositum af auctoritate hylarij: r h^o i littera que talia trib^o appropat psonis. vñ dic^o: etinitas p^ori: ymagini seu filio spūs: nūmi. i. spūscō vsus. ¶ In ista. q. ad alias pariformiter sūt tres ar ticali. primus triū terminoz expositiuus: scds triū pclusionum pōsitiuus. tertius triū difficul tatum iuxta tres conclusiones motiuus.

in op^o
Dcarti
culat.
p^o art.
p^o teri^o
declan
d^o ē etē
nitas.

Quo ad p^oimū artic. termini sunt eterni tas. spēs. r mun^o. h^o suppositi que de eternitate dist. 9. dicta sunt. hic dico: q eternitas est quidam diuinoz modus quo oia in deo entia eterna dicunt sicut necessitate ne cessaria. ¶ Moto tū dimisso mō capiēdi eter nū per accūs r metaph. q eternū apud diuinū Alex. de hal. 3. parte summe sue. parte. 2. in mā sacrificioz capitur triplr. p^o. cōter. r s; qd. Proprie rursum triplr. ppriissime. magis p^o prie. r minus pprie. Propriissime d^o eternuz cuius non ē finis nec principium duratōis aut stabilitatis: r sic solus deus d^o etern^o: r sic cap it hylarius eternitatem vbi eternitate appo p^oriat p^ori. r de ista eternitate d^o Eccle. 18. Qui vuit in eternū creauit oia simul. Secundo d^o magis p^opric qā habet principium: sed nō finem in duratōe vel stabilitate. r sic dicit vita

Einuz
accipit
triplr.
p^o mō.
2° mō

p^o disio
p^o disio

oñdit quō appropriatio psonaz clare exprimi tur. r partē in tres ptes. In pma in cōi sermo ne appropriatio pmo exprimit. f. quid sit equa litas r similitudo. In secūda hylarij tenoze ap propriatio ingens apponit. i. eternitas p^ori. spe cies ymagini: vsus numini. In tertia aug. vigo re po^o clara pcludit. f. veritas p^ori: ēqūitas filio p^ori: spūscō. ¶ p^o in pncipio. scda ibi. Non ē hic p^otercedū q illustis vir hylarius. tertia ibi. Illud ē sciri oz r. c. ¶ Pr^oima pte manēte indiuisa. scda ps in q hylarij tenoze appropria tio ingens apponitur: diuidit in tres. In pma explanaf hylarij docta signa^o. In scda declara tur nō esse p^oria s; appropriatio. In tertia cō firmat p^oria qbus sit eē positio. scda incipit ibi. Ad. n. fm pmissaz expositionē. tertia ibi. Pr^oio p^ota igr psonaz i p^odictis verbis. ¶ Et seqtur illa particula. Illud ē sciri oz. in qua aug. tan gitur appropriatio. r partē in tres partes. In p^oima suo in fido donaf p^ori vnitas. In secūdo semoto dubio ē filio eqūitas. In tertia ostē dit. q spūscūs est munus. dona^o. concor^o. r ca ritas. scda incipit ibi. Nūc videamus qualiter

3° mo

eterna. Joh. 17. hec e vita eterna vt cognoscat
te deu z que misit iesum xpm. Tertio dicitur
nunc pprie qd h3 pncipiū sed nō finē i duratio-
ne. I3 bñ i stabilitate: z sic dicit pena eterna. 2^a Sa
the. 25. Ite maledicti in igne eternū. qui para-
tus est diabolo z angelis ei⁹. Secdo pncipali⁹
dicit eternum cōiter cuius. s. finis non est in hūi-
na acceptione: z hoc triplr cuius finis nō p̄sti-
tuitur in hois cognitione. Deu. 1. 29. abscondita
a dño deo vso manifesta sunt vobis z filijs ve-
stris vsq3 in eternū. Secdo cuius finis non p̄sti-
tuit in hois affectiōe sicut illud tertij Regū. 1.
vniat dñs meus rex in eternū. Tertio cuius fi-
nis nō p̄stituitur in hois recordatiōe. Iosue. 4.
de lapidib⁹ extractis ex iordanis alueo. idcir-
eo positi sunt isti lapides in monumentū filijs
israel vsq3 in eternū. Sed tertio pncipaliter dicit
eternum fm quid cuius finis nō determinat in
duratiōe. z h3 triplr. primo eternū dicit cōditio:
sicut illud. ps. Thronus ei⁹ sicut sol in aspectu
meo: z sicut luna pfecta in eternū. Intelligitur
cū p̄ditione si seruaissent posteri dauid mādata
dei. Secdo eternū iure. Iosue. 14. Iurauit moy-
ses caleph. terra quas calcauerit pes tuus erit
possessio tua z filioz tuoꝝ in eternū: qz nō de-
terminabat finis in iure possidēti. Tertio dicit
eternum significatiue: sicut de circūciōne ad
abraam Gen. 17. Statuā pactū meum inter me
z te federe sempiterno. glo. qz figurabat eter-
nū. solum at in qōne nra capitur pmo mō p̄out
significat carētiām pncipiū z finis in duratiōe
z stabilitate. C Secdo termin⁹ est spēs: z sumi-
tur triplr. grāmāte. logyce. physice. Grāmā-
tice est qd dicitur noius modus quo diuidunt i
p̄mitiā z derivatiuā spēm z h3 donatus. Logy-
ce vero spēs est que p̄tur de plurib⁹ differenti-
bus numero in eo qz quid. Physice vero dicit
triplr. vno mō pro imitatione exteriori: z sic dicit
spēs p̄tami digna est iperio. secdo pro quolibz
qd est de eē alicui⁹ z hoc mō dicit Jo. damas-
in suo lib. sententiay: essentiam diuinā esse spe-
ciem triū psonay: z habet a magro d. 29. hui⁹
primi. c. his at v̄ aduersari zc. Tertio dicit spēs
vt p̄lectis vtrūq3. s. tā apparentiā exteriorē q̄
p̄uentiā in eē q̄ditatiōe: z hoc modoy ac-
cipere Hylarius in libro de sinodis: z est in q̄-
dā notula nfi textus vbi imaginē diffiniens di-
cit. ymago est eius ad que ymagiatur spēs in-
differēs. ymago. n. in diuinis qui est fil⁹ dei re-
presentat pfem tā in spiratione actiua que q̄si
est ambobus aduētiā q̄ in ceteris eēntialib⁹
C Tertius terminus est munus. qz de v̄su dicit.
Amor: prima v̄suz est. vñ noto qz ista tria noia. amor.
donū z donum. z munus sunt per ordinē sancto p̄ueni-
entia spiritui. Amor. n. ei p̄uenit ex rōne volū-
tatis cui⁹ est amare. donū vero ex rōne amoris

adhuc
triplr

Iosue
14.

3° teri⁹
decan-
dus est
spēs.
Spēs
accē tri-
plr. grā-
maticē
logice
z phyli-
ce.

3° teri⁹
ē mun⁹
Amor:
donū z
mun⁹ se-
hnt per
ordinē

nihil. n. h3 doni rōne fm Autē. nisi amore do-
netur. Si. n. timore dicitur redēptio est. Si cu-
piditate q̄tus: tñ appropriatur donū bonis i-
teriorib⁹ seu gratiis. iuxta illud abbatie ver-
cellay i pncipio celestia ierarchie ponētis dis-
ferentiā inter datū z donum: oē inq̄t bonū da-
tum nāliū. z oē donū nā pficiens. i. gratiūz.
munus vero dicit inq̄tū dona sancti spūs exteri⁹
per signa patent. iō fm J. s. d. 10. et ipmo. mu-
nus dicit a manu: ea pp̄t mun⁹ appropriari v̄
sibi scispūs missioni. Et hoc de primo arti.

Quantum ad 2^m articū. v̄tunt tres p̄so-
nes: p̄ma dicit eternitate respe-
ctu p̄is. secda de spē respectu filij seū ymaginis.
tertia de v̄su respectu scispiritus seu muneris.
C Prima est. eternitas trib⁹ cōis p̄sonis ve-
luti vnitas p̄naliter recte appropriat supposito.
hec conclusio dicit tria. p̄mum est qz eternitas est
cōis tribus p̄sonis. p̄bat per magim. d. 19. vbi
dicit tres personas coeternas. J. dē atphanā⁹
in suo simbolo. h idē probat. quēcūq3 aliqua q̄-
ditas h3 ex se alicuē modū intrinsecum vbi cūq3
est: z modus ei⁹: z si in aliquo includat modus
eius id in quo includit denoiatur. Sed eterni-
tas est modus intrinsecus diuine eēntie: z eēn-
tia diuina vnica est indiuisa in tribus p̄sonis.
igitur eternitate dicit q̄libet p̄sona eterna. ni-
nor. p̄bat. nam modus intrinsecus est q̄ non va-
riat rōnem formale. h mōi est eternitas: nā h3 i
diuinis sint plures formales rōnes tñ eterna s̄
eternitate salua eoz formali rōne. S3 maior d
clarat: immediatius. n. se h3 modus intrinsecus ad
q̄ditatem q̄ passio. rō: modus. n. intrinsecus p̄ti-
net ad p̄mum modū reductiue: h3 passio ad se-
cūdū. Si igit vbi cūq3 reperit q̄ditas z passio.
a fortiori vbi reperit q̄ditas z ei⁹ modus. dicit
tñ notāter ex se: qz si modus intrinsecus nō h̄t et
ortū ex q̄ditate non o3. fortēitas. n. z cetera dif-
ferētiā indiuiduales actualis eēnā z realitas s̄
modi extrinseci: qz nō variant rōnes formales:
nec tñ vbi cūq3 reperit q̄ditas z ipse: qz ex se q̄di-
tates nō sunt modi. C Secda p̄s p̄sonis dicit.
q̄vnitas attribuit p̄i. p3 ex aug. i. de doc. xp̄ia.
z est in lra: in p̄re vnitas. Et si obijciat per ma-
gistrū d. 10. vbi dicit tria noia scispūs. vnitas.
sanctitas z caritas. z ita spūscū attribuit vni-
tatis nō p̄i. Dico qz vnitas dicitur triplr. vno modo
vt est passio entis fm qd dicunt metaphisici. qz
ista tria vñ. v̄z. bonum sunt entis passiones.
z isto mō nec appropriat p̄i nec scōspit. Se-
cundo dicit vnitas ab vnione: z qz spūscūs dicitur
xua p̄is z filij: iō sic capta vnitate appropriat
scōspit: z sic intellexit magr dist. 10. Tertio dicitur
vnitas vt est pncipiū nūeri z sic appropria-
tur p̄i. Sicut. n. vnitas in numero nihil p̄sup-
ponit: sic in diuinis p̄ nullam p̄supponit p̄so-

2° arti⁹

3° p̄s

p̄batio

p̄batio
mitio

Declar-
ra⁹ ma-
ioris.

p̄batio
3° p̄s
clōnis.

nō quō
vnitas
dicitur
plr.

nam: imo est persona prima. Rursum sicut ex
 vnitare oēs numeri p̄deūt: sic exp̄ma p̄sona ce
 tere diuine p̄sonae. vii in greco p̄i attribuit mo
 nas qđ significat vnitare. vii est illud mercurij
 seu hermetis termegesti in li. diffōnuz dei: mo
 nas gignit monadē z in seipso reflectit ardo
 rē. i. p̄ filij z ambo paraclitū qđ d̄ ardoz. vii z
 ignis d̄ fons viuī. ignis caritas zc. ¶ S̄z ter
 tia p̄ p̄sonis dicit qđ eternitas attribuit p̄i
 p̄z per hylariū z aug. 6. de trini. Et rō h̄ est: si
 cut. n. ante eternitatē nihil est: sic nec añ p̄ez:
 z sicut eternitas oēm p̄cedit durationē: sic pa
 ter ceterā diuinā p̄sonā: ita qđ eternitas que ap
 propriat p̄i p̄ aug. af ex p̄sequētū vni^o dei en
 titas: z ex eternitate quā sibi hylari^o attribuit
 p̄cludit ei^o sine p̄ncipio duratio. ¶ Ex quo d̄
 moeriti z orphei p̄hi pessimus elidit error qui
 posuerūt deoz infinitatē. vii z medio istoz dō
 rū dicit istī terrenotū fieri dū ipsoz tra exagi
 tatur z maxie deoz inferna^m. audi inq̄t moyf.
 israel: dñs deus tuus vnus est. Idē hermes ad
 asclepiū trisarie diuidens deos. In deos cele
 stes. aereos. z terrenos. Lōtra quē p̄s. clamat.
 oēs dij gentium demonia: dñs autē celos fecit.
 ¶ C̄ S̄da p̄clo. de sp̄e respectu ymaginis: z est
 talis. filio seu ymagini sp̄es atqz eq̄litas rectis
 sine tribuit. Cōclusio hec tria dicit. p̄mo dicit
 filij ymaginē. vñ noto qđ tria redrunt ad rōnē
 ymaginis p̄fecte. p̄mo req̄rit qđ q̄si respicit ymagi
 natū in exteriorib^o: z iō lz vñ n̄z iternū. rep̄n
 tet memoriā a qua p̄ducit: qđ tñ hoc totū est i
 teri^o: nō d̄ verbū n̄m ymago. ¶ S̄cdo req̄rit
 tur qđ ymago sit eiusdē n̄ae cū suo ymaginatio.
 z iō mens n̄sa nō ē p̄prie ymago dei. vñ h̄z au
 gu. in li. de ymagie. veri^o est hō ad ymaginem
 dei qđ sit ymago dei. qđ bene notauit scriptura
 dū dicit: faciamus hoīem ad ymaginē: z nō di
 cit: faciam^o hoīem ymaginē. nisi dicat sicut dicit
 aug. qđ sicut ē aliter ymago impatoris i suo fi
 lio: aliter i nūmo seu denario: sic p̄is ymago p̄
 prie est su^o filius nos vō sumus sicut denari^o.
 ¶ T̄rto req̄rit qđ ymago p̄cedat p̄ modū na
 ture: z iō scūsp̄s nō d̄ ymago p̄is: qđ p̄cedit
 per modū volūtatis. ista tria h̄z fil^o dei. primo
 n. puenit cū p̄fe in spiratiōe actua que est q̄si
 aduētū: qđ aduenit post eē p̄pletū p̄is z filij.
 ¶ S̄cdo est eiusdē n̄ae cū p̄fe. z tertio p̄cedit p̄
 modū nature. Et si obijciat qđ Dam̄. vocat spi
 ritūscū ymaginē p̄is. dicit doc. deuo. 2. pte h̄^o
 di. q. 3. qđ greci nūmū ipozprie vtunt noīe yma
 gini: nō ita latini. Dam̄. aut fuit grecus. ¶ 2°
 pars p̄clōis dicit qđ sp̄es attribuit ymagini. spe
 cies at h̄ vt eā accipit hylari^o idē ē qđ pulchri
 tudo. pulchritudo at recte attribuit filio. vnde
 ip̄e extat pulcher pulchrior pulcherrim^o. Ex
 tat. n. pulcher inq̄tū in eo sunt depicte rōnes

oium viuētū: ipse. n. est teste aug. 8. de tri. arā
 plena oium viuētū rōnū. pulchrior inq̄tū p̄fe
 cte p̄ez resp̄ntat. pulcherrim^o inq̄tū in se h̄z
 pelag^o illud dinitat. Et de mō h̄ loquēdi satis
 recordabat Boe. 3. de p̄so. metro. 10. pulchroz
 pulcherrim^o ipse mūdum mēte gerēs similitz
 ymagie formās zc. Et qđ iste rōnes distiguant
 subtile declarat doc. deuo. loco p̄assignato.
 ¶ S̄d̄t. n. iquit ymago dicit pulcher vel rōne li
 neamētoz in se vel q̄si recte resp̄ntat ymagia
 tū. Exēpli. sicut ycoma sci andree d̄i pulchra.
 vel qđ recte in se facta ē z visui delectabilis: vel
 qđ sc̄m andreaē recte resp̄ntat. Si aut fiat yco
 ma dyaboli nō qđdē i se est pulchra imo turpis:
 tñ si recte dyaboli r̄ntet feditate: dicit ecce pul
 chra dyaboli ymago seu ycoma: ita qđ sc̄daz nō
 p̄mā hēbit pulchritudinē. San. Tho. distōne
 hac in scripto. 3. q. dicit: vñū bonū vbum. In
 quit. n. qđ pulchritudo tria req̄rit. f. p̄sonantiaz
 z claritatem: z accipit ista duo de di. no. tertio
 req̄rit magnitudiez: z hoc accipit ex. 4. ethico
 rum. vnde fm p̄m partū hoīes non sunt pul
 chri: sed bene formosi. vñ pulchritudo est mē
 broz p̄sonantia cum decore colorum i corpo
 re magno. Duo ad p̄sonantiam p̄mo fil^o per
 oia equalis est p̄fi. Duo ad claritatē i eo reluc
 cent ydee cunctorum creabiliuz. Duo ad ma
 gnitudinem oipotens inq̄t eccl̄asticus sermo
 tuus domie. ¶ S̄c̄d̄ dicit tertia pars conclusio
 nis qđ filio tribuitur equalitas ista est i appo
 priatione Aug. i l̄sa nostra. In patre vnitatis. i
 filio equalitas. Et Criso. sup ad hebre. dicit qđ fi
 lius est equalis patri: nō pater filio: quod itel
 ligitur quo ad imitationem: qđ filius imitatur
 quodāmodo patrē non p̄ filium. Et si quera
 tur an p̄ ista equalitas dicat^o positionem. dicit
 docto: sub. hac dist. qđ sic: qđ h̄z fundamentum
 reale. f. infinitatez. h̄z sc̄do extrema realia. f. tres
 diuinas personas. h̄z tertio extrema nata de se
 hanc fundare r̄lonem talem: Ex quo ifero sal
 ua sua totali reuerentia qđ mag^o sniarum non
 debuit dicere equalitatem z silitudinem soluz i
 dinis dicere negationem ita qđ equalitas solū
 neget inequalitatem: z similitudo dissimilitu
 dinē: p̄z ex dicitis: z p̄firmat: qđ cū ineq̄litas ex
 vi noīs priuet eq̄litate: z dissimilitudo silitudinē
 si etiā ecōtra fieret esset puatio puatiōis qđ nō
 capit itellus. Et si q̄rat. quot^o est locus iste iter
 ea in q̄b^o dimittit mag^o. dico qđ est terti^o tenē
 do cōez opionē. p̄m^o loc^o est di. 17. de caritate:
 vbi dixit solum esse caritatem increataz. Sc̄d̄s
 di. 2. 4. vbi dixit noīa numerā^o solum significa
 re negationez. Terti^o est hic. tenendo tñ opi
 doctoris sub. hic solum esset secunduz: qđ vt pa
 tuit di. 17. ipse probat qđ mag^o posuit caritatez
 creataz. ¶ T̄rta p^o de vsu attributo muner

3° ps 2
clōnis.

Error
Democri
z orphei.

2° p̄clō.

tria re
grū ad
ymagi
nē. p̄ qđ
resp̄ntet
ymagia
tum.

3°

17°

2° ps 2
clōnis

nō h̄ de
ymagie
z yco
ma.

qđ ad p̄
sonatiā
filij per
oia eq̄l
ē p̄i.
3° ps 2
clōnis z
Aug.
C̄p̄ul.

ip̄roba.
mag^o
sniaz.

Dubiū

3° p̄clō
p̄nci.

pacit⁹
vocat
mun⁹
nob⁹
cū
eta
dāf
mūera.
fm q
cū
accipit
aug. 10.
de
tri. vbi
diuidit
ista
tria.
ingenū.
doctrinaz.
z vsum.
Ingenū
inqt
ōidit
qd hō
possit.
doctrina
qd sciat.
vltus
q̄dve
litata.
q̄ vltus
h̄ acceptus
dicti
actū
in cōi
volū
tatis
q̄ attribuit
spūscō.
ab hylario
q̄ procedit
per
modū
volūtatis.
Tertio
dicit
pclusio
q̄ si
bi
attribuit
p̄cor.
hic
dicit
Aug. in
sua
ppria
tione:
est
ēt in
lfa.
In
patre
vntas.
in
filio
eq̄li
tas.
in
spūscō
vntatis
equalitatis
p̄cor.
z ra
tio
ē: qz
pater
z fili
cōi
p̄cordia
seu
actua
spi
ratione
scm
spirant
spū.
Et
hoc
de
scōo
artic.

pacit⁹
vocat
p̄cordia.
Aug⁹.

3° arti.

3° dub.
R̄io

hylari⁹

3° du.
R̄io

3° dub.

Ad ar⁹
Ad p⁹

Ad 2°

Ad 3°

seu pacito scissimo muneri vsus atq; p̄cor⁹ cōdonaf. Dicit p̄⁹ tertia. P̄rio vocat pacitū munus. ipe. n. ē mun⁹ q̄ nobis cūctā dānt munera vñ cātat ecclia in q̄dā sequē. Veni p̄f pauperum: veni dator munerū. Scōo dicit q̄ vsus oꝝ sibi attribuit. Et notandū q̄ oꝝ hīc accipit vsus fm q̄ cū accipit aug. 10. de tri. vbi diuidit ista tria. ingenū. doctrinaz. z vsum. Ingenū inqt ōidit qd hō possit. doctrina qd sciat. vltus q̄dve litata. q̄ vltus h̄ acceptus dicti actū in cōi volūtatis q̄ attribuit spūscō: ab hylario q̄ procedit per modū volūtatis. Tertio dicit pclusio q̄ si bi attribuit p̄cor. hic dicit Aug. in sua ppria tione: est ēt in lfa. In patre vntas. in filio eq̄litas. in spūscō vntatis equalitatis p̄cor. z ratio ē: qz pater z fili cōi p̄cordia seu actua spiratione scm spirant spū. Et hoc de scōo artic. ad tertū arti. sunt tres distictates iuxta tres pclusio nes. P̄ria est q̄ est melior appropriatio hylarij aut aug. dico saluo iudicio meliori. q̄ illa aug. ē declaratoria illi hylarij. vñ pcludit illas hylarij pncipaliorē: nec videat hoc magnū cū etiā se excuset aug. de intellectu illi assignationis hylarij quasi non possit illā ad plenu ca pere. vt patebit in expositione text. vñ qd dicit hylari⁹ eternitas attribuit p̄i illā eternitatem declarat aug. per vnitatē. Et qd dicit hylarij spes ymaginē: declarat aug. p silū imaginē. p eq̄litate spēs. qd vero pcludit hylarij vsum muneri declarat aug. per vsum. per concordia p spūscōi mun⁹. hoc reliquo indagāt. Scōa difficultas. q̄ est pprietas eēntialior filio vt dicat ymago p̄fij. dico q̄ illa q̄ est eius dē eēntie cū patre. alie at due sunt q̄si accessorie respectu h̄. f. pueni⁹ cū spiratiōe actua z p ductio p modū nature. Tertia difficultas. qua rōne d̄f spūscōi plus p̄cor⁹ q̄ p̄f aut fili: dico vltra p̄dicta q̄ rō est: qz ci attribuit amor z i amore sūt p̄cor⁹. Et sic p̄z ad qōnē q̄. v. z. de bite p̄i eēntias ymagi spēs. mūeri vsus tribuit

Et tunc ad argumēta. Ad p̄mū negatur minor. z ad p̄bationē d̄f q̄ ar⁹ p̄cedit ac hī eēt succē in deo. vñ dico q̄ in eadē eternitate est p̄f z fili⁹ z spūscōi. attribuit t̄n rōne dicta p̄i eternitas: nō sancto spiritu: qz est de p̄ncipio: nec intellectus n̄ quo ad hoc aliqd̄ facit. Ad 2° p̄z ex p̄mo artic. q̄ equocat de spēs: nā nō ponit in d̄nis spēs: vt d̄i relative ad genus. sed aliter. f. p̄ pueniētia aut in essentia: aut spiratiōe actua: iō nō pcludit. Ad 3° p̄fiformiter equocat: nā non accipitur in appropriatiōe hylarij vsus vt distinguitur p̄ fruictōne: h̄. p̄ cōi actu volūtatis: ita q̄ ē quoddā cōe z vsus pprie dicto z fruictōi. Et sic p̄z ad qōnē. Et ista vō distōne sicut de p̄ce

dentib⁹ de mente magi tres capiunt p̄ctones P̄ria est. vā silitudo vt inqt veritas in deo habitudo ē vt eq̄litas. dicit pclusio q̄ vera eq̄litas z vera silitudo est inter diuinas p̄sonas. Et dēducit a p̄ncipio distōnis vsq; ad. c. illud. Ad est hic p̄tereundū zc. Scōa pclusio. patri eternitas: spēs genito ē. sicut auctas vsus pa ractio. dicit pclusio q̄ eternitas attribuit patri: spēs filio. vsus paclyto. Et dēducit ab illo ca. non est hic p̄tereundū: vsq; ad illud. c. Illud etiam sciri oꝝ. Tertia pclusio. est p̄f vntas. flamen p̄cordia filius equalitas. in sacra vlia. dicit pclusio: q̄ patri attribuit vntas. filio eq̄litas. p̄cor: dia sanctospiū. Et dēducit ab illo. c. Illud ēt sciri zc. vsq; ad finem distōnis. C Sequitur in textu.

Mcoritur qd ex p̄cis zc. hic signat vlt. z. huius p̄mi. In qua postq̄ distōne p̄cedenti posita ē p̄sonarū appropriatiō. in p̄nti di. circa appropriatiōne grauis surgit dubitatio pp̄ p̄cordia q̄ appropriata est spirituscō. Et hec dist. diuidit in tres p̄es principales. In p̄ma q̄rit vtr̄ p̄f z genit⁹ ē diligēt scōspū. In scōa. vtr̄ sapia genita sit sapiens ingenit⁹ si hoc sit falsus dictu. In tertia. ad p̄mā redit fundit⁹ se sans nescire questu. p̄ma in p̄ncipio. se cūda ibi. p̄terea diligēt̄r iuestigari oꝝ. tertia ibi. p̄terea diligēt̄r notādū ē. P̄z vltima p̄tib⁹ idiuisio manētib⁹. pars scōa in qua querit magi. vtr̄ sapia genita sit sapiēs igenitus. in tres scindit p̄ticular. In p̄ma q̄rit an sapia genit⁹ sapia sit igenita. In scōa an sit se sapiēs genitus de sapia igenita. In tertia vtrū p̄f duplici sapia penit⁹ sit sapiēs: an nō ita. p̄i ma in p̄ncipio. scōa ibi. Post hec q̄ri solet a q̄ busdā. vtrū vna tantuz sit sapia p̄fio. tertia ibi. Post hec q̄ri solet a q̄busdā. vtr̄ vna t̄n sit sapia p̄ctia patris zc. Et hec est idiuisio toti⁹ zc. C Circa quā talis mouetur titulus questōis.

Utrum pater z genit⁹ formaliter se sanctissimo diligant spū. Et arguit q̄ nō triplici medio. P̄imo sic. codē se p̄f diligit. quo filium. sed p̄f non diligit se scō spū. igitur nec filius. maior p̄z. qz vnica est dilectio in diuinis cum sit quodam essentialia. sed minor probatur: qz in p̄io signo ouginis nec dū productione intellecta sancti spūs pater seip̄z diligit: z ita non sancto spū. Scōdo arguitur sic eodem se pater z filius diligit quo creaturam. sed non diligunt creaturam sanctospiritu. igitur nec se. probatur maior. qz creature dilectio non videtur esse nisi quādam respect⁹ rationis super dilectionē eēntie: sicut eē cognitum. f. creature ff eēntie diue cognitōis. sed p̄

2° d̄
d̄ mē
magi
p̄ p̄ctō
2° p̄ctō
3° p̄ctō
Tert
diuisio
s̄ distō
dist. 31.
titulus
Argu
Ar.

batur minor: qz sicut idē est de eē r sapere: sic idē esse r diligē. si qst spūsancto diligēt: spūsancto essent: qd est falsuz. ¶ Tertio argt sic. vbiqz est formalis dilectio oz dilectio uē esse in diligente. p3 a fili: sicut albedo non facit album nisi subm in q est sed spūsancti non est in pic r filio formal. igr spūsancto non se diligit

Ar. 3.

in op^m

In oppositū pater r filius. argf auctate Hierony. sup ps. 13. Spūsanct^o est amor pātis ad filium: r filij ad pātē. Et Bern. in lib. de amore dei. amas te inquit amabilis die tum a pfe r filio pcedit spūsanctus: amor pātis ad filium r filij ad pātē: r tantus vt sit vnitas.

Bearti culat.

¶ In ista qōne sicut in terminibus sunt tres articuli. Primum triū pcedentoz expositiuus. Scdo triū pclusionio positiuus. Tertius triuz difficultatum iuxta tres pclusiones motiu^o.

p^o arti. p^o teri^o declan d^o dilectio q^o ē act^o voluntatis. Amoz dilect^o r caritas dicit fz magfz p. 10. h^o pmi.

Quo ad pmius articulo. tres termini sunt: dilectio se r formaliter. dilectio est act^o voluntatis pzeuo intellectus actiua volū tate elicit^o. Inde est q^o dilectio dicta est qsi de alijs electio. Electio autē teste Arist. in. 3. ethi. cor. finis est pconiliati. piliū aut intellect^o est. ¶ Tū noto q^o fm magf. disti. 10. hui^o. Ista tria se hnt p ordinez. amor. dilectio. r caritas. Et nōt illic docto: deuot^o ca sic differre. amor .n. simplicē amātis dicit complacētā in amatum. Dilectio vō addit quādā segregationē a ceteris. ideo dilectio qsi de alijs electio. canticoz. 5. dilect^o meus cādūus rubicūdus elect^o ex milibus. Caritas. n. atqz magnā in dilecto appreciabilitates. ¶ Noto vlti^o q^o dilectio in dinis solet capi triplicif. vno mō mere eēntialit^o: r sic pf r filius r spūscūs dilectōe essentiali se diligit nō spūsancto: qz et pf in pmo si gno itelligit se diligere: nō tñ spūsancto. Scdo capif mere notional^o: r sic soluz dicit spirationē actiua: r in isto sensu ista est falsa. pf r filius diligit se spūsancto: qz valz ista. pf r filius spirant spūscō: qz est manifeste falsum. Tertio dī partiz notional^o: r ptiz eēntial^o. vt. s. dicit spirationē actiua que est de scdo mō relatiuoz: r relationē. pducti spiratōe actiua ad. obiectuz ama^o: qd est dina essentia: r est talis relatio de tertio mō relatiuoz r sic accipiūt. r concedūt sancti istā: paf r filij diligit se spūscō. i. spirant spūscēm: qz est amor amabilis eēnt^o. notōale. n. est spiratio actiua. Sed eēntiale est trib^o amor amabilis essentia: qz r pf est huiusmodi amor r filij r spūsanctus: r p simile est penitus pātis respectu filij. ista. n. nō cōcedit. pf gnāt verbo: qz gnāre solū dicit actū notōale. sed bene ista paf dicit vbo: qz hic dicere capif vt notat gnātionē actiua: qz est notio: r cū hoc vt dicit quēdā respēn declaratōis qz appropiat verbo si-

dilect^o i dinis ca pif triplicif. 1° mō

3° mō

nō quō gnāre dicit ac^m notōale.

cut r arō: r qz hmoi respectus de se dōis est. iō sit reflexio in scda vt dicat: pater dicit vbo nō in pma: qz nō dī paf gnāt verbo: sed bene vō hū hec de dilectōe. ¶ Scdo terminus est se: r est p. nomē reciproci r aliquoties retrāstitiū. vt notat Pet^o helye sup pncipiū pstratiōis. r Guil. pteriberi suis in sophismatib^o. ¶ Tū noto q^o solet capi tripl^o. vno mō pure retrāstitiue. sicut in illo sophismate. isti pugnāt vt vincant se. nō. n. signāt qz pugnās vincat seipm. fz cōpugnāt. Scdo mō pure reciproce. sicut in Alexan. de villa dei in p^o pstratiōnū. vos diligit vos. Tertio mō capif reciproce r retrāstitiue simul. sicut in nfa qōne: r filij diligit se scōspū: qz pf diligit se scō spū r filius se r se mutuo: r hec de. pnoie hoc. ¶ Tertio termin^o est formal^o a forma. vñ fm p hōs solet capi triplicif. vno mō p altera parte cōpositi vt disti. gunt p mās. r sic capif in pmo p hōcoz vbi tria ponunt rez pncipia. scdo mō capif vt disti. gunt p figurā. r sic capif in p dīcāmētis in quarta qūtatō spē forma vel circa aliq d p hōs h gura. vbi dicit magn^o Albertus. q^o h^o est claudēs extra: sed forma id qd figura circūdat: fz eē apparet. iō dī quasi foris manēs: fz frater Guilh. occhā super pcta in suo cōmēto dicat qz idē sūt forma r figura. sed de Guilh. modicū est hic curandū. Tertio dī forma p quolibet qd dicitue icluso in alio. sicut apud Guilh. in pncipio sex pncipioz. forma est pmo ptingens simpliciter r invariabilē eēntia p hōens. dicit .n. doc. deuotus. dist. 17. parte. 2. q. pma. qz illō itelligit de qd ditate cōi. querit autē qd qualiter formal^o spūscūs est in quo pater r filius se diligit. Et hoc de pmo articulo.

1° teri^o declan d^o ē scd qz solet capi tripl^o. vnde hic. 2° mō.

3° mō

3° teri^o foia: qz fz p hōs accipit tripl^o

3° mō

Quantum ad 2° articulo. sunt tres pclusiones. pma est de diligere pātis respectu sui. scda est de diligere triuz personaz respectu nri. 3° de diligere pātis r filij qz se diligit. Prima est talis. pf sapiēs nō genita sapia seu filio seipm diligit spūscō. Prima pars dicit. qz pf nō est sapiēs sapia genita. p3 p Aug. p^o retractatiōnū. ca. 11. vbi eā retractat. qz dixerat eā. in. 6. de tri. Et pbat rōne docto ris subtilis in hac distinctiōe taz in ordinario qz in reportatiōe parisi^o. Actus eēntialis neqz esse alicui^o suppositi mediātē aliq pncipio vt quoz: nisi sit vel pncipiū formale. sicut pcedim^o istā. paf est sapiēs sapia ingenita: vel pncipiuz pductiuū. sicut magf pcedit istaz. filius est sapiēs sapia ingenita. vel sit subautenticū pncipiū respectu talis act^o. sicut cū dī. pater creat filio: sed nec est patri formale pncipiū sapiēdi sapia genita: nec pncipiū pductiuū patri: nec pncipiū sub autenticū tal act^o eēntialis. igr r c. ¶ Et si obijciat. qz fm magfz filius est sapiēs

2° arti.

p^o p dō pnci.

Aug^o.

doc. 16.

sapientia ingenta. igitur a simili pater est sapiens
 sapientia genita. sc. n. videntur equaliter habere
 patrem ad genitum: et filius ad ingentem. Dico quod non
 est simile: quod quod non filius est sapiens sapientia in-
 genita: iste ablativus constructus in ratione principii pro-
 ductum: quod pater qui est sapientia ingenta: est prin-
 cipium filii: quando autem dicitur pater sapiens sapientia ge-
 nita non potest esse talis constructus: cum sapientia ge-
 nita non sit principium patris: nec dum dico genitas et
 ingentem diversam pono sapientiam. Eadem enim est sa-
 pientia numero qua pater est sapiens et filius sapiens:
 et spiritus sanctus sapiens: sed per genitum et ingentem
 appropriat: aut per filium. unde valde egregie
 doctor venerabilis fratris huius disti. q. 4. huius
 propositio. filius est sapiens sapientia ingenta: pater sa-
 piens sapientia genita. distinguit penes sensum pro-
 positum et diuisum. unde in sensu composito hoc est falsa:
 pater est sapiens sapientia genita: quod significat hoc totum.
 sapientia genita dat patri sapere: et hoc falsum est: quod patri
 genitus nihil affert. In sensu vero diuiso est ve-
 ra: quod significat quod illa sapientia patris sapiens est qui est ge-
 nita. Et hoc est verum. et inde est quod Augustinus conce-
 dit ista in 6. de trinitate. pater est sapiens sapientia geni-
 ta. et in 7. eiusdem eadem negat: quod in 6. loquitur in sen-
 su diuiso. sed in 7. in sensu composito. non enim diuisi-
 mile tantum doctoris in tanto libro. sicut est liber de
 trinitate. ita immediate sibi addidisse. Et sic secunda pro-
 positionis dicit. quod pater seipsum diligit spiritus sancto. Unde
 noto quod dilectio essentialis per se diligit per aliquem
 intelligat. productus spiritus sanctus: sed dilectio que dicitur se
 diligere spiritus sancto ex primo articulo non est nisi pro-
 ductio persone cui appropriat respectus ad ama-
 bile. Et hoc sic. cuiusque conuenit productio acti-
 ua sancti spiritus: illi conuenit se spiritus diligere: sed
 pater est huiusmodi. ut patet ab eo. huius filius quod produ-
 cat. Et nota tamen quod non est imaginandum quod spiri-
 tus sanctus sit formaliter quo se pater diligit. quod tunc
 esset in parte. et ita pater esset spiritus sanctus: sed hoc ro-
 ne precepta. Et ex quo infero quod Guilelmo altissimo
 doctoris non debuit dicere quod spiritus sanctus est forma
 qua pater et spiritus sanctus se diligit. patet ex dictis. Et
 corroborat: quod dato quod in diuisis non esset scilicet spi-
 ritus. adhuc pater seipsum diligeret: et quod dicit quod
 est nexus patris et filii formaliter dico quod falsum
 est: imo nexus patris et filii formaliter est spiratio
 actiua: et sancti spiritus solus deus nexus ambo. si-
 cut eorum ab eis productum. Et si querat. in qua ha-
 bitudine constructus filii sancti spiritus. dum dicit pater di-
 ligit se sancti spiritus. Respondeo de Augustino. de seculo vi-
 ctore in epistola ad beatum Bernardum. quod in habitu-
 dine quali effectus formalis sicut dum produco
 amore amore: quem produco dico: amare: sed ta-
 me in hoc est differentia: quod amor quo amo est
 accedens in voluntate: sed amor productus est pro-
 na subsistens. Et secunda conclusio. est de dilectio-
 ne trium personarum respectu nostri. et est, sicut

verbum patri cognitionis verbum non extat ratio:
 sic nec spiritus sanctus dilectus dilectionis creatu-
 re. Dicit prima pars. quod verbum non extat patri ra-
 tio cognitionis rerum. patet: quod in primo signo pa-
 ter est sapientissimus. Et si obijciat. quod filius
 est ars omnipotentis dei. 6. de trinitate. et quod pater
 omnia nouit in filio. 15. de trinitate. dico quod ars non
 est proprium filio sed appropriatum: quod procedit per
 modum intellectus. unde pater est ars: et spiritus sanctus
 est ars. Et quod dicit: omnia nouit in filio. dico quod
 aliud est nosse filio: aliud nosse in filio. nouit enim
 omnia in filio: quod illa eadem essentia qua cuncta in
 se nouit extat in filio: sed non nouit filio: quia fi-
 lius non extat sibi ratio in cognoscendo sed ipsa cen-
 tia. Et si querat quomodo se habent cognita
 in huius cognitione. dicit doctor subtilis in re-
 portatis huius distinctionis quod tria sunt signa. In
 primo signo cognoscuntur omnia essentialia. In
 secundo omnia notionalia et respectus ad intra.
 In tertio creature et omnia hec per se habent. Et se-
 cunda pars conclusionis dicit. quod nec etiam spiritus san-
 ctus est ratio dilectionis creature. probat: quod dato
 quod non esset adhuc pater et filius diligeret creatu-
 ras: nec ita videtur concedi ista. pater et filius diligeret
 creaturas sancti spiritus. sicut ista: pater et filius se
 diligeret sancti spiritus. ut patebit in tertia conclusio-
 ne. et huius ratio est: quod dilectio dei inquantum ca-
 dit supra creaturas contingens est. inquantum vero
 iter diuinas personas necessaria est: et ita si pa-
 ter et filius diligeret creaturas sancti spiritus: seque-
 retur quod sancti spiritus contingeret. produceret. Et ex
 quo patet defectus sancti Thome. qui in scripto hac di-
 stin. q. 3. hac simpliciter dicit procedenda. et ad-
 dit quod spiritus sanctus est ratio productionis creatu-
 rarum. patet utriusque falsum. unde productio intrinse-
 ca non est ratio productionis extrinsece: sed sunt
 quasi productio ordinata. sicut non illuminat
 sol nisi prius luceat: et tamen lucere non est causa
 illuminationis. sic in proposito. unde sicut in cog-
 nitione est ordo: sic in dilectione. In primo signo
 diligitur essentialia. in secundo persone. in tertio
 creature: et sicut dicitur ratione productionis appro-
 priat cognitionis: licet omnes habeant cognitionem
 in seipsis. sic spiritus sancto dilectio: licet omnes in se
 habeant dilectionem. Et si querat: an ista con-
 cedat. spiritus sanctus diligit se creaturas. dico quod
 sic potest concedi ad istum sensum: quod ipse est dile-
 ctio que terminat ad creaturas: licet per tertio
 signo vel verius ad quam terminat creatura: non
 autem intelligendo se. id est a se: quod sic non diligit: imo
 a patre et filio a quibus habet que habet. Et Ter-
 tia conclusio est de dilectione patris et filii quo se
 diligit sicut pater dicit dicitur. sic pater et filius
 se diligit paraclitico. Prima pars dicit: quod pater
 dicit verbum. ubi noto quod dicere caput tripliciter.
 primo modo dicitur dicere per generare solum. et isto

eade sapia pater sapiens et filius.

1a pars conclusio.

1a proba. Guillelmi altissimo doctoris.

Dubium. Responso Augustini.

1a conclusio.

Argo. resolo.

Dubium.

2a pars conclusio.

1a proba. Dubium.

Dubium.

3a conclusio.

dicere capitulum tripliciter.

modo pater dicit verbum: sed non dicit verbo in ablativo; bene in dativo. i. comunicat verbo p generatores ea qua h3 per centia. Secdo dicitur dicere essentialiter fm q accipit mono. 63. Ansel. dicit nihil aliud est summo spu nisi cogitatio iturri: et isto modo ta pf q filii q3 spiritus sanctus dicitur verbu. i. intelligit: et verbo no vt rone sed vt in q. 15. de tri. Quelibz dina persona in alia cognouit. Tertio dicitur vt notat gignitoez: et hic est respectus no realis: et pnotat expssione: et est respectus solus: qz quelibz psona declarat se: et isto modo solus pat dicit verbo. hoc e dictu. gignit verbu cui app: opatur creabiliu declaratio. vñ Aug. xi. p. fec. verbo tibi eterno dicit q3 dicit. Et si q3: an spu sancto dicit vbo. dico q no sic accipiedo: qz sic dicere reqrit q a dicete vbi pcedat: qd no fit nisi a pfe. vñ hoc mo: nec filius se dicit: nec spu sanctus vbo dicit. C Secda pars psonis dicit q eo modo se diligit pr et filii paraclito quo pr dicit vbo. vñ ad hoc itelligenduz videlz qd dicit doctor denot. dist. 10. q. 4. Si cut. n. iter puges est amor duplex. s. amor socialis quo simul volut viuere. et amor conugalito quo pducit fructu. Sic itelligo in pfe et filio amore sociale. s. amore essentie: et amore coniugale: amores q est spu sancto q ab ambob pcedit et respñ dicit ad diligibile sicut vbu3 ad declarabile. C Et quo p3 defectus magis Simois de tornaco. q posuit q solui se diligit pr et filius spu sancto sicut signo. qz pductio sancti spu3 est signu amoris iter pfem et filiu. p3 op posuit ex dictis. et corroborat: qz isto mo posse mus dicere q pr et filius se diligit creatura: qz creatura est signu hui dilectois. Sed diceret q no est simile: qz est maius signu dilectionis in sancto spu q in creatura. Obuicio forti: ita sapia genita est signu sapie pris sicut spu sanctus signu dilectois pris et filii: et tu pp hmoi signu pma no pcedit. ergo nec secuda pcederet nisi aliud esset. Et hoc de secdo articulo.

Quantum ad 3^m articulu sunt tres difficultates iuxta tres conclusiones. Prima est. qre ista no pceditur. sapientia genita pater est sapiens: sicut ista. fili? est sapientia patris. dico q ro est: qz quando dico: sapientia patris. iste genitiuus patris pstituitur in rone principij originalis vt sit sensus: filius q est sapientia est genitus a patre. Quado autez dico. pater est sapiens sapientia genita. iste ablatiuus requirit aut constructiones rone forme: aut principij pductiu respectu actus talis qui est sapere: et neutz habet respectu pris. ideo est falsa. C Secuda difficultas. quare no ita appropiat bonitas sancto spu: sicut dilectio. Dico q lz vtrq3 possit sibi appropiari: tam e ma

gis dilectio: qz est actus secudus: pcessio sancti spu3 etia quasi actus scdm dicit. C Tertia difficultas. qd pmo dicit dilectio q diligit se pater et filii spu sancto: aut pcessionem sancti spiritus: aut respectu ad amabile. dico q pcessio nem: et secudo pnotat illaz respñ suo modo. similis ad missionem passiuam que pmo dicit psonam pcedente. et secdo pnotat effectum causatus in creatura: sic in ppositio. C Et sic patet ad qonem q. v3. pr et genit? sanctissimo se diligit spiritu: lz non formalis qsi eoz sit forma.

Et tunc ad argumenta. C Ad pmi. mi no: est falsa. ad pbationez: quia diligit se in pmo signo originis non intellectu spu sancto. Dico q ver est amore essentiali: sed ista no est mere essentialis: vt patuit: io no obuiat. C Ad scd3 dico. q maior itelligenda est de amore essentiali quo diligit se et creaturaz: licet prius natura se q creaturaz: nihil aut obuiat. si alio modo capiēdo dilectione. alio mo se diligit et creaturaz. Et ad pbatione minoris quia mens est ampla. id est est in deo esse et diligere. et ita si sancto spu diligeret sancto spu essent. Dico q id est in deo esse et diligere capiēdo p dilectione essentiali no aliter: nisi loquendo ydetice quo omnia sunt in deo vni. sed sic non loqmur. C Ad tertiu ia patet responsio. qz non est spu sanctus formalis in patre et filio: sed denotat modo effectus formalis s3 Hug. de sancto victore capiēdo large effectum p3 pducto. Et sic p3 de qone. C Et ista vo distione de mete magis sicut de pcedentib3 tres capiuntur psones. C Prima est. pr et genit? se scdo flamme diligit fundit? miro spiramine. Dicit p3 q pr et filius diligit se scdo spu. Et ponit a pn? distionis vsq3 ad illud. c. p3 eterea diligenter uestigare oz. vtz pr sit sap. 2c. C Secda p3. sapia genita: sapiens igenit? no e: s3 genit? atq3 igenita. dicit p3 q pr no est sapiens sapia genita. s3 fili? est sapiens ta sapia genita q3 igenita lz dnter. Et deducit ab illo. c. p3 eterea diligit genit? 2c. vsq3 ad illud. c. p3 eterea diligenti non du e 2c. C 3^a p3 no sic igenit? diligit genitum qsi sit fundit? p spu sancto. Dicit p3 q qñ d3 pr et filii diligit se spu sancto no signat q sint spu sancto. Et deducit ab illo caplo. p3 eterea diligenter notaduz 2c. vsq3 ad finem distinctionis. C Sequitur in textu.

Qnt supradicta interior p3 derari op3 2c. C Hic li gnat distin. 33. huius pmi que sic continuat ad pcedentes. In qua postq3 a distinctione. 22. conclusio hincq3 de nominibus diuini tam substantialibus q3 relatiuis p se et sigillatiz tractatus est habitus

1° mo
2° mo
Aug.
3° para.
pugn^o magri
Symo
nis de
tonaco
3° arti.
p^o dub^o
Rno
3° dubi.

3° dubi.
Ad ar^o
Ad p^o
Ad a^o
resofo
Ad 3.
p3 dices
magri.
p^o p3 dices
2° p3 dices
3° p3 dices
Text^o.

Libri primi

Nunc hac in parte eorundem nouis fm uenientia & diuina extat sermo elicitus. Et partis in tres ptes principales. In prima ostendit qd psonalis pprietas deitas ue dicat. In secda psonarum maiestas deo esse diffinit. In tertia translatiua uarietas bicuiusque eludat. pma in principio. secuda ibi. dist. 34. Predictus est adiciendum qd qda peruersi hoies de tertia iuxta sine eiusdem distinctiois. Preterea sciendum est qd in al signatione. Et tertia pma pars que est psona distinctio in qua ostendit qd psonalis pprietas deitas uere di. in tres partes diuidit. In pma patens uarietas cunctis palam pponit. In secunda heretica pueritas reserata cognoscit. In tertia erronea falsitas esse ceca conuincit. pma in principio. secunda ibi. Hic autem antiq negant dicentes. tertia ibi. Veruntamen nondum desistunt etc. Ultima parte diuina manente. pma pars in q patens uitas cunctis palam pponit: diuiditur in tres partes. In pma rone eternitatis psona affirmat pprietas. In secda hunc sermone ueritatis summa monstrat simplicitas. In tertia nam forte deitatis sacra clamat auctoritas. secda ibi. Cum de simplicitate diuinitatis etc. tertia ibi. qd eni pprietas etia na dina sit. Et sequitur illa particula. Hoc autem aliq negant dicentes etc. In q heretica pueritas reserata cognoscitur. Et diuidit in tres partes principales. In pma ponitur ad heresim docta rursus. In secunda addit huic fidelis pfirmatio. In tertia talis rei significatio quaestio. secunda incipit ibi. Eternum hereticorum improbitas. tertia ibi. Si forte queres cum he pprietas etc. Et hec est diuisio presentis distinctiois. Circa quaz talis mouet questionis titulus.

diuisio

diuisio

dist. 33. Titul^o

Ar. 1.

Ar. 2.

Ar. 3.

Utrum de psonali ppriate dina ydeticice pcedat eentia. Et ar^o qd no tribus medijs Hilb. porretai qd^o pbabat ppriate psonale no ee psona. p^o sic. vbi cuqz est definitiuu & determinans a parte rei: ibi est res & res: s; dina eentia ue determinat ad ee psona p ppriate: & pprietas uere determinat a pte rei. igit sunt due res. & p pns no sunt ide ydeticice. maior: p3. no capit. n. mes aliqd scdm deimnare. s; minor: p3. qd sequitrat ope intellectus uere est pfnitas: & uere dina eentia. Secdo argf sic. vbi cuqz a pte rei est abstractu & pcretu ibi est res & res. p3. aliud. n. signat al^m. aliud albedo. si in dinis repit pprietas in pcreto & in abstracto. ut vbi gra. p^r & pfnitas. si igit p^r di uina signat essentia. igit pfnitas aliqd signat qd no e ds. C3^o argf sic. vbi cuqz e absolutu & respect^o. ibi est res & res: s; dina eentia e aboluta. pprietas no respect^o. igit sunt res distincte. p3 maior: qz aliud est ee absolutu: qz ad se. aliud relatiois: qz ad aliud. sed minor: p3 de se.

In oppositum in statde trinitatis: in psonis est pprietas: & in eentia uitas. ex quo ergo psona sunt de^o. seq^o qd p. pprietas: cu de^o sit qd qd h3 ex. xj. d ciut. dei. excepto eo ad quod relatiue d^r. Et Bernar. & Hilbertu. illa ppriate que de^o no est: non mihi adorabilem credo.

In ista qone ad alias coformiter sunt tres articuli. Primus triu terminoz expositiuus. Secudu triu clusiuum positiuus. Tertius trium difficultatum motiuus.

Quo ad pmi articulu termini sunt psonalis pprietas: yden^o p dicatione & eentia. Proprietas a qua ppriu d^r no est nisi qda rei: cui^o e pprietas d^r re seque^o ut se p^r & eiusdem manifestatiua. vñ & tertiu pntu ap^o Aris. in pmo topicoz. 7. 5. d^r ppriu vbi per pprietas rei res inuestigat. Et hñ noto. qd ad rone pprietatis fm doctore de uotu hui^o pmi. dist. 8. q. pma. tria exigunt. pmo qd soli conueniat. si. n. alijs & no per rone sua inlit: no ue h3 nome pprietatis nisi large. Secdo qd sit ro ino tescendi id cuius est pprietas. & isto mo dicit pbs in pmo de aia. q accntia magna pte cofe runt ad cognoscendu qd est. Tertio qd differat ab eo: cuius est pprietas aliqli d^ria. vñ nihil sui ipsi^o modis oib^o ide extat pprietas. Et mo to vteri^o qd pprietas in dinis tres sunt modi pme dicunt eentiales: & sunt ille q in psonis oib^o diuis eentia psequunt: cuiusmodi est coicabilitas: & iste sunt in triplex gradu. p^o gradus est vt dicat essentialis pprietas: qd qd extat ex rone formalis eentie: & hoc mo modi intrinseci. sicut infinitas sunt pprietas. vñ d^r ppriu est diuine essentie qd sit infinita. secundus gradus vt solu dicat pprietas q ab eentia distinguunt formalis. sicut sunt attributa diuina. terti^o gradus vt ultra hoc pprietas quo ad nome in bilis terminet. & sic d^r pprie. pprietas. sicut inuisibilis interminabilis: inco^oprehensibilis. vñ apud gramaticoz d^r. osus plena notat: bundus simulat. bilis aptat. Secuduus modus pncipalis ppriate est pprietas psonalis: hie est et triplex gradus. Prim^o gradus est qd pprietas pstituit id cui^o est pprietas. isto mo solu sunt in dinis tres pprietas psonales. s. pfnitas. filiatio & spiratio passiu: qb^o persone tres pstitunt & dicunt ppriates psonales constitutiue. vñ Dama. lib. pmo. cap. 5. Omnia in dinis sunt vnu pter gnone. pfnitatem & pcessionem. Secdo gradus est pprietas vni soli psona couentens: s; no constituat. isto mo inaccessibilis est psonalis pprietas in pte. C Tert^o gradus e: qd pprietas duab^o personis couenit: solu isto mo spiratio actiu est psonalis pprietas que soluz pfi couenit & filio.

in op^o
Ber^o
de art^o
culat^o
p^o act^o
deccan^o
d^o p^o
lis p^o
tas.
Ad r^o
ne p^o
tat^o
red^o
1° mo.
3° mo.
tres m^o
modi
betati
diuis.
2° mo^o
triplet
grad^o
2° mo^o
triplet
grad^o

Cōfir^m

distinguit essentia & pprietas: qz per diffinitio- nes. Confirmat. persone. n. diuine: aut se totis sunt idē: & redit erro: sabellij. q̄ dicebat p̄fex & filij & sp̄s sc̄i eandē esse personā: aut se totis distinguit: & redit erro: arrij: qui posuit filij purā creaturā: aut alio cōueniunt sicut diuina essentia: & alio distinguit sicut pprietatib⁹: & sic habet veritas. vñ imaginor tres positōes: p̄mā que ponit solū rōnis distinctionē pprietatum & diuine eēntie. tertiā que ponit distinctionē rez inter personā & essentia. sicut Joa- chiz. Et mediā que est docto. nostrī qui ponit f̄dētate realē & distinctionem formale. p̄mā appropinq̄re q̄ ad me videt saluo meliori u- dia sabellio. tertia arrio. secunda via ambu- lat tutissima inter scilla & caribdz: de q̄bus lo- quit Augu. sup Joā. & habita est auctoritas. dist. 31. vtrāq̄ pestē. s. sabellij & arriuz elidit veritas di. Ego & p̄c vñ sumus: vtrūq̄ audi: & scilla: & caribdi liberaberis. ¶ Secūda con- clusio est. de p̄sonali pprietate respectu p̄sonē: & est hec p̄sonalis pprietas esse totū persona- le nō nomiāt formale. p̄bat. Quādo eūq̄ aliq̄ duo vñ p̄stituit neutrū eoz formale totū ei⁹ esse dicit: sed diuine p̄sonē p̄stituit ex diuina essentia & pprietatib⁹ p̄sonalib⁹. igit̄ zc. ma- ior pz: qz si sic. tunc atqz sufficit. Sed minor declarat. si. n. essent solū persone diuine forma- liter diuina eēntia. tunc nō distinguerent. Si rursus essent sole pprietates neutra esset p̄du- eta ab alia qd̄ est cōtra fidē. p̄bat p̄mā: qz si sic. tūc generatio actiua esset p̄. generatio passi- ua esset filij: spiratio passiuā sp̄s sc̄i: genera- tio aut nō gignit: nec p̄fessio p̄cedit: qz teste p̄ho in. 5. p̄hycoz. mot⁹ nō est mot⁹: nec actio- nis actio. Ex quo inferi defect⁹ p̄positum po- nētis diuinas personas solū dicere pprietates personas cū sint ita simplices. sicut diuina eēn- tia: qd̄ nō esset inquit si icluderēt diuinā essen- tia. pz oppo^m. Et p̄firmat. qz in vna p̄sona sūt plures p̄prietates: & vna cōmūis omnib⁹: nec obuiat qd̄ dicit de simplicitate: qz simplicitas nō opponit non idētitati vtr̄ opinat falso: sed cōpositiōis & sicut nō est cōposita diuina eēn- tia sic nec persona. ¶ Tertia conclusio est de eē personali ex eēntia diuina & personali pprieta- te: Ex diuina eēntia & pprietate personali ter- tia nō resultat entitas. voco hic tertiā entita- tem. sicut ex corpore & aia ratiōali resultat hu- manitas que est quiditas distincta tam a cor- pore q̄ anima rōnali. Et dicit a magistro Hy- colao boneti p̄mo sue p̄p̄. forma totius sicut anima forma partis. Tūc. p̄ho conclusiōē. in di- uinis castissime est loquendus: nec ibi asseren- dum: teste Diony. nisi qz eloquia diuina effla- gitāt vel grauis mouet ratio. s̄ neutrū est hic.

**Erroz
Arrij.**

2° p̄clo

p̄batio

**p̄batio
mioris.**

Cor^m.

Cōfir^m.

3° p̄clo

p̄batio

quid. n. faceret illa tertia entitas nō videt. vñ cōcludit qz ad esse personale sufficit ip̄a essen- tia diuina simul cū pprietas. ¶ Et si querat que est potior: aut essentia diuina: aut pprietas. di- co qz loquendo simpli diuina eēntia: cū sit ra- dix p̄fectissima: s̄ in quātuz p̄sona ad aliud re- ferri dico qz pprietas: qz est idē quo refert. Et si querat: an ista pprietas dicat aliquā p̄fectio- nē. vbi gr̄a. p̄ntitas aut filiatio. dico qz ita lo- quēdo ydētice: qz est idē cū diuina eēntia: nul- lam tñ loquēdo formalit⁹: qz tūc esset alia per- fectio in p̄fe que non in filio: zc. qz filiatio in filio nō in p̄fe: & p̄ntitas in p̄fe nō in filio. Ex quo infero qz paulus de perusio qui dicit pro- p̄rietates infinitas formale: male dicit. pz ex di- ctis. Et hoc de secundo articulo.

Quantum ad 3^m articulum sunt tres difficultates iuxta tres con- clusiones. ¶ P̄mā est. vtz talis distinctio for- malis iter pprietate & essentia sit actualis vel solū fundamētalis. Dicit mag⁹ francis. dist. 2. hui⁹ distinctionis. dubio. 2. qz est soluz funda- mētalis. Sed cū reuerētia non videtur qz sint actu distincte essentia & pprietas: nisi actuali distinctiōe. vtz addit qz docto: n̄ vti videt nega- tiua sunt nō idē. dico hic qz docto: n̄ p̄mā qd̄ ne reportatoz hui⁹ distinctionis ponit distin- ctionē. vtz est tamen qz dist. 33. & 34. ordinarij dicit qz talia sunt non idē. Et dist. 2. huius p̄- mi. q. 4. dicit qz pōt p̄cedi qz sunt non idē. & ta- mē qz non distinguātur qz esse non idē in plus est qz distingui. Chimera enim & hō non sunt idē: & tamē non distinguunt. ¶ Secūda dif- ficultas: quomō dicim⁹ totuz esse p̄sonale in di- uinis: cum in deo nō sit totū. Respondit doc. deuotus hui⁹ p̄mi. dist. 19. 2. parte. q. 2. Totum eni dī aut relatiue ad partes: z isto mō in deo non est totū: aut idēz qz p̄pletū: sicut videt p̄sa. totū & p̄fectuz idē sunt: & sic ponit in diuinis. vnde Ambro. In p̄e tot⁹ filius: & totus in ver- bo pater. ¶ Tertia difficultas. quomō dī p̄so- na diuina p̄stituta si nihil resultet. videt enī tūc nihil esse p̄stitutum. dico qz alio mō est p̄stitu- tum hic iherius. alio mō in diuinis. hic enim infe- rius ex p̄stituentibus tertia resultat entitas: qz vnum est in potētia ad aliud. In diuinis aut nō: qz essentia diuina nō est in potētia ad paternita- tē: imo solum p̄m Damī. pprietas solū est cara- cter persone nō essentie. Et sic pz ad qd̄nem. qz videt p̄sonalis pprietas ydētice idem est cuz diuina eēntia sed non formaliter.

Et tunc ad argumēta porretāt. ¶ Ad p̄mum. ad maiorē dico: qz suffi- cit qz sint aliq̄ distincta ex natura rei licet non reali: sicut pz in colore. vbi gr̄a. qui h̄s gen⁹ & dīam & dīa p̄p̄t & determinat gen⁹: & tamē

Ad 1^m
Ad 3^m
p̄clo
mē
mag⁹
p̄clo
p̄clo
3° p̄clo
3° p̄clo
Text⁹
diuini
rō dī
3° p̄clo
3° p̄clo
Ad
Ad
titu
Zr

vnicia res est. minor etiam est falsa: q: ppietas no determinat essentia. Ad 2^m. per ide sus-
 ficit distinctio ex na reuimio aliquotiens inter
 Ad 3^m p3 inter humanitate z hominez. Ad 3^m p3
 per idem. Et sic p3 ad qones. Et ista vo di-
 stinctioe sicut ex pcedetibus de mete magistri
 tres capiunt pclusiones. Prima est. perso-
 nalis proprietates psona of summa maiestas vt
 pie credif. dicit pclusio: q: ppuetates persona-
 les sunt z persone diuice: z diuina eentia. z po-
 nit a pncipio distinctiois vsq ad illud. c. Hoc
 aut aliqui negat. Secda pclo. ali vsie inest
 ppietas. aliter persone vt pfer veritas. Di-
 ct pclo. q: ali inest ppietas psonalis eentie:
 q: sicut fundameto. ali psona: q: sicut deter-
 minans in determinato. Et ponit ab illo loco.
 Hoc aut aliqui re. vsqz ibi. verum no du des-
 stunt. Tertia pclusio. sacra pfnitas sub a po-
 nit vt fert auctoritas. sic vbu scribit. dicit pclu-
 sio. q: tam pfnitas q: verbuz sunt ydetice sub a
 dina. Et ponit ab illo cap. Verum no du des-
 stit re. vsqz ad fine distionis. Et seqt in tex.

Ad 2^m
 Ad 3^m
 pclusio
 de mete
 magfi.
 p pclo.
 2^a pclo.
 3^a pclo.
 Text.

Benedictis est quidam pueri
 sensus homies re. Dic signat di-
 stin. 3.4. huius pmi que sic conti-
 nuat ad pcedetes. Naz post q
 magfi in pcedeti distinctioe ostē-
 dit: q: personalis ppuetates deitas vere of. nūc
 in ista distinctioe ostēdit q: personaz maiestas
 deus eē diffinit. Et partit in tres partes p-
 cipales. In pma an sit pdicatio de deo tāgif.
 In scda appropriatio mira subiungif. In ter-
 tia grata translatio epilogo nectif. pma in p-
 cipio. secnda ibi. Ex pdictis cōstat q: sicut eēn-
 tia re. 3^a ibi. Ppeterca sciēdū q: in assignatio-
 ne re. Tertia parte indiuisa manēte: ps p-
 ma in qua. an sit pdicatio de deo: tangif: diui-
 dif in tres. In prima erroris deuij claret pos-
 sitio. In secnda dicti hylarij dat solō. In 3^a ca-
 dētis dubij est explanatio. pma in pncipio. se-
 cunda ibi. Dic qdā dicunt no intelligētes. 3^a
 ibi. Dic pshderandū est cū deus sit diuina eēn-
 tia. Et sequif illa pteica: ex pdictis cōstat: q:
 sicut eēntia re. in qua appropriatio mira sub-
 iungif. Et diuidit in tres. In pma appropria-
 tionis tangif veritas. In scda huius rōnis ad-
 dit equitas. In 3^a vnus dictiois adest aucto-
 ritas. l. homonifion. pma in pncipio. scda ibi.
 Id ergo sacri eloquij prudētia. 3^a ibi. Hic non
 est pfermittēdū re. Et hec est diuisio pfeusj
 distinctiois. Cetera quā mouē qd re.

diuisio
 sō diuisio
 titulus
 Ar. 1.

Utrum pfi po^a. filio sapientia. spūsan.
 bonitas debite appropientur.
 Et arguit q: no triplici medio. Primo p

baē q: pfi no attribuat potentia. af sic. Qui at-
 tribuit virtus: et attribuit potētia: sed virt^o ap-
 propuat filio. ergo z potētia. z per pns no pa-
 tri. maior ps. per pfm in pmo de celo z mun-
 do. virtus. n. fm eū est vltimū de po^a. z ita di-
 cit quasi potētie complemētū. z per pns eide
 appropriat persone vtriqz. Sed minor ps au-
 ctouitate apli ad Hebrē. pmo. vbi loquēs de fi-
 lio dicit: qui cū sit splēdo: z figura vrbis e eius:
 portatqz oia verbo virtutis eius: z ita virtus ei
 appropriat. Secūdo arguit. q: sapia no de
 beat appropriari filio. Illi est sapia appropriā-
 da cui rez creatio: sed creatio appropriat pfi
 no filio. igr z sapia. maior ps: q: sapia cūcta in
 suo ordine condunt. vñ pfs in pmo metaph.
 sapiētis est ordinare. minor vo ps auctoritate
 simboli apsoz. z niceni. Credo in deuz pfm
 omnipo. crea. Tertio argf. q: bonitas de-
 beat appropriari filio no paracrito. illi maxime
 est bonitas appropriāda: q: se maxime cōicat.
 Sed filius est hmō: non alie psona. igr sibi o3
 appropriari bonitas. maior ps: q: Dionys. 4.
 de diu. noni. bonū sui ipsi est cōicatiū. S3
 minor ps. In creatioe. n. verbo cuncta creata
 sunt. In redēptioe verbū caro fess est. In glo-
 rificatione. hec est vita eterna vt cognoscat te
 deum z quē misisti xpm.

Ar. 2.
 Ar. 3.
 in op^m
 pfi potētia: filio sa-
 piētia. clemē. spūi bonitate attribuit.

In oppositum est magfi in lsa vbi
 pfi potētia: filio sa-
 piētia. clemē. spūi bonitate attribuit.
 In ista questioe ad alias pariformiter tres
 extant articuli. Primus est trium terminoz
 expositiuus. Secūdo trium plusionū positiu^o.
 Tertius trium difficultatum motiuus.

Beat-
 tificatio
 p^o arti.
 p^o teri^o
 ē po^a. q
 accf tri-
 plif.

Quo ad p^m articulū termini sunt poten-
 tia. sapia. z bonitas. potētia vl-
 tra dicta de ea in. 7. z. 20. distinctioib^o pōt hic
 accipi triplr. the^o. z dē respectu. pducibilis in
 eadē sub a seu eēntia: ita q: hoc mō p^o h3 potē-
 tiā pductiua filij z filij h3 q: possit. pducti. ni-
 si. n. esset. pducibilis nullaten^o esse posset. pdu-
 ctus. Hū Aristo. in. 6. phreoz. qd impossibile
 est fieri: impossibile est scē eē: z ista dē simplf
 po^a. pductiua. Secūdo dē potentia meta^o. z
 isto mō dē po^a creādū in deo z in creatura re-
 spōdet pō obiectiua q: no dicit formaliter nisi
 quēdā respē ad eē in actu distincto eēntialf
 a potentia creatiua: z ista pōt vocari potentia
 actiua: q: ex pte eius qd agit nihil supponit.
 Tertio dē potētia pfi^o: z dē in agēte pō facti-
 ua: z in facto potentia subiectiua: z est qn aliq
 supposito agēs agit. sicut fit in actioib^o nāli-
 bus vbi semp mā seu subij supponit. z his tri-
 b^o modis applicari pnt tres modi potētie qd
 pōt pfs i. 5. metaph. vbi vocat potētia ptātē.
 p^m modus est qn ptās est pncipiū mot^o aut

2^a mō.
 3^a mō

mutacionis: aut in altero simplr: aut in altero inquantu alter. In altero simplr qñ faciens distinguit a facto. in qñi vo altero quando ides in seipm aliqd facit. sicut dñi seipz sanat medicus. et ille modus phi respondet 3o pdictio. s. phyls co. scdo dñ scdo modus ptatis apud phm qñ est ptas no solū agēdi sed bene agēdi. sicut sūt pfecta agen. et hic modus rñdet scdo. s. me tpa. vbi res de no esse simpliciter ad eē. pducitur de quo Gen. 2. dñ. vidit deus cuncta q fecerat et erat valde bona. Tertius modus est: quādo potēs potētia: aut oīno imutabile est: aut nō de facili. et hic respōdet pmo in quo taz pducēs q̄ pductū eterna sunt. et hic est i cetis simus ordo ascēdēdi ab imperfecto ad perfectū in nā pmo simplr posse. scdo posse bñ ope rari. tertio eē imutabile: aut simplr: aut nō de facili. Secūdo terminus est sapientia: aut a sape inquantū illuminat intellectū: aut a sapore inquantū inflāmat affectū. vñ sapientia solet capituplicif. vno mō vt tā seie q̄ intellectus cōplectit notitiā: seu psonaz et pncipioz. et hoc modo videt loq̄ phus in 6. ethicoz. vbi sapiāz distinetur et scia. vnde et phs in pmo metha. dicit q̄ sapiēs quodamō oia nouit. et in pmo elēco. vbi opa enumerant sapientia. phus dicit: q̄ sapientis est bene dicē de eis q̄ nouit et mētēntē posse redarguere. Secdo dñ sapiēs vt distinguit ptra sciam: et sic dicit eternoz notitiāz solū et scia tpa est. vt in q̄t aure? Augu. super illo verbo apli. alij per spū dā sermo. scientie. alij sapientie. isto mō sapia est in portōe supioz et scia in inferioz. Tertio dñ sapia qdā spūalis gustus in mētibus deuotoz ex spāli amplexu pdilecte in voluntate exhibit. et isto modo dñ septimū donū spūsancti. s. donū sapie. psale. 7. Et sunt tres gradus pueniēdi ad hāc sapientia. p̄mus timor in fide fundatus. ps. Intitū sapientie timor dñi. scūdus affectus caritate in formatus. tertio? sapo: intrinsecus homis totio dñi in solo deo aia delectat. q̄ dulcia faucibus meis eloq̄a tua sup mel ori meo. Tertio? ter minus est bonitas. dñ bonitas a boō boas. qd est vco vocas. ex cōmēto sup q̄rtū de diuinis nomi. qz oia bonum appetūt: et oia bonū ad se vocat. vñ fm Arist. pmo ethico. triplex est bonum. bonū honestū. bonū vtile. et bonum delectabile: et differunt vt inq̄t magi Alexander de hal. p̄ma pte summe. collatōe de bono. bonuz .n. honestū respicit partē aie rōnalē. vñ Tullius. 4. rethorice noue. honestū est qd sua virtute nos attrahit et dulcedine allicit. et inde dñ honestū qñ honozis status. i. bonū ppter se dñ ligibile: aut simplr sicut de: aut fm qd vt virtutes. Bonū delectabile respicit viz p̄cupiscibīle in qua est delectatio. vtile vero vñm fructibile que semp in ardua rēdit. sicut bonū vtile est ad aliud ordinabile. Et h de pmo arti.

Quantum ad 2m artic. sunt tres p̄co nes. p̄ma de potētia respēctū p̄ris. scdo de sapia respectu filij. tertia de bonitate respectu clemētissimū spūs. p̄ma est h. p̄ternali supposito a diua eētia formalit̄ distincto appropaf potētia. p̄ma pars dicit: q̄ p̄at distinguit formalit̄ a diua eētia supposita ydētitate reali triū personaz cū diua eētia. Tuz auctē magri in p̄ma dist. et hic et alibi sepi. tū auctē Augu. in de doctrina xpiana. tuz tertio auctē ecclesie q̄ maior est. vñ inq̄t Augu. p̄tra manicheos. euāgelio nō crederet nisi qz ecclesie catholice credo. ecclesia aut hoc determinat ut dñ. qz p̄r et filius et spūscctūs sunt vna summa res. p̄bat qz distinguant ab eadē formalit̄. Quādo cūqz aliq̄ ita se habent qz ex nā rei aliqd vni cōpetit qz nō alteri: illa distingunt formaliter si vtrūqz qditate dicat. Sed sic est de diua eētia p̄re et filio et scōspū. iqr̄ te. maior ē nota ex pmo principio. impossibile extat. n. qz idē fm idē et ad idē et in tpe eodes dormiat: et nō dormiat: sit hic et nō hic. Sed minor p̄bat. qz eētia est cōcābilis: p̄sona icōcābilis. eētia nō refert: p̄sona refert. et sic de alijs multis. Ex qz p̄z defect? sancti Tho. in scripto hac dist. q. 1. q̄ ponit p̄sonā et diua essentia sola distinguit rōne. et dicit arg. qz p̄bauit p̄sonē icōcābilis. n. arg. scdm illi? q̄nis qz sicut a parte rei idē signat vestis et indumentū et tunica: et ita si ista sit vera. tunica est alba. et vestimētū erit album: nō tñ opz qz vestimētū sit alba: qz lz pueniant in significato tñ in nomie differunt. Sic in diuis lz diua eētia a pte rei idē sit qz p̄sona: et ita si eētia est increata et p̄sona nō: tñ opz qz si p̄sona gnāt qz essentia generet: qz differūt rōne. Quid velit dicere nō video. q̄ro aut sūt penitus idē a parte rei p̄sona et eētia seq̄strato cuncto intellectu nō: aut non. Si dicat qz nō: habeo p̄positū qz distinguit formalit̄. si dicat qz sic: igit a pte rei vnica est in diuis p̄sona sicut vnica eētia. Et ista sūt positio sabel lij q̄ posuit p̄sonas rōne sola distinguit. et hoc factis inuit exēplū suū. inq̄t. n. qz rōne distinguit p̄sona ab eētia. Iō h p̄cedit. p̄sona gnāt: ista nō p̄cedit. eētia gnāt. et tūc sequitur qz a parte rei sicut p̄sona generat: ita eētia ex quo sola rōne distinguit pdicatio. iō breuiter credo istā opi. cū reuerētia sancti Tho. aut modicū: aut nihil quo ad hoc cōtinere veritatis nisi forsā Hugo. q̄ istā op. sequitur aliqd hēat do. quo videat et p̄plis relligū deficiat: qd non video. Et si q̄raf. quō p̄it distinguit tres p̄sone a diua eētia cū includat eā et nō differat formaliter

Sci.

3o terio declan d est sapientia q solet capi triplicif.

3o

3o

3o terio clarā d bonitas a bonum triplex honestū vtile delectabile.

Ri

doc

p2cl

pbat

3o ps cloni bylar

quō f artri it pō sapia f. boi tas.

ipsoh sci th

nō q aliq̄ nū ex q nu appe an f diuū eēt. q̄ it p vni i ne. a duat sonū Ra scoti

bellij

Ratio
doc. 10.

Includens ab eo quod includit: sicut homo non differt
formam ab aial. Rndet doc. sub. in hac dif. q.
i. reposita^m parif. q. centia dina pt capi vt fun-
da^m hui⁹ distionis: z psona vt termin⁹. z sic dif-
ferat formam: q. centia n̄ includit psonā forma-
liter veluti aial nō includit hoies: imo differt ab
eodē formā. vel pt capi psona vt funda^m h⁹
distionis: z centia vt termin⁹: z sic nō differunt
formam: q. psona includit centia: sicut nec isto⁹
hō differt formā ab aial: q. includit aial for-
maliter. ¶ Scda ps psonis ē q. pfi appropri-
atur potētia. vñ noto q. fz doctores tres s̄ ap-
propriatōes i. dinis psonis. ¶ Pria ē hylarij: z ta-
cta ē di. 31. c. i. nō ē permittendū zc. z ē in pfe
eternitas in filio seu imagic spēs: z in numine
seu pactio vsus. ¶ 2^a ē aug. z ponit eadē di-
stione. c. i. illud ēt feri oz zc. z est in pfe vnitas
in filio eq̄litas. in scōspū vnitas: eq̄litasq; cō-
cordā. z de his duab⁹ factis dem̄ ē sup. ¶ Ter-
tia est q. in distione pnta a magis ponit. In pfe
pō. in filio sapia: in spūscō bonitas: z p̄lectunt
p aplm ad Ro. z. Ex ipō z p ipm z in ipso sūt
oia. Ex ipso pfe: q. ab ipso sūt oia: z ipse a nul-
lo: z hoc signat vnitas aug. eternitas hylarij.
pō magfi. h. n. tria signant pncipiū nō de pnci-
pio. P̄ter ipm attribuit filio: q. p eū cūcta or-
dinant z disponūt. Jo. i. Oia p ipm facta sūt.
h signat eq̄litas aug. spēs hylarij. sapia magfi.
h ps. Oia in sapia fecisti. i. ipso attribuit spū
scō: q. cūcta in scō quiescūt spū: ēt pductio i. di-
uina a pfe z filio ad eūde terminat: z tres sūt
ad eū p̄cordit opant z seipsos cōcāt. h signat
p̄cor⁹ vnitatis z eq̄litas Angu. vsus hylarij z
bonitas magfi. p̄bat ista ps q. pō appropriet
pfi debite. illi debite psonē appropriat pō: cui
p̄ma p̄t⁹ actiua p̄petit. pductio: s̄ p̄ ē hmōi.
igf. vñ in aliqb⁹ ecclesijs i. magnis festiuitati-
bus cātat pfi kyrie fons bonitatis p̄ igenite.
¶ Tū noto q. in dinis cōsiderant tres modi.
Sūt. n. p̄mo aliq̄ q. sunt cōia z nulli appropria-
tur psonē sicut diuina eēntia ē cōis trib⁹ z non
appropriae alicui. Scdo sūt aliq̄ q. sunt ppria
alicui psonē sicut p̄ntitas p̄fi: filiatio filio zc.
etiā ista nō appropriant: q. appropriatio est de
cōi facere q̄si. ppria. ip̄a at sūt. ppria: z hmōi est
potētia gnādi. Ex q. p̄z q. q̄i d̄f potentia ap-
propriari p̄fi: intelligit de po⁹ creatū. sic in sim-
bolo d̄f: p̄fēz oipotēte creatorē celi z terre. q. ē
trib⁹ cōis. s̄ appropriat p̄fi: po⁹ at gnādi fm̄
scotū di. z. h⁹ p̄m: in solutioe pncipali loquen-
do pprie ē ppria p̄fi. vñ h fil⁹ habebat memo-
riā p̄fectā sicut z p̄: non tū pprie d̄f h̄c poten-
tiā gnādi. Et rō doctoris ē: q. iste gentiuus
gnādi significat actū vt egredietur a tali potē-
tia: q̄ nō puenit filio s̄ p̄r: z est sile. Ita. n. n̄
pcedit in dinis. fil⁹ p̄z sciaz gnādi: s̄ ista. scit

quō p̄
tribu
it p̄: h̄
sapia. f.
f. boni-
tas.

nō q. s̄
aliq̄ i. di-
nis cōia
q. nulli
approp-
ant sic
diuina
eēnt⁹. ali-
q. s̄ p̄a
vni p̄o
ne. aliq̄
duab⁹ p̄
sonis.
Ratio
scoti.

gnationē. Rō at ist⁹ appropriatiōis potentie
pfi est. tū rōne creature. tū ratione dei. Rōne
creature: q. i. creaturis p̄fēs respectu filioz se-
nescūt z ipotentēs efficiunt: z ita ne carnales
hoies tale qd̄ suspiciō in pfe dino sibi attribu-
ta ē po⁹. z hec est rō magfi i. lfa. ex pte po⁹ dicit
q. p̄ est pncipiū sine pncipio. iō iure ei attri-
but⁹ potētia. p̄ quā res i. cē. p̄dent. z inde ē q.
ista nō pcedit ita cōiter. po⁹ de po⁹: sicut ista
sapia de sapia. Est igf p̄ potēs cūctas p̄dens
creaturas: potētiō filii eq̄le generās. potētissi-
mus pelag⁹ dinitatis p̄tines. ¶ Scda p̄cō est
d̄ sapia respectu filij z ē talis. sapia s̄ trib⁹ cōis
sit suppositis: iure tū d̄bo dei extat appropriata.
¶ P̄ria ps dicit q. sapia est cōis trib⁹ suppo-
sitis: p̄bat. ois p̄fectio simplr est cōis trib⁹ sup-
positis: s̄ sapia est p̄fectio simplr: igf est cōis
trib⁹ p̄fōis. maior p̄z. q. si nō: aliq̄ foret p̄fectio
in vna psona dina: q. nō ē in alia: qd̄ ē falsū. Sz
p̄bat minor. p̄fectio. n. simplr fm̄ an̄. est q. i. q.
libet meli⁹ ē ipm q̄ nō ipm. i. q. suū icōpōle fz
doc. sub. in supposito nō p̄cerno nāz hmōi ē
sapia. s̄. n. leoni in q̄tū est leo seu talis nāc nō
sit meli⁹ eē sapiētē q̄ nō eē: q. si eēt sapiēs nō
eēt leo: sapia. n. leoni repugnat: tū inquantū sup-
positū absolute nō p̄cerno nāz eēt ei meli⁹.
¶ Ex quo elidit error qd̄a que recitat aug. 5.
de trini. c. 7. alioqz dicitū sapiāz solū eē i. fi-
lio: z p̄z z spūscm̄ nō intelligere nisi p̄ filii seu
in filio. sicut de qd̄a mōstro gorzonico fabule
referunt. dicit. n. tres puellas in eodē corpore
exntēs vnicū habuisse oculū quē mutuo q̄libz
alteri cōcabat. p̄z errorcū. Et p̄firmat: tunc. n.
p̄ eēt a filio p̄fect⁹ z nō a se cū in sapia sit bea-
tudo. ¶ Scda ps p̄sonis dicit. q. sapia filio
verbo dei appropriat. z hoc tū rōne creature:
tū rōne dei. Rōne creature: q. videm⁹ q. iuue-
nes de cōi nō sunt sapiētes. vñ z p̄s in. 3. topt
coz dicit: nemo iuuenes eligit sibi duce: ex eo
q. nō p̄stat eos eē sapiētes. Sz antiqui sunt: vñ
sap. canit sunt sensus hoies: iō ne ignorātes filii
dei existimaret ignorātē: attributa est ei sapia.
Et hec est rō magfi. Rōne dei: q. fil⁹ dei pro-
cedit a pfe p̄ modū intellectus. In intellectu autē
est sapia: iō recte in signū hui⁹ p̄cessionis attri-
but⁹ sapia rez gubernatrix p̄fi: filia: ydētitate
cū dina eadē eēntia vt in p̄ma dicitur filius
sapiēs. in scda sapiētior. in tertia sapiētissim⁹.
¶ Tertia p̄clusio est de bonitate respectu pa-
raclit⁹. z hec est. vltima diuinaz p̄sonaz q. cle-
mētissimus d̄ spūs appropriat bonitas. Dicit
prima ps q. vltima diuinaz p̄sonaz est clemen-
tissim⁹ spūs p̄z: q. p̄ ē a se: iō eē p̄ma p̄sonaz
filius vero scda. p̄bat. ur. q. p̄cedit per modum
intellectus: z intellectus natura p̄cedit volun-
tatem. ex quo igitur non sunt ad intra nisi duo

2^a p̄cō.

p̄batio

Error

2^a p̄are
p̄cōis.

3^a p̄clō.

principia pductiua intellectus et voluntatis. sequitur qd spūscūs pcedit p modū volūtatis: et ita erit tertia pars et vltia. ¶ Ex quo pz error dicitur centiū spūscū in mediā psonā in dicit esse falsū: quoz corroboretur est: qd spūscūs est nexu p atris et filij: et nex^o hz locum mediū: sed hoc nihil est: qd sicut alias dcm̄ est spiratū actiua ē nex^o formaliter pūs et filij: qd in eo pueniunt: s; spūscūs sanctus quasi pductiua quoddā a duob^o pfor miter: sicut vniū due flāmē in pūstio vni^o ligni. Scda ps dicit qd sibi attribuit bonitas: et huius rō est. tū a pte creature. tum a pte dei. a parte creature: qd spūs dicit quādā tēpstatem vnde in ps. Ignis grandio mix glacies spūs pcellarum: vel fm Aug. spūs tēpstatem: nō ne crederetur tēpstatem spūscūs sanctus attribuit sibi bonitas: et hoc est rō magi. vñ sap. o qd suauis est dñe spiritus tuus in nobis. Rōne dicit qd pcedit per modū volūtatis in qua speciali ter est bonitas: ita qd spūscūs sanctus est bonus se nobis cōicans: melior nexu pūs et vngentur: optimus de^o existēs. Et tñ de secundo arti.

Error

Aug^o

3° arti. p^o dub.

2° dubi.

R^ono

3° dubi.

R^ono

Ad ar^o
Ad p^o

Quantum ad 3° arti. sunt tres difficultates. ¶ Prima est: que pcedit an psonē: an appropriata q̄ eis attribuntur. dicit doctor deuotus hac dist. q. 3. q. capiendo absolute appropriata: vt sapia. potētia. bonitas: tūc appropriata pcedit sicut cēntia. lia notionalia. capiēdo autem sub rōne appropriatiōnis q̄ est qdam respectu rōnis: dicit qd psonē pcedit: qd pū^o est intelligere id cui fit appropriatio q̄ aliqd ei appropriare. ¶ Secūda difficultas est vtz scia ita pprie appropiet vbo deo de sicut sapia. dico qd nō. naz. pductio verbi dei est ex obiecto infinito et diuino itellectu cui^o rōne obiecti infiniti sapia est hitus: et ita p̄intelligit vbo dei. Scientia it̄ dicit respectū ad o^m secūdariū: qui respect^o seq̄tur ordīne nature ppletā. pductiōe ad itra. sicut ens rōnis seq̄tur ens reale: nec pcludit ad pductiōē verbi dei scia: qd negat obiecta scda: vt patebit in sequēti qōne. ¶ Tertia difficultas. q̄re diuina cēntia alicui non appropriatur psonē sicut bonitas: q̄ est eius passio appropriat p̄clito. dico qd qd in vltia signatur abstractione: et qd ipossibile est aliquā diuinā intelligere psonam non intelligendo essentia: qd quelibet p̄stituitur ex sola diuina essentia et sua psonali. pprietate: nō sic de bonitate: nō est sicut sic pz ad questio nem: qd. v3. patri potētia. filio sapiētia. spiritus bonitas debite appropriantur.

Et tunc ad argumēta. ¶ Ad p̄mū dico qd vtu pōt trip̄l p̄siderari: aut vt p̄ncipiū opatiōis: aut vt id p̄ qd fit opatio aut vt id in q̄ terminat. p̄mo appropriat patri. tertio spūscūs sancto. medio modo filio: qd per

ipm opat. et hoc est qd dicit auctoritas allegata. potētias oia vbo virtutis sue etc. ¶ Ad 2° dico qd in creatione rez tria sunt. s; ipm cē: et h est a potētia que appropriat p̄si. scdo ordo rezus iter fer: et hoc ē a sapia que appropriat filio. tertio ordo rez ad finē. et hoc ē a bonitate que appropriat spūscūs sancto. ¶ Ad 3° dico qd sicut p̄ p̄ vbum eneta p̄didit cē p̄ spūscūs: et h car natus sit filij: tamē caritate sc̄m est. q̄ appropietur spūscūs sancto. vnde apls. p̄pter magnā caritate suā q̄ dilexit nos de^o etc. et sicut erim^o filio bti sic spūscūs sancto. b̄tudo. n. cēntialis in diuinitate est non hūanitate: vt patebit in tertio. Et sic pz ad qōnē. ¶ Ex ista vō distinctiōe sicut ex p̄cedētib^o tres de mēte magi capiunt p̄clusiōes. ¶ Prima est: sunt diuina cēntia tres persone trinitatis atq; sūme maiestatis fantur in theō. dicit p̄clusio. qd tres diuine p̄sone sunt diuina cēntia: et et dicunt vni^o cēntie et maiestatis. Et d̄ ducit a p̄ncipio distōnis vsq; ibi. Ex p̄dictis at̄ p̄stat. ¶ Scda p̄clusio. p̄i potētia h vngentur to est sapia bonū p̄clito. dicit p̄clusio qd potētia appropriatur p̄i. sapia filio. et bonitas spūscūs sc̄o. et ponit ab illo loco. Ex p̄dictis etc. vsq; ibi. Hic at̄ nō est p̄mittēdū. ¶ Tertia p̄clusio. Homoniū vā pō est et trāsa^o vt sentit canon. Dicit p̄clusio. qd hoc nōm^o homoniū: et noia trāslatina vere dñr et ponunt in diuinis. Et ponitur ab illo loco. Hic non est p̄ter etc. vsq; etc. ¶ Sequitur in textu.

Amag supra disserim^o. Hic signat. 35. dist. b^o p̄mi. In q̄ postq; magi a secūda dist. iclusine vsq; ad 34. b̄ sc̄ctissima egit trinitate ac vnitatem. nūc incipit de p̄ scia agere ac voluntate. ¶ Et sc̄ndit in tres partes p̄ncipales p̄ns tractatus. In p̄ma agit de scie infallibilitate. In scda de oipotētie summa maiestate. In tertia de p̄placētie dei voluntate. p̄ma in p̄ncipio. scda dist. 42. Hūc at̄ de oipotētia dei agendū est. tertia dist. 45. In de vō lūtate dei aliqd. ¶ p̄ria iterum p̄tula in q̄ agit magi de scie dei infallibilitate: in tres partes diuidit. In p̄ma de scia dei agit gn̄aliter. In scda q̄rit an noscat en^o immutabilr. In tertia de p̄destinā^o specialr: p̄ma in p̄ncipio. scda dist. 38. Hūc ad p̄positū ergo reuertētes. tertia dist. 40. p̄destinatio vō est de bonis salutaribus. ¶ p̄ iterū pars in qua agit magister de dei scia generaliter diuiditur i tres partes. In prima dei cogni^o clare aperitur. In secūda quo sint res in deo modo ostēditur. In tertia deus quo medio in rebus est dicitur. prima in p̄ncipio. scda dist. 36. Solet queri cuz oia dicantur esse in dei cognitione. tertia dist. 37.

Ad 1°
Ad 2°
Ad 3°
dist.
Titi
p̄clō
s magi
p̄ p̄cl
2° p̄cl
3° p̄cl
Ar.
Ar.
in o
diuini
Dei
cul
p̄ o
p̄ t
deā
p̄do
ē ai
sic
rep

Et qm demonstratur est ex parte 2c. ¶ Prima iterum que est presens distinctio in qua dei cognitio clare aperitur in tres partes scindit. In prima varia nomina dat simpliciter scientie. In secunda ostendit q per tpa^a vox extat prescientie. In tertia ostendit q in deo en^o tenent esse noti. prima in principio. scda ibi. Dic consi derari oportet: vtruz scientia vel 2c. tertia ibi. Propterea oia dicuntur esse in deo. ¶ Et h^o est divisio 2c. ¶ Circa quam queritur.

Utrum mētis dine oba scdaria rez sint ars vel ydea. ¶ Et arguit q nō triplici medio Fran. de may. ptra doc. subtiliz que tāgit in summa dist. 47. q. 1. arti. 2. ¶ Primo sic. nullum quod non est adendum nec q fruendum est ydea censetur. sed obiecta secundaria seu cognitum esse sunt hmōi: igitur non sunt ars vel ydea. maior pz auctoritate bti Aug. in li. 38. de trini. vbi expresse ponit: q ydeis beatificamur: 2 q ydee sunt adorāde. S3 minor pz: qz obiecta secundaria seu esse secundo cognitum mentis diuinesicut sunt entia rōnis quibus nec adoratio debetur nec fruitio. ¶ Secundo arguit sic. nihil quod non est eternum ē ars dei seu ydea: sed esse cognitū in deo seu o^m secundarium non est eternū. igitur non ē ydea. maior est expse Aug. in li. 83. questionuz. S3 minor pz: qz eternitas est pditio entis simpliciter nō fm quid iniquiēte Boe. in. 5. de pfo. in terminabilis vite simul tota 2 perfecta possessio. ¶ Tertio arguitur sic. nihil quo deus non est formalr sapiens est ydea. sed obiectis secundariis non est deus formalr sapiēs. igit obm secundariū non est formalr ydea seu ars. maior pz: qz inquit aug. q ydeaz participatōe fit aīa beatissima. Sed pbatur minor. qz videndo essentiam suā est dñs. illud aut obm scdm distinctiōem ab ea velut ens scdm qd ab ente simplr.

In oppositum arguit aucte aug. in li. 83. q. 4. 46. ydee sunt forme eterne in mēte diuina fm qd ali quid est formabile. Sed hmōi est eē cognituz: sicut arca in mēte artificis ē ydea arce exterioris 2 p pns eē rez cognitū in deo est rez ydea.

¶ In ista qōne pariformiter ad alias sūt tres articuli. primus triū terminū expositiuus. secundus triū pclusionū positiuus. tertius iuxta tres pclusiones trium difficultatum motiuus.

Quo ad primū artic. termini sunt ydea. ars 2 obm scdariū. ydea fm fra tres alexā. 2. pte summe dicta est ab idoz quod est aqua: sicut. n. in aq nūtant varie ymagines: sic in deo varie res p hmōi ydeas. vñ inqt Seneca. in li. 8. eplaz lucilij ydea. q ydea dī vt est in arti. sed ydon in artificiato: sicut dicemus suo mō albedo 2 albū. ita q ydon ē esse

ctus ydee. vñ ydea fm doc. subti. hac dist. est rō eterna in mēte diuina fm quā aliqd est formabile anteq formet. tria dicit doctor. pmo dicit ydea rōne eternā in mēte diuina. ex quo pz q lo quando pprie in nulla creatura ē ydea: qz ē rō eterna: nihil at eternū nisi de^o. trasūmū tamen ad creaturā: sicut dī ydea artificis: est aut i mēte diuina: ex quo dicit aliqui q dī ydea qsi i do. 2 pz vltra q esse volūtū in deo nō est ydea. tum pmo qz nō est rō. tū itez qz non est in mēte diuina. Est at ydea in mēte diuina: sicut cognitum in cognoscēte. scdo dicit doc. q ydea est h^o quā aliqd extat formabile. 2 v3 accipi^r scdm quam format vt sit sensus. sicut artifex opaf fm artez quā h3: sic deus fm ydeas. Tertio dicit: anteq formet: ex quo pz nullū pditio coeternū ydeis: imo exigit pccsio ydeaz super ydeata. noto q ydea in greco h3 tria noia: 2 in latino totidez. In greco dī ydea ethimagiū 2 padigma. duo pma accep^t sunt a platone. de pmo dicit Aug. in li. 83. qd. 4. 46. q nomē ydee a platone reptum est. De scdo habetur in pmo mē. vbi vocat fm mo^m platōis forma ipūmā ethimagiū 2 ipzella sigillū. tertium reptū est ex diony. pmo de diu. noibus. vbi fuit vsus padigmate p ydea fm traslationem Joh. scoti. In latino etiam habet tria noia ars. exemplar 2 rō. Ars habetur ex Aug. 6. de tri. vbi dicit q filius est ars plena oium rōnum viuentium: rō ex codē 83. qd. vbi dicit q alia rōne conditus est hō: alia equus. tertium nomen. s. exemplar: habitum est a diony. 4. de diu. noibus. vbi eniz Joh. scoti traslatio h3 padigma abbas & cellarium habet exemplar. ¶ Secundus termin^o est ars. Nota q isti tres habitus differunt qui sunt de operationibus theod. ars 2 prudentia. potest namqz animus noster cōsiderari: aut respectu dei: aut respectu sui: aut respectu exterioris. Si consideretur respectu dei dicitur habitus theologie q dirigit animuz ad dilectionem dei 2 proximū. ppter deum. Si consideretur respectu sui sic est prudentia que dirigit in actionibus iterius seu virtutibus. vnde pbs in 6. ethicoz dicit: prudentia est rō reruz a nobis agibi^m. Si tertio psideratur respectu exterioris sic est ars. vnde pbs in 6. codem. ars est rō rerum a nobis factibilium. ¶ Tertius terminus est obm secundarium. obm dicitur de obijcio cis. obm. vnde obm dī qd se obijcit seu presentat potentie opanti. vñ noto q respectu diuini intellectus pmo se obijcit diuina eētia pteplāda: ppterca dī obm pmarū. 2 se h3 respectū diuini intellectus in ratione mouentis 2 terminantis capiedo mouēs largēz sub isto primo ob o pprehendunt mōi intrinseci deitatis attributa diuina 2 psonē diuine 2c. vsqz ad rerum eē

varie y magies sic i deo p ydeas vale res

nō q in nlla creatura ē ydea: qz ē rō eī na.

ydea in greco h3 tria noia in latino.

Scot^o.

2° teri^o est ars. theod: ars 2 prudē^a

3° teri^o ē obm.

dist. 35. Titul^o Ar. 1. Ar. 2. Ar. 3. in op^m Dearti culat. p^o arti. p^o teri^o ē ydea deā ab ydoz qd ē aq. sic i aq repñtāt

3° cognitum. ¶ Scdo se obijciunt creature in esse cognitio seu intelligibili: et istud eē intelligibile i intellectu nō mouet diuinū: sed solū terminat: et iō obijci noiaf scđariū et pducit in tali esse p cognitionē obiecti primarij. Tertio se obijciunt creature in eē realis exier: iste nec terminat nec mouent intellectum diuinū: sed est solū cap respectus. de tertio modo relatiuoz ad deuz: ita q ad deū referunt non de^o ad eas. vt di. 30. dictum est. Et tantum de primo arti.

3° arti. **Quantum** ad 2^m arti. sunt tres conclusio nes. pma est de ydea i se. se. cū da de ydea vt eē i deo. tertia de ydea respectu creature. Pma eē h. vtute diue scie in esse itelligibili ydea pducit. dicit pma ps q vtute diue scie. pbat. Djs. n. scia: aut eē mēsurā rez sicut diuina: aut mēsuratā a reb^o sicut alia: vbi mē obiecti eē scia mēsurat: et eē obijci cā ptialis effectiua scie: sicut dicit aug. ob m et potētia pariūt noticiā. Ex q igit scia dei est mēsurā rez nō dz accipe eē ab obiecto rei creabilis: s; eidē dare eē p o^m scie creature. Et iō dicit pma psonis ps q est scia dei ydee pductiua. Et si obijciatur q obijci dz pcedere ei^o cognitionē: dico q est obz primariū qd mouet et terminat: et de isto veruz est: et hmoi eē diua essentia. est aliud qd nō mouet sed terminat: sicut sūt ydee: et de isto nō oz imo pducit scia. sicut eē cognitū catur a nobis in obiecto cognito. Et si dicat q scia et cognitio diua pmaxie nō debet eē pductiue cū sint actiōes imanētes q sūt fines et nō pncipia ope rādī fm p̄m. dico q eē pductio realis. et d ista vez est: q diua cognitio nō eē pductiua: et pductio rōnis: sicut eē intelligibile: cuius modi est ydea: et de ista nō oz: imo a qlibet cognitionē relinquit in obz eē cognitū. ¶ Scda ps conclusio nis dicit: q ydea eē esse intelligibile. vñ ydea nihil aliud est nisi obijci scđariū diuini intellect^o. ymaginor. n. q nō solū ab eterno itellexit de^o suā essentia: sed relucētes creaturas in eē simpliciter: istud at eē relucēs. dico eē rez intelligibile. vñ p3 q deus respectu sui: nec alicui^o eni in deo formalr est ydea. vñ hic extat ordo. pmo essentia diua. scdo eēntia diuina a diuo cognita intellectu. tertio istd eē intelligibile seu ydea a diua pductū cognitionē. vñ pprie h eē intelligibile seu ydea nō eē nisi qdā respēs terminatus ad diuinā cognitionē: s; etern^o sicut creari sed tpialis. ¶ Tertia pars conclusiois dicit: q ydea pducitur. pbat: qz ab extremo ad extremuz non fit trāsit^o nisi per mediuz. aspicio. produci simpliciter et non pducit simpliciter sunt extrema contradicōnis. igitur inter ea non fit trāsitus nisi p medium: mediuz aut est. pducit i esse fm qd qd noio esse intelligibile seu ydea. ¶ Ex quo p3 defectus godfredi de fontib^o ponētis

hmoi requiri ydeas pp ratiōē obiecti intellectu. Inquit. n. q ad cognitionē tria requirunt. scilicet intellectus. scdo obijci. tertio rō obiecti. tunc dicit q in deo penit^o est idem intellectus et idē obijci: et ita non pōt poni ydea ex parte intellect^o: nec obiecti vt sicis: sed ponit ex parte rōnis: qz sub alia rōne catur cognitio a diuino intellectu in qtu eēntia diua est obijci. Et sub alia rōne eē sentit: et in qtu rōnat creaturas. et dicit q nō pot sit esse diua cognitio distinctoz: nisi in obz pcederet distincte rōnes sub quibus cognoscere. p3 o^m ex p̄lōne: non. n. ydea pcedit diuinā cognitionē vt dicit: s; scđtur qz ea pducitur. nec est rō obiecti primarij sed scđtur primariū o^m. Et confirmatur p̄lō rōne docto. subti. Quicunq; o^m limitatū pōt eē cā alicuius cognitionis: si illud fiat illimitatū aliquid iter p̄t eē cā pfectoz: et si illimitatū simpliciter infinite cognitionis. pbat ista qz ista illimitatio nō ponit imperfectionē s; addit pfectionē. sed si eēntia diua eēt limitata posset vna rōne cāre cognitionē sui. rez ex quo simpliciter illimitata poterit vnica rōne pfectissimā oium cāre cognitionē: et ita ydea nō pcedit cognitionē diuinā: sed scđtur. Et si q̄rat. an ydea pducatur a diua cognitionē ante pductionē filij et spūs sancti vel pfecta pductione. et vñ q ante: qz pater est sapiens in pmo signo originis non preintellecto filio: et tñ ydeis sit quis sapientissimus. s; aug. hic dico q p̄ntelligit pductio tā filij q spūs sancti pductio ydeaz. pductio eni tā filij q spūs sancti eē ex obz primario. pductio ydeaz est ex obiecto secundario. vel verius pductio secundarium pducit obiectum. qñ aut aliqua potentia aspiciat duo obiecta pmo aspiciat obijci primariū q secundariuz. imo p primariuz aspiciat secundariuz: vnde dico q tota trinitas producit ydeas in eē intelligibili: tñ alio^o: qz p̄ a se: filij a p̄te spūs sc̄s ab vtroq; et qz d̄f q p̄r intelligit sap. nō intellectu filio. hoc nō obuiat: possunt. n. p̄ntelligere p̄rez h̄re ydeas nō itelligēdo filij: qz p̄z eas h̄z a se. s; dicit q nō h̄z nisi pducto filio. dico q h̄z i illo p̄rōi cognitionē diuine eēntie in q est pfectissima bitudo: nec expectat ydeaz cognitionē: vt qdā ymaginaf: cū oia sint in eodē istātī eternitatē. Et si querat ad quid sūt iste ydee in deo. dicit doc. deuotus h^o dist. q. i. qz ois sapiens artifex requirit similitudinē artificij vt debite opet. Cū igit d̄s sit artifex sapientissim^o requirit ydeas: qñ qdā rez silitudinē. Et si dicat: q cognitio diuine eēntie sufficeret cū sit eminē^{ta} dico q sufficit eminenter: ex sua tñ eminentia has magis ppriaz pducit ydeas. ¶ Scda p̄lō eē d ydeis respectu dei: et h̄z cū formali ydeaz a diua eēntia distōne iter eas realia stat ydēntas. Dicit pma ps: q ydee disti guunt formaliter a diua eēntia. pbat: nullum

Argm.

causio.

3° ps p̄ clōnis.

3° ps p̄ clōnis.

Flitas godfre di de fō tibus.

141
Ri
infr
Ri
Ali
dub
Ex
ficat
2° p̄
clōn
Sci
ab
tio.
Err
aliq
anti
foz
p̄m
tripl
gñe
mun
sc̄sib
in m
crea
in n
diu
Dubi
Dubi
2° p̄
p̄nci
bot

ens rōnis est idē formāl̄ enti realī. sed dina ef
 sentia est ens realē ydee sūt ens rōnis. igr̄ non
 sūt idē formāl̄. ⁊ addat: s; ens rōnis dicit q̄di
 tatē ⁊ dina eētia. igr̄ distinguunt formāl̄. Et si
 querat an formalitas ydee sit qd̄ absolutū vel
 respectiū. dico q̄ dic̄ qd̄ resp̄e. Et si q̄ratur
 ad qd̄: an ad ydeatū: an ad dinā cognitionem.
 dico q̄ ad dinā cognitionē. vñ ad ydea⁹ nulluz
 resp̄ctū dicit nisi solū: q; terminat resp̄ctū ydea
 ti. Et si q̄rat: an dicat solū resp̄ctū. dico q̄ non:
 q; icludit ens qd̄ abstrahit ab absoluto ⁊ resp̄e
 ctino. S; forsā q̄reret q̄s. qd̄ est fundamētuz
 ydeaz. dico q̄ dina eētia: vñ oēs ydee collocā
 tur in dina eētia. S; q̄re ergo non dī ydeata
 dina eētia: sicut pies dī alb⁹: q; albedo est in
 eo. dico q̄ nō est sicut albedo. n. ē i pietē: ⁊ tāq̄
 in subo ⁊ tāq̄ in fundamētō: ⁊ dī partes alb⁹:
 nō q; fundamētū albedis: s; q; subm̄. dina eē
 tia aut̄ solū est fundamētū ydeaz nō subm̄: iō n̄
 est sicut. Et exēplū. dina. n. eētia extat fun
 damētū dine p̄nitatis: ⁊ tñ non dī p̄ loquen
 do formaliter s; bene ydēctice. Et Sēda ps con
 clusionis dicit q̄ ydee sunt idē realē cum dina
 eētia. p̄bat. oē eternū est dō: sed ydee sūt eter
 ne: igr̄ sunt de⁹ ydea dina eētia. maior ē sicut: q̄
 plura eterna nō patit: imo cūcta p̄ter deū pō
 nit̄ p̄dita ex tpe vñ Hēn. i. In p̄ncipio creauit
 deus celū ⁊ terrā. Sed minor p̄ per Augu. in
 li. 83. qd̄. q. 46. ydee sunt forme eterne ⁊ inaria
 biles. Et ex quo p̄ error quorūdā antiquoz
 ponētū ydeas distinguī realē a diuina eētia.
 Dicit. n. isti q̄ forme repiunt in triplici reruz
 genere. p̄mo in mūdo sensibili. secūdo in mēte
 creata. tertio in mēte dina: in q̄ est mūd⁹ arche
 tipus. imo ipse ydee in deo dicunt mūd⁹ arche
 tipus siue archetippia sicut dion. iuxta si. d̄ di
 ui. no. dicit igr̄ isti q̄ forme in mundo sensibili
 hūt: tria: sicut albedo ⁊ nigredo. s. distinctionez
 realē: oppositionē ⁊ p̄positionē. distinguunt. n.
 realē albedo ⁊ nigredo: opponunt p̄rie: ⁊ p̄po
 nit̄ eū subo: vt cū soze ⁊ platone. In mēte at̄
 creata solū hūt duo. s. d̄stōnem realē ⁊ p̄posi
 tionē. nō. n. est oppositio inter eas in aia s; al
 gazelē. in deo at̄ seu dina mēte solum est realis
 d̄st̄ iter eas ⁊ nō p̄positio seu oppositio. h̄ p̄
 esse erroneū: nā q̄cqd̄ est in deo est realē idem
 deo. vñ ista op̄. ex bono p̄ncipio in malū deci
 dit sicut. Quo. n. ad duo p̄ma mēbra: dicit vey
 sed in tertio d̄ficit. S; dubitat̄ hic: q; varij va
 rie loquunt̄ d̄ platone ⁊ de ydeis. platoniceis q̄
 fuerit de istis ydeis et̄ intentio. Dicit p̄babilr.
 q; eius p̄positio fuit ponere istas ydeas in deo si
 ue in mente dina. quā vocauit noym: vt refert
 P̄sacrobius in li. de somnio scipiois: mediāt̄
 bus q̄bus creauit vniuersa: vt p̄z in th̄inco. vñ
 Boetius allegās eius d̄cā metrice. 3. de p̄sol.

metro. 10. dicit. mūdū in mēte gerēs similitq; yma
 gine formās. i. gerēs in mēte moduz archetipi
 seu exēplarē ⁊ ad et̄ ymaginē mundū creans
 sensibilē: ⁊ ita non posuit ydeas realiter distin
 gut a deo. Et hoc p̄firmat triplici auctē. p̄ma ē
 Aug. 7. p̄sēfio. vbi dicit: formasti mibi domie
 quosdā platoniceos libros ex greca lingua i la
 tinā versos. vbi legi nō eisdē verbis sed eisdē
 sentētijs q; in p̄ncipio erat vbi ⁊ vbi erat ap̄
 deum ⁊ c. vsq; ibi. ⁊ verbū caro factum est. vbi
 Aug. p̄ verbū capit ydeas: ⁊ ita est realis yde
 titas: q; dī ⁊ dō erat verbū. Et Sēda est eustra
 tū in cōmento p̄mi ethicoz in expō op̄. plato
 nis: qui posuit bonū per se esse hois felicitatez
 vbi increpās Aristo. de impugnatione platonis
 dicit. poteras o Aristo. aliud dicere. vñ i textu
 cōmenti dī q; aliud sentiebat Plato: aliud i
 pugnat Aristo. qd̄ nō appet: nisi q; plato po
 nebat ydeam boni deū eē. ⁊ Aristo. dicebat q;
 ponebat qd̄dā aliud sepatuz. Et Tertia ē ma
 gistri Frā. de may. p̄latus sui disti. 47. q. 3. vbi
 dicit platonē recte de ydeis sensisse: ⁊ p̄mi euz
 ex inuidia impugnasse. Et si obijcitur ex glo.
 sup Hēn. dicitē q; plato posuit tria eterna. de
 um. ydeas ⁊ yle sen mām p̄imā. dico q; glo. lo
 quitur sicut op̄. cōem. vel verius dicendū q; non
 est glo. illa satis autentica. Et Tertia p̄cō ē de
 ydeis respectu creature: ⁊ est. respectu ciuili
 bet incōplexi creabilis in deo censet ydea. pro
 batur. summus artifex suuz summe nouit arti
 ficuz. s; de⁹ summus ē artifex. igr̄ summe no
 uit creaturam que est suū artificū. ⁊ ita sigilla
 tum de q̄libet in p̄ticulari h̄z ydeam. Ex quo p̄
 error cōmentatoris auerrois in. ii. metaph. po
 nentis q; deus non h̄z notitiā aliaz rez a se ni
 si inq̄tū sunt entia. q; n. inq̄t eēn⁹ sua est cā re
 rū: iō cognoscendo eētia suaz cognoscit alias
 res inq̄tū entia: s; nō inq̄tū hoc vel illd̄: sicut
 cognoscens calorē ignis qui est cā alioz calo
 rū: alios calozes cognoscit non inq̄tū hoc vel
 h̄ sed inq̄tū calor. h̄ p̄z manifeste falsum ⁊ p̄
 sacrā scripturā. ad hebre. 4. omnia nuda ⁊ ap̄
 ta sunt oculis ei⁹. Et p̄firmat: q; cognosces
 hoc vel illud i p̄ticulari arguit aliq̄ p̄fectioez:
 ⁊ ita si dō ea careat nō erit summe p̄fectus sal
 tē extensue: qd̄ est impossibile. Dicit tñ notāter i
 p̄cōne respectu ciuilibet incōplexi creabilis:
 q; cōplexoz p̄tigentū nō h̄z ydeas: sed ea co
 gnoscit determinatione voluntatis. vt patet
 infra dist. 38. vbi ḡrat: antixp̄s h̄z ydeam ⁊ fo
 re h̄z ydeam: nō tñ huius antixp̄i erit vñ ydea
 in deo solū est cognoscibilū ante determina
 tionē voluntatis q̄ necessario p̄ducū in eē itellē
 gibili: cuiusmodi sunt oia icomplexa. Et si q̄ra
 tur vtrum in deo sint ydee infinite. dī q; sic: q;
 oium numeroz h̄z ydeas p̄prias: qui tñ sunt

istio.
 Rno
 intros
 Rno
 Aliud
 dubiu
 Exepli
 ficat.
 2. ps p̄
 clōnis
 Scn. i.
 Error
 aliq̄ruz
 antiq̄z.
 foze re
 giunt i
 triplici
 gñe. in
 mundo
 sensibili.
 in mēte
 creata.
 in mēte
 dina.
 Dubiu
 boeti⁹

Cōfir.
Aug⁹.

Plato

Frācīf.

3⁹ p̄clō

Error
p̄mēta
toz.

Cōfir.

Dubiu

infinitū. tū qz oīum punctoz ī linea habet ppri-
as ydeas: qz tū sunt īfinita. tū tertio: qz oīum in
stantiū tps hz ydeas que tū sunt īfinita. Et si
querat quis vtrū ydee dicat formalr pfectōez.
dico qz nō: hz bene realr eā sint idē qd de': z rō
ydea. n. est solus respect' rōnis. igr. cu3 igr pf-
nitas sit relatio realis z non dicat pfectionem
formalr. a fortiori nec iste ydee. Et h' d' r' arti.

3° arti.
p^o dub.

R^ono

Aug^o.

2° du^o.

R^ono

3° dubi.

Quantum ad 3^m sūt tres difficultates
iuxta tres p^olones. **Pr**ima
est. vtz ydee eā bene dicant. p^oduci v^otute di-
vine sapie: sicut v^otute dīne scie. Dico qz non: nā
sapia pprie aspicit dīnā essentia. scia aut creatu-
rā: vtz inq^ot Aug. sup illo Apli v^obo. Alij p spm
dab sermo sapie: alij sermo scie hz eādē spm zc.
ydee sed non sunt respectu dei vt dicat de' yde
alis: sed soluz respectu creature. tō dicant v^otute
te dīne scie. p^oduci non sapie. **2^a** difficultas ē
quō possunt ydee esse idēz realr cu3 dīna essen-
tia cum non sint res: z ydentitas realis req^orat
extrema realia. Dico qz ydeas eē idēz realr cū
dīna essentia pōt intelligi: aut qz coz qdlibz ex
pte sui sit natū esse res: tū ydentificat in ydenti-
tate reali. z sic dico qz ydee z dīna essentia non
sunt idem realr: qz ydea solū est formalr rōnis
respect'. **Sec**do pōt itelligi esse idēz realr qz nō
dicat distinctas res: z verā hēant inter se iden-
titatē. z isto sūt ydee idē realr cū dīna eēntia.
3ª Tertia difficultas. vtz sit ordo ī ydeis. dico
qz loquēdo q^otū ad genera z spēs est ordo. vñ
p^oma ydea est p^oma ī pfectōe spēi creabilis: sicut
si seraph cēt vltima seu p^oma ī pfectōe: spēs il-
li' eēt p^oma ydea in deo. scda psequētis spēi: z
sic p^our de spēs. z p^opleto ordie spēs oz scādere
ad gnā subalterna: z dehinc tertio ad gnālissī
ma gnā. vñ ydea sub e prior est in deo q^o ydea
q^otitatis: z ydea q^olitatis q^o rōnis. loquēdo at
de ydeis idiuīduoz: dico qz nō hnt ordines: qz
sūt idēe īfinitē. z iter īfinita nō est p^oma nec vl
timū: z per p^ons nec medium: nec tū est p^oma: qz
p^oma eoz est que apta nata sunt ordinari: cuius-
modi non est in ydeis idiuīduoz. Et tñ de ter-
tio arti. z sic p3 ad qōnē: qz v3 mētis dīne obie-
cta secunda sūt vere ydea: sed non ars nisi ap-
propriate: qz ars dicit habitum.

Ad ar^o
Ad p^om

Ad 1^m

Ad 3.

Et tunc ad argumēta. **Ad** p^omum ne
go minorē. ad pbationē qz sunt
ens rōnis. dico qz nō adorant inq^otū entia rō-
nis: hz inq^otū sunt idē dīne eēn'. **Ad** 2^m ne-
go minorē. z cū pbat: qz eternitas est conditio
entis simplr. dico qz verz est p^omo. sed scda' pōt
esse entis rōnis inq^otū idē est cū illo ente reali.
Ad 3^m nego minorē. z cū pbatur: qz di-
vina essentia est sapiens: verum est p^oncipalr:
sed scda' obiectis secundariis inq^otum termi-
nant illam benedictam cognitionē. z sic p3

ad qōnē. **Et** ista vero dīstōne sicut de p^oce-
dentibus de mente mag^o tres capiunt p^olo-
nes. **Pr**ima p^oclusio. vario noie dei scia ac sa-
piētia lucet in hoie. Dicit p^o qz scia dei hz mul-
ta noia z tū vnica est. z ponit a p^oncipio dīstō-
nis vsqz ad caplm illud. Hic p^osiderari oz vtz
scia zc. **Sec**da p^o. p^ofectiētia z dispositio ma-
nēt in deo si non sint entia. dicit p^o qz dato qz
nihil eēt p^oter deum: adhuc esset p^oscia z dispo-
sitiō in deo: z hoc intelligenduz est quo ad ab-
solutum. s. sciam absolutē: non quo ad respectū
quē notat p^osciantia. Et deducitur ab illo cap.
Hic p^osiderari opz. vsqz ad illud cap. **Pr**opte-
rea oia dicuntur esse in deo. **3^a** Tertia p^oclusio.
in scia dei oia ponunt z vere dicunt p^o ei. dīc
p^oclusio qz oia sunt p^o deo per suā cognitioēz.
Et ponitur ab illo. c. **Pr**opterea oia dicuntur
esse zc. vsqz ad finē dīstōnis. **Se**quitur in tex.

Tr^oes
clones
d' mēt
mag^o
p^o p^ocl

3° p^ocl

2° c^o

diuīsi

3° dīc

p^o
p^o
ē v

16 dīc

dīst^o
2° dīc
Ar^o

3°
p^o
ab
scī

Olet hic queri cū oia zc
Hic signatur di-
stinctio. 36. h' p^omī in qua post q^o
in pcedenti dīstōne oīdit mag^o
quō dei cognitio clare aperitur:
nūc in hac dīstōne quō sint res ī
deo mō oīditur. **Et** partitur
in tres partes p^oncipales. In p^oma pandit res
esse in deo. In scda d^o per ipsum z eo. In ter-
tia ponit epilogatio. p^oma in p^oncipio. scda ibi.
Proīnde si diligēter spiciam'. tertia ibi. In
p^omissis apertū est qz ī dei cogni. zc. **3^a** Tertia
parte indiuīsa manēte. p^oma pars in qua pan-
ditur res esse in deo in tres ptes scinditur. In
p^oma oīdit qz nō in eēntia hz in p^o dei res te-
nentur. In scda qz ois malitia atqz nequitia ex
hinc relegant. In tertia qz de' not' cognoscit
vitia hz nō approbant. p^oma ī p^oncipio. secunda
ibi. **Post** h' p^odicta queritur cū oia dicant. tertia
ibi. **Et** inde est qz zc. **Et** tūc seq^otur illa scda
p^oticula. **Pr**oīnde si diligēter spiciamus: in q
res d^o per dei esse z ex deo: diuidit in tres. In
p^oma hoz fit offēnsio in p^ouentia. In scda ap-
propriatio z dīra. In tertia de z expō notat
varia. p^oma in p^oncipio. scda ibi. **Pr**eterea scien-
dū ē qz licet zc. Tertia ibi. **Illud** etiā hinc ad-
uertendum est zc. **Et** hęc est diuīsiō presen-
tis zc. **Et** Circa quam zc.

Utrum omne pfectū z īperfectū ī deo vi-
ta dicat: Et at qz nō triplici me-
dio. **Pr**imo sic. Sic ī deo res repñtant sicut
facte sunt: aut hēde in gnē pprio: sed nō omne
ens pfectū aut īperfectū viuūt ī pprio gnē. igrif
nec in deo. maior p3: qz illa est vera rei repñta-
tio q^olis est in deo q^o rē repñtat vt est: vitas. n.
est adēctio rei ad itellectū. **Sz** minor p3 p^o dio
ny. in li. de diuī. nomī. tres. n. fm eū extat rez p
prietates. eē solū in lapidibus: vtūc soluz in

Ar. 2. duntaxat vivere et intelligere: ut in nobis atque spiritibus. **S**ecundo ad hoc. Si cuncta vivunt in deo: aut vita vegetativa: aut sensitiva: aut intellectiva: nec sic nec sic. **I**tem et maior pars aucte philosophi in secundo de anima. quod habet triplicem vitam solum posuit sed minor pars primo quod non vita vegetativa: aut sensitiva: quod de extat in corpore: hoc autem vite solus sunt in corpore: pars per philosophum in eodem. **T**ertio in canone et per abas quod non vita intellectiva: quod mala itelliguntur a deo. non tamen de quod mala vivunt in deo aut peccata: ita non sufficit sola noticia. **T**ertio ad hoc. nihil vivit in deo cur deus non habeat propriam rationem. sed non omne ens perfectum et imperfectum habet rationem in deo. **I**tem et maior pars vivere. non in deo nihil aliud est quam propria in deo habet rationem. **V**nde Augustinus super Genesim ad litteram. omnia dicuntur in ipso fuisse vita non in sua natura: quia omnia non erat ante fierent. **S**ed probatur minor. tum de contingentibus que non videntur rationem habere in deo cum sint ratione deo solum necessarios: et ideo cum cuncta ad extra contingenter producantur sequitur quod nullius sit ratio deum de materia prima que secundum philosophum primo philosophi. solum est cognoscibilis per analogiam ad formam.

Ar. 3. **I**n oppositum est illud Jo. i. quod factum est in ipso vita erat. **E**t ibidem in glo. Augustinus. **L**igū oē ens tam perfectum quam imperfectum a deo sit factus. sequitur. idem inquit antequam in suo monolo. creatura in creatore creatrix est essentia.

In ista questione ad alias conformiter sunt tres articuli declarandi. primus trium terminorum expositio. scilicet trium personarum positio. tertium trium difficultatum iuxta tres conclusiones motuum.

Quo ad primum articulum. termini sunt vita. perfectum et imperfectum. vita. non a vi deus super eum. non quod prima est ratio perfectio ut docet Dionysius. de divinis nominibus. addit vita vis specialis. Solet autem quo ad nunc spectat vita capi tripliciter. vno dicitur actus primus in quo et a quo vigor talis egreditur: sicut in deo est intellectus in actu primo et in spiritibus et in ceteris animis. et isto dicit philosophus in 2. de anima quod vivere vivetibus est esse. **S**ecundo dicitur vita in termino operis seu actus secundo a tali actu primo egrediente. et isto dicitur promotor super 19. oppositio de causis diffinendo vitam. vita inquit est processio. processio ab ente primo quieto est sempiterna. in deo. de ista vita continuo intelligere sui ipsi et aliorum per rationem. habet intelligere quasi pcedit a divino intellectu et divina essentia que sunt ens primum ens quietum et sempiternum. vnde et ei cantat. rex dicitur te nax: vigor in motus in te permanet. in spiritibus autem beatis et nobis ista vita de operatio iterior promotorum. in angelis per continuam contemplationem. in nobis: aut contemplatione: aut corporis vivificatione. et dicitur promotor quo pcedit primo ab ente primo. scilicet ab essentia anime seu angelis. secundo ab ente queto. quod pars philosophi

in 7. physicorum. sededo et quiescedo fit anima prudens et sapiens. **T**ertio dicitur quod pcedit ab ente sempiterno: hoc intelligitur simpliciter: si ad deum referat a quo originatur anima. si autem intelligatur de angelis et anima rationali intelligitur ens sempiternum supposita voluntate dei. vnde plato in thymeo. loquens in persona dei loquentis angelis. **D**icitur deorum quod ego opifex idem quod vos opera mea estis: nam quod de dissolubilia: me autem volente id est solubilia. **I**n anima autem vegetabili et sensitiva deus ens sempiternum respectue: quod variatis operationibus permanet plus anima quod sit sensus. sempiternum. **V**nde duras multum. sicut illud tertium Regum. vivat rex in eternum. id est multum. **M**ultum autem durant tales anime respectu suarum operationum. **E**t ista vita in nobis est triplex ut inquit in 3. personis de causis promotorum. scilicet una: intellectualis et animalis. de animalis inquit ista in corpore. **D**icitur intellectualis inquit cogitatione creaturas meditata. **D**icitur divina dum per extasim in creatore sublevari. tertio de vita exterioris vivetis operatio. et sic symbolicus deo vita attribuitur dum extra se operatur. **E**t de motoribus orbium dicitur philosophus in 2. de celo vita est movere celum. et philosophus in libro ethicorum dicitur quod vivit cumque vita est id in quo se occupat. **C**apit autem vita in opposito. secundo modo operatione. scilicet inferiori seu habitu interno. **S**ecundo eundem terminum est perfectum. vnde perfectum est cui nihil deest. vnde perfectum secundum Aristoteli in 5. metaphysice. de perfectio quod habet virtutem in esse completa fundatam autem non habet quo ad hoc excedens. et si dicatur simpliciter sic. sed deus est perfectus si secundum quid dicimus. iste est perfectus medicus aut perfectus grammaticus: quod habet talem artem et tantum quod a nullo in tali arte exceditur. **E**t iste modus capiendi perfectum solet aliquando mala transferri. sicut dicitur hic est perfectus latro: aut perfectus calumniator. sicut etiam dicitur hic bonus latro. hic est bonus calumniator. secundo de perfectio id cuius est finis studiosus et bonus. finis. non operatio nomen imponit. et quod finis est ultimum operis: solet et hoc modo perfectum ad mala transferri: hoc est perfectum dicitur aut perfecte corruptum. **E**t istorum trium modorum pars ordo: prius enim res in suo esse considerat circa quod est primum modus. secundo eius intelligitur virtus circa quam est secundo modus. tertio finis per virtutes acquisitus circa quam est tertius: scilicet finis prior sit in intentione tamen ultimus est in executione. **C**apit autem perfectum in ista questione his tribus modis. **T**er

3° de vita.

vita ad hoc tripliciter.

2° tertio est perfectum perfectus de tripliciter.

2° modo de perfectus

170

res
vna
mch
aghi
pali
pda
pda
-cat
vita
Dear
tictatio
p^o arti.
p^o teri^o
e vita
vita ca
pif tri
plf. vno
mo vt e
act^o pzi
m^o a q
vigor
tal egr
dif. 2° vi
ta dicit
opo ite
rior seu
act^o 2°
3° vita q
pcedit
ab ente
sepifino

3° m^o. tius termini est imperfectum: et est o^mni perfectio: ideo quoties dicitur perfectum et imperfectum secundum regulam philosophi: quod quoties dicitur potentia distinguitur a potentia in se. meta. c. de potentia. dicitur igitur tripliciter imperfectum. primo quod ad esse: et hoc quia vel totaliter caret esse: sicut sunt pure negationes et peccata foras. vel quod aliquo caret esse quod sibi posset esse aut ratione entis: aut generalissimum sui: aut nature. parte. 3° s^o quolibet creatura est imperfecta: quia cutlibet in quantum est ens non repugnat in finitas quod est perfectio: et tamen quilibet est finita. sicut. c. de generatione dicitur Aristoteles. quod talpa dicitur ceca non in quantum talpa sed in quantum animal: quia animal non repugnat visio. secundum eundem dicitur imperfectum respectu virtutis: quod. s. non habet plenam correspondentem virtutem quam deberet. sicut dicitur imperfectus medicus aut musicus quod tanta non attingit artis virtutem. Tertio dicitur imperfectum quod sine caret debito: sicut sunt peruersi spiritus. aut a fine auertunt sicut mala. et de his tribus intelligitur quod vix viuunt in deo. Et tantum de primo arti.

2° arti. **Quantum** ad 2^m ar. sunt tres conclusiones. prima est de esse eorum perfecti et imperfecti. secunda de eorum vita in deo. tertia de eorum esse exteriora respectu ad vitam quod viuunt in deo. 1° dicitur quod perfectissimo creabili usque ad imperfectissimum inclisue ab eterno nulli habet esse eorum. 2° dicitur quod per se conclusio nota quod creatura consideratur triplex esse. primo esse est in deo. et hoc esse est triplex seu triplici dicitur. primo esse est virtualiter sicut est factum in causa produceret hoc esse ratione potentie. 2° esse ratione esse exemplaris et hoc esse est ydeale. tertium esse emittente: hoc esse est dine in quo omnia emittente pertinetur. secundum esse principale vocat esse emittente. et hoc esse est rez diffinitiuum. 3° vocat esse emittente dum actu sit. Tunc probatur sic. si. n. esse tale ab eterno esse rerum esse ab eterno plura foret eterna. sed hoc fides non patitur: igitur nullum tale est. maior pars. quod. n. esse aliud esse ab eterno quod esse eternum non videtur. 2° confirmatur. istud. n. esse eorum si ab eterno esse: quod a se: aut a se: aut a deo. si a se. igitur ab eterno plura se a se. si a deo cum non produceret actu voluntate dine: secundum sic ponentes producerent per intellectum diuinum: et per omnia necio cum sit potest nalis et ita necio se habet intellectus diuinus ad aliud a se quod esse maximum in conueniens. ceterum secundo si sit tale esse vbi est rez creatio cum sit de nihilorum: et tamen illo esse posito ab eterno creanda illud supponeret. vbi itez annihilatio: vbi. n. quod tunc deus vna creatura non posset annihilare: quod sunt manifesta in conuenientia. Et si dicatur quod dicitates rez attrahunt a productione ab esse ab eterno: ab esse vbi quod rez. fateor hoc quod abstrahunt et quod possum considerare. v. g. humanitate non considerando sortez et ipsam considerate abstrahedo a productione rez: abstrahentium non esse medacium. tamen quod simpliciter produceret et creatur totum positiuum quod est in hoc non videtur. aliter rez non esse vera creatio. vnde dico quod aut creationem

mundi in nullo esse erant creature distincte a deo. Et ex quo pars defectus doc. solentis quod posuit in summa esse eorum rez eternum per respectum ad eam exemplantem seu exemplantem: ita quod diuinus intellectus necio habet esse eorum produceret: quia in quantum. sic esse ens est possibile: ita esse non ens est impossibile: et ita si creatura in haberet esse eorum antequam produceret neciret produceret. pars 3° ex conclusionem. Et confirmo ratione doc. sub. i. hac distinctione. 2° dicitur quod est aliquid esse agens necio spiritus produceret primo effectum perfectioris quem potest. pars de igne quod produceret tamen calor in principio quod spiritus. In intellectus autem diuinus est esse agens mere necio: vix produceret voluntate: et sic produceret secundum esse eorum sic esse produceret ydeas. Et cum primo ordine nature ydeas produceret quod habet esse eorum sequitur quod ydeas habent esse eorum distinctio: cum hoc esse perfecti sit ente rationis quod negat esse oportet. in quantum. n. quod ydeas nihil aliud sunt in mente diuina nisi esse eorum diuina cognita vix diuersi a creaturis imitabilis. Et quod dicitur quod sic esse ens est possibile: sic esse non ens est impossibile ex prima natura oportet: quia sicut se habet ens ad non ens: sic possibile ad impossibile. Dico quod modus iste arguendi ortum habet ab euclide. 15. et 16. conclusio 5° quinti de multiplicatione et submultiplicatione. vnde non tamen quod sit paratio inferioris ad superioris paratio primo ad 3^m. et 2^m ad 4^m. sed paratio primo ad 3^m. et 4^m ad 2^m. vix dicendo. sic omne ens est possibile: sic esse impossibile est non ens. et ita esse va. Et si dicatur quod res esse produceret produceret. igitur cum produceret sit respectus requirit fundamentum in quo fundetur illud non videtur nisi esse eorum. quod scia esse necio secundum philosophum in primo poststeriorum. quod non esse sit cuncta quod sit in creatis voluntate dei produceret. Dico quod ista produceret solus dicitur pars logica. non esse repugnat quod homo posset produceret: aut aliud: et ista nihil requirit fundamentum. vix dicatur quod fundatur ydeas quod esse in mente diuina. Et si dicatur quod tunc ydeas posset creari. negatur. illo. n. modo dicitur ydeas produceret sic de sapia dei: sapie. et oib^{us} mobilibus mobilior esse: non quod dicitur intelligi formam cum vbi quod sit vix patebit in sequenti distinctio: sic effectus: quia stabilis manens dat cuncta moueri. sic ydeas esse produceret sic seu representat quod repraesentat intellectus diuino re creanda. Et dicitur de scia necio esse: vix quod ista necitas esse in isto esse ydeas non in esse quod dicitur. vbi a fantasie deputati clare vident veritates rez declarat doc. sub. i. huius primi. dist. 3. q. 4. 3° s^o. n. contemplabilia videntur in libro vite tripliciter. primo tanquam in causante nobis notitiam horum. in ps. 4. Signatum est super nos lumen vultus tui domine. secundum tanquam in continente ista oba propria proxima: quod ydeas sunt in essentia diuina que idem est diuino intellectui. vnde Augustinus. de tri. c. 6. In tuamur inuolabilem veritatem ex quo diffiniamus quod illis esse mens hois sempiternis rationibus debet

3° arti. **Quantum** ad 2^m ar. sunt tres conclusiones. prima est de esse eorum perfecti et imperfecti. secunda de eorum vita in deo. tertia de eorum esse exteriora respectu ad vitam quod viuunt in deo. 1° dicitur quod perfectissimo creabili usque ad imperfectissimum inclisue ab eterno nulli habet esse eorum. 2° dicitur quod per se conclusio nota quod creatura consideratur triplex esse. primo esse est in deo. et hoc esse est triplex seu triplici dicitur. primo esse est virtualiter sicut est factum in causa produceret hoc esse ratione potentie. 2° esse ratione esse exemplaris et hoc esse est ydeale. tertium esse emittente: hoc esse est dine in quo omnia emittente pertinetur. secundum esse principale vocat esse emittente. et hoc esse est rez diffinitiuum. 3° vocat esse emittente dum actu sit. Tunc probatur sic. si. n. esse tale ab eterno esse rerum esse ab eterno plura foret eterna. sed hoc fides non patitur: igitur nullum tale est. maior pars. quod. n. esse aliud esse ab eterno quod esse eternum non videtur. 2° confirmatur. istud. n. esse eorum si ab eterno esse: quod a se: aut a se: aut a deo. si a se. igitur ab eterno plura se a se. si a deo cum non produceret actu voluntate dine: secundum sic ponentes producerent per intellectum diuinum: et per omnia necio cum sit potest nalis et ita necio se habet intellectus diuinus ad aliud a se quod esse maximum in conueniens. ceterum secundo si sit tale esse vbi est rez creatio cum sit de nihilorum: et tamen illo esse posito ab eterno creanda illud supponeret. vbi itez annihilatio: vbi. n. quod tunc deus vna creatura non posset annihilare: quod sunt manifesta in conuenientia. Et si dicatur quod dicitates rez attrahunt a productione ab esse ab eterno: ab esse vbi quod rez. fateor hoc quod abstrahunt et quod possum considerare. v. g. humanitate non considerando sortez et ipsam considerate abstrahedo a productione rez: abstrahentium non esse medacium. tamen quod simpliciter produceret et creatur totum positiuum quod est in hoc non videtur. aliter rez non esse vera creatio. vnde dico quod aut creationem

3° arti. **Quantum** ad 2^m ar. sunt tres conclusiones. prima est de esse eorum perfecti et imperfecti. secunda de eorum vita in deo. tertia de eorum esse exteriora respectu ad vitam quod viuunt in deo. 1° dicitur quod perfectissimo creabili usque ad imperfectissimum inclisue ab eterno nulli habet esse eorum. 2° dicitur quod per se conclusio nota quod creatura consideratur triplex esse. primo esse est in deo. et hoc esse est triplex seu triplici dicitur. primo esse est virtualiter sicut est factum in causa produceret hoc esse ratione potentie. 2° esse ratione esse exemplaris et hoc esse est ydeale. tertium esse emittente: hoc esse est dine in quo omnia emittente pertinetur. secundum esse principale vocat esse emittente. et hoc esse est rez diffinitiuum. 3° vocat esse emittente dum actu sit. Tunc probatur sic. si. n. esse tale ab eterno esse rerum esse ab eterno plura foret eterna. sed hoc fides non patitur: igitur nullum tale est. maior pars. quod. n. esse aliud esse ab eterno quod esse eternum non videtur. 2° confirmatur. istud. n. esse eorum si ab eterno esse: quod a se: aut a se: aut a deo. si a se. igitur ab eterno plura se a se. si a deo cum non produceret actu voluntate dine: secundum sic ponentes producerent per intellectum diuinum: et per omnia necio cum sit potest nalis et ita necio se habet intellectus diuinus ad aliud a se quod esse maximum in conueniens. ceterum secundo si sit tale esse vbi est rez creatio cum sit de nihilorum: et tamen illo esse posito ab eterno creanda illud supponeret. vbi itez annihilatio: vbi. n. quod tunc deus vna creatura non posset annihilare: quod sunt manifesta in conuenientia. Et si dicatur quod dicitates rez attrahunt a productione ab esse ab eterno: ab esse vbi quod rez. fateor hoc quod abstrahunt et quod possum considerare. v. g. humanitate non considerando sortez et ipsam considerate abstrahedo a productione rez: abstrahentium non esse medacium. tamen quod simpliciter produceret et creatur totum positiuum quod est in hoc non videtur. aliter rez non esse vera creatio. vnde dico quod aut creationem

ipugnat doc. solentis
L^o s^o
Arg
resol
resol
3° p
Eua
3° p
resol
n^o c
p
d
o
n^o e
tria
run
trit
p
v
tae
M^o h
quod
q
v
lib. m
triplic
ist
.f.
cc
vi
b
o

Et eiusdem. 17. Art. ineffabilis pulchra sup acie metis simplici itelligerit capientes. Et eodem cap. 18. In illa vitate ex q tpali tpalia facta st oia forma picipimus: atqz ide pcepta veraces notitia taqz vbi apud nos hem. Ites lib. 14. cap. 15. vbi sunt inqt ille regulae scripte nisi in libro lucis. Liber ho lucis vocat itellec? din. tertio vnt ista pteplablia in libro vite sicut in obto remoto ad deū cūcta referēdo. vñ perfe cti? triagūli nouit q refert vt est trinitatis sū me vestigiū qd q solum vt euclides diffiniuit.

si hfe ydea in deo. C Ex q p3 defectus. Auz. z Algazel' abbreviatoris ei' dicētū solū deuz cognoscere vsta z piculari in vniuersali non in piculari. Et dant exēplū. sicut si aliquis di stincte cognosceret quācuqz orbū z planetaz distātia oēm ecliptim in vli cognosceret: nō ta mē hāc in piculari: qz nō cognoscit nisi sensu: sic inqunt de deo. S3 hoc p3 māifeste falsum. op3. n. dinā. pudenti cui cura est de oib?: oia distincte cognoscere. vt cuiuslibet sciat puidere qd suū est. vñ z dñs aplis dicit. Sed z capilli capitis vestri oēs nūerati sūt: nūqd z duo pabseres veniūt dīpō?: z vnus illoz nō est in obli uione coraz deo. Et alexander epicurus dicit sub peplo inuonius: z barba iouis est: qd qd est qd qd erit: qd qd fuit. C Et si qrat: an aliq persectius viuunt in deo q alta. dico q non: qz vt patuit sup. ydec nō dicitur perfectionē simplici ter sed bene pncipalitatē. p elatioes. n. licet nō dicat pfectionē: dicit tñ pncipalitatē. sic p3 in auctate quā attribuit Hylari? pfr: z sub au ctortate attributa filio z relatiuis supōnis z supōnis vt de dño z seruitute. C Secunda

Ars

resolo

frācīf.

3o pto

nō q ad pducti onē rez tria reqz runt at tributa pō: scia z volū tas.

ista tria .i. posse cogitē: viuēt se hñt per ordinē.

C Et si obliuāt q sic dicē est doctori subtili p dicere doctore qditates rez z eēntie eē distictas ab eē eēn? z ab eterno. qm mibi dñs itel ligere doctorē subtilē dedit. C Dico q nō est opio suo: ino in pñri distictōe ex intēctōe om dicit: inuēdo q totū qd est in creatura ē ex tē pore. bñ tñ est ibi distictio formalis sicut inter humanitatē z ai alitatē z ceteras qditates. nō .n. videt quō posset esse creatio aut annihilatio si istud poneret. vñ rez āte suū existere som ponit eē ydeale qd est ens rōnis in mēte diuina: nec appet de q seruiret istud esse eēntie. vñ p3 q ista op. est: aut gādista a gādauo: aut p uincialia a frāc. de may. q fuit de puicla. puincie. aut turonica a boneto: nō scotica a doctora subf. sicut eoz qdā sōniādo dicit q iste qdā tates ortū habuerūt nō in scotia aut frācia: ve rñ dicit sic accipiendo s3 locis p dicit. C Sēda pto est d vita creabilū in deo anteqz creent: z est. omne creabile postuūz vita viuūt in del sapia q caret sola puatina. Et vt meli? capiat p. Moto q ad pductionē rez reqz pspātū tri plex dimū attributū. pō: scia. z volūtas. poten tia aut non sufficit vt sic ad hoc q creabilia vi uāt in deo. si. n. per impōse ad ymaginacionez quozūdā gētūū sol eēt cā pma pduceret crea bita: z tñ in sole nō viuerent: cū eē sol nō hēat vitā. scdo ēt nō sufficē scia. mala. n. z petā a deo cognoscunt nō tñ viuūt in deo. Hec aut duo potētia z scia sufficiunt vt dicant res in deo vi uere q. s. pōt deus opari z noscere. per tertius at. s. per volūtatē res sunt in eē exi. Actu. 17. In ipō mouemur viuimus z sumus. sumus q ad eē p mū. viuimus p yntē. mouemur p opa tionē. hoc habito pbat pma ps sic. q oē crea. bile postuūm viuūt in dei scia. Illud viuūt in deo qd pōt de? opari z cognoscere: s3 oē crea. bile est hmōi. igit. maior p3 ex declaratiōe p habita. vñ hec tria se hñt p ordinē. pmo posse. scdo cognoscere. tertio viuere. mala. n. noscit de? sed nō viuunt. maior p3 ex pma. ppōne de cāis. cā pma plus influit super causatū suū q p cā secunda. Et Ecclē. 18. Qui viuūt in eternū creauit oia simul. C Et si querat. qd est pprie viuere in deo. Rēspōdeo q nūp aliud est ni

flitas Auzic. Exm.

Dubis

2o ps 2 clōnis.

bonum dubiuz

3o pto pnci.

Aug.

Cōfir

enasio.

doctor deuot

res hnt
triplex
ec: i aia
i deo r
i mudo

q. 4. q res hz triplex esse. s. in deo. in aia. r in mundo sensibil. Tunc dicit q coparado rem ad seipam. vt si q rerec vbi veri? res hz ec: an in deo: an in aia: an in seipā. dicit q in seipā: qz hz suā entitate. p ptiā quā alibi nō hz. Si aut fiat p pto rei ad suā silitudinē cuz rei similitudo in deo sit eterna: r deo veri? est res in deo. i. similitudo rei: qz res in seipā vbi est res mutabilis: ita etiā cū silitudo rei in aia sit spūalis: r res aliqūtes corporea. tūc nobili? est res in aia q genere. p pto. Et tñ de scdo articulo.

3° arti.

Quantum ad 3° articu. sunt tres difficultates in tres psones.

p^o dub^o
Aug^o

Prima difficultas. qd est pfecti^m creatū: r qd in pfecti^m. Rñdit Aug. in lib. p fess. o dñe duo formasti. v^m ppe te: r aliud ppe nihil. p pe te nām angelicā. ppe nihil mām p mā. pfectissimū igit creatū ē āgelica nā. impfectissimū mā p mā. r intelligit hoc dem de absolutio pp respect^o q nō dicit pfectionē. nā nō ē pfectior potentialis fundata in mā q sit mā.

2° dubi.

Secda difficultas. qñs ē vita q viuūt creabilia in deo: an speculatiua: an pctica. dicit doctor subtilis in repositatis Parisiens. hac di. q. 4. q est pctica: qz ydec sunt exemplaria ad modū artis summū dirigēs artificē in executione operis.

Rñtio
doc. 16.

Tertia difficultas. quis est excellētor modus eēndi in deo: an p eminetiam in dinitate: an p vtutē in po^o: aut p exemplar in intellectu. Dico q cōlis sunt nobilitatis ydecice cuz sint vn^o de^o: tñ cē p exēplar dñū est formal^{is} nobilior modus: qz alios duos icludit cum sit vltimus. psumit. n. eminetiā in dinitate: r vtutē in ptate nō ē. Et sic p3 de qōne. q. v3. oē pfectuz r imperfectū sub rōne positū subtrahit si habeat in deo vita dicunt.

Ad ar^o
Ad p^m

Et tunc ad argumenta. **Ad p^m** dico q bñ stat q ymago representet ymaginatū: r tñ hēat aliū modū eēndi ab ymaginato sicut qd dā accēs in pariete est ymago forz q est suba. Sic in pposito hz ydec viuūt in deo stat bene q representat res q nō viuūt in gnē. p pto. **Ad 2^m** negat minor: de vita intellectiua: r dū argf de malis q cognoscunt: r tñ nō viuūt in deo. dico q nō sufficit sola cognitio nisi hēat ydea q nō est maloz. iō nō currit arg^m. **Ad 3^m** q ad ptn^o quō cognoscant a deo patebit infra. **Ad 4°** de mēte mām q nō hz ydeaz p ptiām deo. h falsum est. q. n. a nobis soluz sit noscibilis p forme analogiā ex nfi intellect^o est infirmatate: nō sic in deo. Et sic p3 ad qōnē. **Et ista** distinctio sic de pcedētib^o de mēte magf tres elicitū psones. **Prima** ē sic in scia dei res dicunt q in eēntia ei^o nō ponit. dicit p^o q res dñr esse in scia dei: s nō in eēntia ei^o. Et ponit a p^m distinctōis vsq ad. c. illud. **Post** pcedi

pēlōes
d mēte
magf
p^o pēlō

Ad 2^m negat minor: de vita intellectiua: r dū argf de malis q cognoscunt: r tñ nō viuūt in deo. dico q nō sufficit sola cognitio nisi hēat ydea q nō est maloz. iō nō currit arg^m. **Ad 3^m** q ad ptn^o quō cognoscant a deo patebit infra. **Ad 4°** de mēte mām q nō hz ydeaz p ptiām deo. h falsum est. q. n. a nobis soluz sit noscibilis p forme analogiā ex nfi intellect^o est infirmatate: nō sic in deo. Et sic p3 ad qōnē. **Et ista** distinctio sic de pcedētib^o de mēte magf tres elicitū psones. **Prima** ē sic in scia dei res dicunt q in eēntia ei^o nō ponit. dicit p^o q res dñr esse in scia dei: s nō in eēntia ei^o. Et ponit a p^m distinctōis vsq ad. c. illud. **Post** pcedi

cta qñs. **Secda** pēlō. approbatōe sunt bona cognita r cognitōe mala nō posita. Dicit cōclusio q bona cognoscunt a deo per approbationē. Et q mala hz cognoscant a deo: non tñ sunt. pp in ei^o cognitōe. Et ponit ab illo cap. **Post** p dicitā qñs. vsqz ibi. pnde diligēter r. **Tertia** pēlō. Ex ipso r in eo sunt idē p ipm: sed nō de eo ex ipso innituz. Dicit pēlō. q ista tria ex ipso r p ipm r in ipso sunt idē: s3 a p p p riant p psonis. Sed de eo r ex ipso differunt. Et ponit ab illo cap. **Proinde** si dili. rē. vsq ad finē distinctōis. **Seqñ** in textu.

Quonia est rē. Hic si gnaf. dis. 37. h^o pmi. in q postq in pcedēti distinctōe q res sint in deo mō oñdit: nūc de^o q medio in reb^o est dī. **Et** diuidit in tres ptes h pñs distinctio. In pma manifestat dei vbertas. In 2° ex icidēti māifestat eius imutabilitas. In 3° epilogo dat sūmata breuitas. pma in pñ. 2° ibi. Cūqz dina nā rē. 3° ibi. **Iā** sufficēter dem fctā vī. **Prima** ptecula in q māifestat dei vbertas. In tres ptes sciditur. In p^o magf narrat sub serie in reb^o dei p sentia. In 2° dulci dat manerie dicti intelligentiā. In 3° ad h dicit egregie nām isufficiētiā. pma in pñ. 2° ibi. **Quo** aut de^o habitat in bonis. 3° ibi. **Ex** p dicit p3 q de^o vbiqz tot^o. **Et** tē pma ps in q magf narrat sub serie dei pntiā. in tres scidit ptes. In p^o tāgū modus vari^o q de^o est in p ditis. In 2° dak text^o nō dū fidez faciēs habitis. In 3° p g fām iest p^o solū scia elicittis. pma in pñ. 2° ibi. **Ne** aut ista: qz capaci rē. 3° ibi. In scia vō habitat rē. **Et** seqñ illa ptecula. **Quo** aut de^o hitet in bonis. In q dat dulci manerie rē. qñlifer. s. deus sit in reb^o. **Et** ista didit in tres ptes. In pma grata māu ductio ad hoc aduēct. In scda subtr^o rō pure excludit. In tertia ingēs admiratio menti erigit. pma in pncipio. scda ibi. **Sciēdum** etiā q vt ait Augu. ad varda^m. tertia ibi. **Istud** qz mirabile est. **Et** seqñ illa ptecula. **Ex** p dicit p3 q de^o vbiqz tot^o. in q ad illud mysteriū dicit egregie nām isufficiētiā. **Et** didit in tres ptes. In p^o oñdit q ad hoc mens humana de se nō sufficit. In scda q p suppo vana frustra h arripit. In tertia caritate magna h tales abijcit. pma in pncipio. scda ibi. **Quēdā** tñ imētia igenio suo rē. 3° ibi. **Solet** ēt ab eisdē qñ rē. **Et** seqñ vltimo illa ptecula. Cūqz dina nā rē. In q dei monstra imutabilitas. **Et** pñt in tres ptes. In p^o oñdit q est ds immobilis icri cūscriptibilis. In scda. q āgelus nobilis ē v r iabilis. In 3° q de^o ē indicibilis icōprehēnsibilis. **Prima** in pñ. scda ibi. **Spūs** vō creat^o q dā

1° p
Titu
Ar. I
3° p
Ar. 3
Dm
Ar. 3
in o
Gre
rius.
Dee
cula
p^o a
p^o t
deed
dus
pfer
dñ
sim
r p
sc b
ord
p^o
p^o

mō localis est. tertia ibi. Gateamur itaqz dinā nām zc. Et h̄ ē dīfīo pñtī zc. C̄ Circa quā zc.

Titul^o

Utrum pñtia: potentia: atqz eēntia re-

Ar. I.

ctis clamēt vocibz. C̄ Et af̄ q̄ nō triplici me- dio. Pñtio sic. Quanto aliqd̄ a tenebra: magis elongat: tāto clarior est. Sed de^o est sūma lux oēs mentē illuminās fm̄ actorē de causa. crea- ture vō tenebrē. igit̄ sūmie a creatura elongat: nec est ei pñs. maior p̄ ex inuētiōe pñi in ter- tio topicoz. q̄ albi^o est qd̄ est nigro ipm̄ixtū.

Ar. 2.

C̄ Secdo arguo sic. Quāto aliqd̄ agens extat p̄fectū: tāto suo stāte effectū pōt ab illo elōgari effectū. p̄ de domificatore q̄ stāte domo ab eo facta: aut iā mortū est: aut alibi morat̄. Lū igit̄ de^o potētissimū sit artifex ipso non ente cū effectū suo potest effectū remanere: z̄ h̄ mō nō fit cum suis effectibz: nec pōt esse: qz tunc muta ref. C̄ 3° arḡ sic. si de^o vbiqz esset pñtia: po- tentia z̄ essentia. Pñtio q̄ ad essentia estz in de- monibus. Secdo quo ad potentia peccare pos- set. Tertio quo ad pñtia: vilissima cognosce- ret q̄ indigna sunt tāta maiestate: ex quo igit̄ hec funt iconuenientia: seq̄tur q̄ non sit zc.

Ar. 3.

In oppositum est Grego. in canti. c. 5. quo abijt dilect^o tuus zc. dicit Greg. est etiā in lra. c. 1. Ne autē ista: qz capacitatē hūane itelligen^o excedāt zc. de^o cōi modo oibus rebz iest pñtia: potētia: suba. Et Jere. 23. celum z̄ terra ego impleo.

Bearti- culat.

C̄ In ista qōne ad alias pariformiter s̄ tres articuli. Pñtio trium terminoz expositiuis. Secdo trium p̄lōnum positiuis. Tertio trium difficultatum iuxta tres p̄clusiones motiu^o.

p^o arti.

Quo ad pñtia. termini sunt pñtia. potētia. eēntia. Pñtia est qdā respect^o positiuis aliquoz adiuicē euz ordine similitatē h̄ntiuz. vñ pñtia dī q̄si p̄re alijs ens. Ad hoc. n. q̄ aliq̄ sint pñtia adiuicē exigit̄ al- ter^o sup̄ alterz qdā p̄eminētia: aut t̄piz: aut p̄fe- ctionis: aut nāe. vñ si nascerent̄ duo isantes in oibus eēlis in eodē t̄piz momento: h̄ si simul eēnt: nō tñ de vi terminū loquēdo eēnt sibi p̄- p̄e mutuo pñtes. Ista nēpe tria vidēt se h̄re p̄ ordinē distinctio similtas z̄ pñtia. Dia. n. q̄ sunt simul sunt distincta nō econuerso. roma. n. distinguit̄ a p̄barisio: nō tñ s̄l est cū ea. Que- cūqz itez sunt pñtia sūt simul nō eē. sicut p̄z in casu p̄posito. de pñtia vō q̄ deus pñs re- bus dī triplex extat solēnis opio. C̄ Prima est aliquoz doctoz antiquoz q̄ ista pñtialit- tas extat: qz de^o in nullo loco est: qz nō p̄tinet̄ a loco: z̄ ita cuilibet loco indifferēs est: s̄ hoc est nihil dicitur qz isto mō vnūersalia eēnt: ita pñtia rebz sicut de^o: qz de se nō sunt in loco. C̄ Secda opio est p̄ Petri aureoli dicit̄ deus

p^o teri^o

declan- dus est pñtia.

distin^o:

similtas

z̄ pñtia

se h̄nt p̄ ordinē.

p^o opio

p^o opio

presentē oibus rebz: qz res indistans est ab eo: ita q̄ ista pñtialitas solū est quedā idistātia creature ad deū: s̄ hoc est modici: qz pñtialit- as ex noie suo positiuū dicit nō solū talē idī- stantia. tō est tertia opio: z̄ est magis in lra q̄ ista pñtialitas dei cū rebus nō est nisi rex in deo cognitio p̄ ydeas: qz de^o est oibus rebz pñs: qz oium rex h̄z ydeas. Ex quo p̄ pñtia: dei cū oibus rebz esse eternā. sicut est cognitio eius. C̄ Secūdis termin^o est potentia. vñ po- tētia h̄ic accepta d̄z capi actiue nō passiue: qz in deo nō est formal^o passiua potētia. vñ nota dū vltra dicta de potētia distin. 7. 20. z̄ 34. q̄ ista tria differunt loquēdo p̄p̄te. potētia pote- stas. z̄ virtus. Omnis. n. ptās est potētia rōn ecōtra. ptās. n. h̄z vim vocabuli solū dicit acti- uam potētia. potētia aut̄ indifferēs est z̄ acti- ue z̄ passiue. Omnis itez v̄tus est ptās nō eē- v̄tus. n. p̄p̄e vltimū est de potētia fm̄ p̄m̄ in de celo z̄ mundo. d̄f. n. deus in rebz cūctis p̄ potētia: qz eius v̄tute cūctē p̄dite sunt creatu- re atqz gubernant̄. C̄ Tertio terminus est eēn- tia. vñ noto qz deū eē vbiqz per essentia pōt ca- pi tripl̄. Uno mō vt deus sit mā oium creato- rū entiu^o: z̄ icludat̄ in quolibet ente per modū mālis p̄ncipiū: z̄ ista videtur fuisse opio viri ro- mani Terentij Harronis que censet̄ heretica. Secūdo mō vt sit formale p̄ncipiū entiu^o crea- torum. sicut dicit manichēus aias n̄fas educi de suba dei que sicut p̄ma ita impia est. Ter- tio mō vt p̄pter ei^o imensitatē illap̄su genera- li cūctis sit indistans rebz: z̄ sic h̄z veritatē ibi. Et nota qz ista tria. pñtia. potētia. z̄ essentia qz cūctis rebz deus adest: ita differunt. pñtia re- spicit oium cognitiuā in deo seu esse ydeale. potētia vim p̄seruatiuā z̄ p̄ductiua oium. eēn- tia iteroz elapsuz quo ver^o de^o in nobis est q̄ nos in nobis: ita qz pñtia q̄si dicit ambitum dei supra creaturā omnem. potētia v̄tutez sup̄ eā. eēntia internā p̄manētē. vt sit fm̄ Grego. deus sup̄ oia nō elatus. ista oia nō depressus. extra oia non exclusus. itra oia non inclusus. Unde z̄ in fs. ponunt̄ h̄i modi. Si inq̄t ascen- dero in celuz tu illic es. ecce essentia. Si descē- dero in infernū ades. ecce pñtia. Si sūptero pennas meas diluculo z̄ habitauero in extre- mis maris: etenim illic man^o tua deducet me ecce potētia. Et hoc de p̄mo arti.

2° teri^o declan- dus.

pō po- testas z̄ v̄t^o d̄nt

3° teri^o ē eēn^o. deū esse vbiqz p̄ eēntias p̄t capi tripl̄.

pñtia pō z̄ es- sentia) d̄nt.

2° arti^o.

p^o p̄lō p̄batio

Quantum ad 2^m articu. sunt tres p̄lō- nes. C̄ Prima est de vber- tate dei respectu ois creature. Secda de non lo- cabilitate dei in q̄cūqz creatura. Tertia de his trib^o essendi modis. s̄. pñtia: potentia z̄ eēntia. C̄ P̄ria ē h̄. sic vbiqz eē deo p̄p̄tē d̄noscit vt cuilibz repugnet creature. P̄ria ps dicit̄ esse vbiqz deo esse p̄ueniēs. p̄bat. p̄to aliq̄ entitas

est magis illimitata: tãto in plurib⁹ est vel iten
 siue vel extensiu. si. n. infinitu corpus esset fm
 pñm totu occupare. s. de⁹ est inẽsus r illimi
 tatus simplr: nõ autẽ extẽsiue. ex. s. physicoz.
 qz nulla extat qñtas infinita. ergo itensiu. r
 pñs vbiqz est. vnde q de vbiqz sit fm docto.
 deuo. hac dist. q. r. extat pgruetia ex parte dei
 r ex parte creature. Ex parte dei simplicitas r
 inẽsitas. qñto eni aliqd simplicitas est: tãto ẽ in
 plurib⁹: vt p3 de ente: qd cum sit simplicitatim
 nihil est qd rõnẽ ei⁹ effugiat. deus vò toti⁹ sim
 plicitatis extat pñcipium. iõ merito in oib⁹ re
 perit: sũma etiã infinitas hic facit q oia ambit.
 Ex parte etiã creature est rõ: possibilitas r va
 ritas: qz eni ex nihilo extat creatura in nihilũ
 semp tederet. inqt Grego. nisi eã auctor oium
 potentia regimis retineret: sicut si fiat impũio
 in aq: remoto sigillo destruit impũio. sic a crea
 tura remota dei potentia. hoc etiã exigit vani
 tatis creature. creatura eni est sicut si ponat gra
 ue in aere: certũ est q descendit ad terrã: nisi sit
 ipediens. sic ois euanciscit creatura nisi adsit ma
 nũtencia dei. Et si querat exẽplum diue pre
 sentialitatis ad oẽs res quõ tot⁹ põt esse sic in
 qlibet. dicit Augu. in lib. de spũ r aia: exẽpluz
 est in aia intellectua hois q est microcosm⁹ seu
 minor mũdus. eadẽ. n. aia intellectua numero
 est in toto corpore tota: r tota in qlz pte nec
 maior ẽ in sene q in iuvene: aut iuvene qz pue
 ro. sic deus in macro^m seu maiori mũdo tot⁹
 in toto mũdo: r totus in qualibet parte. vnde
 quo ad essentia suam ita est hic inter nos sicut
 est in celo. Celum inquit r terra ego impleo.
 vt dũ tũ est h regula scoti in. s. dist. h⁹ pmi. q.
 pma. h3. n. aia itellectua in corpe tria officia
 .s. qz est ps ppositi sicut hois. scdo iformat. ter
 tio actuat. pma duo sunt impfectõis. s. eẽ ptez
 r iformare. iõ q ad hoc nõ sic est de⁹ in mũdo.
 tertiu est pfectõis. s. actuate: r hoc facit de⁹ in
 suo mũdo. ¶ Ex q p3 error: Aristõ. maifest⁹ q
 in. s. phycoz. in fine posuit deũ solũ esse in me
 dio pmi mobilis: vbi. s. eẽ maxim⁹ mot⁹: vel ad
 minus in illo circulo. ¶ Ex eodẽ elidit error
 impũssim⁹ saraceno: dicẽtiu deũ eẽ in celis in
 qdã cathedra excel^m quã octo maximĩ spũs
 sustinet. vt delarat Hermãn⁹ sciau⁹ in cronica
 sarraceno: ad Robertũ abbatẽ cluniacẽ. er
 rãt. n. pmo qz dũt deũ corporeũ. itex qz ponũt
 deũ solũ in celis: r non in terris. Tertio ex eo
 de elidit error quozũdã iudeoz deũ dicẽtiu in
 celis q ad caput: r in terris q ad pedes ex illo
 fumentes extordũ. Celũ inqt mihi sedes est: r
 terra scabellũ pedũ meoz. cuz tũ caput dicaf
 deitas: r pedes hũanitas. ¶ Et si dicaf: locus
 est saluatũ⁹ locati. si g deus sit i loco saluat a
 loco. ¶ Dico q locus h3 tria officia. Primũ

q est saluatũus: qz res in suo loco saluat: r sic
 nõ est de⁹ in loco: qz locus nõ saluat euz: s. eẽ.
 Scdm offũ loci est pñcere. vnde phus in. 4.
 phycoz. locũ diffiniẽs dicit. loc⁹ est vltima su
 pñcies corporis ambietis: nec sic de⁹ est in lo
 co: qz a nullo circũdãt. Tertiu offũ loci est pñ
 ci a locato ne sit vacuu: r sic est de⁹ in oi loco:
 qz oia perfiat. ¶ Et si querat vtz fuerit vbiqz
 ab etno. dd3 q si vbiqz solũ dicat habitũ: q sic.
 qz ex se habebat vnde posset esse vbiqz. Si vò
 dicat actũ nõ: qz reqñit rez existẽtia quaz re
 spectu dẽ esse vbiqz. vnde si mile milia talium
 mũdoz eẽnt culibet esset pñens. ¶ Et si qñat:
 qd dicat esse vbiqz in deo. dico q nõ dicit for
 malitẽ nisi terminatiõẽ cuiuslz respect⁹ creatu
 re. vnde qz ab eterno nõ fuit vbiqz actu r mo
 do est nõ mutat s3 creature. Sz vbi erat ante
 mũdi pstatutõẽ. dd3 q in seipõ gloriõsus. vñ
 Aug. in lib. pñssio. de⁹ est in seipõ alpha r o.
 in mudo actor r rector. in angelis decõ: r sa
 por. in electis redẽptõ: r liberator. in dãnatis
 horroz r terror. ¶ Scda pars pñsonis. q esse
 vbiqz cuiuz repugnat creature. pbat: qz cui re
 pugnat inẽsitas r eẽ vbiqz. p3 ex pñdictis: crea
 tura aut est hmoi. igit. ¶ Et si obijcat q phus
 in lib. posterio. dicit q vltia sunt vbiqz. dico q
 itelligit p vbiqz nullibi: ita q negatio p pñõẽz
 itelligit: sicut in rethoricis p similtatẽ itelligit
 odiũ: r tũ sunt hria: r in. s. ethicoz Aristõ. lo
 quens in politicis dicit thimocracia pñ^m est.
 Glo. i. min⁹ bona est nepe triplex bona poli.
 sic in pposito. vltia. n. attrahũt ab omni poste
 riorio: sicut nõ sint simpliciter sine posteriori.
 ¶ Scda pñõ est: de nõ locabilitate dei in qlĩ
 bet creatura: r sic de⁹ in loco ponit vt nõ loca
 bilis sicut nec mobilis affirmet. ¶ Anteqz p
 bet pñõ noto q eẽ in loco dẽ tripliciter. Ano
 mõ circũscriptiue quũ iuxta mensurã loci loca
 tũ mẽsurat: r sic loqtur de loco phs in quarto
 phycõ. r Augu. sup Gen. deus mouet crea
 turã corporealẽ per locũ r tps. isto mõ sola cor
 poralia in loco sunt: dicẽte Hilberto porretã
 in lib. 6. pñcipioz. vbi est circũscriptio corpo
 ris locati ex circũscriptõẽ loci. pueniẽs. Scdo
 dẽ esse in loco diffinitiuẽ r esto quĩ locatũ sic est
 in loco vno q nõ alibi. r isto mõ corpora r spi
 ritus sunt in loco diffinitiuẽ: qz certũ hũt limi
 tẽ exũdi reb⁹. scdo dẽ eẽ in loco pñtial: r isto
 mõ tã corpora q spũs qz ds sunt in loco: qz nõ
 dicit eẽ in loco hoc mõ: nec circũscribi a loco:
 nec eẽ hic nõ alibi: s3 solũ coexistã r fm h3 for
 menĩ in theologia tres. ppñões: quaz pma cõ
 cedit: vne negãt. Prima. ds ẽ in loco. Scda.
 de⁹ est locat⁹. Tertia. ds est locabilis. Prima
 .s. deus est in loco. soluz notat coexistã dei cũ
 loco. ideo pcedit. Scda. de⁹ est locatus denõ

Grego rius.

ex^mbo nũ quõ ẽ vbiqz sic aia i corpe

Error: Aristõ.

Error: sarrace noz.

Ali⁹ er roz.

loc⁹ tria: cia: salua u⁹: tunc: fua: sic: um.

Dub

Dub

Doc: Ars

Eu

2° pñ

Aug⁹

Aliqd dẽ eẽ in locõ: tis mõ dia.

3°

tat deum ambiri a loco. id negat. Tertia. deus est locabilis ad huc amplius: qz negat r deum ambiri r circumscribere: ideo recte negat a magfo in lra. r sic satis p3. ¶ Sed surgit dubiu si ad ymaginatione vetulaz que ponit deuz seu suspicatur qsi in quoda angulo paradisi eet deo in vno certo loco solui. vtz adhuc p potetia ee possit vbiqz. Hic dicit san. Tho. in scripto hac dist. q. r. q. non qz fm phm in. z. phys. op3 moues r motu esse sil. vnde q moues r motu sut corporea sunt simul r p tactum: sz qu moues est spuale e in moto qsi per quada imitatie: ex quo dicit q no possit itelligi deo posse agere in reb? nisi ellet spsens p eentia eis. ¶ Sed ptra istud arguit subtilissime doc. sub. hac distin. in ordina. r in reportatio. Tertius est eni q agens qto est pfecto: tato a logiori agit: nec o3 eode mo agere in ppinquum r distas. p3 de quoda puce que vocat Albert? magn? .26. de aialib?. supozet seu torpedine q arfacere facit manu tenetis rethe: sed no rethe qd e sibi immediat?. Inde est q sol vtute sua in pfundis terre metallalla gnar. Et si dicat q hoc fit vtute lumia. dicit: q hoc est icoueniens q vna qlitas cuiusmodi est lum e sit pn? pductiuuz sub e: cuiusmodi est metalluz. Et si dicat q ad min? reqrit istud alteras aer e anteqz vtute pductiua metalli sol metallalla pducatur. Dicit docto: subti. r valde bene q hoc est rone impfectionis in sole q neqt gnare subam nisi pua alteratione: sicut p3 in gnone nali. Si eni sol ex toto eet pfect? possit vtute sua actiua gnare metallalla in terra no alterado. trafteredo igf ad ppositum si ponere tur deo in aliq loco. vt vbi gra. parisi? . r no ali bi p impossibile: r in eo poneret vtus ifinita non videt qn possit voluntat sue impio dicere fiat. r q subito qd diceret ipleret. r tunc ellet vbiqz potetia: sed non eentia: nec de m ph? in. z. phy. cogit: qz itelligit de mouete r moto corpora/ li. ¶ Sed dicit vltia pfectione plicula q de? no est mobilis. p3. qz nec ad locu cu sit vbiqz: nec ad forma cu no sit sub3. Et si dicat ex vbo Augu. sup Gene. ad lram. de? mouet se sine tpe r loco. dico q est metaphica locutio. His eniz mot? fm Aug. ibide: aut est p3: aut locu. Tu igf dicit q de? mouet se sine tpe r loco signu est q oem a deo relegat motu. h3 tu q est in motu pfectois. f. acti. id dicit mouet se r re mouet ipfectoides signiat a p tps r locuz. ¶ 3? pefo est de mo eendi dei in reb?. pn?. potetia. r eentia. r est. Et lz de? in reb?. pn?. potetia. r eentia oib? itelligat tu pus pn?. Prima pars p3 ex pmo ar?. Sed 2? q potetia itelligat de? ee pntia in reb? q potetia seu eentia. p3: qz de? ee in reb? pntia: qz rez h3 y deas. pus. n. rez h3 y deas: qz ab eterno qz operet: qz opat ex tpe r fa

cta creatura est per essentia spsens. vñ magf in textu. r Greg. sic nominat. pmo pntia. scda pntia. 3? eentia. ordo. n. vboz in talibus sicut in iure est valde attendendus. ¶ Sz surgit graue dubiu qliter pot reduci disio Augu. ad darda nu de pntia dei ad illa Grego. vel illa gregorij ad illa Augu. Inqt. n. Augu. q de? est in rebus oib? p nam. In scis per gram. sz in xpo p vnione. Hic odm q diuisio Augu. pntet illa gregorij r amplius. diui? n. Gregorij pntet in pmo mebro Augu. qu dicit: q ds est in oibus reb? p nam. In qlibet. n. re ta mo? sit extat ds pntia. potetia. eentia. vñ his tribus modis verius est de? hic qz nos merito cui? peccare cora tato erubescere debemus. Considerauit igf Augu. rez egressiuz p modu linee a deo: r sic e de? in reb? p nam. rez regressiuz in deū sed non ppletu. id p modu supficiet vbi aliqd addit lenee: r sic est in scis per gram. rez circulu pfectu: r sic est p modu corporis in quo sunt tres dimensioes: r sic est vno hyposta? in xpo: ita q huanitati sibi vnite est de? spsens triplr. pmo ee nae in oib?. esse gfe vt scis. ee vnio. vt p/ pe. Jo dicit apus ad Colo. 3. In quo habitat plenitudo dinitatis corporali: qz sicut corpus h3 trina dimensioe sic in xpo tripliciter habitat deus. Et tantu de secudo arti.

Quantum ad 3m articu. sut iuxta tres pcelones tres difficultates. ¶ Prima est. si oia ptererent in corp? chri. vtz eet ita tue vbiqz sicut de?. dico q no: tu pmo: qz deus a se: corpus ab alio: qz a deo. tu3 secudo qz adhuc esset deus pntia potetia r essentia in corpore xpi r non corpus. tum 3? qz adhuc de? ex se possit in ifinitis esse mundis: qd no h3 corpus xpi: etiā quauis eet corp? xpi vbiqz essentia: no tu potetia. ¶ El dicendu q ca su psto nullibi esset cu no esset locus ex quo oia eent puerfa in eu. ¶ Secunda difficultas. vnde est q no ita de? deus in tepoze sicut in loco. dico q qz tep? significat per modu flux?. si diceret deus in tpe significaret motus in ee sibi. locus vbo signat p modu qetia r quies qz maxime deo attribuit. ideo veri? ds in loco q in tpe. ¶ Tertia difficultas. qre no est pms modus essendi in rebus eentia cu sit radix diuina pfectionu fm Dionys. 2? de diu. nomi. dico q loquedo de his q sunt in terra pcedit: tu no op3 du3 sit extra pcessus: qz pus op3 co gnoscet q sit pntia. secundo opari q sit po?. tertio ee qd est eentia. Et sic p3 ad qone. q. v3. diuina maiestas pns vbiqz rebus oibus pn? po atqz eentia rectis clamaf vocibus.

Et ad argumeta. ¶ Ad pmu. dico q est triplex pntio. f. p? pntia sicut radiuz luto. scda per dependentia sicut anima

Grego rius.
Aug? de? e in reb? p nam: in scis per gram: in xpo per vnione
3? arti.
p? dub?
Rno
1? du?
Rno
3? dub?
Rno
resolo
Ad ar?
Ad p?

Dubiu
Thos
doc. sb.
Arguit
Eualio
vltia p3
pctio
3? pcl?
3? pcl?

corporei maxime opando. et tertia p mixtio-
ne. sicut liquor liquor. Tunc dico q maior no
h3 veritate q maxime pmo mo qd qd sit de se-
cundo. no. n. isicil radi? ex pnt? luti: et isto mo lo-
lu est deus pns creature. 3? mo vo h3 veritate:

Ad 2^m

q: liquor et liquoris alteri? mixtioe isicil: sed
no est ad. ppositu. Ad 2^m dico q ca qre esse
ctus manet agere destructo limitato est: qz ef-
fectus solu dependet ab eo in fieri no in esse. a
deo aut tam in ee q in fieri qcuqz depedet ef-
fectus: ita vt nec momento solo possit esse nisi
manuentia del. io no est sile. Ad 3^m dico

Ad 3^m

pmo q his trib? modis et est in demonibus et
in inferno: no tu vstat iste modus loquendi in
theologia: et ro. qz dem no solu noiat nam: s3
pctm. vii no solet dici: deus est in diabolo pro-
pter horore pcti: nec in pctore homine. Et qb
addit q no est vbiqz po: qz possit peccare. di-
co q posse peccare no est posse sed impo. Et
q dicit q no est vbiqz pntia: qz non cognoscat
ista vilia: qz no deceret tanta maiestates. dico

refolo
quo ds
oia cog
scit.

2° pclo
3° pclo

vsqz ad lete de? oia nouit: nec ip perfectio cu
eoz solum habeat ydeas. Et sic p3 ad qonez.
Et ex pnti vo distinctoe sicut de pcedetib? de
mete magfi tres capiunt pclones. Pruma
est. deus pntia in cuctis ponit posse centia s3
gratu tollit. dicit pclo. q deus est vbiqz poten-
tia. pntia. centia. sed no gra nisi in sanctis. Et
ponit a pncipio distinctiois vsqz ibi. Ex predi-
ctis p3 qz dicitur. C Seda pclo. vbiqz posit?
deus no sordescit nec denigrat inenibus sun-
ditus. dicit pclo. q licet deus sit in oib? rebus:
no tu ex hoc vilescit ei? inenitas. Et ponit ab
illo. c. Ex predictis p3 qz de? et. vsqz ibi. Cuiqz
dina na. Tertia pclo. vere immobilis est san-
cta deitas et illocabilis no altera entitas. dicit
pcelo. q ds est immobilis et illocabilis cetero oes
res sunt mobiles et locabiles quauis varie. Et
ponit ab illo loco. cuiqz dina natura vsqz ad fi-
ne distinctiois. C Sequitur in textu.

Text^o

Inc ad ppositu reuertentes. Sic signatur

diuisio.

38. dist. hntus pmi que sic p-
nuaf ad pcedentes. Na post q a
35. distinctoe egit magf de scien-
tia dei gnaliter: nuc ostedere icl
pit quo de? nouit oia imutabil. C Et diuidit
in tres partes. In pma pdictoz dal docta re-
peditio. In 2^a certa declarat dei cognitio. In
3^a summa referat ei? perfectio. pma in pncipio.
scda ibi. Sic oriz qd no dissimulada. tertia di-
stinctoe. 39. ibi. Preterea solet queri vtz scie-
tia dei. C pma pte idiuisa manete. scda pars
in q a magfo certa declarat et. In tres scidif
ptes. In pma qrit an scia pntia sit ca seu ef-
fectus. In scda mira idustria dubiu hoc soluit

Idisio

penitus. In tertia q ptingetia pfectu pfecta a
deo funditus. pma in pncipio. scda ibi. Hanc
igit q vt repugnata et. tertia ibi. Ad hoc aut
qd sup deii est. Et qz mie pntis patif conexio
et tps vtget breuitas: simul cu pnti distinctioe
expediende sunt due sequentes distinctiones. vii
sequitur. 39. dist. pterea queri solet: vtruz scietia
dei et. in qua scie dei summa referat pfectio et.
C Et diuidit in tres. In pma ostendit q dina
scia no auget nec diminuit. In scda d daf ista
tia que apte soluit. In tertia Hieronymi face-
tia lucidi? aperit. pma in pn. scda ibi. Sic op-
ponit a qbusda. tertia ibi. Et vo qb pda est.
C Ex tuc sequit. 40. dist. ibi. pdestinatio vo
de bonis. In qua post q in 38. et 39. distomb?
ostendit magf: quo deus oia noscit imutabili-
ter. Nunc de pdestinatioe agit spalter. C Et
diuidit ista pars in tres partes pncipales. In
pma exponit pdestinatio. In scda. qd d ia
repro. In tertia ex qrit que haruz ra. pma in
pncipio. scda ibi. Cuiqz pdestinatio sit gre. ter-
tia dist. 41. ibi. Si aut querimus meritū obdu-
ratiōis. C pma itez particula in qua exponit
pdestinatio in tres diuidit. In pma pdestina-
tiois donat qditas. In scda via rōnis p3 ne-
cessitas. In tertia via speculatiois subicit fal-
sitas. pma in pncipio. scda ibi. pdestinatio
nullus videt posse danari. tertia ibi. Terunta
me adhuc istat et. Et hec e disio distinctioiu
triu pntiu in gnali. C Circa quaz et.

Utrum sic dina scia rez sit ptingetia vt
inuariabil recte affirmet. C Et
arguit q no triplici medio. Primo sic. contin-
ges itantū a deo cognoscat iquatu3 ad esse de-
terminat. sed esse ptingetis est variabile. igitur
scia q cognoscat est variabilis. maior p3: qz p-
ter determinatione dine voluntatis ptinges no
h3 esse. et per pns nec cognoscibilitate dicete
Aristo. in. 2. metaph. sicut se h3 res ad esse sic
ad veritate. Sed minor p3 de quolibz ptinget-
ti. pot. n. nfm qh3 et saluari et no saluari. C Se-
cūdo argf sic. illa scia no est inuariabilis q aug-
metū suscipe pot: et diminutione: sed hm di est
dina scia. igit et. maior p3. qz augmetū et dimi-
nutio sunt spēs mot? ex postpntis. et. s. phyco.
Sed minor. pbat: suppono q de? no disposuit
aliū facere mudū: certū est aut q pot: ponat q
factat. tūc de nouo scit se facē vni mundum et
pus nesciebat: et ita augmetaf eius scia. idē de
diminutōe: cadat iust? a gra: pus sciebat hunc
de? iustū eē. mo nescit: et ita minuit ei? scietia.
C Tertio arguit sic. tūc cognoscat res perfe-
cte dū sicut est attingit. igit no cognoscat pting-
ges nisi ptinget et variabilis scia. pbat pna: qz
inuariabile ad variabile no h3 puenientia: et ita
neqz scia dei inuariabilis esse variabilis contin-

alia m
diuisio

Alia

titulu
Arg^o

Arg^o

pti
acc
m

Arg^o

3°

gentis. Sed pbaf ams per coem vitatis diffõ
ne: vitas est adequatio rei ad intellectũ.

In op^m

In oppositum est din^o Dionysij. 7. ca. de diu. no. Co-
gnoscit deus oia imutabilr mutabilia impite
ptita vniformiter multa. Et Aug. 15. de trinit.
Eius scia est inamissibilis z inuariabilis.

Dearti
culat.

In ista. q. ad alias pformiter sunt tres arti-
culi declarandi. P^mum^o triu terminioz expositi-
uus. Scds triu pconũ positiuus. Tertio^o triuz
difficultatũ iuxta tres pcones motiuus.

Quo ad p^m articu. termini sũt dina scia.
ptingẽtia inuariabilitas. Diuina
scia est dini itellec^o habit^o q^o suã pteplaf essen-
tia z vnuerfas creaturas. vñ ad istũ noianũ
itellecũ in theologia sũt tres noiuu ternarij. p^m
mus est notitia: scia sumpta. ppe z sapia. of. n.
dina cognitio sapia iquãtũ eternalis ituef rones
vt suã eẽntiã. vñ pbs in. 6. ethicoz dicit. sapia
altissimaz rez cãs cognoscit. scia aut d^o f3 qz
creaturas ituef. notitia aut p^o noiat tã sapie q^o
scie: z iste ternari^o est de noib^o nihil pnotãtib^o.
scds ternari^o est scia. puidecia z dispõ: z disse-
rũt. pscietia nepe dinã noiat notitiã cũ euentu
quodã rei pscite solũ. puidecia aut eandẽ no-
miã vt res gubernãtẽ. vñ. puidecia q^o p alio
vidẽtia. dispõ aut vt datẽ reb^o cẽ nãe. z iste se-
ciũs ternari^o est rez pnotatiu^o: z est oium re-
rũ respectu. nã cũte res a deo pscitur puidẽ-
tur z disponũt. tertio^o ternari^o est reprobatio
pdestinatio z liber vite: z ofnt. Nã reprobatio
est respẽ dãnator. vñ magi. dist. 40. Repro-
batio est pscia mali in qbusdã nõ finide: z pre-
paratio pene nõ terminãde. pdestinatio aut
respectu saluãdoz. vñ pdestinatio est pscia bñ
ficioz dei. liber vò vite est etiã respectu saluan-
doz s3 differẽter. pdestinatio nepe magis est
respectu pmijs: s3 liber vite respectu meriti. Un
sup illud phil. 4. Quoz noia. i. merita scripta
sunt in libro vite: z iste ternari^o pnotatiu^o est si-
cut scds: z solum est respectu rãnalis seu itelle-
ctualis creature: z de isto ternario magis dice-
tur in seqnti qõne. ¶ Scds terminus est p^min-
gẽs: z d^o tripl^o f3 p^ohos: z ptingẽs ad vtrũlibz:
ptingẽs inatũ z ptingẽs altuz. D^o ptingẽs ad
vtrũlibz qũ idĩnter res se h3 ad opposita p^odi-
ctoria: vt eẽ vel nõ eẽ. z iõ d^o ad vtrũlibz: z sic
capit ptingẽs Aristõ. in. 2. pirarmen. vbi agit
de modis. ppõnũ modalũ. Lõtingẽs aut in-
natũ d^o qũ se h3 ad vnã partẽ: tũ cũ qdã iclina-
tione ad alias: s3 nõ eqũter. z ista d^o p^otin^o nature
vbi sept^o qd nã intẽdit accidit: s3 nõ sem-
per. z iõ d^o ptingẽs inatũ qũ intus natum seu
in nã positũ. z de isto loq^o videt pbs. i. forũm.
Tertio d^o ptingẽs altuz: est quoddã cõe taz
ptingẽti ad vtrũlibet q^o inato. z iõ d^o altuz si-

cut cõia in linea pntali altioza sunt p^oculari-
bus. z de isto agit pbs in. 2. pierme. in qdã du-
bitatiõẽ sub noie possibilis: vbi ponit cõe possi-
bile ptingẽti z necessario. Et accipit mõ p^otin-
gẽs in nra. q. his trib^o modis. ¶ Tertio^o termi-
nus est inuariabilitas. vñ noto q^o fm doc. de
uotũ huius p^m. dist. 8. q. 4. triplicẽ esse muta-
tionẽ. Quodã. n. est ab ente simpli in ens sim-
plicif: z d^o variabilis. scda est ab ente simpli in
ens fm qd. vel eõ: z d^o gnõ seu corruptio. ter-
tia est ab ente simpliciter in non ens simpli: z
d^o d^o hio. z sic fm hanc triplicẽ mutationẽ d^o p^o
oppositũ imutabile iuxta p^mã inuariabile iux-
secũdã incorruptibile seu ignãbile: iuxta ter-
tiã inuertibile. Querit aut qd^o vtz ista ptingẽtia
cognita aliq^o per modũ forme. z ita variatio-
nis addãt ad dinã sciam: z ita q^o sit variabi-
lis vel nõ. Et tm de p^mo pncipali.

3° teri-
uaria-
bilis.

Quantum ad 2^m articulum sunt tres
cõclusiones. p^mã est de di-
uine sciẽtie necessitate. z secũdã de diuine sciẽ-
tie ifallibilitate. tertã est de diuine sciẽtie in-
uariabilitate. P^mã est hec: sic diuina scientia
qz diuinus cũctã pteplaf intuit^o extat necãria.
vt reb^o ptingẽtiũs nullã necessitate iponat.
P^mã pars dicit q^o p dinã sciam cuncta ptem-
plaf dinus intuit^o. pbaf. Nã res etiã nõ vtũes
instinctu nãli in suũ tendit finẽ. igit ab aliquo
ipfam itelligente dirigit. pbaf ista p^mã. si entz
iuxta viã Dionysij. 4. celestis ierarchie infima
p media in supma deducunt. oz p^mũ dirigenz
rez cunctaz certũ rez fines cogiscere q^o res de-
ducte factanz. Certissimũ aut cognitionis mo-
dus est scialis seu intellectualis. z ita exq^o extat
p^mũ vt supponit z cuncta dirigit. oia cogiscit.
Sed q^o ista scia q^o omnia cogiscit sit necãria p^o-
bas. qz si non. se habebit in deo ad modum for-
me z accũtis vententis z recedent. z p p^ons va-
riabil^o sciẽtia dei. Ego inq^o q^o non mutoz. Et
Boeti^o in li. de trinit. forma simplex subm esse
non põt. Et corroboraf medio rethorico. Co-
gitam^o ab efno deum beatissimũ: iocũdistimuz
z pfectissimũ: sed non esset nisi hiet cunctoz
sciam: qz cuiuslibz p se cognitio aliquid arguit
pfectionem ad min^o extensiuẽ. igit ab eterno
istã habet sciam: sed omne eternũ est necãriũ.
igit zc. S3 tertia pars dicit q^o ista scientia seu
p^oscientia dei non imponit reb^o cognitioz neces-
sitate. pbaf. illa scientia nullã imponit reb^o ne-
cessitatem q^o non entẽ p impossibile res eodem
modo itelligunt: sed huiusmodi est p^oscientia
dei. igit non imponit reb^o necessitatem. maior
patet: qz si imponeret reb^o necessitatez esset p^odi-
ctio res itelligẽ ca non intellectas: s3 minor d^o-
claraf. si enim inq^o doc. deo. hac distinctione.
q. 3. itelligit pscia dei nõ eẽ qd auferef libe

2° arti-
p^o p^oclõ

pbatio

boett^o

3° p^o p^o-
clõnis
pbaf.

ta
tuũ

lla

trũ
argu

3° teri-
declan-
dus.

p^otingẽs
accipit
mũplif

Ar.

3° mõ

ro arbitrio: nihil ita hinc contingenter bonū facie
 mus sicut mō. vñ ad h̄ valde grati affert aug.
 exēplū in lib. de libero arbit. in q̄ns. sicut me-
 moria mea nō cogit scā esse q̄ p̄terierūt. sic dei
 p̄scia nō cogit facienda esse que futura sunt. Et
 rō hui⁹ est determinatio mere p̄tingēs dīne vo-
 luntatis que talia vult esse p̄tingētia. vñ in co-
 gnitōe complexōe in dīno intellectu s̄m doc.
 sub̄. tria itelligunt signa. In p̄mo p̄ntant oēs
 cōplexiones q̄cūq; sint: aut necessarie: aut con-
 tingētes: et in hoc signo oēs p̄plexiones neces-
 sarias itelligit: et sibi sunt neutre p̄tingentes. si
 cut iste. antixp̄s crit. in das dānabit. p̄ et r̄ sal-
 uabit. in scdo signo dīne p̄ntant voluntati iste
 neutre cōplexiōes. et tūc dīna volūtas vnā eli-
 git partē et dicit volo antixp̄m esse: et petrū sal-
 uari. In 3° signo videt dīnus intellectus dīni-
 nē volūtatē determinationē et scit illas p̄tingē-
 tes veritates: q̄ scit suā voluntatē esse oipotē-
 tem ad implēdū qd vult et imutabilē. Et q̄
 p̄ error: manifestus marci tullij Ciceronis et
 oium epicurorū q̄ posuerūt deū ista ignorare
 p̄tingētia vt seruare libertas liberi arbi. p̄ q̄
 simul stant liber arbitriū et p̄scia dei. Et ex eo
 dē error: totius ginnasij stoicorū elidit q̄ posue-
 runt per o^m ad tullij et epicurorū sectā oia de
 necessitate euenire. p̄pter p̄scientā dīuinā. In
 medio aut̄ horū duorū ambulat tertia opio ve-
 ritatis. s̄. peripatheticorū q̄ dicit deū oium h̄re
 p̄sciam s̄ tullij: et arbitrij p̄tin^o cōtra stoicos.
 Et si q̄rat aliqd̄ manu ductiū ad vidēdū
 q̄o cā dei p̄scia possit stare p̄tin^o rerū doctor
 p̄fundus in summa sua dat exēplū: et est p̄se
 exemplo Boetij in. 5. de solatione. ponat ad
 p̄maginationē vñ^o oculus clarus sur^m in aere:
 cuius visio sit idē per centū secū. videbis tūc
 oēs trāseuntes per viā loquētes ludētes et.
 tamē nō mutabis in se: q̄ visio est eiusdē secus
 essentia: nec imponit necessitatē ambulādi. vt
 p̄ eis quos videt: s̄ solū res mutabunt. Et
 si dicat. ex quo sum p̄destinatus q̄qd̄ faciam
 ero saluatus: ita de p̄scito q̄quid faciet erit
 dānatus. dico q̄ solū est hic necessitas p̄ne nō
 p̄ntis: q̄ nec deus nos necessario p̄scit et p̄e-
 destiat: sed p̄tingēter: nec sum^o necessario p̄e-
 destiat sed p̄tingēter. vñ referūt doctorē sub-
 tilē quondā semel ambulare per maiorē bita-
 mī: a casu aut̄ cuidā obuiauit bladū in agro se-
 minārī: et multis habitij alijs locutionib⁹ inq̄t
 homo ille. qd̄ mea iterest facere bonū vel ma-
 lū: ex quo deus me p̄uidet: aut saluandum: aut
 dānādū. Qui doctor. si de^o sic h̄re^o ex sua p̄u-
 sione necessitatē imponit tā ampl^o bladū non
 semina. Si. n. p̄uisum est a deo venire et tiaz nō
 seminārī veniet. quo sermone hō p̄ticuit. Ex q̄
 relinq̄t solā p̄ntie non p̄ntis in hoc esse necessi-

tates. Et si dicat. ex quo tā scā est p̄scitus suz
 aut p̄destinatus neq̄ fieri o^m: imo de^o nō pos-
 set s̄m illud agathōis vel solonis in. 6. et p̄ico.
 Hoc solo p̄uas deus vt ingenita nō possit facē
 q̄ genita sunt. Dicit doc. sub̄. taz in repositatis
 p̄paris^o q̄ in ordina^o q̄ hic nos exccat f̄ma-
 ginatio: q̄ p̄maginamur istā p̄scientā taz trā-
 sisse in p̄teritū: qd̄ est falsū: q̄ apud deū nihil
 p̄terit: q̄ in istis eternitatis ab omni relegatur
 tēporis mēsurā. Ita. n. nunc p̄mo p̄destinat si
 cut aī mūdī p̄stitutiōne et p̄tingent et libere
 tantā et nō plus rebus p̄tingentib⁹ imponens
 necessitatē. sicut vn^o homo alteri homini que
 aspiciet cum vidēdo: Et scda p̄clo est de dīne
 scientie infallibilitate: et est. tam certa est apud
 deū rex cognitio vt falli neq̄at. p̄bas p̄clo me
 dio doctor. sub̄. in repositatis p̄paris. disti.
 36. q. 1. q. n. inq̄t in aliquo non sit certa cogni-
 tio ex duobus venit: aut q̄ cognoscibile valde
 excedit cognoscēs et idē est q̄ p̄hus dicit in. 2.
 meta^o q̄ intellectus n̄ se h̄z ad mani^o n̄c. sic
 cut oculus noctue ad lumē solis: aut q̄ est mi-
 nimuz in entitate sicut mā p̄ma q̄ neq̄ cogno-
 sci nisi in analogia ad formā. ex p̄mo p̄h̄c. vñ
 Aristo. in de sensu et sensato dicit: q̄ s̄m qd̄ dī-
 minuz ob m̄ visus d̄z augmētari d̄tus visua.
 sed ista nō ipediunt deū q̄ certe: imo certissī-
 me cognoscat. igit. assumptū p̄. p̄mo q̄ nō ex-
 cellēs itelligibile: q̄ dīno intellectu nihil excel-
 lenti^o. scdo q̄ nō minimuz in entitate: q̄ nihil
 extat nisi eo effectiue: et ita cognoscēdo se cau-
 sam cognoscit suū effectū. Si q̄ cert^o res cog-
 noscit op̄z q̄ cognoscat infallibiliter. Et si
 q̄rat ex quo apud deū rex extat infallibilitas.
 vñ venit ista p̄tingentia in rebus. Godfredus
 de fontib⁹ dicit q̄ ex cā scda: ita q̄ esse est a p̄-
 ma cā: sed p̄tin^o que est imp̄fectiōis est a causa
 scda: nec est iconueniēs inq̄t quo ad qd̄ effectū
 esse a cā scda et nō p̄ma. dat exēplū in peccato.
 substratū. n. peccatū q̄ est positū est a deo: et
 tū difformitas a sola creata extat volūtatē. S̄z
 p̄ hoc esse falsum. p̄bruma. n. vt d̄m̄ est p̄tin^o
 est a pte dīne volūtatē. et p̄firmat: q̄ ad min^o
 scda cā solū. p̄ducit a p̄ma: et tū nō necario: q̄
 p̄ma cā s̄m h̄des extra se nihil agit necessario.
 Itēz p̄z de aiabus q̄libet die a solo deo creat:
 et tū p̄tingēter. Et qd̄ adduxit de difformitate
 in p̄cto p̄formiter ad p̄tin^o. od̄z q̄ nō est s̄se.
 Contin^o aut̄ est verē ens positū. vñ necessa-
 rium et p̄tingēs sub diffunctōe sunt passiones
 entis: difformitas vō est pura p̄uatio. ideo nō
 seq̄t q̄ si difformitas a sola sit creata volūtatē
 q̄ et p̄tin^o a sola cā scda. Et si dicat q̄ possit
 falli deus: ponat q̄ sciat me ituz ad ecclesiāz.
 s̄z posito hoc adhuc possibile est q̄ ego nō va-
 dā. tunc ex quo est possibile ponat in eē: opoz-

steria^o
dīne vo-
luntatē.

Error
marci
tullij.

Error
stoicorū

en̄z scia
dei isal
libr̄ p̄
stare p̄-
tin^o.

Eualio

Exē^m

doc. d̄

nō p̄-
criū et
quō d̄
na sc̄i
nō p̄-
necū-
tem.
2° p̄-
p̄nc.

Allo
p̄bal

p̄ba

in̄rog

god̄fr̄
dus.

de^o ero
at aīa
p̄tingē

in̄rog

tebit tunc qd vel deus sciat me ire ad ecclesia: qd est falsum. vel mutet scia sua: s; non mutat: igit falsit. hic dicitur qd iste dicitur sciat simul: deo scit me itur ad ecclesia: r possibile e me no ire ad ecclesia: no tu iste. deo scit me itur ad ecclesia: r no iho ad ecclesia. multa. n. repugnat antea deti q no pnti. sicut multa hoi que no aiati: la aut de inesse e ams ad illa de possibili. qz seq tur. est ergo pot ee: r no eotra. r ita no seqtur q si illa de possibili possit stare cu pma q et il la de iese. Et cu dicitur ponat in ee illa de possibili dicit qz lz simplr possit poni in esse no tu cu pma: qz repugnat. **Tertia** pzo e de dine scie ina riabilitate: r e. amplissima di cognitio illa re ri variatione variat. pmuteda puto huic con fioni quada distonem qua dat in pma pte su me ff Alexd. de hal. est. n. qdam scia que causa ta a reb: r res vni mfsura scie scie nostra: r hec ad variatione variat rez. est alia scia q rez est mfsura: sicut dina: r hec inuariabilis e lz res variat: sicut ead vna varij mfsurant panti. h habito. pbat pzo. pmo q sit amplissima. sapi. r. Atigit a fine vsqz ad fine fortiter suauiter qz dispones oia. Et apls dicit. no e vlla creatura i uisibilis in spactu ei. Secdo pbat q sit inuaria bilis. Aug. sup Gen. oem mutatione diuidit: aut fm loci: aut fm tps. Si igit scia dei sit iua riabilis: aut hoc est fm loci. r hoc no. qz vbiqz est ex distone pcedenti. aut fm tps: r hoc non: qz eternitas e mfsura ei r no tps. C Sz h est graue dubiu. quod ista amplissima cognitio dei ab eterno potuit ee oium rez ptigeti nonduz exnti. Dicit scus Tho. huius dist. q. 5. in scri pto. q triplex e effect. Aliq. n. sequunt sp r ne cessario sua cam: sicut est mor solis: r mor fir mameti. r de his est demonstratio. Alij sunt qui sequunt in maiori parte cam sed non semp: sic est in nali: r de his est puetura: sicut astrolo gus facit de ventis: r medicus de sanitate. Ter tij sunt ad vtrilibet: r hi non cogscit a nobis nisi dum sunt. duz. n. fortes currit: possum scire non prius. ampliado at dicit q ab eterno erat in dei pntia futura ptingentia: nec dum, vt futu ras: sed in propria exna: qz inquit si no aliter co gnosceret deus facta r heda. **Et** pfirmat: qz deus mfsuras eternitate: r ita totum tps pple ctif: r quauis tps sit in se successiuum: tu apud deu est totu simul: r qsi in qdam specula in sua etnitate illa aspiciat. **C** Sed cu reueretia tanti doctoris. hoc mo^{ca} hz apparatus: quo. n. pot coexistere tps qd non est deo no intelligibile: r qd dicit q eternitas excedit tps cocedif: r si tps esset simul totum simul aspiceret: sed qz no pot: r est simile. **L**etri. n. in circiferentia e pns totu circiferentie: capiatur tertius r figat in ce tro vnus pes: r deducat alius pes per circife

rentia no erit centri pns circiferentie nisi qua tu actu est. **S**ic in pposito: qz tps e quasi cir ciferentia fluens: sicut. n. non dicitur deus pns loco nisi actu sit: sic nec tps nisi exnti: r dum dicit q tunc aliter cognosceret facta r heda: no sequit qz ead e determinatione sue voluntatis cogno scit hiedum pzo tali tempore r factus in tali te pore. **E**t hoc de secundo arti.

Quantum ad 3^m articulum sunt tres difficultates iuxta tres con clusiones. **P**rima est si scitu iponat necessi tate dine pscie: qz dicit Digen. sup eplam ad roma. qz aliqd e futur id eo scit a deo antequa fiat: qz aut dicit eam. **R**ndit doc. deuo. hac di stin. q. 2. q ad hoc est triplex modus. modus causandi. mod^o iferedi. r modus dicedi. **Q**uo ad pmo. i. causandi: pscia e aliquid qz pscit: sicut eoz q sit necia: pscit mot^o solis r. nunq tu pscit est ca pscie. quo ad scdm. i. iferedi mu tuo sunt ee pscitu r pscia. qz sequit. pscitu est: er go pscia: r rursus. pscia: ergo pscit q maxie in esse obiectiuo. q ad tertiu. i. modu dicedi psci tu e ca pscie. hz. n. pscia hoc nome pp futuruz. dicit. n. a pre qd est ante. **S**ecda diffi. vtz sit o2 do in certitudine dine scie. dico q sic. **P**rio. n. i telligunt ea q ptinet ad obis pmaria: vt sut oia intrinseca a dina eentia attributa r pfone: sed ea q hnt ydeas in deo scit fut necia. tertio ista ptin^o. **T**ertia difficul. vtz ptin^o hnt ydeam in deo. dicit q no vt sunt ptin^o: s; sola cognosca tur determinatioe voluntat. **E**t sic pz ad qonem: q. v3. diuina scientia sic rerum est contingen tum vt inuariabilis recte affirmetur.

Et tunc ad argumeta. **A**d primu dicit q argu istud pcedit de scia ca ta a reb^o qlis no e dina q e mfsura rez: cogno scit aut deus rez sicut sunt: sed no scia que scit sicut rez sunt: qz sut variabiles r ipsa est inua riabilis fm Diony. **A**d 2^m dico q ista aug metatio r diminutio no est ex pte fut sed obie cti. pducti in ee cognitio seu volito. vñ ipa vna in se manet: sicut si solis radi^o vltra aerem cri stallum illuminaret eet augmentatio ex parte passi no radij. sic in pposito. **A**d 3^m iaz pz q ptinges cognoscat sicut est no tu o3 sciam hz modu exndi qua habz: sicut plato cognoscat la pidem: r huius cognitio non hz moduz exndi quez hz lapis. qz lapis suba. cognitio accidet. sic in pposito. **E**t sic pz ad. q. **E**x istis disto nib^o trib^o de mete magi tres habent pclusio nes. de qualibet vna. **P**rima pclusio. summa p scientia est ifallibilis r icausabilis p alia entia. dicit pclusio. q dina pscia non catu a pscito: r exat ifallibilis. **E**t deducit per tota. 38. dif. **S**ecda pzo. dei scia inaugmetabilis. iuaria bilis gubernat oia. dicit pzo q scientia dei no

Appli car.
3° arti.
p^o dub.
R^o scio sci b^o ucture.
2° dubi.
R^o
3° dubi.
Ad ar^o
Ad p^o
Ad 1°
Ad 3°
pclusoes d^o mete magri.
p^o pzo
2° pzo

oc. h
o pul
ru q
iuo d
ia sci
io p
icatu
em.
p
mci.
Alex.
b hales
pba. 2°
introg
godfr
ius.
Th^oas
Tripli
ces sut
effect^o.
C^ostr^o
de cre
at oia
ptigeni
introg

augmentatur nec minuit nec variat. et qd est ei cura de oibus. Et deducit per totaz. 39. distinctione. Tertio p. d. o. neqd mutari pdestinatio et reprobatio est in danari. dicit p. d. o. qd pdestinatio non pot augeri nec minui. et reprobatio est ordinari ad pena eterna. Et ponit p. tota. 40. distinctione. Sequitur in textu.

3^a p. d. o.

Text^o.

Sicut querim? meritū ob durationis. Hic signat. 41. dist. huius pmi: in qua postq in pcedeti dōne ostendit magis quid est pdestinatio et reprobatio. Nūc in ista dōne ostendit an cap in nobis sit meritū vel rō.

Disio.

Et diuidit in tres ptes. In pma ostēdit q̄lter pdestinatio et reprobatio ē meritū querit. In scda ostēdit qd pscia a puiōne sepe desinit. In tertia dei scia in cognitiōe eterna dō. pma in pncipio. scda ibi. Preterea psciderari o3. vtz ea oia t. tertia ibi. De scientia aut aliter dicim? Scda et tertia pti^o idiuo manētib^o. Pma itez pti^ocula in q ostēdit magis quā pdestinatio et reprobatione meritū q̄ritur. diuidit in tres ptes. In pma ostēdit q̄lter ad meritum varie pdestinatio ē et reprobatio. In scda grata sub serie falsa iā extirpaf opinio. In tertia ostendit qd cauta manerie a re tāta separet varia q̄litiō. pma in pncipio. scda ibi. Opinati sūt tū qda. tertia ibi. Multi vō de isto pfundo q̄rentes reddere rōne t. c. Et hec est diuisio p̄sentis dist. Circa quam talis mouetur titulus questionis.

Disio

titulus

Utrum nīm aliquale meritū diuine pdestinationis vel reprobationis iure censeat rō. Et arguit qd sic triplici medio.

Arg. 1.

Primo sic. Dis psonaz acceptio a dño deo relegal: s; si sine quocūq merito vnū pdestinatio retr: reliquū reprobar: esset psonaz acceptor. igr ex parte nra aliq est hui^o rō. maior est sacri canonis plurib^o in locis. vnde Act. 10. dic petrus. in veritate pperi: qm nō est psonaz acceptor de^o. sed in oi gente qui timet deū et opaf iustitiā accept^o est illi. sed pboaf minor. accipio. n. ab eterno iudā et petrū volūtatē diuine i puris nālīb^o p̄sentatos. acceptio est si vt sic pētrū acceptat et iudā non cū in nā sint equales.

Arg. 2.

Secūdo af sic. Dis crudelitas a deo relegal. sed maxia eēt crudelitas reprobare vnam creaturā sine q̄cūq rōne in ea reperta: igr pzi^o videt eām reprobatiōis q̄ reprobet. maior p3. qz in deo misericordiā q̄ maxie cōmēdat. Ad misericordiā dñi sup oia opa eius. Et in ps. Ad misericordiā dñi plena est terra: vnde Aug. nō ē prius de^o vltor q̄ hō peccator. minor p3. in iudicio. n. ciuili arguerēt crudelissimus qui ino cētē pdenaret sciēter. ita et i deo. Et vltia. si re

probatio h3 in nobis eām. ergo pdestinatio eū sint equales. Tertio af sic. ois electio quā dā segregationē et p̄eminētiaz electoz super oia ponit: sed ois pdestinatio aut electio ē: aut eā supponit. igr supponit rōnem in pdestinatio. et p̄fomiter reprobatio in reprobatis. maior p3 aucte Jo. danī. in suis sentētijs pdestinatioē diffinitis. Electio. n. fm cum est duob^o entibus vnū alteri poptare: ideo dicta ē quasi extra electio. sed minor probatur per aplm: qd n. legit hos et pdestinauit.

Ar. 3.

In oppositum aucte apostoli ad romā. cū. n. nōdum nati essent: aut aliqd mali aut boni egissent t. c. sic scriptum est. Jacob dilexi. Esau autem odio habui. Et Aug. in lib. de pdestinatione scōrum. Non qz nos tales esse p̄scimur: id elegit: sed vt tales essemus. In ista. q. ad alias p̄fomiter sunt tres articuli declarādi. p̄mus triū terminoz expositiu^o. scds triū p̄sonū positiuus. tertius triū difficulātū iuxta tres p̄clusiones motiuus.

in op^o

De articulat.

Quo ad primū arti. terminū sunt pdestinatio fm doc. sub. hui^o pmi dist. 40. est ordinatio electiōis a diua volūtatē alicuius nāe intellectual^o ad grā et gloriā. Ista diffinitio tāgit tria fm tria q̄ aspiciat pdestinatio. Primū est i pdestinatioē. p̄p̄m dei eternū. Scdm ē id qd pdestinat. Tertiu id quo h3 id ad qd pdestinat: vlt h3 id ad qd pdestinat. Quo ad p̄p̄m dei eternū dicit doctor in diffōne qd pdestinatio ē ordinatio electionis a diua volūtatē. vnde p̄mo p3 qd verius pdestinatio est act^o volūtatē q̄ intellect^o: h3 supponat intellectū sic electio p̄siliū. ex. 3. ethicoz. vñ tāgit intellectū et volūtatē. Intellectū dñi dicit ordinatio: qz intellectus est ordinare. et volūtatē dñi dicit a diuina volūtatē. differt aut pdestinatio ab electiōe diua: qz loquēdo. p̄p̄ie electio est entū ad finem. ex. 3. ethicoz. sed pdestinatio est ipsius finis. ideo dicitur preparatio ad gloriā. Cū ista tria differt et in intentiōe p̄intelligit pdestinatio ipsi electioni et vocatiōi: sicut appetit^o finis his q̄ sunt ad finē: h3 in executiōe p̄ior sit vocatio q̄ electio et pdestinatio. Multi. n. sūt vocati: pauci vero electi. Rursus p̄ior in executiōe ē electio pdestinatioē: sicut p media venit ad finē. Scdm qd tāgit doctor in sua diffōne est id qd pdestinat: dñi dicit qd pdestinatio est alicui^o nature intellectualis. Ex quo p3 qd est q̄lī spēs p̄sciētie. p̄sciē. n. oium est. sed pdestinatio solū nature intellectualis. Inqt at nāe intellectualis et nō rōnalis nature: qz angeli pdestinati sunt sicut et nos: et tamē p̄p̄ie nō dicunt rōnales: qz

p^o arti

p^o terti

est p̄p̄

destinat.

Scdm

pdestinatio ē

id qd

destinat

et

gloriā

vocati

electio

et p̄destinatio

vint.

2° qd tāgit.

nō discernunt in cognitōe. qđ est opus rōnis: s; sunt intellectuales. ¶ Tertiu qđ t̄git doctor: ē id qđ h̄z id ad qđ p̄destinat: seu id quo tēdit in illō ad gr̄as z gl̄ia. Inq̄t gr̄a ē me^m tēdēdi: sed gl̄ia ē id i qđ tēdū^m. Et d̄f p̄destinatio a p̄e qđ est aī z destinatio: z rōne destinatiois dicit qđ absolutū actū. s. volūtatis: rōne at̄ h̄ p̄pōnis p̄notat aīcessiōē ad p̄destinatio. ¶ Moto vlt̄ ter^o qđ p̄destinatio tria aspiciat attributa dina. z s; h̄ a b tō Aug. trisarie diffinita ē. p̄dio. n. aspiciat bonitate dina libere gloriā i partietem seu efficiētē: z sic diffinit eā Aug. i li. de p̄destinatioē sciaz disponētē: z isto^o eaz diffinit aug. i li. d̄ bono p̄seruātē. p̄destinatio ē p̄scia bñficiōz dei. Tertio aspiciat pōz exequētē: sic eā diffinit aug. i li. de fide ad petrū: p̄destinatio est gratuite donatiois p̄paratio. ¶ Scda ter. est reprobatio. vñ s; Aug. z ē i l̄sa. Reprobatio ē p̄scia iniquitatis q̄rūdā z p̄paratio corūdez ad dānationē. vñ reprobatio tria d̄c̄t. s. odium dei eternū. Scdo obdurationem reprobati. vñ ista obduratio s; Aug. i li. d̄ p̄destinatioē sc̄to r̄i. nihil aliū ē qđ d̄ obuiare madaf. Tertium qđ d̄c̄t reprobatio ē dānatio eterna seu pena. p̄mū ē ex pte dei. alia duo ex pte reprobati. sed sc̄z. s. obduratio ex sine volūtāf malitia. s; ter. tū. s. pena eterna infilitia dei punitiua que vñ cuiq; reddit iux̄ opa sua. ¶ Tertio^o termi. ē meritū. vltra dicta de merito di. 17. ¶ Moto h̄ s; doc. deuo. h̄ di. q. i. triplex ē meritū. s. de congruo. d̄ digno. de p̄digno. Ad meritū d̄ p̄gruo d̄z qñ peccator facit qđ i se ē vt gr̄as dei p̄cipiat. Ad meritū de digno seu digni ē qñ iust^o orat̄ pro pctōre. Eteni pctōr de se idign^o ē et̄ pane q̄ vescaī. s; Aug. Rursus qz orās ē iust^o: nō solū h̄z meritū digni: qz ex pte orātis ē dignitas. s; ex pte ei^o. p̄ q̄ orat̄ idignitas. Ad meritū vō de cōdi gno ē qñ iustus. p̄ seipso orat̄: p̄dignū. ē vt in his q̄ sūt ad deū exaudiat. Et hoc de pmo arti. ad 2^m arti. sūt tres p̄clones.

Quantum

ad 2^m arti. sūt tres p̄clones. p̄ria ē de p̄destinatioē. sc̄da de reprobatioē. tertia de p̄paratioē p̄destinatiois ad reprobationē. ¶ p̄ria ē hec. eterna dei p̄destinatio finē p̄ aspiciēs p̄destinati n̄. p̄du cif merito. p̄ria pa d̄c̄t qđ p̄destinatio ē eterna p̄z: qz ē act^o dine volūtāf ex pmo arti. z iste est etern^o cū i eo sit bitudo. ex Rich. de tri. ¶ Et li dicat qđ p̄t p̄destinari qđ nō ē p̄destinatio: z ita erit p̄destinatio nouat̄ z p̄z nō ē eterna. Di cēdū qđ p̄t p̄destinari qđ nō ē p̄destinatio i sensu diuinitōis vt sit sensus. id qđ ē p̄destinatio pōt nō ēē p̄destinatio. nō tñ i sensu p̄pōnis. vt sit sensus: id qđ ē p̄destinatio manēs p̄destinatio pōt n̄ esse p̄destinatio: sic de ista; albū pōt ēē nigrū: que in

sensu diuinitōis ē vera: qz s̄git id qđ est sub in a; bedis potest esse nigrū. z hoc ē v̄z. z in sensu p̄pōtionis ē falsa: qz s̄gnat qđ ista p̄pōitio al bñ est nigrū est possibilis. Et tñ lz ita sit qđ p̄destinatio possit non p̄destinari: nulla tamē ē mutatio in p̄destinatioē sed in p̄destinatiois. Si cut si radijs solis auferantur diuersa illuminatio variatio est in illuminantibus stante vnitae radij. ¶ Scda pars p̄clusionis dicit qđ p̄destinatio primo aspiciat finem qđ ea que sūt ad finem. probatur ista p̄clusionis pars medio docto. subti. in ordina^o z reportatis parisus hac distinctione. Omnis ordinatē volens finem z ea que sunt ad finem. p̄mo vult finem qđ ea q̄ sunt ad finem. probat. medicus. n. p̄mo vult finem in patiente. s. sanitate: z ex hinc media q̄ rit ad sanitatem: ita qđ alia diligit inq̄tū ordi nantur ad sanitatem. Lum igf deus q̄cqd diligit z vult velit ordia^o: p̄ius. n. natura p̄destinatum ordinat ad gloriā z beatitudinē: z ex hinc dat sibi media quibus hanc p̄sequit beatitudinē. s. gratiā. z merita. z nālia. ¶ Ex quo p̄z qđ fides in p̄destinatio que ordinatur ad habendum gloriā nō est ratio p̄destinandi q̄uis hoc senserit prima^o Aug. vt p̄z ex verbis eius super eplam ad roma. 9. Et si bona inquit opera in p̄sentia dei non sint rō p̄destinandi. fides tamē in p̄sentia ē ratio p̄destinandi. Et inde dicit qđ propter fidem quā p̄videbat iacob habiturus iacob fuit p̄destinatus. Sed propter infidelitatem quam videbat Esau habiturus fuit Esau reprobatus. sed ipsemet Aug. retractat istam opt. z retractationem. c. 22. innuens p̄ra se rationem: qz fides est donum dei sicut alia opera bona. unde inquit illud nō dixissem si fidem inter dona sp̄sancti p̄numerare sciuissem. ¶ Sed tertia pars p̄clusionis dicit: qđ dei p̄destinatio p̄destinati nō p̄ducaī merito. p̄bat nullū eternū tpali p̄ducaī. p̄z clare. sed p̄destinatio ē eterna. ex prima parte p̄clusionis. merita autē nostra tpa^o sunt. igitur. Sed nūquid: lz non sit aliqua cā in p̄destinatio respectu p̄destinatiois: est ne in eo aliqua rō pp̄ quā p̄destinatio ad eū terminet. Dicit doc. solēnis qđ sic. z iquit qđ illud est vsus bonus liberi arbitrij. Queni deus videt hunc bene vsurum libero arbitrio: z hunc nō ideo hūc p̄destinat: z hūc reprobat. non. n. v̄ quō talis electio z p̄destinatio ad p̄destinatum terminaretur nisi i eo esset aliq̄lis rō. ¶ Et p̄firmat ex dicto Pauli 2. ad Thimo. 2. vbi arguit Paulus de ista mā. In magna autē domo nō solū sunt vasa aurea z argētea s; z lignea z ficti. Tertū autem ē qđ ex pte sui aut̄ h̄z qđ sit ordinatum ad nobilitas officium qđ argentum qđ lignū. z

3° qđ t̄git in diffōne ip̄ p̄destinatiois. tria aspiciat p̄destinatio.

2° ter^o ē reprobatio.

1° ter^o triplex meritū fm sc̄ti dōanē.

2° arti.

1° p̄clō p̄batio

Arg^m.

R̄nō

2° p̄clōnis

opus de ordiat p̄destinatio ad gloriā qđ velit sibi daf media.

3ª pars p̄clōis.

Op̄io doc. solēnis.

Cōfir^o.

Introg^o lignū q̄ fictile. sic dicit i pposito. Sz salua sua reuerentia hoc nō appet. C Quero. n. ab eo: vnde est qd̄ fuidet de? hūc bñ vsuz libero arbitrio nōne est donuz dei: pz q̄ sic. quid. n. habes ait paulus qd̄ nō accepisti: r ita est pdestinat^o bō ante q̄ fuidet vel def sibi ille bon^o vsuz libero arbitriū. Et qd̄ dicit opozter alias bñe segregatiōes q̄ eligunt. Dico q̄ hūc sz nō opz q̄ sit rō hui^o electiōis. Et si obijciat ex dicto greg. dialogoz pmo di. q̄ pdestinatio scōz pccati bñs adiunat. r dat exēpla. Dicendū q̄ ad hoc aditum etiā nō itelligit q̄tū ad essentia pdestinatōis: sed q̄tū ad psecutionē glorie ad quā pdestinat^o ordinat. C Scda p̄lo est de reprobatiōe: r est. horrede reprobationis reprobaf in mentib^o rō nō cā ponit. C Dicit p̄ma ps concludiōis q̄ reprobatio ē horreda. sic loq̄tur aug. i. li. p̄f. Deus est in angelis sapor: r decor. in electis liberator: r redēptor. in dānatis terroz r horroz. Licet nēpe reprobatio inquatū dicit actū dīne volūtatis sit pulcherrima sicut deus: tamē appet dānatis horrida: sicut iudex mitis reo seuerus appet. C Scda ps dicit: q̄ hui^o reprobatiōis extat in reprobato rō. pbat^o tur: de^o. n. extat. pp̄tior ad miserādū q̄ ad puniēdū. vnde ad puniēdū fm sacri canonē vsqz in q̄rtā vadit gnatiōis: sz ad miserādū vsqz in milia milia: sz igr sine rōne ex pte pdestinati pdestinat^o: nō tamē reprobat quin habeat rōnez ex pte reprobati. tū scdo: qz nullus iust^o aliq̄e sine rōne pdenat: reprobatio vō est qdā pdena^o. tū tertio: qz de^o ē misericors respectu illorū q̄ peccauerūt: igr a fortiori respectu illorū q̄ nō peccauerūt. vñ aug. li. Sz. q. q. 68. Cui vult iqt̄ de^o miset: r quē vult idurat: sz volūtas dei iniusta esse nō pot. venit. n. de occultissimis meritis: qz r si ipsi pctōres pp gnāle peccatū vñā massam fecerūt: nō tū inter eos nō est diuersitas: pcedit. n. aliqd̄ i pctōrib^o quo q̄uis nōdū sint iustificati digni efficiunt iustificatiōe: r ite rū pcedit in alijs pctōrib^o q̄ digni sūt obstiatiōe. hec ille. C Et si q̄rat: q̄ est rō hui^o reprobatiōis. dicit doctor deuotus hui^o dist. q. 2. q̄ duplex est rō. vna cōis alta specialis. de speciali patebit in sequenti p̄lōne. Generalis at̄ est vt due vie dei appeat. s. mīa r iusticia. vnde mīa apparet in pdestinat^o. iusticia vō in reprobatis. Cū inqt̄ Aug. 22. de ci. dei. si remanerēt oēs in pena nō apperet mīa gfa redimētis. Rursus. si oēs trāfferent de tenebris ad lucez in nullo appareret seueritas vltiōis: r dicit q̄ in particulari neqt̄ dari cā a nobis. Et pōt dari exemplum in nālīb^o. Sicut. n. nā docet cām in vniuersali esse q̄re idomo lignū est supra lapides grossioresqz lapides inferi: nō tamen in pticulari q̄re hīc lapis est in altari nō ille: sicut p̄ho

1^a p̄lo p̄nci. p̄batio

2^a ps p̄ clōnis.

Augu.

Introg^o

duplex ē rō reprobatio nis fm scū bo nauen.

Excp^m

rum vnus in. 2. physicoz dicit enfortunos lapides ēē in altiori sic r in pposito. Sz cū reuerētia tāti doctoris rō appet vey qd̄ dicit q̄ de^o alios hoīes p̄didit vt dānent: r reluceat i eis sua iustitia. nō. n. clemētissimus artifex ad tale malū aspiciē cū dānatū i ppetuū in blasphemā prūpant creatoris. Lēte r si oportebit aliq̄s creari mentes in qb^o p reprobationem r dānationē dīna reluceat iustitia: nunqd̄ sufficiebat demōes. tuz tertio qz pena sequit culpā. si igr de^o nō fuidet culpā in reprobādis non bz eos dānare vt sua reluceat iustitia. imo de directo sic faceret nō videret relucere ei^o iustitia: sed obtenebretet in iustitia. vñ rō gnālis huius reprobatiōis ex pte dei solū est dīna volūtas q̄ vult vni dare b̄tudinē alteri nō. C Et si q̄rat: q̄re vult vni dare: alteri nō. Illi qui sic que rūt siles sunt illis qui in iudicio appellāt a pa pa ad ep̄m aliq̄e: ad quem nō est appellatio. Sic isti p̄me cause querūt cām. vñ Arist. i mē^a p̄ncipioz demōstratiōis nō ē demō. vñ Ap̄ls ad roma. 9. nūqd̄ dicit figmētum ei q̄ se finxit quid me fecisti sic. an nō bz ptātem figulus lu ti ex eadē massa facere q̄dem aliud vas in honorem: aliud in ptumeliā. Sic de deo. figmentū. n. dei sum. p̄ma. n. cām. est dīna volūtas. C Sed tertia ps p̄lōnis dicit q̄ hui^o reprobatiōis nō est cā in reprobato. probaf clare: qz reprobaf est eterna. reprobatiū aut̄ tpale r tpale eterni nō extat cā. C Tertia p̄lo est de p̄destinatiōe respectu reprobatiōis rē. In diuina volūate scīssima pdestinatio reprobatiōi p̄ein telligit. pbat p̄lo. qū aliq̄s actus q̄si p se aliqd̄ respicit: r aliud q̄si p accūs p̄tor est pparatio eius ad id qd̄ est q̄si p se q̄ ad id qd̄ est q̄si p accidēs. pz ista. qz esse p accūs ad p se reducit ex. 2. physicoz. vbi fortunā r casum reducit Arist. ad cās p se: sz idē actus volitio. s. inquatūz pdestinatio tendit in finē p se: qz finis pdestinatōis est. s. malū r p̄tentionē reprobatoz ad quā q̄si trahit vt ait p̄peta. heu inqt̄ vidicabor de inimicis meis. vñ p̄ter esse nāle in quo nude offerunt dīne volūtati pdestinati r reprobati: itelligunt tria signa vt inqt̄ doctor subti. in reprobatis r in ordina^o. vt. v. g. representē dīne volūtati nude petrus r iudas in p̄mo instāt dat deus gfam r gloriā petro r nihil iude. in scdo instāt ambo cadūt in peni r petrus r iudas: r in tertio de^o misericorditer petrus liberat r iudā reprobat. Et sic pz qd̄ p̄mittēbat in scda cōcludiōe q̄. s. ex pte reprobati est rō reprobatiōis. s. peni: qz peccat in scdo instāt: r in tertio reprobaf. Et ē quo ad hoc exēplū clarū. Sunt apud vnū p̄ncipē vtputa ducē burgundie duo iuuenes p oia equalēs nūquid poterit sua me-

n d p r b

Introg^o

Aristo. Ap̄ls

3^a ps p̄ clōnis.

3^a p̄lo.

p̄batio

Aristo.

5^a

nō q̄ p̄
deficia
p̄ ē ip̄a
repro-
batiōe.

R̄ō

3° arti.

1° dub.

R̄ō

1° dubi.

R̄ō

3° dub.

ra voluntate vni ordinare ad aliquā dignita-
te. reliquū dimittendo: r si ambo peccent 3 eū
vni⁹ misereri r punire aliū. p3 q̄ sic. Ex quo li-
quide p3 q̄ oēs p̄destinati intelligunt in men-
te dina anteq̄ aliqua reprobef. ¶ Ex quo p3
q̄ ex quo xps est p̄destinat⁹ esse filius dei f3
ap̄sm ad roma. primo. inno xps est p̄m⁹ r iterar
cha p̄destinator q̄ dato q̄ Adā nō peccat-
set adhuc fuisset icarnat⁹: q̄ itelligit p̄desti-
nat⁹ in p̄mo signo: r Adā peccat i sedo. d̄ hoc
in tertio. Et p3 tertio q̄ si stat⁹ in nocētie stetit
nullus hō dānat⁹ genit⁹ fuisset. ¶ Tm̄ vō hoc
p̄destinatiōis r reprobatiōis extat mysteriū.
vt ap̄s ad roma. ii. clamet. D̄ altitudo diuitia
rū sapie r scie dei q̄ icōp̄rehēsbilia sūt iudicia
ei⁹: r inuestigabiles vie eius. iudicia quippe dei
abyssus magis: d̄ de occultis nos diiudicat. ne
ign̄ f3 vba multa: de tāto p̄curatō. p̄fundat d̄
mergamur in p̄fundū. hic sedo terminet artic.

Quantum ad 3^m articuli sunt tres dif-
ficultates iuxta tres p̄clusi-
ones. ¶ P̄ria est. vñ est q̄ de⁹ i p̄destinatio
ne nō h3 in p̄destinato rōnē: h3 tñ i reproba-
tiōe respectu reprobati. ¶ Dico q̄ hoc fac̄ sū-
ma liberalitas. de⁹. n. f3 dion⁹. 4. de diu. no. ē
q̄si q̄dā sol sua d̄ se oib⁹ cōdicans bonitatem: r
ita sicut sol solū h3 q̄ illuminabilia possint lu-
mē sustinere: r tūc ifundat. Sic de⁹ ex sua me-
ra liberalitate aliq̄s p̄destinat nulla ex parte
eorū mot⁹ rōne. nō sic vō extat de reprobatiōe.
nā siquā nō ē decēs sua vitupare signēta nisi
in eis aliq̄ repta rōne. sic deū nō decet cui⁹ oēs
creature signētū existat aliq̄ a sua curia i p̄-
petuis relegare nisi ex pte reprobati sit ratio.

¶ Scda difficultas. vtz rō qua ex pte repro-
bati diuisa reprobatio talē p̄denat carceribus
perpetuis sit affirmatiua vel negatiua. R̄ndē
dū q̄ sic: si sit pctm̄ p̄missionis est affirmatiua.
Si omissiōis negatiua. p̄m̄. f. p̄missio d̄ inu-
stia. scdm̄. f. omissio d̄ delictū. iuxta illud ps.
Delictū meū cognitū tibi feci r iniustitiā meā
nō abscondi. vel dicēdū q̄ semp loquēdo. p̄rie
illa rō est p̄uatiua: q̄ pctm̄ illud i reprobato n̄
est rō reprobatiōis iquātū aliq̄d h3 posituum
si sit peccatū p̄missionis: h3 rōne annexē defor-
mitatis. rursus omissio solā p̄uatiōne nomiat.

¶ Tertia difficultas. q̄re magis ponit p̄de-
stinatio r reprobatio in dina volūtate q̄ in di-
uino intellectu cū ēt dicant sciam. dico q̄ res in
suo e local q̄ vlt^m ei⁹: r q̄ tā p̄destinatio q̄ re-
probatio h3 dicat cognitionē tñ i volūtate p̄plē-
tur cui⁹ sūt vnus r idē actus h3 ad diuersa ter-
miatiua. hinc est q̄ magis p̄prie dicunt in dina
volūtate q̄ in diuino intellectu. Et sic p3 ad. q. q̄
v3. diuina reprobatio sed non p̄destinatio rō-
nem r meritum ex parte exigit reprobati.

Et tunc ad argumenta. ¶ Ad p̄mū mī-
nor est falsa. Acceptio. n. p̄sona
rum a theologis d̄ iniusta p̄rela⁹ p̄sone sup p̄-
sonā p̄p̄ in debitam: cām: sicut dum boni dimit-
tunt inferi⁹ r mali eligunt in p̄relatos aut p̄-
cunia: aut honore: aut fauore: de⁹ at nemini d3
r oēs debem⁹: ei⁹ respectu n̄si neq̄t h̄re inde
bitam cām: r ita si vni dat alteri nō: nō est acce-
ptor p̄sonarū. nos vō sumus mutuo ad inuices
debitores r dei: rō non est sile. ¶ Ad 2^m tā p3
q̄ nō facit sine rōne: q̄ in sedo istātū itelligitur
peccatrix in tertio reprobaf. ¶ Ad 3^m dico q̄
o3 ad electionē p̄eminētū aut eligentis aut
electi: r q̄uis nō sit in electo tñ in eligente ē: r
hoc sufficit sicut de duob⁹ p̄uerts penit⁹ sibi
quis vñi eligeret reliquū nō. Et sic p3 ad. q.
¶ Ex p̄nti vō distōne sicut de p̄cedētib⁹ de
mēte magfi tres eliciunt p̄clones. ¶ P̄ria ē.
p̄destinatiōis cā nō ponit: nec obdurationis
rō q̄rif. Dicit p̄clo q̄ nec p̄destinatiōis nec
reprobatiōis extat in creatura aliq̄ cā vel rō.
Et in hoc deniat⁹ doc. sub. a magfo vt patuit i
q̄ōne. q̄ magfi dicit reprobatiōis non esse rō-
nē in reprobato. o^m dicit doct. subtilis. r doct.
solēnis r eoz sequaces. Et deducit hec p̄clo a
p̄ncipio distōnis vsq̄ ad illud. c. Multi vō de
isto p̄fundo q̄rentes. ¶ Scda p̄clo. vana q̄si-
tio tāntū mysteriū extat occasio erroris duū. Dicit
p̄clo q̄ multi errauerūt nimis curiose istā p̄e-
destinatiōne r reprobatiōne idagantes. r dat
exēplū i littera. Et ponit ab illo. c. Multi vō
de r. vsq̄ ibi. P̄retea p̄siderari o3 vtz oia r.
¶ Tertia p̄. de⁹ p̄sciecia desinit p̄sciecia. h3 in
sciecia semp extat seire. Dicit p̄clo q̄ p̄sciecia
rōne p̄scitoz pōt augeri r minui: sed eadē sci-
entia extat funditus r manet semp. r tertio q̄
idē est enūciabile. de⁹ est incarnādus: r icarna-
tus r icarnaturus r p̄silia: r in hoc passu relin-
quunt eū san. Tho. in scripto hac di. q. 5. Et do-
ctor. deuotus hac di. q. 4. Et ponit hec conclu-
sio ab illo cap. P̄retea considerari oportet
vsq̄ r. ¶ Sequitur in textu.

Tunc aut d̄ oipotētia. Hic
signat di. 42. h⁹
p̄m̄. In qua postq̄ magfi a. 35.
dist. iclusus hucusq̄s de dine scie
egit ifallibilitate: nunc agere ic-
pit de eiusdem potentie summa
maiestate. ¶ Et partit ista pars
in tres partes p̄ncipales. In p̄ma p̄notaf po-
tentie quiditas. In secunda declaratur eiusdē
quantitas. In tertia p̄sentaf potētiāis qua-
litas. p̄ma in p̄ncipio. scda ibi. di. 23. Quidā tñ
de suo sensu gloriāntes. tertia di. 4. 4. ibi. Nūc
illud restat. ¶ P̄ria itēz particula que est p̄e-
sens distinctio in qua a magfo p̄notaf dine s̄b disto

Ad ar^m
Ad p^m
Ad 1^m
Ad 3.
Tres p̄-
clones
d̄ mēte
magfi.
p̄ p̄clo
1° p̄clo.
3° p̄clo.

Nunc aut d̄ oipotētia. Hic
signat di. 42. h⁹
p̄m̄. In qua postq̄ magfi a. 35.
dist. iclusus hucusq̄s de dine scie
egit ifallibilitate: nunc agere ic-
pit de eiusdem potentie summa
maiestate. ¶ Et partit ista pars
in tres partes p̄ncipales. In p̄ma p̄notaf po-
tentie quiditas. In secunda declaratur eiusdē
quantitas. In tertia p̄sentaf potētiāis qua-
litas. p̄ma in p̄ncipio. scda ibi. di. 23. Quidā tñ
de suo sensu gloriāntes. tertia di. 4. 4. ibi. Nūc
illud restat. ¶ P̄ria itēz particula que est p̄e-
sens distinctio in qua a magfo p̄notaf dine s̄b disto

Ad ar^m
Ad p^m
Ad 1^m
Ad 3.
Tres p̄-
clones
d̄ mēte
magfi.
p̄ p̄clo
1° p̄clo.
3° p̄clo.
Text⁹.
diuisio

potentie quiditas diuidit i tres ptes. In pma ostedit magis q po dei est oipotencia. In scda q no dant ei defectibilia. In tertia tante rei signa patet vtilia. pma in pncipio. scda ibi. Sed queritur quo omnia posse dicat. tertia ibi. Sic igitur diligenter considerantibus. Et hec e diuisio etc. C Circa quam etc.

titulus

Utrum dina potetia sic extet possim vt z ad impossibilia extendat. Et arguit q sic triplici medio. C Primo sic. Si. n. po dei ad impossibile no extederet: aut hoc eet rone puationis iportate: in hoc qd dico in. duz dico ipossibile: aut rone substrati politiuu i quo est ista puatio: sed nec sic nec sic. igr deo e possibile ipossibile. maior pz per diuisione sufficie te. sz pbaf minor. pmo q no rone puationis: qz plus opponit enti negatio q puatio: cu puatio reqrat subm actu: negatio nihil. ex. 5. me. z tu non ens subiecti potentie dei in creatione q est de non esse ad esse. igr z puatio. C Scdo pbaf q non repugnet impossibile dine potentie rone substrati puatiuu: qz cum sit positiuu sequeret q non oia essent i potetia obediencia dei: quod est hereticu. C Scdo arguit sic. ois potentia plus potes facere q intellect? nofter concipere se extedit ad ipossibile. Sed dina po est hmoi. igr. maior pz: qz possumus itelligere seu pceptere ipossibilia vt cymera tragelaphu: deum inuistum: z talia. sz minor pz. Luc. i. Mo est ipossibile apud deum oē verbu. i. itellectio. Et magnus basili? dicit. plus pot deus facere q tu itelligere possis. C Tertio ar sic: si potentie dei aliqd esset ipossibile maxie eet pctiu: vt dicere deo ipossibile est peccare: sz hoc est falsum igr. maior pz: qz nil tñ repugnat deo qtu pctiu. qd de se teste Aug. in li. de libero arbit. a bono auertit icōmutabilis: aut nimis couertit bono pmutabili. Sed pz minor: aucte phi dicentis de? z studiosus pot praua agere.

Ar. 2.

Ar. 3.

in op

Micro.

Dearti
cat. q.

p arti.
p teri?
declan
dus.

In oppositum est Augu. lib. 2. ptra faustu. hac sniaz qua dicim? preterita fuisse: de? falsam facere no pt. Et Hierony. ad Eustochiu de uirginitate. cuz cetera possit de? no pot de corrupta facere uirginē. Itē itroducat in. 6. ethicoz. solon seu agathon tragicus. hoc solo prua de?: vt ingentia no possit facere que genita sunt. C In ista. q. tres sunt articuli declaradi. pm? triu terminoz declaratiu?. scds triu pconu positiu?. tert? triu diffi. iuz tres pcones positiu?. C In pmo arti. termini sunt potentia. possibile z ipossibile. pmus termin? e po: vltra dicta de po. 7. 20. 34. 37. di. C Hic noto q sunt tres ternarij potetiaz: pri mus ternari? e po pure actiua. po passiua. z potetia defectiua. p? e q po pure actiua seu pdu

ctiua ab oi sepata iperfectioe. z ista po? of dus ops. vii Augu. in li. de simbolo: oipotete deuz dicim? : qz credim? q oia facies fact? non est. Scda po? di pure passiuua quō noiant phi māz pma pura potetia. i. nihil de se actiue hite potetie. tertia potetia dī po? defectiua sic potentia peccadi: de qua aplo q deo no puenit. de? inqt seipm negare no pot. C Scds ternari? e pmo potetia q ptim est actiua z ptim passiuua: sicut po? ambuladi: z hec est effectiua a deo: sz non in eo formalz: qz cu sit vbiqz neqz formalz ambulare neqz comedere aut bibere. Scda potetia est ptim actiua z ptim defectiua. vt potentia sustinedi pena: z hec qde a deo est sz id qd est pfectiois. scdm vo qd defectu dicit ex vanitate creature: nec e i deo formalz sed effectiue. Tertia e ptim passiuua z ptim defectiua: vt po? moriedi q deo no puenit sed creatis entib? vñ ipse solus hz immortalitatez. vñ huic mo pgruit qd dicit phs. q. me. q. po? aliquoties aliqua dicit quo ad re: sicut q hnt actiua potetia. vñ Huic. teste pmo est ipostu h nomē potetia ad potetes hoies: z ex hinc ad va? translatu. alia vo dicit po? q ad modu dicadi: ex pte tñ rei impotetia e sic potetia moriedi. C Tert? ternari? potetiaz est: qz aliq sunt potetie q dicunt pfectione simplr sicut potetia itelligedi. potetia diligedi. z hec sunt i deo formalz. vñ a diu no Diony. in de di. no. collaudat deus vt itelliges z volēs. Et Arist. in. 2. me. ei attribuit itelligere ne se heat vt dormies. Scde potetie sunt q dicunt pfectione tñ cu iperfectoe z he do puenit femota tñ pu? iperfectioe fm regulā Diony. 7. de diu. no. sicut posse loq: hoc. n. includit z potetia effectiua: z hec e pfectiois: z h ppetit deo: z receptione formalz: z hec arguit impfectione in suscipiete: qz pfectibilitate nec puenit deo. tertie sūt q simplr dicunt puatioez: vt posse peccare: z he fundit? repugnat deo q est actus purus z pfectissimus. C Scds terminus est ipossibilis. vñ noto q fm doc. deuo. h? dist. q. 2. tripl? dī ipossibile. pmo? dī ipossibile pp nature ordiatioez: sicut dī q a puatioe i habitū ipossibilis est regressus. Scdo dī ipossibile p accūs: sicut dī ipossibile est no fuisse q fuerit. z dī ipossibile p accūs: qz rei pterite iquantū res no repugnat no fuisse: sed repugnata e ex pteritioe sibi accidente seu q sibi accidit. qz eē rone ei? diffinitiuā. tertio dī ipossibile sz dī sciplinā: sicut dicim? ipossibile est idē eē albus z no albu: z dī hoc ipossibile fm disciplinā: qz fundat ex pmo pncipio de qlibet eē vel no eē: z de nullo ambo simul: qd e pncipiu cuiuslibz scie seu discipline. C Noto vlti? q ipossibile dī tripl?. Ano mo dī ipossibile fm cās inferioroz: z est id qd est p cōem nature cursuz. vel

p? e po
actiua?
passiua?
3? defecti
ctiua.

2? ternari
rius.

3? ternari
rius.

Diony.

3? ternari
rius.

2? tern?
e polle
boane
tura. i
pote di
triplr

2? clō
pt
ico

ipole sz
cās iste
rioroz. i
pote sz

cas sup
iores. i.
pote vt
e idms

3° teri^o
declan
d^o e pol
sibile.

id ad qd nō pōt se nā extēdere sicut ptus hōis:
ceci illuminatio. creatio at aiay a deo nō dā h
mō impossibilis nāe: qz lz nequeat nā aias crea
re tñ creant fm cōem cursuz nāe a deo. Secdo
dī impossibile fm cōem cursuz nāe a deo. Secdo
dī impossibile vt patebit sequenti dīstōne qd ne hz
ydeā in deo: nec determinat diuina volūtatē: z
his duob^o impossibilib^o modis loquitur Alan^o
in regulis fidei. Tertio dī impossibile vt est idif
ferēs fm vim vocabuli possibilis fm causas ife
riorēs z superiores. ¶ 3° primo est possibile p
op^o ad impossibile dī triplic^o. termino possibile fm
cās inferiores vt gnatio aeris ex aqua: z ignis
ex aere. Secdo fm cās superiores vt miraculoruz
opatio. Nota tñ hic qd oē possibile fm cās ife
riorēs est possibile f3 cās superiores: nō ecōtra:
sicut oē possibile ex opposito fm cās superiores
est impossibile causis inferiorib^o nō ecōtra. Tertio
dī possibile quoddā cōe possibili fm causas i
feriores: z possibili fm causas superiores. Rur
sus. pmo dī possibile fm disciplinas sicut sunt
scibilia. Secdo fm accōs: vt sunt ptingentia. ter
tio f3 nām vt est cursus nālis. Et tñ de 6° art.

2° arti^o
p^o celo.

Quantum ad 2° arti. sunt tres pclusio
nes. ¶ Prima est de poten
tia dei respectu ad possibilis. secūda de poten
tia dei respectu ad impossibilia. tertia de ppara
tione possibilium z impossibilium. pma est hec. Di
potētia dei sic cūctoz a deo est possibilium vt
se sola cuncta possit pducere absoluta. pma p5
dicit qd oipotētia dei cūctoz possibilium alioy
a deo est vt melius videat. Nota qd in rez crea
tōe est hic ordo. Prio in mēte dina pcientel
ligit scia practica. Secdo volūtās dinavult opa
ri fm illā sciaz. z tertio oipotētia exequit qd dī
potētia executiua ab aliqb^o. Tūc pbo pclōnē
essentiali a dina eēntia: aut nō. Si sic habet cō
clusio qd oia possibilis a do p oipo^o ad eē de
ducunt. Si nō aspiciat oia tūc nō d3 dicit oipotē
tia: sed hīc aliqb^o nomē per qd venetef limita
ta ad certa que aspiciet. Letex si aliqb^o habent
eē z nō ab oipotētia dei: qro quō hūit eē: aut a
se: z sic erūt plura pncipia pma z reuertef ma
nich^o: aut ab alio: z cū de^o solū p oipotētiām
sit eē se pducitū: sequitur alius de^o z tā nō dī
eē vnus ds sed plures dij. ¶ Secda p pclusio
nis dicit qd potētia dei se sola cuncta pōt pdu
cere absoluta. pbat ex medio doc. sub. dif. 2. h^o
pni. q. i. in via oipotētie quā aliqb^o hz mō emi
nētorū qdqd certe pfectionis hūit cāe qd pōt cū
illis se sola pōt: sed pma cā est hmōi. igr potest
seipsa pducere qd cū alijs pducit. maior p3. p5/
dero. n. q. cause nō pducūt suos effectus iquā
tum sunt iperfecte: sed pfecte. tō si pfectioz mō
sit in vna cā illa pfectio. sequit qd poterit: h3 mi

In rez
creatōe
ē talis
ordo.
pbatio
pclōis.

2° p^o
clōis.
pbatio
scoti.

nor: patet: qz ad minus scdm ppos est tota cā
cause secunde: z equiuoca: z ita eminenter pti
net eā: cum igitur secunda causa eminenter cō
tineat tertia: z tertia quartā: z sic descendēdo
sequit qd pma ptingebit omnes illas pfectōes
eminenter: qz ptingens id qd ptinget: ptinget z cō
tentum. Dixi tamen notanter absolutā: qz non
pnt in omnibus respectibus. h3. n. producat so
lem: z per solem radiū: z se sola radiū possit p
ducere: nō tñ vt dicat radi^o solis: qz eēt implicā
tio: qz qñ dico radi^o solis: dico qd pducitur a so
le: z tñ exposito sola pma cā producebat. Ex
pma pte pclōnis p3 defectus grā. de may. qui
in pstatu suo in sex qōnibus sup hac dīstōne nī
tis astruere eē essentie ab eterno rōne cāe eēris
z cause finalis i deo. vñ inq^o in 3. q. arti. 2. q. ds
ad creaturā pparat i rōne qdruplicis cāe. pmo
in rōne cāe efficientis. secūdo cause finalis. 3°
cāe eēris. si tñ inq^o sit dīsticta a cā efficiente: z
quarto i genere cause mālīs nō ex qua h3 circa
quā. sic theo^o h3 deum pzo mā vel subo. vnde
addit pnter p totā. q. q. ex quo est finis z exen
plar o3 qd hēat respoñ fundamētālē qd sit real
a pte sui: quo referat ad id cui^o est exēplar z fi
nis z mere necessario iust sibi. Et i prima qōne
hui^o dīst. ar. i. ponit pzo ista o3. 12. fundamen
ta. p3 o^o h^o ex pclōne. ¶ Et corrobora: qz si
de^o hmōi eē reqrat eēn^o necessario ad alud eē
se se hēbit: z sic casu dato p impossibile qd illd eē
destruat destrueret deus. pbat. qz destrueret il
le respcūs fundamētālīs quem h3 ad illud esse
eēn^o cū depēdeat ex fundamēto z termino: z ta
mē est de^o scdm eū. igr sequit rursus scdm euz
qd deus causabit z produceet in esse per illud eē
eēn^o. scdm eum. n. di. 19. q. 7. arti. i. respcūs cā
tur qmaxie ex termino. accipio igr illū respcū
fundamentalem quo referat deus ad vnum esse
essen^o: vt verbi grā. ad esse essen^o hominis: ille
respcūs est deus z terminat ad esse essen^o ho
minis. z habet esse ex eo: quia respectus habet
esse maxime ex termino. ergo deus habet eē p
esse essentie hominis quod est hereticus. vnde
recte in 3. q. arti. i. dicit ipsemet qd non sunt in
rerum natura. z pclusione secūda z alibi. dicit
qd sunt nihil. Et quod dicit primo quadruplex
genus cause i deo respectu nostri de causa exē
plari impugnandus fuisse nisi. ppter mo^o suū
loquendi: quia dicit dīstinguatur ab efficiēte ca
piat secure si pro non: exemplar. n. z efficiētia
pertinent ad idem genus cause. vnde. 2. phyfi
corū. 7. 5. mē. dicitur qd ars z edificator ad idē
genus pertinent cause. Ex quo patet qd nō ha
bet quaternarium nisi in voce: z ternarium in
re. Et quod dicit. quia ex quo est exēplar z fi
nis oportet qd res habeant esse essentie ab eter
no terminans respectum fundamentales tam

Fracti.

Corro
boratio

quadra
plex ge
nus cāe
f3 hēri.

exemplaris q̄ finis. p3: q2 nihil est. ydee. n. i me-
 te dina totu faciūt. Et de illis. 12. fundamentis
 que ponit in p̄ma. q̄ supplicabat credo effice-
 re ciuitatē fecim̄ Hierl: nouaz quā Apoc. 12.
 Joh. in extali posit⁹ vidit q̄. r. fundamētū fun-
 dabat. Sed in op. defecit. illa. n. q̄ternitas per
 ternariū deducta elidit vnico ternario. s. p̄ esse
 ydeale. v̄uale: aut eminetiē. vt p3 i sp̄iciēti. Ex
 sc̄da aut pte p̄clom̄ p3 error phoz q̄ negauē-
 rūt deū posse se solo facere q̄ cū causis alijs fa-
 cit. vñ dicit q̄ se de cause requirunt p̄ p̄per-
 ctione causat: cā. n. p̄ma dicit q2 mere agit ne
 cessario si se sola causaret sp̄ efficiē eglem. p̄du-
 ceret. s3 q̄ cū cā alia causat venit p̄fectio i cau-
 sato ex pte sui: r̄ ip̄fectio ex pte cause sc̄de. vñ
 p3 q̄ alio mō ponit deū oipotētē. alio⁹ theolo-
 gic. dicit. n. p̄mā cām oipotētē: q2 in oēm efficiē
 cōcurrūt: aut mediate: aut imediate. Theolo-
 gi vō q2 se solo pōt q̄ cū alijs facit i absolutis
 vt dictū est: r̄ q̄ dicit q̄ secūde cause requirū
 tur p̄ ip̄fectionē causati. hoc est falsum. p̄-
 ma. n. cā nō natural̄ vt suspiciant s3 libere agit
 tō quātū vult. p̄ducit efficiē: aut p̄fectū: aut ip̄er-
 sectū iuxta voluntatis arbitriū. ¶ Sc̄da p̄clō ē
 de potētia dei respectu ad impossibilia. r̄ est hec.
 dei oipotētia v̄e nāe aspiciūt impossibiliatē ad p̄-
 dictoria nō ferat. P̄ria ps dicit q̄ oipo⁹ dei as-
 picit nāe impossibilia sibi possibilia. Et vt meli⁹
 capiat. noto q̄ aliqd d̄r impossibile triplr. P̄ri-
 mo mō p̄ nāe limitatiōne. sicut de trūco facere
 vituluz ē impossibile nature. Sc̄do d̄r impossibile
 rōne n̄se imaginatiōis: sicut dicerem⁹ duo cor-
 pora eē in eodē loco impossibiles: q̄ ymaginatio
 semp dicit ōm. Tertio d̄r impossibile s̄m illustra-
 tiōne veritatis eterne r̄ ordinem sapie sicut q̄
 duo r̄ tria nō sint quiqz. r̄ duo opposita sil̄ eē:
 r̄ cetera sil̄es quoz opposita in libro vite relu-
 ceāt. ¶ Hoc hito p̄obaf p̄ma ps. qñ sunt due
 potētie ordinate ad iuicē vna sub alia: vna am-
 plior reliqz: nec ab ea depēdēs qd̄ cēset isertio: i
 impossibile: nō d3 cēseri r̄ supiori. p3 i politia. nō
 .n. sequit q̄ si miles nequeat expugnare castz
 q̄ nec rex s3 sic est de nā r̄ dei oipotētia. nā. n.
 nō est nisi qd̄a p̄cipatio dine oipo⁹: r̄ ita stat:
 imo o3 q̄ ea q̄ solū sunt nāe impossibilia: dei oi-
 po⁹ sint possibilia: alio q̄n nō eēt maioris ambi-
 tus q̄ nā. S3 sc̄da ps dicit. q̄ nō pōt facere p̄-
 dictoria sil̄ vera. p̄baf. q̄ sil̄e posset falsificare
 p̄mū p̄nci. m̄. n̄s ē falsuz: vñ tāte est veritatis
 s̄m p̄m. q̄ negātes ore mēte p̄ntent: Et Aui-
 cen. p̄mo meta⁹ inq̄t: q̄ qui negāt p̄mū p̄nci^m
 tū debēt verberari q̄ p̄ntent. nō idē. eē verbe-
 rari r̄ nō verberari. S3 assumptū ps. q2 p̄mum
 p̄ncipiū est de q̄libz affirmatio vel negatio: r̄ d̄
 nullo ambo sil̄. Ceterz q2 iter regulas eterneas
 h̄ p̄ncipiū p̄mū ē: aut de p̄mis. tū tertio: q2 ē di-

gnitas a q̄ positioēs r̄ sup̄pōnes osum depen-
 dēt sciaz: r̄ ita efficiat scia p̄tin^m qd̄ negat p̄ba
 p̄mo posterior. ¶ Ex quo p3 defect⁹ gilberti
 por. q̄ posuit vt inuit Alex. de hal in p̄ma par-
 te sue sūme. collatiōe de pō dei: q̄ de⁹ pōt face-
 re p̄teritū nō fuisse p̄teritū. ¶ Et cū arguit sibi
 auctē Hiero. ad eulochiū. Cū cetera possit d3
 nō pōt de corrupta facere virginē. Rūdet q̄
 nō pōt. t. in hoc nō oīdit pōz suam adhuc: q2
 nulla adhuc corrupta fecit virginē. Et ē i Am-
 bro. sup. Lucā p̄stis loquēdi mod⁹. vbi agit de
 saltatiōe Joh. in vtero matris. nōdū inq̄t erat
 spūs vite: r̄ tū iā inerat spūs p̄phetie. certū ē q̄
 loquēdo simplr Johā. iā vivebat. ex ferie luce
 p3. q2 Elisabeth p̄cepit sex mēsb⁹ aū virginē.
 fetus at̄ aiatur s̄m medicos circa. 46. diez. S3
 itelligit. nōdū erat spūs vite. i. nō apparebat:
 q2 claudēbat in vtero. S3 p3^m ex p̄p̄one: s̄q̄
 retur. n. duo contradictoria esse simul: qd̄ sic d̄
 claratur p̄teritū. n. in quātū p̄teritū nihil ē.
 Si igf p̄teritū faciat de⁹ nō p̄teritū: recte nu-
 tabit non esse in nō esse: si sit mutatio o3 p̄ter-
 teritū esse q̄ mutatio semper requirit vnūz ex
 tremū ena ex q̄nto p̄p̄oz: r̄ ita p̄teritū est:
 r̄ nō ē. p3 assumptū. ē. n. d̄i muta⁹ a sub o i sub-
 iectū: sicut in alteratiōe. Sc̄do a sub o in n̄ sub-
 iectū sicut i corruptiōe. Tertio a nō sub o i sub-
 iectū sicut in gnātione. s3 nō pōt capti quartus
 mod⁹. a nō sub o in non subin: quod esset in p̄-
 posito. Et ad glo. quā dat auctē Hiero. dicen-
 tis nō pōt deus corruptaz facere virginē. i. non
 oīdit. sua falua reuerentia. ista est glo. aurelia
 neū. que destruit textū. Ita dicam q̄ neq̄ de⁹
 de trūco facere vitulū: quia adhuc nō oīdit. r̄
 qd̄ addit de dicto Ambro. dico q̄ nō opz talia
 dicta trahere ad p̄iam in oib⁹: sed sunt p̄te ex-
 ponenda duz occurrunt. ¶ Tertio p̄clō est de
 possibilluz r̄ impossibiliū p̄paratiōe respectu oi-
 po⁹ dei. Licet ad diuinā oipotentiā dicant pos-
 sibilia: veremē tūsimplici nō d̄ qd̄ sibi ipossi-
 bile. p̄obaf p̄ma pars que dicit q̄ oipotētia ē
 possibillum. est. n. contradictio dicere oipotē-
 tiā: r̄ q̄ null⁹ sit possibilis. ¶ Et si dicat: ergo
 possibile sibi n̄det ab eterno in esse essentie: si-
 cut oipotētia eterna est. dico q̄ non o3. sufficit
 enim. p̄ ista possibilitate esse ydeale quo res di-
 cit̄ possibilis: aut ip̄m eē volitū. p̄ductū in esse
 s̄m qd̄ diuina voluntate. de quo di. 4.4. ¶ Et
 si obiētiatur: qd̄ nihil in deo est. ōm omnipoten-
 tie. r̄ cū ē ydeale sit in deo: r̄ illud esse volituz
 seq̄tur q̄ non dicent̄ possibilia. dico q̄ veruz ē
 q̄ nihil in deo est ōm oipo⁹ terminatiue: sed q̄n
 bene significatiue r̄ representatiue non vidēt:
 r̄ isto modo sunt ydee: q2 rep̄ntant res possibi-
 les ad creari per oipotentiā. ¶ Sc̄da ps p̄clō
 nis dicit. sermone simplici: nō debet dici quid

2^a p̄clō p̄nci.

Alex. d̄ h̄al d̄ corru- ta n̄ p̄ face v̄ gūc.

Hiero

3^a p̄clō

Eualu

Arg.

2^a p̄clō p̄clōnis

Auce.

Diony. deo ipossibile pbat. human^o itellect^o debet se
 pformare in vires vitaribus z mo loquidi fa
 cri canonis z bible. unū vt dicat dñi^o Diony.
 id qd dicit. no. q. nō est andēdū aliud loq̄ pter
 id qd sacra canunt eloq̄a. Sed scē lfe deo di
 cunt nihil ipossibile: z ita non dz dicit simplr h
 cē deo ipossibile: z si alicui aliud pateat in alio
 scō doctore pie exponat. assumptū pz l uct.
 nō erit ipossibile apud deū oē vbu: z Et si q̄
 raf. quō sunt talia expmēda. dōm q̄ talia sunt
 iperfecta: aut p̄dictoria: aut defect^o: q̄ deū non
 decēt q̄ summa est vītas pfectissimus in nullo
 deficiēs. Et tantū de scdo articulo.

3° arti. **Quantum** ad 3^m articulo. sunt tres diffi
 cultates iuxta tres p̄clusio
 nes. **1^a** Prima qd est pus attributū: aut scia:
 aut oipō: aut volūtas dicit doctor de uot^o du^o
 scdo l fali. 35. dist. q̄ ista tria potētia. scia. z vo
 lūtas pnt cōsiderari: aut absolute in sua gnālī
 tate: aut inq̄atūz sunt p̄m^o alic^o effect^o. si in sua
 gnālitate cū scia dei sic bonoz z malo: potētia
 z volūtas solū bonoz scia p̄cedit. rurſus cū
 potētia sit scēdoz z nō scēdoz. volūtas aut scē
 doz potētia p̄cedit volūtatē: z sic ordinant h
 magf. p̄mo. n. egit de scia: mō agit de potētia.
 z dist. 45. aget de volūtatē. si aut p̄siderant vt
 sunt p̄m^o alicui^o effectus. sic pō inq̄atūz potēs
 est p̄ma: z inq̄tūz exēq̄us vltima. pus. n. posse.
 scdo scire. 3° velle. z post exēq̄. z sic pz de ordi
 ne hoz. **2^a** Scda difficultas. An aliqd sit alio
 deo possibilē. dico q̄ respectu sui eq̄ facile est
 creare celuz z terrā. sicut pducere muscā: tū q̄
 ad nos magis relucet nobis oipotētia sua in
 magnis effectib^o q̄ in minimis. z sic loq̄ qdā
 glo. sup illo ps. **3^a** Dias dñi in cēnū cātabo. ma
 ius ē de ipio facē piū q̄ creare celū z fraz. qd
 n. h nisi mutatio dexte excelli. **3^a** Tertia dif
 ficultas. q̄ p̄cedūt nāe ordine in mēte dina an
 possibilia vel ipossibilia. Dicit doc. sub. dist. 43.
 q̄ possibilia. videt. n. mēs dina ydeā mulieris.
 scdo videt ydeā capre. 3° videt ydeā serpēf. z p
 has dicit q̄ mulier est possibilis z capra possi
 bilis. serpēs possibilis: z aspicit icōpossibilitatē
 eoz. z tūc est epimera ipossibilis. z sic pz ad
 q. q. v3. dina potētia sic extat possibilū. vt etiā
 ad ipossibilia nāe extēdat.

Ad ar^o **Et tunc** ad argumenta. **1^a** Ad h^o dico
 q̄ potētia dei se extēdit ad ipossibile nāe: z dū
 arguit q̄ ad qd̄z zc. q̄ q̄rit. vñ ē ipossibilitas.
 dico q̄ originat a dino itellectu p̄conciēte
 has rōnes vt incōpossibiles. z formalē ab illis
 rōnib^o. z dū dz q̄ sūt ipossibilia obedibili. p̄ce
 dit: z ita pōt mutare de^o hoz: in leonē: sed q̄
 manēs hō sit leo nō: q̄ talis obe^o nō se extēdit
 ad p̄dictoria. esset. n. hō z nō hō. **2^a** Ad 2^m di
 co q̄ est itellect^o fantastie. z de isto nō ē vcz.

z est itellect^o ver^o z de isto itelligit. z hoc in
 nut deū angelū: nō erit ipossibile apud deum
 oē vbu. vbu. n. est vā itellectio. **Ad 3^m** nega
 tur minor. z ad deū p̄si. dico q̄ itelligit cum
 p̄ditōe vt sit sensus: possēt p̄ua facē si veller: z
 tā aūs q̄ p̄ns est ipossibile. sicut h. si cētū cēt
 minus q̄ 5. essent minus q̄ 10. Et sic pz ad. q.
1^a Ex p̄nti aut dīstōne sicut de p̄cedētibus de
 mente magfī tres capiunt p̄clones. **1^a** Prima
 p̄clō. oipotētia in deo ponitur: ad possibilia
 cuncta extēdit. Dicit p̄clō. q̄ oipotētia dei se
 extēdit ad oia possibilia. Et deducit a p̄ncipio
 dist. vsqz ad illud. c. Sed q̄rit quō oia posse di
 tant. **2^a** Scda p̄clō. nō ē miferi oipō tētiā in
 cī vel mori: nec ē fallacia. Dicit p̄clō q̄ ista q̄t
 tuoz. posse. mori. vinci. falli: miser esse nō p̄pe
 tūt oipotētie dei. Et deducit ab illo. c. Sz q̄rit
 quō oia posse. vsqz ibi. Sic ḡ diligēt p̄siderā
 tib^o. **3^a** Tertia p̄clō. oipotētia in deo dz ex ef
 ficacia: z q̄ nō patit. Dicit p̄clō q̄ iō oipotētia
 de^o dz. q̄ facit q̄cqd vult z nihil patit: Et po
 nit ab illo ca. Sic igit diligēt et. vsqz ad si
 nem dist. **4^a** Sequitur in textu.

Aidaz tū d suo sensu glo
 riātes. Sic signa
 tur. dist. 43. h^o p̄mi q̄ sic p̄tinua
 tur ad p̄cedētes. postq̄ in p̄ce
 dētī dīstōne egit magfī de dine
 oipotētie q̄ditate. nūc agit de
 eiusdē q̄titate. **1^a** Et p̄tis p̄ns
 dīstictio in tres p̄tes. In p̄ma p̄ponit erronea
 opio. In scda ei^o tāgit multiplex rō. In tertia
 clare p̄cludit veri assertio. p̄ma in p̄ncipio. se
 cūda ibi. Itāqz suā opionez. 3^a ibi. Fateamur
 itaqz deū multa posse facē. **1^a** Prima z vltia
 p̄ticulas idiuīs manētib^o. scda p̄ticula in q̄ er
 ronee opionis tangit rō in tres binarios. i. in
 sex p̄ticulas vidit fm triū rōnū binarios. P̄ri
 ma rō btō z iusto ifert p̄positū. Scda in sensu
 isto currit p̄ debitū. Tertia p̄ficere seu dimitte
 re sumit exordiu. **4^a** Quarta cōno p̄nosce capit
 initiuz. **5^a** Quinta aurelij simbolo false p̄cludit.
6^a Sexta p̄fessionuz titulo obscura ponit. p̄ma in
 p̄ncipio. 2^a ibi. Ad dūt q̄qz z alia dicētes. 3^a ibi.
 Adiciūt q̄qz illi dicētes. 4^a ibi. Itē aliud di
 cētes a diūgūt. 5^a ibi. His at illi scrutatores. 6^a
 ibi. Itē in titulo septimo p̄fessionū. **7^a** Et h^o est
 dīstio p̄ntis dist. in gnālī. **8^a** Circa quā zc.

Utrum dina pō finita que facit sic aspi
 ciat vt ad īfinita dirigat. **1^a** Et
 arguit medijs magfī Petri abelardi: 3^a quez
 ista ponit dīstictio: q̄ dina potētia solū possit
 finita facē q̄ facit. h. n. Petrus 3^a petz ipingit.
2^a Reduco aut sua me^o ad tria. **1^a** P̄mo igit
 arguit sic. deus nō pōt facē nisi id qd extat in
 stū. bonuz z debitum. sed soluz illa q̄ facit sunt

Ad 3^m

p̄clōes d mēte magfī. 1^a p̄clō

2^a p̄clō.

3^a p̄clō

Text^o.

Dīstio

dist. 43 Titul^o

Ar. 1.

Diony.

3° arti. p̄dub.

p̄: scia z volūtas.

2° dūbi. R̄sūto

3° dūbi. doc. 1°.

Ad ar^o Ad h^o

Ad 1^m

bona sunt iusta sunt debita. igit illa soluz pot
 facere ita no facere pot nisi finita q facit. maior
 clara est: qz ipse e iustitia nemini inius facies.
 boitas no nocet. lib alitas nemini debet. Sz
 pbaf mior. qz cicta q sunt a mesura pmi mesu
 rant: ex ipso hnt bonitate zc. fm qd ei magis
 appropiquat. Ar. 2. arguit sic. nihil pot de
 nutre aut facere nisi optima z ronabili ca: nec
 pot no pscire q psciuit: sz optia rone dimittit: q
 dimittit. facit q facit. pscit q psciuit. igr solu se
 extedit po: dei ad illa finita q facit. maior pz.
 si. n. teste platoe in thimeo. nihil est in rez na:
 cui: ca legi no pesserit an. qtomagis de ul
 la ca caru de cui: ca oia pti: e. sz minor pz
 illd ps. oia in sapia fecisti. Cofirmaf de pscia:
 qz si aliqd de nouo faceret illud de nouo psci
 ret: ita mutaret. Ar. 3. arguit sic. p auctes. vn
 Aug. in lib. de sim. solum no pot deus qd no
 vult. vn pcludit q no pot aliqd facere nisi qd
 vult: non vult aut nisi qd facit. qz si alia vellet
 z fieret. Et in. 7. pscilio. ad deum loques dicit
 Augu. nec cogaris iur: qz voluntas tua non
 est maior potetia tua: esset aut potentia maior
 volutate si plura posset qz vellet.

Ar. 2.

Ar. 3.

in opm

In oppositu argf auctate magri in
 lfa. vn Augu. in enchi.
 oipotent volutas multa pt face q nec vult nec
 facit. vn Hugo de scd vic. Sic emnitate dei no
 eqt tps: nec imchitate loc: sic nec sapiam sen
 sus: nec bonitate vus: nec potetia opus.

De arti
clar. q.

In ista. q. ad alias pfoz mter sunt tres arti
 culi. Primus triu terminoz expositiuus. Se
 cundus triu pclusionu positiuus. Tertius iux
 tres pclusiones triu diffi. motiuus.

p^o arti.
p^o teri^o
e infinitu

Quo ad p^o articu. tres termini sunt. infi
 nitu. finitum z potetia. Pr
 mus termin^o e infinitu. vn noto q triplex e ihni
 tu. p^o m^o est extesue. 2° m^o itesue. 3° m^o est extesue z
 itesue sil. Infnitū extesue d: tripl. p^o m^o ihni
 tu qritate pti. sicut si daref aq pti^o ihnita seu
 linea p extesione. Scdo d: ihnitū extesue qti
 tate discreta sicut est in nueris q ascēdūt a mo
 nade seu vnitae sup^o in infinitu. z de his duo
 bus infinitis modis dicit p^o in 3. phycoz. In
 finitū est cul^o qritate accipitib^o semp e aliq
 ex accipe. vn fm eū hmoi ihnitū semp extat in
 potetia assumedo vnum post aliud: z nūq in
 actu cōpleto. z dat exēplū de dieb^o olympiadi
 bus q in infinitu pcedūt. qz qlibet āno reuoluū
 tur. tertio d: ihnitū extesue vtute seu potetia
 ad ihnita se extēdendo. p^o m^o passue in mā pri
 ma q se extēdit ad ihnitas formas. scdo actiue
 in p^o m^o efficiēte q se extēdit ad effect^o ihnitos.
 tertio actiue z passue simul: vt intellectu nfo
 seu angelico q est in potetia ad ihnitas intel
 lectiōes: qru extat cā partialis. dicēte Aug. 9.

triplex
e ihni^o

de trini. o^m z potetia parunt notitia. Scdo z
 pncipalf d: ihnitū itesue. z hoc pot intelligi
 tripl. p^o m^o no in actuali exita alicui^o creatu
 re. sicut si ponerem^o caritate ihnitū actu in aia
 xpi cui no est dat^o spūs ad mēsurā. scdo in esse
 qd tatiuo creature. sicut si ponaf vna spēs in
 q pcurat oēs denoiatiōes pfectiōis simplf: vt
 supma a deo creabilis. tertio d: ihnitū itesue
 ue in q de nā sua ois extat pfectio simplf pnci
 pio carēs z sine. Apoca. 1. Ego suz apba z o.
 Et h mō capiedo ihnitū. diffinit ihnitū doc.
 subē. huius pmi. dist. 2. q. 1. In via finis. ihni
 tum est qd aliqā finitū datur fm nullā habitū
 dinē finitaz pscipue excedit. sed vltra oēm assu
 gnabilem habitudinē adhuc excedit: z isto mo
 do solus de^o est imēsus z ihnitus. vn a Dama.
 d^o quod dā pelagus diuina voluntas. Ex quo
 pz vltra summā creaturā creabilem adhuc sunt
 inter cā z dei distātie ihnite seu gradus ihni
 ti. Tertio pncipalf d: ihnitū simul extesue
 ue z itesue. z hic loquendo pprie puenit for
 maliter oipotetie dei que d: ihnita itesue:
 qz est idē realiter cū diuina essentia: z d: ihni
 ta extesue: qz ad ihnitos se extēdit effectus z
 d: ihnitū quasi no finituz: qz sine caret ipsum
 finiete qd maxie cōgruit ihnitio itesue sim
 pliciter cuius magnitudis no est finis. C^o mo
 to vltra de ihnitio fm Alexan. de halis. pma
 pte summe. colla^o de imēitate diue essentie. q
 ihnitū d: tripliter negatiue: pua tiue: z ptra
 rie. negatiue d: ihnitū id qd no est aptuz na
 tū finiri. sicut deus. pua tiue qd de se no est fini
 tum tū aptū natū est finiri. sicut dicunt aliq
 de materia pma q de se no est finita sed finit per
 formā. Cōtrarie vō d: ihnitū id qd hz ptra
 riā dispōne ad hoc vt finiat: z hoc etiā mō de
 d: ihnitus: qz rōne diue eēntie repugnat sibi fi
 nitas. Scdus termin^o est finitū: z d: a fine. 2° teri^o
 idē d: tripliter fm qd finis a quo d: d: tri
 pliciter. vno modo d: finis rei terminus. sicut
 dicit p^o hūs. 5. metaph. cap. de termino. sicut di
 cimus. hic terminat motus seu finit: z hoc mō
 d: finitū oē qd certis claudif limitib^o: aut lo
 co: aut duratiōe: aut suo eē limitato. Scdo d:
 finis idē qd pfectio. Hoc mō dicimus mām ifi
 nitā: qz extat impfecta. hoc mō quāto aliquid
 est pfecti: tāto est magis finitū. i. cōpletū. sed
 hoc modo no loqmur de finitō. Tertio mō d:
 finis vt est cuius grā cetera fiunt. ex. 2. phyco.
 z. 5. metaph. z hoc modo solus de^o est finitus:
 qz caret sine. cetera finita: qz ad ipsuz ordināf.
 Proverb. 16. ppter fectitū oia opat^o est al
 tissimus. C^o Teri^o terminus est potetia dina.
 vltra dicta multa de potetia. hic noto q dina
 potetia in creatōe rez pot capi tripl. vno nō
 p. potentia itellectualis in q sunt ydeales rōnes

qd ihni
itesue.

Dama.

ihni^o tripl
Alca.
de hal.

2° teri^o
e fini^o
z d: a f
ne.

3° dō

3° teri^o
e po.
pō dina
capitur
tripf

oium creabiliuz in ee secomplezo pducte actu dmi itellecto. Secdo capif dina potetia p potetia volutua in q sunt oes determinatoes ptingetiu z ee voluta in tali esse dina pducta volutide. Tertio capif p potetia executua q exequitur rez ee pductoes in ee actualis exiite fm dmi itellecto ee ydeale creabiliu z voluntatis dine determinatoes. Et de ista potentia execuutua loqf semp dubie docet. sub. vt pz in. plogo pmo. q. 5. de praxi. z prae. z in piti di. mbilo. min. tu a suis seqcibz distincta ponit formalf a dmo intellectu z volutate. vii in agelis artikululus est pdistincto q dixerit angeli sua volutate mouere celu. Et tñ de pmo articu.

Quantum ad 2^m arti. sūt tres pclōnes. p^o ē de po^o dei ad infinitū in tēsiue z finitū. Secda de pō dei respēu z finitū z finitū extēsiue. Tertia de potentia dei respectu ad determinatōes volūtatis. ¶ Prima est. diuine infinite oipō nulluz infinitū seu finituz corripit intēsiue. ¶ Prima ps diē q dina oipotētia bz cēseri infinita q nulluz hz terminuz. sz diuina potētia est hmōi. igit est infinita. maior pz ex pmo articu. qz qd finit terminat. Sz minor pz. ¶ An Cris. in qdā homel. dō of opz: qz eius posse nō inuenit non posse. Et corroborat potētie actiue infinitas non repugnat simul. igit simul pnt esse. pbat aūz: qz actiua potētia non dicit impfectionē formalf: nec infinitas: imo ambo dicit pfectionē simplr: vel ad min^o potētia actiua dicit: z infinitas est modus pfectōis simplr: pfectiones aut simplr nō repugnat: qz non essent in deo. ¶ Rursus pnt esse simul aut a se: z sic ff in dina cēntia: z habet. ppo^m: aut ab alio hoc repugnat. iā. n. nō eēt infinita: qz nō se extenderet ad creatiōē sui. ¶ Sz pbat 2° pars. .s. q oipotētia dei pducatur finita solū. oē qd ē in gñe est finitū z limitatū: sed oē pductū diuina oipotētia est hmōi. igit. maior pz: qz ens antēq diuidat in decē pdi^o diuidit in illimitatū qd puenit deo z limitatū seu finitum qd dēscēdit in decē pnta. minor pz ex cōi aucte thcolo goz z pboz. Et corroborat iductiue. ¶ Primo eni creatū seu pductum est finitū p moduz seu respēu ad finē: qz oium creaturaz de^o extat finis: est etiā creatū seu pductum in sua ppa nā finitū. vnde pbs. z. de aia. oīuz nā pstan^m terminus posit^o est magnitudiuz z augmētū. ¶ 3° ps pclōnis dicit q dina oipotētia nullū hz actū inf^m itēsiue. pbat. nā istud creatū aut eēt sub stātia: aut accēs: sed siue sic siue sic esset finitū: qz in gñe. ¶ Corroborat qz oē creatum hz ad pmoz dēpendētia: z ex se neqz stare: qz ex nihilo pductuz est caret infinito bono cēntialf: qz ad min^o diuina essentia q solū trib^o extat cōica

bilis suppositio. igit nulluz tale pōt esse. ¶ Ex parte 2ª pclōnis infero q deficit san. Tho. ponendo solum mām finitari p formā. vt patet in scripto h^o dist. q. 1. Et ampl^o in. 8. dist. 3. pte. q. 1. seu tot^o distinctiois. q. 10. Inq. n. q aliqd finit tripl^o. ¶ Primo mō p dīam pntē. z hoc mō finit gen^o p dīam. Secdo scdm qd recipit in alio. z hoc modo finit forma p mām: qz recipitur in mā. Tertio mō qz recipit: z hoc modo mā finit p formā. z dicit q neutro istoz modorum finit de^o. ideo extat ifinit^o. pz op^m ex pclusionione. mā. n. inquatū mā sequestrata qūoz forma est limitata. qz in genere ad minus reductiue. ¶ Et pfirmat lib. 2. § Faustum videt dicere Augu. expresse q materia in principio fuit creata nuda a qūoz forma. non dubiū q nō erat ifinita. qz tunc fuisset de^o: qz nec ifinitabatur p formā nec p accidens nec p dīam. z hoc est pprimū dine ifinitatis scdm euz. rīdit ali bi q de^o non pōt facere mām sine forma. respōdeat Aug. z dicā sibi q imo euz sit realf distincta a forma. Letex ponit circuluqz ponit materia finitari per formā. z formā per mām. vnde vniūquodqz pūs natura pprimū finitū est. z post modū talem aliquādo hz finitate. aia. n. intellectiua pūs natura qz corpori ifundatur finita est. z ista est finitas p se. z infusa quādā a corpore: sz intrinsecā valde accepit finitate: ita de psmilib^o: z qd dicit de ifinitate diuina q soluz noiat negōne est valde exnēū q modus oīuz diuinoz dicat solā negatōes. ¶ An infinitum lz sit nomē negatiuuz: tñ modus noie intellect^o est recte positū^o ifinitas. s. z est p simile. suba diuidit p corporeuz z icorporeū nō est ymaginādum q angelici spūs sola negōne pstituant quā dicit icorporeuz: qz negatio nō est pstitutiua pstitui ex. 6. topico. sz circulo qmur quādā pprā dīam p hmōi nomē. sic in pposito. ¶ Ex tertia pte pclusionis ego infero q defecit Frac. de mayr. hac di. q. vlti. arti. 3. z amplius. dist. 19. q. 1. per totum: ponendo q deus pōt creare caritate ifinitā intēsiue: qz inquit pōt creare aias ifinitas z cullibz dare caritate: z ita erūt caritates ifinite. z tunc separantur z fiat vna ex eis z erit ifinita. pz oppositū ex pclusionione. lz. n. argumēta pōn^o partē illaz cōclusionis soluz pbat de infinito simpliciter intēsiue tñ pclusio extat generalis. ¶ Et corroboratur. data. n. ista caritate ifinita quero vtrū deus possit creare vniū nouū graduuz caritatis. vel non: si dicat q non: euacuata est potentia dei qd nō bene sonat. si dicat q sic. quero ab eo vtrū sit vniūblis ipsi caritati ifinita vel nō: si sic. igit illa non caret ifinita: qz ifinituz non capit augmētū: nec eo est aliqd mal^o. augmētaret aut ex illo gradu. si nō possit vni

ipugn^o sci thōe

aliqd finit tripl^o pliciter

Lōfir^o Augu.

Aug^o.

iproba. Fracis. 5 may.

Corroboratio

1° arti.

1° pclō pbatio

1° pbatio b^o gñis

3° ps pclōnis

Corroboratio

ri: q̄ro eam. 2. q̄re iste gradus repugnat nō aliū
 nō v̄ nec dāda affirmatio nec negatio. ¶ Cō
 firmat: qz caritas x̄pi fuit maxima a deo creabi
 lis fm̄ maḡm̄ dist. 13. Tū fm̄ istū opinantē su
 it finita. igit non est dabilis caritas infinita. Sz
 dicit qz maḡister loq̄tur de caritate que est in
 subiecto: cuiusmodi fuit caritas christi. illa autē
 quam ponit infinitam nō esset in subiecto. hoc
 nihil est. illa enim haberet inhesibilitatem ad
 sub̄i reducā ad esse qz ip̄erat. alioq̄n frustra
 est. possibile enī posito in eē nullū seq̄tur ip̄os
 sibile. Et qd̄ dicit qz deus p̄t creare aias infini
 tas: p̄cedit. sed tū non sunt creabiles simul infi
 nite. patet manifeste: qz dato quocūqz aiaz nu
 mero deus adhuc p̄t vnā creare. alioq̄n esset
 exhausta potētia sua. Sed dicit. nō videt qz in
 deo sit potētia ad aliqd̄: 2. qz illud nequeat p̄
 ducit. alioq̄n esset illa potētia frustra. Doc. sub
 tilis. 2. dist. h. q. 1. In via oipotentie gratū val
 de ad hoc assert̄ exēplū. pictor enī ex vna par
 te sui h̄z potentia p̄nēdi in pictura albū 2. nī
 grum simul: sed rei nā non patit. sic in p̄posito
 qd̄ dicit illa potētia esset frustra nō seq̄tur. fru
 stra. n. scdm̄ p̄h̄z solū est in eēb̄ ad finē. cuius
 modi non est oipotētia dei. 13. n. infinitū non p̄
 ducit. et in diuina essentia attributū. ¶ 2. p̄ de
 oipotētia dei respectū ad finitū 2. inf̄m̄ extēsiue.
 2. est. sic oipotētia dei extēsiue finitū aspiciet vt
 nullūz infinitū tale ad eē sit ductibile. p̄. n. tā pa
 tuit. sicut. n. a diuina p̄. p̄ducit finitum itēsiue: 2
 ita finitūz extēsiue. Et vt meli⁹ videātur f̄mini
 dī finitū extēsiue. v. g. sicut albedo in eā ma
 ior est q̄ in margareta extēsiue: 2 tū itēsiue
 in margareta maior q̄ in eā. i. in eā magis ex
 tendit 2 latior est: 2 in margareta magis itus
 tendit. p̄bat q̄ alia p̄ qz nullūz finitūz extēsiue
 actus: aut q̄ritate. s. nūeral: aut p̄i⁹ sit. p̄ducibi
 le. def. n. p̄ casum qz de⁹ p̄duxerit aquā infinitaz
 actu. ¶ Tūc arguo ar⁹ p̄h̄. 3. p̄h̄. q̄redo. aut
 partes hui⁹ aque sunt infinitē aut finite. Si fi
 nite. tunc nō p̄stitunt infinitū. si autē sint infini
 te aut oēs aut aliq̄. Si aliq̄ sunt finite 2 aliq̄ i
 finite. tūc infinitū aliqd̄ erit mai⁹: qz mai⁹ est inf
 nitū illud qd̄ h̄z ptes finitas 2 infinitas q̄ illud
 qd̄ est infinitū seu p̄s infinita. si autē oēs sint infini
 te: aut sunt ptes infinite q̄ ad numer⁹: aut quo
 ad magnitudinē. Si quo ad magnitudinem.
 tunc infinito rursus infinitū erit mai⁹. Si quo
 ad numer⁹. tunc nō seq̄t infinitas: qz ēt quelibet
 magnitudo parua hoc mō h̄z partes infinitas.
 Dixi tū notāter actu infinitū: qz de infinito in
 potētia nō est dubiū. Ex quo p̄z qz vltra oēm
 numer⁹ p̄t creari nouus numer⁹ 2 p̄ori attri
 buti 2 vltra oēm magnitudinē noua creari 2
 p̄dicte attribui. vel ad minus q̄libz res creata
 h̄bit summū sui terminatū. ¶ Et si dicat ex

quo de h̄z illa oipotētia infinita ad p̄ducēdū in
 eē ponat. Qui sic dicunt volūt qz euacuet po
 tētia dei 2 repugnat creature 2 repugnat deo
 ¶ Ex q̄ infero qz nō p̄t dari vltimū creabile
 in p̄fectōe. q̄libet. n. dato adhuc gradib⁹ infini
 tis distat a deo 2 sup̄ illud nobilior: 2 itez sup̄
 illud nobilior? 2 sic in infinitū. Et si obijciat de ca
 ritate q̄ v̄ summa sp̄s: 2 tū in x̄po ē in termi
 no. vt patuit in p̄ma p̄clōne. ¶ Dico qz dubiū
 est an nobilior: qat creari caritate. Tū qz doc.
 subti. satis p̄cedit qz sit nobilissima sp̄s q̄li
 tatis: 2 forsan creabilis 2 sit in x̄po in termi
 no: nō tū seq̄tur qz sit sup̄rema simpli sp̄s: qz infi
 ma sub̄a p̄fectior est caritate quo ad eē. ¶ Et
 si obijciat de x̄po q̄ est nobilissimū suppositūz
 in tota latitudine sub e. q̄ est dādū sup̄mū in ge
 nere sub e. Dico qz ista nobilitas in x̄po est ra
 tiōe vniōis p̄p̄. An p̄siderādo humanitates
 x̄pi absolute nobilior est nā angelica illa h̄uā
 nitate: sed vnione est excellen⁹. ¶ Ex q̄ infe
 ro qz defect maḡ Nicolā boneti in sua p̄ria
 ponēdo qz p̄t creari in eodez instāti t̄pis oēs
 reuolutōes p̄mi mobilis. 2 qz de⁹ nullā nouaz
 itez posset creari nisi de iā creatis. p̄z op̄m. Et
 breuiter do clar exēplū qz non est creabilis ta
 lis infinita magnitudo. Accipio cā exēpli vnuz
 circulū infinitū. sc̄ndā in puncto: efficiet fini
 tus: 2 tū nihil remouebit qd̄ repugnaret si eē
 infinit⁹. ¶ Tertia p̄clō est de potētia respectu
 ad suā dēminatōez voluntatis. oipotētia dei
 ad plura se extēdit q̄ p̄cellima et⁹ determinat
 volūtas. An dēterminationē. n. volūtatis dicit
 ita potuit p̄dēstinare iudā sicut p̄etz: po
 test m̄dos infinitos creare. dānatos saluare. 2
 talia infinita: 2 tū nō dēterminauit ista volūtas.
 v̄n scribit. In inferno nulla est redēptio. Et si
 obijciat de traiano q̄ erat dānatus: 2 tū p̄ciūz
 bti Greg. extitit saluat⁹. Nūdet qz nō erat su
 per eū lata sn̄ia dei. p̄ciebat. n. deus post. 300.
 annos bti Grego. p̄ eo orare: cui⁹ merit⁹ vi
 te extitit restitū. 2 egit penitentiā. Sicut de
 alijs multis legit. Ex q̄ p̄z defect⁹ maḡ⁹ isti
 maḡi p̄etri abelardi quez ipugnat maḡ q̄
 dicebat qz deus neq̄t facere nisi q̄ facit: nec di
 mittere nisi que dimittit. p̄z ex cōclusionē. Et
 tū de secundo articulo.

Quantum ad 3m̄ articulo. sunt tres diffi
 ciltates breuissime. ¶ P̄ri
 ma qd̄ est. p̄pe oipotētia dei. Dico qz loquēdo
 p̄pe oipotētia dei dicit has tres potētias itel
 lectū voluntatē 2 executiua: intellectū dirigē
 tem volūtātē dēterminatē executiua exequē
 tē qd̄ dēterminatū est vel dēterminabile. ¶ Se
 cunda difficultas. v̄tri oipotentia sit creature
 cōmunicabilis: qz scribit de x̄po Ath̄. vltio.
 Data est mihi ois potestas in celo 2 in terra.

Cōfir

doc. 16.

2. p̄clō.

Argm̄ p̄h̄.

Infini
tū actu
inf̄mi p̄

Argm̄.

Loz

q̄rit an
nobilit
possit
creari
carita
te.

Argm̄

refolō

Ad

ip̄obu
maḡi
boneti

Ad

3. p̄clō

Ad

Grego
rius.

2. p̄clō
b ma
p̄

defect
maḡi
p̄tri
belardi

3. p̄clō

3. arti
p̄. dub.

3. p̄clō

2. dub

Dicitur qd nō impossibile est qd idē creet seipz.
 ⁊ tamē oporteret si esset cōmunicabilis. Et qd
 dicit de xpo. Diccēdū qd est distributio accōmoda
 sicut eiusdē. 17. cap. **D**ia possibilis sunt credē
 ti. Et sicut dicit. Celi p̄tinet oīa. vep est alia a
 se. **T**ertia difficultas est. vtz opotentia sit
 pfectio simplr. hic dōm qd opotentia pōt con
 siderari absolute inquātū est dīne essentīe attri
 butū: sic est pfectio simplr: sicut est intellect⁹ ⁊
 volūtas. pōt rursus p̄siderari inquātū sub qdā
 rōnis respectu dī ad creaturas. Et sic formalit̄
 nō est pfectio simplr: qz ille respectus rōnis nō
 est pfectio simplr: ⁊ ita est de alijs. scia enīz dei
 absolute est pfectio simplr: sed tamē sub respe
 ctu ad scita nō. **E**t sic patet ad qōnē. q. v3.
 diuina opotentia sic finita aspiciet vt infinitū nō
 pducatur: s3 de parte sui possit.

Nunc illud restat discu
 tiendū ⁊ c.
 Hic signat dist. 44. hui⁹ p̄m.
 In q̄ magis postq̄ p̄cedēt di
 stinctioe dīne potētīe ostendit
 q̄ntitatē. Hic possibilis ostendit
 q̄ntitatē. **E**t dicit p̄ns disti
 ctio in tres ptes p̄ncipales. In p̄ q̄rit an mū
 dus potuit fieri melior. In 2. an modus con
 gruit hēdi potior. In 3. ostēdit. qd potētia vt
 debuit sit inobilior: qz. s. nō mutatur potētia
 dei. p̄ma in p̄n. 2. ibi. Post p̄siderādū est. ter
 tia ibi. Preterea q̄ri solet. **E**t h̄ est diuisio
 p̄ntis dist. in gnālī. **C**irca quā querit.

Text⁹.
 diuisio

3° ubi.

resolo
qōnia

Ad ar.
Ad p̄m

Ad 2^m

Ad 3^m

2° clō
d mēte
magri.

p̄^o clō

3° clō.

3° clō.

Titul⁹
Ar. 1.

Ar. 2.

Ar. 3.

in op^m

Utrum
 det absoluta po^m mundus in o
 dine potuerit fieri melior. Et af
 qd sic triplici medio. **C**irca sic. Illud cēse
 tur meli⁹: cui⁹ partes sunt meliores: s3 ptes to
 tius mundi p̄nt effici meliores. igr̄ ⁊ mundus
 melior. maior p̄bat: qz fm artū quantitātē to
 tius cēset pfectio. qz. n. aīa intellectiua q̄ est p̄
 hoīs nobilior extat aīa vegetatiua ⁊ sensibili
 nobilior bruto existit hō. Sed p̄ma minor. cō
 uertat luna in solē erit melior. vñ **Ysa. 30.** Erit
 lux lune sicut lux solis. ⁊ lux solis erit septēplī
 ceter sicut lux septē diez. lapid̄ in angelo: bu
 ta in homies: ⁊ sic de alijs. Et p̄firmat: qz que
 libet vniuersi p̄tūcula est finita. ⁊ p̄ p̄ns ex aliq̄
 gradu cape pōt augmentū. **C**irca s̄do arḡ sic.
 Si mūdus nō potuit fieri melior aut hoc fuit:
 qz deus nō potuit amplius dare: aut qz creatu
 ra nō potuit ampli⁹ accipere. sed nec sic: nec sic.
 igr̄ mūdus potuit fieri melior. maior p3. ex dī
 uisiōe sufficienti. Sed p̄bat minor. **P**rimo qd
 nō ex parte dei: qz si nō posset meli⁹ facere cēt
 euacuata ei⁹ potētia. S̄do qd nō ex pte crea
 ture: qz si nō sit capax amplioris pfectiōis de
 f sibi a deo ista capacitas. ⁊ sequit̄ p̄positūz.
Circa tertio arḡ sic. Quāto aliq̄d est magis o
 dinatū tāto meli⁹ est. Sed in hoc mūdo pluri
 ma sūt mala iordinata ⁊ varie gentiū tribula
 tiōes. igr̄ mūdus cēt melior: si ista nō essent.
 maior p3: qz bonitas q̄maxime p̄sistit in ordi
 ne: ⁊ hinc est qd sicut bonitas appropria san
 ctos p̄nt: ita ⁊ ordo. **S**ic mior p3 anctē bti Aug.
 in lib. de nā boni. malū. n. ē carētia modi. spe
 ciei. ⁊ ordis. Et p̄firmat de p̄ncipalior pte mū
 di. s. homie. **U**n̄ Augu. super Gen̄. ad l̄kam: ⁊
 est in l̄fa. potuit inq̄t deus talē facere hoīez q̄
 nec peccare vellet. nec posset. ⁊ si talem fecisset
 q̄s dubitat eum meliorē fuisse. q. d. nullus. Et
 ita vñ qd de⁹ potuit facē mūdū meliorē.

In oppositū
 est Augu. in 3. de libe.
 vie tibi occurrerit scias fecisse deuz cām oīum
 bonoz. Et sup̄ illud Gen̄. 1. **A**udit dō cūcta q̄

Et tunc
 ad argumenta. **C**irca p̄mū dī
 co: qd maior extat inspecta nisi
 addat: vel qd esset iustū: bonum ⁊ debitū si fa
 ceret. ⁊ isto mō intellecta illa q̄ nūq̄ faciet cēt
 hmōi si fierēt. dico qd iprozus posuit hic petr⁹
 iste nomē debiti: qz deus nihil nobis debet: s3
 nos sibi. **C**irca 2. dico qd eodē mō. ad maio
 rem qd d3 addit: vel qd ex rōnabili cā dimitte
 ret. si alia dimitteret vel faceret: si alia fierēt: ⁊
 illo mō minor non est sub maiore. Et qd obij
 cit de p̄cientia qd mutaret si alia de nouo p̄ci
 ret: ita patuit sepi⁹ qd non. solū. n. extat mutatio
 in p̄sente. sicut dabat exēplū de radio sup̄ lu
 tum ⁊ christallū. radi⁹ nō mutat. sed lutum ⁊
 christallus. sic in p̄posito. **C**irca 3. dico. ad
 Augu. in de simbolo qd itelligit sic. hoc solum
 non pōt de⁹ qd non vult supra se velle. nō autē
 qd non vult facere. ⁊ ad septimū p̄fessō. Dico
 qd non ē maior potētia q̄ voluntas. qz si deus
 ydētice. ⁊ voluntas pōt alia velle sicut potē
 tia pducere. Et sic p3 ad qōnē. **C**irca p̄senti
 autē distinctione de mēte magri tres capiūtur
 p̄clōnes. **C**irca p̄ria p̄clō est. Dei potētiaz vane
 gloriātes ponunt p̄ serie illā coartantes. Dicit
 p̄clusio qd sunt quidāz vane gloriōsi veluti iste
 Petrus abelardi coartātes potētiaz dei: ⁊ di
 centes vsqz huc pōt deus ⁊ nō plus. Et ponit
 a p̄ncipio vsqz ibi. **I**stāqz suā opionez. **C**irca
 cūda p̄clō. Rōnes varie sic coartantiū posse
 essentīe nō habēt dubiū. Dicit p̄clō. qd ratiōes
 q̄bus iste Petrus p̄bat suā opionem nō hnt
 dubiū. s. latens: qd patēt sunt solute a magi
 stro. Et ponit ab illo cap. **I**stāqz suam opinio
 nem. vsqz ibi. Fateamur itaqz deum multa ⁊ c.
Circa tertia p̄clō. dei potētia potens est cōdere
 multa entia que nō vult facere. Dicit p̄clusio.
 qd deus pōt multa facere que nō vult. Et ponit
 tur ab illo cap. Fateamur itaqz deum ⁊ c. vsqz
 ad finem dist. **C**irca sequit̄ in textu.

fecerat et erat valde bona. Inquit Aug. Singula quae bona in se sed in uniuerso optia. Et ita ut quod nequius mundus fieri melior: ex quo est optimus. In ista ratione ad alias formas sunt tres articuli. Primum triu terminorum expositio. Secundum triu personarum positio. Tertium triu difficultatum iuxta tres conclusiones motiuus.

Bearti culat.

6° arti.

6° terio est potestatis absoluta. quod potestatis absoluta. quod ordinata

Phis.

potestatis absoluta est color ipsa ordinata.

Fractis. 5° may. potestatis ordinatae dicitur. 2° terio declinat. 4° mundus secundum philosophum capit triplis.

Quantum ad 6° articulum. termini sunt potestatis absoluta. mundus. et ordo. Primum igitur terminus est potestatis absoluta. unde noto quod in deo triplis dicitur potestatis ordinata potestatis absoluta. et potestatis ordinabilis. Potentia ordinata dicitur quae leges sequitur a divina voluntate positae. ut sit hic ordo primo determinat diuina voluntas. ois finalis malus dicitur. Secundo ista potestatis ordinata dicitur diuina apprehendit intellectus: quod intellectus ut dicitur in dist. 38. in his potestatis ordinatae dicitur determinat voluntatis diuina. Tertio potestatis ordinata hunc ordinem exequitur. unde philosophus in 1. metaph. dicitur: sapientis est ordinare. potestatis autem absoluta abstrahit ab isto posito ordine a divina voluntate. id est absoluta: quasi ab alio soluta: non quoniam sit tali potestatis ordinata: sed potestatis ordinata: quod ab ordine iam posito abstrahit. unde dicitur sub. de his seu hac duplici loquens potestatis in repositio Aristoteli: et in ordinata reducit nos ad dominum iustitias. potestatis ordinata in deo triu sonat primum in iure potentia iuris diuina dicitur. hoc solum possumus quod ab iure possumus. potestatis absoluta in deo dicitur in iure potestatis dicitur factio quasi. leges non imitat. Ex quo patet quod color intelligitur potestatis absoluta quod potestatis ordinata. multa. non de facto possumus quod non de iure: sed eadem sunt potestatis. non. non. sunt nisi quod illa vna potestatis executiva dicitur ordinata iuncta presupponit tales leges a divina positae voluntate. sicut in iure dicitur potestatis iuris quod vigore iuris utitur. potestatis autem absoluta dicitur in quibus abstrahit ab ordine posito per sapientiam legis: sed non a quocumque ponibilis: quod nequit deo operari nisi sapienter. Tertio dicitur potestatis ordinabilis in diuis secundum fractis. de may. in hac dist. q. 6. et ista ponendo ordo sic ordinare. primo. non. intelligitur potestatis absoluta absolute in quibus abstrahit a secundo dicitur dicitur potestatis ordinabilis. 3° ut actu ordinata: et dicitur potestatis ordinata. Secundo terminus est mundus. mundus apud philosophum solet capi triplis. vno. capitur per mundum archetipum seu extrinsecum ab archetipo quod est princeps et tippus quod est mundus: quasi mundus principalis. et isto mundus nihil aliud est nisi esse reus creabilis seu cognitum seu ydea: ut sunt icoplexa neccia: aut voluntatis determinat veluti primum. et de isto mundo exemplari loquitur Boetius. lib. 3. de plo. metro deicio ad deum loquens. Tu cuncta supno ducis ab exo pulcherrimus pulcherrimus ipse mundum me te gerens sicut imagine formans. Et sic accipiendo mundum dicitur a munditia: quod in tali mundo sine labe aut

vicio decoro existit uniuersus. Secundo dicitur mundus exempli illius mundi exemplaris in deo positi: et sic ab vltimo anglo seu seraphin vltimo ad vltimum et ipsum indiuiduum totum dicitur mundus. Et a philosopho dicitur mundus sensibilis: et dicitur capiti sensibilis. id est intelligibilis: aut sensibilis. praeceita quod ibi sensibilis sit quod dicitur esse ita intelligibilis quod sensibilis. praece dicto. sicut est illud ad philipp. 4. Et par dei quod exupat oem sensum custodiat corda vestra et intelligitias vestras. Et sic capiendo mundum dicitur mundum Aristoteli in lib. de mundo quod misit alexandro. Mundus inquit est quod dicitur decoro per deos: et per deos referuat. vocat hunc philosophus deos intelligentias seu angelos. sicut in ps. De deorum dominus locutus est etc. Et isto modo dicitur mundus a modo: quod a modo exemplari mundo et mensura hunc mundus egressus est. Tertio dicitur mundus inclusum sub globo lunari vbi sunt reus corruptioes et generationes partium. et sic accipit mundus in titulo. de celo et mundo. dicitur dicitur. incipit liber de celo et mundo. per celum. non. intelligitur tota spacia superiora globo lunari. per mundum inferior: et sic dicitur mundus a motu secundum ysidoro. 3. ethic. quod semper est in motu in reus generatione et corruptione. Tertio terminus est ordo. Ordo secundum Augustinum. de ciuit. dei est parium disparitium sua cuius loca tribuere dispo. Si. non. inquit Augustinus. oia eent equalia ita non eent oia. id dicitur parium disparitium. Si enim oia sol: vbi luna. si oia huius vbi leo. et sic de alijs. Nota tamen quod est triplex ordo. scilicet. Episcopi. sic plato fecit sortem. huius. sic cognitio esse cognitum. huius. et huius est triplex loquendo large. primo. origis. sic in diuis praece dicitur filium origine. pfectioe. sicut hoc fecit alin. na solum. sicut aial fecit hocie. a quod. si non. puertit subsistendi etc.

Quantum ad 2° articulum. sunt tres personae. prima est de mundo archetippo seu exemplari. secunda de mundo exemplato vbi quod dicitur mundus sensibilis. tertia de mundo sub globo lune posito. Nota est huius. data pace color neccia potestatis ordinabilis in archetippo mundo locant: ut nequit maior intelligi. per captum huius potestatis. Nota quod in huius mundo sunt tria signa in cognitioe. Primum signum quod diuis intellectus suam infinita intelligit eentia. Et oia intrinseca. et ista diuina cognitio sub huius mo cognitioe mundi archetippum dicitur Terarchia huius modum loquendi dicitur. in lib. celestis ierarch. sic in. pductioe diuina praece totum esse ierarchia trinitatis seu principalis quod id est in latino. Secundo signum cognitioe huius mundi exemplaris est reus ydeale. et in hoc signo ponitur ydea infinite: et in huius signo se oia simplicia deo possibilis. oia posita gnata. oes potes spes. quod sunt infinite afeccedo. unde Augustinus in lib. de ci. dei. cognoscit sapia: cuius non est numerus oes numeros quoniam non est numerus. quod. non. numerus possibilis in deo ydea huius: oes figure que est infinite sunt

2° mo
munda
vno
a mo
3° terio
declinat
dus.
Aug
triplis
ordo
m^o co
do
ordo
m^o co
videt
2° an
6° terio
rog
dei
ple
pio
oni
stion
titi
plic
telli
3° p
dici

ascēdēdo oīa indīfēribilia possibilia sola exī-
 tria z realitate eū se sequentib⁹: excepta in h̄ si-
 gno scdo locant. z in pmo z scdo h̄ signo ē ne-
 cessitas: qz h̄cqd̄ h̄z ydea nō pōt nō ydeari. vñ
 ydee nō pōt nō eē. ¶ 3° signū est determinatio
 dine volitat: z in h̄ signo sūt p eē volitat oīa
 ptingētia: aut pmissiue. sicut mala: aut pta q̄
 cognoscantur a deo: sed nō sunt in deo: vt pz ex
 pdictis: aut pene eē effectiue oīa bella: guerre:
 rez fortune seu casus. z h̄cqd̄ reb⁹ inest ptingē-
 ter vniuersis a supremo spū angelico creabili
 vsp̄ vltimū z īfinū rez indiuiduū. sicut pul-
 chre declarat in suo macrocosmo hermān⁹ sil-
 uestris. ¶ 4° probat̄ igit̄ p̄clo. pmo q̄ sit in mūdo
 archetippo sūma cōcordia. In illo sūma ē par
 a quo cūcta extra par z cōcordia vertuat: s; sic
 est de mūdo archetippo in deo. igit̄. maior pat-
 tet auctoritate p̄hi in pmo posterior vbi dicit.
 q̄ pp̄ q̄ vñūqd̄ tale z illō magis. Et in. 2.
 metaphy. dicit q̄ in q̄libet gñe est dare vñū qd̄
 est maxie tale. Sic in gñe calor igne maxie
 calidū. Sed pz minor auctēta diuini Dion. in
 lib. de diu. noi. c. xi. de pace vere dicit. par dei
 oēm exuperās sensum. mala enī in archetippo
 mūdo cognita bonis cognitio bella nō faciūt.
 Et si q̄rat an ista par sit cōsūtū vel in cōsūtū. dico
 q̄ est cōsūtū lo q̄ndo ydēice: qz tot⁹ mūdus ar-
 chetipp⁹ ē de⁹: s; nō formalr: qz alia ē ydea ho-
 minis: alia angelī: nec ista distinctio tñbat̄ pa-
 zēt: s; mirā facit cōcordia vnitatis. ¶ 2° ps p̄clo
 nō dicit q̄ in h̄ mūdo sūt ptingētia z necia. pz.
 dina. n. cogni⁹ in pmo z 2° signoz extat necia
 rior. S; q̄rat q̄ sūt pncipalī⁹ in h̄ mūdo: an p̄tin-
 gētū cognitio: an necarioz. dico q̄ necarioz.
 dato. n. q̄ ab eīno de⁹ disposuiss̄ eē se nihil p-
 ducē: cuiusmodi sunt ptingētia adhuc in ipso
 mūdus lateret pulcherrim⁹. vñ hic aduertēdū
 dan̄ doc. deuoti h̄ p̄mi. dis. 39. q. 3. Solet dei
 triplex distingui cognitio: seu boni seu mala. 3°
 h̄ solū bōa in mūdo sūt seu mūdi sūt archetippi
 1° dī scia visiois. z sic hoc mūdo oīa p̄terita.
 p̄ntia z futura cogitū: seu bona seu mala. 3°
 dī notitia simplicis itelligētē. z sic oīa possā
 ad itra z ad ex: s; nūq̄ sint h̄ mūdi archetip-
 pi. Ex q̄ pz q̄ h̄ mūdi archetippi de ptingētī-
 bus sūt āgelice iter eos reuelatōes: z ad nos
 disponunt z varie iter eoz locutōes. ¶ Tertia
 ps p̄clo dicit: q̄ in h̄ mūdo archetippo uēq̄t
 maior itelligi in sua locatōe: ita qd̄ lz in suo lo-
 catōe. pz: qz sapētissim⁹ artifex in seipso q̄
 maxime nihil relinq̄t iordinatū. h̄mōt mūdus
 extat de⁹ q̄ est sapētissim⁹ vt adhuc eū pdi-
 cant p̄hi. igit̄ maxim⁹ ordo in illo ē mūdo. Ex
 quo pz q̄ si alia facēt q̄ facit ex pte sui nō eēt
 melior ordo. ¶ Ex scda pte p̄clonis infero. q̄
 defecerūt Democ. z Emp. z ceteri atiq̄ p̄hi q̄

rez. puidētia negauerūt in deo: s; cuncta neci-
 tatē ex pte posuerūt in v̄t declarat Arist. in. 2.
 phycoz. o^m pz ex p̄lone. nec. n. solū cadit ar-
 boz: nec capill⁹ d̄ capite absq; dei regunie sin-
 gulari. ¶ Et si q̄rat an sit b̄tudo i isto mūdo
 archetippo. dīe vñ q̄ sic Aug. i. li. 83. q. q. 46.
 S; dōz q̄ itelligit ydēice: qz est dō q̄ est b̄tudo
 do p̄ essentia: vel p̄cutiue: qz ad visioē dine
 eētēte p̄fectē ist⁹ mūdi visio. ¶ Et si q̄rat: an
 q̄lz vidēs dinā eētētia mūdū videat archetip-
 pū. Dico q̄ nō ē necē: imo nō fit: qz tūc in celo
 cessarēt reuelatōes cū h̄at de illo mūdo: z q̄lz
 videat dinā eētētia: qd̄ tū negat in. 5. celestis te-
 rarechie din⁹ Diony. z patebit in scdo. ¶ Et si
 obijctat ex regula topicoz: q̄ potēs pl⁹ pōt z
 min⁹. sic h̄ lex possit expugnare castrū. q̄ z mi-
 litē. Dico q̄ illa regula z i cā totali seu ad mi-
 nus pncipali. b̄tū āt in p̄tia nō ē toto cā dine
 visiois: s; nec pncipalī s; dō. iō nō currit. ¶ Et
 si q̄rat ad quā cognitōez p̄tinet visio h̄ mūdi
 archetippi: aut ad matutinā: aut ad vespinā.
 dico q̄ ad matutinā: qz vñ in vbo diuo qd̄ dī
 exēplar z ars rez: enī visio extat matutina. vt
 declarat Aug. sup̄ Gen. ad lras. ¶ 2° p̄clo ē d̄
 mūdo exēplato seu vñ rez eēt ex̄ p̄m: z ē h̄. Et
 si mūdi exēplato q̄lz ps fieri potuit melior: or-
 do tū ē maxim⁹. ¶ 3° probat̄ q̄ ad p̄mā p̄tē. s. q̄
 q̄lz ps mūdi potuit fieri melior. deduco. lapis
 potuit a deo creari h̄: h̄ āgelus: āgelus p̄f-
 etior. igit̄ zc. ita deducēdo i singulis. ¶ Moto
 tū q̄ p̄tes vniuersi seu ist⁹ mūdi ex̄ti p̄nt cōsi-
 derari triplī. pmo i suo eē q̄ditatiuo reman-
 te. z sic nō potuerit effici meliores. Si. n. vni-
 gradus p̄fectōis adderet sp̄ti iam eēt variata
 sp̄s: z ide ē q̄ p̄hs dicit in. 8. metaph. q̄ sp̄s
 se h̄nt sicut nūeri. sic q̄libet vnitās addita nūe-
 ro p̄cedētī variat nūeri sp̄s: ita in p̄p̄bus. vñ
 gra exēpli. si grad⁹ p̄fectōis hūanitatē adderet
 leōi nō eēt lex p̄fectio: leo: qz iā nō eēt leo sed
 h̄o. ¶ 2° p̄t p̄siderari i eē q̄ditatiuo simplr vel
 eē ex̄ti. Et sic p̄nt effici in eliores sic deductuz
 est. naz lapis potuit effici leo: z leo effici h̄o. z
 tūc nō ē dubiū q̄n fuisz p̄fectior. ¶ 3° p̄nt p̄si-
 derari h̄m eē acēntale: z sic eēt potuit q̄lz res ef-
 fici melior. Si. n. lucifer cū suis āgelis nō p̄e-
 cassz dubiū nulli q̄n melior fuisz. ¶ Et si q̄rat
 an vn⁹ tot⁹ mūd⁹ possit effici isto vniuerso p̄f-
 etior. dico q̄ nō vn⁹ sol⁹ so^m: s; īfinitū latitāt in
 mēte dei isto mūdo ex̄to p̄fectiores. Et si h̄ in-
 tellēxissz democ. q̄ posuit īfinitos mūdus actu
 recte itellēxissz. ¶ Et si q̄rat q̄r ille. tūc 2° mū-
 dus ad istū se h̄bet. dico q̄ eēt pose q̄ q̄lz illi⁹
 mūdi sp̄s a q̄lz h̄ mūdi distigueret. ¶ Et si
 vltra q̄rat vbi eēt. dī q̄ sup̄ q̄lz celi p̄tē possit
 collocari: aut ad meridē: aut ad septētrionē.
 orietē: seu occidētē. sic h̄z p̄magiatōez albuma

ti z epe
 doctis:
 z atiqz
 p̄p̄oz.
 Augu.
 Dubiū
 replica
 Solo
 2° p̄clo
 pbatio
 nō q̄ p
 tes vni-
 uerū p̄nt
 p̄siderari
 triplī
 2° mō.
 3° mō
 Dubiū
 R̄io
 aliū du-
 bium.
 R̄io

1° sig^m
 pbatio
 2° ps p̄-
 clōnis.
 cogm^o
 dei tri-
 plex: ap-
 probati-
 onis: vt
 sc̄iō: no-
 titia si-
 plicis i-
 telligē-
 3° ps p̄-
 clōnis
 4° ps p̄-
 clōnis

Libri primi

far i suo itroductoio sup astrologia. sub ped i
 b^o nris sunt hoies q^o dicunt antipodes. **C** Sz
 tuc surgit dubiuz. quo possimus de illo mudo
 here notitia. dico q^o reuelatiob^o angelicis vel
 dina. **C** Et si q^oraf. si in illo mudo eent hoies:
 nu^o ad peccate peccasset. dico q^o no: q^o n^o h^oris
 sent pctn^o sicut nec ee huanitatis ex ada. Sed
 dato q^o de isto v^otute dei fuissent in illu transla
 ti. sicut Enoch z Helyas in paradisum terre
 stre. vtz xps moriedo in isto mudo illos rede
 misser. Dico q^o potuit no soluz. p isto mudo: sz
 p infinitis si eent. nec oportuisset eu in aliuz ire
 mudi vt de nouo moreret. **C** Ex quo pz defe
 ctus grauis orige. in periarchon dicetis xpm
 itez moiturz p demoiob^o. pmo falsum est: q^o ia
 non moriet xps. **2^a** xps resur. a mor. iam non
 mo. zc. scdo falsum est: q^o no sunt demoes redi
 medi. **3^a** Ath. 25. Ite maledicti in ignem eter
 nu q^o paratus est diabolo zc. **C** Scdo ps pcto
 nis dicit. q^o mudi exeti ordo extat maximus.
 Et vt meli^o videat pcto. **N**oto rez triplice or
 dine. pm^o est rez h^o mudi exeti ad mudi ar
 chetippiu q^o est de^o: z certu est q^o in isto ordine
 no potuit mudi exeplat^o melioz fieri: q^o non
 potuit ad melioze fine ordinari q^o ad deuz. or
 do rez scds est entiu iter se: z iste est optimus
 et. teste. n. Aug. totu vniuersu extat velut qb
 da carne pulcherrimu. Sicut. n. in vno versu
 qlibet sillaba sic collocat in suo ordine. vt ibi
 de meli^o sit q^o alibi. z si alibi poneret^o sus cor
 ruperet. sic in vniuerso to^o melius collocat sol
 in suo orbe q^o in celo mercurij seu lue. **2^a** Del^o
 ho^o p nuc in terris q^o in celis. vñ Augu. super
 Joh. inqt q^o sicut angelus optime in celo: sic
 omniculus optime in lino. **C** Et si dicat nuqd
 eent duo soles: aut luna ita calida sicut sol:
 eet ordo melioz. tunc. n. no tata vigeret in hyc
 me tepestas. Dico q^o q^o sic psiderat vniuersum
 impfecte psiderat: nec toti^o attedit vniuersi ra
 tionē. solis. n. multiplicatio p^ouotione induce
 ret. sicut z in fabula ceres ponit clamare ad to
 ne de regimie phaetontis in. 2. metaphy. quia
 equos solis nimis appropinquabat terris. cessa
 ret sanitas cor^o z breui^o imesum vniuerso af
 ferret malu. Si rursus lna h^oet claritate solis
 vbi luna ia no eet. **3^a** fm Augu. in lib. 83. q. si
 oia sunt eq^olia ia non sunt oia. vñ ad hec valde
 gratu affert docto: deuo. hui^o dist. q. 3. ex^o. in
 citbara. n. aliq^o chorde pnt ita disponi vt maio
 re sonu faciat: sed si oes no disponant p^oformi
 ter ia cessabit melodia. **C** Et si q^oraf. q^o est te
 rarcha toti^o mudi hui^o exeplati. ddm q^o si fiat
 sermo de terarcha extrinseco est deus. Ex quo
 pz q^o deus non est de esse intrinseco vniuersi: z
 hic est modus loquedi Diony. q^o ipsum vocat
 super ens. sup bonu. sup iustu. z sic de alijs. Si

aut fiat sermo de intrinseco. tunc serarcha vni
 uersi loco ad huanitatem sua extat xpo: no q^o dez
 per nam sed per gram. **C** Et si q^oraf. q^o erat p
 nam hoc est dictu cui^o erat na nobilior. dicunt
 aliq^o q^o lucifero: cui^o ois lapis pctosus opimetu
 fuit. **C** Et si q^oraf vtruz sit adhuc terarcha vni
 uersi iterior. ddm q^o lz fm sniam bti Diony. in
 4. de diu. nomi. adhuc sunt nalia itegra in de
 monibus tui offuscata sunt. vñ loquedo. ppe te
 rarcha dz here cu^o pcellentia nate et pcellentiaz
 g^o q^o deficit lucifero. vñ simplr fatendum est
 ddm nfm telum xpm toti^o vniuersi nfi esse te
 rarcha excellētissimuz rone siq^o de dimitatis est
 terarcha exterior. rone aut huanitatis cu gra
 est terarcha iterior. Et de his duobus ordi
 nibus. s. rezuz iter ser: ad duce fen terarcha loq^o
 Aristo. in. 12. metaph. vbi dat exep^o de exerci
 tu: vbi est duplex ordo. s. partiu exercitus ad
 uice z dispo. z exercitus totius ad suu pncipē.
 pmus ordo. s. rez iter se arguit sapientia dei q^o
 taz subtiliter vniuersum disposuit vt qlibet res
 optime suo loco pueniret: vt sicut in hoie me
 lius locat oculus in capite q^o in pede: sic de
 alijs. sic in vniuerso. **C** Scds ordo est bonita
 tis q^o cuncta in se ordinant. aliq^o est soli sicut
 lapides. alia p esse z viuere sicut arbores. alia
 per esse viuere z sentire. sicut bruta. alia p ee vt
 uere sentire z itelligē. sicut hoies z angelos.
C Tert^o ordo est rei ad ser: hic est et optim^o
 de selz aliq^o creatura eu veritat: sz tuc in aliuz
 ordine relabif. vt iqt Hoc. **C** Tertia pcto est
 de mudo sub globo lue pstituto. z est. sub glo
 bo lune nshil sic inordinatu censet q^o n optime
 optimo do disponat. **C** 2^a ps dicit q^o aliq^o
 de se sunt io: dinata sub globo lune. pz ad sen
 sum de pctosq^o pnat ordine. pz et de pncipatu
 fatuoz sup sapietes: de iniq^o bonis dniantib^o:
 q^o tagit Ecces. Vanitas vanitatum z oia vani
 tas. Etiaz in reb^o naltibus q^o destruant induit^o
 de se inordinatoez dicit: q^o ignis agat in aerē:
 z aer in aqua. z sic de alijs. sed pbat minor au
 ctoritae bti Augu. q^o de ciui. det. Nulluz ma
 lu in suo orbe de^o pmitteret nisi ex malis bona
 eliceret. Et in enchiridion. malu suo loco po
 situ eminetius comēdat bona. vñ ex respectu
 maloz boni magis apparēt: cui^o rei dat exem
 plu Aug. sicut nigrū suo loco in pictura posi
 tu facit appere magis albus: z tñ nig^o est inf
 mus color. vñ Eccle. 32. Cōtra vitā mors. Cō
 tra bonū malū. vñ 3° vñ. Et duo 3° duo. sic i
 tuere in oib^o opa altissimi. Si rursus deessent
 mali mudo vbi sed^o patia: ita q^o pctā aut p pe
 naz ordinant: sic latro meli^o est in pctabulo q^o
 in ciuitate: z dānati in inferno q^o in celo: aut. p^o
 ciunt sic mali iuuant bonos ad meritū. In nā
 et gnō vni^o est corruptio alteri^o: z ecōtra. Ex

Dubi^o.

refolo

Stitas
ipi^o or
genis

2^a para
pctois.
triplex
ē ordo
rez.

Aug^o.

refolo

Augu.

introg^o

2ª ordo

3ª pctō

quo cludif q nullum malum quodcuq acci dere pot inter nos qn ordinet ad melius. Et si qrat de ierarcha hui mundi. di q exterior est de interior: fuit ho in statu innocētie in para dīso terrestri. vt declarat Grego. nazan. Et ad huc est qm maxime dum est in statu gratie. Et tñ de secundo articulo.

3° arti^o p^o dub^o **Quatum** ad 3^m arti. sunt tres difficulta tes. C Prima. an mūdus ar chetipp^o pcessit duratione mūdus exemplatū. dico q sic. nec potuit sī duratione esse mūdus exemplat^o cum archetippo. sicut nec creatura creatori cōtri. C 2ª difficultas. si indiuidua sūt ptes essentialē vniuersi. dico q non soluz spe cies r gñā. nisi dicat exceptio qm maxie de xpo r eius mfe scissima sub dubio relin^q. C 3ª diffi cultas. si in nfo mundo potuit de^o creare māz mundā a petō originali. C Rñdit san. Tho. in scripto hac distm. q. 3. in rñsione argu. q sic. iō dicit de facto cā fuisse mūdā a petō origina li r actuali. vide locū. Et sic p3 ad qōnē. q. v3. dei potentia absoluta iste mundus potuit fieri melior quo ad partes seu accidentales seu es sentialē sed non quo ad ordinem.

Ad ar^o Ad p^o **Tunc ad** argumenta C Ad p^m dico: r accidētali q ad eē r nō rōne ordinis. Et isto mō dico q de^o posset in īfinitū meliorē mūdus facere q3 sit iste: sed nō eēt eusdē rōnis cū isto: s3 dico q iste in suo ordie ē optime ordiat^o: l3 nō videam^o nec posset meli^o ordiari. C Ad 2^m di co q ista impossibilitas q nō possit iste mundus meli^o ordiari qm maxie quo ad ptes cēntiales ē originalr ex vīno intellectu apphēdēte mere ne cessario eē rez ydeale ad cui^o exemplar fit iste mūd^o. formalr at a seipso: sic repugnat forma liter hoi q sit leo: nec addi pōt sibi qcuqz perfe ctio cēntialis qn mutat spēs eius. Nec dz dici ex hū euacuata potētia dei: qz ad iposibile nul la extat pō. C Ad 3^m dico. q l3 plurima i nfo mūdo fiāt mala: r malū de se puet ordinem: tñ ista mala optie ordinant: s3 nō videm^o. Et dat exēplū Aug. in li. i. p̄ faustū. vadit q3 in domū carpētarij r videt tot infra. nescit de q sermūt attū nō sunt frustra carpentario q de quolibet scit vti. sic in pposito. vñ nec vna musca frustra est i mūdo r sine cā. C Et ad pfirmationem de hoie q fuisset melior si fuisset ipeccabil. dico q vix ē i se. tñ i ordie vniuersi nō. pp nēpe pctm quot bona venerūt i mūdo: q̄t martyriū patien tie: q̄t experimēta bonoz: vñ r qdam dicunt: q si Adam nō peccasset xps incarnatus nō fu issēt. De hoc i tertio. C Ex pñt at dīstōne tres eliciunt p̄clōnes. C P̄ria. supma bonitas pot pducere meliusqz facē cunctas res p̄ditas. Di cat p̄clō. q de^o potuit quālibz rē facere melius

q̄ fecit. Et ponit a p̄ncipio vsqz ibi. Post hec p̄siderādū. C Scda p̄clō. mō melior pot edū ci res r p̄fectiori atqz p̄duci. Dicit p̄clō. q de^o potuit res facere meliorū mō q̄ fecit. Et ponit ab illo. c. Post hec p̄siderādū ē. vsqz ibi. P̄re terea queri solet: vtz deus. C Tertia p̄clō. vbi potētia est imutabilis sicut cēntia. Dicit p̄clō. q dei potentia est imutabilis ita q illa que ab eterno potuit adhuc pōt. Et ponit ab illo ca. P̄terea q̄ri solet. vsqz ad finem dīstinctiōis. C Sequitur in textu

1° p̄clō.
3° p̄clō.

M Am de voluntate dei p̄ sen sus nū imbecilli tate rē. C Hic signaf di. 45. hū ius p̄mi que sic p̄tinuat ad p̄ce dentes. Nā post q̄ a. 35. di. iclusi uo egit magi p̄mo de dine scie infallibilitate vsqz ad. 43. dīstōnē. Scda de oi potētie summa maiestate a. 43. exclusiue vsqz huc. Nūc tertio hac. 45. di. vsqz ad p̄mi hū p̄ple mentū de sanctissima dei agit volūtate. C Et diuidit ista p̄s tertia h^o tertij tractat^o in tres ptes p̄ncipales. In p̄ma dine volūtatis ponitur rō. In scda p̄tes p̄tatis p3 ipletio. In tertia nō s̄re putatis secū vñtio. s. quō dz volūtas n̄ra sue p̄formari r vñtri. p̄ma i p̄ncipio. scda ibi. di sti. 46. Hic oriz quō dēn est rē. tertia ibi. disti. 48. Scid dū quoz est q̄ aliqñ rē. C P̄ria ite rā p̄tcula q̄ est p̄ns di. in q dine volūtatis ponit rō in tres ptes diuidit. In p̄ma dina cēntia volūtas dī. In scda reficēs oia sancte p̄ponit. In tertia noia varia h̄fe scribit. p̄ma in p̄nci pio. scda ibi. Itaqz sūme bona volūtas. tertia ibi. Hic nō ē p̄mittēdū nob. C Duab^o p̄mis p̄tib^o idiuisis manētib^o. Tertia p̄s in q volun tas dina noia varia h̄fe scribit in tres sciditur ptes. In p̄ma aperit vītas volūtatis de bñpla cito. In scda seqtur q̄ ditas signi in sensu mysti co. In tertia addit breuitas dicto epilogo. scda ibi. Aliqñ vō fm quādā dicēdi figurā rē. tertia ibi. Quisqz igit supra posita sūt. C Et h est diuisio presentis dīstinctiōis in generalī. C Circa quā mouetur talis questio.

Text^o
diuisio
s̄ dīstō

Ad 3^m **Utrum** dei volūtas sanctissima signo r beneplacito rectissime diuidat. Et af q nō trīplici medio. C P̄rio sic. nulluz signū dz in noie cū signato p̄reire: s3 de p̄cepto seu p̄hibito: r sic de alijs q̄ sunt signa cō ueniūt in noie cū diuina voluntate. igit nō sunt eius signa. r ita nō diuidit i ea. maior p3. qz cir culus an tabernā qui dī signū vni: nō dī vniū. Sed mior p̄bat ex illo. P̄bat. 15. Quicūqz fecerit volūtate p̄ris mei q̄ in celis est ip̄s emus frater r soror r mf est. Certū est q̄ hic accipit volūtate p̄ eo q̄ p̄cipit aut p̄hibet. C Se cundo arguitur sic. qñ sunt aliq̄ due dīe aliq̄

dei volūtas sanctissima signo r beneplacito rectissime diuidat. Et af q nō trīplici medio. C P̄rio sic. nulluz signū dz in noie cū signato p̄reire: s3 de p̄cepto seu p̄hibito: r sic de alijs q̄ sunt signa cō ueniūt in noie cū diuina voluntate. igit nō sunt eius signa. r ita nō diuidit i ea. maior p3. qz cir culus an tabernā qui dī signū vni: nō dī vniū. Sed mior p̄bat ex illo. P̄bat. 15. Quicūqz fecerit volūtate p̄ris mei q̄ in celis est ip̄s emus frater r soror r mf est. Certū est q̄ hic accipit volūtate p̄ eo q̄ p̄cipit aut p̄hibet. C Se cundo arguitur sic. qñ sunt aliq̄ due dīe aliq̄

Titul^o
Ar. 1.
Ar. 2.
k

ad p̄fir matōz

h^o p̄clō

eōe diuidentes nunq̄ p̄tētum in vna dīa seu
ip̄amet dīa d̄z sub alia rep̄iri dīa. s̄z volūtas
beneplaciti rep̄it in volūate signi. igr̄ nō diui-
dunt diuinā volūtatē. maior p̄z ex. q̄z. n. ant
mal diuidit̄ in rōnale z irrōnale: nūq̄ aliqd̄ cō-
tentū sub rōnali rep̄iet sub irrōnālī. mior p̄
bas. Alioquin: si diuine volūtatē non placēt b̄n̄
signū dīne volūtatē esset falsum. Sicut v̄ri-
na extat falsa q̄ moribū nō representat. T̄r-
tio arguit sic. nullū simplr̄ indiuisibile p̄t̄ di-
uidi: s̄z diuina volūtas est simplr̄ indiuisibilis:
igr̄ neq̄t diuidi in signū z beneplacitū. maior
extat de se nota. est nepe o^m in adiecto q̄ sit ali-
quid simplr̄ indiuisibile z q̄ diuidat. S̄z probat
mior. q̄z ita simplex est diuina eētia sicut volū-
tas z econtra. cum igr̄ diuina eētia sit simplr̄
indiuisibilis. igr̄ z diuina volūtas.

Ar. 3.

in op^m

In oppositum est maḡ in l̄fa diuī-
dens volūatē dīnā
in volūtatē signi z volūtatē beneplaciti. v̄n̄
de volūtatē b̄n̄placiti scribit̄ ad Roma. 9. vo-
luntati ei⁹ quis resistet. T̄terz d̄ volūtatē signi
Regi⁹ p̄pha dicit. Magna opa d̄n̄i: exquisita
in oēs volūtatē eius.

Bearti
culat.

p^o arti.
p^o teri⁹
volūtatē
que p̄z
tripli^r.

3° mō.

3° mō

In ista qōne ad alias pariformit̄ sunt tres
articuli declarādi. prim⁹ est triū terminoz ex-
positiuus. sc̄ds triū p̄clōnū positiuus. tert⁹ triū
difficultatū iuxta tres p̄clusiones motiuus.

Quo ad primū arti. terminū sūt volūtas.
beneplacitū. seu volūtas bene-
placiti. z volūtas signi. T̄ prim⁹ igr̄ termi-
nus est volūtas. v̄n̄ v̄tra ea que de volūta-
te. 10. di. dicta sunt. Volūtas d̄z tripl̄. vno mō
d̄z volūtas quicūq̄ appetit⁹: seu sensitiu⁹ siue
rōnalis: seu creatus: seu increatus. quō accipit
volūtatē doc. sub. in. 3. dist. 17. vbi distiguit tri-
pl̄icē volūtatē in xpo. s. volūtatē icreatā. vo-
lūtatē rōnalē z creatam z appetitū sensitiuus
quē q̄n̄q̄ vocat volūtatē. h. n. mō z h̄z vsus: di-
cimus. n. h̄ic canis vult comedere: cū t̄n̄ nō ha-
beat nisi appetitū sensitiuū. T̄ sc̄do d̄z volun-
tas appetit⁹ rōnalis creatus solum: z hoc mō
diffinit̄ Augu. volūtatē in lib. de libero arbi.
volūtas. n. in q̄t̄ est rōnalis motus sensui p̄si-
dens z appetitui. hoc. n. mō volūtas est anie
nse regina iperans ceteris potētīz vt p̄sequā-
tur aliqd̄ aut fugiat. v̄n̄ idē Aug. alū volūta-
tē istā diffiniēs in li. de duab⁹ aiab⁹ dīc. volū-
tas est animi mot⁹ ad aliqd̄. p̄sequēdum vel fu-
giēdū: iō d̄z volūtas a volūbilitate: q̄z nūc vol-
uit in fuga nūc in p̄secutiōe. T̄ tertio mō d̄z
volūtas. p̄ quodā cōi appetitū v̄niuoco deo z
creaturis. z hoc mō diffinit̄ volūtatē doctor
irrefragabilis in p̄ma pte summe. colla⁹ de vo-
lūtatē. Volūtas est v̄s cognoscēs dīa sui act⁹.
p̄ h. n. q̄ d̄z v̄s cognoscēs dīsert volūtas a to

ta pte sensitua in q̄ nulla extat cognitio: s̄z al-
qualis sui obi p̄ceptio. P̄ter h̄ at qd̄ d̄z v̄s sui
actus differt ab intellectu qui mere nālī ē obz
sui mouet ex pte sui: non sic volūtas seu n̄s:
seu dīna: s̄z libere: s̄z nepe volūtas dīna sic p̄-
cipiū. p̄ducēdi nēcio. s. f. non t̄n̄ nālī. T̄ noto
rursus q̄ volūtas p̄t̄ dici tripl̄. vno mō. p̄ ip̄a
virtute volūtia q̄ distinguit̄ z̄ intell̄. sc̄do p̄
ip̄a opatiōe respectū finis: hoc mō accipit volū-
tatē Aristo. i. 3. ethicoz. vbi distinguit̄ ista tria
electiōe. p̄silium z volūtatē. Cōsilium. n. act⁹
est intell̄: z vbi desinit̄ p̄silū incipit electio. v̄n̄
electio f̄m ip̄m est acceptio p̄cōsiliati. Rursus
vbi desinit̄ electio incipit volūtas. Electio. n. ē
eētū ad finē sed volūtas ē finis. s̄z. n. finis p̄z
sit intētiōe: vltim⁹ est t̄n̄ in executiōe. Tertio
d̄z volūtas ip̄m obīū volūtū hoc mō volūtas
signi d̄z volūtas sic p̄cepta z p̄hibita. T̄ sc̄ds
termin⁹ est volūtas b̄n̄placiti. v̄n̄ noto q̄ vo-
lūtas b̄n̄placiti in diuis p̄t̄ capi tripl̄. vno
d̄z volūtas b̄n̄placiti amor cuiuscūq̄z in diuina
eētia: seu sit eētiale seu notionale seu
in eē simplr̄: seu in eē f̄m quid: sicut eē volūtū
z cognitū opatiōe volūtatē seu itell̄ p̄ductū.
In his nepe iocundissima extat dei felicitas.
f̄m Rich. in lib. de trini. q̄ nō sit sine b̄n̄placi-
to volūtatē. T̄ sc̄do d̄z volūtas b̄n̄placiti i
deo q̄n̄ aliqd̄ extra se vult efficacit⁹: z hoc mo-
do distinguit̄ z volūtatē signi: sic voluit effica-
ciē creationē eceli: aut saluationē petri: seu dam-
nationē iude. z de ista volūtatē b̄n̄placiti dīc
ap̄s ad Roma. 12. vt probet̄ que sit volūtas
dei bona beneplacēs z perfecta. v̄n̄ tante extat
perfectiōis vt impeditur nequeat. T̄ tertio d̄z
volūtas beneplaciti oē qd̄ in mundo agit so-
let. z hoc mō volūtas beneplaciti p̄tinet vo-
lūtatē signi: z volūtatē beneplaciti. pp̄rie ac-
ceptā: isto mō omne qd̄ agit. aut volūtatē di-
uina sit permittēte: aut opante. v̄n̄ Aug. in en-
chiridion. nō sit aliqd̄ nisi opotens fieri velit
vel finēdo vt fiat vel ipse faciēdo. T̄ tertius
termin⁹ est volūtas signi. v̄n̄ de ista signi vo-
lūtatē tres extāt famose opiones. p̄ma ē fr̄a.
de may. sc̄da est Hugo. d̄ sc̄o victore. tertia ma-
gistr̄i. P̄tia. s. fr̄a. tres ponit ternarios huius
volūtatē h⁹ dist. q. 3. p̄mus ternari⁹ est p̄ceptum
p̄hibitiō z opatiō. Sc̄ds ternari⁹ p̄silū. moni⁹
z p̄missio. tert⁹ ternari⁹. p̄missio punitiō. z re-
muneratio. Et differit hoc mō. Sūt nepe tria
tp̄a. p̄teritū p̄ns. z futuz. Respcū p̄teriti nō
sumit̄ aliqd̄ ad dīne volūtatē signū: q̄z tā in rē
trāsūt̄ iudicat̄: ista igr̄ differunt: q̄z it̄ vel re-
spectu t̄pis p̄sens vel futuri. Si respcū t̄pis p̄e
sens̄ s̄z duo mēbra: opatiō: z p̄missio. z differūt.
q̄z p̄missio est de malo: z opatiō de bono. Si at̄
sint respcū futuri: aut p̄ modū dirigēz ad finē

Terz
volūtatē
tripli^r
accipit.

2° teri⁹
volūtatē
b̄n̄pla-
ci.

2° mō.

3° mō

3° teri⁹
volūtatē
signi.

2° pio
fr̄acti.
3° opio
Hugo.
3° opio
magri.

phibi^o
ceptio
monitio
psilium p
missio.

aut p modum finis his rident. si pmo mō s. 5. prohibito. pceptio. monitio. psilium. et promissio. et differunt: qz prohibito et monitio sē respectū mali fugiendi: s; prohibito est de pctō mortali monitio de veniali: pceptio vero psilium et promissio respectū boni profsequēdi. s; pceptio dō bono simpli necessariā ad salutem. Consiliuz de bono supererogatois. sed promissio ad vtrūq; se hz p modum allicientis. Si aut sint ipsi finis vel respectū mali: sic est punitio q est finis maloz. vel remuneratio qui est finis bonoz. ad punitionem nempe maloz et laudez bonoz cuncte leges ordinant: vt notat in decret. dist. 3. c. ois autē lex. eius. n. pmo aut pena vita moderat humana. Et scda opinio famosa est Hugōis de san. victo. et hic hui⁹ voluntatis tñi ponit q. 4. 7. 2. membra. pmissio. et opationem de pñti. sed opatio est in bono: et pmissio de malo: et phibitionē et pceptio de futuro. sed phibitionē de malo: et pceptio de bono. et dī voluntas signi: qz signum est dīne voluntatē qñ nobis aliquid: aut prohibet aut pceptit. Et tertia opinio ē magistri nisi q. addit quintū. s. psilium qd est de maior bono. et ista est opinio cōior et melior: ita q sē qñq; signa voluntatē signi. s. prohibito. pceptio. pmissio. operatio. et psilium. Et pñt nent in isto versu. pceptit et pphibet pmittit: pphibet iplet. Ex quo pz q voluntas bñplaciti et signi sufficienter diuina diuidunt voluntates.

Opio
Hugo.

Opio
magri

2° arti.

h^o pclō

p^o ps
clōnis.

pba. 2°

Quantum ad 2^m arti. sē tres pclusiones scda de voluntate beneplaciti. et tertia de voluntate signi. Et p^oia est h. Diuina voluntas sic cōtingentium pma extat regula vt ab eterno rebus oibus det eē volūtū. Et p^oima p pclusio nis dīc. qz diuina voluntas est pma regula pti gētium. pba ista ppsolū creatā pti gētia aspiciunt: aut pmaxie ista tria attributa potētiaz. sciam seu intellē: et voluntatem. S3 nec potētia: nec intellē sē pma pti^m regula. igit voluntas. maior pz ex ordie magistri qui rex creatio nis seu scdo suo li. solum ista proposuit attributa. sed pba minor. pmo qz non scia seu intellē: qz intellē est potentia nālis et mere agit necessario. et ita nequit eē pma regula pti^m. Secundo probat qz non potentia. nam det potentia executiua non agit nisi prima dei voluntate pua ex vi vocabuli. ezechiel. n. quod pñiudicatum est: et ita a sufficienti diuisione relinquitur voluntate pti^m primā regulā: ita qz sit iste ordo: in pmo signo offert diuinus intellē sanctissime sue voluntati omnia cognita necessaria. s. et pti^m pplexiones neutras. in secundo signo diuina voluntas dat esse volūtū omnibus necessariis. et in 3° determinat ptingentiam.

partem hāz ptingētū veritatū. Et si obijciat: ex dicto famoso Aug. nihil volitum nisi p cognitū: et ita o3 qz prima determinatio veniat ex intellectu dante eē cognitū. alioquin in incognitū ferret voluntas. h dico qz illa auctas itelligit quo ad obijci pmarium nō quo ad pductū ipsa volūtate. Et est exemplū. diligo platonē nō o3 qz pñosciam dilectionē quā pduco. sed platonem quē diligo: sic in pposito dilectōi diuine eēn⁹ pñsupponit ei⁹ cognitio: sed nō cognitio eē volūtū istoz obioz scbarioz pductor a diuina volūtate. Et scda pars dīc qz diuina volūtās ab eterno oib⁹ reb⁹ dat eē volūtū pbat. ab eterno volūtū res diuersas. igit ab eēno hz res eē volūtū. pba pñā. qz iplicat qz aliqz velit et nihil sit volūtū. et pba añs. qz si nō volūtū ab eēno et nō vult mutaf: qz nequit esse in alio muta⁹: qz illo eē volūtū est in ea. Et t^o tamen qz hz ab eēno volucit res et cas. pduxerit in eē volūtū: tñ non volūtū cas. p eēno: sed p certo tpe: sic vnus nīm pōt velle ab ista hora p cras ire. ad missas sua nō mutata voluntate. Et ex quo pz defectus illi⁹ sarraceni auerroya qz nequit vidē deū imutabilē se habere: et tamen qz res pduceret ptingentē: et ex quo volūtū ab eēno quin res fuissent ab eēno. S3 ad itelligēdū h valde facile reducēda ē memorie qdam doc. dcuo. dist. h^o pmi di. 8. q. 2. dīc. n. qz cām imediatam eē pōt capi tripl⁹. aut respectū sube: aut respectū dispōnis: aut 3° respectū actus. Si loqmur de deo respectū sube ab eēno fuit cā rerum imediata: qz nulla mediabat suba inter eū et op⁹ ei⁹. Si scdo dispōnis: sic itez ex se erat dispositissim⁹. S3 si loqmur respectū actus non: qz ipse etern⁹ effect⁹ tpalis ipse tñ imutabilis effectū ordinauit: sine mutabilē tēpore determinato. Et si querat: an istud esse volūtū sit ens rōnis vel reale. et videt reale: qz produci tur per voluntatem et ens rōnis solum est intellectus: et per pñs videtur qz deus referat rōne reali ab eterno ad creaturam. Dicendū qz ens rōnis sumit triplici⁹. vno modo pro rōne quiditatu: et sic sunt entia voluta entia rōnis: qz habent propriam quiditatem. Alio modo dī ens rōnis pro ente solum fabricato opere intellectus: et sic nō sunt entia rōnis. Tertio dī ens rōnis pro producto s3 qd cuiuslibet vtrute pō collatiue. vt innuit doc. sub. in hac distinctioe et isto⁹ tam voluntas qz ymaginatiua pō pducunt ens rōnis. Ex quo insert qz illa diu⁹ entis aliud reale: aliud rationis non est bona: capie do rōnis pro ente fabricato opere intellectus: qz isto⁹ ens volūtū formalē: nec ē hoc nec illud. Et pma parte pclōnis ego ifero: qz defecit san. Tho. in suo scripto. distinct. 38. q. 3. ponendū intellectus diuinus omnia nosse per ydeas sci tho.

Arg^o

2° ps
clōnis.

De^o vo
lūtū res
ab eēno
nō tñ vo
lūtū cas
p eēno
s3 p cer
to tpe.
filitas
auerro.

infrog^o

Rō
ens rōis
dī tri
pliciter

filitas
sci tho.

feu p̄t̄gēt̄ia: feu necia. p̄3 op̄m. seq̄retur. n. diuī
 nū intellectū eē primā regulā p̄tingentiū qđ i
 probatū est. Et si querat. qđ est regula necessaria
 rior. d̄f qđ d̄na eēt̄ia virtūal̄: z diuin⁹ itelle
 ctus formāl̄. ¶ Ex quo p̄3. q̄ regula in diuis
 h̄3 tria signa. p̄ma. n. regula est dina eēt̄ia: z ē
 solū virtualis. Scđa regula ē diuin⁹ intellect⁹:
 z est regula necioꝝ. Tertia regula est dina vo
 luntas: z est regula p̄t̄gentiū formāl̄. ¶ Se
 cūda p̄clō est de volūtate beneplaciti z est hec.
 Tanti vigoris insupabilis b̄nplaciti extat vo
 lūtas vt visibiliū z inuisibiliū cā p̄fecta p̄sistat.
 ¶ P̄tia ps dicit. q̄ volūtas beneplaciti extat
 vigoris insupabilis. p̄ba. oia quippe quecūq̄
 voluit d̄ns fecit in celo z in terra: in mari: z in
 oib̄us abyssis. Et. p̄ba. sic rōne. si b̄nplaciti vo
 lūtas posset supari: aut hoc eēt a supioꝝ: aut ab
 eēl̄: aut ab inferioꝝ: nō a supioꝝ: q̄ nō h̄3: est. n.
 deus cui⁹ est ipsa volūtās ens primū rex prin
 cept. ex. 12. meta. Entia nolūt male regi. vnus
 ergo p̄nceps. non ab equali: q̄ nō h̄3 aliū deuz
 secū equalem. Audi israēl d̄ns deus tuus vnus
 est. nec apud p̄m̄ p̄ncipiatū pluralitas in co
 dē gradu laudat: nec ab inferiori: q̄ nequit ife
 rior volūtate superioris imutare. ¶ Et si obi
 ctat. de⁹ vult platonē facere bonū: z plato pec
 cat. iḡ v̄f q̄ plato supet voluntatez b̄nplaciti.
 dico q̄ volūtās qua d̄s vult platonē facere bo
 nū est volūtās signi z aīō: nec ē b̄nplaciti: alio
 quā si vellet platonē opart bonū volūtate b̄n
 placiti plato oparef. s̄3 nō est sic. z addo q̄ non
 implēdo volūtate dei de eo fit volūtās dei. ca
 dit. n. sic peccans ab ordie misericordie in or
 dinē iusticie: nec p̄t a facie volūtatis dine fu
 gere. z dat exēplum. Anf. si quis ex oriente ad
 occidentē veniat celū nō fugit qđ oia p̄tinet: s̄3
 ordinē celi mutat. sic i. p̄posito. ¶ Scđa ps di
 cit: q̄ est cā visibiliū z inuisibilium. articulus ē
 fidei. Creatorē celi z terre. visi. oium z inuisibi
 lium. Et corozobozaf. In quolibet genere ē da
 re vnū primū a quo cetera effluūt. ergo ē dare
 vna primā cām efficiētē a qua cōdunt z visi
 bilia z inuisibilia. Et si querat: ex qđ causat oia
 ista volūtās b̄nplaciti vident cetera cāe ociose:
 qđ est 3 Aug. sup Gen. sic deus res quos cōdi
 dit administrat vt eas. p̄prios motus agere si
 nat. R̄ndendū qđ cā diuine volūtatis nō impe
 dit aliaq̄ cātiū cātionē: q̄ cāt in suo ordie z alie
 in suo. ¶ Sed tūc cū s̄3 actorē de cāis. p̄pōne
 p̄ma. Dis cā prima plus est influēs sup cātiū su
 u3 qđ cā scđa. z p̄ h̄3 totū causat. z ita cause ce
 tere nihil causabūt. ¶ Dicendū qđ totū causat
 z tū cetera cāe causant. ymaginat. n. arḡm̄ istud
 qđ cātiō ista sit successiua ita qđ cā p̄ma p̄io cau
 set in vno istati: z cāe alie in alio istati. Sed
 nō est sic. imo oēs in eodē istati causant: ita qđ

sunt signa pmanentia. Et est exēplū. p̄f z filius
 sunt vnum p̄ncipiū sp̄sancti: z p̄f prius origi
 ne. p̄ducat sp̄sanctū qđ filius: nec tū tollit quin
 eum. p̄ducat filiu⁹. ¶ Et si obiēct qđ nō v̄f qđ cō
 currat dina voluntas ad p̄ctiū. Dicēdū qđ si sit
 peccatiū cōmissiōis p̄currit ad substractū pec
 cati: z nō ad deformitatē. imo ipsa deformitas
 est a volūtate creata. ¶ Et si dicat qđ si alia s̄3
 Aristo. in. 2. ethicoꝝ. qđ inor noiata h̄nt annexā
 mali⁹ sic mentiū. z in theologia odire deuz.
 ¶ Dic dicit Sui. ochan in suo centulogio. q̄
 posset qđ meritoꝝ odire deū. sic si deus p̄eci
 p̄ret sc̄ip̄m odire. sed hoc est tū p̄iaz offēnsio
 aurium: vt impugnari non debeat. In p̄ma
 tabula nō cadit disp̄satio vt patebit in tertio.
 vū dicendū qđ licet deus ad totū tūc p̄currat ū
 tū peccat: qđ illa deformitas ex p̄te est volūta
 tis creata. De hoc in sc̄do. ¶ Ex quo p̄3 p̄ctiū
 imp̄j manes a quo s̄f manichei dicti. vt habet
 in decref. 2. 4. q. 3. c. qđā at hereticū: b̄i ponunt
 vnum creatorē visi⁹. aliūz inuisibi⁹. p̄3 op̄m ex
 p̄clōne. oia. n. ex deo p̄dita sunt. ¶ Tertia con
 clusio est de volūtate signi: z est hec. p̄fecta si
 gni volūtās volūtati b̄nplaciti quo ad p̄ncipa
 le ex p̄te ret eadē sola ē rōne differēs. ¶ Ista
 p̄clusio declarat exēplo: sit aliq̄s p̄nceps qui
 inḡtū p̄t laboret ad faciēdū aliqđ tunc dice
 mus qđ illud vult volūtate efficac̄ z b̄nplaci
 ti qđ idē est. Rursus: idē p̄nceps dicat suis offi
 cialib⁹ facite hoc: aut dimitte hoc: sed nō p̄
 sequat v̄f fiat aut nō fiat toto posse. hec est vo
 lūtās signi. ex quo. n. p̄cipit aut p̄hibet signus
 est qđ vult: sed qđ id nō. p̄sequit toto posse non
 vult efficac̄. sic in deo illa que de⁹ actu facit
 vult volūtate b̄nplaciti. id at qđ p̄cipit faciē
 dū aut p̄sulit. z sic de alijs vult volūtate signi.
 signū ē. n. velle dare p̄cepta z p̄si: z ita eadē ē
 volūtās solū d̄ns rōne fm diuersa volita.

Quantum ad 3^m arti. sunt tres difficul
 tates. ¶ P̄tia. quare non
 d̄f deus ita oīuolens sic oīsciens vel oīpotens.
 R̄ndit doc. deuo. disti. q. 2. qđ rō est. qz quī dico
 oīsciens aut oīpotēs: non pono sc̄ibi⁹ actu aut
 possibilia. sc̄it. n. d̄s multa qđ nunq̄ fieri: z p̄t
 multa qđ nunq̄ euentent. qđ at dico omniūolēs:
 pono volitū actu: aut in disp̄ōne ad eēnduz: z
 hoc est falsum: qz multa sunt in p̄o dei qđ nec s̄f
 in disp̄ōne dei ad eēnduz: s̄ō nō p̄cedit ista: de⁹
 est omniūolens: sicut ista: deus est omniūpotēs
 aut oīsciēs. ¶ Scđa difficultas. vnde ē qđ mag
 ister tractando de his tribus attributis. p̄mo
 egit de sc̄ia. sc̄do de p̄o. tertio de volūtate: z do
 ctōz irrefragabilis p̄mo de potentia. sc̄do de
 sc̄ia. tertio de volūtate p̄ma p̄te sūme. dico qđ
 diuerse p̄siderationes hoc fecerunt. Conside
 raut. n. maḡ qđ amplioꝝ latitudinis ē sc̄ien

regula
in diuis
h̄3 tria
signa.
1^a p̄clō

p̄batio
p̄ptio

Arg^m.

1ª para.

Arg^m.

R̄nsio

Arg^m.

Arg^m.

Suilla
ockā.

Error
zibanel
vū ma
nichei.
3^a p̄clō.

p̄batio

3ª arti.
p̄dub.

R̄nsio

2ª dubl.

ta quo ad obñi q̄ potentia: q̄ dei scia bona z mala: z tñ solū p̄t bona. Rursus. amplior ē potētia q̄ voluntas: q̄ multa p̄t que nō vult actu esse: iō p̄ordinavit sciam. p̄r potētia vl timo voluntatē. Doctor at̄ irrefragabilis asperit dictum Rich. in de trinit. dñtis. multa hñt posse q̄ nō hñt scire. sicut arbores. multa scire q̄ nō velle. iō p̄ordinavit potētia. scdo sciam. tertio voluntatē. ita q̄ magf̄ asperit obñi. sed docto: Alex. subñ. iō vterq̄ diuersis vñs bñ dixerunt. ¶ Tertia difficul. vbi apparuit p̄mo voluntas signi. Dico q̄ in celo dum in mēte angelī lux creata fuit dictās deum venerādum: a qua recessit lucifer z angeli eius. scdo in paradiso terrestri in p̄hibitiōe ligni vite: a qua recessit Adam z Eva eius vxor: misera. 3^a i hac valle miserie: a qua recedunt pctōres. Et sic p̄ ad p̄ncipem q̄ p̄fectissima dei voluntas signo z bñ placito rectissime diuiditur.

1° dubi.

Ad ar^m
Ad p^m

Ad 1^m

Ad 3^m

q̄lōes
ō mēte
magf̄.
p̄ q̄lō.

2° q̄lō.

3° q̄lō.

Et tunc ad argumēta. ¶ Ad primū. ne go maiorē: z dñ pbat de circulo an tabernā. dico q̄ nō sufficit vnū iduiduuz ad verificandum vnā vnūersalē. vrina. n. ē signum sanitatē. z tamē dñ sana: sic in p̄posito scriptum dei dñ signum voluntatē dei: z dñ voluntas dei sicut obñi p̄cipat nomē illius cui⁹ eret obñi: sicut p̄cipia dicat̄ itellect⁹. ¶ Ad 2^m dico. q̄ equoat de volūtate bñplaciti. vno mō. n. vt deñ est in p̄mo art. dicit volūtās bñplaciti: volūtās dei efficac. z sic capif vt diuidit tur 3 voluntatē signi. alio mō dñ volūtās bene placit vt se hz in cōi ad id totū q̄ nō ipedit: z sic est cōis tā voluntati signi q̄ bñplaciti. p̄pe sumpti: hz nō capif sic in diuisiōe. ¶ Ad 3^m dñ cēdū q̄ est diuī⁹ ex pte rei in se. z isto mō vnica simplicissima est dei voluntas nō diuisa: nec diuisibilis. alio⁹ est diuisio ex pte modi significā di. z sic n̄hil p̄hibet dinam voluntatē diuersi mode significari. fm q̄ alr z alr nobis manifestat. sicut in p̄posito. Et sic patz ad questionē. ¶ Ex presenti antes distinctione tres capiunt̄ p̄clusiones. ¶ Prima. dei eēntia voluntas dicitur atqz concedit̄ sicut scientia. dicit conclusio. q̄ sicut conceditur q̄ diuina scientia sit diuina eēntia: ita p̄cedit̄ q̄ diuina voluntas sit diuina eēntia. Et ponit a p̄nci⁹ dist. vsqz ibi. Hec itaqz sūme bona zc. ¶ Scda p̄lō dei volūtio ē sup oia cā p̄maria z semp rō. Dicit p̄lō. q̄ diuina volūtās est cā p̄maria oium entū. Et ponit ab illo loco. Hec itaqz zc. vsqz ibi. Hic non est p̄mittēdum zc. ¶ Tertia p̄lō. In bene placitum velle dei dñ z signum positum vt hic scribit̄. dicit p̄lō q̄ voluntas diua diuidit̄ sufficēter i volūtate signi z bñplaciti. Et p̄it ab illo capitulo. Hic non est p̄ter. zc. vsqz ad finē disti. ¶ Sequit̄ in tex.

Hec oritur qd. dicitur est eniz zc. Hic signat. 46. dist. que sic p̄tinuat ad p̄cedētēs. Nam postq̄ in p̄cedētē distōne diuine voluntatē posita est rō. ¶ Hic in hac distōne tangit̄ imple⁹ quō. s. i.

2° cap.

3° disto.

4° disto.

pleat. Et diuidit̄ in tres partes p̄ncipales. In p̄ma de diua volūtioe remouet̄ dubietas. In 2^a de sua ipletioe plane clarescit veritas. In tertia rei epilogatioe sūmatim dat̄ breuitas. p̄ma in p̄ncipio. 2^a ibi. di. 47. Voluntas quippe del sp̄ efficac zc. 3^a in fine dist. 47. Ex p̄dicē liquet q̄ voluntas dei zc. ¶ Prima rursus p̄ticulari q̄ de diua volūtioe remouet̄ dubietas in tres p̄tes diuidit̄. In p̄ma de bonis orit̄ grādis qd. In se cūda patens ponit̄ docta solu⁹. In 3^a de malis addit̄ grauis opinio. p̄ma in p̄ncipio. scda ibi. Sed audiam⁹ solutionē ad p̄m. tertia ibi. Jōqz cum p̄stet oia bona que sūt zc. ¶ Et itern ista p̄ in tres p̄tes diuidit̄. fuerunt. n. hic due famose opiones. p̄ma dicebat deum velle mala fieri. scda dicebat op^m. s. q̄ ds nō vult mala fieri. In p̄ma igr̄ pte p̄tice opionis ponunt̄ rōnes. In scda vi p̄tationis dant̄ solutiones. In tertia vere positiois patēt̄ astruētioes. p̄ma in p̄ncipio. scda ibi. Illi dō qui dicūt de volūtate mala nō fieri. tertia ibi. Sz si q̄s igr̄ diligen⁹ attendat zc. ¶ Et ista tertia ps rursus in tres p̄tes diuidit̄. In p̄ma clare ponitur veritas sincera. In scda sophisima soluit̄ rōne merita. In tertia vltimo ponit̄ assertio vera. ¶ Prima i p̄ncipio. scda ibi. Jam sufficient̄ ostēsum est q̄ a deo auctore nō sunt zc. tertia ibi. Hec igr̄ z alia huiusmodi inania relinquētēs zc. ¶ Et hec ē diuisio presentis distinctionis. ¶ Circa quā mouetur talis titulus questionis.

Utrum diuina p̄nti voluntate z anteceden⁹ titalus
denti oēs hoies velit̄ deus saluos fieri. Et af̄ q̄ non triplici medio. ¶ Primo sic. si de⁹ vult antecedent̄ seu p̄r oēs homines saluos fieri. igr̄ oēs saluabunt̄. p̄ns ē saluz. sz pbat̄ p̄na. volūtās. n. dei añs z p̄ns videtur spēs volūtātē bñplaciti. Sz volūtās bñplaciti sp̄ iplet̄ vt patuit̄ supiori distōne. voluntati. n. ei⁹ q̄s resistet. ait̄ ap̄s ad Roma. 9. Sz assūptū q̄ volūtās añs z p̄ns sint spēs volūtātē bñplaciti pbat̄. qz i his nullū sit signum nec p̄ceptio nec p̄hibitiō. p̄sliū. opatio. seu p̄missio. z ita si nō sit volūtās signi erit bñplaciti cū sit sufficēs disto. ¶ Scdo af̄ sic: volūtate sequenti vult oēs hoies salui fieri. igr̄ nō volūtate antecedēte. pbat̄ p̄na. qz volūtās añs z p̄ns dinam diuidūt̄ volūtate fm dñm. scdo sniaz z ita op̄ posite eis p̄gruūt̄ p̄petates. Sic o^m inq̄t̄ Aris. s. topicoz. iu op⁹ z p̄positū i p̄posito. Sz pro

Ar. 4.

Primi libri

batur ams: qz volūtas p̄ns est reddere vnicuiqz qd suuz est. miserī at̄ sunt oēs homines. ⁊ ita eis p̄gruit misericordiā: q̄ est signuz dīne p̄destīnatiōis. vñ Aug. in li. de p̄destīnatiōe sc̄lōp. p̄destīnatio ē p̄positū miserādi. **T**ertio af sic. nul li p̄uenit saluatio cui nō p̄petat dīna electio: s̄ nō oēs sunt a dīna volūtate electi. īḡ nec oēs volūtate antecēdētī sui p̄nti vult dō saluos fieri. maio: p̄3. ait. n. aplūs snīaliū. Quos elegit: hos ⁊ p̄destīnauit: ⁊ q̄s p̄destīnauit hos ⁊ saluauit. Ita q̄ prius electio. sc̄do p̄destīnatio. 3° saluatio. Remoto at̄ p̄iori remouet̄ posteri^o. S̄3. p̄bat̄ minor̄ auctē x̄p̄i Math. 21. q̄ multi s̄ vocati: pauci vero electi.

Ar. 3.

ta op^m

Bearti culat.

p^o arti.

p^o teri^o volūtas ams: q̄ p̄t dicit̄ triplī.

Aug. 1

3° teri^o est vo luntas p̄ns q̄ triplī accipit̄

3° mō.

In oppositū arguī p̄ma ad Thi mo. 2. vult oēs hoies saluos fieri: ⁊ ad agnitōem sui nois venire. Itē Damas. 2. snīaz. o3 scire qm̄ dō vult oēs hoies p̄ri saluos fieri: ⁊ regni sui pot̄ri fortuna.

In ista. q. ad alias pario: mis̄ s̄ tres articlī declarādi. p̄mus triū termioꝝ expositiū. sc̄do triū p̄clonuz p̄positiū. teri^o triuz difficultatuz iuxta tres p̄clonē motiuz.

Quo ad p̄mū arti. termīnī s̄t volūtas antecēdēs. volūtas p̄ns: ⁊ sal^o.

Prim^o q̄ termī. d̄f volūtas ams: ⁊ d̄f ams de ante ⁊ cedo dis. q̄s p̄ cedēs. vnde noto q̄ in dīnis volūtas ams p̄t dicit̄ triplī. vno mō d̄f volūtas ams ipsa dīna volūtas in illo p̄or̄ nāe quo itelligit̄ p̄cedere suā volūtiōē ⁊c. q̄ in dīni tate post̄ eū itelligunt̄. ⁊ tūc d̄f ante large vt se extēdit ad ante t̄p̄is ⁊ nāe: sicut si diceres ante p̄ductionē sc̄ti p̄s̄ p̄pleta est filij gignitio. se cūdo d̄f volūtas antecēdēs dīna volūtas respectu cuiuslibz creature. antecēdit. n. cunctaz creaturā: qz in eternitate durat. creatura at̄ in euo ant̄ t̄p̄e. Et de ista antecēdētī volūtate loq̄ tur Aug. ad orosīū. ⁊ habet̄ sup̄i^o dist. 6. i p̄ncipio. vbi aliq̄ ponebat̄ volūtatē antecēdētē: ad dei sapiāz. dicit̄ Aug. volūtatē gēuit̄ p̄ filij vel necessitate. nec volūtatē. nec neccitate. qz neccitas in deo nō ē. p̄reire sapiāz volūtas: nō p̄t. Tertio mō d̄f volūtas antecēdēs vt opponit̄ volūtatē p̄nti: ⁊ est respectū angeloz ⁊ hoīuz: qm̄. s. eoz p̄p̄ns nō p̄sideratis meris̄: aut demeritis eoz vult salūtē: ⁊ iō d̄f ams: q̄ acceptat nām q̄ p̄cedit̄ merita ⁊ demerita. ⁊ sic vult hac volūtatē oēs angelos ⁊ hoies saluos fieri. misereris inq̄ ps. oīum ⁊ nihil odisti eoz q̄ fecisti. **S**e cūd^o termī. est volūtas p̄ns. ⁊ d̄f dīna volūtas p̄ns triplī. vno mō d̄f dīna volūtas p̄ns ipsa dīuina volūtiō q̄ ordie nāe p̄sequit̄ volūtatē dīni nā: ⁊ q̄ ipsa volūtiō seu act^o volūtas dīcat̄ volūtas: testat̄ Aug. p̄mo retractationū. ca. 22. n̄hil est tā in p̄tate volūtas q̄ ipsa volūtas. i. ipsa volūtiō. **S**c̄do d̄f dīna volūtas p̄ns ipsa

cōplacētia in eē rex actuali. s̄3 qd scribit̄ p̄ 10 ner. 8. delit̄e mee eē cū filiis hoīuz. Et d̄f h̄ vo luntas p̄ns: qz q̄s p̄sequit̄ ista cōplacētia ex lo quēdi mō: s̄ n̄ a p̄te rei eē rex actuali. **T**ertio mō d̄f volūtas p̄ns vt opponit̄ volūtatē antecēdētī: ⁊ est tūc s̄3 Dam. illa dīna volūtas q̄ p̄fat̄: aut penānt̄ gloriā s̄3 merita vel demerita: ⁊ iō d̄f p̄ns: qz q̄s p̄sequit̄ merita vt p̄niet aut p̄mit̄. Et hoc duoz modoz dīne volūtat̄is doc. sub. hac dīstōne talē dat̄ ofiaz pulchz valde. Sit rex vn^o dans regno suo leges optimas ad p̄seruādū regnū suū i pace. rex iste antecēdēt̄ seu volūtatē antecēdētī. i. q̄ntū est ex se vult pacē regni sui: ⁊ in regno suo degētū: s̄3 ref aliq̄ vult it̄erficiat̄: tūc rex istū volūtatē p̄nti p̄niet qz p̄p̄ furtū vel homicidiū q̄ p̄sequit̄ legis positioē: quaz turbant̄ ille iniquus. iste rex vellet istū viuere volūtatē antecēdētī: ⁊ mori volūtatē p̄nti. sic i. p̄p̄o: to. dō vult volūtatē antecēdētī oēm hoīem salūū fieri: qz dedit̄ sibi opportuna me^a ad habēdū salūtē. vnde in eē nāc dedit̄ nām fm̄ quā possit̄ hō deū cognoscē ⁊ cognitū q̄rere. ⁊ q̄ntuz iuenire: ⁊ iuenio imberere. ac p̄ hoc salūtē obtinere. ḡfāz ē obtulit̄: filiū. p̄p̄iū. p̄ hoīe mittēdo cui^o p̄tēū. p̄ inis̄ mūdis sufficiebat. leges ⁊ mādata tribuit. Et p̄sto est oib^o inuocātib^o eū: ⁊ ita volūtatē antecēdētī vult oēs hoies salūū fieri: quē tantis dotauit adiumentis. volūtatē vō p̄nti vult istū q̄ vsqz ad mortē statuta sua custodiunt saluare: ⁊ illū qui non curat dānare: ita q̄ volūtas ams ē p̄ditio nata: si hō bene viuat saluabit̄: volūtas vō p̄ns est absoluta: qz absolute vult malū finalē dānare ⁊ bonū finalē p̄miare. Et quo p̄3 q̄ volūtas ams d̄f volūtas signi. S̄3 volūtas p̄ns d̄f volūtas beneplacitī. **T**ertio q̄ imi. ē salus. salus s̄3 yfido. 10. et̄hī. d̄f a sale: qz corruptibilia multa sale saluant̄. vnde a sale se vidēt̄ h̄ie p̄ ordinē. sanitas. salus. ⁊ incolūmitas. sanitas. n. p̄maxie dicit̄ h̄ioꝝ t̄p̄antiā cū corpis integritate. vnde yfido. 4. et̄hī. Sanitas ē corpis it̄egritas. cum t̄p̄antiā nāe ex h̄ūdo ⁊ calido qd ē sanguis. ⁊ i de d̄i sanitas q̄s sanguis stat^o. Salus at̄ super h̄mōi sanitatē addit̄ securitatē. Incolūmitas aut̄ ē mod^o ipsi^o salus. vnde Tull^o in fine ant̄ique r̄hetozice. incolūmitas ē salutis tuta ⁊ it̄egra p̄seruatio. **M**oto rursus q̄ triplex extat̄ salus. nāe. ḡfē. ⁊ gloriē. ⁊ d̄ vltia q̄nt̄ qd. De qua d̄f. Salua nos deus noster ⁊ congrega nos de nationibus. Et tūc de primo arti.

3° mō

doc. 16.

De^o volūtatē ante p̄t̄ oēs saluos fieri.

3° teri^o ē salus. Sātas salus ⁊ incolūmitas, se h̄nt̄ per ordinē.

Quantum ad 2^m arti. sunt tres p̄clusio nes. p̄ma ē de volūtatē antecēdētē. 2^a de volūtatē p̄ntē. 3^a de salute generis humani q̄ fiat volūtatē. **P**ria ē hec. ams dīna volūtas: sic oib^o cōplacet p̄ditis vt mala fieri velle nō dīcat̄. **P**ria ps p̄clōnis dicit̄

2° arti.

p^o p̄clō

p^o ps p̄clōnis.

q deus volūtatē antecēdētī vult oīa bona crea-
 ta. p̄bať ista p̄s. d̄s illa volūtatē vult ⁊ p̄pla-
 cet i creat̄ oīb⁹ q̄ seq̄strato ab eisdē malo ea d̄-
 lectat ⁊ aspiciť. s̄z dīna volūtas aīus est h̄mōi.
 Igt̄ ista p̄s v̄a. maior p̄z ex similitudine artifi-
 cis creati. Artīfex q̄ppe creat⁹ i ope suo cōpla-
 cet ab ope suo relegato malo qđ n̄ facit. vnde
 ⁊ Arist. i. ethīcis dīc quēlibz poetā sua dilīgere
 poemata. S̄z d̄s est oīuz artīfex oēm h̄īs v̄tu-
 tē oīa. p̄spiciēs. vnde ⁊ Jerem. cum introductū
 vt figuluz op⁹ faciētē sup rotā. igt̄ in oi suo cō
 placet qđ ē q̄libz creatura. Jo. i. oīa p̄ ip̄m. scā
 sunt. S̄z p̄bať minor: qz d̄f volūtas aīus: q̄ i rez
 fert nō in p̄is rē. h⁹ est q̄libet creatura i se p̄si-
 derata. C. Et p̄firmat rō: qz si d̄s sua antecēdē-
 te volūtatē res oēs nō dilīgat: q̄ro eām q̄re: ne
 quit dari nisi qz vel alia ab eo nō s̄ p̄dita. sicut
 dicit Simon mag⁹ ⁊ menad⁹ ei⁹ discipulus q̄
 rez creatiōnē q̄busdā v̄tutib⁹ angelicis tribue-
 rit: aut qz i reb⁹ p̄ditio ex nā sua extat malū: ⁊
 d̄s cui⁹ mundi s̄t oculi malum nō dilīgit. Sed
 vtrūqz ē falsū. igt̄ cuncta dilīgit d̄s. maior p̄z a
 dīuīsiōe sufficiētī. qz i h̄īs duob⁹ nō esset finis q̄
 ad p̄mūz: nec entia ad finē q̄ ad scđnūz: malū
 de se nō dīc ordinē. D̄⁹ at solū dilīgit finē: ⁊ si
 n̄ ordīnabilia. S̄z p̄bať mīoz: p̄mo q̄ cūcta sint
 ab eo p̄dita. inq̄t articulus. Creatorem celi ⁊
 terre. Scđz ē t̄ falsuz q̄ creaturis s̄t cōgenita
 malitia. qz scribit Gene. i. vidit d̄s cūcta q̄ fece-
 rat ⁊ c. C. Et si obīctat. qz de nā sua aliq̄ crea-
 ta s̄t peccātia. sicut hoīes ⁊ angeli. alia defecti-
 ua: sicut cetera cūcte creatura q̄ i nihil tēderent
 nisi manūtenētia tenerent dei. nō v̄t at q̄ seraf
 dīna volūtas i talē peccabilitatē seu defectuz.
Rñō dēdūz dīna volūtas solū fert sup̄ posi-
 tūū cui ānectīf defect⁹. C. S̄z tūc extat dubiū.
 Ex q̄ p̄ncīpalf fert aīus d̄f volūtas sup̄ positi⁹
 nō sup̄ illā peccabilitatē seu defectū q̄re nō cō-
 didit rem sine defectu ⁊ peccabilitate. Dico q̄
 ista qđ q̄rit: q̄re d̄s fecit creaturā nō eē creatu-
 rā. Creatura. n. ex eo q̄ creaturā ē: defectibilis
 est: ⁊ si nō h̄fēt ex se defectibilitatēz eēt d̄s: aut
 nō creatura. rursus si hō purus eēt nō peccabi-
 lis p̄ nām tā nō eēt h̄. dixi pur⁹ hō pp̄ x̄pm qui
 nō fuit peccabilis: qz pur⁹ nō fuit hō: ⁊ ita non
 pōt fieri qm̄ creatura sit defectibilis: ⁊ hō p̄ na-
 turā peccabilis. Et si obīctat qz i celo nō pote-
 rit hō peccare. Dicēdum q̄ h̄ erit ḡre nō nāe.
C Scđa d̄s p̄soms dicit q̄ d̄s nō d̄f velle ma-
 la fieri. p̄bať. qz illud nō vult fieri d̄s qđ maxi-
 me odit: h̄mōi s̄t mala. s̄ nō vult ea fieri. maior
 est clara: qz nullus vult eē tā qđ odit. S̄z mīoz
 p̄bať. Eccl. i. d̄⁹ odio h̄z pctōzes. C. Et cō-
 firmat. qz oīa volūtas aut denoat volūtū: aut
 denoat a volūto. Si igt̄ d̄s velit mala fieri: aut
 volūtas dīna erit malitiosa: aut fieri malū bo-

nū erit pp̄ bonitatē dīne volūtatī: qđ vtrūqz
 est falsum: ⁊ ita recte a magistro p̄dēnat in ista
 opinio dīcētū deū velle mala fieri. C. Sed dī-
 cet aliq̄s. est error p̄dēnatus i canone. 24. q. 3.
 ea. qđā autē hereticī. Et vocat error coliciāno
 rū a qđā colicio noīato: h̄ dicebat deū non fa-
 cere mala error: qz scriptū est ⁊ h̄z textus. Ego
 d̄ns creās mala. ysa. 45. Si q̄ deus nō facit nisi
 qđ vult: ⁊ facit mala. igt̄ vult mala fieri. Rñō.
 q̄ tria sunt maloz gnā. p̄mū est malum dānt: ⁊
 illud qz p̄mū pura est non habet sui cām effi-
 cientem sed deficientem nisi rōne ordinis. quia
 debite a deo ordinatur vt damnati. vīsiōne pri-
 uentur dei: sicut scriptuz est. Tollat impius ne
 videat gloriā dei. Secūdū malū est malū pene
 Et huic p̄currit deus effectiue. Amos. 3. Nō
 est malū i ciuitate qm̄ faciat domin⁹. Et vult
 istud fieri non volūtatē antecēdenti sed p̄se-
 quenti. qz iuxta merita. Tertium est malū cul-
 pe: ⁊ istud nō facit deus nec vult fieri nisi quo
 ad subtractuz. ⁊ de isto loquit̄ conclusio. De ma-
 lo vero pene canō loquitur. C. Et si querat. si
 deus non vult mala fieri quō possunt euenire
 cum habeat volūtatē potētissimā. C. Dico
 q̄ questio esset bona si non vellet mala esse vo-
 lūtatē beneplacitī sui efficacī. tunc. n. nulla ef-
 sent mala. C. Et si dicat: potuit igt̄ facē q̄ nul-
 lū. esset vitūz seu pctūz: q̄re ergo noni voluit vt
 nec angeli peccarent nec hoīes. R̄spōdit dī-
 uinus Diony. in sine ecclē. ierarchie. Deus ne-
 mini dedit vitam. sed liberum dedit arbitriū
 vt per merita ascenderet ad premia: iō h̄z potu-
 illet deus facere absolute q̄ nulla peccata fuī-
 sent: tamē glorioziosus extat b̄is angelis ⁊ hoī-
 bus meruisse p̄mūm q̄ ipsuz habuīse vel h̄fe
 secluso merito: sicut p̄z de milite in bello glori-
 ose triumphāte. C. Et si dicat multi hoīes sūt
 dānati q̄ non fuīssent per diti si habuīssent libe-
 rum arbitriū p̄firmatū. dico q̄ nec illi fuīssent:
 sunt. n. p̄ter intentionē status innocētie: iō
 nec computantur apud deum nec apud homi-
 nes. C. Ex deductione prime partis p̄clusiōis
 apparet valde peccasse Fran. de may. disti. hu-
 ius. q. 3. de isto eē eēntie sepi⁹ dicto. Imuit. n.
 q̄ h̄z esse intelligibile anteq̄ a diuino cogno-
 scať intellectu. ⁊ ita ad dicta sua sequit̄ q̄ h̄bz
 esse volibile anteq̄ a diuina sit volūto volū-
 tate. Quid ad hanc sequat op̄. aspiciētis: erunt
 a se ⁊ vol⁹ ⁊ intelli⁹ talia esse essētie: ⁊ ita erūt
 deus. ⁊ cum sint in inferno quiditates ⁊ in ce-
 lo ⁊ in terra ⁊ in oībus abyssis oīa erunt plēn-
 dīz. Sicut dicit P̄indar⁹ ⁊ D̄p̄bi⁹ nec valē
 dicere abstrahūt a loco: qđ sunt vbi sunt sua in-
 diuidua: ⁊ sp̄ sunt a se. vnde ista v̄f eē op̄. valē-
 timant p̄fontē q̄ conas ⁊ secula in origine dei
 creaturis indicit q̄ cēset erronea. C. Scđa p̄

Cōfir

Argm

Rñō

a para p̄clōis

Cōfir

Error p̄dēna- t̄ i can.

Tria s̄ gnā ma loz. ma lū dānt malū p̄ ne. ma lū nāe.

Introg⁹ resolo

cuatio.

Fracti.

2. p̄clō k 4

Libri primi

est de voluntate pñti: r est hec. Sic dei conse-
 quēs voluntas merita dispensat: vt neq̄ con-
 turber ordo mundialis. Pñtia ps dicit q̄ deus
 dispētat vel ordiat merita voluntate pñti. p3.
 vnde sup illō. ps. Dñe de⁹ me⁹ in te speraui. dī-
 cit glo. Qui videt merita aiarum sic ordiari a
 deo vt pulchritudo vniuersi ex nulla pre vio-
 les in oibus laudat deū distinguens aliud deū
 fecisse. aliud ordinasse. vñ Isa. 45. scribit. Ego
 dñs r non alter formās lucē r creās tenebras:
 faciens pacē r creās maluz. i. ordinās. I3 enim
 de⁹ malū culpe non faciat. rñ ordinat ad dec⁹
 vniuersi. ¶ Sed dicit aliq̄s. Quid est qd po-
 sitiuū. pñti aut est solum pñtio qdā. quō po-
 terit fundari ordo positiu⁹ in pura pñtione.
 Rñdendū q̄ quēadmodū aliq̄d dī sanum tri-
 plr. aut subiectiue. sicut aīal dī sanum. aut dis-
 positiue si cur portio dī sana. aut significatiue si
 cut vīna. Sic ordinatū dī triplr. aut sustenti-
 ordinis. r sic soluz ens dī ordinatum. aut sicut
 dispō. r isto modo p accidens est malū ordia-
 rum inq̄tuz aliq̄tens ad meli⁹ disponit. vnde
 Aug. 4. d. ciu. dei. c. 13. Audco dicere supbis
 otile eē incidere in aliq̄d malū apem seu petm̄
 vt ideo sibi displiceat q̄ tā placendo corruerūt.
 est tamē dispō de se puās r non ponēs. Dī ter-
 tio ordinatum ostēsiue. r sic malū dī ordinatū
 qz ei⁹ pparatione magis apparet bonū iux qd
 pñtia dicit in primo elēcor. Ppōsita iuxta se
 posita magis elucescit: ita tñ q̄ iste ordo non
 fundat i malo s; i bono ex denoiatioe extrise-
 ca malū dī ordinatū sic r partes visus. ¶ Sed
 dīc ps scda p̄clōnis q̄ nequaq̄ pp mala turba-
 tur ordo mūdialis. ista ē exp̄sse Aug. 11. de ci-
 ui. dei r declarat ex. Ita vt se hēc malum ad
 vniuersuz sic silētuz ad vocē r somn⁹ ad vigi-
 liā: s; silētuz est ad decorē cantus r sermonis
 r somn⁹ ad salutē aīalis. igr r malum p̄fert ad
 decorē r ordinē vniuersi. maior p3 ex simili. qz
 sicut silētuz est pñtio vocis. somn⁹ vigilię:
 sic malum est pñtio boni. S; declarat minor.
 primo de silētio. vnde i cātu augmentat melo-
 dia q̄busdā silētio q̄ cātores noiant psalmos i
 terposiō. vnde r David ps. dicti sunt r terētij
 varronis. p̄muz ferē fuisse p̄ceptum p̄muz tace-
 re r vltio loq̄. de somno p3 p p̄h3 in de somno
 r vigilia. In p̄mo. n. li. pbat q̄ neq̄ aīal dura-
 re diu sine sōno. ¶ Et si dicat. seq̄ret q̄ mō eēt
 meli⁹ vniuersuz ordiatū vbitot r tāta hūt ma-
 la q̄ in statu inoētie vbi nullū erat maluz: qd
 vī manifestū icōueniēs. Dico q̄ vniuersuz p̄t cō-
 siderari q̄ ad ordinē r decorē eētialē. vel quō
 ad accidētālē. Loquēdo de ordie eētiali ma-
 la nō pferūt ad ordinē vniuersi. Loquēdo autē
 de ordie accidētali bene. qz ex tali oppōne bo-
 ut ad maluz resultat qdā decor: sicut i rethor-

ca qdā color q̄ dī frū. p̄ma ad Chor. 5. p glo-
 riā r ignobilitatē: p ifamā r bonā famā rē. Et
 ita q̄ ad hunc ordinē excellere statum inno-
 cētie status p̄sens. q̄ at ad inoētā status inno-
 cētie p̄cedit: ita q̄ se habēt sicut excedit r ex-
 cessa. vnde se habēt sicut due facies in quaruz
 vna nulla est maculā in alia ē cicatrix bene si-
 ta: q̄ vt faciem; honestare. sicut de Helena. frī-
 gius oares dicit q̄ hēbat in facie quandā p̄ca-
 uitatē miro mō eā venustantem. ¶ S; q̄ret
 aliquis q̄s est simplr melior. Dicit doct. deno.
 hac distōne. q. 6. Saluo inquit meliori iudicio
 potest dici q̄ decor q̄ nunc est: qz volūtas p̄ns
 de malo bona eliciēs p̄potēs est malor: tō bo-
 nū qd̄ ideo elicit p̄ualē malor: qd̄ bonū corrum-
 pit. r iō plus valz vniuersum nunc q̄ valūisset
 tunc i q̄ nunc cōmēdat sapia creatoris. Unde
 Greg. in benedictione cerei paschalis. O felix
 culpa q̄ talē ac tñ meruit hēc redēptoz. nū-
 .n. Adā peccatū: p moztē xpi redēpti nō fuisse
 m⁹. i q̄ maxia apput dei caritas vt diceret apo-
 stol⁹ ad Gal. 4. pp nimā caritatem rē. Et dat
 exēpluz valde aptū de ciso sano qui frangit r
 religat filo argēteo vel aureo: qz melior ē post
 quā ante nō rōne fractōis: s; religatiōis. Sic
 in p̄posito. vnde nō d3 nobis eē dubiū de mal⁹
 p̄sentib⁹ dominū deū bonū mar⁹ elice s; q̄le sit
 ignoram⁹. ¶ Tertia p̄clō ē de salute humani
 generis seu hoīuz ad voluntatē antecedentē r
 p̄sequētē. r ē hec. I3 voluntate antecedētē
 vult oēs saluos eē hoīes: tamē p̄sequētē nō cō-
 uenit. Pñtia ps dicit. q̄ voluntate antecedētē
 d3 vult oēs hoīes saluos fieri. vnde noto pp il-
 lud dñi apli. i. ad Thimo. 2. d3 vult oēs ho-
 mies saluos fieri. qd̄ solz expōi triplr. ¶ Pri-
 ma expō fuit Jo. dñi. i. 2. suaz sniaz q̄ ad saluā-
 duz illā repit distōne dine volūtatis i volunta-
 tē antecedētē r p̄sequētē. r dicit q̄ d3 itelligi de
 voluntate antecedētē inq̄tuz dat leges bonas
 dirigētes ad salutē: r nō itelligit de voluntate
 p̄sequētē q̄ p̄tat merita: r bonos p̄miaz: ma-
 los punit. ¶ Scda expositio fuit Aug. in li. de
 vocatōe lectōz. r dicit. quādo dī q̄ d3 vult oēs
 hoīes saluos fieri rē. ē distributio accōmoda:
 hoc est oēs qui saluātur saluant voluntate dī.
 dat exēplum. sicut si parisiis eēt vn⁹ solus ma-
 gister pueroz diceret. iste h3 oēs pueros d̄ pa-
 risi⁹: r tamē certū est q̄ nō oēs trent ad scho-
 las. Et Jo. 1. Illuminat oēm hoīem veniētē
 in hunc mundum. i. ois q̄ illuminat ab eo illū-
 nat. ¶ Tertia expō ē aug. in enchiridīo vt fiat
 distributio p generibus singuloz. nō p singu-
 lis genēz vt sit sensus. D⁹ vult oēs hoīes rē.
 i. de quolibet statu vult aliq̄ saluare. vt. v. g.
 de statu epōz sed non oēs: aliq̄ de statu reli-
 gionis sed non oēs rē. Sicut in illo sop̄p̄ma

Enasio

Rio

ps p̄clōnis.

vniuersi p̄clōni derari duplr.

Dubiū doctoz buot

2° p̄clō

Expō istū. d3 vlt oēs hoīes saluos fieri.

2° expō.

3° expō

te. oē aīal fuit in archa Moē qđ est vep. p gene
ribus singulorū nō p singulis gener. Expō tū
Damascē. apud nros pualit magfos. Ex
quo p3 alia pars pclōnis. s. q. nō oēs saluāt
volūtate pnti: imo soluz finalit boni nisi aliqđ
esset pūilegiū singulare. Sicut de traiano im
peratorē: qđ dñi idem de Dagoberto rege
frācorū. Et tm̄ de secundo articulo.

3° arti.
p^o dub.

Quantum ad 3^m arti. sunt tres breues
difficultates. C^o Prima ē.
quō pōt de^o velle bonū qđ ex malo elicit. et tū
nō ipm̄ maluz qđ velit pñs nō aīcedēs. nō. n.
pōt qđ velle eē ep̄s nisi velit eē sacerdos. Bdz
q^o vult bonū qđ ex malo elicit: et tamē nō vult
malū. Et est exēplū: cadit aliqđ ad terram
possum clax est velle q^o surgat: q^o nō cecide
rit. sic in pposito. Et qđ dicit de epō et sacerdo
te. dico q^o qđ pōt l3 nō efficitur velle eē
nō sacerdos: imo multi vellēt fieri dotiū non
eē aīexū ep̄atui. C^o Secūda difficultas. vtz ma
la sint cā bonorū. dicit doctor de no. hac dist. q.
3. q. nō. s3 occasiōes. vñ ponit ista tria. cām ca
sum. et occasiōē. Et differūt. cā. n. h3 opōnem
et intētiōē. sicut dū artifex facit domū et intē
dit facere domū et eāde3 opaf. C^o Casus habz
opōnē sed nō intētiōē: p3 in fodiēte qui pter
intētū au3 reppit. Decasio aut pnat vtrūq: si
cut si aliqđ dicat aliquod vñ alteri displicēs
illud vñ nec est cā: nec casus displicētie s3 oc
casio. Sic malū extat occasio boni sed nō cau
sa. C^o Tertia difficultas. vtrum volūtās aīis et
pñs sint idēz qđ po^o absoluta et ordinata. dicit
mag^o franc. de mayro. dist. 45. q. 2. q. nō: imo
tam volūtās aīis q^o pñs sunt ordinata po^o: qz
de his sunt q^o deus ordinauit. Et sic p3 ad qđ
nē. q. v3. deus voluntate aīcedēti: sed nō pse
quēti vult oēs homines saluos fieri.

Exēp^m

1° dubi.

Casus.

3° dub.

Ad ar^o
Ad p^o

Ad 1°

Ad 3.

pclōes
d mēte
magfī.

ad argumenta. C^o Ad p̄mū dī
co in snia arg^o q^o voluntas aīis
et volūtās signi et volūtās pñs est volūtās bñ
placiti: et qđ dī. nō dant signa i volūtate aīce
dēti. dico q^o imo. aīcedēti. n. de^o dat debitas
homini leges qđ oēs custodiēs saluē. iō saluz su
mit. C^o Ad 2^m negaf aīis. et cuz pbat: qz pñtis
voluntatis est reddere vniūciqz qđ suū est. ve
rū dicit: et qz mali sunt meriti pena daf eis pro
p̄mio. Et qđ obicit mīa aspiciat miserō. verū
dicit dignos mīa: s3 mali sunt indigni. dico ta
mē q^o intātū mīa supercaltat iudī^o vt semp b3
punit citra p̄dignuz et p̄met vltra. C^o Ad 3^m
dico in snia q^o ista stant simul. deus voluntate
aīcedēti vult oēs homies. sal. sic. et tū oēs nō
saluabunt: qz volūtās aīis semp est cōditiōata
. i. vult oēs homies saluos fieri si faciāt ad qđ
tenent. iō nō currit argumentū. C^o Ex presen
ti aut distōne tres capiunt pclōnes. C^o P̄ia

pclō. tate efficacie est voluntas dei vt nihil po
tētie resistat ei. Dicit pclō q^o tā insupabilis ex
tat diuina voluntas vt neqat impediri. Et po
nit a p̄ncipio dist. vsqz ad illud ca. Ideoz cuz
p̄stet oia zc. C^o Secūda pclō. volūtās pia nō cō
cedit velle ip̄ta fieri. Dicit pclō q^o dicitur et cō
cedit q^o voluntas pia dei. s. nō cōcedit velle ma
la fieri. Et ponit ab illo cap. Ideoz cuz p̄stet
vsqz ibi. Juxta fines ep̄ilogi. oīno. n. q^o vult sic
ri zc. C^o Tertia pclō. nō fit qđ voluit voluntas
sup̄ma. et fit qđ voluit volūtās extrema. Dicit
pclō. q^o volūtās dei. iō extat oīpo^o: qz fit quod
vult et nō fit qđ nō vult. Et ponit ab illo capi.
Oīmino. n. q^o vult fieri zc. vsqz ad finē distin.
Et dī ista volūtās sup̄ma et extrema. qz est al
pha et o. p̄ncipiū et finis. C^o Seq̄ in tex.

p^o pclō

2° pclō

3° pclō

Text^o.

diuisio

titulus

Ar. 1.

Ar. 2.

Ar. 3.

Voluntas apppe di semp ef
ficax est. Hic si
gnaf. 47. dist. q^o sic p̄tinuaf ad p̄ce
dētes. nā postq^o in p̄cedēti dīstīn
ctiōe de diuina volūtōe remota est
dubietas. Hūc de sua ipletōe cla
re ostēdit veritās. C^o Et diuidit p̄sens distīn
ctiō in tres p̄tes p̄ncipales. In p̄ma diuine vo
luntatis ponit ipletio. In secūda gradūs vtilitaf
addit distīctiō. In 3° ostēdit q^o mētū^o p̄uer
tētis negligit dei p̄ceptiō. p̄ma in p̄ncipio. se
cūda ibi. Ter vt sup̄a dixim^o volūtās dei zc.
3° ibi. Multa. n. sunt p̄ dei p̄ceptū. C^o Et hec
est diuisio p̄sentis distīctiōis in generali. Cir
ca quam mouet talis questio.

Utrum p̄ter et p̄ liberrimā dei voluntate
tem sit aliqua dei p̄ceptiō vel
maloz p̄missio. C^o Sic arguit q^o sic triplici me
dio. p̄mo sic. de p̄ceptiōe nullū maluz vult dei
voluntas. Sed de^o multa mala p̄cipit. igit ali
qđ p̄cipit deus qđ nō vult voluntas eius. ma
ior p3 ex p̄cedēti distōne. Sed minor p̄bat. vñ
osee. i. deū est. Hec accipe vxorē fornicariāz
et fac filios fornicationuz. qđ ad lfam bar. ex
ponit. Itē Exo. 12. p̄cepit deus furtū facere fi
lijs israhel. et abrahe occidere filiū suū inocētē.
C^o Secūdo argf de p̄missiōe. diuina voluntas nul
lum vult malū fieri: sed de^o p̄mittit multa ma
la fieri. igit aliqđ permittit deus p̄ter volunta
tem suā. maior p3 ex p̄cedenti dist. Sed minor
p̄bat. vnde magf dist. 45. c. p̄missio. mala enī
sunt fieri: sed nō facit. bonaf o ipse facit. C^o 3°
arguit sic. Quādo aliqđ se habet vt magis cōe
et min^o cōe pōt in aliqđ magis cōe vbi nequit
min^o cōe: s3 sic se habet dei liberrima volūtās
et de^o. igit aliqđ pōt p̄cepte: aut p̄mittere de^o da
to q^o nō velit. maior p3 exēplo: qz nepe cōius
est aīal hoīe alicubi repit aīal vbi nō repit hō.
S3 p̄bat minor. Considero nepe deū inq̄atū
volentē et inq̄tū oīpōtētē certū est q^o multa p̄

que non vult: ita sequit' ppositum. est magis in lra. Et August. in enchiridion. non sit aliquis nisi oipotēs fieri velit vel

1° op^m
Dearti
clat. q.
p^o arti.

In ista questione zc. **Quo ad** p^m articu. termini sunt pmissio. pceptio z pter voluntatem.

2° ter^o
p^o pmissio.
que
tripl^r
3° mō

Primus igit' termin^o ē pmissio. vnde noto q^d in theō pmissio solet capi tripl^r. pmo enim dicit' pmittere vt opponit' punitioem. z tunc idēz dicit' q^d nō punire. Sic dicit' xps in deis. Math. 19. q^d ad duritiē cordis eoz pmisserat eis moy^s ses libellū repudiⁱ. i. nō puniebat. secūdo dicit' pmissio vt opponit' pphibitionē: z h^o vel q^d pmit tit qd necitatis est. sicut in q^d Glo. sup illo ps. Trascimini z nolite peccare. Glo. pmittit qd necitatis est. i. nō pphibet. vel rursus: q^d nō pphibet min^o bonū respēū maioris boni dimitten di. sicut p^z ex illo. i. Corin. 7. h^o autēz dico fm indul^m. vbi ap^lus pmittit vxorari qd est mi nus bonum respēū virginitatis. Tertio mō d^r pmittere vt h^o opponit' cohibitionē: z sic sumit' in pposito: ita q^d idēz sit mala pmittere a deo q^d nō cohibere. z sic est vnū de qⁿq^z signis vo lūtat^{is} dīne: z est respēū pntis t^{is}. sicut ipletio seu opatio. vñ nōndū rursus fm doct. subtiles tā in reportatis p^{ar}isi^o q^d in ordina^o p^{er}sentis dicit. elicitationē tñ tria exigi ad dīnā pmissio nē. Prīmū est q^d req^{ir}it' pmissio sciaz. vñ plat^o si debito mō inq^{ir}at de sub o suo z nō possit re p^{ir}e malū in eo. h^o tñ subiect^o ma^m faciat: non tñ dī pmittere: q^d ignorat. Scda cōditio est q^d pmissio p^{er}e in deo ē nō velle. vñ nōn^m q^d act^o dīne volūtat^{is} pōt' tripl^r accipi: aut p modū vo lūtiōis vt dicit' volūtiō: aut p modū nolūtiōis vt dicit' nolūtiō. Et d^rnt istū duo modū accipiēdi ad modum duoz d^rioz: z sunt ambo positiuū act^o. 3° signat' p modūz nō volūtiōis vt si dicit' nō volūtiō. z differt nō volūtiō a nolūtiōe: q^d nolūtiō est actus positiu^o: nō volūtiō at' act^o pure negatiu^o nihil ponēs. vñ seq^ut' q^d nolūtiō oppo nit' d^rie volūtiōis: z dī odū sicut volūtiō amor. nō volūtiō at' opponit' volūtiōi p^{er}dictorie. vñ lo quēdo. p^{er}e de^o vult bona. h^o aut' nolle respēū maloz q^d ex toto ipedit ne fiat. h^o q^d non velle respēū maloz q^d pmittit. vñ p^z q^d cōius est non velle q^d nolle. sicut aial q^d hō. In nā. n. d^riozū p^{er}ditio rep^{er}t' sicut in nigro z albo. albū nō albū nigrū nō nigz. de^o nēpe si hēret simplex nolle ne mala fierent nūq^u possent fieri: s^z hoc nō h^z sed nō velle: z in nobis sunt duo positiuū act^o velle z nolle. s^z in deo sunt vnūc. vñ tñ ibi ex^{er}tat d^ria rōne ob oz. Tertia cōditio q^d sit aliq^d velle diu^m reflexuz sup hmōi nō velle vt sit sic accipiēda pmissio. Primo itēdit deus mala.

3° mō

tria req^u
runt ad
pmissio
nē dīnā

3° mō

scdo h^z nō velle mala fieri. 3° h^z q^dda velle q^d dī velle se non velle mala fieri. vñ notandū. q^d istud nō velle mala fieri est actus negatiu^o re ctus q^dsi recte aspiciēs mala fieri: s^z istud velle est act^o reflex^o sup istud nō velle. Ex q^d p^z q^d pmissio tria dicit. vnū in intellectu: duo in volū tate. sciaz in intellectu: nō velle z velle in volun tate. duo positiuū vnū negatiuum. sciaz z velle positiuū sūt: nō velle aut' negatiue negatiuū in me^o. positiuū a dextris z sinistris. pmo nempe sciaz. 2° nō velle q^d ē negatiuū. 3° velle q^d est positiuū: tñ pncipal^r signat' nō velle seu negati uū. 2° seu minuz pncipal^r illa duo positiuū.

pmissio
tria dicit
vnū i i
telleū.
duo dicit
i volun
tate.

Scda terminus est pceptio. vñ noto q^d p^{er}ceptio solet dici tripl^r. vno dī pceptio q^d q^d sub mādato cadit. z isto^o tā certimōialia q^d iudicia lia q^d decē decalogi vba in lege pceptio erāt. si cut exponi pōt' illud ap^l. i. ad Thimo. pmo. si nis pcepti ē caritas de corde bono z pscia pu ra z fide nō ficta. Scdo dī pceptio seu p^{er}ceptū vt distinguit' d^riudicialia z certimōialia. z sic sunt decē pcepta in p^o z 2° tabula. de q^ubus Math. 5. In his duobus mādātis vniuersa lex pcedet z pphet. Tercio^o accipit' pceptū vt opponit' pphibitioni vt pceptio sit de affirmati uis. sic illud. Sabbata scifices z phibitio d^r ne gatiuis. sicut illud. Nō adorabis deos alieos. Et sic accipit' in. q. 1. 3 possit' capi alijs duobus mōis. z dī ita accipi a mag^{ro} dīstōne pcedēti. vbi dī vnū signū volūtat^{is} signū. derinat' at' p^{er}ceptio q^d p^{er} alijs ceptio: q^d in pscipietis mente pceptū pus capit' q^d ad subū deriuēt. Tercius termin^o est pter volūtatē. vñ noto q^d ista tria d^rnt. pter volūtatē. p volūtatē. z sup^{er} vo lūtatē. sicut ista tria. pter nām. p nām. z supra nām. pter. n. vol^m ad fieri dī q^d id sit q^d a vo lūtatē pordinatū nō fuit. sicut z pter nām ali q^d fieri dī q^d nō h^z vsus nāe. Sicut fm Glo. fuit puerio virgax magor in spēs. Exo. 7. Isto mō pter pcepta dei aliq^d fit: non tñ pter pmissiones: q^d mala ex pnti ordinēt. Cōtra volūtatē aut' fieri dī q^d volūtatē directe d^ria. sicut aliq^d dī fieri dī nām q^d eius curat' d^ria. Sicut vñ cecus illuminat^o: q^d per nām a p^{er}uatio ne in habitū ipossibilis est regressus: z sic mul ta sūt ptra dei volūtatē atcedentē: nihil ta mē ptra volūtatē dei psequētē: q^d pma vult oēs saluos fieri. z o^m accidit de multis. Scda aut' iudicat' fm. i. merita. i. volūtas psequēs: z est efficax semp: nec ptra eam aliq^d pōt' fie ri. Supra aut' voluntates aliq^d fieri dī quādo id efficit' ad q^d voluntas neq^u erigere. sicut vt supra nām quādo nā nō sufficit: z sic cā volun tas dīna sit infinita: z supma supra eā nihil po test fieri. sicut nec supra deuz. q^s. n. pōt' resistere eūnullus vtiq^z. Et tñ de pmo articu.

2° ter^o
ē pcep
q^d dī tri
pl^r.
p^o mō.

2° mō.

3° mō

3° ter^o
est pter
volūta
tem.

qd sit
fieri p
volun
tatē

1° arti.

Quantum ad 2^m articu. sunt tres p^olones. Prima est de diuina p^omissione. Sec^oda de diuina p^oceptione. Tercia d^o h^o q^o est aliq^od fieri p^oter voluntate dei. Prima est hec. diuina p^omissio mala q^o no^o creat sic aspicit vt no^o ente nulla fiat. C^o Prima p^o p^osonis dicit. q^o diuina p^omissio est respectu maloz. pbat. nemp^o in hoc differt fm^o theologos ab op^one seu ipletioe: q^o cu^o ambe sint de p^onti ipletio ta me e^o de bono: s^o p^omissio d^o malo. C^o Et si dicat q^o mutuo ista tria o^o act^o 2° po^o se denoiant. vt si sit itellec^o q^od ad eo itelligit extat itelligibile 2° ipse act^o sciendi dicef itellec^o. 2° 2° igit a^o s^osi si diuina p^omissio sit respectu maloz. igit dicef mala. R^ondet q^o illa maxia assumpra est va in voluntate q^o se h^o ad id q^od aspicit per modum actus positui no^o alias. p^o ex^o p^olo. Si. n. voluntas mea se h^oeat ad mala negatiue. s. no^o volendo mala non debz ex hoc iudicari impia: imo pia. Sic pariformit: q^o diuina p^omissio p^oncipaliter dicit no^o velle maloz no^o d^oz iudicari ex hoc mala s^o bona. C^o S^o q^os diceret. deus est o^o ip^otes: vt pot^o facere q^o nulla sint ma. igit no^o e^o bonus si p^omittat. R^ondet. n. inquit ap^os ad R^oma. p^omo solum q^o talia agut: sed q^o p^osentunt digni sunt morte. vbi glo. L^osentire est tacere cum possit argu^o. Et Aug. dic. 19. de ciui. dei. q^o ad officiu^o ino^occetis p^omet: no^o solu^o nemini maluz i^oferre: sed a p^oco cohibere. q^o de^o d^oz cohibe^o ma la ex quo pot^o. C^o R^ondit huic dubio doc. deuo. hac di. q. 3. vnde elictedo dicta sua inuit q^o mala p^omittit de^o triplici r^one. p^oma est ordo reruz iter se. ordo q^oppe rex vniuersi exigitat vt creatura fieret que peccare possit de se: sicut h^o angelus: 2° talis libertati sue dimitti debebat. dicte Aug. 7. de ciui. dei. sic res q^os p^odidit d^os administrat vt eas p^opios mot^o agere sinat. vt ta^o quoq^o coacta no^o habem^o ait Dio. in fine de eccl^oastica ierarchie. C^o Sec^oda r^o est p^opter electos vt ipsos tribulado purget. vnde Aug. xj. de ciui. dei. nullu^o faceret de^o que maluz p^ocret nisi noscet q^obus parit vsib^o accommodaret. Et ideo dicit q^o p^omittit plures esse malos q^os bonos: q^o pauci mali no^o essent auri surgere s^o multos bonos. C^o Tercia r^o est laus diuina. de^o n^ope solutus est semp^o ex malo mai^o bonu^o elicere. ea p^opter non d^oz dici malus seu p^osentiens q^o p^omittat: q^o h^o non cohibeat. b^on^o tam^o arguit delinquentes: nec est officiu^o semp^o ino^occetis maluz cohibere: s^o arguere: maxie illi^o ino^occetis q^o scit d^o malo mai^o bonum fac^o. C^o Sec^oda p^o p^osonis dicit q^o diuina p^omissio non est ca^o maloz. p^o ex d^ostione p^ocedeti. vnde Aug. in li. 83. q. arguit sic. p^octiu^o aut est ex nihilo aut deo: aut p^occate. vt homie vel angelo. non ex nihilo: q^o nihil nullu^o est ca^o. non ex deo: q^o inq^ot. de^o solu^o extat bonoz ca^o. igit

2° p^octo

3° para p^obatio

Dubiu

R^odocto. deuo.

1° ratio

3° ratio

1° para p^oclonis.

est a peccate non q^od e^o effectiue: s^o defectiue. q^o p^octiu^o non h^oz eam efficient^o s^o deficient^o. vt patebit in scdo. C^o Et si q^orat. vnde ict^o hoi ista defectibilitas. C^o R^ondet ex eo q^o creatura ex nihilo est. C^o Et si arguat philosophice. diuina voluntas aut vult fieri mala. aut vult mala non fieri. q^o sunt d^odictoria. si vult non fieri non p^omittit fieri. si v^o vult fieri est ca^o eoz. Dicit doc. subti. in reportatis parisijs hui^o distinctiois. q. 1. q^o neu tra p^o est va. vnde iste non p^odicat velle fieri 2° velle non fieri. Sed si q^os velit h^ore d^odictionez dicat sic. aut deus vult mala fieri. aut de^o non vult mala fieri. ita q^o p^oponat negatio huic q^od dico. vult. non solum ad fieri. 2° ista scdo est va. 2° id^o est q^o p^omittere. C^o Tercia para p^oclonis dicit. q^o no^o ente diuina p^omissione nulla cent mala. pbat. q^o ta pot^otissima aliq^od impediete id neq^ot fieri. Ex quo deus igit e^o oipot^otissim^o nisi p^omitteret nullu^o malum fieret. C^o Sed tuc surgit dubium. q^o illud est ca^o aliquid: quo posito ponit: quo remoto remouet. Si ergo diuina no^o ente p^omissione mala no^o sunt. 2° posita sunt. igit est causa eoz. sicut nauta qui per sui p^osentiaz est causa salutis nauis. per sui absentia est causa periclitationis nauis. C^o R^ondenduz q^o illa regula tunc habz veritate quando vno posito necessario ponit aliud. sicut p^oz in causis necessarijs. non alio modo. p^o 3° a simili. s^o nemp^o voluntas non velit nisi p^omo actus interi^o. non tam^o itellec^o est causa volitionis. C^o Sic in proposito non est necesse data diuina p^omissione mala fieri. solum nepe requirit vt de^o dimittat res suas. p^orias agere op^oati^oes. C^o Et si querat quid sit p^ous natura in deo an no^o velle mala fieri: an velle bona. Respondenduz q^o loquendo absolute p^ous intelligit non velle q^o velle. sicut negatio actus q^o p^o actus: s^o comparatiue ad bonu^o 2° malu^o p^ous d^o de^o velle bona q^o non velle mala. Et huius r^o. quando pot^otia aspicit duo opposita: vnu^o per se: reliquu^o per accid^oes. p^ous aspicit o^o per se q^o per accid^oes h^o mo^o est ma^o 2° bonu^o respectu voluntatis. bonu^o. n. est obiu^o per se voluntatis malu^o per accid^oes. C^o Ex quo inferi q^o inter signa diuine voluntatis. p^ohibitio 2° p^omissio que sunt de malis sunt vl^o post. s. p^ohilu^o p^oceptione 2° i^opletion^o. C^o Et si querat q^od p^ocedit: aut p^ohibitio: aut p^omissio. d^o q^o p^omissio. 2° ratio: q^o nisi deus p^omitteret mala fieri no^o esset opus p^ohibitioe. data d^o p^ohibitioe adhuc op^oz esse p^omissioe q^o ex p^omo articulo fit semp^o p^ointellecta p^omissi scia. C^o Ex quo p^o error: L^ometatoz in xi. metaphys. dicentis. q^o isto q^o inferioz non se intromittit deus nisi in quatu^o participat in na^o coi. sicut q^o aranea faciat telam. p^oz opp^o fatis. u^oq^o n. p^omissio est ignoti ex p^ocedeti articu^o.

R^odo

doc. B.

3° para p^oclonis.

Dubiu

R^odo

Appl^ocat.

Dubiu

Loz^o.

inrog^o.

Error p^ometa^otoz.

2° 2° 1° **C** Seda 2° 1° est de dina pceptis: est hec. sic malū in se pcepere diuine pgruere pōt libertati: vt malū fm se pcepere nullaten^o conueniat. **A**d euentiā toti^o h^o pclōnis noto q^o q^o ad pscns malū d^o tripl^o. vno mō occasiōalī. scdo malū in se. 3° malū fm se. Maluz occasiōalī d^o q^o lz in se sit bonū alicut tū ex occasione malū est: sicut dicebat ap^os. xpi bon^o q^o dez odor: su mus: alijs qdē bon^o odor in mortez bon^o odor in vita. bonum neq^o qd in se est. bonū q^o nocet: malū vō in se dicit^o q^o ita hz annexā malitiā q^o ab ea separā pōt: sicut dare elemosinā pp^o vanagloriā. pōt nepe ista circumstātia. ppter vanagloriā separari ab isto actu. Maluz aut^o fm se d^o qd ita hz annexā malitiā q^o neq^o ab ea separari sicut blāfemia dei. vnde fm Bern. in lib. de dispensatione r pcepto. malū in se idē est qd peccare h^o scdam tabulā seu pximi dilectionez. Sed malū fm se est peccare h^o pmas tabulam.

Hoc habito pbat^o pma pars pclōnis. s. q^o de^o pōt pcepere malū in se qū aliq^o duo sic sunt iuncta adiuicē q^o vnum pōt ab alio separi. voluntas liberrima pōt vnum pcepere: reliquum non picipiedo. Sz in malo in se ita est q^o nō necessario iuncta est ei malitiā. igr poterit dei potentissimā voluntas pcepere subtractū r nō malitiā: nec ex hoc diceret mala. imo vi pcepti p^o mi remouebit malitiā. Malum eni in se soluz est in ordine rez inter se: qre non poterit nouū ordinē facere q^o antiqū instituit non videtur. **E**x q^o liq^o de p^o q^o deus pōt dispēfare in septē decalogi pceptis. s. q^o sunt scde tabule. vnde p^o q^o non picipit malū manēs malum. **S**z q^o r^o tur qd est pus malum in se: aut malum fm se. **R**ñd. q^o est loq^o de prioritate tali tripl^o: aut rōne magnitudinis criminis. r sic pctū hz se est pus: qre est malum in deū seu in finē. Malū vō in se solum in pximū siue in his q^o sunt in ordi ne rez inter se. Scdo rōne originis. r sic de cur su cōi pctū in se est pus: q^o mēs mala a paruis malis icipit: r tādez cadit in maxia nisi emun def. vnde Arist. in de celo r mūdo. Error paruis in pncipio maxim^o fit in fine. Tertio rōne pene. r sic pctū fm se ē mai^o: quia crimini maiorū maior debet pena. **C** Seda ps pclōnis dixit q^o neq^o de^o pcepere malum fm se. pbat. de^o non pōt facere qn res femp sint in sua potētia obediibilis: seu qn in eum ordinē. Sz si pcepit mala scdz se istud fieret. igr neq^o hoc facē. maior p^o q^o tunc faceret seipm nō cē deum: euz in p^o mū r pfectum oia reducant. Sed pbat minor: q^o mala scdm se auertunt a deo vt patuit **C** Ex q^o p^o q^o de^o neq^o dispēfare in pceptis p^o tabule: qn. s. sit honorādus: reuerēdus r scificādus. **E**t si obijciat q^o mutata est dies sabbati in die dominicā: r tū dies sabbati erat de

pma tabula. vt. s. dse sabbat^o coleretur a iudeis deus. Vdm q^o dicit determinatio nō p^o tinet ad p^o mā tabulā de p^o se: sed ex p^o q^o tū: s. solū q^o colat aliquoties seu sit colēdus. **D**e h^o ampli^o in 3°. **E**x quo p^o defectus frāctici de mayo. p^o status sui. dūstn. iz. q. z. difficultate 3°. dicitis q^o deus posset ordinare potentia absolutā: q^o quicūq^o dicit blāspemaret esset saluat^o. p^o oppositū satis ex p^o clusione: esset nepe magnū q^o maxime se auertēs a fine p^o blāspemā mā xime fini p^o iungere per salutē. **T**ertia p^o clusio. an aliquid fiat p^o ter voluntate dei. r est hec. licet p^o ter antecedētē voluntatē dei multa veniant: nihil tamē p^o ter p^o sequētē r p^o missionē venire noscēt. **P**rima pars dicit q^o p^o ter voluntatē antecedētē dei multa veniūt: imo r h^o. p^o q^o voluntate antecedenti deus vult oēs saluos fieri: nihilomin^o tū oēs nō saluant. **S**ecunda pars dicit. q^o p^o ter voluntatē p^o sequētē vel p^o missionē nihil venit. p^o q^o voluntas p^o sequēs est voluntas dei efficac^o cui neq^o resisti ad Romanos. q. Et ista circūplectis: r rem r circūstātiā rei. **E**x quo p^o q^o oia que eueniunt fiunt: aut voluntate p^o sequētis: aut p^o missionē eius. si cut mala. Et tū de secundo arti.

Quantum ad 3° art. sunt tres difficultates iux tres pclusiones.

Prima est. Quō pōt deus p^o scire aliquem dānandū si p^o missio dicat solū actū negat^o. s. nō velle: q^o vt patuit super^o? novit solū p^o tingētia determinatiōe voluntatis. r hec determinatio dicit qd positū. **R**espōdet docē. subf. 4. r distinctione hui^o p^o m^o. q^o p^o scit dānandus: q^o iste dānandus: aut dānabit actu cōmissionis: r sic seit p^o currere ad subtractūz cōmissionis: aut dānabit omissione: r sic p^o scit se nō cōcurrere ad actum debitū saluti. **E**t qd dicit q^o determinatio dicit actum positūz. Dicendū q^o v^o est vltimate. p^o intelligit tamē nō velle ipsi velle. vnde vt patuit in eadē distinctione p^o hz deus nō velle auferre grām inde q^o altquē actum habeat positūz. scdo r velle r reflectit super istud nō velle: r dicit deus non vult se nō velle. **S**ecūda difficultas. vtrū deus possit aliquid p^o cepere q^o nō velit fieri. Dicendū q^o sic: q^o p^o cepit Abrahā imolationē filij sui: r tamē nolebat: nec tamē fuit signū falsuz: sed nō intelligebat Abrahā. p^o ceptū. n. datum fuit spāliter ad experiendū Abrahā qd factū est licet Abrahā intelligeret p^o ceptū intentionē esse sui filij imolationē. **T**ertia difficultas. vtrū p^o ter rei cadē sit voluntas antecedēs r p^o sequēs. dicendū q^o sic: soluz. n. d^o n^o: q^o voluntas antecedēs respicit rē sine circūstātijs: vt salutē homis nō p^o siderādo merita vel demerita: sed p^o sequēs atēdit r rem r rei circūstātiā vt me-

pbatio pclōis.

Cor^o pulch^o dubiuz

Rñō quō v^o nū pctū d^o alio graui^o.

ps pclōnis.

pbatio mioris. Cor^o.

Brg^o

Rñō

defecto frāct.

3° 2° 1°

3° arti.

p^o dub.

Rñō scoti.

2° dub.

Rñō

3° dub.

refo-
toti. q.

rita z demerita: z ipm holent. Et sic p3 ad qd-
nes. q. v3. pter dei liberrimā voluntatē simplf
loquēdo non fit pceptio a deo nec pmissio.

Ad ar.
Ad p^m

Et sic patet ad arg^o. **C** Ad p^m iam p3 ex
scda p^olōne. co. n. ipso q de p^ocepit
bat osee accipe illā vxorem fornicariā faciebat
licitū dispensatione. **I**dē dico de furto filioz
israel: qz oia sunt dei. idē oia pōt dare q^o vult:
vsq est tñ q illi q asportarunt ducti p^ocupiscen-
tia peccauerunt nō ppter asportationē: sed p
pter p^ocupiscētia: sicut si osee p p^ocupiscētia z
non suā cogūisset vtiqz peccasset. **E**t qd3^o obij-
cit: q de p^ocepit mortē innocentis. s. Isaac. iaz
p3 nūsiō. solū eni volebat expiri Abrahā. z da-
to q pceptū ad hoc se extendisset ex toto pote-
rat iuste: qz oēs seu nocētes seu innocētes rōne
peti originalis debitorēs sumus mortis: z de
pōt quādo vult repeterē debitū. **C** Ad 2^m nū-
dendū est q qñ dī qz pter volūtātē dei nihil
fit: debet itelligi aut volētē in bonis: aut pmit-
tentē in malis. z sic arg^o nō currit. **C** Ad 3^m

Ad 1^m

Ad 3^m

nūdetur in snia: q sic opotentia dicit ad oia
possibilia. sic z dina voluntas ad oia volibilia
vt sit sensus nihil pōt deus extraopari nisi ve-
lit. z ita p3 ad qōnc. **E**x plenti aut distincti-
one. sicut de pecc. zc. **P**rima p^olō. volun-
tas dei sic potēs dī vt nihil ei obesse possit. **D**i-
cit p^olō q voluntas dei est tāte efficacite vt nō
possit impediri. **E**t incipit a pncipio distm. vsqz
ibi. **E**x vt supra dixim^o zc. **S**ecda conclusio.
In beneplaciti mēbra vt ponitur z signi my-
stici velle diuidit. dicit p^olō q voluntas dei di-
uiditur in voluntatē dei in volūtātē signi z in
volūtātē beneplaciti. **E**t ponit a p^odicto caplo
vsqz ibi. **M**ulta. n. sunt zc. **T**ertia p^olō. q
beneplacito vult de^o implef. sed signo mystico
nō qñ inuēt. **D**icit p^olō q volūtas bñplaciti
sem p^olō: s3 nō voluntas signi. **E**t ponit a p^o-
dicto caplo vsqz ad finem distinctionis.

p^olōes
b mēte
magri.
p^olō

2° p^olō.

3° p^olō.

dis. 48.

Terz.

Sciendum quoqz q ali-
quī zc. **I**dē si
gnaf. 48. z vltima distinctio p^o
p^omī q ita p^otinuat ad pcedētes.
Mā postq a. 45. distōne diuine
voluntatē posita est ratio in. 45.
distōne. z scdo sue p^otātis patuit
ipletio. in. 46. z in. 47. distōmb^o. **N**ūc nē par-
uitatis secum ostēdit vnitio. **S**tendit. n. quō
nostra voluntas diuine p^oformāt volūtati. **E**t
diuidit p^ons distinctio in tres partes principa-
les. **I**n p^oma ostendit in tali p^oformatōe nostre
voluntatis ad diuinā voluntatē nequaquā suffi-
cere idē eē volūtū. **I**n scda ostēdit hoc idē face-
re opus eliciti. **I**n 3° qrit an xpi mortē dilige-
re p^olit ad meritū. p^oma in p^on. 2° ibi. **I**llud qz
nō est p^omittēdū zc. 3° ibi. **E**x quo soluit qō

b^o disio

qua queri solet. **E**t hec est diuisio zc.

Utrum in creata voluntate sit moralis
bonitas ad diuinā volūtātē re-
qrit p^oformitas. **C** **E**t arguit q nō triplici me-
dio. **P**rimo sic. **I**lla que in infinitū distāt nul-
lā hñt p^oformitatē: sed diuinā volūtātē z huma-
na sunt hmōi. igit ad bonitatē volūtatis crea-
te non reqrit p^oformitas ad increatā. maior est
p^obi in. 8. p^o p^oz. **S**ed minor p^obat: qz diuinā
volūtās est infinita: humana finita. **A**n z **P**ay.
52. scribit. sicut exaltāt celi a terra: sic exaltate
sunt vie mee a vīs v^ois z cogitatōes mee a co-
gitatiōib^o v^ois. **C** **S**ecdo at sic. **S**i bonitas vo-
luntatis create p^osurget ex p^oformitate ad in-
creatā volūtātē: aut hoc esset rōne modi volē-
di. s. velle ex caritate: aut ex ipso volito: s3 nec
sic nec sic. igit. maior p3 ex diuisione sufficiētī.
bonitas. n. moralis in volūtate est: aut ex actu
aut ex obto. **S**3 p^obat minor. p^omo q nō ex rō-
ne volēdi. s. q velit in caritate: qz tūc nō habēs
caritatē z honorās parētes nō hēret actū mo-
ralē: qd nō videt: nec 2° rōne obto. nā eādēs xpi
passionē quā iudei volebāt z deus volebat: z
tū iudei peccabant. **C** **T**ertio at sic. **I**lla non
hñt p^oformitatē que opposito mō se hñt. **S**ed
hūana seu creata volūtās z dina sunt hmōi: z
ambe bone. igit nō reqrit ad h^o q creata volū-
tas sit bona moralr. p^oformitas ad diuinā. ma-
ior p3: qz sicut op^o opposito mō opponitur sic
p^oformitati difformitas: s3 p^obat minor. vñ aug.
in enchiridion. dicit q p^orem quē vult de^o mor-
ri bon^o fili^o nō vult mori sed viuere.

Titul^o

Arg. 1.

Ar. 2.

p^obatō
mioris.

Ar. 3.

in op^o

In oppositūz at aucte magri in lit-
tera. vñ sup illud ps.
Nō adhestit mihi cor p^oauum. glo. **C**or p^oauū
atqz distortū h3 qui nō vult hoc qd deus vult.
vñ z **T**ullius amicitiam diffiniens dicit. ami-
citia est idem velle z idem nolle.

In ista questioe pariformiter ad alias sunt
tres articuli zc.

Quo ad p^o articulo terminū sunt moralis
bonitas. volūtās creata. vel hūana in p^oposito
z p^oformitas diuine volūtati. **C** **P**rimū igit ter-
min^o est moralis bonitas. vñ p^otermisio hīs q
de morali bonitate. dist. 17. dicta sunt. **C** **N**o-
to ad p^ons ista tria se hēre per ordinē. mos. cō-
suetudo. z lex: vt ibidem dī p^ouetudo longa. **D**e
moribus tñ tracta. s. ex actibus hoium frequē-
tatis. **C**ōsuetudo autē addit supra morem. s. q
aliqui p lege capis. vñ ibi. dī. p^ouetudo est ius
quōdā moribus institutū qd p lege suscipit quī
deficit lex. **L**ex 3° addit sup morē z cōsuetudī
nē. vt. n. lex dicat scribi p^ouit. vñ ibi dī. lex est
p^ostitutio scripta. z inde est q lex a legēdo dī.
Noto rursus q tres ternarij requirunt ad

De carti-
culat.
p^o arti.
p^o teri^o
ē mora-
lis bōi-
tas.
mos. p^o
suetudo
z lex se-
hñt per
ordinē.

Primi libri

9. ff. req. bona te actus moralis computando actum. sita ad boitate actus moralis. **¶** Primum igitur inari est p^o actus ipse. scdo qd agit. 7 ex isto scdo peccant **¶** Dicitur offerendo spūs qd sibi nō pueniebat sed sacerdoti. secūdi ralis. **¶** Paral. 26. 7 iō fuit lepra pccusor. 3° cui opz. 7 iō peccant salomon. vt habet. 3. Reg. xj. qz offerbat sacrificia ydolis 7 non debebat. 7 iō fuit pūatus integra successiōe regni. **¶** Secūdo ternarius est. pmo quātū opz 7 ex ista cūcūstātia peccant Loth: qz plus bibit de vino q̄ oportuit. 7 ideo lapsus est in icesū. vt habet tur Gen. 19. Scdo qualiter opz. **¶** Ex cui^o defectu peccant Esau. qz importune cibū petiit a Jacob. vt habet Gen. 25. 3° qñ opz: ex cui^o defectu peccant ille q̄ inētus est colligere ligna in die sabbati. 7 iō fuit lapidat^o. vt habet Numer. 15. **¶** Tertio ternari^o est pmo vbi opz: ob cui^o defectu peccauerūt Amasias 7 Azarias qz excel^o nō abstulerunt. vt habet. 4. Reg. 15. Tunc. n. ppls sacrificabat dño: s; nō vbi oportebat in tēplo. Scdo quo mediāte seu p qd. p cuius carētia peccant Saul: qz veritatē inq̄siuit de futuris p phitonissam. 1. Reg. 28. 7 non a deo. Tertio pp qd: pp qd peccant hypocrite q̄ opa sua faciūt vt videant ab homib^o nō propter deū. **¶** Scds termin^o est volūtas creata seu in pposito hūana. Cū noto fm venerabilē Hugonē de scdo vici. in lib. de volūtatibus xpi. qz volūtas creata ē triplex seu tripl^r d^r. s. volūtas rōnis. volūtas pietatis 7 volūtas caritatis. volūtas rōnis dī inq̄tū sequit rōnis de liberationē. Volūtas dō pietatis inq̄tū quod dāmō cōpatit patiēti ma^m. Sed volūtas caritatis dī inq̄tū informata dono dei spālī se cōformat p virib^o volūtatē increate: 7 est perfectior alijs duab^o: qz caritas q̄ sup addit ipsam p̄ficit 7 dirigit. sicut sessor equum. Et tñ de volūtatē hūana. **¶** Tertio terminus est pformitas diuine voluntatis. pp̄te autē cōformitas est quedā relatio actualis eq̄paratē cōformium ad diuinitē. **¶** Noto tñ ad pñs q̄ ista cōformitas ad diuinā voluntatē pōt intelligi tripl^r ster modū cōez. s. pformari in obiecto: qñ vult idē diuina voluntas 7 creata sicut qñ deus alicui^o vult salutē: 7 hoc idē vult homo. **¶** Primo igit dī pformitas ad diuinā voluntatē in causa efficiente. s. qñ humana voluntas id vult qd deus vult ipm velle. Exemplū sicut de^o vult mortē pñs mei tñ vult me velle vitā pñs mei. Et isto mō est discordia in volito: qz deus vult mortē: 7 filius vitā pñs: est tñ pformitas in cā efficiente. **¶** Id vult qd deus vult cum velle. **¶** Scdo dī pformitas hūana volūtatē ad diuinā in cā finali qñ oia que facit hō in laudem refert creatiois. sicut faciebat beatissim^o Frāc. de quo canit. Quicqd in rebus reperit desecta-

menti regerit in gloria factoris. **¶** Tertio dī pformitas per respicū ad cām formale. 7 tunc est vā cōformitas qñ id qd hō vult ex caritate vult sicut deus. Quicqd dī vult caritate vult. vñ pfecta creata volūtatē ad diuinā pformitas ista tria exigit. Et hoc de pmo articulo.

Quantum ad 2^m articulū sunt tres cōclusiones. **¶** Prīa est de pformitate creata voluntati simpl^r ad diuā. **¶** Secunda in q̄ pncipal^r p̄sistit ipsa diuina pformitas vt censet bonitas moralis. **¶** Tertia q̄ creata volūtas huic teneat pformari. **¶** Prīa est hec. Licet in esse q̄ditatiuo creata voluntas q̄ libet cū diuina pformet solum iusta in rōne volendi. **¶** Dicit pmo ps celōnis. q̄ alibet creata voluntas in eē q̄ditatiuo voluntatis seu rōne formali pformat cū diuina. p. illa. n. eādē q̄ditatiuo dicunt rōne formale q̄ ita se hūc q̄ de qd p̄petit vni inq̄tū tale p̄petit 7 alteri. **¶** S; hūmō est diuina voluntas 7 creata inq̄tū volūtas. igit in esse q̄ditatiuo volūtatē pformamur. maior p3 ex opposito. qz. n. aliqd p̄petit homini inq̄ruz hō qd non p̄petit asino inq̄tū asin^o. ideo hō 7 asin^o in suo esse q̄ditatiuo dīnt. s; minor. p̄bat. sicut enim diuine voluntati inq̄tū voluntas est repugnat opari per modū nāe. sic 7 creata inq̄tū volūtas est: 7 sicut vna posterior intellectū: ita 7 alia vna dña sui actus. 7 ita de alijs. sic alia bñ p̄siderata volūtatē creata siue actu volendi triplex est: volendi occurrit ad diuinā pformis. **¶** Prīma est in hūmō esse q̄ditatiuo ambay voluntatū diuini 7 creata. **¶** Secunda pformitas in imitatione. creata cui volūtas ex quo a diuina pducta est diuina imitat veluti effectus cāz: 7 relucet in eadē sicut in suo vestigio seu 3ª parte imaginis: min^o tñ pncipal^r nō cōsiderato. **¶** Tertia cōformitas est in pportionalitate. 7 h̄ est vtriusq; cōsiderata libertate 7 excessu in diuina voluntate sup creatā. vñ relinquitur pportionalitas. **¶** Scda ps celōnis dicit qz soluz creata iusta voluntas pformat diuine in rōne volēdi. Et voco rationes volēdi ipm qd sit volēdi actū cū suis circūstātibus debitis. p̄bat aucte glose sup illud. ps. verbū. **¶** Rectos decet collaudatio. dicit glo. recti sunt q̄ dirigūt cor suū fm diuā voluntatē q̄ recta est. **¶** Ex q̄ p3 qz ad iustā creata voluntas pformitatē non sufficit pformitas in volito. mali nepe hūc sepē huiusmodi pformitatē cū diuina voluntate. illā enim eandē passiōē xpi quā volebat deus p̄: volebat 7 iudicē: sed de^o p̄ iustus: illi vō iniq̄. vnde Aug. 7 sic in sra. voluntas dei bona p hōium voluntates malas ipletur. **¶** Et si q̄rat vtrum dō iuste possit velle vindicare se de iniuria sibi illata cū illā velit vindicare de^o. **¶** Dicit dicit doc. deuotus hac dist. q. 2. Dicerē inq̄t qz si aliq̄s so

2° teri^o ē volūtas creata

volūtas rōnis. volūtas pietatis 7 volūtas caritatis

3° teri^o est pformitas

pformitas ad diuinā voluntatē

3° mō.

3° mō

2° arti.

p^o p̄clō

p^o ps 2° clōnis

2° pformitas.

3°

2° ps 2° clōnis.

ro vōlē di.

Coz^m.

Dubii

docto^r deuot^o

luz ad illā vindictā moueret zelo iustitie: sicut
 de ipse q̄ est zelotus: q̄ sic posset. ⁊ tali mō ap-
 petēs p̄uentionē uoluntatem hiet iustā ⁊ dine
 p̄formē ⁊ in uolito: q̄ ambe uolūt p̄uentionez:
 ⁊ in uolēdi modo: q̄ abe uellēt zelo iustitie. ue-
 rum est tñ q̄ multoties cū ista p̄uentione se in
 nobis igerit vindicte libido securi? est dimitte
 re deo q̄ dicit. mihi vindictā ⁊ ego retribuam.
 Dubiū C Et si querat q̄a utruz in hmoi uolēdi rōne
 seu actu req̄rat p̄formis intētio vt sit iustā cō-
 formitas. Ddm q̄ si dicat intētio resp̄cū finis
 sic req̄rit. sicut. n. de^o oia refert in seipm: q̄ est
 Rñō alpha ⁊ o: p̄ncipiū ⁊ finis. Sic opz iustā uolū-
 tate facere vt dine sit p̄formis nō q̄dē actu sed
 habitu. ⁊ loquor: de referibilib: p̄t nēpe pecca-
 re ueniat ⁊ facere actu neutrū. sicut festuca le-
 uare stāte p̄formitate tali in hitu: lz in hoc nō
 sit in actu. Si dō dicat intētio. i. intense opera-
 ri sic nō exigit p̄formitas create uolūtāz ad di-
 uinā: q̄ uolūtās uina ex eo q̄ s̄mita sine p̄por-
 tioe p̄fectiore hz actu uolēdi q̄ creata. vñ seq̄t
 q̄ nō opz uolūtate creatā: ita intēse uelle uoli-
 tum sicut dinā. An ⁊ doc. sub. in hac distin. di-
 cit q̄ sicut in moralib⁹ agēs variat opus dū-
 tis ita ⁊ hic. op^o. n. q̄d regi elz magnificū mili-
 ti cēt uanansia seu excessus. C Ex p̄ma parte
 p̄sonis. p̄z q̄ defectit scūs Tho. q̄ nō potuit vi-
 dere creatā uolūtate in esse q̄ditatio diuine
 p̄formari in scripto suo hac distin. q. 1. o^m p̄z ex
 p̄sone. C Seda p̄lo est de eo in quo p̄ncipa-
 lit̄ attēdit p̄formitas ad dinā uolūtate in actu
 seu bōitate morali: ⁊ est hec. Sic in actib⁹ mo-
 ralis⁹ finis dat nomen op̄is: sic ⁊ dine p̄formita-
 ti. Dicit p̄ma ps q̄ in morales circūstātiās si-
 nis est dās nomē op̄i vt dicat bonū seu malū.
 p̄bas ab illo p̄ncipalit̄ censet op^o dūosum uel
 uitiōsum cur⁹ ḡra cetera mouent. S3 hmoi est
 circūstātia finis. igit ⁊ c. maior p̄z: q̄ a p̄ncipa-
 liori d3 res denoiari in moralib⁹. S3 p̄bas mi-
 nor: aucte Aristo. ⁊. p̄hycor. ⁊. 2. metaph. finis
 est cui⁹ ḡra cetera sūt. vñ ⁊ p̄hō. s. ethicoz dicit.
 q̄ si quis furem vt fornicet nō d3 ceteri fur: sed
 fornicator ex itētioe finis. C S3 tūc obijc̄t. se
 queret ex h q̄ si aliq̄s furare vt daret elemo-
 synā paupi q̄ bñ faceret: q̄ finis est bon⁹. Rñ
 deo. q̄ p̄lo itelligit p̄supponēdo actū nō h̄e
 malitiā in alijs circūstātijs q̄ nō est in p̄posi-
 tio. iō nō currit arg^m. C Seda ps p̄sonis dic
 q̄ finis ē p̄ncipalior est in dinā p̄formitate. p̄
 bas. in h maxie stāt create uolūtāt ad dinā cō-
 formitas in quo maxie vt sue reffe subijc̄t ⁊ p̄-
 portat: sed hoc maxie est resp̄cū finis. igit ⁊ c.
 maior p̄z. ista nēpe p̄formitas nihil aliud ē ni-
 si app̄roximatio ad p̄mā regulā sicut faber li-
 gnari⁹ app̄roximat suē regulē ea q̄ opat. Sed
 p̄bas minor. signū. n. maxie subiectiōis est oia

pp̄ deū facere vt pp̄ finē ⁊ oia in euz referre vt
 in p̄mum ens. C Et si querat. R cuelet alicui
 sua dānatio utz debeat tñ subijci deo vt ultio
 fini vt dicat placet mihi ex q̄ deo placet. Rñ
 def q̄ casus est nō admittādus. heret. n. hō tūc
 ex statū uie ad huc exiō in uia. uerisise. n. est q̄
 icurreret despatioe. C Sed dicit aliq̄s ex q̄
 nō est hoc ip̄osibile admittat. Dico tunc q̄ in
 dānatioe tria sunt. p̄mū est separi a deo in p̄pe-
 tuū. Et de isto dic̄ doctor: deuo. dubio p̄mo lra
 li. Credo eni q̄ nulla aia debeat recte uelle in
 eternū separti a deo q̄ est summū bonū. Sed3
 q̄d est in dānatioe est blasphemia dei. dānati
 nēpe semp̄ suū blasphemāt creatorē. ⁊ de isto
 loq̄ndo nulla iustā aia hō d3 uelle. Tertū ē pe-
 na efna. ⁊ de ista dicit idē doctor q̄ sic. vnde ⁊
 Frac. de may. 4o. dis. h^o p̄m. q. 3. interrogatio
 ne. ⁊. dicit q̄ si dānati cēt boni laudaret crea-
 torē: q̄ ei placet q̄ sint o^m sue iustitie. Drem⁹
 tū deū ne hoc nobis eueniat. C Tertia⁹ est.
 q̄ creata uolūtās dine tenet p̄formari: ⁊ hec.
 lz pietat⁹ uolūtate sine malo uelle possum⁹ o^m
 deurōne tñ ⁊ caritate p̄formari. obligamur ei.
 C P̄ma ps dicit: q̄ fm uolūtate pietat⁹ pos-
 sumus uelle o^m illius q̄d de^o uult. p̄z. vnde in
 enchirid. dicit Augu. aliq̄n hō bona uolūtate
 uult q̄ nō uult de^o. An Jereñ. in trenis dole-
 bat pietate destructionē iherem quā deus uo-
 lebat. Et iesus fm pietatē hūanitat⁹ flebat sup
 iherlm: quā uolūtate dimittat destrui uolebat.
 Quinimo sancti uiri isto mō aliquoties inter
 se uolunt opposita. Actū. 21. Paulus uolebat
 alligari i iherusalē ⁊ discipuli nolebāt. Et ma-
 rta mar̄ dei uolūtate pietat⁹ filij nolebat mortē
 acerbissimā quā deus uolebat: imo ipse iesus
 uolūtate pietatis mori nolebat: s3 dicebat: trā-
 seat a me calix iste: sed uolūtate caritatis mo-
 ri p̄sentiebat. C Seda ps p̄clōnis dicit q̄ tene-
 mur uelle q̄d deus uult uolūtate rōnis. i. deli-
 beratiua: ⁊ uoluntate caritatis. i. caritate hōz
 mata. De p̄ma ps. hoc enī dicit rō vt ei subij-
 ciamur uolētes pedib⁹: cuius cuncta subiecti
 sunt. De caritate p̄z. q̄ sine hac nō possumus
 placere ei ad q̄d tenemur: ita q̄ uoluntate rō-
 nis ⁊ caritatis tenemur uelle q̄d de^o uult. Istō
 enī modo maria p̄ssima filiū suū uirginituz
 mori uolebat: ⁊ ipse mortē affectabat. C Et
 si dicat seq̄ref q̄ teneremur semp̄ opari carita-
 te q̄ facimus ⁊ q̄ nulla cēt opa indita q̄d est
 falsum sicut leuare festucā. Rñ. q̄ p̄formari
 ex caritate uolēdo deo est p̄ceptū affirmatiuū
 ⁊ nō negatiuum. negatiua autē p̄cepta ⁊ ad
 semp̄ ⁊ p̄ semp̄ obligat: sic nō facē furti: sed af-
 firmatiua lz ad semp̄ obligēt: nō tñ p̄ semp̄: s3
 p̄ loco ⁊ tpe. iō non tenemur in q̄s ope opari
 caritate: s3 p̄ loco ⁊ tpe. Et si querat q̄s: q̄n est

Dubiū
 Intro^o
 bōauz.
 3^a p̄clō.
 Jereñ.
 2ª para
 p̄clōis.
 Dubiū
 Rñō

p̄batio
 minor.

hmoī tpus ⁊ qñ loctio. ddm q hoc plus docet
spñfici vinctio q hō. Et tñ de secundo.

3° arti.
p^o dub.

Quantum ad 3^m articu. sunt tres ꝛc.
In quo fundat. pprie ista pformitas ⁊ qñ est ter
min^o eius. ddm q hmoī cōformitatis funda^m
pma^m est creatā volūtas: sed immediatū habit^o
caritatis. termin^o aut exēplaris hui^o cōformi
tatis est dina voluntas q est regula nra: sꝛ ter
minus vt obiectū est ipm volūtū. ppter deum.

2° dub.

Secda difficultas. vtz possit eē in creatā vo
luntate ad diuīnāz pformitas sine respectu si
nis. Dicendū q sic. Adali. n. vt demē est in voli
to sepe dine pformant voluntatē ⁊ diuersificā
tur in sine. vbi gra. pfem quez deus vult mori
ppter debitā cām vult ⁊ fili^o. ppter indebitāz.
vt. s. hereditatē possideat. pfecta tñ pformitas
me aspicit ad min^o habitu. **Tertia** difficul
tas que est pfectio: operatio seu volitio vel
le pietate ducit^o o^m eius q de^o vult: vtputa q
xps nō moriā: aut rōnis volūtate id velle qā
deus vult: vtputa xpm mori. ddm q loquēdo
simpfr velle id qā deus vult tali voluntate est
pfecti^o: q aspicit o^m sub rōne nobilito: tñ ali
quōtiēs ex pñti ex pmo nobilito: nascit in mē
te feruor: ⁊ lachrymaz fluxem moritē xpi cogi
tādo ⁊ dolēdo pte pietate ex q efficit dispō ad
ampliores gřam. Et sic pꝛ ad. q. q. v3. ad hoc
q sit pfecta moralis in creatā volūtate boni
tas ad dinā voluntatē req̄rit pformitas.

3° dubi.

Et tunc ad argumenta. **Ad p^m** dico
ad maiorē q triplex est. ppor
tio dñtatis entitatis ⁊ imitatiois. Loquendo de
pma. s. de vtute dei ad creaturā vlla est ppor
tio. cū infinitā hēat vtutē. ⁊ de isto loq̄t pbs lo
co palleгато. vt pꝛ inspiciētī. Loquēdo autēz
de scda. s. entitate sic pueniunt in trāscēdētib^o
q dñtatue. sicut. n. deus est ens quiditatue sic
creatura. ⁊ isto mō pformēs sunt in eē q dñtati
uo voluntas diuīna ⁊ creatā. Loquēdo autēz
de tertia. s. imitatiois est pformitas in habitu ⁊
actu create volūtatis. vt patuit. ⁊ sic pꝛ ad ar
gumentū. **Ad 2^m** dico ad minorē q pfecta
pformitas. vt patuit p̄surgit ex illis duob^o qñ
s. vult qā de^o vult. ⁊ caritate illō vult. ⁊ adda
tur 3^m. s. ppter finē vltimā ⁊ pfecte hētur con
formitas. Et q dicit sequerē. tūc q nō habēs
caritatem ⁊ parētes honorās nō hēret actum
moralē. dico hic q bñ hz actū moralē sꝛ nō p
fectū: q vtutes morales theologics pficiunt.

Ad ar^o
Ad p^m

Ad 2^m

Ad 3^m

Ad 3^m dico in summa q in casu. illo ē ille
fili^o vult qā deus vult: nō q dē absolute vt. s. fi
lius velit mortē p̄ris quā deus vult: sꝛ vult qā
deus vult ipm velle. vult. n. de^o q bonus fili^o
velit pietatis volūtate vitā p̄ris: ⁊ ista est imp
fecta pformitas vt patuit. pfecta vō ē in volū
tate: aut rōnis: aut charitatis. Et sic pꝛ ad qō
nē. **Ex** pñti aut dñtōne sicut ꝛc. **Prima**
p̄clo. nequa q̄ sufficē ad pformitatē vt dilige
re idē volūtate. Dicit p̄clo. q nō sufficit ad h
q creatā volūtas dine pformet esse idē volūtūz
ab vtraqz. Et deducit a pncipio dñtōnis vsqz
ibi. Illud quoqz nō est ꝛc. **Secda** p̄clo. pat
sic voluit. q xpi passio foret q non placuit in
deoz actio. Dicit p̄clo. q de^o p̄f volebat mor
tem xpi: sed nō actionē iudeoz. Et incipit in il
lo. c. Illud quoqz ꝛc. vsqz ibi. Ex quo soluitur
qō ꝛc. **Tertia** p̄clo. Abotu pietatis mors
extat dolēda sc̄toꝝ: sed rōnis care amplecten
da. Dicit p̄clo q mors xpi ⁊ sanctoz ex p̄cta
te est dolēda: sꝛ rōnis volūtate de hoc est gau
dendū. Et ponit ab illo. c. Ex quo soluitur ꝛc.
vsqz ad finē dñtōnis. **Et p^o** p̄ns pmi libri.

p^o p̄clo
2° p̄clo
3° p̄clo

Viri doctissimi:

magistrisqz laude varia cele
bres diuī Petri pariscoꝝz
psulis libꝛ 2^m sup itell^m ra
dioꝝ fulgentē splēdoꝝibz
mea celebra^o puitas ordīne
magis meis precedētibus
p̄posterior: ex debito interuenit. ne igr dinorū
supmētaliū ex inensa caligine noctuosus mef
obtenebret oculus supessentialis trinitatis. vt
in de mystica theologia Diony. fmo cinat sup
optie xp̄ioꝝz īspecta theosophie cui seraphi
cū trisagitū in ingib^o clamozib^o hymnizat lau
des maxias pedetētīz vmbzā secutur^o tripha
rie hunc actū diuīdo. pmo. n. p scdo hoc volu
mie colla^o p̄mittet seriofosa. scdo in duelli certa
mie positio īserf studiosa. 3° p honoris specta
mine vocalis laus exp̄met gřofa. quo igr ad
p̄mū reuerētī p̄es in q. p h scdo volumie col
latio p̄mittet seriofosa. se pñtat memorie p̄tēplā
dū apti^o sanctioꝝis in dñtū v̄bū sanctissimū qā
hīs in scolis meo in p̄mario pncipio alisqz in
vniuersitatib^o p me als sonuit n̄fī petri expri
mēs apicē maicstas. s. **Hirātes vallē:** venerūt
ad portā ciuitatis. in quo vt alias iucebat s̄l
lus paupioꝝ ad tāti codicis glorioza subleuan
da sc̄oma: q̄tuoꝝ palā p̄dēbāt in f̄ optis q̄dri
ptiti volumia: pmo nēpe p̄dēbat vigēs iter
minabilitas ambitu p̄fectioꝝz artes claudēs lē
bramie. in pmo sniaz. scdo mellifua amenitas
in situ hūiliorū locata. p certamie. in scdo snia
ri. tertio latitudis entitas nos v̄bi dulcioꝝi so
porās dulci carmie. in 3° sniaz. Quarto aman
tissima vnitas aditu patētioꝝz reficēs solami
ne. in 4° sniaz. **Primū** pbat rotunditas circu
lus copiofioꝝz patētioꝝz signatus īfinite p̄mittit
gyrātes. Sed 3. pbat loci amēn^o mīdulns venu
stioꝝz. ornatoꝝ: grādi plen^o claritate subiungit

thema. vallē. tertiū. pbat caritatū. nodulus ar
dētiōz seruētior emissus dinitate. dixit thema.
venerūt. Quartū. pbat hōestatis titulus aper
tior. famosior insignit. maiestate. pcludit. ad por
tā ciuitatis. Ea pp scā pleni eqtate seqm̄ur iaz
veritatē vias: nā securitate gy rates vallē vene
rūt ad portā ciuitatis. pp p̄m. lux semp̄ idēficiēs
nfis offert mētib⁹ in supposito triplici. i primo
sniaz: pp scōz: creaturā icipiēs seminā i entib⁹
cultura mltiplici in scdo. pp tertiū. imago dei
pdiēs mittit idigētib⁹ ma⁹ solucēs septēplici i
tertio. pp quartū viator bōis gestīōe se iungit
p̄tēplātib⁹ sari⁹ cura medici. in q̄rto. ¶ P̄tio
p̄mario p̄ncipio posse iux̄ expedito vltimisqz
duob⁹ mētis i sequētib⁹ p̄ncipijs optio p̄se lumi
nū p̄donāte referuādis i p̄ntiaz. de scdo aliqd
sari p̄grunt. In q̄ vt mō dicebat. Q̄ndis. melli⁹
amenitas zc. Q̄d. pbat loci amen⁹ zc. cū d̄fval
lē pp qd̄ creatura icipiēs zc. Quid t̄o optimi
p̄fēs hāc vallē autiatis existere varijs decoza
tā ex florib⁹ z p̄stipatā lilijs quā armonizat aui
uz dulcedo p̄nimita: ac vniuersis semiat odori
bus pigmetōz. h̄ q̄tōpe petri parisēos antistit̄
liber extat scōz q̄ tātoz redolēt spiritūz vber
tate celestīū tot creaturaz virefcit floribus: ac
nāc hūane excādescit lilijs: vt supni padisi exē
plar p̄stātissimū q̄si q̄ddā ex̄tū veluti padisus
terreftris effigiet. ¶ Recte q̄tōpe de eternis mō
tib⁹ vallē istā diuus fons irrigauit: vt digit̄ dei
viz exarati effect⁹ hic cogniti i n̄m nos trans
formēt opificē. ¶ In fontes p̄pba testante re
gio emittit i puallib⁹: sic z lege sancitū est dei:
quā paulus diuus pmulgat vt iusibilis dei p
ea q̄ facta sunt intellecta p̄spiciant: z p̄ visibiles
effectū iusibilis z eterna meditet dinitas: p̄ flo
resqz vallis mūdnalis mundus nobis clarescat
archetipp⁹. sic bernard⁹ siluestris mēte grādis
s̄ libro strict⁹ de h̄ mūdi. li. p̄mo floz diuinoz
fferi⁹ lucētū locutus ē. Erat inq̄t fons lumis
semiarū vite bonū bonitatis dine plenitudo sci
entie: q̄ sapia nūcupat altissimi. in q̄ vniēs yma
gines notioēs mūd⁹ itelligibilis rez cognitio
p̄figurata erat. Et postea iungit. igit̄ ibide vide
velut i speculo q̄cqd̄ gnātionū: q̄cqd̄ opationi
dei secretioz destinat affect⁹: illic i genere i sp̄e
in idiuiduali singularitate: q̄cqd̄ ple. q̄cqd̄ mū
do. q̄cqd̄ pcurrit illuc exarata sup̄zemū digit̄
to dei viuit tpm fatalis series. dispō seculoz il
luc lachryme pauper: fortūe qz regi. illuc pho
rū felicioz disciplina. illuc q̄cqd̄ angelus. q̄cqd̄
rō p̄prehēdit hūana. q̄cqd̄ celū sua p̄lectitur
curuatura nō imerito iuenit. hec ille. ¶ clara
vallis seculo. o clarior regalib⁹ in sedib⁹: sed o
vallis clarissima iugit̄ studētib⁹ recte q̄tōpe ex
cātico cāticoz vt loq̄ret exordū n̄f assipit se
cund⁹. Ego inq̄t flos cāpi z liliū pualliu. flos

q̄tōpe est creatura q̄ in deus erigimur: huic q̄
pe aureis seculis tā seruēt̄er se dedicarūt mun
di sapiētes vt mōst̄r aliud agere viderent. che
meron stoic⁹ vir eloquētissim⁹ egyptios sapiē
tes sic dēditos fuisse narrat stū vt est oblit̄: ac
q̄cūqz familiaritate postposita i tēplis morātes
moris z nāe idagarēt subit⁹. bardesanes vir ba
biloni⁹ sempiternus nutriēdū memorijs i duo
dogmata ginosophistas sic diuidit indicos vt
dicat q̄ sint solis pomis: aut farina nutriti: q̄te
nus meli⁹ vacent theo⁹ tātiqz regi eē honoris:
vt credat̄ regni felicitas eoz duotio p̄stare p̄ci
bus. Euripides poeta maxim⁹ p̄phas creten
ses nō solū carnib⁹ s̄ cibis coctis abstinuisse re
tulit. Xenocrates ille sapiētissim⁹ q̄ tñ sciuit
dona renuē q̄tū Alex. offerret. triptolemi le
ges. capitularijs eleusino t̄pso tñ tria p̄cepta
scripta fuisse memorat: q̄rū tertiū nō vefēdūz
carnib⁹ cēfuit du⁹ nulli q̄n vt meli⁹ creaturis i
tēderēt speculādūz. Taceo de cetina z athalo
q̄ ob suū i creatis iuge studū diui sunt noiat̄.
scūs ffert ad nepotianū Jero. Demistocle gre
cie sapiētē p̄cellit scū. 104. p̄pletis annis se mo
ri cereret dixisse se dolere q̄ tūc e vita egrede
ret cū sape cepisset. In tusulanis q̄onib⁹ theo
fract⁹ a tullio iudicū i vno solo d̄ nā se p̄querēs
q̄ cornicib⁹ tā diuturnā vitā daret hoib⁹ tā mi
nimā: vt tūc mōti succiberēt cū icipient discef.
q̄d d̄ catone cēfōzio idē tullī retulit i libello se
nectus: hunc i vltia senectute greecas lias didi
cisse: cū tā senex: z latinas cognouisset. s̄ tā se
culi recedāt hoies. vbi mirifici petri fimo inso
ruit. Ego inq̄t flos cāpi z liliū puallium. Sic
q̄tōpe de florib⁹ h̄ mundi q̄ scdo scdo. sic d̄ lilijs
pualliu seu creaturis fit mētio. vt i diuina fera
mur. Tūc q̄tōpe flos redolēt. tūc liliuz excāde
scit cū ad suuz reuertunt p̄nci⁹. vt p̄ditos scia:
s̄z reductioē i diuina sapia mēs humana p̄fun
dat. vñ hoc mō habitā creature noticiā vir ille
egregi⁹ richard⁹ dimellenf i suo philobolio in
admiratiōez v̄sus talia. p̄rūpit i v̄ba. thesaur⁹
desiderabilis sapie z scie: quē amās honozes p
instictū nāe desiderat. oēs mūdi diuitias tran
scēdit ifinitate. cui⁹ respectu lapides p̄ciosi vi
lescunt: cui⁹ p̄patōe argētū lutescit z auz obri
zum exigua fit arena: cui⁹ splēdoze tenebre scēt
visui sol z luna: cui⁹ dulcore amarēfcunt gustū
mel z mā. q̄d rogo dulci. q̄d q̄eti. q̄d aie tō
cundi. q̄ ex p̄mo libro deuz cognofcētū d̄ crea
turis ex scdo sari recte vt oz estimo nihil diu
nus. n. Jerothe⁹ s̄z ex diuinitatis radijs exta
sim passus affirmēctū z creaturis intēdebat.
paulus ad tertius rapt⁹ vsqz celū euāgelius q̄
ibi didicerat apflico cetu ac thearticijs viris cō
firmādū cēfuit: fateoz: nescio q̄d h̄z latētis dul
cedis creature cognitio quēz sacra theo⁹ apit.

Secūdi libri

vnde et Petrus blesē. in expōne sup Job. si
 lo graui cuius loquendi sciam hui⁹ in p̄pectu
 ppe nihil asseuerat. Illud inq̄t quēdo dicat no
 stri legiste qd ad salute aie p̄fert ille ciuilit: et
 picturat⁹ mod⁹ loq̄ndi: ille babilonic⁹ calix q̄
 febratū p̄ctōres terre. ille p̄ncipi leges q̄bus
 ego isrlx aliquoties militauit: h. n. v. s. cap. vi
 te hoium vtilior: esset nisi abuteret hūana mali
 tia bonitate cap. 7. nexu cōsequēte dicit. vii⁹ est
 rex. et vna ē illi⁹ lex. Ex inmaculata conuertēs
 aīas et sapias p̄stās paruulis. L. ex. n. domini
 paruulis: magnis et mediocrib⁹ se p̄format. h.
 Blesē. Ego igr inq̄t petrus in scdo sum flos
 cāpi et lilii puallū. descendit q̄ppe n̄ p̄dilect⁹
 petr⁹ in ortū suum ad arcolas aromātū vt lilia
 colligat scribit in cāticis. Qui nup abyssum in
 p̄mo suo itrauerat deitatis intermine. In suo
 secūdo in ortū dñi itroies: cui⁹ agrī extitit pul
 chritudo. nunc lilia creature recolligit melio
 ratatūq; p̄pēdij tāteq; breuitatis copiose: tāq;
 eximie extat subtilitatis: vt in eo velut in quo
 dā speculo tota apparet tota splendeat. tota
 n̄ris p̄sentet oculis machina mundialis. O
 p̄clarissimi p̄sulis p̄pēdiosa breuitas. o excellē
 tissimi petri breuissimū p̄pēdium. o lilia cōual
 lū. o flores optimi cāpitaz paruū tā magno:
 eriguo: s; maximo recollecti volumine nō fuit
 a seculo. o maximi p̄ces non fuit post dīnos li
 bros volumē tale p̄ditū vt iā non sit req̄situm
 30. m⁹ n̄fas libroz retinere librarīas q̄ p̄p̄hi
 lus glōsus habuissē in. 6. ethimola venerabi
 li v̄sido. iduct. Iste petri n̄ri liber teneatur in
 manib⁹ sapoz mellis dulcor: pigmētī odorī
 bus suauior: suauissimis armonijs aurib⁹ in no
 stris meli⁹ tinizat: visu cuius alia obtenebescit
 creatura: tactusq; sopozat n̄ra itelligē⁹ in alijs:
 d⁹ si qdē illb hamilcaris hāntbali qd tulliano
 fonte Titus in. 3. decade pertractauit L iuuis
 cēseri potuit nūm; dij vni nō oia dedere. v̄n
 cere scis o hāntbal: s; vti victoria nescis. Totū
 n̄ Petr⁹ p̄lectis. an non Augu. subtilissima
 emblemata Ambrosij scrutinia: Gregozij cōso
 nātis: scissimi Hiero. monitiōes scipue ibides
 recolligunt qd de creaturis Basili⁹: Fulgētī⁹
 pictan. hylari⁹ p̄stātinopolitan⁹: crisostomus.
 beda bītan⁹. yspalēsis ysidor⁹. origenes. da
 mascen⁹. ciprian⁹ solo natiuo argū. p̄p̄ acq̄
 tantē. raban⁹ ille securissim⁹ de p̄marijs pa
 risiē. alme vniuersitatē ep̄i exiis funda⁹ scipue
 uz sub p̄pēdio maxio hic scdo p̄tinet. nō imeri
 to igr petr⁹ sepius itulit. Ego flos cāpi. ad me
 p̄currat studēs creature notitiam req̄rētes.
 Aristo. Ego suz flos. qd Aristo. tādiu moramini rudi
 mētis. qd platonis documentis. qd moralis
 senece ep̄is fulgētib⁹. qd socraticis monitiōi
 bus. Illi vmbra. ego suz flos et lilii puallū. Et

si nōnullas vallū possideant arcolas nō lilia.
 Sum inq̄t ego flos cāpi et lilii puallū. val
 lis hic scdo extat fructifera. satis sic tonuit. ps.
 valles abundabunt frumēto. crescam⁹ et petri
 comedam⁹ frumētuz nō p̄tenti p̄hoz palleis.
 qd. n. ip̄spectum reliq̄nt hic p̄fecte dirigit. nec
 v̄ opozere solum tre athenaz et achademica
 platonis aspiciam⁹ gymnasia. aut zenonē secte
 p̄ncipē stoice suas in bīto seminātē p̄adoxaz:
 seu rimarchij polemonē epicuroz docentes ti
 riadoras: aut demū yarcam vt docuit ad mar
 cellū Jer. ap̄d bragmanas in trono sedētē au
 reo tātalico fonte p̄potatū de rex nā. de mori
 b⁹ de cursu s̄idex. de motib⁹ planctaz iter pau
 cos disputatē discipulos. Cessant h̄ exhibitā in
 hoc scdo rex veritate creataz ampliorē i valle
 parisiē. o p̄ces fulgētissimi hic de scdo dispu
 tatē aspiciat in stu⁹ sorbonico doctorē mirādīs
 seculis quē de gādano noiant q̄ ob sciam p̄ci
 puā doctoz solēm dī. n. p̄t iā mēs eloqui ad
 sacratū p̄dicatoz ordinē trāseūdo. vbi alijs re
 lictis p̄plurib⁹ inbar occurrit mirādus sanct⁹
 Tho. scūs doctor doctoroz dicit⁹ cōis arca dicit⁹
 ne legis p̄tēna: et scitate et scripto decore indi
 cibili p̄sē. venustās studium. qd de spira Jo
 hāne vachōis gnidōis innumerisq; plurib⁹ di
 missis i tesu xpi p̄ie m̄sio sanctissimē Martie de
 mōte carmeli aggregatiōē sanctiorū. iā sari ne
 scio. qd de romāo egī⁹ in sanctissimō heremi
 taz sci aug. colle⁹. S; b valle spoleтана egres
 sus ē flosculus fruct⁹ p̄dūces varios i minoruz
 colle⁹. An nō ille ē oblita retinēdus memoria
 Alexā. de haf anglic⁹ q̄ ob sui validissimas sē
 tētias irrefragabilis dī. Succedit doctor duo
 tus tuscana nat⁹ puicia. taceo Joānē de ripa.
 Frācel. de marchia. et aliuz Frācescū may. q̄ tā
 te extitit sapie vt in imensis opib⁹ q̄ p̄didit vix
 desisteret q̄n sp̄ sit in q̄ternitate locut⁹. Taceo
 et inumeros q̄s breuitas p̄tremittit. ad te vēio.
 ad te v̄t it me⁹ fmōis p̄rricul⁹. nūc n̄ o amor
 p̄cordialissime q̄ tāta i vniuersitate tñ scia ple
 nus eras vt doctoris sub. nomē retineres. cui⁹
 error nullus tuā doctrinā: cui⁹ op⁹ maculauit:
 deuotiōē p̄p̄it⁹ p̄cipua. dū nēpe tuā logicā in
 cipiēbas. qd dicebas. o dō q̄ es terminus sine
 termino da mihi bñ loq̄ de termino. Et sepi⁹ tuo
 in lib. quē de p̄mo p̄ncipio ititulasti talib⁹ soli
 tus es fari fmōib⁹. D dñe dō n̄ q̄ venerabilē
 Augu. 2c. multa dūotiōē resta in te id qd ho
 mer⁹ de nestore iā vetulo solit⁹ erat dicere. cō.
 pletū est ore cui⁹ melle dulcior fluebat ofo. D
 igr glōziosa vall⁹ s; o glōsioz vallis spoleтана
 a q̄ talia germina: tales lucerne. p̄dierunt. S; o
 glōziosissima vall⁹ p̄sēte studii in q̄ de mun
 di toti⁹ terminis ad te venerūt studēs vt iaz ca
 strū et iexpugnabile fiat tñ studij vallatū tot

ambrosius.
basili⁹.

Aristo.

Thōm

doctol
duot⁹

Aug⁹

magis castri: tãta multiformitate scie. sic 2
 in nũmeris. 24. ppha qdẽ de te i figura locut⁹ ẽ.
 q̄ pulchra tabnacula tua iacob: 2 tẽtoria tua
 ista. vt valles nẽozose 2 orti iũ flumios irrigui:
 vt tabernacula q̄ fixit dñs. q̄si cedri. ppe aquas
 fluet aq̄ de stula ei⁹ 2 semẽ ei⁹ erit i aqs mul-
 tas. Recte q̄ppe 2 petri nri doctrina 2 p̄sichi
 gymnasio tot⁹ mud⁹ rigat⁹ ẽ vt sit vall⁹ visiois.
 3. 2. 2. sit 2 vall⁹ d̄dictiois. 2. 2. 2. 2. Sed
 q̄si scopulis locis enauigant ofo: 2 iter ca-
 uas spumeis fructib⁹ cautes fragil⁹ i altũ cym-
 ba. p̄cessit pãdẽda s̄. vela vëtis 2 scopulis trã-
 nadãt letantiũ more nautaz epilogi celeuma
 catãdũ ẽ. o scõis florib⁹ vernãis angelicis. o ce-
 li 2 terre 2 tẽtorz in eis declaratio nobilior. o
 hũani gñis successus cognit⁹ tãt⁹ lib: tãq̄ egre-
 gi⁹. nõne memorijs recolẽdã extat p̄petuis. In
 p̄ma sic dẽ distõne oĩuz creabiliũ ondĩt vnicũ
 p̄ncipiũ. A scõa vò iclusiuẽ vsq̄ ad. 12. exclusi-
 ue trinã diẽ angelos terarchiã: 2 eoz erga nos
 mirã custodiã: a. 12. rursus iclusiuẽ vsq̄ ad. 16.
 exclusiuẽ de celo terra ornatz eoz: 2 septem
 diez. a. di. 16. vò iclusiuẽ vsq̄ ad vltimã de ho-
 minis agit creatiõẽ. in paradiso terrestri colla-
 tiõẽ. tentatione. peccati originalis p̄missiõẽ: 2
 peccati cãlitate. peccati pot⁹ defecribilitate. Tibi
 vallis p̄ficos gloriosissimus honor accreseat: q̄
 tãti p̄ficus misterio p̄functa es. tu es limes.
 tu rã. tu directrix p̄ploz excelsior. tibi petre
 glia phẽnis q̄ nãz vallẽ tali tua vita p̄mo s̄b
 limast: tibi celi possessio. tibi summa felicitas.
 quã tecum possideamus amen.

26.

A in cãpis p̄ualitiũ ab
 ydeis p̄ma
 r̄ijs distributiõẽ monodica rerũ
 grad⁹ diriuẽ. hoc ẽ q̄rere. vtz
 iũ diuinaz ydeaz numez q̄libz
 diue p̄fectiõis reduplicata vni-
 tas spẽz vniuersi p̄stituat distinctã. C Et af p⁹
 q̄ nõ. Si. n. vniuersi spẽs ex ordie vnitas addi-
 tiõẽ se hĩent: aut foret finita distãtia inter duas
 p̄pinq̄ozes spẽs aut isfinita. Si isfinita. q̄ nõ p̄sti-
 tuit distinctã spẽm diue vnitas redupli⁹. p̄bat
 p̄na. qz iter duas p̄pinq̄ozes vnitates mathe-
 maticas nulla cadit vnitas me⁹. Si at sit distã-
 tia finita: igf poterũt in vniuerso duẽ eq̄les re-
 p̄ri spẽs. p̄ns ẽ falsuz. 2 3 Arist. 8. me⁹. Spẽs i
 quit se hĩt sic nũeri: ita q̄ sic nõ sunt duo nũeri
 diuerse spẽi eq̄les: sic nec duẽ spẽs nãles. Sed
 p̄bat p̄na. qz finitiũ finito additũ reddere p̄t eq̄
 le. C Lohirmãt rõ. qz in eadẽ spẽ vtrp̄ta hũa-
 na. quãlibz in diuiduũ in diua mẽte hz ydea p̄o-
 priã 2 in re p̄prie vnitas reduplicatiõẽ: cũ tñ
 eiusdẽ sint illa idẽtã spẽi. vñ 2 hermes terme-
 gũt i lib. diffi. dei diẽ. Et habet i almagesti. 85
 est sp̄ra i arcũscripibilis cũ cẽtz vbiq̄ ẽ cir-

Ar. 1.

Cõfir⁹

cũferẽ nũg. Cẽtz ẽ nõ grad⁹ linee palele ad
 circũferẽ tẽdẽtes s̄ dine p̄fectiões i creaturis
 repte. Et q̄ igf oes a nõ gradu seu cẽtro inci-
 piunt sequit q̄ spẽs non sunt vnitatis redu-
 plicatiõẽ s̄ imediate per non gradum.

In oppositum aut 2 p pte affirma-
 tiua af. illa vnitas re
 duplicatiõẽ origialĩ ab ydeis p̄marijs spẽ s̄ di-
 sticta: q̄ ab alijs 2 distict nõianĩ p̄fectõib⁹ sim-
 p̄l. S3 hmõĩ s̄ vniuersi spẽs. igf vnitas redu-
 plicatiõẽ distiguũẽ. maior p3. distõ. n. spẽz nĩ
 hil aliõ vt nisi diuerfa p̄cipatio diue bõitãt: 2
 p̄fectiõis s3 q̄ vna sup aliã duplicat. vt inuit di-
 uin⁹ Dion. i. 5. 6. 7. 2. dinõz nõ. tã i trãslatione
 Joãnis scoti q̄ sarra^m q̄ abbas vercellaz vt s̄
 ẽẽ addit viuere. 2 sup ẽẽ 2 viuere addit sapẽ. 2
 hoc fit de ydeis seu mũdo archetippo vt inuit
 Aug. i li. 83. q. q. 46. Alia rõne p̄dit⁹ ẽ hõ. alia
 equ⁹. S3 mior p3 auctẽ Aug. 15. d. tri. c. 3. Lm
 reb⁹ creatis creatore. line dubitatiõẽ sponim⁹:
 o3 eum summe viuere 2 cuncta sentire 2 itelli-
 gere. Et ad p̄positũ seq̄t viuẽ. nõ viuẽtib⁹ s̄ sũ
 p̄dita nõ sensib⁹ itelligibilia nõ itelligibilib⁹ i
 mortalia mortalib⁹ bõa mal⁹ p̄ferenda iudica-
 m⁹. 2 sic p3 alectus i hmõĩ p̄fectiõib⁹ nõ nũeri
 2 vnitas. Et cõroborãt auctẽ sapient. 11. Dia i
 nũero põdere 2 mẽsura fecisti dñe. Et sic latet
 qd̄ sub du⁹. C Aũq̄ act⁹ p̄ns vltra p̄ced. reuẽ-
 redĩ p̄ies magfiaz isignes laude varia nisi sp̄is
 vrgeret agũ more h⁹ alme facultat⁹ m̄fis mee
 theo⁹ erã. p̄testatiões factur⁹ iã plures per me
 actas q̄s humillime supplico h̄ri p̄o repetit⁹.
 C Spãlit tñ de p̄iti. p̄testoz me aliq̄ dicere so-
 lũ. p̄babilĩ 2 collatiue vt valeã. p̄ficẽ cũ reuerẽ
 dis magfiaz meis igẽõissimiaz: cũ q̄b⁹ i lectura
 sniaz imerit⁹ p̄curro: q̄rũ dicta iũ modicã fa-
 cultatẽ meã itẽdo fidelĩ recitare. Et si tãtã re-
 uerẽtiã i ore nõ habeã: q̄lẽ tãtos decet viros i
 dinis ibutos theo⁹ r̄ijs supplico parcãt. nã illã i
 corde itẽdo tenere q̄diũ vitã duxero i hũanis.
 His habib⁹ 2 p̄missis. p̄ decisiõẽ qõnis sit vnica
 p̄ fundamẽtal⁹ talis. p̄oportio arithmetica
 p̄fectiões sim p̄pliciter per ydeas primarias rez
 gradus subordinat.

in op^m

Augu. dictũ.

ptesta⁹

Pro captu p̄clõnis sunt breuiter tres
 termini declarãt. p̄por-
 tio arithmetica. p̄fectio simplr. 2 ydea p̄maria.
Quo ad primũ solẽt mathematici triplĩ
 cẽ dicere. p̄portio. arithmetri-
 cam. geo^m. 2 musicã. Et pro nunc dimissã mu-
 sica voco in p̄posito p̄portioẽ geomẽ-
 tricã quãdo est iter aliqua duo excelsus. cõ
 ueniũt tamen illa. in aliqua ratione formali s3
 quã sit illa p̄portio seu comparatio sicuti
 si fm modum loquẽdi beati Dion. in de my-
 stica theologia s̄t deus magis ens seu magis

De carti culat.

p⁹ arti. triplĩ ẽ p̄po⁹.

bonus q̄ creatura. exigit i hac pportioe q̄ rō
 entis ⁊ dōitatis sit cōis vnūoē deo ⁊ creatu
 ris. pportio at̄ arismetria nō exigit hoc. s; so
 lū noiat i superate multiplici⁹ sicuti si dicam⁹.
 de⁹ ē pfectio: creatura. hac arismetria ppor
 tioe nō req̄rit q̄ illud q̄ de⁹ ē pfectio: creatura
 sit formalr i creatura seu eiusdē rōnis. S; solū
 itelligit q̄ creatura bz aliq̄s pfectiones: ⁊ ples
 bz de⁹. ¶ Termin⁹ scōs ē pfectio simplr. vñ p
 fectio simplr s; Anf. i suo morosion. c. 15. ē q̄ i
 quolibz meli⁹ ē ipaz eē q̄ nō cē. Et fm mētem
 doc. sub. i pmo suodi. 2. q. 4. nō d; itelligi abso
 lute q̄ i qlibet nā sit meli⁹ vñā pfectionē eē sim
 plr q̄ nō cē. S; d; itelligi i quolibet supposito
 absolute p̄siderato nō p̄siderata ei⁹ nā. p; exē
 plo. Sapia. n. pfectio extat simplr. nō ē tñ meli⁹
 li⁹ cani in q̄tū canis q̄ sit sapiēs q̄ q̄ nō sit sa
 piēs. Si. n. cēt sapiēs tā nō cēt canis: s; melius
 eēt supposito canis nō p̄siderata canis natura.
 ¶ Termin⁹ terti⁹ ē ydea. vñ ydee fm Aug. in
 li. 83. q. q. 46. sunt forme eterne ⁊ immobiles in
 mēte dina fm q̄s aliq̄ ē formabile anteq̄ for
 me. iō addidi in qōne p̄maras pp ydeas q̄ sūt
 in mētib⁹ sc̄barior artificū q; p̄rie sunt in deo.
 Ex q̄ p; q̄ ydea formalr solū dicit eē cognitū.
 Hoc habito. p̄bat⁹ sic. Nūcūq; ab aliq̄ agen
 te p modū itells ifallibili aliq̄ diuersay rōnuz i
 eē p̄deunt illa pportioe arismetria p primas
 ydeas recipiūt pfectioes simplr. S; sic est d̄ to
 to vnūero respectu dei. igit p̄ vera. maior p;
 ex eo nēpe q̄ maior h; ab agēte p modū itelle
 ct⁹ ponit ydeas ex tertio termino. Addit at̄ ifal
 libilit: q; respectu p̄mi nec ē casus nec fortuna.
 vt tāgit Boc. 5. de p̄lo. ¶ Rursus ex eo q̄ maior
 h; diuersay rōnuz ponit pportioe arismetria
 ex primo termino: ⁊ q; diuersē rōnes formales
 in nobis rūtāt in deo pfectioes simplr distinctas
 ex nā rei ex via. Anf. i mono. ponit maior i p̄
 pte iclusue pfectionē simplr ex sc̄do termino ita
 q̄ maior tāte ē veritas q̄ subū iccludit predica
 tu; S; mior declaraf. primo q̄ d; agat. itelli
 gēs. n. p̄mūz agēs agit pp finē. igit nālī. vel co
 gnoscēdo finē nō nālī: q; tunc nō eēt primūz
 q; nā nō p̄mo ordinat vñ p̄mo me⁹. scribit. q; sa
 piētis est p̄ma ordiatio. s; agit cognoscēdo ⁊ p
 p̄is p itellectū; S; q̄ suns itellect⁹ sit ifallibi
 lis. p̄bat. q; oē iperfectū d; reduci ad pfectū. ⁊
 si illud iperfectū i sua rōne formali nō dicat i
 perfectionē vel nō sequat h; reduci ad pfectūz
 simplr in eadē rōne sicut bonitas iperfecta ad
 bonitatē simplr. ergo cuz itellect⁹ de se non di
 cat formalr iperfectionē: ⁊ i creatura sit iperfe
 ctus reducef ad aliq̄ne oino pfectū: ⁊ ita ifalli
 bilē. S; q; diuersay rōnū aliq̄ ab agēte isto. p
 deat in eē hoc oisidit rez multiformitas i ma
 chia mundiāli se h̄ntia fm magis pfectūz ⁊ mi

nus pfectum. vñ ⁊ Aug. in li. 83. q. q. 61. si oia
 quit essent eq̄lia oia nō eēt oia. ⁊ hoc est q̄ in
 quit doct⁹. Boc. 3. de p̄ol. metro. 10. loquēs de
 nro mūdo archetippo seu ydeali latēt in dō.
 vey inq̄ ista summi forma boni luore carens
 tu cuncta supno dicit ab exēplo pulchro. pul
 cherrim⁹ ipse mūdū mēte gerēs siliq; imāgie
 formās. ¶ Ex ista p̄lōne ifero p̄ ex p̄ma pte
 q̄ inter oēs vnūerū spēs ē ordo cēntialis in
 entis latitudine fm sup⁹ ⁊ iferi⁹. p; q; spēs sūt
 adiūicē fm pportioe arismetria. ¶ Confir
 maf. nā dato q̄cūq; gradu eādē simplr tali rō
 ne sue potēntialitaz ⁊ p̄oritaz ad d̄fiāz specificā
 actuātē nō repugnat multitudo h̄mōi actuāt
 onuz: ⁊ p̄ p̄is spēs. ⁊ p̄ p̄is repugnantia venit
 ex differētis specificis. vel q; vna nālīter ē p̄or
 alia. vel q; vna actuāt sc̄dm graduz supiorē q̄
 alia. p̄mū nō ipedit. nā h; h̄c moduz stat i eā
 dē entitatē idiuāualē vnūitē p̄currere plures
 d̄tas specificas sc̄ ordiatas. ¶ Q̄libz nēpe
 idiuāduuz in spē hoīs ē sub pfectione cēntiali
 vite: vite. s. sensitiue: ⁊ vite intellectiue q̄ p̄or
 nes corrdēt d̄ffis specificis ad inuicē ordinaf
 ordine nālī prioritatis. Si at̄ det sc̄bz ⁊ h̄mōi
 d̄te necio actuāt intētiuz ⁊ remissi⁹ nō p̄it p̄ti
 tuere spēs eq̄les q̄ erat p̄batū. ¶ Ex q̄ p;
 p̄mo q; nulle due spēs i vnūero sunt equales.
 ¶ Infertur sc̄do. q; in rez vnūerūitate est dare
 vnam spēm cor̄respondētes vnūitati non nume
 ro. patz ex ordine vnūitatis ante numerum. Ex
 quo p; q; illa auctas sapiētis. oia i nūero pon
 dere ⁊ mēsurā p̄stituit: d; itelligit: aut de nūe
 ro eēri in deo. Aut sc̄do de entitatē p̄fecta: aut
 tertio dispositiue: q; h̄mōi entitas corrdēns
 vnūitati seu monadi vocaf mā p̄ q̄ est in po⁹ ad
 oēs formās. p; tertio q; d̄fia supior seu verius
 spēs supior p̄inet formalr pfectionē ifero: ⁊
 sicut aia intellectiua p̄inet formalr pfectionēz
 aie⁹ sensitiue ⁊ vegetatiue. ¶ Et angel⁹ pfectionēz
 corpis: nō tñ dico entitatē: q; tūc angel⁹ eēt cor
 pore⁹. ymaginor. n. q; ille pfectionēz simplr que
 sunt in corpe seu vnūitaz reduplicatioe funt cum
 aliq̄ certa limitatiōe vñ corpe⁹ p̄ponit t⁹ eēn
 tia. S; in spū angelico sunt cū alia limitatiōe.
 iō nō p̄stituit vnūitāz corpis s; angeli. ¶ Se
 cundo ifero p̄ncipalr: q; q̄cūq; data spē finita i
 entis latitudine si habeat inferiorēz h; aliq̄ā
 sibi immediatā ⁊ iudico p̄sllr. de supiorēz p; q;
 extat in tali ordine pportio arismetria: in nu
 meris at̄ vñ aliq̄ succedit imētare. ¶ Confir
 maf. tñ Aris. auctē ⁊ p̄hoz s; nō reneā i hoc co
 rū auctē. solum. n. hoc fit vt habeat veritas. dī
 cunt. n. tria. p̄mūz q; cuiuslibet spēi intelligen
 tie vnica solum cor̄spōdet intelligentia i nu
 mero. Sc̄dm q; numerus itelligētiay est h; nu
 mer⁹ ordiū: aut motuum ordiū. Tertūz q; que

Aug.
 boct⁹
 iter ois
 vnūerū
 si spēs
 ordo cē
 sential.
 Cōfir⁹
 Mō
 C
 bo
 Lox⁹
 2⁹ cor⁹
 2⁹ ifero.
 3⁹
 Cōfir⁹
 tria dī
 C

2⁹ teri⁹
 declan
 d⁹ ē pfe
 ctio sim
 plr.
 qd ē p
 fectio si
 plr.

3⁹ teri⁹
 declan
 d⁹ ydea
 ydee sē
 foie eē
 ne imo
 biles in
 mēte dī

boct⁹

scdet intelligētia est de se necesse. data igitur itel-
 ligētia q̄ sit a. scda b. tertia c. a. z. b. sunt alteri⁹
 sp̄ci fm̄ positionē ipsor̄ ex prio dicto. vel ḡ fm̄
 eos est ponibilis sp̄s itelligētia me⁹ iter a. z. b.
 vel nō. Si sit pōibilis sequit q̄ ē. p̄na p3. nā oē
 necesse ēē est. S3 talis itelligētia media si sit pōi-
 bilis necesse ē q̄ sit ex tertio dicto sequit q̄ talis
 est. Et ita a. z. b. nō sunt imediate. Itē inter a. z.
 talē itelligētia mediā ē ponibilis alia media. z
 quelibet q̄ sit eē est p. eos sequit q̄ infinite sunt
 iter medie inter a. z. b. eodē mō iter b. z. c. qd̄
 negat z nā z rō: z ita scdū est i prio q̄ p̄me spe-
 ciei aliq̄ est imediata. sic q̄ neq̄t esse sibi alia p.
 ximior. Ex q̄ p3. pmo q̄ vnitatis pfectionis sim-
 pliciter reduplicata variat sp̄m. p3 scdūdo q̄
 in tota latitudine entis non est dāda aliq̄ sp̄s
 creata infinita intēsiue. p3: q̄ sp̄s sibi imedia-
 ta aut eēt finita: aut infinita. Si finita ḡ alia su-
 perior nō eēt infinita. pbat p̄na. qz solā adderet
 sup̄ inferiorē vnitatis reduplicatiōē q̄ non fa-
 cit vnitatis infinita q̄tis o3 eēt finita ad infinitū.
 Si at sit infinita. ergo nō est superior imediata: i-
 mo est ipsamet qz infinitū infinito nihil addit.
 Corroborat. qz tūc ille sp̄s hōent iustitiam
 denotiatiōē intrinseca: nec sibi eēt iustitia accūs.
 z p̄ p̄ns peccare nō possēt: qd̄ repugnat p̄ nām
 nisi sit dono dei sp̄ali collato creature rationali
 si seu intellectuali: q̄ de se in pte vtrūq̄ extat ver-
 tibilis. Patet tertio q̄ latitudo indiuiduor̄ i
 eadē sp̄e nō subordinat. pportioē arismetrica:
 sed geom̄. p3. clare. qz pportio arismetrica po-
 nit sp̄ez diuersitatē: nō geometrica. vñ lz vnus
 indiuidū addat sup̄ aliud in eadē sp̄e gradu-
 tū multiplicatē: tū rōne dñe mātis seu indiui-
 dualis q̄ sp̄i z ceteror̄ supior̄ vt dicamus q̄
 aia xpi fuit pfectior anima pfectior sp̄is perfe-
 ctus ens in nālīb⁹ q̄ aia iude: nō tñ variat spe-
 cie. z p3 qñ gilbertus porretani dicit in lib. sex
 pncipior̄. forma ē pponi ptingēs simpliciter z in
 variabili eē p̄stēs. ista simpliciter forme o3 ac-
 cipi nō geometricē sed arismetrice: qz additio
 ad modū numeri variat sp̄m. z hec. p̄prie vñ i-
 tētio Dionys. s. de diu. no. pte. 5. Et linconēf.
 in p̄mēto de his trib⁹ pfectiōib⁹ ēē viuere z sa-
 pe. z p3 q̄ solū eē incipit a nō gradu simplicit.
 alie at due. f. viuere z sape a nō gradu fm̄ qd̄.
 z quod viuere ē ad additiōē ad esse z sape ad
 vtrūq̄. Tercio infero pncipalē ex ista p̄ma
 pte z tertia simul p̄lōnis q̄ ad hoc q̄ intel-
 ct⁹ diuin⁹ obiecta itelligat scda⁹ o3 ea ymagi-
 nari in aliq̄ eē obiectino a diua distinctio eētia
 p3 ex p̄ma pte mō dicta: qz ex q̄ tot sunt rōnuz
 sp̄s in mūdo sensibili reducēda est p̄mōi mul-
 tiplicitas realis ad realē vnitatē cū formalit di-
 stinctiōē. Cōfirmat ex tertia pte i qua posi-
 ta ē p̄deaz pluralitas: q̄ ex expositiōē tertij ter-

mini vocant esse cognitū. hoc correlariū pono
 solū. pbabilr z collatiue. p̄ magm̄ z p̄iem me-
 uz singularissimū sui ḡa bacha^m. de sanctis
 simo ordine heremitaz sancti ang. q̄ in suo so-
 lēni p̄mo pncipio p̄ me oppositū tenuit i forma
 p̄ quē sic. pcedā. p̄tio. n. vnica rōne corobor-
 rabo correlariū meum. Scdō r̄idebo suis va-
 lidissimis rōnibus posse iuxta. Tertio oñdam
 sua sp̄ salua reuerētia q̄ meis nō satisfacit rōni-
 bus. Quātū ad p̄mū arguo sic. Illa nō sūt
 penitus eadē q̄ sic se hñt q̄ vno exite reliquuz
 pōt nō eē. sed sic se hñt diuina eētia z rez esse
 cognitū. igit aliq̄li distinguunt distōne. maior
 p3 ex eo q̄ impossibile ē idē esse z nō esse. S3 p.
 bat p̄. ista. n. ptingētia libera efficiunt dei volū-
 tate: z p̄nt nō fieri: z ita nō cognosci fore a deo:
 z mō in deo hñt eē cognitū cū sciat oē sciendū.
 igit zc. Nō tñ dico q̄ ptingētia cognoscat per
 ydeas. h̄ sola sue voluntatis determinatione. h̄
 sufficit mihi pbare q̄ eē cognitū rez aliquales
 hēat distōne a diua eēt. Et h̄ de p̄. Quātū
 ad 2^m restat r̄idere rōnib⁹ valde fortib⁹ ma-
 gistri mei q̄ sunt tres in nūero. Arguit igit
 p̄mo sic. vñ inq̄t q̄ correlariū fundet super fal-
 sa imaginatiōē. imaginat. n. sicut possum p̄ci-
 pere infra latitudinē diuini intellect⁹ oba p̄-
 maria: z obiecta scdaria. Loco primarij ponit
 diuinā essentia. z loco scdarij p̄nta in ipsa vt-
 puta itellectionē creaturaz. q̄ at fundet super
 falso. arguit sic. tūc qz eadē est penit⁹ intellecto
 a parte rei q̄ deus itelligit se z creaturā. igitur
 in rōne hui⁹ simplicitis intellectiōis nō est ponē-
 dum obñ secundariū quoq̄ mō a diuina distin-
 ctū eēt. Hui⁹ argu⁹ r̄idēdo dico prio. prio di-
 co q̄ imaginat magi me⁹ me imaginari quod
 nō imaginor. nō. n. imaginor q̄ obñ secunda-
 riū diuini intellectus sit cog⁹ z creaturaz: h̄ esse
 intelligibile eaz cognitioe diuina in tali eē p-
 ductū. Pono. n. in deo vnica cognitioe. p̄-
 mo terminatā ad diuinā essentia. Scdō ad illō
 esse intelligibile. vñ iste extat doc. subti. intelle-
 ctus. p̄mo apprehendit diuina essentia simp̄r.
 scdō vt a diuino intellectu cognita. z tertio vt
 virtute diuine cognitionis pducit hui⁹ eē itel-
 ligibile. Scdō dico q̄ dato q̄ sic eēt p̄ ipos-
 sibile q̄ essent disticte in aliquo eē in deo cog⁹
 dei z creaturaz tūc petit in arg⁹ pncipiū. Assu-
 mit. n. q̄ deberet pbare z nō pbat. f. q̄ eadē sit
 cog⁹ dei z creaturaz. Tertio dico q̄ stante p̄de-
 titate reali diuine cognitiois p̄t in ea esse disti-
 ctio ex nā rei in talib⁹ esse cognitū. Arguit
 scdō sic. quoz vnus est pri⁹ altero illa sunt di-
 stincta z plura. h̄ intellectio qua de⁹ itelligit
 se z creaturā nō sunt distincte. q̄ nō faciunt di-
 ueritatē in eē reali nec in esse obiectino. Hui⁹
 scdō arg⁹ dico tria. p̄mo q̄ fm̄ doctorem suum

Corroboratio

3^m cor^m

Cōfir^m

Ar. r.

pbatio

r̄idēdo ad rōes

idētia

alia r̄idē

Ad 1^m

Secūdi libri

¶ tria **¶** Egidium romanum nō sequit̄. est primū. ergo
 d mēte prius. p̄. n. in dīnis est p̄ma p̄sona nō tñ sequit̄
 egidij q̄ sit prior filio s̄m cū: r̄ filij est sc̄da p̄sona: nō
 in posteriori. Correlarij aut̄ meum dicit̄ ob̄i
 secundarij non posteri⁹ iō s̄m doctore sui n̄
 hil agit p̄tra me. Secundo dico q̄ nō pono ta
 lia plura simplr vt assumit̄ s̄ in esse obiectiuo
 q̄ s̄m quid. Tertio dico ad minorē. q̄ non po
 no itellectiones distinctas in deo sed obiecta
 in eē s̄z q̄d. ¶ Arguit̄ tertio idē magi me⁹ sic.
¶ Capio instās pro quo p̄ suā intelligit̄ eētias
 non intelligēdo creaturā in illo instāti nō ē fi
 lius. p̄duct⁹ p̄z. q̄z filij p̄duci nō p̄t nisi de plē
 nitudine secūditatis memoriē p̄fne: nō est aut̄
 plena secūditas q̄n̄ simul sc̄darium ob̄i non
 p̄cipit̄ cū p̄mario. ¶ Ad istud valde bonū ar
 gumētū dico tria. p̄mo ad maiorē q̄ nō p̄t ca
 pi instās q̄ d̄s intelligat̄ suā essentia nō creatu
 rā: cū vnica sit in deo instās eternitas. ¶ Se
 cūdo dico q̄ eodē stāte instāti eternitatis sūt si
 gna distincta nāe r̄ in p̄ intelligit̄ suā eētia r̄ ce
 tera intrinseca i sc̄do creaturas. ¶ 3° dico ad
 minorē q̄ filij prius nā. p̄duci q̄ ista obiecta
 sc̄daria: q̄z realis p̄ductio p̄cedit p̄ductionē s̄z
 quid. Et q̄d obijcit q̄ produci de plenitudine
 p̄rme memoriē. Dico q̄ ista plenitudo intelligit̄
 quo ad ob̄i p̄marij cuiusmodi ē dina eētia.
 ¶ Addebat̄ vltimate vnica p̄firmationē suis
 rōnib⁹ q̄z inq̄t in casu correlarij vñ dina eētia
 posset p̄cipi nō p̄cepta sapia: q̄ eēt loco obiecti
 sc̄darij. r̄ ita nō eēt summe p̄fecta. Hui⁹ cōfir
 mationi bone dico tria. p̄m q̄ nō repugnat̄ di
 uine cognitioi inq̄tū cog⁹ terminari ad dina
 eētia r̄ nō sapiam cū distinctas formalf. sc̄do
 dico q̄ sapia ē p̄tēta suo obiecto p̄mario: quia
 ob̄i p̄marij d̄i totū q̄d est in deo vsq̄ ad p̄du
 ctionē p̄sonaz iclusue. Tertio dico q̄ ista non
 repugnat̄ p̄fectioni: imo p̄sonat̄ r̄ ei⁹ op̄m idu
 cit in dīnis p̄fusione. Et hoc de sc̄do. ¶ Quā
 tū ad 3^m restat breuiter ostēdere q̄ reuerendus
 magi me⁹ nō satisfecit rōnib⁹ meis. Arguebā
 p̄mo sic. oē p̄ductū aut̄ q̄i p̄ductū h̄z aliquod
 esse aliq̄liter distinctū a simplr improducto. s̄z
 obiecta sc̄daria h̄nt esse q̄i p̄ductū vi dīni itel
 lect⁹. eēn⁹ vñ dina simplr eē ip̄ducta. iḡt r̄c.
 maior p̄z per p̄mū p̄ncipiū. s̄z q̄libet affirmatio
 vel negatio. p̄ductū at̄ r̄ in p̄ductū se h̄nt velu
 ti affirmatio vel negatio. minor q̄ ad p̄mā p̄ez
 ē de se nō q̄ eēn⁹ nec p̄duci nec p̄ducit̄. S̄z q̄
 ad aliā p̄z: q̄z non sit descensus ab extremo ad
 extremū nisi p̄ mediū. extrema sūt n̄ p̄duci sim
 pliciter r̄ p̄duci simplr seu realiter: s̄ non p̄du
 cit̄ d̄s res ad eē nisi p̄ h̄ me⁹ p̄duci s̄m q̄d: seu
 in eē cognito. Hic dicit̄ q̄ maior patit̄ istātia:
 q̄z filij p̄ducit̄ a p̄re nec tñ h̄z esse distinctus ab
 eētia q̄ est simplr ip̄ducta. Hic dico q̄ imo,

h̄z. n. filij filiationē distinctā formalf a diuina
 eētia. nisi. n. aliquid ex nā rei distinctū a diu
 na eētia diceret̄ filij tūc eque ista eēt vera. filij
 us est cōicabilis trib⁹ p̄sonis. sic ista. eēn⁹ ē cōi
 cabilis trib⁹ p̄sonis. minorē aut̄ negat simplr.
 S̄z sua salua reuerētia nō mihi sufficit sua sim
 plex negatio. r̄ideat p̄bationi mioris q̄ vi con
 cludere. alias nō ero p̄tētus. ¶ Arguebā vltē
 rius auctē autēcēne. s. me⁹. 7. c. ponētis r̄lones
 dei intelligētis ad formas intellectas q̄d nihil
 aliud esset dicta nisi iste forme aliquid eēt di
 stincte ex nā rei a deo intelligēte: q̄ eiusdē ad
 se nulla ē relatio ex p̄te rei. Dicit̄ q̄ iste forme
 aliquid p̄cipiunt p̄ont sunt extra p̄ducte: tunc
 faciūt relationē. sicut creatoris ad creaturas. r̄
 tūc ab eēn⁹ increata sunt distincte. Secūdo p̄nt
 p̄siderari put in dina eētia p̄ntant. r̄ sic sit i
 distincte ab eēn⁹: r̄ nō faciūt distinctōes. Cū sua
 reuerētia nō soluit̄: q̄z eo mō ponit̄ Auicē. r̄o
 nes q̄ d̄s intelligit̄. S̄z ab eterno itelligit̄: r̄ ita
 ab eterno sunt h̄mōi r̄lones ad formas intel
 ctas. Et h̄ sunt pauca r̄ exigua tāti patris i cō
 spectu cui me h̄mōliter recomēdo. ¶ Erā vltē
 rius viri doctissimi nisi obuiasset t̄p̄is breuitas
 de q̄libet aliaz duaz partiū p̄clōnis tria. core
 laria illaturus q̄ breuitas nūc obmittit̄. Ideo
 ex dictis r̄ supponēdis h̄ero correlarij r̄siūti
 ad partē affirmatiuā tituli. v3. q̄ iuxta dinaruz
 ydeaz numez q̄libz dīne p̄fectiois reduplicata
 vntas sp̄m vniuersi p̄stituit̄ distinctā. vñ Boe
 ti⁹ in sua arismetria dicit. oia que a primēua
 rez nā creata sunt: nūeror vñ rōne formata.
 Et tñ de sc̄do p̄ncipali.

¶ **Reationem** rerum in
 nuans r̄c. **¶** Tercio
 Grandi labore o optimi magi
 laude ampliori p̄celebres patres
 atq̄z nō inmerito eternaz virtutū
 cumulis studiosi⁹ honoradi⁹ ma
 gistr̄i petri lōbardi p̄ficez at̄tū
 tis fulgētissimi p̄mario expedito volumiē. In
 quo sanctissime vntas diuiniūsimoz trinitatis
 radioissime patuerit vitates a q̄ vniuersa vt a
 fonte sempiterno p̄fluit entitas. Expetit rō vt
 ad 2^m h⁹ volumis in q̄ vniuersa creature dei i
 lucē p̄dit cog⁹ n̄i s̄monis verfat curriculus.
 Quid. n. mēti p̄tēplati dulci⁹ q̄ iā deū cogno
 scētī i suis effectibus eū cognoscere: est imo ni
 hil. vt nō iā p̄ effectus vt paulus docuit. ad r̄o
 ma. i. sempiterna cognoscat̄ dimitas. sic q̄ppe i
 visibi⁹ dei p̄ ea q̄ facta sunt itellecta p̄spiciunt̄.
 hic fateor mod⁹ cognitiois extat nālis: vt p̄ effe
 ctus noticiā in cāe cognitionem mēs leucif. vt
 Arist. in. 8. p̄p̄scop. 2. 2. me⁹. alijsq̄ fecit in lo
 cis. S̄z p̄ creatorē ipsa cognoscat̄ creatura cu
 ius ē vmbra. aut velti⁹ aut imago. ¶ Hic iḡt

1° d^o d^o **liber scda** in quo de re^o creatioe p magr^o agif prima sui diuifioe in tres ptes diuidit. In p^o p^o ostedit magr^o summa unitate entis p^o marij. In scda grade bonitate finis pncipiij. In tertia no na entitate re^o imitij. p^o ma i p^o n^o. scda ibi. Et qz no valz ei^o b^o titudis zc. tertia di. z. De angelica itaqz na zc. **2° d^o d^o** **P^oria** rursus p^o tula in qua magister ostidit summa unitate zc. in tres diuidit p^o tulas. In p^o ma p^o ponit plane veri positio. In scda ist^o tagit explanatio. In tertia errorz ad dit euacuatio. p^o ma i pncipio. scda ibi. Et creatioe est de nihilo aliqd facere zc. tertia ibi.

3° d^o d^o **Boz** igi^o z sicut errorz zc. **Et** tunc seqtur se cūda p^o tula. s. Et qz no valz ei^o b^o titudis zc. In qua postq^o ostidit magr^o summa unitate entis p^o marij ostidit grade bonitate finis pncipiij. Et di uidit i tres ptes. In p^o ma finis rōne p^o re^o di stinctio. In scda illa distōne diuersa ad finē sit p^o patio. In tertia breui p^o p^o tione daf epiloga tio. p^o ma i p^o n^o. scda ibi. Ideoqz. Si q^o raf quare creatio sit hō zc. z. ibi. Ex p^o m^o i^o s^o zc. **4° d^o d^o** **P^ori ma** z vltia p^o t^o b^o idiuifio manētib^o. rursus scda p^o tula in q^o ex data distōne diuersa ad finē sit p^o patio. i tres scidit ptes. In p^o ma finis rei daf i lectualis pure. In scda termin^o notat corpa llo mere. In tertia limes assignatur ex vtraqz mixtura. p^o ma in pncipio. scda ibi. Et licit fact^o est hō p^o p^o deū zc. tertia ibi. De hoie quoqz i scri ptura zc. **5° d^o d^o** **Et** hec est diuifio p^o n^o i^o distinctio. in generali. **6° d^o d^o** **Et** circa summam zc.

Titul^o **Utrum** vnicū summū pncipiū de nihilo creaturā p^o duxerit. Et arguit q^o nō triplici me^o. **1° d^o d^o** **P^orio** sic. ostedit q^o nō sit vni cū re^o pncipiū. nullū i nā p^o rior extat possibile nisi z suū p^o rior sit possibile. Sz sumū bonuz sū mo malo opponit. igi^o ponibilia sūt duo p^o ma pncipia. s. sumū bonuz z sumū malū. Et si sit po nibilia actu sūt: qz sūt a se alioq^o nō eēt sum ma. maior p^o p^o p^o m^o scdo celi z mūdi. vbi inqt q^o si vni p^o rior sit i nā z reliquū. Sz p^o baf mior ex regula thoptica. Si. n. bonū simplr opponit malo simplr. z magis bonū maior malo: z ma ximū bonuz maxio malo. Si. n. simplr ad sim plr z magis ad magis. z maxime ad maxime.

2° d^o d^o **Secundo** af q^o nō p^o duxerit res. si. n. illd vni cū pncipiū p^o duxerit res: aut actione antiq^o: aut noua. sed nec sic nec sic. igi^o zc. maior p^o z ex diuifione sufficiēt. sed p^o baf minor. p^o mo q^o non an tiqua: qz tunc ab eterno res fuissent p^o ducte. i. p^o licat nepe p^o dictionem q^o aliquis aliqd agat z nihil sit actuz: z q^o sit actio z nihil agatur qd etiā nō agat noua actione. p^o baf qz tunc muta ret de non actione in actionē. nec pōt esse fuga ad creaturā. cū non habeat actionē sed passio nem. **3° d^o d^o** **Tertio** arguit q^o nō p^o duxerit de nihilo res. anteq^o a dō p^o ducere^o erat producibilis.

igitur aliqd habebat esse ante p^o ductionē: z ita non fuit p^o ducta de nihilo. a^o n^o p^o z. Si nepe nō fuit p^o ductibilis anteq^o producere^o. igi^o erat in p^o ductibilis. ex equipoletō: z ita impossibile fu it eā p^o ducti: qz ex. 6. p^o p^o yfico: qd ipossibile ē hie ri: impossibile est factū eē. s. h^o mior. p^o baf. qz ista producibilitas cum sit passio. z de scdo mō di cendi per se requirit subij in quo fundet p^o rimum medium supponit.

In oppositum hoz oium est mag^o in op^o m in lia vnde. z in sim bolo niceno d^o. Credo in vni^o deus. ecce vni tas pncipiij. factorē. i. creatorē quo ad altud. s. de nihilo. celi z terre. visibilium omnium z iui sibilium quo ad producibile.

In ista. q. sunt tres arti. declarandi. primus triū terminoz expositiū. scds triū p^o lonū positi uis. tert^o triū difficul. i. v^o tres p^o lōnes motu^o

Quo ad primū arti. termini sūt pncipiū. creatio: z de nihilo. p^o m^o igi^o ter min^o ē pncipiū. vñ vltra dicta de pncipio in p^o distōne. 29. Notādū q^o p^o m^o d^o tripl^o sic z p^o m^o. Rō. qz pncipiū d^o q^o s^o capiēs p^o m^o seu p^o m^o ita tē. p^o mo igi^o mō d^o p^o m^o seu p^o m^o idem qd imedia tū. vñ Arist. i. poste. inqt p^o m^o z imediatum idē. h^o mō. maior z minor in sillo qñ sunt ime diata dicūt p^o seu pncipiū. i. qñ ex se h^o it eui^o

Scdo d^o p^o m^o seu p^o m^o in genere: z isto modo a p^o p^o h^o rio in p^o s^o gogis suis decet predicamē ta dūr decet re^o p^o ma pncipia. dūr tamē p^o ma seu pncipia i g^o nē: qz limitata sūt: a^o n^o q^o. n. cns di uidat i decet p^o n^o t^o s^o algazel in sua meta p^o h^o diuidit in cns finitum z infinitū. z cns finitū seu limitatum in illa decet re^o pncipia. **3° d^o d^o** **Tertio** d^o p^o m^o seu p^o m^o simplr. z sic solus d^o s^o d^o p^o r^o mus z pncipiū. Apoc. i. Ego sum alpha z o. pncipiū z finis. I cet tū sint in re idem p^o m^o z pncipiū: differūt tū i mō significadi: qz p^o r^o muz d^o respectu ad p^o cedens: qñ. s. caret p^o r^o r^o. Sed pncipiū d^o magis respectu ad p^o cedens qz. s. res pncipiat. **4° d^o d^o** **Nota** rursus q^o d^o pncipio in lib. s^o n^o i^o tribus locis egit mag^o an sit vniū vel plura. pōt. n. p^o s^o d^o rari pncipiūm tripl^o. p^o r^o i mo rōne bonitat: vtz. s. sint plura pncipia dōa. z sic egit de pncipio mag^o dist. z. p^o r^o i^o m. in q^o q^o siuit. vtrum sit tū vnus deus. **5° d^o d^o** **Scdo** p^o t^o con siderari vt se ampliat pncipiū ad bonū z ma liū: z sic ifra in hoc scdo q^o rit mag^o in tractatu d^o malo. vtz sint duo pncipia. vniū sūme bonuz z aliud summe malū. **6° d^o d^o** **Tertio** p^o t^o p^o s^o d^o rari i re spectu visibilū z iuisibilū vt querat. vtruz sint plura pncipia. vniū visibilū. reliquū iuisibilū.

7° d^o d^o **Isto** mō agit hic de pncipio mag^o. **8° d^o d^o** **Scds** termin^o ē creatura seu creatio. Creatura. n. s^o z bñū Aug. ad felicianus est ab eo qd nō ē in eo qd est eētia. z iō creatio est ab eo qd nō est in

Beart^o culat.

p^o arti. p^o teri^o ē p^o m^o. z accf tripl^o

2° mō

3° mō

p^o m^o ad huc tri pl^o.

2° teri^o est crea tura seu creatio

eo qđ est deductio. et istud non esse itelligit triplici. Primo vt dicat non esse simplr et soluz puatione forme que est altera ps ppositi pnone nō materie. et hoc mō generatio ē deductio de nō esse ad esse: qz de nō forma ad formā. eadez tñ in vtriusq terminis stāte materia. Secdo itelligit vt nō esse non dicat puationē nisi alicui? cē fm qđ. et isto modo alteratio et augmētatio et loci mutatio sunt deductio de non eē ad esse. qz. s. non de eē tali ad eē tale: vt de non albo ad album. de non qstō ad qstū. de isto non vbi ad h vbi. Tertio itelligit vt non eē simplr neget eē seu materie seu forme. et hoc mō sola creatio ē deductio de nō eē ad eē: qz nec p̄supponit materia nec formā. Ex q̄ infer qz loqndo. ppe creatio nō ē mor? nec muta?: qz tā mor? q̄ mutatio p̄supponit subitū cōe vtrius termino. s. a q̄ et ad que. nō sic creatio. vñ i mutatioe seu motu ē aliter se h̄re nūc q̄ pri?. s. nō i creatioe: qz pri? nullo mō se hēbat. Et vt meli? habeat. Cōnoto rursus scdo qz ista tria differūt. actio. creatio. et factio. Actio. n. loquēdo. ppe req̄rit subitū i qđ agit. Quā gilbert? poze. in lib. sex p̄ncipioruz. Actio ē fz quā in id qđ subicit agere dicimur. Creatio at̄ nihil penit? p̄supponit: et iō soli p̄uenit oipotēt: q̄ de nihilo aliqđ p̄t producere. factio at̄ noīat qđ cōe tā actioi q̄. s. creatioi. vñ p totā serie sex diez vt patebit istra dī. die dō si at: et sc̄m ē. et nō illic extat creatio. Cōnoto tertio qđ ad creationē. qz in sacra scriptura creatio solet capi tripl. pmo mō dī creatio: vt dictū ē de nō eē simplr ad eē ddu?: et sic accipit Gen. i. In p̄ncipio creauit dō celū et terrā. Secdo dī creatio idē qđ ordiatio. vt est illd ysa. 45. Ego dñs facties pacē et creas malū. nō. n. creat deus malū: sic fecit celū: s. ordiat malū: et ponit in lo eo d̄bito vt patuit i pmo. Tertio dī creatio idē qđ recreatio p grām. sic ē illd ps. dixit et sc̄a st: mādauit et creata sunt. i. recreata. Cōnoto tertius actio ē de nihilo. notat brūs Anf. i suo monologion qz aliquid fieri de nihilo potest capi tripl. vno mō mālr. et isto mō oēs p̄senferūt phi. ex nihilo nihil fieri. vt tāgit pmo phycoz. Im possibile q̄ppe ē nihil esse mām alicui?. Secdo mō capis cāliter vt sit sensus. Nihil est cā alicui?: et rursus: isto mō ex nihilo nihil fit: neqz quippe fieri vt nihil aliqđ efficiat. Tertio modo dī ordiatio vt sit sensus. ex nihilo fieri aliqđ. i. post nihil aliqđ fieri. Et isto? pcedit et auic. in sua metaph. et phs i sua. et alij valentes phi ex nihilo aliqđ fieri. i. post nihil: d̄nter tñ a theologis: qz dicūt nō eē vniuersi solū p̄cedē eē eiusdē nā. cui? rō: qz ponūt deū agē mō nālī. Theologi at̄ dñt nō eē vniuersi p̄cedere nō soluz natura s. tēpore imaginā? esse eius: qz dñt deū ad extra solum agere modo voluntatis et libe

re. Et tantum de primo articulo.
Quantum ad 2^m arti. sunt tres conclusioes. Prima ē de sumo p̄ncipio. Secda de rez creatioe ab isto p̄ncipio vtrū sit c̄na. Tertia de nihilo quō. s. se hēat ad rez. Cōnoto ē hec. visibiliū et inuisibiliū vnicū ē p̄ncipium sumū et finis vnicū. p̄bat p̄clo quo ad p̄mam ptē q̄ dicit. qz visibiliū et inuisibiliū sit vnū p̄ncipium sumū. oīs multitudine reducibā et vnum qđ ē sup illā multitudinē. s. reducibā et inuisibiliū q̄ndā exaggerat m̄titudinē. igf ad vñ debēt reduci p̄ncipium. maior pz. nā sicut inq̄t phs i d. mē? spēs se h̄nt sic n̄ri. videm? at oēs nūeros ad vnitatē reducē: qz nō ē nūerus. vñ et dio ny. hac rōne in li. dinoy no. vocat deū monadē seu vnitatē. Cōnoto confirmat: qz visū et iusū in vniuerso sunt ordiata ad modū p̄ncipio iusū et aiali: vñ et tpe pictagore vniuersuz dicebat vñ maximū aial. Sicut igf ad p̄tutionē et ordinationē p̄ncipio aiali redit vñ agēs sup aial. sic in p̄ncipio. Cōnoto confirmat tertio. qz mutabi? reducē da sunt ad vñ imo? p̄ncipio: vt tāgit phs in. d. p̄ncipio cor. Ex quo igf oīs aia admīn? f3 locū aut alterationē sūt mobi?. Q̄cō et creati spūs admīn? fm affectioēs sūt mobiles: reducē dī sē tā spūs q̄ corporatā visibili? q̄ inuisibili? ad vñ p̄ncipium imobile. San. tho. in serip. 2. hac dist. q. i. tāgit vñ rōne qre nō sē p̄ncipio. In inq̄t p̄ncipium caret mā. oīs at̄ indiuiduato sit per m. s. 3. qz fm eū angeli sūt imāles: et tñ i q̄ libz spēs p̄t de? facere plures angelos. Est. n. articulus p̄denat? parisi? qz. i. nō possit de facere plura indiuidua i quibet spēs. iō sua reuerētia salua rō valere nō vt. Cōnoto scda ps p̄clōnis dic qz ēt oīuz rez ē finis vnicū. p̄bat: qz sumū bonū et finis vltimū sūt idē. vñ Arist. i. 2. metaph. dic qz q̄ tollit rōne finis: tollit rōne boni. s. vnicū ē sumū bonū. qz iuxta qđ ait Arist. i. 5. thopicoz qđ p supabundā dī vni soli cōuenit. igf vnicū oīum extat finis. i. vltimū. Et si q̄rat quō hunc vltimū finē attingere p̄nt entia simplr insensibilia vt lapides: aut vegetabi?. aut simplr sensitiua: vt sūt bruca. dicēdū qz h3 nō attingat finē vltimū quēad? mēs rōnalis vidēdo et diligēdo: tñ in eū ordiant sicut ipsectū ad p̄fectū. et pp eū sūt qui pp seipm oīa opat? ē. puer. 16. et h est rō finis. Finis. n. ē cui? grā cetera sūt. Cōnoto pte p̄ma p̄clōnis pz manifest error impij manichei qz posuit duo p̄ma p̄ncipia: vñ inuisibiliū qđ vocauit deū lucis et auctore noui testi. et aliud visibiliū qđ vocauit deum tenebrarum et auctorem antiqui testamenti. Cōnoto confirmabat suā positionem per illud Jo. 16. vbi dicit xps. vēit enīz p̄nceps mundi huius et in me nō h3 q̄cō. Et Jo. 19. Regnum meum non est de hoc mūdo. Et multa alia male intellecta. patet o^m ex

Actio: creatio et factio d̄nt.

In sacra scriptura creatio capf̄ tripl̄

3° teri^o eūd̄ nihilo aliqđ fieri. de nihilo p̄t itelligi tripl̄.

2° arti.

p̄ncipio pbatio

2° d̄nt

2° d̄nt

3° d̄nt

2° ps. p̄clōnis. pbatio

Error manichei.

2° d̄nt

Uualio p^olone. de^o. n. n^o q^o nouū p^odidit testm̄ z iuisibi
lia: z atiquū p^odidit z uisibi. **Uū** Joh. p^omo.
D^oia p^o ip^o scā s^o. **U** Et si dicat q^o itelligit oia i
uisibilia vt sit distributio accommoda. Quid ē
rogo qd scāq^o mūdus p^o ip^o fact^o ē: nec valz qd
dicit: qz dixit xps venit pnceps mūdi h^o. uocat
n. dyabolus pnceps mundi. i. uicētū carnalit
z in pctō qd nō est a deo scā: sine q^o scā est n^o.
hil. i. pctū. **U** Nec scāq^o d^oya ē pnceps mūdi. igit
est actor mūdi. Sicut nō scāq^o. rex frācoz ē p^on
ceps francie. igit actor frācie. q. n. sic argueret
derideret merito. idē sonat alia auctas z cōsi
miles. **U** Et habuit ortus opio ista ex pictagō. q^o
vt refert venerabilis eustractus sup^o p^omo ethi.
posuit duas sistorias. vnā bonoz. aliā maloz.
Et in q^o sistoria posuit decenariū: z in q^olibz
decenario suū pncepē tribuit a dextris bonū z
sinistris malū. A dextris qd ē posuit finituz in
parē numez masculū dextz lucē qdratā qetē
rectū bonū. A sinistris vō ifim^o parē femineū
sinistrz tenebras. altera pte lōgū: motū obli
quū: malū q^o due sistorie valde faciūt ad itelli
gendū op^o. p^obi. vbi cūq^o iprobaz pictagōzā. **U**
eadē radice iprobaz opio democritū: q^o solum
posuit vnū p^om^o: s^o illud uocauit mām p^omam.
p^oz oppo^o. q^o illud p^om^o extat effcū. **U** Ex ea
dē opt. Empedo. q^o posuit in reb^o ser p^om^o: vno
effectiua. s. litē z amicitiam: z q^otuor mālia. s.
q^otuor elca. **U** Ex eadē et op^o. quozūdā ponē
tū ab cōno tria distincta p^om^o. s. opificē ydeas:
q^os uocat cās soziales. z yle seu materiā p^omam.
U Et si q^oraf cuius est h^o opio. d^oz q^o fuit plato
nis. S^oz obuiat huic dō Aug. q^o dicit platone
posuisse ydeas nō ex deū s^o in deo. z p^o p^ons idē
q^o de^o. vt deū est. dist. 35. p^omi. Et si dicat q^o et
in p^onti disti. dicit mag^o q^o illa fuit opio p^olonis.
vdm q^o loq^o mag^o fm mētē Arist. Nullū aut
dubū q^on plus credēdū sit Augus. q^o Arist. **U**
U Scda p^olo est de rez creatioe ab isto pncep
pio an sit eterna: z est h^o. A pncepio ab eterno
pductio nō extat. p^o eterno creatura pducibi
lis. **U** Prima ps dicit. q^o creatura ab cōno ē de^o
pductiū. p^oba: q^o ab eterno est oipotens: sed
oipotētia sua. pducit creaturas. igit. **U** Con
firmat: q^o si ex tpe efficeret creaturē pductiū
z nō eēt ab cōno. scāq^o rē i eo eē mutatioez. Et si
q^oraf vtz ad. pductionē creaturaz exigat. pdu
ctio filij z pacitū. q. rōnes istū. pductiuitatis.
Dicit scūs Tho. p^omo scrip. dist. 10. q. 1. Et do
ctor solēnis. 6. q^odt. q. 3. q^o sic. ita q^o si solus p^o
p ipole esset nō possz pducē vnā muscā. p^oz o^o
ex ista pte p^olonis: oipotētia nēpe q^o pducunt
creaturē nō accipit p^o a filio: aut a spūscō. **U**
q^o restat. si solus p^o foret per ipole in diuinis
adhuc possz creabilia. pducē. vñ recte hac dis
dicit docē. sub. q. 1. q^o solū est ordo q^osi effectiū

multoz ad cām eadē nō q^o vn^o sit cā alteri^o: s^o
q^o vn^o est añ aliū. Sicut nō illuminat sol occi
dētē nisi p^os illuminet oriētē: z tū illuminatio
oriētis nō est rō illuminatōis occidētis. Sic in
pposito p^os ē pductio dinaz psonaz q^o crea
tio creaturaz: s^o nō sit rō h^o. Et rō est: qz pdu
ctio dinaz psonaz est de obiecto necio: z crea
turaz de obto ptingētī. z p^oz est pparatio ad
obm necariū q^o ptingēs. **U** Scda ps p^olonis
dicit q^o creatura nō est p^o cōno pducibilis. p^o
ba. Nullū iplicans dicitōez est factibile: sed
creaturā fuisse ab cōno est h^o mōi. igit zc. maior
p^oz de se. vñ p^opterea dicebat tragic^o agathon:
hoc solo puaf de^o vt in genita nō possit facere
q^o genita sunt: s^o minor dclarat. si. n. fuit possibi
le ponat in esse. sequunt q^o ad p^ons tria magna
incōueniētia. p^omum q^o infinito possit fieri addi
tio. si nēpe ab cōno incepit creatura: ab eterno
icepit h^o. z cū añ rōnalis nō corūpaf. adhuc
fm p^ons vt p^ohēlidem pictagōzā platonez z
ceteros: seq^our q^o iaz sunt actu ifinite. z si creē
vna z addaf infinito fiet additio qd est ipole.
U Sed h^o diceret Auerroz q^o oēs aie postq^o
exute sunt a corpe sūnt vna itelligētia. S^oz qd
infant^o. p^obit meritū z demeritū. de hoc infra.
U Scdo seq^oret q^o q^olibet āgelus sciret ifinita.
p^oba. āgelū nēpe seu itelligente fm p^ons fue
rūt ab initio mūdi. suppono q^o nil obliuiscun
tur: z tū a p^om^o mundi casu posito fuerūt ifinite
renolutōes celo: z quāz cognouerunt cū nō
hēant itel^o ipeditū. Tertio seq^o q^o infinito cēt
aliqd maius. p^obo. casu. n. posito a mundi p^om^o
vsq^o mō fuerūt ifinite renolutōes solis: s^o culi
bet renolutiōi solis corūdēt duo decim lune.
igit p^oles fuerūt renolutōes lune q^o solis. z tū il
le solis sunt ifinite. vñ appz. māifeste ipossibi
litas rez eē. p^o cōno. **U** Ex q^o ifert error: varioz
p^ohoz. p^omo anaxagore q^o in qdā chaos eterno
posuit res q^oesētes: z postea p^o itellectū imixtū
z impassibile facta est segregatio z separatio
rez. Licet ēt error empedoclis q^o posuit ab cō
no mūdū corūpū: z generari ad modū homi
nis p^o litē z amicitia. vñ fm eū añ nos fuerunt
mūdi ifiniti geniti z corūpti. z forsan subito
iste q^o mō est corūpēt z nou^o efficit. **U** Ex co
dē z 3° extirpat error democriti. posuit hic ab
cōno res moueri iordinate z p^ouse. z postea ca
su accept^o ē mot^o iordinat^o. **U** S^oz de opione
Arist. qd vdm. Aliq^o dicit^o z satis. p^oabilf q^o
argumēta q^o facit in. 8. p^ohycoz ad. pbādū mū
di cōnitate solū fecit exercitiū su^o nō ex inten
tione. vñ z in p^omo thopi. dicit q^o p^oblema est. an
mūdus sit cōnus. **U** S^oz q^o qd sit ille iniquus
Auerro. maculā posuit in gliaz p^obi: qz vult in
suis cōmētis q^o exp^ose posuerit cōnitate mūdi.
Rōnes at p^ohoz z solones eoz tā Auerroz.

p^ons ē p
ductio
dinaz p
sonarū
q^o crea
turaz
z^o ps z
clōntō.

anerro
ps op.
falsa.

icōueni
entia se
quētia
opione
Auer.

Error
p^ohoz

Error
Empe
doclis.

Error
dmocri
ti.

Auer
roze.

pictago
ra posu
it duas
sistori
as: vnā
bonozū
aliā ma
loz.

aliq^o po
suerunt
ab cōno
tria p^om^o
disticta

p^obatio

Sact^o
Thōas

Auten. q. phi. q. rat a scd Tho. in scripto dist. hac. q. 5. numero. 14. vel magis copediose in doctore deuoto hac disti. q. 2. numero. 6. due ex pte mot. due ex pte tpis. z due ex pte agētis q. cōtinent vim illaz. 14. q. s. posuit Tho. Tertia p̄clo est de nihilo quō ad res se p̄eat. z est hec. Sic ad exordio de nihilo de res p̄dere potuit vt de mā aliq̄ nunc p̄ducant. dicit p̄ma ps cōclusionis q. de potuit res de nihilo condere. Probaf. q̄to aliq̄ agēs est potētī z p̄fectī tāto minus req̄rit adiutoriū in sua opōne: sed de est agēs potētī. iō potuit nullo alio ente de nihilo aliq̄d p̄ducere mō exposito in p̄mo arti q̄d z scin est in rez creatōe in triplici rez gnē. se. n. i. s̄o solo p̄ducit formas simplices sicut angelos. scdo se solo corpora icorruptibilia vt solē firmamētū zc. 3. hypostasēs sp̄rum p̄marias vt p̄mū hoies. p̄mū leonē zc. nisi eaz q̄ generatur putrefactōe. sic vimes pulices zc. T̄ Seda ps p̄clōnis dicit q. de mā aliq̄ res p̄ducunt ad sentis. p̄z de gnōne z ceteris mutatiōibus. T̄ Ex p̄ma parte p̄clōnis elicit error varioz phoz. p̄mus est quozūdas antiquoz. z vt op. Harci varrōis q. qz nō videbat quō poterat aliq̄d fieri de nihilo posuit q. de de sua suba cūcta p̄ducebat. Sed hec pō nimis intq̄ est: qz suba dei nō p̄t nec mutat. iō fuit secunda opio Anaxagore q. posuit oia in q̄lz ne de nihilo aliq̄d fieret: z dicebat q. gnō nihil aliud erat nisi segregatio z m̄ifestatio p̄tū latitantium: sed h ad oculū p̄z falsum. quō. n. in mini mo pōt maius latitare nō videt. T̄ Ex eodem tertio elicit error: Aristo. q. posuit in am ingenitam z icorruptibile vt subsisteret cūcte. p̄du: nec vidit aliū mōdū p̄ducendi: sed p̄z q. a est deo possibilis T̄ uce p̄mo. cut nihil est impossibile. Et tñ de secundo articulo.

3° p̄clō

p̄batō

2° ps p̄clōnis
Error
Harci varrōis

Error
Aristo.

3° arti.

3° dub.

2° dubi.

Rñō docto
duo.

possibile. s. m. eterna esse. T̄ Tertia difficultas. an adhuc mō aliq̄d deus opet de nihilo. Dicendū q. sic ad min⁹ animas. iux illud ps. Qui finxit sigillatim corda eoz. Et sic p̄z ad questionē: q. videt̄z vnicū summū p̄ncipiūz de

3° dub.

resolo

Ad 1°
Ad p̄m

Et tunc nihil p̄ducit creaturam. ad argumēta. T̄ Ad p̄mūz negat minor: z ad regulā phi r̄ndit egregie frat Guilelm⁹ occp̄a in logica aurea q. tūc illa regula t̄z q̄ p̄dicatum d̄ de subo vniuersitatis als nō. dat exēplū. bibere est bonū. q̄ magis bibere magis bonū: z summe bibere summe bonū. nō seq̄t: qz ista est falsa. oē bibere est bonūz q̄ req̄rit ad regulā. sic in p̄posito. ista est falsq. oē bonū triaf malo: qz summū bonū caret cōtrario. iō non tenet regula. T̄ Ad 2° dico. ad minorē q. agit ex pte sui actōe antiq̄ z eterna: qz sua volitione q̄ ipse est: nec tñ opz efficiē esse eternū: qz lz agat ab eterno nō tñ p̄ cōno: lz p̄ tpe effectus p̄cedēt. sicut volitōe hodierna cras q̄s vult ire ad missam. z dū d̄ quō pōt eē actio si nihil agit. dico q. fit. p̄ductio in esse volito z sufficit. T̄ Ad 3° dico q. ista p̄ducibilitas erat pō logica: qz. s. nulla erat terminoz repugnātia nihil plus: z ista nihil ponit in re nisi solū esse ydeale in mēte diuina. Et sic p̄z ad q̄onē. T̄ Ex p̄senti aut̄ distōne sicut de p̄cedētibus de mēte magfī tres capiunt p̄clusiones.

Ad 1°

Ad 3.

Tres p̄clōnes
d̄ mēte
magfī
p̄ p̄clō

2° p̄clō

3° p̄clō.

Prima p̄clusio est. inuisibilitū vni p̄ncipiūz: z visibilitū nō multiphariūz. Dicit p̄clusio q. ē vni solū p̄ncipiū ab eterno tā visibilitū q̄ inuisibilitūz. Et ponit a p̄ncipio vsq̄ ibi. Et creare pprie est zc. T̄ Secūda p̄clusio. Sic creatōe dei res creat q. nō mutat opōne. Dicit p̄clusio q. deus creando res nō mutat. Et deducit ab illo capi. Et creare. vsq̄z ibi. Et q. nō valet zc. T̄ Tertia p̄clusio. Omnis creatura dei seruitio p̄dita est pura miro mysterio. Inq̄t cōclusio. q. ois creatura facta est pura ad seruiendū deo. Et deducit ab illo cap. Et q. nō valet zc. vsq̄z ad finem distinctionis.

Angelica itaq̄ natu/ra zc. Secūda signat scda distinctio hui⁹ p̄cedēdi que ita p̄tinuat ad p̄cedentē. Hā postq̄ in p̄cedētī distōne a magistro ostēsa est p̄mī p̄ncipiū vnitatis: z vltimi finis bonitas. T̄ Hic h̄ ondi tur creatura p̄dite nouitas. Et diuidit in tres p̄tes p̄ncipales s̄m q. triplex extat creatura. Pure sp̄ualis sic angeli: z pure corp̄alis sic lapides. z p̄tiz corp̄oialis: z p̄tim sp̄ualis sic hō. In p̄ma igf agit nā mere sp̄ualis. In scda necit factura pure corp̄alis. In 3° seq̄t mixtura eē humanalis. Pr̄ma in p̄n. scda ibi. dist. 12. Et de angelice nāe zc. Tertia dist. 16. ibi. Hic

Tert.

Dico.

Adisso

excussis que sup de hoie re. ¶ Prima rursus
 pticula qua tagit na mere spualis. s. angelus in
 tres ptes didit. In pma plane angelica pz crea
 tio. In scda hinc dyabolica claret auersio. In
 tertia bonoz celica dignificatio. ¶ In pnci
 pio. Scda dist. 5. Post hec psideratio re. Ter
 tia dist. 9. ibi. Post pdicta superest cogno
 scere re. ¶ Prima rursus pticula in q angelica
 pz creatio in tres ptes didit. In pma qn sunt
 creati r vbi ponit. In scda qles sint facti na
 tura dr. In tertia pditi beati vel no qrit. ¶ Pri
 ma in pn. Scda dist. 2. ibi. Ecce onus est rbi
 angeli re. Tertia dist. 4. ibi. Post h videndu
 est vtz pfectioes re. ¶ Prima rursus pticula
 in q qn angeli sut creati: r vbi ponit in tres par
 tes didit. In pma inqntiois pferit pbenius. In
 scda hinc formatiois tagit inuit. In tertia qrit
 q locatois hor sit solui. ¶ Prima in pnc. scda
 ibi. Queda auctes videt inuere re. tertia ibi.
 Ia onus est qn creati re. ¶ Prima pte idiuila
 manete. scda ps in q angelice formatiois tagit ini
 tuu in tres scmdit pticulas. In pma age for
 matiois sit dubi. In scda dak qonis determinatio.
 In tertia determinatiois sit approbatio. pma
 in pn. scda ibi. Adet itaq; h ee tenedum re.
 tertia ibi. Simul g cu tpe re. ¶ Sitr illa ter
 tia pticula ia onsum est re. In q determinat qn
 sit loc vbi angelica pdita est na. in tres ptes di
 uidit. In pma loc creatiois clare exprmit. In
 scda qn pditionis rursus repetit. In tertia vis
 dubitatiois poteter pellit. pma in pn. scda
 ibi. Siml g visibiliu rez re. tertia ibi. Dic qri
 solet si in celo re. ¶ Et hec est visio pitia di
 stinctiois in gnali. ¶ Circa qua tal mouet re.

nature necessitas celi empirei. igit no extat po
 nedu. maior est phi in pmo phycor: sed pbaf
 minor: qz no occurrit de q seruitat vniuerso.
In horum opp^m est magi in lfa. vii de in op^m
 euo inuit Eccl. i. Dis sapi
 entia a dno deo est: r cu illo fuit semp: r est an
 te eui. De loco autē inqt strab. ¶ Celum empi
 reum qa non ab ardore sed a splēdore dca
 mox vt scā est scis angelis est repletum.

¶ In ista qone sunt tres re.

Quo ad pnum arti. termini sunt. ange
 lus: loc: r euum. Angelus fm
 Grego. nomen est officij non nāe. idē nepe in
 greco significat angelus qd nunci^o in latino. si
 gnificat tū in pposito nām quada mere spūa
 lem deum de prio pte plant: aqua diuin^o Dio.
 4. de diu. noi. diffiniēs dicit. Angelus ē yma
 go dei: manifestatio occulti luminis: speculū cla
 rum: splēdidissimū: immaculatū: icōtaminatū:
 incoīgnatū suscipiēs: sicut pueniēs est totā
 speciositate ymformis difformitatis r in se re
 splēdescere faciēs bonitate silentij qd ē in ab
 ditis. ¶ Hec distō tria āgelo tribuit. esse nāe:
 ee gfe. r esse glie. vii expmī pmo in qmū habet
 ymaginē p naturā: Scdo in qmū hz similitudi
 nē p gram. 3° in qmū hz deiformitate p gloria.
 Ratio aut ymaginis exprimit r quantum ad
 sursum dū dicit. angelus est ymago dei. r quā
 tum ad deozum inquatuz dicit manifest^o occul
 ti luminis: qz per angelo inter se r ad nos sūt
 illuminatiōes. Similiter quātum ad esse gra
 tie describit r per respectū ad sursum. Duz di
 cit speculū clarū splēdidissimū. vbi notat q gra
 tia desursum veniēs tria facit: nām illuminat.
 nām decorat. nām psumat. r ideo quātum ad
 pmū dicit speculū. quātū ad 2^m clarū: sed qmū
 ad 3^m splēdidissimū. Scdo describit in ee gfe
 quātū ad deozuz dū di icōtaminatū immac
 ulatū incoīgnatū. His eni trib^o triplices re
 mouet ab angelo seditate. pmo mortalē dū di
 cit immaculatū. secundo adherentē seu venialez
 dū dicit icōtaminatū. Tercio seditate pcta: cu
 iusmodi est petri originale dū dicit icōtignā
 tum. Sitr tertio describit qmū ad gloriā r qmū
 tum ad sursum dū dicit suscipiēs sicut pueniēs
 est totā speciositate boniformis deiformitatis:
 r qmū ad deozum dū dicit. r in se resplēdesce
 re faciēs bonitate silentij qd est in abditis. ¶ Ho
 qppe hō fm q deū magis nouit a strepitu hu
 mano magis pscit. iō dī silentiū. ¶ Notan
 dum tū q qmū ad duas vltimas pditioes. s. ee
 glorie r grē non ppetit hec distō malis angeli
 s; bene qmū ad pmā: qz nātia in eis māferunt
 itegra: vt ibidē tangit Dion. r patebit infra. 2° teri^o.

¶ Secūdu termin^o est locus. vii locus solet
 capi triplici. vno mō metaphozice ad simili
 i āgelo
 tria sūt:
 ee nāe:
 ee gfe:
 ee glie.

Titul^o

An angelus in euo pdit^o creatus sit
 locu empireo. ¶ Et ar
 guit q no triplici medio. Primo arguit q no
 sit in euo pditus cuius tēpus est mensura nul
 latenus euo mensuratur: sed tēpus est mensu
 ra angeloz. igit no euum. maior pbaf: qz euz
 dicit media mēsurā inter eternitatē r tēpus.
 vnde sequit eternitatē. r precedit tēpus di
 cente Boef. 10. metro. 3. de cōsolatione. Qui
 tēpus ab euo ire iubes. Sed pbaf minor au
 tonitate. Bede dicēto: a pncipio qtuoz fuis
 se creatā. s. angelicā naturā. materiā pmā. celi
 empirei. r tēpus. ¶ Secūdo arguit q non
 fuerit creatus in loco omne locatū habz sitū:
 sed angelus nō hz sitū. ergo nō est in loco. ma
 ior pz: qz locari est fm dispōnez sui esse in loco
 qd est p priū positionis fm Gilbertū poeeta
 ni in libro sex pncipioz. positio est quidā par
 tium situs: sed pbaf minor: qz angelus natura
 extat simplex pti^o carēs qritatiuis. ¶ Ter
 tio arguit q nec loco empireo. nō sunt plura
 ponenda siue necessitate in nā: sed nulla extat

Ar. 1.

Ar. 2.

Ar. 3.

¶ Secūdu termin^o est locus. vii locus solet
 capi triplici. vno mō metaphozice ad simili
 triplr

tu dicitur. vs. veri logici. et sic in rethorica distinguunt loci communes et in logica loci topici. unde de hoc modo loci diffinitur. Hoc in primo suorum topicorum. locus inquit sedes est argumenti. vel unde proveniens trahit argumentum. et dicitur tunc loci non loca in plurali. unde in doctrinali. Est locus atque loci sunt loca plurima dicitur. Sed locus dicitur naturaliter et fundamentaliter. et sic locus dicitur superficies prout non prout corpus continentis: et est species de puncto quod sititatis. Tertio dicitur locus naturaliter et formaliter: et tunc locus addit super illam superficiem respectum quendam ad locum. unde isto modo locus vel non est in puncto cum potest neat res duorum generum. scilicet quantitatibus et respectibus: vel si dicat solum illum respectum formalem reducat tunc ad punctum ubi. vel fingat finem alios. et punctum: ita quod sitit ubi quod est respectus locati ad locum habet unum punctum punctus: sicut locus quod est respectus loci ad locum habet aliud. Et his duobus ultimis modis potest intelligi illa loci diffinitio in 4. physice. locus est vel tunc superficies. scilicet prout per se et in se per se prout superficies posuit prout primi mobilis esse locum primi mobilis corporis continentis et Democritum quod posuit in medio lineas mathematicas. pro loco in mobile prout in. adeque in quod distinguat a vase. Loci autem immobilitas non per se per se permittit opinionibus ab antiquis ponit triplicem. primo vel solum loquatur per se de primo mobili quod habet celum supra se crystallinum simpliciter immobile. et ista videtur fuisse intentio philosophi. agit. in principali in physicorum ram de tpe quod motu primi mobilis: et ita videtur de loco. Et 3. dubium est an celum crystallinum sit immobile: quod secundum Aristoteli in almagesti. firmamentum est motum diurnum in centrum aenis vnicuius acquiri gradum: quod fieri videtur ex mobili superiori. de hoc. 3. 14. di. Sedo dicitur immobilis locus quod ad partes principales mundi. quod libet enim eorum habet locum definitum natus quod non transcedit. Si enim destrueret se per ignis: nunquam aer ascendere posset versus ad partem orbis lune. Si rursus destrueret orbis lune ascendere non posset ignis versus ad orbem mercurij. Ita inferri si tota destrueret terra descendere non posset aqua versus ad centrum. Tertio dicitur locus immobilis materialiter: quod mathematicus abstrahit a motu. non autem physice: cum maxime de motu agat naturalis.

Tertio terminus est eum. unde ultra dicta de eum dist. 9. primi. Nota bene quod ista tria dicuntur: eum: eternitatis et euiternum. Eum quod proprie solum nominat illam durationem mediam iter eternitatem et tpe absolute. Euiternitas vero illam notat in quantum refertur ad eternitatem. ideo dicitur euiternitas quod sit eternitas. Euiternum dicitur id quod tali eum mensurat. scilicet angelus: sicut dicitur temporale id quod tempore mensurat. Et hoc de primo articulo.

2º mo

3º mo

Diffo loci.

Dubiu

3º terio e eum.

3º artº.

1º celo

Quantum ad 2.º arti. si tres conclusiones. prima de eum angeli. secunda de loco angeli. 3.º de eius creatioe. Et prima est hec.

Eum quod angelus et eius intellectio mensurat respectu ad eternitatem prout in dicitur successione. Prima pars dicitur quod eum est mensura angeli. Nota bene. secundum modum nature dicitur accipi mensura eius. unde Aristoteles in 10. metaphisice dicitur quod mensura dicitur esse unigenia. sed natura angelica est mediam iter deus et ceteras creaturas. Nota tamen quod quod dico angelum mediam iter nos et deum non est intelligendum ratione finis ut non possumus in deum finire nisi mediantem angelo. hoc. n. extat falsum. teste nempe Augustinus mensura nostra immediate a prima forma veritate: sed intelligit quod ad perfectionem nature: quod si perfectior est angelus in natura quam nos. Et secunda pars conclusionis dicitur quod eum est mensura intellectiois angelice: et hoc tripliciter notitie. scilicet notitie in se. notitie per inatas species. et 3.º notitie respectu in proprio genere. probatur. quod non habet eundem manendi modum eadem et mensurat mensura. habet unum dicitur alio dicitur. Sed intellectioes angelice habet eundem manendi modum. igitur si secundum eodem opinionem notitie rerum in se habet mensurat eum: sequitur quod reliqua maior pars. sicut non motus unius horum tpe mensurat: ita motus nullo annorum et quod mensurat mensurat albedo unius diei: eadem albedo eundem annorum. Et 3.º pars conclusionis dicitur quod ista mensura quod dicitur dicitur prout in respectu successione ad eternitatem. Nota bene. declaratio huius puncti nota unum quod dicitur docet. de eum in 8. dist. primi. parte prima. in dubijs falsibus. inquit. non quod eternitas eum et eternitatem. Nota bene. ista tria differunt. scilicet durationem. successione et variationem. tpe dicitur hec tria. durationem. successione et variationem. Eum autem solum dicitur duo. scilicet durationem et successione. habet. non habet respectus novi succedant: non tamen variantur: quod variatio est aliter se habet nunc quam prius: quod non contingit in proposito eum semper sint novi: nec esse angeli etiam variat: quod idem est manens: sed eternitas solum dicitur durationem sine successione et variatioe. Et tunc probatur ista pars. primo quod dicat respectu. eo. non dicitur eum eternitatem ex primo articulo: quod respectum dicitur ad eternitatem. ex quo inferri quod eum in puncto est relatio formalis: aut in uno sex principiorum et non est quantitas: nec pinnas: nec successiva. Et si gratia quod potest purus respectus mensurat sub am eum mensura sit semper nobilior mensurato ex de aialibus. Dicitur doctor sub hac dist. quod 2.º quod mensura a parte rei est triplex: aut secundum maius: aut secundum minus: aut tertio secundum eque: secundum maius sicut fecit philosophus quod in libro de aialibus cetera ad hoiem mensurant aialia. et albedo quod est perfectissimum color dicitur mensura colorum secundum eque sicut per vna mensurat panem. secundum minus sicut vnitatem mensurant numeri ex. 12. metaphisice. Sed non est inconveniens nobilior hoc modo minus nobili mensurari: sed quod sit successio in primo respectibus. pars: quod si non: angelus habet in se vnde stare

pbatio

2º parte celo.

3º parte celo.

euiternitas eum et tpe.

pbatio

doc. 15. mensura est triplex

ptes Gtativas pōt in loco eē circūscriptive. unde stare possēt tēporib' infinitis: r ita esset infinitus: sicut si hō hōet in se unde stare possz locis infinitis esset infinit' fm locum. Et si que rat vtz sit idem eūm omniūz angeloz: sicut idē tps oīum tpa^m. potest dici q sic. unde qlibet res temporalis habz suū pprium tempus r vltra extrisece hz tps pmi mobilis. Sic qlbz angeluz hz suum ppriūz eūm: r vltra hz eūm extrinsecū qd est mēsurā pfectissimū āgeli dēpto illo pfectissimo angelo q solum hz eūm intrinsecū. Et si qrat qd ille ē q est mēsurā extrinseca alioz angeloz. D' q in celo an ptnū fuit lucifer cui' oīs lapis pēctosus fuit operimētuz: vt inuit ppheta ezechiel. C S3 nūq̄ adhuc ē cū habeat nātia itēgra. Dm q: nō nā ista extrinseca mēsurā pprie pficiē per gloriā q caret ille maledict'. C S3 qd tūc extat mō. Dicit q nō bilioz post eū in celo residens. vñ pbabit' pōt dici q in pura creatura hā mēsurā dei genitrix est eoz eūm extrinsecū. scriptū qppe est. Erim' sicut āgeli dei in celo. C Et si qrat an ista pti' respectūz successio sit angeli creatio. dī q: nō: qz non est acceptio post nō esse imediate: s3 dō pseruatio. s. acceptio esse post eē. C Ex secūda parte pēlonis p3 defect' sci Tho. q posuit in secundo scripti hac dist. q. i. soluēdo pmi arg^m itellectionē angeli in specie inata r gñē pprio non mēsurari euo. Sed sōmavit quādā mensurā novā quā vocat tps. tps discretū q mēsuratur itellectiones angelice rez p species: vel in pprio genere. de q in pmo scrip. dist. 8. r disti. 37. parte. 2. r p omni rōne sua allegat dictum Aug. sup Gen. D' inqt mouet creaturā spīritualē p tps: non p locū. hoc est nihil: salua sua reuerētia aut valde. ppe multipli' sine necessitate. Quero ab eo qle habitudinē hz tps illb ad tps nfm: aut q sit' instās cū istāt: aut istans tps angelici cū tpe habitū nfi. Si pmi sequit' tps nfm discretum scit suū. Si scdo mō. q necessario iter itellectionē vnā angeli r aliā mediat tps nfm mediū. r qd inqt Aug'. non concludit. capit nēpe Aug'. tps large p oī mēsurā extra eternitatē: sicut ipsemet Tho. dist. pte cedētī. parte pma. q. 6. exponit illud. In pncipio creauit de' celū r terrā. C Ex parte tertia pēlonis manifeste p3 defect' doc. solēnis q dicit nullā esse successiōem in duratiōe angeliciz totū fieri p respōn' ad tēpus. hoc p3 falsū. Ser tum est. n. q eūm est mēsurā hor' q sit tps. hori autē scdm nām non repugnat fore abiqz posteriori. def igr' in casu eūm: r q non sit tēpus. tūc erit successio in euo r nō in tpe. ideo non est il la successio rōne tps sed eūm. C Scda pēlō est de loco angeli r est hec. Sic in loco diffinitur angelus vt sola non sit operatione locabilis.

C Pro intellectu pēlonis noto q aliqd eē in loco potest capi tripl'r. vno modo circūscriptiue sicut dicim' corpora in loco. qz loco circūscribunt. Scdo diffinitive qñ. s. aliqd ita ē hic q non alibi. Tertio pentiali solum sine circūscriptiōe r diffinē. r hoc solū mō extat dum in loco. ex. 37. dist. pmi. C Probat igr' puma para pēlonis. s. q āgeluz sit in loco diffinitive illa nā est in loco diffinitive si sit locus q extat limitata: sed angelus est nāe limitate. igr' rē. pbat maior: qz limitatio entitat' ppe est p o^m ad illimitatiōez. Ex q igr' qz de' est imēsus. iō est pns reb' oib'. ex. 37. dist. pmi. igr' p o^m: qz angelus nō est imēsus nō erit pns oib': s3 aliq bus. r ita diffinē loco. Et si qrat vtz diffinīat magno loco. Dicēdū q sic fm maiorē r mino rē vntē. hz tū locuz quē nō trāscēdit sua vntus vt sit in maiorē r pūctū in quo neq̄ eē: qz punct' nō est loc'. C S3 dubitat vtrū possit se exhibere pntē in toto vno assumpto corpore. dī q sic. Si. n. aia est tota in qlz pte corpis: a fortiori āgeluz pōt cū maioris sit vntus. vñ vnus pfect' āgeluz forsan se poterit facē pntēz tote huic scholē: aut vni magne ecclesie. S3 tūc occurrat dubiū vtz possit se exhibere pntem duobus extremis r no medio. Dd3 q sic. Ex q p3 q poterit venire de vno extremo ad scipz strēz in alio extremo p mediū vbi nō est. de hoc in. 4. in mā eucharistie. Sed qrit an duo possint simul eē. Dicendū q sic. Et dat exempluz doc. subē. q. 8. h' dist. Moueat Gabriel pmi mobile sit in celo empireo Michael recta linea recta sup Gabrielē. Et mittat a deo in terris nō est necesse q mutet lineā rectā vt veniat ad terrā: aut q gabriel mutet locū: r ita in de' scēsu stabūt simul. Ceteruz p3 Luce. 8. de illo obfesso in quo legio erat dmonū. C Secūda p3 pēlonis dicit q angelus nō est in loco sola opōne. pbat: qz multotiēs qñ veniūt de celis ad terrā nō opant: r ita tunc nullibi sunt angelū: nec in celo: nec in terra: nec in mari. Ceteruz dem' q angeli nihil operent in celo nisi vidē deū r frui de deo nō sunt in loco. fm sic ponētes quō erit verū illud xpī dem'. dico vobis: qz angeli eoz in celo semp vidēt facie pns mei. Et si demōes aliq̄ moza nō opent in iferno nō erūt tūc in iferno. C Ex q p3 grādis valde de defect' sci Tho. in pmo scripti. dist. 37. pte. 2. q. 1. r 2. dicētis āgelos solū eē in loco p opōne. op^m p3 ex pēlōne. C Et pfirmat. qz v' artical' dānat' Parisi' ab epō parisiēsi q āgeli solū sint in loco p opōne r excōicat'. S3 aliq̄ dicit q ista excōicatio nō trāsit pōtes. hī valde impudēter pātā vniuersitatē os suū apiant inq̄entes q posse h' vniuersitat' solū pōtes h' attingat ciuitatis. Scbi dicunt q nō transit opocelsum.

aliqd ē in loco triplr

pbatio p'ptio

Dubiū

1' para pēlōis

Ali' de defect' sci thome.

Dubiū

inrog

defect' sci thōe

Augu.

defect' doc. solēnis.

1' pēlō.

Tertij dicit qd no trāsit mare: et ita non vadit ad angliā. Cōtra hos est decretalis efr de hereticis. cap. ad abolendā. Et in decret. dist. 15. Auēte nēpe pape sit talis p dēnatio. et excoīcatio. et ita timēda et formidāda. Et q̄cqd sit ex q̄ in famosissima toti mundi vniuersitate a viris famosissimis dānata ē nō ē reuocāda in du^m.

3° p̄clo.

Tertia p̄clo est de āgeli creatōe. et est talis. Angelica simul creatio duratōe celū nō p̄cesit empireū. p̄bat p̄ strabū vt in oppositū ad ductū est. Celus inq̄t vtireū mox vt fōū est sanctis angelis est repletū. Idē Beda. Idem altimius Augu. Grego. papa. Gregorius vō nazan. q̄ d̄f theolog^o et Dama. tenuerūt q̄ fue rūt creati āte formatōes celū: s̄ in hoc nō tenētur. C̄ Ex q̄ p̄z manifeste error saracenoꝝ qui vt refert hermannus schla^o in hystoria eoz: dicunt malos āgelos p̄ septē milia ānoꝝ aū bonos p̄ditos fuisse. et de hinc boni p̄ mille ānos aū cetera pura extat fatuitas. Et tñ d̄ 2° arti^o.

Erro: sarrace noꝝ.

3° arti. p^o dub.

Quantum ad 3^m articu. sunt tres diffi cultates. C̄ P̄ma ē. vtz eodē euo mēsurat angelus et sua intellectio. Di cēdū q̄ nō: qz exñtia āgeli semp manet nō ita intellectio eoz in gnē. p̄pō. vñ ad minus ālibz angelus hz tria eua. p̄mū est sue exñ. sc̄bz sue intellectiois. et p̄tis in tria eua in cognitōe ver bi et rez in v̄bo qd est p̄mū. sc̄dm in cognitōe p̄ spēs innatas. tertiu rez in p̄p̄io gnē. tertiu eū p̄ncipale est volitōis angelice: et potest in tria p̄tiri modo p̄reposito. C̄ Sc̄da difficul tas. an angelus possit eē: et q̄ nō sit in loco dif finitue. D̄dm q̄ sic. potuit nēpe de^o p̄dere so los angelos et nihil aliud. tūc certū est q̄ non diffinit loco qz nullus esset. C̄ Tertia difficul tas. vbi in celo empireo est p̄ncipalioꝝ exerci tus angeloz. Dicit q̄ in partib^o aqlonis. p̄pter illud qd dicebat lucifer ponā fedē meā ad aq̄ lonem et similis ero altissimo. De hoc patebit magis. dist. 9. Et hoc de tertio articu. C̄ Ex q̄ p̄z ad q̄onem q̄. v3. angelus qui est in euo p̄di tus sit locatus loco empireo.

2° dub.

R̄ñio

3° dubi.

resolo

Ad ar^o Ad p^o Tps ac cipit tri pl̄.

Ad 1^m

Ad 3^m

Et tunc ad argumenta. C̄ Ad p̄mū. re spōdit doctor deuot. dubio q̄r to l̄fali p̄cedētis distōis. Tempus inq̄t d̄i tri pl̄icif. cōssime et tūc mēsurat q̄cqd exit de nō eē ad eē. Sc̄do d̄i cōiter. et tūc mēsurat muta tionē p̄p̄ie dictā: maxime illā que p̄cesit mo tū p̄mi mobilis. Tertio accipit p̄p̄ie p̄ motu p̄mi mobilis. p̄mo mō aut est cōe tā euo q̄ tē por: et sic accipit Beda venerabilis. ad nō cur rit arg^m. C̄ Ad 2^m d̄dm. q̄ totū arg^m p̄cedit de loco circūscriptiue q̄nō nō est in loco an gelus sed diffinitue. C̄ Ad 3^m d̄dm. q̄ exigit p̄gruitas vt sit celū empireuz vt patebit iser^o. Cui^o ad p̄is vna ponit rō: qz omne mobile dā

referrī ad immobile: et licet possit sufficere q̄ il lud immobile dicat itelligētia: tamē p̄gruit q̄ il lud etiā sit corpus. h̄mōi est celū empireū. naz vt patebit. j. Celū cristallinu mouet adh̄ fm astrologos. idē recurrēdū est ad celū empireū. Et sic p̄z ad. q. C̄ Ex p̄nti aut distōne sicut e p̄cedētī. et. C̄ P̄ma p̄clo. s̄l̄ euz celica re vi diali cepit angelica in esse reali. Dicit p̄clo. qz celū et nā āgelica simul facte seu facta sunt. Et ponit a p̄n^o dist. vsqz. Iaz ostensum est. et. C̄ Sc̄da p̄clo. Sancti spūs locus empireo fue runt p̄mū^o dei mysterio. Dicit p̄clo qz āgelic spūs fuerūt p̄n^o oēs in celo empireo. Et ponit ab illo. c. Jam ostēsum est. et. vsqz huc. hic q̄ri solet. et. C̄ Tertia p̄clo. celū deitatis est celus inclitū quo mens impietatis petebat aditum. Dicit p̄clo. qz celū in q̄ voluit lucifer ascende re fuit celū trinitatis vine. Et ponit ab illo ca. Sic queri. et. vsqz ad finem distōis. est vbi ange li. et. Sic li. gnat 3° dist. h^o sc̄bz: q̄ sic p̄tinuaf ad p̄cedētē. C̄ H̄a postq̄ i p̄ce dētī dist. āgelica ostēsa est crea tio. In ista ostēdit corūdez nālis cōditio. Et didit ista pars in tres ptes p̄ncipa les. In p̄ma angelica. p̄petas in summa tāgi tur. In 2^a ei^o varietas ex ide ponit. In 3^a āge lica hitualitas in eis ārif. p̄ma in p̄n^o. sc̄da ibi. H̄ic p̄siderandū est. et. 3° ibi. Illud quoqz iue stigā. et. C̄ Sc̄da et 3^a p̄tib^o p̄ duab^o seq̄ntib^o lectioib^o idiuuis manētib^o. P̄ma pars in q̄ angelica p̄petas in summa tangit in tres ptes didit. In p̄ma p̄ponit p̄dictoz epilogatio. In 2ª subseq̄t dicendoz p̄tinatio. In 3ª cōcludit sigillatim huic declaratio. p̄ma in p̄n^o. sc̄cūda ibi. H̄ic p̄is est. et. 3° ibi. Et q̄tuoꝝ qdē ange lis. et. C̄ Et hec diuisio. et. C̄ Circa quā. et.

p̄cloe d̄ mētē magni p̄p̄clō.

2° p̄clō.

3° p̄clō.

Luce oñsuz gnat 3° dist. h^o sc̄bz: q̄ sic p̄tinuaf ad p̄cedētē. C̄ H̄a postq̄ i p̄ce dētī dist. āgelica ostēsa est crea tio. In ista ostēdit corūdez nālis cōditio. Et didit ista pars in tres ptes p̄ncipa les. In p̄ma angelica. p̄petas in summa tāgi tur. In 2^a ei^o varietas ex ide ponit. In 3ª āge lica hitualitas in eis ārif. p̄ma in p̄n^o. sc̄da ibi. H̄ic p̄siderandū est. et. 3° ibi. Illud quoqz iue stigā. et. C̄ Sc̄da et 3^a p̄tib^o p̄ duab^o seq̄ntib^o lectioib^o idiuuis manētib^o. P̄ma pars in q̄ angelica p̄petas in summa tangit in tres ptes didit. In p̄ma p̄ponit p̄dictoz epilogatio. In 2^a subseq̄t dicendoz p̄tinatio. In 3^a cōcludit sigillatim huic declaratio. p̄ma in p̄n^o. sc̄cūda ibi. H̄ic p̄is est. et. 3° ibi. Et q̄tuoꝝ qdē ange lis. et. C̄ Et hec diuisio. et. C̄ Circa quā. et.

Tert.

diuisio

An angelus

ex mā affirmet cōposi tus vel imālis iudicet. C̄ Et argf q̄ nō sit cōposit^o ex mā et founa tri pl̄ici medio sci Tho. in 2° scripti hac disti. q. 1. P̄mo sic. nullū māle est intellectuāle: s̄ āgeli sunt intellectuāles. igr nō habēt māz. maior p̄z. mā nēpe itellectiois ipedit. vñ et oz founā de nudari a p̄ditioib^o m^o vt itelligat. Sz p̄z de se minor. vñ apud diu^m Diony. 4. de di. no. āge li d̄nt specula clara. et in āgelica ierarchia di cunt supne mētēs. C̄ Sc̄do argf sic. Nullū i corporeū hz māz: sed angelus est icorpore^o. igr nō hz māz. maior p̄z: qz mā de se est idiu isa. et ita oz q̄ corporeo diuidat. et p̄n̄s sibi nō p̄gruit icorporeū. Sz minor est exp̄sse Rich. de sc̄o victore in lib. de tri. vt patebit. j. C̄ Ter tio arguit auctib^o. p̄ma est Diony. 4. de diu. no. vbi angeli d̄nt imāles et icorporeales. Alia

titulus

Ar. 1.

Ar. 1.

Ar. 3.

est. **B**oe. in lib. de duabus nāis z vnica psona xpi in qntē q' ois nā incorporee sube. nullo° ini tis fūdamēto: z ita āgeli vt vñ nō hnt mām.

in op^m

In oppositūz aut z p pte affirmati ua argf aucte Aug. in lib. de intralib^o sacre scripture dicit. p°. c. **S**ipotes dō exiformā nā quam ipse pñs d' m' hīlo p dicit cunctay rerum hoc est sensibiliū. intellectu aliū. z intellectu carentiū. spēs multiformes diuisit. hec illi. clarissima auctoritas est inuens angelos habere materiam.

In ista questione ad alias zc.

Quo ad p^m articu. simi sunt mā inālī/ tas. z p^o. **C** Prim^o igit simi/ nus est mā. vñ solet in pposito mā capi triplf.

vno mō d' mā heccitas seu dña idiuidualis. si cut fortetas aut psonitas. z sic loq' pñs in p/ mo celi z mū. dū dico celū dico foiaz. dū dico h' celū. dico mām cū foia. **S**ecdo d' mā extēsa qñtas: qūo diez solem^o de grosso hōie z pñ gnī. h' hō valde est mālīs. **T**ertio d' mā vt est vnū pñ^o z^m nālis pñie: quā pñs i. s. metaph. diffinitis dicit. mā est ex q' aliq' sit aliq' d. eadē q'ppe est vs vtroq'z terminū mutatiōis. vñ seqn do doct. venerabilē magf m' Nicolai boncti doct. subtilis discipulus in pmo sue phie. dico q' mā pma ē ens limitatus foiaz z qñtatiue: ita q' pñs didat ens i ens illimitatū simplr qd solū pñt deoz: z limitatū qd extat decē p^o pñs illud ens limitatus extat materia p^o. **E**t h' de clarat ex pphetatib^o maē qñs antiq' attribuerūt ei pñi q' sunt in triplici fnario.

De ar/ rificatio p' arti. p' teri' ē mā q' accipi' tripf' z mo.

3° mō

2° teri' imālīs. p' mō

1° mō

3° mō

3° mō

3° teri' ē p^o

3° teri' ē p^o

3° teri' ē p^o

3° teri' ē p^o

3° teri' ē p^o

3° teri' ē p^o

3° teri' ē p^o

3° teri' ē p^o

3° teri' ē p^o

3° teri' ē p^o

oia nra gñ. clā. clā. xpi. illi. bcfatio. p' ppe. tas. s' ppe. tas. Corp^m. 2° ternaria. riuē.

Corp^m.

pprietas materie pme est q' in pma est q' qdīs generat z corrūpit: z q' semp machinat in ma lū: z qd appetit formā sicut mulier viuz z turpe bonū: z hoc puenit entī limitato qd ad diuer/ sas trahibile est. pductiōes z corrūptiōes: z si in aliq' b' sicut in celo vel in āgeli nō tendat ad maleficiū nō rōne sui est sed adiuncti. s. for me vel dono dei. **C** Seqz 3° fnari' cui' ppe/ tas p' est q' nō ex qñz sit qdīs: s' ex determinato determinatū. z ista puenit entī limitato. nō. n. ex hōie sit equāl: nisi fiat resolutio vsqz ad eōem materiā. **S**cda ppetas hui' tertij terna rij est q' est vna respecū dium. z hec puenit entī limitato qd includit qñtatiue in quolibz de/ cez genez. **E**t q' infer' clare q' qdlibet decez genex h3 materiā pma z qñbet ei' spēs z qñli bet idiuiduus. **T**ertia ppetas h' ternarij tertij z vltima est: q' materia pma est infinita in ge/ nere entuz. z ista cōpetit entī limitato. ens. n. limitatū. formalr etiaz imperfectus est entibus rōnis cū semp inferius aliq' d' addat pfectiōis ad supius: sicut hō aialr: z aial' corpōi: z sic de alijs. **C** **S**cōs termin' est imālīs. vnde noto q' imālīs d' triplf. **U**no mō d' imālīs vt opponi tur differētie idiuiduali. z isto modo qñtates abstracte vt humanitas in qñtū hūanitas: z cō nitas in qñtū eqñitas sunt imateriales: qz nō i/ diuiduātur. **S**ecdo mō d' imālīs vt opponitur materie q' est altera pars ppositi. z isto mō for ma distincta ē māz d' imaterialis. **T**ertio mō d' imālīs vt opponit ptra qñtatē extensiuā: z isto mō dicunt a doctoib^o qñcis angeli imāles: qz nō sunt quatī qñtate extēsiua. **C** **T**ertio ter min' ē ppositio. vñ q' ad pñens noto triplicē cō positionē quā tāgit doc. subf. lib. r. dist. s. q. r.

Pria est partū quatitatuaz: sicut pponit cor pus hois ex diuersis partib^o etherogeneis. se/ cunda ppositio est partū essentialiu. sicut cō pōnit qñbet spēs in pnto ex suis pñcipijs diffi nituis. **T**ertia ppo ē ex subo z accidēte. sicut ex hōie z albedine fit hoc totū hō alb^o. **C** **U**nde noto rursus q' ista tria differunt. pponibili/ tas. ppositio z ppositū. multa nāqz sunt pponi bilia que pposita eē nō possunt. sicut ens extat pponibile cum alio: nō tñ pōt effici ppositū. cū sit simplr simplex. vñ ex pponibilitate venit in pponē. z ex pponē in ppositū. **E**t tñ de p' arti.

Quantum ad 2^m articulu sunt tres cō/ clōnes. **P**ria est de pponē. 2° arti. angeli ex mā z forma. **S**cda de ydētitate māe in angelis z corporalibus. **T**ertia vō de imālitate angelica. **C** **P**ria est h. lz partib^o qñtirati uis angeli careat. in eis tñ accidentalī z mālīs ē ppo. **D**icit pma ps pclōnis q' angeli non sunt ppositi ex partib^o qñtiratiuis. pbaf. oē qd habz ptes qñtiratiuas pōt in loco eē circūscrite.

2° teri' imālīs. p' mō

1° mō

3° mō

3° teri' ē p^o

3° teri' ē p^o

3° teri' ē p^o

3° teri' ē p^o

3° teri' ē p^o

3° teri' ē p^o

3° teri' ē p^o

3° teri' ē p^o

2° arti.

p° pcto

Libri secundi

h3 nepe pma celli qd h3 partes qtitariuas nō
 sit actu in loco circūscriptiue: tñ non est repu-
 gnātia qñ fiat mai' ipfuz circū dās: sed āgelus
 neq' loco circūscribi q' precedenti distinctio
 ne. igit' rē. ¶ Cōfirmat. qz oē hñs ptes q'tita-
 riuas de nā sua locū suū implet z occupat: sed
 angeli nullū implet locū. igit' nō sunt compo-
 siti ex ptibus q'titariuis. maior p3 de se. h3 p3
 minor: qz Luce. 8. scribit q' in vno obfesso erat
 demonū legio. Legio vō p'inet vt inqt' vege-
 tius flacc' de re militari cireiter sexmilia sex-
 centos sexaginta sex. hoc non potuisset fieri si
 impleissent locū. ¶ Et si dicat: qz duo corpora
 quoz vnū extat glōzificatū: reliquum nō ita se
 hñt q' vtrūq' est quātū. z tñ simul ambo stant:
 z ita ad quantitātē non sequit' loci occupatio.
 Rñdēdū q' hoc est ex bñficio glorie. nunc vō
 loq'mur de posse nature: nec quimus qd possit
 deus facere sed qd fecerit. ¶ Scda pars p'clo-
 nis dicit q' sunt angeli cōpositi ex suba z acci-
 dente. pbaf ista pars medio doctoris subti. in
 pmo. dist. 8. q. 2. Suppo' nepe pmo q' intelle-
 ctus angelicus pōt diuissim intelligere qdcūq'
 intelligibilis: cū ens sit eius o'm adequatū. Tūc
 arguit sic: aut intellectus angelicus ex se z per
 suā essentiaz cognoscat oē intelligibile: aut di-
 stinctis cognitionib' que sunt in eo accidētia.
 Si dicat 2^m h3 ppositum: q. v3. in angelo est
 p'pō ex subo z accidēte. Si autē dicat q' cogno-
 uit oē intelligibile sua eētia. tūc arguit sic. co-
 gnoscere a. est alicuius pfectiois. Et itez co-
 gnoscere b. est alteri' pfectiois: z ita de oib' obis
 itelligibilib' q' sunt infinita. sequit' q' angelus
 in sua eētia infinita h3 potētia nō solū extēsi-
 ue sed intēsiue. Et vltra sequit' q' ex ista infini-
 ta po' que est in intellectu angelico poterit p-
 ducere dbū subsistens. sicut p' in dñis. pducit
 filiū. Idē argueret de volūtate z volitionib':
 z ita in quolibet angelo erit trinitas distincto-
 rū suppositoz z eiusdē nūero eētie: qd ē abu-
 sus dicē. ¶ Cōfirmat. qz volitio mala angeki:
 dū peccauit nō videt posse fuisse a deo: qz de'
 nō est cā peti: z tñ de' creauit eētia mali an-
 geli. z p' pñs oportuit q' eēt distincta ab essen-
 tia angeli: z nō videt ali' modus nisi q' se ha-
 beret ad volūtate angeli sicut accūs ad sub3.
 ¶ Sed tertia po' dicit q' angeli sunt cōpositi
 ex mā z forma. pbaf. oē ens limitatū q'ditati-
 ue h3 mām p'mā: h3 angeli sunt hmōi. igit' hñt
 mām: z ita formā ptes. maior p3 ex pmo arti-
 culo in q' dcm est: q' ens limitatū est mā p'ma.
 ¶ S3 pbaf minor: qz suba diuidit i icor: p'ozuz
 z icor: p'ozū. sub icor: p'ozū vō collocant āgeli.
 Cū igit' suba icludat ens limitatū. sequit' q' z
 angelus: qz qd icludit sup' icludit z inferi'.
 Sicut qd icludit aial icludit z hō. Dixit tñ

notanter oē ens limitatū q'ditatiue: qz h3 dñe
 diuidētes pnta z idiuia duales. sicut fortetas z
 platonitas sint limitate: non tñ q'ditatiue: sed
 denoiatiue solū. sicut z gen' denoiatū dñtiam
 vt aial rōnale. ¶ Cōfirmat rō. vbi dñs reperit
 tur p'petas alicui' sub: tibi repit z subin: maxi-
 me dū p'petas est adēq'ta: sicuti vbi repit risibi-
 litas z hō. Sed pati est p'p'ia. p'prietas mate-
 rie. agere vō forme: z ambo repiunt in āgelo.
 ergo angelus h3 mām z formā. p3 minor: qz
 causat itellectionē z recipit. Et si dicat. si āge-
 lus h3 mām z formā. g' est corporalīs. Qui sic
 arguit on dicit se ignorare libz. Lencor z cō-
 mittūt fallaciā pñtis. P'mo. n. intelligit ens
 limitatū vt cōius ad decē pnta. secūdo substā-
 tia. tertio corpus. quō ergo sequit'. a. est ens li-
 mitatūz g' corpus a superiori ad inferius. hoc
 mō nō h3 p'na. leo est aial. ergo leo est hō. non
 sequit' q' nimo icor: p'ozū qd est p'stitutiū eē an-
 geli imediate d' diuidit icor: p'ozū. Sed diceret
 aliq's. seqret q' angeli eēt corruptibiles: quia
 mā tēdit ad maleficiū ex pmo p'p'ozū. Dicen-
 dū q' forma z dei manutentia angelicā p'fer-
 uat nām vt sentit plato in thimoe. z Greg. in
 moralibus. Dia inqt' ex nihilo creata sunt eo-
 rūq' eē in nihilo tēderet: nisi ea auctor omniū
 manu regimīs retineret. ¶ Ex p'ma pte p'clu-
 sionis ifero q' defecit plato z apuleg' ei' d'
 scipulus qui p'ferūt itelligētias q's plato in
 thimoe vocat cacodemōes z calodemōes. p3
 p' Calcidiū in cōmēto eē corpora seu hēre cor-
 pus. vt lati' declarat Aug. in 8. de ciuit. dei. di-
 cebat nepe Plato illas itelligētias esse cor-
 pore aerea. mēte rōnalia. aio passiuā. duratōe
 eterna. Et videt aliqū Aug. fuisse huius opinio-
 nis. p3 expresse in libello de diuinitōe demo-
 nū. De hoc dist. 8. hui' secūdi. o'm tñ p3 p'clu-
 sione. Rursus ex 3ª pte p'clonis p3 o'm illi' qd
 dicit san. Tho. in scdo scripti. dist. hac. q. 1. vbi
 dicit angelos penit' nō h'fe enes. o'm tñ p3 ex
 p'clone. ¶ Et si dicat q' securi' ē credere sibi.
 ¶ Rñdeo q' securi' est credē Augu. q' sibi: q'
 exp'it vt allegatū est in o'm in libro de mirabi-
 lib' sacre scripture ponit fuisse in āgelis māz.
 Idē sup' pncipiū Hei'. J manicheū exponens
 illud. In pncipio creauit deus celū z terrā in-
 q't. i. q'dā mām informē: seu q'dāz chaos ex q'
 factū est celū facta est terra: facti sunt āgeli: qd
 clari'. Cōcordat huic snie doc. irrefragabilis
 Alexā. de hac. haz scholaz p'm' doctor. qui in
 sua pte summe in mā angeloz varīs scōz sul-
 tus auctū' dicit angelos compositos ex mā
 z forma. Idē docit. deuot' dñs Bonauentura
 hac dist. q. 1. z. 3. Et addit q' multo subtilius
 capiūt mām q' ipsam capiunt metaphice sicut
 fit in pposito dicēdo mām esse ens limitatū

Cōfir'

Eualio

Rño

2^a po' clōnis

suppō

Cōfir'

3^a po' clōnis

pbatio minoris

Cōfir'

Grego riuo.

ip'oba. plōnis.

Thōo

Rño

Alexā.

bōauē.

et eam ponunt in angelis: q̄ qui sola visi^a me-
ditates ultra nãle mãm seu phi^m eleuare ne-
queit mētis internis oculis: sicut sunt negan-
tes mãm in angelis: sp̄ nepe descēdit eor̄ iter-
nus oculus in istis infimis: nec p̄nt stare in cō-
tēplatione vītatis. **¶** dē dicit doc. sub. in q̄nōi-
bus de aia: vbi illã mãm met^m in aia ponit ex
quo a sūt angeli in angelis. Et aliq̄ multi quoz̄
laus extat varia. vñ nō o3 tãtũ mare sic ē vni-
uersitas parisiē. ad hoc deuenire vt ad quen-
dã coartef flum^m. sicut fuit san. Tho. vt aliud sen-
tire nō liceat nisi qđ dixerit. **¶** Et si dicatur q̄
extat articulus angelos nō h̄re mãm. **¶** R̄spondeo
q̄ non vidit articulu^m z̄ q̄liuid diligēter. Si tũ sit
articulus itelligēdus ē de materia physica nō
meta^o q̄le ponunt doc. p̄noiat q̄lem z̄ ponit
p̄clo. **¶** Corroborat ista p̄clo aucte illi⁹ vene-
rabilis Auicebron. q̄ in lib. fontis vite expre-
seponit intelligētias p̄positas ex mãm z̄ forma.
¶ Scđa p̄clo ē de idēitate materie ī sp̄ialib⁹
z̄ corp̄alib⁹. z̄ ē hec. angeloz̄ z̄ corpoz̄: cuiusdēz
rōnis extat metaph. mãm nō physica. Et vt meli⁹
us videat p̄clo. **¶** Moto q̄ tres extāt modi sci-
endi. s. mathematicus. physicus. z̄ metaphysi-
cus. **¶** Physicus est cū motu z̄ fm esse z̄ fm p̄si-
derari: q̄ de re agit mobili. z̄ h̄z q̄ mobilis: ma-
thematic⁹ ē cū motu fm esse sed nō fm p̄sidera-
ri: q̄ est de quãtitate p̄iuncta reb⁹ mobilib⁹ nō
tũ iquãtũ p̄iugit. **¶** Metaphysicus vō ē d̄ abstra-
ctis a motu z̄ fm eē z̄ fm p̄siderari: sicut sūt re-
rũ eēntie abstracte p̄siderate d̄ ipse z̄ itelligē-
tie. **¶** Hoc habito p̄bat p̄ma ps p̄clōnis. s. q̄ ī
corp̄alib⁹ z̄ in angelis sit eiusdem rōnis mãm lo-
quēdo metaphysice. illa sunt vni⁹ rōnis forma-
lis q̄ h̄nt vnum nomē z̄ p̄similē diffinitionē. s. h̄
p̄mōi est mãm p̄ma in angelis z̄ corp̄ib⁹. igit̄ zc.
maior ps. qz rōnis formalis vniuocatio ex no-
mine eodē z̄ rōne formali eadem arguit̄ h̄z mē-
tē phi^m in antepredicamētis dicētis. vniuoca s̄t
quoz̄ nomen est cōe z̄ rō sub e. i. essentie seu q̄
ditatis est eadē. **¶** S3 p̄bat̄ mior. loquēdo q̄ppe
metaph. ens limitatũ est p̄ma mãm. sicut at̄ cor-
pus est ens limitatũ q̄ditatiue: sic z̄ angel⁹. Et
corroborat. qz mãm p̄ma ē ex qua cum aliquo sit
aliquid cū inist ita h̄z in angelo veritatē sicut ī
corp̄e: qz angelus p̄ponit̄ ex p̄ma p̄clōne ex mãm
z̄ forma: z̄ inest sibi sp̄ ista mãm sic z̄ corp̄i. **¶** Et
si querat̄ q̄ vnitare est vna mãm in angelo z̄ cor-
p̄oz̄ib⁹. an numero an sp̄e. an genere. **¶** R̄spondeo
q̄ neutro istoz̄ modo d̄oz̄: sed mō trãscēdētī. ens
quippe limitatũ trãscēdit̄ decet̄ gnã. z̄ ita non
est ī eo vt sit. idētitas generica aut specificã seu
numeralis: sed prior trãscēdens. **¶** Sed tunc
furgit dubiũ: an gnã h̄eant rōnē m^o loquendo
meta^o. dico q̄ sunt mãm z̄ h̄nt rōnem materie: z̄
d̄icē sunt forme z̄ h̄nt rōnē forme. **¶** Ex q̄ vltē

ri⁹ ps q̄ eadē est mãm me^a corp̄aliũ z̄ incorp̄aliũ
uz. ps eodē medio. z̄ ps q̄ meli⁹ z̄ subtilius lo-
cutus est Auic. ponēs mãm eiusdē rōnis ī cele-
stib⁹ z̄ clemētis q̄ Auerrois z̄ **¶** Rabbi moyf.
dicētes celestia ab elemētis ī mãm distigul. **¶** Au-
ic. q̄ppe ad altissimã leuat⁹ est. sed h̄ duo in ī-
fimo depressi sunt. **¶** Et si q̄rat̄ vtz̄ angeli solũ
h̄eant istã mãm p̄mo p̄mã. **¶** Dicēdũ q̄ nō. imo
h̄nt z̄ mãm p̄ximã: sicuti est sub a. sub a. incorp̄o-
rea zc. que d̄bunt sicuti. n. d̄cũ ē loquēdo me-
taphysice q̄dlibet gen⁹ noiatur mãm. **¶** S3 scđa
pars p̄clōnis dicit q̄ nō h̄nt eadē mãm physī-
cã ps qz ista mãm subiecta ē gnãtãt̄ z̄ corruptiõĩ
z̄ varijs alijs mutatiõib⁹ q̄bus nō sunt angeli
subiecti. imo nec hoc mō extat eadē mãm ī ceter:
z̄ in his inferiorib⁹. z̄ si sic itellexerit̄ Auerrois
z̄ **¶** Rabbi moyf bñ dixerit. **¶** Et si q̄rat̄ vtz̄ mãm
physica includat mãm metaphysicã vel sit p̄mo
diuersa ab ea. **¶** Dico q̄ includit eã z̄ aliquã aliãz
d̄iaz rōne cur⁹ inest sibi ista variabilitas: sicut
hō includit aial. z̄ addit rōnale: rōne cur⁹ extat
risibilis. Ex quo ps q̄ illa mãm metaphysica ex-
tat velut qđã cathena qua ligat̄ intrinsece vñ
uerfus: sicut extrinsece p̄ respectũ ad finē p̄ma-
riũ. s. opificē z̄ p̄ncipē. **¶** S3 tũ obijerēt. seque-
ret. n. q̄ mãm physica eēt nobilitior q̄ metaphysi-
ca. qz includit mãm metaphysicã z̄ addit p̄p̄ri-
ãz d̄fiam. **¶** Dicēdũ q̄ p̄parãdo mãm meta-
physicã ad physica rōne illi⁹ additi positiui no-
bilitior est physica q̄ metaphysica. Loquēdo vō
permissiue lōge nobilitior ē metaphysica q̄ phy-
sica: qz reperitur in spiritib⁹ vbi nō est physica.
¶ Tertia p̄clo est de imãlitate angelica. z̄ ē h̄.
tãto sp̄iali decore p̄ditus est angelus: vt ima-
terialis nulla extēsũs q̄titate affirmet. **¶** **¶** P̄mã
ps dicit. q̄ angelus est sp̄ialis. p̄bat̄ p̄ ma-
gistrũ dist. i. hui⁹ scđi. vbi tripharte diuidēs vñ
uersum dicit̄ aliq̄ sunt sp̄iũs solum sicut angeli.
aliq̄ cor⁹ soluz sicut lapides. aliq̄ z̄ sp̄iũs z̄ cor-
pus sicut hoies. **¶** S3 scđa pars dicit. q̄ nulla
quantitate est extēsũs. Dimissa immãlitate vt
h̄z oppõĩ idiuuidationi p̄ sequēti lectõe. p̄bat̄
q̄ isto mō est imaterialis. **¶** Dicit̄ q̄ negat̄ p̄ri⁹
in ordine essentiali negat̄ posterius. ps ex rōne
illius ordinis. Si. n. ne^o intel^m ne^o ex p̄nti vo-
luntatem. sed corpus essentiali p̄rius est q̄tita-
te extēsũs. Cum igit̄ ex p̄ma p̄clōsione nō sit
corp⁹ sequit̄ q̄ nulla extēdit̄ q̄titate. ps assum-
ptũ. q̄titas nepe admin⁹ ex p̄nti dicit̄ sp̄ exten-
sione z̄ ita o3 q̄ aliq̄ sp̄ extendatur: z̄ illud d̄i-
co corp⁹. **¶** Et si dicat̄ q̄ in sacramēto altaris
est q̄titas extēsũs: tamē nō ē ibi corp⁹ extēsũs
dico q̄ h̄z iproprie dicat̄ tũc extēta q̄titas. h̄z
tũ sp̄ inclinatio ad corp⁹ qđ proprie extēsũs
d̄f. Et si rursum dicat̄. poterit̄ angelus extēdi:
aut linea: aut sup̄ficie nō cor⁹ quod est tertia vi

Doc. 16.

Euaſio

Corroboratio

1^a p̄clo.

Tres ſi modi ſciēdi.

p̄batio p̄ptis

dubiũ

R̄ſio

Aliud dubiũ

Auicē.

Dubiũ

2^a pars p̄clōis.

Dubiũ

R̄ſio

3^a p̄clo

Euaſio

mensio: 2 per p̄is eē q̄tus sine corporeitate. di
co q̄ arg^m equocat de corpore. C Solet nepe
corpus capi trip̄i. vno mō vt diuidit substantiā
in incorporeū z corporeum. z efficit corp^o: z sic
pōt cogitari metaphice sine q̄titate: sicut p̄us
sine posteriori. Secūdo d̄i corp^o vt est altera ps
cōpositi in p̄nto substantie: sicut d̄i corp^o hois: z
istō mō neq̄t esse corp^o sine q̄titate po^a ordia
ta. hoc. n. modo d̄i q̄d̄iu sub a q̄d̄iu q̄lis z q̄n
ta. Tertio mō d̄i corp^o tertia dimēsiō p̄nti q̄t
tatis. s. pfunditas: vel verti^o iste tres dimēsiōes
simul. s. longitudo: latitudo: z pfundū: z sic in
q̄tū linea est vel superficies est non repugnat li
nee vel superficie fore sine hmōi pfunditate q̄ ē
corporeitas vel tertia pars ei^o. Sed repugnat
corporei d̄i p̄nto substantie z cuiuslibz longo q̄ ca
reat pfundo z lato pō ordinata. z iō non valz
obiectio. C Ex q̄ pz error sarracenoꝝ ino ve
rius fatutas creditū vt sibi p̄dicauit in suo al
chorano ip̄ssim^o machometus angelos mari
ni corporeis post resurrectionē eis ministrare.

Corp^o
accipit
trip̄i.
3° mō

3° mō

Error
sarrace
noꝝ.

3° arti^o.
p^o dub.
R̄io

4° dubi.

3° dub.

refolo
totalis.
Ad ar^o
Ad p^om

Quantum ad 3^m ar. sunt tres difficulta
tes. C p^o ē an angeli solū
sint p̄positi itrisce ex mā z for^o. Bōs q̄ nō. vñ
itrisca in angelis triplex reperit p̄pō. P̄ria
ē ex mā z forma: z ex ista p̄pōne resultat tertia
q̄ditas addita. s. q̄ditas angeli. Secūdo p̄pō ē ex
illa q̄ditate angelica z d̄tia indiuiduali. de qua
in sequēti lectione. z ex ista resultat indiuiduz
angelici. Tertia est ex q̄ est z q̄ est. z tunc re
sultat esse indiuidū angelici. C Secūdo difficul.
Si mā metaphisica possit fieri se sola sine qua
cūqz forma. Dicit doct. sub. in reposita^o parisi^o
li. p̄mo. dif. 42. q. i. in list. q̄ sic. cū nō repugnet
priori vt sic eē sine posteriori. C Tertia diffi. q̄
liter angelus carēs extēsiua q̄titate pōt op^o sa
cere corpale vt mouere celū. R̄ndet q̄ fm di
uinū dion^o. illa q̄ sunt dispersa in iserionib^o sūt
cognita in supiorib^o. vñ nos aliud oculis vide
mus: aliud mēte p̄cipimus. Angeli vō z id q̄
oculis videm^o: z id q̄ mēte p̄cipim^o intellectu
solo apphēdit. Sic in p̄posito sola voluntate
cū exercutiua potētia. de q̄ supius habitus ē ser
mo in p̄mo libro ipsi opantur id q̄ nos varijs
organis pficim^o. Et sic pz ad q̄nē. q. s. angel^o
ex mā p̄posit^o de i q̄titate p̄tinua imāf iudicāf.

Et tunc ad argumēta. C Ad p̄mū. san.
tho. negaf maior nisi intelligaf
de materia physica z q̄titate extēsiua. Et dum
p̄bat: qz qū intelligimus oꝝ q̄ quiditas denu
detur a p̄ditionib^o materie. Dic dico p̄mo q̄
equiuocat de materia. nā in maiori caput mate
riā pro altera parte p̄positi z in p̄batione pro
d̄tia in diuiduali. Letex dico q̄ non repugnat
intellectū in q̄tū intellectus est apphēdere mā
te. alioquin nec d̄s: nec āgelus cognoscerent i

diuidua q̄ est falsissimum. Sed bene est verū
in nobis q̄ quo ad sensibilia pp̄ diuersas rece
ptiones sensibilib^o in diuersis cellulis z diuer
sis depurationib^o donec ad intellectū veniant
agentē: vtute cui^o possibilis vitatē intuet: non
intelligaf illa p̄ditio indiuidu^o. C Ad 2^m nega
tur maior. z ad p̄bationē: qz mā est i se idiuisa.
z sic oꝝ q̄ diuidaf p̄ corporeū: dico sua salua re
uerētia q̄ ista ē grossa ymagiatio. dico. n. p̄mo
q̄ ens limitatū sua p̄p̄ta vntate trascēdētū idē
est in oib^o p̄bitib^o māz. dico vltra q̄ nō oꝝ q̄
haf z diuidaf ex p̄nti p̄ corp^o: s. p̄ d̄tas indiui
duales q̄ nō sūt corp^o. vt patebit. j. C Ad 3^m.
ad p̄mā auctē dionysij dico q̄ ipsa soluit seip̄as
ly z. eni capif expōsitue vt sit sensus. angeli sūt
imāles z incorpales. z p. i. z ē loquēti modus
p̄sillis ēt apud Quidiū in p̄ncipio de remedio
amoris. Egerat hui^o amor titulū nomenqz li
belli. qz p. i. Ad istā vō auctē Boetij vñ sic ille
ligi. nō inuitit nā incorpēa alicui fundamēto sic
accūs subo. sicut q̄dā sunt suspicati vt empedo
cles aiām eē armoniā: z accūs corpis: q̄nimo
sunt forme p̄ se stātes: nec tū sequit hēant
mām. Et sic pz ad. q. C Ex p̄mā at pte hui^o ter
tie d̄stōnis vna elicit p̄cō talis. Exrat p̄ditio
esse angelici magno fasti^o nō q̄d̄uplici. dic cō
clusio q̄ sunt q̄tuor p̄ditōes naturales āgeloz
q̄ noiant i lfa. Et deducit p̄cō p̄ totū caplm.

De considerādū ē vtr^o
stantia zc. Dic signaf scda p̄ticu
la p̄cōnis. 3. h^o scdi sniaz sic con
tinuata ad p̄cedētē. C Mā post
q̄ in p̄cedēti pte p̄maria in sūma
angeloz nālis tacta ē p̄prietas. Māc hac in se
cūda hui^o p̄prietatis i eis ē declaraf varietas.
C Et diuidit ista scda ps in tres ptes p̄ncipa
les. In p̄ma de ei^o nālib^o p̄prietatib^o: an sint i
oibus ex equo q̄rit. In scda sacris sermonibus
negādo solut. In tertia q̄bus sint entib^o equa
les d̄f. p̄ in p̄ncipio. scda tbi. Ille eētēti rōna
les zc. tertia tbi. Et sicut in p̄dictis angeli dis
ferēbāt zc. Et hęc ē diuisio scdeide partis. 3. di.
in generali. C Circa quam zc.

An differētia intrinseca in sp̄b^o an
gelicis sit cēsenda di
stinctio p̄sonalis. Et af q̄ nō triplici medio s̄a.
Thome in secūdo scripti hac dif. q. 4. C Ihu
mo sic multiplicatio indiuiduoz in eadē sp̄e
non est nisi ad p̄seruationē speciei que in eodē
indiuiduo p̄seruari nō pōt. sed angeli sunt in
corruptibiles. igitur nō sūt plures eiusdē spe
ciei. maior pz. Sol nepe z luna z cetera celi lu
minaria que sunt incorruptibilia iō sūt i vni
co indiuiduo. minor at de se nota est. C Secūdo
arguitur. nulla forma seu natura multiplicat:

Ad p

Ad p

bocti

Text.

diuisio

titulus

Art.

Art.

seu numerat nisi p mām. sed angeli non habēt
mām. igit̄ corꝝ spēs nequit multiplicari. minozē
supponit ex pma sua qōne huius distinctō. S3
maior pz ex 3. phycorꝝ. vbi Arist. numez inq̄t
nasci ex diuisione et p̄tinui. ¶ Tertio at sic. nul
la spēs icorꝝ pōt multiplicari in supposita. h3
angeli sunt sub e incorp̄ee. igit̄ nō zc. maior pz:
qz mā q̄ extat indiuiduatiōis p̄ncipiū neq̄t esse
alia z alia in alio z alio: nisi aut q̄titate termi
nata: aut ad min⁹ iterminata dimēsiua: vt vult
Auerroꝝ in de suba orbis z in p̄mo phycorꝝ
remota quippe q̄titate dimēsiua a mā ip̄a re
manet indiuisibilis. vt vult p̄s p̄mo phycorꝝ:
sed minor pz ex p̄ma sua qōne in p̄senti di.

In oppositum arguū auēte Augu.
in enchiridion. c. 29.
Placuit inq̄t vli dñatorū vt qm̄ non tota mul
titudine angeloz deum deserēdo deperisset: illa
que perierat in p̄petua dñatione remaneret.
que at cū deo illa deserente p̄siterat d̄ sua bea
titudine certa sp̄ felicitate gauderet. At vero na
tura talis q̄ in hoīb⁹ erat qm̄ peccatis atqz sup
plicijs tota p̄ierat ex p̄te reparari meruit. vñ so
cietati angeloz iungeret. hec ille. Ista autē rō
Aug. nihil valet si quilibet angelus solam z p̄
p̄ziam h̄bet sp̄em: tot. n. ceciderunt sm̄ sanctos
vt quilibet hō sicut bonū h3 angelum ad adiu
torium sic malum ad exercitiū: ita valde mul
te spēs angelice essent penitus dñate.

In ista. q. ad alias zc.
Quo ad p̄mū arti. termni sunt differē
tia intrinseca z distinctio perso
nalis. ¶ P̄mū igit̄ terminus est d̄fia. vñ no
to q̄ d̄fia capitur triplr. vno mō dicunt d̄fia q̄
cūqz i aliquo differūt seu i aliquo pueniant seu
non. hoc mō soliti sumus dicere et simplr sim
plicia sicuti ens z bonum differre. ¶ Sc̄do di
cunt d̄fia magis p̄prie que i aliquo pueniūt: z
in aliquo differunt sicuti vult p̄s. s. metaph.
c. de d̄fia. Sicuti. v. g. h̄ mō dicunt⁹ forte z p̄fo
nē differre: qz pueniūt i humanitate z d̄fnt in
fortitate z platonitate z his duob⁹ modis ac
cipit h̄ nomē d̄fia adiectiue a differēs. cñs. qd̄
est p̄tī. tertio mō d̄ d̄fia substātiue z p̄p̄issi
me. z h̄ mō h3 opponi d̄ d̄hibile seu sit gen⁹ seu
aliud. Et he d̄ie sūt in triplici mō. qd̄ā s̄ p̄rie:
sicut sūt ille que diuidūt ens. quedam media si
cut sūt he q̄ diuidunt iter media ab ente exclu
sive vsqz ad sp̄em specialissimā: et exclusiue. ter
tie sunt vltie. s. he que diuidūt spēs sp̄alissimā
z p̄stitunt indi. z he vltimē differūt a duab⁹
p̄mīs: qz p̄me due dicuntur quiditate: quia
pertinent ad rei esse distinctiū: z competit eis
distinctio differentie donata a pozyphrio in su
is ysagogis. Differentia est que predicatur de
pluribus differentibus sp̄e in eo q̄ quale. vltie

ho dicunt materiales: qz sicuti materia ignobi
lior forma existit. sic iste q̄ d̄taturus. Et notat
doc. subf. huius dist. q. 6. q. d̄fia media h3 com
parari ad hec tria: ad supius: ad eāq̄ z ad infe
rius relatiue. ad supius diuidi potest in partes
eētiales. qz aliqui medie d̄fic non sunt simplr
simplices: p̄paratiue ad eāq̄ non diuidit: h3 di
uidit veluti hō rōnale p̄paratū irrationali non
diuidit: sed diuidit hoiem ab asino vel leōe. Sc̄
paratum at ad inferius diuidit subiectiue veluti
homo seu rōnale i formem z platonē. z ex hoc
potest isferri q̄ p̄me d̄ie solum h̄nt duas p̄pa
rationes: vnam ad eāq̄: sicut limitatus ad il
limitatum. alia ad inferius. ad superi⁹ vero non
habēt. Ecōtra. vltie qd̄am sicut fortitas z ce
tere. ad supius qd̄ā h̄nt comparationēz nō ad
inferius: qz isime. ¶ Rursus ad se p̄parantur ve
luti fortitas platonitati. ¶ Sc̄do terminus ē
intrinsecū. vnde quo ad p̄s solet capi triplr in
trifecū. vno modo d̄ itrisecum vt opponit cō
tra extrifecum p̄be dictū. z sic illud z nō aliud
d̄ itrisecum quod est de rōne formali z qd̄ita
tiua alie: veluti aial de rōne hois: z sic capit
in. q. n̄s. Secundo modo d̄ itrisecū id quod
quali mediat iter p̄mū z secundum per se di
cendi modū: nec variat rōnem eius cui p̄tinet.
hoc mō solem⁹ dicere modum intrifecū h3 nepe
non sit de rōne qd̄itativa eius cur⁹ est modū.
tū imediat⁹ se h̄be v̄ ad illud q̄ ea que sūt de
secundo modo: nec rōne variat formales. sicut
est finitas z modi ceteri. ¶ Tertio d̄ itrisecū qd̄
entitatē p̄sequit positā nullo alio addito: h3 tū
non sit de qd̄itate ei⁹ sed ab eo differat forma
liter: z hoc mō soliti sumus diuide re respectus
in respectum intrifecus aduenientem: z extrife
cus aduenientem. h3. n. respectus intrifecus ad
ueniens ex posit⁹ orat extremis nullo alio ad
dito. differt tū vt sepi⁹ ab extremis formaliter.

¶ Tertius terminus ē distinctio psonalis. vñ vl
tra dicta de psona i p̄mo dist. 2. z. 23. Nota de san
victo. li. 4. de tri. c. 21. psona ē nāe intellectual̄ i
cōicabil̄ existētia: tria ad persone esse requirit.
p̄mū est icōmunicabilitas. z ista vt inquit
doc. subf. 1. q. 3. art. 3. dicitur tripliciter aptitu
dinalis. actualis. z potentialis. due p̄me re
periuntur in persona creata. persona. n. creata
nec actu cōicatur nec apta nata est cōmunicā
ri. Sed tertia. s. negatio potentie cōicatiōis so
lum puenit p̄sone icreate. qz psona ois creata
est i po⁹ obediētiāli respectu dei. Sc̄z ē exnā
i. ex alio esse seu ex quo fit alia psona. vñ notat
Rich. q̄ p̄sone differūt triplr. Alique nempe
ad iucem solū differunt origie: sicut sūt d̄ne p
sone: qz vna ex alia. Aliq̄ differunt sola q̄litate
i. d̄ia indiuiduali sicut angeli. qz non oriūtur

Ar. 3.
d. 3.
d. 3.
is op.
et.
cxi.
De arti
culat.
p. arti.
p. tri.
d̄fia q̄
capitur
triplr
lino
Ar.
Rich.
Rich.
d̄fic.

2⁹ teri⁹
ē itrise
cū q̄ ac
cipitur
triplr.
2⁹ mō.
3⁹ teri⁹
distinctō
psonal

mutuo a seipsis sed a deo oēs. Tercie at psonē differunt z origie z q̄itate seu d̄tia indiuidua/ li. sicut hoies q̄ pp̄tas h̄nt indiuiduales diffe/ rentias z mutuo ex se per gn̄ationē oriunt. vñ sicut in diffinitione psonē meli⁹ ponitur in cōi/ cabilis a Rich. q̄ in diuī a Boe. Sic exī a Rich. q̄ sub a Boe. vnde de vi vbi loquen do ista tria differūt. sub a. subsistētia. z exītia. Sub a nēpe in d̄inis q̄dā cōe trib⁹ noiat non multiplicatū. Subsistentia aut magis dicit qd̄ est suppositū. pp̄m. vñ nō pcedim⁹ in d̄inis. 3. de cōi sub a. s. bñ tres subsistentias. exī autē modū p̄cessiōis: qz existere q̄si ex alio stare vel ex quo alius stat. z differt exī a subsistētia: qz subsistentia noiat quasi absolute qd̄ ē. pp̄m suppositū. sed existētia respectiue. Tertiu⁹ requisitū ad esse psonē est nā intellectualis ea pp̄ in sensi/ bilibus aut soluz in vegetabilib⁹ nō extat pso/ nalitas. sed in solis intellectualibus: z hoc ma/ gis exp̄ssit Rich. diffinitio q̄ Boe. q̄ dicit. rōnalis nāe. qz proprie rō solū est hoīum. vnde ysaac in lib. diffinitionū det dicit qz rō creata est in vmbra intelligentie. intellect⁹ vero ē cōis deo z angelis z hoibus sicuti persona.

Rich. boeti⁹

1^a arti.

2^a p̄clō.

p̄batio

Cōfir^a

Thōas

Quantum ad 2^m arti. sunt tres p̄clusio/ nes. Prima est d̄ cōicatio/ ne actuali nāe āgelice plurib⁹ eiusdē rōnis sup/ positū seu p̄sonis. S3 de p̄sonalitate angelica re/ latiuē ad orbē celicos. tertia de p̄sonalitate seu indiuiduatiōe āgelice relatiuē ad q̄titatez z purā negatiōē. C^o p̄tia est h. Spēs āgelice plurib⁹ eiusdē rōnis cōicabiles suppositū mare/ rialis d̄ie indiuiduant entitate. C^o p̄tia ps dic̄ qz in spēs āgelicis p̄nt ēē plures āgeli eiusdē rōnis. p̄bat. ois q̄ditas plurib⁹ suppositū ē cōi/ cabilis s3 spēs āgelice sūt q̄ditates. qdā igr̄ si pluribus cōicabiles. maior p̄. si. n. aliqua q̄di/ tates esset q̄ non foret cōicabiles. queritur vnde hoc est. aut. n. hoc est propter p̄fectionē: aut. p̄/ pter imp̄fectionē. non p̄pter p̄fectionē: qz nul/ la diuīa est cōicabiles trib⁹ p̄sonis: s3 sit in idē/ titate eēn: tñ hoc est p̄pter ampliorē p̄fectionē: qz ceterē quiditates cōicant i idē/ tate nūe/ ri: vtputa specifica vel alia. nec pp̄ imp̄fectio/ nem: qz q̄ditates gn̄abi^m z corrupti^m cōicant. C^o Cōfirmat ex casu quē ponit doc. sub. in hac dist. q. 7. De^o p̄t hunc angeluz vt. v. g. Michae/ lem quem in hac cōdidit spēs annihilare z ite/ rum reparare illam annihilatā spēm in alio in/ diuī. vel in isto. alias non posset cūde3 ordinē vniuersi facere quē fecit a p̄ncipio: quod ē fal/ sus: qz p̄ annihilatiōē hui⁹ indiuidui non re/ pugnat huic speciei eē. aliter. n. esset tñ ens fi/ ctitiū sicut epimera. p̄t igitur itez p̄ducere ip̄az in alio indiuiduo: s3 nō i isto fm Thō. dicētē qz hō non posset resurgere idē nūero nisi anīa re/

maneret eadē nūero. de q̄ i q̄rto. z ita i alio in/ diuī z p̄ p̄ns plib⁹ ē cōicabiles suppositū. C^o 2^a ps p̄sonis dicit qz ista suppo^o indiuiduant mā/ li d̄ia. p̄bat. qñ aliq̄ differūt z p̄ueniūt: opz qz alio p̄ueniāt: z alio differāt. ex p̄rio art. z patet exēplo. qz nēpe hō z asin⁹ differūt z p̄ueniunt. alio d̄nt z alio p̄ueniūt: qz d̄nt in p̄p̄is rōni/ bus: z p̄ueniūt i gn̄e z alijs p̄cedentib⁹. S3 ista indi^o spēs āgelice p̄ueniunt in alia spēs: z d̄nt. qz oz qz id quo d̄nt: aut sit d̄tia formalis quod ē falluz: qz tūc eēnt spēs distincte: aut d̄tia mālis z h̄ p̄po^m. C^o Et si gr̄af qd̄ est ista d̄tia mālis z vñ h3 ortū: est ne mā vel forma. Dicētū qz lo/ quēdo formalr̄ nec est mā nec forma: bñ tñ vep̄ est qz loquēdo realr̄ ē vltima realitas materie vel forme. C^o Et si gr̄af cur^o p̄ncipaliē vel mate/ rie vel forme. satis. p̄babit dicit doct. deuo. h3 distō. parte p̄ma. artic. 2. q. 3. qz compo^m est hoc aliqd̄ rōne materie ē hoc. qz mā fm Auerror3 est qñ fundamentū nature: rōne at forme ē ali/ quid: qñ aliud qd̄: qz alietas est distō a forma. z ita dicit ista d̄tia z realitatē vltimā materie: z vltimā rōne in p̄posito. z inde ē qz in suo no/ mine sortit vtriusqz nomē: dñ d̄ d̄tia mālis vt dicat d̄tia rōne forme. s3 mālis rōe māe. C^o Et si gr̄af vtrū d̄tia mālis sit idē qd̄ exītia. dico qz nō. vnde tota coordinatiō p̄dicamētalis intelli/ ḡt p̄pleta z vsqz ad indiuidua inclusiue an̄ exi/ stētia ita qz exītia ē rei tā indiuiduate. S3 qz pe/ teret quō noīaf ista d̄tia indiuidualis. Dico qz i/ quolibet indiū h3 nomē p̄p̄riū vt in p̄sonē plo/ nitas. in forte sortetas. h3 z nomē cōe oibus vt dicat qñ hecetas. C^o Et ista p̄clōne p3 gra/ uiter san. Tho. defecisse in scdo scripti hac dis. q. 4. dicētē de necessitate qualibet spēm ange/ licā vni^o solūmō fore indiuidū. Ex quo p3 qz d̄s nō posset fm cū plures angelos facere in eadē spēs: qz ad ip̄osibile nulla ē potētia. Et dicit qz ista ē positio p̄hoz z diuini Dionysi. 9. celestis ierarchie. vbi in quolibet ordie ponit primos medios z vltimos. z subdit. z h̄ net^m est p̄sentī re. p̄mū qd̄ occurrit s̄ istā opi^o articulus par/ sien. fm. n. determinationē parisiē. i q̄libet spēs ponibilia tē p̄a indi^o nūerali: cur^o hec opio ex/ presse ponit o^m. Scdm̄ qd̄ occurrit est qd̄ dicit doc. deuo. huius di. pte. i. arti. 2. q. i. vbi dicit qz ex quo non apparet nec p̄ officia angelica nec per opatiōes eoz. nec p̄ scripturā tāta distinctio non v̄ nisi p̄sumptio illam ponerē. z addit a p̄ncipio distōnis manu ductiōez r̄heto^o i pala^o regio: gl̄ia. n. regis ē h̄rē aliquos p̄sillr̄ idutos. de eodē d̄t misterio seruētes quāto magis i su/ perno palatio. Tertiu⁹ qd̄ occurrit ē auctoritas Daniel. 7. Milia milia ministrabāt ei. z deci/ ses cētena milia. vel sc33 alia s̄ram z decies mi/ lica cētena milia assistebant ei. Et Job dicit qz

1^a parti p̄clōis

Dubū R̄tio

Dubū

intros^o

R̄tio

Fl̄itas sc̄i ip̄o

Diony.

doctos duos^o

3^m qd̄ occur/ rit.

nō est numer⁹ multū et: eēt valde magnum q^o tot essent: et q^o nō eēt duo in eadē spē. Ceterū q^o tot sunt dānate spē angelice: et q^o p^o vnā solā spēs. hūmanā nām miserit deus filiū suūz in mūdū nō apparet. Et qd dicit q^o ista mā est opio phoz. Dicēdū q^o i mā angeloum erraue rūt cōter p^o vī ipsem dicit in. 3. q. 1. Et p^o in hūmōi materia eis nō ē dāda fides. Et qd inq^o de Diony. q^o i quolibet ordie sunt p^omi mediū et vltimū: et ita diuerse spē. Dicēdū q^o ordio vt pa tebit. 9. di. pōt capi: aut p^o ierarchia: et sic i quo libet ordie sunt p^omi mediū et vltimū: qz q^olibet ierarchia h^oz tres p^oticulares ordies: et sic itelligit text⁹: aut p^o illo ordie q^o est p^o illius ierarchie et sic nō capif. vel dicēdū q^o in quolibz ordie etiā particulari sunt p^omi mediū et vltimū fm tres actus ierarchicos. purgare. illuminare. et p^oficere. p^omi purgare. scdm illūinare. et tertiu p^oficere. de q^o 7. j. ¶ Scda p^o ē de p^osonalitate angelica respectiue ad orbes celicos et ē hec. sancto rū spiritū grādis exercit⁹ ex motu orbūz vel celoz numero nullaten⁹ colligit. ¶ Tria p^o dicit q^o sunt spūs seu angeli in nā: p^obat. ex mō arguēdū. Aristo. in. 7. 2. 8. p^ophysico. Quicūq^o aliqua ad iuicē p^oingunt si vnū repericdū est p^o se et reliquū. et maxie si illud qd dicit iperfectio nē p^o se repit. et illud qd dicit p^ofectionē. S^o spiritus et corp⁹ in hoīe p^oingunt: ergo ex quo reperit corp⁹ p^o se. igit⁹ et spūs: et illū dico angeluz. maior p^o exēplo. qz. n. p^oingunt ad iuicē mouens et motū. et repit aliqd qd ita mouetur q^o nō mouet. repitur aliqd qd ita mouet q^o non mouet. ¶ S^o alia p^o dicit q^o numerus eoz nō d^oz colligi ex motu orbūz seu celoz numero. p^obat. qū aliqd agēs h^oz duo opa. vnū p^omarū ad qd semp tendit. aliud scdariū ad qd min⁹ intēdit. nō d^oz p^ocludi vnitās ei⁹ ex min⁹ itēto: et maxie vū dubiū est si id fiat actioe eius. ¶ Sic est in p^oposito. videre deū. frui deo est opus angelicū p^omarū: mouere celū scdariū vel forsan solius dei. de quo alias. igit⁹ et. Sūt et adhuc auctes ostēdētes māifeste aliquos fuisse angelos. hic in terris celo moto. ex quo p^oz q^o tūc illud nō mouebāt. ¶ Ex p^oma pte p^oclōnis p^oz error: saduceoz q^o oēm negauerunt spūm. ¶ Ex alia pte p^oz error: Ar. q^o fm nūex motūz celoz posuit numerū itelligētiā: et nō posuit nisi circa. 15. q^o non sunt plures mot⁹ celici p^oputando motū epicecloz. vt patebit. j. qd est error: manifest⁹. Ex eodē et p^oz error: Auic. i. 9. mē. q^o posuit numerū itelligētiā: penes numerū celoz: et p^oz nō posuit nisi decē. iuxta. 9. orbes et p^oma a qua alie p^ocedūt: ordie tū vt sola p^oma p^oducatur scdām. et scda tertiā. et sic p^osequenter vsqz ad. 10. quā vocat itelligētiā terrenoz. et i hac posuit aīas n^oas felicitari. ¶ Tertia p^o ē de in

diuiduatiōe seu p^osonalitate angelica r^one ad p^oritatē et purā negatiōe: et est hec. I^o p^osonalitas angelica negatiōe formal⁹ p^ostituat. nullaten⁹ minus eiusdē idiuuū negatiōe aut p^oritate pura p^ocipit. ¶ Tria p^o dicit q^o p^osonalitas angelica p^ostituit formal⁹ negatiōe. p^oz ex p^omo artic. formalē. n^o p^one est icōicabilitas: q^o purā dicit negatiōe. ¶ Et si q^oraf q^o p^o p^osona purā dicere formal⁹ negatiōe cū sit nomē dignitat⁹. Rūdet q^o aliquotiēs n^otiōes dicit dignitatē sicuti dignitas est in rege q^o non sit ribaldus. ¶ Scda p^o dicit q^o idiuuū angelicū nō p^ostituit pura negatiōe. p^obat. oīs negatiō fundat sup aliquā affirmatiōe. ex p^omo p^ostteriorum. Hec. n. nō ē vera. hō nō ē asin⁹: nisi q^o hō ē hō. et asinus asin⁹. igit⁹ aū illā negatiōe ē aliqd p^opositiūz i illa q^oditate: p^o qd determinat ad illud idiuuū. Et si q^oraf. nūqd ex se pōt se determinare. Dicēdū q^o nō: qz tūc esset singularis. et si posset i^o infiniti ē idiuuū actu esset i^o illis: et p^oz nō foret i^o finita. ¶ Et si dicat q^o fm p^ohos spē de se athoma ē. i. idiuuū. Et Boe. dicit q^o totū esse idiuuū et talia multa. dicēdū q^o species d^o athoma nō q^o nō possit i idiuuūz diuidi: sed qz neq^o diuidi in spē qd nō puenit g^oit qd bene diuidit i plures. et iō respectu g^ois nō respectu idiuuūz d^o athoma. Et per idēz ad Boe. dum dicit q^o spē dicit totū esse idiuuūz v^oz est specificum. Et si queratur an spē i illo priorū sit v^oz cū dicat Auerror⁹ i p^omēto d^o aīa. q^o intellect⁹ facit vniuersalitatē i rebus. Rūdet doc. sub. q. 1. h^o dist. q^o quelibet q^oditas capta i suo p^ori solū est ipa vt humāitas solū humanitas: et eq^ontas tū eq^ontas: et subdit q^o nō ē v^oz ante actū intellectus agētis. vū fm cū ista tria q^o ad hoc sunt ordiata. p^omo itelligit q^oditas. scdm do cōitas. qz q^olibet q^oditas est cōis. et ex hoc h^oz vnde possit eē v^oz. tertio vtute intellect⁹ agētis in intellectu p^ossibili sit ista v^ozitas q^o dicit itellectus. h^o est h^o. vt p^ori habeat mō^o forme seu v^oz subū modū materie seu p^oricularis. ¶ Scd ter tia p^o p^oclōnis dicit q^o idiuuūm angelicū nō p^ostituit quātitatē. s. extēsiua. p^obat. q^o talem nō habet ex p^ocedenti lectione. imo dico q^o simplr loquendo quantitas non est p^oncipiū idiuuūatiōis. p^obat. illud nō est p^oncipiū idiuuūatiōis qd rē requirit postam in esse et idiuuūatam. hūmōi est quātitas. igit⁹. p^obatur maior: qz effectus non dat esse cause sue: nec posteri⁹ suo p^ori: sed probatur minor. in p^onto sube quantitas nempe est accūs. et per p^oz ortum h^oz a suba. et si sit accūs particularē a suba p^oriculari singula reddendo singulis. ¶ Ex scda pte cōclōnis p^oz defectus doc. solē. ponentis quolibet. s. q. 8. res idiuuūari duplici negatiōe. p^oz o^o ex cōclōsiōne. Notandum tū q^o rē idiuuūari pōt

pari
lōis
p^omi
errant
uerunt
loquites
d^ogat
ubi
ubi
p^oclō.
p^opara
rog
no
itag
thō
ony
Appli
cat.
Error:
saduce
orum
Aristo.
qd
ur
p^oclō.

p^opara
Dubiu
Rūo
2° para
Eualio
boeti⁹
boeti⁹
Auer
roy.
Rūo
scoti.
3° p^o p^o
clōis.
2° p^o p^o
clōis.

intelligi triplr. vno mō intentionali. r isto mō i-
diuiduam p aiām. i. p̄cipiunt. r representant per
hoc nomē idiuiduū qđ est nomē scđe itentōis:
vel ipositionis. Scđo itelligitur idiuiduari for-
malr. r sic idiuiduaf negatiue. indiuiduū nēpe
idē est qđ se idiuidsum. r si sic itellēxisset doc. so-
lētis bñ dixisset. Tertio itelligit res idiuidua-
ri originalr. r sic itelligit qđ nō pura negatio s
aliqđ positiuū idiuiduat. ¶ Ex tertia pte rur-
sus p3 o^m romani egidij pōnent p̄ncipiū idiui-
duatis esse quātitatē extēsiuā. p3 o^m ex dict.
prius. n. mā itelligit eē qđ libi adueniat quanti-
tas cū sit accēis. vñ r si fieret idim^o p quātitatē
qđlibet idiuiduū de alijs p̄ntis esset vñ per ac-
cidens cum haberet res diuersorum generum
quod est valde inconueniens.

2° arti.
p^o dub^o

Quantum ad 3^m arti. sunt 2c. ¶ Pri-
ma difficultas ē. vtz foret i-
ter angelicas spēs aliqđ in so^o repta idim^o. pba-
bilitr valde pot̄ dici qđ sic de spē cui^o erat luci-
fer. qđ met i pso eē nature erat qđ qđā spūalis
splēdor iter alios angelos: alijs angelici spūs
hui^o respectu i creatōis dono miores censebā-
tur vt trahit ex dict. Scđo. pphē hūc alloquē-
tis. Dis lapis sciosus opimentū tuuz. r noiat
ibi nouē lapides denotātes nouē ordies ange-
loz. vñ qđ erāt ierarcha interior totū vniuersi.

2° du^o.
R̄no

¶ Scđa difficultas. quot sunt spēs angelice i
celesti exercitu. R̄ndē qđ nō occurrat ex sacra
scriptura numerus determinate positus nisi i nu-
mero nouena^o: qz sunt nouē ordies: r qđlibz or-
do spē differt ab alio ordie. verisilē tñ est qđ in
quolibet ordie ē multē valde sunt spēs. de qđ i
seruis factis fiet mentio. ¶ Tertia difficultas.
vtrum angelica personalitas eque sit nobilitas:
vt alia. Dicendū qđ proprie nobilitas r digni-
tas negatiuū cuiusmodi est formalr psonali-
tas ortū hz fundamētāliter a nobilitate subie-
cti in quo fundat: r qz i nā ppria aliqui angeli
sunt alijs nobiliores censendū ē qđ ē i psonali-
tate. Et tñ de tertio artic. ¶ Ex quo p3 ad. q.
v3. qđ p d̄riam itrisecā i spēbus angelicis centē-
da est diuisio personalis.

Ad ar^o
Ad p^o

Et tunc ad arg^o. ¶ Ad p̄mā. maior est
falsa. si. n. sola indiuiduoz mul-
tiplicatio fieret pp spēs p̄seruationē qđ nequit i
vno p̄seruari idim^o: tā non eēt fili^o in diuis: qz i
p̄se poterat p̄seruari nā diuina cum sit icorrupti-
bilis. vnde ista cā data a p̄ho solum hz itelligi
in gnābilib^o r corruptibilib^o nec ibi ē tota cā.
Dato. n. qđ Adam nō peccasset: multi fuissent
hoies: r tñ nō sub i morti. vñ p̄ncipalior: cā fm
doc. de notū in p̄mo distōne. 9. q. 2. r hac di. pte
p̄ma. artic. 2. q. 1. Est sapia dei r bonitas eius qđ
nō solū vult cōicāre bonitatē suā plurib^o spēb^o
distictio: sed plurib^o eiuſdē spēi idiuiduis. Et

qđ obijct de sole: qz est vn^o: qz est icorruptibil.
dicē dū qđ illa nō est cā totalis: scđ qz sufficē vni-
uerso r meli^o regunt vnico sole qđ pluribus vt
forſan patebit infra. ¶ Ad 2^m negat p̄mo ma-
ior: r dū pbat ex 3. p̄p̄co. qđ numer^o nascit ex
diuisiōe p̄tinuit. dicē dū qđ male arguit thomas.
p̄ho. n. nō dicē oēm numer^o nascit^o nūqz. ex idē
finita. n. nō sequit sillogistice vltis. vt nō scđe.
hō nascit ex paula. igit oīs hō. ceterz r mior: est
falsa. s. qđ angeli nō habeāt mām. p̄ ex supior
lectiōe. ¶ Ad 3^m negat maior: r dū pbat per
Auerro. r p̄m p3 vnico s̄do. loquunt. n. d̄ ge-
nerabilib^o r corruptibilib^o: r ibi bene vtz ē qđ
diuisiōe p̄tū māe sequit extēsiua q̄ntitas non
tñ facit: angeli at nō sunt sic gnābilē: tō nō ha-
bet ibi locū illa autētas. Et sic p3 ad quēstioez.
¶ Ex p̄stī at textu de mēte magi vnica elicit
p̄clo talis. seu d̄ hac scđa tertie dis. pte. r bec.
Inter spūs nō est eq̄litas nec ineq̄litas pōnen-
da penit^o. Dicit p̄clo qđ angelici spūs nec in oi-
bus pprietatib^o sunt eq̄les: nec ineq̄ales: s; i
aliq̄bus sunt eq̄les in alijs nō. Et ponitur p to-
tam istum textum. ¶ Sequitur in textu.

Ad 1°

Ad 3°

Quid quoqz iuestigatiōe di-
gnū v^o rē. Hic signat
tertia r vltima pars p^o tertie di-
scđi s̄miaz qđ sic p̄tinuat ad p̄cedē-
tes duas ptes. nā postqđ in p̄ma
parte i s̄ma angeloz tacta ē. p-
prietates. Et i scđa pte hui^o p̄peta-
tis declarata ē varietas. ¶ Hūc i hac pte ter-
tia declarat angelica habitualitas. Et diuidit
in tres ptes p̄ncipales. In p̄ma p̄ditur nālis
angeli bonitas. In scđa ponit nālis cognosci-
bilitas. In tertia exp̄mit huic nālis dilectui-
tas. p̄ma i p̄n^o. scđa ibi. Hic q̄ri solet quam sa-
pias rē. tertia ibi. Solet ē q̄ri vtz rē. ¶ Pru-
ma rursus p̄ in qua p̄dit nālis angeli boni-
tas. in tres ptes diuidit. In p̄ma salutat p̄po-
nē opio. In scđa sanitas ostēdit positio. In ter-
tia veritas habet p̄nutatio. p̄ma i p̄n^o. scđa ibi.
Alijs at vñ oēs angelos rē. tertia ibi. Iōqz au-
gu. extermians rē. ¶ Et bec est diuisio p̄-
sentis dist. in gnāli. ¶ Circa rē.

Text^o

diuisio

Utrum angeloz cognitio actu sit spē vl-
p̄itu. ¶ Et arguit ad p̄negā-
tiuā triplr. Priū qđ nō sit actu. i. itellēctōe qđ sit
accēis. Cognitio angelica respectu sui ē ei^o eēn-
tia. qđ r cognitio i eo cuiuslibet alteri^o. p̄bar
p̄ia ex. 4. de diui. no. vbi agit diuin^o Diony. de
motu circulari angeli. icēpit. n. i deo. tēdit scđo
in creaturas. r tertio p seipm in deū reuertit vt
ex q̄libet creato i laudē reuertatur creatoris: r
ita cognitio angeli. p̄mo dei. scđo creaturaruz
aliar. tertio suiip̄i. Si qđ cognitio sui sit eius
eēntia: r cognitio alioz: cū ei^o cognitio sit vl-

titulus

Arg. 1.

3° n^o
p^o

di-
bal

ma. Sed pbatur aſs: qz cognitio reſpectu ſui
 h3 locū medij. intellect⁹ at ⁊ eſſentia locū extre-
 mior. ⁊ tñ extrema. ſi intellect⁹ angelicus ⁊ eius
 eſſentia ſunt idē. igit⁹ ⁊ cogni⁹ cū immediatius
 ſe habeat. ¶ Secdo aſ q nō fiat ſpē. nulla itui-
 tua noticia patit ſpēz. ſed angeli q cognofcūt
 intuitiue cognofcunt. ergo nō hñt cognitiōnē
 per ſpēs. maior p3. Spēs nēpe exigit p3 obie-
 cti abſentiā. S3 pbat mior. ituitiua nempe no-
 ticia abſtractiua ē pfectior. ex quo ergo ſunt i
 ſtatu pfectiori creature debēt hñe pfectiorē co-
 gnitiōnē. ¶ Tertio aſ q nō fiat hīcu. ois habi-
 tus ponit ad facilitandum potentiaz. ſ3 potē-
 tia itellectiua angeli de ſe facit⁹ opatur. igit⁹ nō
 habz nec exigit habitū. maior p3. auētate pñe
 tatoris. 3. de aīa. hitus inq̄t eſt quo quis vitur
 cū voluerit. Sed mior clara eſt de ſe: cū h3 dio
 n7. 4. de diu. nō. intellect⁹ hēant deſormem.

facit. ars facilem vſus potētē. ⁊ notat Ariſt. i
 ⁊. ethicoz. q habitibus in eſt delectabilitas i af-
 ſectiua in operādo: facilitas in executiua. potē-
 tia. ⁊ p̄mptitudo reſpectu opis. ⁊ expedi⁹ ex i-
 pedimētōz remotiōe. ſcdo dicit doc. ſub. dereli-
 cta ex actib⁹. vñ ē illud famoſum ex actib⁹ fre-
 quentat⁹ gnātur hitus. ⁊ d3 capi ly ex effectiue:
 ſicut ad roma. 11. Ex ipſo ⁊ p ipm ⁊ in ipſo ⁊.
 Actus. n. fm eū ſunt cāc effectiue hitus. di. 17.
 primi. q. 1. vt fit ordo iſte. pmo obſi ſeu ſpecies
 obiecti. ſcdo act⁹. ⁊. io. q. hitus habit⁹. vñ ⁊ notat idē
 doctor hac diſti. q. 10. q hoc mō ſpēs diſſert ab
 habitu: qz aliq3 hēbit habitū magis itenſum ⁊
 tñ ſpēm magis remiſſam. dat exēplum. Sit alī
 quis rudis igenij ſolutter ſtudēs. ſit ruruſ alī
 quis boni igenij ſed modicū ſtudent. Ille qui
 eſt rudis igenij hēbit habitum fortiorē ⁊ ma-
 gis itenſum ⁊ ſpēm magis remiſſam. Ecōtra:
 ille q eſt boni igenij hēbit ſpēm magis itēſam:
 qz faciliſter apphēdet: ſ3 habitū aut nulluz: aut
 minus itenſum: ⁊ hoc eſt q ſeptus videm⁹ nā:
 liter rudes igenio ad maiorē venire ſciam q̄ i-
 genioſos: qz p̄mi laborant. ſcdo nō. ¶ Secun-
 dus termi. eſt ſpēs vltra dicta in pmo di. 31. ſpe-
 cies quo ad p̄ns ſolet capi triplf. Eſt pmo nē-
 pe ſpēs inata. ⁊ iſta fm viā Aug. ſup Gen. ad
 ſfam poteſt dici triplf in angelis fm illa tria
 verba q hñtur in factiōe mūdi: fiat: fecit: ⁊ ſcñ
 eſt. habit⁹ nēpe noticia rez in verbo. iō dī fiat.
 ſcdo habit⁹ noticia rez prius nā q̄ fierē: iō dī
 eſt fecit: tertio habit⁹ rez noticia dū facte ſunt:
 iō dicit factum eſt. Et cuiſlibet mō cognitiōis
 a p̄ncipio ſue creationis pōt cōrriēre ſpēs. ⁊
 iſte ſpēs dicunt in angelo triplīci noīe. ſ. crea-
 te: qz cū eo ſimul create ſunt. Scdo innate: qz a
 p̄ncipio in nā ſua ſunt poſſe. tertio inſuſe: quā
 habite ſunt dono dei p̄ſāli. Secūdo dī ſpēs ac-
 quiſita: ⁊ iſta eſt que acq̄ritur aut inuentione:
 aut ſtudio quales p̄nt i angelis ponē reſpectu
 contingentium: aut ſingularium. Tertio acci-
 pitur ſpecies vt opponitur p̄tra innatam ſpēz:
 vt ſolum dicatur inſuſum quod non eſt a p̄n-
 cipio datum: ⁊ hoc modo ponit theologī ſpe-
 cies ſcibillum inſuſas ſalomoni quo etiam mō
 de reuelatiōibus p̄nt a deo vel per angelos ſu-
 periores alique de nouo ſpecies angelis inſu-
 di inferioribus. ¶ Tertius terminus eſt act⁹.
 vnde actus ſolet accipi triplīcter. pmo modo
 dī actus pro actu primo. ⁊ ſic fm Ariſto. in. 2. d
 anima: eſt quali res in habitu veluti in anima:
 ſcientia: vel in voluntate caritas. dicitur tamē
 act⁹ p̄mus triplf. vno mō p̄mū in re. ⁊ iſto mō
 rei i habitu eſt bñ act⁹ p̄mus ⁊ ſcdo. dicitur. n.
 actus p̄mus qd pmo in eſt. actus ſcdo qd ſcdo.
 Sicut ſi in mente pmo inſit grāmatica. ſcdo lo-
 gica. grāmatica dicit⁹ actus p̄mus. ſed logica

Ariſto.
 Arg⁹.
 2⁹ teri⁹
 ē ſpēs:
 q̄ dicit⁹
 triplf
 3⁹ teri⁹
 ē act⁹.

Ar. 2.

Ar. 3.

in op⁹

De arti-
 clat. q.
 p̄ arti-
 p̄ teri⁹
 eſt hit⁹.
 q̄ dicit⁹
 triplf

3⁹ mō dī
 habit⁹.

Diffō
 habit⁹.

In oppositum vero aſ pmo d actu
 cognofcēdi auctori-
 tate magi i ſa. vbi dicit ca. iſto. Hic inquit i ſo-
 let ⁊c. q erat i eis triplex nālis cognitio. Secū-
 do de ſpē aucte aug. ſup Gen. ad ſfaz qui po-
 ſuit i angelis ſpēs p̄creatas. tertio de hitu. p il-
 lud Ezechiel. 28. vbi ezechiel lucifcz alloquēdo
 dicit. plenus ſapia ⁊ decoze i delicijs paduſi dei
 fuiſti. Sapia at habitum nominat.

Quo ad primū arti. termini ſunt habit⁹.
 ſpēs. ⁊ actus. ¶ Prim⁹ igit⁹ ter-
 minus eſt hitus. vnde apud p̄hos hitus ſolet
 capi triplīcter. Primō modo dī habitus deci-
 mus predicamento ſeu ſextum ſex p̄ncipio-
 rum. Et iſto modo gilbertus por. i libro. ſex p̄n-
 cipioz habitū diſſiniens dicit. Hitus eſt cor⁹ ⁊
 eoz que circa corpus ſunt adiacentia. hoc. n.
 modo habitus ſolū dicit quēdam reſpectum ex
 tranſecus adueniētē habituati ad eius habitū:
 q̄no dicimus aliquem armatum vel indutum.
 Scdo dī habitus qualitas de difficili mobilis.
 ⁊ iſto mō ſumit hitus a p̄ho in p̄ma ſpē q̄litatē
 que eſt hitus vel diſpoſitio. vt diſpō dicit⁹ qua-
 litas ſeu affectio de facili mobilis. ſed hitus de
 difficili: hoc ē modo loq̄tur p̄h3 i. ⁊. ethicoz: 3
 vbi diuidit ea que ſunt in aīa in tria. in potētā
 in paſſionem ⁊ hitū. ⁊ hoc mō multoties ſpēs
 eſt hitus: dūz. ſ. firmiter ip̄rimif. Tertio mō dī
 habitus qdaz qualitas qua prompti efficitur
 ad exeum dū in op⁹ cū voluerim⁹. ⁊ hoc mō dī
 cunt hitus ſciāz. vnde doctor ſubti. 3. pte tertie
 diſtōnis p̄mi. q. 1. Habitum diſſiniens dicit. Ha-
 bitus eſt qdam habitus derelicta ex actib⁹.
 vbi pmo dicit habitum habitatē manifeſtās
 qualitatē ſubſtratam per ipſam habitatē. ha-
 bitus. n. quid abſolutū eſt quo habiles reddi-
 mur. vnde eſt illud victorini. Natura habilem

facit. ars facilem vſus potētē. ⁊ notat Ariſt. i
 ⁊. ethicoz. q habitibus in eſt delectabilitas i af-
 ſectiua in operādo: facilitas in executiua. potē-
 tia. ⁊ p̄mptitudo reſpectu opis. ⁊ expedi⁹ ex i-
 pedimētōz remotiōe. ſcdo dicit doc. ſub. dereli-
 cta ex actib⁹. vñ ē illud famoſum ex actib⁹ fre-
 quentat⁹ gnātur hitus. ⁊ d3 capi ly ex effectiue:
 ſicut ad roma. 11. Ex ipſo ⁊ p ipm ⁊ in ipſo ⁊.
 Actus. n. fm eū ſunt cāc effectiue hitus. di. 17.
 primi. q. 1. vt fit ordo iſte. pmo obſi ſeu ſpecies
 obiecti. ſcdo act⁹. ⁊. io. q. hitus habit⁹. vñ ⁊ notat idē
 doctor hac diſti. q. 10. q hoc mō ſpēs diſſert ab
 habitu: qz aliq3 hēbit habitū magis itenſum ⁊
 tñ ſpēm magis remiſſam. dat exēplum. Sit alī
 quis rudis igenij ſolutter ſtudēs. ſit ruruſ alī
 quis boni igenij ſed modicū ſtudent. Ille qui
 eſt rudis igenij hēbit habitum fortiorē ⁊ ma-
 gis itenſum ⁊ ſpēm magis remiſſam. Ecōtra:
 ille q eſt boni igenij hēbit ſpēm magis itēſam:
 qz faciliſter apphēdet: ſ3 habitū aut nulluz: aut
 minus itenſum: ⁊ hoc eſt q ſeptus videm⁹ nā:
 liter rudes igenio ad maiorē venire ſciam q̄ i-
 genioſos: qz p̄mi laborant. ſcdo nō. ¶ Secun-
 dus termi. eſt ſpēs vltra dicta in pmo di. 31. ſpe-
 cies quo ad p̄ns ſolet capi triplf. Eſt pmo nē-
 pe ſpēs inata. ⁊ iſta fm viā Aug. ſup Gen. ad
 ſfam poteſt dici triplf in angelis fm illa tria
 verba q hñtur in factiōe mūdi: fiat: fecit: ⁊ ſcñ
 eſt. habit⁹ nēpe noticia rez in verbo. iō dī fiat.
 ſcdo habit⁹ noticia rez prius nā q̄ fierē: iō dī
 eſt fecit: tertio habit⁹ rez noticia dū facte ſunt:
 iō dicit factum eſt. Et cuiſlibet mō cognitiōis
 a p̄ncipio ſue creationis pōt cōrriēre ſpēs. ⁊
 iſte ſpēs dicunt in angelo triplīci noīe. ſ. crea-
 te: qz cū eo ſimul create ſunt. Scdo innate: qz a
 p̄ncipio in nā ſua ſunt poſſe. tertio inſuſe: quā
 habite ſunt dono dei p̄ſāli. Secūdo dī ſpēs ac-
 quiſita: ⁊ iſta eſt que acq̄ritur aut inuentione:
 aut ſtudio quales p̄nt i angelis ponē reſpectu
 contingentium: aut ſingularium. Tertio acci-
 pitur ſpecies vt opponitur p̄tra innatam ſpēz:
 vt ſolum dicatur inſuſum quod non eſt a p̄n-
 cipio datum: ⁊ hoc modo ponit theologī ſpe-
 cies ſcibillum inſuſas ſalomoni quo etiam mō
 de reuelatiōibus p̄nt a deo vel per angelos ſu-
 periores alique de nouo ſpecies angelis inſu-
 di inferioribus. ¶ Tertius terminus eſt act⁹.
 vnde actus ſolet accipi triplīcter. pmo modo
 dī actus pro actu primo. ⁊ ſic fm Ariſto. in. 2. d
 anima: eſt quali res in habitu veluti in anima:
 ſcientia: vel in voluntate caritas. dicitur tamē
 act⁹ p̄mus triplf. vno mō p̄mū in re. ⁊ iſto mō
 rei i habitu eſt bñ act⁹ p̄mus ⁊ ſcdo. dicitur. n.
 actus p̄mus qd pmo in eſt. actus ſcdo qd ſcdo.
 Sicut ſi in mente pmo inſit grāmatica. ſcdo lo-
 gica. grāmatica dicit⁹ actus p̄mus. ſed logica

act⁹ p̄m
 mus dī
 triplf

actus scđs. Scđo dī act⁹ p̄mus hoz in pfectōe. sicut sapia est act⁹ p̄mus. prudentia hoc mō se cūdu. Tertio dī actus p̄mus vt in pposito vt dicat act⁹ p̄mus res in hitu. actus scđs opatio eius: 2 isto mō fm cū p̄m scire in actu ē actus scđs. tertio vō limitat act⁹ p̄ exteriori opatiōe.

Eustracius.

Quātum ad 2^m arti. sunt tres p̄clusiones. **Pr̄ia** est de cognitione angelī respectu sui. scđa respectu dei. tertia de cognitione ei⁹ respectu alioꝝ. **Pr̄ia** est hec. Sic a suo intellectu eēn⁹ est intelligibilis āgelica: vt ad eiusdē cognosci hit⁹ nō req̄rat. **Pr̄ia** ps di cīt q⁹ eēn⁹ āgelica est intelligibilis a suo itelle ctu. p̄bas. si nēpe eēn⁹ āgelica a suo nō eēt intelligibilis intellectu: aut hoc eēt q⁹ simplr non eēt intelligibilis: aut scđo: q⁹ isti intellectu nō eēt p̄portionata: aut tertio q⁹ req̄rit q⁹ cognitū informet cognoscentēz qđ non fit eiusdē ad se ipsū. S3 nec sic nec sic. igr̄. maior pz a dīsiōe sufficiētī. sed p̄bas mīor: p̄mo q⁹ nō iō sit: q⁹ sim p̄r nō sit intelligibilis: q⁹ tūc non posset itelligi ab intellectu dīno: qđ est manifeste falsuz. nec se cundū. i. q⁹ nō sit p̄portionata. q⁹ nihil ita alī cui p̄portionat: sicut idē sibi ipsi: cuiusmodi ē intellect⁹ āgelic⁹ z eius eēn⁹: nec tertiū q⁹ req̄rat q⁹ cognitū sit formalr seu subīne i cognoscente: si nēpe spēs eēt p̄ns intellectu absq⁹ ifoz matione ita moueret intellectum sicut mō. non n. mouet intellectum iquātuz iformat: z pz hoc manifeste i notū ituitiua: vbi sepe o^m ex extra pōm cognō^m. **Et** si dicat: q⁹ s3 p̄z i. i. phy sicōz. Intellectus est vsūz: sensus vō singulā rium: cū igr̄ essen⁹ āgelica sit singularis non poterit itelligi. **R̄ndetur** q⁹ illa auctas d3 i telligi cū p̄siōe vt sit sensus. Sēsus est solum singulari: s3 intellectus sit vsūz i singulariuz: sicut si diceret. regnū est regis: z ducat⁹ ducis: s3 rex i ducatu dīnūz p̄iet. **Et** si dicat q⁹ opz fm p̄m i. z. de aīa. cogno^m denudari a cognito vt cognoscat: sicut o3 oculū eēt oēm colorē se i vt oīuz color spēs recipiat: z ita a sili vī exti gi q⁹ itelligēs differat a cognito vt sit eēt oē cognitū: vt oē cognitū possit cognoscere. **Die** r̄ndet doc. sub. h⁹ di. q. 8. q⁹ aliter est i sensibili bus. aliter i intellectu. Sēsus q̄ppe sunt limitati ad certa sensibilia veluti vsūz ad colores z auiditus ad sonos: z sic de alijs: z ita o3 organum determinat p̄plexionis eē vt suū recipiat o^m si ne mā qđ alibi ē cū nā. Color. n. h3 eē māle in sup̄ficie. vñ dīc p̄s. q⁹ color ē extremitas p̄spi cui i corpore termiato. s3 h3 in perspīuo seu in

2° arti.

p̄ p̄clō.

p̄ ps p̄ clōnis

R̄no

R̄no doc. 15.

oculo esse substantiale. z ideo req̄ritur determinatio i organo. p̄pter alicetatem obiecti i essendo i organo z in re extra. Intellectus at est illimitatus quo ad o^m. obīn at euulsibet itellec⁹ est totum ens. ideo non o3 q⁹ limitetur ad certum gradum receptionis vt itellectionem recipiat. ideo sua ideterminatio est determinatio sufficientis vt cognoscat sicuti omis non signata cogne scā ab oue signata per nō signum: sic i p̄posito. vnde z a p̄ho i. 3. de aīa collandat a naxoras: q⁹ posuit itellectū imixtū imāle z impassibile. S3 dīc scđa pars p̄clōnis q⁹ nō req̄rit habitus vt itellectus āgelicus seipz itelligat. p̄bas. qñ sunt duo agētia mouētia vñ p̄fectūz reliquum diminutum respectu eiusdē operis. si diminutū pōt in op⁹: z p̄fectū: s3 hmōi sūt habitus angeli z ei⁹ essentia respectu cognitōis: qz hitus est cā imperfecta z eēn⁹ perfecta: z hit⁹ pōt. igr̄ z eēn⁹ seipsa poterit. **Et** si dicat ita p̄sens est aīa sibi ipsi sicuti angelus. q̄re ergo nō poterit aīa ita se cognoscere sicuti āgelus. **Re** spōdēdū q⁹ quātū ad actū p̄mū ita p̄ns est aīa sibi: sicuti āgelus sibi. sed nō quātū ad actū se cūdū seu itellectionē. S3 q̄rit eā. vnde hoc iqt aug. 15. de tri. c. 6. hoc tibi facit firmitas: z q⁹ cā infirmitas: vt iqs in iqtas. **I** dē p̄metator sup. 6. ethicoz. z **R**ober. lico. mē. ibidē. z sup lib. p̄sterioꝝ. **Et** ista p̄te p̄clōnis pz defectus do. solē. q̄li. 5. q. 14. dicent⁹ q⁹ angeli non pūt se cognoscere per suā eētīā nudam. vnde inqt q⁹ si angel⁹ poneret i puris nālīb⁹ nō posset seipm cognoscere: cui⁹ nō est: qz s3 **B**oc. i sua arismetica: scia nō est nisi eoz q⁹ nēcia sūt: z icōmuta bilitatē sue eēntie tertiū: cuiusmodi solū sunt vñ: z iō o3 ponere i intellectu āgelico aliquez habitus: q⁹ cognoscat primo suā essentia in vsū vt relucet i habituz: sic cognita est mediū cognoscēdi seipsam in p̄ticulari. pz o^m ex p̄clōne. **Et** p̄firmat: valde quippe ē vilificare itelz āgelicū q⁹ nō possit ex ordie eāz nālīz seipm cognoscere. hit⁹. n. ille nō eēt nālīs s3 sup̄nālīe infusus a deo: cū tū itellectus hūan⁹ q⁹ multo est inferior. vñ z creatus est fm plac in li. dīfinitioni in vmbza itelligentie: z fm conceptuz de causis i orizonte eternitatis possit eum itellectu agente z fantasmatibus nālī multa vā cognoscere. **Et** qđ dī de **B**oc. q⁹ scie sunt nēcioꝝ fatef. z idīur⁹ hūt nēcio p̄rias passiōes vt p̄ria dīsignibilitatem vñctem zc. z necesse est eas iesse data eoz exītia. z hoc sufficit: sicut ha bemus sciam de motu z tpe. **Et** si dicatur q⁹ plaro ibi tūbet q̄scere. **R̄ndet** q⁹ hoc nō ē: qz nō hēant p̄rias passiōes. sed p̄pter eoz ifinitatem. z p̄pter itellectus nostri ruditatez. vñ fm mentes Alexandri in prima parte summe. Intellect⁹ n̄ se habet ad dignissimā nature z

ip̄roba doc. 10 lēnia.

boeti

Lōnī

boeti

euasīo

R̄no

Aleat

Infima, sicut oculus noctue ad lumen solis. de
 .n. q est ens supremū nō cognoscit a nobis: nī
 si in cōp p nām z mā pma que est infima in rex
 nā solū pceptis fm p h m p analogia ad formā.
 media aut iter hec aliqūter p cipimus. nō aut
 sic loq puenit in intellectu angelico: q est denu
 datus ab ipedimētis corporis. ¶ Scda p cō
 est de cognitōe angeli respectu dei. z est hec.
 lz citra britudinē nō possit nāliter angelus in
 tuitiue videre diuā eētā: pōt tū spē distincte
 eā cognoscere. ¶ Noto pus p intellectu p cō
 nis q triplex est cognitio. intuitiua, discursiua.
 z abstractiua. Intuitiua dī qū o^m in sua p sēn
 tia z exītia z mouet z terminat sicut dū visus
 videt z tūc o^m. actū. p sēn. abstractiua autē dī
 illa q abstrahit z a pītia z exītia z motiōe: lz
 nō in imatiōe sicut dū qd cogitat de re absen
 te. Discursiua est q aliqū p sūppōnit notitiē il
 lius ad qd discurrit. lz aliūde motus incipiat:
 vt dū ex creaturis ad deū discurrunt. ¶ Hoc
 habito pbat pma ps q dicit q angelus neq p
 nām videre dīuā eētā. Dec. n. est vita eter
 na vt cognoscāt te deū: z quē misisti iesus x p s.
 Joh. 17. Si q angelus p nām hmōi possit ha
 bere notitiā possit p nām eē beatius. Cōfir
 tur. Impossibile est. n. oculū humanū puenire
 ad visionē solis: nisi p imissionē radioꝝ a so
 le. Cū igit incōparabil pcedat diuina essen
 tia intellectū angelicū plusq sol faciat oculū.
 scqur. ¶ Et si querat quā dei cognitionē ha
 bere potuit angelus per nām. In virtute. Ne
 spōdet doctor deuotus hui? dīstōnis. parte se
 cunda. arti. 2. q. 2. q triplex est dei cognitio. fa
 cialis. specularis. enigma. visio facialis est quē
 res vī sine mediō: z ex parte visū z ex pte vidē
 tis: ita q sola reqrit visio. z istā dei cognitioēz
 hnt beati in pīa. Specularis est quē nō reqrit
 mediū ex parte visū sed vidētis: qz. visum ex
 cedit nimis vidētis potētiam: mediū tū nō est
 obscur. solū. n. est. ppter visū p sūnditatē. z istā
 habuerūt angeli ante collationem glorie. ha
 buit z Adā: sed clarius āgeli qto nature erāt
 eminetioris. vñ videbant in speculo. Tertia dī
 enigmata: z in hac ē reqritū mediū. tū ppē vi
 dētis obscuritatē. tū ppter visū p sūnditatez. z
 istā modo de deo hēmus. vnde sapiētē Paul
 us ad Romā. tūxnt enigmata speculo. vū di
 cit. videmus nūc per speculū rōne. s. p sūndita
 tis dei visū: z enigmata rōne obscuritatis vidē
 tis. hēmus igit nos z enigma z speculū: sed an
 geli in nālib? puris. z Adā speculū: nō enig
 ma: lz bñ vtroqz carēt. ¶ Scda ps p cōnis di
 cit q angeli pnt in nālib? p spēm distincte co
 gnoscere diuinā eētā. ¶ Pto intellectu hu
 ius noto triplicē cognitionē quā tāgit docto.
 subī. in pmo. dist. 3. q. 2. Est. n. cognitio cōfusa

z est quē solum res cognoscit in cōi sicut in
 aial: vel solū cognoscit qd nois z nō res: sicut
 si nō cognoscit humanitas: lz noscatur q hō si
 gnat hūanitatē: quis pma magis p pte dicat
 cognitio in p sulo z ista cōfusa. Scda cognitio
 dī vmalis. z est quē sup^o in suo cognoscit infe
 riori sicut aial in hoie p o^m ad p mā. tertia co
 gnitio dī distincta quē res. s. in seipsa cognosci
 tur vt ab a^o distinguif. hoc habito pbat p cō
 sio sic. Cognitio āgelica in puris nālibus p se
 ctior fuit cognitōe Adāz ēt in puris nālibus.
 Sz adā vī habuisse aliquale distinctā notitiā
 dei in statu inocētie. igit z angelus in puris na
 turalib? Et corroborat: qz siqz rapiat ad diuī
 nā p tēplādā eētā post raprū remanerēt spe
 ctēs in memoria illi? vīse diue eētē. Sicut z
 Paulus dicit. scio hoīem ante annos. 14. siue
 in corpore siue eē z re. raptū vsqz ad tertium ce
 lū. vñ ista vī fuisse itentio bñ Aug. sup Gene.
 de illis septē diebus. Pmo. n. est mane in no
 tūta verbi. Secūdo vespe in rex cognitione in
 ppo gñe. Tertio reuertit mane dū ex creatu
 ra facta pesserunt in laudē angeli creatoris.
 z ideo semp post vespe seqtur mane nisi in se
 prima die que hz mane z non vespere. dī. n. in
 alijs diebus scitū est vespere z mane dies vn?
 z totū hoc factū fuit in statu inocētie ante diuī
 sionē lucis a tenebris. ¶ Et si querat vtr hec
 spēs fuit impressa mētibus angelicis a deo vī
 acqūta ab eis. dī q impressa. natura. n. āgeli
 ca h nō potuisset. ¶ Ex quo improbat quedā
 op. antiq pōnēs q angeli cognoscēbāt deū ex
 seipsis cuz sint ymago dei. h nihil est. 2. 3. n. in
 entitate sint magis deo pximi q illa spēs: qz
 sunt sube. illa accūs: nō tū in modo respentan
 di. ¶ Tertia p cō est de angelica cognitione
 respectu alioꝝ a se: z est hec. Sic angeli spēs
 inatis res cognoscūt vt superiores spēsbus ma
 gis vīlibus cognoscere nō dicant. ¶ Pria ps
 dicit q angeli cognoscūt res per spēs inatas.
 probat auctoritate Dauid iudei in lib. de cau
 sis. ois inqt itelligētia plena ē formis. ¶ Cō
 firmat: qz ab extremo ad extremū puenit per
 mediū. Cōsidero itellcū dinūz in ommimoda
 actualitate. Cōsidero hūanū in oimoda potē
 tialitate. Est. n. fm p h in. 3. de aīa in sui p n? si
 cut tabula rasa in q nihil depictus est. igit erit
 medi? q aliqd picipabit de pōlitate humanē
 itellect? iquātū receptū? z aliqd de actualita
 te dīni iquātū spēs? iformat? z h corrdit tri
 plici cause forme. s. in causa sicut in deo. In i
 tellectu sicut in angelo: z in se eē sicut in vni
 uerso. ¶ Et si qrat vtr possint eis singulariūz
 impmī spēs dico q sicimo cū hēant itellectū
 vt agētē z po^m pnt cāre in seipsis multas no
 uas de singularib? spēs. ¶ Sed 2° ps p cōnis

1° p cō

triplex
cognitio

pbatio

Dubiū
Rñō
docto
deuo.
Eūfio
triplex

1° visio

3° visio

2° ps
clōnis.

triplex
ē cog^o

2° cog^o.

3° cog^o.

Dubiū

iproba
cius dez
op.

3° p cō

p^o para

Cōfir^o

Dubiū

2° ps
clōnis.

dicit qd superiores angeli non intelligunt p spes magis vles q inferiores. ita q vna spes angeli respicit plures qditates. pbat q sic. Qis ro cognoscendi aliq bz vnu o^m pmaru qd illa oia aut eminenter aut formalr ptingit: s; nulla spes in intellectu angeli sic accipiendo est hmoi. igr. pbat maior. id. n. dina centia df o^m adeqtu di vni intellectus: qz ptinget aliquo mo qcqd suus itelligit itellect. Sed p3 minor. quo. n. si aliq spes respicitat pardus z leone hbit hmoi o^m non videt. C. Confirmit rō. capio angelū pfe ctissimū in mā. dem. ei decem spes p q̄s cogno scat oia dece p̄nta: creet de nouo de^o vni ange lum in dece gradib⁹ isto pfectiorē sicut est pos sibile s; sic opinatē in pmo scripti. dist. 4.4. vbi ponit q vltra oem spēm pōt de^o nouā facēt: tūc iste cognouit p vnā spēs oia: z ita ista spēs erit in nita: qz infinita sunt cognoscibilia. z cognitio cuiuslibet est alicu⁹ pfectionis. Rursus si ite rum ali⁹ pfectior fieret cognosceret p min⁹ vno qd nihil ē dictu. C. Exquo p3 falsitas opionis sci. Tho. in scdo scripti. hac di. ar. 2. q. 2. hoc po nētis. nō. n. o3 hoc ponere ad salvādū āgelicā p̄minētā: s; sufficit q supior aut p̄la: aut p̄cti⁹ cognoscat q̄ inferior. Et tūc de scdo arti.

pbatio

Cōfir^o

iproba tio opi sci thōe

3° arti. p^o dub.

Rō

1° dubi.

3° dub.

resolo

Ad ar^o Ad p^o

Ad 1°

Ad 3°

Quantum ad 3° articu. sunt tres bre ues difficultates. C. P̄ria est an pfecti⁹ angelus scipz p se cognoscat: an habitu. Rūdet q pōt ppari vnuz ad aliud se paratz. z tūc dī q seipso pfectius se cogit q̄ hū: q̄to pfectior est sua essentia q̄ habitus. si aut capiat habitus vt subseruēt āgelico itelle ctui. tūc pfecti⁹ se cognouit eētia z habitu si mul q̄ altero solo. sicut duo pfecti⁹ trahūt na ues q̄ vn⁹. C. Scda difficultas: an ex illa spe cie sic ipressa in mēte angelica potuisset ange lus cognouisse trinitatez psonaz. Dicit q sic. sicut pfecte vidēs humanitate abstractiue cog noscat risibilitatē esse passiōē ei⁹. C. Tertia difficultas. An vn⁹ angelus aliū cognoscat p eētia an p spēm. Dm q vtrozq̄ mō sicut pa rebit ifra de locutionibus angelicis. C. Et sic p3 ad qōnes: q. v3. angelica cognitio z actu z specie z habitu perficit. z quō.

Et tunc ad argumenta. C. Ad p̄mū ne gaf aīs. z dū. pbat: qz cognitio bz locū medij zc. Dico q lz fm modū habeat locū medij tū fm rē bz locū extremi. est. n. esse ctus pductus ex eētia angeli tāq̄ obiecto z intellectu eius tāq̄ potētia. C. Ad 2° dī. ad mi norē q p̄ntia ituitiue p̄nt cognoscē creatā. s. p nām: sed ad cognitionē absentiu req̄runt spe cies: z dato q cognosceret oia ituitiue adhuc eēt spēs ad decorē mētis āgelice. C. Ad 3° maior in nobis habz veritate nō in angelis. in oibus dico. qz bñ in aliq̄b. sine. n. caritate nō

posset angelus deuz diligere meritoze. sufficit aut q sint ad decorē. C. Ex p̄senti aut tertia pte h⁹ 3° distōnis tertia capū p̄lo q talis est. Angelis bonitas est a p̄n⁹ z amatiuitas atqz cognitio. Dicit p̄lo. q āgeli fuerūt p̄diti boni a p̄ncipio sapiētes z deū amantes. Et ponit p totā istā tertiā partē. C. Seq̄t in textu.

Est hec videndū est vtrū pfect⁹ zc. Sic si gnat q̄ta dist. hū⁹ scdi: q sic p̄ri nuat ad pcedētes. C. Mā post q̄ in pcedētē dist. oñsz est q̄les fuerint angeli p̄diti q̄ ad inoce tū. in p̄iti dist. ostēdit q̄les sint p̄diti ad summā gloriā. Et didit in tres ptes. In p^o ponit dubia qō. In scda tāgīt de termina tio. In tertia seq̄t epilogatio. p̄ma in p̄ncipio. scda ibi. Ad qd dicit pōt zc. tertia ibi. Quales fuerūt. C. P̄ria pte iduūsa manēte. scda para in q̄ dubie qōnis tāgīt de finitio: in tres ptes diuidit. In p̄ma ostēdit āgelos btōs vel mise ros non esse p̄ditos. In scda imperfectos factos vel pfectos fuisse editos. In tertia tres pfecti captos modos donat bñ elictos. p̄ma in p̄nci pio. scda ibi. Ad h aut qd q̄rebat zc. tertia ibi. Dī nāqz pfectū trib⁹ modis zc. C. Rursus p̄ p̄ticula in q̄ docet maḡ āgelos btōs vel mise ros nō eē p̄ditos: in tres ptes diuidit. In p̄ma sedulus maloz p̄mo exponit. In scda titulus bonoz exhibe exp̄m. In tertia rotulus vero rū palā colligit. p̄ma i p̄n⁹. scda ibi. Boni tō z q̄ p̄sisterūt. tertia ibi. Ex p̄ditiis p̄seq̄tur zc. C. Et h est visio p̄ntis zc. C. Circa quā zc.

Text

distio

distio

Titulo

Ar. 1.

Ar. 2.

Ar. 3.

Atrum angelus notitia matutina ac ve sp̄tina decorat⁹ fuerit in btitudi ne sup̄nālī p̄ditus. Et arguit q sic triplici me dio. C. P̄rimo sic. Angelus a sui exordio fuit beat⁹ btitudine nālī. igr. z sup̄naturali. aīs. p̄ bat: qz a p̄ncipio habuit illā spēm. de q̄ pcedē ti lectōe dcm est in qua dina veluti in speculo relucebat eētia: z itellectū habebat nō ipedi tū. z p̄ oīs cū illa sup̄ alias spēs esset nobilior semp per eā angelus dinā itelligebat essentā in qua est btitudo: s; p̄bat p̄ntia: qz causa bea titudis sup̄naturalis nō est min⁹ potēs q̄ bea titudis nālīs: z ita si p̄ma a p̄ncipio mouebat z scda. C. Secūdo arḡ sic. vn̄uersum est p̄fe ctū. igr. āgelus p̄ditus est beat⁹. aīs p3 Bene. p̄mo. vidit de⁹ cūcta q̄ fecerat z erat valde bo na. Sed. p̄bat p̄ntia: qz p̄fecto nihil deest. ex. 5. metaph. z ita sicut aliq̄ creatura itellectualis. sicut hō a sui p̄n⁹ p̄dita est mutabilis: ita opoz tur aiaz itellectuale creati imutabile i l^o ar^o. alio q̄n defecisset hic gradus in rez conditōe. C. Tercio arḡ sic. oē hīs a sui exordio in ple nitudine donū sapie in btitudine fuit p̄ditum:

sz angeli fuerit hmoi. igr. maior pz. naz sapia donu est excellētissimus scilpna in q psumatio extat tā itellect^o q affect^o. Sz mior pz Bzech. 28. Inqt ad lucifer Bzech. Tu plenus sapia: 7 pfect^o decoce in delitijs paradisi fuisi.

cit phs in pmo ethicoz. q pueros bone indo/ lls beatificam^o in qtu. s. sunt dispositi ad beati/ tudine. Scdo d^r beatitudo p qda eleuata par/ ticpatioe supme 7 supnalis btitudinis per co/ gnitione 7 amores. hoc mō felicitas actiua de/ qua agit phus in pmo ethicoz. 7 ptemplatiua de qua agit in decimo dicunt beatitudo. 7 sic in sua creatione dicit Aug. in lib. de fide ad pe/ truz. bonos fuisse creatos angelos. vñ inqt. an/ gelici spūs p eo q rōnabiles sunt pfecte eter/ nitatis 7 beatitudis donum in ipsa nature sue spūali creatione dinitus acceperunt. Tertio d^r beatitudo ille supremus stat^o in quo de^o re/ uelata facie aspiciet ptempladus. de qua Joh. 17. Hec est vita cōna vt cognoscāt te deū 7 quē misisti secum xp̄m. ¶ Scdo termin^o est notitia matutina. vnde notitia matutina a mane d^r. so/ let autez dici tripl^r notitia matutina. P^omo d^r notitia matutina vt opponit contra acqui/ sitā notitiā. 7 sic in angelis nomiat notitia ma/ tutina que ab ipsoz creatioe in eis infundit. 7 isto mō tā notitia verbi per illā spēs. de qua d^r etum est: q̄ rez in verbo. q̄ etiā per inatas spe/ cies 7 rez aliquarū in p^omo genere d^r notitia matutina. Scdo d^r notitia matutina q̄ est viso/ rum in diua essentia seu videns habeat gloriā sine non. 7 hoc modo Aug. dicere videt super/ señ. ad l^{am}. angelos in statu innocentie ha/ buisse in vbo notitiā matutinam. 7 hoc fatie i/ nuere videt facer text^o Hen. 1. p^omittit. n. vespe/ ipsi mane duz dicit. scñ est vesper 7 mane: qd non eēt nisi p^oponeret aliquā matutinā no/ titiam in angelis ante statū glorie. Tertio d^r notitia matutina: notitia rez in verbo in statu glorie. 7 hoc mō sequit notitiā vesptinā vt p^o ma sit notitia matutina: que est rerū in vbo in statu inocētie non cōsiderato statu glorie. scda notitia vesptina q̄ est rez: aut per inatas spēs: aut in p^omo gñe. Tertia est ista matutina q̄ est in statu glorie: vespe pcedit 7 mane seqtur. vnde scñ est vespe 7 mane dies vii^o. ¶ Tertio terminus est notitiā vesptina a vespe. vñ notat doctor deuo^r hac dist. arti. 3. q. 2. diē notitiā fore angelicā. In hac die sunt tria. lux: mane 7 vespe. lux a mane incipit 7 in vespe terminat. lux igr ipsa est lux vera q̄ oēm hoicm illuminat venientē in hūc mūdū. pmo igr āgeli dies inci/ pit in mane. i. in notitiā rez in vbo a quo pro/ deunt. sicut a mane reliq̄ diei p^ocula tēdit vt tādē in vespe finiat. i. in notitiā rez in p^omo ge/ nere. ¶ Nota tñ q̄ notitiā vesptina solz capi/ tripl^r. pmo mō p notitiā obscura. sicut 7 hora vesptina: 7 h mō demonū notitiā per spēs ina/ tas d^r vesptina respectu angeloz supernoz. solet ca/ scdo d^r in angelis bonis notitiā vesptina sim/ pliciter vt opponit p matutinā notitiā: 7 hoc mō di

2° mō.

3° mō

2° teri^o ē not^o matutia

2° mō.

3° mō

3° mō

3° teri^o declan duo

Noti^o vesptia solet ca/ pi tri/ pliciter

in op^o

Bearti/ cular. p^o arti.

p^o teri^o boeti^o

Berni.

Ille sta/ p^o p^o etus cui nihil ē.

Diffo/ btitudi

btitudo accipit tripl^r

In oppositum arguit auctate ma/ gistri in l^{ra} dicētia q^o pmo p^oditū sunt: postea aliq̄ miser: aliq̄ bea/ ti effecti sunt. Et Augu. sup Gene. dicit. ange/ lus pmo factus est informis scdo lux.

In ista q̄stione ad alias pariformiter sunt tres articuli 7c.

Quantum ad p^omo articulū termini sunt btitudo. notitia matutina: 7 notitia vesp/ tina. ¶ P^orim^o igr fmin^o est btitudo. vñ bea/ titudo h^o Boef. 3. de p^olo. p^ola scda. ē stat^o oīuz bonoz aggregatōe pfect^o. vbi Boef. tria no/ tat. pmo vocat btitudinē statū. vñ alibi Boef. 2° dicit. qd me felicez toties tactastis amicit: q̄ cecidit stabili non erat ille gradu. Et q^o p^o iua riabilitate de rōne fore btitudis. ¶ Scdo no/ tat in btitudine oīum fore aggregatōez bonoz. ¶ 3° d^r oīuz bonoz aggregatōe: 7 ista aggre/ gatōe ad tria reducūt: ad visionē diue cēn^o. ad fruitōez ipsi^o: 7 ad tētiōez pfectā. vt tētio sit in memoria. visio in itelligētia. fruitio in volūta/ te: vt dicit in cōmuni opione. vnde Bern. di/ cit. deus est futur^o irelligētie. plenitudo lucis: voluntatis multitudo: pacis memoria: p^otinua tētiō eternitatis. Tertio notat q^o in pfecto extat btitudo. ideo dicit q^o ille stat^o est pfectus: cui. s. nihil deest. vñ 7 Aug. 13. de tri. ca. 58. btū diffi/ niens dicit. btū est q^o h^o q̄ d^r vult: 7 nihil ma/ li vult. Arist. aut in pmo ethicoz p^oformē boe/ tio dat diffōnē btitudinis: lz ipsam vocet felici/ tatem vt sit idē felix qd btū: 7 btitudo 7 felici/ tas. inqt enī felicitas est opatio optime poten/ tie fm optimā virtutē in vita p^otinua 7 pfecta. In q̄ diffōne illa tria boeti^o inuunt. P^omo enī dicit q^o felicitas ē opatio optime potētie: quas voco voluntatē seu libez arbitriuz: vt simul sit itellectus 7 voluntas. q^o aut apud Boetiuz d^r status apud p^om d^r opatio. felicitas. n. in ope stat q̄etis qd noiat stat^o sicuti p^otepla^o. Secun/ do dicit fm optimā vtutē. P^otinuā in p^opo/ sito voco vtutē sapiam que illuminat itellectuz 7 d^r a sapere 7 inflāmat affectū: 7 d^r a sapore: 7 ita totā pficit supiorē positionē. 7 hoc inquit Boetiuz d^r dicit oīum bonoz aggregatōe. Tertio dicit in vita p^otinua 7 pfecta. vita quo/ q^o p^otinua beata nequaq̄ iterripit. vñ in eodez pmo ethicoz d^r q^o vna hyrundo ver nō facit. hoc inuit Boeti^o ita dicens q^o btitudo est stat^o pfectus. ¶ Alteri^o noto q^o beatitudo solet ca/ pi tripl^r. P^omo mō d^r beatitudo p sola dis/ positionē remota ad beatitudinē. 7 hoc mō di

Libri secundi

modo tā notitia rez p inatas spēs q̄ in p̄p̄to
 gñe d̄ vesptina: qz creatura eius vmbra d̄ qui
 posuit tenebras latibulū suum. Tertio d̄ notī
 tia vesptina solū rerum cognitio in p̄p̄o gñe: z
 hoc mō cognitio rez p spēs inatas nō dicitur
 vesptina nisi fm̄ qd̄. s. per cōparationē ad ma
 rutinā in verbo. alia autē d̄ vespertina simpli
 citer: quia est creatura in suo p̄p̄to esse que est
 vesper dei. Et tū de p̄mo articulo.

3° mō

2° arti.

3° p̄clo

3° pars
p̄clo
p̄bas.

Dubiū

R̄fiso

difficul
tas.
triplex
solutio
bōauc.

Quantum ad 2^m articulo. sunt tres p̄clo
 nes. prima est de angelica
 btitudine. sc̄da de p̄uissōe btitudis. 3^a de matu
 ritina notitia z vesptina an ipsam btitudines.
C P̄ria est h̄. Rex an summū beatitudis ap̄i
 ces sunt angeli p̄dit: vt simul in gratuita for
 marent. **C** P̄rima ps dicit. q̄ angeli sunt p̄di
 ti p̄ quandā morā an summū gradū btitudis.
 p̄bas. si nēpe fuissent bti p̄dit: aut oēs: aut ali
 q̄ eoz. aliq̄ nō: nō p̄mum: qz angeli apostatici
 nūq̄ fuerūt bti. p̄seuerātia q̄ppe seu tērio pars
 est magna felicitatis: quā h̄i nō habuerūt: nec
 2^m: qz tūc isti bti multo clariores fuissent lucif
 ero: tū rōne btitudis: tū rōne nature: qz melio
 ribus dedisset in nā vt v̄ ipsaz btitudinē: z ita
 lucifer in nā nō fuisset pulcherrim⁹: cui⁹ o^m di
 cū sc̄ti. vt patebit isra. **C** Et si q̄rat: an ēt ma
 li āgelī sint mali p̄dit: vel p̄ q̄dā morā p̄cele
 rit eoz nā ipsoz actualē malitiam. **C** R̄ndet
 maḡ p̄cedēti disti. q̄ nec sunt ab optimo deo
 āgelī mali cōdit: qz eoz malitia in op̄ificē re
 dūdaret q̄ cūcta vidit q̄ fecerat: z erant valde
 bona. Et Diony. dicit q̄ optimi est optia ad
 ducere: nec a p̄n⁹ fuerunt ex eoz actuali mali
 tia mali: s̄z p̄ morā in bono steterūt. vñ Angu.
 xj. de ciui. dei. c. 15. tractās illud Ezech. 18. ple
 nus sapia z p̄fectus decore in delictijs paradisi
 dei fuit: ita inq̄t. in delictijs paradisi dei fuit:
 tā lapide p̄ciso ornat⁹ es vt aliq̄ sine pctō vi
 ueres. Ad hoc ēt est articulus sacer a reueren
 do p̄fe efo parisiē. **C** Dixi tū notāter an sum
 mū btitudis graduz. intelligunt nēpe cōdit in
 btitudine nāli. s. clari in nā: vñ per p̄dictā spe
 cie cōgnoscentes distiēte: z eū sup oia nāli dile
 ctioē diligētes: z p̄ spēs inatas rez notitiā ha
 bentes. vñ btitudo nālis est carere pena z cul
 pa: z h̄ q̄ inq̄t August. in lib. de ecclesiasticis
 dogmatib⁹. angeli q̄ in illa q̄ creati sunt btitu
 dine p̄seuerāt nō nā. possident q̄ nō mutētur.
C Et si alicubi occurat q̄ fuerūt creati bti: a
 p̄n⁹ docet docē. deuot⁹ h⁹ di. q. 2. triplicē solu
 tionē. p̄ma est q̄ mō dcā est. s. q̄ intelligit de btī
 tudine nāli nō supnāli. sc̄da q̄ intelligunt bea
 ti a p̄n⁹: qz stati post sui exordiu. illa. n. morula
 fuit pua. sicut z de dyabolo legit p̄⁹ Job. 3. q̄
 ab initio in v̄itate non stetit. i. statim post ini
 tiū: qz modicū in celis mansit. **C** Tertia solo.

q̄ intelligunt beati a p̄n⁹ dispositiue: qz in tāta
 claritate nāe p̄diti sunt vt nullū ad malū ip̄e
 duntēti: z m̄ta ad bonū adiunamēta h̄erent.
C Sed exurgit graue dubiū de ista morula q̄
 fuerit z quota ad t̄p̄s n̄m an hora vel dimi⁹
 vel solū p̄ momentū fuerit boni an btitudinē z
 mali an culpā. **C** Hic r̄idet docē. subī. in ista
 distōne p̄ tres binarios regularē euidē h̄u⁹ ne
 gotij p̄dēs v̄itate. p̄ma regula p̄mi binarij est.
 merētes vsqz ad nūc p̄miatōis in 1° nō p̄miari
 sunt. p̄z regula: qz in illo nūc nō sunt in via: qz
 illud est nūc p̄miij. q̄ in illo nō p̄nt demereri: qz
 nō p̄nt impediri qn reddat sibi p̄miū dēbitū p̄o
 merito. p̄ tota duratiōe p̄ta vsqz ad illud nūc.
 sic nec hō bene v̄iēs in tota vita sua in istātī
 mortis p̄nt demereri. **C** Ex ista regula p̄⁹ p̄z
 defcēt⁹ vñ⁹ op̄. q̄ stati in solū p̄cordat cū op̄.
C Tho. q̄ solum in ista m̄a ponit duas moras q̄s
 vocat duo istātia: z d̄c q̄ in p̄⁹ morā seu p̄mo
 istātī fuerūt oēs p̄diti in ḡra. in 2° istātī bōi me
 ruerūt: qz nō posuēt obicē: mali demeruerūt:
 qz posuerūt obicē. p̄z o^m ex regula. p̄z ēt q̄ po
 nit t̄p̄s discretū: qz istās imediate succedēt istā
 ti sine t̄p̄e medio q̄ sup. dist. 2. fuit p̄probatuz.
C Sc̄da regula est q̄ meritū duratiōe p̄cedit
 p̄miuz. p̄z ex p̄ma sc̄bi binarij. p̄ma regula ē q̄
 tora morā v̄ie oib⁹ āgelis fuit eq̄lis vt sic oib⁹
 hoib⁹ eq̄lit p̄h̄ū est t̄p̄s merēdi vsqz ad istans
 mortis: ita z bonis z malis āgelis p̄h̄gerēt t̄p̄s
 eq̄lit ex̄ndi via. **C** Ex q̄ p̄z āgelos aliq̄n̄ ful
 se viatores. Sc̄da regula h̄u⁹ binarij est q̄ q̄n
 boni v̄itate meruerūt. tūc in eoz istātī mali
 demeruerūt. p̄z ex p̄cedēti. Tertij at binarij p̄⁹
 p̄positio est seu regula q̄ oēs āgelī creati sūt
 v̄iformes: ita q̄ omēs in ḡra vel oēs in puris
 nālib⁹. **C** Sc̄da regula. z est p̄ sc̄da p̄te p̄clo
 nis q̄ dicit q̄ oēs āgelī sūt creati in ḡra: q̄ libet
 angelus in ḡra fuit p̄dit⁹. h̄ec. n. valde est p̄ba
 bilis. q̄uis. n. nō sit necē peccatē p̄uz fuisse in
 ḡra: p̄gruuz tū est q̄ illi nō solū fuerūt iniusti
 qz acceperūt libertatē nāle p̄ quā potuēt ser
 uare iustitiā: sed qz acceperūt iustitiā gratuitā
 vt inuit Ansel. in locis pluribus in lib. de casu
 dyaboli. **C** Ex q̄b⁹ regulis ifero q̄ tres more
 fuerūt in oib⁹ āgelis seu bonis seu malis. In
 p̄ma morā oēs fuerūt p̄diti in ḡra: z i hac oēs
 fuerūt p̄formes. In sc̄da morā boni meruerūt
 z mali demeruerūt. Et h̄ iccepit deformatas. In
 tertia morā boni p̄miati sūt p̄ btitudinē: z ma
 li puniti sunt p̄ dānationē: z in ista plummata
 est bonoz angeloz felicitas: z maloz miseria.
 Sed tūc q̄rit q̄ fuerūt iste more. san. Tho. som
 niaret vñ t̄p̄s discretū p̄ intentōez oīum p̄hoz
 z h̄ eū sui seq̄ces maximū vocent p̄m: z d̄ et
 q̄ fuerūt instātia t̄p̄s discreti: s̄z h̄ sup. disti. 2.
 fuit p̄probatū. ideo d̄m q̄ iste more fuerūt d̄

Allud
dubiu

R̄fiso

Sc̄da
opio

2° regl

Angeli
fuerunt
viato
res.

2° regl

tres fue
rūt mo
rule in
angelis
bonis z
malis

Bubia
Solo

terfa nunc eui. ¶ Sed tunc qs querit quomō
se hnt hec moze ad tps nry. ¶ Dico q ex doc.
subf. q pma moza in q fuerunt oēs pditi in gra
corridebat instati tps nri. ideo valde fuit mo
dica. scda moza in q boni meruerūt z mali de
meruerunt corridebat tpi habito seu psequēti
istās corripōndēs pme moze. z p3 clementia
dei q non statim puniuit p ignez pctm angeli
cum. ¶ Et si dicat. tunc pctm remāsit ipunituz
p aliquo momēto. z ita aliqd inordinatū. Di
cedū q nō: nā lz igne non puniret in celo erat
actus ille diffozmis sibi pena: qz ab Aug^o. scri
ptū est. oē pctm peccāti pena est. Et q ista mo
ra scda corridebit tpi habito nō soluz istati co
gruitam pmo qz mali multis spēs pctōz pec
cauerunt. vt patebit di. 6. z ita oportuit q vno
post aliud aliqd pctā scda non fuissent deme
rita: sed pene pcti pmarj: tuz rursus z valde co
git: qz bonis angelis p magno merito ascribi
tur q vicerunt plium tētationis. Apoc. 12. scñ
est pcellū magnuz in celo zc. Si autē solū fuisset
vnu istās tps nri: tunc non fuisset victoria:
nec h plius. p3: qz in illo istati mali peccassent
z boni meruissent. z ita malū maloz nō tentaf
set bonos. z p pns non fuisset victoria: non po
terat qppe maloz pctm tentare nisi post q fa
ctum est. Tertia autē moze in q boni pfirmati
sunt in gloria. z mali in obstinatōe corrupit
torum tps sequēs istās. britudinis z obstinati
onis. ¶ Et scda autē pre zelōnis ifero q dese
cit doctor venor^o hac distn. arti. 1. q. 2. ponēdo
angelos in gra non fuisse pditos. p3 o^m ex
zelōne. vii z scñs Thomas in 2. scriptis hac di.
q. 3. hoc idem asserit. sc. angelos pditos fuisse in
gra: lz ppter eū non tenēz zelōnē: lz alio tripli
ci mot^o medio. p^mum est expssa scōz auctas: z
occurrit triplex. p²dia est Aug. 12. de ciui. dei.
Creant de^o angelos simul in eis pdēs nām z
largiens gfam. Scda ex glo. sup illo Bsee v^o
bo. dilexerunt viuacta vineaz. glo. Hiero. solū
p viuacta itelligunt demones q creati sūt in ma
gna pinguedine spūs scñs: sed ppter abundātiāz
arefacti de celo ceciderunt. pinguedo autē sci
spūs est ei^o gra. Tertia auctas est Dam. valde
expssa. p vbum dei creati sunt angeli. z a spiri
tusōz p scificationē pfecti. Scdm vō medium
pncipale mōens ad hoc ponēduz ē doc. sub.
auctoritas in hac distōne inuēs āgelos in gra
fuisse pditos. Tertium vō ē ydoneitas āgeloz
qz a sui pncipio erāt receptacula munda z spe
cula clara. vt inuit Diony. 4. de diui. no. z dei
liberalitas q pōpote nō inuidens in mēte dispo
sita sua bona distribuit. vii valde pbabile est
q sicut in rez creatōe deus pducit arbozes cū
suis folijs z fructibus: sic angelos cōdidit gra
plenos z virtutibus. ¶ Scda p^o est de pre

uisione beatitudis. z est hec. Sicut malis āge
lis non est suus casus reuelatus. sic nec bonis
sua felicitas. ¶ Prima pars dicit q malis an
gelis nō fuit reuelatus suus casus. p^oba^o arg^o
Ansel. in lib. de casu diaboli. si. n. angelo malo
aū suū casum fuit reuelat^o suus casus: qro aut
volebat suū casum: aut nolebat. Si volebat. q
iā ceciderat: q volebat peccare: z velle pecca
re peccare est: z ita nō psciebat se casuz. ¶ Si
at dicat q psciebat z nolebat: tūc sic qto magis
nolebat tāto magis dolebat: z qto magis
dolebat tāto iustior erat: z qto magis dolebat
erat miserioz. q qto iustioz: tāto miserioz: lz h
est incōueniens. igr. ¶ Cōfir^omat ista ps arg^o
magfi in lfa. si pscierūt: aut q vitare potuerūt
z voluerūt: z ita non ceciderunt: aut vitare vo
luerūt z nō potuerūt: z ita miseri fuerunt: aut
z vitare potuerūt z noluerūt: z ita stulti z ma
ligni fuerūt. Si igr qbz istoz est impossibilis
ipossibile est eos sui casus habuisse pscientias.
¶ Et si obijciat hōc. per hoc qd dicit Ber.
in lib. de gradib^o pūilitat: tractans illud Ysa.
14. p^ona sedē meā ad aqilonē. puto inq^o per
aqilonē malos hoies fuisse designatos. p sedē
ptatē in illos. z dicit q ipse lucifer puidit in p
scia dei suā dñationē sup malos. z h fuit p pec
catū. igr puidit suū casum. Ad h ipse Berna.
in eodē lib. rñdit. q ipse p^oabolus lucifer pui
dit pns. s. dñationē suā sup malos: z nō puidit
aūs. s. q h fieret p pctm. z pulti nēpe boni ma
lis dñant. z dat exēplū d Joseph: q puidit suā
sublimatōēz sup frēs suos: sed nō puidit. s. q h
fieret p vēditōēz: z alia multa q a fratrib^o suis
pessus est. ¶ Scda pars p^onis dicit: q bo
nis āgelis nō fuit reuelata sua felicitas. p^oba^o.
tūc. n. pus videre^o de^o punisse demōes q fuis
sent mali. qre. n. his nō dedit psciam istā vt for
ti^o mouerent in bonū sicut dedit bonis. Leterū
videret q lucifer aliq^o se posset excusare a
pctō inq^oens: sciam nō habui quā alijs dedisti.
iō sic cecidit: z ita sicut mali non fuerūt psci sui
casus: sic nec boni sue felicitatis. ¶ Et si dicat
q habuerūt a sui pncipio āgeli oēs cognitio
nē inatā dium spērū. igr a fortiori z sui stat^o. s.
boni q erāt pfirmādi. dōm q nō est sile. cogni
tio. n. rez spectat ad cognitionē nālē: lz cogni
tio beatitudis de cōi spectat ad statuz glie: ea
pp in illo statu solū dari debuit. ¶ Tertia cō
clulio est de notitia matutina z vesptina ante
bitudinē: z est hec. sic ante beatitudinē ange
licis in mētib^o matutina fuit cognitio vt in eis
vesptina nō deesset. ¶ Prima ps dicit q āte
bitudinē āgeli habuerūt matutinā notitiā
p^oba^o. notitia matutina est cognoscere verbū:
z res in vbo: lz istam habuerūt angeli aū bit
tudinē. igr. maior est ex qd nois. Sz minor: p3

Euasio
Rno

Loz^o

Thōas

Dam.

1° p^o

p^o pars

cuasio.

Cōfir^o

Arg^o

2° ps
clōnis.

cuasio.

3° p^o

p^o ps
clōnis.

anctoritate Bernar. exponētis illud Ione. r. Scio ego q pp me hec tēpēstas grādis super vos. Dicit ibi q lucifer in vbo dno vidit anteq caderet vbi de icarnādū. Et post qz cecidit in paradisu terre restē vidit hoiem r sue recorda tus visionis invidēs ei alcefero. vnde ceciderat tētauit. C Et si obijciat. sequeret q tūc fuisset beatus: qz videre vbi est bitudo. dī q veruz est vide vbi vituitue qā nō fecit: sed p solā spē dū: r vi ctem de q dōn est in pcedēti lectōe. Et si qraf. an mali āgeli adhuc hēant istā spēm. Dicit do/ctor deuo. in snia hui⁹ distōnis. articu. 3. q. r. q i paradiso sic. s; obscurata est quasi fundit. vñ ymaginor tērestri recōda tus ē vi sionis Cōfir^o

1° pars pclōis. C Secūda pars pclōnis dicit q habuerūt aū beatitudinē etiā notitiā vespertinā. p3 auctori tate August. super Gene. r alioz sanctor. Et tantum de secundo articulo.

3° arti. p^o dub. **Quantum** ad 3^m articu. sunt tres bre ues difficultates. C P^oua est. an ante bitudinē fuerint oēs angeli eāles in caritate r tōtib⁹. Dicit q nō: qnimo multi angeli dānati habuerunt maiorē caritatem q multi q mō sunt bti. p3 de lucifero de quo pncipalē dī. Tu plenus sapia r decore fuisti. ex q p3 euidenter ingrātudo cor q tūc acceptant a dno deo r taz supbi recedebāt. Et iō lucifer in infimū cecidit plus recte qppe versificator dī. c. qto gradus altior: tanto casus grauior r c. C Sēda difficultas est. an mali angeli statim in momēto post petiū de celo ceciderūt. pba biliter dī q aliq morula steterunt in celo post petiū pmi: qz quādiu fuerūt viatores: r taz dī ctus est in secūdo articulo: q illa secūda mora corūdebat tēpozi nfo habito. C Tertia diffi cultas. an sit aliqua cognitio meridiana in an gelis: qz dicit ppheta. vespere r mane r meri die narrabo r c. ps. 54. dico q sic. sed illa non fuit aū glām: qz meridiana lux signat ardēt^m calozē caritatis q est in statu glorie. alie autez due bti fuerūt in statu inocētie. Et tūc de tertio articulo. C Ex qbus p3 ad qōnē. q videlz ang lus marutina r vespina notitia decorat^r non fuit in bitudine supnaturali pditus.

Ad ar^o Ad p^m **Et tunc** ad argumenta. C Ad pmi ne go pnam. r ad pbationez. dico q deus potuit in instanti creatōis facere eos beatos. Sed gloriofius fuit eis habere pmiuz

ex aliquo merito pmo q sine quocūqz iō eis fecit qd erat mel^r. C Ad 2^m negat pna. r taz p3 rñho. nō. n. fuisset illi habēti bitudinē sine meritis melius qz hēre meritis puius. iō assu mit vni falsum. C Ad 3^m oēm q hēbat donū sapie: r cetera solū fm q sunt grē r nō glorie. iō nō obuiat. Et sic p3 ad qōnē. C Ex pūti aūt distōne sicut ex pceden. r c. C P^oua pclō. Supni spūa miseri creati nō sunt penit^r neqz bti. dicit pcelo. q angelū nec sunt creati miseri: nec bti. Et deducit a pncipio distōnis vsqz ad illud cap. Ad h aūt qd qrobaf r c. C Secūda pcelo. angelus pfect^r r creabat r iperfect^r pdu cebatur. Dicit pcelo. q pot dicit fm varios mo dos lo qndi quos tāgit in lfa q angelus crea bat pfectus r iperfectus. Et deducit ab h cap. Ad h aūt r c. vsqz ibi. Quales fuerūt āgeli r c. C 3° pcelo. Bone sunt create āgelice mētēs: s; nō bte: nisi large entes. Dicit pcelo. q āgeli fue rūt creati boni nō mali: nō tū bti nisi acceptien do large bitudinē. Et ponit ab illo cap. Qua les r c. vsqz ad finē dist. C Seqt in textu.

Post hec consideratio addu cit in q r c. Dicit si gnaf qnta distinctio h^o scdi q sic ptinuat ad pcedentes. C Nam post q in 3° r 4° distōnibus po sita est angelica creatio. In pre senti distōne declarat diabolica auersio. Et partū ista pars in tres partes pncipales. In pma demonis miseri pandit auer sio. In secūda eius ostēdit de celis celeri casu descensio. In tertia qualis luciferi est obstina tio. pma in pncipio. scda disti. 6. ibi. Psterea sciri op3 r c. 3° ibi. disti. 7. Supra dem est q an geli r c. C P^oua rursus ptecula que est pres sens dist. In q demonis miseri pādīt auersio. in tres pres didit. In pma qd sit auersio atqz puerlio clare ostēdit. In scda. quo hec pditio sit r effectio plane expmif. In tertia est dubi tatio: cui⁹ solutio in palā ponit. pma in pnci^o. scda ibi. Hābebāt. n. oēs. 3° ibi. Si aūt querit vtrū post creationez r c. C Et ista tertia ps in tres partes diuidit. In pma ostēdit q in puer sione hois pferf gfa. In scda ostēdit q inest ex auersioe malis iuste miseria. In 3° ostēdit q puerlio in bonis in pfirmatōe non fuit merito ria. pma in pnci^o. scda ibi. Ideo qz a qbus daz dī. 3° ibi. Dicit queri solet vtrum in ipa r c. C Et hec est diuisio r c. C Circa quā querit.

An demonū ex supbia auersio r bo noz psumata cōuersio merito fuerit pmo. C Et arguit pmo q auer sio demonū nō fuerit p supbia. Pmo sic de lucifero. peccatū demonis fuit maximū: sed su perbia nō est maximū pctiū. igr pma ei⁹ auer

Ad ar^o Ad p^m **Et tunc** ad argumenta. C Ad pmi ne go pnam. r ad pbationez. dico q deus potuit in instanti creatōis facere eos beatos. Sed gloriofius fuit eis habere pmiuz

sio nō extitit supbia. maior pz. tū rōne eius in que peccauit: qz in deū. tūz rōne eius q peccauit: qz āgelus in statu pfecto. tū 3° rōne pcti qd est irremissibile. Sed minor pz. qz op^m supbie est humilitas q nō est maxima vīus. pbat: qz potest ēē isomīis. nō caritas. tū rursus: qz est spēcies tēperātie que mīma est vtūtū cardinaliū.

Ar. 2.

Secūdo argi ad idēz sic de ceteris demōib^o. Dis supbus appetit pesse nō subesse: s; minor res demones appetebāt subesse nō pesse. q nō fuit pctiū eoz pmiū supbia. maior pz. per btiū Aug. 14. de ciuit. dei. diffinientē supbiā. Quid est inq̄t supbia nisi puerse cellitudinis appetit^o. ideo dī supbia quasi sup alios iens. Sed pz minor auctate magri z Hugo. de scō Victore dicētū q parui demones p̄sentiebāt lucifero. z ita ponebāt se sub eius dño z eis certū erat nō posse iugū dimittere dei. Tercio arguitur q bonoz angeloz p̄sumata conuersio nō fuerit merito pcedenti. nullū magnū pmiū da tur a deo sine magno merito: s; beatitudo angelica seu p̄sumata puerisio fuit maximū p̄sumitū. ergo summū exegit meritū. z istud nō potuit ēē in tā parua mozula: cū ēt hō viator cuz magno labore p totā vitā hoc acq̄rat: z ita vī hoc pmiū merent nobis ministrādo. maior pz ē rōne iustitie distributīue: que fm merita ponderat p̄mia. Sed pz minor per Augu. dicētes. Sūma merces est vt ipō p̄sumur.

Ar. 3.

In oppositūz autēz pmi pmo af de lucifero aucte aurelij Aug. xi. sup Gen ad lram. factus pti se a luce veritatis auertit supbia tumidus z p̄pe ptatis delectatione corrup^o. scdo de minorib^o demōibus aucto: itate Greg. 2. moralū. Tāto magis hoies ad celestia ascēdere iudent: q̄to se a celestib^o p̄munditiā elatōis desertos vidēt. Tertio argi q meritū p̄cesserit pmiū in bonis angelis auctate bti Aug. in lib. de corruptiōe z gra. angeli sci q cadentibus alijs steterunt. illius vite mercedē recipere meruerunt.

In op^m

In ista qōne ad alias pariter sunt z c. Quoad p̄sumus arti. termini sunt. puerisio auersio z demon. P̄sumus igit termin^o est puerisio. vnde puerisio solet capi tripl^r. vno mō dī puerisio. p̄positiōnū trāsmutatio. s. dum de subō fit p̄dicatū: z de p̄tō subm: z isto mō apud logicos extat conuersio triplex. simplex: p accē: z p̄p̄ositionē. Et notat magis Albert^o in p̄ntis sup p̄nto ad aliquid qz ista tria d̄nt. Conuersio: p̄uertibilitas: z p̄uertentia. Conuersio q̄ppe solū est. p̄positiōnum. Conuertibilitas vō est subiecti z passionis: vt est hō: z risibilitas. vñ dicim^o q risibilitas est cōuertibilis cum hoie: s; p̄uertētia solum est eoz relatiōnū. vñ z p̄p̄ō in ad aliq̄d dicit qz relati

Dear
tielatio
p̄ arti.
p̄ teri^o
ē puer
sio q ac
cipitur
tripl^r

ua dicunt ad p̄uertentiā. Et de h̄mōi p̄uertēōe agit Arist. in p̄mo p̄p̄. Scdo p̄ncipal^r dī cō. uersio qdā arguēdi spēs dī. s. ex oppositō cō clusionis. altera p̄missāz est alteri^o p̄misse op positā. vnde z ideo dicit^o qd a p̄hō in. z. p̄p̄o sillogism^o p̄uertisio: z differt h̄ modus arguēdi ab arg^o ad ip̄osibile fm textū z p̄mēta: qz in arg^o ad ip̄osibile nou. p̄cedit ex p̄clōne illata actu s; habitu. In sillo autē p̄uertisio p̄cedit ex op positō p̄clōnis actu illate. Tertio dī conuersio realis: z ista ē triplex. p̄ma ē in iferius. vtputa qm magis p̄fectum in min^o p̄fectū p̄uertit: sicut h̄p̄mīs tpe in climate n̄fō aer p̄uertit in aquā. scda est qm fit p̄uertisio in egle vt sūt p̄mutatiua iustitia: p̄uertisioes poli: quēadmodū nūmīma in panē seu vinum. ex. 5. et̄p̄. 3° qm sunt in melius vt tpe estiuo p̄uertit aqua in aerē: z aer in ignē: z hoc tertio mō in mēte intellectuali crea ta extat triplex p̄uertisio. n̄alis. p̄ gra. z gloria.

2° mō

3° mō

Conuersio n̄alis est qm mēs ex sua naturali p̄dī tione ad deū est ordinabilis z appetitū tendit naturali. z hoc mō loq̄tur p̄p̄oculus. 35. p̄p̄o sitione. vbi ponit triplex eē rez. p̄mūz in cā. 2° in egressu rez. z tertū in regressu ad cām suā. z dicit. vñiq̄d̄z tunc p̄fectū est: cū ad id reuertit vnde p̄cessit: sicut pz in circulo: tunc enī p̄fectus est qm finis iustitiae p̄ncipio. Scdo p̄uertisio est p̄ gra. z dī. s. habitu caritatis mens suo coniungit p̄ncipio. De hac p̄uertisioe dī Joēl scdo. Hunc ergo in toto corde vestro conuertimini ad me dicit dñs. Et ista p̄uertisio fit tripl^r sicut p̄t̄ elici ex simili dicto doc. subf. lib. 4. in materia baptismi dist. 6. parte. 3. q. 2. habitu soluz sicut in dormiēte habētē caritatē. habitu z virtute simul: sicut est in illo q a p̄ncipio vñ: ne goiij se p̄ponit oia in laudē dei facere: non tū semp cogitat. Scda p̄uertisio fit habitu virtute z actu: qm. s. pp̄ deū opaf. z in ista cōplē p̄uertisio ḡfosa. tertia conuersio mentis create itellectualis fit per gloriā: dñ. s. mens create imutabiliter suo adheret p̄ncipio: atq; conuertitē moza tētiōe. int̄lia visione. volūtas fruitiōe. z h̄ dī voluntas p̄sumata de q̄ q̄rit qd. Tercio termin^o est auersio z dī scribi sine d. Aduersio nēpe cū d. idē ē qz p̄uertisio. sic est illud. Aduerte mala inimicis meis. i. p̄uerte mala inimicis meis. Auersio autē de se nihil dīc̄ p̄positiūz. vñ in p̄posito auersio a deo solū dīc̄ dēsertiōez sū mi boni: ita qz sit fm nomē qd p̄positiū: s; fm rez sit qd negatiū. sic pctiū affirmatiue dī l3 foial^r a p̄te rei nihil dicat p̄positiū. Solet autē auersio a deo capi tripl^r. p̄mo mō soluz i hitu: ita qz nūq̄ in eodē supposito fuit actu: s; bñ in alieno: hoc mō pueri ante baptisimū rōne pcti originalis dīr auersio a deo. scdo auersio dī habitu: ita tñ qz aliqñ fuit actu. z isto^o pctōz post

doctor
subtilis
puerisio
cordis
fit tri
plicif.

2° teri^o
ē auer
sio. z dī
scribi s̄
ne d.

auerisio
accipit
tripl^r.

Libri secundi

actū peti auersus dī a deo rōne deformitatis z
 reatus in aīa manentis. Tertio mō dī auersio
 ip̄a iordinata affectu q̄ bonū sp̄it̄ incōmūta
 bile. z hoc mō p̄prie dī auersio. z sic cap̄it in t̄
 tulo q̄ōnis. **C** Tertio termin⁹ est demon. Cū
 demon solet capi tripl̄. vno⁹ demon idem est
 q̄ sciens. Unde z de paulo Actū. 17. dicebant
 atheniēses. nouoz demonioz videt̄ annuncia
 tor. i. nouaz sciaz. p̄z ex textu seq̄nti. dixerunt
 n. et. noua. n. infers aurb⁹ n̄sio: ita q̄ demo^m
 idē sit q̄ scia: z dmon idē q̄ scia. Secdo d̄nr
 demones apud platonē quedam nature subti
 les aere mire cognoscibilitat̄. Et sic accipien
 do demon dī tripl̄. Sūt. n. apud platonē p̄i
 mo kalodemōes. i. boni demōes. a kalo q̄d est
 bonū. Sūt sedo cacodemōes a cacos q̄d ē ma
 lū. idē d̄nr mali demōes. Tertio p̄t accipi de
 mon q̄s dīmon a diuitijs: z mamō. p̄ quodam
 cōi hīs z illis. sicut animal est cōe hoi z boui.
C Tertio p̄ncipal̄ dī demō. p̄ angelo aposta
 ta per p̄ct̄m obstinato. z accipit in theologia:
 z est inuētū ex lingua siriaca q̄s dīmon a diui
 t̄ijs z māmō. māmō q̄ppe in illa lingua diues
 dī. Dū igit̄ angelus imcritus beatitudis diui
 t̄ias h̄e voluit: seu dei equalitatē recte d̄mon
 nūcupatus extitit: seu per p̄trariū diues. i. pau
 perimus seu miserimus. vnde maḡ sequētī
 dist. cap. 1. Et sicut inter bonos dīc̄ noie demo
 nis diuitie vocant̄. s. māmō. Est. n. māmōn no
 men demōis quo noie vocat̄ur diuitie fm̄ si
 riacā linguā. Et t̄m̄ de p̄mo articulo.

3° arti. **Quantum** ad 2^m articu. sunt tres con
 clusiones. p̄ma est de auer
 sione luciferi. scdo de auersione minoz demo
 nū. tertio de p̄sumata auersione bonoz ange
 loz. **C** P̄ma est hec. Lucifer ita inflatus est
 p̄mo sup̄bie sp̄i vt nō erroze itellectus. s̄z per
 uersa voluntate dei equalitatem appeteret.
 P̄ma ps̄ p̄ctōnis dicit q̄ p̄mū p̄ct̄m luciferi
 fuit p̄ct̄m sup̄bie. p̄bat̄ d̄sioē septē p̄ctōz mor
 talū sufficiētī ad q̄ cetera mortalia reducunt̄
 vt infidelitas heresis ydolatria zc. P̄ma. n.
 sunt pure carnalia. sicuti gula. luxuria. secūda
 pure sp̄ualia. sicut ista q̄tuor sup̄bia inuidia. ira.
 z accidia. 3^m ē in medio inter carnale z sp̄uale
 nām sapiēs vtrozūq̄. s. auaritia. S̄z nō p̄^o pec
 cavit peccatis carnalibus: nec partiz carnali:
 nec partim sp̄uali cū sit simplex sp̄s. q̄ a diui
 sione sufficienti peccavit p̄mo p̄ctō sp̄uali. S̄z
 nō inuidia: q̄ fm̄ Augu. in lib. de virginitate.
 inuidia est. p̄les superbiē. z per p̄is superbia
 est mater eius. mater aut̄ p̄cedit filiaz nec scdo
 peccavit p̄mo p̄ctō ire. Ira quippe est vindex
 p̄cupiscētīe lese: z ita p̄sumit p̄cupiscētīa puer
 sam seu ipeditā q̄d a deo nō fieret nisi eēt per
 uersa. **C** Cōfirmat. q̄z p̄ct̄m p̄mum angeli nō

potuit p̄mo eē nolle. Omne q̄ppe nolle velle
 p̄supponit. ideo. n. aliq̄d ad aliq̄d h̄z nolle: q̄z
 respectu alicui⁹ h̄z velle: cui illud p̄trariaf. nol
 le aut̄ est odij z ire. vñ odies vult oditus nō eē
 ex scdo rethori. igit̄ ante hoc nolle est aliquod
 velle. Nec 3° p̄mo peccavit p̄ctō accidie. p̄z
 q̄z ēt p̄ct̄m accidie ex aliq̄ velle iordinato p̄ce
 dēte nascit̄. q̄re. n. q̄s nō vult laborare: q̄z se nī
 m̄s delicate diligit. igit̄ p̄ d̄sionē relinq̄t q̄ p̄
 mo peccavit p̄ctō sup̄bie. **C** Cōfirmat ista p̄
 tripl̄cti auctē. P̄ma est ex Glo. Luc. 10. vt
 debā sathanā q̄si fulgur de celo cadentē. dicit
 glo. q̄ singulariter elatus erat vt in ei⁹ casu ce
 teri de elatioē timerēt. Scda est Ysidori p̄mo
 lib. de sūmo bono. c. 10. Mox vt fact⁹ est in su
 p̄biā erupit z p̄cipitatus de celo est. Tertia est
 Ecclia. 10. Initiū ois peti sup̄bia. **C** Et si obij
 ciat̄ p̄ illud. 1. ad thimo. 6. Radix oium malo
 ruz cupiditas. q̄ p̄mo peccavit p̄ctō auaritie.
C Dm̄ q̄ cupiditas solet accipi tripl̄. P̄
 mo mō d̄r cupiditas q̄dā inclinabilitas in ali
 q̄d inordinatā seu ex corruptōe fomitis sicuti
 in nobis seu ex p̄ditōe nāe. sicut in oi creato l̄
 bero arbit. p̄ nām. tale. n. ex flexibile est. z in
 bonū z in malū: z isto mō cupiditas est radix
 z initiū ois p̄cti ēt sup̄bie: hoc mō nō est pec
 catū. solū q̄ppe est d̄ditō. Secdo mō d̄r cupidi
 tas ois amor alicuius iordinat⁹: z sic p̄seq̄t̄ oē
 p̄ct̄m. Tertio mō d̄r cupiditas amor alicui⁹ i
 ordinat⁹ q̄d p̄mittere vt sufficiētia: z hoc mō
 d̄ auaritia. z est in nobis occasio alioz p̄ctōz:
 q̄d notauit ap̄s q̄s dicit. Radix oium maloz
 cupiditas. Et sic p̄z p̄ alio mō est initiū pecca
 ti sup̄bia. alio⁹ cupiditas: q̄ cupiditas vt cōdi
 tio nō est p̄ct̄m. idē recte d̄r radix. sup̄bia aut̄ vt
 act⁹. ideo d̄r initiū. vel sup̄bia dicat̄ simpl̄ int̄
 tiū: q̄ fuit p̄mū p̄ct̄m. Cupiditas aut̄ d̄r radix:
 z hoc in nobis q̄b⁹ loq̄t̄ ap̄s. ideo nō est p̄di
 ctio. **C** S̄z q̄ret aliq̄s: an istā sup̄biā in lucife
 ro secutus sit aliud p̄ct̄m. **C** R̄ndet̄ doct̄. de
 uot⁹ hui⁹ dist. q. 1. arti. 1. q. sic. vñ p̄ct̄m luciferi
 potuit p̄siderari. p̄mo q̄tū ad ichoationē. scdo
 q̄tū ad mediatiōē. z 3° q̄tū ad p̄sumationē.
 Suū nēpe p̄ct̄m initiatū est in p̄sumptōe. sta
 tim. n. vt vidit̄ suā pulchritudinē p̄sumpsit. me
 diatū est in ambitōe: q̄ p̄sumens de se appeti
 uit q̄d oino sup̄ se fuit z ad q̄d puenire non po
 tuit: s̄z p̄sumatū est odij auersioē: q̄z ex quo ob
 tinere non potuit q̄d appetiuit. idē deo affectu
 p̄ire cepit. vñ odij istud eēt maximū fuit eius
 p̄ct̄m. vñ egregie doct̄. sub̄. hui⁹ scdi dist. 6. q.
 2. dicit q̄ sicut in bonis p̄cedit a magis bono
 ad minus bonū. sicut ex dei dilectōe ad crea
 ture dilectionē. Sic ecōtra in malo ex minus
 malo ad maius malū: sicuti ex dilectōe sui ad
 odiū dei. Ea pp. 14. de ciui. dei. dicit Augu. q̄

Cōfir^o

Cōfir

Radix
oium
maloz
p̄ct̄m

3° mō

3° mō

Dubio
R̄tio

Augu

duo amores duas fecit ciuitates. ciuitate hierusalem amor dei vsq; ad pteptu sui. ciuitates babilonica amor sui vsq; ad pteptu dei. Rursus in qlibz istoz pctoz mortaliuz fuerunt tria pctā. pmo nepe ipaz psumptione q̄ fuit ei? p̄mū pctū cōitant tria pctā mortalia. p̄mū fuit ingrati tudō: q; gr̄as nō egit deo de suis beneficijs. vñ Bern. in li. de gradib? humilitatis. Q; gratuite bonitati dei a q̄ p̄dit? es ingrat? existis iustitia quā expt? n̄ es nō metuis. Sed? pctū fuit nimis amor sui qñ se vidit ita formosus. z hoc pctū vocat doc. sub. loco p̄ealle gato luxuria capiedo large luxuria p̄ oī amore sui inordinata. tertiū pctū fuit omisso. debebat q̄ppe. phibere illā psumptionē q̄ nō fecit: nō omisit. Silit̄er mediū. s. ambitionē comitant alia tria. p̄mū fuit: q; voluit vt patebit in tertia pte h? p̄clōnis eē de? vñ glo. sup illō ps. Que nō rapui tūc exoluebā. Adā z dyabolus voluerūt rape diuinitatē z amiserūt felicitatē. Scdm pctū fuit q; appetijt gloriā mō indebitō: vtputa sine merit. vñ An̄. in li. de casu dya boli. nihil appetijt ad qd nō peruenisset si stetit. 3^m pctū fuit: q; nimis cito quia appetebat gloriā ad huc exiis viator. Silit̄er tertiū. s. odiz dei tria comitant: p̄mū est iuidia. ex quo. n. h̄e nō potuit qd q̄rebat cepit diue iuidere felicitati. Sedo pctū obstinationis. tertiū pctū desperatiōis se de venia penit? elōgans. vnde p3 in eo verisifr tres q̄ternarios seu. n. peccata mortalia fuisse. vel in se vel equaliter. Et si q̄rat an qñ p̄petrauit vnū ante q̄ fieret aliud: q; illc erat ex p̄cedēti lectiōe euuz cor̄ndens tpi nōo habito. vtruz p̄m fuerit remissibile: d̄ q; sic. z q; potuisset penitere de p̄mo z veniam apud deū repisse. S3 tūc dubitat q̄ p̄nia fuisset ei in tūcta. pōt dici q; sola p̄tritiō sufficisset vel forte locum inferiorē in celo accepisset sicut aspiciū? in policia mūdana. Et si dicat. seq̄ret ēt mō q; eoz pctū foret remissibile. de hoc dicet dist. 7. Scda ps p̄clōnis dicit: q; nō peccauit p̄mo errore intellect?. p̄bas. q; error vt docet aug. in enchiridion est pena. si igr̄ p̄mo habuit lucifer errorē: z ex errore venit in culpa: p̄m fuit in eo pena q̄ culpa. qā est 3ª aug. Ad ē inqt de? p̄m vltor: q; hō sit pctōz. Tertia ps p̄clōnis dicit: q; appetijt eq̄litate dei. vñ Bern. in li. de gradib? humilitat. hec iniq̄tas tua nō ita momentanea sed odio digna est sempiterno: q; tuo dilectissimo z altissimo desideras sp̄ equari. Et q; hoc possit desiderari p̄suadet a doctore sub. 6. dist. h? scd̄. q. l. volūtas. n. ois tā cōmodi. q; honesti h3 totū ens. p̄ obiecto. z ita sicut p̄t qd libz ens amare amare amicitie: sic amoz concupiscētie: z ita eq̄litate dei. nec h̄ ipedit impossibilitas. Dānati q̄ppe odiūt deū: z ita volunt

eū nō eē qd tñ ē impossibile. sic i pposito. Et si dicat q; fm p̄m electio nō est impossibilum. Dicē: q; electio solet capi tripl̄. vno mō. p omni actu volūtāt. scdō. p actu volūtāt distictō 3ª actū ex infirmitate z ignorantia. sicut accipere vt Arist. i. 5. ethi. vbi pctū diuidit i pctū ex electiōe infirmitate z ignorantia. z hoc modo electio h̄ est impossibiluz vnde Arist. in. 3. ethi co. volūtas est impossibilum. Tertiū d̄ electio actuz volūtāt p̄ns p̄clōne sillogismi p̄ctier: z h̄ mō non est impossibilum: q; de impossibilit? nullus sillogizat. z hoc modo loq̄tur p̄hs qñ dicit q; electio nō est impossibilū. Ex scda pte conclusionis infero q; grauit̄er valde defect sanc. Tho. secundo scrip. hac dist. arti. 1. q. 1. vbi inuit q; peccare nō potuit angelus sc̄ate sc̄ia faciē dī in vlt̄ p̄ticulari nō tñ fm habitū h3 sc̄cū dā actū. Et dat exemplum de medico q̄ dat medīcinā egroto bonā sc̄c3 infirmitatē quā p̄siderat: h3 noceat infirmo ex alia infirmitate abscondita medico. p3^m ex p̄clōne. Et cōfirmat̄ ex articulo parif. nō posse sc̄ate sc̄ia in vlt̄ p̄ticulari voluntatē facere o^m error. vnde p3 clare q; o3 vel san. Thomā dare locum arti. vel articulū san. Thome. Sed nō dubitat̄ quo ad hoc quin articulus sit p̄stantior. Scda conclusio ē de auersione minor̄ angeloz. z est hec. minores demones sic elatione tabuerūt vt luciferi peccato mouerēt. P̄tia ps dicit. q; minores de mōes peccauerūt pctō supbie. p̄bas. oē peccatū: aut est p̄cupiscētia oculoz aut carnis: aut vite. p̄ma Joh. 5. Sed non peccauerūt sup? peccato carnis: cū sint simplices sp̄s. nec oculoz p̄cupiscētia. p̄mo q̄maxie: cū rōnalis appetit? p̄mo moueat. ergo a diuisiōe sufficienti superbia vite. Et si obijciat: q; maioris ē dignitatē subesse magis nobili sicut regi q̄ duci. Si igr̄ peccassent pctō supbie vñ q; nō elegissent subesse lucifero z nō subesse deo qui in infinitū erat nobilito. Hic d̄ q; bene sciebāt isti demōes minores deū longe p̄fectiore lucifero: h3 q; volebāt esse beati sine merit? z sciebāt q; deus nolebat hoc: elegerūt eē sub dominio luciferi: vt medio eius illud possent p̄fēq; sicut p3 in mundanis politijs. Scdūda ps p̄clōnis dicit q; moti sunt ad peccandū ex peccato luciferi hāc partem exisse ponit Apoc. 12. ca. Draco traxit secū tertiā partem stellaz. Et si dicatur q; tūc sequeret q; pctū minoz angeloz eēt remissibile: sicut fuit pctū ade: q; alio suggerēte factū est. Dico p̄mo sicut dictū est de lucifero. q; dū peccabāt p̄mo peccato ante aduētū sc̄c3 pcti adhuc entes viatores erat remissibile per p̄nia: nūc autē sunt in termino. q; fm Dama. qd est hoibz mors extat casus diabolo. Dico vlt̄erius q; nō est simile de peccato ade: q; fal-

Euasio
ip̄roba. sci thōe
Cōfir?
p^a pars p̄clōnis p̄batio
nō h̄c opionē
2^a ps p̄clōnis
Euasio
Dāni.

Bern.
Aimi?
An sel.
Dubiū
v^a ps p̄clōnis
3^a ps p̄clōnis

lendo deceptus est: nō ita mīdres demones: sed solū pceptū suū monstrando. Sed quō po-
 tit eis monstrare suū pceptū patebit. q. disti.
 3^a p̄clō Tertia p̄clō est de p̄uersione p̄sumata bea-
 torū spiritūū. z est h̄. Sic beati angeli suā cōsu-
 matā p̄uersionē ante meruerunt: vt tā cam mi-
 nisterio nullatenus mereant. ¶ P̄ria ps dic
 q̄ sancti angeli meruerūt suā b̄itudines p̄ opa
 p̄cedētia seu merita. p̄bat. v3. argumēto do-
 sub. hac dist. voluntas nō vult simul aliq̄d mu-
 tabiliter. s̄ q̄n̄ premia vult imutabiliter. q̄n̄ at
 meret̄ p̄tingenter z mutabil̄: igr̄ oportuit me-
 ritū p̄cedere premiū. ¶ Confirmat ista ps:
 q̄ via d3 p̄cedere terminū: z dispō id ad q̄d di-
 sponit. meritū at̄ est via z dispō ad b̄itudines.
 igr̄. ¶ Sc̄da ps p̄clōnis dicit q̄ nō merent̄ an-
 geli suā b̄itudinē per ministeria nobis ipsa. p3
 p̄mo: q̄ tūc nō ente hoie non eēt angelus bea-
 tus: q̄ nō mereret̄ quod accepit: sed hoc ē fal-
 sum: q̄ minus depēdent in sua beatitudine ab
 hoie q̄ vnus angelus ab alio z tamē vnus nō
 est b̄tus p̄ aliū. tum sc̄do. q̄ sequeret̄ q̄ gra eēt
 ex meritis: z ita nō eēt gra. p̄bat assumptū. da-
 ref. n. tunc angelo gl̄ia: q̄ p̄uideret b̄i vsurus
 ministerio: q̄d est falsus. tū tertio q̄ sequeretur
 q̄ status angelicus nō esset certus: q̄ posset du-
 rare mūdus longe lōgus q̄ faciet: z sp̄ angeli
 ministraret̄: z ita eoz b̄tudo auget̄. ¶ Et si
 dicat q̄ nobis ministrādo aliq̄d meret̄. ¶ Re-
 spondet q̄ merent̄ premiū accidentale: vt puta
 aliq̄d gaudiū: non premiū c̄ntiale cuiusmodi
 est dei visio z fruictio. ¶ Ex ista pte p̄clōnis p3
 q̄ defect maḡ sniaz in hac dist. vbi in fine dic̄
 q̄ opinio q̄ dicit q̄ in angelis prius fuit p̄miū
 z postea meritum nobis ministrādo plus sibi
 placet. tamē p3 o^m ex p̄clōne. vnde iste est loc^o
 p̄m^o in hoc sc̄do i q̄ a doctoib⁹ z maḡis nr̄is
 parisiētib⁹ maḡ nō tenet. Et tñ de sc̄do artic.

Quātum ad 3^m artic. sunt tres breues
 difficultates. ¶ P̄ria an pec-
 catū luciferi fuerit maximū eius p̄ctiū. dicēdū
 q̄ maximū p̄ctiū p̄t capi tripl̄r. p̄mo inceptio
 ner: sic supbia fuit in eo maximū p̄ctiū: q̄ pri-
 mum: ex quo alia secuta sunt. sc̄do d̄f maximū
 p̄ctiū irremissibilitate: z sic obstinatio est in eo
 maximū p̄ctiū. Tercio d̄f maximū p̄ctiū crimi-
 nis magnitudinē z sic in eo dei odium fuit maxi-
 mū p̄ctiū. ¶ Sc̄da difficultas. an oēs mīozes
 demones eq̄l̄iter elati sunt. Sicēdū q̄ nō: imo
 aliqui seruenti valde affectu aliqui minus cali-
 do vnde z pene eoz equales nō extiterunt per
 oia. vt patebit sequētī distōne. ¶ Tertia diffi-
 cultas. an vnico actu beati meruerūt suā beati-
 tudinē vel pluribus. dicēdū q̄ vno p̄ncipalit̄:
 dum. s. se submisit deo. dū aliq̄ se submittebāt
 diabolo. secundario aut̄ fuerūt aliq̄ actus vepu-

ta repugnātia malis angelis detestatio pecca-
 tū eoz: z aliq̄. ¶ Ex quo p3 ad q̄nē q̄. v3. auer-
 sio demonū fuit supbia z p̄sumata beatorū cō-
 uersio fuit merito p̄uicio.

Et tunc ad argumēta. ¶ Ad p̄mū iam
 patuit qualr supbia alio mō fuit
 maxi^m p̄ctiū: q̄ cap. alio^o obstinatio q̄ irrenu-
 sibile. alio mō odii d̄i: q̄ crimē maxi^m. ¶ Ad
 2^m. ad mīozē dico q̄ demones nō appetebāt
 simpl̄r subesse lucifero: q̄ tū oporteret si arg^o
 curreret: sed vt medio e^o sine meriti h̄rent b̄i-
 tudinē: z ita quodāmō dō nō subfessent. ¶ Ad
 3^m dicēdum in snia q̄ aliquoties vnus hō vno
 motu magno plus meret̄ q̄ centum alijs. Sic
 b̄ti angeli: q̄ toto conatu suo uersi sūt ad deū
 b̄itudinē in illo motu meruerūt: quā hō mult̄
 meretur nō eq̄ne intēs. Et sic p3 ad q̄nē.
 ¶ Ex p̄iti aut̄ distōne sicut de p̄cedētib⁹ mē-
 te maḡi tres capiunt̄ p̄clōnes. ¶ P̄ria p̄clō.
 b̄ti p̄ti deo p̄uertunt: sed mali fundit⁹ eo auer-
 tunt. Dicit p̄clō. q̄ boni sp̄s s̄ p̄uersi ad deū:
 z mali auersi ab eo. Et ponit a p̄n^o distictiois
 vsq̄ ibi. Si aut̄ q̄rit zc. ¶ Sc̄da p̄clō. Loope-
 rans gra angelis beas daf nō dānat̄ sua mali^o.
 dicit p̄clō. q̄ in p̄uersione b̄tōz p̄p̄geloz data ē
 eis cooperās gra sed nō malis p̄ suā maliciā.
 Et ponit ab illo loco. Si at̄ zc. vsq̄ ibi. Hic q̄-
 ri solet zc. ¶ Tertia p̄clō. datū p̄miū āgeli me-
 rent̄ p̄ ministerijs quo nos emulant. dicit p̄clō
 q̄ sc̄ti angeli merent̄ suā b̄itudines p̄ misteria
 nobis ipensa. Et ponit ab illo loco. Hic queri
 solet zc. vsq̄ ad finē distōnis. ¶ Seq̄ i textu.

Reterea sc̄ti q̄ quoniaz
 sicut zc. Hic si-
 gnaf sexta distō h^o sc̄di q̄ sic p̄ti-
 nuaf ad p̄cedētē. ¶ Hā post q̄
 in p̄cedētī distōne demonis mi-
 seri ostēsa est auersio. Hic i ista
 sexta ostēdit̄ eius de celo celeri
 casu descēso. Et diuidit̄ p̄is distō in tres ptes
 p̄ncipales. In p̄ma casus cōiter tāḡit veritas.
 In sc̄da ē sp̄alit̄ patēs labilitas. In tertia cla-
 ret subit̄ mota dubietas. p̄ma in p̄ncipio. se-
 cūda ibi. Inter q̄s vnus fuit zc. tertia ibi. So-
 let aut̄ queri vtz oēs zc. ¶ P̄ria pte indiuisa
 manēte: pars sc̄da in qua demo^o sp̄alit̄ declara-
 tur labilitas. in tres ptes diuidit̄. In p̄ma ostē-
 dit̄ locus empiricus vnde eūcā. In sc̄da locus
 aereus in quē deūcā. In tertia ordo tartareus
 plane exprimit̄. p̄ma in p̄ncipio. sc̄da ibi. Et tā-
 te supbie merito zc. tertia ibi. Et sicut iter bo-
 nos angelos zc. ¶ Et seq̄tur tertia particula
 .s. Solet aut̄ q̄ri zc. In qua claret subit̄l̄ mo-
 ta dubietas. Et ista diuidit̄ in tres ptes p̄ncipa-
 les. In p̄ma loci notaf vntas demonū mīno-
 rū. In sc̄da declarat̄ vbertas p̄ncipis maiorū.

3^a p̄clō
 p̄ ps
 clōnis.
 Cōfir^o
 2^a ps
 clōnis.
 Euasio
 R̄tio
 iproba.
 maḡi
 sniaz.
 3^a arti.
 p̄ dub.
 maxi^m
 pecca-
 tū cap̄
 tripl̄
 a^o dubi.
 3^a dub.

refolo
 qōnis
 Ad ar
 Ad p̄
 Ad q̄
 Ad p̄
 p̄clōne
 d̄ mēte
 maḡi
 p̄ p̄clō
 2^a p̄clō
 3^a p̄clō
 3^a p̄clō
 Text^o
 in
 diuisio

In tertia patet belliofitas nri z ipsor. p/ma in principio. scda ibi. De lucifero aut z. tertia ibi. Alijs qz q a scis zc. Et h e diul. zc.

Ar. 1. **Ar. 2.** **Ar. 3.** **Ar. 4.** **Ar. 5.** **Ar. 6.** **Ar. 7.** **Ar. 8.** **Ar. 9.** **Ar. 10.** **Ar. 11.** **Ar. 12.** **Ar. 13.** **Ar. 14.** **Ar. 15.** **Ar. 16.** **Ar. 17.** **Ar. 18.** **Ar. 19.** **Ar. 20.** **Ar. 21.** **Ar. 22.** **Ar. 23.** **Ar. 24.** **Ar. 25.** **Ar. 26.** **Ar. 27.** **Ar. 28.** **Ar. 29.** **Ar. 30.** **Ar. 31.** **Ar. 32.** **Ar. 33.** **Ar. 34.** **Ar. 35.** **Ar. 36.** **Ar. 37.** **Ar. 38.** **Ar. 39.** **Ar. 40.** **Ar. 41.** **Ar. 42.** **Ar. 43.** **Ar. 44.** **Ar. 45.** **Ar. 46.** **Ar. 47.** **Ar. 48.** **Ar. 49.** **Ar. 50.** **Ar. 51.** **Ar. 52.** **Ar. 53.** **Ar. 54.** **Ar. 55.** **Ar. 56.** **Ar. 57.** **Ar. 58.** **Ar. 59.** **Ar. 60.** **Ar. 61.** **Ar. 62.** **Ar. 63.** **Ar. 64.** **Ar. 65.** **Ar. 66.** **Ar. 67.** **Ar. 68.** **Ar. 69.** **Ar. 70.** **Ar. 71.** **Ar. 72.** **Ar. 73.** **Ar. 74.** **Ar. 75.** **Ar. 76.** **Ar. 77.** **Ar. 78.** **Ar. 79.** **Ar. 80.** **Ar. 81.** **Ar. 82.** **Ar. 83.** **Ar. 84.** **Ar. 85.** **Ar. 86.** **Ar. 87.** **Ar. 88.** **Ar. 89.** **Ar. 90.** **Ar. 91.** **Ar. 92.** **Ar. 93.** **Ar. 94.** **Ar. 95.** **Ar. 96.** **Ar. 97.** **Ar. 98.** **Ar. 99.** **Ar. 100.**

sus est i his q accidit pter intentione in agētibus a nā. s. fortuna In his q accidit pter itētionē in agētib' a pposito. Et notat doctor de uo. sui pmi disti. 4.6. q.3. q ista tria differūt. cā. casus. z occasio. Cā. n. e qm cātuz fm intētionē attingit sic dū ex intētiōe medicus curat infirmū. Casus vō est qm causans attingit qdē cātum z efficit qdāmō sed tū pter itētionē. sic dū sodiēdo qm inuenit thesaurū nō intēdēs illū re perire vel verius puer cū ser nascit digif quod nō intēdebat nā. Occasio vō nec p se attingit cātū nec itēdit. sicut dū qs ex vbo icōsulte alii cuius dicto alii irascit. ill. b. n. vba nec ē cā tre: nec ab alio pp hmoi iram dicebat: ita q cā ponit z itētionē z causalitatem. hz occasio negat vtrūq. In medio at ē casus negās intētionē z ponēs cālitatē. C' pncipaliter dī casus delectio a statu suo. Et isto' in pposito in angelis fuit triplex casus. pmo casus fuit a statu gfer fuerāt. n. ex. 4. dist. creati in gza quā peccando amiserūt i pmo pctō. Secūd' casus fuit a statu glorie qm p obstinationē i malo pfirmati sunt. Tertius fuit a celo empireo i locū aeris caliginosuz dū de celis veluti apostate expulsi sūt: z de his duobus vltimus casus dicitur. qm qd hoibus est mors: h ē casus demonib': hoc ē dictu. q sicut nō ē remissio post mortē hoientū in pctō mortali: sic nec demōi postq de celo cecidit. C' Sed q termin' est infernus. Solet at i infernus accipi triplr. pmo mō dī infernus oē qd est sub globo lunari iferi' a spera ignis loc' s. vbi sunt trāsmutationes gnationes rez z corū q corruptiones. hoc mō visi sunt accipere ifernū an riqi pbi qui posuerūt aias de celo descēdere z cē in corpib' veluti in carcērib': sicuti plato z pictagoras: z sic accipiunt nos oēs sumus in inferno: qz in continentia actiuozum z passiuozum: z sic accipitur illud ps. Ss. Erusti animam meam ex inferno inferiori. vt pimus locus huius inferni sit spera ignis. secūdus aer z qm maxime caliginosus vbi demōes habitāt. tertius terra in qua nos sumus. C' 2' dicitur infernus locus quidam subterraneus in quo p debito ade diuersimode tamen totum genus humanum tenebatur. Et diuiditur in sinuz patrum vbi erāt sancti patres. in purgatorū vbi erant aie purgande. in limbus vbi erant pueri pro solo peccato originali. Et damnationis locum vbi erant obstinati. Et de isto secūdo mō accipiendi infernum habetur Gene. 37. vbi inquit Jacob de Joseph filio suo. descendaz ad siltum meum lugēs in infernum. Tertium ē q nō intelligebat de inferno. i. de loco dānatoz. C' Tertio' dī infernus locus subterraneus solis dānatis deputatus. z sic ē quidā locus situs per diametē seu lineā rectaz sub terrestri

doctor duot'

3° pnci palr dē casus. triplex casus. 2° casus 3° casus

2° teri' ē ifern' q capif triplr. p'mō

inferni h3 qdru pūcē.

Ar. 1. Ar. 2. Ar. 3. Ar. 4. Ar. 5. Ar. 6. Ar. 7. Ar. 8. Ar. 9. Ar. 10. Ar. 11. Ar. 12. Ar. 13. Ar. 14. Ar. 15. Ar. 16. Ar. 17. Ar. 18. Ar. 19. Ar. 20. Ar. 21. Ar. 22. Ar. 23. Ar. 24. Ar. 25. Ar. 26. Ar. 27. Ar. 28. Ar. 29. Ar. 30. Ar. 31. Ar. 32. Ar. 33. Ar. 34. Ar. 35. Ar. 36. Ar. 37. Ar. 38. Ar. 39. Ar. 40. Ar. 41. Ar. 42. Ar. 43. Ar. 44. Ar. 45. Ar. 46. Ar. 47. Ar. 48. Ar. 49. Ar. 50. Ar. 51. Ar. 52. Ar. 53. Ar. 54. Ar. 55. Ar. 56. Ar. 57. Ar. 58. Ar. 59. Ar. 60. Ar. 61. Ar. 62. Ar. 63. Ar. 64. Ar. 65. Ar. 66. Ar. 67. Ar. 68. Ar. 69. Ar. 70. Ar. 71. Ar. 72. Ar. 73. Ar. 74. Ar. 75. Ar. 76. Ar. 77. Ar. 78. Ar. 79. Ar. 80. Ar. 81. Ar. 82. Ar. 83. Ar. 84. Ar. 85. Ar. 86. Ar. 87. Ar. 88. Ar. 89. Ar. 90. Ar. 91. Ar. 92. Ar. 93. Ar. 94. Ar. 95. Ar. 96. Ar. 97. Ar. 98. Ar. 99. Ar. 100.

paradiso recte in centro terre seu medio: vt pa
tebit dist. 17. Et de isto scriptum est. qz in inferno
nulla est redemptio. **T**ertio terminus est motus.
vnde Arist. in 3. physicorum. motus diffinitus di
cit. **M**otus est actus entis in pot^o hz qz huiusmo
di. In qua diffone dicit tria. pmo dicit qz mo
tus est actus. et in hoc inuit qz habz modum forme
no ma. Secdo dicit qz est actus entis. et in hoc
differt pprie a creatione que exit simpli de no
esse ad esse non sic motus. supponit. n. sui subiti
actu. Tertio dicit entis in potetia. et fm qd hu
iusmodi. et pz ex eo qd dicit entis in po qz illa q
penit^o sunt in actu non mouent: cuiusmodi est
de^o: et ex eo vno qd dicit in qm hmoi inuit qz
lz aliqd sit in potetia: no tm dicit moueri nisi hz il
lam potentia aliqd acqras. vnde notadu vltra
qz motus dicitur triplici motus habet^o: motus p^otinu^o
et motus huic et illi vnus. motus subitus dicitur mu
tatio subita qz fit in istati. vnde ipropie partici
pat nome motus nisi ex vsu loquentium: ita qz ex
parte mobilis sit mutatus esse ex parte motus
sit mutatio subita: et ex parte temporis ipsum
nunc. Secdo dicitur motus p^otinuus fluxus. s. partis
post partes seu in loco seu in forma. et hz ex. 4.
physi. ac. 6. motus p^otinuitate sua ex magnitudi
nerant mobilis: aut magnitudis sup quam fit
motus veluti tps ex motu et magnitudine. **M**o
tus autem in comuni intelligit ratio motus mo
tui subito et p^otinuo pueniens: aut vniuoce aut
equo. Et tm de pmo articulo.

1° arti.

Quantum ad 2^m artic. sunt tres p^ol^o
nes. **P**rima est de expulsi^o
demoni de celis. Secda de loco in que sunt ex
pulsu. Tertia de ordine plationis que non hnt.

2° p^ol^o

Prima est hec. Lucifer p^omarij ordiis cum an
gelis de qlibet ordine apostatis motu p^otinuo
de celo expulsus est empireo. **P**rima pars
dicit qz lucifer qui fuit expulsus de celo empi
reo fuit de pmo ordine. pbat. p^octm. n. luciferi
fuit maximu iter p^octam angelorum oium. imo et
oium creaturar. Sed tanto est mai^o vitiu q^o
in nobilitate na. igr fuit nature nobilissime. et p
p^octis de ordine seraphico. **E**t p^ofirmat ro tri
plici aucte. **P**rima est iob. 40. vbi loques de
veemoth qz dicitur lucifer dicit. Ipse est p^oncipium
viaz del. hoc neqz itelligi de prioritate t^opis: qz
oēs simul sunt p^octi. igr itelligitur de priorita
te p^ofectionis. Secda est gregorij. 31. moralium
tractatus illud Ezech. 28. Tu cherub extensus
et p^octens dicit: qz p^oparatione claritas sue ce
teroz claritate obumbrasse credidit: id ipse exte
sus et p^octens perhibet. Tertia est magroz no
stroz hoc coiter opinantiu. **E**t si obijctat qz
ex quo ita erat nature nobilis: et cum hoc i gra
fuerat p^octus vsu verisimili qz deus cum sup alios
custodiabat et diligebat: et per p^octis si ita fuisset

3° fir^o

Arg^m

nobilis no peccasset. **R**ndet doct. venotus
hulus dist. ar. l. q. i. qz in hoc relucet maxie dei
iustitia qui intm odit p^octm qz p vno malo mo
tu animi aut p aliqd mala in paruo tpe voluta
te suu supmū angelū que itense diligebat sine
vlla spe venie carceret^o deputant p^octus. val
de quippe magnū mōstruz ē nobis miseris ho
minib^o qz lucifer tātū angelū z Adā hoies p^o
mariz: quos ambos sua p^oba manu fecerat: sic
dānaret vt lucifer nūqz resurgere: z p^octm ade
vsqz in finē seculi in suis posteris puniret: vt di
scam^o qz est horredū icidere in manus dei vni
tis. **E**t Sed diceret quis. qz iste lucifer fuit d^o
dine cherubin: qz scriptū ē d^o Ezec. 28. Tu
cherub extensus. **R**ndit san. Tho. z bene hu
ius di. q. i. qz hz veritate fuit de ordine seraphi.
d^o tm h cherub: qz supiores angeli capiti bene
noia iferioz sicut hnt p^ofectiones vt patebit di
stin. 9. z cā hui^o est. Seraphin. n. interpretat
incendēs. nō. n. peccatū vt caritate icellus. **C**he
rubin at interpretatur effusio scie. z qz fm ap^oct.
chop. 8. Scia inflat caritas edificat: meli^o ex
p^omi lucifer peccās sub noie cherubin qz sera
phin. **E**t Sz scda ps p^octōnis dicit. qz de quoli
bet ordie angeloz aliqui sunt expulsi. h^o persua
det sic. **D**ēs angeli respectu hoium sunt admi
nistratoz spūs. qz vt mutuo sit caritas exhibi^o
repat homo ruinā angelicā. z per p^octis de quo
libet ordie aliquis angelus ruit. vnde Grego.
in omē. penth. dicit qz ad omnes ordies ange
loz aliqui hoies sunt assumpti. vnde ista est ex
pressa snia Hugonis de san. victoz expresse po
nētis de quolibet ordie aliqz cecidisse. **E**t
si obijctat: qz apostolus vbi loquit de hmoi de
monibus: bene noiat p^oncipales et potestates z
ceteros quinos ordines. de quib^o ista: nunqz tm
noiat thronos aut seraphin. ergo vs qz de illis
ordinibus nullus ceciderit. **R**ndēdū. qz qz
seraphin interpretat incendium caritat. z thron^o
d^o locus vbi sedet d^os. idē lz de his duobus ordi
nibus aliqui ceciderūt: no tm expumunt nomi
ne thronoz: aut seraphin: qz significat sanctita
tem. **E**t Tertia ps p^octōnis dicit. qz iste casus a
celo empireo fuit motu p^otinuo hoc ostēdo sup
posito: sicut est valde verisimile qz in casu isto
non fuerit in nā eoz factus aliquod miraculu
sed qz ceciderunt fm quod exigebat p^octm i ta
li nā. Tunc arguo sic. si in hoc defensus no fue
rit motus p^otinuus h^o maxie d^oz demō est sim
plex spūs et indiuisibilis: et indiuisibile nequit mo
ueri p^otinuo motu. ex. 6. phy. coz. Sed h^o est fal
sum. igr. maior est clara de se. Sz minor decla
rat. capio vnam s^operā rotidā iuxta mētē doc.
sub. huius sedē disti. 2. q. 9. z moueat sup pla^o
mū: et tm describet motu suo lineā nec illā opoz

R^o
cu^o
1° p^octi^o
E^og^o
r^o
Arg^o
R^o
3° p^octi^o
m^o

rebit pponi ex punctis: ita moueret vnus pū
ctus si p se cēt. Huius arg^o doc. sub. valde rīdef
tripli. ¶ Primi dicit q^o in nā nihil ē spiciū hī
p^o deficiūt. qz celi ē simplr spiciū. scdo dato q^o nī
fit fiat a deo ex q^o nō repugnat z curret argu^m.
¶ Scdi dicit q^o linea plana tāgit sperā nō in
puncto solū s; i pte lineæ: s; hoc ē falluz: qz tūc
linea recta cēt curua. pbat. q̄libet nēpe p se spe
re ē curua: z p p̄is q̄libet sibi cōmēsuratū erit
curuū. ¶ Tertij dicit q^o mouet p acciūs: z iō nī
est ad ppositū de motu p se p̄tinuo. Dicedū q^o
s; moueat p acciūs sicut ps i toto: tū ita descri
bit lineā ac si cēt p se. s; ita itelligat: sicut Aris
loquit de cubo. i. 4. p̄p̄coz. sperā eē in vacuo
z lineā sibi suppositā sine q̄ncuz: sup̄ficie tunc
spera soluz tāget punctum i lineā: z nī moueri
poterit si sit possibilis mot^o in vacuo. de q^o for
san dist. 10. ¶ Moto tū pp̄ intēctōe p̄hi in. 6.
p̄p̄coz. q^o motuz fore p̄tinuuz p̄t itelligi tripli
citer. aut solū a pte mobilis sicuti si imagināre
tur soluz punctū suppositū sup quē vnū mone
ret corp^o: cēt i motu p̄tinuuz nō rōne eius sup
quā fit mot^o: sed rōne mobilis. scdo a pte ei^o sup
quā fit motus z nō a pte mobilis: sicuti si p̄ict^o
sup magnitudinē moueret. v̄l angeluz q̄ ē in
diuisibilis tunc motus cēt p̄tinuus a pte ei^o su
per quā fit mot^o: s; nō a pte mobilis. ¶ Tertio a
p̄te v̄triusq; s; t. a mobilis q̄ ei^o sup quā fit mot^o.
z isto mō loq̄tur p̄hs de motu p̄tinuo p totum
lib. p̄p̄coz. z vadunt ad hoc sue rōnes z nō vl
tra. vt p̄s spiciēt. Et si q̄raf v̄tz iste mot^o mul
tū durauit. ddm q^o valde modicuz. v̄n̄ fuit iste
descēsus q̄si t̄p̄o impceptibile. Et hoc inuit sal
uator q̄n̄ dic̄ L. uc. 10. videbā sathanā quasi sul
gur de celo cadētē. ¶ S; surgit dubiū. an po
tuerit venire ad locū sibi deputatum nō p̄tran
seūdo me^o: sicut sūt celi octo z spera ignis. z p̄s
supior aeris. ddm q^o potuit de p̄o absoluta dei
veluti mō appet in coꝛpe xpi quā fit p̄hs hostie
nō p̄trāseūdo me^o: vt patebit i q̄rto. N̄n̄ de p̄o
sua nō potuit: cū hēat porētā limitaram: z ad
huc p̄ p̄ctnū ipeditā. z limitata executiua p̄o p̄
us agit i mediū q̄ extremū. dixi executiua pp̄
intellectiua z volutiua: qz possū itelligere z vel
le extrema nō itelligēdo aut volēdo mediū si
cuti velle z itelligere romā: z p̄isus: nihil itelli
gēdo aut volēdo de medijs ciuitatib^o. ¶ Ex
ista pte p̄clōnis p̄ defect^o sc̄ti tho^o i p̄mo scri
pti. dist. 37. pte. 2. arti. 2. ponētis solum angeluz
moueri motu vicissitudinis: qz videre nō potu
it q̄liter iduisibile moueat motu p̄tinuo. p̄s o^m
ex p̄clōne. ¶ Et si q̄raf v̄tz oēs s̄l̄ ceciderunt.
ddm q^o sic. s; prius peccauerit lucifer q̄ aliū z
tunc demōstrauerit p̄ceptuz suum alijs. z mali
ei p̄senferint. L. tect dicat tho. q. 2. hu^o dist. q^o in
codē instāti lucifer peccauit: z ōsēdit p̄ceptuz

suuz alijs: z ipsi peccauerūt. tū oēs mali simul
obstinati sunt z de celo expulsi sunt iperio dei:
z forsan michaele z alijs angelis obsequētib^o
vt quodāmo inuere v̄l Apoc. 12. c. ¶ Secūda
p̄clōnis ē de loco in quē expulsi sunt demones:
z est hec. sic demones in aerē detrusi sunt cali
ginis vt sp̄ ignis tormēta patiant. ¶ Pr̄ia p̄s
dicit. q^o demones fuerūt expulsi in aerē caligi
nosum. ¶ Pr̄o declaratiōe h^o notādū. q^o tria
sunt intersticia aeris. vt trahi potest aliq̄līe ex
p̄mo martiā de nuḡt̄is philologie z mercurij
Pr̄mū intersticiū dicat sup̄ius z ē valde clarū
pp̄ p̄p̄inuitatē ad ignē z cetera celi lumia z
distantiā a terra. z in isto gnāntur comete z co
lūne z ros. s; quosdā. 3^m intersticiū aeris est
prope nos vbi habitam^o. In me^o autē est sc̄d^o
intersticiū z dī caliginosuz: qz vapores elemen
ti a terra virtute solis illuc eleuant z p̄uertunt
in viciosa pluuia grandinē z ceteras tempestā
tes: iō sp̄ est obscurum. ¶ Tūc pbat illa p̄s cō
clōnis. iusticia dei z ei^o sapia hoc exigit vt q̄li
bet res ibi sit vbi de ea meli^o bonū venit. Sed
sic est de demonib^o in isto aere caliginoso posi
tis. pbat. qz nos exercent p̄tationes varias.
Et hoc ē qd̄ dicit Aug. nūq̄ dēs quos p̄sciebat
futuros eē magno fecisset nisi pariter noscet q̄
bus bonoz v̄sib^o accōmōdaret. iō nō s̄t dānat
in inferno subterraneo vsq; in finē iudicij cōiter
loquēdo. v̄tz tū aliq̄ sint ligati z detrusi in infer
nū vt ad nos nō ascēdāt dicit doc. deuo. h^o dist.
arti. 2. q. 1. se nescire. v̄tz est tū inq̄t q^o hi q^o no
bis cū habitāt v̄sib^o sūt a viris sc̄tis circa nos vo
litare in magno nūero ad mōz muscar. Et iun
git. Credo ēt inq̄t q^o aliq̄tēs descēdit in infer
nū ad torquēdū aias s; q^o h̄nt maledictionis
disposita officia. ¶ Et si dicat q^o demoni debe
tur infern^o cū sit p̄ctōz obstinatus sicuti z malis
hoib^o. Ddm q^o demō p̄t p̄siderari tripl̄. Pr̄i
mo s; nāe sue statū: z sic debet ei p̄o loco ce
lū empirēū. scdo s; sūū p̄ctnū. z sic debet sibi p
loco infern^o subterraneū. aut tertio rōne nostri
exercitij. z sic debetur iste locus caliginis q̄ est
valde p̄pe nos ad tria miliaria s; quēdā p̄hi
losophuz. Et v̄z capi miliare vel ad mōz syrie:
z tūc a terra vsq; ad locū illū erit leuca cum di
mi^o qz miliare in syria facit dimidiā leuca: vt
tāgit a magro Nicolao de lyra sup̄ ysaiam. vel
capiat ad modū ytalie: z sic erit solū leuca frā
cie: qz tria miliaria illic leuca faciūt. nō ad mo
dū teutonie seu alemanie vbi miliare q̄si quoz
leucas facit. modicū plus vel minus. z sic dō lo
co illo cito ad nos veniunt. ¶ Sc̄ba p̄s dic̄ q^o
semp̄ portāt secum infernale ignis suppliciu.
pbat a s̄l̄i. angeli. n. boni s; nobis ministrēt nō
tū sunt sine suo p̄mo: quin sp̄ videant deuz. er
go a s̄l̄i mali angeli s; nos exercent habēt tū

doc. 16.
Rho
Dotti
fore p̄ti
nuuz p̄t
itelligi
tripli
pan
clōis
Dego
ine.
Arg^o
Dubiū
Rho
pan
clōis
Dubiū

2^a p̄clō
Rho
pbat
pbat
euaio.
2^a p̄o
clōis.

Cōfir sp qd meruerunt. **C** Cōfirmat. qz grauius ē d eōi cursu pctn̄i angelicū q̄ humanum. Sz hō cū morit̄ imediate vadit ad ifernū z ē i igne p̄ pctuo. z p̄ p̄is demōēs lz p̄mitant̄ h̄ sup̄i pp̄ nos hitare tñ cū pena ignis. Et h̄ ē q̄ dic̄ Be da q̄ sicut febricitās h̄z p̄ fecū febrēs v̄bicūq̄ vadat: sic mali angeli ifernale supplicū. De h̄

3° p̄clō. **C** Tertia p̄clō ē de platiōe quā mō h̄nt: z ē bec. sic demones ordiant̄ vt ad iut cē p̄ferant. **C** P̄tia ps dicit q̄ demōēs sūt ordiati. p̄bat: i vniuerso m̄b̄i relinquit̄ iordiati: h̄ demōēs nō desūt vniuerso: vñ lz pctn̄i coz̄ p̄ uet de se modū sp̄z z ordinē tñ i ordinē alium relabunt. **C** Et si obicit̄: qz h̄z Bugonem de san. victore oēs i eādē maliciā p̄senferūt. z vñ ordinē p̄uer societat̄ effecerūt z ita nō ordi nant̄ cū inter eos vnicus sit ordo z peruersus.

R̄io **C** R̄ides q̄ angeli sūt i triplici statu: seu p̄nt̄ p̄i derari glorie: nāe iustitute: z nāe lapsē. Quantū ad statū glorie ē pondē: i angelis ordo p̄fect̄ q̄lis ē i beatis. quātū ad statū nāe iustitute ē or do: lz tñ i p̄fectus z hic ē i bonis z malis angelis tñ m̄stipharie i malis p̄ pctn̄i deturpat̄. Quā tñ ad statū nāe lapsē ē i eis ordo p̄uersus z im perfectus h̄z qd̄ qd̄a magis: qd̄a min⁹ peccare rūt: z his duob⁹ vltimis ē ordo m̄ltiplex i ma lis angelis. **C** Scda ps dic̄. q̄ platio ē inter de monca. p̄bat aucte magis i lra. vñ **Matth. 25.**

Ite male. in igne eter. q̄ parat̄ ē diabolo. z an gelis et⁹. vñ recte isti demōēs p̄parant̄ simijs. Simia ap̄pe hoc facit qd̄ fieri videt: sic qz isti demōēs sciūt curiā celestē p̄ncipat̄ z p̄nci pes disp̄sar: simez at z platos sibi p̄stiuunt. z sicut i bonis sp̄ melior p̄ficiat̄ sic iter ipsos pessimus ē coz̄ p̄lat̄ z vocat̄ rex sup̄bie. iob penul timo. Tū rursus: qz colluctat̄ aduersus genus humanū: iō vt meli⁹ p̄ualeat̄ eligūt sibi platus cui obediāt: qz sciūt q̄ regnū i seip̄s diuisuz d̄so labit. vñ lz simplr̄ sint diuisi. qz p̄uer. 12. scribit̄ q̄ sp̄ iter sup̄bos iurgios sūt. tñ pp̄ istā p̄iunctionēz vniunt̄ vt. s. h̄eant̄ victoriā h̄ nos: sicut herodes z pilat⁹ i mortē iesu. Et tñ de. 2. articulo.

3° ps 2° clōis. **C** ad 3° arti. sunt tres breues difficultates. **C** P̄tia ē q̄s hoium replet locū luciferi i celo empireo. visio ostēta cui denoto hōi dicit̄ q̄ bt̄is Joānes ba ptista q̄ iter natos multex nō surrexit maior. te ste chulico. qz bt̄a dei genitrix s̄ choros ē exal tata āgelico. **C** Scda diff. vtz demōēs i acre illo caliginoso aliq̄s moueāt tēpestates. Dicit̄ q̄ sic multas z marie p̄z tpe tonitruū vbi qd̄az mira sūt i edificijs: aut domoz: aut ecclesiāz: q̄ rū rō nō posset regiri nālis. **C** Tertia diffic. an in demōib⁹ sint diuersi p̄ncipat̄. dicit̄ maḡ q̄ sic. vñ ad min⁹ sūt septē p̄ncipes gnāles iuxta septē pctā mortalia z hoz̄ p̄ncipū lucifer̄ ē iga

3° arti. **3° dub.** **q̄s tenz locū lu ciferi.** **3° du.** **3° dubi.**

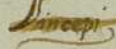
Quantum

ad 3° arti. sunt tres breues difficultates. **C** P̄tia ē q̄s hoium replet locū luciferi i celo empireo. visio ostēta cui denoto hōi dicit̄ q̄ bt̄is Joānes ba ptista q̄ iter natos multex nō surrexit maior. te ste chulico. qz bt̄a dei genitrix s̄ choros ē exal tata āgelico. **C** Scda diff. vtz demōēs i acre illo caliginoso aliq̄s moueāt tēpestates. Dicit̄ q̄ sic multas z marie p̄z tpe tonitruū vbi qd̄az mira sūt i edificijs: aut domoz: aut ecclesiāz: q̄ rū rō nō posset regiri nālis. **C** Tertia diffic. an in demōib⁹ sint diuersi p̄ncipat̄. dicit̄ maḡ q̄ sic. vñ ad min⁹ sūt septē p̄ncipes gnāles iuxta septē pctā mortalia z hoz̄ p̄ncipū lucifer̄ ē iga

tor. Et tñ de tertio arti. **C** Ex q̄ p̄z ad q̄nēz q̄. v3. diabolus casu suo motu p̄tinuo d̄ celo ce ciderit empireo i ifernū. capiēdo ifernū p̄mo nō febo: aut tertio.

Tunc ad argumenta. **C** Ad p̄mū nega tur maior. ad p̄mū p̄bationē. s. anctē phi. **D**dm q̄ itelligit de motu p̄tinuo di uisibili: z rōne mobilis z et⁹ sup̄ qd̄ sit motus. Et qd̄ febo d̄i q̄. o3 mobile p̄trāsire p̄t⁹ minus eo q̄ sibi eq̄le. coz̄ mō soluf. s. q̄n̄ d̄uisibile mouet. Et qd̄ tertio dic̄. q̄ trāsiret ifinita actus: qz sūt i magnitudine sup̄ quā sit mor⁹ p̄icta ifi nita. **D**dm q̄ angelus lz sit iduisibilis nō tñ ac cipit ipsa p̄icta i p̄tinuo vt sunt actus: lz vt sunt po⁹: qz i mouēdo h̄z motū p̄tinuo oēs arg⁹ non p̄cludit. **C** Ad 2° **D**dm q̄ oēs ceciderūt in In fernū p̄mo mō sup̄tū. si illo acre zc. Sz qd̄ po stea addit q̄ hoies dānati imediate vadūt ad ifernū tertū. q̄ z demones. Dico q̄ nō ē h̄ile: qz demōēs reliquunt̄ h̄ ad infz exercitū vq̄z ad fi nē mūdē: hoc at nō ē offiū hoīuz: lz aliq̄ aliquo tēs appareāt. **C** Ad 3° **D**dm q̄ de facto sūt i loco mō. tñ arg⁹ nō p̄cludit: solū ap̄pe simplr̄ in nā itelleuali sūt duo loca. loc⁹ bonoz vlti mus h̄ ē celū. loc⁹ maloz vltim⁹ hic ē ifernus disp̄satiue tñ ap̄d nos manēt. Et sic p̄z ad qd̄ nē. **C** Ex p̄nt̄ at̄ vlti. sicut de p̄cedētib⁹ d̄ mē te magis tres capiunt̄ p̄clōnes. **C** P̄tia de ce li gaudijs lucifer̄ pellit̄ cū suis socijs et carcere tradit̄. Dicit̄ p̄clō. q̄ lucifer̄ z sui socij ē expul sus de celo z posit⁹ in carcere aeris caliginosi. Et icipit a p̄ncipio d̄stōnis vq̄z huc. Et sicut i ter bonos angelos. **C** Scda p̄clō. p̄ueri ip̄s platiōe ex auerfiōe nō carēt fundit⁹. Dicit̄ cō clō. q̄ demōēs h̄nt iter se platuraz. Et deducit̄ ab illo loco. Et sicut iter zc. vq̄z ibi. Solet̄ aut̄ queri. **C** Tertia p̄clō. sic malos vxātes nobis pliant̄ q̄ mō vicētes a nobis vincunt̄. dicit̄ cō clō. q̄ diuersimode demōēs torquentes dāna tos nos vincūt z vincunt̄ a nobis. Et icipit ab illo loco. Solet̄ at̄ q̄ri. vq̄z ad finem d̄stōnis.

Apra dicit̄ ē q̄ angeli zc. **C** h̄ scdi q̄ sic p̄tinuat̄ ad p̄cedētes **C** Ad post̄ q̄ p̄cedētī d̄stōne oīsa ē casu celeri d̄monia veloz descēso. Nūc oñdit̄ mali lucife ri obstinatio. Et diuidit̄ i tres p̄ tes p̄ncipales. In p̄ma bonoz atq̄ maloz po nit̄ p̄firmatio. In scda p̄ obstinationē d̄monā sup̄boz denotat̄ p̄ditio. In tertia i hoies hoz̄ declarat̄ platio. p̄ma in p̄ncipio. scda ibi. Et lz mali angeli zc. tertia ibi. dist. 8. Solet̄ et̄ in qd̄ ne versari zc. **C** P̄tia rursus p̄tacula in q̄ de monū bonoz z maloz ponit̄ p̄firmatio. in tres p̄tes diuidit̄. In p̄ma oñdit̄ q̄ boni i glia. mali

in malicia plane phirmaf. In 2° oñdit q in ce
 li curia libera arbitria 7 malis seruant. In ter
 tia oñdit q plena gra seu neqtia inobilitant.
 pma i principio. scda ibi. S3 cū nec boni 7c. ter
 tia ibi. q ergo Hicro. ait 7c. Et tunc sequit
 illa particula. Et lz ageli mali 7c. In q demo
 nū supboz denotaf p dñtio: 2 diuidit i tres par
 tes. In pma tangit demonis sola cognitua.
 In scda elus expumif vis operatiua. In tertia
 multum stringit in executiua. prima in pinci
 pio. scda ibi. Quoz scia atqz vltute. Tertia ibi.
 Illud quoz sciēdus est 7c. Et h ē dñtio 7c.

**An demonis operatis miracula sic
 sit crimē irremissibile**
 vt bene opari nō liceat. Et arguit q nō tri
 plici medio. Et p̄tio sic. Intellect⁹ angelic⁹
 demonuz p̄ multa vera intelligere. ergo 2 ei⁹
 voluntas multa bona velle 7 executiua opari.
 añs p̄z aucte p̄sidozi in li. de summo bono. pua
 ricatores angeli ēt sanctitate dimiffa sensuz an
 gelice nāe nō amiserunt. S3 p̄bas p̄ntia. tū ex
 illo vbo phi. 2. p̄hycoz. 7 septimo ethi. sicut p̄n
 cipitū in spectabilib⁹ sic finis in moralib⁹. tū qz
 tertio ethi. scribit deñ pictacti vni⁹ septem sapi
 entium. ois mal⁹ ignorans. ergo nō est volun
 tas mala sine errore intellect⁹. Et scdo af sic.
 diabolus h3 imaginē dei. ergo p̄t bonuz velle:
 7 p̄ñs opari. añs. p̄bas. teste. n. Diony. quar
 to de diu. no. nālita remāserunt integra in de
 monib⁹. sunt. n. p̄ nām ymago dei. in intellectu
 memoria 7 voluntate. S3 p̄bas 2ª per illud au
 gu. 14. de ciuit. dei. c. 8. eo. n. t̄p̄o aia dei ymago
 est q capax 7 particeps ei⁹ ēē p̄. capax in itel
 lectu. particeps in voluntate. 7 p̄ñs bono vel
 le. Et Tertio arguit sic. Si demon nō possit bñ
 opari: nō sp̄ male. ergo crescit sp̄ eius malicia
 7 euz nulluz maluz remaneat ipunitum adhuc
 eēt in via merēdi 7 demerēdi: qd est 3ª Dama.
 dicētē qd ē hoib⁹ mors. hoc est demonibus ca
 sus. Et phirmaf: q si mali possent demereri a si
 mili. 7 boni mererit: 7 per p̄sequens esset icerta
 bonozum felicitas.

In oppositum arguit aucte glo. sup
 per verbo illo p̄me
 ehozi. Que p̄uentio xp̄i ad belial. in d̄t. Sic
 xp̄s oia bene facit: ita diabol⁹ oia male. Itē su
 per illo vbo. 1. 3oh. 3. diabol⁹ ab initio peccat.
 glo. Ab initio sine creatiōis incipientia peccat
 p̄tine vsqz in p̄sens.

In ista questione parifomiter ad alias sūt
 tres articuli declarandi.

Quo ad primum arti. terminat sunt mira
 culum. crimē irremissibile. 7 be
 ne operari. Et p̄mus ergo termin⁹ est mira
 culū. vñ miraculū fm̄ d̄tri Aug. in li. 8. vtilita
 te credēdi est aliqd arduuz 7 isolitus sup̄ sp̄em

7 facultatē admirāf. vbi tria dicit. p̄mo q mi
 raculum ē arduum. de his est. n. miraculum q
 nā tūc facere neqz. aut arduū d̄ respectu ope
 rātis illud. s. dei: 7 maxie qñ est vep̄ miraculū.
 scdo dicit isolitūm idest 3ª cōem cursum nāe: si
 cut ē illuminatio ceci. nō. n. d̄f miraculū info
 lituz: qz raro fiat. tunc. n. eclipsia solis vel lune
 eēt miraculū: qz raro fit: s3 qz 3ª cursum nāe solt
 tū: sicut patuit i ex⁹: qz a p̄uatiōe ad habitum p̄
 nām impossibilia ē regressus. Tertio dicit q mi
 raculū d3 cē sup̄ sp̄e 7 facultatē admirātis. Et
 differūt hic sp̄es 7 facultas vt sit sensus q ad
 mirans h̄mōi miraculū nec h̄eat sp̄e posse tale
 opari nec facultatē tale opandi. Et Notō vlti
 rius q miraculoz tria sūt gnā fm̄ Aug. in libe
 83. qōnuz. p̄ma sunt p̄ publica iusticiā: 7 ista si
 que sunt per ip̄erationē viroz deuotoz in q
 bus vere habitat publica iusticia. idest dō per
 ḡfam. Secunda sunt p̄ signa publice iusticie.
 7 ista sunt miracula maloz hoium: in quib⁹ lz
 non regnet per ḡfuz publica iusticia. ipsi tū eā
 inuocant 7 ob sui nois reuerētia deus p̄desen
 dit. sicut d̄f Math. 7. dñe i noie tuo demonia
 eiecimus 7c. Et dicit eis. Amen dico vobis ne
 scio vos. Ter⁹ miracula sunt p̄ priuatos p̄ct⁹.
 7 ista vocant miracula demonum qz sciūt pua
 tas rez proprietates seu p̄ctuz. 7 applicant ad
 inuicē. 7 inde orit effectus. Et Notat tamen fan
 tho. 7 bene hui⁹ disti. arti. 3. q. 1. q ista miracu
 la demonum a p̄mis duob⁹ generib⁹ miracu
 loz d̄nt tripliciter. p̄mo rōne operātis. qz in
 p̄mis operans est sanctissimus. s. deus. in ter
 tio operans est iniquissimus. s. dyabolus. secū
 da d̄tia est qz semper dei miracula sunt ad ma
 gnā ecclie vtilitatē: vt p̄ta: aut fidē augēdā
 aut infirmoz salutem. Sed demonum mira
 cula sunt ad solā vanitatē 7 curiositatē vt vo
 litare p̄ aera. 7 sic de alijs. 7 ista d̄tia tangit in
 itinera⁹ clementis inter miracula simōis petri
 7 simonis magi. Tertia d̄tia est: qz diuina mi
 racula sp̄ in optimuz sine ordinant de se ad mi
 nus ad laudem dei ex intentionē. Ad miracula d̄o
 demonis ex intentione sunt ad fraudez. sicut i
 signis mendacibus: qz. s. fallere intendit. Et
 differunt ista tria. Signum. p̄digium. 7 mira
 culum. Signum q̄ppe d̄f paruum miraculuz.
 sicut p̄uerio ygaz in serpēte. p̄digiu 7
 ro d̄i magnuz miraculum sicut i suscitatio mor
 tui. iō d̄f p̄digium q̄si procul a digito. Adira
 culuz d̄o cōe 7 signo 7 p̄digio. Et scdoz termi
 nus ē crimē irremissibile. vñ p̄mo noto q ista
 tria differunt. p̄ctū. culpa. 7 crimen. p̄ctū. n.
 loquēdo eōter solū notat vicū nō deformati
 tem nisi p̄bas. vñ 7 p̄hs scdo p̄hcoz noiat. pec
 cata in rez naturis. vñ gnāf p̄ctū idem est qz

Diff⁹
 mirac⁹
 tria sūt
 gnā ml
 racloz.
 3ª mira
 cula.
 miracu
 la d̄mo
 nū d̄nt
 a mira
 cul alijs
 tripl⁹
 signū. p̄
 digiū 7
 mirac⁹
 2ª term⁹
 ē crimē
 irremis
 sibile
 p̄ctū: n.
 culpa 7
 crimen
 d̄nt

efol
 ad m
 ad p
 ad p
 Ar. 1.
 Ar. 2.
 Ar. 3.
 in op⁹
 De arti
 culat.
 p̄ arti.
 p̄ teri⁹
 ē mira
 culū.

defectus. Culpa at sup vitu seu pctn addit d-
 fornicatē: aut venalē: aut mortalē: aut origi-
 nālē. Crimen at addit culpe magnitudinē. r in-
 de est q apls cum descripsit thimoteo episco-
 pi modum. Ad dic oz episcopum sine pctō cē:
 aut culpa. sed diē sine crimine eē: q pma duo
 nō possum de eōi euitare. s; tertū euz adiuto-
 rio di. **¶** Ultra noto q irremissibile d; triplr.
 vno p; uatē: r sic qdls pctn mortale d; ir-
 missibile: q; qdls negat r puat grāz p quam re-
 mittit pctn. Secdo d; pctn irremissibile q; cū
 mag^o remittit difficultate. hoc mō pctn i spū
 scū d; irremissibile: q; magna valde vt remit-
 tat reqrit p;ritio. Tertio d; irremissibile p;tra-
 rit: q; sē in statu opposito illi in q sit remissio.
 hoc mō pctn dānatoz hoim r angeloz d; ir-
 remissibile. r sic capif in qōne. **¶** Tertio termi-
 est bene opari. vñ notat doc. sub. hac dist. solu-
 tione pncipali. articulo pmo. q bene opari so-
 let capi triplr vltra bonitatē nāclm. s. in gene-
 re. in modis. r meritoz. Bene opari in ge-
 nere est qñ act^o cadit supra debitam māz sicut
 est dare elemosynā paup. dare est actus: paup
 est debita mā. bonus at ex circumstantia est qñ
 cū bonitate in gñe pcurrit circumstātie morales
 sicuti dare elemosynā paup pp debitum sinez
 loco r tpe oportunis. r sic de alijs. bonum aut
 meritozium seu bene opari ex merito addit q
 actus ille creat de fornace caritatis. ita q se ha-
 bēt fm sub r supra q; bene opari meritozie in-
 cludit bene opari ex circumstantia: r bene opera-
 ri ex circumstātia bene opari ex genere.

2° arti. **Quantum** ad 2^m artic. sē tres pōlōnes:
 pma est de irremissibilitate
 peccati diabolici. scda de ei^o mala opatiōe. ter-
 tia de miraculis ei^o. **¶** Pria ē hec. Sic crimē
 diabolicū extat irremissibile vt ad remissi^m nā
 le li^m hēat arbitriuz. Pria pars dicit. q pctnū
 demonū ē irremissibile. pba. eadē est rō puer-
 sōis bonoz āgeloz r auersōis maloz. s; boni
 angeli p^o plenā puerisōnē ple^o i bono sūt p;fir-
 mati. q r mali p^o plenā auersōnē penitus sūt
 obstinati. vñ ang. i li. de fide ad petrū. Sic crea-
 uit ds āgelos vt q vellēt p;petuo boni eēt: r q
 nollēt nūq eos dino munere reparat. **¶** Et si
 dicat. ad remissōnē peti sufficit mīa dei r pctō
 rū p;ritio. Adja at dñi sp p;sto est: q; misericor-
 dia dñi plena ē terra. r diabol^o ex eo q hz libe-
 rī arbitriuz p;teri. igit r pctnū suum dimitti.
¶ Huc dubio ad plenū rñdet doc. sub. in hac
 distōne in solōne pncipali. artic. 2. pmo distin-
 guēs triplicē potētā. s. potētā q dicit rōnē pñ-
 cipū: potētā meta^m q dicit ordinē ad actuz. r
 potētā logicā q dicit non repugnātū termino
 rū. Loquēdo de his trib^o potētīs i sensu dmi-
 sōis nō p;ponis: q; sic certū ē q est irremissibi-

le sicut albus manēs albus: neq; eē nigz. Tūc
 dic q loquēdo de po^o q est pñ^m. s. in pposito d
 voluntate ex pte diaboli p; remittit pctn eius:
 pōt. n. inq; vltas demōis p;siderari pmo i-
 quātū recipiēs. certuz ē at q illa eadē ē volun-
 tas q i celis empireis aliqñ grāz habuit: q; nā-
 lia māserunt itegra. r ita adue inq;ntū recepti-
 ua p; hēe grāz. Rursus p; p;siderari i q;ntū acti-
 ua: nūc at inq;ntū libera eēt pñ^m act^o meritoz;
 ex pte sūi: sic sūt i celo: r ita ex pte sūt p; mere-
 ri remissōnē h^o criminis. Sz vñ ē q p;cedit. re-
 spōdet ex pte gñe. In pmo. n. habitū ē dist. r. q
 volūtas r caritas s; vna cā totalis act^o merito-
 rija q nec caritas sine volūate nec volūtas
 sine caritate pmoī cāt actū: r q diabol^o nō hz
 caritatē: iō lz hēat volūtatē neq; mereri. p; ad
 sensū: si hō sit i tenebris lz hēat po^o viliū: ne-
 q; tñ i actu videre: q; aliū reqrit. s. mediū illūi-
 natio. sic i pposito. **¶** Et si dicat. pōt atteri ex
 puris nālib^o: r ita disponsi ad p;ritōnē q sit p
 caritatē. dico q nec pōt atteri: q; remota ē sibi
 grā graz data disponēs ad hōi at;ritōnem.
 vñ legif bñi macha^m semel deum p diabolo
 orasse. Qui diē dñi p;opt^o sūz misereri li prom-
 ptus sit veniā petere. Rñso dato a viro sancto
 demoni demon itulit: mihi dz ds veniā petere
 q me tot t;pb^o iserni ignibus sine cā cremauit.
¶ Sz aliq; diceret. ita remotio grē graz da-
 re nō v; eē nisi a deo: r ita ē de^o cā obstinatōis
 demōis. **¶** Rñdēdū q remotio illa nō hz p-
 prie cāz effectiua s; defectiua. s; tñ q hz cāz cā
 demeritoria ē ex pte demōis peccātis: nō a pte
 dei iuste donū suū remouētis. **¶** Et si q;at qre
 fmouet hāc grāz graz datā dñiōib^o. r tñ dimi-
 tit i h mūdo multos malis hoib^o: q post multa
 magna pctā emēdant. **¶** Rñdit doc. duo. h^o
 distinctionis parte pma. arti. 1. q. 1. q ratio est:
 q; dedit terminum merendi angelis: r homi-
 nibus: hoibus lōgū q; sunt corporei: r genera-
 tione. ppaganf. angelis autē modicum: q; sūt
 nature spūalis r cito pueritibiles: r sapiētia sua
 statuit post statutum tempus merendi nō con-
 currere cum eis ad vllum meritum. Et q; iam
 demon est extra statum suum merendi. hō vō
 peccator nō: ideo non est lile: sed post mortem
 nec potest hō malus mereri sicut nec demon.
 Et hoc est quod pprie dicit Dāni. quod ē hōi-
 mors: est diabolo casus. **¶** Sed si scēdo loqua-
 mur de potētia que dicit ordinem ad actū: diē
 doc. sub. loco p;reallegato q pctnū suum pōt re-
 mitti: loquēdo de potētia remota sed nō ppi-
 qua: hoc est dictu q demon hz voluntatē q re-
 mote se hz ad merendū: nō p;opinque: q; sunt
 ipedimēta q renouere neq;: sicuti est defectus
 gratie. Si tertio loquamur de potētia lo^o lo-
 quendo de ipedimēto intrinseco nulla est im-

opz epim sine
 crimine et
 quo intelligitur

irremis-
 sibile d;
 triplr

3° termi-
 ē bñ o-
 pari. r
 accipit
 triplr

2° arti.

2° pctō

dubius

Rñso
 loci.

Euafo

Dubius

Rñso

Rñso
 docto.
 deuo.

Dāni.

q; mōis
 accipit
 potētia

possibilitates: qz gra & voluntas vt sic non sunt incompatibiles. Sed tota impossibilitas venit ex ipedimento extrinseco: qz. s. de^o no vult currere pp lege positā & statutuz tps merēdi: & ita de mōis crimē efficit irremissibile: nec ē cā de^o: s; diabolus q; h meruit. ¶ S; 2° ps pclōnis dicebat. q; diabolus h; libez arbi. ad remittēdū seu ad merēdū p; ex pma pte. ¶ Et si obijctā tū: qz fm Ansel. libez arbitriū est ptās seruādi rectitudinē pp se sed pp rectitudinē operari bonoz est nō maloz. ¶ Rūddēdū q; ista potestas dz itelligi remotē: & ista est adhuc bñ in demōib⁹: vel dicat q; diffinit soluz libez arbi. gra informatū. ¶ Ex ista pte pclōnis p; defectus doctozis solēms: q; posuit q; rō obstatio nis demōis ē: q; ad qd cūq; se puertit imobilis se puertit. vñ dicit aliq; triplex esse libez arbitriū. p^mū est qd semp ē determinatū ad bonuz: cuiusmōi ē diu^m. Tertiu est qd pot successe in bonū & malū. sicuti hñanū qd pt a malo ad bonū reuerti & cōtra. Scōz ē in medio de se q; dē in p^mū in dñs ad bonū & malū: h; post conuersionē ad bonū pēt⁹ p^mū in bonuz: & p^o auersionē pēt⁹ in maluz. Sic diē gādēlis q; p auersionē pēt⁹ demōes se obstinat: sic q; et a pte sui nequnt resiste a malo. ¶ Et dat exem plū de ferro fortis in osse inclāto: r itez repul sionale. n. nō pt ab osse egredi. pus. n. rūpēf. p; ex pelōne q; ista nō ē cā. ¶ Et cōfirmat clare: q; āgeli vt patuit. dist. 5. habuerūt viā merēdi & p^o p^mū pētū potuissent hñisse ventaz: & p^o p^o obstitatio nō h; ortū illuc. rursus postterius nō mutāt p^o: & maxie act⁹ alicui⁹ po^o non variat rōnē foiale ill⁹ po^o. Cū igr voluntas demōis aū illū actū auersioē, sit liba. g; et r p^o actū. rō q; ppe extigit vt sic aliqd i aliō tēdit: ita in illo q; fecit. sicut q; lapis tēdit nālī in centrū: ita il lic nālī q; fecit. A sili q; libere se auertit a sum mo bono diabolus: ita libere in eo moratur. ¶ Secda pclō est de mala opōne demōnū: & ē h;. Sic p^o actū demon caret meriti vt ma^o d gnē possit nō opari. ¶ P^o pma ps dicit q; demōn caret actu meritorio. p; manifeste: q; iste act⁹ meritorū⁹ elicū mediatē dono caritat. nō aut h; caritatē ex pclōne pcedēt. vñ arti. pmo h^o dist. q. 2. notat doctoz deuot⁹ tripl⁹ volūta tē diaboli cē crimie sedatā. pmo q; tū ad defor mitatē: q; culpa et⁹ semp est in voluntate sua ipzā incredibili turpitudine sedatā. sedo quo ad pnitatē: q; pmp^o est semp in maluz. ¶ Sed hic querit vtz adhuc lucifer appetat eqūitate dei. ¶ D^o q; sic sed dñter: q; anteq; caderet appetit cū qdā spe obtinēdi. nūc aut scit bene q; nunq; puertit: appetit tamē semp fm illud ps. Supbia eoz q; tē oderunt ascēdit semper. ¶ Et est exēplū. aliq; ambitiosus appetit. epī

scopatū: alteri daf: adhuc appetit: ita q; variat modus ambiendi: licz semp maneat ambitio. tertio sedaf voluntas dyaboli q; tuz ad p^onuat ionē: q; ad m^o p^onuat vult male opari: licet vñū nunc pētū nunc aliud. Et si obijctaf ex il lo vbo Jaco. 2. demōes credunt & p^otemiscūt ergo nō semp sunt in actu malo. ¶ Rūddēdū q; licet credere in se sit bonū & timere bonū tū ex adiuncto in demōe hñt male: ita q; sunt bo na ex gnē: sed mala ex circūstantia. credere. n. in eo est malū: q; non credit eo mō q; dz. Rur sus timere est malū in eo: q; nō timet nisi rōne penē: nec pp hoc dimittit maluz facere. veluti latro q; timet furchā: nec tamē dimittit furari. ¶ Sed scda pars pclōnis dicit q; demon pōt nō opari malū ex gnē. pba. Demones. n. hñt vermē p^oscientie seu sinderesim semp malo re pugnatē. Letez habēt voluntatē liberā. g; vides q; possit cadere voluntas vt p^oformis sinde resū sup hoc qd est nolle pētū: & cū nō habēat simul duos act⁹. tunc nō vellent malū ex gene re. Scdo q; fm Aug. 22. ca. retractationū. Hi hil est tā in ptate voluntatis q; ipsa volūtas. i. ipse volēdi actus. g; poterit voluntas demōis vt vt suspēdere velle oē malū ex genere p vñū nō velle. tū fm docto. subti. pbabile est q; fm istā potētā nō exeunt in actū pp vehemētē malitā fm quaz magis pbabile est q; agant: q;uis fm ptatē nālem possent in actus aliquo mō oppositos. ¶ Ex quo p; dz effect⁹ t^o ho. in 2° h^o dist. arti. 1. q. 2. dicētis q; simpl⁹ demō nes nō pnt bonū velle: cuius rō est: q; sicut est impossibile aliquē vltimate p^ounctum recto hñt male opari: sic pariformiter impossibile est ali quē vltimate auersum a recto sine bñ operari maxime applicādo: q; p^o dicit in. 7. ethico. q; agēs ex habitu est ipenitius: cū igr demon sit ex habitu auersus a deo nullo modo possit velle bonū. p; tū o^m ex pclōne. ¶ Et p^ofirmat. habitus. n. ille seu obstinatio est effect⁹ ipsius voluntatis. g; nō mutat modū agēdi eius qui est veriditas in creata voluntate: & qd dicit ex p^o: q; agēs ex habitu est impenitius. ex 7°. ethicoz. Dm q; dz itelligi. i. cu; vi & diffi cultate penitet. sicut cu; dz q; pētū in spūsan etum est irremissibile: itelligit est cu; vi re mittit. Et qd dz. q; ex quo est auersus a sine vl timo imediate neq; opari bonuz. Jam patuit ex pma pclōne: q; pncipalia rō est: q; deus nō cōcurrūt: h; demōis voluntas in se libera sit. ¶ Tertia pclō est de miraculis demōnū: & est hec. Sic in demōnib⁹ vñs viget atq; cog^o vt vera miracula queant opari. ¶ P^o pma ps di cit q; in demōnibus viget vñs & cognitio. q; n. hēant cognitionē. pba. auctate Diony. 4. diuoz nominuz. vbi loquēs de demōib⁹ dicit.

1° para

Arg^m.

Rūo

flitas doc. so lēnto.

Exc^m

Cōfir^o

1° pclō

Dubū

Rūo

Exc^m

Rūo

2° ps 2° clōnis.

Augu.

flitas sci thōe

Cōfir^o

3° pclō

q̄ adhuc hñt nãlta splēdidissima: q̄ ē t̄tutē. p̄z ex illo Job. Nō ē ptās sup terrā q̄ possit ei p̄pari. Et si obficia: q̄z ibidē Diony. ait q̄ demōes hñt fantasiã p̄ternã. amētē p̄cupiscētiã: z irascibilē furiosã: z ita ex quo sunt fantastici amētes z furiosi. v̄ q̄ careāt cognitionē. R̄idēdū q̄ p̄mo dñr habere fantasiã p̄ternã nō q̄z habēat organū fantastici veluti nos: s̄z dñr hēre fantasiã p̄ternã: q̄z ponūt intētiōez suã ad nos decipiēdū z ducē in errorē. ¶ Si cut si v̄n̄ magn̄ clericus studeret sophismata ad decipiēdū min̄ sapiētes: ita h̄i dñr fantasti c̄i: q̄z q̄runt rōnes fantasticas vt nos illaqueēt dñr ē hēre. s̄z p̄cupiscibilē amētē: q̄z cum solū deberēt honestū diligere diligunt maxime no cūa sicut peccare. dñr ē hēre irascibilē furio sam: q̄z cuz solis malis irasci deberēt: irascūtur maxime p̄ bona: ita q̄ ista tria. fantasiã. amētia z furor: nō ponūt ignorātiã in demōibus: sed notāt in eis p̄uersiū appetitū. ¶ Secun-

Excp^m

2° ps 2. clōnis.

Dubii

Actz vt flz duo b^o mōis accipiū tur.

3° arti. p^o dub.

da ps p̄clōnis dicit q̄ demones aliqui faciunt vera miracula. ista est exp̄s̄e itētio b̄i Aug. in lib. q̄ veteris z noui testamenti. vbi exponit il lud: z secerūt magi simul. dicit q̄ sicut Adoy ses p̄uertit virgas in veros serpētes ita magi. vii glo. sup Exo. 7. de illa p̄uersione virgãz dicit q̄ demones discurrūt p̄ mundū z colligūt diuersas spēs rez ex q̄bus varia fiunt. ¶ Et si dicat q̄ t̄p̄e antixpi maxie vigebit ptās dyaboli. Et tñ dicit ap̄s̄ q̄ veniet in signis mēdaci bus: z ita a fortiori nec mō facit vera miracula. D̄m̄ q̄ esse vez vel esse falsum p̄t capi du pliciter. vno mō absolute: z sic d̄ vez aurū qñ s̄. vere h̄z aurū nām. z falsum qñ h̄z aurū appa rētiã solū. sicut auricalcū vel aurūz maloz al kimistatū. Secdo mō p̄t capi vez vel falsum respectiue ad aliud: vt dicat vezuz qd̄ fit pp̄ bonā intētiōē z manifestationē veritatis: z falsum qd̄ fit pp̄ deceptionē. p̄mo mō aliquoties demōn facit vera miracula z antixps̄ etiaz fa ciet: s̄z nō secūdo mō: q̄z taz demōis q̄ antixpi miracula sunt. p̄pter deceptōez. vii nec dico q̄ semper faciunt. sicut loq̄tur Augu. super illo verbo imissiones per angelos malos: ea q̄ mirabiliter sūt in creaturis attribuere malis angelis nō audemus. intelligit de excellentibus miraculis respectu quoz demones solūmodo sumezant. Et tñ de secundo articu.

Quantum ad 3^m articu. sūt tres breues difficultates. ¶ P̄tia. Si vn̄q̄z pctñ diaboli remittet. D̄m̄ q̄ nō. vnde inter alios origenis errores iste in suo periar chon rextus est. Vbi ponit q̄ itez xps̄ moriet p̄ demōib⁹ in aere: sicuti p̄ nobis mortu⁹ est in terra: z tñ saluabunt. Est error. taz q̄z dicit q̄ xps̄ itez moriet: q̄z mors ei vltra nō dñabit:

tum q̄z dicit demones redimēdos. Itē inquit in ignē eternuz q̄ paratus est dyabolo z angelis ei⁹. ¶ Secūda difficultas. an demōn semper demereat. D̄m̄ q̄ est merituz essentialē z accidentalē. Sicut iḡ boni āgeli nobis ministrādo nō merent̄ p̄mū essentialē. s̄. visionē z fructiōē dei sed accidentalē. Sic demones peccādo p̄tinue nō merent̄ penaz eternam quā ex anti quo meruerunt: sed accidentalē demerētur: q̄z oē pctñ peccanti pena est. ¶ Tertia difficul tas. Si sit licitū aliquoties iustigare aliquid a demōne vel adiutorū querere per magicas artes. vel aliter. dicit doctor deuo. b^o d̄stōns. parte scda. arti. 2. q. 3. q̄ nō: triplici rōne. P̄ti mo. p̄pter infidelitatē credendo infidelissimo sp̄i. Secūdo pp̄ ydolatriã: q̄z libentissime in huiusmodi artibus magicis petit q̄ sibi sacrifici ces. Tercio p̄pter sceptū ecclesie phibentis. Et tñ de tertio arti. ¶ Ex quo p̄z ad q̄nēz q̄. s̄. demōnis miracula operatiō: sic est crimē irremissibile vt b̄i opari non liceat.

Et tunc ad argumēta. ¶ Ad p̄mū ne ad p̄bationem. si cut p̄ncipiū zc. Dico q̄ nō intelligit q̄ si p̄ncipia itelligunt ab alio: q̄ finis diligat ab eodē. hoc. n. est falsum in quocūq̄ pctō mortali. S̄z itelligit q̄ sicut debito modo scēdo a p̄ncipijs venit ad p̄clones. Sic debito mō volēdo a di lectiōē finis ad hoz dilectionē que sunt ad finē. Et d̄ dicto pitaci. ois malus ignorās: quo ad p̄s̄. dico q̄ ignorās p̄t capi. i. non appo bans. sicut illud Mat̄h. Nescio vos. D̄m̄is aut̄ peccās nō approbat bonū. ¶ Ad 2^m iam patuit q̄l̄ter demōn potētia remota p̄t velle bonū nō p̄p̄nqua: z hoc sufficit ad inspectaz rōnes ymaginis. p̄fecta aut̄ insignit caritate z v̄tutibus: z h̄ac nō h̄z dyabolus. ¶ Ad 3^m iaz patuit qualiter demones sunt in termino demeriti p̄ncipialis: quo aut̄ ad accidentale bene demerent̄ vsq̄ ad diē iudiciū. z tunc retrudentur in locū tartareū in perpetuū m̄suri. Idēz dico de merito cēntiali z accidentalē bonoz āgeloz. Et sic p̄z ad. q. ¶ Ex p̄nti aut̄ dif. zc. Sūt in gloria boni p̄firmati: z in neq̄tia mali obf̄ti nati. Dicit p̄ma p̄clo q̄ boni āgeli sūt p̄firmati in gloria: z mali obf̄tinati in pctō: z ponit a p̄n^o dist. vsq̄z ibi. Et h̄z mali āgeli. ¶ Secūda p̄clō. magna scia mali sp̄is h̄ic vigēt penitus atq̄ astutia. Dicit scda p̄clo. q̄ demōes habent magnaz sciam z astutiã z deducit ab illo ca^o. Et licet zc. vsq̄z ibi. Quoz scia. ¶ Tertia p̄clō. angelice mētes nō sunt creatores sed rē tatores b̄i v̄ male entes. Dicit tertia p̄clo. q̄ nec boni nec mali angeli sunt creatores reruz sed q̄si agricole. z deducit ab illo loco. Quoz rum scia. vsq̄z ad finē distinctionis.

2° dub.

3° dub.

recto

Ad art. Ad p̄

Ad 1°

Ad 3°

p^o p̄clō

2° p̄clō

3° p̄clō

Ter.

Solet etia qri zc. hic signaf
8. dist. h' sedo q sic pri
nuaf ad pcedetes. C Na post
q in pcedenti distone demonu
est onsa obstinatio. nuc in pnti
dist. on dif ipsoz sup hoies pote

diuisio

statis executio. Et partit hec pns distinctio in
tres ptes pncipales. In pma plea assumptio
corporeis ponit. In 2^a dei apparitio clare exp
mit. In 3^a posse pditio sup nos seqtur. pma in
pn. scda ibi. Ne dubitadu est deit zc. 3^a ibi. Al
lud etiam pscideratoe dignu v' zc. C pma

Bisio.

parte in diuisa manete. Pars hec velut
apparitio clare expmit: in tres partes diuidi
tur. In pma vine apparitiois tagit veritas. In
scda ondit q corpore formatiois ps subtilitas.
In tertia ondit q nulli mortalis pditiois dei
claret maiestas. pma in pncipio. scda ibi. Sed
vbi deu hoibus zc. tertia ibi. Ceter hec velut
mens zc. C Et seqt illa pticula. Illud et zc.

sbisio

In q demonu quo ad potetia sup nos pditio
expmit. Et illa pticula in tres diuidit pres pn
cipales. In pma nobis pponit radix veritatis.
In scda genadi seqtur deu equitatis. In ter
tia Bede anectit vox auctis. pma in pn. scda
ibi. De h aut genadi. 3^a ibi. Beda quoz sup
illu locu actu zc. C Nec est diuisio zc.

Titul
qonis

An icorporei demones artib' suis
magics huanis illa
batur in metibus. Et argt ad parte falsam tri
bus medijs. C pmo argt q sint corporei sic.
qto spūs est nobilito: tato plures hz potetias
sed angelus malus seu ei' spūs pfectior est in
na q aia: z aia pot vtiuicare corp'. igt spirit'
demonis vtiuicabit corp': z ita tot' demō erit
corporeus. maior pz exēplo. plures. n. potetia
as hz aia sensitua q vegetatiua: z intellectua
q vegetatiua z sensitua. Sed pz mior auctate
phi in. 2. de aia. Aia inqt ē act' corporeis orga
nicis: phisici potentia vita hūita. Et pfirmat rō
auctoritate bti Greg. in homel. epiphanie. iu
deis inqt tāq rōne vtētib' rōnale aial. i. ange
lus nunciare debuit. oē aut aial ē corporeum.

Ar. 2.

C Sedo argt sic q nō possit vti arte magica.
si. n. aliqd onderet qd nō esset. hoc est aut mu
tatione obti aut potetie: aut medij. Sz nec sic
nec sic. igt. maior pz a sufficenti ditione. Sed, p
bat minor. pmo q nō rōne obiecti: q si muta
ret obij tā videre id quod est: z ita nō cēt illu
sio. Sedo pz q nō rōne potetie: nec organi: qz
spēs nālī imutat tā potetia q organuz: nec 3°
rōne medij: qz neqt ipediri spēs qn se multipli
cent p aera: cū egrediatur mō nālī ab obiectis

Ar. 3.

C Tertio argt q possint illabi nris metib'.
ipartibilē aditū ipartibilē penit' sibi iungit:
sz demon est ipartibilis z aia sifr. qz demon

aliquoties intrēt corp' hois penit' mētī illabif.
maior pz auctoritate phi in. 6. phis. punctus
eni pūcto additū nō facit mai'. Sz mior nota
est q ad pma partē. qz tā demon q aia sūt sim
plices: q aut ad scdam pz. qz legunt' in euange
lijs cietū fuisse a xpo de corpore obfessor.

In oppositum pmi argt auctoita
te Joā. dama. li. 1. z. in op
angelus inqt est sub a intellectualis: icorporea.
De 2° argt Exo. 7. fecerūt magi p icantatioes
suas. vbi gl. diabolicis figmētis spectātū oculo
s illudebat vt res in sua spē remanētēs alie
viderentur. De 3° argt auctoritate Bede sup
illo Matth. 7. Nō qd intrat in os coinquinat
hoiem. ita inqt diabolus. non est malarū cogi
tationū imissor: z ita nec illabitur.

C In ista questione ad alias zc.

Quo ad p^o arti. terminū sunt. icorporei:
ars magica. z illabi. C p^o arti.
g terminus est icorporeum. vñ icorporeū solet
capi triplē. vno mō dī icorporeum qd oi loco
psens est. z nihil aliud. z hoc mō solum de' dī
icorpore': cetera aut oia dicunt corporea. hoc
mō loqt Dama. di. q angelus: eo q loco dis
finit corpore' ē. Sedo' dī icorporeū respecti
ue ad magnū corp'. sic gracilis hō dī nō hēre
corp'. h mō demōes qō plato pōit: dicerēt in
corporei respctū nri. Dē qb' tñ dīc apuleg' q
st gñē aialia z mēte rōnāta aio passua corpe
aerea: duratōe eima. Tertio' accipit icorporeū
vt oppōit 3 corporeū. ppe sumptū qd hz trinā
dimēsiōne longū. latū. z pfundū. z h mō acci
pit p^o rōphy. in suis ysaogis: dū dīdit subaz
in corporeā: z in icorporeā. Et sit h mō accipi
triplr. pmo pure negatiue. z sic accētia maxie
spūa' dñr icorporea. 2° p^o rō: sic circūloqmur
dñtiam pstituetē spūi. sic corporeū corp': aut 3°
puatiue. z h mō suba q ē supior dī icorporea:
qz de se nec ē corporea nec icorporea ē tñ idif
ferēs ad h z illud. C Sedo' fmin' ē ars magi
ca. vñ hic noto q dyabolica illu' pot' triplr sic
ri: aut ex pte po': aut ex parte medij: aut 3° ex
pte obti. si pmo fiat illusio ex parte potetie dī
pstitigiū qd sic dī: vt tagit in pmo polieraticon
q acie pstringat oculoq. hoc inuent mercuri'
magoz pitissim' q qsqz res volebat inuisibiles
faciebat: aut in spēs alias vt videbat trāsforma
bar. Si at sedo fiat illusio p mediū euuifmodi
est vox: sic dī incātatio. Incātatores. n. sunt q
artē vbiis exercēt. Si at fiat 3° ex parte obti: sic
pprie est ars magica: z dī magica ob sui ma
gnitudinē. hac. n. arte dño pmittētē elementa
pcutiunt z sepe pmutant. vñ z varro igeniosif
simus hui' artis magice dicit spēs. piromatia:
aeromantia: idromantia: z geomantia. C Ter

De arti
clat. q.
p^o arti.
p^o teri'
cicōpo
reū qd
accipit
triplr

2° teri'
est ars
magica

3° teri'
ē illabi.

Intima sſentiaſtas creaturæ intellectualis: vita-
le imutabile: quâ imutatione viri expiunt deuoti
dû diuinâ intrât caliginē. vñ doc. deuo. h^o disti.
parte. 2. q. 2. dicit q̄ illabi est itimū eē z itimuz
opari. vñ qz mēti nſc idē est itimū z ſupmū: qz
p̄to aia magis ad ſe redit tâto ampli^o deū no-
uit. iō ſolū de^o ſibi illabiſ q̄ ad eē. ex q̄ ſeq̄tur qz
z ad opari: qz caritas nō eſt octo^o. **¶** In noto qz
iſta tria differūt: illabi: imitti: z incēdi. Illabi
enī. p̄pe icludit cognitionē z amorē dei: lz p̄
cipali^o amorē. Immitti autē p̄ncipali^o dicit cog-
nitionē z ſolū. incēdi autē dicit ſolū actū amo-
ris: ita qz p̄cedit imitti. ſeq̄tur icēdi ſicut cogni-
tio p̄cedit affectionē. ſeq̄tur illabi p̄p̄dēs tā
imitti q̄ icēdi. **¶** Et hoc de p̄mo arti.

2° arti.

Quantum ad 2^{am} ar. ſunt tres p̄clōnes.
p̄ma de nā corporis re-
ſpectu angeloz. Seda de arte magica in dmo
nibus. 3° de illapſu in eis. **¶** P̄ma ē hec. An-
geli icorporēi corpa ſic aſſumunt aerea vt p̄ ea
nili mor^o vite nō agāt opa. **¶** Dicit p̄ma pars
p̄clōnis qz angeli ſunt icorporēi. p̄baſ. q̄ncūqz
aliq̄d eſt p̄poſitū ex duob^o. ſi vnū eſt p̄ ſe rep̄ri
bile: z reliquū. Sz hō eſt p̄poſit^o ex aia z corpo-
re: z corpu^o eſt p̄ ſe rep̄ibile. vtputa in lapidib^o.
igf z ſpūs. maior p̄z ex mō. p̄cedendi phi in. 7.
z. 8. p̄p̄ycoz. q̄ icludit ex eo qz aliq̄d eſt ſil mo-
uēs z motū: z aliq̄d rep̄it qd̄ mouet z non mo-
uet. qz eſt aliq̄d rep̄it qd̄ mouet z non mouet.
Et p̄firmat ſigno qd̄ dat **¶** Richar. de ſcō victo-
re: qz ſi angeli h̄ient corpa non poſſet legio
in vno hoīe rep̄iri: qd̄ tñ falſum eſt: qz **¶** Marc^o
5. qñ expulſus ē demon petiti^o eſt qd̄ ē tibi no-
mē: legio r̄ndit: cū legio fm **¶** Vegetiū de re mi-
litari circūcirca p̄tineat ſex milia ſexcētos ſexa-
ginta ſex hoies. iō tenēduz eſt qz ſūt icorporēi:
lz dubitatur de hoc tēpōnib^o ſuis ſint locuti z

enafio.

Aug. z Bern^o. **¶** Et ſi dicat qz h̄ie in ſe z da-
re alijs ē nobil^o q̄ ſolū in ſe h̄ie. Lū ḡ ſpūs an-
gelic^o ſit nobilior q̄ aia. z aia viuat in ſe. z vitā
det corpori. igf z angelus. **¶** R̄ndēdū eſt qz ē
dare vitā p̄ modū efficiētis. z hoc ē ſolū dei. z
eſt dare vitā p̄ modū iſormātis. z. h. d. p̄fectio-
nē cū ip̄fectione: z qz angelus eſt p̄fectior q̄ ſi
h̄iet iſtā ip̄fectionē. iō non ſibi p̄uenit. **¶** Et 2°
pars dicit qz aſſumūt ſibi corpa aerea. vnde

R̄ñō

Gre. Aug^o abrahā āgelos videre potuiſſet ni-
ſi corpu^o eſt aere aſſūpſiſſent. Inq̄t tñ **¶** Beda qz
āgelī boni formāt ſibi corpa de parte ſupio-
ris aeris q̄ vñ etherea. demones autē de inferiori
q̄ d̄ caliginofa. Et h̄ur^o ſignū tāgit ſcūs **¶** Tho.
in ſcdo ſcripti. hac diſ. q. 3. qz qd̄a bellātes cum
demone cū gladijs illud corpu^o ſcindere nō va-
lebāt: qz nā aeris eſt citi^o vmbilic^o q̄ aq̄. p̄it ēt
aſſumere corpa alia a nā formata veluti leo-
nis: aut lapidis: aut hoīs. z maxime demones

1° pars

Beda

Thōas

capiant corpa hoſum dānatoz. **¶** Sed pe-
teret aliq̄s ad quā vnionem aſſumit ſibi ange-
lus hmōi corpus. **¶** R̄ndēdū qz nō aſſumit
p̄mo in vnitate nature: ita qz ſicut aia z corpu^o
faciunt vnū per ſe: ita angelus z corpus aſſum-
ptum: nec aſſumit ſcdo in idētitate hypōſta-
ſis ſicut a verbo nā aſſumpta eſt humana: lz aſſu-
mit ad ſe māſeſtandū z eius opus exquēdū.
vñ eſt in tali corpore ſicut motor in mobili ſo-
lum: nō ſicut p̄fectio in ſuo p̄fectibili. **¶** Sed
quō pōt angelus ita p̄deſpare aere vt apparet
coloratū corpus qd̄ aſſumit maxime cū aer
ſit corpus peruiū. **¶** R̄ndēdū doc^o. deuo^o hu-
ius diſtōne. parte p̄ma. articu. 2. q. 2. qz corpus
qd̄ format angelus ſeu bon^o ſeu malus nō eſt
de puro aere: qz ſicut aer non poſſet colorari.
vñ opz qz ſit aliq̄d ibi vaporis terre: z hoc ſa-
tis rep̄it in nubibus. vñ nō opz angelū bonuz
quādo format ſibi corpus de ethere qz deſcen-
dat inferius ad querendū terrā. p̄deſatio autē
aeris cito ſit ab eis quam z ſciunt facere boni
phi. z de aere facere muros aut pontes. **¶** Et
p̄z qz male dicunt illi qz dicūt qz angeli formāt
ſibi corpus de celo empireo vel aliquo celoz
q̄ntē eſſentie: qz huiusmodi corpa ſunt peni-
tus inſeſſibilia. **¶** Ceterū opozteret qz corpu^o
aſſūpto relinq̄ret ibi vacuū: aut qz tale corpu^o
poſſet rareſieri qz vtrūqz eſt falſum. **¶** P̄batet ſe-
cundo qz non aſſumit corpus compoſitū ex q̄t
tuoz elementis ad modū noſtrū: qz corpus qd̄
aſſumit āgelus d̄z eſſe eque mobile ſuperius. ſi-
cut inferius: qd̄ nō eſt in tali corpore: imo pe-
teret ſemp̄ centrū. Sed nunq̄d poſſet formare
vnū corpus humanū in quo appareret. dicen-
dum qz nō: qz hmōi requirit determinata agē-
tia nātia adiūce vnita z vni^o aut agens p̄ma-
riū. **¶** Sed nunq̄d pōt formare vnuz corpus
p̄p̄ycoz z ibidē appere. ddm qz imo: ſicuti illa
corpa que p̄nt p̄duci vni^o z equiuoce: cuius
modi eſt rana. muſca: z talia. Sz nō decet āge-
lū ſcū in talib^o appere: ſed bñ āgelū malū: ſicu-
ti apparuerunt ſcdo Antonio in ſpēb^o diuerſo-
rū aialū. **¶** Sed q̄rit vbi tale corpus reuertit
pacto miſterio āgelico. ddm qz in piacētē ma-
teriā niſi qz qñ dyabolus aſſumit corpu^o dānati
hoīs: relinq̄t ſubito putriduz z magno fetore
plenum. **¶** Et ſi dicat. cum aer de quo ſibi for-
mat corpu^o āgelus ſit hūidus: deſ qz p̄t̄r̄ſcat p̄
aliquē ignē vtr̄ cōburnat. d̄f qz non p̄maxime
p̄ certo tpe: qz v̄tus āgelica hoc ſufficit cuſto-
dire. ſicut z de qd̄a lapide p̄cioſo legiſ qd̄ v̄ge
laſia. **¶** Tertia pars p̄clōnis dicit qz nō exercēt
opera vite rōne illi^o corpōris niſi motū. p̄ba-
tur p̄mo de aia vegetatiua: ſicut eſt ciba^o. **¶** Li-
ba^o. n. eſt reſtauratio dep̄diti: ſed in corponb^o
aſſūp̄ſ nō ſit dep̄ditio. igf. **¶** Et p̄firmat. tpo.

Dubia
R̄ñō

aliō du-
biū bo-
num.
R̄ñō

Erroz
aliq̄z bi-
cētū qz
āglī for-
māt ſi-
bi corpu^o
de celo
ēpireo.

Aliud
dubia

Dubia

Euaſio

1° pars
p̄clōis

Cōſr^o

bie vltio. videbat inqt raphael vobis comedere z bibē. ego vō cibo z potu iustibil vtor. Et si dicat q̄ Ḡnes. 18. scribit: q̄ angeli in domo abrahe comederūt. z de multis alijs. Rūden dū q̄ in comestioe tra sūt. p̄m̄ ē masticā c̄bi. z m̄ tractio c̄bi in vtrē. z m̄ quersio c̄bi i corp̄. Et h̄ est. p̄p̄a rō comestiois: duo p̄ma bñ faciebāt nō z m̄. Sed tūc vbi ibat cib⁹. Rūdet Aug. q̄ alio absozbet terra aquā. alio radi⁹ terra. n. q̄si litiēs. radi⁹ q̄si p̄sumēs. Sic in p̄posito. Sz diceret aliq̄: sequeret tūc q̄ comestio x̄pi nō eēt vtz arg⁹ resurrectiois. dicit hac dist. docē. sub. q̄ est bonū arg⁹ cū alijs. vñ q̄p̄ pe alium iuuat in tractu nauis. vltra dicit: q̄ alio mō absozbet c̄bi corp⁹ glorificatu⁹. alio āgelus in tali assumpto corpe. dat exēplū. def q̄ de⁹ glorificet vñū hoīem in pua statura: posibile est q̄ talis hō p̄ alimēta sumpta itās in statu glorie veniat ad staturā magnā. nō sic d̄ āgeloz: q̄ hō h̄z vegetatiuā nō āgelus. Et ita nec āgelus h̄z v̄tute augmētatiuā nec digestiua: nec egestiua loquēdo p̄pe q̄ sunt pres vis vegetatiua: fm̄ Auicē. in p̄mo canōis. ¶ Sed q̄ d̄ dicem⁹ de gn̄atiua. p̄it ne gn̄are. D̄m q̄ nō: q̄ fm̄ p̄m̄ ad gn̄nem triplex exigit sp̄s n̄ālis. vitalis. z aialis. triplex calor aie. calor celi. z calor element. Cū ā āgelus nec h̄eat. p̄pe sp̄i aiale: nec calorē aiale. vñ q̄ nō possit gn̄are. Et si obijciat p̄ illud q̄ d̄ Gene. 7. videntes filiū dei filias hoīum q̄ essent pulchre zc. Dicit Josephus in libro antiq̄tatu q̄ isti filij dei fuerūt demōes q̄ p̄cubuerūt filiab⁹ hoīuz. Ceteruz cōis fama est: z ponit historia britō m̄ merli m̄ fuisse genitū a demōe. D̄m p̄mo q̄ dicit doctor. sub. absit q̄ ista fiāt a bonis āgelis. Ultra dico q̄ in gn̄one humana tria sunt. p̄mū est semis p̄stitutio: z est de oibus p̄ti bus hoīs. z maxime de capite z cerebro: z ide est q̄ valde luxuriosi debilitantur visu. z m̄ est trāsfusio semis a viro. z m̄ receptio in vase mulier. ¶ Duo ad p̄m̄ gignere nō p̄nt demōes. Duo autē ad duo sequentia ēt in viroz pollutiōib⁹ capiūt aliq̄tiēs demones semē z deponit in mulierē: z d̄nr demōes icubi. z hoc mō fuit genit⁹ apud britōes merlin⁹. alquōtiēs se supponūt viris in modū mulier: z d̄nr demones succubi. z hoc mō a demōe in sp̄e fade q̄dam dicūt quādā p̄gentēz in picta⁹ que d̄ de partiniaco p̄cessisse. vt tāgit de breco⁹ in libro de mirabilib⁹. ¶ Sz de sensitiua q̄d dicendū. D̄m q̄ cognoscit z intelligitib⁹ z sensibilia icelligibil. Ex q̄ p̄z q̄ ita videt oculus clausis sicut ap̄tis. Idēz d̄m de alijs sensibus. ¶ Sz tūc dic̄ q̄s. ad q̄d h̄z oculos nisi vt videat: z au res nisi vt audiat. Rūdedū q̄ ad p̄ficiēdū suū m̄steriū. Inuenteret. n. timorē hoī si apperet si

ne oculis z hoc de bono. de malo aut non ita decipet. Sz fuit ne impressioēs sp̄erū in oculis eoz. Dico q̄ nō: q̄ nō sunt satis p̄sonati. Et de loq̄la q̄d d̄m. q̄ loquunt quo ad motuz la bioz z exctioē aeris: z ridēt quo ad motū fa ciet: nō q̄tū ad exhalationē q̄ p̄prie est ani me. vñ vt videat p̄fecte q̄d possint in corpori bus assumptis. ¶ Hōndū q̄ dicit doctor de uot⁹ h⁹ distōnis. parte p̄ma. q. 6. Aia inqt h̄z triplicē opōnis modū in corpore suo. p̄m̄ modus est opōniū q̄s h̄z inquantū est corpore p̄fectio. Et has neq̄t exercē āgelus. sicuti est vegetare z sentire. alius est modus opōniū aie iquātū est corpis motor. z has pōt oīs āgelus exercere: sicuti est motor p̄gressiuus leuare manū zc. Tertia est partiz aie iquātū p̄fectio. par tim inquantū motor corpore. z has partiz pōt facere āgelus partim nō: cuiusmodi est risus: fletus zc. ¶ Secda p̄lo est de arte magica de monū: z est h̄. Sic demon arte v̄tis magica vt sp̄s nō trāsportet. ¶ Dicit p̄ma ps q̄ demon v̄tis arte magica. p̄z mltis exēplis. vñ in clem̄. itinerario iducit niceta loquēs Simoni petro de mago Simone z eius prestigijs. vidimus canes cantare z ymagines ambulare. Et in v̄tis patrū adducta est cuiusdā patri puella q̄daz que videbat equa. ¶ Secūda pars dicit q̄ in ista arte nō trāsportat diabolus sp̄s obiecto rū. Dicitur. n. q̄daz q̄ ista illuso fit: q̄ demon q̄ est q̄si q̄dā speculū accipit rex sp̄s ad modum speculū mltis z p̄sentat oculis vidētū: z appz alia res q̄ sit: sicuti si aspicerem⁹ hoīez z p̄ntaret nobis sp̄m leonis app̄et nobis q̄ hō eēt leo. Sed h̄ p̄z falsum: q̄ aliq̄tiēs videmus vñū magnū castrū in tali illusione in sua latitu dtne z altitudine: q̄ nō possz fieri stāte illo mō. Ceterz q̄ videat sp̄s in speculo z nō speculū nō apparet. Idēz d̄m q̄ tales illusiones fiūt vno triū modoz. p̄m̄ modus ē detinēdo fanta siā hoīs in ymaginatōe alicui⁹ fortē. rōne cuius appz. q̄ illud videt ex q̄d imagiat. sic appz in freneticis. ¶ Et dat exēplū aug. i lib. d̄ tri. de q̄dā q̄ ita fantasiabat de q̄dā q̄ secū eā dormire ēt absens credebatur. Et h̄ mō p̄mo oñdit eē q̄d nō ē. Secds modus est in q̄ oñdit aliē rē eē q̄ est. Et facit hoc diabolus p̄m̄: aut ob m̄ diuāficādo ex pte po. sicuti appet aliq̄tiēs oculos h̄itib⁹ rubeos rubea eē q̄ vidēt ex pte obi ex q̄busdā naturis applicatis: sicuti q̄daz dicūt: si fiat cādela de piguedine serpētis z ac cēdāf palee domus videbunt serpētes z talia noscūt demōes. ¶ Tertio mod⁹ ē abscondēdo id q̄d p̄io est. z h̄ fit ipedimētū p̄stādo: vel ex pte visus ne videat: vel ex pte obi ne suas mul tiplicet sp̄s. z h̄ mō dicūt q̄dam q̄ pōt facere hoīem iustibilē. sicut in p̄mo articu. d̄m̄ est de

H̄m̄ R̄no

R̄no Aug.

et an gli pos sint generari ad gnō nem tri plex exi git sp̄s n̄ālis: vitalis z aialis.

i gnōne hūana tria sūt

nō quō demōes p̄nt generare.

dubius R̄no

Aliud dubius R̄no

Aia h̄z tres opōtioēs i corpore suo.

1º p̄lo p̄nci. pº pars

2º pars

Exm̄

2º mōº

3º mōº

Secundi libri

mercurio. et legit de qda lapide scioso. Et Thōas p3 ex hō q sine fructu laborat san. Tho. in secu do scrip. hō dist. q. 5. Querēs aliū modū hui' artis magice: q. i. spēs q sunt in fantasia facit demon apparere in sensu exteriori sicuti fit in sōno. p3 salum. vñ nec in sōno: nec in vigilia spēs fātālie ventūt ad sensū p̄ticularē. est nēpe ordo nāe retro gradus: s3 fit fātālie detētio i il la spē et in sōno: et i vigilia t ide accidit error.

3° p̄clo. Tertia p̄clo. est de illapsu demōis. et ē hec. Drabolus sic n̄fam accēdit volūtārē vt neq̄p̄ hūanis illabak in mētib'. Et p̄ria ps dicit q drabolus ē accētor male voluntat. vñ glo. sup illo v̄bo De sec. 8. oēs adulterantes sic cliban' succēssū a coquēte. exponit. cliban' est fornicā tor: et coqu' drabolus. Et p̄firmat: qz ignez icēndē nihil aliud est nisi pabulū mīstrare: qā fac drabol' offerēdo malas p̄cipiscētias. Dñ tñ drabol' icētor solū offerēdo m̄m sicut facit coqu' in sua coquina: nō ip̄mēdo sic ignis ip̄i mit calorē. Et Scda ps p̄clōnis dic q demon nō p̄t illabi mētib'. p̄bat. si. n. demon illabe ref mēti n̄e nihil eēt sibi ita intm in q nō eēt et sup qā nō posset demō: et ita sicut suo illapsu de' aiaz p̄seruat et rectificat. sic demō de cordia ret: et ita posset sinderim vel nālē volūtatem de p̄uare: qā ē falsum. Et corroborať auēte Augu. in lib. de fide ad petr. inest singulis spir itib' nālīs imin' q ad se iuicē: et vn' in altero nō est: et ita ex q aia est spūs: relinq̄t q demon nō est in ea. Et tñ de secūdo articulo.

2° ps p̄ clōnis. Et corroborať auēte Augu. in lib. de fide ad petr. inest singulis spir itib' nālīs imin' q ad se iuicē: et vn' in altero nō est: et ita ex q aia est spūs: relinq̄t q demon nō est in ea. Et tñ de secūdo articulo.

Corroboratio. Et corroborať auēte Augu. in lib. de fide ad petr. inest singulis spir itib' nālīs imin' q ad se iuicē: et vn' in altero nō est: et ita ex q aia est spūs: relinq̄t q demon nō est in ea. Et tñ de secūdo articulo.

3° arti. Quantum ad 3m artic. sunt tres diffi cultates. Et p̄ria m̄truz corp' assumptū ex aere ab āgelo sit organiza tū. Dñm q nō loquēdo p̄p̄. Sūt. n. tria. mix tū. p̄plexio. et organizaō ordinata. est bñ qdē mixtū sed nō p̄plexionatū nec organizaō nisi apparetur. vñ seq̄ q aia nō posset illud infor mare. Et Secūda difficultas. Si ars magica sit penit' iterdicta. Rñdet albert' magnus in plurib' suis opib' q nō: vtputa illa q fit d̄tute herbar' et lapidū. Credo tñ q securi' ē xp̄iano abstinere ne in laqueū cadat drabol' ex curio sitate nimia. et qz p̄ceptū ecclesie ad oēm se v̄f extēdē spēm artis magice. Et Tertia difficul. Si demon possit p̄cedi imissō cogitationum.

2° dubi. Rñdet albert' magnus in plurib' suis opib' q nō: vtputa illa q fit d̄tute herbar' et lapidū. Credo tñ q securi' ē xp̄iano abstinere ne in laqueū cadat drabol' ex curio sitate nimia. et qz p̄ceptū ecclesie ad oēm se v̄f extēdē spēm artis magice. Et Tertia difficul. Si demon possit p̄cedi imissō cogitationum.

3° dubi. Rñdet albert' magnus in plurib' suis opib' q nō: vtputa illa q fit d̄tute herbar' et lapidū. Credo tñ q securi' ē xp̄iano abstinere ne in laqueū cadat drabol' ex curio sitate nimia. et qz p̄ceptū ecclesie ad oēm se v̄f extēdē spēm artis magice. Et Tertia difficul. Si demon possit p̄cedi imissō cogitationum.

resoloto qōnis. Dicit doctor deuo. pte secūda hō disti. q. 4. q nō loquēdo p̄p̄. imissōes. n. solum sūt a deo tāq̄ a cā agēte: nisi capiat imittere p̄o sugge rere. Tūc. n. d̄f demon imissōr cogitationū. si cuti est illud Job. 12. Quz drabolus misisset in cor. vt ec. Et hō de 3° articulo. Et sic p3 ad qō nē: q. v3. demones icorporēi suis artibus magi cis n̄tis non illabunt in mētibus.

Ad ar' Ad p̄m. Tunc ad argumēta. Et Ad p̄mū. dicen dū ad maiorē q. illa est v̄a de

potētis attestatib' p̄fectiōi: cuiusmodi nō est informare corpus: nec ex m̄ de aia valet: qz p̄m tā sensitūā q̄ vegetatiuā est aia forma corpo ris. Et qz dicit de Greg. rōnale aial. i. āgelus. dicendū tripl̄. p̄mo q āgelus d̄z aial nō rōne forme sed opōnis: qz itelligit sicut hō. secūdo q āgelus d̄z aial quo ad apparētā solū: qz ap paret in corpore assumptō. Tercio q angelus d̄z aial p̄fectiōis: qz p̄fectiōes inferior' sp̄rūz sunt in superioribus sicuti loq̄tur de celestī te rarchia Diony. Et Ad 2m negat̄ mior quo ad oēs partes. p̄mo de obō d̄f qz fit illusio nō mu tando obm simplr: sed fm qd diuarificādo ex diuerfa situatōe lumis vel alias sicuti ex diuer fa cādēle situatōe t oculi p̄nt palee apparere serpētes. de po' d̄f qz lz spēs imutat nāltter tñ demō poterit facere descēdere de cerebro hū mores oppositos h̄mōi sp̄ei: v̄puta si sit spēs albi faciet in oculis descēdere rube' et forti' mouebit rubi spēs q̄ albi: et ita album vide b̄t rubū. de medio ē d̄f qz lz obm gignat na turali spēm: tñ p̄t demon ipedimentū pone re ne trāsiret sic fenestra clau' ipedit ne lumen in do' veniat. Et Ad 3m d̄f qz solum maior h3 veritatē de imp̄bili situatū sicut est p̄uctus: et de illo loq̄tur: nō sic autē est angelus v̄f anīna impartibilis. ideo nō currit argm. Et sic p3 ad qōnē. Et p̄sentit aut̄ disti. sicut de p̄cedētib' de mēte magi' et c. Et p̄ria p̄clo. nō est corpo re' simplex spūs: s3 bñ fundit' ē icorporē'. Di cit p̄clo p̄. qz āgeli sūt icorporēi. Et ponit a p̄n cipio dist. vsqz ibi. Nec dubitādū. Et Secūda p̄clo. atiqs p̄rib' d̄z apparuit: sic t mortalib' nūq̄ visus fuit. Dicit scda p̄clo. qz deus in foia corporea p āgelos apparuit: sed nullus vidit ei' eētā. Et incipit in illo cap. Nec dubitādū. vsqz ibi. Illud ē t c. Et Tertia p̄clo. Nō illabi tur n̄tis mētibus nec vt d̄f demon sensib'. Di cit Tertia p̄clusio qz deus nō illabit mētibus' no stris. Et incipit ab illo caplo. Illud etiam t c. vsqz ad finem distinctionis. *Demō*

ost p̄dicta superest cognoſcē t c. Hic signat nona distinctio hō se cūdi q sic cōtinuat ad p̄cedētes. Et p̄m postq̄ a secūda dist. vsqz ad. s. exclusiue angelica declara ta est creatio. a 5° rursus vsqz ad octanā iclusiue declarata est demōnis iniqua auersio. Nūc in p̄nti declaf bonoz spūm di gnificatio. Et p̄nt in tres pres p̄ncipales. In p̄ ordinariario triplex daf ierarchia. In scda an de nob supno folto decimus sit petif mente pia. In tertia ad nos eoz summo iperio distri buunt sacra mysteria. p̄ma in p̄n. scda ibi. Ro tādū ē qz decimus ordo. 3. disti. 10. ibi. Hoc ē t

angel' d̄z aial tripl̄.

Ad 2m

Ad 3m

p̄clōes d̄ mēte magi. p̄ p̄clo

2° p̄clo

3° p̄clo

Text.

prima
diffuso

investigādū zc. ¶ **P**ria rursus pticula in tres
vidit ptes. In p^o sacroz ordinū distinctio pādū
tur. In scda alictas noīuz ipoz pōit. In 3° ho
rū p^o plane expmīf. pma ī p^o. scda ibi. Hec
noīa illis zc. tertia ibi. Jā nūc inq̄rē. ¶ Et seq̄
tur illa pticula. Adm^o ē q̄ decimus ordo zc.
In q̄ petit mag^o an ī celis de nob sit ordo de
cim^o. In tres scindit ptes. In p^o ostēdit q̄ nō
in decio ordie āgelica fit repario. In 2° nri ce
lesti agmine eq̄lis sit btificatio. In tertia q̄ nō
demonū turbine nfa libraf eterna māsio. pma
in p^o. 2° ibi. Ad. n. fuz nūez eoz zc. 3° ibi. In
q̄busdā tū pūat zc. ¶ Et hec est dītio zc.

secunda
diffuso

Utrum ordo angelicus triplici in terar
chia vīssimis distīgualz fmom
bus. Et arg^o q̄ nō triplici medio. ¶ **P**rimo
sic. q̄to aliqd est pmo ppinquus: tāto est simpli
cius: sed angelica terarchia est deo p̄ximior q̄
hūana. igit vnicā sola erit: qz vnicā ē terarchia
hūana fm Dion. in lib. de ecclīastica terar. ma
ior: p3: qz bonitas dīna se p gradus in res diffū
dit. vt h3 actor de causis. 7 plus enz participāt
q̄ plus et p̄ximatur: z ita cū sit simplicissima. p
ximū^o sibi erit simplic^o. minor p3 aucte Dion.
4. celestis terarchie. ponētis celestē terarchiā
mediā iter deū z nřam. ¶ **S**ecdo arg^o sic. Dis
sacer pncipat^o est terarchia: sed in āgelis sē nō
ue sacri pncipat^o. igit nouē terarchie. z ita non
bū diuidit^o ordo angelic^o. In triplicē terarchiā:
maior p3 ex noīs ethimologia. Terarchia enz
dicit^o a teros qd est sacri z archos pncipat^o: q̄
si sacer pncipat^o. Sed minor p3 p btiū Brego.
Dion. z Bern. aliosqz nouē ponētes ordines
angeloz. ¶ **T**ertio arg^o sic. si sē tres terar^o an
geloz: q̄rotyz sint siml in eodē loco celi empi
rer: vel in diuersis locis: nō in diuersis locis: qz
tunc bonoz non eēt p̄gaudiofa felicitas: dum
vñ^o aliū non videret: nec simul in eodē: qz non
est itelligibile tot spūs esse in eodē loco sine cō
fusione: z ita nō eēt ordo q̄ req̄rī in terarchijs

titulus

Ar. 1.

Ar. 2.

Ar. 3.

in op^m

De arti
culat.
p^o arti.
p^o teri^o
ē terar
chia: q̄
habz tri
plicem
diffōnē

In opposituz arg^o auctoritate dīni
Dion. in lib. celestis
terarchie z mag^o ponētis in lfa: aliozūqz po
nentū tres terarchias angeloz. vñ z in eoz. p
sa canit. Celi triplex terarchia vīgens sub vna
sophia: trino fructū lumie hec pficit nos z pur
gat: illuminat vñ surgat nřa mēs a crimine.
¶ **I**n ista. q. ad alias pariformiter sē tres zc.

Quo ad p̄mū arti. terminis: terarchia:
āgelus z ordo āgelic^o. ¶ **P**ri
mus igit termin^o est terarchia. vñ terarchia tri
plicē sortita est diffōnē. P̄ria ē hec. terarchia
est dīna pulchritudo vt simpla: vt optia vt con
sumata. Scda est. terarchia est dīnus ordo scie
tia z actio deiforme: q̄tū possibilē ē et simlās:
z ad iditas illuminatiōes p̄portioabilz in dei

similitudinē ascendēs. he sunt Diony. Tertia est
mag^oalis. z est. terarchia est rez sacerarū z rō
naliū ordinata potestas: in subditis debitū re
tinens pncipatū. Et differūt. nā pma est terar
chie supecelestis. scilicet simē trinitatis. vñ tria di
cit. pmo. n. expmīf diuinaz psonaz pluralitatis
q̄n dicit. terarchia ē dīna pulchritudo. pulchri
tudo. n. vt patuit in pmo. dist. 31. tria dicit. eq̄
litate psonantia z magnitudinē. vñ p̄i hoies
nō sūt pulchri: z sint formosi: z ita eq̄ ponit
eq̄litate pōit p̄litate: qz nihil sibi ipsi eq̄le ē.
Scdo expmīf dīnitatis vnitatē: dū dicit: terar
chia est vt simpla vt nō didat dīnitatē psona
rū pluralitas. Tertio ponit trinitatē z vnitatis
dīne infinitā pfectōz dū dicit: terarchia est vt
optima: vt p̄sumata: seu p̄sumata. est. n. diui
na maiestas p̄sumatio omz bonoz. sicut hoc
archa in cubito p̄sumata est. ¶ **S**ecda at diffō
terarchie expmīf terarchia celestis: z de ea po
nit tria. p̄mū q̄ est ad ymaginē theartice terar
chie: seu diuine. dū dicit. terarchia est dīnus or
do z scia z actio. Diuin^o ordo. i. ordinata po
testas. P̄tās aut attribuit p̄f. scia filio. actio
spūs scō. sicut mēozia. itelligētia. voluntas. Se
cūdo ponit q̄ in grā habituali ē ista terarchia
ad dei similitudinē dū dicit. deiforme: q̄tuz pole
est simlās. Tertio q̄ ēt ē ad dei similitudinē q̄
rū ad actū maxie grē p̄sumate dū dicit. z ad idē
tas dīnit^o illuminatiōes p̄portioabilz ad dei simi
tudinē ascendens: qz oē bonū de sursum ē descē
dens a p̄fē luminū. ¶ **3° aut diffō** p̄fē est sub
celestis terarchie seu nře: z tria dicit. p^o. n. dicit
q̄rū est: cū dicit q̄ terarchia ē rez sacraz z rō
naliū. i. hoīum cui p̄petit p̄pē rō fm Jsaac li.
diffōnū: qz rō creata ē in vmbra itelligētie. z ē
vnicā terarchia nřa. vt h3 Dion. in li. de ecclīa
stica terar. 2° expmīf respectu cuius exīris est.
qz respectu dīne terarchie dū dicit. ordīata po
testas: qz oīs p̄tās a deo est. 3° expmīf respectū
q̄rū: dū dicit. in subis debitū retinēs pncipatū.
¶ **M**oto vltēr^o scdo q̄ terarchia diuidit in tri
plicē terarchiā: in supecelestē seu theartica: q̄ ē
terarchia dīna. in celestē q̄ est angelica: z sub
celestē q̄ est nřa. Et hic graūter defectū sanct^o
Tho. q̄ dicit. z. scrip. hac dist. q. 1. q. in scīssima
trinitate nō est terarchia: qz nō est pncipat^o. p3
o^m. vnde in p̄cē ē auctoritas resp̄cū filij z spūs
sancti fm Bylarū. z hoc sufficit: nec ē hoc he
reticū vt inuere videt: sed pot^o id qd dicit p̄di
cere videt Dionysio q̄ in pma terarchie diffō
ne loq̄tur de terarchia dīna. ¶ **T**ertio notan
dū q̄ terarchia celestis in triplicē diuidit terar
chiaz fm istas p̄pōnes a Donato positas sup.
sub. z subter. vt pma dicat epiphania ab ep̄i qd
est sup. z phanes apparitio: qz plus post dīna
supapparet. Scda dī ypphania ab yper quod

2° diffō

3° diffō

triplex
ē terar
chia.
defect^o
scī thōe

2° teri^o
e angel^o
Diffo
angel^o h^o
Dam.

est sub. Tertia yppohasia ab ypo qd est subter:
qz sub alijs est: tertia e. C. Scds imin^o est au
gelus. vñ ultra diffone ageli dataz a Dionysio
declarata in scda dist. h^o solet agelus a Joha.
Damafee. sic diffiniri. Angelus est suba incoz
porca itellectualis semp mobil^o arbitrio libe
ra deo ministras gra no na immortalate susci
pico. In q diffone tria notant de angelo. pmo
et^o eentia du di sub a icorporca. scdo tngit vt^o
triplex angeli. pmo cognitua du dicit intelle
tualis. scdo opativa. duz dicit semp mobilis:
no q semp moueat: s; q sine labore dum vult
mouet. tertio du dicit arbitrio lib a ipa volun
tas. 3° tagit offm angelicu duz di deo ministras
z addit vnu coe ta vtuti angelice qz eiusde eon
tuer: du seqf. gra no na immortalate suscipiens.
C. Terti^o terminus est ordo angelicus. vñ or
do angelic^o fm bñm Grego. z ponit in lra est
multitudo celestiu spium q iter se alitudo mu
nere gfe silant. sicut z in naliu donoz picipa
tioe pueniut. In q notificatioe de ordine ange
lico tria tagunt. Pmo funda^o ordis angeli
ci du dicit. multitudo celestiu spium. ordo qp
pe in multitudie fundat. scdo pplemetu du di
cit: qz inter fe aliq munere gfe silant. Scdo qp
pe pplemetum h; a gra. 3° dispo media du di
cit. In naliu donoz picipatioe pueniut: qz me
liora naturalia disponut ad meliora gratuita.
C. Alteri^o nondu q celestiu spium tres sunt
ternarij ordi^o. Pmus ternari^o est cherubin
seraphin. z thron^o: z dñr in tipo vite pteplati
ue. In vita quoqz pteplatina est memoria. itel
ligetia: z volutas. Throni hnt tipuz memorie
in qb^o de^o reqescit sicut o^o in meoria. Cheru
bin gerut tipu itelligetie. cherubin. n. iterptat
effusio sapie. Seraphin aut tipu volutatis seu
fruitiois: qz itelligunt incedentes: ita q throni
sunt: qsi cubicularij dei. cherubin silarij. sera
phin accessorij. z isti tres ordines sunt de pma
ierar^o. C. Nota tu q dñca e iter ista tria noia
.i. seraphin p. n. z saphiz p. m. z seraph. Et ide
dico de cherubin cherubin z cherub. Sera
phin. n. p. n. signat totu collegiu illius scilicet
ordis z est neutri gnis z pluralis nueri. Sera
phin aut p. m. signat multos illi collegij sil:
no oes. z est pluralis nueri: z masculini gene
ris. Seraph at signat vnu soluz illi^o collegij: z
est masculini generis z singularis nueri. vñ ex
tant metra. hoc seraphin dicas. hic saphim se
raph dicas illi. dic cherubin scdo: cherubin
sacra sit cherub alm^o. C. Scds inari^o ordinuz
est dñatio vt^o z ptas. z dñt penes vita actiua
seu vim ministratiua. dñatio. n. dñ dans suaz.
vtus aut qsi remoues ipedimeti: ne illa sente
tia queat impediri. ptas aut qsi illam exequens
sniam: ita q ad modu boni politici ordinant:

3° teri^o
e ordo.

nō ordi
nes an
geloꝝ

nō bilc.

2^oterna
rius.

ita q dñatōes hnt quasi loci dñoz regalitū eu
rie. vtutes pncipuz militie. z ptates iudiciu eu
rie. Et p; q san. Tho. defecit: z dicit recte hac
dist. q. 3. Diony. pponedo ordine ptati tam
vtuti qz dñatōi. z isti tres ordines pstituit se
cūda ierarchia. C. Terti^o inari^o ordinu e pn
cipat^o. archangelus. angelus. z dñt penes vita
actiua magis coartata: qz pcedes ternari^o h; o
fficia magis gnalia: iste magis ptefaria. vñ
pncipat^o of qui pelt sup vna. puincia seu re
gnū. Archangelus sup vna multitudinē illi^o re
gni nō solū sup vna illius. puincie relatum ad
multos. sicut tertia qone hui^o disti. dicit Tho.
angelus aut q pelt vni solitū q pncipatus in
bono politico sunt qsi ppositi archageli balli
ni: s; angeli milites officiales: vt ex his q vide
mus itelligamus dispositioez celestis curie. z
hic ternarius tertiam constituit ierarchia: z sit
in trinitate semp benedictus deus.

Quantum ad 2^m articu. sunt tres plo
nes. Pma est de ordib^o 2° arti.
angelicis. scda de platōib^o istoꝝ ordinū. tertia
de triplici ierarchia cōpatiēte decimū puero
ruz ordinē. C. Pma igr est hec. sic spē ordi
nes sunt distincti angelici vt fm gratuita do
nū noient pncipali. Pma pars dicit q ordi
nes angeloz sunt distincti spē. pbaf sic. Quā
to forma creata est nobilior tāto h; plures spe
cies. Pprobaf: qz plures sunt mixti qz ele
mēti. z plures spē plātaꝝ qz mixti puri. z aia
liū qz plātaꝝ. igr z plures erūt spē itellectua
lis nāe qz bzutoꝝ: z ita ad min^o ordines ange
loꝝ distiguant spē. C. Et pfirmat: qz angeli di
uersoꝝ ordinū magis dñt qz angeli eiusde or
dinis. cū igr illi eiusde ad min^o dñt numero.
igr alij ad minus dñent spē. Et si dicat qz rui^o
reparat p hoiem q est vnus spēi. ex q vñ qz et id
qd reparat dz eē vni^o spēi. Dico q nō est sille.
mediate. n. manu dei creati sunt angeli: z ita
in varietate spēz debuit relucē sua potētia. sa
piētia z bonitas: nō tñ hoies: imo vñ alio me
diatē. C. Et si graz vtuz qlibet angelus faciat
spēm distinctā ab alio. ddm q nō vt patuit dist.
3. h^o scdi. C. Ex quo pz defectus scdi Tho. q in
q; anglo spēz ponit distinctā disti. hui^o. q. 5.
z patuit ampli^o in 3. C. Pz ex eodē defectus
docto. deuoti: q posuit oēs angelos q sunt in
celis esse eiusde rōnis. hui^o disti. q. i. vñ de sal
no iudi^o magis media via magis placet. Et
set reuera magnū dictū dñe q qz angelus ab
alio spē differret. Ppulus q oēs eiusdem sint
spēi. tūc. n. ciuitas supna vnica esset decorata
spē vel ad plus duab^o duz illuc ascēderet hō:
z tñ in machina mundiali multitudo magna
spēz decorē reddid vnuerſi. C. Et q pz qz pro
babile est ad minus ponere in celo nouē spē

3^oterna
rius.

2° arti.

p^o dñō

pbaf

Cōfir^o

defect^o
sci thōe

Loꝝ^m

super elemēta: qz est nobilior z influit in ea. ter-
 tio p modum excedētis z influentis z ipe-
 rantis simul: sicut dno ministro. vnde platio. pprie
 dicta hz tria. excedere influere z pcepere. z sic
 est mō inter angelos: qz vnus ē alio nobilior.
 vnus in aliu influit illuminatiōe: vnus z alij p-
 cepit: vt pz z zacharia. ppha. Egredere inqz su-
 perio: inferio: z loqr ad puez istuz. absqz mu-
 ro habitabit hierlm. in futuro euacuabit tā im-
 periu qz istuz: z sola remāebit scellētia. C Et
 hoc ē qd dicit scda ps celōnis qz ordies āgelō-
 rū sp erunt ineqles: qz pfectioz sp erit supior in
 ferioz. pz manifeste. tum rōne nāc nobilioris.
 tum. z. rōne maioris gte. tū tertio rōne maioris
 glorie. Sed nūqd illi eiusdē ordinis erunt pe-
 nitus eqles. dōm qz nō. vnde siue quilibz ordo
 solum hēat vnā spēm siue plures: erit grad^o p-
 fectiōis iter eos. Si. n. i eodē ordie sint diuerse
 spēs: z spēs se habent sicut numeri. pz qz erit i
 eqūitas: sicut nō s' duo numeri eqles. si rursus
 sit vnica spēs erit gradus iter idiuēdua illi^o spe-
 ciei: sicut aspiciamus in ierarchia nāc humane.
 vt vbiqz reluceat multiformis sapia di. C Ter-
 tia conclusio ē de triplici ierarchia āgelica cum
 deimo ordie pueroz: z ē bec. Sic triplici ierar-
 chia ordies distinguunt angelici. vt i celis pu-
 eroz addat ordo decimus. C Pz ad ps dicit qz
 sunt tres ierarchie celestiu spūum. pz p diony-
 se celesti ierarchia p totum. pz z ex pmo artic.
 C Sed dubium ē an iste ierarchie sint pnexte.
 dicendū qz sic. pmo respectu finis: qz ad vnum
 ierarchā extrisecum. sōm deum fundit^o ten-
 dū. tū qz vbi finit vna ierarch^o seu pma icēpit se-
 cunda z supma scde iungit cū vltio pme. Thro-
 nus. n. gerit tipum memorie dei. dñatio at qz ē
 pms ordo z ierar^o exigit vt recte sniet qsi pñ
 cipalē admīn^o sciam hieualē qz qsi memoria.
 Adē i 3° ierar^o respectiue ad scdaz. pncipat^o. n.
 qz est pms ordo isime ierarchie iungit cū pta-
 tib^o qz ē vltim^o z^o. C Sed dicebat scda pars qz
 pueroz ē dādus ordo decim^o. pbat. Null^o. n.
 ascēdit ad ordinē angelicum nisi actu suo ali-
 qd meruerit. Sz oēs pueri decedētes p sum-
 ptū bap^o hmōi sunt. igf. maior pz. alio qn non
 eēt pformitas reqsita hoium locatoz i sedibus
 angelicis iter ordies: qz angeli. ppa habuerint
 merita. vnde hāc opionē facit pbabilez. Et de
 cime dragme iuctō: denarij pfectio: z ipa deci-
 matio: lz ē neget scētus tho. q. 8. h^o dist. sufficit
 doc. deuo. ens huius opti. q. 7. hui^o dist.

1° ps
 clōnis
 3° pclō
 1° pare
 Dubitū
 3° arti.
 1° dub^o

lis. vnde inqz apls. vt inotescat pncipib^o z pta-
 tib^o multiformis sapia dei. C Scda diffi. quis
 est supmus platus in ordinib^o āgelicis. vt pzo
 babilē qz Jo. bap. qz tenet locū luciferi vt supe-
 ri^o ocm fuit. C Tertia diffi. an ad quēlibet or-
 dinē aliquid asument hoies. Pdm hoies qz aliq^o p
 caritate ad seraphin. aliq^o p sapie donū ad che-
 rubi. z sic de alijs. C Et sic pz ad qōnē qz ordo
 āgelic^o triplici ierar^o vltim^o distiguit fmōib^o

1° dub^o
 3° dub.
 resolo
 Ad ar^o
 Ad p^o

Tunc ad argumenta. C Ad pmo pz qz
 nō est siler: qz oēs hoies sē vni^o
 spēi. iō nō est magnū si vnā solū hnt ierarchia.
 angeli at diuersar: iō diuersas hnt ierarchias:
 nec ipedit simplicitas. qlibet enī angelus sim-
 plicior est hoie. vñ nō arg^o nisi multitudo que
 nō ipedit: cū a pfectissimo multa eq pmo. p
 ant. C Ad 2° dōz qz equoatio soluit. sacer. n.
 pncipat^o si capiat cōiter sic est cōis angelis oi-
 bus: qz et ordo inferioz nobis pncipat^o. z sic non
 dī ierarchia sacer pncipat^o. Si rursus scdo ca-
 pial^o sacer pncipatus p pmo ordine solū tercie
 ierarchie adpuc nō est idē qd ierarchia. vñ d3
 3° sumi. p aliq^o sacro pncipatu in q sunt tres isti
 act^o distincti ordinalf. purgare: illuminare z p-
 ficere. z sic reperim^o tres ierarchie. iō non cur-
 rit arg^o. C Ad 3° dōm qz sunt in diuersis lo-
 cis vt imaginemur qz locus celestis sit ad mo-
 dū montis rotūdi pyramidalis. z in pyramide
 sic btā dñaria. z sic pūr p montis circuitū de-
 scēdēdo sint bti. z cēntia dīna vbiqz p totum.
 tunc certū est qz qlibet altey videbit z oēs de-
 um. bec ē imaginatio doc. deuoti in dubijs lfalli-
 bus sed ē dist. h^o scdi. de qz ampl^o in qro. C Et
 sic pz ad qōnē qz zc. C Ex pñti aut distōne zc.
 C Pzima pclō. p dona varia vbi spūs trina ie-
 rarchia locant sūdus. Dicit pclō qz ordies no-
 uē angeloz sunt distincti p triplice ierarchiaz
 Et ponit a pñ^o dist. vsqz ibi. Jā nūc inqz dūz.
 C 2° pclō. p donū glorie ordo pñcit atqz gfr:
 sed nō incipit. Dicit pclō qz ordies angelici p-
 ficim^o p gram z gloriā. sed icēpiūt a nā. Et ici-
 pit ibi. Jā nūc inqz. vsqz ibi. Notādum ē zc.
 C 3° p^o. decim^o. ppe ordo est pplendus dū est
 egregie hō coronādus. Dicit 2° qz tūc decim^o
 ordo pñcit cū hō btificabit. Et ponit a loco il-
 lo. Notādū ē zc. vsqz ad finē di. C Et h^o ē zc.

Ad 1°
 Ad 3°
 pclōes
 d mēte
 magfi.
 1° pclō

Hic etiam inuestigādū zc.
 distō huius secūdi qz sic ptnuaf
 ad pcedētem. C Hā postqz i pre-
 cedētē distōne bonoz angelozum
 triplex est disticta ierar^o. In pñen-
 ti notant eoz ad nos sacra ministeria. Et par-
 titur i tres ptes pncipales. In pma eoz circa
 nos i gnālī pādunt pleni^o cara ministeria. In
 scda circa nos notat clari^o hoz custodia. In 3°

2° pclō
 3° pclō
 Tcm^o
 diuisio

Quantum ad 3° arti. sūt tres difficul-
 C Pzima ē. cū ordinis fuit
 gabriel. dicit hic tho. q. 3. qz fuit archangel^o. vñ
 tamē pbabili^o qz fuerit altioris ordis: vtputa
 cherubict aut seraphict: cū sciuerit hoc xpi mi-
 steriū: qd multis supmis erat abscedisum ange

magis se excusat amplius effari talia. pma i pn.
 scda ibi. dist. 11. Illud quoque sciendum est quod angeli
 boni et cetera. dist. 11. ibi. Sic de angelice nature et cetera.
Consequenter rursus particula que est sensus dist. In qua in
 generali angelorum circa nos ministeria padunt ca
 ra: in tres partes dividit. In prima opinio ponit
 plane bifaria. In scda loquela sequitur dubita
 toia. In tertia vno canit concordatoria. pma i
 principio. scda ibi. Sic ostendit quod si oes mittunt et cetera.
 tertia ibi. Alij vero dicunt tres ordines superios et cetera.
Et hec est divisio et cetera. **C**irca qua querit.

Titul. **U**trum actuum distribuatur locutio ut ad
 nrm mittant ministeria. Et ad ad ptem falsas
 tribus medijs. **C**irca hoc quod non fiat locutio in
 ter angelos. Si. n. vn. alteri loquitur: aut sibi
 immediati loquitur. s. et ille cui fit locutio: aut no:
 sed cadit medium. no pmutat: quod sequeret quod tunc
 gabriel stans in ordine seraphicorum non posset ma
 nifestare preceptum suum michaeli stanti in ordine
 principiarum: et ita non essent in celis locutiones
 libere. nec scdm: quod oes agens nate prius agit in
 medium quod i extrema: sicut sol prius illuminat pri
 ma aeris particulam quam sibi remotam: et ita prius
 manifestaret medio preceptionem suam loquens an
 gelus quod angelo cui fieret locutio. **C**irca scdo ad
 idem ad sic. cuiuslibet nate itimior est sua essentia
 quod opatio. sed cuiuslibet angeli eentia ituitiue
 ab alio angelo est visibilis. quod et intellectio: et ita non
 opz fieri locutiones inter eos. maior pars. nihil. n.
 tm est alicui idem sicut ipse sibi. sed pbaf minor.
 quod diuina eentia est pfectio in cognoscibilitate
 quod cuiuslibet angeli. vs tui ituitiue a quibus angelo.
 vni matth. 18. scribitur. Dico aut vobis quod ange
 li eorum spiritus videt faciem patris mei qui est in celis. **C**irca 3.
 ad quod non mittant hiferius pp nos in opibus dei
 et maxie in ta excellente natura: nihil fit frustra h fru
 stra mitterent. igit et cetera. maior pars. de. n. et na ni
 hil agit frustra. Sed pars minor: qua sit dardiqz
 vs sufficere. **C**irca confirmat: quod aut oes mitterent
 et hoc no. quod Dani. 7. scribitur. Milia milium mini
 strabat ei: et decies centena milia assistebat ei. et
 ita ps assistit deo et non mittit: aut ps vna mitti
 tur: alia no. Et hoc non. quod dicit apostolus ad
 Hebre. 1. oes sunt administratores spiritus.

Ar. 1. **I**n oppositum primi ad. 1. **C**hor. 13.
 Si linguis hominum lo
 quar et angelorum. Et Damal. Non lingua et au
 ditu idigent angeli. nam sine sermone voce p
 lato tradunt sibi suas illuminationes. **C**irca In op
 positum secundi arguit per illud Luce. 1. Mis
 sus est gabriel angelus.

Ar. 2. **I**n ista questione sunt tres articuli et cetera.
Quo ad pma arti. terminat sit ierarchia.
 actus ierarchic. et locutio. **C**irca
 tra predicta. quo ad pimum terminum de ierarchia

Ar. 3. **I**n ista questione sunt tres articuli et cetera.
Quo ad pma arti. terminat sit ierarchia.
 actus ierarchic. et locutio. **C**irca
 tra predicta. quo ad pimum terminum de ierarchia

Ar. 4. **I**n ista questione sunt tres articuli et cetera.
Quo ad pma arti. terminat sit ierarchia.
 actus ierarchic. et locutio. **C**irca
 tra predicta. quo ad pimum terminum de ierarchia

Ar. 5. **I**n ista questione sunt tres articuli et cetera.
Quo ad pma arti. terminat sit ierarchia.
 actus ierarchic. et locutio. **C**irca
 tra predicta. quo ad pimum terminum de ierarchia

Ar. 6. **I**n ista questione sunt tres articuli et cetera.
Quo ad pma arti. terminat sit ierarchia.
 actus ierarchic. et locutio. **C**irca
 tra predicta. quo ad pimum terminum de ierarchia

precedenti distinctioe solet ierarchia sic diffiniri.
 ierarchia est ad deum quantum possibile est si
 militudo et vnitas ipm habens scientie sancte
 et actionis duem et ad suum diuinissimum de
 eorem imutabiliter diffiniens. et quantum pos
 sibile est reformans suos laudatores. Et est dis
 finitio ierarce celestis fm quod in suum regreditur
 pncipium. Et ponit tria. primo regressum ei
 quantum ad stabilitatem dum dicit. ierarchia
 est ad deum quantum possibile est similitudo
 et vnitas. Secundo quantum ad actum dum
 dicit ipsum habens scientie sancte et actiois du
 cem. Tertio quantum ad imutabilitatem dus
 subiungitur: et ad suum diuinissimum deo
 eorum imutabiliter diffiniens: et ex predictis elicitur
 opus plenitudinis dum dicit. et quantum possi
 bile est reformans suos laudatores. Ex plentu
 dine nempe glorie et gratie ut alios inuet ias
 beatus existens. **C**irca scdo terminus est actus
 ierarchicus. Et pnt actus isti tripliciter assigna
 ri. pmo modo ut isti tres actus. visio. fruitio. et te
 tio dicantur actus ierarchici: quod cuiuslibet ordi
 ni trium ierarchiarum insunt et persione ostē
 dunt in deum. Secundo ut isti actus tres. loq
 audiri. et mitti. dicantur actus ierarchici: quod cui
 libet possunt competere ordini. quilibet. n. alij
 loqui potest: quilibet etiam ab alio audire. rur
 sus quilibet mitti ab eo quod angelos. i. nuncios
 facit spūs. Tertio assignatur a Diony. in de ce
 lesti ierarchia. isti tres actus. purgare. illumina
 re. et pficere actus ierarchici: et ita vtimum actu
 ierarchico: et differunt fm doctorem deuoctum
 hac dist. q. 4. quod purgatio fit in initio: et non dz
 intelligi fieri a pcto: sed a nescia. illuminationatio
 fit in me. s. perfectio in termino sicuti aer prius
 intelligitur purgari tenebris. secundo illumina
 ri lumie. et tertio pfici calore. vnde et dicit alij
 quod purgatio est in remotione impedimentoz. il
 luminatio in speculatioe veritatis: et pfectio in
 amore beatitudinis: et dicunt actus ierarchici:
 quod cuiuslibet puenit angelo. prima. n. ierarchia
 angelozum purgatur: illuminaf: et pficif a ierarchia
 thearchica seu diuina. **M**edia a pma purgaf:
 illuminat et pficif. et illa scda agit in tertiaz.
 tertia at in nobis de cursu comuni h tria agit.

Circa Tertio termi. est locutio. vnde notadu quod lo
 cutio solet triplf fieri. pmo modo quando loques
 penitus loquedo non mutat s. tota mutatio fit
 in eo cui loquitur. et isto modo loqt ds nobis et spi
 ritibus angelicis ispiratioe et reuelatioe. vel can
 do noui pcepti vel pceptu antiqui ad aliqd
 de nouo terminado. Scdo fit locutio quod fit
 mutatio ta i loquete quod in eo cui loquitur. differē
 ter tui quod in eo cui locutio fit catur aliqd abso
 lutum veluti: aut ipes: aut actus: aut vtutiqz simul.
 S3 in loquete solus sufficit respectus. s. actio: quod

Diff
 ierar.

3. teri
 e ierar
 chic.

3. teri
 e locu
 q solet
 triplf
 accipi

Dearti
 culat.
 p arti.
 p teri
 e ierar

omne cātū de nouo agēs nouā req̄rit actiōez.
z hoc inuit glo. sup illo vbo. i. c. p. 13. Si lin-
guis hoium loq̄r z angeloz. dicit sic. āgelū ma-
iores significāt minorib⁹ q̄d de volūtate dñi p̄-
sentū. z h̄ fit ābusidā nutib⁹ z signis. Istos nu-
tus z h̄ signa voco p̄ceptū in audiēte cātum z
istā actionē. tertio mō fit locutio duz in loq̄re
te fit vocalis exp̄ssio vt app̄hendat audiens: si-
cuti ē locutio n̄sa. vnde plato in tp̄imo dicit.
ad hoc datus ē nobis sermo vt multos n̄fos
p̄ceptus valeamus exp̄m̄ere. vltra noto q̄ in
angelis ista tria differūt. itellectio. locutio. illu-
minatio. Intellectio. n. solū dicit absolutaz rei
noticiā. Locutio autē addit q̄ illa cog⁹ alicui
manifestet. sed tertio illuminatio addit tā supra
intellectionē q̄ locutionē. vnde fm̄ doc. sub. 9.
dist. q. 1. in p̄ncipio solutionis p̄ncipalis. illūi-
natio est q̄dā locutio de v̄o p̄fectiuo i eē sc̄do.
vbi dicit tria. p̄mo ponit illuminationē sp̄ez lo-
cutiōnis. dum dicit. illuminatio ē q̄dā locutio.
Sc̄do ponit de q̄ est: dū addit de v̄o p̄fectiuo.
ex q̄ p̄z q̄ de malis nō fit illuminatio nisi p̄ mo-
dū speculationis: q̄z repugnat q̄ angelicus itel-
lectus talib⁹ ificiā. tertio ponit in q̄: q̄z in eē se
cūdo: siue q̄z ē in actiōe nō solum in habitu: seu
sc̄do: q̄z ē illūinatio nō d̄ deo h̄ de effectib⁹ q̄ se
quunt eē p̄m̄: seu tertio q̄z p̄m̄ ē talis noticiā i
illūināte: z deide i illūinatio: iō d̄ in eē sc̄do.

1^a arti.

Quantum ad 2^m arti. sunt tres p̄clusio-
nes. p̄ma ē de mutua locu-
tiōe angeloz. sc̄da d̄ missiōe eoz ad nos. tertia
de ip̄soz ad nos locutōe mirabili. ¶ P̄ria iḡ
est h̄. Sic angelus sup̄ior p̄ceptū causando in-
ferior loq̄tur vt sc̄ds nisi velit nō audiat. ¶ P̄
ps p̄clōnis dicit q̄ angelus sup̄ior loq̄tur infe-
riori p̄ cātione p̄ceptus noui in angelo audien-
te. p̄bat p̄clō medio doc. sub. elegātissimo po-
sito. dist. 9. q. 2. i. solutione p̄ncipali. Dis itelle-
ctualis nā loquēs alicui cāret si posset imedia-
te in illo cui loq̄tur p̄ceptū illi rei de q̄ loquit.
¶ Tero. nāq̄ p̄ferimus q̄ sine sermōe audientē
ip̄rimere nō possumus: sed āgelus hoc p̄t. iḡ
loquēdo ip̄mit p̄ceptū nouū in audientē āge-
li itellectū. minor p̄bat. illud q̄d ē sufficienter in
actu p̄mo respectu alicui⁹ effect⁹ p̄t illū cāre in
quocūq̄ passo z p̄portionato z app̄oximato.
Angelus āt habēs noticiā habituales: vtputa
alicui⁹ a. ē hm̄oi: z itell⁹ alteri⁹ angeli nō p̄ci-
piens a. ē sufficientes receptiuū hm̄oi noticie. q̄ z
illā poterit i eo p̄m̄ āgelus cāre. p̄ba maioris.
q̄ p̄ma extrema actiu⁹ z passiu⁹ sunt v̄m̄ ab-
stracta a q̄cūq̄ actiuo z passiuo p̄batio mino-
ris. q̄z ex eo q̄ itell⁹ p̄m̄ āgelt h̄z a. sibi p̄ns in
rōne obi p̄t cāre noticiā a. in itellectu suo. z ita
p̄ p̄ns in itellectu alteri⁹ āgeli cū sit eiusdē rō-
nis. ¶ Et si dicat q̄ rō nō p̄cludit nisi quando

Enasio

angelus ē p̄pe angelū cui loq̄tur alias nō: q̄z
o3 mouēs z motum eē sil. ex. 7. p̄p̄coz. z an-
z. de aia dicit q̄ si cēt vacuū vbi ē mō aer q̄ nō
viderem⁹ celum: q̄z sp̄es nō moueret oculum.
¶ R̄ndet q̄ rō p̄cludit tā de distāte āgelo q̄
de p̄ximo. R̄ō āt q̄re vni agēs neq̄t in extre-
mū agere nisi p̄m̄ agat i medijs. vel ē p̄mo q̄z
mediū ē eiusdē rōnis cum extremo: z ita suffi-
pit p̄m̄ effcū eiusdē rōnis: veluti sol p̄m̄ illu-
minat p̄mā p̄te aeris q̄ remotā q̄z illuminatio
est eiusdē rōnis i vtroq̄. vel ē sc̄do q̄z cā habet
duos effect⁹ ordiatos. z nata ē p̄m̄ cāre vnum
q̄ alii: sicuti i p̄posito o^m cāt sp̄em i me: z vi-
sionē i oculo. z p̄m̄ natū ē cāre sp̄em q̄z visio-
nē: z ita si nō cāt sp̄em dato vacuo nec poterit
cāre visionē. Nō sic i p̄posito. p̄ q̄z nō habet
p̄m̄ āgelus duos effect⁹ sic ordiatos. Sc̄do q̄z
mediū. locus medi⁹ nō ē eiusdē rōnis cū āge-
lo audiēte. ¶ S3 dicit q̄z ponat iter āgelū lo-
q̄ntē z audiētē āgelus. vtputa iter gabriel lo-
quētē z raphaelē audiētē: michael ē eiusdē rō-
nis q̄ ad itellectū: z ita fm̄ p̄dicta n̄ poterit ga-
briel loq̄ quin michael audiat. p̄ h̄ addo ter-
tiū z dico q̄ imo: q̄z h̄ mediū sit eiusdē rōnis i
itellectu: tñ loquēs libere loq̄tur: z ita in q̄ i-
tellectu vult cāt illū p̄ceptū. Et q̄ adducit: q̄z
opz mouēs z motū eē sil. ¶ Dico q̄ mouēs z
motū p̄t eē sil tripl̄. p̄ nālf: sic itelligē^o mo-
uet orbē. 2° ma^o: sicuti ē quādo duo cōpora se
mutuo mouēt immediate. 3° virtuali solū: sicuti
generās dū gnāt solū attingit sufficē in q̄ ē ta-
ctus ma^o h̄ nō rei it̄frica. z tamē mouet ita q̄
sufficit iter mouēs z motū hm̄oi p̄bitalitas: z
talis ē iter loquētē āgelū z audiētē. Sicuti. n.
in p̄mo dist. 37. dicit ē si p̄ possibile d̄ eēt op̄a
z tñ nō esset vbiq̄: adhuc posset suo velle oip̄o-
tē^o agē vbi nō eēt. ¶ Et si tūc dicat sufficē p̄-
tia virtualis. sequit q̄ michael i celo poterit lo-
qui gabriel i terra. dico q̄ nō seq̄tur: h̄. n. inq̄.
tū mouēs z motū n̄ req̄rat p̄ntiā naturalē aut
ma^o. sed solū virtualē tamē q̄z se determinate
virtus est dādus termin⁹ vltra quē vnus alteri
loq̄ nō posset. ¶ S3 q̄d gignit loquēs in au-
diētē āgelo. dico p̄mo q̄ p̄t gignere solū actū:
si angelus cui sit locutio p̄habuit sp̄em: sicut
z nos multotiēs loq̄mur de his q̄ i habitu nosce-
bam⁹ seu i sp̄e. ¶ Sc̄do dico q̄ p̄t gignere so-
lā sp̄em: sicut i inferior āgelus loq̄tur sup̄ior: z
sup̄ior sit conuersus ad aliud itellectibile: nulli
dubii q̄ inferior non poterit eum auertere a co-
gnitione: euz superior sit fortioris itellectus:
cābit tamē sp̄em in itellectu eius: sicuti i aliq̄s
loquere h̄oi fortiter in stu^o eleuato certum est
q̄ studens non aduerteret quid diceret loquēs
imp̄rimere tamē sp̄em in fantasmate eius. vnde
z postmodum posset recordari. dico tertio

R̄no

Dubii

R̄no

Aliud

dubii

R̄no

Alia n̄

sio

q̄ p̄t̄ ip̄rimere s̄l̄ & actum & sp̄m̄. sicut si supe-
rior loquat̄ inferiori de aliquo singulari de q̄ nō
habuit sp̄m̄ prius illo tūc cābit̄ & actum & spe-
m̄. **C** S̄z tūc q̄rit̄ q̄lis est act⁹ iste intelligēdi
in audiēte causat⁹ q̄ d̄f̄ auditio. **C** **R**espondē-
dum q̄ vltra cognitionē in d̄bo p̄t̄ vnus an-
gelus aliiū tripl̄r̄ intelligere. p̄mo intuitiue i se. 2.
intuitiue in intellectu alteri⁹ angeli. tertio p̄ spe-
ciē inatam: aut acq̄sita. & neutra harū d̄f̄ audi-
tio. vñ nota q̄ ad intellectū q̄ d̄f̄ auditio i an-
gelo f̄z doc. sub. tria req̄runt. p̄mo q̄ intellect⁹
audiētis se habeat pure passiue: ita q̄ soluz re-
cipiat & nō agat. **I**n alijs siq̄dem d̄f̄ q̄ obm̄ &
potētia pariūt̄ noticiā hic nō. **C** **S**cdm̄ req̄si-
tum est q̄ intellectus loquētis sit cā totalis: dē-
pto obiecto seu ei⁹ memoria fecida h̄mōi itel-
lectiōis. **T**ertiu⁹ q̄ causet̄ quantū intelligēs nō
in q̄ntū obm̄. **S**i. n. cāret̄ in q̄ntū obm̄ iā nō cau-
saret̄ auditio: sed vnā trium v̄sionū p̄dicta-
rum. **C** **E**x q̄ vlt̄er⁹ p̄z q̄ volūtas loquētis con-
currit ad h̄mōi auditioz cāndā. **I**ps̄z sc̄do q̄ in-
telligēdi actus loquētis nō ē cā hui⁹ auditiois.
C **E**x q̄ infer̄ tertio memoriā loquētis cāre hāc
audiētis itellectionē: tāq̄ ei⁹ efficiē equiuocū.
Et p̄z vtilitas h̄mōi locutionis & auditiois. lo-
quit̄. n. michael p̄mo raphaēli ip̄rimēdo actuz.
Tunc sc̄do se p̄uertit̄ raphaēl ad intellectum mi-
chaelis vt̄ videat̄ clarī q̄d sibi ip̄resserat: & tan-
tē eleuat̄ tertio vsq̄ ad illi⁹ rei in verbo noti-
ciā in q̄ p̄sumat̄ noticiā. **C** **E**t p̄z vlt̄er⁹ q̄ vn⁹
angelus p̄t̄ loq̄ vni angelo nō alteri cui vult.
sicut est in pt̄ate angeli i sua memoria habenti
plures sp̄s vt̄ vna nō alia fm̄ voluntas ip̄eri-
uz. & si haberet̄ in nā sua plures itelligētias in
vna vti posset̄ vna sp̄. in alia alia. **S**ic suo mō
in p̄posito p̄t̄ huic loqui nō illi & duobus: aut
for̄san cētum sil̄ vel vltra: & i q̄libet cāndo no-
uā itellectionē. **S**i. n. vn⁹ h̄o actu p̄t̄ loq̄ pl̄ib⁹
nō d̄z hoc denegari angelo. **S**ed quot̄ audiētī
bus p̄t̄ sil̄ loq̄. d̄dm̄ q̄ fm̄ q̄d est p̄fectior pluri-
bus p̄t̄: s̄z q̄ q̄libet possit̄: soli⁹ dei ē nosse aut
in p̄ma bonoz vel cui reuelant̄. **C** **E**x q̄ sat̄ p̄z
de illuminare q̄ est act⁹ sc̄ds terarchie⁹ cū sit q̄-
dā locutio. vñ illuminatio pp̄rie ē de singulari
reuelato. locutio at̄ cōis est ad cognitionē sin-
gularis reuelat̄ in genere. pp̄rio. & p̄z q̄ reue-
lans nihil causat̄ in seipso cū pri⁹ deus reuelet
p̄me terarchie. & tū in seipso nihil causat̄ sed in
eo cui sit reue⁹ ita q̄ p̄mo intelligit̄ q̄si purga-
tio a nesciētia p̄ istud reuelabile. **S**cd̄o tendit̄
ex hoc ad videndū in verbo. vñ illuminat̄ & ex
hinc p̄fici. vñ pp̄rie illuminatio p̄ p̄mam terar-
chiā venit ad mediā. de media ad tertiā. s̄z pos-
set̄ de vni angelo isime terarchie reuelare qui
postea sup̄reme reuelaret. **S**z nunq̄d p̄t̄ bo-
nus angelus malo angelo loq̄ & aliq̄d reuela-

re. dico q̄ sic. & mō p̄dicto ex pte sut: sed q̄ de-
mon ex pctō ē obscurat⁹ neq̄t in tāta simplici-
tate illū p̄ceptū recipe in q̄ bonus. vñ nec mere-
tur illuminatio dici solū reuelatio. **C** **E**t ex ista
p̄ma pte p̄clōnis iseri sc̄da clare in q̄ d̄f̄ q̄ vn⁹
angelus p̄t̄ loqui alteri angelo absq̄ hoc q̄ lo-
quat̄ ei q̄ est in medio. p̄z iā. **C** **E**x q̄ p̄z defect⁹
san. **I**ho. in sc̄do scripti. q. 3. dis. 9. p̄nētia illu-
minatiōes angelicas fieri p̄ p̄fortationē lumis
q̄si. **S**up̄ior est q̄si lumen respectu inferioris ism̄
coadiuuās: sicut lūmē in medio adiuuat̄ visuz
ad videndū. p̄z o^m maxie sicut dēni est si iserio-
ri aliq̄d p̄mo reuelaret̄ nō esset̄ lūmē sup̄ioris:
& tamē tūc illū illuminaret. **E**terz q̄ est ista con-
fortatio non v̄f̄ cum ēt in celis angelus iserior
essentiā videat̄ sup̄ioris. ea pp̄ v̄ia doc. sub. me-
lioz appet. **C** **S**cd̄a p̄clō est de missiōe angelo-
rū ad nos. & est hec. **S**ic d̄ inferiori ierarchia ad
nos. p̄ ministerio mittunt̄ sp̄s. vt̄ de alijs mit-
tī nō repugnet. **C** **P**ria pars dicit q̄ sp̄s ter-
tie ierarchie mittunt̄ ad nobis ministrādū. p̄-
bas sic. angeli sunt̄ medij iter nos & deum: & ita
rōnabile valde est q̄ serant̄ p̄ces n̄fas ad deū.
& de deo nobis referat̄ reuelatiōes. **S**i q̄ quod
rōnabilē est fecit̄ de⁹. sequit̄. **C** **E**t si dicat̄ tūc
fieret̄ eis iudiciū. cum. n. sint̄ creati & limitati
non v̄f̄ q̄ possent̄ dī nobis ministrare actum
exercere p̄t̄eplatiōis. **C** **D**dm̄ q̄ licet de se nō
possent̄. tū de⁹ facit q̄ p̄nt. vnde beda dicit q̄ i
isto ministerio sp̄s currunt̄ ista deū. **C** **S**ed q̄rit̄
v̄t̄z imediata in istanti de celis sint̄ iseri⁹. d̄dm̄
q̄ nō: cū moueant̄ moru p̄tinuo ex. 6. dist. **S**ed
quō: q̄z non h̄nt̄ resistētia i aere sicuti nos: tū
aer est cā velocitat̄ & tarditat̄ motus. ex quar-
to p̄hycoz. q̄z vacuo dato nō esset̄ motus. **H**ic
dico q̄ rōne aeris nō h̄nt̄ resistētia. sed datova-
cua adhuc eēt̄ tres casus motus. **P**ria cā mo-
uens: dum. s. mouēs est finite potētie. **S**ecūda
cā mobile: q̄z nō est vbiq̄. **T**ertia cā distātia p̄-
uatiua. dato. n. vacuo plus distaret̄ adhuc a pa-
risius p̄t̄izara q̄ san. **B**iony. & posset̄ his trib⁹
causis adhuc fieri motus. p̄hs. n. rōnib⁹ suis so-
lū. p̄bat̄ motū nō eē in vacuo rōne mediū posi-
tiui: & ad hoc vadūt̄ sue rōnes nō vltra. vt̄ do-
cet̄ doc. deno. in p̄mo suo dist. 37. p̄te sc̄da. arti.
2. & si ampli⁹ petit̄ sue rōnes sūt̄ sophismata: vt̄
innuit̄ i suis p̄hysicis maḡ **A**icola⁹ boneti ad
lōgū cas solūes. **C** **S**ed aliq̄s diceret̄. ex quo
milit̄ de⁹ filium suum. p̄ nobis: milit̄ & sp̄m̄ iseri
ad q̄d rursus mittit̄ angelos. **C** **R**ūdit̄ doc. d̄
uo. huius dist. q. 1. dans p̄gru^m triplicem. **L**ō
petit̄ inquit̄ primo caritati diuine. in hoc. n. in-
nuit̄ quantum nos diligit̄ qui sp̄ritus nobilissī-
mos ad ministrandum nobis mittit̄. **C** **C**ompe-
tit̄ secundo caritati angelice vt̄ suos cōcūce a
diabolo preseruent̄. **L**ōpetit̄ tertio caritati hu-

Dubiū
R̄no

Coz^m
defect⁹
sci thōe

2^a p̄clō

p^a pars
p̄clōis.

Dubiū

R̄no

Dubiū

Coz^m

vn^a age
lus p̄t̄
loq̄ alit̄

Coz^m

Euasio

R̄no

mane: qua qñ parvula est: ideo foueri ⁊ nutri-
 ri dz diligenter. ¶ Scda pars ꝓclusionis dicit
 q non repugnat superiorib⁹ angelis vsqz ad pri-
 mam ierarchiā mitti ꝓ nobis. **D**es. n. bene
 ꝓcedunt q mittunt interius iquātū. s. disponūt
 ⁊ illuminant iussu dei eos qui mittuntur exte-
 rius: iō tñ exterius aliqui dñt q sola ierarchie
 vlla mittit interius ad nos. **T**ho. aut hac dist. q.
 2. dicit q quinqz ordines mittunt. s. tres vltime
 ierarchie ⁊ due medie potestates ⁊ vtutes. alij
 quattuor: non nisi interius. vbi pmo manifeste
 vñ sibi contradicere. In ꝓcedenti. n. di. q. 3. ꝓ
 fuit ptātem p̄mum ordinē scde ierarchie: ⁊ do-
 minationē vltimē. nūc ecōtra dicit dominationē ꝓ-
 mum ordinē ⁊ ptātē vltimū: ⁊ dicit q diatio
 est vltimus qui nō mittit exteri⁹: ⁊ virtus p̄m⁹
 qui mittit. **S**z credo veri⁹ assentiendū esse do-
 cto. sub. hac dist. dñri. ꝓabile esse in casib⁹ ma-
 gnis aliquem de ꝓncipalib⁹ sicut cherubin ⁊ se-
 raphin mittēdum: sicuti ꝓ in incarnatione filij
 dei. Si. n. deus ꝓ misit filiū suum in mundū. ꝓ
 nobis. mirum non est si vnus ex seraphin puta
 gabriel missus est ad denūciādū hoc: sicuti pa-
 tet in bono politico q i causis maximis mittū-
 tur collaterales regis. ¶ Tertia ꝓclusio est de
 angeloz ad nos locutione mirabili. ⁊ est hec.
 Sic ad nos inflāmandum mittunt spūs: vt lo-
 cutione nos doceāt ampliori. ¶ Dicit p̄ma ꝓs
 q angeli mittuntur ad nos inflāmandum. ꝓ-
 batur vsa. 6. **A** dissus est ad me vn⁹ de seraph.
 qd exponēs diony. dicit q dictus ē seraph non
 q de ordine esset seraphico: s; q incendebat ca-
 ritate. ¶ Et si dicatur q habem⁹ libez arbitriū
 ita nō ꝓt nos nisi velim⁹ inflāmare. ¶ Dico q
 vep est. vñ solū disponit vt. s. deū capiamus. de
 quo dñi est: de caritas ē. Et alibi. de nñ ignis
 ꝓsumens est. Sed q angeli nos doceant am-
 pliori locutione. ꝓbat. qz vltimus ordo hz pur-
 gare. illuminare. ⁊ ꝓficere. ⁊ nō hz respectu seqū-
 tis ordinis. ergo respectu nñ. ¶ Et si querat q
 lis est ista locutio. extat opinio triplex. p̄mi di-
 cunt q est ad modū luminis irradiantis. ⁊ ista
 non videtur valde ꝓgrua cū nō irradiet super
 nos nisi lux vera que illuminat oēm hoies. Se-
 cūdi dñt q ad modū speculē: ista ipropia ē.
 Est quippe incongruū cognoscere in speculo
 ⁊ non cognoscere speculum. Doctor deuotus
 dicit q hec locutio est ꝓ modū excitās ad mo-
 dum q doctor docet discipulū. ⁊ hec verior vñ.
Quantum ad 3^m arti. sunt tres difficul-
 tates. ¶ P̄ma ē. vtz ange-
 lus quotiescunqz loquit ip̄mat: aut actuz: aut
 spēm ei cui loquitur. Dico q nō: qz aliquotiēs
 legunt angeli loqui deo. vnde Greg. in mora-
 vox āgeloz in laude ꝓditus est admiratio i-
 time ꝓtemplationis. ⁊ tñ certum est q nō ip̄-

mit aliquid deo. ¶ Scda difficul. quis ē ma-
 ior numer⁹ angeloz aut assistētū: aut ministrā-
 tiū. ¶ Dicedū q loquēdo d lege cōi plures s̄
 assistētes q ministrātes. qd satis inuit Dan. 7.
Ahila nullū ministrābat ei. ⁊ decies cētena mi-
 lia assistēbat ei. ita q decies plus numerat assi-
 stētes q ministrātes. qz ꝓm̄ in plurali nisi di-
 catur numerum exponi numero. ⁊ tūc capiēdo
 ministrū ꝓo interiori officio ac exteriori oēs
 sunt ad ministratorij spūs: vt hz ap̄s. ¶ Ter-
 tia difficul. Si angelus loqret in ꝓsona dei sic
 fecit in antiquo testamento vtz esset adorād⁹.
 ¶ R̄spōdet doc. deuo. q. 6. q si referim⁹ men-
 tem ad angelū in se ꝓt adorari dulza. Si aut
 ad eum immediate cuius est nunciatus: ꝓt ado-
 rari latra: sicut fecit abrahā. ¶ Ex q ꝓz ad qd
 nem q. v3. inter angelos sic fit ierarchicōz lo-
 cutio actuum vt ad n̄m mittant miserū ⁊c.
Et tunc ad argumēta. ¶ Ad p̄mum di-
 cendū. q ꝓt ⁊ sine me⁹ ⁊ cū me⁹ ⁊c. nec
 cābit illū actū itelligendi in me⁹ loco: nec
 in alio angulo qui erit sibi ꝓximior q ille cui
 loq̄tur: qz mere causat libere. vt patuit in ꝓma
 ꝓclōne. ¶ Ad 2^m ddm. q licet posset cognosci
 actus ei⁹: nō tñ ille cui sp̄ aduertit: iō sūma exi-
 git liberalitas ⁊ caritatiua cōcōtio vt mutuo
 suas ꝓceptiōes multiplicēt. ¶ Ad 3^m ꝓz q hz
 de⁹ posset ꝓ se facere tñ extigit lex diuine sapien-
 tie: quā diuinus docuit diony. vt iñma ꝓ me⁹ in
 sup̄ma deducant. Et ad ꝓfirmationē iaz ꝓz: qz
 oēs mittunt seu exteri⁹ seu iterius. ¶ Ex p̄nti
 aut distōne tres ꝓc. ¶ P̄ma ꝓclō. q ois sp̄i-
 tus ad extra mittat aut nō: sic penit⁹ nō dubi-
 tat. dicit ꝓclō. q dubitatio est an oēs spūs cele-
 stes mittātur in ministeriū n̄m: aut solū aliq.
 Et ponitur a ꝓncipio distōnis vsqz ibi. Dic ori-
 tur qd ꝓc. ¶ Scda ꝓclō. extat opinio q sp̄iuz
 est ex̄ missio ꝓꝓ nos oīum. dicit ꝓclō. q est vna
 opinio que dicit q oēs spūs mittuntur extra ꝓꝓ
 nos ad miserū. Et ponit ab illo loco. Dic ou-
 tur qd ꝓc. vsqz ibi. Alij dō dñt ꝓc. ¶ Tertia cō-
 clusio. misse iter⁹ s̄ sup̄ne mētes siue exterius
 ⁊ angeli entes. Dicit ꝓclō. q oēs ordines ange-
 loz aut mittunt iterius aut exteri⁹. Et deducit
 ab illo loco. Alij vero dicunt. Vtz ad finem di-
 stinctionis. ¶ Sequitur in textu.

Ulud quoz sciendum ē ꝓc. **H**ic signaf. n. disti. h⁹
 scdi q sic p̄tinuat ad ꝓcedentem.
 ¶ **A**i postqz in ꝓcedenti distō-
 ne in gnālī angeloz circa nos
 oīsa sunt cara ministeria. **H**unc
 in speciali eoz erga nos declara-
 tur iugis custodia. Et partit in tres ꝓtes ꝓnci-
 pales. In p̄ma oñdit magf q angeli deuoto
 officio nos custo dūt. In scda qrit: an singulis

3ª pars ꝓclōnis
 Thōas
 verior modus
 3ª ꝓclō
 Euasio R̄tio
 Dubiū
 doctor bnot⁹
 3ª arti. ꝓ^a dub.
 R̄tio

2^a du.
 R̄tio
 3ª dub.
 R̄tio docto. deuo. resolo
 Ad ar
 Ad ꝓ^m
 Ad 1^a
 Ad 3^a
 ꝓ^a ꝓclō
 2ª ꝓclō
 3ª ꝓclō
 Text⁹
 distiio

hoc exercitio singuli ventur. In tertia ondit q ministerio in se pscit. pma i pn. scda ibi. So let aut qri zc. tertia ibi. p dreterea illud pside rari oz zc. C Alijs duab' pms parib' idiu sio manetib'. hec tertia ps in tres diuidit. In pma pma opinio pmo exponit. In secunda se quea posito exhibe subiectit. In tertia magi inteno in his peludif. pma in pncipio. secunda ibi. Alij at dicit angelos zc. tertia ibi. Jlib vo qd alij zc. C Et h e diuisio zc. Circa qua qri.

idilio

Titul

Ar. i.

pbatio miozo.

Alia p batio

pbz. 3^a

in op^m

Bearti culat. p^a arti. p^a terio e custos

An angeli custodes de nra salute gau detes reuelat nobis abdu ta. Et af ad pte falsam trib' medijs. C Prio sic. ostedo q no sint custodes hoiz. si ange lus custodit hoim: aut hoc e rone auctis aut rone misterij: s; nec sic nec sic. igi zc. maior pz a diuisioe sufficiet. Sz pbat mioz pmo q no rone auctis. solus quippe ds hoc mo custos ho minū legit i ps. Ecce no dormitabit neq; dormiet q custodit israel. nec rone misterij qz tunc angeli cent miozes hoibus. maior qppe est te ste xpo q recubit q qui misirat. q at angeli ho minib' sint miozes e saluz. igi. C Secdo pbat q no gaudet de salute nra. af tho' sic. angeli n tristant de danatioe illius que custodiunt: nec letant de ei' saluatioe. pna pz ex iuetioe tho' i scdo. thopi. si op^m in opposito: z positi in p. posito. Sz pbat assuptuz. qz tristitia repugnat statui bitu dinis. vñ Apoc. 21. of q in illa sup na ciuitate no erit luct' neq; clamor nec dolor que pma abierit. C Tertia. pbat q no possint hoib' reuelare abdita. Si. n. hoib' reuelaret ab dita: aut hoc eet cando in intellectu acti: aut se cudo spem: aut tertio fantasma imutado: s; nec sic nec sic. igi. maior pz p diuisione sufficiet. s; pbat mioz pmo q no actu qz nono de trini. dic aug. q o^m z po parunt noticia. angelus at nec est itellect' hois nec o^m vt i pposito. Scdo no spem: qz spes ex q rñtat nalf rñtare vñ id a q i primis: z ita solū respentaret angelum. nec ter tio imutando fantasma: qz agens ad passuz dz esse pposito q no repit iter spuale z corpale.

In oppositum primi af aucte eccle siastic. 17. In vnam quaqz gete pposuit rectores. gl. i. angelos. Et math. 17. Angeli eoz sp videt facie pns mei. dicit glo. hoies no sūt ptenedi ad quoz custo dia mittunt angeli. C In o^m scbi arguit Luc. 15. Gaudiu e angelis dei sup vno pctore peni tentia agete q supra nonagita noue instis. In o^m tertij af Luc. 1. dic gabriel Maric. Ecce pci pres i vtero z pces filiu. z vocabis nom ei' ihz. C In ista questione zc.

Quo ad pnum articu. termini st custos. gaudiū. reuelatio. C Pimus igi terminus est custos. vñ in pposito custos dz

tripli: vno mo vntuersalis. z h mo custos ho minū of solus ds. de q Job. 6. of. Quid facias tibi o custos hoium. Scdo of custos pticula ris magis sup vna gete z plm. Et h mo scri bis Dan. 10. vbi michaelis custos ds iudcozuz princeps regis perarum restitit mibi. 10. vno diebus. Tertio modo dicitur custos singularis pro vno singulari angelo respectu vni' singu laris hominis. z hoc modo loquitur Hiero. su per illo verbo Math. 18. Angeli eozum semp vident faciem patris mei. Magna inquit di gnitas hominum vt quilibet ab origine natiuitatis habeat angeluz custodem. Et hi tres mo di capiendi custos dem reperiunt in regula bea ti patris nostri Franc. pmo. n. ibi minister ge neralis dicitur custos. vnde de electione gene rali ibi dicitur q pgregati fratres possint vñ de fratribus in nomine domini vñum sibi eli gere in custodem. i. in generale. Secundo ma gis particulariter iuxta secundum modum dū dicitur. custodes z gardiani sollicitam curaz gerant de fratribus zc. Tertio modo in vsu re peritur. in conuentu. n. sancti Fran. guardia nūm dicitur custos. si igitur conuentus vñaz p sonam nominet habetur quod dicitur. C Se cundus terminus est gaudiū. vnde fm cometa eustracj z michaelis ephesi in li. ethimologia rum. gaudiū est qda nature flozi' z sufflozi' spm recreans. vnde ista tria differre reperta st exultatio. gaudium. z leticia. Gaudiū. n. sonat quādam aie passionem actum pns itezuz amo ris. Leticia aut sup hmoi gaudium quāda ad dit iteriozum virium dilatationem z motū. vñ z inde leticia dicta est quasi lati': qz aiām qua si lata facit vires extendendo interiozes. Exul tatio rursus addit super leticia z gaudiū quē dam motum exteriorum id quod in corde erat insinuantez: vnde z hinc dicta est exultatio q si extra salta': z est gaudium proprie passio cō cupiscibilis sicuti delectatio z desiderium. sed differunt: qz desideriu est futuri. vnde dicit q desiderium est respectu non habitū: delectatio aut e magis pteriti. vñ delectatio est cōiunctio puentens cū puenienti ita q exigit vnione pri us factaz. gaudiū at magis est de pñti. C Ter tius terminus est reuelatio. vñ dz reuelatio qua si remotio velaminis dū ignotū aperit. vñ no to q ista tria differunt. visio reuelatio z rapt'. Aliso. n. proprie est dū res vt est itutiuē aspi citur scipit loquit macrobi' in pncipio de som nio scipionis. vbi distinguit visionem ptra ora culum. dicit. n. visionē eē ipfaz pure rei oñsio nē. oraculum autē exigit q is q re declarat sit psona venerabilis sicuti aut de': aut angelus. Reuelatio at exigit q solum ignotuz manife stuz fiat. vñ tñ sit mō nō nāluz hos duos mo

Custos triplex
2° terio e gau^m
Exulta tio: gau diū z le titia dif ferūt
3° terio e reue latio. visio: re uelatio z rapt' dñt.

dos cognitōis tāgit paulus ap̄s. 2. Thoz. 12. dum dicit. veniā autē ad reuelationes ⁊ visiōes dñi. Raptus at̄ exigit vt talis cognitio fiat in mentis excessu seu extasi vt nesciat homo an in corpore seu extra cognoscat ⁊ aliqñ extra corpus aīa rapiatur. sicut de paulo legitur raptus vsq; ad tertium celum. vbi quedaz glo. dicit. i. vsq; ad tertiam angelozum ierarchiam.

Ab de raptu

2ª arti.

Quantum ad 2^m arti. sunt tres conclusio nes. p̄ma est de custodia angeloz circa nos. sc̄da est de eoz gaudio i salute hoīs quē custodiūt. tertia de reuelationib⁹ q̄s nobis faciūt. **C** P̄ma est hec. solo dempto dei vnigenito singularis vsq; ad mortē est angelus ad custodiā deputatus. **C** P̄ma p̄a dicit q̄ x̄ps nō habuit angelum ad sui custodiā deputatū. p̄bat sic. angelus hoī ad custodiā deputat p̄ vnum trium: aut duo s̄s: aut tria s̄s. s̄. illuminatione intellectus dñi docet hoīes quē custodit de ignotis. secundo p̄ affectiōes volūtatis dñi. s̄. excitat ad bene volēdū. tertio. p̄pter expeditionē executiue dñi. s̄. impedimentum remouet vt expedite opemur. sed neutz horuz exigebat ab angelo x̄ps is̄ nō habuit angelū custodē. maior est p̄ doctor n̄oz. S̄z minor p̄. scriptū est. n. Joā. 1. vidim⁹ gloriā eius q̄si vnigēti sic custodiēt: sed x̄pm nō deuit quoz quē volūtate: ⁊ veritatis. q̄ ad intellectus. **C** Cōfir ma: q̄ vt custoditus vt sic q̄dā nō obnoxius inquit sic custodiēt: sed x̄pm nō deuit quoz quē mō angeloz alicui fuisse obnoxii. igit. **C** Et si dicat quis. nō ē maius incōnētiēs x̄ps habuit se bonū angelū custodē q̄ malū angelum tem tatorē. **M**ath. 4. quīnimo ex q̄dā glo. tho. 6. legi⁹ diaboli in cruce fuisse expectatē animam x̄pi. dñ. n. q̄ nō est s̄s. demon. n. x̄pm requirit solū exterius ⁊ p̄ nos: sed angelus requirit in eis quos custodit. et p̄ interioris: iō nō est p̄s̄e. **L**etex x̄ps patiebat libere illā diaboli tētatio nem. iō dicit **M**ath. q̄ ductus est a sp̄sancto in desertū. **C** S̄z fiat arg^m diaboli q̄d secl x̄po. s̄. angelis suis de⁹ mādauit de te vt custodiāt te in oibus vsq; tuis. h̄ exponit gl. de capite x̄po: ⁊ ita habuit custodē angelū. **C** Et p̄firmat: qz super illud **Luce. 22.** Ecce apparuit ei angelus dñi p̄fortans eū. **D**icit **Heda** i testimoniū vtri vsq; nāe ⁊ āgel⁹ eū p̄fortasse: ⁊ āgel⁹ ei mistras se describit. **C** Defortatio autē act⁹ est custodiē. **D**sz q̄ illud p̄mum dictū p̄s. itelligitur de x̄po capite rōne membrorum. vnde diabolus f̄z au gu. male allegabat hoc applicandū capiti solum quod erat de membris. **R**ursus illa p̄fortatio quā fecit ei angelus nō fuit p̄tātua sicut p̄fortat illos quos custodit s̄z solū ministerialis. vñ tam nobilis fuit x̄ps ⁊ tā p̄fectus vt sibi nulla angelica custodia req̄ref. **C** Sc̄da p̄

Cōfir

Dubii

Cōfir

2ª para p̄clōis

p̄clōis dicit. q̄libet hō suū p̄p̄tū h̄z angelū cū stode sui. p̄bat. p̄mior est de⁹ ad misericordiaz q̄ ad p̄nitionē. **M**isericordia quippe dei sup̄ exaltat iudiciū. **S**ed quilibet hō h̄z a sui p̄nci pio angelū malū ad exercitiū. igit h̄z ⁊ bonuz. assumptū p̄z ex eo q̄ scribitur ad **Ep̄he. vltio.** non est nobis collectatio ⁊c. **E**t hoc inuit sap. eecle. 33. **C**ontra bonum malū: p̄ra vitā mori: ⁊ sic in oibus intuerē opa altissimi: h̄ est et lex sapie vt ista sicut nos p̄ media. **L**angelos i su p̄ma. i. diuina reducant. **C** **S**ed q̄rit: q̄ tēpo reicipit angelus custodire hoīem. dicit **Tho.** secūdo scripti. q. 3. q̄ in materno vtero. **S**z q̄d tunc facit cum non doceat nec accendat volūtatem. **R**espōdet q̄ custodit ne demon ipsum puerum in ventre interficiat vt complexionē mutet. vnde puer p̄mior efficeretur ad peccādum. ex quo concluditur si ratio sua valeat etiam ante aīationem requiri angelū custodē ne a demone inficiat materia ex q̄ compagna cor pus. **S**altē tenendū est certum q̄ ab aīatione incipit puer habere angelū. **C** **S**z diceret aliquis. deus sufficit per se. ad quid ergo dat nobis angelos. **R**espōdet doc. deuo. huius dist. q. 1. q̄ triplex est ratio. diuina potentia. diuina sapientia. ⁊ diuina clementia. **Q**uo ad potētā dicit q̄ non sufficit diuine potentie q̄ angeli sibi ministrant: sed vult q̄ creature sue. s̄. nobis ministrant. etiam qz h̄z diaboluz ⁊ suos socios sibi aduersantes rōnabilius est vt vincat eos p̄ suos angelos q̄ per se vt videatur manus dei in seruis suis. vnde appellatur angeli exercitus dei. **Q**uo autem ad sapiam secundo dicit vt hoc ministerio homo qui est vltimus per angelos medios ad deum referatur. **Q**uo at̄ tertio ad diuinam clementiā p̄z. qz ex quo hō erat in ter aduersariū suū exigebat rō vt h̄set clementia dei adiutorē angelū. **C** **S**ed petet q̄s: de q̄ ordine sunt isti custodes. **C** **R**ūdet tho. 2. q. huius q̄ sunt oēs vltimi ordinis. **E**t dicit q̄ tria req̄runt ad hoc q̄ angel⁹ sit singularis custos hoīs. p̄mum est q̄ nō habeat imediate illuminationē a deo. ⁊ p̄ h̄ excludit p̄ma ierarchia. sedm q̄ h̄eat potētā limitatā. ex quo excludit sc̄da ierarchia. tertium q̄ p̄curent solū ea q̄ p̄tinent ad determinatas p̄sonas: p̄z q̄ excludunt duo ordines vltime ierarchie. s̄. p̄ncipat⁹ ⁊ archangelū. **E**t si hoc sit v̄z p̄z valde magnū esse exercitiū angeloz vt solum de vltimo ordi ne quilibet homo ⁊ quilibet mulier sigillatim h̄eat p̄p̄tū angelū: ⁊ tñ nō est dubiū quin aliq̄ illius ordinis remaneāt in celis ne tertius ordo tertie ierarchie penit⁹ i celo pateat vacuū. **E**t si q̄rat an successine vnus angelus multos custodiāt. ddm q̄ sic. **E**x quo p̄z q̄ idēz angel⁹ p̄t p̄ius custodire vnū qui saluabit: post vnū

Bonū dubiū

R̄no sci thōe

Aliud dubiū

R̄no

Dubii

R̄no

Dubiu
Rño
qui dānabit. **C** Sed q̄s q̄ret: que sunt p̄p̄e p̄
ficia nob̄ eueniētia ex h̄mōi custodia. **C** **R**e
spōdet doc̄. de uo. q. 1. h̄mōi dist. arti. 2. q̄ in bo
no est triplex p̄ficiū. s. q̄ adiuuāt p̄mo angeli
ad bonū ac q̄rēdū. sc̄do ad p̄seruādū bonū. 3.
ad bonū augmētādū. Et respectu mali toti
dē. p̄mo adiuuāt ad deserendū malū. 2. ad eni
tādū. 3. ad fugiēdū. **C** **E**t q̄ p̄3 p̄mo q̄ in sta
tu inocētie habuit Adā angelum custodē: ha
buit semus et nos si stetit. s. n. mali nō fuisse
mus adiuuisset nos ad meli^o opandū et bonū
p̄seruādū et malū euitādū. **C** **E**t quo 2. p̄3 q̄
p̄firmati in ḡra: sicuti br̄a Maria. Ioh̄. bap̄. et
ceteri habuerūt āgelū custodē. **C** **E**t p̄3 q̄
antix̄ps h̄bit āgelū custodē. licet. n. futur^o sit
obstinatus: tū plura mala oparet nisi ille āge
lus poneret impedimentū: s. teste ap̄lo adue
tus eius sit fm̄ oēm operatōez sathane. **C** **E**t
si obijctat: q̄ dicit Dama. q̄ ātix̄ps carebit an
gelico p̄sidio. et p̄nis angelica custodia. **R**ñ
dendū q̄ intelligit q̄tū ad totale reuocatiōez
a malo. **C** **S**ed 3. pars dicit. q̄ ista custodia
fit vsq̄ ad mortē hoīs. p̄bas. patior est bon^o an
gelus ad custodiēdū in bono q̄ malus ad de
cipiēdū. p̄3 h̄ ex lege caritatis. S. malus vsq̄
ad mortē decipit. igit̄ bonus vsq̄ ad mortē cu
stodit. **C** **E**t si obijctat p̄ illud Iere. 51. ca. cu
rauius babilonē et nō est curata derelinqua
mus eā. dicit glo. Medicī sunt angeli quos a
nobis repellim^o dū eoz p̄silijs nō acq̄scim^o.
Dōm q̄ a nobis nō recedūt q̄n semp̄ repellāt
inimicū dū peccamus et faciāt multa alia: sed
tūc nō p̄seruāt in bono. S. tūc diceret seq̄res
q̄ āgelus custodiēs hoīem post natiuitatē suā
vsq̄ ad mortē nō iret ad celum. **R**ñ dicit hic
Thō. q̄ sicut nos videm^o q̄ post actū magnū
deuotiōis sumus p̄ tres dies vel plus: vel tpe
aliq̄ magis iclinati ad deuotiōē. sic q̄n ange
li vidēt nos in bona tali dispōne p̄nt ire ad ce
lū. **C** **S**ed tūc obijctat: q̄ tunc magis iestabit
diabolus q̄ remanebit p̄ns. vñ videt̄ magis
dōm q̄ recōmēdet hoīez in custodia alicuius
alteri^o angeli donec venerit sicut facimus iter
nos: vel cogitat reuelatōē dei nō eē tūc picu
lū. **C** **S**eda p̄clo est de gaudiō q̄d h̄nt de salu
teilli^o seu illoz quos custodiūt. et est h̄. Sic de
hoīum salute quos custodiūt gaudēt āgelici
vsq̄ vt de dānatiōē nō doleat. **C** **P**rima ps
dicit. q̄ angeli gaudent de salute hoīum quos
custodiūt. p̄bas. quotiēscūq̄ crescit mā gaudē
di crescit et gaudiū in mēte dū ordinata: sed sa
lus hoīum est mā gaudiū. igit̄ de ea letant̄ āge
lici sp̄s. et si h̄: maxie iō vs̄ illi quoz medijs ta
lis salus est habita. mior p̄3. tū rōne exaltatiōis
xp̄i in mēbris suis. tū repatiōis angelice ruie.
tū 3. rōne recupatiōis hūane. **C** **E**t si dicat: q̄

ille q̄ custodit p̄t ip̄edire suaz saluationē. et p̄
p̄nis gaudiū h̄ in āgelo: et ita b̄titudinē: cū bea
tudo nō possit esse sine gaudiō. Dōm q̄ gaudiū
dū āgelī p̄t p̄siderari tripl̄. p̄mo mō extensū
ue: et sic certū est q̄ magis gaudet h̄ mō cū sal
uaf hō quē custodit q̄ ātea. i. de plurib^o. 2. in
tēsiue et subalī cum illa extēsiōe: et sic posuit
magr̄ sniaz q̄ vsq̄ ad finē iudicij accrescit eoz
rū b̄tudo. Sed in h̄ nō tenet. Et eēt h̄ secun
dus loc^o in q̄ nō tenet nisi: q̄ est idē cū sua po
sitiōe. s. dī. h̄ sedī vel q̄i. 3. p̄t p̄siderari itēsiue
accidētalē vt dicat gaudiū accidētale: et h̄ b̄
h̄nt āgelī de salute eoz q̄o custodiunt: nec seq̄
si illi q̄s custodiūt nō saluent q̄ āgelī non sunt
b̄ti: q̄ istud gaudiū est eis accidētale. **C** **E**t si
q̄rat. vtz h̄ gaudiū est q̄ est q̄dā p̄mūz pp̄ cu
stodiā accidētale vtz sit aureolā. **C** **D**ōm q̄ nō
q̄ illud p̄mū accidētale q̄d d̄ aureolā d̄ esse
ex excellētī mō agēdū: q̄d non app̄t in hac cu
stodiā resp̄cū āgelī: q̄ sit sine q̄cūq̄ pena. Ex
q̄ liq̄de p̄3 q̄ nō eē p̄mū accidētale d̄ aureo
lā. **C** **S**eda ps dicit. q̄ āgelī nō dolet de dāna
tiōē illi^o quē custodiūt. p̄bas. b̄tudo cunctaz
tollit miserā. vñ teste Boe. est stat^o oīm bo
noz aggregatiōē p̄fectus. Sed dolere est q̄dā
act^o miserie. q̄ angelis b̄tis nō p̄petit. **C** **E**t si
obijctat ex illo vbo Ier. 33. Angeli pacis ama
re stebūt. Sū igit̄ stet^o ex dolore veniat sequi
tur. **E**t p̄firmat auctē Orige. sup̄ illo vbo ps.
iniciati sunt beelphogor. vbi in q̄t̄ p̄st āgelus
bon^o q̄ p̄ delictis vitupat. et p̄ b̄nificijs laudat:
et ita p̄t dolere. Ad p̄mam auctōritatē valde
b̄n̄ r̄ndet sc̄tūs Thō. p̄t p̄ma h̄ distōnis. q. 5.
dicēs q̄ isti angeli pacis fm̄ l̄ram fuerūt nun
cij Ezechie quos miserat ad q̄rēdā pacē cum
assirijs qui audiētes blasphemias rap̄facis in
deū celi valde ingemuerūt. **E**t fm̄ allego^o
dicunt āgelī ipsi apli de xp̄i dolētes passione.
Angeli. n. cū sint icorpozei flere nequeūt: et cū
sint b̄ti dolere nō p̄nt. **C** **E**t q̄ p̄3 q̄ cū pingū
tur. p̄pe xp̄i crucē q̄i stētes: hoc fit per quādā
figurā q̄ d̄ antropopates quos est q̄n id q̄d est
hoīum: aut deo aut spiritib^o attribuit: sicuti il
lud Gene. 7. **E**act^o dolore cordis intrinsec^o d̄
de deo. **C** **A**d secundā aūt auctatē q̄ est **D**i
gentis. negāda est simpli. **D**ige. n. fm̄ Iero.
ad aūtū sunt opionis q̄ demones iterū salua
bunt. et ponit in sūtū circūlū sine fine nimis exi
stēs platonicus. **I**deo in ista mā nō h̄z locum
sua auctas. p̄t dicit tū q̄ sic intelligat q̄ angeli
adducunt ad iudiciū vt. s. sint testes q̄ non est
defectus eoz q̄ hi quos custodiēbāt p̄dunt: et
ita q̄ culpa^o nō fit in custode angelo sed in cu
stodito hoīe. **C** **E**t tertia p̄clo est bec. Sic custo
diēs angelus hoīem p̄t reuelatōē docere vt
illi^o santasmata inutare queat. **C** **D**icit p̄ma

Dubiu

Rño

2° pars

bocti^o

**Dige
nes:**

**Ad au
ctorita
tē **D**i
gentis**

3° p̄clo.

paris: q angelus pot docere hoiem aliqd reue
lido. pbat. no est minoris potetie angelus cu
stodis q sit ho. Sed ho potest alteri homini
aliquod abiconditu reuelare. igit r angelus.

Dubiu

¶ Sed qrit quo rideo q si in corpore sicut
docuit raphael thobia vtedo signis ad pluri
mū istructis qb citus homie vti in quatum
est potetie magis simplicis: ita q ad modum
doctoris pponet vnu pot aliud fm capacita
tem hois audientis. Si aut sit sine corpore po
test docere tripliciter. pmo causando noua spēs
in fantasmate: aut offeredo iaz entē in fantas
mate: vel trāsmutādo fantasma: r ita dū puer
tes intellect⁹ agēs causabit de illa specie intel
ctione. Secūdo dispositiue ex pseruāde a vi
cuis quo mediāte homo disponit ad diuinas il
luminatōes. Tertio coagēdo cū intellectu pos
sibili ad causandū actū intelligēdi veluti cau
sa partialis. ¶ Sed nūqd poterit causare co
tum actū intelligēdi in aia custoditi vt loqua
tur ita aie sicuti loquit āgelo alteri. Dicit hac
diftōne doctor subtilis q nō r dat causam qz
aia nostra nō est apta nata recipere intellectu
nem nisi mediāte fantasmate. p statu isto: r ita
licet possit angelus in angelū causare pceptū:
non tū in aia. Ex quo p3 q illa regula. qd pot
in maius pot in min⁹. nō est gnālis. maior est
n. angelus homie: sed d3 intelligi semp parib⁹
ceteris. hō. n. gnāre pot hominē in muliere nō
leone: ita de multis alijs. ¶ Et si dicat: sequē
ref q deus nō posset cāre immediāte in aia intel
lectionē. Respondit q nō est simile. subest. n.
aia ex toto dispōt dei r nāe ordo nō ita de an
gelo loquēdo. Ex quo p3 defectus Auicē. 6.
nāliū. parte. 6. cap. 5. ponētis q spēs fluunt ab
intel⁹ creata in mentē nām: r q intelligimus
solū p puerionē ad illā intelligētiā. p3 falsus
ex dict⁹ r erroneū ex pma dist. pmi docto. sub.
q. 1. in simili de fruitōe reputat. Et pfirmat: qz
tunc semp intellectu noster eēt in potētia cōn
tiali ad intelligendū: r nūq in accidentalī qd
est valde inconueniens. ¶ Sed dicit scda pars
pconsis. q pot angelus fantasmatā imutare: r
iaz p3 ex pma. Ad do tū q pot fantasma de lo
co ad locū trāspoztare. vtputa cape fantasma
platonis r depozitare sorti. pbat: qz hōz fan
tasmatū subm est corporeū. cū q vt videt qdli
bet possit mouere corpus videt hic.

quō an
gel⁹ sit
loq sine
corpore
triplic⁹

Dubiu
bonū

¶ Sed nūqd poterit causare co
tum actū intelligēdi in aia custoditi vt loqua
tur ita aie sicuti loquit āgelo alteri. Dicit hac
diftōne doctor subtilis q nō r dat causam qz
aia nostra nō est apta nata recipere intellectu
nem nisi mediāte fantasmate. p statu isto: r ita
licet possit angelus in angelū causare pceptū:
non tū in aia. Ex quo p3 q illa regula. qd pot
in maius pot in min⁹. nō est gnālis. maior est
n. angelus homie: sed d3 intelligi semp parib⁹
ceteris. hō. n. gnāre pot hominē in muliere nō
leone: ita de multis alijs. ¶ Et si dicat: sequē
ref q deus nō posset cāre immediāte in aia intel
lectionē. Respondit q nō est simile. subest. n.
aia ex toto dispōt dei r nāe ordo nō ita de an
gelo loquēdo. Ex quo p3 defectus Auicē. 6.
nāliū. parte. 6. cap. 5. ponētis q spēs fluunt ab
intel⁹ creata in mentē nām: r q intelligimus
solū p puerionē ad illā intelligētiā. p3 falsus
ex dict⁹ r erroneū ex pma dist. pmi docto. sub.
q. 1. in simili de fruitōe reputat. Et pfirmat: qz
tunc semp intellectu noster eēt in potētia cōn
tiali ad intelligendū: r nūq in accidentalī qd
est valde inconueniens. ¶ Sed dicit scda pars
pconsis. q pot angelus fantasmatā imutare: r
iaz p3 ex pma. Ad do tū q pot fantasma de lo
co ad locū trāspoztare. vtputa cape fantasma
platonis r depozitare sorti. pbat: qz hōz fan
tasmatū subm est corporeū. cū q vt videt qdli
bet possit mouere corpus videt hic.

Scor⁹
rūdet

Euafo

pa
clōnia.

3° arti.
p^o dub.

Rno

Quantum ad 3^m artic. hunc tres diffi
cultas. ¶ Prima est. vtruz
inter angelos custodientes. ppter custoditos
homies sit aliquoties volūtati dissensio. ¶ Re
spondet Tho. hui⁹ dist. parte. 2. q. 5. q sic: r p3
manifeste de pncepe perfar r Adichaele pncei
pe iudeoz. michael qppe volebat liberationē
iudeoz: quā angelus qui peris psidebat nōle

bat. Dan. 10. vñ dicit michael. pnceps regni p
sar restitit mhi. 20. vno diebus: r ante dei fa
ctē eā posita. vñ Job. 25. scriptū ē. facit pcor:
in subtilib⁹: nec tū hec pugna seu mel⁹ dissen
sio volūtati iducebat odiū. ¶ Scda difficul.
vtr si angelus custodians sciret illū quē custo
dit fore dānandū si dimitteret eū. Dicitur q
nō. nā licet ille homo dānaret adhuc pseruare
tur ab angelo ne tū peccaret qrit sine co face
ret: r ita in inferno minorē penam pateretur.
¶ Tertia difficul. an sit pugna aliqtians iter
bo^m angelū r malū angeluz sup hoium custo
dia. Dm q sic: dū malus prauas pntat fanta
sias: cui bon⁹ resistit r pualet nisi obicē oppo
namus. ex quo p3 nos multū obligari angelis
nfis nos tā diligēter custodietib⁹. ¶ Ex hoc
p3 ad. q. q. v3. angeli custodiet sic gaudēt nra
de salute vt nobis abdita insinēt.

2° dubi.

3° dubi.

refolo

Et tunc ad argumēta. ¶ Ad p^muz ne
gaf minor: r d3 q nos custodit
rōne ministerū. ¶ Et q obicit q tūc esset mi
noz. vey dicit si solū nfi reuerentia faceret qd
non facit: sed superni regni intuitu: qd sibi hō
pcepit: sicuti si miles non solū regē: s3 famulis
deseriret. ppter regis iperituz. ¶ Ad 2^m d3m
q illa regula nō tenet: quē oppo^m vni extremo
rū inest: aut ex natura: aut ex p^oditōe: sicuti nō
sequit. terra r ignis opponitur: r terra est sic
ca. igit r ignis est hūidus: qz oppo^m humidita
tis inest: aut ex natura igni. Sic in p^opositio post
pfirmationē btōz angeloz inest eis insepabilf
gaudiū. ¶ Ad 3^m negaf minor: p omni pte. r
p^omo de actu. Dico q pcurrit vt taz p^oialis cū
intellectu homis: r ita nō obuiat auctas Aug.
qz bene opp^m r potētia pariūt notitiā: sed nō
totalf. Tūc sed de spēs: dico q nō os q repre
sentet id a quo iprimē effectiue: sed id cui⁹ est
spēs: sicuti ymago cesaris b^oicta i partē nō
representat pingētē s3 cesarē. tertio de fantasma
te q iter spm r corpus est bñ. p^opositio mobilis
ad mobile: sicuti intelligētē celi ad celū ipsuz
qd mouet: r hoc sufficit. ¶ Ex p^onti aut disti
ctiōe sicut de 2c. ¶ P^oria celo. bon⁹ spūs no
bis ad p^omū daf r fundit⁹ malus ad plū. Dic
p^olo q hēm⁹ duos āgelos. vñ bonū ad custo
diā r vt qam⁹ saluari. aliū malū ad exercituz.
Et icipit a p^o disti. vsqz ibi. Solet aut qri 2c.
¶ Scda p^olo. aut culibet hoi āgelus donaf:
aut certo agimini vn⁹ anotaf. Dic p^olo q aut ē
vdy q qz hō h3. p^oriu āgelū: aut q vn⁹ p^ohic
plurib⁹. Et icipit a loco illo. Solet ar qri. vsqz
ibi. ¶ P^oretea illud p^oiderat oz. ¶ 3° p^olo. āge
lice mētes p custodiā si semp mētes maioza
p^oma. dicit celo q āgeli merēt p^omū eētiale
nos custodiēdo. Et icipit in illo. c. ¶ P^oretea
illud p^oiderat oz. vsqz ad finē distōnis 2c.

Ad ar^o
Ad p^om

Ad 1°

Ad 3°

p^o p^olo

2° p^olo.

3° p^olo.

Art. 1.

Hec de angelica nā deā suf-
ficiat. Hic signat. 12.
disti. hui' scōi libri. q̄ sic ptinuat
ad pcedētes. s. ad. 10. r. xi. disti.
C. Nā postq̄ in gnālī in. 10. di.
circa nos oñsa sunt angeloz ca-
ra ministeria. Et in. xi. in spālī angeloz erga
nos posita est mira custodia. Añ in pñ^o pñen-
tis distōnis se amnis excusat affari talia. veri^o
tñ diuidit ista ps 3 secūda h^o scōi distōne. a di-
stinctōe q̄ de scda vsq̄ huc de nā egit magi pu-
re spūali. Nūc agē incipit de nā pure corpōra-
li. Et pñ in tres ptes pñcipales. In pma luci
de ponit op^o creatōis. In 2° sane vbiūgit op^o
distōnis. In 3° plane pñcēq̄ op^o ordinatiois.
pma in pñ^o. 2° dist. 13. ibi. Pñma aut distōnis
opatio fuit 2c. 3° ibi. disti. 15. Seq̄t dicit de:
fiat duo luminaria magna 2c. C. Rursus pñ
ma pticula q̄ est pñs distinctio in qua declarat
opus creatōis in tres ptes diuidit. In pma in h^o
pñedio pñcedit ptinuatō. In 2° magno igenio
de mā fit inq̄sitio. In 3° grandi studio inq̄siti
fit determinatio. pma in pñ^o. scda ibi. Quidā
nāq̄ sanctor. tertia ibi. De q̄ pñsq̄ tractem^o.
C. Pñma pte idiuisa manēte. ps scda in qua
de mā pma magna fit inq̄sitiō: tres ptes diui-
dit. In pma de mā opio ferit varia. In secun-
da in his fit certa electio determinatio. In
tertia dubio daf solutio resolutoria. pma in pñ
cipio. scda ibi. Scdm hāc itaq̄ traditōez 2c.
tertia ibi. Attēde de q̄ h dicit Aug. 7c. C. Et se-
quē illa tertia pticla. De q̄ pñsq̄ tractem^o 2c.
in qua penit^o de mā fit determinatio. Et ista in
tres scindit particulas. In pma isozmitas seu
psusio māe tangit. In secūda illocubitas vel
locatio eiusdē querit. In tertia de dieb^o fit di-
stinctio que clare ponit. pma in pñcipio. secun-
da ibi. Nūc supēst qd scdo pñcēbat 2c. 3° ibi.
Nūc supēst vt dispōne 2c. C. Et h^o ē distio 2c.

distio.

distio

alia distio

titulus

Arg. 1.

Art. 1.

Utrum creatōis in ope sine forma a do
effici potuit mā. Et af q̄ nō tri-
plici medio. C. Pñio sic. Quanto aliq̄ magis
faciunt vnū: tāto min^o sunt sepabilia. S3 mā 2
forma magis faciunt vnū q̄ subm^o 2 passio: et
p-potentia dinā separi nequēt: sicut neq̄ ab
hoīe separi rīsbilitas. igt 2c. maior p3. sicut. n.
distio est cā sepatōnis. vel ē ipsa sepatio: sic vni-
tas cā isepabilitatis. Sed min^o p3. mā enī ef-
ficat vnū p se cuz forma. ex. 8. metaphy. Subm^o
vnū p accēs cū passione: sicuti duo diuersoz
genēz. C. 2° af sic. Qd neq̄ hīc ē sine for^o ne
q̄t fieri sine foia. S3 mā neq̄ hīc ē sine foia.
igt nec fieri. maior p3 qz fieri ad esse aliqd tmi-
nat. S3 pbat minor: qz si mā hīc ē 2 foia ē 2
distincta. q̄ ppositū ex eis eēt vnū p accēs. De
ste enī Ar. ex duob^o in actu non fit vnum p se.

C 3° argi sic. materia plus spēdet a forma q̄
forma a materia: sed for^o nales nequēt repiri
sine materia: nec fieri ē a deo. igt nec materia
sine forma. maior p3. qz plus depēdet ipfectū a
pfecto q̄ e3. mā aut gerit locuz ipfecti 2 forma
pfecti. S3 minor: pbat: qz si eēt separate eēt
spūales 2 imateriales. Qd aut imale est itelle-
ctiuū h3 Auic. 2 ita eēt icelli: qd ē icōueniēs.

Ar. 3.

In oppositum in li. de simbolo sic. in op^o
pmo oium rez capacitas facta est vt ordiatū
mo dei munere cetera formēt q̄ formata sūt.
C. In ista qōne ad alias 2c.

Quo ad p^o arti. termini sunt: materia:
forma 2 op^o creatōis. C. Pñi-
mus igt termin^o est materia. C. An vltra deā
de materia pte. 1. di. 3. hui' scōi. C. Noto qz ma-
teria octo noib^o noiat. Ven. 1. In pñ^o. 2. iucto
suo noie cōi erunt tres ternari^o noium māe ex
sacra biblia. Noto tñ qz nō loquor hic de eēt-
tia materie q̄ dī ens limitatuz: sed de mā con-
tracta ad esse qd dā ifra celiū empireū. C. Pñi-
mus igt ternari^o est materia. terra 2 inanis. dī
eni mā q̄si mī. est. n. fm Auerroym in. 2. meta.
nature fundamētū. vñ q̄si ex vtero materie cū-
cta. pducta s. iō a platone dicta est mulier. Dī
aut terra a terēdo: qz pedib^o terra: qz ifima ē in
rez natura creataz: sicuti terra iter elta. Dī at
inanis: qz sine fortitudine seu robore: qz robur
est a forma. C. Scdo ternari^o est vacua. iuisibi-
lis: icōposita: qz vbi trālatio nra h3. terra erat
inanis 2 vacua. alia trālatio h3. terra erat iui-
sibilis 2 icōposita. Dī at vacua: qz q̄cūqz caret
forme pfectione. iō a platone deā est turpe. Dī
autē iuisibilis qz nō erat actū iminata loq̄ndo
p̄pe. visus autē est color in obto iminato. Dī
autē icōposita: qz q̄si in psuso cuncta faciēda
in ea in potētia latitabāt. Unde 2 plato cā no-
minauit siluā. C. 3° ternari^o ē tenebra: abyssus
2 aq̄. dī tenebra. p̄p sui obscuritates. vñ a gre-
cis dicta est chaos. 1. psusio. abyssus dī. p̄p de-
fectum alteri^o basis: cū sit basis seu fundamen-
tuz p̄mariū. abyssus at dī ab a. qd est sine 2 ba-
sis: vel ab a. qd ē sine 2 byssus byssi qd ē gen^o li-
ni cādidiissimi. materia autē de se ē obscura nō
cādida. iō pōt vocari ple: qd signat antiq̄tatē.
dī vltimo aq̄: qz sicuti aq̄ valde flexibilis est. sic
mā flexibilis ē de se ad oēm formā. C. 2° termi-
nus est forma. vñ q̄ ad pñs forma solet accipi
tripli^o. pmo mō dī for^o act^o purissim^o nulli ad-
mixt^o potētie. 2 sic de^o solus foia dī 2 āgeli fm
qd aliq̄lī p̄cipiant. hoc mō loq̄tur Boe. 3. de
p̄lo. metro. 10. ad deū. for^o boni liuore carēs 2c.
Scdo mō dī forma vniuersitūz rei q̄ditas. 2
maxie create. 2 hoc mō loq̄t Gilbertus porre-
tani in libro sex principioz formaz diffinens.

De carti clat. q. p^o arti^o p^o teri^o ē mā

p^o ternarius.

2° ternarius.

3° ternarius.

2° teri^o ē for^o: q̄ accipit tripli^o

forma in dicitur est pponi ptingens simpliciter et invariabili essentia persistens. ubi inuit tria. pmo qd dicitur aduenit pposito dicitur pmittit. forma est pponi con tingens. i. adueniens. ex qd p q ppositu semp vl tra sua qd dicitur aliqd addit. 2o inuit forme sim plicitate. du dicit simpliciter. 3o dicitur intelligi respecti ue. q. i. id cui est forma est ppositu. q. rone ad dit seu dicitur semp ifertora fut magis pposita q sint supiora. 3o inuit inuariabilitate du dicit. in uariabili essentia persistens. variatio. n. ppe e sin gulariu no vltim. vñ no variat p huanitas ni si q. sertes vel plato vel ali ho nli solum acci piat p qda coi sex pnciphs. Tertio mo dicitur for ma altera pars ppositi. sicut loquitur pbs in pzi mo 2. r. pphs. et hoc vel sit ps eentialis. vñ p se facies sicut aia et corp. vel vñ p accis sicut ho. et accedendo vel sit iterior. sicut intellectio in hoie. vel exterior. sicut accipit pbs in pnto qli tatis du dicit q qtra spes qli tatis e forma. vel circa aliqd p fcas figura. et sic dicitur forma qli foris manes. in alijs aut ab iformado. C Tertio ter mino est opus creatiois. vñ ceteris omisiss no tadu est op dicitur est iter op creatiois. op dicitur creatiois et op ornat. Op enim creatiois dicitur qñ de in quoda coi seu ma dicitur cueta codidisse. vel maioris vniuersi ambitu. et durat in biblia ab il lo loco. In pncipio creatur deo celu et terram. vsq ad illud. Dixit de. fiat lux. vbi est pma di es. Op aut distinctiois dicitur qñ chaos illud co fusum in ptes distinctu. et scñ e hoc trib dieb. dnico die fecit lucē quada q ambitu suo page bat die et nocte. de q in seqntis dist. Die lune fir maritu. Die martis esca et herbas et pomeria. Opus aut ornat dicitur qñ id qd in trib diebus ex illo chaos distinctu e. in tres seqntes ornat et decorat. Die mercurij ornat celuz siderib. sole et luna. Die qnta seu iouis ornavit aquas pscib. et aerē aub. Die sexta ornavit terram aialib. et hoie pmaxie. ita q pest op creatiois. Secdo seqntur op distinctiois. 3o opus ornat. ad 2o arti. sūt tres pclones.

Quantum

3o terio
e opus
creatiois
Opus
creatio
nis: op
disto
nis
et opus
ornat
dicit.

2o arti.

1o pclo

1o pars

enatio.

runt facta simul. celu empireu. ageli. ma pma. et tps. Bdm q h simul tpe sit scm celuz empi reu cu ma pma: qz ita inuit glo. In pn creatur deo celu et terrā. celu empireu et mam pzi ma. nihilominus por est ma pma celo empireo. et ista pposita sufficit vt sit vni celo empireo. et alijs corpib. C Hōndū tñ q tps pnume rarū iter alia qtuor nō d3 accipi. p nūero pnt mobilis: qz icēpit moueri secūda dicitur sed p mē sura cuiuscūqz creature seu sit cuiū seu mēsurā alia. Et si qñq quō pōt esse mēsurā eiusdē rō nis in icorruptibili et in corruptibili qñ corru ptibile fiat icorruptibile vel e3. Rñ dēdum q hoc nihil facit: sed qz corp corruptibile ex 3 rīs ppositū est vel h3 dū. corp aut icorrupti bile nec h3 dū nec ppositū est ex dū. Et qz dicunt pbi q ma tēdit semp ad mēficiū et si milia: d3 intelligi de mā vt limitat ad corrupti bilitate. C Ex q p3 defect sci Tho. q in secundo scrip. hac dist. q. r. plegit seq Aueroz pōnē te diuerfas rōnes m in icorruptibilib et cor ruptibilib corpib. qz excellētē medicū m. f. Auicēna pōnētē eiusdē rōnis mām in celis et ceteris corpib. p3 ex pma parte pclonis. C Secda ps pclonis dicit q in pn rez mā crea ta est cū forma. pbat: qz oē qd e in loco circū scriptiue h3 formā. Sed mā talis erat in loco circūscriptiue. igit. maior p3: qz ad minus ha bet vbi: qd est qdā respectus: et ita qdā forma. C Et pfirmat: qz eē in loco circūscriptiue cō petit corpōi vel habētī formā seu modū cor poris. Sed mior. pbat. vñ Hugo de sancto vi ctō: e. erat terre m. hoc elementū mediū vno lo co subsidēs ceteris in vna pfulsione pmixtis: et circūqz in modū nebule expāsis. C Sed qri tur q erat ista forma. Bdm q erat qdā forma ipsecta nō mixtionis tñ: sicuti qdā se suspicātē qz tūc eleuita pcellissent istā mām: euz mixtio sit ex elemētis: fecit erat qdā forma ipsecte hñs modū icorpeitatis in pō: sicuti mā quā iforma bat ad formas elementoz: sicuti embrio est in po ad aiam vegetatiuā et sensitiuā. Tñ in tex. hec mā pp hmōi ordīnē noīaf noīb elemētō rū. noīe terre dū dī. In pn creatur deo celum et terrā. terrā. i. māz pma. noīe aeris dūz dicit. spūs dūi ferebat. gl. interlinearto. L. aer. nomī ne aq dū dī sup aqs. Et ide est q antiq pbi sa tis bñ posuerāt pōndē vñū chaos seu vnum qd pfulum. sicuti tēdit vuidius in lib. pmo metaphoz. vel vñū corp si capiāt corp impfe ctū: vel qli vaporē: sicut sensisse vī Eraclit ca piēdo vaporē. p illa mā sic ipsecta eē rez pñ. C S3 qrit: qd erat locus hō māe. Dico q si lo qimur gnālī et vñ noīs nō hēbat locū: qz oīs lo cus d3 ambire locatū. cōiter at loqndū celum empireu h3 mām pma: et tñ celo empireo non

defect sci thoe

2o ps p clōne.

Cōfir

Dubiū

quidē.

Dubiū Rno

est matius corpus ambiens. Sz loquedo de ma
 pma vt distinguebat 3 celum empireuz. hēbat
 ipm celū empireū p loco suo. vñ ad modū ne
 bule erat expāsa ab hoc iferi^o p totū circuitum
 vsqz ad ipm celū illud tāgens p circuitū ne eēt
 vacuum in rez nā. Sed erat ne leuis aut pōde
 rosa. dico q nec leuis nec pōderosa. iste. n. sūt
 pprietas elemētoꝝ. vñ loquedo ppe nec ha
 bebāt sursum nec deorsum q ad partes suas: sz
 solū respectiue ad celū empireū. Sed cui^o erat
 forme. of q ad modū nebulas: cui^o pars empi
 reo pximior erat clarior. ps vo inferior opaca
 ad modum lane q in vno loco est rara: in alio
 spissa. Nullū tñ tunc erat elemētuz nec aq nec
 ignis: aer seu terra: nullū celum nī empireuz.
 Sed queritur cum celuz empireum sit val
 de clarum. 2 plusqz sol. vnde strab^o dicit q ce
 lum empireū nō ab ardore sed splendore dēfi
 est. vtz illuminaret illā mām. Et si sic. an face
 ret diē. of q illuminabat illā supiorē partē māe
 nō iseriozē. ppter sui opacitatē: qz scribll q te
 nebre erāt sup facie abyssi. nō tñ faciebat diez:
 q cogit nos scriptura. p̄ria enī dies fuit dies
 dñica: qñ dicit de^o. fiat lux. tunc autē dies dñica
 nō fuisset pma sed scda. Et rō est: qz dies habz
 quēdā respectū ad noctes. ita q lux faciat per
 sui p̄sentia diē: 2 p absentia noctē. Tunc autēz
 p totū m^o illi^o circuitū illuminabat celum empi
 reū. Si tñ dicat dies cōiter a dianā qd est claz:
 2 illa ps materie supior: illuminabat psequēter
 dōm illo mō fuisse diē. sed tunc vñter ceteris
 dieb^o. vñ nec iter. eos pputat. 2 tunc esset dōm
 p̄nter demones anq^o de celo ruerent stetitisse in
 empreo p diē. qz fuerunt in celo vsqz ad diem
 dñicā. sed ille fuit paruissim^o dies. vt patebit in
 tertia p̄clōne. Sed nunqd mouebat illa mate
 ria. dī q nō. qz nec ad sursum. qz fuisset leuis. nec
 ad deorsum qz fuisset grauis. nec in circulo. qz
 fuisset nature celi. Sed dicit 3° ps p̄clōnis
 q mā pma potuit creari sine qcūqz forma ab
 soluta. pbat arg^o doc. sub. hui^o dis. q. 2. Dē ab
 solutū p̄us alto. 2 distinctū ab eo realf pōt fie
 ri. 2 maxie ab oipotēte sine alio absoluto. sed
 mā 2 forma sūt hmōi. igr. maior pz qz ex eo q
 p̄us est nō depēdet a posteriori. ex eo at q ab
 solutū nō coexigit. qd dico. pp̄ reliua q se mu
 tuo coexigunt. veluti pf filium. sed mior pz. tā
 enī mā q̄ forma sūt absolute: qz p̄stituunt p̄ntuz
 subē qd ē absolute: 2 rursum mā est p̄or forma
 veluti fundamētū fundato. Cōfirmatur: qz
 nō coartat de^o aliq̄ facto absoluto reliquū fa
 cere: sicuti in p̄mo dēfi est dist. i. nō coartat cā
 ta visōe cāre frutionē. q̄ nec cāta mā cāre for
 mā. pz tertio: qz sicut sine qcūqz monstrata for
 ma pōt eē mā sigillatim non videt qn 2 sine oi
 sil. Et si dicat q neq̄t facē de^o mām p̄mā qn re

ferat ad ipm qn sit distincta: 2 talia multa. pz
 qz iste sunt forme respectiue. p̄lo aut itelligit
 de forma absoluta. Ex q pz q si sanc. Tho.
 q. 4. h^o dist. itellexit q neq̄t de^o facere mām p̄
 mā sine forma. f. absoluta debeat. Si aut loq̄
 de respectiua pcedit sibi 2 maxie de fundamē
 tali. Cōsecūda p̄clō est q oia nō sunt creata
 simul: 2 est hec. 2 3 ops cuncta simul efficiē
 tuerit: t̄pib^o tñ credunt distributa. Cōp̄ma
 ps dicit q ops de^o potuit simul efficere cūcta
 q̄ facta sunt. probat. po^o q vno posito ad aliud
 nō limitat: sed semp manet eq̄ indifferē eadē
 rōne q̄ p̄mū pōt 2 2°: 2 sic deiceps ex q nō co
 artat ad aliqd: sed po^o dei est hmōi. pbat. Si
 .n. coartaret posset creatura vna opificē limi
 tare: qd repugnat. Moto tñ q ista p̄lo est itel
 ligēda de absolutis nō respectiuis. si. n. fecissz
 oēm motū q̄ fuit simul nō esset cū talib^o respe
 ctibus successiuis. Si rursus oēm hominē siml
 nō essent cū respectibus p̄or ad posterius: vel
 e3. vnus. n. aliū nō p̄cessisset: nec fuisset pf eius
 sicut modo. Et si dicat: qz tunc seq̄ d̄ictoria
 simul vera. sicuti eundē hoimē simul albū 2 ni
 grū: 2 ita albū 2 non albū. pbat assumptū: qz
 idē hō fuit alb^o 2 nō alb^o. R̄sum est tā q in
 telligit quo ad absoluta. pōt. n. simul facere al
 bū 2 nigrū: nō tamē q ad illud informare: qd
 est qdā respectus. 2 ita de p̄similibus. Sed
 dicit secūda pars p̄clōnis q oia nō sunt simul
 facta: sed per dies distributa. pbat ex tex. vbi
 distinguunt p̄ter opera creatiōis: opa sex die
 rū. Et si dicat q moyses loquebat populo ru
 di: 2 ita grosse p dies distinxit: lz de^o simul cun
 cta fecerit. hoc nihil est: qz nullus p̄ter rudi
 tatē auditoris dz dare occasionez deceptiōis.
 Si q̄ Moyses bene nouerat q cuncta deus si
 mul fecerat: nō debebat p̄ter ruditatē popu
 li hoc facere seu dicere p̄riū: 2 si dicat. non po
 tuit oia dicere simul. dico q potuit dicere oia
 facta sunt simul. Itē Lxii. sup Joh. homel.
 12. q simul extitit per sub am māe nō simul ex
 titit per sp̄z forme. hec etiā est cōis opio lctō
 rū doctoz Ambro. Grego. Dion. Damaf. 2
 alioꝝ. Sunt et ad hoc p̄sua siones. Tū rōne sa
 piētie dīne ordiate sua dona distribuetis. sicuti
 pz in nobis. pus dat nām. secūdo ḡfam. ter
 tio gloriā. Secdo rōne bonitatis dīuine q vult
 vt ex ip̄fecto mō ad summū tpe debito pue
 niamus: sicuti ex mā p̄mā q est ip̄fectissima:
 teste Augu. in numero diez senario suū totuz
 cōpleuit vniuersum: q numerus senari^o apud
 arismetricū magne est nota perfectiōis: tuz ex
 oibus eius aliquotis p̄ter partibus sum rōne
 potētie dīne q māifestat in illa capacitate māe
 ad oēs formas: sicuti actiua po^o dei ad omne
 creatū seu creabile se extēdit. Ex quo pz q nō

Dubiu

3° dies
 fuit di
 es dñi
 ca.

3° pars
 p̄clōis.

Cōfir^o

2° p̄clō
 p^o pars

Eualio

2° pars
 p̄clōis

Lxii

fine ad non tenet in passu isto cōiter a magis nostris Augu. q̄ in lib. sup. Gene. ad lram po suit in rex creatōe nullā penitus fuisse successione tēpor: sed illos dies septē nominasse moy ses ppter septēplicē rex cognitionē in mente angelica: ita q̄ in p̄ma die se itellexit factam beatā dū dicit de^o fiat lux. ipsa. n. lux fm eum est angelus btūs. In secūda firmamentū. z sic p̄iter vsq; ad septimā diē in q̄ legit mane non vesper: q; laus dei in mente angelica nō adue sperascit. Oppo^m tñ p̄. vñ lz ista opio fm q̄ inq̄t doctor deuo. arti. i. hui^o dist. q. 2. multum subtilis sit: tñ q; ea fit sen vs fieri q̄dā distra^o a text. sacri canonis nō tenet. vñ ipsemet Augu. in eodē lib. sup. Genes. ad lram dicit q; maior est bible auctoritas q̄ cuiuscūq; igenij sp̄ica citas. id tenēdū est fuisse successiones in hmoi dieb^o. C Sed dicit q̄s. De^o loquēs Job. 41. Ecce behemoth. i. dyabol^o quē feci tecū. cū igf dyabolus sit factus in ope creatōis z Adā in sexta die. vs q; nō fuit successio. Rursus eccle. 18. Qui uiuit in eternū creatio oia simul: z ita nō fuit tps successio. has duas auctes adducit Augu. p se. C Ad p̄mam rīdet Grego. in moza. q; dyabolus z hō fuerūt simul facti: non tpe sed itellectus p̄cipatōe: q; hō tā est itelle ctualis rōne aie q̄ dyabolus rōne nature sue. C Ad secūdā rīdet idē Augu. in d̄tute super Gene. in lib. 5 manicheos: vbi inuit q; oia fue rūt creata simul in q̄dā cōt mā. dat exēplū. Si cuti plātās vineaz d̄r racemos z solia quodā mō plātare. Sed quō de^o q̄ est p̄fectissimus se cit in p̄n^o sui op̄is op^o incōpleti^o. f. mām p̄mā. D̄r q; nō fecit solā mām imo angelos: ita q; si mul fecit op^o ip̄fectissimū z p̄fectissimū. i. āge luz: vt aduarteret angelus se dono dei esse pu re qd̄ erāt q̄ tāti incōplemētū iux se p̄mā vide bat māz: ita q; in p̄n^o duo opa valde p̄pleta se cit de^o vñ sp̄uale. f. āgeluz. aliud corporale. f. celū empireū. Et iā duo incōpleta. vñ p̄manēs. f. māz p̄mā reliquū successiū. f. tps vt sit vñ 5 vñ Eccle. 33. z duo 5 duo. z sic in oib^o ituca mur opa altissimi. C Tertia celo ē de tpe me dio inter opus creatōis. z p̄mūz diē seu opus distōnis. z est hec. sic nā creatōis op^o p̄mā diē antecedit q; z tpe p̄cedit. C Dicit prima pars p̄sonis q; op^o creatōis p̄cedit opus distōnis seu p̄mā diē nā. p̄bas. id aliud p̄cedit nā q; po sito aliud nō ponit necio: z quo remoto aliud remouet: sicuti q; aiāli posito nō ponit necessa rio hō z remoto remouet. ideo als d̄i p̄us nā tpo hoie. Et hoc est qd̄ dicit p̄s in postp̄dica mētis. p̄us est a quo nō uertit substēdī p̄nā. vñ z Gene. 2. scribit. he gnōnes celi z terre zc. seq̄t. Cessant ab oi op̄e suo qd̄ creauit vt face rehtis q; p̄mo creare. i. op^o creatōis. secundo

facere. i. opus distōnis. C Sed dicit secunda ps q; ē op^o creatōis p̄cedit p̄mā diē tpe. p̄ba tur. op^o creatōis fuit cōlis in duratiōe more q̄ fuerūt demōes in celo. Sed duratiōe coridē te tpi nō fuerūt demōes in celo. igf zc. maior pz: q; qñ dixit de^o. fiat lux fm Aug. ceciderūt mali āgeli de sedib^o empireis. z hō fuit in p̄nci pio die d̄iuce vt patebit sequēti distōne. Sed mior pz ex supiorib^o. vñ z dicit magf q; p̄ mo rula fuerunt in celo. Ex q; pz q; illud tps crea tiōis fuit valde modicū. Tū hugo de scō A. ctore z parat. ppter sui breuitatē illud tps mo mēto. vñ sic dicit in lib. de sacris. p̄mo momen to tps in q; creata est oium visibilib^o z invisibi lūm nā: neq; nor fuit: neq; dies. Ex q; pz q; in p̄ma p̄elone d̄cū fuit q; illuminatio celi empi rei nō suffiebat ad faciēdū diē. vñ z Aug. 2. p̄fessionū. In formē mām fecisti aī oēm diē. C Et si dicat iux argumētū manichei. Si ds creauit aliqd̄ in tenebris. q̄ erat in tenebris. quō ḡ luzēz inhabitat iaccessibilē. C Dm q; de^o est lux: z tenebre in eo nō sūt vlle: nec tene bre erat ei^o ex tpe h̄ op̄is opati. iō nō obuiat. **Quantum** ad 3^m arti. sūt tres difficult. C P̄tia vtz mā p̄ma cū il la foza cū q; creata fuit faciebat vñi p se: z in q; erat p̄nto. Dm q; ex illa mā z foza resultabat vñi p se p̄positū infōze tñ respectiue ad formā p̄fectiorē z in p̄nto sub e. C Sēda difficul. vtz in ope creationis fuerit in aliq; ope successiū. Dm q; sic in tpe illo qd̄ est 4^m creatū: q; ois mēsurā dēpta eternitate ex scda distōne huius secūdi h̄z successiōnē. In alijs autē tribus nō. f. angelis. celo empireo nā p̄ma. C 3^a difficul. Cui^o mot^o erat mēsurā. istud tps mediū tner opus creatōis z opus distōnis: q; nō p̄mi mo bilis qd̄ scda die fuit scū. Dd̄z q; erat mēsurā mot^o p̄maginarij. sicut si staret p̄mūz mobile z nō moueret: dicerem^o tūc tps mēsurare motū imagiariū nō actu. sic i p̄posito. Ex q; pz ad. q. q. v3. i ope creatōis foza effici potuit mā. **Tunc ad** argumēta. C Ad p̄mū rīdet docē. subf. q. 2. hui^o distōnis in repositatis parisus q; facē vñi pōt accipi: facē p idētatē: z sic maior h̄z v̄itatē z minor fallitatē: q; hoc mō magis se idē passio z subz q; mā z foza: vel pōt accipi facē p vñi p vñio: nē z sic maior est falsa: imo illa vñio signus est possibilis sepōnis. z h̄ mō mior est d̄a: z sic nul lo mō p̄cludit arg^o. C Ad 2^m negat minor. z ad p̄bonē: q; ex duob^o in actu nō fit vñuz p se vtz est quido illi duo actus sunt diuerforz genez z q; vñi nō est in potētia ad aliud: z hōz oppo^m est in p̄posito: q; mā p̄ma nō est in ge nere. iō non est in diuerfo gnē a foza. z scdo est in potētia ad formam. C Ad 3^m. p̄mo maior

Intros^o

Grego rius.

3ª celo p̄nci.

p̄ para

2^a ps 2 clōnla.

Dubiū

R̄tio

3ª arti. p^o dubi.

R̄tio

2ª dubi.

R̄tio

3^a dubi.

R̄tio

resolo

Ad 1^m Ad 2^m

Ad 1^m

Ad 3^m

est falsa loquendo de eodem modo dependendi. In
 esse. n. simplr plus dependet forma a materia quam
 materia est fundamentum forme. Sed quo ad perfec-
 tionem est est: quia materia per se forma. secundo mi-
 nor est falsa. dato. n. q. ille soie cent separte po-
 tertia dei non essent intellectuales: sicuti nec acci-
 dentia in sacro altaris sepata. Et quod dicit Augu-
 stina intelligendum est de forma ex se immali mate-
 ria. Et sic patet ad. q. Et pnti aut disti. si-
 cut. 2c. **Prima pto.** Cuius materia sunt a principio
 creata omnia non modo alio. dicitur prima pto quod omnia sunt
 simul facta a principio in eodem modo non alio. Et ponit
 a principio distinctionis versus ibi. De qua philosophus tracta-
 mus. **Secunda pto** informe de chaos primarium
 ad celum tendere versus empireum. dicitur pto quod illa
 materia erat informis et attingebat celum empiri-
 eum et ponit a loco illo. De qua philosophus tracta-
 mus. **Tertia pto.** In quaternario opere
 rationis plenius de senario atque plurimum. dicitur pto
 quod in numero quaternario et senario plenius opere
 rationis. Et ponit ab illo capitulo. Hinc superest 2c.
 versus ad finem distinctionis.

In secunda quod patet notat agere filio. In ter-
 tia hereticis dantur mala opinio. prima in princi-
 pio. secunda ibi. Hic queri solet 2c. 3° ibi. Sed
 dicit hereticus hac ratione 2c. Et hec est di-
 uisio 2c. Circa quam querit.

An lucida nubes recto radio prima die
 effecerit. Et arguitur quod non
 triplici medio. **Primo** quod si fuisset talis
 nubes lucida: aut fuisset in celo empireo: aut
 in materia prima. Sed nec sic nec sic. igitur maior
 patet quod non erat aliud corporale ex precedenti disti-
 ctione. Sed probatur minor primo quod non fuit in empireo
 celo: quia celum empireum est de se lucidissimum: et lo-
 ge plus illa luce quam dicuntur nubes. scdo non in
 materia prima: quia illa materia prima erat suba corporeata
 et ista nubes lucida suba corporeata: et ita duo cor-
 pora simul quod est impossibile per naturam: nec habet
 dicere quod deus potest facere: quod in rebus per ditione
 non requiritur quod deus potuerit sed per se conditio.
Secundo arguitur quod non effecerit primam diem.
 ois dies perfectus habet mane et vesperem. Sed
 illa dies in qua legitur illa lux seu nubes luci-
 da creata solam legitur habere vesperem non mane. igitur
 non fuit perfectus: et cum ois imperfectus ad perfectum re-
 ducatur oportet quod aliquid perfectum dies perfectum
 quod sicut vesperem est finis diei. ita mane est principium.
 Sed minor patet. Hinc. Dixit deus. fiat lux et facta est
 lux. Sequitur. Et factum est vesperem et mane dies unum.
 Istud mane finem expositorum accipitur per principium
 secundum diem. et per prius precedentis diei solam relinquitur
 tur vesperem. **Tertio** arguitur sic. Si sit data talis
 nubes lucida a principio: aut adhuc maneat: aut
 destructa est: sed neutrum potest dici. igitur nunquam fuit
 data. maior patet per divisionem sufficientem. Sed pro-
 batur minor primo quod non sit destructa. non. n. sapien-
 tis est artificis suum opus immediate constructum im-
 mediate destruere. Scdo probatur quod non maneat
 quia nullum est celorum: quia firmamentum et celum crystallinum
 seu aqueum fuerunt creata die lunis: nec aliquid est
 riu: nec tertio aliquid planetarum. patet quia omnia ista fue-
 runt constructa. et cum non videatur aliud sequi.

titulus

Ar. 1.

Ar. 2.

Ar. 3.

in op^m

Declaratio
p^o arti.
p^o tri^o
nubes
lucida.
nubes
nebula
et nubes
dint.

p^o l^o b^o m^o mag^o p^o p^o

1° p^o l^o

1° p^o l^o

Text^o

diuisio

sub diuisio

Alia

sub diuisio

Alia

sub diuisio

Rima autem distinctionis operis 2c.
 Hic signat. 13. disti-
 ctiones. Huiusmodi libri sic continuat ad pre-
 cedentes. **Prima** postquam in prece-
 denti distinctione declaratum est opus crea-
 tionis. Hinc in presenti opus declarat
 divisionis. Et prout in tres partes prin-
 cipales. In prima lucis creatio prima die ponitur.
 In secunda celi formatio secunda sequitur. In tertia terre
 ostensio tertia die. prima in presenti. secunda ibi. 4. dicitur
 quod dicitur: fiat firmamentum 2c. 3° in eadem distin-
 ctione ibi. dicitur congregentur aqua 2c. **Prima** rur-
 sus particula que est plenus distinctio in qua lucis
 creatio prima die ponitur: in tres partes dividitur. In
 prima palam declarat hanc lucis quod dicitur. In secun-
 da nobis manifestat eius caliditatem. In 3° deno-
 tat originalitatem. prima in principio. secunda ibi. Hic
 non dicitur quod dies diuersimode de accipitur. tertia ibi.
 Hic refertur inuestigandum est. **Prima** item particula. 23.
 huiusmodi lucis quod dicitur: in tres partes dividitur. In pri-
 ma tempus requiritur que sit data. In secunda quod sit peti-
 tum. prima in principio. secunda ibi. Si queritur quod sit il-
 la lux 2c. 3° ibi. Queritur autem ubi 2c. **Tertia** rursum
 illa secunda particula. Hic notandum est quod dies 2c.
 in qua lucis manifestat plane caliditatem in tres par-
 tes dividitur. In prima ponitur diei plebs diuisio
 In secunda sue manerit claret deditio. In ter-
 tia huiusmodi spei patet complexio. prima in principio. se-
 cunda ibi. Hic est naturalis ordo 2c. tertia ibi. So-
 let autem quod quere sitis 2c. **Et** sequitur illa 3^a par-
 ticula. Hic refertur inuestigandum est 2c. In qua lucis
 denotat originalitatem. Et ista in tres partes
 diuiditur. In prima que sit declarat diuisio dicitur.

et maxime in vallibus: de nebula dicitur adhuc est
 prope terram: que dicitur serenitas est petit prima: dum
 nubilum petit summa. Nimbis autem est: nubis
 densitas interposita et obscura. vñ et nimbis a nu-
 be dicitur sunt. Nubes autem aer simpliciter densus est
 seu sit ex vaporibus a terra eleuatis seu aliunde:
 et dicta est nubis a nubedo. i. operiendo: quia su-
 periora nubis abscondit. Et ideo quia nubes ista
 quae dicitur Moyses vocat lucem clarā. Addi-
 tur in titulo lucida. non. n. ex vaporibus terreis
 seu aqueis sursum eleuata fuit: sed creata digi-
 to dei nec obumbrabat sed lumē infundebat.

2° teri^o
 ē dies q̄
 accipit
 tripl^r

¶ Sed terminus est dies. vñ dies est a dyan
 quod est clar. Solet autem accipi tripl^r. vno modo p
 die factō ab illa lucida nube: et hoc vel quia no-
 strū solum emisserū illuminabat. Et sic dicit
 Moyses. appellauitque lucē dies: et tenebras no-
 tet: vel p die nāli vt. s. illa lux faciebat suū cir-
 cuitū sup nfm emispiū et iterius p spatū. 2. 4.
 horar. sicut dicit Moyses. scilicet est vespe et mane
 dies vnus. Et vtroque modo loquēdo fuerūt tres
 dies distōtis per istā nubem lucidā ante crea-
 tione solis. Secūdo modo est dies p cursu solis: seu
 solū sup nfm emisperiū: et sic est dies artificia-
 lis: quō loquitur Aristot. in 6. thopicor. diffiniēs
 diē. dies inquit est latitō solis sup terrā: vel vt to-
 tū girat aerē: et sic est dies nālis. tertio modo est
 dies vt ppletis oē tps tā creatiōis q̄ distōtis
 q̄ ornat. sicut loquitur Moyses. Gene. 2. Iste sunt
 gñones celi et terre quā create sunt in die q̄ sec-
 do: celus et terrā. Et autem in proposito prima dies
 nō opus ornat? nec creatiōis: sed prima dies di-

3° teri^o
 ē radi^o
 rectus.
 triplex
 ē radi^o
 s. rect^o
 reflex^o
 et fract^o

stinctiōis quā dixit deus: fiat lux. ¶ Tertio ter-
 minus est radius rectus. vñ vltra dicta de ra-
 dio in secūda pte 3° distōtis pmi libri. noto se-
 cūdu alacem: in sua pspetua q̄ triplex est ra-
 dius. s. rect^o reflex^o et fractus. Radi^o rectus
 est qui diffundit a corpore luminoso in medio
 eiusdē diafanitatis q̄tū durat vtus lumino-
 si. Et vocat hic corp^o luminosum sub m lucis: s.
 vocat corp^o diafanū susceptiū lumis quā dif-
 fert a luce: sicuti spēs coloris a colore. lumen
 n. ita est effectus lucis q̄ etiā est spēs ei^o mul-
 tiplicata in pfundū aeris. Radi^o reflexus est
 q̄ autē terminet vtus corporis luminosi reppit
 corp^o opacū. s. obscur^o: et in pte nō ex electiōe
 sed nāliter terminat oppositas: et sepe cāt vim-
 biam et emittit tenebrā. differunt. n. tenebra et
 vmbra: quia tenebra negat omnem lucis partici-
 pationē: nō sic vmbra: sed solū negat radiū re-
 ctum et ponit reflexū. Radius autem fractus est
 quādo ante q̄ terminet virtus corporis lumi-
 nosi in pmo diafanō inuenit corpus alterius
 diafanitatis. et ideo frangit sicuti si atē q̄ ter-
 minaret solis virtus in aere inueniret aquā que
 est alterius diafanitatis mediū.

Radi^o
 reflex^o.

Radi^o
 fract^o.

Quantum ad 2^m articulum sunt tres pco-
 nes. pma est de nā hui^o nu-
 bis lucide quā Moyses dicit lucez. scda de ra-
 dijs et iferi^o. tertia de lumie quā est ei^o effect^o.
 ¶ Prima est h. Et h lux corporea vere dicat
 quitas: nubes autē lucida suba p dicitur. ¶ De
 cit prima p psonis. q̄ lux de q̄ loquitur Moyses
 fuit corporea. pbaf ordine textus. pmissum. n.
 fuit q̄ tenebre erant sup facie abyssi. Cū q̄ ista
 lux expulerit istas tenebras vt q̄ fuerit corpo-
 rea. ¶ Cōfirmat: quia isti sex dies debēt eē vni-
 formes: deus est in alijs dieb^o quoz creata fuerunt
 corpora: igit et in ista. ¶ Et si dicat q̄ moyses
 describēs vniuersi pmi nō debuit omittere na-
 turā angelicā q̄ est maxima ei^o poz: nō vt autē
 in hoc textu alibi facta mentio nisi q̄ dō dicit.
 dicit de^o: fiat lux. igit et. ¶ Rūddē pmo q̄
 Moyses pp rudi loquebat. ideo nō oportuit
 expmre nisi grossa et mālia. Secundo q̄ itelli-
 git p celū ipse nā angelica dū est. In pncipio
 creauit deus celū. i. angelos fm vnā expōnē q̄
 est Augu. Tertio q̄ nō negat quā itelligat et p
 istā lucē sed nō pmo. Ex quo pz q̄ nō sine cā h
 nō tenet Aug. maxie si voluit simplr dicē q̄ p
 istā lucē solūm itelligunt angeli. Sed nūquā
 lux pncipal^r est de angelo seu fepatis substan-
 tijs q̄ de corporalib^o. Ddm q̄ imo cū dicat de
 deo q̄ est lux vā q̄ illuminat oēm hominē. Et a
 Diony. dicunt angeli specula clara et. et mani-
 festatio occulti lumis. Ex q̄ pz q̄ defecit sanet^o
 Tho. in scdo scripti h^o dist. q. 2. ponēs lucē pnci-
 paliter dici de corpib^o. et scdo de spiritib^o. pz
 o^m. nō. n. vt lux eē nomē trāslatiū a creaturis
 ad vna: sicuti leo aut vnicornis: s. nomē pns
 deo pueniēs: et q̄ dā picipatōe postea nobis: si-
 cuti pñitas de q̄ dicit Pau. Ex quo oīs pater-
 nitas in celo et in terra noiat. ¶ Et si dicat q̄ s
 q̄ lux est corp^o fm Aug. in lib. de libero arbi-
 trio. In scdo corp^o lux pmi locū obtinet inquit.
 Et ita deo nō puenit. ¶ Rūddē q̄ loquitur de
 luce limitata ad corp^o: nec itēdit q̄ sit corp^o:
 sed et rēū loquitur p accēs sub m. sicut facerē p hoc
 nomē eps euz q̄ et est eps. ¶ Sed a p psonis
 dicit q̄ lux est q̄litas seu accēs. pbaf ps doc.
 subf. in hac di. qd vni est suba: nulli est accēs:
 nec es. qd vni est accēs: nulli est suba. ex pmo
 p hycō. s. lux in aliq̄ est accēs. q̄ in nullo ē sub-
 stātia. mior. pbaf. Capio. n. ignem: ignis ē lu-
 cidus. ¶ Quero igit: aut lux in igne ē accēs:
 aut suba. Si accidēs hēo ppo^m. Si aut suba
 vtputa foza subalis: aut ē vltima foza: aut nō.
 si pmo. q̄ ignis est euidē rōnis cū corp^o cele-
 stibus: quoz et erit lux foza vltima. Si aut sic
 atē vltimā. igit ignis habebit formā aliq̄ vltē-
 riorē pñicētē formā lucis: sicuti vltiora pñi-
 ciūt pōra: et ita erit ignis pfectior: co: pe celesti.

2° arti

p^o pco
 p^o p p
 clōnis

Cōfir

Dubū

Rūo

Dubū

Rūo

a^o pare

Dubū

Dubia

Ratio

Alud dubia

Contra

3a pars p. clonia

Dubia

dubia 3

doctores doctores

2a p. clonia

C Et si dicat: qz Arist. in 5. thopic. didit igne in tria membra. in igne carbonē. in ignem flāma z in igne lucem: z ita vtz qz ignis lux sit species ignis z nō accēs ignis. **C** Dōm qz ista diuisio est intelligēda sic. ignis at est in mā aliena: z h vel est terra. z sic dī ignis carbo. vel ē aer: z sic dī ignis flāma. vel i mā. p. par: z sic dī lux: ita qz nō itendit dicere qz lux sit de eēntia ignis: nec eēntia. **C** Et si dicat: si lux eēt accēs cum i dō nullū sit accēs deo nō ppeteret rō lucis qd fuit negatū. **R**ūdēdum qz rō lucis vt ppetit deo z creaturis abstrahit a nā accidētis z sub e sic: uti sap. **E**x qz p defectus doc. deuo. qz hui' di. ar. ti. 2. q. 2. posuit lucē eē formā sub alē. vnde dīc qz nō videm' in corpib' luminosis ipaz lucē s'z ipm corp' luminosum. **H**ui' lucis virtute cau sat circa se quēdā fulgore in quo lucidū corp' aspiciat. p. 3° ex p. clonia. **C** Dōfirmat: qz quod augēt manēt eadē substantia nō aucta ē acci dēs. sed hmoi ē lux i corpib' luminosis. igr. probat assumpta mior aucte p. 30. erit lux lune si cut lux solis z lux solis erit sicut lux septez die rum. **C** S'z tertia ps p. clonia dīc qz hec nubes lux eē sub a. p. bat fm Augu. in ope creatōis seu rez pma' nō ē qrdū quid dō possit: sed qd res exigat. ergo cū ip accēs exigat subim nō su it. pductū accēs solū i pma die: rez ita relinquitur subam fuisse. pductā in qua illa lux erat accēs: ita qz qn dicit textus fiat lux. p accēs itelligit. subam. **C** Et si querat i q loco fuit creata ista nubes lucida. dīcunt doc. qz i mā pma nō i celo empirico. s'z qz pte m' pme. dico qz i illa vbi ē mō sol: sed erat ne idē cū sole. dīc Tho. q. 4. huius dist. qz sic. z qz solū differēbat i virtute. s'z salua sua sanctitate hoc nō vtz: qz ex pte hz ma gister qz ex illa postea fact' est sol. 3 dē autē de seipso fieri neq: tū qz derisio esset appellare so lē nubem lucidā. **C** Sed qz qdē lucē habue rit an. s. illuminauit pte supiorē z inferiorē illius māe pme. dīcūt qz sic. S'z an ita clare sicuti mō facit sol. dīc qz nō. ordinat. n. nāe. pgressus eab iperfecto ad pfectū p mediū. iperfectū fuit tenebra. Tenebre in qd erāt sup facie abyssi. perfe ctū est claritas solis. mediū fuit illa lucida nu bes. S'z erat ne magne quātitatē. credis ad quā titatē solis. ex qz p. 3 qz lōge maior fuit terra. sed erat ne eālis claritatē in oib' pti' b'. **D**īcūt qz sic. alio qn sine cā fuisset dispitas in ope dei. S'z de quo seruebat: qz necdum erāt auēs. pices: aut hoies: aut plāte ad viuificādū. **D**īcūt doc. deuo tus qz in nfi ex m' qtinuo meditemur bonitates dei qz tā diligēter z ordinate i suis pcessit opi bus. S'z vnde fuit sumpta an ex vaporib': an d niphilo: dīc qz fuit creata de mā pma: ita qz illa pō māe vbi erat: puerfa fuit i eā. **C** S'z con clusio ē de radijs hui' nubis lucide vsus infe

rius. z est hec. Sic radiorū emissione diē cābat nubes lucida pmarū: vt extractiōe noctē non faceret. **D**īc pma pars qz ista nubes emittendo radios cābat diē pmarū. z ita de secūdo z ter tio. p. bat. cā nālis i patiēte z disposito necessa rio suū iducit effectū: nisi ex pte sui adueniat i pedimētū. sed isti' nubis lux ē cā nālis z non erat ipedita: z mā pma erat illuminabilis. **G** z c. **S**ed qz qd erat istud emittē: an de sua nā alī quid extra mittebat. dōm qz nō. solum quippe dicebat dīcūt e' extēdi ad causandū diez per hmoi radios rectos pmaxie i pma die. qz nō dum erat opaciū corpus seu terra: rectos z fra ctos in scda die: qz tūc facta est diuisio aqūi ab aquis: rectos reflexos z fractos in tertia die qz apparuit arida. **C** **E**x qz p. 3 error: senece dīcēt. **E**rros senece. a corpe luminoso pti' egredi subam i id qd illu minat z restaurat ex vaporib' attractis virtute sui. p. 3 manifeste falsum: qz corp' luminoso nō est corp' corruptibile celeste dico nec est al. vt dicebat egyptij a qb' hec pcessit opi. vt dīcūt ali aut nurriri. **S**ed h' qz in qua pte nfi emi sperij fuit creata ista nubes. **D**īcūt **B**eda qz re cte i meridie iuxta zenith. capituz nfox: z hinc est qz pma dies dicitur habere vespere z mane. **C** **S**ed tunc dubitatur an isti tres dies fuerunt magni. dīc qz si fiat mentio de die artificiali du raut. 12. horum. pputando sex hoz tenebraruz ante creationem istius nubis in meridie: quia credit qz mundus recte fuit creatus in equino ctio. Si autem fiat mētio de die nāli ptimebat 14. horum. recte: sicuti modo. **S**ed quid facie bat deus i reliqz pte diei. **D**ōm qz opus factum pseruabat. **S**ed vtz cābat diē ista nubes. **D**īcē dum qz ab oriente super nostrū emisperiū. naz dū appebat sup nos cābat diez. ipsa posita sub nox cābat: sicuti mō de sole. **E**t hoc est qd dīcūt scda pars p. clonia qz non cābat noctē extracti onē. posuerunt. n. **D**ama. z **b**asi. in examero qz faciebat noctē extractione suoz radiorū: sicuti i **E**xo. legitur. qn facte sunt tenebre super factez egypti. p. 3 hoc esse falsuz ex p. clonia. vnde ex ac cessu z recessu ad nos cābat dies z nox. **C** **S**ed nunqd tota materia circūstans nubem moue bat in motu eius. pōt dīcī qz non oportebat si cuti mō videmus qz cometa mouet iuxta mo tū solis: rez tū nō o. 3 qz aer circūstans moueaf. **S**ed quid mouebat eā. dīcī pōt qz de' aut alī qua intelligentia: sicuti dīc de celo. **S**z cui' nāe erat: ignee vel aerē. **C** **E**reditur fuisse illi' natu re cuiusmodi est mō celū. s. quinte cēn': z si nō ita disticta. vñ mot' quo mouebat erat sibi nā lis ex pte pncipij passiu'. s. non sufficeret ex p te actiu': rez p. 3 qz in motu suo ex quo alta mate rie ps nō mouebat scindebat eā: z poterat suo calore aliquos gnāre vapores ex illa mā: z ita

Erros senece

Beda.

dubius

Dama.

dubius

Secūdi libri

p̄ctos ⁊ alia multa subtili ⁊ digna p̄sideratio-
 ne. ¶ Tertia p̄ctō est de lumine q̄d est effect⁹
 lucis ⁊ illi nubis lucide. ⁊ ē hec. Sic lucis lu-
 me fert itētio vt suba non dicat. ¶ Dicit p̄ma
 ps q̄ lumē ē itētio seu spēs lucis. p̄bat. purus
 sensibile positū supra sensum ipedit sensatiōes.
 ex sc̄do de aia. Et p̄ p̄mentatorē sup de sensu ⁊
 ⁊ sensato. Sed lumē positū sup sensus sicuti vi-
 sum nō ipedit visum. igr̄ est itētio seu spēs al-
 cui⁹ visibilis. nō v̄ nisi lucis. igr̄ ⁊c. Ita q̄ sc̄d⁹
 doc. 16. doc. sub. sit ordo iste. p̄mo itelligit lux. sc̄do in-
 telligit lumē q̄si effect⁹ et⁹ p̄marius i corpe dia-
 fano. tertio color i corpe terminato: ⁊ maxie re-
 spectu mortōis oculi: nunq̄. n. mouebit color
 oculū nisi pu⁹ lumē causet i medio. ¶ Et si di-
 cas. spēs obor nō vidēt: sicuti p̄ i medio non
 v̄ spēs: aut albi: aut nigri: q̄ si lumē cēt spēs lu-
 cis nō repiret. ¶ R̄ñō q̄ assumptō ē falsū. s. q̄
 spēs obor nō videat. ista. n. ē bñ v̄a. spēs ob̄ n̄
 est tñ visibilis. q̄. s. ēt rep̄tat ob̄ñ. sed ista nō
 est vera. spēs obor nō est visibilis. q̄d p̄z tripli-
 ci exp̄mēto. p̄mū est q̄ñ rad⁹ solis p̄trāsīt per
 vitr̄: aut ruberū: aut viridē: ⁊ terminat ad parie-
 tē p̄ tale mediū v̄f aut virid̄is: aut rube⁹: v̄nde
 hoc: nisi q̄ spēs rubei aut virid̄is terminat ad il-
 lum parietē. Sile p̄z in luna. Luna. n. de se nō
 est luminosa: ⁊ tñ q̄ñ rad⁹ solares in eā termināt
 v̄f lucere. nō dubiū quin lumē illud sit lumē lu-
 cis solis. ¶ Sc̄dm exp̄mētū est Arist. in li. de
 sensu ⁊ sensato. fulgor exp̄sus ab oculo violen-
 ter moto visibilis ē. ad sensus p̄z hoc. nec rō p̄z
 quin sit spēs lucis in oculo entis. ¶ Tertiu⁹ ex-
 perimētū certū est apud astrologū solē maio-
 rē ēē tota terra. ⁊ ita q̄ñ est sub⁹ nos p̄icit ra-
 dios suos sup conū pyramidalē v̄mbrose terre
 nec tñ vidēt. Et vñ hoc nō ē alia rō nisi q̄ ra-
 dij ad opacū nō terminant. vñ si esset carcer ⁊
 solū rad⁹ it̄rarent p̄ vnū foramē carceris: ⁊ per
 aliud exirēt ⁊ nō terminarent ad parietē. nullū
 penit⁹ lumē carent. vñ p̄z q̄ spēs p̄t videri q̄ñ
 ad o⁹ terminat opacū. ¶ Et si dicat: q̄ speci-
 es nō denoat medium: sicuti aer nō d̄f alb⁹. p̄
 p̄ter spēm albi. nec niger p̄p̄ter spēm nigri.
 Lum igr̄ dicat luminosus v̄f q̄ lumen non sit
 spēs. ¶ R̄ñō d̄dū ē q̄ rō est: alijs spēs nō ē
 nomē ipositum sub quo denoient suū sub̄ñ seu
 deferens: lumini at̄ bene. sed vñ hoc. Respon-
 dendū p̄ lucis nobilitatem mediāte qua ⁊ lu-
 mine cūcta alia sūt visibilia. ¶ Sz dicit secun-
 da ps sc̄lonis q̄ lumē non est suba. p̄bat. si lu-
 me est suba: aut sp̄ualis: aut cozpalis. s̄z nec sic
 nec sic. igr̄ ⁊c. maior p̄z: q̄ nulla alia rep̄t sua
 st̄tia. Sile p̄bat minor. p̄mo q̄ nō sit suba sp̄ua
 lis: q̄ non videret: cui⁹ o⁹ iā nō est p̄batū. nec
 cozpalis q̄ aut eēt māsa: aut forma: aut p̄positū.
 nō ē mā certū est. q̄ aduenit aeri v̄siatē: ⁊ ma-

terie est p̄mo aduenire. Ad forma. p̄z q̄. s. est i
 aere iā in spē p̄pleto: ⁊ ita neq̄t sibi dare eē cō-
 ple⁹. Nec tertio ē corp⁹ ex his p̄positū q̄ euz
 sit i eodē loco cū aere eēt duo corpora sil. vñ
 Arist. ⁊. de aia. lumē nec ē cozpus nec de fluxu
 cozpis. ¶ Et si dicat q̄ aer ē valde rarior: ita
 in aduētū lumis p̄stringit: ⁊ lumē intrat illas
 vacuitates: hoc nihil est: q̄ cū lumē subito exe-
 at oportebit vnū de duob⁹ dare: aut ponere va-
 cuum q̄d negat p̄ba i. 4. p̄p̄coz. Aut motum
 aeris subitū vt repleat illa vacua q̄d negatur i
 6. Et quo p̄z error: democriti ponētis lumē eē
 q̄dā parua corpa fluxūa a corpe luminoso.

Quantum ad 3^m arti. sunt tres difficul-
 tates. ¶ Prima ē. an ista nu-
 bes lucida cū his nubib⁹ aliq̄le h̄fer p̄ueniēt-
 am. ¶ Sc̄dm q̄ nubes q̄libet h̄z tria. p̄mum q̄
 operit supiora s̄m v̄m vocabulū: hoc huic nu-
 bi nō p̄petebat q̄ illuminabat etiā p̄te supiorz
 m^o p̄me. 2^m q̄ p̄gregat i vnū locū dum p̄fecta
 est. tertiu⁹ q̄ mouet de loco ad locum remanē-
 te reliq̄ aere q̄si immobili. ⁊ hec duo vt patuit lu-
 cide nubī p̄petebāt. ¶ Sc̄da difficultas. q̄s su-
 it simplr̄ dies p̄mari totū seculi. Sc̄dm q̄ dies
 dominica q̄ signat i n̄fo kalēdario. is. martij.
 vt sit v̄z q̄d compositis dicunt. Tertia. g. mar-
 tis ⁊c. ⁊ hoc sat inuit arietis p̄nci^m q̄ sol h̄fer in
 cipit v̄titate. ¶ Tertia difficultas. v̄z lumē sit de eo
 loz q̄ditate. Sc̄dm q̄ non nisi capiēdo colo-
 rez vt actu mouet: vt p̄mo itelligat lux i corpo-
 re lucido. sc̄do lumē in p̄p̄ico. tertio color in
 opaco seu terminato. ¶ Et sic p̄z ad. q. q. v̄z. nu-
 bes lucida recto radio diē effectit p̄mariū.

Tunc ad argumēta. ¶ Ad p̄mum iam
 r̄sum ē q̄ erat in illa p̄ma mā
 nec erat duo corpa sil. q̄ illa mā piacens erat
 p̄ueria i istā nubē. ¶ Ad 2^m dico. 3. p̄mū q̄ ve-
 rū ē q̄ p̄ma dies nō habuit mane maxie clar.
 q̄ illa lux fuit creata i meridie. sc̄do dico q̄ su-
 it illa rōne ip̄fect⁹. tertio dico q̄ nō o3 q̄ re-
 ducaat ad diē p̄iorē tāq̄ ad p̄fectū eiusdēz rō-
 nis. s̄z sufficit q̄ reducaat ad p̄fectū simplr̄: sic ē
 de⁹. 13. n. ois motus q̄ ens i p̄ō sit ip̄fect⁹. nō
 tñ reducū ad motū p̄fectū simplr̄: sed ad p̄mū
 motorē. sic i p̄posito. ¶ Ad 3^m d̄f q̄ est p̄ueria
 in solē nec fuit frustra imo i hoc appet ordiat⁹
 dei p̄cessus ab ip̄fecto vsq̄ ad p̄fectum ascē-
 dēs i hoc istinuas q̄tīm nullus ne ruat subito
 sūma app̄bēdat. ⁊ sic p̄z ad. q. ¶ Ex hac at̄ ⁊c.
 ¶ Prima p̄clusio die p̄mā lucida creat nubes:
 ⁊ in v̄a solis collocat. diē p̄ctō. q̄ nubes lucida
 fuit p̄ma die creata ⁊ posita v̄bi ē modo sol. Et
 ponit a p̄ncipio distōnis vsq̄ h̄. Notādū ē ⁊c.
 ¶ Sc̄da p̄ctō. Tunc exoriz dies triph̄ atq̄
 uertit solis eētia. dicit p̄ctō q̄ ista lux egit tres
 p̄mos dies: ⁊ vltio p̄ueria est in solē. ⁊ incipit

3^a p̄ctō
 p̄nci.
 p̄para
 doc. 16.
 Dubiū
 R̄ñō
 Experi-
 mētū.
 alio ex-
 perimētū
 Dubiū
 R̄ñō

Dubiū
 3° arti.
 p^o dub.
 R̄ñō
 R̄ñō
 2° dub.
 R̄ñō
 recto
 Ad ar.
 Ad p^m
 Ad 1^m
 Ad 3^m
 p^o p̄ctō
 2° p̄ctō

ab illo. e. hic notadū est. vsqz ibi. Preterea in uestigadū. Tertia celo. p̄ pceditur agere h̄o. sed nō p̄uertit h̄ec locutio. Dic̄ celo q̄ ista est vera. p̄ opat̄ per filium aut sp̄m̄c̄m̄: sed nō p̄uertit. s. vt dicat̄ filius aut sp̄m̄c̄m̄ opari p̄ patrem. Et incipit ibi. Preterea inuestigandum est. vsqz ad h. distin.

Tert. **D**icit quoqz deus: fiat firmanitū zc. hic signat. 14. di. huius secundi libri sic continuata ad p̄cedē. **Distin.** **M**ā postq̄ in p̄cedenti disti. p̄me diei posita ē dispō. Hūc in

hac duoz sequētū tāḡit̄ distictio: z p̄t̄ in tres p̄tes p̄ncipales. In p̄ma nā celica clare distiguif. In sc̄da q̄ō et̄pica ex ter. ouif. In tertia voce veridica ter^a ponit̄. p̄ma i p̄ncipio. sc̄da ibi. Post hoc queri solet zc. tertia ibi. Sequif. dicit de^o p̄gregenē aque zc. **Distin.** **D**uab⁹ p̄tib⁹ vltimis idiuifis manētib⁹. p̄ma particula in q̄ natura celica clare distiguif: in tres partes diuiditur. In p̄ma celi cristallini ponit̄ quidditas. In sc̄da celi saphirini. i. firmamētū notat̄ entitas. In tertia celi hui⁹ bini p̄z rotunditas. p̄ma in p̄n^o. sc̄da ibi. Quidā hō celū qd̄ excedit zc. tertia ibi. Queri ēt solet zc. **Et seq̄t̄ dist. 15. ibi.** **Sequit̄.** dicit de^o. fiat lumina magna zc. q̄ ēt fuit p̄diuisa in p̄n°. 12. dist. vbi p̄mo notadū occurrit q̄ aliter signat̄ ista dist. fm̄ doc. deuo. aliter fm̄ doc. sc̄m̄ seu Tho. Sc̄m̄. n. doc. duo. incipit illic. Dicit ēt b̄s. p̄ducāt aq̄ reptile zc. Sc̄m̄ at̄ doc. sc̄m̄ vbi ego notauī. Et h̄ec ē p̄ diuersitas situationū distōnū iter eos tā i p̄^o q̄ in sc̄do. Sequor at̄ hic Tho. q̄ mell⁹ v̄f̄ diuidere fm̄ distōnē distōnis diez z ornat⁹ eozuz. **Unde sic p̄tinuat ad p̄cedētē.** **Mā postq̄ a distōnē.** 12. inclusiue positi sunt dies creatiōis z distōnis: nūc ponunt̄ dies ornat⁹ seu ordiatiōnis. Et partit̄ p̄ns distō i tres p̄tes p̄ncipales. In p̄ma decos ethere⁹ p̄mo disponit̄. In sc̄da ordo aereus ex h̄inc exprimit̄. In tertia ornat⁹ terreus vltio ponit̄. p̄ma in p̄n^o. sc̄da ibi. Dicit etiā de^o. p̄ducāt aque reptile zc. tertia ibi. Sequitur. dicit deus. p̄ducāt terra zc. **Et ista alijs duab⁹ idiuifis manētibus in tres sc̄ndif̄ particulas.** In p̄ma declarat̄ bestiaz p̄ductio. In sc̄da subiungit̄ hoīs grata creatio. In tertia sc̄d̄a sc̄q̄ tur dei cessatio. s. ab ope suo. p̄ma in p̄ncipio. sc̄da ibi. **D**ib⁹ at̄ creatis atqz dispoſitis zc. tertia ibi. **I**ā de septime diei requie zc. Et ista diuidit̄ in tres p̄tes. In p̄ma ab ope p̄z cessatio. In sc̄da quietis venat̄ rō. In tertia datur ex munere sc̄ificatio p̄^o in p̄n^o. sc̄da ibi. **S**z querit̄ quō septio die zc. tertia ibi. **I**llū aut̄ diē sanctificasse zc. **Sequit̄.** 16. distin. ibi.

Distin. **H**is excursis quod supra de hominis crea-

tione zc. que sic continuatur ad p̄cedentes. **Mā postq̄ a secunda distinctione vsqz ad. 11. i. clusue de natura egit pure sp̄iali. Et ab. 11. ex clusue vsqz ad. 15. de natura egit pure corpora li. Hunc in ista. 16. dist. agere incipit de natura composita ex corporali z sp̄iali. s. homine. z di uiditur in tres partes principales. In p̄ma ho minis in existētia assignatur productio. In se cunda illius permanentia notatur z duratio. In tertia casus atqz miseria p̄adif z tentatio. **I**n p̄ma in p̄ncipio. secunda disti. 19. ibi. **S**o lent plura queri de p̄ri. zc. 3^a disti. 21. **V**idens igitur diabolus zc. **P**rima rursus particu la in qua hominis in sua existētia assignatur productio. in tres partes diuidit̄. In p̄ma mo dum narrationis veritas tangitur. In sc̄da le ge expōnis quedam claret auctoritas. In ter tia sue p̄stitutionis p̄ncipij queritur entitas. **I**n p̄ma in p̄ncipio. sc̄da ibi. **Y**magō autē z simi litudo. 3^a disti. 17. ibi. **D**e origine aīe hic zc. **E**t h̄ec est diuisio zc. **C**irca quā querit̄.**

Utrum celis varijs p̄ductis bestijs ad diuā ymaginē hō p̄ducit̄ debuit. **Et argf̄ q̄ non triplici medio.** **I**n p̄mo sic opa diuina aut vadunt ab imperfecto ad perfectū aut a p̄fecto ad imperfectū: sed siue sic siue sic. hō erat aī celos ac bestias p̄ducēdus. 19. zc. ma tor p̄z q̄z nō apparet ali⁹ modus. Sed p̄batur minor. **S**i. n. opa dei p̄cedāt a p̄fecto ad imper fectū debuit p̄ducī ante celos cū sit p̄fectior. z p̄z de angelis q̄ ante celos p̄diti s̄t. **S**i rursus p̄cedat de imperfecto ad p̄fectū v̄i q̄ illa rōne an geli ēt essent post hoīem p̄ducēdi cū sint nā p̄fectiores. **S**ec̄do argf̄ sic. quicūqz ē aliq̄s a plens artifex itendēs aliquē finē imediate p̄e terminis medijs finē iducit si pōt. p̄z. medicus enī q̄ p̄ multa media in suo patiēte iducit san itatē. si postq̄ imediate cāret sanitatē. **S**z in ope sex diez intēdebat de^o p̄ncipalf̄ creatiōnē hoīs q̄si finē vniuersi. z poterat effecē aī media. 19. z fecit. p̄bat minor q̄ hō sit finis vniuersi. tum ex illo **G**en. 1. dñamini piscib⁹ maris z volati libus celi zc. tū qz in. 2. phisicoy scripsit **I**ph̄s q̄ sumus quodāmodo finis omniū. **T**ertio arguif̄ q̄ non sit p̄ductus ad dei ymaginē. **S**i enī in hoīe esset diuina ymagō: aut querēda esset in corpore aut in sp̄u. non in corpore. p̄z qz cō mune est nobis z brutis. non in sp̄u. p̄obaf̄: qz cū ymagō referri habeat ad p̄thotipiū: z in p̄ thotipo sint tres res relatiue: z tres persone in nostro sp̄ritu essent tres res relatiue: z tres p̄ sone: qd̄ negat quibet sapiens.

In oppositum hōz est in ista magf̄ di. 16. agēs post crea (in op^o) tionē celoz z bestiaz. de ipso hoīe z q̄ sit p̄du ctus ad diuinā imaginē inuif. **G**en. 1. **F**acia

alia s̄ diuisio

Alia s̄ distio

Titul⁹.

Ar. 1.

Ar. 2.

Ar. 3.

Libri secundi

Bea
dicatio
p^o arti
p^o teri
e celū
Diffō
celi.

mus inqt hoies ad ymaginē z siltudinē niaz.
¶ In ista. q. ad alias zc.
Quo ad p^o arti. termini sunt celuz be-
 stia z hō. **¶** P^o arti. igit^r termi-
 nus est celū. vñ celū est p^o tinētia visibilitū z iu-
 sibilitū. Et d^r a celando seu celaturaz: qz ad mo-
 dū pulcherrimi cāpi depingit. vñ apud theolo-
 gos solēt diuidi tres celoz ternarij seu nouem
 celi. s. aereū p^o mū. ethereū secūdū. olympium
 tertū. igneū q^o rtum. celum septē planetaz qn-
 tū. firmamētū sextū. celū aqueū septimū. celum
 empireū octauū. celum trinitat^r nonū. Et d^rnt
 hoc mō. celum. n. aut est d^ria celoz z sufficien-
 tia pure spūale aut sedo corpale: sed per natu-
 rā icorruptibile: aut tertio corpale z corruptibi-
 le. Si sit pur spūale. sic est celum trinitat^r de q^o
 dicit lucifer: ascēdā in celū z silis ero altissimū.
 qd merito d^r celū: qz in deo seu d^ro est per yde-
 as p^o tinētia visibilitū z iusibilitū. Si sit sit cor-
 porale z icorruptibile hoc est triplr: aut. n. so-
 lū est luminosum: z sic est celū empireū: qd ad
 modū ignis fm strabū fulgētissimū: s; nō ardēt^r
 extat: aut sedo est sp^o icuū seu lumis susceptiū
 sed nō luminosū: z sic est celū aqueū qd est ad
 modū cristalli p^o gelati. vñ z cristallinum celuz
 noiat. vñ si remoueret firmamētuz de loco suo
 viderem^r p^o celū aqueum ipm empireū: sic mō
 viderem^r firmamētuz nō obstātib^r orbib^r septez
 planetaz: aut tertio est susceptiū lumis seu p^o
 sp^o icuum z luminosum silt: z sic est firmamētū in q^o
 locant stelle ad modū lucis. z cetera ps est ad
 modum lumis seu sp^o icuū. Et idē d^r de septez
 speris planetaz. In orbe. n. cuiuslibet planete
 est vnica stella erratica q^o est lumiosa. reliq^o or-
 bis ps extat sp^o icua. d^r at firmamētum qz d^r
 uidit aq^o superiores. s. celū aqueum ab aq^o infe-
 riorib^r. s. elementarib^r z q^o eas sustinere v^o lz
 fluere nō possint. vel qz stelle ad modū clauoz
 in rota in illo ipresse sunt. tertio ē celum corpale
 z corruptibile. z hoc solū repit in his elementis
 igne z aere. si. n. i igne sit p^o sideratio fm ptē su-
 periorē d^r celū igneū si fm ptē inferiorē d^r celū
 olympiū. Itē i aere si fm ptē superiorē d^r celū
 ethereum. Ether. n. fm Arist. in. i. celi z mun-
 di est ps aeris supior. Si fm ptē inferiorē d^r ce-
 lum aereū. Aqua at nō d^r celum qz fz alpetra-
 gium i lib. de mota spera non mouet nisi dimi-
 dio circulo seu semicirculo. sicuti pz in accessu
 maris z recessu. **¶** Sedo termin^r est bestia. z
 d^r bestia a vi fm ysidoz q^o vilita z crudelitas
 vel apud alios q^o vastia: qz vasta z vagabūda
 est. vñ apud moysen in ope sexte diei ista tria
 differūt. iumētum. reptibile. z bestia. Iumētuz
 .n. d^r fm ter. qd in aliq^o hois cedit adiumētū
 de p se: sicuti equus aut asin^r ad vependū. onis
 autē bos ad comedēdum. Reptile autē d^r qz

2° teri
e bestia
z d^r avi

supra corpus repit. z hoy est triplex d^ria. Aliq^o
 .n. sunt reptilia que vi capitis se trahunt in re-
 pendo sicut sunt vermes. Sedā reptibilia dicitur
 tur que vi costaz seu quozūdā anuloz mouen-
 tur sup terrā: sicuti sunt anguille z serpētes. ter-
 tium reptibilia gen^r est qd aut pēnulis: sicuti
 ti pisces in aquis: aut valde paruis repit pedi-
 bus sicuti lacerte. Bestia at d^r q^o altis sup ter-
 rā ambulat pedib^r z reptile: nec de se est i hois
 adiumētuz: sicuti leones vili zc. **¶** Moto tū q^o
 bestia d^r triplr. p^o mō mō pp^o ier: z sic mō de be-
 stia d^r d^r est. sedo cōiter z sic qdlibet aial maxi-
 mie factū i terre ornāmētuz d^r bestia. tertio mō
 accipit cōiūmes: z sic diuidit^r bestia i volatili: si-
 cut sunt aues. i natatili: sicut sunt pisces. i gref-
 sibile: sicut sunt aialia sup terrā gradiētta. z sic
 capit i qōne. **¶** Tert^o terminus est. hō ab hu-
 mo: qz de limo extat p^o ditus. vñ hō ē aial rōna-
 le mortale scdm porphyriū i suis yfagogis. In
 quo trā dicit p^o mō qz hō est aial in q^o cū brutis
 participat i viuere z sentire. sedo dicit qz ē rō-
 nale z i hoc z differt z puenit ab angelis z cuz
 angelis. Differt qdē qz rō teste ysaac creatā ē
 in ymbra intelligētie. puenit at i rōne itellect^r.
 tertio dicit mortale: z i isto differt hō viator ab
 hoie beato: qz lz hō beat^r sit aial rōnale non tū
 mortale. vñ z fz Ansel. mortale nō est de rōne
 ipsius hois vnde homo iquantum homo est i-
 differēs ad mortale: z immortale. mortalis in
 via immortalis in patria.

Bestia
dicitur
triplr

2° teri
declan
aus est
homo.

Quantum ad 2° arti. sunt tres p^o lōnes
 q^o p^o ma est de nā celi. sedā
 de cēntia bestiaz seu brutoz aialū. tertia d^r ipo
 hoie vt de qlibet hax vñ d^r onum sit celū vnica.
¶ P^o ma est hec. Inter celos sic aqueum celū
 p^o mū est mobile vt celoz n^o m^o homis libez co-
 gat arbitriū. **¶** P^o ma ps dicit. qz est dādū vñū
 celuz qd d^r aqueū. p^o bas ex textu: fiat inqt fir-
 mamētuz i medio aq^o ruz: z diuidat aq^o ab aq^o.
 Ex q^o p^o mō pz qz sunt aque sup celū stellatum.
 Sedo pz qz in rex creatioe firmamētuz ē posi-
 tuz seu celū stellatū i medio m^o p^o me: qz dic d^r.
 fiat firmamētū i medio aquaz. Aqua. n. hic ac-
 cipit mā p^o ma. Ex quo pz tertio qz tanta est di-
 stātia a firmamētū vsqz ad celū empireū: sicuti
 ab hinc vsqz ad firmamētū: qz firmamētum est
 positū i medio vñ z Aug. si ven. d^r h^o mōt aq^o
 loquēs dicit. q^o lēscūqz sint ibi eas ēē non dubi-
 tamus: qz maior est huius scripture auctas q^o
 ois humani ingenij perspicacitas. Idē Dan.
 3. Benedicite aq^o oēs q^o sup celos sūt d^rno. Ex
 quo pz defect^r Rabinoyii dicētis h^o firmamē-
 tum itelligi ptē inferiorē aeris: z illas aquas nu-
 bes in medio aeris iterificio. i. regioe. pz op^o.
 z confirmat ex illo ps. Qui tegis aquas supio-
 rā eius. **¶** Et si dicit: qz teste p^o ho in 3. p^o r^osi.

2° arti.

h^o p^o lo

h^o para

Dubū

corum. Idē est locus partis et totius: sicuti vni⁹
glebe et totius terre. Et igitur videam⁹ aquas par
ticulares nāli quiescere iuxta terrā. igitur in oīs
aqua ibidē quiescet. ¶ Rūdet doc. deuo. hu
sus dist. pte pma. arti. i. q. i. q. aqua hz triplicē
pprietatē. s. pspicitatē. frigiditatē. et gravita
tē. Quo ad pspicitatē puenit hec aqua cū il
la supior: qz celū aqueū clax est ad modū cri
stalli pgelati: iō et dī celū cristallinū. Quo autē
ad gravitatē penit⁹ differūt: qz aq supiores nul
lā funditus hnt gravitatē. Quo autē ad tertiā p
prietatē. s. frigiditatē ptim pueniūt: ptim nō. si
enī fiat sermo de frigiditate formalī sic pueniūt.
vñ qdā dīcūt qz saturnus ē frigid⁹ vtuālī rōne
hmoī aqruz: et multe stelle i firmamēto celi. Si
autē sit sermo de frigiditate formalī nō: qz ē hoc
mō q̄litas elemētarij. Ex qz p qz nō sunt hmoī
aq solū spūales sicut sentire vī Ambro. i. li. de
spūsancto vocās hmoī aqz spūi sc̄ti. Et si q̄ra
tur: an sit aliq̄ stella in illo celo. dī qz nō. p to
tū. n. ē ad modū cristallit. Sz quāta ē ei⁹ pfun
ditas ppēdi poterit ex textu. dicit. n. de⁹ fiat fir
mamētū i medio. Ex qz igitur ē in medio relin
tur qz tū ē pfundū acedēdo q̄tū est spaciū d
hinc ad celū stellatū. ¶ Sz dicit sc̄da ps celō
nis. qz hmoī celū aqueū ē p̄mum mobile. p̄ba
tur. oīs pluralitas reducit ad vnitatē seu mo
nadē hz dionij. et difformitas ad vniformitatē.
sed celū stellatū plurib⁹ mouet motib⁹: et in se
hz aliqū difformitatē. ergo mot⁹ ei⁹ hz redu
cit ad aliqū p̄mū motum. minor p̄bat. teste. n.
p̄tholomeo i almagesti. alijs xp̄tis astrono
mis: in cētū annis acq̄rit celū stellatū vñū gra
dum p̄tra motū diurnū: et ita hz duos mot⁹ sic
et planete: vñū ab oriētē in occidēs: et aliuz ab
occidēte in oriēs. Difformitas ēt in ei⁹ nā ap
paret: qz sil est pspicitū et lucidū. vñ vniuersi p
fectio hz req̄rit vt p̄mo sit vñū celū immobile pe
nit⁹: et in nā vniforme et hmoī ē celū empirēuz.
sc̄bo vt sit vñum celū in natura vniforme et mo
bile: et hz vocat celū aqueū. tertio vt sit vñū ce
lum in natura difforme et i motu. et tale ē celuz
stellatū et septē planetaz: differēt tū: qz i celo
stellato sunt plures stelle. celum autē vñū plane
te solum hz vnicā stellā. Et huius dat p̄hs tres
rōnes. p̄ma: qz celū stellatum p̄ncipalr ē cā vi
te in his isferiorib⁹: iō exigit multitudinē stella
rum non ita de alijs. Sc̄cūda est vt daret celo
stellato qd̄ pauciores hz motus plus de stellis
et planetis: qui plures hnt motus min⁹ de stel
lis vt sic cēt qdā dē p̄amētū. q. n. planete plu
res habeāt mot⁹ qz celū stellatū. p̄z. celum enīz
stellatū vt dcm̄ est solū hz duos motus ex oriētē
te. s. et occidēte. planete autē fm̄ exptos astrono
mos hnt alios in suis ep̄icel⁹ et circulis ec̄etri
cis. p̄z māifeste in retrogradatiōe planetarū. et

ascēsiōe ad augmē et descēsiōe ad o^m angūs. fi
cuti p̄z ad oculū de planeta veneris et mercurij
Idē de luna q̄ aliquoties magis. p̄pe nos: aut
lōgius appet dū ē i capite: aut cauda draconis.
Tertia rō: qz mot⁹ supior: isluit in isferiores or
bes: et iō q̄si p̄ncipalior magis d̄z decorari i stel
lis. ¶ Et si q̄rat a q̄ pte icipit mot⁹ celi aquei.
Dicēdūz qz ab oriētē in occidēs. ex qz p̄z qz mo
tus celi stellati p̄ncipal⁹ est ab occidēte i oriēs.
Sed motu raptus mouetur ab oriente in occi
dēs. sicuti. n. v̄tute celi stellati mouent plane
te septē ab oriente cōtra motū. p̄p̄m: sic hoc ce
lū stellatūz v̄tute celi aquei. Ex qz p̄mo p̄z qz lo
quēdo simplr nō d̄z celū stellatūz dici aplanēs
sed celuz aqueuz: qz ē vniforme i suo motu non
aliud. Ex qz defecerunt planetici vocātes celū
stellatūz cāpi elusos et aplanēs. p̄z sc̄do qz celū
stellatūz nō ē p̄mūz mobile s̄z aqueum. ¶ Mo
tādūz tū qz ē p̄mūz mobile p̄telligi triplr.
vno v̄tūalr sicut loq̄t sapiēs. z. c. oib⁹ mobili
bus mobilior est sapia. Et hoc mō d̄us cēt p̄i
mum mobile. i. p̄mum mouēs. Sc̄bo d̄f p̄mūz
mobile creatura: p̄mo recipiēs isfluxum a deoz
et sic credit aliqū spūi fore p̄mūz mobile: qz d̄z
sua sapia p̄mo isluit in spūi qz corpa. tertio dici
tur p̄mūz mobile iter corpa: et hoc v̄l mō cōi. z
sic illa p̄ma mā fuisse p̄mūz mobile. vel qz est
corp⁹ p̄fecti⁹ cui nō repugnat motus localis: et
sic celum empirēū cēt p̄mum mobile: qz p̄t mo
ueri. vel tertio: qz actu mouēt p̄mo motu loca
li. et hoc mō celum aqueum d̄f p̄mum mobile.
Ex qz p̄z qz suus motus ē a pte rei mēsurā reli
quoz motuuz: et suum tps seu veri⁹ tps sui mo
tus mēsurā tpa^m: hz qd̄ ad nos et motus et tps ce
li stellati sit mēsurā et tps et mot⁹ n̄ri: qz celum
cristallinum nō videm⁹. Sed ē ne p̄tinuus cū
alijs celis. v̄l dicēdum qz nō. vñ nō appet possi
bilitas in diuersitate motuum i celis ponendo
qz cēt p̄tinui. ¶ Ex qz p̄z defectus doc. deuo.
z. pte h⁹ dist. q. i. arti. i. dicēdo oēs celos p̄tinu
os. vñ veri⁹ ē dicere qz sint solū p̄tigit: et qz co
rum cōtactu mirabilis generē armōia: vt pla
toni placuit. hz p̄hs in. z. celi et mundi o^m p̄ba
re nitat. cui⁹ rōnes nō p̄cludunt. vñ in. 6. reipu
blice iducit african⁹: quis ē iste dulcis sonus qz
cōplet aures meas. de qz i sequētī dist. in situa
tione paradisi terrestris. Sed q̄rit. quis mouet
euz. dicēdum qz deus aut aliqua itelligētia nō
qz sit aiatum vt quidā dicunt p̄hm sensis: qd̄ n̄
est v̄z. v̄b̄cungz. n. vocat celum aial d̄z intelli
gi nō qz h̄cat aiām isformātem: sed itelligētiam
mouētē: que est sicut motor in mobili: nō aiā
in corpe. Sed habet ne v̄extrum et sinistrū. Di
cēdum qz sic. mō quo loq̄tur p̄hs in sc̄cūdo ce
li et mundi. singat vnus r̄sticus h̄ns dextram
manum ad oriētē. sinistrā ad occidētem: ca
P 3

Rio

Dubia Rio

Ad de p^o mo bili

defect⁹ docto. deuo.

put in meridie. seu i polo antartico: qz s3 astrologos planete illuc hnt ampliore efficacā: pedes i septentrione seu polo arctico: faciē vsus nostrum emisperiū. dorus vō ad op^m: ita qz latitudo celi aequi sicut alioz celoz erit ab oriēte in occidēte. Longitudo a septētrione in meridie. pfunditas a nō emisperio ad iferi^m emisperiū.

3^a pars

Tertia ps celōnis dicit qz nullum celoz cogit nfm libz arbitriū. pbat. Si. n. cogemur ad bifaciēdū aut mafaciēdū rōne stellarū seu cels: cessaret p̄siliū: cessarēt p̄mia: cessarēt z p̄ne: qz d̄ necessarijs nullus capit p̄siliū. ex. 3. etbi corz.

2^a d̄fir^a

Dōfir^a qz ab optimo deo ordinatis sime celū est dispositū: p̄ p̄ns neqz eē cā alicuius peccati seu deordiatiois. vñ recte dicit doc. deuo. arti. 2. h^o di. pte vltia. q. 3. qz istud dicere repugnat fidei que hoc reprobat repugnat sen sui qui videt o^m: eodē. s. pueros simul nasci sicuti Esau z Jacob: z tñ vnū bonū reliquū malum. Repugnat tertio rōne: cuz simus nobilior res cels qz ipsi iperent nobis. vñ p̄tholome^o in cētulo dicit: vir sapiēs diābif astris. Et si obficia qz fm p̄hm in li. de pprietatib⁹ elemētōz vacua facta sunt regnat: cūitates deopopulate in p̄iictiōe hoz duoz magnoz planeraz saturni z iouis: z ita vñ qz p̄iunctio saturni cū Jone cōmouet hoies ad bella z dissensionēs.

Arg^m

Rūdēdū qz bñ cōmouēt corpora z humores corpoz: q̄b⁹ cōmotis aliq̄lis fit mutatio in appetitu carnali. Et qz lepi⁹ hoies quod carnis ē nō qd sp̄is sequunt: iō iuxta motū celi multa iudicā de: iotib⁹ hoium astronomi: lz nulla sit necessitas. Idē dico de cometa apparet: nisi dono dei sp̄ali appeat in morte p̄ncipū.

2^a p̄clo

Secda p̄clo ē de brutis aialib⁹ iuxta. 15. di. z est hec. Sic ex aia z corpe bruta sunt anialia vt in corz eēn^a nullū elemētū nisi vtute maneat.

3^a pars

Pria ps dicit qz bruta aialia sunt p̄pofita ex aia z corpe. pbat. mot⁹ quippe z sensus ex p̄mo de aia testes sunt aie. nutritio siliuz. ex p̄mo de gnātione testis est corpis. Cū igr bruta aialia hēant motū ad min⁹ p̄strictiōis: sicuti cōchilia z sen^m ad min⁹ tactus ex. 3. de anima. Rursus ex corpalib⁹ nutriās. sequit zc. Sz dicit alia ps qz elemēta manēt nō in sua subā i p̄pōne aialitū. **R**oto hic qz circa hoc sūt tres opiones. p̄ma est Auicēne dicētis elemēta eadē quo ad subam manere in anialitē: d̄ remitti quo ad q̄ltatē. Sicuti nō est ignis cū tāto calore in corpe aialis cū quāto extra: q̄nis eādēz hēat subam. **S**ecda est Auerroys Auicēnaz impugnātis z dicentis qz opz qz sicut remittit qualitas elemētū remittat z ei⁹ subā. vñ de dic qz elemēta sunt in corpe remissa tā fm subā qz fm virtutē. **T**ertia est opio doc. sub. hac d̄ponētis qz nec fm subā z ppria nec q̄ltates p̄

Opio Auicē.

Opio Auerroys.

Op. sco.

ptas sunt elemēta i p̄pōne corpis aialis. s3 solum i virtute manēt i p̄posito. z ita vñ melior z pbat^m suo. **D**ē mixtū gnātur ex elemētis z puertit in elemēta i sui corruptiōe. ergo silia est p̄paratio mixta ad elemētū q̄lis ē in motu ad terminū a q̄ vel ad quē. sed hie est icōpōssibilitas. igr. vñ de vbi reperit p̄hs dicere elemēta p̄manē in mixto dz itelligi in vtute: sicuti ex trema i medio. vñ nec humidū radica^a seu aere n3 est nāe aere nec calidū radica^a nāe igne. sed nature cuiusdā tertie p̄tinētis in vtute has nās. **T**ertia p̄clo ē de hoie z ei⁹ imagine z ē hec. Sic vltiate fieri deuit hoiem vt dei imago eidē p̄iuneref. **P**ria ps dicit qz hō decēter vltio factus est. pbat. hō. n. p̄stat ex corpore z sp̄i. deuit igr p̄i⁹ fieri sp̄i qz factus est in nā angelica. deuit sc̄o fieri corpi⁹ qd̄ ipletum est in fabricatiōe celoz z aialitū vt tertio p̄positū ex ambob⁹ p̄pleref. **E**t p̄firmat. qz recte h̄ parat camera anteq̄ q̄rat habitator. Cum igr q̄cqd̄ est in mūdo sensibili sit aut camera hoies aut ornat⁹: relinq̄tur. **S**z dicit sc̄ba ps qz est imago dei. p3 ex p̄mo li. 3. di. vñ in tex. factam⁹ hoiem ad imaginē z silitudinē n̄faz. imago s3 Aug. in li. de sp̄i z aia in p̄o cognoscēdi. silitudo in potentia diligēdi: seu imago in naturalibus. sed similitudo in gratuitis.

3^a p̄clo.

p̄batio

2^a d̄fir^a

Qantum ad 3^m arti. sunt tres difficultates. **P**rima est. an aliquem ifluxū sp̄alē habeat celū cristallinū h̄se rius. dicit doc. deuo. 2. di. h^o pte. 2. art. 1. q. 2. qz fm triplicē aiam sunt tres sp̄ales ifluxus truz celoz. **C**eli. n. stellati⁹ sui firmamētū ifluxū in corpe ad dispōnē aie vegetatiue. **C**eli aquenz ad dispōnē aie sensitue. **C**elum at empireum ad dispōnē aie intellectiue. **S**ecda difficultas. **Q**ue quātitas elemētū amplior manet in corpe aialis fm similitudinē aut actiuorum: sicuti aeris vel ignis. vel passiuoz: sicuti aque vel terre. **R**ūdēdū qz loquēdo de quātitate molis sp̄ plus est de q̄ritate cōsili terre vel aque q̄ de quātitate p̄sili aeri vel igni: qz si nō p̄sumeref immediate pp ignis actiuitatē corpus aialis. **Q**uēdo at de q̄ritate virtualis: sic ibidē ē eq̄litas z p̄portio fm qz anial ē magis aut min⁹ p̄fectū. **T**ertia difficultas quō itel ligif eē mulier imago viri. sicuti vir est imago dei. r. chorinth. 11. **R**ūdēdū qz hoc nō dz itelligi quō ad rōnē p̄ncipalem imaginis. s. me moriā itelligētū: voluntatē: qz sic imediate est mulier imago dei: sicuti z vir. Sed dz itelligi rōne p̄sidentie cuiusdā: qz sicut deo debet iperiri sic suo nō hōi sup mulierē: z hoc mō dicitur imago viri: qz ei subiecta est: sicuti hō deo cui⁹ est imago. **E**x quo p3 ad. q. 9. v3. celis z be stijs varijs productis homo ad dei imaginem

3^a arti. p̄dub.

2^a du^a.

R̄tio

3^a dubi.

R̄tio

refolo

ultimate product debuit.

Et tunc ad argumeta. ¶ Ad p̄mum vidēdū q̄ opa dei vadūt ab imp̄fecto ad p̄fectū: 2 a p̄fecto ad ip̄fectū. p̄putādo. n. angelos icēpūnt a p̄fecto: nō p̄putādo in ceperūt ab ip̄fecto. s. a mā p̄ma. vnde decuit 2 p̄fectū creaturā. s. angelū i p̄ncipio sui ope ris deū optimū p̄dere 2 in fine p̄silem. s. hoīem vt sic 2 p̄ncipio 2 fine opis laude et altissimus: 2 media ex ambob⁹ extremis accipit̄ p̄plem̄tum. ¶ Ad 2^m dōm q̄ maior veritate h̄z i arti cō

quid nō iducit finē qm̄ vult sed qm̄ h̄t non ita de deo cui que est facere vnū sicut aliud. s. sicut disposuit vt vltimo hoīem ad seipm̄ p̄uertēret. ¶ Ad 3^m respōdendū q̄ in spū. 2 qd̄ obijē q̄ sunt tres p̄sone relative 2c. dōm sicut dēni fuit in p̄mo q̄ nō est in oib⁹ p̄formitas. sed i ali quib⁹ 2 maxie in trib⁹. in p̄subalitate potētia rū. in origine actū 2 distinctiōe ambob⁹. 2 hoc sufficit. Et m̄ de qōne. ¶ Ex his s̄t trib⁹ distinctiōib⁹. tres elicio p̄clōnes de mēte magfī d̄ qualibet vnā. ¶ P̄ria p̄clō. celi distiguitur in sc̄da die aliqua disingit̄ in terna serie. dicit cō clusio q̄ celi fuerunt distincti in sc̄da die. sed in tertia fuit diuisio aque a terra. 2 ponit̄ p̄ totaz distōnes. 14. ¶ Sc̄da conclusio. die tripharia ornatu s̄ ponitur: 2 deus in pia quiete d̄. dicit p̄clusio q̄ trib⁹ diebus sequentib⁹ est ornatu vn̄uersum: 2 die septimo quēuit̄ deus. Et ponitur p̄r totam distinctiōē. 15. ¶ Tertia p̄clō.

Ad imaginē dei est homo p̄ditus 2 similitudinem non vt vnigenitus. dicit p̄clusio q̄ hō est p̄ditus ad dei imaginē: nō tñ ita p̄fecte sicut ē vnigenitus. Et ponit̄ per totā. 16. distinctiōē.

¶ De origine aie plura solēt q̄rī. Dic̄ signat. 17. distinctio hui⁹ sc̄di que sic p̄tinuatur p̄cedentib⁹. ¶ Nā postq̄ in p̄cedētī distinctiōe hoīs posita est p̄ductio. nūc icēpit̄ inq̄rere ex quibus 2 q̄liter sit in hoīe cōstitutio. Et partit̄ in tres p̄tes principales. In p̄ma aie creatio hoīs p̄ntur. In secūda ei⁹ locatio paradisi dicit̄. In tertia mulieris p̄ductio vltimo sequitur. prima in p̄ncipio. sc̄da ibi. Hoīem autem formatum 2c. tertia disti. 18. ibi. In eodem quoq̄ paradiso 2c. ¶ Prima rursus particula in qua aie creatio hoīs ponit̄ in tres partes diuiditur. In prima ostēdit magister aīam differentes 2 diuinam essentia. In sc̄da cā simul 2 corpus manētes quo ad coexistētiā. In tertia Adam laudat̄ creatum d̄ntes vt r̄le ip̄ermanētia. p̄ma in p̄ncipio. sc̄da ibi. Sed vtrum in corpe vel extra corpe 2c. tertia ibi. Solet etiā queri vtrum 2c. ¶ Et sequitur illa particula sc̄da. Hominem autēz for

matum. In quo hoīs locatio paradisi dicit̄. Et partit̄ in tres partes p̄ncipales. In p̄ma ostēditur q̄ extra paradisi spaciū sit hō cōditus. In secūda ostēdit huius loci gratū solaciū terrenū funditus. In tertia lignuz cūctū atq̄ pomeriū panditur penitus. p̄ma in p̄ncipio. sc̄da ibi. In tertia autem paradisi localis 2c. tertia ibi. In h̄ autē paradiso erant ligna. ¶ Et hec est diuisio 2c.

Utrum Adā aie eidē infusa in terrestri paradiso positus fuerit. Et af q̄ non trime⁹. ¶ Primo sic. nullus ē terrestris paradisi. igit̄ nequit̄ hō ibi collocari. p̄na p̄. Sed p̄bat̄ aīa. si. n. eēt iste terrestris paradisi q̄ro locū: aut eēt vltra tropicos: aut secūdo inter tropicos 2 eq̄noctiale. aut tertio sub tropicis vlt̄ eq̄noctiali. neutz pōt̄ dici. p̄bat̄. p̄mo q̄ nō vltra tropicos p̄r hiemes 2 frigos aduenientia qd̄ repugnat illi hitatiōi. sc̄do q̄ nō citra inter eq̄noctia 2 tropicū p̄ calozē nimia. tertio non sub tropicis aut eq̄noctiali: q̄ hoīs illic minime viuūt. vñ refert̄ i li. de locis Albertus magn⁹ q̄ ethiopes q̄ q̄si sit sub tropico cancri efficiūt̄ senes i etate. 30. ānoz. ¶ Sc̄do af sic.

Si fuisset paradisi terrestris: aut p̄suas̄ hoīez i sanitate aut nō. sed nec sic nec sic. igit̄ 2c. maior p̄. S̄z p̄bat̄ mox. tñ q̄ in paradiso fuerūt ligna posita ad vescēdū: 2 ita idigebat hō p̄ sanitate comedere. tñ sc̄do p̄. locū que ponit̄ Beda attingere lunare circū. 2 per p̄is ibi erat aer nimie raritatis qd̄ repugnat vite hūana: seu sp̄ra ignis qui locū p̄burebat. ¶ Tertio af sic. Si Adā aīa sibi infusa fuit in illo paradiso collocatus: tñc aut fuit creat⁹ extra paradisi: aut itra: nulluz est dōm. igit̄ 2c. maior p̄. Sed minor p̄bat̄. p̄mo q̄ nō extra: q̄ nō est maioris nobilitatis mulier q̄ v̄r: 2 tñ legit̄ mulier fuisse creata in paradiso in Sc̄n. de costis Adā. edificauit. n. dñs costam quā tulerat de Adā i mulierē. nec sc̄do fuit itra creatus: q̄ scribit̄ magf̄ in hystoria q̄ fuit creat⁹ i cāpo da masceno: seu p̄p̄e damascū q̄ est caput̄ syrie.

In oppositum Sc̄n. 2. plantauerat autē dñs deus paradisi voluptatis a p̄ncipio: in q̄ posuit hoīem quem formauerat. ¶ In ista autē qōne ad alias pariformiter 2c.

Quo ad p̄mum arti. termini sunt paradisi terrestris. anima. 2 Adam. ¶ Primus igit̄ terminus est paradisi terrestris q̄si parēs dei v̄sum. ¶ Notō autēz triplēcem paradisi. primo. n. d̄i paradisi illa partria celestis in qua beati locāt̄ur. hoc modo loquit̄r Paulus. 2. Thozinth. 11. Scio hominē siue in corpe siue extra corpe raptum in paradisi: 2 audiuit archana verba que nō s̄z hoī

alia s̄ diuisio

Titul⁹ Ar. 1.

Ar. 1.

Ar. 3.

in op⁹

Dearti culat. b⁹ arti. b⁹ teri⁹ ē paradisi.

triplex ē paradisi.

Ad ar. Ad p̄m

Ad 2^m

Ad 3^m

1° p̄clō.

2° p̄clō.

3° p̄clō.

Text⁹.

diuisio

diuisio

De de origine aie plura solēt q̄rī. Dic̄ signat. 17. distinctio hui⁹ sc̄di que sic p̄tinuatur p̄cedentib⁹. ¶ Nā postq̄ in p̄cedētī distinctiōe hoīs posita est p̄ductio. nūc icēpit̄ inq̄rere ex quibus 2 q̄liter sit in hoīe cōstitutio. Et partit̄ in tres p̄tes principales. In p̄ma aie creatio hoīs p̄ntur. In secūda ei⁹ locatio paradisi dicit̄. In tertia mulieris p̄ductio vltimo sequitur. prima in p̄ncipio. sc̄da ibi. Hoīem autem formatum 2c. tertia disti. 18. ibi. In eodem quoq̄ paradiso 2c. ¶ Prima rursus particula in qua aie creatio hoīs ponit̄ in tres partes diuiditur. In prima ostēdit magister aīam differentes 2 diuinam essentia. In sc̄da cā simul 2 corpus manētes quo ad coexistētiā. In tertia Adam laudat̄ creatum d̄ntes vt r̄le ip̄ermanētia. p̄ma in p̄ncipio. sc̄da ibi. Sed vtrum in corpe vel extra corpe 2c. tertia ibi. Solet etiā queri vtrum 2c. ¶ Et sequitur illa particula sc̄da. Hominem autēz for

Libri secundi

loquit. Secundo modo de paradiso visio clara dei
 et eius fructio: vbi cumq; sit seu in celo seu in terra
 et hoc modo inducit Lucas dominum Iesum latroni lo-
 quentem. 23. c. Amen dico tibi, hodie mecum eris
 in paradiso. non dubium quod aut loquatur de visione
 diuina: aut loquatur de quiete mentis et vite. non oportet
 autem hoc exponere de paradiso terrestri: sicut
 exponit euangelium nicodemum. Tertio de para-
 disus locus amenissimus in terra constitutus in quo
 Adā ante peccatum constitutus fuerat. et dicitur in gre-
 co paradus. in latino ortus. in hebreo edē quod in-
 terpretatur deliciae: et iungat latinus cum hebreo et
 dicitur edē deliciae. Et huius de paradiso terrestri
 de quo sic dicitur Dama. Erat vero ex visibili et inuisi-
 bili creatura constitutus et dicitur hominem secundum propriam
 imaginem et similitudinem: sicut quaedam regem et prin-
 cipem omnis terre et omnium quae sunt in ipsa constituit an-
 tum velut quaedam regiam quae pueris beatam et
 omnium dicitur habere vitam. et huius ille diuinus paradi-
 sus dei manibus in eden plantatus gaudij et exul-
 tationis vniuersae propertuarii. et sequitur. in oriente
 quod est orientis terra excelsior positus: temperato vero et te-
 nuissimo aere circumfulgens plantis specie floridissimis or-
 natus. et bono odore plenus: lumie repletus pul-
 cherrimissimis vniuersae et hore sensibilis superce-
 des intelligetiam. huius ille. Et de terrestri: quod in ter-
 ra est positus. ¶ Secundo termini est aia. vni aia ab
 aiando dicitur spiritus a spirando quod maxime in bona
 celestia. Rogo vos inquit apostolus ut spiritus et aia inte-
 ger seruetur. vni noto quod aia rationalis homo castidior
 sic diffinitur. Aia est suba spiritalis a deo creata. p
 prius sui corporis viuificatrix. in qua diffinitione tria
 patet. primo. n. considerat secundum se dicitur quod aia est sub
 statia spiritalis. i. simplex. vni Augustinus. li. de aia et
 spiritu: aiam diffinitur dicit. Aia est spiritus intellectualis
 rationalis viuens spiritus in motu bone maleque voluntatis
 capax. vnde per quod aia est suba: et quod non est mixtu-
 ra seu corporis dicitur: sicut posuit Alexander. p. pateti.
 In eo autem quod est spiritalis per quod non est potentia ima-
 giatiua quae organo alligata est sicut posuit auer-
 roes. Secundo dicitur quod est a deo creata. vnde et so-
 let aia sic diffiniri. aia est spiraculum vite. et ac-
 cipitur ex illo verbo Genesim. 2. Spirauit in facie eius
 spiraculum vite. Ex quo per quod non est de suba aie
 sicut posuit Parmenides: qui omnia posuit vniuersum.
 quod non est eiusdem rationis creator et creatura. Itaque
 dicitur de diuino. qui posuit tria rerum genera
 corpora. aias. et intelligetias. et posuit quod corpora co-
 ponebat per aethera id est ibilia. aie per diuersa corpora.
 et intelligetias per deum multiplicat. Et ita cum nos
 per maria sit deus ponebat inter deum esse de suba
 aie. ¶ Notum tamen quod huius sit triplex aia vegetati-
 ua. sensitua. et intellectua. solum loquor de itelle-
 ctua. Tertio dicitur quod aia est propria sui corporis viuifi-
 catrix. vni sic diffinitur ab Augustino. in li. de spiritu et aia:
 Aia est suba quaedam rationis princeps regendo corpori

associata. scilicet. vni viuificet. ¶ Ex quo per quod error pla-
 tonis quod posuit aias in corpore esse veluti nautam in
 nauis. et per quod est error quod est propria aia cuiuslibet corporis er-
 rores. Quod error quod posuit omnium hominum eundem esse
 intellectum agere et possibile. et solum in hominibus
 secundum aspectum fantasiaz fieri aut ignorantia aut
 sciam. ¶ Tertio termini est Adā. vnde Adā in
 biblia caput triplex. vno modo dicitur Adā id quod huius
 cut est illud Genesim. 5. vocauit nomen eius Adā. et per hoc
 die qua creati sunt. Et Hieronymus. super mattheum. dicit quod
 vbi quis in veteri testamento apud nos scriptum est. filij
 hominum in hebreo scriptum est: filij Adā: sicut in quod
 per. filij hominum. in hebreo scriptum est. filij Adā.
 secundo dicitur Adā per christum domino nostro quod deus scilicet Adā.
 tertio dicitur per primo hominem quod deus primus Adā. et per hoc
 sumit in titulo quoniam: et de abob loquitur apostolus. Sic
 primo Adā de ira terrenus: sic scilicet de celo celestis.
 ad 2° arti. si tres conclusiones.

Quantum ¶ Aia est de paradiso terre-
 stri. Secunda de aia Adā. 3° de collocatioe Adā
 in paradiso terrestri. ¶ Aia est hec. sic paradus
 terrestris sub equinoctiali extat circulo vt ad lu-
 narē vsq; globum ascēdat. ¶ Aia per dicitur
 est aliquid paradus terrestris. per autē vsq; li. 14.
 ethimo. c. 3. ¶ Paradus inquit est locus in orientis
 partibus constitutus. cuius vocabuluz a greco in lati-
 num vti dicitur. Et ista. Est. n. o. genere ligni et
 pomiferaz arborz positus huius et ligni vite. non
 frigus ibi. non estus: sed perpetua aeris temperies: cu-
 ius mensura fons prumpēs totuz nemus irrigat. Et
 iosephus. Deus ad orientem plantauit paradus om-
 ni germinatioe florētē: et in huius locum introduxit
 Adā et eius vxorē percipiēs eis platanonuz hie
 sollicitudine. ¶ Ex quo per defectus. ¶ Digenus qui
 voluit nullū tale paradus esse terrestrem: sed
 oia quae dicunt de isto paradiso allegorice debere in-
 telligi. vni et epiphanius Lipis episcopus in quaedam epistola
 quae trāstulit Hieronymus. iter Digenis errores istū
 computat. Sed dicit secunda pars conclusionis quod para-
 disus terrestris est sub equinoctiali circulo. scilicet sub
 zona torrida posita inter duos tropicos. estina-
 le et hyemale. pbat. illic est collocādus para-
 disus terrestris vbi est maxima aeris temperies. igitur
 sub equinoctiali reperit maxima aeris temperies. igitur
 maior per quod ex quo dicitur ortus deliciarum maxi-
 me requirit aeris bonitatem. Sed minor pro-
 babat auctoritate phylosophi ponentis quan-
 dam optimam ciuitatē sub equinoctio colloca-
 tas. ¶ Confirmat: quod aer efficit purior vbi solis
 plus et planetarum aliorum viget vigor. sed
 sic est habitantibus sub equinoctio: quia bis in
 anno cadit sol super zēmt. capitum eorum sci-
 licet in principio arietis et librae. Unde horum
 creduntur virtute planetarū ibidem nasci her-
 be et arbores mire virtutis. ¶ Et si dicatur pri-
 mo videtur quod comburuntur calore solis cum

3° ter^o
est aia

Diffō
aie 3

Aia est
triplex

Error
plōnis.

3° ter^o
est adā. q
capitur
triplex
in biblia

2° arti^o.

3° conclus
pnci.

defect^o
Dige
nis.

2° h^o

Arg^o

ubi sit amplior calor q̄ i tropicis: ubi tamē vi
solis vix manēt homines. ¶ Respondēdus q̄
nō est simile: q̄ sub zona torrida collocat ma
re temperans p vaporē solis calozē: q̄ nō est
sub tropicis. imago. n. cū platō in thimcor:
q̄ mare oceanū totā circūdat terrā. sc̄do q̄ sin
dit terrā per mediū sub zona torrida z vocat
mare magnū: z dico q̄ bñ vep ē q̄ nisi eēt hu
iusmōi mare ex q̄ leuant pti vaporē: p̄ficiū
tur hinc z inde solsoy tute eēt inhabitabilis. vñ
recte fonti calozis rīdet fons hūozis. vñ vbi
Gene. z. nos hēmus. fons ascēdebat de fra zc.
h̄z sermo hebreus. nubes ascendebat de terra.
Et hoc est q̄ dicebat frater Alexā. in secūda
pte sūme. collatōe de habitacione hoīs ponēs
tres cās h̄ tēperiet. p̄mo noctez: q̄ calor diei
p noctē tēperat q̄ semp est frigida. sc̄do h̄mōi
mare. tertio acris puritate. aer. n. rarus nō ita
retinet caliditate sicuti grossius. p̄z ad sensum.
lōgius. n. retinet calozē lapis calidus q̄ aqua
calida. nō h̄it aut h̄mōi mare habitātes in tro
picis. Tertio dico q̄ in medio illius maris ē
mōs q̄ dā vndiq̄ mari circūdatus z illum ego
voco terrestrē padisum. Ex q̄ p̄mo p̄z q̄ terre
stris padisus est a parte oriētis. z lz hic doctoz
subtilis dicat valde subtiliter: q̄ q̄z p̄ct̄ celi
p̄t̄ dici oriēs s̄m q̄ diuersis appet. Capio tñ
hic oriēs s̄m q̄ accipit p̄hus in 2° celi z mūdi
dū vocat oriētem dexterā celi. vñ vbi Gene. z.
hēmus. plātauerat aut dñs de paradisum vo
luptatis a p̄ncipio. hebreus h̄z in oriente. p̄z se
cundo q̄ paradisi terrestris est in medio ter
re. p̄z tertio q̄ est in medio maris. ¶ Sz q̄rit
tūc vnde est q̄ cronici gētiliū nō scripserūt de
h̄mōi paradiso. R̄ndendū p̄mo q̄ eūdo vsus
eq̄noctiū vt tāgit Albert magn⁹ in lib. de lo
cis. sunt mōtes pleni magnetib⁹ attrahētibus
hoīs sicuti h̄is in partib⁹ magnes trahit fer
rū. Et dicit q̄ in hoc tractu hoīs ridēdo mor
runt. sc̄do q̄z dehinc ad locū illū sunt loca in
accessibilia. vt p̄z in descriptione inappe mun
dialis facta sub Julio cesare trib⁹ p̄his z Ro
mano exercitu. Tertio q̄z est via p tropicos q̄
vt deū est nimis abiūdāt in calore z diluuijs p
pulueres arenaz. sicut oīsum fuit sub cambise
rege p̄sar: cui⁹ tot⁹ exercitus missus ē hamo
nē iundatiōe puluez submersus est. vep est tñ
q̄ phi z maxie poete in oceano ponunt isulas
fortunatas maxia repletas tēperie z oium li
gnoz gnē. vñ hoc habuerūt credēdū q̄ aut ra
tiōe vt def loc⁹ p̄fect⁹ in terra aut q̄busdā reue
lationib⁹ q̄b⁹ pp nos de reuelant. Et si hoc
vocabāt paradisi terrestrē dñ dicebat cū hoc
oceanū mare magnū capiētes. vñ frat Alexā.
loco p̄dicto. sanc. Tho. secūdo scripti hac dis
q. z. arti. 3. doct. deuotus in dubijs Itali⁹ hui⁹

dist. hui⁹ sunt opionis. Et p̄ncipaliter doctoz
egregi⁹ Nicolau boneti sup Gene. nec valz
q̄ d. q̄ mot⁹ solis illuc maximus maximum
generat calozē. sicuti in hac distōne arguere
vñ doct. subt. cui nō vñ possibile p̄ hōm sub eq̄
noctio paradisi collocari. fateoz. h̄ic in loco
eū nō capio. Dñ. n. dicit q̄ cursus solis est ma
ximus sub eq̄noctio z maior q̄ in tropicis vel
citra fateoz: q̄ in eq̄li tpe maiorē p̄ficiū
s. in spatio. z 4. horaz. Tamē q̄ dicit q̄ maior
motus generat maiorē calozē. vep est subiecti
ue: nō aut obiectiue. sic itelligo subiectiue. si
id q̄ mouet sit calozis p motū susceptiū. tūc
maior motus maiorē in eo gnāt calozē: nō est
aut vep in eo q̄ mobile aspect obiectiue: imo
miorē. p̄z exemplo. circūuoluat circa ignē in
vern gallina q̄to citius voluet tāto min⁹ cale
fiet. sic in p̄posito. ¶ Sed dicit 3° p̄z deluui⁹
nis. q̄ paradisi terrestris ascēdit vsq̄ ad glo
bū lunarez. p̄z aucte Bede in lfa z strabi. hic
inquiet locus in oriēte est positus interiecto
oceano z mōtibus oppositis a regionibus q̄a
incolūt homines secretus z remotissimus p̄tin
gensq̄ altitudine vsq̄ ad lunare circulum. vñ
aque diluuij illuc minime puenērūt. Et hic di
cit Albertus magn⁹. secūda pte summe sue. q.
347. q̄ in libris antiq̄ssimis inuenit istā sniam
Bede z strabi a b̄tō Thoma aplo dei p̄cessis
se. ¶ Ex q̄ p̄mo p̄z q̄ erat altior: medio interst
tio aeris in quo sunt demones. p̄z sc̄do q̄ nul
la erat nox in illo paradiso. p̄batur. testat ma
gn⁹ Albert⁹ in lib. metheozoz. eē quēdā mon
tem in India qui d̄ caucasus vbi q̄n est eq̄no
ctiū tardi⁹ occidit sol in ei⁹ cacamine q̄s iferi⁹
de q̄ttuoz horis: z citi⁹ oriē de q̄ttuoz: ita q̄ dū
habitātes in pede montis hēbāt horas. z. no
ctis solū: superius erāt q̄ttuoz. cū igr ex ista po
sitione lōge sit altior paradisi. seq̄t. ¶ Ex q̄
p̄z 3° q̄ nec tēpestas nec grādo zc. ibi nascebā
tur. p̄z: q̄z veniunt de medio aeris interstitio.
¶ Et si querat q̄uo poterat eē ibi loc⁹ habita
bilis cum teste solino q̄n ibant phi ad montez
olimpi q̄ tante non est altitudinis eos opozte
bar hēre spongias plenas aqua p̄pter rarita
tez aeris vt efficeret spissior. ¶ Dico q̄ nō est
simile. in paradiso siq̄d erāt q̄ttuoz flumina.
vñ poterat satis aer spissari: nō aut legit in illo
monte olimpi flumiū fuisse. Letez adā in statu
inocētie erat p̄fectio: lōge q̄ nos. iō nō est mi
rum si aere purioz viuere poterat. Sed tunc
est magnū dubiū: q̄ in phiā est. p̄batur q̄ sup
sperā aeris est spa ignis. igr si paradisi erat
vsq̄ ad globum lunare erat non in aere sed in
igne. Hic fateoz: op̄z dicere q̄ privilegio spālī
fuit iste homini locus cōditus. vñ circūquaz
paradisum erat ignis spera: nō tñ intrās cum

R̄no

Alexā.

Dubiū

R̄no

3° pars

De pa
diso ter
restri

dubiūz

R̄no

Secundi libri

in/rog
Rno
bono dei. et hoc inuult **Gen. 2.** Collocauit ante paradysum voluptatis cherubin et flamen gla diu atq; statile idest spera ignis. **C** Et si qrat qd est supra huc paradysum et qd subter. Dico q subter p linea rectaz est isern^o ppe in centro terre. Sup celestis paradysus et luna imediate vnde Adā de illo paradysovidere poterat ecli psum solis et lune ad oculū tāgere luna: si esset corpus tāgibile: cognoscere celoz distātia: pul chitudinē stellaz: armonia mot^o celi replebā tur aures ei^o: de q vt dicebat pcedēti dist. dice bat african^o. Quis est iste taz dulcis sonus q complet aures meas. Et si dicat: q iux deū sa pietias: sol maxie exaruit mōtes. **H**im q verum est in aliqb^o ptibus: nō cōiter: sicuti pz in mon tib^o vbi sunt nines ppetue: et maxie qm mōtes sunt decliui nō arecūt radio solis: sed pscitūt: cuiusmōi fuisse paradysus: tū fluminuz rōne. **E**x qbus pz: q lz iserius sub eqnoctio fuissent due estates. vna in ariete: reliqua in libra. due hpe mes. vna in cancro: reliq in capcorno. **I**n pa radiso tū terrestri semp fuisset estas. vñ bñ ve riu est tū q tūoz vmbraz habuissent occidēta lē qdo sol fuisset in oriēte. **I**n occidēte oriēta lē in meridie habuissent. ppendicularē sup ca put eoz. ex australi aut itacif vmbra ad septen trione: et a septētrio ad austrū. **C** Scda cō clusio est de aia ade: et est hec. Sic ade aia cuz suo corpore extat creata: vt prius creari potue rit. **C** **P**ria ps dicit: q aia ade fuit creata cuz corpe. pbat. si. n. aia ade fuit creata añ ei^o cor pus potuit mereri aut demereri. probat: qz ha buit libez arbitriū: sed h dato iconueniēs fuis set ipsam postea corporei vnire. pbat: qz si de meruisset: pari rōne meruit dānari: sicut āgeli mali. si aut meruisset saluari sic boni. **E**t cōfir mat ex illo **Gene. 2.** Inspirauit in facie ei^o spi raculū vite. istud aut ispirare nō est aliud nisi aiam creare. **C** **E**t qrat: an aia hēat pprā exi stētā in corpe aliā ab existētia corpis. **D**icit bocto subtilis doc. subtilis. 16. disti. q. sic. **I**n aia intellectiua q est imortalis: non aut in aia sensitua seu vegetati ua q simul cuz corpe moziūf. **S**ed qrit tūc de q creauit de^o aiaz ade. **D**ds q de nihilo. **N**ec obstat qd dī ispirauit. nō est. n. intelligēdiū q aliqd de sub a sua puerterit in ade aiam. **S**ed capif effectiue ispirauit. i. spirantē fecit. **S**icut illud **Ysa.** statuz oēm ego facio. **C** **E**x quo pz error maicheoz q vt refert August. in lib. de duab^o aiaab^o: in hoie posuerūt duas aiaz: vnā bonoz: reliquā maloz pñ^o: et dixerūt q bona est de dei sub a. pz oppo^o ex pclone. **C** **E**t pñr ma: q sub a dei nō est ptibilis neq; mutabilis **D**ubius **C** **E**t si qrat q: an aia ade habuerit m^o. dic **Tho.** hac dist. ar. 1. q. 2. q. nō. 2. dicit q dōm est sicut deū est de angelis: cui dico pariformiter

q: dicat sicut deū est de angelis: q. s. sicut an geli sunt cōpositi ex mā et forma: sic aia. capiē do vt. 3. disti. pte pma fuit deū mām p ente li mitato. **S**ed ne aia sensitua et vegetatiua hnt mām. **D**icit doctor de uot^o hui^o dist. arti. 1. q. 2. q bene vey est q: aia intellectiua est composita ex mā et forma: q: hz māe ppetates: nō tū est vey de aia aut sensitua aut vegetatiua: s; sua salua reuerctia eq bene pcludūt rōnes de vna sicuti de alia: eque vna est ens limitatum sicut alia. **A**nde tenēdiū est tā aiam intellectiua sensitiua q vegetatiua ppositā ex mā et forma mo do pexposito. **E**t si qrat q ē ista mā: an spūal: an corporalis. **D**ico q de se nec est h: nec illa. ens. n. limitatū qd est hec mā pma pcedit tam spūale q corporale nā. **C** **S**eda pars psonis dicit q aia ade potuit pus creari pbat. omne habēs eē absolutū p se existēs ab oiporēte po test p se effici. pz ex terminis: sed aia est per se existēs sepata a corpore. igit potuit p se effici. **C** **E**x quo pz q nō defecit Aug. ponendo q potuit effici aia ade sine corpore ei^o: sed in h q dubitatiue locut^o est an simul actu sit facta cū ei^o corpore. **C** **E**t si dicit q: ois indiuidua tio est a mā. cū q aia nō hēat mām nō vī posse fieri sine corpore per qd indiuidua. **S**anctus **Tho.** arti. 2. q. 2. huius distinctiōis inuit q ne quit creari sine corpore. ppter rationē indi uduatiōis: pōt tamē esse sine corpore postea: qz accipit esse signatum a corpore per qd indi uduat in perpetuū: somniū est. **C** **Q**uero. n. ab eo qd dicit hoc esse signatū: aut nihil: aut ali qd. **S**i nihil: nihil dicit sic loquens. **S**i aut di cat aliquid: quero qd: aut absolutū: aut respec tiuū. **S**i respectiuū: tunc aia non erit vnū per se. includeret. n. res in suo esse diuersos genēz nō subalternatim postoz. **S**i aut dicat qd ab solutum poterit deus id efficere sine corpore. vñ ista positio veluti falsa penit^o est abscondē da: et qd dicit q: ois indiuiduatio est a mā. arti culus est **Parisiē.** vt alias deū est. **C** **T**er tia pclo ē de collocatōe ade in padiso fressri. et est hec. **S**ic ex paradysum adā creari debuit vt creat^o itra poneret. **C** **P**ria ps dicit q adā debuit creari extra paradysum. pbat in medio doct. irrefragabilis frs **Alex.** tali mō. hō crea ri debuit vt magis ad vtutes. pficeret: sed sic est creando eū ex paradysum. igit. maior pz ex dina bonitate q semp largit qd meli^o est. **S**ed pbat minor q: pus ex hoc puocabat ad gfar actiōes deo q de ex eū in tale adduxerat pala tiū. scdo ad hūilitatē in hoc q aduertebat nō eē locū sue creatiōis. 3° ad apicē pteplatiōis: qz hūiliatio debita ad h puehit: et q nō fuerit de facto creat^o in paradiso. pz ex glo. sup illo **Gene.** **P**lātauerat aut dñs de^o et c. dicit q: qz

docto
deuot^o

2° ps
clōnis.

defect^o
bri au
gustini
Eualio

Thoae

in/rog^o

3° pclo

p^o para

deus sciebat ipm peccatur. noluit eu facere in paradiso. fuisse. n. sibi maioris doloris occasio dum cogitasset q locus ille ex sua pditioe sibi deberet. **¶** Et si dicatur q vir extat perfectior: multiere: t tamen mulier ibidem fuit creata de costis ade. vt pz ex textu. **¶** Dm q non fuit ppter nobilitate mulieris: sed solu vt sibi magis obediret aduertens quata bona eidē fecisset etiā in paradiso eā creando qd ade nō fecerat. **¶** Et quare nō cōdidit angelos ex emplereū vt prouocaret ad humilitate. sicut fecit hominē ex paradisu. **¶** Dm q nō est simile: qz angelū sunt pspicacioris nature. idco habuerūt. vnde magis puerti debuerūt q adā. **¶** Sz dicit scda pars q debuit poni in paradisu illū postq creatus fuit. pbat. homini puro t inocētū locus debet inocuus. hmōi erat adam: qz inocens. hmōi erat paradisu terrestris: ex pma pclusionone. igif. **¶** Et tñ de z. arti.

Quantum ad 3^m arti. sūt tres difficult. terrestris paradisu pditus. **¶** Dm q 3ª quādo dicit de germiet terra herbā virentē zc. z h est qd dicit Gene. 2. plantauerat aut zc. istud a pn^o dicitelligi. a pn^o. i. in 3ª diei distōis. **¶** Scda difficultas. Quā hora diei sexte fuit Adam creatus. Dicē dū de mane quasi inter. 4. z 5. horas post noctē mediā: qz tpe eqnoctij qsi illa hora icipit diē. Adā vō fuit pdit^o circa tps eqnoctij. **¶** Tertia difficultas. quāta distātia est a loco creatōis ade vsqz ad terrestrē paradisu. dōz q est valde magna via quod pz sic. damasc^o. n. vbi fuit creat^o ē in. 4. climata. sicuti hierusalē q dī mediūz terre hitabilis. sic. 4. clima est mediū iter septē climata: z ita vsus paralellā eqnoctij pputādo ad min^o stadhuc tria itegra climata z vna pars qrtis: seu fminamus climata ad paralellā tropici estival^o seu eqnoctij. rursus paradisu ppter est in medio illius paralellē q non ē idiuisibilis simplē. vnde qsi de medio vel longe plus est q de hic hierusalē: z tñ subito fuit trāslat^o illuc. **¶** Et tñ de terio arti. **¶** Et sic pz ad qōnē q. vz. adā aia eide ifusa fuit in terrestrē collocat^o paradiso.

Et tunc ad argumta. **¶** Ad p^m dōz. ad minozes q sub eqnoctialē: z qd obijcit de tropico circulo. dico q neqz ē sile: quia sub tropico ē exalatio sine refrigerio nisi modico valde: sub eqnoctio nō: ppter iā dca. **¶** Ad 2^m dico. ad minozē. pmo q ligna erant ad comedēdā. s. fruct^o lignoz: z maxie lignum vite. vt patebit ifra: nec tñ seqtur qn fuerit loc^o puentis eius statui: qz in pmpu hēbat sine tristitia vñ sibi satisfacere poterat. **¶** Et q obijcit d aere z de igne iā patuit. **¶** Ad 3^m iā patuit q extra. nec obstat de muliere vt patuit. **¶** Et h

senti aut dist. sicut zc. **¶** P^oria pēlo. corp^o pductū ad nobil^o: mens t ifundit tūc mirabil^o. Dicit pēlo q aia z corp^o ade fuerint create a deo mirabil^o. Et ponit a pncipio. vsqz ibi. Sed solet zc. **¶** Scda pēlo. virilis etatis est Adā pductus atqz quantitatē in esse deductus. Dicit conclusio q fuit Adā creatus in etate t q^o titate virili. Et ponit a predicto capitulo. vsqz ibi. **¶** Doiem aut zc. **¶** Tertia pēlo. Est suauissimus paradisu posit^o t pulcherrimus fructib^o cōstitus. Dicit pēlo. q terrestris paradisu est lignoz t fructuum amenitate suauissimus. Et ponit a pdicto cap. vsqz ad finem zc.

M eodē qz paradiso zc. **¶** Hic signat dist. 18. h^o sedū que sic pūual ad pcedētes. **¶** Ad postq in pcedēti distōne hois seu viri oīsa ē pductio: z in paradiso eisdē locatio. **¶** Hūc in pūti distōne mulieris ostendit formatio. Et partit in tres ptes pncipales. In pma mulieris pductio q ad corp^o tāgit. In scda an sit traductio in ania qrit. In tertia vā positio vltio ponit. pma in principio. scda ibi. Quēadmodū corp^o mlieris zc. tertia ibi. Catholica aut ecclia zc. **¶** Altimis duabus partib^o idiuisio manētib^o. **¶** Rursus pma pncipula in q mulieris pductio quo ad corp^o tāgit in tres partes diuidit. In pma huius pductōis pmo exponit eā finalis. In secūda eā ex pmit hinc mālis. In 3^a efficiēs necitur atqz formalis. pma in principio. scda ibi. Solet etiaz queri vtz zc. tertia ibi. Illud etiā sciri opz zc. **¶** Et h est distio zc. Circa quā qrit zc.

Utrum de costa Ade sopozati eua mulier velut de semie q ad corp^o: z aiam pducta fuerit. Et argf ad partē falsam trib^o medijs. **¶** P^oria argf q non fuerit pducta de costa ade. illa. n. costa aut erat requisita ad eē pfectū Ade: aut erat supflua: sed neutriū pōt dici. igf. maior pz. Sed minoz pbat. non pmo erat de pfecto eē ipsi^o: adena tunc remota costa remāsisset iperfect^o: qd repugnat: quia tūc mulier nō fuisset sibi data in adiutoriu: sed in detrimētū. Sed nec pōt dici q fuerit ei a pncipio sue creationis supflua: qz tunc fuisset op^o mōstruosū. **¶** 2^a ar^o q nō debuit sumi de Adā sopozato. pgruebat sic de adā deū foiare mlierē vt maxie reluceret ei^o: pō: sapia t bōitas: s; h magis fuit si pduc^o eua de costa Ade eo vigilāte qdormiēte. igf zc. maior pz. qz isti sūt tres dīgiti dei. pō sapia t dina bonitas: qb^o vniuersa appēsa ē moles ire. Sz pz mior. h^o de pō. Lōge alti^o ē nō facē malū remouēdo. costā vigilāti qdormiēti: qz pmi^o sentit non scds. Sapiētia etiā magis pz vt ex vīsis met adam extrueret:

Text^o.

diuisio

titulus

Arg. 1.

Arg. 2.

22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

Libri secundi

Ar. 3.

z dufina bonitas exigerat vt dilecto suo Adā nihil absconderet. **T**ertio arg' sic. q' fuerit pducta ex costa illa qñ ex semie. **D**e inspectū hñs ad pfectū eiusdē rōnis potentia hz rōnez semis: sed illa costa ade respectu mulieris fuit hmōt. igf. maior ps. hec. n. extat semis rō vt sit pō ad sife: sicuti pz in feminib' aialū z plātax. Sz pbat fieri: qz si ista costa non fuisset in pō vt de ea fieret mulier nullatenus de ea potuit set fieri. ad ipossibile. n. nulla extat potentia.

in op^m

In oppositum aut arg' z primo q' fuerit eua pducta d costa ade sopozati. vnde Gen. 2. scribit. Immit sit dñs de' sopozē i Adā. Et seqtur. z tulit vnā de costis ipsi': z edificauit eā in mulierē. pbat' tur vltra q' non fuerit hec costa loco semis. vn de magister in lfa. non habuit rex pma conditio vt mulier sic heret: hz sic solū fieri posset: z sic non erat rō seminalis.

Bearti culat.

p^o arti.
p^o teri.
ē semē.

In ista questione ad alias zc. **Q**uo ad p^mū arti. termini sūt: semē: mulier: z sopoz. **P**rim' igit' termin' est semē. vnde semē fm doc. subf. h' dist. q. r. Est corp' qdā cui' forma itendit a nā. ppf alter: vt ex illo genere aliqd sife agēt. Et tan gunt hic tria. p^mū q' semē est corp'. Et dī cor' pus. tū p^mo i simplici cō: sicuti Gen. 1. Pro ducāt aque reptile hz gen' suū. tū secūdo rōne mixti: sicuti sunt mixta eltra semen alicui' alterius. tū tertio rōne pplexiōis sicut bos mortu' pōt dici semē apū. Secūdo dicit q' semē est corp' pus cui' forma itendit a nā. ppf alter. vnde forma semis dī rō seminalis: z in hoc differēt a casualib' z fortuitis q' pter itentionē accidūt. Et pz vltra q' semē nūq' ppf se itendit a nā: sicuti granū: sed ppter aliud pfectū dī tertio vt ex il lo gñef aliqd sife gñanti. Tres appe sunt gnō nis modi. p^m' est qñ generās z genitū dñt in specie: z inter talia loquēdo. pprie nō dicūtur semina. secundus aut qñ aliqd alio generatur vnuoce: sed tamen immediate sicuti ignis generat ignē: z in his et nō est semē: q' semen tenet locus medij. hic aut nihil extat medium. tert' modus est qñ extat gnātio vnuoce mediata. tū vt per gradus genitū esse hēat. z in isto tertio nō solū hz esse semen qd grece sperma dī.

Rō p^o mordia lis: rō se mialis: z rō o bedien tialis.

Noto vltra quo ad h' q' ista tria differūt. ratio p^mordialis. rō seminalis. z rō obedientia lis vt trahi pōt ex Aug. sup Gene. ad lfam. ratio. n. p^mordialis dī: q' pma est rōnib' ceteris cūctis: z est dīna de reb' dispō. Et dī rō p^mor dialis rō cālis: z rō ydealis. Dicit ydealis rō ne artificij in eo latētis. dī cālis inquātū ab ea cūcta pdeūt. dī p^mordialis inquātū pma est dīuz: ita q' cālis sit relatiue z positīue ad poste rī'. Sed p^mordialis negatiue ad pus. Rō āt

seminalis dī semis qñitas q' aliqd est in p^o. p^m ma ad pñte gnānti semē illud cui' est illa rō. Rō āt obedientialis dī q' cūcta dīno subternū tur iperio vt de qñbet re faciat qd ei placet vt de costa mulierē. **S**ecūdo termin' est mulier qñ mollis aer. vñ mulier solet accipi triplici. p^mo mō dī mulier id qd ifirmitas. sic Ecclēsi. 42. Melior est inqñtas virt' q' mulier bñsfaciēs. Hic vir signat hominē forte in dītutib': mulier ifirmū. Si fortis cadat aliqñ in viciū forti' re surgit. Si ifirm' bene opef in supbia erigit. ea ppter dicit ecclesiasticē. q' p occasione melior est iniquitas viri q' mulier bñsfaciēs. Secūdo dī mulier ipse sex' depuar'. quā sic diffinit **D**ig. Mulier est caput peti delicti mar. trāgressio legis antiq'. expulsio paradisi. Tertio dī mulier vt solū sexū noiat: vix distinctio: aut solas superaddit dīutes nāles. z sic accipit in titulo qñtionis. z in textu. edificauit costam in mulie rez. **T**ertio termin' est sopoz. vñ noto: q' ista tria differunt. somnus. sopoz z somnū. Som nus. n. fm pños est qñs aialū virtutū cū inten sione nāliū. tunc. n. qñscit anima sensitīua seu potētie sensitīue z maxime exteriores: z viget potētie vegetatiue. sicuti digestīua. nutritī ua zc. Sopoz aut quedā dulcedo extat imissa maxime a deo p quā homo ab externis retra hñs sensibus: sicuti fuit dī sopoze ade. postq' n. cum sopoz reliquit incepit prophētizare. vt pz Gene. 2. ppter hāc relinquet homo patrem z matrem zc. vnde z dicit aliqd q' in illo sopoze dei filiū vidit icarnādū. Somnū apparētia ē fantasmata sensibus ligatis exterius. z diuidit apud **M**acrobiiū in p^mo de somnio scipitiōis. In fantasma qd est quādo terribiles aliqñ ap parēt dormiēdo ymagines z false. Insomnū qd est qdō id de quo cogitabat vigilādo dor miēdo occurrit. somnū qd est quādo obfure rei future pādīt veritas. oracilū quādo a pfo na venerabili pādīt in somnis occultum. visio nē: q' est qdō veritas palā qñ aspiciat.

2° teri
ē mlier
q' solet
accipi
tripli

3° teri
ē sopoz

Quantum ad 2^m articulū tres sunt cō clusiones. Prima est q' de costa ade sopozati non qñ semine fuit formatū corpus eue. Secunda q' aīa eius nullū in adā habuit pncipiū. Tertia q' illa formatio eue de costa ade non fuit miraculosa. **P**rima est hec. Eua de costa Ade in sopoze ita producta est: vt de semine esse nō dicat. **P**rima para dicit: q' Eua seu mulier pmaria fuit producta de costa ade i sopoze positi. pz ex textu. **E**t confirmatur. probando q' ista productio fuit valde congrua. Illa productio fuit valde vobis z congrua in pncipio rerum in qua nobis pro futuro misteria plī^a pādebant. z hominis z mulieris nexuz maior amoris. Sed sic fuit

2° arti.

p^o p^o

p^o para

Cōfir^o

in ista pductione hinc mulieris de primo hoie. igitur maior pars de se. Sed minor: probatur primo de mysterijs occultis in facto isto: sicut. n. h. tria. p. m. q. de viro fuit mulier. secundum quod de viro dormienti. tertium quod de ossibus. In primo notatur ministerium dei et aie. deo sit viro: aia mulier. quod a deo vt a viro suo cuncta capit emanata. vñ et ipso dicit. de litte mee et cū filijs hoium. In secundo notatur ministerium xpi et ecclesie. de Adā quippe dormienti formatā et eua: quod de xpo in cruce moriēti sūda tā est ecclesia. In tertio notatur portiois inferioris ad superiore vno. De aie quippe ossis et costa formata et mulier. quod de portioe aie superiori quod est vir metis accipit inferior: portio quod mulier est fundamētū. Letet dū de viro fit mulier nec tangit amoris dū de dormiēti vno in aliu dētis pmanētia. dū tertio fit de ossibus inuis quod ab hoie basis extat mulier. Et si gratatur an ista costa fuit assumpta nuda sine carne. dōm quod nō: imo cooperta carnis. vñ dicit Adā hic. nūc os est ossibus meis: et caro de carne mea. Et sic tūc quod quid ex tā parua mā effecta est pfecta mulier: quod credit fuisse pducta in etate pfecta sicut et adā Adā dicit ne de aliquā aliā mām. dōm quod sic. Sed vnde suspit. Rūddēdū quod creauit. vnde nō est bene itelligibile quod dicit Aug. de san. vicf. quod ex sola costa fuerit pducta mulier. tūc enim nō fuisse nisi rarefactio maior illi: māc. nō vñ autē via possibilis vt tātū rarefiat aie costa quod possit ex ea stare corp⁹ pfecto mulieris. Sz vbi p dīta fuit. dōm quod in padiso. Sed quod hora imediata postea Adā ex agro damasceno in paradiso. Et sic dicit alia ps pelōnis: quod nō ē mulier pducta de illa costa quod de semie. probatur. ois propagatio in spē hois seu hūana fit p gnōnē. talis nō fuit ista. igitur. Et confirmat aucte Aug. sup Gen. Illa inqt quod fm eās seminalē sunt: ita nālū dicit fieri quod ita nālū curfus hoib⁹ innotuit. Itē magis in lfa. Corp⁹ mulieris de costa semē dī eo sane miraculo quod de quib⁹ panib⁹ quod quibus multa hoium saturata sūt. Et sic tūc exurgit dubium. Quid est h semē in rez ppagatioe. In nūit in hac dis. arti. r. q. 3. docē. deuot. quod hmoi rō seminalis nō vñ ē nisi toti⁹ forma quod ad cētū tā. Et dicit h psonare sensut: rōni et auctoritate. Rōni siquē: quod non videt alias pfecte res itelligi nisi in forma toti⁹: sicut non pfecte itelligit hō in forma ptis sicuti in aia rōnalis: sz pfecte in foza toti⁹: in hūanitate. f. Decorat inqt scdo sensut: quod ali⁹ est modus in egressione rez de pō māe et spē de genere. In egressū siquē rez de pō materie pus itelligit foza et coz a quod venit ad formā mixtiois: p qua ad formā ppletiois. In nō genere at seu eē me^m aspiciat aut maior aut minor speciez puctus adiucē. et hz hoc aut est gen⁹ magis aut min⁹ vfe. Tertio psonat

auctoritati. dicit. n. Ap. in. r. celi et mun. euz dī co celi dico formā. cū dico hoc celi: dico materia cum forma: et ita rō seminalis seu ipm semē noiat esse formale. Contra istū modum loquēdi arguo sic. Si foza toti⁹ eēt semē: xps de fuisse in pūb⁹ in rōne feminali: sed h est falsum. igitur et maior pars: quod forma totius in hoie nihil aliud est nisi hūanitas: sicuti aia est ptis forma. f. corporis. xps at verus fuit hō et verā habuit hūanitate. Sed probatur minor aucte Aug. 10. sup Gene. xps inqt nō fuit in Abrahā fm rōne seminalē. Et distiguat: quod aliud dicit semē: aliud rō seminalis. Semē quippe noiat illā formā toti⁹. Sed rō seminalis noiat modū ppagatiois nullis qlem nō habuit xps cū fuerit pcept⁹ de purissimis marie sanguib⁹. Et tūc dicit de eo: fact⁹ ex semie Dauid fm carnē. Contra. Hoc. n. fieri ex semie nō est eē hominē seu hūanitate. dato quippe hoc ita eēt xps ex semie Dauid si simplr p tate absoluta humanitatez assumpisset: sed itelligit fieri ex semie: quod itelle eta sunt in p sibus pncipia mixtiois ad pplexionē. f. hūanitatis xpi. vñ dico fm docē. subti. h. dist. q. r. r. q. cū in cōposito tria sint. f. mā potētia receptina māe: et actus: nec mā est semen seu rō seminalis: nec potētia receptina fundata in mā: quod hoc fm Aug. q. sup Gene. ca. 6. et est in lfa: facit deus multa in mā que nō recipiunt fm rōne seminalē: nec tertio actus. f. inchoatio quāda formaz vt vtat mō loquēdi Alberti magni: cui⁹ p hia plena ē de hmoi inchoatioibus formaz. vnde dicit quod forma anteq̄ veniat vltimate in mā hz quēda modū eēndi in mā quod pot dicit forme inchoatio. Et pfirmatur: quod nisi hoc esset videt ois mor⁹ eē violentū. n. vt dicit Aristo. in 3° ethicoz: cui⁹ pncipiū est ex nihil pferēte vim passio: ita quod imaginant hūitus pōnis quod quā aliquid ad aliud fēdit hz in se potentia recipiēdi et illud dī mā: et potētia se pducēdi sed nō cōpletaz: et id vocat inchoatio forme. Et Contra istuz modū loquēdi arguo sic. ex rōnibus docē. subti. Si sint dāde in materia tales formaz inchoatioes. peto aut est vna inchoatio oium formaz: aut vna pluriū: aut singula singule. nō pot dari pmut. tunc. n. esset eadē inchoatio forme in materia contrario: vtputa albi et nigri: et ignis et aque. Et cū actus sequē hmoi inchoationem sit eiusdez rōnis cū illa forma inchoata: sicuti actus et potētia: sequeret cōtraria esse eiusdem speciei. Si autem dicatur 2^m quod sit. f. vna inchoatio pluriū. tūc eadē ratione erunt que sunt diuersaz speciez eiusdez spē. sicuti si homo et leo hēant in mā inchoationē eiusdez rōnis. opz quod sint eiusdem rōnis. Si autē dicat quod singula forma singulā et ppiaz in mā hēat

Dubiu

Dubiu

Rō

Cōfir

Dist

Gen. 6 cap.

Cōfir

Quasio

Secundi libri

Dubiu inchoatione. ¶ Tūc querō: aut oēs iformant
mām: aut vna solū vel aliq̄ certē: alie non. Si
deī scdm. ḡ erunt aliq̄ ichoatiōes formaz accē
dētaliū p nām stātes sine sub: r p pns r ipsa
accūstare poterūt cū hēant esse ppletā. si autē
deī pfmū seq̄ q̄ vna simplex mā cō pmo pficie
tur diuersis: qz vna ichoatio p aliā non pficiet
cū multotiēs sint ichoatiōes dnoꝝ. ¶ Confir

Cōfir mā: qz ista pō vfr sentire valde de primo opio
nē Anaxago. Ad. n. differt nisi in hoc q̄ Ana
xagoras ppletā ponebat formaz in se inclusio
nē. hic icōpletā: nec valet qd dfr q̄ tūc oīs mo
tus eēt violētus cū nō eēt actiōis aliq̄ pnci^m
in mobili. fm. n. pfm in. 2. phyc. nā dfr de mā r
de forma. vñ r gnō pōt dici nālis: aut ratione
māe: aut rōne forme: q̄ quis pncipal^r rōne for
me. Sufficit igit q̄ mā sit nāliter passiue incli
nata: seu mobile nāliter r passiue inclinātū ad
motū aliq̄ ad hoc q̄ dicat mot^r nālis. Ad
dicus. n. 13 qñ ifirmus est seipm curet: p actiō
tū est. vñ accidit q̄ p iungant simul actiū p
ncipiū r passiū. Et tunc qd dicit violentū est:
cū pncipiū est extra nō cōferente vim passio
bz intelligit: aut p modū actiū: aut passiū cō
ferre aut passiue vim actiōis passiū dfr: qz est
ad habēdū talē formā inclinātū quo median
te agens expedit^r agit. ¶ Sed tūc queritur.

Diffo
semis Quid est pprie semē. ddm q̄ est qdā impfe
ctū passiue tñ se hīs in actiōe nisi sit feminuz
diuersitas: sicuti est in semie viri qd se videtur
quo dāmō hēre actiue: vel veri^r spūs diffusi cū
tali semie: qz neq̄ dari q̄ semini cōpetat actio
rōne efficiēti: qz in nō enq̄ stute nullus agit:
cū igit facta semis trāsfusiōe possibile sit gene
rās imediate destrui relinq̄t r. vñ veri^r vfr q̄
ista actiuitas in semie viri veniat ex spiritibus
nālib^r trāsfusis. ¶ Sed tunc q̄rit. qd est qd di
cit sapiēs. semē erat maledictū a pncipio. dōz
q̄ istud semē dōz intelligi p substrato. i. huma
na nā que fuit maledicta a pncipio per pecca
tuz adē actualē: r vsqz in spēs per peccatum
originale. Et nisi reliquisset dñs nobis. vnde
multiplicaret Adaz in posteris. sicut dicit Ysa.
Nisi reliquisset nobis semē sicut sodoma eēmus
vel sicut gomora sikes effemus: q̄ aut sit in se
mine rōne spūm aliq̄tis actiuitas p̄ experie
tia. fōmica. n. nāli expictia granis collectis in
ea pte ca corrodit in qua est vis germinatiua
nē crescat. vñ in feminū multiplicatiōe h̄z ph̄z
triplex calor requir. nālis q̄ est ex spū nāli. ca
lor elemētāris q̄ ex luce elementoz: r calor ce
li luce celi operās. ¶ Secunda p̄clo est q̄ ani
ma cue nō h̄z originē ex Adaz. r est hec. sic si
gillatis corpihus inēdūtis aie fit ifusio vt nec
cue aie nec alie ex traduce nascātur. ¶ Dicit

Dubiu p̄ma ps q̄ cū corpi^b hoim creant aie r ifu
dunt. p̄bas. Si enī ponemus aias a pncipio
fuisse creatas. sicut scē Dige. aut volūt veni
re mō ad ista corpora ifecta: aut nō. Si volūt
venire. igit si fatue r stulte. Si aut nolunt r ve
niūt. igit misere sūt r p̄us penā patiunt q̄ pec
cent. Cōfirmaf. qd nō est v̄simile q̄ sēt tanto
tpe. s. a pncipio mīdi absqz merito: aut demer
to: r ita si merent efficiunt beate: si demerētur
dinate. Ex q̄ relinq̄t q̄ creādo ifundit: r ifun
dēdo creant: p̄us tū nā sit aie creatio q̄ ei^r ifu
sio: sicuti p̄us res in se p̄siderat q̄ in cōpātiōe
ad aliud. vñ r sup illo v̄bo. q̄ finxit sigillatim
corda eozū. Exponit glo. q̄ aie fit create suc
cessiue sicut r corpa. Et Augu. in lib. de eccle
siasticis dogmatib^r. tenendū est q̄ aie nō sunt
siml create. ¶ Ex quo p̄ error Adacrobij in
lib. d̄ somnio scipiois: qz posuit aias simul crea
ri in celo aplanes seu stellato qd vocat plato
cāpū elisios: r postea descēdere hic inferi^r per
circulū lactei quē noiant phi galacia: r hinc
descēdē in corpa: r pacto officio iuste rursū
supi^r ascēdere. r p̄ q̄ qd ad hoc iur̄ nomē fūi
liber Adacrobij recte intitulatus est de somnio
scipiois. veri^r q̄ppe h̄z modū somnij in hoc q̄
alicu^r realis apparentie. ¶ Ex errore p̄simili
defecit impi^r Adaniche^r q̄ posuit aias in celis
in pncipio creati: r dehinc ad suggestiōe dei
tenebaruz peccasse: r merito illi^r p̄cti sunt de
truse in corpa vclut in carceres vt purgenē:
r postmoduz saluent. p̄ error: pmo in hoc qd
dicit q̄ sunt merite in celo: qz dicit paulus de
Jacob r Esau. cū nondū aliq̄d boni aut mali
egissent. ¶ Et ex q̄ dicit oēs purgādas r saluā
das manifestus error est r tollens timorē dei.
¶ Et ex r tertio iproprie loq̄ vocans cor^r car
cerē. nā aia hūana naturaliter ad p̄p̄riū cor^r
afficit. nolimus inq̄t ap̄sa expoliari sed supue
stiri: qd nō p̄uēit carceri. ¶ Sed dicit alia p̄
p̄sonas: q̄ nec eue aia: nec alie ex traduce p̄
ducunt. vñ pmo noto qd dicat traductio. ¶ Re
q̄rit. n. traductio q̄ vnuz originē ab alio. vñ si
diuidat vnū lignū in duo ligna: nō est vnuz ex
traduce alterius: qz non originat vnū ex alio.
¶ Rursus req̄rit q̄ sit diuisio illi^r quo fit tradu
ctio. vñ h̄z vn^r ignis aliū originē: nō tū vnuz
est ex traduce alterius: quia non est ibi diuisio
ignis pprie sed solū multiplicatio. ¶ Hoc ha
bito p̄bas sic p̄clo. si. n. aie sunt ex traduce: tūc
aut aia a corpe traduce: aut aia ab aia: s̄z neu
trū pōt dici. igit. maior p̄z de se. minor p̄bas. p̄
mo q̄ nō ex corpore: qz p̄ nāz neq̄ fieri ex cor
pore nō cor^r. aia aut sub aie est incorporea taz
fm p̄hm q̄ fm theologuz. si aut sit aia ab aia:
aut fm totū aut fm partē. Ad fm partē: cum
aia sit simplex. ¶ Nec h̄z totū: qz tūc generās ge
nerādo moreret. ¶ Confirmaf aucte Aristō.

1^a p̄clo. ¶ Dicit
p̄ para p̄ciōis p̄ma ps q̄ cū corpi^b hoim creant aie r ifu
dunt. p̄bas. Si enī ponemus aias a pncipio
fuisse creatas. sicut scē Dige. aut volūt veni
re mō ad ista corpora ifecta: aut nō. Si volūt
venire. igit si fatue r stulte. Si aut nolunt r ve
niūt. igit misere sūt r p̄us penā patiunt q̄ pec
cent. Cōfirmaf. qd nō est v̄simile q̄ sēt tanto
tpe. s. a pncipio mīdi absqz merito: aut demer
to: r ita si merent efficiunt beate: si demerētur
dinate. Ex q̄ relinq̄t q̄ creādo ifundit: r ifun
dēdo creant: p̄us tū nā sit aie creatio q̄ ei^r ifu
sio: sicuti p̄us res in se p̄siderat q̄ in cōpātiōe
ad aliud. vñ r sup illo v̄bo. q̄ finxit sigillatim
corda eozū. Exponit glo. q̄ aie fit create suc
cessiue sicut r corpa. Et Augu. in lib. de eccle
siasticis dogmatib^r. tenendū est q̄ aie nō sunt
siml create. ¶ Ex quo p̄ error Adacrobij in
lib. d̄ somnio scipiois: qz posuit aias simul crea
ri in celo aplanes seu stellato qd vocat plato
cāpū elisios: r postea descēdere hic inferi^r per
circulū lactei quē noiant phi galacia: r hinc
descēdē in corpa: r pacto officio iuste rursū
supi^r ascēdere. r p̄ q̄ qd ad hoc iur̄ nomē fūi
liber Adacrobij recte intitulatus est de somnio
scipiois. veri^r q̄ppe h̄z modū somnij in hoc q̄
alicu^r realis apparentie. ¶ Ex errore p̄simili
defecit impi^r Adaniche^r q̄ posuit aias in celis
in pncipio creati: r dehinc ad suggestiōe dei
tenebaruz peccasse: r merito illi^r p̄cti sunt de
truse in corpa vclut in carceres vt purgenē:
r postmoduz saluent. p̄ error: pmo in hoc qd
dicit q̄ sunt merite in celo: qz dicit paulus de
Jacob r Esau. cū nondū aliq̄d boni aut mali
egissent. ¶ Et ex q̄ dicit oēs purgādas r saluā
das manifestus error est r tollens timorē dei.
¶ Et ex r tertio iproprie loq̄ vocans cor^r car
cerē. nā aia hūana naturaliter ad p̄p̄riū cor^r
afficit. nolimus inq̄t ap̄sa expoliari sed supue
stiri: qd nō p̄uēit carceri. ¶ Sed dicit alia p̄
p̄sonas: q̄ nec eue aia: nec alie ex traduce p̄
ducunt. vñ pmo noto qd dicat traductio. ¶ Re
q̄rit. n. traductio q̄ vnuz originē ab alio. vñ si
diuidat vnū lignū in duo ligna: nō est vnuz ex
traduce alterius: qz non originat vnū ex alio.
¶ Rursus req̄rit q̄ sit diuisio illi^r quo fit tradu
ctio. vñ h̄z vn^r ignis aliū originē: nō tū vnuz
est ex traduce alterius: quia non est ibi diuisio
ignis pprie sed solū multiplicatio. ¶ Hoc ha
bito p̄bas sic p̄clo. si. n. aie sunt ex traduce: tūc
aut aia a corpe traduce: aut aia ab aia: s̄z neu
trū pōt dici. igit. maior p̄z de se. minor p̄bas. p̄
mo q̄ nō ex corpore: qz p̄ nāz neq̄ fieri ex cor
pore nō cor^r. aia aut sub aie est incorporea taz
fm p̄hm q̄ fm theologuz. si aut sit aia ab aia:
aut fm totū aut fm partē. Ad fm partē: cum
aia sit simplex. ¶ Nec h̄z totū: qz tūc generās ge
nerādo moreret. ¶ Confirmaf aucte Aristō.

Augu.

Error
macro
bi.

Error
māicp̄

p̄bas

Cōfir

In lib. 15. de aialibus. dicitur solū intellectū esse ab extrinseco. Et dicitur p. 15a. dicit. oēm statū ei feci. Et si dicat: qz scribit Genes. 47. Omnes aie q̄ egressi sūt de femore Jacob septuaginta duce: ita vsq̄ fiat traductio. Ddm q̄ h̄ est locutio sino doctrica seu p̄ sinodoche cape totuz p̄ pte vel 5. Et h̄ est modus v̄tutis locutōis apud phos 7 theologos. vii. 9. et h̄i. dicit phs q̄ h̄ est solus intellectus. dicitur intelligi p̄ncipalr: ita de alijs. C 3° p̄clo est q̄ p̄ductio mulieris de costa ade nō fuit miraculum. 7 est h̄. Sic p̄ductio mulieris de ade costa fuit mirabilis vt miraculū nō attingeret. C P̄ria ps dicit q̄ p̄ductio mulieris de costa fuit mirabil p̄. qz cuncta excedebat h̄mānā facultatē. Teste. n. Aris. in. 1. metaph^o. pp̄ admirari cepit hoies phari. Admirabile igr̄ dicitur aut cui⁹ rō ignozat: aut cuius factura vtutē excedit mirāz. Aris q̄ vt ut in. r. p̄posito erat. C Sed dicebat 2° ps q̄ nō fuit miraculosa. p̄bat: qz teste Aug. in lib. de vtilitate credēdi. Dē miraculū dicitur eē solitū: 7 dicitur accipi solitū. 7 cur⁹ nāe solitū nō qz raro veniat. Si. n. q̄z die de⁹ illumiar et mille cecoz adhuc eēt miraculū: 7 tñ sepe eueniret. Et celi p̄sio lune nō eēt miraculū q̄ raro tñ euenit. S3 p̄ductio de h̄mōi costa non fuit 7 curuz nāe. p̄bat: qz nō fuit costē de hoib⁹. igr̄. Et si dicat fuit arduū. R̄ndēdū q̄ sic. h̄ nō eēt arduū h3 rōnē miraculi. Est. n. p̄mo arduū sup̄ nāz q̄n. s. in scō neq̄e attigē nā sic fuit icarnatio filij dei. Est 2° arduū p̄ter nām q̄n. s. nā bñ attingit in scō nō in mō faciēdi: ita tñ q̄ iste modus nō sit 7ri⁹ mō agēdi nālī. sicut p̄uersio v̄gnaz in p̄pentes. possent. n. lōgo tpe puerti p̄ alterationē: 7 ista duo sic faciūt mirabile q̄ nō miraculū. Est tertio arduū 7 nām. i. 7riū cursū nāe: ita q̄ nā bñ attingit in scō nō in mō faciēdi sicut illuminationē: 7 h̄ solū arduū creat miraculū. vñ si rep̄at dicit miraculosa d3 accipi cōter.

Tunc ad argumēta. C Ad p̄m ddm in sūma q̄ Adā erat p̄siderādas inq̄tū idiuuiduū: 7 nō fuit illa costa req̄sita ad esse ei⁹. Erat vlti⁹ p̄siderādas vt p̄ncipiū totius h̄māni generis. 7 sic in eo illa req̄rebat: vt q̄ mediatē sola eua p̄duceret: 7 p̄ ambos ceteri. nec erat monstrū: tū q̄ monstra fuit p̄ter nāe itentionē ex. 2. ph̄. qd̄ non fuit de ista costa: tū rursus: qz non erat ita magna vt faceret monstrū. C Ad 2° negat mior q̄ ad ptes singulas: eq̄ enī fuit p̄. 7 apparuit maxie 7 dina sapientia 7 bonitas: vt de dormiente costā remouere sine excitatione. q̄ ad potētā. de futuris ipm i. struere in illo fopore q̄ ad sapiam. adiutorium ei sile tribuere quo ad bonitates. 7 sic de alijs p̄gruētij. C Ad 3° negāda est maior. op3 enī ad hoc q̄ aliqd̄ dicat semē alicui⁹ qd̄ fit in p̄xi ma dispōne ad illd̄: cuiusmodi nō erat illa costa. Et sic p3 ad 7c. C Ex p̄senti aut̄ dis. sic 7c. C P̄ria p̄clo est. de ade ostiō eua producit a dei manib⁹ atq̄ ph̄el. dicit p̄clo q̄ eua scā est de costa ade a dño deo. 7 ponit a p̄n⁹ dist. vsq̄ ibi. Illud etiā sciri o3 7c. C 2° p̄clusio. nobiles sp̄s aut q̄ creatura non p̄nt penitē ista factura. dicit p̄clo q̄ nec agēlī nec alia creatura potuit tali mō p̄ducere eua. Et incipit ibi. Illud ē sciri o3. vsq̄ ibi. Quēadmodū mulieris corpus. C 3° p̄clo. nec sil⁹ p̄ditas aias dēcim⁹ neq̄ extraductas bene p̄ferim⁹. dicit p̄clo q̄ aie nec debēt dici sil⁹ creati nec eē ducere. 7 incipit ibi. Quēadmodū mulieris 7c. vsq̄ ad finē d̄. 7c.

Ad 2°
Ad 3°
Ad 3°
p̄ 2° p̄clo
2° p̄clo
3° p̄clo

Solent q̄ri plura d̄ hois statu 7c. Sic signat. 19. dist. h̄ sed̄ q̄ sic p̄tinuat ad p̄cedētes. C Ad postq̄ a 16° dist. iclīsiue vsq̄ ad istā oīsa ē hois p̄ductio. Hūc i ista ostēdit ipi⁹

Text^o
distio

hois q̄ in statu ēt inocētie fuisz duratio. 7 diuidit in tres ptes p̄ncipales. In 1° p̄ma p̄cedit itroductio vt pateat docilitas. In 2° ad grato studio p̄dit immortalitas. In 3° certia ostēdit q̄ fuiset gignitio: 7 q̄ mentis subtilitas. p̄ma in p̄n⁹. 2° ibi. Et p̄sq̄ ad animi gl̄itate 7c. 3° ibi. s. di. 20. p̄ h̄ vidēdū est q̄līf p̄mit p̄dētes 7c. C p̄ pte idiuuisa manētē. 2° ps in q̄ ade grato studio p̄dit immortalitas: in tres ptes didit. In p̄^o de ade immortalitate vitas ponit. In 2° de tali durabilitate dubiū orit. In 3° de ligni vite grādī posteritate qd̄ necit. p̄ in p̄n⁹. 2° ibi. Solet h̄ q̄ri cū h̄ h̄us mōtale 7c. 3° ibi. S3 ad h̄ q̄rit si nō eēt p̄ceptū 7c. C Et h̄ ē distio p̄nt. s. dist. 7c.

distio

Utrum stari p̄mario Adā in corpore 7 aia stētuz immortalis. Et arguit trip̄s q̄ nō. C P̄rio sic. Dē nutritibile ē cornutibile: s3 corp⁹ adam in p̄mo statu erat nutritibile. q̄ fuit corruptibile: 7 cū eādē existentia in

titulus q̄ōnis Ar. 1.

3° p̄clo

p̄ para

2° p̄clo

2° p̄clo

2° p̄clo

2° p̄clo

3° p̄clo

3° arti.

p̄ dub^o

R̄no

3° dub.

R̄no

resolo

Libri secundi

pposito hēant mā z forma: seqt q aia pariter fuerit corruptibilis. maior pz nutritio. n. ē ad restauratiōē depditi. ex li. de gnōne. z pz ad restitum. Si. n. hō semp nutritet z nihil deperderet efficere gigas tāgens celos. Sed pbaf minor ex pcepto dñi sibi collato Gene. 2. pce pitaz ei di. Ex oiligno padisi comede zc. ex q pz. si nō comedisset omisit z peccass. **C** Secundo argf sic: oē gnābile est corruptibile: sed hoies in statu pmario erant gnābiles. q̄ corruptibiles: z ita sicut pus. maior pz ex pmo celi z mūdi vbi ipzobat Arist. platonē q̄ posuerat celi gnāri seu fuisse gēitū: z tū ē icorruptibile. Sed minor parebit seqnti dist. vñ eis pceptuz est. crescite z multiplicamini z replete terras. **E**t pfirmat: qz minoris est potētie deduce re ad nō eē q̄ ad esse: qz ad hoc inclinā creatura ex eo q̄ de nihilo est. Ex q̄ igf fuisse gnō in illo statu fuisse z corruptio. t3 pna ex loco a maior. **T**ertio argf sic. nullū violētū est ppetuū: sed elemēta erāt in corpore Adā violēter in illo statu. igit zc. maior ē Arist. in lib. celi z mundi. minor pz. quo ad pma pte aucte Auerro. 3. celi z mun. cōmen. 6. z pmo de generatiōe. c. de mixtiōe ponētis elemēta manere in corpore aialū. Ex q̄ pz scda ps minoris. Tertū est. n. q̄ ignis nālī appetit esse sursum. post acz: z ita de alijs. z p pns est vno elemētoz violēta. Ex q̄ arguat sicuti pus de aia.

Ar. 2.

Cōfir

Ar. 3.

In op^m

De arti. culat. p^o arti. p^o teri^o ē aia

Diffō aic.

In oppositum arguitur auctoritate apli ad Rom. 5. per vñū hominē intrauit mors in mundū. **I**n ista questione ad alias zc.

Quo ad p^m arti. termini sunt aia. imortalitas. z status. **P**rim^o igf termin^o est aia. vñ vltra datas de aia diffōnes dist. 17. h^o secūdi pōt aia diffiniri sicut diffinit eā Arist. in 2. de aia. Aia est act^o p^mus corpis physici orgāici po^o vitā hūitis. vbi Arist. tangit tria. pmo tāgit g^o aie dū dicit: aia est actus p^mo: vocat act^o p^mus q̄ est q̄i in habitu. z act^o secūdu^s q̄ est in q̄i opari. Ita h3 aiam hō doz miēs: sicuti vigilās cum tñ tic de cōi. cursu ca creat opationib^o maxie nobilitibus. sicuti est itel ligere z velle. dī aut actus: qz se h3 per modū persiciētis in corpore nō pfectū. vñ z hoc requirit pfectio mūdialis. Est. n. purus spūs nō informās. sicuti sunt angeli q̄ nequnt eē forme: qz sunt p^mone. est rursus pur cor^o nullū habēs spm̄ ipm̄ informantē: sicuti sunt lapides zc. Exi gebat igf rō vt in medio eēt vñ^o spūs p^micipās cū vtroqz: sicuti est aia q̄ cū spiritib^o p^micipat: qz est spūalis suba: z cū corporibus: qz eorum extat forma. Secdo dicit Ari. corpōis orgāici physici. z sunt tria. pmo dicit corpōis. Aia. n. itellectua nō est forma sensitua: nec sensitua

vegetatiue: se hnt. n. fmi p^m in 2. de aia: sicuti trigo^m in tetragono: z tetragonū in pentagono: qd̄ d3 itelligi quo ad pfectionē: qz sicut pfectio trigoni est in tetragono z tetragonū in pēthagono. Sic pfectio aie vegetatiue est in sensitua: z sensitua in itellectua. vñ nō ē ima ginādū q̄ in hoie sint tres aie sicuti posuit p^mctogoras: z plato post eū: sed vna in pfectione trib^o equalens. iō dicit Arist. q̄ aia est pfectio corpis. Secdo dicit physici. nullū. n. artificiale h3 aiam. l3. n. philipp^o comediaz magi q̄sdaz faceret moueri statuas. ex pmo de aia: nō per aiam erat: sed p viūū argentū. iō dicit physici. Tertio organici dicit. vñ ista corpōa q̄ organia carēt: sicuti lapides nō hnt aias: licet Democrit^o male dixerit eos hēre aiam: l3 de res. faz. exigit siqd̄ aia ppter potentiaz diuersitate in suo corpē qd̄ iformat mēbra varia: sicuti p3 in aia vegetatiua de q̄ min^o vñ. vbi sunt radices loco oris. cortices loco pellis. z medulla loco cordis. z sic de alijs. iō dī organici. Sz 3° dicit pncipalī po^o vitā hūitis. corp^o q̄ p qd̄ aia iformat ex se formalī non est vita: sed dī in po^o ad hoc q̄ aiam suscipiat. d3 tñ ista po^o atēdi diuoluta nō remota. vñ granū aūq̄ semī nēf pō h3 vita: sed illa ē remota vt pcludat q̄ aia est act^o p^m corpis physici orgāici potētia vitā hūitis. **S**ecds terminus est imortalitas. vñ imortalitas solet accipi triplī. pmo mō dī imortalitas idē qd̄ oimoda imutabilitas. z isto mō solus de^o dī imortalis q̄ penit^o variari nescit. dicente aplo. i. ad Thi. vlti. solus h3 imortalitas. scds dī imortalitas q̄ ad esse subale nō seipo sed dono dei inuariabilitas: z sic multe sunt creature imortales: sicuti sūt āgeli corpōa celestia z aia itellectua. vñ pfo in thico dicit itroducēs deū loquētē āgelis. o dī deoz quoz ego opifex idēqz pf: vos siqd̄ opa mea estis. nā siqd̄ dissolubilia. me aut volēte idis solubilia. Tertio dī imortalitas in eo qd̄ pōt de se nō mori: h3 possit ēt mori. z hoc mō in statu inocētie hō dī fuisse imortalis. **T**erū noto fm̄ Hūg. in lib. de sacris z est in lfa nfa. q̄ hominis tres sunt stat^o: z erit ēt q̄ ad 3^m terminū. s. nāe ititute: z in isto statu poterat hō mori z nō mori. scds stat^o nāe lapse z i hoc statu nō pōt hō nō mori. terū stat^o est nāe restitute. s. glie: z in isto nō poterit hō mori. Est aut stat^o pmanētia sapie legib^o firmata. Cui libet nēpe hois statui dedit de^o leges optimas.

Quantum ad 2^m artic. sunt tres p^mo nes. pma est de imortalitate aie ipsi^o ade. scda de imortalitate sui corpis. tertia de imortalitate totius p^muncti. s. ipsius. **C**h^oria est h. sic ade ceteroziqz hoium extat anie inmortales vt brutoz mouan. **D**icit

Picta goras Plato

2° teri^o ē imōta litas: z capitur triplī.

Tres st stat^o ho minū

2° arti.

p^o p^o

h^o para p^oma pars p^olōnis q^o z Ade z oīum hoīum sūt
 aīe imortales. p^obat hec p^olō trib^o binarijs rō/
 num seu sex rōnib^o. **C** P^oim^o binarius est ex
 pte ordīs aīe in vniuerso: z ex parte aīe ad di/
 vīnā iustitiā. Ex pte aīe quo ad ordinē quē ha/
 bet in vniuerso argf. nō minus est de pfectōe
 vniuersi p^oma forma. i. pfectissima q^o p^oma mā.
 p^oz q^o magis ad ordinē p se vniuersi p^otinere vi/
 dētur q^o dīcūt pfectionē: cuiusmodi ē forma p/
 fectissima: q^o id q^o dīcūt imortales: z est. ppe
 nībil: sed aīa intellectiua iter oēs formas est pfe/
 ctissima. mā in gñe sub ē ipfectissima. s^om Aug.
 Ex quo igrī simplr p^oma mā s^om Aristotē est i/
 generabilis z icorruptibilis: ita z aīa. **C** Con/
 firmat ad sensus. repio. n. spūm oīno separatū
 imortale: sicuti sunt āgeli. Rursus corp^o oīno
 sine spū imortales: sicuti sunt corpa celestia. q^o est
 dare mediū imortale. s. aīam q^o p^ouenit cū spiri/
 bus z corpib^o: p^oz q^o si sunt extrema z medīz.
 Quo at ad diuinā iustitiā. p^obat. nullū bñ z iu/
 ste factū d^oz v^ogere in peiorē faciētis exītū. p^obat.
 q^o sicuti nullū malū ipunitū: ita nullū bonū i/
 remuneratū. Sz si aīa eēt mortalis aliq^o bñ z
 iuste factū v^ogeret i peiorē exītū faciētis. igr. p/
 bat mior. certū est. n. q^o p morte hō nō d^oz dimit/
 tere veritate: aut vite: aut iustitie: si at mozeret
 aīa eī^o hoc faciēdo vergeret talis opatio i pe/
 iorē exītū. igr. zc. **C** Sed si dicatur q^o resuscita/
 bit dō illā aīam cū corpē in finali iudicio vt re/
 cipiat aut bona aut mala s^om q^o meruit. Hūc
 iustitiē h^o di. ar. i. q. i. rīdet doc. deuot. q^o quia
 aīa ex nībilō est creata: iō nō suscitaret ipsa sed
 alia. Sua salua reuerētia hoc in passū nō extat
 securus. pōt. n. deus aliq^o idiuidiū penit^o de/
 structū idē numero reparare. z dicere o^o sape v^o
 articulus parisiē. de quo in q^orto Hiero. af. dī/
 cendū q^o. s. mens rōnalis aut in p^omo d^oz stare:
 aut merito: nec dāda est illa annihilatio tanq^o
 mediū: q^o sine cā videret poni. **C** Sed bina/
 rius ē rōne ips^o finis. aīe z virtus. Ex pte finis
 argf sic. **O**is aīa rōnalis nāliter appetit finēz.
 ex. i. de trim. Et Aristō. dīcūt p^omo ethicorum.
 q^o oīa bonum appetūt. Sz posita mortalitate
 aīe nō posset aīa illū finē assequi. igr. p^obat ni/
 nor. q^o in vita ista q^ocuq^o data britudine possibi/
 li caret securitate: q^o tñ req^orit ad beatitudinēz.
 teste Boc. z. de p^olō. p^oma p^oma. Britudo ē ista
 tus oīum bonoz aggregatiōe pfect^o. **C** Con/
 firmat. q^o si nō eēt imortalis cū heat appetituz
 ad hūc vltimū finē videret appetit^o frustra plā/
 tatus in tā nobili nā q^o est p^o p^om i p^omo ethi/
 cor. Quo at ad aīe virtutē af sic. oīs v^otus ē i/
 corruptibilis q^o quātō magis a corpē elōgatur
 tāto pfectior ē. sed aīa intellectiua est h^omōi. p
 bat q^o q^o hō exterior: corūpitur tāto hō inte/
 rior robo: af. z ista accipit ex. 6. nāliūm Auec.

vñ dicit sap. q^o in antiq^o ē sapia. Et Alber. mā
 gnus in lib. aīalū dīcūt. q^o circa. 40. annū incl/
 pit hoīs intellectus pfect^o de purari. **C** Confr
 mak: q^o virt^o sup se puertibilis nō ē corruptibi/
 lis. s^oz aīe virtus ē sup se puertibilis: q^o itelligit
 se z diligit se. igr. zc. h^o v^o intētio libri de causis
 oē sciēs q^o scit essentiam suam est rediens ad
 essentia suā reditōe p^opleta. videte conceptuz.
C Terri^o binari^o est rōne aīe quo ad suā opa/
 tionē: z quo ad suū obm. Quo ad opationē
 af sic. oīs forma cuius opatio est alligata cor/
 porū corruptibili senescit per tps ad modū cor/
 poris corruptibilis. s^oz opatiōes aīe intellectiue
 nō sunt h^omōi. igr. p^oz q^o teste p^omo politie.
 nā debiles corpore nati sunt pncipare. z grossē
 subijci: z h^o pp maiore subtilitate igenū i debil/
 bus corpē. I. h^o. h^o. dī. q. r. arguit. q^o aīa ē sepa/
 ta ab oī corpē: iō ē icorruptibilis. assumptū p
 bat. q^o o^oz itelligētē denudari a forma itellec/
 sed salua sua reuerētia ista rō nō valz. seq^oref. n.
 q^o aīa nō posset seipsam itelligere: q^o a seipa ne
 quit separi. vñ illa ppō Aristō. i. z. de aīa. o^oz co/
 gnoscētē denudari a cogniti forma. solum h^o
 veritate i potētis alligatis materie q^o sunt limi/
 tate ad certū q^od. Intellect^o at nō: sed extat to/
 ti^o entis. Quo at ad obm af sic. oīs virt^o corru/
 ptibilis ledit i obiecto sibi nimis excellēt. Sz
 intellect^o nō ledit imo p^oficūt i obiecto excellen/
 tissimo. vñ Arist. i. z. de aīa dīcūt. q^o excellēs sen/
 sibile corūpit sensus. s^oz excellēs itelligibile p^o
 cit itellecū. doc. deuo. hic arguit. q. r. arti. i. hu/
 ius di. ex rōne obiecti. s. q^o obm ē eternū. s. ver/
 tas. z ita o^oz potētā intellectiua eēt eternā: sed rō
 nō valet: q^o nō o^oz obm z potētā in medio eēn/
 di p^ocordari. sepe. n. q^o itelligit ē accēs. z tñ aīa
 intellectiua ē sub aīa: q^o visus bruti videt eclū
 q^o est icorruptibile: z tñ visus eius corūpitur.
C Et si obijciat p illud ecclē. z. vnus ē iteritus
 hoīs z iumētōz: z ita mozt aīa hoīs sicut bru/
 ti. vñ z Arist. in de aīa dīcūt q^o itells corūpit q^o
 dā i nobis corrupto. **C** Vdm ad p^omū q^o Salo/
 mon i li. ecclē. s. ē p^ocionator. vñ i illo lib. stro/
 ducit dicta sapiētū z dicta stultoz: q^o stultoz
 est dcm vnū. vnus ē iterit^o hoīum z iumētōz.
 Sz in fine libri sapiētū pcludit. deū time z mā/
 data eī^o obserua. hoc ē oīs hō. illud vō q^o idu/
 cif de p^omo q^o corūpit itells ab iteri^o corrupto:
 h^oz itelligi q^o ad opationē: q^o hic in via i h^o actu
 o^oz nos admin^oz tātamata speclari. **C** Sz q^ont
 an Arist. posuerit aīe imortalitātē. D^oz q^o sic.
 q^o p^oz trib^o auctoritatib^o. p^o est i scdo de ania.
 Reliqui inq^o aīe gen^o. s. itellec^o sepat ab alijs
 aīe partib^o: sicut p^opetuū a corruptibili. scda est
 in lib. de pomo: in q^o exp^ose suos docet discipu/
 los clarius post hanc vitā videri veritatem q^o
 in presenti. tertia est in. ro. ethicorum vbi ponit

Cōfir^o

3° bina/
riua.

Cōfir^o

cuasio.

af.
3° alif
si p^omo

3° bina/
riua.

Cōfir^o

Arg^o.

Rō

Dubis
Rō

vitam pteplatiua esse diurnitate vita actiua. qd no vt nisi intelligat post huc statū aliquem ee statū vbi dimittat actio: z qre pteplatio: maxie cū in pmo dicat virtutes pmanentes fore disciplinūs. C Sed a ps pclusionis dicit q ade brutoz sunt mortales. pbat. oia aia q pōt se parari a suo corpe pōt hē opationē pter corpus. Sz aia sensitua seu vegetatiua nō pūt habere opationē pter corpus. igit zc. Et si qrat. vtrū si Adā nō peccasset fuisset mortalia brutalia aialia. C Dōd q sic. z patet hoc pmo aucte bti Aug. 3. sup Hen. dicētis. q si hō nō peccasset nihilomin⁹ eēt aialia viuētia de rapina q ad suā seruādā vitā alia interficerēt aialia. secu do pz rōne: qz nō apparet rō q totū bruti gen⁹ sit mortū obnoxū pro pctō pmi hoīem q nullo mō picipauit. tertio pz ex manifesta repugnātia ad sensum. vbi. n. eēt tot aialia a mundi pncipio cū habuisset gignētis: sicut z mō nō vī possibile. C Sed a pēlō ē de imortalitate Ade q ad corp⁹. z ē hec. Sic Ade in statu pīma⁹ corp⁹ cētebat imortale: vt post pctm mortū eius vite lignū nō obsteret. igit. C Dicit pīma ps. q corp⁹ Ade in statu inocētie erat imortale. pbat. oia moza hōi pena ē. Sz adā in statu manēs inocētie nō peccauit. igit. C Notandū tū q corp⁹ Ade eē imortale vt sequēti di. notat doc. sub. potest intelligi triplī. pmo mō vt negē simplr possibilitas ad morēdū: sic est falsa: qz potuit corripī corpus Ade vt patebit in effectu. Sedō mō vt notet q ēt in eo peccāte i statu inocētie fuit imortale. z hoc ē falsum: qz sicut a deo bonū oē remunerat: ita z punit malū. Tertio mō vt itelligat q stāte Adā i statu inocētie corp⁹ habuit imortale: z hoc fuit verū. Et hui⁹ dat Tho. h⁹ dist. q. 2. rōnē. qz dono dei erat tot⁹ Adā ordinatus ad btiudinē picipādā vt finē suū: z ita nequit ipediti: nisi ex deo ordinatiōe aliquoz in finē vel i ipz finē cuiusmodi fuit pctm. C Sz nunqd stāte inocētia poterat corp⁹ Ade scindi gladio vel iterfici a bestia vel a malo filio i lecto dormitēs iterfici. C Dicendū q nō. vñ ysid. i lib. de trini. Si hō i paradiso innocenter viueret nec ignis vreret: nec aq mergeret: nec malus aer suffocaret: nec oia que nocēt mortalib⁹ ipeditrēt. vñ hic ē aduertēda valde vtilis dist. quā donat doc. deuo. art. 3. q. 1. hui⁹ distin. C Solet inquit nobis triplī moza accidere. pmo pp elemētōz pugnā: z d3 intelligi hoc in qūtatib⁹ similib⁹: qz nō ponit doc. sub. elemēta pmanere in ppositio nili vtuā liter. Sed p hūidi radicalis a calido pūptio: nē sicut ignis in lāpade psumit oleū vt exēplīficat auicēna. tertio p extrinsecā lesionē: sicuti malus aer zc. Quo ad pīmz habuit Adā corpus valde cōplexionatū z in maxima iusticie pro

portione. In elemētis habuit aiam puram cui etiā dono dei data ē gfa vt posset corp⁹ pferuare a pīma corruptiōe quo ad tps maxime. sz nō semp. vñ fm qd vult doc. sub. Si vīqz in pīs fuisset status innocētis. z Adā nō fuisset trāslat⁹ in paradīsum exultatiōis senio defecisset. ideo trāfacto tpe merēdi in terrestri paradiso ante mortē trāslatus fuisset in celestes paradīsum: z anteq⁹ senū sensisset. alioqñ si tps merēdi semper habuisset z sp in illo stetit⁹ paradiso vide ref q aliq eoz fuissent glorioziores Maria virgine: qd nō tenet. C Quātū ad 2. s. humiduz radicale habuit nutritiua valde nobilem z potuisset auertisse nutritibilia sufficiēter i humiduz radicale ne psumeret: cui q ad hoc spālīter datū est vite lignū sibi restaurās illud humidum radicale: aut in toto aut in magna parte dum ex eo comedebat. C Quo ad tertium s. extrinsecam lesionē erat Adam fortis z sapiēs: z sup hoc diuinū spālīter hēbat adiutoriū. C Sz dicebat sedā ps pclōnis q nequisset seruare corpus Ade ne corruerēt vite lignuz post pctm. pz. nō est min⁹ de mortali imortale facere q d mortuo viuū. Sz adā post pctm fact⁹ fuit i corpe moztalē. igit si lignū vite nō potuisset facē d mortuo viuū: nec de ipso mortali imortale. minor pz ex textu. Quacuqz die comederis. s. d ligno scie boni z mali moza moueris. vñ ap̄s ad roma. 6. Stipēdie pcti mors. C Et si obijciat qd scribit Gen. 3. post eius pctm videte ne forte sumat de ligno vite z viuati i eternū. igit. si sumpsisset fuisset eterna vita ei⁹. C Et pfirmatur: qz h3 scōz glosas Enoch z Methias ibi trāslati sunt qui pessimo antixpo sunt vēturi obui a3. Et verisimē ē q vita eoz ex ligno vite pīnuatur. Dm ad pīmz q vbi nos hēm⁹ z viuati in eternū: hebraica veritas h3 z viuati i seculū. Est autē seculū spaciū cētū annoz. q. d. z diu viuati. vñ pz q illud vite lignū nō dicebat sic: qz vitaz perpetuaret: sz qz pīnuaret maxie i statu inocētie seu iusticie. Ex q pz ad scdm. taz. n. enoch q Methias iusti sunt ante dñm. Rursus credis spālem deū curā hē sup eos. C Tertia pclō ē de imortalitate toti⁹ pīuncti. s. Ade. z est hec. Sic p gratiā Ade fuit imortalitas vt a glorioza differret. C Dicit pīma ps q imortalitas in fuit Ade nō nā. sed gfa. pbat. oia nālis pprietas seqtur suū subitū quocūqz irerit. sz post peccatū nō est secuta Adā ista imortalitas. igit nō fuit ei nālis. maior pz. risibilitas. n. hoīem vbiqz seqtur. Sz minor pz ad sensus. vñ Augu. super Gen. 2. est i lfa. creatus ē hō imortalis qd erat ei de ligno vite nō de pditione nature. mortalis erat corruptiōe corpis aialis. imortalis beneficō pditionis. C Et dat exēplum Augu. sic pīcētū fuit a deo hūio israhel ne. 40. ante eoz

2^a ps p clōnis.

Dubiū]

Rōno

1ª pctō

doc. sb. corpus ade esse imortale sicut intelligi triplī

Dubiū

Rōno

Adors solz no bis accidere triplī.

Cōfir

3^a pclō

p^o para

Exēp

numerent vestimenta. Sic Ade ne moreretur. Et luce. 10. sup illud. Expoliaverunt. die glo. qd fuit expoliatus gratuitis et vulneratus in nālibus. Ex quo igr libi penitus ablata ē hec imortalitas. scq̄tur qd fuit ex gra. Et si dicatur. illud vsf nāle qd inest a p̄ncipio p̄ditōis. ex quo igr Adā habuit a p̄ncipio hāc imortalitatem vsf qd a nā. Ddm qd aut sit equoatio d nā. vel verius ē negāda pp̄o. vato. n. qd alicui def in instāti p̄ceptōis gra. nō tamen erit ei nālis. Et Sz dicit scda ps p̄clusōis. qd imortalitas Ade dft ab imortalitate glorie. p̄ba. qñ sunt aliq̄ duo quoz vnū stat cū alteri^o opposito illa nō sunt eadē. p̄ ex scdo p̄ior. Sz 3° imortalitatis glie stat cū imortalitate inocētie. igr. p̄ minor: qz posse mori est o^m imortalitati glie: et tñ stabat cū imortalitate in statu inocētie. Lō firmat. qd fuisse trāsīt^o de imortalitate inocētie ad imortalitatē p̄fite: nō est at trāsītus cuius dē ad seipsum. vñ et in lfa inqt magr. alia ē imortalitas quā amissimū: alia quā speramus. Et si dicat inqt Aug. per xpm recupam^o qd in Adā p̄didēramus. ergo eadē est imortalitas. Rndēdum. qd itelligēdum est equaliter: sicut perdēs vnū albū: et inueniens vnū scutū dī hoc inuenisse quod p̄didit. Ita in p̄posito imortalitas eniz inocētie erat quasi via et dispositio ad veram imortalitatem patrie.

Quantum ad 3° arti. sunt tres difficultates. C^o p̄ria est. q̄s pho- relidos qui fuit p̄ceptor pictagorē: et hinc ad diuersos puenit opio h̄ phos. C^o scda difficultas. Cū in statu inocētie h̄bet h̄ qd posset mori sicut qd posset nō mori. vñ est qd dī imortalis nō autē mortalis nisi fm quid. Ddm qd qz multa hēbat adiutoria ad nō morēdū et pauca imo nulla impedimenta nisi malā habebat voluntatem. C^o Tertia disti. an ista imortalitas ab adā fuisse trāsmissa ad posteros: sicut mō a parentibus mortalitatē p̄himus. Ddm qd nō: imo qui libet habuisset. pp̄ria imortalitatē ab eē. pp̄rio. dispositiue tñ pōt p̄cedi. de hoc amplius infra. C^o Ex q̄ p̄ ad qōnē. vs. si Adā in corpe et aia i statu p̄ma^o stetit fuisse imortalis.

Tunc ad argumēta. C^o Ad p̄mū i summa ddm est vt patuit qd sic qz ptes desinebāt et corūpebant non tñ tñ sicuti mō: sicut tñ restauratio mō p̄ditio et trāslatio ad celestē paradysū et mortē et sentē puenissent. Ad 2° C^o Ad scdm tam p̄. v̄z est tñ qd fuisse corūptibile: de sentē ad o^m maxia erat adiutoria q̄bus spediētib^o nō venisset ad actum ista corūptibilitas: id nō currit. C^o Ad 3° ddm ad miorem qd elemēta nō sunt in mixto nisi virtualit: id nō ē violē^o. Et qd allegat Auerroym non h̄z

hic locū sua auctas vt patuit dist. 15. C^o Ex pre senti at dist. sicut 20. C^o p̄ria p̄lo fuit aialis statu p̄ma^o nō spūalis ade p̄ditio. dicit p̄lo. qd Adā in p̄ncipio fuit p̄ditus in corpore aialis nō spūali: et ponit a p̄ncipio distōnis vsqz ibi. Solet h̄ q̄ri. C^o Scda p̄lo. fuit imortal^o dina gra: sed erat mortalis p̄ nālia. Dicit p̄lo qd Adā erat imortalis per donum grē sed mortalis natura. pp̄ria. Et ponit ab illo cap. Solet hic q̄ri. vsqz ibi. Sed adhuc querit. C^o Tertia p̄clusio. ex ligno vite imortalitas inerat vite elamat auctoritas. dicit p̄lo. qd opio Augu. est: qd ista imortalitas qd erat in Adā p̄sumēdus p̄ eluz ligni vite. Et incipit in illo. c. Sed adhuc q̄ritur 20. vsqz ad finem distōnis. C^o Sequit i tex.

ost hoc vidēdū est q̄liter p̄mi parētēs. Dicit signat. 20. dist. huius scdi q̄ sic cōtinuat ad precedentem. C^o Maz postq̄ in p̄cedēti disti. ostensa est imortalitas. Nunc in p̄nti partē que in illo statu fuisse gignitio: et mentis subtilitas. Et diuidit in tres partes p̄cipales. In p̄ma exp̄mit q̄ fuisse gignitio. In scda ostēdit q̄ cēt. p̄lis p̄ditio. In tertia annexit epilogatio. p̄ma in p̄n^o. scda ibi. Si q̄rit vō q̄lis. tertia ibi. Talis esset hois institutio 20. C^o Rur- sus p̄ma p̄tūcula in q̄ exp̄mit qd in illo statu fuit in parētib^o gignitio. In tres diuidit particulas. In p̄ma ostēdit qd in illa gignitioe libidinis nō cēt aditus. In scda qd in paradiso loco solamini nō fuit coitus. In tertia qd ad celum luminis hinc foret exitus. p̄ma i p̄ncipio. scda ibi. Cū ergo in paradiso nō 20. tertia ibi. De termino vō t̄pis 20. C^o Sistr illa scda ps. Si q̄ret vero quales 20. In qua ostēdit que fuisse p̄lis p̄ditio. in tres p̄tes scindit. In p̄ma de corpore oriz sermo ens dubius. In scda de hoc p̄penditur veritas melius. In tertia de mente loquitur p̄zolis p̄fundius. prima in p̄ncipio. scda ibi. Sed cū Augu. sub assertioe 20. tertia ibi. Et cū de corpore hūano 20. C^o Hec ē diuisio 20.

Atrum via inocētie tertia celebrata digestioe filij nascerent bono p̄firmati. Et af ad p̄tē fallam trib^o medijs. C^o p̄ria mo af qd i statu inocētie nulla fuisse digestio. in oi digestione sit sepatio puri ab ipuro. Sed in corpore Ade stāte statu inocētie nihil fuisse ipur. igr. maior p̄z ex p̄mo eanonis Nicēne et 4. methozozum et oium medicoz. Sed p̄ba minor. nō oportuisset hoc in purp̄ egestionē p̄oijct. vt vrinā. sudorē et alia h̄mōi que fetore generāt qd statui inocētie nō p̄gruit. Confirmatur. qz efficiē corpe Ade ipuri^o ex illo im puro secuz admixto et tñ sine pctō. C^o Scdo

p^o p̄lo
2° p̄lo
3° p̄lo
Text^o
diuisio
16 disto
16 disto
Titul^o
Ar. 1.
Ar. 2.
q 2

arguit q nulla fuffet gignitio in ftatu illo. ois gnatio est ad pferuatione fpeciei: fz fufficeter fuffet in illo ftatu humana na feruata. igr zc. maior pz aucte Arift. i. z. de aia dicentis q hu iufmodi multiplicatio pp ee fpu requiritur que in vno fufficeter pferuat idiuuuium. z pz de sole z luna qz funt icorrupti: foli hnt idiuuuium. Sed minor pz: qz Adā in ftatu illo erat imortalis ex peccēti dift. ¶ Tertio arguit q filij z gigniti fuffent pfirmati. Si op^m e ca oppofiti ppositū, ppositi. Sed pctm Ade fuffecit vt peccatū i oēs trāffunderet pfteros. igr z fuū meritū illos pfirmasset. Et pfirmat. qz bonū est pferitātis malo. Si igr malū fic nām potuit i ficere humanā. ergo z bonum confirmare.

Ar. 3.

in op^m

In oppositum pmi argf: qz scriptuz est Gene. 2. de omni ligno qd ē in paradiso comedet: qd erat vt nutriret. nutritio at est pz digestiois ex p^o canonis. Quo ad 2^m af Hen. 2. Faciam^o ei adiutoriu si mile fibi. dē de muliere. nō vī at aliud de q tūc feruiret mlier nisi ad actū gignitiois. Quo ad tertium arguit aucte Hugo. de san. victore. Si hō stetitset generaret filios sine pctō: sed tamē nō necessario paterne heredes iusticie. ¶ In ista questione zc.

De articulo p^o arti^o e digestio. Dico digestio

Quo ad pmi arti. termini sūt digestio. inocētia. pfirmatio. ¶ Prim^o igr terminus est digestio vñ digestio fz Arift. 4. metheo. est pfectio a nālī z pprio calido ex oppofitis passiuis. In q dēscriptioe tria notan tur. pmo gen^o dum dicit pfectio. vñ fm Arift. in li. de gnatioe prius nutritiua sunt in potētia remota vt formā capiāt nutritibils. scdo in ppi qua z apud medicos vocat ros. z tertio in nutritibile puerit. vñ fm h in coepe aialis pnt tres assignari digestioes. vt pma sit i stomacho vbi sepat grossum a subtili: z illud subtile dē in potētia remota ad puerfionē in subaz corpis aialia. bene tñ vez est apō medicos q masticatio qdā pparatio magna ē ad hmōi digestioez. vñ triticū masticatū ad multas valz medicias ad qō nō valet nō masticatū. Scēda digestio celebrat in epate: z illic fit separatio ipuri subtili a puro subtili. Impuz. n. vertit in vinas. puz aut vadit ad venas z cor. vbi tertia celebrat digestio vbi rursus fit sepatio min^o puri a magis puro. min^o. n. puz dēit i sudores. z alia multa. magis at puz in rotē z cābiū qd est album qd vertit in ptes corpis aialis quo ad indiuiduuz z supfluū alimenti vadit ad locum gnatiue pp spm. Scdo dicit Aristo. q digestio est in nālī z pprio calido. digestio. n. facta calore aeris extrinseci seu ignis seu a calore accidētalī non est. pprie digestio nisi amplietur digestio ad digestioē accidētalē. dz esse. n. a nālī calido qd

2^a

vocat calidū radiale agēs in humidū radiale: z dz hic calor ee ppi^o nō alien^o. Tertio dicit ab oppofitis passiuis. passiuū. ppiū. n. in digestioe dē aluētū seu humidū qd opponit calido frie: z i h pti^o agit sicuti oleū i lapade: z dū psumit hūidū radiale calor hōi: seu dum suffocaf calidū radiale. ¶ Moto rursus qz ff a phis af signate tres spēs digestiois. f. pepālis. ephelis. z optelis. pepālis ē ad modū grant bñ digesti. ephelis ē qñ fit digestio circūstāte hūidū p totū: sic ē i eluxaf. optelis vō qñ fit digestio circūstāte calido exteri^o p totū: sic ē i astatio: z queunt applicari corpi aialis vt p^o sit ex toto nāl. scdo sit dū i balneo fit digestio. tertia i stupbis. Et he tres digestioes tria hnt oppofita. omo tes. n. opponit pepālis: ē. n. sic granū nō maturū. z Solipsis ephelis: z ē sic carnes eluxate male. statelis optelis: z ē sicut gipsuz seu plātz respectu lapidis q pnt i corpe applicari aialis vt liqdo fit inuēti. vt dicaf igitur q digestio ē pfectio a ppo z nālī calido ex oppofitis passiuis.

2° ter^o ē inocētia q tripl^o accipitur

¶ Scdoz termi. dē inocētia. Et solet accipi tripl^o. vno modo dē inocētia pura p se bonitas cui ex se ois annexa ē pfectio: z sic solus dō ē inocēs. vel beati fm q qdām ptipicant illum abozum deitaf iternunc z ab ois af pena segregati. z sic exponi pnt ille titulus libi bti Augu. Incipit liber de vera inocētia: z sic dē inocētia: qz oēs negat penā z actu z habitū: seu nocu mētū. 2° dē inocētia p ftatu sepato actu a vitijs z peccatis multis tñ imixto z penis z miserijs: z sic dicit iusti viatores i pnti viāgio inocētes. vñ ps. Inocētes z recti ad pferūti mihi. Et il lud. Inocētes p xpo ifantes occisi sunt zc. tertio dē inocētia p ftatu sepato actu ab oī malo culpe z pene: possibili tñ ad vtrūq: z sic dicit stat^o hois pmarius status inocētie: z sic sumit in ppositio. ¶ Tertio termi. ē pfirmatio z mō pñi capi pnt tripl^o. vno p dono p essentiaz qd in nullo pōt deficere ex seipso. z sic solus dō dē pfirmat^o q neq̄ peccare mortalf. scdo dē p illo qui neq̄ peccare nec mortalf nec venialit hoc tñ hz supiorū dono: hoc mō dicitur beati cōfirmati in gloria. tertio dē pfirmatus qui neq̄ peccare mortalf dono det: pōt tñ venialiter. h mō fuerunt confirmati apostoli in die penthe costes. z alqui in vtero sanctificati: non dico omnes: quia Maria nec peccatū peccato originali: nec venialit: nec mortalf.

3° ter^o est pfirmatio q capitur tripl^o

Quantum ad 2^m arti. sunt tres pclusio nee. Prima est de digestioe z egestioe pmo parētū in ftatu inocētie. Scdo est de ple corz q fuffet quo ad corp^o. tertia ē quo ad aiam plis z pfirmationē. ¶ Pmi ma est hec. Sic in ftatu pmario digestio fuffet vt parentibus delectabilis foret gignitio.

2° arti

p^o p^o dē

3^a ps 2^a clōnis. **D**icit p^oma ps 2^a clōnis q^o in statu innocētie fuisse digestio. pbat sic. Nihil credit in statu innocētie hoi fuisse collatū octose. sed in statu innocētie habebat vasa digestōis vtputa stoma- machū. epar. loca egestionū. igr. Et p^ofirmat: q^o ex pcedētī dīstōne idigebat nutrimento pp hūmīdūz radicale: r defecisset nisi comedisset.

Arg^m. **E**t si obijciat q^o ista turpia sic vna r alia ppetere nō vident statui innocētie: maxie cuz se tozē hēant. **C** Dōm q^o in illo statu nō fuisse su dor nec cetera q^o hoi. pueniūt ex debilitate. fuis set tū hōi egestio q^o ppetit nature hūane. ve rū est tū q^o sine fetore ex quo p^o q^o pueritisset ei bū r quo ad pseruationē indiuidū r in supflu zū indiuidū necessariū tū ad gignitiōē. **C** 3° dicit scda ps 2ª clōnis. q^o illa innocētia fuisse gnatō. pbat. disti^o sexui nō est nisi pp genera tiōē. sed in illa innocentia fuisse distinctio se xuum. igr. vñ Aug. 14. de ciui. dei. Quisq^o di cit nō coituros: nō gnāturos hoies nisi peccat sent. qd aliud dicit nisi p^onumerostatē sancto rū fuisse p^octū. **C** Et si obijciat: sic dicit Aug. i li. de bono p^ogali. nuptie nō nisi mortaliū eē potuerūt. ex quo igr stāte illa innocētia erāt im mortales: seq^our q^o nō fuisse gignitiō. Et da masce. poterat de^o genus h absp^o generatione multiplicare si hō mādatū suū seruasset vsq^o in finē. **C** Dōm p^omo ad verbū Aug. q^o h^oz itelli gi nō de mortali q^o h^oz necessitatē moriēdi. s^o q^o pōt mori: r talis fuit hō in illa innocē. Nec q^o ad scdm dicit Damasc. q^o nō fuisse gigni^o si hō stetit. s^o itelligit q^o nō fuisse q^o seditate r li bidine. **C** S^o fuisse ne in tali gnātione aliq^o in muliere corruptio: q^o dicit Aug. sine vlla cor ruptioē itegritatis ifunderet maritus gremio mulieris: stetit ne v^oginitas i muliere post cō cubitū. **C** Dicit ad p^omū doc. deuot. h^o dist. q. 4. q^o in seminū p^omixtiōe sunt tria. claustri aper tio. scdo seditas. tertio libido: p^omū est natura le. scdm pene. tertiu corruptiōis vitiose. p^omū fuisse in statu innocētie: q^o mulier viri semē su scēpisset sine tū claustri corruptiōē. ita. n. ad vo tum obedisset: sicuti mō os r man^o: nec fuisse turpe loq^o de illo actu sicut nec mō d^o comestio ne. an at stetit v^oginitas post captū semē: dic san. Tho. q. 2. huius di. q^o in virginitate tria sūt. p^omo claustri aptio: r q^o eē centialius v^oginitatis: r istud nō hūisset Eva post semē captum: r ita nō fuisse v^ogo. scdo req^orit itegritas mētis i ha bitu: r tertio in actu: r ista inq^o duo sunt hono rabiliora i virginitate: r q^o ad ista duo fuis^oz vir ginitas illo statu: q^o mētē sp^o habuisset puris mā. vñ tū dicit h^o Tho. q^o nullo mō v^o: q^o s. re q^orat ad v^oginitatē itegrā volitio actualis. St. h. n. eēt v^oz seq^oret q^o btā Maria dū dōmiebat virgo nō erat: qd extat absurdū: iō sufficit pu

ritas in habitu: nisi dū affuerit tps vt in actum exeat: alioq^o oēs virgines dū dormirēt iā non essent virgines. **C** Sed dicit tertia ps 2^a clōnis q^o ista generatio fuisse delectabilis. p^oz q^o vna queq^o pō in p^opria delectat opatiōē. **C** Et si di cat q^o talis delectatio abforbuis^oz vsūm ratio nis: sicut r mō facit. **C** Dōm q^o habuissent mō deramē in h^omōi actu vsū rōnis. Ea pp ait. q. 3. doc. deuot. q^o in tali actu est mō delectatio ma ior q^o tūc fuisse. q^o itēto delectatiōis fuisse re gulata p^o rōnē qd mō non fit: imo totūz imergit tur homo iterior: r dat exēplū de equo equa lis de se virtutis cū freno r sine freno. Ex q^o p^o q^o ille actus in eis nō ipeditur p^oteplātoem. vñ Aug. in li. de ciui. dei. Nuptie ille digne felici tate padis si p^om nō fuisse dill^o. plē gignerēt: r pudēda libidinē nō h^ocent. **C** Ex q^o p^oz defe ctus Tho. q. 2. h^o di. in solutiōe argumēti scdō dicētis q^o i isto actu fuisse itētio: delectatio i sta tu innocētie: p^oz mō. nec est simile de actib^o cete rap pōū vt v^oz. p^oz. **C** Scda p^oclō est de ple in statu innocētie q^o ad corpus: r est h^oec. Sic in nocentia mares habuisset r feminas vt ambo paruuli nascerentur. Dicit prima ps. in primo statu fuisse geniti r viri r mulieres. pbat. in illo statu ea fuisse sine q^obus non potuisset il le status fuisse p^otinuatus. Sed sine viro r mu liere nequisset p^otinuari. igr in amob^o sexibus fuisse multiplicatio. **C** Et p^ofirmatur: q^o sicut vir itēdisset sui p^o simile gignere in tali actu ita r mulier aliquoties p^omaxie. **C** Et si dicat q^o fm p^ohm in. 6. de aialib^o: mulier est vir occasio natus. ex quo igr ille status erat p^ofect^o: nō v^o q^o tunc fuisse mulieres. **C** Et confirmat: q^o natura itendit r maxie i illo statu qd est meli^o: vir at longe p^ofectior est muliere. **C** Ad p^omūz dicēdū. q^o mulier d^o mas occasio natus: q^o viri occasioē facta est. Sic. n. Gene. 1. dictum ē. Fa ciamus ei adiutorū simile sibi. vel dicat s^oz qd dicit Tho. arti. 2. q. 1. q^o s^o sit quo ad indiuidū occasio: non tū quo ad specie que sine hac ne quit mō natural^o conseruari. **C** Et dōz ad se cundū q^o s^o simplr sit melior vir muliere: tamē aliquoties itēdisset nā gignitiōē mulieris: q^o melior fuisse p^oparatione ad spēm s^oz nō sim pliciter. **C** Et si querat. an qñ voluissent genu issent vir: r qñ voluissent mulierē. r vnde d^o ueritas gignitiōis viri r mulieris. **C** Dōm ad p^omū q^o sic. nato. n. viro itēdisset gigni tiōē mulieris: vt vir q^olibet suam pp^otiā habuis set vxorē: nec vñ^o vir vñ^o duas habuisset vxo res. nec simul: q^o tūc fuisse pp^oie bigam^o: sicut Lamech q^o ex hoc valde vituperat. Nec succel sine: q^o sicut dicit doc. sub. q. 2. huius dist. sicuti modo non sunt multum laudabiles de cōi cur su secunde nuptie ita nec tunc. vnde autē est va

3^a ps 2ª clōnis. dubiuz

R^ono

defect^o sci thōe

2^a p^oclō

Lōfir^o

Arg^m.

Lōfir^o

Ad p^om

R^ono

dubiuz

R^ono

Secūdi libri

ratio in pceptu maris aut mulieris. Solēt. n. assignari tres cause. pma ex parte corpis. secūda ex pte aie. tertia ex pte extrinseci ptenentis.

Tres sūt cāe variatiōis in pductiōe ¶ Quo ad pimum sunt tres cause variationis in pductione: aut maris: aut femine. ¶ Pma est ex receptiuo diuerso. Si. n. viri semen recipiatur in parte dextera femie. de cōi saf vir seu mas generabitur: si i sinistra femia. Cui rō: qz pars dextera fortior est: z calidior: z magis itē se agit in femie illo: z ita ad pfectiū. vñ in lib. aialiu refert magn⁹ albert⁹. qz quedā mulier solita erat portare sp femias. datū est ei p̄siliū vt post seminis pceptū sup dextrum latus dormiret: qd z fecit z cepit ex tunc mares pcreare.

1^a rō. ¶ Scda rō est ex pte seminis i pparatiōe vni⁹ ad aliud. s. seminis viri ad semen mulieris. Si eni semē viri sit fortius mēstruo mulieris d cōi mas generabit: si econtra mulier. vñ p qz false opinant qz dicunt mulierē solū se hie passiuē in prolis gnatione. de quo in tertio. ¶ Tertia rō sumit ex parte seminis viri i se. Si. n. sit pfectū semē z valde digestū triplici calore sufficiēter sociatū. s. calore lucis. s. celi calore est: z calore p̄p̄o gnabit mas. si ecōtra mulier. Et ide ē qz de cōi añ tertū septēniū generant septi⁹ semias post mares nisi aliū adueiat ipediūtū. ¶ Secūda rō pncipalis i diuersitate prolis est i imaginatiua: dū. n. i actu illo gignitiōis imaginatur ambo gignentes ad aliqd vel eoz ali⁹ valde fac ad gignēdū aut marē: aut mulierē. Sic dat exēplū Hiero. de quadā qz i susceptione seminis a viro imaginabat de qdaz mauro peperit nigrū: sic fuisse mauros. dat ē tale exemplū doc. deuo. q. 6. de qdā muliere qz dum a viro cognoscebat ad imaginē aspicebat nani z nanos sp portabat. hāc rōnē habuissent p̄mi parentes i illa inocētia: qz in actu illo vertisset ambo cōi p̄sensū imaginē suā: aut ad gignitiōnē maris aut femie: z p libito sue volūtatē genuissent aut marē aut feminaz. quo ē ad h de dūissent: aut minoz aut maiorz v̄tutem semini iuxta rōnis iperū. ¶ Tertia rō pncipalis ē ex parte extrinseci. s. aut aeris aut vēti: sic diē phs. in. 16. de aialib⁹. boreas. n. vtilis ē valde ad gignitiōnē maris: qz obturat corpis meat⁹ ne calor exeat: z ide multiplicat calor iteri⁹. econtra auster i gignitiōne mulieris: qz aperit poros: z inde calor dispertit: istud maxime obseruat pastoroz docti tpe gnatiōis ouū. hāc aut cām nō credo fuisse i pmo statu: cū tunc maximā habuissent aeris tēperiez: qd dicit vēto boreali.

3^a rō. ¶ Sz dicit scda ps pelous: qz i statu inocētie pueri nati fuissent paruuli. pbat. qz oportebat fetū pceptū pportionari vētri i quo portatur. Cū igr̄ nequisset vēter mulieris portasse hoiez pfectū: scq̄tur. Ex quo pmo p qz nequissent

in ortu suo pueri abulare. scdo qz necessaria eis fuisset parētū ministratio. tertio qz creuissent si cut nō creuisset de iperfecto ad perfectū: h tunc valde pfectus: nō tñ venissent ad sentus: ita qz habuissent aliquat nobiscū p̄sile pncipiū: s. finem dissimile. ¶ Et si dicat qz geniti a brutis multis imediate nati ambulat: sic i capris. ps. 8 fuisse in hoie. ¶ Sedm qz non est p̄sile: qz inter aialia ceteris parib⁹ hō est humidior per nām z magis humidū hz cerebz iō idē quilibz solidatione mēbroz: illa āt aialia qz imediate ambulant sunt valde sicce pplexiōis. nec fuisset pena puero cū habuisset parētū diligētē custodiam.

2^a rō. ¶ Tertia pelō est quo ad aiam. plis z pfirmationē in bono. z est hec. Sic i inocētia soli electi fuissent geniti vt eis nec pfirmatio nec scētia trāffunderet a parētū. ¶ Pma ps diē qz in statu inocētie soli electi fuissent geniti. pbat me⁹ doc. sub. q. 2. hui⁹ di. ois ordiate volēs finem pmo vult ipm finē. scdo ea qz sunt ad fines scdm qz magis z min⁹ ipsi fini appropiuant. sed de⁹ est hmōi. igr̄ vult pmo seipsum. secūdo creaturā quā elegit btificare. tertio vult sibi dare me⁹ ad hūidā btitudinē. s. gr̄az z merita: nec aspicit nisi aspectu sc̄bario qz iste elect⁹ ab isto vel ab illo: vtputa a reprobo vel electo hoie generētimo idē electus qz in statu inocētie fuisset genit⁹ ab electo i p̄nti statu gignit a reprobo. Et p qz hoc pōt fieri. Nā vnus ignis nūero qz gignit ab vno igne eqz ab alio pōt gnārī. Sic ysaac qz genit⁹ ē sanctus ex abrahā sc̄ssim. mo viro potuit gigni a Herōe crudelissimo vt ro. qz illud nutrimentū qd in abrahā semen est puerum: potuit z i Herone. Ex qz p qz in statu illo soli electi fuissent saluati. ps vltra qz ibi soli qui fuissent saluati i illo statu sunt mō vel erūt saluati. tertio ps. qz aliter saluant electi qz fuissent. qz multi p martiriū: tūc aut nullum fuisset martiriū. ¶ Et si dicat qz vt iaz dicit est in illo statu tot fuissent viri quot mulieres. nō āt veri simile ē qz plures de vno sexu saluant qz d alio. diē doc. sub. qz sicut soli deo cognit⁹ ē numer⁹ electoz i supna felicitate locādus: ita z de qz sexu erūt plures seu de viris: seu de mulieribus. dicit tñ qz d̄tia maris z femine est solū d̄tia mālis ex. 10. meta. z ita nō repugnat vni qz fuisset mulier in pmo statu eē i isto vix. Et ita nō obuiat quin hāc saluati fuissent tūc z nūscd tūc in sexu muliebz nūc virili seu eē. vñ in q̄t. dicit aliqz qz forsan in illa supna ciuitate erunt electi oēs i sexu virili illis solis de p̄tis mulierib⁹ qz in corpe. ppo mira fecerūt. Sicuti btā Maria virgo z alie multe. ¶ Sed diē scda ps qz nō fuissent in bono pfirmati z qz p̄fessissent in scia. p̄ma ps ps. p̄fecta pfirmatio i bono maxia est ps beatitudis. si igr̄ habuissent illā pfirmationem

Tres sūt cāe variatiōis in pductiōe

1^a rō.

3^a rō.

3^a rō.

1^a ps p̄clōis.

Arg⁹. Rō

3ª pelō

1ª para

Euafo

2ª para

Publi

principio iam fuisset pfecte bti: ita nō i via: sed i termino: habuissent tñ multa adiutoria ad bonū: vti puta i introductionē parentū: bonitatez nātūm. ¶ Sed nūq̄ fuisset eis trāsmissa iusticia originalis. dōm q̄ nō: qz est donū: sup̄nāle: z per p̄ns nō trāsfun dit s̄z cullibet a deo donata fuisset. Et p̄z q̄ valde d̄fecit Thō. q̄ dicit q̄ si patres fuissent p̄ducti i gfa genuissent i gfa filios. q̄ autem profecissent i scia p̄z qz pp̄ humiditatem cerebri naturalē non habuissent imedia te fantasmata depurata que requirunt ad cognitionē ḡmaxie acq̄sita p̄ viā sensus q̄ fuisset i statu: longe tamen perfectus q̄ modo.

3° arti.
6° dub.

Quantum ad 3^m arti. sunt tres diffie. vir mulierē cognouisset vtz mulier p̄cepisset. dicit doc. deuo. q. 5. q. sic. qz i illo ope nihil fuisset oculosum. Ad dūt aliq̄ q̄ simul mulier q̄ cōcepisset marē z feminā: marē i dextrā: z femināz i sinistra. ¶ Sedā diffie. vtrū vnus hō vltra vnū marē z vnā feminā genuisset. Dd̄z q̄ verisile q̄ sic. vtz est tñ q̄ credibile valde ē q̄ fuisset tps̄ limitatū p̄ h̄mōi ope exercēdo: q̄ posito ab isto ope cessassent: vel tūc trāslati fuisset.

1° dub.

¶ Tertia diffi. an tunc oēs electi eq̄les fuisset in p̄fectiōe. dōm q̄ nō: imo z i corpore aliqui habuissent meliorem nāliā: z in aia habuissent aliq̄ maiorem sciam i intellectu: z maiorem bonitatē in affectu. Nullus tñ fuisset: aut corrupt⁹ i corpore: aut simplr ignarus vel maluolus. Ex q̄ p̄z ad q̄nē: q. v3. in statu inocētie z celebrata digestiōe nascerēt filij: n̄ tē tñ i bono p̄firmati.

Ad 1°
Ad 6°

Et tunc ad argumēta. ¶ Ad 6^m iā patuit. nō. n. fuisset talis egestio cū fetore sicuti mō. Et ad p̄firmationē dū d̄f q̄ fuisset spur⁹ corp⁹. dōm q̄ non loquēdo simplr: qz nō capiebat nisi pp̄ fortificationē nature vt bono recepto alimēti ipuz emitteretur. ¶ Ad 2^m negāda est maior. z ad dictum Aristo. dico sicut dicit doc. deuo. q. p̄hs non oia vidit. istuz enī nesciuit statum. solum. n. locutus est de rebus fm q̄ eas est exptus: p̄ncipalr tñ fuisset illa multiplicatio ad laudem dei. ¶ Ad 3^m d̄f ad regulam illam theologicam. q̄ tñ tenet i cāis vniuciois. scz qñ vtrūq̄ ē causatū a cā vniuoca qñ aut vnū causat a cā vniuoca z reliquum ab eq̄uoca: non tenet. z p̄z ex. ¶ Qualitas. n. coruptibilis generat qualitātē corruptibilē: non tñ incorruptibilis incorruptibilem. qz incorruptibilis a solo deo generat. Iustitia at̄ solum h̄z cāz equiuocā. s. dñi. iustitiā dico ifusam cuiusmodi illa fuisset. Et tñ de p̄senti q̄nē. ¶ Ex p̄nti at̄ distin. sic de p̄ce. ¶ P̄ria p̄lō. statu p̄mario fuisset genita p̄les: vti: sancta erat gignitio. Diicit p̄lō. q̄ i statu p̄mo fuisset gñatio p̄olis. Et ponit a p̄ncipio dist. vsq̄ ibi. Si q̄rit vō quaz

Ad 1°

Ad 3°

3° p̄lō.

les zc. ¶ Sedā p̄lō. p̄ns corp⁹: p̄les gigne ret. z p̄ducere velut etatis. Dic̄ p̄lō. q̄ sic etate fuisset. p̄les puula: sic z corp⁹. z ponit ab illo loco. Si q̄rit vō zc. vsq̄ ad illud. Et cū de corpore humano. ¶ Tertia p̄lō. q̄ ad sciam fuisset p̄ductio z sapiam vt clamat lectio. dic̄ conclō. q̄ i illo statu fuisset p̄fect⁹ z i scia terrenozū z sapia efnor. Et ponit ab illo. c. Et cū de corpore hūano. vsq̄ ad finē dist. ¶ Sequit i tex.

2° p̄lō.

3° p̄lō

Videns igit diabolus hōminem zc. Dic̄ sic gnat. 21. di. huius scdi q̄ sic p̄tinuaf ad p̄cedētes. ¶ Ad post. q̄ a. 16°. dist. vsq̄ ad. 19. exclusiue est ostensa hōis p̄ductio. Et scdo a. 19°. inclusiuē vsq̄ ad istā

Text^o.

in qua est ostensa hominis permanentia z duratio. ¶ Tunc in ista panditur casus aut peccatum hominis atq̄ tentatio. Et partitur in tres partes p̄ncipales. In prima p̄ns primarij peccatum tangitur. In secūda originalis vitij lex exprimitur. In tertia actuale impij peccatum ponitur. prima in principio. secūda distin. 30. ibi. In superioribus insinuatum est zc. tertia distin. 34. ibi. Post predicta de peccato actuali zc. ¶ Rursus prima particula i qua patris primarij. s. Ade peccatum tangit: in tres partes diuiditur. In prima patet in limine demonis tētatio. In secūda hominis suo in crimine impia condescensio. In tertia querit cur a superno spiramine extat talis permissio. prima i principio. secūda dist. 22. ibi. Dic̄ videtur diligenter inuestiganduz zc. tertia di. 23. ibi. P̄terea queri solet qz deus zc. ¶ Rursus p̄ma particula que extat p̄sens distinctio. in qua p̄z in limine demonis tentatio in tres partes diuiditur. In prima tentandi determinatur p̄mos parentes qualitas. In secūda tentationis reseraf multiplex varietas. In tertia peccati clare notatur horum remediabilitas. prima in principio. secūda ibi. Porro scienduz est duas ēē species zc. tertia ibi. Homo igit qui sola zc. ¶ Duabus vltimis partibus diuisiuis manētibus. ¶ Rursus prima pars in qua tentādi determinatur primos parentes qualitas. in tres partes diuiditur fm huiusmodi tētationis modum. In prima motū dicitur. In secūda ist̄z querit. In tertia p̄cessus exprimitur. p̄ma in principio. secūda ibi. Sed qz illi per violētā nocere zc. tertia ibi. Tentatio autēz hoc modo facta est zc. ¶ Et hęc est diuisio p̄sentis distinctiōnis in generali. ¶ Circa quam.

diuisio

3° distio

Utrum peccatum Ade serpentina tentatione p̄motum veniale extiterit. Et af ad p̄tem falsaz trib⁹ medij. ¶ P̄rimo af q̄ demon Adam non tentauit p̄ serpentē.

Titul^o

Ar. r.

Custos p̄ssimus ⁊ potentissimus nullo mō p̄ mittit debiliore acius ipugnari: ⁊ fortiore minus. Cū ergo simus valde debiles mō: ⁊ Adā erat valde fortior: mō nos ipugnet diabolus etiā in spē angeli lucis. 2ª Cor. ii. vñ q̄ deus q̄ est custos n̄ ē p̄ssimus ⁊ potentissimus: aut h̄ mō nos d̄ p̄mittere: aut a fortiori ēt in illo sta tuo ipugnari fuisse. maior p̄: q̄ rōne potētie cō fringere aduersarijz p̄t: ⁊ rōne pietatis illud vult. C̄ Scdo af. q̄ nulla fuerit tentatio a de- monē. H̄is tentator h̄z aliqd̄ cōe cū deo. s̄z dia bolus nihil h̄z cōe cū deo. iḡf non est tentator ⁊ per p̄ns nō tentauit hoīem. maior p̄: q̄ ⁊ d̄s tēptat. p̄ba me inq̄t dauid: d̄s ⁊ tenta me. ⁊ ita adminus eēt rō tentationis cōis deo ⁊ demōi. sed p̄batur mior. vnde Paulus dicit. 2. Cori. 6. Que p̄uētio x̄pi ad belial. q̄ d. nulla. C̄ Ter tio af q̄ p̄ctn̄ Ade fuerit veniale. nō p̄uenitur ad terminū via nature nisi per mediū seu p̄ di- spositionē. sed peccatū veniale est sicut disposi tio ⁊ mediū ad p̄ctn̄ mortale. iḡf p̄mum Ade p̄ctn̄ fuit veniale nō mortale. maior p̄: q̄ via p̄cedit terminū ⁊ dispō id dat qd̄ disponit. S̄z p̄bat mior. q̄ p̄ctn̄ veniale solaz dicit inor- dinatā p̄uersionē ad terrena: mortale at ⁊ con uersionē iordiatā ad terrena ⁊ auersioēz a do: ⁊ ita i malo regno ē veniale sic ip̄fectū: morta le sicut p̄fectū. Imp̄fectū at̄ via est ad p̄fectūz.

Ar. 1.

Ar. 3.

in op^m

De ar- ticulatio p^o arti. p^o teri^o ē tēta^o.

In oppositum p̄mi ⁊ scdi simul af ex textu. Gen. 3. vbi exp̄sse habet q̄ demon p̄mo p̄ serpentez adiuit mulierē. C̄ In o^m terij af. auctē Gen. 1. Qua cūq̄ die ex eo comederis morte morieris. Nō ē autem mors nisi pro mortali peccato. C̄ In ista autem questione ad alias zc.

Quo ad p̄mz arti. termini sunt tētatio. serpens ⁊ veniale p̄ctn̄. C̄ p̄dri- mus iḡf terminus est tēta^o. vnde tētatio fm̄ hu go. de san. victo. est callide experiri ⁊ q̄si blan- dis conatib^z p̄bare. vbi tria dicit. p̄mo q̄ tenta tio est callide experiri. i. acq̄rere de tentato expe rientia. vnde ⁊ in logica dicitur est syls̄ tenta- tiuus distinctus ⁊ sophistici: p̄mo elencor. 13 li ber eius ad nos nō p̄uenit pp̄ defectū trāsla tionis: q̄ credit Arist. de syllogismo tētatiuo lib̄z fecisse. vñ h̄ notat san. Tho. arti. 1. h^o dist. q. 1. q̄ ad tentationē tria requiruntur. p̄mo vt fiat alicui^z dubij manifestatio. scdo vt hoc i- tendat tentans. tercio vt itendat illam manife- stationē tentans sibi acq̄rere. has tres p̄ditio- nes simul h̄z demon dū nos tentat: s̄z vltra ad- dat intentionē fallendi. vñ cassiodorus diffinitēs tentationē dicit q̄ tētatio est assimilatio boni ad fallendū: loq̄tur de tētatione demōis. Tē- tatio dei h̄z duas p̄ma: q̄ ⁊ i illa fit dubij ma- nifestum: ⁊ hoc itendit deus: sed non sibi sicut

dicitur. Tentauit deus abrahāz. Gen. 22. vt. f. alijs notā faceret obediētia eius. p̄mā p̄ditioēz solum habet carnis tentatio ⁊ mundi: q̄ in ea fit dubium manifestum dum succūbit tentat^o: s̄ hoc non itendat caro: ⁊ d̄z d̄z d̄ callide ex- periri callide accipi non vt sonat in maluz: sed vt sit idē qd̄ subtiliter: si debeat eē cōis ista de- scriptio tentationi diuine. C̄ Secūdo principa- liter dicit: q̄ tentatio est quasi blandis conati- bus. vnde de hoc quo ad tentationem dei dicitur. Nemo venit ad me nisi pater meus traxerit eum: conatus tamen iungit amorem dulce- dinis. Demon autem sub boni specie conatur nos peruertere: sic caro: sic ⁊ mundus. C̄ Ter- tio p̄ncipaliter dicitur probare. differenter ta- men in tribus generibus tētationuz. homo. n. solum probat tentando. i. de tentato experien- tiam accipit. eccle. 3. Ex multis loquelis tenta- bit ter: ⁊ subridens interrogabit te de abscondi- tis tuis. secundo demon tentando probat ⁊ re- probat. Actuum. 5. Cur tentauit sathanas cor- tuum mentiri sp̄i sancto. Deus p̄bat ⁊ appo- bat tentando. sap. 3. Deus tētauit illos ⁊ inue- nit eos dignos se. vt concludatur q̄ tentatio ē callide experiri ⁊ quasi quibusdam conatibus probare. C̄ Secūdo terminus est serpens. vñ serpens in theologia capi habet tripliciter. p̄- mo modo d̄ serpens ipsa sensualitas: sicut mu- lier d̄ portio inferior: ⁊ vir portio superior: ⁊ de his tribus patebit i sequentibus distinctionib^z. Scdo d̄ serpens ipse diabolus. ⁊ d̄ serpens cor- tuosus. de q̄ inq̄t Aug. in s̄mone martyri. Tu- ment colla serpētis: ⁊ hoc mō est modus tētati- di ali^z a p̄mo: q̄ p̄us est tētatio a carne q̄ d̄ sensualitas. hec aut a maligno sp̄i. 3° d̄ sp̄s ip̄m aīal venenosum in quo ipse demon multe rem tētauit. vt p̄z Gen. 3. C̄ 3° imūus ē p̄ctn̄ veniale. vnde p̄ctn̄ veniale vt notat Tho. ar. 2. q. 3. d̄ tripl̄. p̄mo mō d̄ p̄ctn̄ veniale pec- catū negligentie: sicut est vbi octosum: ⁊ tūc p̄t deriuari a venio venis: quia q̄si multoties p̄ter rōnem occurrit. Secūdo d̄ veniale ex cā- .i. qd̄ aut ex ifirmitate aut ignorantia nascit: ⁊ tūc p̄t deriuari a venia: q̄ aliquā habet vente- cām. Tertio ex euentu. ⁊ sic oē p̄ctn̄ mortale debite p̄fessum efficit veniale. q̄z quertif pena eterna in temporalē. ⁊ hoc mō p̄t deriuari a venādo. q̄ in confessione debent venari pecca- ti circumstantie iuxta posse.

Quantum ad 2^m arti. sunt tres p̄clōes. p̄ria est de tentare. Scdo est de tētatiōe carnis relative ad tentationem demonis. Tertia de p̄ctō Ade secūdo ex hmōi tētatiōe cui^z fuerit grauitatis. C̄ p̄ria ē hec. Sic inuidia demon tentauit hoīem vt p̄ serpen- tē p̄mo mulierē arriperet. C̄ Dicit p̄ma pars

2° teri^o ē sp̄s. ⁊ h̄z ca- pi tri- pl̄
3° teri^o ē p̄ctn̄ veniale ⁊ tripl̄
3° arti.
p^o p̄clō
p^o para- p̄clōis.

p̄clōns. q̄ iudicia mouit diabolu ad tentandū
 hoiem. p̄ba. ois desideras casum alteri sine
 suo fructu non mouet amore p̄moditatis p̄pe:
 sed inuidia felicitatis alienae: sed ita fuit in ista
 tentatiōe: q̄ hinc nullū bonū demoni accresce
 bat. i. g. vñ nō in merito Sap. 2. scribit. Inuidia
 diaboli mors intravit in orbē terrarū. Et Heg.
 in moralib. In paradiso diabolus iudēs hoī
 superbie vuln⁹ inficit. Sz q̄s demonū fuit iste.
 dicit dist. 6. mag⁹ q̄ fuit lucifer. vñ idē demon
 .f. lucifer tentauit p̄mū Adā z 2^m Adā. s. xpm.
 Sed d̄nter: q̄ p̄mū vicit: sed a secūdo vict⁹ ē.
 Sz q̄no habuit accessum ad Adā cū ex di
 ctis sup⁹ in. 6. dist. fuissent delecti demones in
 aerē caliginosum: seu mediū aeris iterstitiū ex
 victis. dist. 17. terrestris paradisi trāscēderet
 ēt p̄mū aeris iterstitiū: imo z sperā ignis cum
 globū attingat lunare. Et credēdū est q̄ de⁹
 collocauit eū sup⁹ vbi erat loc⁹ delectabilior.
 Sz d̄m est q̄ dispētatue actū est cū lucifero
 vt illuc veniret. vt venies hoiem ad ymagines
 vt formatū inueniret: inuenies iudē: inuidēs
 tentare. Et si obijciat ex illo Job. puuluz
 occidit inuidia. Ex q̄ inuit q̄ inuidia est soluz re
 spectu superior: diabolus: q̄ est p̄ supbie nō
 sponēbat sibi adā. i. g. Sz q̄ inuidia trī
 furca. Est. n. q̄s iudus p̄mo respectu superio
 ris: q̄ ei nō equat. sedo respectu eq̄lis: q̄ ei eq̄
 tur. 3° respectu inferioris: ne ei equet: aut eū trā
 scēdat: z q̄ vt inq̄t bari. exponēs illud Ione
 p̄mo: p̄pter me hec tēpestas grādīs venit sup
 vos. Lucifer anq̄ rueret vidit silū dei icarnā
 dū. z iō duz vidit Adā p̄similē extimuit ne ad
 supna vñ ruerat ascēderet z ex eo fili⁹ dei na
 scerēt. iō ei iuidit. Sz sc̄da ps dicit. q̄ hec ten
 tatio icipit a serpēte. p̄z māifeste Gene. 3. Sz
 q̄lis fuit hic serpēs. dicit Beda. q̄ inferius ha
 bebāt modū serpētis: sup⁹ faciē pulcherrime
 yginis. Sz Sed effecerat ne illā sp̄m lucifer.
 sicut z mō faciunt demones in assumptis cor
 porib⁹. Sz d̄m q̄ nō: imo in. 6. die cum alijs
 aialib⁹ a d̄no fuerat p̄dit. Sz Sed vñ accepit
 erat ne in padiso. d̄m q̄ erat in padiso. Sed
 de q̄ seruiisset hoī in statu inocētie. Dic̄ doc.
 deuo. dist. 15. ar. 2. q̄. r. ad meditationē dei. ade
 oia seruiissent aialia: dū in eis multiplex appa
 ruisset sapia p̄ditors: s̄z quō noīat ille serpēs.
 dicit debecō in dictiona⁹. in ista dictione hō
 q̄ vocat draco cōpedes. Mag⁹ at Nichola⁹
 bonēti in lib. sup̄ Gene. vocat eū phareā: z ve
 rius vt vt fm cūctū sit nomē ei⁹: q̄ ipse p̄
 mo posuit d̄isionē hoīs a deo: seu fuit mediuz
 a phares qd̄ est d̄iso. vñ dicunt hmōi serpētēs
 adhuc habitare in ptib⁹ oriētis: s̄z cū p̄us recti
 ambularēt ad modū hoīs nūc sup̄ totuz corp⁹
 gradiunt ad modū veri serpētis. Sz Et si dica

tur: q̄ q̄to tētans magis induit sp̄s scitatis:
 tāto magis decipit: quare igit nō accepit aut
 agnū: aut colūbā in q̄ loq̄ref. d̄m q̄ solū in il
 lo genere serpētino tentare fuit p̄missus: nō in
 alio seu vulpino qd̄ magis fraudi cōgruit: seu
 ouis qd̄ simplicitatis. Sz q̄re. vt de⁹ faceret cuz
 tentatiōe p̄uētū z aduertere posset mulier de
 monis fraudē: maxime cū tā nobilis creatura
 sc̄ret brutū de se nō hēre sermonē humanum.
 Introduxit. n. se lucifer in illā serpētē sic facit
 in corpe obfessor. Sz d̄e 3° ps p̄clōis q̄ p̄
 p̄ serpētē tētavit mulierē. p̄z ex textu. Et rō
 h⁹. modus destructiōis est opposit⁹ mō p̄stru
 ctiōis: s̄z i p̄structione p̄ Adā: post mulier. Sz
 p̄ oppo^m in destructiōe p̄mo mulier. sc̄do vi.
 Sz Cōfirmat rō exp̄mēto: caut⁹ ipugnatō: Cōfir⁹
 citat icipit a loco debiliori. Mulier at in isto
 statu nō fuit in tāto gradu sic vir. Tū 3°: q̄ fa
 cili⁹ est ipugnare fortē p̄ domesticū q̄ imēda
 te. iō icipit a muliere. Sz Sz quō mouit ligūā
 serpentis. Dico sic mō mouet ligūā alicuius
 obfessi: s̄z in q̄ lingua locut⁹ est. d̄m q̄ in he
 breo: q̄ illa ligua sola fuit an̄ d̄isionē liguarū.
 Sz Et si dicat q̄ glorio⁹ est vincē p̄ seip̄ q̄ cū
 alio. Et diabolus est sup̄bissimus z audacissi
 mus. iō vt q̄ incept a viro. d̄m q̄ diabolus
 cū sup̄bia h̄z astutiā: z videbat hoiem esse p̄di
 tum magna sapia. iō h̄z p̄ sup̄biā p̄mo libenter
 appetisset Adā: tū per astutiā p̄scuturi vt vin
 ceret appetijt mulierē. Addit hic doc. deuot⁹
 q. 3. art. 1. q̄ h̄ etiā fuit voluntas dei vt fortius
 bellū ade fortiori seruare. s. tētatio mulieris:
 tum q̄ si demon p̄mo sup̄asset adā mulier ma
 gnam excusatōez habuisset suo in facto: q̄ vir
 ei⁹ q̄ erat fortior iā peccasset. Sz sc̄da p̄clō est
 de p̄patione tētationis demonis ad tētationē
 carnis. z est hec. Tētationē carnis a demonis
 tētatiōe sic p̄o est separi vt in iuicē compara
 te modum excedētis obtineat z excessi. Sz Bi
 cit p̄ma ps q̄ est aliq̄ carnis tētatio. p̄z Iaco.
 p̄mo. vnūsq̄sq̄ tētāt a p̄pria cōcupiscentia sua
 abstract⁹ z illect⁹. Sz Et si obijciat: q̄ tentans
 dz differre a tētato qd̄ nō est in carne z homie
 vt vt. Sz Rūdef q̄ sicuti idē hō pōt seip̄m in
 dicare: z ita iudicare z iudicari h̄z diuersas po
 tētias aut aspect⁹: ita in p̄posito sensualitas q̄
 d̄f caro seu hō exterior: d̄f tentare rōnē seu ho
 minē iteriorē inctando per puritū ad amorē
 terrenoz: s̄z sit idē sup̄positus. Sz Sed dicit 2°
 pars q̄ tētatio carnis pōt separi a tētatiōe de
 monis. p̄ba. quādo aliq̄ ex opposito diuidit
 tur illa p̄nē adiucē separi. sic est in hmōi. i. g.
 dato nēpe q̄ demon nūq̄ nos tentaret adhuc
 sunt sensus n̄si p̄mpti ad malum ab adolecē
 tia sua. Sz Et p̄firmat: q̄ tentatio demonis est
 magis ad p̄ctā sp̄nālia. carnis at ad p̄ctā car

Dubiu

R̄no

Arg^m

R̄no

1° pare

Dubiu

R̄no

Alud
dubiu

R̄no

Euasio

Cōfir⁹

Bonū
dubiu

R̄no

R̄no

2° p̄clō

p̄ pare

Dubiu

R̄no

2° pare

Cōfir⁹

Secundi libri

malia: z h3 capt de col. Ex quo seqt in textu. z p3 ex plo: qz xps fuit tetat'a demone no a carne: sic z Adā in pn. Et ita lz tetatio carnis oz tū habuerit a tetatōe demonis: qñ Adā deul ctus ē: tamē queit separi. Et si obijciat: qz instm neqt agere sine pncipali mouēte. caro aut est instm demonis. vñ sup illo Job. Terra data est in man' impij. i. demonis. h3 glo. i. caro in māu diabolici: z ita titillatio carnis nū q̄ ē sine tetatōe demōis. C' Rursus qz d' p' sicuti caro nī in hmōi. sicut inuūit Ezech. 16. p' tuus amozre: z mī tua cethea. Per amoz reū itelligit diabolus. per cethea p' cupia. Dm ad p'mū. q' illa auctas terra. i. caro data est in man' impij. i. demonis. h3 itelligi solū qñ actu demon excitat carnē: vel qz pōt excitare pmissiōe dei: nō aut qñ queat eē ista sine illa: sicut e3. Et qd' of demō est p' hmōi itelligit: qz pncipiū est oīs pcti nō ampli'. C' Tertia ps p'ctō nis dicit q' se hnt he due tetatōes fm excedēs z excessum. Mā q' ad pctā spūalia illa demōis excedit: qz aīa qdā instinctu magis afcēdit ad bona spūalia: sicuti sunt honozes z p'ssīa. S3 respectū pctōz carnalium illa carnis excedit: qz est a familiari z qñ itrisceco inimico. C' S3 respectu eiusdē pcti q' est maior. C' Rūdēdū q' si illud pctū sit spūale. maior est ea q' est demōis. si carnale ea q' est carnis. Sed q' loquēdo spūali simplr est maior: z difficultior. dicit doc. deuot'. art. 2. q. 3. q' loquādo simplr tetatio carnis: qz oīs caro corrupit viā suaz. Licet. n. po' demōis sit magna: nō tñ pmissit iux' vires ma lam suā exēq' voluntatē. C' Tertia p'ctō est de grauitate pcti Ade fecuta ex hmōi tentatōe: z est hec. sic Ade pctū p'mariuz mortale fuit: lz remissibile vt eē veniale potuisset. C' Dicit p' ps. q' p'mū pctū ade fuit mortale. p3 dco pauli. pp' inobediētia vni' hoīs mozs intrauit in orbē t'raz. C' Sed fuit ne pctū ei' grauisimū: qz dicit Augu. 14. de ciuit. dei. xp'agna fuit in peccādo iniq'tas vbi tāta fuit in nō peccando facultas. Dm q' pctū esse grauisimū potest itelligi triplr: seu vñ pctū eē grauius alio tri bus modis. P'rio mō. pp' maiorē libidinem: z sic multi peccant nō graui' q' fecit Adā: qz itē s'oz peccādi affectu. sicut peccātes in spū s'ci aut s' nām. Scdo pp' maiorē ingrati tudinē: z sic respectū oīum hoīuz pctū Ade fuit gra uissimū q' de t' nobili statu in q' cū deus posue rat corruit: nō tamē simplr: qz lucifer de mato ri cecidit. z p' ampli' igrat' extitit. T'rtio mō pp' maiorē lesionē: z sic loquādo itē siue nō fuit grauisimū: qz ita nō deprauauit suā volūtātē sicut mō faciūt pctā m'toz obstinator. Si aut loqmur extēsiue. sic fuit maxi': qz nullū pctū in tot deuynt personas originalr sicuti pctū

ade. z p' istā d'ffōnē solunū varie setōz ancto ritates. C' Scdo ps p'ctōnis dicit q' pctū Ade fuit remissibile. pbat. pnia est via ad remissio nē: s3 potuit penitere p'mis parens: qñimo de scō m'tū voluit. igr. C' S3 vñ ē q' pctū ade ē remissibile nō pctū luciferi cū ambo ceciderit de excellēti valde statu: z sine inclinātōe ad ma lū nisi mala volūtate. C' Duo ad p'ns triplex ē rō. P'ria est caro mortalis. sicut. n. Adā vo luntarie deū in peccādo dimisit: sic in volunta te in penā spīs carnē dimittit vt mozs exigat in pena q' fuerat in culpa: z dina reluceat iusti tia. hoc aut nō est in demonibus cū sint sub e simplices. C' Secida rō est voluntatis v'itibi litas. data est. n. angelo vt patuit dist. 7. modi ca via in merēdo. ideo habita malitia vsqz ad instans vltimū vie sue factū est pctū eius irre missibile. hoi aut data est longa via ad meren dū. Et cā hoz loco p'dicto tacta est. ideo pctū ade fuit remissibile. C' Tertia rō ē excusabili tas: qz alio suggerente cecidit: qd' nō p'tigit in lucifero. iō rōnabile est vt alio adiuuātē. s' xpo resurgeret: nec est sise de agēlis q' peccauerūt quodāmodo. ppter lucifer: qz in agēlis soluz fuit volitionis ostēsiō. hic aut lōga suggestio. C' Sed dicit 3' ps p'ctōnis. q' pctū ade p'mū potuit esse veniale. pbat medio doē. subf. Re ctitudinē inocētie repugnat plus pctū morta le q' veniale: sed non obstat illo statu potuit peccare mortāl: z de facto peccauit. igr z venialē. C' Et p'firmat: qz potuit dicē aliqd' ver bū ociosum qd' de se non est nisi pctū veniale: nec habuit aliqd' pceptū ad hoc. q' in illo statū peccasset venialr: nec opz recurrere ad soluz: qz ex quo erat in tanto statu p'mus suus casus fuisset mortalis. hoc nihil est: qz status nō facit qñ sint z pctā venialia z mortalia: nec vidēo q' oporteat pctū veniale vni esse mortale: al teri nō: nisi ventat aut nouū pceptū aut con tēptus: qd' in pposito fecerit. C' Et si dicat. se querec tunc q' beati in celo possent peccare ve nialr. dico q' non sequit: qz sunt penitus cōfir mati: qd' nō fuit in Adā. C' Ex quo p3 q' dese cit san. Tho. qui in arti. 2. q. 3. posuit q' Adaz non potuit peccare venialr p'mo. oppo' tamē p3 ex conclusionē. Et si dicat: qz nō poterat vi res inferiores auerti a rōne: nisi p'uo rōne auer sa a deo. pctū aut veniale solum est in v'itibus inferioribus. Ex eadē qōne Tho. pōt sumi re sponso. falsum est. n. q' omne pctū veniale sit in v'itibus inferioribus: imo aliqd' est in supio ri vt leuis motus per surreptionē circa arti' trinitatē. C' S3 tūc cū oē pctū penā exigit q' lem penā habuisset p pctō venialē: qz nō pos itus fuisset eē paradisiū. C' Dicit doc. sub. q' sufficisset itentio maior: seu feruoz caritatē que

2^a para p'ctōis.

2^a rō

3^a rō.

3^a para p'ctōis

2^a rō

cuasio.

defect sci t'pōe

Dubis

doctor subtilis

Dubis

3^a ps p'ctōis.

Dubis R'no

3^a p'ctō.

2^a para

Pctū eē gra uissimū p' itelli triplr

consumit ventale. de quo in quarto.

Quantum ad 3^m arti. sunt tres difficultates. **C** Prima e vtz si ada pma tentatione vicisset fuisset pfirmat⁹ in bono vt de cetero non possit cadere. vt ridere doct. sub. r. q. pcedentis distin. q sic in solutioe pmi argumeti: ita q ta Ada q sui posteri post habitā victoriā pme tentationis fuissent in bono pfirmati: sic itelligēdo q qlibet vinceret ppiā tentationē: nō itelligēdo q ad victoriā patris fuissent filij pfirmati. **C** Secda difficult. vtruz sit appetēda tentatio: qz dicit glo. sup illo vbo. 2. **Corinth.** 12. vbi sibi petijt paulus stimulus carnis remoueri. ipse hoc petēs nesciebat qd pete ret. **R**ūdet **L**ho. q. 3. pmi arti. q loqund sim pif non est appetēda: qz sum⁹ fragile: z inimus est valde fortis. glo. aut illa itelligit supposita victoriā quā erat **P**aulus habitur⁹. **C** 3^a diffi. si serpens venit cū muliere ad decipiendū **A**dā. **D**dm qz nō: s; illa puaa puaat viro suo **C** Ex hoc pz ad qōnē. q. v3. pctm̄ ade ppetina tētatiōe p motū nō extitit ventale: lz potuerit.

Tunc ad argumeta. **C** Ad p^m rūdēdū in sumā qz nos in multis sumus expti malitias maligni spūs. iō permittit nos de⁹ tentari multis modis qz non pmisisset in pmo statu: qz in talib⁹ non erāt expti. **C** Ad 2^m ddm. qz tētator malus in multis vniuoce cōuenit euz deo: sicut pz ex alijs dicitis. vtz est tñ qz alio sine tentat diabolus alio de⁹. vt patuit. iō in hoc nulla est vt h3 auctas puentio xpi ad belial: qz xps bono. ille malo sine opaf. **C** Ad 3^m ddm. ad maiorē qz est vera qñ est dispō necessario reqsita ad illud. cuiusmodi nō ē pctm̄ ventale ad mortale: nec oē ipsectuz illo mō loquēdo est dispō ad pfectū. iō nō currit argum⁹. **C** Ex pntēti at distōne sicut ex pced. zc. **C** p^o pctō est. demon inuidia hoiem decipit: z astutia ad mala allicit. Dicit pctō qz demon p inuidiā icitauit hoiez ad peccādū. **E**t ponit a pncipio distinctiōis. vsqz ibi. **P**orro sciēdū est. **C** Secūda pctō. duplex tētatio est vt iterio: atqz exterior vt clamat rō. Dicit pctō qz sunt due tentatiōes: carnis z hostis. z incipit ibi. **P**orro sciēdū est. vsqz ad. c. illud. **H**ō igitur qz solus zc. **C** 3^a pctō. pctm̄ hois est remissibile z mali nūminis irremissibile. dicit pctō qz pctm̄ hois fuit remissibile: z demonis irremissibile. z tāsif ab illo. c. **H**ō igr qz sola zc. vsqz ad finem distōnis.

C Sequitur in textu. **H**ic videtur diligēt inue stigādum zc. **H**ic signat. 22. distinctio h⁹ scdi q sic pnuat ad pcedentē. **C** Nam postqz in pcedenti dist. oīsa ē de merito tentatio. nūc in ista hois ad pctm̄ ponit

tur z descēso. **E**t diuidit in tres ptes principales. **I**n pma sermo pncetif q ad mām. **I**n scda an **A**dā qrit fecit supbiaz. **I**n 3^a qrit an crimē seqē hoc ignozātiā. pma in p^m. 2^a ibi. **Q**uidaz putāt quādā elationē zc. 3^a ibi. **H**is at oppo ni solet zc. **C** **R**uruz pte pma remanēt idiuuā. scda pte pta in q qrit an **A**dā peccauerit per supbiā: in tres ptes didit. **I**n pma malitia ade scua ponit gnātr. **I**n 2^a de hoc pctō z eua tractat spālī. **I**n 3^a querit qz ho3 p bec obfce na plus deliqit z grauitur. pma in p^m. 2^a ibi. **E**t talis qdē elatio in mētē mulieris zc. 3^a ibi. **E**x quo manifeste aiaduerti pōt zc. **C** **E**t tūc seqtur illa vltima pars. his autem oppo ni let zc. **I**n qua querit. an pctm̄ h fuerit ignozātia. **I**n tres partitur partes pncipales. **I**n p^m ma querit an ignozātia illud malum pccerit. **I**n secūda vnde talis malitia pmo in his pccerit. **I**n tertia an delictū mētis idustria p usqz e⁹ fecerit. pma in pncipio. scda ibi. **S**olet etiā qri cū sine vitio zc. 3^a ibi. **S**i vō qrit vtrum volūtas zc. **C** **E**t h⁹ est disio pntis zc.

Utrum nfoz parētū cupiditas ex nescientia vel ignozātia pccerit. **E**t argf ad partē fallam trib⁹ medijs. **C** **P**rio arguit qz eoz pctm̄ non sit cupiditas. **I**mpossibile fuit deordinari hoiem in potētia inferiori nisi pns eēt deordinatus in potētia superiori. **S**ed pctm̄ cupiditatis est in portioe inferiori. qz opz qz pmo peccauerit aliquo pctō stāte in portioe superiori. maior pz ex dicto cōi doctoz. stāte eni recta ratione in his que ad deū stabāt cuncta recte in his q ad rectā rōnē inferiorē. minor pbat: qz cupiditas est respectu tpauiuz. sicut z auaritia. ista aut tpa⁹ sunt portiois inferioris. **C** **S**ecdo arguit. qz pctm̄ eoz fuit ex ignozantia. **D**ime pctm̄: aut est ex ignozantia: aut ex malitia: aut ex infirmitate. **S**ed eoz peccatum nec fuit ex infirmitate: nec ex malitia. qz fuit ex ignozantia. maior pz. ex p^o. 5. ethycoz. **S**ed minor declarat. non. n. pmo fuit ex infirmitate cū nām haberēt sanā. **N**on scdo ex malitia: qz tale ex electōe est qz supponit pslū: z ita pns fuisset defectus in pslū: z cū defect⁹ sit pena: pena fuisset ante culpam. relinqit igr qz fuerit ex ignozantia. **C** **T**ertio arguit qz in eoz statu nulla fuit nescientia. **S**i. n. habuissent nescientia aliquā: aut illam voluissent: aut noluisissent: sed nec sic nec sic. igr. maior pz sufficiētī diuisioe. **S**3 minor pbat. pmo qz nō voluissent: qz nescientia est pura negatio: z ita non h3 rōnē boni: z ita nec volibilis cum oē volitū sub rōnē boni sit volitū: ex eo qz bonū est o^m voluntatis: nec pōt dici qz noluisissent: qz tūc remouere non potuisissent: noluisissent: z cū dolo: sit pena: pena in eis puenisset demeritū qd non videt.

disio

ritulus

Arg. 1.

Ar. 2.

Ar. 3.

Hic videtur diligēt inue stigādum zc. **H**ic signat. 22. distinctio h⁹ scdi q sic pnuat ad pcedentē. **C** Nam postqz in pcedenti dist. oīsa ē de merito tentatio. nūc in ista hois ad pctm̄ ponit

Libri secundi

in op^m

In oppositum

hmi est mag^r dis. p^rcedenti di. q^o his tribus pctis. auaritia. gula. supbia. tentati sunt: z sunt etiā supati. **C** In opp^m secūdi. r. Thūno. r. vir nō est seduct^r sed mulier. **C** In op^m ter^{tij} arg^r aucte Aug. u. sup Gen. ad lram. dicen^{tis} q^o adā credidit pctū suū ventale fore: z per p^rns habuit nesciam. a fortiori mulier.

Deart^{iculat.}

p^o arti.

p^o ter^{tio}

ē cupi^{ditas} q^o

soler ca^{pi} tri^{pl}

pl^r

1° mō.

3° mō

2° ter^{tio}

Nescia

igratia

z error

dint.

Quantum

ad p^o arti. imini sunt. cupi^{ditas}: nesciētia z ignoran^{tia}. **C** P^oum^o ig^r iminus est cupiditas. vñ cupi^{ditas} solet accipi tripl^r: vt notat Th^o. i. scri^{pto} huⁱ dis. arti. r. q. i. in solutioe septimi argu^{meti}. p^omo mō d^r cupiditas appetit^r iordinat^r: hñdi bōa ad vñm p^rsentis vite seruicētia: z hoc mō d^r pp^rte auaritia q^o est vñū de septez pctis capitalib^o. **C** Sēdo d^r cupiditas iordiat^r mo^{tus} appetit^r ad hñdū aliq^d: seu sciam: seu aliā possessionē. z hoc mō q^osi circuit oē pctū mortale: z sic d^r pctū p^omoz parētuz cupiditas seu auaritia. h^o d^rnter: vt patebit seq^uti arti. Istos duos modos accipiēdi cupiditatē tāgit aure^o Aug. sup Gen. Tertio mō d^r cupiditas q^ddam itellectualis nāe. p^rntas ad aliq^d iordinatuz: z hoc mō dicit Paulus. Radix oīum maloz cupiditas: nec tñ hoc mō est pctū: sed solū vitū defect^r nāe. **C** Sēdo imin^o est ignoran^{tia}. Et 3° est nescia vt siml expediant. Noto q^o ista tria d^rnt: nescia: ignorātia z error. fm hec tria. negatio simplex: negatio p^ruatiōis: z negatio dispoⁿis. nescia eni solūmō negat sciam. vñ est in beatis. beati nēpe multa nesciūt de q^obus eis quottidie aut q^o vult de^o fuit reuelatiōes. Ignorātia aut loq^undo absoluit de ea ponit illā negationē. z cū hoc addit debitū sciēdi. iō d^r. f. negatio p^ruatiōis. Error vlt^r illā negationē simplice z debitū sciēdi addit volūtatē affectationē: aut ad min^o malitiā. **C** Tū noto rur^{sus} q^o ignorātia d^r tripl^r. p^oma ē eoz q^o sunt in via dei: z recedūt eoz mala volūtatē cupiētes viā dei ignorare. z hec ignorātia d^r ignorātia erronea. Sēdo d^r ignorātia corū q^o sunt in via dei valentes ad viā ambulare veritatis: sed elī gūt in tenebris ābulare. z hec noīaf ignorātia affectata. de q^o d^r. noluit itelligere vt bñ age^{ret}. Tertio d^r ignorātia eoz qui ex quadā pigritia feu accidia viam dei nolunt adiscere: z hec d^r ignorātia crassa z supia. **C** Noto 3° q^o aliq^d pctū est ex ignorātia. sicut cū ebri^o iter^r ficit aliq^d: de quo dicit p^rs. 3. ethi^o p^r. q^o duplices meref increpatōes. Sēdo aliq^d peccatū est cū ignorātia. sicut dum aliq^d peccādo omittit aliq^d circūstātia nesciēs. Sicut loq^u in eodē p^rs. oīs malus ignorans. Tertio ali^{quod} pctū seq^uitur aliqua ignorātia dū ex ani^{mi}

mi pueritate itellectus obnubilaf. sicuti dicit Sap. Excecauit eos malitia eozum.

Quantum

ad 2^m articu. sunt tres con^{clusiones} deo. **P**ria est de peccato Ade. Sēda de pctō Eue. Tertia de ignorātia ad eoz pctā pparata. **C** P^ouma est hec. Sic supbia elatus z cupiditate p^rmo parens inflatus est vt dei nō appeteret directe equalitātē. **C** P^ouma pars dicit q^o p^rmo parēs peccauit pctō supbie. pbaf. oē pctū inobediētē spēs est supbie. Sed p^rmo parens fuit inobediēs deo. igif. Et hoc dicit ap^o ad Roma. 5. q^o ppter inobediētā vñius hominis mors itrauit in orbem terraz. Et August. in lib. de vera religione. Adā inq^u ppter transgressionē de paradiso est eiectus. vñ vt docet doc. deuo. huⁱus dist. articu. r. q. 2. pctū ade ex hoc ternario pfectuz est. P^omo inq^u cogitauit magni ponderis apud deum: intm vt pp^r comestione ligni nō icurreret grauitate alicuius supplēij. vñ lu^{spicatus} est pctū suū fore veniale. vnde Aug. sup Gen. dicit. z est in lra. nō est putādū q^o homo a p^omo statu deſcēret nisi p^recessisset in eoz q^dā elatio depmenda. Sēdo appetijt scire q^d sibi euiret si comederet de ligno scie boni z mali nō q^o suspicaret q^o est sicut de^o: q^o non est vir seductus: z ista d^r cupiditas seu auaritia: b^o q^o loq^u secūda ps p^rfontis. vñ inq^u Aug. voluit Adā lignū vetitum expiri cū nō videret Eua mortuā. Tertio noluit suoz cōtristari delictis. f. vxoz: z suspicans q^o mereret nisi ei. vt inquit Aug. in factio hoc p^rdescēderet. **C** S^o tūc q^o q^o p^rmū fuit ade pctū. docē. sub^r. videt dicere q. r. huius dist. q^o dilectio imoderata multaris. vnde dicit q^o sint tria nolle. velle amicitie. z velle cōmodi. dicit q^o p^rimum pctū suum non fuit nolle: q^o omne nolle p^rsupponit aliq^d velle: nec secundo fuit velle amicitie: q^o h^o age^{lus} peccauerit p^omo amore amicitie: nō est sic de hoīe: q^o āgelus itelligit semp fe p^omo: nō sic h^o: q^o nat^r est seipm itelligere p^r alta. iō nō peccauit p^omo amore sui ex q^o relinq^u q^o peccauit p^omo amore cōmodi. pp^rte. f. vxozis nimis iordinatē eā diligens. Ex quo p^r q^o lōge pctū ho^mis fuit iſerius pctō dyaboli. **C** Et si dicaf q^o mō ista dilectio mulieris est vltimo a doctore deuoto nomiata: z ita videtur q^o pus peccauit alijs peccatis. f. amore sui seu illa elatōe. secundo cupiditate experiēdi illud lignū vetitum. **C** Respōdēdū q^o docē. deuot^r nō itendebat in illa enumeratiōe ponere ordinē: sed solū nū^{mer} pctōz pcedentiū comestione illius ligni in Adā. **C** Sed def casus q^o solum peccauerit in illa nimia mulieris dilectōe fuisse ne de paradiso eiet^r. pbabil^r d^r q^o non: q^o de illa p^rctā singulare seu spāle nō habuit. cum. u. tria

2° arti.

p^o pctō

p^o paro

Augu.

Gen.

Dubū

Eualio

Rō

Casus

solu fuerint data pcepta: vnu q ad corp^o. de oi ligno qd e in paradiso comedere. sedm q ad aiaz. de ligno aut scie boni z mali ne comedas. 3^m de multiplicatõe spci. crescite z multiplicamini. ¶ Sed qd fuit mar^o petri ade. Ddm q in obedientia du de ligno scie boni z mali gusta uit. tuc nepe malitia ei^o ppleta fuit: ita q min^o petri fuit ille amor iordinar^o mulieris. post illa cupiditas: post illa supbia. vltio illa iobediẽtia pomu gustado vetitu. Ex q inferi pmu ho minẽ generib^o multis deliquit pctor. ¶ Tertia ps psonis dicit. q no appetit directe eqilitate dei. pbat. Adã minore habuit ad deu sili tudine q lucifer. igr si appetisset eqilitate dei vr q graui^o peccasset q lucifer. Et lz ro nõ cõcludat: tñ psualina est. vñ Aug. sup Gene. Nõ arbitroz vr psuali mẽte pdictu credẽ q diabolus pmittebat. ¶ Et si obijctat q sup illud ps. Que nõ rapui tuc exolvebas. Dicit glo. q adã z eua voluerit rape dinitate z pdiderunt felicitate. Et greg. dicit posse accipe dinitatez Adã z imortalitate gloria amisit. Ad has z plisea auctes docet doct. deuo. soluc. q. 2. arti. pmo. triplic. pmo vt capif rape dinitate cõiter qno oẽ peccas mortali vult eẽ eqilis deo: imo maior fm Ansel. qz vult z dei mãdatu. z iõ di xi directe in pstone. Sedo vt itelligat p Adãz mulier: qz de Adã sumpta est. 3° qz nõ correxit vxore suã. iõ petri ei^o qdã nõ vergit in caput ei^o sicut petri subdit in platu du nõ facit debi tu suu. ¶ Et pz qd defecit sanc. Tho. q. 2. pmi articuli. voluit q ta lucifer q ho appetierunt eẽ sicut de^o qtu ad aliqẽ modu. z hoc vep dicit: sed qd seqũ falsum est. Inqt. n. q ho voluit q p nãm. ppriã z p ligni vite edulm ductu p pte ronis quã sciebat se hẽre a deo de cetero euncta aia^o qb^o herat regeret. nullo de cetero alio sibi dato. Dppo^m pz ex pstone. vnde fm hoc vere fuisset seduct^o talẽ qrens dei eqilitate q seipso nõ p aliud scit regere vniuersa. cetera aut intellectuales nature per dona supadãta. ¶ Scda pco est de pctõ eue z est h. dinitatis appetitu mulier inflata graui^o peccauit hoie. ¶ Dicit prima ps psonis. q mulier appetijt dinitate. pbat. mulier appetijt esum pomit: sed hoc nõ fuit pp samẽ aut sitim quã nullã patere tur. igr ppter aliqã aliud motiuũ. Sed nullũ vr aliud nisi id qd inuebat sathanas. Eritis si cut du scietes bonũ z malũ. igr. Et h dicit sap. Ecclesi. 10. Initiu pcti supbia. s. hu^o mulieris: qz scribit. 25. euifde. a muliere initium peccati. ¶ Et si obijctat: qz scribit Gene. 3. videns mulier lignu q erat peccerrimũ visu z ad vesce^o du suane zc. z ita peccauit gula nõ illo appetitu deitac. ¶ Rndẽdu q diabolus in illo vbo erit sic dij zc. pmittebat tria. fm tres felicitat

z ditioes. Est eni pmo felicitas gloriofa. z h tagit du dicit: erit sic dij. in h. n. iducebat mulierẽ ad appetẽdu eqilitate dei. sedo est copiofa. iõ dicit scietes bonũ z maluz: z iducebat ad cupiditate capiendo cupiditate vt deũ est in pmo arti. 3° du vidit mulier lignu pulchz visu iducta e ad gula. sic felicitas est 3° deliciofa: z ita nihil phibat eã plib^o peccasse gnib^o pctõz. ¶ S3 peccauit ne pctõ infidelitate: qz rñdit de mont: ne forte moriamur. ¶ Rndẽdu q nõ. Nõ. n. dubitauit qn dei deũ foret vep. S3 dubitabat quõ itelligere: aut de morte corpõ: aut licitã alias. ¶ S3 dicit alia ps psonis q pctũ eue fuit graui^o pctõ ade. pbat. fz mar^o motu^o dz pctũ mal^o ceteri: sed mar^o fuit ad qd mouebat mulier q vir: qz ad equalitate dei. igitur. ¶ Cõfirmat qz maior pena datur maior delicto. mulier at plus eã punita q vir. vt pz Gen. 3°. Et pz 3°: q mulier fuit occasio pcti viri. igitur. ¶ Et si obijctat: qz vir erat pfectior: z ita a maior cecidit statu. tum qz pctũ ei^o magis nocuit. ddm q loquendo simplr pctũ eue fuit mal^o pctõ ade z si fuissent in inferno magis fuisset eua cruciata q adã: qz ex maior peccauit libidie: nihilomin^o q ad aliqõ dñas nihil differt dicẽ: qz pctũ ade fuit mal^o. ¶ Et si qrat: an si sola mulier peccasset fuisset trãssusio origi nal ad posteru. D3 q nõ. vñ credẽdu: q dñs ade vnã alã dedisset vxore pp multiplicatõe huãni gnũ. ¶ 3° pco est de ignorãtia ppara ad pctã pmo pntu: z est h. Sic nescia coz pcessit pctũ vt ignorãtia nõ peccaret. ¶ Dicit pma ps q anq^o peccaret habuisset aliqõ nesciẽtia. pbat. ois credẽs mõtale eẽ vñale h3 aliqõ nesciam: sed h credidit adã. igr. Et pz de eua: serpẽs inqt decepit me. vñ nõ est vñlile q si sci uissent tãta penã psecuturã fuisset pctũ eoz q peccassent. ¶ Sed qñ q fuit ista nescia: an iuris: an facti: an vicibilis vel inuincibilis. z vñ habuit ortu. ¶ Ddm ad primũ q nõ fuit iuris q ad pncipale. sciebat. n. pceptũ a deo emanasse: fuit tñ q ad circũstãtia du nesciebat tãta penã pseq. Nõ erat aut alia nescia in facto. sciebant. n. q dñicu frãgebant pceptũ. ¶ Ad 2° ddm. q fuit inuincibilis. vnde si voluissent potuissent pferre adiuicẽ dñicu pceptũ z deus nõ subtra xisset ma^o suã: z ita iuenissent q hto pceptuz est facilius ad custodiendũ: q si frangat puny tio dz eẽ maior. de statu eoz z et alijs cogitã sent. ¶ Ad 3° aut vñ hẽat ortuz ista nescia in nobis. ddm q: qz sumus creature neqũmus oia scire. pmo est in angelis nec est eis pena. Et si dicat: qz tuc nõ habuissent statu pfectuz. Ddm q habuerũt statu fm exigẽtia pditiois nõ aut simplr. si. n. stetit: longe maiorẽ habuissent. ¶ Scda ps dicit q nõ peccauerũt p

Dubiu Rno

3° ps dñis.

Arg^m

defect scit hoc

2° clõ. pnci. p^o para

Arg^m

Rno

Dubiu Rno

Cõfir^o

Arg^m.

dubiu3

3° pco

p^o para

Dubiu

Rno

Ad 1°

Ad 3°

2° para

ignozantia. pbat: qz ignozantia est pena. vñ inqt Aug. in enchiridion. q inlicita est nobis ignozantia rex agendaz z zupicilia noxiar. Et be dicit. ifirmitate ignozantia. zupicilia z malitia pp pctm fuisse nobis iflicta: sed pena non pccellit pctm. igf. vñ pot bñ cōcedi q peccauerit ignozantes inquantu pctm cōcomitat qdaz ignozantia. sicut dicit pictac. ois malus ignozans: nō tñ ex ignozantia vt ignozantia eēt qñ cā pcti eoz. Sed est ne de se ignozantia pctm seq strato actu volūtat. Eho. vñ dicere q sic arti. 2. h. dist. q. i. veri? tñ vt dōm q nō: qz oē pctm formal est in volūtate vel rōne portōis iferio ris vt fupioris. vñ inqt Aug. q oē pctm adeo est voluntariū: q si nō est voluntariū nō est peccatū. Et pfirmat: qz iustitia solū est in volūtate. q a similt z iniustitia cum idē sit subm op positōz. vñ z ignozantia inqtū sic solet excusare pctm: aut ex toto: aut ex pte. si iuincibilis ex toto: si vicibilis fm p̄tate diligētie adhibite ad sciēduz. vñ z si dicat aliquoties aggranare nō est rōne sui: sed p̄ceptus ānexi aut piculi. sicut est illud ad Roma. 2. Ignozas ignozabis. vbi dicit Ambro. q qz grauissime peccat cum ignozat. dz itelligi grauissime. i. piculosissime: qz nescit ifirmitate sua: z ita nō adhibet reme diū. sicut pz in palitico nō sentitē morbz pallis. Et si dicat q ebrū duplices meret increpatōes: z ita videt q augmētet plus pctm q̄ minuat. Rūdedū q in ebrio faciēte malum sunt duo: ipa ebrietas quā pcomitat ignozantia quā sibi fecit. Sedo ipa malitia quā ex ignozantia in illa ebrietate ppetrauit: q̄ dlibet hoz taz. s. ipa ebrietas q̄ ipz malū op? in ebrietate opatus: pena exigit. iō duplices req̄rit increpatōes. i. duas penas: nō tñ oz q sint ita magne. sicut si pctm fuisset fetm in sano cerebro. pz exēplo. longe amplius peccasset L oth si nō ebrū suas filias cognouisset q̄ ebrus: z maior ei increpatio seu pena imposita fuisset.

Ehoas

Cōfir

ambrosius

3° arti. p^o dub^o

Rñō

2° dubi. Rñō

3° dub. Rñō r̄solo

Quantum ad 3^m articulū sūt tres zc. gñis fuit illa arbor scie boni z mali. Videt respōdere Aug. in hyponostico. q fuerit sic? vñ z b illa arbore fecerūt sibi p̄zomata. z h̄ inuit dem̄ xpi nathanael. Jo. i. vidi inqt te sub ficu. glo. i. in po? gnātina. Et 2ª difficul. qd fuit p̄m eue pctm. p̄t dici p̄babit q appetit? comedē dī d ligno scie boni z mali: qd ei appuerat pulchz visu: vt a maior pctō suo sicuti adā ad māius laberet. min? q̄ppe fuit ille appetit? q̄ cupiditas scie boni z mali. min? h̄ q̄ appetitus eq̄litas dei. Et 3^a difficul. an illa nescia excusaret pctm. Dz q sic: sicuti dem̄ e de ignozantia suo mō. Et ex h̄ pz ad qōne q. v3. n̄ oz pōrū parētū cupiditas ex nesciētia pccellit.

Ad primum argumētuz negāda est minor. z dum pbat: qz cupiditas est respectu tpaliū. Dm q in quolibet pctō mortali s̄ duo: z auersio p qd deordinat peccās resp̄ctū dei: z puerio p qd deordinat respectu creati. iō nō p̄cludit argumētū. Et ad 2^m dōm q illa diuisio solū hz locum in statu nāe lapsē nō institute. vñ si qdē fuit pctm eoz cū aliq̄li nescia: nō tñ ex ignozantia vt paty it. Et ad 3^m r̄idēdū q nec lo qndo p̄be resp̄ctū illi? nescie habuissent nolle aut velle: sicut inuāt argumēta: habuissent tñ nō velle qui est act? opposituz s̄ dicitōrie velle: sicut nolle s̄rie nec iducit penā. solū. n. suspensionē seu nō elutionē act? noiat. Et ex p̄tū at dist. zc. Et p̄tū ma p̄lo. Adā nō d̄ vt Eua elat? s̄ neg seduct? a nob ponit. dicit p̄lo q nō peccauit p elationē appetēdo dimitat Adā sic Eua: nec fuit seduct? sic ipa. z incipit a p̄n? distin. vsqz ibi. Ex q̄ māifeste zc. Et Sedo p̄lo. pctm graui? Eue recēset atqz turpius q̄z a de fates. Dicit p̄lo. q pctm eue fuit graui? q̄ pctm ade. z incipit ibi. Ex quo māifeste. vsqz ibi. Dis at opponi zc. Et 3° p̄lo. h̄ ignozantia nō excusat taliter eam mortali qn peccet p̄cia. dicit p̄lo q illa seductio scā eua a sp̄te nō sic excusat at qn peccauerit mortale gustando. Et incipit ibi. Dis aut opponi zc. vsqz ad finē dist. Et seq̄ in tex.

Ad art
Ad p̄
Ad 1°
Ad 3°
p^o p̄lo
2° p̄lo
3° p̄lo
Text.
diuisio

Reterea q̄ri solet cur de hoiem zc. dicit s̄ gnat 23^a distō h̄ scdī q sic contnuat ad p̄cedentē. Et h̄a postq̄ in p̄cedenti dist. 22. onsa est diabolū p̄uersa tētatio. z 22. hois ad cri men gemēda p̄descensio. Hunc in p̄senti d̄ ist. inqt̄ a dino spiramie cur fuerit ista p̄missio. z vidit in tres ptes p̄ncipales. In p̄ma dīne p̄missionis de tentatiōe cā ondit. In scda multiplicis cognitōis in adā lumē ponit. In tertia varie subleuatōis a pctō iuuamē tāgī. p̄ma in p̄n? scda ibi. Et qdē fm aim rōnat fuit zc. tertia. dist. 24. ibi. Hic diligēt iuestigari oz zc. Et p̄te idiuia manēt. Rursus scda p̄ticula in q̄ multiplicis cognitōis in adā zc. in tres ptes didit. In p̄ma p̄dit cognitio in adā entis limitati. In scda addit cogitatio dei vt it limitati. In tertia sui ē iuestigatio vt optio cō creati. p̄ma in p̄n? 2^a ibi. Cognitiōe q̄z creatoroz zc. 3^a ibi. Porro sui cognitōne idē h̄ zc. Et h̄ ē diuisio pitis dist. i gnālī. Seq̄ dist. 24.

Anc diligēt iuestigari oz zc. In q̄ post dīna sup ad tentationē onsam p̄missionē nūc adē ne peccaret ondit datā variā a deo subleuationē. Et diuidit in tres ptes p̄ncipales fm q̄ liberū

Diuisio

arbitriū colla^m in adiutoriu a de pot^r considerari
 tripl^r. pmo respectu ad alias potētias. scdo in
 tertio respectu ad grām. In pma igr de libe-
 ro arbitrio agit respectu ad alia potētia. In 2^a
 qd ipz sit expm^r qd ad sua cētia. In tertia de
 eo pmo ponit in ordine ad grām. pma in pnci-
 pio. scda. dist. 25. ibi. Itā vō ad. ppositū redca-
 mus. tertia. dist. 26. Hec ē grā opans zc. C p^a
 rursus pticula q est. 24. dist. in q de libero arbi-
 trio agit relative ad quacūqz alia potētiam in
 tres ptes diuidit. In pma arbitriū ad alias po-
 tētias pmo sit pparatio. In scda peti apit vias
 q est mali. pgressio. In tertia p dulces snias da-
 tur epilogatio. pma in pncipio. scda ibi. Illud
 qz ppermittēdū nō est zc. tertia ibi. Hic de aie
 p^rib^r zc. C p^ria rursus pticla in q arbitriū ad
 alias potētias pmo sit pparatio in tres ptes diui-
 dit. In pma hoi determinat datū eē auxiliū. In
 secūda clare iuestigat qd sit hoc adiutoriu. In
 tertia hui^r assensu notat q^r istū discidiū. pma
 in pⁿ. secūda ibi. Hic p^riderādū est qd fuit il-
 lud zc. tertia ibi. Est eniz sensualitas zc. C Et
 tūc sedqz illa scda pticula. Illud qz p^rmittē-
 dū nō est. In q peti apit vias q est mali. p^ref-
 sio. z ista in tres didit ptes. In pma tāg^r via
 q in Adā fuit tētatio. In scda ostēdit q in no-
 bis pari astituta a dōmone venit seculio. In 3^a
 de hac mā breuis dat correptio. pma in pⁿ. se-
 cūda ibi. Hūc sup^r est ostēdē zc. 3^a ibi. Itaqz vt
 breuis sūmā pstringā zc. C Sequit dist. 25.

Am nō ad ppositū rede-
 am^r zc. In q q
 dē dist. postqz actū est de libero
 arbitrio relative ad alia potē-
 tia. C Hūc in p^rsentū qd sit ipm
 expm^r qd ad sua cētia. Et par-
 tit in tres ptes pncipales. In p-
 ma liberi arbitriū venat qditas. In secūda ei^r
 t^rarij clarescit entitas. In tertia vi artificij ac-
 cedit breuitas. p^ria in pncipio. scda ibi. Est nā
 qz libertas arbitriū zc. tertia ibi. Ex p^rdictis tam
 apparet zc. C Duab^r vltimis partib^r idiuisis
 manētib^r. pma rursus pticula in q liberi arbi-
 triū venat qditas in tres ptes diuidit. In pma
 ponit arbitriū rō. In secūda tāg^r sua locatio.
 In tertia fm tpa expm^r q variatio. pma in
 pncipio. secūda ibi. Et qdē fm p^rdicta assigna-
 tionē zc. tertia ibi. Ex p^rdictis pspiciūz est zc.
 C Hec est disio haz trūū distinctionū zc.

Atrum ade ipeccabilitas tā sensualita-
 ti q libero arbitrio nā dari po-
 tuit. Et arg^r q sic tripliciter medio. C p^rio sic.
 De^r pot^r facē aliquā creaturā ipeccabile p gra-
 tiā q per nām. z ita Adā. p^rbat aīz de beatis.
 Sed p^r p^ria. tā enī grā q subm^r in q recipit sūt
 etia limitata: z ita si daret illi subiecto pfectio

grē. tunc eēt de sui nā ipeccabilis: cū hoc in eo
 faceret grā: z tū non exiret nām entis limitati
 cū finitū finito additū nō faciat infinitū. C Se-
 cūdo arg^r sic. Id ad oporēte p^r fieri sine alio
 qd nō est de rōne sua: nec illud p^rpponit: sed
 hmoi ē peccare posse respectū libi arbitriū. igrif.
 maior p^r ex rōne terminor. Sed p^r mior aucte
 Ansel. dicētis q posse peccare nō ē libez arbi-
 triū nec p^r ei^r: z p^rbat: qz tūc de^r posset pecca-
 re cū hēat libez arbitriū. C Tertio arg^r sic. de^r
 pot^r facere corp^r per nām de se imobile vel qd
 vni^rformiter solū mobile est. igr z spm. q solū
 mobile est ad bonū p nām. aīz p^r. q ad mobi-
 litatē de celo emp^rreo. Quo at ad mot^r vni-
 formitatez de celo cristallino. Sed p^rbat p^ria:
 qz magis appropinqt spūs ad deū q corp^r: z
 p^r p^ris iue rectitudinis magis capax v^r.

In oppositū arg^r aucte Ansel. se-
 cūdo cur deus ho
 mo. c. 9. respondēt discipulo interrogātī. Cur
 nō potuit deus facere creaturā ipeccabile per
 nām: qz inq^r: nō potuit ipsam facere deū.

In ista qōne ad alias pariformiter zc.
Quo ad p^rmo articu. terminū sunt libez
 arbitriū. sensualitas. z ipeccabi-
 litas. C p^rimus igr est libez arbitrius. vū li-
 bez arbitriū fm Augu. z tangit dist. 24. est fa-
 cultas voluntatis z rōnis qua assitēte grā bo-
 nū eligit z malum eadē desistēte. In qua dis-
 tinctione tria tangunt. pmo d^r facultas. i. facili-
 tas. in qua notat q libez arbitrius neq^r cogit
 sed faciliter in actū exit. p^rppū. vnde Bern. dif-
 finiens libez arbitriū. dicit. libez arbitrius est
 habitus liber sui. secūdo dicit volūtatis z ra-
 tionis. vnde nō est imaginādum q libez arbi-
 trium sit quedā potētia distincta ab intellectu
 z voluntate. sicut qdam suspicatur. sed solum
 nominat illā facilitatē ambaz potētiaz in ope-
 re suo voluntatis in eligēdo. ideo d^r libez. Et
 rōnis in iudicādo. id d^r arbitriū ad modū vt
 ri arbitri iter duos viros. sic iudicat libez ar-
 bitrius qd bonum z qd malum. Id eo diffiniē-
 tes phi libez arbitriū dicunt q est libez arbi-
 triū de volūtate iudiciū. C Et vt hoc melius
 pateat hic iterferēda v^r quedā ars diuidendi
 aie potētias. vū tribus binarijs seu sex modis
 solēt diuidi aie potētie adiūicē. C p^rimus
 modus est qn ex nā rei ipse po^r adiūicē distin-
 guunt. sicuti qn didimus pōm aie in potētiaz
 vegetatiuā. sensitiuā: z intellectiuā: seu qn diui-
 dimus itel^m z volūtate. C Sed s^r modus est
 dum solū fit diffictio p officia: s^r sit eadē po^r
 pte rei: hoc mō didimus por^roz aie in supio-
 rē z iferioz vt patebit in sequenti lectōe. Ter-
 tio mō fit disio solū hz aspectū. hoc mō didim^r
 ptē intellectiuā in rōnē intel^m z intelligentiā

Ar. 2.

Ar. 3.

in op^m

Bearti
culat.
p^r arti.
p^r teri^r
declan-
dus.

Diffō
libē ar
bitriū

distio
mōis di
uidunt
po^r ipi^r
aie.

3^a mō

lib disio

titulus

Ar. 1.

Libri secundi

4° mō. **2° d^r rō dū aspiciat inferiora.** Intellect^o dū aspiciat eāle vtputa dū dū spū: intelligētia dō dū pte-
plaf deū. Quarto mō fm act^o solū fit diuisio.
sicut diuidit pū intellectiū in inētūā: r iudi-
catūā: seu qd ali^o est act^o iudicare: ali^o inuent
re fm q sunt due ptes logice tho^o seu inētūā
r anale^o seu iudicatio r loquor de cōplexo.
5° mō **Quinto inō fit diuisio solū fm modos mouē-**
di sicut diuidit Damaf. volūtatem in thēlūm
quā dicimus nālē: r hūlūm quā dicimus de-
liberatiūā. Sexto mō solū fit diuisio fm stat^o:
r sic diuidit pū itellētiā in itellētiā practicā r
speculatiūā. In qūā peticū quādā dicit exten-
sionē habitūālē ad op^o. Et hoc mō diuidit so-
lū libez arbitriū hōnē r volūtātē: qz dicit qūi
quādā extēsiōnē vni^o rōnis. s. ad aliā. s. volun-
tātē. Sed 3° d^r q qd aīstētē bonuz eligi rē.
r in hoc pmo coarctat libez arbitriū ad itādū
solū p nobis. Nā dicit^o de se tēdit in bonū. vñ
Ansel. libez diffinitēs arbitriū dicit q est p tās
seruādū rēctitudinē. ppter se. r ista diffinitio
cōpetit r dno r nfo. s. pcedit inuit q libez ar-
bitriū pncipalē noīat volūtātē: cui^o hic solum
tāgīl actus. s. electio. Et 3° nōndū q d^r hic ac-
tū electio vt h^o ad finē. r ea q sunt ad finē
sitūati dū in pmo ethico: noīat p hō felicitatē
eligibilē. ¶ Secūdus termin^o ē sensualitas a
sensu. vñ h^o mag^o: 24. dist. sensualitas est qdā
vis aīe inferior ex q est mot^o q itendit in corpis
exterioris sensus: r ex q est appetitus rez ad
corp^o p tētūā in hoīe solū. s. r d^r itelligi loqū
do. ppe eē appetitus apphēsiue sensitūe: ex q
appetit scēq appetit. i. motus ad res corpo-
ri p tētēs. vt sic iste ordo in hoīe. pmo sensua-
litas. r ista icludit tā apphēsiūā sensus qz ap-
petitiūā. Sed sensualitas que noīat soluz ap-
petitiūā: r differt. vt patebit sequēti lectione a
portioē inferiori: qz licet ambe terrens inhiēt:
tū portio inferior: mediātē rōne. h solo istinctu.
3° est libez arbitriū supra oēm sensualitatem.

2° term^o
ē sensua-
litas a
sensu.

3° term^o
est ipeca-
bilis q d^r
triplf.

3° arti.

h^o p cōlō.
h^o pars
p cōlōs.

Quantum ad 2^m artic. sunt tres p cō-
nes. puma est de ipeccabili-
tate respectu ade. scōa de libō arbitrio respectū
ad sensualitātē r cēteras potentias. 3° de libe-
ro arbitrio in se p sīderato. ¶ P^oria est h. U-
cet ade sciētiaz cumulus donatus sit peccabi-
lis nihilomin^o tenatio obijcīf. ¶ P^oria pa di-
cit q ade a p^o rez sciētia tributa est. pbatur.
nullus recte reb^o noīa oibus iponit seu multi-

tudini varie nisi magna plen^o scia: sed Adam
buitis aialib^o ppa impoīit noīa vt h^o textus
Gene. q oportuit cū magnā hēre sciam. Et h^o
est qd dicit Hugo in lib. de sacra. Rex oīuz q
cū hoīe pp hoīem facte fuit pfectā cognitioē
hoīem accepisse nulli dubiū esse d^r. ¶ Et si vi-
cat q nesciret in illo statu enētum suū: qz nō
dubiū q doluisset: r ita pena puenisset culpā:
qd nulli fit. Letex si audisset aliquē sibi loqū-
tem falso non v^o q sciūisset discernere: sicuti r
mulier in sermōe serpentis decepta est: r ipse
petū suū suspicabat vniāle. ¶ Dm in sūma
q fm bñi Ansel. tres sūt gradus rez. p^o nā,
lū. scōs mirābil^o q sūt. s. vtra cursum nature
cōm. tertius volūtariū: sicuti sunt volūtate
hoīum. Quo ad 3^m nō cognouisset oīa in illo
statu: qz nō oportuisset q vnus vidisset cogita-
tū alteri: nec tū manifeste i statu in oētiē fuis-
deceptio: qz non credidisset subito nisi adhibi-
ta diligētia: fuisset tū nesciētia: sicuti r de pctō
suo q suspicabat min^o: non tū. ppe fuit in hoc
deceptio: qz deceptio importat adhesionē ma-
gnā. Quo aut ad 2^m. s. gradū rez mirabilium
nō oportuit q cogiceret: cū r multi angeli my-
steriū incarnationis ignorarēt: respectu tū quoz
stat^o er^o erat inferior. Si aut fiat sermo de pmo
gradu. s. rez nālū r spāliter in mūdo sensibili
pctāz tūc h^o locū distinctio doc. deuoti. disti.
23. arti. 2. q. t. vbi dicit q possum^o accipe sciam
alicui^o triplf: aut pmo respē scibilib^o: r sic in-
q^o q oīum rez hūit scias nālū. vñ optim^o erat
geomē music^o agnoscebat viz vētoz. aialius.
herbarz: r ceteroz sllū. 2° possum^o accipe quo
ad modū scēdū: r sic a p^o nō hūit oēm sciam:
qz alio^o nouit res post q p^o fecerat. s. p expiē-
tiā. vñ ex enētū deū est lignū scie boni r mali:
qz malū qd noscebat solū abstractiue: cognouit
expiētia: imo dato q stetit rez nās expiē-
fuisset: sicuti delectat scēdū q nouit expiētur.
Sed 3° possum^o accipe sciam q ad itēhorē co-
gnitionē scibilib^o: r sic pfectiss in scia. nālū oīa
nālta cognouisset tū itēsus eoz hūisset notitiā
mediātib^o expiētia. ¶ Sed qle de deo hēbat
cognitionē. ¶ Rūidendū. q triplē est dei co-
gnitio q ad pīs. pma d^r facialis. r ista ē btōz
in q dinitas imediate pteplaf. scōa est in specu-
lo r enigmatē: r ista est stat^o pūtis in q cogsci-
mus deū ex creaturis veluti qbusda; speculis
cui iūgīf ex pte nī enigma. s. obscuritas. 3° at
est cū speculo sine enigmatē: r ista erat ade p
statu illo. clare qppe hēbat creature cognitio-
nē ex q in laudē dncebat p ditoris. Sed hūis-
set appitōes dulcissimas. 3° hūisset pteplatio-
nē dei q fuisset sūpma illi^o status cognitio nisi
dono dei spālī: r tāto fuisset pfectior q modo
qto stat^o erat purior. ¶ S^o dicit alia p cōlō. alia p cōlō

Euasio

Rō
Tres
gradus
rez.

Possum^o
hic
scias ali-
cui^o rei
triplf

Dubiū
Rō

alia p cōlō

nis q̄ tētatio obiect^o ē Adā a dño deo pecca-
 bilis. p̄bat. qz als nuncq̄ cecidisset. r̄ p̄ cōgrui-
 tas. tū vt coronā mereret. si viceret. nō. n. cozo-
 nabit nisi q̄ legitime certauerit: tū q̄ valde fa-
 cile fuit vicere demonē nō p̄sentiedō. tū tertio
 dicto magis qz nō fuisset ei multū laudabile vi-
 uere nisi habuisset ad malū suadētem. Et si
 dicat: qz ex q̄ d̄s p̄sciebat qz demō debebat h̄re
 victoriā male faciebat dare hoīem i tale bellū.
 sic si pastor: sciētē daret ouē. p̄p̄riā in ore lupi.
 aut rex suū subditū i manu tyranni. C Rñdet
 qz nō egit de? cū hoīe inique h̄z p̄ssime: vt nem-
 pe glorioz^o p̄miare bellū posuit. Nec obuiat
 qz p̄sciebat qz sit r̄ p̄scituit hoc malū ad mai^o bo-
 nū ordinare tā q̄ ad Adā qui forsan nūc i celo
 empirico altior locat i loco q̄ fuisset si stetit:
 tam q̄ ad alios. Ex h̄nc nēpe. p̄cessit martiruz
 turba valida: r̄ nōnulli xp̄s ex hoc estimāt icar-
 natū. de q̄i tertio. C Et si q̄s q̄rat: an de^o eum
 potuerit facere ipeccabiles p̄ nām. C Rñdet
 doc. sub. 23. di. q. nō. Nō qdē pp̄ ipotētā dei q̄
 extat oipotētissim^o: sed creature: cui hoc repu-
 gnat. vñ dic^o q̄ nulla penitus pōt fieri creatura
 intellectualis nā ipeccabilis. nec inquit hoc te-
 neo pp̄ cogētes rōnes. h̄z pp̄ scōz exp̄sas au-
 ctōitates: sic ē illa Ansel. allegata in op^m. Et
 Hiero. i tractatu de filio. pdigo. Solus de^o in-
 quit ē in quē nō pōt cadere peccm̄. Idē Augu.
 Quicūqz creature p̄stet vt peccare nō possit
 nō est pp̄rie nāe: s̄ dei gei. Et multe p̄similes
 sunt. s̄ r̄ alie et rōnes quas omitto. C S3 nū-
 qd potuit facere ipeccabile p̄ gloriāz. Dm̄ qz
 imo. h̄z nō deuit sibi dare p̄miū añ meritū: cuz
 meritū sit dispositio: p̄miū termin^o: r̄ via añ ter-
 minū. C Scda p̄clō ē de libero arbitrio respe-
 ctive ad sensualitatē r̄ ceteras potētias. r̄ ē h̄.
 sic libez arbitriū a cuiuslibet po^o supioris coa-
 ctione segregat vt cogere sensualitas illud nō
 dicat. C P̄ria ps dic^o qz nulla po^o supior eo
 sicut ē sinderesis de qua i sequentib^o q̄ p̄ icli-
 nat ad bonū s̄t eū cogere. p̄bat sic. Nullū d̄ se
 indifferēs ad vtrāqz p̄tē p̄dictōis s̄t cogi. S3
 h̄mōi ē libez arbitriū. igē. maior p3. qz. n. dato
 qz cogat iā nō erat de se idifferens: imo v̄ tra-
 ctū pp̄ mai^o. h̄z minor p3 ex^o: stante nempe actu
 murmure sinderesis dicē^o deo est obediēdum
 eligere libez arbitriū op^m. Et hoc ē quod dic
 Bernū. volūtas pzo igenita sibi nobilitate nul-
 la cogit necessestia. C S3 pōt ne aliqd creatū
 cogere libez arbitriū. C Rñdendū qz ista tria
 aspiciūt libez arbitriū iduci. impediri. r̄ cogi.
 Quo ad p̄mum pōt iduci: aut per minas: aut
 blāditiā. Quo ad 2^m pōt impediri pp̄ ligatiōez
 rōnis. quo ad tertium nuncq̄ pōt cogi a creato
 agente: qz est potētissimū. Sed nunq̄d de^o pōt
 cogere libez arbitriū. Dm̄ qz deus pōt muta-

re n̄m libez arbitriū r̄ in aliud p̄uētere. sed
 qz manens libez arbitriū cogat ēt a deo est o^m
 in adiecto. C S3 p̄t ne dici aut magis aut mi-
 nus. Dm̄ qz triplex est libez arbitriū. p̄mum a
 coactiōe. r̄ istud nec capit magis nec minus: i-
 mo equalit ē i his in q̄b^o ponit. sed 3 ē a culpa: r̄
 istud capit magis r̄ min^o fm̄ qz plurib^o culpīs
 aut paucis extat obnoxū aut rursum veniali r̄
 mortali. 3^m est a miseria. r̄ istud ēt capit magis
 r̄ min^o fm̄ qz penitus aut misceat: aut nō. p̄mz. s̄.
 a coactione ē cōe dei r̄ nobis. scdm̄ r̄ tertiu fo-
 lum cōe h̄emus cū demonib^o. C Sed quē lo-
 cuz tenet libez arbitriū i ordie potētiaz. C Di-
 cendū qz pp̄rie nō noiat potētā h̄z facilitatē
 duaz nobilissimaz potētiaz. s̄ itells r̄ volūtatez.
 vñ si in his trib^o libez arbitriū itells r̄ volun-
 tas q̄rere imago dei libez arbitriū r̄ntaret pa-
 trē: qz libez arbitriū est factitas: r̄ po^o attri-
 buit p̄fi. Intells r̄ntaret filiū: r̄ voluntas sp̄iū
 sc̄m̄: tū loquēdo pp̄rie noiat imagines quo ad
 duas ptes p̄ncipales. s̄ itellm̄ r̄ volūtatez. r̄ p3
 qz in plus se h̄z portio supior: r̄ inferior q̄ liberū
 arbitriū: qz portio vtrāqz noiat tres ptes ima-
 ginis. s̄ memoria itelligētā. r̄ volūtatez. I cet
 Tho. di. 24. arti. 2. q. 1. o^m dicere videat inuens
 vtrāqz portione solā dicere rōnē. libez aut
 arbitriū solū duas dixit. C S3 qualit d̄t a s̄nde-
 resis. Dm̄ qz sinderesis nār tendit i bonum. li-
 bez arbitriū liberetū scdo: qz sinderesis noiat
 hituz p̄ncipioz i agēdis. libez autem arbitriūz
 est respu p̄ncipioz r̄ p̄clōnum. Tū 3°: qz s̄nde-
 resis non noiat duas potētias sed magis sc̄m̄
 tillas itells cum illis p̄ncipis agēdoz deo ē
 obediendū. parētes sunt digēdi. Libez autēz
 arbitriūz noiat duas potētias. C Sed q̄r d̄t
 a p̄scia. Rñdet. qz p̄scia solum est respu p̄clō-
 num sinderesis. Libez autē arbitriū tā p̄clōnū
 q̄ p̄ncipioz. tum scdo qz p̄scia magis nominat
 actū: libez arbitriū po^m. Tū 3°: qz p̄scia cū do-
 lore sepi^o: nō sic libez arbitriū. C Sed q̄r a le-
 ge nālī: qz lex nālīs est hituz: non sic liberuz ar-
 bitriū. C Sed dicebat scda ps p̄clōnis. qz sen-
 sualitas neq̄t cogere libez arbitriū. p̄bat. illud
 qd neq̄t matz neq̄t r̄ min^o. Sed minor est sen-
 sualitas q̄ sinderesis. Cū ergo sinderesis non
 possit cogere libez arbitriū. scq̄tur qz nec sen-
 sualitas. vñ p3 libere hoīem i sensualitatez ad
 malū iduci. C S3 q̄r se h̄z sensualitas ad mouē-
 dum libez arbitriū. Tho. di. 2. pte. q. 2. arti. 2.
 24. dist. qz i sensualitate est p̄ctm̄ qd vocat scdo
 p̄mos motus: qz dic^o p̄mos p̄mo motus nō esse
 p̄ctm̄: r̄ qz libez arbitriū icludat rōnem r̄ volū-
 tatem per p̄is vtrāqz portionem. dempta me-
 moria: r̄ ita sensualitas allicet libez arbitriūz
 quo ad portionem inferiorē: r̄ p̄ illaz supiorē:
 ita qz sensualitas gerit propie locū serpētī. sed

Dubiū

Rñō

Intros^o
Rñō

Dubiū
Rñō

1° p̄clō

p̄para

Dubiū
Rñō

Dubiū
Rñō

Dubiū
Rñō

Dubiū
Rñō

2° ps p̄
clōnis.

Thōas

scere vitia i caput eius: sicuti fit i nobis. Tangi tur aut modus i fca z ponitur p celo p tota. 24. dist. C Tertia celo. trinū arbitrium est a miseria vi z mali clamat dictum psum. Dicit conclusio. q triplic est liberum arbitrium. f. a coactioe a culpa z miseria. C Et ponitur cū apla declaratioe per tota. 25. di. C Sequitur in tex.

3^a celo

Text.

Ecce est gra operas z coope ras zc. Hic signatur 26. dist. hui⁹ scdi q sic ptinuat ad precedetes. C Naz postq i 24° dist. egit mag⁹ de libero arbitrio relative ad quāqz aliā potentia.

Disio.

Et. 25. de eodē egit q ad suā eētia. nunc de eo agit per respectū ad grām. Et h3 diuidi in tres partes pncipales. In pma de gra agit quo ad arbitriū igenitum. In scda ei⁹ vsus expmkt quo ad psum gratuitū. In 3^a qd possimus exponi tur dum donū hoc est pdictum. pma i pn^o. scda dist. 27. ibi. Hic pnsiderādum est cū pdictuz zc. tertia di. 28. ibi. Id vō iconcussit z incunctan ter zc. C Pma rursus pncula i qua de gra agit tur quo ad arbitriū igenitum: tres ptes diuidit. In pma donū gratiosi daf breuis diuisio.

sdissio

In scda sermonis ingeniosi accedit expositio. In 3ª opis officiosi h⁹ gfe pz puentio. pma in pn^o. scda ibi. Ecce his vbiis daf aperit zc. tertia ibi. Ipsa eadē tñ qdam gie dono zc. C Pma parte idiuisa manēte. Scda pncula i qd fermōe ingenio⁹ pdictae diuisionis daf expositi tres diuidit. In pma istius adiutorij effect⁹ perqritur. In scda vis liberi arbitriū eius submū ponit. In tertia nō breuis zpēdit ipsi⁹ eē tangit. pma in pn^o. secunda ibi. Voluntate ipaz Aug. i. li. zc. tertia ibi. Et si diligēter itendas. C Et seqtur vltio. illa pncula. Ipsa eadē tñ qdā gfe zc. i q operis officiosi. f. gfe pz puentio. z h3 diuidi in tres. In pma determinat vitas. In secunda se parat dubietas. In tertia veri datur rursus au ctioitas. pma i pn^o. secunda ibi. Non est tamē ignorādum zc. tertia ibi. Illius. n. gfe percipi ende zc. C Et h⁹ est diuisio present⁹ dist. zc.

Titul.

Ar. 1.

Atrum gra i supiori vel iferiori portioe subiectiue collocef. Et af q non triplici medio. C Pmo sic. ymago recreatiois dz pformari imagini creatiois. h i imagic creatiois i aia nfa sunt tres po⁹ i vna essentia aie. f. memoria. itelligētia. z volūtas. q pariformiter in recreatioe corrdēdebit grā ipi eēn⁹ anie. z he tres vtutes fides spes caritas trib⁹ pdict potē tūz. ex quo relinqtur grām subieue stare in ipsa eētia aie: nō in his portioib⁹ q sunt aie poten tia. C Scdo arg⁹ q nō sit subiectiue in portio ne iferiori. gra est dei donū p qd supza nos tolli mur: sed p portioē iferiorē nō tollimur supza nos. sed i his que infra nos sunt dgrigimur. igit

Ar. 2.

tur zc. maior pz. p diffōnem gfe q solet sic da ri. Hca est silitudio glorie: z ita p eā eleuamur i supna. sed mior. pbat ex eo q portio iferior cir ca terrena negociat. vt Aug. 12. d. trini. C Ter tio af q nō sit i portioe supiori. Nulluz dire ctium opis extat subieue in portioe supiori. f3 gra est maxie ad bonū opus directiua. igit ma ior pz. qz teste Aug. vbi sup. portio supiori ipiat etnis speculādis. specula⁹ at pp se eēn⁹ pp op⁹. vñ Ar. f. mte theo⁹ vitas. pteice at op⁹. Sz m nor. pbat auctē yfid. gām diffiniēti. Hca inqt ē dine mte donū p qd bōe volūtas fit exit⁹ i op⁹.

Ar. 3.

In oppositum af auctē aug. ad lir. in op⁹ liber arb⁹: sicut fessor ad equū: z p pns subieue. cū ergo liber arbitriū plectat z portioz supio re z iferiorē quo ad intellectuz z volūtatē. seqt. C In ista questione ad alias zc.

in op⁹

Dearti cular. p⁹ arti. p⁹ teri⁹ ē gra: q pt capi triplf

Quo ad p⁹ art. f. mte si gra. portio iferior z portio supioz. C P⁹ art⁹ igit terminus ē gra. vñ notād pmo q gra solz accipi triplf vltra grām icreatā. pmo d⁹ gra cōssime p qz nob collato a deo: z isto⁹ ēt dona nāe si cuti igenitū. mēf pspicacitaz dūr gfe. Quid iqt habes qd nō accepisti. Secūdo mō d⁹ gra cōi ter qdlibet donum nāe super addit: sicut dicit Apl. dionēs gratum sunt. vbi notat pphiaz. fidem z pslia. Et hoc modo gfaz accipiend sic diffinitur. Hca est manifestatio pūs ad vti litatem: z his duobuz modis d⁹ gratia graz da ta. Tertio modo d⁹ gra pproprie: z tunc d⁹ gra gratum faciēs: z solet a nostris magfius sic dif finiri. Hca est forma a deo nobis graz data si ne merit⁹: gratuz 3 faciens habentēz z opus ei⁹ bonum reddens. In qua diffōne tria tangun tur. p⁹ mū. q gra est forma a deo nobis graz data sine merit⁹. qñ. n. vocatur gra forma osten ditur preter grām icreatam aliquā foze grām in iustus eos iformantem que extat qūitas. Qñ autē inqt q non a deo graz daf: inuit q non beatificabimur i quadā decima itelligētia quā somnauit Auic. i. 9. meta. sed i deo. addit sine merit⁹. Si. n. inqt Apl. ex merit⁹ esset gza: tam gra non esset gra. Secūdo dicit pncipalr gra tum faciens habentem. z in hoc ostendit q se habet ad grām gratis datam: sicuti spēs ad ge nus: sicuti. n. ois hō est aial: non econtra. sic ois gra gratū faciēs ē gratia data: nō ecōtra. Ter tio dicit. z opus eius bonū reddēs: z in isto cū scdo notat gra cooperās z operās. Dicitur. n. gra opans inqtū animam deo gratā fac. Sz cooperās inqtū ad op⁹ bonum dirigit: seu d⁹ gra opans inqtū opaf iter⁹: cooperans iquātū exteri⁹. Sicut dicit apl. Incepistis bñ velle. discite bñ facere: vt dicat q gra fōma est a deo nobis gratis data sine merit⁹ gratum faciens

Diffō gfe

obs⁹ q

mag⁹

gfe

gfe

gim⁹

2° teri^o
e p^orio
supior

hntem 7 opus ei^o bonū reddēs. ¶ Scōs imi-
nus est portio supior. Et teri^o est portio iferior
vbi pmo notādū q^o aia hz ppari ad tria. Ad su-
perius: sicuti est de^o. Adequale sicuti si spūs q̄
dir eqles ei q̄ ad mētem: qz ambo a pma vita-
te formant. Ad iferius: sicuti si alia: respectiue
autē ad supius d^o portio supior. respēū at eqllis
z iferius d^o portio iferior: ita qz portio supior
est respēū soli^o icreati: iferior: respēū ois creati.
Et credunt ista noia reperta fuisse a btō Aug.
in. 12. de trini. vbi dicit. qz nō differūt fm pōs: s^z
fm officia. In portione at supior p^osidero tres
potētias. memoriā itelligētīā. z volūtātē: q̄ sūt
imago dei: z he eedē s^z i numero i portōe iferio-
ri iquātū respēūti creati seu tpa^o: large capiē-
do tps. ¶ Et pbat h^o doc. sub. manifesto signo
q. 2. 24. dī. qz eadē caritas est i volūtate mea q̄
diligō deum z q̄ diligo pximū: z tū in pmo d^o
portio supior. i scōo iferior. Notandū vltra. qz
officia portōis supioris q̄ ad scōaz ptē imāgis
q̄ d^o itelligentia s^z tria. p^omū est simplex eterno
fm speculationē. vñ inqt Aug. qz inhiat eternis
speculādis fm suū offiū est practicoz pncipio-
rum ex dina lege sumptoz iferiori pntā^o sicuti
est. deo ē obediēdū. z hoc fit p^o sinderesim z na-
ture legē. vñ z fm Aug. ipa inhiat terrenis cō-
sulēdis. tertū offiū suū est ista applicare pnci-
pia p modū sillogistcū i hitudie ad opus: z h^o
fit maxie rōne. vñ z dicta est portio supior rō-
nis. vñ z solet iter istas duas portōes dari dif-
ferētia: qz supior: acceptat media ex eternis: s^z ife-
rior: ex d^o d^o: sicuti. v. g. Si dicat iuste ē viuēdūz
h^o pbabit portio supior ex pcepto dei: h^o pcepti-
tis. Inferior at ex isto p^o honeste ē viuēdūm.

Quantum ad 2^m art. s^z tres pclōnes. p-
ma est de eēn^o g^ofe. scūda d^o
eius subo. tertia de eius actiuitate. ¶ P^oria ē
hec. Sic g^ofa hitus extat creati: vt i accidētis
gūe collocef. ¶ Dicit p^oma p^o. qz g^ofa est hitus
creat^o. p^obas. oē idignū p^ous vita eterna postea
dignū aliqd de nouo hz qd p^oius nō hūit. S^z
peccator: p^omus vita eterna sūt idignus. habi-
ta g^ofa extat dignus. igr g^ofa est qd creatus. ma-
ior p^o: qz neqt fieri mutatio i deo acceptante. z
ita opz qz fiat i acceptato. ¶ Et p^ofirmat. qz o^z
eum i p^ous erat iniustus dū efficitur iustus h^ofe
aliqd de nouo formāl. z illud ego voco g^ofam
que d^o iustitia q̄ iustificamur. ¶ Et si obijciat
qz hō pōt aliū diligere sine quacūqz causatiōe
noua i dilecto. q̄ a fortiori deus. z ita nō opz qz
si q̄s mō diligit a deo z p^ous nō qz sit i eo p^oditā
g^ofa. ¶ Dic dico pmo qz nō est s^zle de hoie dili-
gente z deo. qz hō solū corpus aspicit. deus at
cor z sua liberalitate p^omaxia vult g^ofa deco-
rare qd diligit. ¶ Scōo dico qz hō neqt de no-
uo diligere aliqūe poiem nisi cādo i eo eē d^o

pbatio

2° arti.

p^o p^oclō
pnci.
p^o pars

Cōfir^o

Arg^m.

R^ono

1° r^ono

lectū qd est qdā praxis seu opus rōnis. ¶ Ter-
tio dico qz pōt deus acceptare de sua po^o abso-
luta aliqūe ad vitam eternā sine g^ofa creata. p^o
clare. qz ista g^ofa est qd d^o d^o d^o realiter ab ho-
mie acceptato z absolutū: z ita non v^o reqri vt
acceptet. ¶ Et si dicat qz videretur error pela-
gij. Dm qz nō. pelagi^o. n. ponit qz ex puris nā-
libus poterat hō acq^ore vitam eternā. Nō sic
ista positio: sed totū ponit a pte dei. tū qz valde
d^ouruz v^o iponere mag^o qz fuerit pelagian^o: q̄
tū fm cōem opionē soluz posuit g^ofam icreatā.
qd tū sup h^o senserit deū ē di. 17. pmi. ¶ S^z p^o
ne aliqūe acceptare de^o ad vitā eternā sine q̄-
cūqz creato. Dico pmo qz sic: sine q̄cūqz abso-
luto. p^o ex p^o d^o d^o. scōo dico qz nō sine q̄cūqz re-
spectiuo. p^o. qz si hūc de^o acceptat nēcio iste ē
acceptatus passiuē. ista autē acceptatio passiuā
quēdā respectū i acceptato ponit. ¶ Et q̄ p^o
qz sola fide p^o de po^o absoluta nos ad vitā eter-
nā acceptare. ¶ P^o scōo qz potuit Adā i pu-
ris nālibus i statu inocentie acceptare. ¶ P^o scōo
tertio qz g^ofa creata nō est necessaria simpli: s^z
solū de po^o ordiata ad psequendam vitā eter-
nā. Et si q^orat an ista g^ofa sit hitus supnālis. Di-
cēdū qz sic. tū pmo rōne cause effectiue qz a dō
causā solū q̄ est cā supnālis. tū scōo rōne obij-
ci: qz p eā maxie deū p^oplamur. tū tertio rōne fi-
nis: qz per eā in finē vltimū dirigimur q̄ est bo-
num supnāle. vnde hic notat doc. de no. q. 2. h^o
d^o. qz aliqd causā tripl^o. vno^o ab iferiori: sicuti
spēs lapidū causā i oculo a lapide: qz tū oculo
est ipfectiōe iferior. Scōo ab eqllis: sicuti i ouo-
bus speculis sibi mutuo spēs rāsmutatib^o. 3°
a supioris sicut i pposito de g^ofa. ¶ S^z de q̄ cā-
tur. Dm qz de nihilo nō itelligendū mālr: q̄ si
nihil sit eius mā: qz hoc est ipossibile. ex primo
p^ohycozum. ex nihilo nihil fit. Sed ex p^osuppō-
ne qz nihil ex quo fiat p^osupponit. ¶ S^z est ne
forma simplex. D^oz qz sic respectiue ad corpa:
composita tamen est ex genere z d^ota. z p^o qz
non educit de po^o materie: sicuti qdam sunt su-
spicati. ¶ Secunda pars pclōnis dicit qz g^ofa
creata est accēis. probat. omne quod capit ma-
gis z minus est accēis. sed g^ofa est h^o d^o. igr. ma-
ior p^o. qz sub a non capit magis z minus ex p^odi-
camētis. Sed miōz probat auctē bti Augu. ad
bonificaciūz. h^o inqt meretur augeri vt aucta
mereat z perfici. ¶ Et cōfirmat. qz venit post
esse completum: z potest adesse vel abesse p^o-
ter aie corruptionem. ¶ Et si dicatur: qz iter
bona g^ofa ponit eum maximis bonis: euz ergo
bona ifima z media sint sub e. igr z g^ofa. ¶ Et
p^ofirmat: qz ē pfectio sub e. i. aie. z pfectio ē nobi-
lior pfecto. qz non esset si esset accēis: qz sub a
accidēte ē nobilior. Dm ad p^o qz rō sub e aut
accidētis nihil facit ad illa bona ifima: media:

3° r^ono

cuasio.

potuit
deus de
pō abso-
luta ac-
ceptare
Adā in
puris
nālib^o

1° p^o p^o
clōnis.

Cōfir^o

Euasio

Cōfir^o

et maria fm qd de eis loq̄tur Aug. solū. n. d. eis
 incedit inq̄tū immediatus ad deus ordinant qd
 maxie p̄ statu vie p̄petit gr̄e. Et qd obijct q̄e
 p̄fectio sub e et ita p̄fectio. Dd̄ q̄ nihil differt
 quin inq̄tū p̄fectio aie sit p̄fectio aia: et tñ sim
 p̄f̄ ip̄fectio: sicuti leo i fortitudine p̄fectio: est
 boies: tñ sim p̄f̄ hō leone est p̄fectio: vñ vix in
 vniuerso deo repient sp̄s quin se hēant h̄ mō.
 ¶ Secda p̄clō ē de subo gr̄e. et est hec. Sic gr̄e
 subm̄ immediatū nō extat aie eēntia vt portio su
 perior et inferior p̄ vltia sui pte p̄sistat. ¶ Dicit
 p̄ma ps p̄clōnis. q̄ eēntia anie nō extat imedia
 tū subm̄ gr̄e. p̄bat medio doc. sub. i hac dist. ar
 guit sic. qñ aliq̄ forma ē ideterminata ad mul
 tas opatiōes non perficit inq̄tū est sic ideter
 minata ab aliq̄ p̄fectiōe ad certā opatiōem de
 terminatā. p̄ exēplo. q̄. n. aia ē ideterminata ad
 intelligere velle et sentire: et cetera: nō p̄fici sci
 entia inq̄tū est sic ideterminata: s̄ inq̄tū de
 terminat ad p̄te itellectiua: s̄ gr̄a est determi
 nata ad op̄ meritōiū: hoc est p̄p̄riū solius
 volūtāt fm Ansel. in li. de ceceptu v̄giali. c. 3. ḡ
 solū perficit gr̄a aiam inq̄tū determinat ad ip̄
 sam voluntatē. ¶ Cōfirmat. si nemp̄ eēt p̄ri
 mō gr̄a in eēntia aie tunc possēt redundare in
 intellectū sepata funditus volūtate: et ita possēt
 intellectus mereri et beati sine voluntate quod
 non v̄. Et p̄ rursum: q̄ beatitudo ē i actu: act⁹
 autē potentia: p̄ncipali: et ita v̄ q̄ et gr̄a. Dixi
 autē i p̄clōne immediatū subm̄: q̄ bene p̄cedit
 essentia aie eē subm̄ mediatū inq̄tū po^o sunt
 in eēntia aie: sicuti q̄ color est i sup̄ficie: et sup̄
 ficies i corpore. diximus q̄ color est in corpore.
 ¶ Ex quo p̄ defectus sc̄i Tho. hui⁹ disti.
 q. 3. ponētis p̄mo gr̄am i eēntia aie et postmo
 dum redundare in potētias: q̄ inq̄t̄ eleuat aia
 ad opari sup̄nāle: et ita op̄ q̄ habeat eē super
 nāle. et addit q̄ hoc p̄sonat dictis diony. vñ i. 2.
 ca. celestis terar. dicit q̄ neq̄t q̄s eleuari i op⁹
 diuinum nisi acceptit per regenerationē eē di
 ui^m. p̄ 3° tñ ex p̄clōne. Et salua sua sc̄itate mo
 ti^m pōnis est bene modicum: eque. n. bene acci
 pit eē sup̄nāle aia si p̄mo ponat gr̄a in po^o aie
 .s. volūtate: sicuti si i eēntia: et v̄ q̄ p̄pletus q̄
 cadit sup̄ta totū. ¶ Et p̄firmat fm eū: po^o anie
 sunt acci^o. si igit̄ gr̄a sit p̄mo in eēntia aie p̄
 tētā diuinā separant̄ itells et voluntas ab ipsa
 aia erit tunc btā in p̄ia p̄ gr̄am sp̄m̄atā: et tñ
 sine potētis qd non v̄ possibile. et quod addit
 q̄ dicit modum p̄sonat dictis diony. attenda
 mus modicum doc. deuo. huius dist. q. 5. dicit
 q̄ gr̄a p̄ma est in po^o. s. voluntate seu libero ar
 bitrio. Et dicit q̄ istud v̄f magis p̄sonum dicit
 Aug. dicentis q̄ gr̄a se h̄z ad libe. arbi. sicuti sel
 for: ad equum. Sessor at̄ imediate sup̄ equus se
 det. Rursum q̄ diuidit Aug. gr̄am in opantes

et coopantē q̄ ambe p̄tinet ad voluntate. Ecce
 Tho. p̄ se allegat diony. doc. deuo. ex opposi
 to. p̄ se allegat Aug. v̄itas ē q̄ in hoc nō p̄dicat
 Aug. iunior diony. seniori. vñ p̄z clare q̄ doc.
 deuo. plane s̄t auctes: et iducit vt eisdē credat.
 vbi at̄ dictis suis p̄cordat diony. nō allegat tho.
 nisi in. 2. cele. ierarchie. et p̄z q̄ nihil est. vñ p̄t
 ei dicit q̄ referit p̄h̄ de libris dixisse morfi. Iste
 bene dicit. sed nihil p̄bat. nō dico q̄ Tho. hic
 bene dicit: sed dico q̄ nihil p̄bat: aut modici.
 et istud parū pro nihilo reputat. ex secūdo p̄h̄
 coz. vnde pro securiori condescendamus opi
 nioni doc. deuo. et doc. sub. ¶ Secunda pars
 p̄clōnis dicit q̄ gratia consistit in vltima parte
 positionis inferioris et superioris. s. in ipsa volunta
 te. p̄z ex iam dictis. ¶ Et confirmat in eo p̄nci
 paliter consistit merendi p̄ncipiū in quo et me
 ritum: sed gr̄a est p̄ncipiū merendi: et omne me
 ritum est in voluntate: aut p̄ncipali. igitur et c.
 Et si queratur. an eadem sit gratia in portione
 inferiori et superiori. Dicendum q̄ sic. q̄ eadem
 est et voluntas. ex p̄mo arti. ¶ Tertia p̄clō est
 de cālitate seu actiuitate ipsi⁹ gr̄e: et est hec. sic
 ad substratum meriti cālit̄ se habēt et gr̄a et vo
 luntas vt in formalis meriti amplius agat gr̄a.
 Dicit p̄ma pars q̄ substratū meriti. s. act⁹ vo
 lūtatis cātur ab ipsa volūtate et gr̄a simul. p̄ba
 tur. p̄mo de volūtate. ¶ His actio meritoria ē in
 ptate merētis: s̄ bone volūtōes mediāte gra
 tia elicitē sunt merito: igit̄ s̄t in ptate meren
 tis. et p̄ p̄is volūtās p̄currit actiue. q̄ vero gr̄a
 p̄currat actiue: p̄z. ex ea pte dandū ē auxilium
 ex qua maior est indigentia. sed plus idiget vo
 luntas auxilio inq̄tū actiua q̄ receptiua
 q̄ d̄ se ē disposita. igit̄. Et p̄firmat auctē p̄h̄. et
 p̄h̄ycozum. virtus inq̄t̄ est disp̄o p̄fecti ad opti
 mum. Et p̄mentator in. 3. de aia. habitus est q̄
 quis v̄t̄ cum voluerit. Ista oia vident̄ p̄ferre
 actiuitatem. vnde et Aug. sup̄ ps. 64. Caritas
 mō est ignis. in futuro erit caminus. vñ p̄pha.
 culus ignis est in sion et caminus in hierusalē.
 tā autē ignis q̄ caminus dicunt actiuitatem.
 ¶ Et si querat̄ de mō causandi in his duobus
 volūtate et gr̄a. ¶ R̄s̄d̄d̄m q̄ solet in causis
 triplex assignari causandi modus. p̄mus ē qñ
 cause ex equo cānt: sicuti trahētēs nauē. secun
 dus modus est qñ vñū causans causat per v̄tu
 tem alterius. sicut i. 2. p̄h̄ycoz dicit p̄h̄. q̄ sol
 et homo generant hōiem. tertius modus quā
 do vnum eoz est altero p̄ncipaliter: min⁹ tamē
 p̄ncipale nihil capit in causatione sua a p̄nci
 paliori: sicuti causant̄ intellectionē o^m et p̄o: p̄o
 est p̄ncipaliter agens: et o^m minus p̄ncipaliter: ni
 si deus moueret mentē: aut alia superior itelli
 gentia: tamē obri non causat i v̄tute po^o: nec
 ecōtra. sic. p̄posito quo ad substratū meriti vo

1° p̄clō p̄nci. 2° pars p̄clōis.

Cōfir^o

defect⁹ sci t̄p̄oc

Cōfir^o

Thōas

1° pars p̄clōis

Cōfir^o

3° p̄clō p̄nci.

Dubiū

R̄s̄o

lūtas est agēs pncipalūs. gfa minus pncipa-
le: nō tñ accipit gfa a voluntate cālitatē suam.
C Sed q̄ ad formale meriti. s. vt acceptet pnci-
palūs vt dicit sc̄da ps zelōnis cōcurrit gfa q̄
volūtas. r dat exēplū. Licet. n. pncipalē r cur-
rat in generatōe mas q̄ mulier: tamē fili⁹ plus
pōr diligi qz ē mulieris q̄ qz est viri. Rursus
h̄z dīso panis pncipalē sit a v̄tute motua ma-
nus q̄ a cultello scindētē tñ inq̄tū placet plus
est a cultello q̄ a manu: sic i. pposito. Act⁹ in-
quātū meritorū plus attribuit gfe q̄ volūtatē
h̄ absolute magis sit a volūtatē q̄ gfa. de hoc
satis hitū est i pmo di. 17. in silī de caritate.

Hec considerādū cum p̄di-
ctum sit 2c. Hic signat. 27. di. h̄
sc̄dī q̄ sic p̄tinuat ad p̄cedētes.
C Nā postq̄ in p̄cedētē dīf. egit
magis de ipsa gfa q̄ ad arbi⁹ ige-
nitum in q̄ ē subie: nūc i p̄nti di. agit de eadez
ad hitū gratuitū. s. v̄tutes. Et diuidit i tres par-
tes pnci. In p̄ma gfe opantē r coopantē notat
vnitas. In sc̄da gfe i via merentē apitur maiori-
tas. In tertia v̄tus decoratē perq̄rit actiuitas.
p̄ma i p̄n. nfi text⁹ vbi doc. deuo. h̄c icipit dīf.
sc̄da ibi. Si v̄o querit quō ip̄a gfa 2c. vbi sanc.
Tho. p̄ntē icipit di. tertia ibi. Hic vidētē dīf. q̄ d
sit v̄tus 2c. vbi cōis opio p̄ntē inchoat dīf. ita
q̄ ista. 27. di. tria h̄z initia h̄z diuersas opiones.
v̄t at v̄teroz situatio doc. deuo. quē ego h̄z sus se-
cutus. qz icipit h̄ agere de gfa inq̄tū p̄tinuat
ad v̄tutes de q̄b⁹ pncipalē ē tota dīf. C Ande
duab⁹ p̄tib⁹ p̄mis idiuīs manētibus. Rursus
tertia p̄ticula in q̄ v̄tus decoratē 2c. in tres p̄tes
diuidit. In p̄ma v̄tus ponit p̄tēs dīf. In 2^a
volūtatē tāgīf ex gfa grata cura. In tertia bre-
uis p̄cludit epilogatio. p̄ma i pnci. sc̄da ibi. Si
igī gfa q̄ 2c. tertia ibi. Ex p̄missis iam inotescē-
re 2c. C Rursus p̄ma p̄ticula idiuīsa. sc̄da ps
in q̄ volūtatē tāgīf ex gfa gratis cura: i tres p̄-
tes diuidit. In p̄ma eē sanitas ex gfa dicit p̄-
cipiū. In sc̄da oñdit q̄ meritis sc̄ditas ex fonte
hic h̄z initū. In tertia oñdit q̄ decor venustas
v̄tusq̄ h̄ caput fastigiū. p̄ma i p̄n. sc̄da ibi. Luz
ergo ex gfa dīr eē bona merita. tertia ibi. Ex
munerib⁹ itaqz v̄tutē 2c. C Et seq̄tur v̄ltima
particula. Ex p̄missis iam inotescere 2c. In q̄
breuis ponit epilogatio. Et h̄ i tres diuiditur.
In p̄ma denotat finis. puerbū. In sc̄da act⁹ ve-
nat v̄tutē atqz arbitriū. In tertia sermo segre-
gat assumpti dubij. p̄ma in pnc. sc̄da ibi. J̄ dem-
nēpe vsus bon⁹ 2c. tertia ibi. P̄missis alijsqz
rationibus 2c. C Hec est diuīso p̄sentis di-
stinctionis. C Circa quam 2c.

3° arti.
p^ooub.

Quantum ad 3as arti. sunt tres difficul-
tes. C P̄ma in q̄ spē q̄litas ē
gfa. dōm q̄ in p̄ma spē q̄litas q̄ dī hitus vel dī
sp̄o. est. n. hitus r virtus sicut patebit sequenti
dīf. C Sc̄da diffīc. q̄ est pncipalior potētia tā
portōis sup̄ioris q̄ inferioris. P̄ dōm q̄ volun-
tas q̄ dī aīe regina: r in hac est meritū pncipa-
liter r nobilior hitus: sicuti caritas: r nobilior
p̄miū. s. fruitio. sc̄do itell. tertio memoria: ita
q̄ ordo p̄fectōis ē econuerso ordini nāe. C 3^a
diffī. v̄tz formale meriti sit absolutū qd vel re-
spectiū. P̄ Rūddēdum q̄ est respectiū. v̄n ni
hil dicit nisi ordinabilitatē seu ordinationē ad
v̄tā eternam. Ex hoc pz ad qōnē. q. v3. gfa in
portōe sup̄iorē r inferiorē collocatur.

3^ooubi.
Rūo

Ad ar^a
Ad p^m

Tunc ad argumēta. C Ad p̄mū respō-
det doc. deuo. q̄ sicuti nequit
fieri deordina^o i aīa nisi p̄ potētias: sic nec reor-
dina^o: v̄n reordinatē potētis reordinat ipsa aīe
eētia: nec oz dare ḡam corādētē eētiae aīe:

Ad 2^m

q: nō v̄t p̄ op̄ sit in aīa nisi mediāte p̄o. C Ad
2^m respōdētū q̄ gfa pncipalē ē ad diligēdum
deū. sc̄do nos r. p̄ximū: r inq̄tūz diligit⁹ nos:
aut p̄ximū p̄ deū qdāmō eleuam⁹ portione i
feriorē ad sup̄iorē: aut nos sup̄ nos: sicuti por-
tio sup̄ior q̄n p̄sulit inferiorē qdāmō descendere
dīf. r ita pz argumētū. C Ad 3^m. maior ē falsa.
r dū pbat p̄ Aug. qz speculārī eīna ē op⁹ por-
tōis sup̄ioris: p̄cedit sed nō totū vt paruit i p̄-
mo arti. h̄z dirigere i op⁹ p̄ regulas eternas. Et
sic pz ad qōnē. C Ex p̄nti at di. 2c. C P̄ma
p̄clō. In opantē gfa sc̄ndit qz diuiditur r co-
opantē. Dicit p̄clō. q̄ gfa diuidit i ḡam opan-
tē r coopantē r pōit a p̄n^o dīf. vsqz ibi. Ip̄a ea
dē tñ q̄ lā. C Sc̄da p̄clō. diuīna gfa i nobis p̄-
cedit atqz succedit ad dona varia. dicit p̄clō. q̄
gfa multa dona p̄uenit i nobis: r multa sequi-
tur. r ponit ab illo. c. Ip̄a eadē tñ 2c. vsqz ibi.

Ad 3^m

p^op̄clō.

2^a p̄clō

3^a p̄clō

Ad 3^m p̄clō. Hō est tñ ignorādū. C Tertia p̄clō. sic v̄t vo-
lentis fides dicatur vt miserantis dei ponatur.
dicit p̄clō. q̄ sic est fides hoīs volentis vt inter
dona ḡe numeretur. r ponit ab illo loco. Hō
est tamē ignorādū. vsqz ad finem dīstōis.

Text.
diuisio
dīf. dīf.
alia dīf.
titulus
Ar.
Ar.

Utrum gfe v̄tus p̄mā possit mereri me-
renti gratiaz. Et af q̄ sic triplicet
medio. C P̄tio sic. Dē potēs i mai^o p̄t i mi-
nus. sed qz p̄t p̄ ḡam mereri gloriā sibi q̄ est
maior: p̄ma gfa. igī r poterit p̄mā mereri gra-
tiā. maior pz ex regula theo^a a maior ad mi-
nus. Si. n. p̄t rex ciuitatē expugnare. ergo r
castrū. Sed minor pz aucte apli. r. Thimo. 4.
In reliq̄ reposita est mihi corona iustitie quaz
reddet mihi dñs i illa die iust^o iudex: r ita ex
q̄ reddit mō iudicij v̄t mereri. C Sc̄do af sic.
Hō est minus efficax vsus rei sp̄ualis q̄ corpora-
lī. ergo r i sp̄ualib⁹. maior pz ex eo q̄ nobi-
liora sunt sp̄ualia corporalib⁹: r p̄ p̄ns eoz vsus

magis expedit. s. minor pbat exemplo. pot. n. miles mereri equum ia sibi a rege donatu seu aliud p seruitia exhibita seu exhibenda. T Tertio argf sic. plus e efficax meritū i ordie ad illū cuius est q ad aliu: s. qd pot mereri alteri pmam gnam: ergo s sibi. maior p. qz vñ idem sibi intū mtus. vñ z glo. sup illo vbo. Ath. 9. videns iesus fide illoz zc. dic. qtu valz vnicuiqz fides ppa si tātū valuit aliea. q. d. mltō magis. mior vero est Aug. i li. de predestiatōe sanctorum.

de vtute ifusa nō acq̄sta. Et debz capī sine nobis effectiue non subiectiue: qz sumus subiectū virtutum vt concludatur qz vtus est bona qua litas mentis qua recte viuunt qua nemo male vtit: quā opaf de i nobis sine nobis. T Scda 2º teriº declan dus est meritū

Art. 3.

in op

Dearti culat. pº arti. pº teriº e vtº: q accipit triplf

Diffº vtutis.

In oppositū est illud apfi ad roma. Si eni inquit ex opibº eēt gratia: id gfa nō eēt gfa: z ita si hmā gfas nobis mererim tā pº gfa gfa nō diceref. T In ista questione ad alias zc.

Quo ad pmo arti. termini sunt vtus: me ritū: z pma gratia. T Primus igit terminus est vtus. vñ vtus solet accipit triplf cōssime. cōiter z pprie. Cōssime pmo mō capiēdo vtutē se extēdit et ad nām vñ dicunt vir tutes nāles: sicut phº i li. de celo z mūdo diffi nit vtutē. vtus iquit est vltimū d pº z pletº: qz i ordie ad finē in. z. phºcor. vtus inq̄t est di spº pfecti ad optimū. secundo accipit cōiter: z sic ppletif vtutē moralē z politicā: z diffinit a phº i. z. et phºcor. vtus est hitus q habetē pfcit z eiº opus bonū reddit. Et cōpletº i eodē scādo: qz p respectum ad pñm dirigēs. vltra dī cta: vtus est hitus electū i mediate pñstēs re cta rōne determiniatas. put sapiēs determinabit. tertio accipit pprie: z sic sola virtus theoº vel theologicta associata dī vtus. Et sic capf i qō ne nostra quā diffinit Aug. i li. soliloqºz dic. virtº est rō recta ad summū finē pueniēs. vel ppletº diffinitur ab eodē Augu. z ponit i lfa. virtus e bona qlitas mens q recte viuif: q nul lus male vtit. quā deº opaf i nobis sine nobis. In qua diffōne tria tāgit. pmo genus vtus duz dicit q vtus est bona qlitas mens. Et n. vtus in pñdicamēto qlitaf z i pma spē quo ad eēnti as: z i mēte quo ad submī: z dz h mēs accipi nō pzo memoria vt dī a meminisse: sed p intellectū z volūtate vt dī ab emiere: q intellectº z volun tas sunt eminetiores aie potētie: z i hīs collo cantur oēs aie vtutes. vt patebit i tertio. scdo tangit effcū vtus dum dic q est q recte viuif. s. pmo i hīs q sunt ad finē recte referendo. scdo ipso fine recte enz diligēdo. virtus. n. qdam est rectitudo seu ordo. vnde Augu. in lib. de mori bus ecclesie diffinitis vtutem dic. vtus est ordo amoris: seu amor ordinatus. Additur. qua nemo male vtit. z dz intelligit de p se lz per occasio nem dicantur aliquotiens vtutes i fctate duz ex dei donis quis i superbiā erigit. tertio pncipa liter dī quā operatur i nobis deo sine nobis: z tangitur causā efficiens. z pz clare q loq̄tur

est illud apfi ad roma. Si eni inquit ex opibº eēt gratia: id gfa nō eēt gfa: z ita si hmā gfas nobis mererim tā pº gfa gfa nō diceref. T In ista questione ad alias zc. pmo arti. termini sunt vtus: me ritū: z pma gratia. T Primus igit terminus est vtus. vñ vtus solet accipit triplf cōssime. cōiter z pprie. Cōssime pmo mō capiēdo vtutē se extēdit et ad nām vñ dicunt vir tutes nāles: sicut phº i li. de celo z mūdo diffi nit vtutē. vtus iquit est vltimū d pº z pletº: qz i ordie ad finē in. z. phºcor. vtus inq̄t est di spº pfecti ad optimū. secundo accipit cōiter: z sic ppletif vtutē moralē z politicā: z diffinit a phº i. z. et phºcor. vtus est hitus q habetē pfcit z eiº opus bonū reddit. Et cōpletº i eodē scādo: qz p respectum ad pñm dirigēs. vltra dī cta: vtus est hitus electū i mediate pñstēs re cta rōne determiniatas. put sapiēs determinabit. tertio accipit pprie: z sic sola virtus theoº vel theologicta associata dī vtus. Et sic capf i qō ne nostra quā diffinit Aug. i li. soliloqºz dic. virtº est rō recta ad summū finē pueniēs. vel ppletº diffinitur ab eodē Augu. z ponit i lfa. virtus e bona qlitas mens q recte viuif: q nul lus male vtit. quā deº opaf i nobis sine nobis. In qua diffōne tria tāgit. pmo genus vtus duz dicit q vtus est bona qlitas mens. Et n. vtus in pñdicamēto qlitaf z i pma spē quo ad eēnti as: z i mēte quo ad submī: z dz h mēs accipi nō pzo memoria vt dī a meminisse: sed p intellectū z volūtate vt dī ab emiere: q intellectº z volun tas sunt eminetiores aie potētie: z i hīs collo cantur oēs aie vtutes. vt patebit i tertio. scdo tangit effcū vtus dum dic q est q recte viuif. s. pmo i hīs q sunt ad finē recte referendo. scdo ipso fine recte enz diligēdo. virtus. n. qdam est rectitudo seu ordo. vnde Augu. in lib. de mori bus ecclesie diffinitis vtutem dic. vtus est ordo amoris: seu amor ordinatus. Additur. qua nemo male vtit. z dz intelligit de p se lz per occasio nem dicantur aliquotiens vtutes i fctate duz ex dei donis quis i superbiā erigit. tertio pncipa liter dī quā operatur i nobis deo sine nobis: z tangitur causā efficiens. z pz clare q loq̄tur

Quantum ad 1º arti. sunt tres p̄lōes. pma est de idēitate vtutis z gfe. Scda de merito gfe respectū glorie q dz pma in pfectōe. Tertia de merito gfe respectu pº gfe. ppe sūpte. T Quia e h. In aia sic vnica gfa pñstet vt z ipa caritatis virtº noiet. T Dic pma ps p̄lōnis. q vnica gfa gratū faciēs e in aia. pbat. si. n. i nob ples ponerent gfe hoc eēt maxie: qz pma eēt remouēdo culpā. scda vñ il luminādo: sicut diuidē vt Aug. gfas in pueniētē z subseq̄ntē. Sed h e falsum. igit. pbat mior a fortiori. In corpibº. n. idem lumē fugat tene bras ab aere: z acē illumiat. g a fortiori i spūa libº eadē gza pctnī remouebit z aiam pfciet. Et q pz q oēs iste dīsiōes gfe i coopātē z ope rātē: pueniētē z subseq̄ntē debet intelligi q ad effectū z nō eēntiā gfe. Et qd dicit Apf. i. Lo rinth. 12. Dīsiōes gfas s. loq̄tur de gratiis gra tis datis solū: sicut pz p exēpla sua. non autē de gfa gratuz faciēte. Et q ponunt medici ex pe te corporis triplīcē medicinā: pseruatiuā: cura tiuā z restauratiuā non obuiat: qz q in corpo re plura faciunt vnica pfecta gratia in animo

2º teriº declan dus est meritū 1107A

3º teriº declan dus est gfa

2º arti. pº p̄lō pº pars

Libri secūdi

facti: nec obuiat q̄ culpe q̄b⁹ gfa opponit mul
te sunt: r vno multiplicato oppositor̄ reliquoz
dī multiplicari. hoc. n. intelligi hz dū vtrūq̄ o^m
pōnē dicit nō als. culpa at̄ formalr̄ noiat soluz
puationē. vñ q̄ bonū vno⁹ r ex itēgra ē causa.
malū at̄ omnifariā nībil. p̄hibet vni bono mul
ta opponi mala. r p3 i moralib⁹ vñ v̄tutes vt
puta fortitudinē dno h̄e opposita audaciaz r
timiditatē. vñ recte vt hz doc. deuo. q. 1. h⁹ dis.
cōgruit vnica eē in aīa gfa: m̄tū pmo qz a deo
catur q̄ vnica est: tū secūdo: qz hō vnica p eā
acceptat. tū tertio: qz ad vnica bonum. s. ad se
licitatē per eā ordinat. ¶ Scda ps dicit q̄ ista
gfa noiatur vta caritatē. p̄bas. in virtute arg⁹
doc. sub. in ista dīstōne. deus r nā nībil faciunt
frustra. ex de celo r mundo. Sed videt̄ super
fluitaz ponendo caritatem r ḡram distingui. ḡ
non distinguuntur. m̄oz declaraf. ¶ Es. n. effe
ctus gfe pueniētes caritati pueniūt. probatur.
Solēt. n. tres ternarij effectus attribui gratie
a theologis. ¶ Quoz p̄mus ternari⁹ ē recrea
re aīam iformare r viuificare. r p3 q̄ eque com
perit caritati. ¶ Scda ternari⁹ est illuminare
assilare r v̄nre. r p3 q̄ p̄petit caritatē. ¶ Ter
tius ternari⁹ est stabilire acceptabile deo red
dere. r affectū sursum eleuare. r p3 q̄ eque cō
petit caritati. Et breuiter neq̄ dari effect⁹ q̄n
sicut puenit gfe ita r pueniat caritati. Ex q̄ re
linq̄tur q̄ si distinguerent̄ gfa r caritas vna sup
flueret. Ex q̄ p3 pmo q̄ gfa est h̄icus r v̄tus r
p̄sistit in volūtate: sicuti caritas: qz eadē ē. p3 se
cūdo q̄ h̄ ponēdo p̄t facillē sustineri opinio ma
gisteri de q̄ dēn̄ ē. d. 17. p̄mi. ita vt dicat̄ q̄ itelli
git q̄ non p̄ aliū h̄itū a caritate mouet nos ad
meritorio opandū q̄ non ita dicere si poneret
ḡram distingui a caritate. Et tertio p3. q̄ sine cā
posuit san. Tho. i p̄cedētī di. q. 4. ḡram distin
git a v̄tute: r ita a caritate: qz inq̄t ab ipsa gra
tia fluūt v̄tutes q̄ differūt per eēntiā. hoc salua
sua reuerētia satis i suspicie dēn̄ ē. Si. n. vt in
quit ita p̄fluerēt v̄tutes ab ipsa gfa velut a ra
dice. ḡ sicuti dū arboris radix succidit̄ arbor d̄
ficat̄ r ea q̄ in ea sūt: ita si q̄s p̄deret ḡram p̄de
ret r fidē r sp̄ez: q̄ nullo mō v̄. n. n. tūc opoz
teret distinguere iter fidem iformē r formatam.

Arg^m. ¶ Et si obijciat̄: qz caritas v̄ p̄fectio simplf n̄
gfa: r ita nō sunt idē. p̄bas assumptū. qz bñ di
cimi⁹ q̄ de⁹ ē carus nobis nō at̄ gratus. sed bñ
dicim⁹ q̄ sum⁹ grati deo. ¶ R̄ndēdum q̄ ista
d̄ria solū venit ex cōi loquētū v̄tu: qz supiores
d̄nr cari iferiorib⁹: r inferiores grati supiorib⁹:
h̄z a pte rei idē sint r gfa r caritas. ¶ Scda cō
clusio ē de merito gfe resp̄cū glie q̄ dī p̄ gfa q̄
ad p̄fectionē: r ē hec. Licet gfa r gloria eiusdē
sint rōnis de p̄digno tñ p ḡram q̄s meretur r
gloriā. ¶ P̄ua ps dicit q̄ gfa vic r glia sunt

eiusdē rōnis. p̄bas. p̄fectū r ip̄fectū nisi aliū de
differat̄ eiusdē sūt rōnis. h̄z gfa r glia differūt:
sicuti p̄fectū r ip̄fectū: nec alia occurrit dī. ḡf.
¶ Et p̄firmat. qz. 1. Corin. 13. scribit̄ q̄ caritas
nūq̄ ex c̄idit̄: cū ḡ idē sit q̄ gfa ex p̄cedētī p̄lō
ne seq̄tur r c. cū sit vita aīe seq̄ret̄ q̄ i p̄fia aīa
h̄et̄ duplicē vitā v̄tra vitā nāe: qz certū ē q̄ in
glia extat vita. p̄ns tamē est saluz. Scda. n. s̄
la dī corpis imortalitas. nec obuiat q̄ o^m glie
f. fides stat cū gfa: qz h̄ solū ē rōne stat⁹: aut q̄
corruptibilis ē gfa r icōruptibilis glia: r talia
s̄m p̄sum d̄nr̄ plusq̄ ḡne. v̄ez ē hoc q̄n ex sua
nā hoc h̄it̄: q̄ nō ē in p̄posito: h̄z bono sp̄ciali
dei ē q̄ glia ē icorruptibilis. ¶ Et si dicat̄: qz
via differat̄ a termino: gfa ē via: gloria terminus.
igf. Iā d̄cū ē q̄ solus stat⁹ sufficit ad saluādū
taliam. Moto tñ h̄ic gloriā accipi p̄ habitu cari
tatis p̄sumato nō p̄ v̄sione aut fr̄uione dei.
Sic. n. in actib⁹ sc̄dis r nō p̄mis extat glia bea
tor̄. ¶ Sz dicebat̄ scda ps p̄clōnis q̄ de condi
gno q̄s p̄t mereri gloriā mediāte gfa. p̄bas.
¶ Qu v̄nicū dignus est ignomi⁹: ergo q̄ vincit
gloria. Et p3: qz si malus male opando meref
penā: ergo r bonus bñ opando meref gloriāz.
¶ Et si obijciat̄ p̄ illud ad roma. 8. Mō s̄ p̄ dī
ḡne passiones huius t̄pis ad futurā gloriā que
reuelabitur in nobis. Et. 6. eiusdem. Stipen
dia peccati moro: gratia autēz dei vita eterna.
vbi glo. maluit dicere: gratia dei vita eterna vt
intelligeremus deum ad vitam eternā p̄o s̄na
miseratione nos p̄duceret: r ita non meretur
ex condigno. ¶ Egredie doc. deuo. arti. 2. q. 3. re
spondet q̄ potest fieri comparatio in ope me
ritorio ad tria. p̄mo ad voluntatem merentē.
secundo ad deum acceptantes. r tertio ad ope
ris statum. Si p̄mo fiat comparatio ad volū
tatem merentem: aut ratione volūtatis libere:
r sic solum est meritum de congruo: aut ratiōe
gratiē: r sic de condigno. qz ad hoc est ordina
ta caritas. Si sc̄do sit cōparatio ad deum ac ce
ptantes: aut rōne liberalitatis maxime in eo r
sic est meritū congruū: aut rōne p̄missiōis: r sic
est condignū: qz p̄missum dei ex pte sui infalli
bile est. Si tertio fiat aspectus ad statū in quo
sit opus: vel rōne tēporis: r sic est cōgruitas: qz
tunc t̄ps extat feminandū vt postmodum collo
gamus: aut rōne arduitatis opis in quo p̄po
numus bonum eternum nobis: r sic est condi
gnitas. Et p̄ h̄ac dīstōnem p3 solutio ad aucto
ritates dicentes q̄ non possumus mereri de cō
digno vitā beatā r q̄l̄t meremur. vñ iter opus
meritorū r vitā efnā nō ē p̄po⁹ arif⁹. seu eius
dē q̄ritatis: sicuti est iniusticia cōmūratina cū
longe sit p̄fectio: glia q̄ meritū. h̄z p̄portio geo
metrica q̄ solā req̄rit p̄portionez vt in iustitia
distributiva ex. 5. ethi. Quia tūc iudex equi

2° ps 2°
clōnis.

ad effe
ct⁹ gfe.

2° terna
rius.
3° terna
rius.

Thōas

Arg^m.

R̄ndē

2° p̄cto

2° para

2° s̄fir⁹

Qua

2° para
p̄clōnis.

doctor
deuot⁹
In ope
merito
rio p̄t
fieri cō
paratio
ad ma

mus vnicusq; dabit fm opa sua. Tertia co-
 clusio est de merito respectu gfe pme proprie
 sumpte z est hec. Sic q; alij pmoz pot mereri
 de congruo gfam vt sibi ea merari non possit.
 Dicit pma ps psonis q vn pot alteri me-
 reri de pgruo pma gram. pbat auctate xpssa
 Aug. in lib. de pdestinatoe scdz. vii z Jaco. vlt.
 scribit. Qzate. p iuce vt saluamini. vii noto q
 qs no possit p alio mereri de pgruo pma gra-
 tia: ex vno triu est: vel q; ex caritate: z op ta-
 le dz fieri in merito. vel scdo: q; debat caritate
 in modica hz z sola in ipso sufficit. sicut est in
 paruo igne sola coburente q; ppe sunt: vel ter-
 tio: q; is p quo meret est aggrauatus pctis. si
 cur licet applicet ignis lignis valde humidis
 no pburat. Sed dicit secuda ps psonis q
 nullus pot sibi mereri pnam gfam. pbat. gra-
 titutu z debitum opponunt. q; qn aliqd est ma-
 gis gratutu tato ab eo magis debitu elonga-
 tur. Sed meritū id qd meret quodamō efficit
 debitū admū. ex dina pmissione q bene labo-
 rati pmiū repromisit. i gr zc. Confirmat. q; p
 cipiu merēdi z merituz relatiue opponunt. si
 cut pf z filz. ergo sicut neqt pf filij esse.
 sic nec pnt merendi mereri a merito.

Quantum ad 3^m articu. sunt tres diffi-
 cultates. P¹ima est qli-
 ter gra dicat mif vtutu. P²da q; dī finis vtu-
 tum. Dī scdo forma. Dī 3° mif. dī finis: qz oēs
 vtutes dēdūt vt sūm? dīpositi ad hūdz carita-
 tē q; diligam? deuz. finis inqt Paulus pcepti
 caritas. Dī scdo forma: qz virtutes in debitos
 dirigit act? Dī 3° mair: q; sicut mif nutrit par-
 ulū sic ipsa vtutes. Et iō est q; p dita caritate
 mens in diuersa ruit vitia. C¹ Seda difficul. q;
 sunt stole q; dicunt esse in glia z nō sunt in gfa
 pnti. P²da q; pma stola aie est securitas. i. de
 sua btitudine. scda cōpis. i. immortalitas. 3ª poni
 pot totius pūcti. C² Tertia difficultas an ali-
 qs exns in gfa possit mereri p suas oiones vt
 si cadat in pctn mortale q; postmodum resur-
 gat. Dicit Tho. q. 4. h² dīf. q; nō: qz opa sua p
 pctn sē mōtificata. C³ Ex q; pz ad. q. v3. q; gfe
 vt neqt merēti pma gfam mereri: s; bñ alijs.

Tunc ad argumēta. C¹ Ad p¹m arg^mne
 gāda est maior: z dū pbat: qz
 est regula tho^o, dico q; illud intelligit qn illud
 ordinat ordinatōe pnti ad magis z minus. vt
 pz in exēplo. Nō sic ē in pposito: qz merēs seu-
 ts q; meret ordinat ad gloriā sic ad pmiū. S; z
 ad pma gfam sicut ad merēdi fundamētum.
 C² Ad 2^m dico in sūma arg^m q; efficacia nihil
 facit in pposito s; rō gratuiti. equ^o. n. vel aliū
 corpale de rōne sua nō hūt rōnem gratuiti. iō
 pot mereri: gfa aut p hz maxie rōne gratuiti.
 C³ Ad 3^m negat maior: q; ad me-

ritū pme gfer: rō est: qz dū aliqs meret alteri
 pma gfam nō pdit gfa in alio rōnez gratuiti.
 si aut sibi mereret videret amittere: tū qz mere-
 ri alteri pma gfam pcedit ex gfa: qd nō est si-
 qs. p se ipam pma mereret gfam. Et qd obij-
 cit de illa glo. q; plus pñit fides ppa q; alie-
 na nō hz itelligi quo ad h: sed quo ad alia pro-
 pter cās pñictas. Et sic ps ad qōnē. C¹ Ex pre-
 senti aut dist. zc. C² P¹ima p¹elo. Eadē censet
 gfa opans atq; coopans z magna docet. Dīc
 p²elo q; eadē est in cēntia gfa opās z coopans
 z numerat iter magna bona. Et incipit in pnci-
 pio dist. vsq; ibi. Hic vidēdū est qd sit v¹ zc.
 C² Seda p²elo. Menti ifundunt bona gratui-
 ta: z hinc pducent diuersa merita. Dicit p²elo
 q; bona gfar sunt nobis collata a deo z ipsis
 meditatōib? opamur meritorie. Et incipit in il-
 lo. c. Vidēdū est qd sit vtus zc. vsq; ibi. q; aut
 vtutes sint mot? C³ Tertia p²elo an opatio sit
 vtus ppuē vel sola motio relinq; dubie. Dicit
 p²elo seu mag¹ in hac pclōne q; relinq; pro du-
 bio vtrū operatiōes vtutuz sint vtutes vel nō.
 Et incipit in illo cap. Qd aut zc. vsq; ad fines
 distinctōis. C⁴ Sequit in textu.

Vero icōcūse z icūctā
 ter teneam? zc.
 Hic signat 28° dist. h² sedi que
 sic p̄tinuat ad pcedētes. C¹ Nā
 postq; in 26° dist. actū ē de gfa
 quo ad arbitriū igenituz. Et in
 27. respectiue ad habitū gratuitū: nunc agere
 de ea incipit ostēdēdo qd possumus dū dōm hoc
 extat pditum. Et didit in tres ptes pncipales.
 In pma libez dicit arbitriū non mereri absq;
 gfa. In scda p subtile igenituz vis rumpit pela-
 gta. In 3^a qrit an gfa basis humiliū indiguit
 ne inōcētia. pma in pncipio. 2^a ibi. Nam vt ait
 Aug. in li. retract. zc. 3° dist. 29. ibi. Post hoc
 p̄siderandū est vtrū hō zc. C² P¹ima parte idī
 uisa manēte. P̄rursus scda particula in qua p
 subtile ingenū zc. In tres ptes didit. In pma
 erroris tāgit pelagij improbatio. In secunda
 argutis addit ei? solutio. In 3^a scq; fidei pla-
 na assertio. pma in pncipio. scda ibi. Qd vō di-
 cunt sine gfa zc. 3° ibi. Id vō de gfa z libero
 arbitrio zc. C³ Et p̄b? ceteris idiuuis manē
 tib? media ps in qua argutis addit pelagij so-
 lutio: in tres ptes didit fm q; trib? pelagij rī-
 det rōtib?. pma i p̄n?. scda ibi. Alibi ē Aug.
 dicit zc. In expōne q; q; q; dā. p̄pōnū zc. Ex-
 p̄mif aut z rōnes pelagij in q̄stione z solones
 magri ad eas. C⁴ Et hec est diuisio zc.

Utrum nunc nfm libez arbi^o gfa desti-
 tutū sup dia^o obtinere possit vi-
 ctoziā. Et arg^o q; sic triplici medio heretici pe-
 lagij. C¹ Arguebat pmo sic in virtute. nullus

p¹ p²elo
 p² p²elo
 3° p²elo
 Text^o
 diuisio
 sb diuisio
 alia sb diuisio
 Titul^o
 Arg^o.

3° arti.
 p¹ p²elo
 p² p²elo
 1° du.
 p¹ p²elo
 p² p²elo
 Ad 2^m
 Ad 3^m

Secundi libri

obligat ad spole. q̄ vel possumus hēre per nos
gras: vel nō obligamur ad hūidū grām. Et tñ
si saluemur o3 vincere inimicū. igr̄ p̄ nfm libe
rū arbitriū possumus 7 saluari 7 vincere inimi
cū. maior p3 aucte 7 ero. dicētis. anathema sit
q̄ dixerit deū p̄cepisse aliqd̄ impole. p̄bat aut̄
p̄na p̄ma. qz grā ē donū dei qd̄ si ex nobis p̄se
quit nō possem⁹ eēt nobis impole. secūdo p3 z
assumptū aucte apl̄. Non inq̄ coronabim nisi
q̄ legitime certauerit. C̄ Secūdo arguit sic in
snia: nihil ē tā in prāte volūtatis q̄ volitio: s3
p̄ bonū velle possumus vincere dyaboluz. igr̄.
maiozem sumpsit ex b̄to Augus. dicente p̄mo
retracta. c. 22. Nihil est tā in prāte volūtatis q̄
ipsa volūtatis. i. volitio. Sed minor p3. qz p̄nci
pale meriti 7 victorie est electio bona seu act⁹
voluntatis: 7 ita si aliq̄ possum⁹ inimicū vince
re: 7 isto maxie. C̄ Tertio af. ex eo sic. ois po
tēs ex se credere pōt 7 demonē supare: sed pos
sum⁹ ex nob̄ credere. igr̄. maior p3. qz fides est
fundamētum edificij spūaliū. vt h3 apl̄s Heb.
xj. Et Abacuch. 2. scriptū est. 7 iust⁹ ex fide sua
viuit. 7 p̄ ois fides sufficit hōi ne interficiat in
bello demonis. Sed minorē assumēbat ex di
cto Aug. sup̄ eplam ad Roma. vbi ait q̄ cre
dimus nfm est: 7 rursum nfm ē credere.

Ar. 2.

Ar. 3.

In op^m

De arti
clar. q.
p^o arti.
p^o teri^o
ē grā

In oppositum ^{do} 7 p̄ parte negati
ua arḡ aucte apo
stoli. i. Corinth. 15. Deo aut̄ gr̄as q̄ dedit no
bis victoriā p̄ iesum xpm̄ dnm̄ nostruz. Et ad
Roma. 7. N̄ isclix hō q̄ me liberabit d̄ corpo
re mortis hui⁹. Et r̄ndet grā dei p̄ iesum xps.
Et ita sine grā vincere non possumus.
C̄ In ista. q. ad alias pariformiter sunt 7c.
Quo ad ^{p^m arti.} imini sunt grā libez ar
bitriū 7 victoria. C̄ ^{p^m arti.} p̄m^o igr̄
termin⁹ est grā. vñ vltra notata de grā. dis. 26.
N̄c nōndū q̄ p̄m q̄ ad tria cōparat̄ solet grā
triplic̄ diuidi. Cōparat̄ p̄mo ad suū p̄ncipiuz.
Secdo ad suū subm. Et 3° ad suū o^m. Cōpa
ratione ad suū p̄m^o didit grā in grām p̄destia
tionis. vocatōis. institutōis 7 magnificatōis.
p̄mo. n. de 7 nobis grām preparat. post offert.
post p̄fert. vltimo cōplet. Et sumit ex apl̄o ad
Roma. 8. Comparatiōe aut̄ ad subm̄ diuidit
grā in triplicē grām. s. cogitatiōis. volitionis.
7 p̄fectōis: 7 accipit s3 triplicē hōis potētā. s.
intellectuā in qua cogitatio: voluntarē in q̄ vo
litio. motiua in q̄ p̄fectio. Et hanc dat Bern.
in lib. de libero arbitrio. p̄maz inq̄t opaf̄ deus
in nobis. secūda nobiscū. tertiā p̄ nos. Cōpa
ratione 3° ad suū oppo^m: 7 sic diuidit grā in
grām p̄ccatiōis. liberatiōis. exēctionis 7 salua
tiōis: 7 h3 sumi respectu multiplicis mali a q̄
dina grā p̄seruamur. p̄tegemur. n. a malo pu
gnc seu dyabolice tētatiōis. Liberamur a ma

lo pene seu miserie. extrahimur a malo culpe
7 saluamur a sequela eius. Et sumit h̄ diuisio
grē ex illo vbo Psa. 31. p̄tegit dñs deus exerci
tuum Iudā 7 Hierusalē. p̄tege3 7 liberana 7
trāsies 7 saluās. Et notandū q̄ he tres diuisio
nes grē competūt tā grē gratis date solum q̄
grē gratū faciētī. C̄ Secdo terminus est libez
arbitriū. vñ vltra deā de libero arbi. in. 25. dis.
Notādū q̄ libez arbitriū de fe tria notat que
tāgit docē. deuo. dist. 25. huius scdi. pte. 2. q. 1. s.
libertate a coactiōe: qz sibi repugnat quecūqz
coactio. Secdo dicit dignitatē. vñ ē nobilissi
mū dei donū nāle in nobis plātātū. Tertio di
cit facultatē. se h3. n. actiue in suis actibus: 7 z
passiue in recipiēdo. vñ Bern. didit in lib. de
libero arbi. libez in hec tria. libez arbitriū. li
bez p̄siliū 7 libez placitū. Et nominat libez arbi
triū qñ eligit simpliciter qd̄ vult libere. sic arbi
ter dans in iudicio p̄ quo vult sniam. Libezuz
p̄siliū quādo eligit meli⁹: qz p̄siliū est de melio
ri. vñ inq̄t apl̄s. oia mihi licet: sed nō oia ex
pediūt. Libez placitū quādo eligit qd̄ sibi pla
cet. vñ in eodē lib. diffiniēs libez arbitrium di
cit. Libez arbitriuz est p̄sensuz ob voluntatis
inamissibile libertatē 7 rōnis indeclinabile iu
diciū. vbi ponit tria. p̄mo vocat libez arbitriū
consensum inuēs q̄ diffinit illud in ordinē ad
actū. secūdo dicit ob volūtatis inamissibile li
bertatez: 7 in hoc inuit vnde dicat libez: qz ab
ipsa volūtate que est libera per cētātia 7 a qua
cedere potētē libere vult p̄ participationē. 3°
dicit z rōnis indeclinabile iudiciū: 7 inuit in
hoc vñ dicat arbitriuz: qz a rōne in q̄ sedet co
gnitio arbitraria sicut z p̄siliū. 7 d̄i indeclinabi
le iudiciū dispōne ad gloriā in qua non erit in
aliquo malo declatiō: ita q̄ d̄i libez rōne vo
luntatis: sed arbitriū ex intellectu seu rōne vt
p̄cludat q̄ libez arbitriū est p̄sensuz ob volun
tatis inamissibilez libertatē 7 rōnis indeclina
bile iudiciū. C̄ Tertius terminus est victoria.
N̄ notādū q̄ ista tria differūt in bello seu spi
rituali seu corporali resistētia: trophe⁹: 7 triū
phus seu victoria. Resistētia. n. est quādo q̄s
nō vincit ab inimico: 7 tamē non vincat. sicut
qñ sunt duo eq̄les pugnātes. Trophe⁹ aut̄ d̄i
quādo ps aduersa sana fugit 7 nō lesta pte alta
nō p̄sequēte. Triūph⁹ aut̄ seu victoria est qñ ps
inimica: aut. p̄re aut fundit⁹ destruit: aut mo
dico: aut nullo in pte alia hito detrimēto.

Quantum ad 2^m arti. sunt tres p̄clōes. 2° arti.
p̄na est de grā solū gratis
data resp̄cū resistētie in tentatōe demonis. 2°
de bono ope libez arbitriū nō habita grā gratū
faciētē in ordie ad victoriā tētatiōis. 3° ē de
grā gratū faciētē in ordie ad victoriā tētatiōis
C̄ p̄na est h̄. 73 ad deū oī seq̄strata grā puer.
p^o p̄clō
p̄nci.

2° teri^o
ē libez
arbitriū
um.

3° teri^o
ē victo
ria.

p^o p̄clō
p̄nci.

et libere arbi. nequeat. alicui tamen potest resistere
 tentationi. **C** Dicit prima pars quod libere arbi. nequeat
 pueri ad deum semota omni gratia gratis data ab eo.
 probat aucte Bern. in lib. de libero arbi. Cona-
 tus liberi arbi. ad bonum casti si si a gratia non adiu-
 uantur: et nulli si non excusant. Et post dicit. gratia ex-
 citat libere arbi. dum seminata cogitatur. unde val-
 de extat pugnare ut uersione p gratiam gratuitam
 dispositio procedat aliquot passibus: quod de gratia gratis da-
 ta: nec illud obuiat quod scribit zach. i. Conuertimini
 ad me et ego conuertar ad uos. ipsa. n. voca-
 tio quod vocat ut conuertamur. gratia dei est gratis da-
 ta. unde lz fm Boe. veri boni sit inata cupiditas.
 non tamen hoc sufficit ut in deum conuertamur
 nisi sit cognitio quod est gratia dei. Ad quod inquit ap-
 pletur sufficienter aliquid cogitare ex nobis tamquam
 nobis. **Lz. n.** sic homo esset denudatus ab omni gratia gra-
 tis data: quod tamen non fit. propter benignitatem dei.
 quod etiam inimicis bona tribuit: lz tunc faceret quod
 in se esset puatius: non tamen positum sufficeret
 ut ad deum conuertere. **C** Et si dicatur quod potest dete-
 stari peccatum. et hoc videtur quod dicitur ad deum. **D**dm quod
 potest homo sic positum peccatum detestari in quantum est noc-
 uum nature sue. et hoc non sufficit ad uersionem.
 non autem in quantum est offensiuum dei: quod tamen exigit
 ref. **C** Ex quo patet defectus sci Thome. h. dicitur. q. 4. dicitur
 quod potest quis conuertari ad deum dispositio ex ipso
 libero arbitrio. ita quod finis suus sit ordo iste.
 primo disponit se libere arbi. ad gratiam gratis da-
 ta. 2. uult gratiam gratis data quod ad deum conuertamur.
 3. ipsa gratia gratuita facies. patet op. ex p. clon. vii
 primo dispositiuum venire videtur ex parte gratie gratis
 date non liberi arbi. ita quod illud sit primum quod po-
 nitur: nec ualet quod obijcit: quod tunc est. processus
 in infinitum quod deo de dispositione dispositis etc. **N**ihil
 est: quod excitatio seu vocatio iterior est primum dis-
 ponens ad uersionem. et ista dicitur gratia gratis data.
 Et patet quod maiorem honorem fecit doc. duo. gr. ar.
 2. q. 1. h. dicitur. tenedo p. clonem predictam quod fecerit
 Thome. ponendo quod pnciptum uersionis a nobis ueni-
 ar. Et loquitur recessit a pelagio doc. duo. quod thome.
 lz neuter fuerit pelagianus. **C** Sed pars clonem
 dicit quod libere arbi. per possibile vel impossibile se
 gregat ab omni gratia potest alicui resistere demonis
 tentationi: lz non vincere. probat fm glo. sup. 7. ad
 Roma. Est triplex posse nature. 2. potest vitium. posse
 gratie addit supra posse nature: et potest vitium dimi-
 nit. quod posse nature est supra posse vitium. et ita ali-
 cui poterit resistere tentationi solo libero arbitrio:
 sed non vincet. **C** Et affirmatur quod virtutes sit de-
 nudatum libere arbi. a gratia quocumque adhuc extat li-
 bere: et ita nequeat cogi a demone. **C** Et si queratur
 utrum possit se solo cuius resistere tentationi. **D**i-
 citur doc. deuo. q. 2. arti. 2. quod non. Et datur exemplum
 de pugili qui se potest cooperire ex parte una sed aduer-
 sarius: et tamen dum se cooperit aduersari causam a parte

alia cum deijcit. **D**at et ex. de exite in nauis pfo-
 rata multis foraminibus quod dum obstruit unum fora-
 men aqua intrat per aliud. sic in proposito lz tale libe-
 rum arbi. unum posset resistere tentationi nequeat omnibus:
 nisi adiutorio gratie dei. Et inde est quod peccatum ne-
 iducamur in tentatione: quod de cetero libere arbi. non
 informatum gratia motus carnis psequitur: et quod sumus
 ex nobis claudimus adiutorium dei requirunt ut rectis
 gressibus ambulemus. **C** Et si obijciatur: quod tunc ut
 ait doc. subti. in presenti diff. sequitur quod quis posset
 obligari ad impossibile cum teneat vitare peccatum. et
 tamen non posset in casu posito. **R**espondeo quod in hoc
 non dicitur doc. deuo. et doc. subti. tamen patet quod doc.
 sub. inuehitur quod dicitur ad dicendum quod non poteram
 peccatum mortale vitare: quod si actu peccarem mor-
 taliter: nisi gratia dei gratum faciente. **D**oc. ad deuo. lo-
 quitur generaliter de peccato: sufficit quod deum suum habeat ve-
 ritatem in uenialitate: sed deo. quod doc. subti. segregat
 solam a libero arbitrio gratiam gratum faciente. **D**oc.
 deuo. oem gratiam. tum 3. quod non cadit sub pece-
 cato peccatum uentale: ad quod se extendit doc. deuo.
 intentio. sicut peccatum mortale de quo doc. subti.
 inquit. **C** Sed pars clonem de ore liberi arbitrii
 in bono non hita gratia: et est hoc. Sic liberi arbitrii
 sequestrata gratia agit bonum ex genere ut mandata
 dei in compledo peccare non censent. **D**ixit
 pars prima clonem quod libere arbitrii potest facere bonum
 non op. ex genere sequestrata gratia. probat. nullum vi-
 tium fortificat naturam: sed videmus quod auarum potest effi-
 ci. prodigum: et ita omnia bona sua donare: et cum hoc sit for-
 titudine dare potest dicitur et dare potest quod est bonum in ge-
 nere: quod liberalitas. bonum. n. ex genere dicitur actus su-
 per debitam cadens in manum. **C** Confirmatur: quod deo so-
 lum facit facilius: et ita est virtus potest libere arbi-
 trium: lz cum difficultate bonum agere ex genere. **C** Et
 affirmatur: quod videmus vanum gloriosum predicare eum
 gelum dei: quod est bonum ex genere: et ita ut patet et solum li-
 bere arbitrii posset bonum ex genere. **N**on dicitur
 tamen est quod extat quod ad presens triplex bonum in gene-
 re. primum quod est dignum vita eterna: et istud fit semper
 in statu gratie gratum facientis. 2. est bonum in gene-
 re quod disponit de pugnando ad beatitudinem: lz fit fa-
 ctum est caritatem: tamen recta intentio. 3. istud requirit
 gratiam gratis datam: de his duobus bonis mul-
 te loquuntur auctores. sicut illa. 2. Corinth. 3. **N**o
 quod simus sufficientes aliquid cogitare ex nobis. si-
 cut ex nobis. **E**t Joh. 14. Sine me nihil pote-
 stis facere. **E**t Bernar. c. 8. lib. de libero arbi-
 trio velle siquidem in nobis est ex libero arbitrio.
No autem posse quod volumus: non dico velle bonum
 aut nolle malum: sed velle tamen: et presumiles. 3. bo-
 num ex genere est quod solum est ordinabile: lz actu
 ab operante non ordinatur: et istud potest fieri a
 do arbitrio semota quocumque gratia: lz cum difficulta-
 te. **C** Sed non quod potest libere arbi. se solo in op.
 exte morale. **D**icendum quod non: quod non refert

Excp^m
 Arg^m
 R^o
 2° p^o clonem.
 C^ofir^o
 alia c^o firma.
 Dubit^o
 R^o

p^o p^o

bocti^o

defect^o
si th^o

2° p^o clonem.

C^ofir^o

doct^o
duot^o

Libri secundi

Cor^m. in fine: que tñ est circumstātia pncipalior operū
 mōiū. **C** Ex q̄ sequitur q̄ nullū bonū est mora-
 le nisi oēs habeat circumstātias: carētia q̄ppe so-
 lius circumstātie actū moralē ificit. h̄z enī bñ ta-
 le bonū ex libero arbitrio catū circa qd̄ opef:
 q̄ mām vt pascere h̄z pauperē q̄ est mā debita
 h̄ act^o: q̄ tamē caret circumstātia finis nō cēset
 moralis. **C** Sed dicit sc̄da ps̄ p̄clōnis q̄ libez
 arbitriū nō peccat iplēdo mādāta sine gfa. p̄z
 q̄ tunc Adā si nō fuisset in statu inocētie p̄dit^o
 in gfa peccasset iplēdo mādāta dei: q̄ nullus
 diceret. imo addo q̄ etiā hō implendo in pctō
 mortali mādāta dei nō peccat. p̄bat me^o doc.
 sub. in p̄sentī dīf. q̄ tūc inq̄t. esset iductio oīuz
 existētū in pctō mōtali ad p̄uersitatē ne bonū
 faceret: aut mādāta dei custo dīrent: q̄ illud fa-
 ciendo peccaret mortalē: q̄ valde est h̄ bonos
 mores. vnde pctōnes magis s̄ iducendi ad bo-
 nū op^o ex genere vt p̄ talia assuecāt bene opa-
 ri. **C** Sed pōt ne hō pctōz iplere mādāta dei
 oīa sine pctō. **P** Rūdet idēs doc. q̄ iplere sine
 pctō pōt itelligi: vel. p̄ ipō actu: sic pōt iplere
 cūcta mādāta dei: vel. p̄ macula p̄nre actū eli-
 citū q̄ dī reatus q̄ remanet q̄sq̄ pctū sit dele-
 tā p̄ p̄niam. **T** sic nō pōt sine pctō iplere māda-
 tā dei: q̄ non est in p̄ntī via stat^o medi^o q̄n hō
 sit vel in statu gratie vel culpe. **C** Et h̄ errant
 ipi^o pelagi^o q̄ posuit q̄ hō p̄ se pōt mereri sine
 gfa dei. vñ h̄e tres secte valde fuerūt pestifere:
 manichei: iouiniani: z pelagi^o. **M**aniche^o po-
 suit q̄ hō nō pōt nō peccare mortalē: q̄ h̄z in-
 q̄t duas aīas: vnā bonā. aliā malā. bonā p̄ quā
 facit bonū. malā p̄ quā facit malū. **I**ouiniani^o
 eī dicit q̄ homo post baptismū neq̄t peccare.
 in medio duoz hereticoz pessim^o ambulauit
 pelagi^o deo igrat^o z gfe dine ipugnator. vt in
 eo ipleret: q̄ mediū est q̄d nām sapit extremo
 rū. **H**ic puenit cū mācheo: q̄ posuit q̄ possu-
 mus peccare: et in hoc vep dicit: z cū iouinia-
 no: q̄ dicit q̄ ex nobis vitā possumus mercari
 cūnā. **L**ōtra quē p̄ns a magfo polita ē distīn^o.
 cui^o p̄clōnes fuerūt iste tres. **C** **P**ria q̄ hō p̄t
 p̄fecte legē dei adiplē sine gfa. Et eī istā p̄clu-
 sionē sc̄us Tho. q. 3. Et docet. deuo. eadē. q. di-
 cunt q̄ h̄z possum^o sine gfa adimplere mādātū
 dei q̄ntū ad gen^o opīs: nō tñ q̄ntū ad intentionēz
 mādātis. s. dei: q̄ vult q̄ ipsa p̄cepta ex caritate
 ipleam^o si velimus q̄ p̄sent nobis ad gloriā: z
 ita nō p̄fecte ex nobis iplem^o: q̄ sine caritate.
Ex ista p̄ mala v^o pessimū iferebat correlatū
 .s. q̄ nō oīz orare neq̄ p̄ ifidelib^o: neq̄ p̄ fideli-
 bus: q̄ ex seip̄is p̄nt bñ opari. **C** **S**c̄da p̄clu-
 sio sua fuit. hō ex p̄p̄is actib^o gfam dei merēf
 z gloriā. **C** 3^a ē q̄ hō nascit sine originali pctō.
C Et si q̄rat an sit dabil^o rerti^o stat^o. s. q̄ nec sit
 cū culpa nec cū gfa. **P** **D**dm q̄ actu nō daf tñ

non repugnat. Sicuti si adā fuisset in statu in-
 nocētie sine gfa gratū faciēte p̄dit^o. **C** 3^a p̄clō
 est de gfa gratū faciēte in ordine ad victoriāz
 tētatiōis: z ē hec. **N**ec libez arbitriuz sine gfa
 gratū faciēte p̄t a pctō resurgere. nec tētatiōis vi-
 ctoriā obtinere. **C** **P**rima ps̄ dicit q̄ libez ar-
 bitriū nō p̄t resurgere a pctō sine gfa dei gra-
 tū faciēte: z itelligit de lege posita. s. po^o ordi-
 tā dei. p̄bat ad **R**oma. 3. **I**ustificati gratis p̄
 gfam ipsi^o. **E**t ad titū sc̄do. **N**on ex opibus iu-
 stitē fecimus nos: sed fin suā mīam sal. nos
 fecit. **E**t rō est: q̄ q̄ntus est ille in quem peccat
 ponderat pctū. peccamus aut in deū duz faci-
 mus pctū mortale: z ita oīz q̄ sua gfa accēda-
 mur si pctū dimittat. **C** **E**x quo p̄z defectus
 phoz ponentiū q̄ ex puris nālīb^o cū exercitio
 possum^o acq̄rere nām p̄fectiorē. vñ z phus di-
 cit in p̄ntis: q̄ p̄uus ad meliores exercitatioēs
 deductus: aut multū p̄ficiet: aut p̄fect^o in h̄iū
 habitum restituet. p̄z op^o ex dict^o. **C** **E**t si obij-
 ctas: q̄ sanitas nāc corpozee pōt acq̄ri ex nālī
 bus. **R** z sanitas mētis. **P** **D**z q̄ nō est sumile
 q̄ nā ē ordinata ad aliq̄d iferi^o q̄d pōt h̄eri ex
 semēs at ad sup̄mū. s. ad dei amorē z visionē.
 ideo req̄rit adiutoriūz sup̄nāle. **C** **S**ecūda ps̄
 p̄clōnis dicit: q̄ nec est pōt vincere tentatio-
 nē sine gfa gratū faciēte. p̄bat. oī vincētī debe-
 tur corona. **A**pocal. z. r. 3. **S**i igr libez arbi-
 triū sine gfa ifusa vinceret tentationē mereret
 sine gfa q̄d est iconueniēs. vñ h̄z possit resistere
 tētatiōni mediantib^o gratiūz aut gratis datis:
 aut acq̄sitis: si tñ debeat dici gfa acquisita gra-
 tia: nō tñ vincere: q̄ vt dem^o est in p̄mo art. opz
 q̄ victoriosi^o consequat o^o illius q̄d itendit vi-
 ctus. demon at intēdit in tētatiōe demergere
 in pctū z in ifernū p̄ p̄ns: z ita oīz q̄ victor exe-
 quat meritū ad coronā glie q̄d nō fit sine gfa.

Quantum ad 3^m articu. sunt tres diffi-
 cultates. **C** **P**ria est q̄nto
 est ordo in p̄uersiōe liberi arbitriū nisi ad deū.
P **R**ūdet Augu. in lib. de ecclesiast. dogmat
 bus: q̄ p̄mo puenit ispiratio deli^o dī excitatio
 seu vocatio q̄ dī de^o stare ad ostiū z pulsare: z
 est gfa gratis data. **S**c̄do est acq̄fēco liberi ar-
 bitriū h̄mōi vocatiōni. seu obediētia. **T**ertio est
 dini muneris ifusio. s. gfa gratū faciēs in q̄ p̄fi-
 cit p̄uersio. **C** **S**c̄da diffi. an mādāta dei sint
 fortia ad iplēdū vel leuia. **R**ūdet docē. deuo.
 q. 3. p̄m^o arti. q̄ fortia s̄ sine caritate: q̄ sūt de
 p̄fectōe dīutū q̄ fm phm in. z. ethicor. sunt cir-
 ca diffiētia: sunt tñ valde leuia si sūt ex carita-
 te. valde. n. facile ē hōi in q̄ est caritas sūū dili-
 gere inūmū. **C** **D**at exēplū i auib^o q̄ tuaf in
 volatū a pennis sine q̄b^o volare neq̄nt. **C** 3^a
 diffiēctas. vñ ē q̄ diabolus nō h̄iū gfam pōt
 nos vincē: z tñ nos uō possum^o cū vincere nisi

2ª para

doctor subtilis

Dubū Rñō

Error pelagi^o

3^a p̄clō

2^a p̄clō.

3^a p̄clō.

3^a para

defectus phoz.

2^a p̄clōnis.

3^a arti. 3^a dub.

Rñō

2^a dub.

Exc^m 3^a dub.

habeamus gram. C Rndendū: qz facilius est peccare q̄ bonū facē. z ipse solū inq̄rit vt pccem? nra aut victoria ē in bñ opando. C Ex p̄dictis pz ad q̄nē q. v3. nūc nřz libez arbi. gra desitutu sup diaboli neq̄e obtinere victoriā.

Ad primum arg^m odm in sūma. ad maiore q̄ aliqd eē ipofibile nobis pōt itelligi: seu qz ex nob hoc non possum? z sic est bñ nobis ipossibilis g^o: qz eaz a nob h̄re non possum?. Alio mō dō nobis aliqd ipossibile: qz faciētū? qd in nobis ē id nob non dat: z hoc mō gra est nobis possibilis nō ipossibilis: qz vult de nobis faciētū? qd in nobis est eā nobis ifundē. z hoc mō loq̄t Hiero. anatpema sit zc. C Ad 2^m. pmo ad maiore in telligēda est de volitōe simplici q̄ non sufficit ad meritū nec ad gloriā nisi gra p̄uita. scdo ad minorē. dico q̄ bonū velle nisi sit meritoriu nō sufficit ad vincēdū diaboli: lz bñ ad resistēdū. iō non currit argu^m. C Ad 3^m rñdet maḡ q̄ vba q̄ accipit iste pelagi? ab Augu. sup eplam ad roma. retractauit idē Augu. vnde inq̄t. illa vitioz non dixissem si tā seire ipsam fidē iter mū nera spūscū etiā repiri. Iō si pelagi? bene vidit set Aug. talia nisi obstinat? nō ptulisset. C Ex p̄sentī aut zc. C P̄tia p̄. sine gra nob nō dat nec opaf iustitia. Dicit p̄clō q̄ nullū op? p̄ple te iustitie est in nobis sine gra: lz Pelagius dicat op^m. Et icipit in p̄ncipio dis. vsqz ad illd. c.

2° p̄clō dō dō dicit sine gra zc. C Scdo p̄clō. rōnes solute extāt Pelagi? clareqz ducte ad crimē vitij. Dicit p̄clō q̄ rōnes pelagi? nihil p̄cludūt z si plene vitijs z criminib?. Et icipit ibi. Ad vō dicunt zc. vsqz ibi. Id vō de gra z lib. arbi. C Tertia p̄clō. nřm arbitriū dinā gram petit p̄pitiā z in auxiliū. Dicit p̄clō q̄ nřm libez arbitriū petit dinā gram in auxiliū z adiutorius bone opatiōis. Et icipit ibi. Id vō de gra zc. vsqz ad finē distin. C Sequitur in textu.

3° p̄clō Considerādus est zc. Hic signat 29° dis. hui? sedi q̄ sic p̄nuat ad p̄cedētē. C Nā postq̄ in p̄cedēti dis. ondit maḡ in statu nāe lapsē libez arbi. non mereri absqz gra. Nūc in p̄sentī dicit. in q̄rit an gra q̄ extat basis hūilitū idiguit ne in nocētia. z h3 diuidi in tres ptes p̄ncipales. In p̄ma dicitis p̄se quis p̄nuatio. In scdo ade q̄ q̄rit fuit p̄ditio. In 3° de padiso ponit e? eiectio. p̄ma in p̄n^o. scdo ibi. Ad qd breuē rñdebū? zc. tertia ibi. In illi? qz p̄cti penā zc. C P̄ p̄te diuisa manē terrursus scdo p̄tula in q̄ q̄rit q̄ fuit ade p̄ditio. in tres didit ptes. In p̄ma gra p̄bat in statu eē p̄mario. In 2° v̄tus dubitat an sit data. p̄ adiutorio. In 3° dēn̄ approbat scō testimōio.

Est hec Hic signat 29° dis. hui? sedi q̄ sic p̄nuat ad p̄cedētē. C Nā postq̄ in p̄cedēti dis. ondit maḡ in statu nāe lapsē libez arbi. non mereri absqz gra. Nūc in p̄sentī dicit. in q̄rit an gra q̄ extat basis hūilitū idiguit ne in nocētia. z h3 diuidi in tres ptes p̄ncipales. In p̄ma dicitis p̄se quis p̄nuatio. In scdo ade q̄ q̄rit fuit p̄ditio. In 3° de padiso ponit e? eiectio. p̄ma in p̄n^o. scdo ibi. Ad qd breuē rñdebū? zc. tertia ibi. In illi? qz p̄cti penā zc. C P̄ p̄te diuisa manē terrursus scdo p̄tula in q̄ q̄rit q̄ fuit ade p̄ditio. in tres didit ptes. In p̄ma gra p̄bat in statu eē p̄mario. In 2° v̄tus dubitat an sit data. p̄ adiutorio. In 3° dēn̄ approbat scō testimōio.

p̄ma in p̄n^o. scdo ibi. P̄terea q̄ri solet. 3° ibi. q̄b? rñdētes dicim?. C Et scq̄ vltio illa p̄tula. In illi? quoqz p̄cti penā zc. In q̄ de padiso ade ponit eiectio. z h3 didi in tres partes p̄ncipales. In p̄ma tāḡ dō padiso exi? flebilis. In scdo addit gladi? flāma versatilis. In etiā qd̄ erigit ligni vite difficilis. p̄ma in p̄n^o. scdo ibi. Non vō posset ad illud zc. tertia ibi. P̄ dōt aut q̄ri vtz de ligno vite zc. C Et hec est d̄sio.

Utrum volūtat̄ rectitudo absqz gra in statu p̄mario sola fuit originalis iustitia. Et arḡ q̄ sic triplici medio. C P̄mo sic. id solū hōi in statu p̄mario fuit tribuēdū q̄ sufficiēter in deū ferebat. Sed iustitia origina lis erat h̄mōi. igf. maior pz ex p̄ma dist. huius scbi: in q̄ dicit maḡ q̄ hō p̄dit? est vt deū vide ret z eo frueret: z ita qd̄ ei sufficiebat p̄ h̄ ad p̄fēcdo solū fuit ei tribuēdū. Sed. p̄bat mior: qz originalis iustitia fm̄ qd̄ loquant de ea san cte: tenebat vires inferioroz subiectas rōni z rōnē deo. C Secūdo arḡ sic. nullus sapiēs dat amico suo do^m qd̄ scit cito eū p̄dituruz z p̄ctū suū ex hinc aggrauari. Sed Adā in statu ino cētie erat amicus dei. q̄ cū de? eēt sapiētissim? nō debuit sibi dare gram quā sciebat eum cito amissuruz: z ista fuit sola original' iustitia. maior pz. Est nēpe 3 legez amicitie vt amicus detri mētum repositet p̄ amicu: sed. p̄bat mior. Sap. xj. diligis. n. oia que sunt: z nihil odisti eoz q̄ fecisti. C Tertio arḡ sic. equalē habuisset cū iustitia originali gfē amissibilitatē si euz ea in Adā fuisset: sed eo peccante irreuerabiliter amissa fuit originalis iustitia. ergo ita fuisset de gra: qd̄ cū sit falsum. scq̄tur zc. maior pz. qz p̄fectio: fuisset gra illa originali iustitia: z ita si min? p̄fectū nō rebabuīt Adā nec magis p̄fectū: lz mior. p̄bat: qz illa iustitia faciebat im mortalitatē: qd̄ nō hūit in adā locū p̄ p̄ctū.

In opposituz arḡ Luc. 9. Qui ē spoliauerūt eū z plagis iposiz zc. vbi glo. expoliauerūt eū gratiuz z vulnerauerūt in nālīb?. Et Bern. Cū videret p̄rem nřm oi emulus caritate circūdatū z omni virtute vestitū: z hoc accepisse terrenuz hominem quod ipse per superbiā amiserat inuidit insanibilis homicida.

In ista qōne ad alias pariformiter zc. Quo ad p̄m ar. imini sē. rectitudo. iustitia z iust' originalis. C P̄m^o igf imini est rectitudo. vñ qd̄ ad status ino cētie fuit triplex rectitudo secundū triplices potentiam. intellectiuam. volitiuam z motiū. Quo ad intellectiuam fuit veritas que dicitur rectitudo. vñ Ansel. diffiniēs veritatē dic. v̄itas ē rectitudo sola mēte p̄ceptibilis. Quo ad voliti uaz scdo ē fuit iustitia q̄ of ēt rectitudo. vnde

alia s̄. diuisio

Titul^o.

Ar. 1.

Ar. 2.

Ar. 3.

in op^m

Bearti culat. p^o arti. p^o teri. ē recti tudo.

Secundi libri

idē Anf. diffinies iustitiā dicit. Iustitia est re-
 ctitudo voluntatis. ⁊ libet arbitriū. Libet inq̄
 arbitriū est p̄as seruadi recititudinē ppter se.
 Quo 3° ad motiua fuit vtus. Rectū. n. vt
 inq̄nt p̄i est cur^o mediū nō exit extrema. ex
 tremā creature se p̄m^o ⁊ finis. de^o q̄ de seip̄o di-
 cit Apocal. 1. Ego sum alpha ⁊ o. p̄m^o ⁊ finis.
 Erat iḡl in statu p̄mario in motiua recitudo
 dū nulla opatio ad nec a deo vt p̄m^o nec vt si
 ne diuertebat. 3° Eccl. 17. scriptū ē. De^o e ter-
 ra creauit hoies: ⁊ fm se vestit illuz vtute: ⁊
 itez p̄uertit illū in ip̄m. Et alibi. Solū. n. inq̄
 iueni q̄ dñs fecerit hoicem rectū. ¶ Sec̄da ter-
 min^o ē iustitia. vñ solet iustitia accipi triplr. p̄
 mō dī iustitia idē q̄ p̄delcedētia dine bonita-
 tis fm qd dī dē h̄ iustū est qd a deo sc̄i extat.
 ⁊ sic accipit Aug. in lib. q̄onuz veteris ⁊ noue
 legis: ⁊ ponit in p̄mo sniaz. disti. 42. Dia qdē
 pōt de^o: s; nō facit nisi qd p̄uenit vtitati ei^o ⁊ iu-
 stitie. Sec̄do accipit iustitia cōiter p̄ q̄l3 vtute:
 ⁊ maxie p̄ caritate aiām gratā faciēte. vñ ⁊ iu-
 stificat^o dī hō post p̄ctū. vñ ⁊ dicit Amb. sup
 Lucā. q̄ iustitia cōis est vtus: q̄ ifusa caritate
 ifundit vtutes. Tertio mō dī iustitia. p̄be vt
 ē vna vtutū cardinaliū: sic diffinit eā Mare^o
 tull^o. Iusti iq̄t ē animi bon^o habit^o cōi vtili-
 tate seruata cui libet qd suū est tribuē. vñ ⁊ iu-
 stitia dī q̄l3 iuris stat^o. ¶ Tertio termin^o est iu-
 stitia origialis. vñ solet iustitia originalis acci-
 pi triplr. vno^o actiue. ⁊ sic de^o dī iustitia origi-
 nalis: q̄ ip̄e solus est q̄ h̄ntibus iustitiā origi-
 nale tribuit. Ad n. inq̄t sapiēs possum esse p̄i-
 nēs nisi de^o det. Sec̄do dī origialis iustitia. iu-
 stitia ab origie p̄ductōis habita. ⁊ isto mō an-
 geli dñr h̄ere originale iustitiā: q̄ creati fue-
 runt iusti. sic ⁊ xps ⁊ b̄ta Maria q̄ p̄ctū nullū
 habuit p̄m^o. Tertio dī origialis iustitia habi-
 tus sup̄nālis alicui vni^o generis p̄donatus. p̄
 tota posteritate rectificas vires inferiores rōni
 ⁊ rōnē deo: ⁊ hoc mō iusti origialis repra fuit
 in Adā q̄l3 p̄m^o totū generis h̄uani: q̄ stāte po-
 steri habuissent originale iustitiā nō per tra-
 ditionē seu trāsfusionē: s; dina bonitate in q̄l3.

1° arti.

Quantū est de exigētia ḡfe in statu ino-
 cētie cū illa iustitia originalis. sec̄da de vno
 ne actuali ḡfe ⁊ iustitie origialis in illo statu.
 tertia de quantitate eius. ¶ Prima est hec. Ade
 vt eternā p̄sequeret felicitatem ⁊ merita vltra
 originale iustitiā ḡfa collata est. ¶ Dicit con-
 clusio. q̄ Adā nō meruisset sine gratia cū il-
 la iustitia origialis. ⁊ intelligit de p̄digno non de
 p̄gruo. p̄bat. meritū de p̄digno dicit iustitiaz
 dati ⁊ accepti ad minus fm p̄potionem geo-
 metricam: sed sequestrata ḡfa a statu p̄mario
 nō reprobaf ista iustitia. iḡ. p̄bat maior: q̄ in

merito de cōdigno exigit q̄ reddat qd meret^o
 ⁊ hec vocat iustitia distributua. in. s. ethicoz.
 ⁊ sic fm p̄pōtōez geometricā. Sed minor p̄-
 bat: q̄ id qd meret de cōdigno est supra posse
 hois: ⁊ ita nō v̄f q̄ possit illud mereri hō nisi
 eleuet p̄ ḡfam. ¶ Et si obijciat p̄ illud Dam.
 Manētes in eo qd est fm nām in vtute sum^o:
 ⁊ ita a fortiori in p̄mo statu. ⁊ per p̄ns habuit
 Adā merēdi vtute a nā. ¶ Rūde q̄ illa au-
 ctoritas h̄z intelligi ichoatōe nō p̄pletioe: q̄ p̄
 nām h̄emus iclinatōez ad vtutes. vt tangit. ⁊
 ethicoz. vñ ⁊ lz in statu nature eēt Adā p̄fect^o
 in esse p̄mo: nō tñ in esse sc̄do nisi p̄ donuz ḡfe.
 Ex quo p̄3 q̄ si Adā ip̄lesset illa tria mandata
 que sibi i paradiso p̄cepit de^o: aut tētatōi dya-
 boli resistisset sine ḡfa gratū faciente solum de
 p̄gruo nō de cōdigno meruisset. ¶ Et si q̄rat
 q̄lter illa iustitia origialis distinguebat a ḡfa.
 ¶ Ddm q̄ sic ut ḡfa gratū faciēs a nō gratum
 faciēte. Iustitia q̄ppe origialis sine ḡfa nō fa-
 ciebat gratū adaz deo: nisi capiēdo largo mō.
 ¶ Sed in q̄ potētia erat sub iue. pōt dici val-
 de pbabil^o q̄ p̄ncipal^o erat in volūtate. ⁊ erat
 qdā donū sup̄nāle vt tāgit hac dīc. doc. subē.
 rectificas ip̄sam volūtate intū q̄ delectabili^o
 longi^o valde erat ei adherere deo q̄ appetitū
 sensitiuo cui erat p̄iuncta. ¶ S; h̄ebat ne idē
 appetit^o sensitiuus aliq̄ donū tale vt libētus
 obediret volūtati q̄ a suo p̄pō traheret appe-
 titibili. Dicit idē doctor: q̄ ita oportuit. nō. n. v̄f
 possibile q̄n v̄sus de nā sua ⁊ in statu inocētie
 ferret citius in pulchz visibile q̄ in id qd ipe-
 rasset rō seu volūtas nisi habuisset aliq̄ donū
 qd magis alliceret vt obediret rōni q̄ trabe-
 ret pulchz visibile. ¶ Ex q̄ p̄3 q̄ multa fuerūt
 talia dona cū q̄libet sensus. p̄p̄riū h̄eat appeti-
 tū. ¶ S; nūq̄d qdlibz donū dicebat iusti^o ori-
 gialis. ddm q̄ si iustitia origialis dicat solū re-
 ctitudo. pōt dici q̄ sic: q̄ q̄l3 appetitus homis
 erat rect^o. si at dicat iustitia h̄itus mētis s; q̄
 de ea magis loquū p̄i: sic vnicā erat iustitia
 origialis in ipsa. s. volūtate q̄ recitudo diceba-
 tur. Et actiue: q̄ rectificabat qdām alios ap-
 petit^o p̄ter suiua dona. ⁊ passiuē quantū liberat
 ip̄o dei. Ex quo p̄3 q̄ nō solū in statu nāe ten-
 dūt appetit^o sensitiuo in sua. p̄pa obta delecta-
 biliter p̄p curuitate volūtati: q̄. s. dimisit iusti-
 tiā illam q̄ dī recitudo. ¶ S; sc̄do. iustitiā ori-
 ginalē fuisse donū sup̄nāle. ¶ S; 3° q̄ ad aliud
 iclinabat illa iustitia ad aliud nā appetit^o sen-
 sitiuo: ⁊ tñ sine tristitia: q̄ p̄ponderabat donuz
 dei. sicut p̄3 in accens^o desiderio sup̄ne p̄fic que
 circa corp^o sunt nō sentitibus. vñ ⁊ placuisset
 deo in statu illo Adā simplicē cōplacētia: nō
 ad eternā vitā de cōdigno meritoria sine ḡfa.
 ¶ Sec̄da p̄clo. est de v̄sione ḡfe ⁊ iustitie ori. 2° p̄clo.

2° teri^o
 est iusti-
 tia. ⁊ dī
 triplr

2° mō.

3° mō

3° teri^o
 ē iusti-
 origial.

1° p̄clo

Arg^o

Rio

Dubiu

Rio

ginalis in pmo statu. 7 est hec. Sic status ino-
 cencie gram habuit vt pns tpe sola iustitia fue-
 rit originalis. ¶ **D**icit pma ps. q. Adā ante pec-
 catū habuit gram. pbat. habuit caritate. g ha-
 buit gram. p3 pna: q. ides est gra. 7 caritas ex
 dict. disti. 27. Sed p3 aña aucte magri in lfa.
 ¶ **E**t si obijciat: q. angeli mali in celo nō ha-
 buerūt gram: q. tñ erāt nobilitates Adā. q. nec
 Adā. ¶ **R**ūdet scūs Tho. 2. q. pñtis dist. in so-
 ludoē scbi argumētū. q. nō extat pñtis: q. angeli
 hebāt nātia meliora q. Adā. iō in adiutorium
 data fuit gra ipsi ade. ex quo inuit vt vř ex mō
 loquēdi q. angeli nō fuerūt cōditi in gra. q. raf
 opp^m hui⁹ dicti in eodē scdo scripti. dist. 2. q. 3.
 vbi dicit expñse q. illa opio vř sibi vertoz q. po-
 nit angelos in gra fuisse conditos. vñ si dicere
 sic est 7 sic nō est de eodē 2 alijs circūstātijs sit
 pñtio ipse sibi pñdit. ¶ **D**eō dcm sicut ibi di-
 ctū est q. oēs āgeli fuerūt in gra pñti. ¶ **S**3
 q. ampliorē habuit gra3 vir vel mulier. vtq3
 vir cui 2 dñs sopozes inmisit 7 multa ei occulta
 apta sunt. Sed dicit scūda pars pñtionis q. in
 statu inocencie pns tēpore fuit iusti⁹ originalis
 ipsa gra. pbat. vñ Augu. hō in sue conditiōis
 pñtio⁹ habuit vñ posset stare: sed nō vñ posset
 pñcere. Si aut habuisset a pñcio gram ha-
 buisset vñ potuisset pñcere. Ides inuit magr.
 ¶ **E**t si obijciat ex dicto Dama. De⁹ inq̄
 fecit hoiem inocentē. rectū. vtuosum. sine folli-
 citudine. sine tristitia. cū vñtate decoratū. in oī-
 bus bonis ornatuz: 7 ita in gra. ¶ **D**dm q. loq̄
 tur de toto statu inocencie. vey est. n. q. habuit
 gram anteq̄ peccaret. vñ ista est ymaginatio.
 In pñ⁹ sui status fuit pñtio hō cum illa iusti-
 tia originali. In secūdo fuit sibi apposita gra: s3
 q. tuz tēpore fluxerit iter hec duo deus nouit.
 In 3° aut fuisse pñfirmatus nisi posuisset obicē:
 sed proh dolor binario pñtē⁹ ad ternariū non
 puenit. Ex quo p3 defect⁹ sci Tho. q. 2. q. hui⁹
 dist. posuit Adā in pmo istāti sue creatiōis ha-
 buisse gram. p3 opp^m ex pñtione. vñ 7 vertoz vř
 opī. docē. deuo. ar. 2. q. 2. pñtis disti. ponentis
 tps fuisse medū iter creatiōē ade 7 ei apposi-
 tam gram: cuius rōne assignat ex tribus. pmo
 ratiōē sapie dīne vt sicut in toto vniuerso pns
 sunt oīa distincta q. ornata sic fieret in hoie. se-
 cundo rōne bonitatis diuine: q. ex hoc magis
 hōi apparere poterat q. tuz bonū erat gra dei
 quā sepatim a sua cōditiōe ei de⁹ donabat. 3°
 rōne dīne iustitie vt se prepararet de congruo
 Adā ad gra3 7 in eo illud ipleret Aug. Qui
 creauit te sine te: nō iustificabit te sine te. ¶ **C**3°
 pñlo est de quantitate gfe in statu illo. 7 est h.
 largita est in pmo statu gra3 varietas: sed
 amplior in pñti. ¶ **D**icit pma ps q. varietas. i.
 multitudo gra3. i. vtuz 7 donoz fuit in sta-

tu inocētie. pbat auctoritate Grego. nescit q
 posuit Adā in statu inocētie fuisse qñi quēdaz
 regē in padiso terrestri pñtiū virtutū⁹. ¶ **S**3
 dicit scda pars q. amplior cumulus gra3uz do-
 natus est in pñenti statu. pbat. q. magis idigē-
 ti d3 dari maius adiutorū. hōi sum⁹. igr 2c.
 ¶ **C**onfirmat q. aduocatu habem⁹ apud pa-
 trē iesum xpm iustū iugū iterpellatē. p nobis:
 q. 2. p nobis mortu⁹ est. vnde misericordia: iusti-
 tia 7 sapiecia qdāmō exigit vt amplior statu
 pñenti tribuat gra. ¶ **E**t si dicat quia ille stat⁹
 erat purior: 7 ita maioris capax meritū cū esset
 magis expedit⁹. 7 p pñs gfe. ¶ **R**ūdendū q.
 opa meritoria ex triplici radice pdeunt etiā 7
 vtuosa. p^o ex arduitate obi. i. qñ obi⁹ ē arduū
 sicut de⁹: 7 q. ad hoc idē ē obm bñficiū 7 nfoz
 meritoy tūc 7 nūc. 7 ita q. ad hoc eqle meritus
 lz rōne difficultatis mō sit maior: arduitas: qz
 cū labore elicū opatio qd non fuisset in statu il-
 lo: 7 sic rōne h⁹ est mō mai⁹ meritū. vnde q. ad
 hoc dicit phs. 2. ethic. q. vtuus ē circa difficulta-
 2° pdeūt opa vtuosa ex volūtate. 7 fm hoc in
 pmo statu fuisset loq̄ndo simplr mai⁹ meritū:
 qz habuisset volūtate magis expeditā. Tertio
 pdeūt ex gra. 7 sic se habēt fm sub 7 supra fm
 q. tunc fuissent aliq. pñone magis aut min⁹ pfe-
 cte respēd ad statū pñenti simplr: tñ q. ad hoc
 cēsendus est stat⁹ pñens pfectior. Adā. n. ad p-
 sectionē beate marie non puenisset.

Quantum ad 3^m arti^m sunt tres diffi-
 ¶ **P**ria est q. erat pfectior
 in statu inocētie originalis iustitia an gra. ¶ **D**i-
 cit doc. sub. q. se habebat sicut excedēs 7 excel-
 sum. qñtū. n. ad firmitatē excedebat iustitia ori-
 ginalis: qz intrū sunt pñgebat vt dicunt aliq. q.
 non admitteret pctm veniale. In qñtuz autem
 gra pñungebat vt bono supnāli excedens erat
 gra: qz illa iustitia solū pñungebat illi fini vt cō-
 uenienti 7 dlectabili. vnde simplr erat gra cen-
 senda pfectior. ¶ **S**ca difficultas. Quāto
 tpe stetit adā in paradiso. dñ. pbabilr q. septez
 horis. creat⁹. n. fuit de mane iuxta eqnoctium
 vñale. 7 ita qñi inē qrtā 2. 5. horas. ¶ **S**f at Hēn.
 3. q. venit de⁹ ad aurā post meridiē in paradi-
 sum. 7. aut addita 5. faciūt. 11. vbi est merides.
 ¶ **T**ertia diffi. vbi emissus est ad pñentē statū
 a statu inocētie. ¶ **D**dm q. vbi fuit pñti⁹ in cā-
 po damasceno q. est capus srie ppe hierlm: 7
 sine mora a zona torrida tria trāsiens climata
 ad qrtū dei est virtute deduct⁹. ¶ **E**t hoc pat-
 tet ad. q. q. v3. volūtatis rectitudo in statu pil-
 mario fuit originalis iustitia absq. gra.

Ad primum argu^m negat mior. 7 d3
 q. lz iustitia original⁹ nō
 staret cū pctō maxie cū mortale: non tñ sufficie-
 bat ad meredū de pñdigno sine gra. ¶ **A**d 2^m
 Ad 2^m

p^o para-
 pñtio.

Arg^m.

Rñō

Dubiu

Arg^m

Rñō

3° pñlo

p^o pñ-
 lōnis

2° para

Cōfir⁹

Dubiu

Rñō

3° arti.

p^o dub.

2° dub.

3° dub.

Ad ar⁹

Ad p^m

Ad 2^m

dom ad maiore q verum est q amicus no dat amico donum vt ei nocet: nec hoc fecit deus ade. et. n. dedit gram vt ea bene vteret: sed sua puerfa voluntate fecit hru: tñ puerit hoc de

Ad 3^m

in meli: q de malis fecit bõa elice. r forfan ad bonu suu vt alibi deni e. C Ad 3^m dom ad ma tozem q alia rõ est de originali iustitia alia de gra. iustitia. n. illa magis aspiciēbat pprie na turã q psonã. gra aut psonã. ideo nõ seqt q si iustitia originalis nõ recupat qñ r gra. de hoc amplius. j. de pctõ originali. Et tñ de pñenti

p^o p^olõ

dist. C Ex q de mente re. C Prima p^olõ. da ta est gra cū virtutibus in magna copia pñis hoib⁹. Dicit p^olõ q gra r vtutes fuerūt colla te a deo ade r eue in statu innocentie. Et icipit in pñ^o dist. vsqz ibi. In illi⁹ quozqz pcti penã re.

2° p^olõ

C Secda p^olõ. hõ pñari⁹ dolens eicit: r enis igne⁹ custos apponit. Dicit p^olõ q adã eiect⁹ est de paradiso r gladi⁹ flãmēus r cherub po siti sunt ad custodiēdũ eũ. Et incipit in illo lo co. In illi⁹ qzqz re. vsqz ibi. Põr aut qri vtruz de ligno re. C 3° p^olõ. Adam ligno vite vsus expñit: sed nõ iuenit plures edisse. Dicit con clusio q bñ legit q Adã semel comedit de li gno vite: sed nõ q plures. Et ponit ab illo. c. Põr at qri vtr⁹ de ligno re. vsqz ad finē dist.

3° p^olõ

Text^o

In supiorib⁹ insinua tiõ e re. Hic signat. 30ª dist. hui⁹ scõi q sic pñuati ad pcedētes. C Nã postq⁹ a. 21ª disti. in clusio vsqz ad istã pctm est declaratũ pñis pñari⁹. Nã in ista distõne icit

diuisio

pit venari nãm originalis vitij. r hõ diuidi in tres ptes pñcipales. In pma qd sit subtili iue stigat. In scda notat vãciter vtr⁹ traducaf. In tertia elicit qñ ipõ deleaf. pma in pñ^o 2° disti. 31. ibi. Nãc supelst iuestigare re. 3° disti. 32. ibi. Nã supra deni est re. C Pñia rursus pñcu la q est pñis dist. in q qd sit pctm originale sub tiliter iuestigat: in tres ptes didif. In pma pre mittit ps. pñemalis. In scda subiugit text⁹ pñ cipalis. In 3° qd seqtur encicdãralis. pma in pñ^o. scda ibi. Hic pmo vidēdũ e re. 3° ibi. Ad hoc aut qd dicimus in re. C Pñima aut r vl tima pñib⁹ idiuisis manētib⁹. sola scda pñicula in q subiugit text⁹ pñcipalis: in tres ptes diui dif. In pma originalis criminis qñf entitas. In scda vt qñt scrutaminis an sit penaltas. In tertia lex pãdif mali regimis r pñcipicibi litas. pma in pñ^o. scda ibi. Nã diligenter iue stigãdũ est re. 3° ibi. Nunc superest videre qd sit pctm re. C Hec est diuisio re.

fb disio

titulus

Ar. 1.

Utrum originalis culpa cupia vel pec catũ in puulis noiet. Et arguit q nõ triplici medio. C Pñimo sic. Adam nõ

fuit nobilior: tota humana nã. q̄ ificiēdo se nõ potuit totã humanã nãm ificere. añs p3: qz ali qd idiuuiduum habuit: ita nobile sicut ipse vel hẽre potuit. Sed pbat pñia: qz corruptio boni mioris nõ icludit corruptionez boni maioris. C Secdo arguit sic. si eẽt pctm originale in par uulis: qro vñ carēf: aut a deo: aut ab aia puu li: aut tertia a carne ei⁹. nõ pñu⁹ qz de⁹ nullius pcti extat ca. nõ 2°: qz iã eẽt pctm actualē: nõ tertiu: qz fm bñi Augu. sup Ben. ad lram oẽ agẽs est pñtãtis patiẽte. caro vñ nõ est nobi lior ipa aia: s3 ecõuerso. igf nullũ pctm est ori ginalē. C Tertio ar sic. nullũ iuoluntariũ est pctm: sed pctm originale si eẽt in puulis foret iuoluntariũ. igf. maior p3 auctoritate Aug. in lib. de vã religione. pctm adeo est uoluntariuz. q si nõ est voluntariũ nõ est pctm. Et de libe ro arbitrio. nemo peccat in eo quod vitare nõ põt. r 3° ethicoz. ceco nato nullus impropera bit: sed magis miserebit: sed pbat mior: qz puu li necdũ vsũ hñt liberi arbitrij.

Ar. 1.

Ar. 3.

Ar. 4.

In oppositum argi aucte apli ad Rom. 5. per vnum hoiem pctm in mundũ itrauit. ita quo oēs pec cauerunt. Et grego. oēs in pctõ nato sumus: r ex carnis delectatione concepti.

In op^o

C In ista questione ad alias re.

Quo ad pñm artic. termini sũt. culpa.

De arti. q.

p^o arti.

p^o teri⁹

e culpa

C Pñm⁹ igf termin⁹ est culpa. vñ notat san. Tho. h^o dist. ar. 1. q. 2. q ista tria differũt. defe ctus. malũ. r culpa. Defectus. n. simplicē ipoz tat negationē. malũ aut est nomē puatõis. ca rãtia. n. alicui⁹ si nõ sit natũ esse in aliq põt vo cari in eo defect⁹ sed nõ malũ. sic carentia vite in lapide est defect⁹ sed nõ malũ. in homie aut mortuo non est solũ defectus sed et malũ. cul pa aut sup vtrũqz addit q sit nomē uoluntariũ. nullũ. n. culpabile nisi uoluntariũ. vñ Aristot. in 2° ethico. dicit. p his q̄ sunt nobis a nã: nec lau damur: nec vitupamur. vñ ois culpa est malũ: nõ eõ. sifr oẽ malũ est defect⁹ nõ eõ. C Secdus termin⁹ est culpa originalis. fm Ansel. lib. 1. de pceptu vñginali. ca. 27. est nuditas debite iustitie p iobediẽtiã ade facta: p quã oēs sunt filij ire. In q̄ tria ponit. pmo ipõ formale culpe dũ dicit nuditas debite iustitie. nuditas ipsa eẽ ca rãtia: r ne simplex foret negatio addit debite iustitie: illã debitã iustitiã uoco originale iustit iã. de q̄ pcedēt deni est dist. quã adã p se r p nobis assumperat: r ita eo illã perdente ipõ sumus debitozes effectũ. scũdo tãgit cam esse etnã: vel veri⁹ defectũ hui⁹ culpe dũ dicit. p iobediẽtiã ade facta. vñ p3 q pctm qd in puu lis est originale. in adã nõ fuit originale s3 actua le. tertio tãgit ipõ culpe reatũ dũ dicit: p quã

De arti. q.

p^o arti.

p^o teri⁹

e culpa

defect⁹

malum

r culpa

õint.

2° teri⁹

e culpa

original

Arg.

2ª pars p^oclonus

Euafo

Rio

oēs sunt filij ire. et hz itelligi ppagati feminali-
 ter pp xpm. vnde et si mō fm Ansel. formaret
 vn^o hō de manu alteri^o hois nō h̄bet peccatū.
 h̄mōi: et de lege cōi pp btāz Adaria q̄ peccatū
 h̄mōi nō habuit. vt patebit in .3. di. 3. **C** Alteri
 us noto q̄ h̄mōi culpe seu pcti sunt tres terna-
 rij nouiz: q̄rū octo ponit magr: et Hugo de s̄.
 victo. nouū addit: et sic hec. **C** P^oum^o ternari^o
 pctm origiale fomes et p̄cupia. et sumit ex pte
 ip̄i^o pcti. p̄mū nomē notat. vñ habuit ortū: qz
 ab origie. scdm nomē. s. fomes notat ad qd icli
 nat: qz ad malū: iō dī s̄mētū. 3^m nomē ip̄az no-
 tat iclinationē. s. p̄cupia. **C** Scdōs ternari^o ē cō
 cupiscibilitas. lāguoz nāe. et t̄rān^o: et sumit ex
 pte subī i quo est p̄cupiscibilitas. dīc q̄s habi-
 tualē iclinationē ad malū. lāguoz nāe dīc volū-
 tatis ad bonū difficultatē. t̄rān^o dīc q̄s dūiuz
 sensitiue ptis sup̄ rōnē. **C** 3° ternari^o ē lex car-
 nis. lex mēbroz et ignozātia: et sumit ex pte sen-
 situa. dī lex carnis: qz pp puenictiam cū carne
 et mō feminādī carnē venit. **C** Lex mēbroz: qz
 p illud mēbra n̄a ad malū motū icitant. Dīc
 tur ignozā^o i q̄tū ex h̄mōi ipetu q̄s itells obū-
 turābz: et sumit hoc nomē ex Hugone diffiniē-
 te pctm origiale sic i l. d. sacris. pte. et pctm ori-
 giale ē virtū qd nascēdo x̄pm. p ignozātia in
 mēte et p̄cupiaz i carne. **C** Tertū^o termi. ē p̄cu-
 piscētia. vñ p̄cupia solet accipi triplr. p̄mo mō
 p ipsa vñ p̄cupiscibili. et sic et fuisse i statu ino-
 cētie. scdo p ipso pcto origiali: sic i diffōne Hu-
 gone mō dicta. tertio p seqla illi^o pcti. sicut ea-
 pit Beda dū dīc qz pp pctm origiale ista s̄ no-
 bis iusticia. i firmitas. i gr̄tia. malicia et p̄cupia.

Quantum ad 2^m arti. sunt tres p̄clusio-
 nes. p̄ma ē de entitate pec-
 cati seu culpe origialis. scda de eius q̄ditate: et
 accipit h̄ entitas et quiditas large: sicut dicim^o
 qz cecitas est i oculo. tertia de mō trāsfundēdi
 carnē q̄ req̄rit ad h̄mōi culpā. **C** P̄ria est h̄.
 Culpa sic extat originalis i p̄ulis vt nisi h̄ tot
 penis nō subiacerēt. **C** Dīcīt p̄ma ps qz culpa
 origialis est in p̄ulis. p̄bat medio doc. sub. in
 p̄iti di. q. 2. h^o materie. ar. 2. p̄pe opionis argu-
 it sic. **C** De donū qd a deo alicui volūtate aīce-
 dētē solū nō at p̄nte. i. sine p̄sideratiōe merito-
 rā donat ē sp̄ debitū ab illo cui donat. s. Adaz
 accipētē iustitiā origiale filio ei^o et suis poste-
 ris volūtate aīcedētē dedit d̄s illā iustitiā. q̄ sp̄
 debēt. q̄ cū mō nō h̄eant. vt p̄ per effm̄ ex re-
 bellīōe virū i ferioz p̄ supiozes sunt i pctō ori-
 ginali nisi p̄ bap^m vel alr emundent. maior p̄
 exēplo. **C** 2^a. n. de^o dat alicui gr̄am volūtate
 aīcedētē. si cadat a gr̄a p̄ pctm: nō solū puni^o
 p̄ gr̄a quā amisit. sed p̄ bonis opib^o q̄ amisit q̄
 erat v̄tuālī gr̄a. mior p̄ ex statuto dei. statue-
 rat. n. de^o qz culibet filio daret illā iustitiā: si se

tissent: sicut mō facta i corpe organizatōe debi-
 ta ifundit aiam. **C** Et si dicat qz nō extat sile b
 gfa et ista iustitia. qz gfa i volūtate posita iclu-
 dit v̄tuālī opa meritoria: i posterior^o at volūta-
 te nodū erat illa iustitia. dīc idē doc. qz h̄ nō sit
 sile. idē oīno tū ē sile sufficiēs quo ad p̄positū
 qz v̄trūqz tā. s. gfa q̄ illa iustitia origialis dant
 volūtate dei aīcedētē nō p̄nte. et p̄ ex^o. Si. n.
 a p̄n^o p̄didisset d̄s oēs hoies sicuti fec̄ angeloz
 et culibet dedit iustitiā originalē: et postmo-
 dū solus Adā peccasset. certū ē qz tūc p̄ pctm
 Adē alij nō p̄didissent illā iustitiā: et h̄ illaz ab
 eis remouisset d̄s illi^o nō eēt debitor: et ita
 mō debitā venit: qz Adā p̄ se et p̄ nobis assūm-
 p̄sit eā. et hoc inuit doc. deuo. h^o dīf. q. 2. artic. 2.
 ponēs tres i hoc cās. Quaz p̄ma ē: qz adā nō
 erat tñ humane nāe iduiduū sed qz p̄n^o: iō si
 cuti ifecta radice arboris iudic arbor. sic i p̄posi-
 to. Scda qz nō tñ sibi mādātū datū fuit s̄ no-
 bis p̄ ipm: sic p̄ i mādātū pomi vetiti qd p̄ ip̄
 mulierē obligauit. Tertia qz Adā p̄ se et poste-
 ris inocētā et imortalitatē assūpsit. vñ ipse ino-
 cētē et imortalē in illo statu genuisset mō q̄ ei^o
 p̄petebat imortalitas. et añ addit trīa q̄ i nobis
 h̄mōi pctm manifestāt. p̄mū ē carētia visionis
 dei nisi regeneremur baptismo aut flāmī: aut
 flūmī. scdm erubescētia de morib^o iordina^o i
 nobis. tertū est de p̄dāntia ptis i feriozis sup̄
 supiozē q̄ tñ deberet subici. Ex qz p̄ qz aīa nō
 h̄bit pctm origiale a carne. q̄s caro p̄ quādā q̄
 litatē i ea cātaz causet in aīa illā culpā. sic dīc
 re visus ē magr sniaz et sui seq̄ces dātes exem-
 plū de pomo mūdo posito i māu imūda: qd h̄
 hit imundiciā a manu. vñ i p̄nti di. i mult^o lo-
 cis distōnis nō tenet magr a n̄s magrīs. Et ē
 locus scdo i q̄ nō tenet in isto scdo. p̄m^o ē i hac
 di. vbi ponit qz angeli p̄us habuerūt p̄mīuz q̄
 meritū. et illud replicat in. ro. di. s̄ rō h^o pcti ē.
 qz mō feminali et nāli ab Adā descēdim^o. et ita
 lex sup̄ nos posita ē nisi obulat p̄uilegiū sp̄ale.
C Sed scda ps p̄clōnis dīc qz p̄uri nō subia-
 cerēt tot penis nisi pp h̄mōi culpā origiale. p̄-
 tum rōne dīc iustitiē q̄ nō i s̄ligit penā sine cul-
 pa. tū rōne dīc sapīe: a qua non erit turpe siue
 sedū: cuiusmodi sunt multe p̄fōssōes rōnales i
 nobis. tū tertio rōne dīc vine bonitatis ex q̄ non p̄
 cessit imediate maior p̄ntas ad malū q̄ ad bo-
 nū: q̄ tñ regnat i nob: nisi aliū de veniat. **C** Et
 si dicat: qz hō est mior mūd^o seu microcosmus.
 et ita sicuti in maiori mūdo videmus qz mō-
 tū firmamētī seu aplanēs mouent planete seu
 stelle: sic et i nobis appetit^o sensitiu^o p̄ rōnem.
 p̄ d̄s qz nō ē sile. mot^o. n. planetaz h̄ sit mō-
 tum firmamenti. nunqz tamē mouet a motu
 suo firmamentum. sed magis ecōtra mouētur
 planete ad modum firmamētī. in nobis autez

Culpe
sūt tres
inarij.
Pctm
origia-
le. so-
meo et
p̄cupia.
s̄terna-
rius.

3° ternari-
us.

3° termi-
e p̄cupi-
scētia

3° arti-
Dico p̄-
clōnes

3° p̄clō

3° paro

3° p̄clōnis

Secūdi libri

sepe ratio que est spera supior mouet ad motū sensualitatis q̄ est sp̄a inferior. ¶ Scda p̄clō est de culpe originalis q̄ditate. z est h̄. puatio culpe originalis formale sic censet vt p̄cupia māle dicitur. ¶ P̄tia ps dicit q̄ formale in culpa originali est puatio. p̄bas: q̄ maxie dz denoiari dicitur h̄ntū ab eo q̄d in sua diffōne in recto positum est: h̄ puatio posita est in descriptione pcti originalis in recto. cetera in obliq̄. igr. maior p̄z ex lo. minor p̄bas. q̄z dz pcti originale ē nuditas seu carentia zc. ¶ Et si querat. in q̄ est sub iue. ¶ Dm q̄ in voluntate. sicuti iustitia originalis: erat o. ¶ Et q̄ p̄z q̄ pcti originale nō est q̄litas morbida p̄leq̄na curuitatez voluntat̄ sicut inuunt seq̄ces magfī Henri. de gāda. si il la q̄litas sit positiua: sicuti velle vidēt: z dicūt q̄ nunq̄ q̄ ad eē in via minuit: h̄ bene q̄ ad vtu tes. ¶ At ex^m de auc habente lapides in alis im pedientē motū ei^o z volatū. si augmentet v̄tus alaz non ita mouebit inferi^o lapis: h̄z maneat q̄ ad eē idē. p̄z q̄ h̄ nihil est. de q̄ apl^o. j. ¶ Sed dicit scda pars q̄ māle pcti originalis ē p̄cupia. vnde sicuti in pctō mortali formale est p̄ auersione a deo. z māle est p̄ auersione iordinatam ad creaturā. Sici i p̄posito formale peccati seu culpe originalis est p̄ auersione a d̄bita iustitia. māle at dz illa iordinata p̄cupiscētia q̄ ad trena nuntis afficiunt. Et h̄ se intētiōis san. Tho. q. 3. arti. 1. Doc. deuo. arti. 2. q. 1. doc. sub. ar. 1. p̄ p̄ue opi. de p̄sentī mā. vnde si sint aliq̄ auctoritates dicētes pcti originale eē p̄cupiscētia: h̄ cut diffō Hugo. posita in. r. art. Et illō Rom. 7. Concupiscētia nescit b̄ eē pcti z philes: debēt intelligi māfr. ¶ Et si q̄rat q̄lī se h̄z ignorātia ad pcti originale. Dd̄z q̄ cāl̄ extendendo nomē cause ad eām defectiua: q̄ ignorātia no bis ificta ē p̄ hmōi pcti fm Bedā. Et sup il lo ps. Delicta inuētūz mee z ignorātia meaz. dicit glo. i. originale pcti. z dz intelligi cāl̄iter. si cut illud. 6. Thopicoz. Dies ē latio solis super trā. ¶ Tertia p̄clō ē de mō trāssūdēdi carnē q̄ requirit ad hmōi culpā. z ē hec. nutrimentū sic i corpus nutriti hoīs p̄uertit vt in culpa genito originali aliq̄d humidū nutrimentalis ex generā te veniat. ¶ Dicit p̄ma ps q̄ nutrimentū p̄uertit i corpus nutriti hoīs z capis q̄ ad partē. z p̄ bas ex p̄mo de gnātiōe vbi inq̄t ph̄us. q̄ nutrimentū p̄us ē p̄ caro: q̄d nihil eēt dictu nisi pos set fieri caro actu p̄ nutritionē. Itē nutrimentūz est in p̄ncipio dissimile z i fine sile. ¶ Et q̄ ar̄ guif idē. z p̄z: q̄z refurgēt est de veritate nature humane. p̄li at eū hoīe refurgēt. z tū sunt ex sumositate ciboz. vñ Ath. 10. Capillus de capite v̄io nō p̄bit. ¶ Et si dicat q̄ fm me dicos laborātes i tertia sp̄e ethice curari neq̄ unt pp̄ humidū p̄sumptū radi: q̄d tū nō eēt vt

vt si nutrimentū p̄uertit: q̄z posset restaurari. ¶ Dd̄z q̄ illa nō ē cā. sed cā ē: q̄ nutritus neq̄ p̄uertit nutrimentū nisi pp̄ sui v̄tutē: z q̄ id bu midū radicate ē cōsumptū i illo aut p̄peritō nō est tāte p̄tātis vt aliud queat p̄uertit. vñ in ta li p̄uertitōe sp̄ manēt p̄tes carnis h̄z sp̄z. sed nō fm mām. h̄z fluit z restat: z q̄ plus v̄tus nutriti neq̄ p̄uertit deficit: sicut p̄z in p̄uersione aque i vinū q̄ p̄tomagis addit vinū debi li^o efficit z tāde deficit. ¶ Et q̄ p̄z defect^o magfī tri sniaz z Hugo. de san. victo. ponētū nutrimentū nō p̄uertit in corpus hoīs: h̄z se h̄ce sicut se h̄z plābū i archimia q̄d depurat auz vel ar̄ gētū. ponit. n. tūc plābū solū vt ignis illud cōsumat z nō auz. Sic dicit in p̄posito q̄ solum est nutrimentū ad mitigādū calorē. h̄z p̄z h̄ sal sum. q̄no. n. posset corpus hoīs augmētari sine tali p̄uertitōe non vt nisi rarefactione aut mira culo q̄ nō h̄nt hic locū vt p̄z. vñ Arist. i. de gnā tione dicit q̄ nutri^o est ad modū exustitōis ligno rā i q̄ sp̄ noua ligna i ignē p̄uertunt. z q̄n ligna defuit ignis deficit. sic i p̄posito. ¶ Scda ps cō clusiois dicit q̄ i genito i pctō originali aliq̄d h̄nt di nutrimentalis ex gnāte venit. ¶ Tū h̄ sunt tres opi. p̄ma ē magfī dicitis: q̄ tota gnātio fit ex suba corrupta q̄ fuit i Adā diuisa vsq̄ ad p̄ sens p̄tes modicas: sicut vñ modicuz olei p̄ magna aquā extēdit. Et hec opi. valde modicū h̄z p̄bilitat̄: sic p̄z intueti. ¶ 2° ē sci Tho. in. 2. q. 2. ar. h^o di. dicit q̄ solū fit gnātio d̄ sup̄ fluo nutrimentū ita q̄ assumpto q̄d ē necessarius ad nutritionē vel augmētationē reliquū vadit ad locū gnātū. Et corroborat deū suū varijs dictis p̄hi in li. de aialib^o: z ē ista p̄o valde p̄ babilis z p̄t sufficere. ¶ Tertia ē doc. deuo. q. 1. ar. 3. z ē q̄ gnātio ē z ex p̄te sup̄flut. in q̄ p̄uenit cū Tho. z ex humido nutritibili q̄d vntū ē humido radicali. z i h̄ q̄dāmō h̄z a lōge p̄uenit cū magfō: ita q̄ ē me^o inter alias duas. Et q̄ teste p̄ho in scdo ethicoz. In medio ē virtus. h̄ mi hi meli^o placet. tū ē q̄ genitū ēt aliq̄n assilaf non solū p̄ri aut m̄ri sed ēt auo z pauo vsq̄ ad 10. gnātiōis. tum q̄z ex isto actu aliq̄n p̄tigit in firmitas. z multa alia sūt silia q̄ saluari non vident nisi p̄ istā positionē aut nō ita clare.

Quantum ad 3^m artic. sunt tres diffi. 3° arti. p̄ dub. ¶ Prima ē. vtz pcti act^o. Respōdit doc. sub. q̄ magis h̄z modum habitus q̄si in aia quiescēt q̄ act^o: z ide est q̄ pcti originale diuidit̄ i tā mortale q̄z veniale q̄ dicunt actua^o pctā ab actu. ¶ Scda difficultas. q̄d est p̄ncipalius in pctō mortali: aut carētia debite iustitie aut p̄cupia. dicit san. Tho. q. 3. p̄ mi arti. q̄ carētia sicuti in p̄posito p̄ncipali^o est forma q̄ mā. ¶ Tertia diffi. vñ accidit i hoīe 3° dub.

R̄io
defect^o magfī sniaz
Appl̄ catio.
2° ps p̄ clōnis.
D̄pio magfī.
2° opio.
3° opio.
3° arti. p̄ dub.
2° dub.
3° dub.

nici physici: sed est vtus p̄tis gnāntis i semine
sicuti i deferente: sic in lapide p̄iecto vtus deij
ciētis. tertio d̄f sensualitas q̄n nō solū dicit il
lā dispōnē: sicuti i p̄mo. nec cū hoc illā vtutem
supadditā sicuti in sedo: sed noiat habilitates q̄
inest ex aia p̄ficiēte. seu dicit ipsam aiam sensi
tūa: z sic accipit i titulo q̄ōntis. z ide d̄f sensus.

¶ Sedo termi. ē rō. vñ vltra dicta de rōne se
pius in p̄mo h̄ noto q̄ ista tria fm̄ p̄hum i fine
p̄mti ethicoz d̄nt. rōnale p̄ cēntiā. rōnale p̄ p̄
cipitationē. z q̄ irōnale simp̄r. irōnale sim
p̄r d̄f qd̄ n̄llo obedibile ē rōnē: sicuti po^o p̄tis
vegetatiue vt nutritiua. augmētatiua z gnāti
ua. Rōnale p̄ p̄cipitationē ē qd̄ lz de se rōna
le nō sit obedit tñ rōntis iperio: sicut po^o p̄ sen
sitiue. visus. audit^o z p̄lsea. Rōnale p̄ cēntiā ē
sicuti ps aie intellectua. i. itellō z volūtas. vnde
quo ad hoc rursus noto q̄ rō solet accipi tripli
citer. vno^o vt h̄z diuidi i itellm̄ z itelligētiaz: si
cut loq̄ vt Aug. hec tria in aia ponēs. itelligē
tiā itellm̄. z rōnē. vbi dicit q̄ in aia est itelligē
quātū p̄uertit in deū. Intellm̄ in quātū tēdit in
sp̄m seu eq̄le. Rō in quātū tēdit in Inferius. sedo
accipit rō vt solū h̄z diuidi i itellm̄: z sic dicun
tur angeli h̄ntes intellectū nō rōnem: q̄ rō hoc
mō fit cū discursu z tpe: qd̄ angelis nō p̄gruit:
tertio^o d̄i rō vt p̄lectit totā p̄te aie intellectiua
distinctā i sensitūa: sicuti loq̄tur Augu. 12. de
trini. diuidēs rōnē i portione supiorē z inferio
rem: z tñ quelibet apphēdit memoriā. itelligē
tiā z volūtate. vt den̄ fuit di. 26. h̄^o scd̄i. z sic ac
cipit in. q. n̄ra. ¶ Tertio^o termi. est libido. vñ li
bido fit vt rāgit tan. Tho. h̄^o di. arti. 1. q. 2. solet ac
cipi tripl̄r. p̄mo mō d̄f libido ip̄roba volūtas.
vñ Aug. in li. de libero arb. nihil aliud videm^o
in toto malefaciendi genere nisi libidinem do
minādī. hec est ip̄roba volūtas. sedo d̄i imode
rata delectatio: sicut dicimus maiorē eē libidi
nē in actu po^o generatiue q̄ alteri^o po^o. tertio
modo d̄f libido corruptio vitiosa quā dicimus
esse in semine z in vtute generatiua que d̄f cor
rupta z infecta: z sic accipitur in qōne nostra.

ad 2^m artic. sunt tres p̄clōnes. **Quātum**
p̄ma est de pte aie sensitua re
spectu ad pctm̄ origiale. sedo de pte aie rōnali.
tertia de ipsa libidie respectu ad hm̄oi pecca
tū. ¶ P̄ma est hec. pō sensitua lz in hoie i sub
stātia eadē intellectiue dicat pcti origial sub
iectū nō serf immediatā. ¶ Dicit p̄ma ps p̄clō
nis q̄ in hoie idē sunt in suba aia intellectiua:
z aia sensitua. p̄bas. que sic se h̄nt q̄ itētio vni
us impedit intētionē alteri^o in codē subo eius
dē iudicant sub e. Sed intentio ptis sensitue im
pedit intētionē ptis intellectiue. z eō. igr. ma
ior: p̄z exēplo. qz. n. itensa volūtas auertit intel
lectū a p̄sideratione opposita iudicant eiusdēz

sub e intells z volūtas. Sed minor p̄z de se. vñ
prouerbiū vñū ponit. bon^o i foro malus i stu^o.
malus in foro. bon^o i studio. Confirmat aucte
aug. i li. de spū z aia. Cū inq̄t recedit aia a cor
pore secū trahit sensuz z ymagiatiōnē z rōnē z
intellm̄. Ex q̄ p̄z liq̄do p̄po^m. vñ in hoie nō est
nisi vnica aia. aie vegetatiua. sensitua. z itelle
ctua. solū quippe iter pōs est d̄ria formalis cum
idētitate sub e. vt alibi den̄ est. ¶ Ex q̄ p̄z er
ror pictagorē q̄ posuit in hoie tres aias. Pa
tet rursus error cuiusdā iacob^o z alioz quorū
dā de siria q̄ in hoie posuerūt duas aias: vnā
sensibile z altā rōnale. Cōtra q̄s ita ait Aug. i
li. de ecclesiasticis dogmatib^o. nō duas aias in
hoie vno eē dicimus sic iacob^o z alij siroz scri
būt. vñ aialem p̄ quā aietur corpus z iuxta sit
sanguis. z altā q̄ sp̄iale rōnē administrat. nec
obuiat huic illd̄ p̄hi. 16. aialis. Solus itells fit
ab extrinseco. Debet. n. gloriari. i. sola aia itelle
ctua z illa in hoie p̄phēdit vegetatiua z sensi
tūa. Nec q̄ d̄nt p̄hi q̄ embro ptius vñut vita
plāte q̄ aialis. iā. n. in p̄mo arti. den̄ ē q̄ nō vt
ut p̄ aiam quā h̄at. D̄f. n. viuere aut vtute se
mini: aut vtute matris. ¶ Et si dicat q̄ seque
tur q̄ po^o sensitue nō eēt eiusdē rōnis in no
bis z brutis. cū in nobis solū p̄ducereat a deo.
In brutis at ab alijs aialis. ¶ D̄m q̄ nō seq̄
tur. Adā. n. q̄ creat^o fuit a deo eiusdē extat rō
nis cū hoibus genti. De h̄ Ambro. in li. de in
carnatiōe d̄bi. vñ mulce genite p̄ppaga^o z pu
trefactiōe eiusdē rōnis vt inuit ad deo ḡas
aug. ¶ Sed dicit 2^a ps p̄clōnis q̄ hm̄oi pō sensit
tūa nō ē immediatū subij pcti origial. p̄bas cla
re. nullā subij ē susceptiua pcti nisi qd̄ ē succe
ptiua vtus. lz po^o sensitue nō sūt immediatū sub
iectū vtus. ergo nec pcti: z ita nec pcti origial.
maior: p̄z. qz. r̄ria h̄nt fieri circa idē z puatio z
habit^o. sicuti i oculo visus z cecitas. Sz p̄z mi
nor. tñ dicto p̄hi in. 2. ethicoz diffiniētio virtū
tē. virtus inq̄t ē habit^o electiuis. cū igr eius sit
habit^o cur^o actus. ex p̄mo de somno z vigilia. z
electio sit volūtas. ex. 3. ethicoz. seq̄tur q̄ z vir
tus. tū q̄ ansel. diffiniēs iustitiā vt est cōis vir
tutes i volūtate. nec obuat q̄ de cursu cōi pec
cati actualē icipit a sensu z p̄sumat i rōne. hoc
enī nihil ē. tū qz pctm̄ origiale se h̄z p̄ modum
habit^o magis q̄ acc^o: tū qz iste p̄gressus nō in
telligit q̄ ponat pctm̄ actualē in sensu. nisi solū
dispositiue. D̄ri tñ immediatū subij i 2^a. qz sedū
tas pcti origialis qd̄āmō i oēs redūdat pōs ad
min^o fm̄ penā. ¶ Et si q̄rat q̄ magis corūp̄it
p̄ hm̄oi pctm̄: aut pō sensitua aut vegetatiua.
d̄m q̄ vegetatiua z maxie gnā^o q̄ a theologis n̄
solū d̄i corrupta lz ē infecta. cur^o rō ē qz p̄ hanc
vñm̄ p̄uana trāssundit nā q̄ p̄sonā ificit: sic i adā

2ª teri^o
ē rō

3ª teri^o
ē libido
Sactus
Ep̄oas

2ª arti^o.

2^a p̄clō
p̄nci.
2ª pars

Error
pictago
re.

Arg^m

R̄tio

2ª par
p̄clōis

R̄tio
iustiti

Arg^m

bidine pctnū origiale a pñib⁹ traductū ad filios.

Ad ar⁹
Ad p⁹

Et tunc ad argumēta. ¶ Ad pñū arg. ad maiorē dōm q̄ triplex ē mā. In q̄: sic subm̄ dō mā accidētis. Ex q̄: sicut dicitur corp⁹ mā hoīs. ⁊ v̄ his duab⁹ h̄z maior v̄ta: tē. itō dō mā circa quā: sicut lignū dō mā fabri lignarij. ⁊ hoc mō maior ē falsa. ꝑcupia h̄o d̄ q̄ in mōre hoc mō ē mā originalis peccati: tō argu. non currit. ¶ Ad 2^m dico ad maiorē q̄ illa v̄nio aie ad corp⁹ nō ē tota cā origialis pcti. s̄z cū hoc exigit p̄tās ad deo: dinationē: ⁊ hoc fit ꝑ p̄m. Et cū pbat: q̄ si nō v̄nirēt nō h̄eret. d̄i co q̄ arg^m valde bñ. pbat q̄ req̄rīt ipsa v̄nio. s̄z non pbat q̄ sufficit: sicut ad hoc q̄ ignis cōbu rat stupā req̄rīt apporiationē: q̄ tñ nō est cā tota cōbustiois. sic i. pposito. ¶ Ad 3^m dico. q̄ arg. bene. pbat si libido parētū. p̄mōz req̄reretur ad h̄mōi pctnū: s̄z nō req̄rīt: s̄z sola illa q̄ ex adā h̄it q̄ nec augmētā: nec minūtā: tō non currit arg^m. ¶ Ex p̄nti at̄ disti. sicut de p̄cedētib⁹ ⁊c.

Ad 1^m

Ad 3^m

p^o p̄clō

2° p̄clō

3° p̄clō.

¶ Ad 1^m v̄nio aie ad corp⁹ nō ē tota cā origialis pcti. s̄z cū hoc exigit p̄tās ad deo: dinationē: ⁊ hoc fit ꝑ p̄m. Et cū pbat: q̄ si nō v̄nirēt nō h̄eret. d̄i co q̄ arg^m valde bñ. pbat q̄ req̄rīt ipsa v̄nio. s̄z non pbat q̄ sufficit: sicut ad hoc q̄ ignis cōbu rat stupā req̄rīt apporiationē: q̄ tñ nō est cā tota cōbustiois. sic i. pposito. ¶ Ad 3^m dico. q̄ arg. bene. pbat si libido parētū. p̄mōz req̄reretur ad h̄mōi pctnū: s̄z nō req̄rīt: s̄z sola illa q̄ ex adā h̄it q̄ nec augmētā: nec minūtā: tō non currit arg^m. ¶ Ex p̄nti at̄ disti. sicut de p̄cedētib⁹ ⁊c. ¶ P̄ria p̄clō. carne traductū origiale sed nō trāsfundit in aia tale. dicit p̄clō q̄ pctnū origiale traductū traductioe carnis nō aie. Et ponit a p̄n. di. vsq̄z ibi. Est. n. pctnū origiale. ¶ Secda p̄clō. Carne ificit filij genit⁹ atq̄ req̄rīt libido p̄mitus. Dicit p̄clō. q̄ ad pctnū req̄rīt caro ⁊ libido. Et ponit ab illo loco. Est. n. pctnū ⁊c. vsq̄z ibi. Sed ad hoc opponit. ¶ Tertia p̄clō. pri^o i tpe caro seminat ⁊ aia crimine de post macula tur. Dicit p̄clō. q̄ anteq̄z aia ifundat ⁊ pctō macule origiali tā caro seminata ē. Et ponit ab illo loco. Sed ad hoc opponitur. vsq̄z ad finez dist. Sequitur in textu.

Text⁹

Eloniam sup̄ dēni ē origiale pctnū ⁊c. Hic signat. 32. di. scđi h̄. q̄ sic cōtinuatur ad p̄cedētes. ¶ Nam post q̄ i. 30. di. qd ē origiale peccatū fuit iuestigatus. ⁊. 31. q̄lit sit traductū. nīc in p̄nti di. in q̄rit ꝑ qd sic deletū. Et diuidit p̄ntis distictio in tres partes p̄ncipales. In p̄ma oñdit q̄lit baptismate pio h̄ macula tngit. In scda. q̄r aie ad corpus p̄ortio iustitia diuina pādīt. In tertia ex icidēti tō d̄i q̄ p̄mōz patrū ex vitio crescere hoc crimē v̄e nō d̄i. p̄^o i p̄n. scda ibi. Solet ēt q̄ri q̄ iustitia teneat ⁊c. tertia di. 33. P̄dictis ad h̄ci endū v̄r ⁊c. ¶ P̄ria rursus particula i q̄ maḡ oñdit q̄ culpa origialis baptismate pio ⁊c. in tres ptes diuidit. In p̄^o q̄rit mētis sanatio. In scda addit corpus curatio. In tertia a q̄ exigit ꝑcupia q̄ sit i seruo. p̄^o i p̄n. scda ibi. Solet aut̄ q̄ri ⁊c. tertia ibi. P̄terea q̄ri solet v̄tꝑ ꝑcupi scctia ⁊c. ¶ Et seq̄t illa p̄ticula 2^a. Solz ēt q̄ri q̄ iustitia teneat ⁊c. i q̄ ex aie ad corp⁹ solz^o di uina iustitia pādīt. ⁊ h̄z diuidit in tres ptes p̄nci

Diso

Diso

Diso

pales. In p̄^o q̄rit an iustitia sit i hoc malū nob imputādū. In scda q̄rit cur dei m̄sa vult sp̄m infecto corpi iugēdū. In 3° de creatura p̄ō q̄ ad aiaz docet iuestigādū. p̄^o i p̄n. ⁊ ibi. Si v̄o q̄rit. cur de^o ⁊c. tertia ibi. Hic a q̄busdā q̄ri solz ⁊c.

Utrum originalis macula penali secluso vitio reatu bap^m emūdet. Et arguit triplici medio q̄ nō. ¶ P̄rio sic. nulla p̄natio tollit nisi p̄ habitu sibi o^m. s̄z iustitia origina^l q̄ ē habit⁹ opposit⁹ culpe origiali veluti p̄uatiōi nō ifundit in baptismo. q̄ nec remouet pctnū origiale. maior ꝑz exēplo. nō. n. tollit ce^litas i oculo nisi visu. S̄z mior de se nota ē cuz illa iustitia origialis oēs rebellionē tolleret v̄riū iferioz ad sup̄iorē quā sentit bap^m. ¶ Sec^o cū dō af sic. qd an bap^m solū erat i habitu ⁊ p^o baptisimū extat i actu: nō d̄i ꝑ bap^m tolli s̄z pot^o augeri: s̄z pctnū origiale an bap^m solū erat ha bitu: post bap^m extat i actu. i. q̄. p̄z maior: q̄ ē in habitu ē q̄si inesse i p̄ō. p̄ria. eē at̄ in actu q̄si in cōplemētō sui. mior at̄ p̄z antē maḡri in l̄ra dicitia. h̄ pctnū p̄ bap^m remanere actu ⁊ trāsf̄ reatu. q̄ at̄ solū an h̄ret eē i habitu. p̄z. q̄ alias fuisset pctnū actualē. ¶ Tertio af q̄ non tollat reatu. id reatu nō tollit cui⁹ pena p̄t^o exigit. s̄z q̄diu viuim⁹ penā pcti origial serim⁹. i. q̄. m̄ior ꝑz. eēt. n. op^m i adiecto reatū tollit ⁊ penam exigi. S̄z ꝑz mior. v̄n. gl. sup̄ illo ad Ro. 6. U^o deo altā legē i mēbz meis sp̄gnatē legi mētis mee. video inq̄t altā legē. i. fomitē pcti q̄ re pugnat i mēbz meis i oculo ad ꝑcupiēdū: in manu ad operādū: ⁊ tamen qui loquebatur paulus originali carebat.

Titul⁹

Ar. 1.

Ar. 1.

Ar. 2.

In oppositum p̄nti af antē aposto li ad Ro. 6. Qui cūq̄ baptizati sum⁹ i xpo iesu i morte ip̄s⁹ baptizati sum⁹. ⁊ seq̄t. Qui. n. mortu⁹ ē pctō: iustificat⁹ ē a pctō origiali. ¶ In o^m scđi ē maḡ in l̄ra. vbi dicit hoc pctnū tolli reatu ꝑ bap^m.

Quo ad p̄mū arti. termini sunt vitij. p̄na. reat⁹. ¶ P̄mū i q̄ termin⁹ est vitij. v̄n notādū q̄ ista tria differūt. vitium. culpa. ⁊ pena. Culpa. n. talē noiat deo: dinatione cū sp̄ pena debeat. Vitij at̄ simplr coruptionē nō culpabilē noiat ino: dinationēz tū ad penā. pena v̄o d̄i inq̄tū ꝑ culpa alicui iponit: ita q̄ p̄cedit culpa: seq̄tur seu mediat vitij: terminat pena. ¶ An q̄ ad scđm terminū q̄ ē pena. Nota q̄ triplex ē pena. pena acta. pena ꝑeta. ⁊ pena iflicta. Pena acta d̄i pena quā ql̄bet sibi efficit. ⁊ isto mō pctnū peccatū pena ē. v̄n Aug. Iustitiā d̄ne: ⁊ ita ē vt oē pctnū peccatū sit pena. Scdo d̄i pena ꝑeta. ⁊ ista d̄i q̄ ē p̄retib⁹ h̄it: sicut a p̄mo parētē h̄it fameas: s̄z mortalitas ⁊ p̄siles. Tertio d̄i pena iflicta. ⁊ h̄

In op^m

Dearti

culat

p^o arti.

p^o teri

ē viciū.

Actū:

culpa q̄

pena

d̄nt.

Augo.

de q̄ a iudice peccati iustific. sic sūt ille q̄ n̄ f̄is exi
 sc̄tib⁹ meritis iust⁹ de iponit. q̄libet. n. deme
 ritū apud deū i nobis reatū p̄stituit. q̄ ē tertius
 termin. vñ q̄ ad illū terminū noto q̄ ista tria se
 h̄nt p̄ ordinē. ac r̄ p̄cti. reat⁹. z̄ p̄cupia. p̄ n̄pe
 exit volūtas i actū p̄cti. In secdo signo rea apd
 deū efficit si sit p̄ctū ex alteri volūtate sc̄m. sic
 est origiale efficit aia obnoxia z̄ rea i carētia di
 uine v̄siois: si sit mortale actuale cū h̄ efficitur
 rea i pena sensus c̄na. s. pena ignis si sit venia
 le rea ē pena tpali nisi mortaf peccās cum eo z̄
 mortali sili z̄ tūc punit afr vt patebit. j. In ter
 tio signo efficit i aia p̄cupia q̄ efficit mēs. p̄ntoz
 ad peccādū. sic. n. i actib⁹ bonis bona generaf
 virtus z̄ dispositio. sic ex malis actib⁹ mala di
 spositio gignitur. ex. z. ethico:um.

mapro. in p̄nti dī. p̄ma est de nato ex adulterio
 q̄ efficit irregularis ipsa lege. sc̄da de q̄busdam
 terris vbi soli ascripti milite s̄ liberi: nec liber
 tas patz filios liberat. tertia ē de q̄daz genere
 ab ecclia reprobatocū generis nati h̄ij ipa le
 ge erāt irreglares. sic in p̄posito. ¶ S̄z itelligi
 tur ne aia in alio signo p̄iūsp̄ istud h̄ear p̄ctū
 originale. hic dicit san. 2 ho. arti. 1. q. 3. h̄ dī. q̄
 diuersitas aiaz z̄ grad⁹ causatur ex diuersitate
 corpis. z̄ loq̄tur de aia itellectiua. ex q̄ relinq̄.
 q̄ aia nō h̄z eē p̄mo: nec h̄re p̄t sine corpe seu
 mā: qz mā ponit p̄ncipiū indiuiduatois: z̄ ita nō
 est itelligēdū fm cū signū q̄ nō sit aia i pctō ori
 ginali aū ifusione. sed sua salua reuerētia. sicu
 ti d̄m̄ ē in. 3. dī. h̄. mā nō ē p̄ncipiū indiuidua
 tois. vñ q̄ dixerit q̄ de nō p̄t duos angelos i
 eadē spē facere sine mā. illi obuiat p̄fien. arti
 culus. z̄ ē error. Tū fecido q̄ dicit q̄ aia indi
 uduaf p̄ corpus. hoc est nihil cū sepata a cor
 pore habeat esse. nec obuiat illud esse signatūz
 quod dicit remanere post separationē: per qd̄ i
 diuidatur: qz nihil absolutū p̄t causare cor
 pus in animā. respectus autem nō est p̄ncipiū
 indiuiduationis fm eum. tum tertio. qz. 17. di
 huius dictum est aiam rōnalem habere mate
 riā z̄ qualiter. vnde melius dicit doc. d̄no. v̄
 timo du⁹. Ikal istus dī. dicens nō p̄ corpora
 anias diuersificari. sed pp̄ animas corpora z̄ q̄
 p̄intelligit aie habere inequalitatem in se aū
 ifusione. vnde dicit dū q̄ sunt tria signa. primū
 in quo aia creat. secundū in quo corpi ifundit.
 tertū in q̄ tali ifusione p̄ctū hoc p̄bit. vnde
 p̄3 q̄ aia in aliq̄ signo itelligit isto pctō inno
 xia. Dico at̄ de signis nāe nō tpis. vñ liq̄do in
 ferf q̄ aū istā ifusione solū ad corp⁹ itelligit
 anima h̄re appetitū nālem nō deliberatiuani.
 Appetitū. n. deliberatiuū nō videt̄ appetere
 vnione cū tali corpe vitioso. ¶ Sed dicit 1. ps
 p̄clōnis. q̄ in hoc actu relucet mirabil̄ iustitia
 dei. p̄bat̄ ex mō legum humanaz̄ q̄ pctō pa
 rētum exhereditat̄ filios: nec obuiat q̄ illoz̄ si
 lū nō peccat. isti v̄o peccant: rō. n. sup̄ dicta est:
 qz. s. Ade data erat voluntate antecēdēte iusti
 tia originalis tā. se q̄ pro suis posteris: iō q̄l̄
 bet effect⁹ ē illi d̄bitor: quā cū nō h̄bet in pctō
 reptus ē. vnde non est arguendus deus tanq̄
 iniustus: qz cum posset istā aiam preseruare ab
 isto pctō non p̄seruauit: qz hoc facit p̄ meli⁹ z̄
 si non sp̄ peccat: sp̄ tamē respectu vniuersi. In
 q̄ simul relucet z̄ m̄sa z̄ iustitia. m̄sa in hoc q̄
 ad melius conuertit. Iustitia in hoc quod exi
 git quod dederat. vnde doc. d̄no. artic. 3. p̄fen
 tis dī. q. 2. huius iustitie tres dat rationes. p̄ma
 qz p̄ditoz. qz aia igf inquit appetitū nāli exigit
 corpus p̄gruebat ista vnio: lz̄ per accūs ista ac
 cidat infectio. Sc̄da qz p̄feruatoz: qz igitur nā

Thōas

1° arti^o **Quantum** ad 2^m arti. sūt tres p̄clōnes.
 carne vitiosa. sc̄da ē de misericordi p̄ bap^ma
 reatu criminis origialis liberatiōe. tertia de pe
 nali vitio remanēte post baptisimū diua sapia i
 hoie. ¶ P̄ria ē hec. L̄cet i aie ifusioe i corpo
 re vitioso ipsa peccato maculef origiali. mira
 bilis tñ hoc actu relucet iustitia dei. ¶ Dīc̄ p̄
 ps p̄clōnis q̄ ipsa aia in ifusioe cū corpe corru
 pto p̄bit p̄ctū origiale. p̄bat̄ aia immediate q̄
 vnita ē corpi p̄bit penā. q̄ p̄intelligit ad minus
 in p̄ori nā h̄re culpā. p̄3 aīis. qz exrat ignozāis: z̄
 teste Sc̄da. Ignozātia ē pena. vñ Arist. in. 3.
 de aia dicit q̄ aia i sui p̄ncipio ē sicut tabula ra
 sa i q̄ nihil depictū ē. ¶ S̄z p̄bat̄ p̄na. qz alio
 quā pena p̄cederet culpā qd̄ ē iniustum apud
 quēlibet. ¶ Et si aliq̄ obuiet p̄ illud Aug. in
 li. de duab⁹ aiab⁹. Reum teneri quēq̄ qz non
 facit qd̄ facere nō p̄t sūme iniq̄tatis z̄ ifanie ē: z̄
 ita nō d̄z iputari hoc p̄ctū puulo cum nequeat
 vitare. ¶ R̄ndēdū q̄ lz̄ i se nō possit: potuit tñ
 fm qd̄ i volūtate p̄ni parentis. z̄ hoc sufficit q̄
 ad peccatū origiale: lz̄ nō q̄ ad actuale. nec ē
 imputādū deo hoc peccatū: qz in ifusioe z̄ crea
 tiōe aia maculat. nō. n. eā creat de⁹. nec ifundit
 vt maculef: s̄ vt pactū factū cū nā custodiat. s.
 q̄ a nā facta organizatiōe ipse aiam ifundat: si
 cur si q̄s. p̄mitteret alicui iplere sua dōtia v̄no
 z̄ ille q̄reret dōtia vitiosa nō eēt p̄ctū p̄mittē
 tis q̄ vinū ificeretur: sic in p̄posito. ¶ Sed q̄
 nō p̄t a mūdō a pctō origiali nasci aliq̄ i pec
 cato. ¶ R̄ndet Aug. j̄ Iulianum apostatā eo
 mō q̄ c̄rcūcūsus inercūcūsum generat z̄ granū
 puz granū cū palea. vñ sic q̄s cū idumēto sordi
 do p̄bit imūdicā. v̄l sc̄do si nobilis d̄na pleba
 no societ̄ p̄bit ignobilitatē. vel tertio p̄hēs cuz
 cōmpta efficit irregularis. sic ex vnioe ad corp⁹
 p̄bit aia hoc p̄ctū. nō q̄ caro ipsum causet. sed
 ex lege dei vt duab⁹ p̄cedētib⁹ d̄m̄ ē distōtib⁹.
 ¶ Sc̄d̄. z̄ dat ad hoc p̄positū tres silitudines Sc̄d̄. de

2° ps
clōnia

humana neq̄t sine aia p̄seruari s̄o ifundit alas. tertia qz gubernator: vt. l. nā p̄paret corp⁹ ⁊ tpe aiam ifundat: ⁊ ita vbiqz dei relucet iustitia. vñ nō dz argut dō si i vasio vltitib⁹. s. carne imunda mīn thesaur⁹. s. aiam cōdit. ¶ Sēda p̄clō est de misericordiā liberatione dei a reatu macule originalis p̄ bap⁹. ⁊ ē hec. sic p̄cti originalis reatu vñ p̄ bap⁹ diluit vt occa⁹ illi mācat. ¶ Dicit p̄ma ps p̄clōnis. q̄ reat⁹ p̄cti originalis diluit p̄ bap⁹. p̄bas. baptism⁹. n. sacra⁹ ē noue legis: ⁊ ita efficit qd̄ figurat: cū iḡr figuret exteri⁹ i puero lactationē. q̄ eā interi⁹ efficit ⁊ alia i puero ū vñ nisi p̄cti originalis. iḡr. vep̄ ē tñ q̄ in adultis p̄tritis oēm delet culpā ⁊ pena q̄ ad deū. Si q̄ ad mūdū in q̄rtō hz locū. Et p̄firmat Job. 3. n. si q̄s renat⁹ fuerit ex aq̄ ⁊ spūctō nō intrabit i regnū celoz. iḡr a p̄rio sensu illa regnatio apt ianuā regni celestis. ¶ Et si dicat qz videmus p̄cupiscētia nos inclinare ad p̄ctū post bap⁹. ex q̄ vñ q̄ p̄ctū illud maneat: qz act⁹ tales req̄ rūt tales habit⁹. ¶ Ddm q̄ hoc hz dicitatē in ha bitib⁹ acq̄stis pp̄ exercitiū nō i alijs. istud. n. fit pp̄ rebellionē virtū inferioz ad superiores. Sed nunq̄d p̄t remitti iste reat⁹ nisi bap⁹ flumis. d̄ q̄ sic triplic. p̄mo p̄tritiōe Actū. 10. Adhuc loquēte petro cecidit spūctus sup oēs q̄ audiebāt vbi. ⁊ tñ nō legim⁹ tūc fuisse baptizati. sc̄do s̄ctificatiōe. sicut legim⁹ de Jo. bap. ⁊ tere. tertio sanguis effusiōe sicut si aliq̄s inocētū añ cir cūcisionē fuit interēpt⁹. Sed qd̄ ē efficacius remediū iter h. d̄ q̄ sanguis effusio: qz dat statz celū. ¶ S̄z dicit sc̄da ps p̄clōnis. q̄ cā seu occasio p̄cti originalis mācat p̄ bap⁹. p̄bas. voco. n. cām h̄ large vt. s. baptizat⁹ sp̄ gignat hoiem in p̄ctō originali nūq̄ sine stāte lege. p̄z: qz aliunde nō opoteret baptizare filiū p̄se baptizato qd̄ fuit error pelagij: ita q̄ baptism⁹ purgat baptizatū inq̄tū p̄sōa: vt neq̄at deiceps origiale i eo remāere: nō at̄ inq̄tū hz nāz illā vt sic. s. queat pur gnāre. Lut⁹ rō ētūm p̄mo rōne n̄i medici dei vt q̄libet ad eo imediate speret ⁊ salutē. tū sc̄do rōne egroti hois vt saluet arbitrij sui libertate si sit adult⁹. tuz tertio rōne medica mēti qd̄ fit mediāte fide q̄ pp̄rie i adulto req̄ri tur. ¶ Et si dicat q̄ forzi⁹ ē donū q̄ delictuz. ex q̄ iḡr delictū Ade potuit inficere p̄sonā ⁊ nāz. iḡr donū dei ⁊ xpi meritū sanat vtrūqz. ¶ Dd̄z q̄ absolute donū dei forzi⁹ ē: tēperauit tñ sapientia sua pp̄ cās aūdictas. vñ h̄ radix sit sc̄tā. i. hō generās nō o3 ramos ec̄ sc̄tōs. i. gentios: qz illa sc̄titas nō ē p̄m̄ gignitōis: sed corrupta nā.

1^a p̄clō.

2ª para

Dubiū

Rñō

3ª para p̄clōnis

Dubiū

Rñō

3^a p̄clō

2ª para

¶ Tertia p̄clō ē de penali vicio remanēte p̄ bap⁹. ⁊ ē h̄. sic p̄cupiscētia q̄ extat penale vitiū i tō p̄o p̄posito vt a deo vt p̄uitua causē. ¶ 2^a p̄ p̄o dicit. qz p̄cupia q̄ extat penale vitiū ē i toto p̄posito. s. hoie p̄z: qz illi⁹ ē habit⁹ cui⁹ ē act⁹. ex

p̄mo de somno ⁊ vigilia. s. tot⁹ hō concupiscit. iḡr. vñ illa p̄cupia origialis hz eē in carne. sc̄do in aia formalis. tertio p̄pletive i toto p̄posito. ⁊ hoc mō h̄nt intelligi q̄cūqz auctes ponētes cōcupiaz in carne. sicut illa ad Gal. 5. Caro p̄cupiscit aduersus sp̄m. Et illa Hugo. vitium originis hūane duplici corruptōe ifecit nāz: igno rātia mētē: ⁊ p̄cupia carnē ⁊ plīses. ¶ S̄z dicit sc̄da ps p̄clōnis q̄ ista p̄cupia sub rōne pene hz deuz. p̄ cā. p̄bas. ois pena iusta ē ex libro de li. arbi. sed oē iustuz ē a deo. iḡr. vñ ista p̄cupiscētia hz tripliciter. p̄mo demeritoz: sic ē ab hoie peccāte. ad Ro. 6. vet⁹ hō n̄ crucifixus ē. glo. vet⁹ hō ē fomes ⁊ p̄ductio peccati. Et seq̄tur. qz nō ex deo sed ex nobis. sc̄do in q̄tū noiat p̄uationē. s. defectū a bono: ⁊ sic nō hz cām. pp̄rie efficitē hz deficiētē: sicut ⁊ cetera p̄uationes. tertio inq̄tū punitiua ē: sic extat a deo. Et si dicat qz filij dei accepti i nobis q̄cūq̄d plātauit fm̄ Dām. ⁊ tñ nō sumpsit istud penale vitiū. Ddm q̄ illa auctas itelligit q̄cūquid plātauit in statu innocētie. de quo in tertio.

Quantum ad 3^m arti. sunt tres difficultates. ¶ 1^a p̄ria ē. quō itelligit illa auctas. Ezech. 18. fili⁹ nō portabit iniquitatē p̄ris. Dico p̄mo qz itelligit dū p̄r peccat vt singularis p̄ qd̄ nō fuit i Adā: q̄ peccauit inq̄tū erat radix humani generis. Sc̄do dico qz itelligit de pena sensus nō de pena dānt. p̄z in filio exp̄redato pp̄ p̄ctū p̄ris. carētia at̄ vitiōis diuine cēntie ē pena dānt. Tertio dico qz itelligit nisi fili⁹ cōsēt i p̄ctō cū p̄se qd̄ fuit peccāte Adā. vñ ap̄s nō dicit Adā peccauit in oib⁹. s. inq̄t. oēs in adā peccauerūt ⁊ egēt gratia dei. ¶ Sc̄da diffi. qd̄ ē pp̄rie reatus p̄cti originalis. ¶ Ddm qz ē debitiū hūdi iustitiā originale. ⁊ istud remouet p̄ bap⁹. vñ pp̄rie reat⁹ ē quedā obligatio respiciēs diuinā iustitiam: cui obligamur ⁊ debitiū p̄ q̄ obligamur. ⁊ p̄z q̄ ē ens rōnis: qz hz respectū ad debitiū qd̄ nō est. ¶ Tertia diffi. q̄ sunt vitia nobis inflicta pp̄ p̄ctū origi nale. Ddm qz hz tres p̄s i nobis tria repiuntur fm̄ Bedā. fm̄. n. motiua ē infirmitas. fm̄. volitiua malitia. fm̄. itellectiua ignō. p̄cupia. n. tripli cē p̄cōitat illā p̄z. ¶ Ex h̄ p̄z ad q̄stiones. qz v3. origialis macula penali secluso vitiō reatu baptismō emundatur.

Ad primū arg. ddm fm̄ doc. sub. i p̄iti di. qz illa mator. nulla p̄ua aut virtuali. licet igitur non sit gratia opposita peccato originali formaliter: quia tunc vnus priuatione essent duo habitus oppositi eodem modo. est tamē opposita virtualiter: ⁊ hoc sufficit. vnde vt dictum est simpliciter loquendo preponderat gratia iustitie origiali: ⁊ ad exē

2ª para p̄clōis.

3ª arte. 2ª dub.

Rñō

2ª dub. Rñō

3ª dub.

resolō

Ad ar. Ad p̄m

plam patet: q si oculo ceco daretur virtus vidēdi intellectualiter. sicut habet angelus perfectior: esset q si hēret visum formalit. ¶ Ad 1^m dōm. q sit equoacatio in maiori & minori de actu. In maiori. n. accipit. ppe act^o. p ea opera tōe q habitū pplet: sicut iuste vivere iustitiā. In minori aut dū dicit mag^o q originale trāsit reatu & manet actu. h. actus accipit. p māli. vt sit sensus. h. obligatio p bay^m tollat: tamen adhuc pcupia q erat māle illius pcti manet: h. nō eq itēsa: nec ita infecta. vñ dicit doc^o. deuo. q. 2. ar. 1. q pueri baptizati nō eq fetēd sic nō baptizati. ¶ Ad 2^m dōm ad maiore & minorem simul q ē p ea eterna: & h tollit in baptismo. ē t p ea tpalis. & h nobis in multis relinq^t. pp^o nfm exercitiū vt in bonū gfa mediāte dei. pfi. ciam. p multas. n. tribulatiōes qz intrare reg^m dei. ¶ Ex pñti zc. ¶ P^oria pzo. reatus tollit sacro baptismate: z lex carnis linq^t vario scemate. Dicit pzo. q in baptismo reat^o pcti originalis tollit & pcupiscia manet: tū varie an^o z post: qz post baptismum minuit: z ponit a p^o dist. vñ ibi. Solet at qri. ¶ Seda pzo. caro mūditiā purgari venat & pcupia cā variatur. Dicit pzo. q diuersi diuersē sentiūt in de purgatiōe carnis in baptismo: & q pcupia repit a diuersis car. s. deo. diabolo & homie. z incipit ibi. Solet at qri. vñ ibi. Solet aut qri q zc. ¶ 3° pzo. In crea^o de aiaz est ineq^litas: z in ifusiōe criminis vanitas. Dicit pzo. q aie in ifusione z hnt oēs pctū origiale nisi aliud obuiet: h. tū sint p dte inequales. z incipit ibi. Solet etiaz qri q iustitia. vñ ad finem distinctionis.

Benedictis adijciēdum vñ. an pctā zc. Dicit signat 33° dis. hui^o sedi q sic cōtinuat ad pcedētes. ¶ Nā postq in pcedēti distōne oñsum ē quō per baptismuz culpa originalis emūdat. Nūc in ista distōne inq rit vtz hēc culpa p pctā primoz parētū cresce re dicat. h. h. didi in tres ptes principales. In pma mote qōnis aliquoz p3 loq^octas. In scda sue dictōis hēg^o pua vitas. In 3° sacre lectio nis dissoluit adā aspitao. pma in pñ. scda ibi. Ecce pspicūit lectozi Aug. 3° ibi. Et h. pec cat^o parentū nūc ade zc. ¶ P^oria rursus ptiē la in q mote qō: zc. in tres didi. In pma lucte de monet istā qō. In scda alioz docet ad hoc oppō. In tertia Aug. miscei ideterminatio. p^o in pñ. scda ibi. Dēo Aug. in enchiriditō zc. 3° ibi. Dō vñ in actūdi pctō ade zc. ¶ Sedē il la scda ptiēsa. Ecce pspicūit sit lectozi. In qua op. magi zc. Et ista h. partiri in tres partes pncipales. In pma oñt q pctū origiale pp primoz nūq^o itēdit paruz vicia. In scda an

pctū ade sit vel non qri sūma malitia. In ter tia illius pcti clare depromit fuisse venia. pma in pñ. scda ibi. Dicit qri solet vtz pctū ade zc. 3° ibi. Si vñ qra^o an illud pctū zc. ¶ Et seq^o vltima 3° ps. f. Et h. pctis parentū zc. In q sa ere lectōis dissoluit qdā asperitas q didi h. in tres ptes pncipales. In pma qō exeat dictis velut h. ijs. In scda h. alibus terminat scōz ex sentētis. In tertia misticia solidat sacratissimis misterijs. pma in pncipio. scda ibi. Sed vt ait Jerony. ne lex zc. tertia ibi. Dō z mistice intē dēdū zc. ¶ Et hēc est diuisio pñentis zc.

Utrum originalis culpa primis p paren tib^o nō effecta grauior sola carētia dei visōis qsi p ea puniat. Et af ad pte fal sam trib^o medijs. ¶ P^omo af q primoz pa rētū culpis pctū origiale crescat in pñlis: nul lū malū est sūmū. pctū origiale est malū. q nō est sūmū: z ita pole est id cresce: z p pñs cresce re vñ dū puer maiorū libidie pcepit. maior p3: qz nō est dandū sūmū malū vt seqūtū dnt. inq mag^o. Sed minor pba^o: qz malū gen^o vñ pcti. oē. n. pctū est malū: sed non e3. p3 de malo pe ne inquatū hmōi. Sed p3 scda pna. q si possit crescere q actu crescat: qz h3 qd ad sūū req^oit augmētū. s. malitiā gnānt. ¶ Scdo af q pue ri vltra penā carētie dine visōnis pena sensus puniunt. oē corp^o passibile postū in igne iser ni pati vñ ab igne. S3 corpa puuloz nō bapti zator nō erūt impassibilia: z ponent in igne iser ni. igz patient ab eo. maior p3: qz actūdi appo ximatū passiuo disposito agere vñ. Sed minor p3 pmo q nō hēant corpa impassibilia: qz doo ipatiētis ptinet ad gloriā: sed q ad scdam q sst in igne inferni z q ad pma simul inq^t Aug^o. Quisq^o ita vivere incipit vt ate finiat vitā q ab originalis obligatiōe soluat: necē est eū cū corpe interminabilia gehēne supplicia sustine re. ¶ 3° af sic. pueri in solo originali moriētes: aut scūt se potuisse fuisse psecutos gloriā sem pternā: aut nō. Si dicat q nesciat h nō vñ euz sint liberi a corpore qd aggrauat aiam: nec vñ eis illa tolli cog^o q maxims pcedit pctōib^o. Si vñ dicat q scūt nō vñ possibile qnt doleat de amissiōe tāti boni: z ita pter penā carētie di utne visōnis hnt ad minus pñm dolore. In oppositum pmi af aucte Anse. lib. de pceptu virgi

In oppositum pmi af aucte Anse. lib. de pceptu virgi nali. c. 27. pctū originale in omnib^o estio eqle eē. ¶ In o^o scdi af aucte magi in lra vbi di cit q puuli nullā penam sentiūt: nec tgnis: nec vñ mis psciētie pter carētiā diuine visōis. vnde Aug. dicit. q eoz pena sane erit mitissima. ¶ In ista questōne ad alias zc. Quo ad p^o artic. imini se grauitas pcti. pctū origiale. z p ea carētie

alia b. diuisio

titulus

Arg. 1.

Ar. 2.

Ar. 3.

in op^o

Dearti culat. p^o arti.

tra la.

ti. ib.

bl. o

ib.

ar. p^o

alia di uisio

nas ia mā debebat p se. sedo ex radice sue gre
 q̄ erat solū p̄nialis. 2 p̄nīs suā volūtate respi-
 ciebāt solū nō infectionē nāe. 3° ex radice nāe
 cōrupte q̄ multo nobilior ē ipō adā. 3° q̄cqd
 faceret adā nō sufficeret ad sanandū illā nāz;
 nec valz qz gra ē potētor q̄ culpa: 7 ita si cul-
 pa sua cōrūpit totā hūanā nām vt femiat nā-
 lit. igit p̄ gram pōt reparare. vtz est. n. q̄ absolu-
 te gra ē potētor: nō tū seq̄ q̄ reparat: facit
 q̄ppe ē destruerē q̄ p̄struere. vñ vn^o malus ci-
 bus plus aliqū cōrūpit nām qz cētū bone me-
 dicine potentes possint reparare. sic in p̄posito:
 nec v3 dicit q̄ in h̄ est p̄nitor de^o ad puniēdū q̄
 ad miserēdū: qz aspiciētī ordīnē totum oia va-
 dūt ad meli^o. ¶ Et si dicat si o^m est cā opposi-
 ti: 7 p̄positū p̄positū. si q̄ culpa ade est cā origi-
 nalis p̄cti in nobis 7 gratia iustitie originalis.
 ¶ Dōm q̄ ista regula nō t3 nisi in p̄positiū op-
 positū. culpa at dicit p̄uatiōnē: vel fm docto.
 subī. dist. 20. hui^o secūdi. q. r. dicat qz t3 solū in
 cāis vniūocis. originalis aut iustitia causat a
 deo vt cā equoeca. Ex q̄ p3 qz adā nō hēbat ad
 nos nomen tutoris sed p̄nīs: nec nos ad eū no-
 mē pupilli sed filioz: qz tuto: fm leges huma-
 nas plus pōt conditionē pupilli meliorare q̄
 deteriorare. ¶ Scda p̄ctō est de augmēto ori-
 ginalis p̄cti a p̄nitis p̄rib^o in filios: 7 est hec.
 ¶ Nec a parētib^o augmētū originalis capit ma-
 cula: nec plures in eodē reponunt supposito:
 ¶ Dicit p̄ma ps p̄ctōnis. qz originalis macu-
 la non efficit maior p̄pter p̄ctā parētū. Ista
 p̄bat. tū ex inobediētia ade q̄ est cā h^o peccati
 que eq̄līter inest posteris. tū sedo rōne pene. s.
 carētie diuē visionis q̄ eq̄lis est. tū rōne oppo-
 sitē: qz eq̄līter p̄uat iustitiā originalē. vñ sicuti
 illa quoz noia imposta sunt in termino nō ca-
 piunt magis 7 minus vt habet in fine sex p̄nci-
 pioz. sic nec originale p̄ctū: cui^o impositio est
 in termino. vnde l3 p̄cupiscētia sit maior in vno
 q̄ in alio ipsa nō est nisi māle illi^o peccati non
 formale. vnde nec augmētā in anima habē-
 te meliora nālia: nec minūis in habēte minus
 bona sed extat eq̄le. vñ in nullo est in hoc pec-
 cato obligatio maior: nec secundo p̄uatio ani-
 ploz: nec tertio mod^o detestabilior: qz in adā
 sumus obligati eq̄līter 7 p̄uati iustitia origina-
 li: 7 p̄pter vnā inobediētia. ¶ Sed dicit scda
 para p̄ctōnis qz nō sunt plura p̄ctā originalia
 in vno supposito. p3 auctoritate magrī in lfa.
 7 p̄firmat. tū p̄mo: qz vnica fuit inobediētia: 7
 ita vnū peccatū in q̄libet sibi trīdet. tū secun-
 do rōne pene vnica est p̄ncipalis. s. carētia di-
 uine visionis. tum tertio: qz vnū solū p̄uat. s. iu-
 stitiā originalem. vnde non obuiat qz eua 7
 adā peccauerunt varijs p̄ctis: vt vt gnōne trās
 sūdū hoc p̄ctū se h̄nt vt vnū seu vna caro. s̄lr

ly sint mkte pene vtputa fames sitis 7c. vna tñ
 p̄ncipalis: q̄ dea est. vñ l3 ificiant eo oēs vires.
 ex p̄nti tñ subīne est in voluntate 7 potētiōe su-
 periori: 7 rōne p̄cupiscētie ad capita^o septē in-
 clinat p̄ctā: l3 sit vnū. ¶ Et si obijciat: qz sup il-
 lo vbo ps. Ecce in iniquitatib^o p̄cept^o sum. dicit
 glo. qz iniquitates s̄ p̄ctā originalia: 7 ita in eodē
 vidētur plura. ¶ Dōm q̄ vel accipit sicut dicit
 magr̄ p̄sale. p̄ singulari: sicut sit sepe in scriptu-
 ra sacra. vñ sedo qz itelligit p̄ p̄ctā originalia pe-
 nas illi^o p̄cti q̄ s̄ plures veluti p̄ efficit cām. vel
 stio qz loq̄tur in p̄sona giūs hūani: 7 ita s̄ plu-
 ra originalia: cū q̄libet puulus nascat cū p̄prio
 originali. ¶ 3° p̄ctō est de pena hūic originali in
 inferno debita. 7 est h̄. sic puuli in solo originali
 moriētes dina s̄ p̄uati visione vt nullā sensus
 penā p̄cipiāt. dicit p̄ia ps qz pueri moriētes in
 solo originali sunt p̄uati dina visione. p̄bat aucte
 magr̄ in lfa. 7 sit clare scōp̄ auctes. ¶ Et si q̄
 rāf vtz possint p̄ficē in scētētijs. vtputa mathe-
 marica: physica 7 p̄sib^o. dicit h̄ doc. sub. qz cū
 nō habeat itel^o aggrauatū cōpore sicuti nos:
 nec torquētur i igne iserni veluti aliū q̄ actua-
 le p̄miserūt. p̄babile v̄f qz sic. cū non repugnet
 est statū btōz q̄n aliqd de nouo sciāt. vñ pote-
 runt de vno cognito ad aliud venire. vñ insert
 qz oīum cognoscibilitū poterūt acq̄ere emine-
 tiorē cognitionē q̄ aliqz p̄ nām habuerit p̄hs
 l3 doc. deuo. q. 2. arti. 3. op^o sentire videt. vñ 7
 bitudinē nālē aliq̄līter poterūt acq̄rē. ¶ Et si
 q̄rat an hēbūt aliquā cognitionē d̄ bitudie su-
 pernālī in p̄ticulari. ¶ R̄ndet dubie. eligo mi-
 hi tū vnā p̄ctē: 7 dico qz nō: cū ista req̄rat eleua-
 tionē aliq̄ sup se. ex p̄ma. q. plogi p̄mi eiusdē
 doc. quā non hēbūt. ¶ 3° dicit scda ps p̄ctō-
 nis qz nullā penā sensus p̄cipient. p̄bat: qz intū
 stū ē plus exigē in pena q̄ qz p̄miserit i culpa.
 puulus at nō p̄tēpsit dinz i p̄ctū. igit nllm d3
 pati eīnale tormētū: 7 ita nec ignē. 7 p̄firmat:
 qz horribil^o ē aīaz in igne p̄petuo eē q̄ omni-
 no nō eē: qz at tāta pena p̄uat aiām vnā puuli
 q̄ nūq̄ peccatū actuali: eēt valde dur. ¶ Et
 si dicat: qz dicit Aug. in li. de fide ad pe. firmis-
 sime tene puulos q̄ sine sacro baptisimat de h̄
 seclō trāsēunt. eterni ignis supplicio sempit̄ne
 puniēdos. Dicit doc. deuo. qz aug. noluit dicē
 qz cremarent igne infernali: sed voluit exp̄mē
 locū vilē in q̄ erunt 7 carētia diuine visionis
 quā habebūt: 7 locut^o est ita exp̄sse p̄p̄ opposi-
 tam op̄. hereticoz q̄ ponebāt paruulos nullā
 h̄re penā: sicut in moralib^o d̄f qz q̄ vult p̄ueni-
 re ab vno extremo ad mediū aliqū incipit ab
 alio extremo. ex. 7. ethi. sicut in p̄posito aliter
 soluit doc. subtr. dicens qz in sensu diuiso habz
 veritatē: non in sensu composito: vt sit sensus
 iunt cruciandi idest puniendi in igne eterno:

Arg^m

R̄no

3° p̄ctō

2° pare

1° pare

Arg^m

R̄no

3° p̄ctō

Dubia

doc. 16.

R̄no

2° pare

Dubia

doctor
deuot^o

non q ignis ille cruciet eos: sed eoz pena erit
carentia dine rationis. vñ dolor: timor: tristitia
z despatio ab eis aberūt. vñ recte erunt situati
inter statū btōz z dānatoz. dānati siqdem tor
quebunt igne inferni z non videbunt deū: bea
ti aut videbunt deū z non cruciabunt igne in
ferni. In medio at erunt isti pueri pueniet euz
dānatis: qz non videbunt deū: puenient cū bea
tis: qz non cruciabunt sensibilī illo igne.

3° arti.
p^o dub.

Rñō

3° dubi.

Rñō

3° dubi.
Rñō

resolo

Ad ar^o
Ad p^o

Ad 3°

Ad 3°

p^o p^oclō.

2° p^oclō

3° p^oclō

Quantum ad 3° arti. s. tres diffi. C p^o
an pō dei absoluta a daz p^o
petrii potuit mereri suis posteris statū innocē
tie. **Dicē** vñ doc. subf. dif. 23. q sic. vñ de o3 q
doc. deuo. ar. 1. q. 2. p^osentis dif. intelligat de pō
ordinata q. s. adā non potuit mereri illā iusti
tiā. z sic non p^odiceret ipse z docē. sub. C S^oba
diffi. qd est mai^o petrii. petrii veniale vel origia
le. **Dicē** Tho. simpli q veniale. q. 1. art. 2. h
sentis dif. qd tū est valde mirabile: cū origiale
separet a p^oforio dei nō veniale. vñ plus vñ o^o
sua salua reuerētia: h q ad qd veniale sit mai^o
s. in q^otu est actuale. C Tertia diffi. vbi p^o iudi
cū erit loc^o puuloz in origiali mortuo. **Dicē**
p^o pter sinū patz sē in inferno tres habitatioes.
ifima q est reproboz. supioz q est purgatoz. z
media q est hoz puuloz. C Ex h p3 ad. q. q. v3.
origialis culpa ē p^orimus. p penitib^o nō effecta
gratio: sola punit carētia diuine vñōis zc.

Ad primū arg^o ddm ad maiorē q ali
qd malū ē sūmū pōt icelli
gi: aut sūmū simpli: z sic nullū malū est sūmū:
qz qd dōto pōt ēē pei^o: aut sūmū in gñe: z sic
bn ē aliqd sūmū qd. s. ex toto p^onat habituz sibi
o^o. sicut p^o darī ceccitas sūma q penit^o puat vi
sionē: hoc mō petrii origiale dī sūmū: qz in
q^o h sūdit^o puat iustitiā origiale. C Ad 2° dōz
i sūma ad maiorē z miōrē sū qz corpa puuloz
erūt ipassibilia nō dote ipassibilitatē: sicuti cor
pora btōz: sed dine iustitie dispōne volente vt
nec ab intra nec ex patiant. p3 a sili. corpa dā
natoz semp ardeunt z nō p^ouient ab igne q
tū carebunt dote ipassibilitatē. C Ad 3° dōm
q p^ont scire pō absoluta se potuisse mediāte ba
ptismate fuisse psecutos gloriā: nec tū dolēt de
amissioe: qz de^o nō p^ocurrit ad hmōi dolorē: sed
actū suspēdit. C Ex p^onti at zc. C P^oria p^oclō
a patz maculis mēs nō ificif i ipsi puulis pie
p^omo credif. dicit p^oclō q solū p^omoz pentū pec
catū ificif p petrii paruulos nō alioz pentū: z
ponit a p^o dist. vsqz ibi. **Dicē** qri solet. C Se
cūda p^oclō. grauiissima macula ade nō cēset de
q mens sedula veniā meret. dicit p^oclō. q petrii
ade: nec fuit simpli grauiissimū: nec irremissibi
le. iō habuit veniam. z ponit ab illo loco. **Dicē**
qri solet vtz zc. vsqz ibi. Et h3 petis zc. C Ter
tia p^oclō. solēt puniri patz delicta atqz morde

ri filioz vita. dicit p^oclō. q sepe petā patz pu
niant in filioz: z h qñ imitant patz malitias.
z ponit ab illo loco. Et h3 peccatis parētū zc.
vsqz ad finē dist. C Sequitur in textu.

Post p^oclō d petō actuali zc.
Dicē signatur 34° di. h^o
fedi q sic h3 p^otinuari ad p^ocedē
tes. C Hā post q a 21° dist. iclu
sive vsqz ad. 30. dist. in. exclusiue
egit mag^o de petō q psona inse
cit nāz seu de pctō p^ois p^omarij.

2° arti

2° arti

3° arti

titulus
Ar. 1.

Ar. 2.

Ar. 3.

Et scdo a. 30. dist. iclusiu vsqz ad istā exclusiue
egit de pctō quo nā ificif psonā seu de qditate
origialis vitij. Hic 3° in p^onti dist. icipit agē de
pctō q p^osa ificif seipaz seu de crimie actuali ipij
Et h3 didi h 3° p^o h^o tertij tractat^o i tres ptes.
In p^oma mali p^ooif q sit cālitaz. In 2° ipi^o q
rit q extat qditas. In itia q ad h sic tangif nra
velleritaz. qdita i p^on. scda ibi. dif. 35. Post h vi
dēdū ē qd sit pctū zc. 3° dist. 38. Post p^oclō de
volūtate ei^o zc. C Ruruz p^oma p^oclō q extat
p^ois dif. i q mali p^ooif q zc. in tres ptes didif.
In p^oma cā venat mali originatiua. In scda h
p^oprobat eē volūtina. In itia iuestigat cā sūbi
ua. p^oma i p^on. scda ibi. Mala at volūtaz zc. 3°
ibi. **Dicē** origie mali zc. z ista h3 didi in tres
ptes. In p^oma bonā mali dicit sūmū p^omarij.
In scda nōndū elicit huic correlariū. s. q i h3
h^ois dicit regula dyaleticoz. In tertia apte
objicit positū dubiū. p^oma in p^oncipio. scda ibi.
3° qz in h3 h^ois zc. tertia ibi. Ad h at qd di
ctū est zc. C Et h est diuisio p^osentis zc.

Utrum malū ex defectu volūtati pter i
ntentionē reb^o enēat. C Et af p^o
q nō cāet maluz a defectu volūtati. si malū cāf
a defectu volūtati qro vtz ille defect^o sit malū
pene: aut culpe. si culpe qro. vñ icti i volūtate
vtz a seipaz: tūc poterat seipaz malū cāre sine
defectu medio: vel icti mediāte defectu alio z
de illo q^ordū sicuti de p^omoz eēt p^ocessus i i
ntū. Si at dicaf q extat malū pene. tūc vñ pe
nā p^ocessisse culpā. **Dicē** nō bn vñ qūo p^oca qat
cāre culpā. C 2° ar q nullū malum sit: z ita q
nō cāet a volūtate: null^o rex sapiēs i regno suo
mala pmittit si p^o. S3 ds rex ē potētissim^o z sa
piētissim^o ad quē totū ordinā vniuersū. igt nul
lū dimittit mūdo p^onti. maior est māifesta: h3
miōz p^obat. vñ Aris. i. 12. metaph. p^ocludit. En
tia nolūt male regi. vñ q p^onceps. s. ds c^o sapie
nō ē nūer^o: cui^o si fortitudō qris robustissimus
est: z h clamat Boet. Si de^o ē. vñ mala. sol. n.
si ifinite eēt vtūqz in caliditate nullū frigidū re
linqret. C Tertio af q malū nō veniat preter
intentionē. oē qd sit ab agente voluntario pter
intentionē sit fortuna. Ex quo ergo malū exit a
volūtate si fieret pter intentionē esset a fortuna

qd extat falsum: qz talia non exigunt punitione. maior e phi in. 2. ppy. vbi ponit oriam iter casu z fortunat: qz casus accidit pter itentione in agētibz a nā: sed fortuna in agētibz a pposito. Sed pz inopoz: qz ex his que pter nos accidūt non punimur.

in op^m

In oppositum pmi at auctate aug. in enchiridion. Nemo inqt qrat cam male volūtat. nemo. n. hz cam efficientē sed deficientē

De arti culat.

p^m arti.

p^m arti.

qz acci

pit tri

plif.

In op^m secūdi argf auctate Dion. in. 4. di uinoz noium ponentis malū in bono fundat. **In op^m** tertij argf auctate eiusdē in eodē. malū inqt est pter itentionē z nām z cam.

In ista questione ad 2c. **Quo ad** voluntatē z pter itentionē. **C^o** 1° igit fmin^o est malū. vnde vt pōt trahi ex meta. Autē. malū pōt accipi triplif. vno mō abstracti ue vt notat puationē pfectōis q̄ est necaria in eē pmo: sicuti in forte puatio man^o vl pedis. 2° vt notat abstractionē z puationē in eē sedo: sicuti puatio geometrie in eodē q̄ dz eā scire. 3° mō dī malū pcretiue: hoc vel qz malitia illaz suscipit. z sic pncipalē de trib^o dī. de habitu. de passione z de suba. vel qz cat: z istud est triplif.

Malū

triplif

p^mo ē in gñe cāe malis: sicut dicunt ista monstra mala: qz tū malicia a pte extat mē: aut se cundo in gñe cāe efficientis pūcti: sicuti dum ignis pburit vel gladi^o fecat: aut 3° in rōne agētis non pūcti. sicuti dicerent in nobis agē nu bea. qz tamē nos nō ptingūt dū nob lumē ipe diunt solis. **Unde noto** rursus qz triplex extat malū ad qd oē malū reduci pōt. p^mum dī malū nā: sic cecitas: claudicatio 2c. 2° dī malū moris qñ acqrit habit^o viciosus seu ipe act^o malus mōtur. 3° dī malū demeritorū qd repugnat gfe aut in se: aut qd ad feruorē. sicut est veniale qd diffiniēs q̄ ad morale Aug. in li. de libe. arbi. dicit. malū est spretō icōmutabili bono reb^o pmutabilib^o ad herere. qd facim^o libero voluntatis arbi. vbi tria tāgit. p^m formale mali dū dicit spretō icōmutabili bono. i. deo. Secundo māle tāgit dum dicit reb^o pmutabilib^o ad herere. z hoc est quādō domin^o p Jeremiā clamat. duo mala fecit pplf me^o. foderunt sibi cisternas dissipatas. ecce adhe^o bono pmutabili. z dereliq̄runt me sōtē ad viue. ecce deserto boni icōmutabilis. Sedo tāgit h^o mali cāz deficientē. dū dicit qd facim^o libero volūtatis arbi trio. h^o n. mali tā eā q̄ subū mala extat volūtatis. **C^o** Sedo fmin^o ē defect^o voluntatē. vñ notat doc. deuo. q. 2. ar. 1. qz volūtāt solet assignari triplex defect^o. nālis. culpabilis. z penalis. Defect^o nālis dī volūtate nūpa q̄ ē in ea ex eo qz creata volūtās. vñ iste defect^o aut noiat istā passionē q̄ dī defectibilitās: aut p eū circūloq̄

Jerem.

2° teri^o

ē defect^o

volūtātis.

mur. ppriā dīzaz volūtātē create nob icognitā: defect^o dō culpabilis dī q̄ addit sup^o p^m nō solū actū 2°: sed affectōis puerstatē. Defect^o dō penalis dī talis defect^o culpabilis scq̄la vt vna iust^o reordinet inordinat^o defect^o. **C^o** 3° fmin^o est pter itentionē. vñ nōt. 13. Tho. q. 3. qz aliqd euenire pter itentionē p̄t accidē triplif. p^m ex pte agēt. veluti dū ignis agit i aerē p se qdē itēdit iducere formā suaz in aeris mām. p accūs at z pter itentionē si itelligeret intēdit expellere formā aeris: qz. f. neq̄t manere cū forma ignis. 2° accipit pter itentionē ex pte m^o: sicuti ē i monstria: vt qz hō euz duob^o nascat capitib^o aut sex digi^o 2c. 3° accipit pter itentionē ex pte instri actōis. sic in crure curuo nimis accidit claudū catio pter intentionē virtutis pgressiue.

3° teri^o est pter itentio nem.

Quantū ad 2° arti. si tres p̄clones. p^ma est de eē malt. 2° de cālitate mali. 3° q̄r malū pter itentionē accidit. **C^o** p^ma ē h. sic malū ē in reb^o vt nullū sūmū dicat. dīc^o p^m ps p̄clōnis qz malū est in reb^o. p^m pmo ex pūctiōe legū q̄ solū malū puniūt. p^m 2° ex fuga appetit^o nālis qz soluz malum ex nā fugit. 3° ex oblita lege dī i cordib^o puerfoz. vñ recte h dīc Tho. q. 1. qz eē malū expiētia docet. **C^o** Et si dī cat: qz fm Dion. 4. de diu. noi. maluz nec est exnō: nec ens dī exnūb^o z vñ nihil eē. **R^o** Rūde dum qz ens dī triplif. pmo mō p qdā cōi decez pñf. sic accipit p̄ho. 5. metaph. sedo accipit ens p actuali exiitia alicui^o vt notet p̄m fm adia. cēs. vt nōt Boe. in cōmē. 2. piarm. z bis duo b^o modis malū nō ē: imo nihil est: z sic accipit Dyon. tertio^o accipit ē p eo qd signat vitatē p̄pōnis. vt sit p̄pō affirmatiua qñ signat eē de eo qd ē. z negatiua qñ negat eē de eo qd nō est. z h mō malū dī eē: sic dī cecitas i oculo: ita qz malū sozalf solā noiat puatioē. **C^o** Ex qz p^m qz loq̄ndo. p̄pe malū nō ē i gñe nisi reductiue: qz id qd ē i genere hz gen^o z dīzā qd nō hz puatio pura. z p^m vltra qz sozalf malū opponit bono solū puatiue. vñ qñ dī bonū malo p̄iū dīz i telligi rōne illi^o in q̄ fundat maluz: aut accipit p̄ritum gnālē ad oēm oppōnē. sicut in fine scdī piarm. accipit p̄ho. vñ glo. Aug. sup illo vbo. z sine ipō scīū ē nihil. dīc. i. p̄ctm. z alibi. malū nō ē nā aliq̄ s̄z defect^o. **Et Anf. de p̄ceptu v̄gī li. ca. 5.** In iustitia oīno nihil ē. sic cecitas. z p^m rōne: qz ens z bonū p̄uertunt. Si g malū esset ens malū eēt bonū. vñ p^m qz qñ dī malū ordiari nō itelligit ordie fundat ipō sozalf: s̄z i opposito p qd ordiāf. sic p̄tes visus dī visioē q̄ est in oculo: nec dī itēdi z remitti rōne appropria: tōis ad fminū. sic ad bonuz: s̄z rōne recessus a fminū vt dicat mar^o malū aut min^o: qz plus aut min^o recedit. vñ p̄p. q. 3. ar. 2. dicit doc. deuo. qz malū dī alic^o in aliq̄ nō aliqd in recto. sicut

2° arti. p^m p̄clō

Thōas Rūo

Loz^m.

Secundi libri

Arg^m cecitas di alle^o nō altd. **C** Et si dicat. si malū nihil ē r de^o punit hoies p malo. q̄ ds punit hoies p nihilo: qd nephas ē dicē. **C** Ddm q̄ lz malū i se foialr sit pura puatio tñ pnotat bonū p cū puari qd debet. s vt rectitudo act^o: aut gra. de q̄ se qnti disti. ita q̄ nō venit punitio ex pte illi^o soli^o puatiois: s qz nō hētur qd debet hēritta q̄ debitu ē i cā. p3 ex^o. Rex icarcerat debitorē nō solū: qz nō soluit: s qz d3. sic in p. positio. **C** Sz in q̄ fundat ista malitia. **V** D3 q̄ i bono. vñ Aug. i enchir. dicē. mala sine bōis nec nisi i bōis eē pnt: nō tñ itelligit malū eē in bono cui opponit. s. rectiuū act^o vel grē: s i volūtatē cui nō oppōit nisi i directe. r patēt ex h multaz auctū solones. **C** Sic dicit 2° ps p̄clo nte: q̄ n̄ ē dādū sūmū malū. p̄ba. si. n. ē sūmū malū. tunc nihil h3 de bono. sic sūmū bonū nihil de malo. r si ē sūmū malū h3 eē qd ē bonū. q̄ si ē sūmū ma^m nō ē sūmū malū. tū 2°: qz si est sūmū malū ē malū p eēntiā. sic sūmū bonū est bonū p eēntiā. q̄ nāle ē ei facē malū: s qd facit qd ē ei nāle bñ facit: r h nō ē sūmū malū. q̄ sūmū malū nō ē sūmū malū. tū 3°: qz summū malū p̄ destruerē oē bonū: r ita si eēt sūmū malū nullū eēt sūmū bonū: s i si nō sit summū bonū nullū erit summū malū: qz malo p̄ntelligit bonū ex p̄dicē: r ita si eēt summū malū tā nō erit sūmū malū. **C** Ex q̄ valde mali facti sē manichei q̄ tñ malū ponebāt: r si nō sit summū malū. noto tñ q̄ si dicat sūmū malū q̄ nihil ē actu pei^o sic bñ ē sūmū malū. s. p̄ctñ luciferi q̄ ē rex sup oēs filios supbie. Si at itelligat summū eē malū: q̄. s. nullū p̄t eē pei^o: sic nullū ē summū malum vt ponebāt manichei: r hac ex radice Diony. vocat malū finitū: qz. s. semp p̄t augmētari. Et p3 q̄ nō o3 dare vnū malū qd sit metz r mēsurā alioz maloz. sicut dam^o i bonis nec mala p accūs opz reduct ad malū p se sicut fit in bonis: s oē maluz ad voluntatē reduct. vñ illa regla. oē qd ē tale p p̄cipatōz reductū ē ad aliq̄ tale p eēntiā: solū h3 robur i bonis. **C** 2° p̄clō ē de cālitatē mali. vñ. s. cāct: r ē hec. sic creata voluntas cā extat malitie vt poti^o defectiua q̄ effectiua dicat. **C** 3° p̄clō ps dicit q̄ creata voluntas ē cā malitie. p̄ba. si. n. est maluz: aut ē a bono: aut a malo. si a malo q̄ro rur sus a q̄ est istud malū: qz nō ē sūmū: ex p̄cedētī p̄clōne. **C** Si dicat q̄ a malo. rur sus q̄rā de il lo. r sic erit in finitūz. p̄cellus. si at a bono aut bono nāli r h nō: qz ad vnū ordinat. igit a bono libero: r ita a voluntatē s3 nō icreata. vt patēbit. 37. distin. q̄ creata: r si dicat: qz Math. 5. scribit. nō pēt arbor bona fructus malos facē: necq̄ arbor mala fruct^o bonos facē: r ita cū volūtas sit bōa de se nō pōt eē cā malī. **V** D3 q̄ dñs n̄ itendit p̄pare actuz interiorē exteriori vt

voluntas sit arbor. scōdo bonitas: aut malitia act^o interior voluntatē. veluti flos arboris. opatio exterior: sit fruct^o vt dicat ex bona opatio interiori vēt bonū exteri^o. r ex mala malū: nec vult qn voluntas exq̄ liba ē possit in bonuz r malū. vñ seq̄ q̄ ille regule. 3° p̄clō 3° sic cāct: r cui^o cā bona ē ipm q̄q̄ bonū est h̄nt itelligi in cāis nāle agētib^o. **C** Sed surgit dubiū q̄ ē rō p̄ba creatē voluntatē sub q̄ ē cā mali. Dicit h̄ doc. sub. q. 5. in vte p se t̄ria signa. p̄mū in q̄ p̄cipit rō voluntatē q̄ dicitur ut est cōis deo r creaturis. Scdm signū in q̄ p̄ quādā dūā h̄p̄ voluntas illa in cōi r efficit voluntas creata: sicut addita ratiōabilitatē aī refultat hō: r se h3 inqt ista dūā ad illā in cōi voluntatē vt accidēs mō q̄ dicit 3° p̄clō. q̄ dūā accidit gn̄. 3° signūz in q̄ ista voluntas creata ex rōne p̄ pa libere facit malū aut bonū. Ex q̄ p3 p̄mo q̄ nō ē distiguēdū hic de accētē ex pte effect^o. vt .s. dicat q̄ malū cātur a voluntate itendēte bonuz p se r p accūs venit malū: ita q̄ creata voluntas sub itendēte boni ē cā mali. sicut dicē vñ Tho. q. 3. h^o dist. vbi applicat p sile ad formas nāles. p3 q̄ hoc nō sufficit: qz aī intentionē libera ē ad bonū r maluz. **V** Nec vlteri^o est ddm de voluntate in q̄tū defectibili vt. s. ista defecti bilitas sit rō q̄re creata voluntas p̄t agere malum. sicut distiguere vt docē. deuo. q. 2. ar. 1. p3 q̄ hoc neq̄t eē. defecti bilitas. n. inest voluntati create veluti passio. passio at nō est rō agēdi suo subo. sicut nec r̄sibilitas hoī. si ad h̄ p̄uin cētēs rōnes doc. sub. 1. q. q̄ aspiciant diligētē. vñ ē tñ q̄ si doc. deuo. itelligat p istā defecti bilitatē circūloq̄ p̄p̄iā dūam voluntatē create bñ dicit vt sit resolutio tota dicti volūtas creata in q̄tum. creata volūtas secluso q̄cūq̄ posteriori pōt eē p̄m^o malī. **C** Sed dicit 2° ps p̄clō nte: q̄ voluntas creata potius d̄ defectiua cā mali q̄ effectiua. p̄ba. sic se h3 effect^o ad cām efficiētē. sic defect^o ad cām defectiua: sed ver^o effect^o est a cā vere effectiua. igit r defectiua a defectiua. vñ illa est rō q̄re ar^m istud nō t3. q̄ qd ē cā cāe est cā cāct: sed cā voluntatis r voluntas malū. q̄ de^o cāt voluntatē effectiue: volūtas vō malum defectiue. iō variatē mediū r sit fallacia accētis: nec o3 iudicari volūtas ex h̄ efficiētē: qz p̄t in malū: qz posse maluz efficere est posse deficere. **C** 3° p̄clō ē. q̄l malū p̄ter itētōz accidit r ē h̄. sic malum a libera voluntate elicit vt semp bonū aliq̄lis itētō h̄cāf. vnde p̄ tota p̄clōne noto q̄ maluz fieri sine itētōe boni possēt capi tripl̄. vno^o rōne substrati. r sic maluz p̄t fieri simpl̄ a voluntate vt furtum: aut luxuriari nō habita illa itētōe. scōdo vt captas maluz formalf. r di

Alud
dubius
doctor
subtilis

2° ps
clōne.

3° p̄clō

cat malū soluz alijs ab illo q̄ facit ⁊ faciētū bo-
num videat: ⁊ sic p̄t fieri maluz maxie ab hūte
palatuz mētīs iteriozis corruptum. tertio mō
vt capis maluz formalz vt sit malum tā facien-
ti q̄ alijs ⁊ sic nullus v̄t opari ad malum aspi-
ciēs. vt h̄z Dion. aut p̄ter boni itētōnē nisi di-
cat. vt in. 43. di. ar. 3. diffinitiuē dicet i h̄ scdo.

Quantum ad 3^m arti. s̄ tres difficulta.
C¹ p̄tia ē quōd sic p̄t deficere
regula logicoꝝ. vt in q̄t Aug. q̄ dicit. q̄ vnum
p̄riuz expellit aliud cum sit necia: ⁊ si fallat in
vna mā reputabil̄ falsa. ⁊ Rūdit docē. deuo.
q. 2. ar. 2. q̄ nō ē itētio Aug. dicē q̄n illa regu-
la sit v̄a q̄ vnum p̄rium aliud expellat: s̄ sicut
p̄hs possit maximis inq̄rit instātiās in q̄b⁹ nō
tenēt vt magis pateat v̄itas maxiaz. sic Aug.
q̄si pudēa īgenio dicit q̄ illa regula solum h̄z
v̄itates in h̄is q̄ opponunt formalz. sic pctm̄ ⁊
rectitudo act⁹ in alijs nō oꝝ sicut ē voluntas
in q̄ ē malum. C² d^o difficult. v̄tz voluntas p̄ua
ad min⁹ h̄eat nā effectiuitate ad bonuz q̄ de-
fectiuitates. ⁊ dōm q̄ eq̄ p̄mo vnuz sic aliud.
eadē. n. ē po⁹ potēs deficē ⁊ effiē. v̄tz ē tū q̄
se sola p̄t deficere: nō tū in op⁹ extre meritorū
de p̄dig⁹ vel digno h̄z forsan de congruo. C³ d^o
diffi. q̄ v̄t q̄ pctm̄ in sp̄m̄ sc̄m̄: q̄ d̄ fieri ex cer-
ta malitia nulla h̄eat bōi itētōnē. ⁊ dōm q̄
imo: s̄ quā h̄eat videbit̄ d̄. 43. h̄⁹ sc̄b. C⁴ Ex
h̄ p̄z ad. q. q. v̄z. malū ex d̄fectu. i. deficēte vo-
luntate catū p̄ter itētōez boni reb⁹ nō euenit.

Ad primum arg⁹ dōm. q̄ iste defe-
ct⁹: nec ē malum culpe
nec pene. solum. n. defect⁹ h̄ic circūloq̄tur. p̄-
p̄ria d̄rtam create voluntatis potētis deficere:
ita q̄ q̄si ab effectu causa intelligat. C¹ Ad 2^m
dōm q̄ nō est simile de rege tēporali ⁊ eterno.
rex. n. tēporalis talia nō permittit mala si po-
test: q̄ nō est in eo talia ad melius ordinare. re-
gis v̄o eterni b̄n. v̄n nullū sub celo fit malū q̄n
sapia cōditōis ad melius reordinet: h̄z nobis
ignotuz sit: ⁊ ita res p̄pos sinit agere mor⁹ ⁊ in
meli⁹ disponit. C² Ad 3^m iā patet q̄liū malum
fit p̄ter itētōnē ⁊ quō non. C³ Ex p̄senti autē
p̄ p̄clō d̄. r̄c. C¹ p̄ p̄clō. bōa voluntate pctm̄ nascit̄ vt
in v̄itate recte asserit. dicit p⁹ q̄ pctm̄ ⁊ malum
h̄z nasci ex bōa voluntate. ⁊ ponit a p̄n⁹ d̄. vsqz
ibi. D̄n̄sa origie mali. C² p⁹ i bōa fūdat ip̄a
malitia ⁊ sustētat ois neq̄tia. dicit p⁹ q̄ ois ma-
lita h̄z necessario sub 3 bonū. ⁊ ponit ab illo lo-
co. D̄tēsa origie mali. vsqz ibi. In hoc autē qd̄
d̄cū ē r̄c. C³ p̄clō. sc̄ā. p̄ph̄ia p̄p̄et actib⁹ ⁊ i
p̄oib⁹ vt insit talia. Dicit p⁹ q̄ illa. p̄ph̄ia Īsaie
p̄p̄e q̄ dicit. v̄tz q̄ dicit bonū malū r̄c. h̄z in-
telligit de reb⁹ non de hoib⁹: nisi inq̄tū h̄n̄ d̄tu-
tea aut v̄itia. Et p̄oib⁹ ab illo loco. In h̄ autē qd̄
d̄cū est. vsqz ad finē d̄. C⁴ Sequitur in textu.

Res vidēdū ē qd̄ sit pctm̄ r̄c. **Text⁹**
Hic signat. 35. dist. h⁹ se-
cūdi q̄ sic cōtinuat ad p̄cedētes.
C¹ Mā postq̄ in p̄cedētē d̄. affi-
gnata ē mali cālitās. nūc ostēdē
sc̄ipit qd̄ sit eiusdē q̄ditas. Et di-
uidit in tres p̄tes p̄ncipales. In
p̄tia an act⁹ venat sit vel plura p̄uatio. In sc̄da
q̄rit an crimē dicat culpe pena seu punitio. In
3^a q̄rit an a deo ponat esse vera mala actio. p⁹
in p̄n⁹. 2° dist. 36. ibi. Sciēdū ē t̄n. 3° dist. 37. ibi.
Sunt autē ⁊ alij plimi r̄c. C² Rursus p̄ma p̄ci-
cula q̄ extat p̄s̄ns dist. in q̄ magf venat an r̄c.
in tres p̄tes d̄. r̄c. In p⁹ notificatio pcti ponit̄
In sc̄da hic opio varia trahit̄. In t̄tia falli solo
palā adiungit. p̄ma in p̄n⁹. sc̄da ibi. Duo cura
diuersitat̄ h⁹ r̄c. t̄tia ibi. Quib⁹ oppōit si oia q̄
s̄t inq̄tū s̄t r̄c. C³ p̄ pre id̄ia manēt. Rursus
sc̄da p̄tacula q̄ ex pcti notificatione r̄c. in tres
p̄tes r̄c. In p̄ma opionū narrat v̄arietas. In 2^a
p̄ vim rōnū p̄dit v̄itas. In t̄tia ad hoc est sc̄o
rū gr̄adis auctoritas. p̄ma i p̄n. sc̄da ibi. Sane
dici p̄t ⁊ libere r̄c. t̄tia ibi. q̄ at volūtās oia ⁊
actio r̄c. C⁴ Et seq̄ illa v̄t̄ia p̄tacula. Quibus
opponit si oia q̄ s̄t r̄c. In q̄ falli solo palā adiu-
git. Et h̄ h̄z didi in tres p̄tes fm̄ tres p̄clōnes.
In p̄ma q̄rit an culpe p̄o bona esse. In sc̄da
v̄tz p̄uatio simplf ferat̄. In t̄tia an boni cor-
ptio pena. p̄ducas. p⁹ i p̄n. 2° ibi. p̄oib⁹ et q̄ri ab
eis d̄ r̄c. 3° ibi. Queri at solet. C⁵ Et h̄ ē d̄. r̄c.

Utrum mortale pctm̄ alicui noiet boni
corrup⁹. Et af q̄ n̄ triplici me⁹.
C¹ p̄ sic. Si. n. pctm̄ mortale bo⁹ corrupet. q̄ro
e⁹ boni eēt cōruptiū: nō h⁹ i q̄ ē. accēs. n. sub 3
p̄supōit: ⁊ ita corrupē nō v̄z: aut aliū. ⁊ h̄ non:
q̄ teste Aug. 12. de ciuit. d̄. c. 6. malū illud bo-
nū corrupit cui nocet. nō nocet at nisi illi in q̄
est. igf nec corrupit. C² af sic. Si pctm̄ aliq̄d
corrupit bōi: aut inq̄tū ē culpa: aut inq̄tū est
pena: s̄ nec sic nec sic. igf. maior p̄z ex diuisiōe
sufficiētī. S̄z. p̄ba: mior. p⁹ q̄ nō inq̄tū p̄na: q̄
teste aug. ois pena ē iusta. ⁊ ita nō p̄ria: bono
sicuti nec iustū qd̄ ē bōi sp̄s. ⁊ p̄ p̄ns nec bonū
d̄struit s̄z p̄uat veluti sp̄s siue iferi⁹ suuz gen⁹
sen sup̄: nec inq̄tuz culpa: q̄ inq̄tuz culpa n̄
hil ē. ⁊ ita corrupē neq̄: euz corrupē sit agē qd̄
exigit efficiēs. C³ af sic. si pctm̄ mōtale aliq̄d
bo⁹ corrupet maxie esset: aut bo⁹ gr̄e: aut act⁹
rectitudinē cui opponit: sed nec sic nec sic. igf.
maior p̄z ex recta oppōne eoz adiuicē gr̄e de-
meritorie ⁊ act⁹ rectitudinē formalz: sed. p̄ba:
mior. p⁹ q̄ nō corrupat bo⁹ gr̄e: q̄ videm⁹ q̄.
gr̄a p̄ pctm̄ p̄m̄ mortale expellit: ⁊ ita fm̄ eā nō
expellit: nec sc̄do corrupit illi⁹ act⁹ rectitudi-
nē: q̄ corruptio est. p̄ductio de eē ad non esse.
ex. 5. p̄p̄si. illa at rectitudo nunq̄ fuit.

id
oz
llie
3° arti.
p⁹ dub.
R̄no
docto.
duo.
1° du.
R̄no
3° dubi.
refo
Ad ar.
Ad p⁹
Ad 1^m
Ad 3^m
p⁹ p̄clō
1° p̄clō.
16
3° p̄clō.

Text⁹
B̄iso.
B̄ d̄iso
Alia
B̄ d̄iso
alia B̄
diuisiō
Titul⁹
Ar. 1.
Ar. 2.
Ar. 3.

in op^m

In opposituz at aucte Aug. in lib. de na boni pctm diffi niētis. pctm inqt est corruptio modi spēi z or dino. Et Anf. pctm ē carētia debite iustitie.

Dear- ticatio p^o arti. p^o teri^o ē pctm. Diffō pcti tri- plex

C In ista qstione ad alia pariformiter zc.

Quo ad p^m arti. imini sunt pctm : pctm mortale z corruptio. C P^m mus igit termin^o est pctm. An nōndū q magi in pscnti dis. triplici diffinit pctm diffōne. p^ma est. pctm ē dcin vel scū vel pcupitū h legē dei. z hz sumi ab aug. in lib. 3 faustū. 2° ē Amb. in lib. de paradiso. pctm est puaricatio legis dine z celestū iobediētia pceptoz. 3° sumi ex bo no Augu. in lib. de duab^o aiab^o h manicheos. pctm est voluntas asseqndū vel retinēdi qd in stitia vetat. Abi pūmo nōndū q he tres diffō nes sunt solū de pctō mortali. 2° nōndū q he tres diffōnes differūt. p^ma. n. enumerat pctōz spēm z mandatū in qd peccat. oē nēpe morta le pctm: aut ē appetitue vis. z sic dī pcupituz: aut exp^osiue seu interstatue. z dī dcin: aut mo tiue: z dī factuz. nō q in ligua seu vi motiua sit pctm formal^o qd in sola extat voluntate q dī appetit^o intellectū: sed hz itelligi māf. z pūr noiat in qd sūt: dū dicit: h legē dei: z dī accipi lex vt se āpliat ad legē nāe ad legē scriptaz. z 3° ad legez grē. scda aut magis noiat formale pcti qd est auertit a deo. z hoc vel lege scripta seu exp^osa. z dī puaricatio legis dine. vñ scribi tur. puaricatores legis itēdite legē: vel lege i dita mēti hūane: z dī iobediētia celestū pce ptoz: qz lex nālis nō itelligit nisi qdā radi^o p ceptoz celestū seu cōne legis in mētib^o homi nū. 3° aut p^oplicat in dī z puerisionē z auersionē pcti mortalis. puerisionē dū dicit volūtas asse qdēdi vel retinēdi. sio: ordinata: z dī capi volū tas ibi p^o actu sicut ibi. nihil est tā in p^oate vo lētis q ipa voluntas. i. act^o volēdi. Tertio no tādū. q iter has tres diffōnes pncipalioz est se cunda q est Amb. cui^o rō: qz magis clare exp mit formale mortalis pcti. s. auersionez a deo.

vide h de pctō multa

1° teri^o ē pctm mōtale p^o pctm triplex

3° teri^o ē corru

ptio. vñ noto q corruptio pōt accpti tripl^o. p^o mo actiue: z sic pctm dī corruptio inquatū de meritorie corrupit. scdo passiue z formal^o: z sic pena dī corruptio: sicuti ignorātia vel alia pena plegues pctm. Tertio dī māliter: z sic id qd corruptuz est dī corruptio: z est modus vñ tatus z in p^oia z in theologia itelligi abstra ctū per p^octū vel cō.

pcto. p^o p^o accu- p^o p^o p^o

Quantum ad 2^m arti. sūt tres p^olones. p^ma est de corruptōe pcti mortalis. scūda de actu pcti mortalis. 3° de subo ei^o. C P^ma est h. sic mortal^o criminis formale a sup^oma lege extat auersio vt actus rectitudinē formāl^o de struat. C P^ma p^o dicit. q formale in pctō mortali est auersio. p^oba^o medio docē. sub. q. z. p^osentis māe. qū sūt due volūtaes vna supior alta inferior: z inferior tenet obedire superioris māda^o. libera tū ē vt obediat vel nō: sicut me res z actū hz iustitie eidē obtēperādo sic pec cat formal^o ab eadē se auertēdo. C Tū vt me lus videat. noto triplicē auersionē. p^ma auer sio est formalis z p^oria debite puerisionē in deū. z hec dī odū dei qd formal^o p^oria^o amouē dei. si cuti nolle ad velle. scda auersio est formalis z p^ouatiua. s. nō velle: z extat qū hō deū non dili git qū dī diligere. 3° auersio ē v^otualis: est qū se ita cōuertit ad aliq^o tpale qd in v^otute a deo auertit: sicuti in speculatiuis negās p^olōne in virtute dī negare p^o. C Ex q p^omo p^o q pec cata mortalia nō distinguūt p^o uersionē iordi natā ad creaturā loqndo formal^o: sed magis p^o istā auersionē inq^otū vñ pctm alio z alio^o a deo auertit z p^o māifest: qz creature nō sūt ni si māle illius pcti: nec ēt ipa puerisio. distō aut alicui^o p^ofecta sumēda est ex soial^o. C Et p^o 2° q grauitas mortalis criminis dī sumi ex auer sio: vel inq^otū aliq^o maiorū libidine se auertit a deo: vel scdo inq^otū auertit a pcepto qd dire cti^o sūt pūngit: sicuti in speculatiuis magis pec cat q errat circa p^olōnem similioz p^o: vel 3° q imediate hie auertit a deo. ali^o vō mediate alio: sicuti est odū dei respectu alioz pctōz: si cuti in speculatiuis magis errat peccans ime diate circa p^omū p^omū q peccās circa vñā p^olō nez. z ex his circa p^omū p^omū. Ex q p^o 3° q pcti mortalis diuersitas in spēb^o nō est p^o accessum: sed magis p^o recessum. p^oto. n. qis magis a deo recedit: tāto magis peccat. sicuti i mathema^o qto aliq^o linea magis a recto elōgā^o tāto cur uioz efficit. C S; dicit scda ps p^olōnis q pec catū mortale formal^o dīstruit rectitudinē act^o. sic itelligo act^o pcti substrat^o deberet hēre re ctitudinē vt eēt rect^o quā puat recte pctm: ita q rectitudo act^o z deformitas pcti recte oppo nunt sicuti habit^o z p^ouatio: sicuti visus z eccl tas. vñ loqndo formal^o z de p^oma oppōne pec

2° arti^o

p^o p^o clō

p^o par

auersio triplex

Loz^m

Loz^m

2° p^o p^o clōne

catuz mortale solum puat illā rectitudinē. Et istud. pbo sic. Si. n. aliud formali oppōne puaret hoc eēt aut subū in q̄ ē. s. volūtate. aut scdo habitu supnālē. s. caritate: aut tertio habitu acquisitū ex actib⁹ virtutū. p3 hoc ex diuersis doctoz positōib⁹. qz alia de cōi nō ponūt p peccatū mortale corūpū. vel q̄ nō possint ad aliqd horum reduci: sed neuter horū triū opponitur formaliter. ergo. p. minoris. pmo q̄ non subiecto suo. s. volūtati. pbat. Si. n. peccatum mortale puaret seu corūperet volūtate cū volūtas sit bonū finitū. seq̄tur q̄ volūtas p pccm mortale posset tadē psumi: quod ē manifeste falsum.

C Et si dicat q̄ ista psumptio sit fm grad⁹ eius dē pportione nō eiusdē quantitātis siue f3 pportione geometricā nō arithmetica. et ita l3 sit finitū bonū nunq̄ tñ tali diuisiōe finit: sicut p3 i linea tali dione diuisa accipiedo sp̄ minorē pte in scda dione. hoc nihil ē. qz pccm scdm pt esse egle pmo. vel mai⁹: et ita tñ corūperere vel magis q̄ pumū pccm corūperet. et ita p̄r. **C** Et pfirmat. qz volūtas a solo deo ē creabilis. q̄ v̄f q̄ non corūpat nisi a solo deo. Ex q̄ p3 q̄ non fit corruptio in p̄o aie q̄si aliqd destruat ipsi⁹: sicut inuere v̄f san. Tho. q. 5. p̄tis di. nec i habitatib⁹ nisi intelligatur q̄ pccm mortale reddit aliam habituatā ad malū. **C** Et pfirmat aucte Diony. 4. de diu. noi. Māta in demōib⁹ māserūt integra. Scdo. pbo q̄ nō corūpit habitum supnālē. s. caritate formali oppōne. s3 soluz de merito: qz peccas mortali merec amittere caritate. p3. qz si pccā mortalia opponerēt formali caritatē cū caritas sit eiusdē rōnis oia peccata mortalia eēt eiusdē rōnis iuxta oppositorū regulas. Nec tertio corūpif formalē vtuz acq̄sita p pccm mortale. p3. qz talis virt⁹ p̄ vniū pccm mortale adhuc remāet. **C** Ex quo clare p3. q̄ loquēdo formalē pccm mortale solū corūpuit illā rectitudinē act⁹. nō q̄dē q̄ inest sed que deberet inesse. cū in illo actu teneat voluntas se pformare volūtati diuine q̄ ē ei⁹ regula.

C Et pfirmat. tū pmo ex diffi. Ambro. pccm ē puaricatio legis diuine et. et ista puaricatio et inobediētia noiant discorditatē a rectitudine obediētie dei. tū scdo ex illa. pccm ē volūtas cōsequēdi vel retinēdi qd iustitia vetat: hoc ē: vel le vetitū. ex q̄ p3 q̄ solū actus rectitudinē repugnat formalē. tū tertio aucte aug. 13. de ci. dei. ca. 8. q̄ inq̄t mala volūtas: qz s̄ ordinē nārū ab eo qd sūme ē ad id qd min⁹ ē in q̄ recte puat tū rectitudo. **C** Ex q̄ liq̄do iserf q̄ si voluntas pccis peccaret in finit: sp̄ aliqd boni corūpēf: nō qdē trāsmutādo sed puando id qd deberet inesse: ipsa tñ volūtate itegra remanēt. **C** Et si dicat: qz sup illud Luce. 10. vulnerauerūt eū et plagis ip̄sitis abierūt semitino relicto. h3 gl.

q̄ vulnerauerūt eū in nālīb⁹ et expoliauerunt gratuitis. Grātissima dat doct. sub. respōsiōe. qui. n. vulneraf nihil amittit s3 solum diuidit et discōtinuat. in q̄ innuit q̄ Adā post pccm naturalia habuit itegra: sed diuisa et discōtinuata vt in vnum iclinaret spūs in aliud caro. **C** 2ª cōclusio ē de actu pccm mortalis. et ē hec. Et licet omisiōis pccm formalē solū noiet puationē: actū tñ p̄supponit positū. **C** Dicit pma ps p̄clōnis q̄ pccm omisiōis dicit formalē puatio nē. p3 ex cōi doctoz n̄oz inia diuidētuz pccm mortale i pccm omisiōis qd dicit positionem et omisiōis qd dicit negationē. vñ et scdm doct. deuo. 5. dist. h^o scdi arti. 1. q. 1. omisiō tria requirit. p^m q̄ sit omisiō in actu non in circūstātia. vñ negligētia ē i circūstātia. et omisiō in actu. Scd3 q̄ sit delictū in actu p̄ncipali nō accessorio. Tertiu q̄ sit p̄ceptuz affirmatiuum nō negatiuum. cōmissio. n. p̄cepta aspiciūt negatiua et omisiō affirmatiua. non. n. omittit q̄ fornicat: sed q̄ nō honorat parētes. **C** S3 dicit scda ps p̄clōnis q̄ p̄supponit actuz positū. pbat au cōtuitate glo. sup illo v̄bo. Incesa igni et suffosa. inq̄t. n. q̄ ois timor male humiliās ex amore venit male accēdētē. vñ ciuitas diaboli incipit ab amore sui nimis inordinato. fm Aug. **C** Dicitur. tū vi nois: qz pccm mortale dē actuale qd nō v̄f nisi ad min⁹ actuz p̄supponeret: tuz qz teste Aug. oē pccm extat voluntariuz quod nō videret nisi aliquē actuz positū p̄supponeret. **C** Ex q̄ p3 q̄ nō merito in hoc passu p̄ponēdus ē doc. deuo. q̄ in dubijs l̄alib⁹ p̄tis di. ponit pccm omisiōis actū p̄supponet positū san. Tho. q. 3. p̄tis di. nō op3 q̄ p̄supponat. p3 tñ o^m māifesto ex^o. q̄re. n. nō vult q̄s de nocte surgere ad matutinas. Rūdēdus qz nimis se amat et hic ē actus positū. **C** Tertia p̄clō est de subo pccm mortalis. et ē h. sic in sola volūtate pccm extat mortale vt formalē i carne non collocet. **C** p^a ps dicit. qz pccm mortale ē in sola voluntate. p3 in in finit actuz p̄supponet. tuz h^o Ansel. pccm mortale inq̄t ē carētia debite iustitie. iustitia at ē voluntas. tuz scdo aucte ang. in li. de duab⁹ aiab⁹. pccm mortale ē volūtas. i. act⁹ voluntas. tuz tertio aucte eiusdē. oē pccm ē voluntariuz. **C** S3 dicit scda pars. q̄ nō ē formalē pccm mortale in carne. pbat. qz in eo ē collocadū pccm in q̄ pt et vtus. s3 vtus neq̄t subieue in carne repiri cū sit habit⁹ electiui⁹ ex. 2. ethicoz. igr̄ et. Et p3 q̄ si san. Tho. intellexit pccm mortale: sicut vidēt v̄ba sua sonare. q. 4. eē aliquo mō formalē in carne non est audiendus.

Quantum ad 3^m arti. sunt tres difficultates. **C** P̄tia diffi. in quo pccō ē maxia auersio a deo. D^om q̄ i odio dei. vñ et di. 5. artic. 1. q. 1. dicit ē qz pccm luciferi in

2^a p̄clō

p^a pars p̄clōis.

2^a ps p̄clōnis.

Cor^m.

3^a p̄clō

p^a pars

2ª pars

3ª arti. p^a dub. R̄tio

Eualio

Cōfir

Thōas

Cōfir

Cor^m

Cōfir

Cor^m

Thōas

odio dei extitit presumatus. et david canit de de-
monib⁹. Supbia eoz q̄ te oderunt ascendit sp.
1° dubi. C Sēda diffi. qd̄ ē manus pctm̄ vel act⁹ malus
quē supponit omīssio vel ipsa omīssio. Ddm̄
q̄ cōiter ipsa omīssio. nā sicut in v̄tutib⁹ itur a
min⁹ pfecto ad magis pfectū: sic i malo a min⁹
3° dub. malo ad mai⁹ malū. C Tertia diffi. Si pctm̄
mortale non ē in coepe formal⁹ q̄re puni⁹ caro
p pctō volūtatis. Ddm̄ q̄ puni⁹. tum qz est in-
strumētū ad peccādū. tū qz torquēdo carnem
torquē⁹ volūtās. p3 ex⁹. l3 manus exēq̄tur occi-
sionē: tū caput aputat: q̄si in hoc magis punia-
tur voluntas. C Ex hoc patet ad questionem.
resolo q̄ videlicet peccatum mortale alicuius boni
est corruptio illius zc.

Ad 2° **Ad 3°** **Ad 4°** **Ad 5°** **Ad 6°** **Ad 7°** **Ad 8°** **Ad 9°** **Ad 10°** **Ad 11°** **Ad 12°** **Ad 13°** **Ad 14°** **Ad 15°** **Ad 16°** **Ad 17°** **Ad 18°** **Ad 19°** **Ad 20°** **Ad 21°** **Ad 22°** **Ad 23°** **Ad 24°** **Ad 25°** **Ad 26°** **Ad 27°** **Ad 28°** **Ad 29°** **Ad 30°** **Ad 31°** **Ad 32°** **Ad 33°** **Ad 34°** **Ad 35°** **Ad 36°** **Ad 37°** **Ad 38°** **Ad 39°** **Ad 40°** **Ad 41°** **Ad 42°** **Ad 43°** **Ad 44°** **Ad 45°** **Ad 46°** **Ad 47°** **Ad 48°** **Ad 49°** **Ad 50°** **Ad 51°** **Ad 52°** **Ad 53°** **Ad 54°** **Ad 55°** **Ad 56°** **Ad 57°** **Ad 58°** **Ad 59°** **Ad 60°** **Ad 61°** **Ad 62°** **Ad 63°** **Ad 64°** **Ad 65°** **Ad 66°** **Ad 67°** **Ad 68°** **Ad 69°** **Ad 70°** **Ad 71°** **Ad 72°** **Ad 73°** **Ad 74°** **Ad 75°** **Ad 76°** **Ad 77°** **Ad 78°** **Ad 79°** **Ad 80°** **Ad 81°** **Ad 82°** **Ad 83°** **Ad 84°** **Ad 85°** **Ad 86°** **Ad 87°** **Ad 88°** **Ad 89°** **Ad 90°** **Ad 91°** **Ad 92°** **Ad 93°** **Ad 94°** **Ad 95°** **Ad 96°** **Ad 97°** **Ad 98°** **Ad 99°** **Ad 100°**

Ad 1° **Ad 2°** **Ad 3°** **Ad 4°** **Ad 5°** **Ad 6°** **Ad 7°** **Ad 8°** **Ad 9°** **Ad 10°** **Ad 11°** **Ad 12°** **Ad 13°** **Ad 14°** **Ad 15°** **Ad 16°** **Ad 17°** **Ad 18°** **Ad 19°** **Ad 20°** **Ad 21°** **Ad 22°** **Ad 23°** **Ad 24°** **Ad 25°** **Ad 26°** **Ad 27°** **Ad 28°** **Ad 29°** **Ad 30°** **Ad 31°** **Ad 32°** **Ad 33°** **Ad 34°** **Ad 35°** **Ad 36°** **Ad 37°** **Ad 38°** **Ad 39°** **Ad 40°** **Ad 41°** **Ad 42°** **Ad 43°** **Ad 44°** **Ad 45°** **Ad 46°** **Ad 47°** **Ad 48°** **Ad 49°** **Ad 50°** **Ad 51°** **Ad 52°** **Ad 53°** **Ad 54°** **Ad 55°** **Ad 56°** **Ad 57°** **Ad 58°** **Ad 59°** **Ad 60°** **Ad 61°** **Ad 62°** **Ad 63°** **Ad 64°** **Ad 65°** **Ad 66°** **Ad 67°** **Ad 68°** **Ad 69°** **Ad 70°** **Ad 71°** **Ad 72°** **Ad 73°** **Ad 74°** **Ad 75°** **Ad 76°** **Ad 77°** **Ad 78°** **Ad 79°** **Ad 80°** **Ad 81°** **Ad 82°** **Ad 83°** **Ad 84°** **Ad 85°** **Ad 86°** **Ad 87°** **Ad 88°** **Ad 89°** **Ad 90°** **Ad 91°** **Ad 92°** **Ad 93°** **Ad 94°** **Ad 95°** **Ad 96°** **Ad 97°** **Ad 98°** **Ad 99°** **Ad 100°**

Sciendum est tñ. Die si
gnat. 36. dist. **Text.**
h⁹ scdi q̄ sic p̄tinuat ad p̄cedētes.
C Nā postq̄ i p̄cedēti di. vena-
tū ē z inq̄sitū a magro. an pctm̄
sit act⁹ vel pura p̄uatio. nunc i p̄
senti di. inq̄rit an pcti pctm̄ extet punitio. z h3
diuidi i tres p̄tes p̄ncipales. In p^o sup mota q̄
stione alioz dat pō. In scda ex assertioe magri
p3 op⁹. In tertia finali inq̄sitioe ē addita epilo-
gatio. p̄ma i p̄n. scda ibi. In h⁹ tñ fieri p̄iudiciū
veritati putat zc. tertia ibi. Satis diligēter eo-
ruz zc. C P̄ria igf p̄tacula in q̄ sup mota que-
stioe zc. in tres p̄tes diuidit. In p^o p̄ data opi-
nionē adducit auctas. In scda de q̄da dubita-
tioe iuxta cā appet vitas. In tertia maiori p̄o
explicatioe patefit dictoz claritas. p^o in p̄nci.
scda ibi. Et iō merito q̄ri zc. tertia ibi. Et l3 ex
hoc sensu. C Tūc vltimate seq̄tur illa vltima
p̄tacula. In nullo tñ fieri p̄iudiciū zc. In q̄ secu-
ra ex assertioe magri zc. z h3 diuidi in tres par-
tes p̄ncipales. In p̄ma pctā p̄aduntur pene cē
ipsa eēntia. In scda assumpta. pbant plane di-
cta p̄ varia. In tertia oza soluunt ex sancf̄ du-
bia. p^o in p̄ncipio. scda ibi. q̄ autem peccata q̄-
da pene sint zc. 3° ibi. Illud aut diligēter zc.
C Hec est diuisio zc.

Utrum pctm̄ pcti pena vere noief. Et af
q̄ nō triplici medio. C P̄mo
sic. ois pena ē iusta. nullū pctm̄ ē iustu. q̄ nullū
pctm̄ ē pena alteri⁹ pcti. maior p3 aucte augu.
li. retractationū. c. 25. mior. pbaf. qz oē pctm̄ est
iniustu. q̄ neq̄t eē iustu cuz opposita i eodē eē
sit impossibile. C Secdo af sic. oē pctm̄ est volun-
tariū. nulla pena ē voluntaria. q̄ nullū pctm̄ est
pena alteri⁹ pcti. maior ē aug. i li. de va religio-
ne: z p3: qz nemo culpaf i eo qd̄ vitare neq̄t. sed
mior. pbaf. ex eo qz inq̄t Ansel. i lib. de p̄cepta
v̄ginali. c. 45. vñ nulla cenf̄ct̄ pena nisi nō volē-
ti. C Tertio af sic. si pctm̄ pcti pena poneref.
ergo maioris pcti mai⁹ pctm̄ z maior pena sp̄
pena poneref. s3 h⁹ ē icōueniētia. maior p3. qz le-
ge teste iuxta q̄ritatē delicti erit z plagaz mo-
dus. vñ amplioz morib⁹ ampliozē exigit medi-
cinā. S3 mior. pbaf. qz h⁹ mō eēt in eodē peccā-
te. p̄cessus i inhnitū i pctio. p3 qz si p̄mi pcti eēt
pctm̄ pena: neq̄t isti scdi peccata pena dari nisi
pctm̄. z ita p̄nter. p3 assumptū eū egle sit p̄mo
pctō: sicut pena ei qd̄ punit vel mai⁹: cuz q̄s de
minori in mai⁹ cadit crimē. simplex at̄ pena nī
si eēct culpabilis ad h⁹ sufficere non videtur.

In oppositum est magr in lfa inq̄-
ens pctm̄ pctō p̄uni-
ri. vñ apoc. vlti. Qui i sordib⁹ est sordescat ad
huc. vñ yfido. de⁹ occulta supbia clericoz vidi-
cat p̄ manifestā luxuriā. Et Greg. In ter p̄muz

Ad 1° **Ad 2°** **Ad 3°** **Ad 4°** **Ad 5°** **Ad 6°** **Ad 7°** **Ad 8°** **Ad 9°** **Ad 10°** **Ad 11°** **Ad 12°** **Ad 13°** **Ad 14°** **Ad 15°** **Ad 16°** **Ad 17°** **Ad 18°** **Ad 19°** **Ad 20°** **Ad 21°** **Ad 22°** **Ad 23°** **Ad 24°** **Ad 25°** **Ad 26°** **Ad 27°** **Ad 28°** **Ad 29°** **Ad 30°** **Ad 31°** **Ad 32°** **Ad 33°** **Ad 34°** **Ad 35°** **Ad 36°** **Ad 37°** **Ad 38°** **Ad 39°** **Ad 40°** **Ad 41°** **Ad 42°** **Ad 43°** **Ad 44°** **Ad 45°** **Ad 46°** **Ad 47°** **Ad 48°** **Ad 49°** **Ad 50°** **Ad 51°** **Ad 52°** **Ad 53°** **Ad 54°** **Ad 55°** **Ad 56°** **Ad 57°** **Ad 58°** **Ad 59°** **Ad 60°** **Ad 61°** **Ad 62°** **Ad 63°** **Ad 64°** **Ad 65°** **Ad 66°** **Ad 67°** **Ad 68°** **Ad 69°** **Ad 70°** **Ad 71°** **Ad 72°** **Ad 73°** **Ad 74°** **Ad 75°** **Ad 76°** **Ad 77°** **Ad 78°** **Ad 79°** **Ad 80°** **Ad 81°** **Ad 82°** **Ad 83°** **Ad 84°** **Ad 85°** **Ad 86°** **Ad 87°** **Ad 88°** **Ad 89°** **Ad 90°** **Ad 91°** **Ad 92°** **Ad 93°** **Ad 94°** **Ad 95°** **Ad 96°** **Ad 97°** **Ad 98°** **Ad 99°** **Ad 100°**

penam apostasie et ultimam penam ignis eterni me-
dia que sunt et peccata sunt et pena peccati.

In ista questione ad 2c.

Quo ad primam articuli termini sunt penam et
penam peccati. Et primum igitur
terminus est penam. vbi ultra tres datas de peccato i
pcedenti di. diffones extat et alie tres. Quaz pma
sumit ex bto Aug. i li. de ciu. dei. penam inqt est
absentia boni vbi dicitur. Sed ex eode i li. de ve
ra religioe. penam inqt no e appetitio malaz na
rum s; desertio melioz. Tertia e Ansel. i li. de
ceptu vgiat. penam inqt e carētia debite iusti
tie. Et differunt. pma. n. cois e triplici peccō. ori
ginali. veniali: et mortali. Naz in qlibet e boni
absentia: qd deberet inesse vt capiat debituz lar
ge p eo qd decet non vt cadit sub pcepto. qz sic
peccō no pgrueret veniali. Seda soluz pprie co
venit veniali et mortali. In qlibet. n. deseritur
actu pprio aliqd bonū: aut bonū circumstantia.
qd actu pprio i originali no fit s; parētis pma
rij. Tertia at vt vñ fm itētionē Ansel. ppria e
peccō mortali. iustitia. n. illic debita accipit: vt
cadit sub pcepto. Et Seds termi. e pena. vnde
ultra dicta de pena di. 32. h. scdi. Nota q sunt
tres binarij penaz: seu sex pene quos nota qala
nus i maximis theo: seu de regulis fidei: regu
la seu maria. 78. et sic he p d i bono pseruas: si
cuti pena q isficta fuit paulo ne magnitudo re
uelationū eū extolleret. scda e bonum. pbas lib
fuit pena Job in q pbata e patiētia ei. tertia
purgas vt pnia q purgat hō a peccō: q punita et
fuit lepra i deserto m. soroz moysi. qto i malo
indurās: vt pena isficta pharaonē q obduratuz
est cor: pharaōis. qnta sola acredine crucians:
vt pena gepēnalis. sexta peccō maculās: vt dum
peccati pena pcti ponit: sic loq nra qō. ponit aut
aliā penā quā vocat penā ad mal. bonū iuitan
tē. s; illa satis inuē i p. et scda penis. Et Tertio
termi. e pena pcti. vñ vt p trahit ex bto tho. q.
i. pñ. di. penam e pena pcti i triplici genere cau
se efficiētis. malis. et final. pmo i gñe cāe efficiē
tis. tū demeritorie. qz meret penam. dico morta
le gñam subtrahi q subtracta facit qō labit in
peccati. tū qz penam dimittit qdā dispōnē iclīna
tiuā ad penam sic bona opatio dispōnē iclīnātes
ad bonū. scdo e penam pcti i gñe cāe malis
qñ vnū penam ex alio trahit m. sic luxuria ex
gula: qz vter micro estuās facile i luxuria spūat
inqt Hiero. et dissētio ex auaritia oiz quasi ex
mā. tertio e penam pcti pena i genere cāe final: si
cuti si qō cum ad vindictā aliquē itersificat: ista
intersfectio que est finis illius vindicte est penam
et pena pcti vindicte ipsimet etiam itersificanti.

Quantum ad 2m artic. si tres pones.
pria e de culpe ad penam
idēitate. scda de culpe et pene inseparabilitate. ter

tia de pene respectu ad deū pparatōe. Et
ma e h. sic oē peccati peccati pena existit vt alib
alteri pena censet. Et dicit pma ps. qz penam
qdlibet e pena peccati. pbaf medio doc. subti.
in vñtute. q. 3. pñtis māe. ptoz aliqd in aliq mā
ius bonū puat tanto maior e pena i eo. s; penam
puat i hoie ma. bonū q sit amissio cuiuscunqz
rei exterioris. Si igit talis amissio exterior e pe
na: a fortiori ista puatio qe penam sōmafr. mioz
pbaf. fm. n. ansel. i li. de ptoz. liberi arbitrij et p
destinatiōis. c. ii. Est affectio pmodi et affectio
iustitie. et maior e affectio iustitie quā puat pec
catū qz cōmōdū q e respectu hoz exterior. vñ i
hoc vere iplef illud Aug. in li. pef. In iustiti. n.
dñe et ita e vt qdlibet peccati pena sibi sit. nec. n.
ad momētū est dedecus pcti sine decore iusti
tie: qz illa deformitas peccati et carentia ordīs
debiti pena existit in libera voluntate. vnde h
est ei maior pena q amissio cuiuscunqz cōmō
di. quod inserf pp hmōi culpaz. Et S3 quō p
eadē carētia iustitie dici culpa et pena. Et Rñ
det i ista magis q ista carētia pōt piderari actie
in qñtū a liba cātuz voluntate. et sic hz rōnē cul
pe: vt passue in qñtū recipit in volūtate. et sic hz
rōnē pene: qz non e in pōtate voluntatē ista rece
ptio cāta deformitate. et p3 q ista carētia ordi
nat in qñtū pena. ordinat in qñtū culpa: nō qdē
ordine fūdato in illa carētia cū sit nihil: sed vt
in subtrata act. vel in voluntate. et tunc e illa
culpa solū ordinata extrinsece: sicut pies dñ vi
sus. Et S3 dicit 2. ps pōnōis q vnū penam e pe
na alit. pbaf. coipso q qō peccat mortaf me
ref a deo relinq. S; hō a deo relict. p gñam la
bif facit in peccati. q istud penam qdāmō pēa ex
tat pcedētis. p3 at manifeste ex. Ex eo. n. vt in
qt Aug. in li. de vā religioe q qō in supbia cri
gū in inuidiaz cadit ne a pximo superet: et ita
inuidia e pena supbie. vñ inserf q in eodē gñe
aliqñ vnū penam est cā alterius: sicut luxuria lu
xurie. aliqñ in diuerso: sicut inuidia supbie. S3
vnde e desertio rectitudinis i scdo actu seu pec
cato. dicit doc. sub. q a creata volūtate. vñ non
se hz p modū deserētis de. i cālitate rectitudi
nis actus: sicut se hz in cālitate gñe. et cā est: qz
non dedit gñam antecederet: sicut dedit recti
tudine act: et ita nec pñr. vnde post pñm mor
tale penam nō concurrat de. ad creationē gratie
gratū faciētis nisi facta dispōnē p. gñā gratis
data: et libero arbi. pcurrit tñ ad rectitudinem
act. ex pte sui: alias nō hret peccās p. pñm pec
catū aliqd posse recte opandi. Et q inserf q
qñ dō dī cā pene: d3 intelligi de pena positua:
sicut e pena sensus nō puatiua: nisi itelligat p
modū deserētis: sicut in gñā. Et Scda pōlo est
de pene et culpe inseparabilitate: et e h. Licet cul
pa a pena nequeat separari: pōt tñ penā pati qui

p. p. clō
p. ps p
clōnis.

Dubiu
Rñio

2. pars
pbatio

Aug.

doc. 16.

Cor.

2. p. clō.

Bearti
calat.
p. arti.
p. teri
e penam.
Sex st
pene.
3. teri
decan
d. e pe
na pcti.
1. arti.

¶ pare nunq̄ peccauit. ¶ **Pr**ia ps dicit q̄ culpa nequit a pena separari. p̄bat triplici radice. p̄mo ex pte hois peccātia. h̄o. n. peccācis q̄si medi⁹ ē in ter deus z corpalia bona iter sensualitate z sinderesim: peccādo. n. mortal⁹ p̄dit deuz: z ita maximū bonū z acq̄rit bonuz corpale qd̄ est minimū. Rursus dum adheret sensualitati a sinderesi oburgat: qd̄ sine bello magno non agit in interiori p̄scie loco: z ita dānum patit z guerā. sc̄do ex pte dñe sapie vt sp̄ pateat ozdo pulcherrim⁹ vniuersi: z p̄ penā culpa ordinē. tum tertio rōne diuine eq̄tatis vt vbicūq̄ diuina reliceat iustitia. ¶ Et si dicat qz h̄o laudat qn̄ p̄ p̄tā nō vindicat iniuriā. ḡ a sili laus in deo foret si culpa p̄p̄tā nō vindicaret. ¶ **D**dm q̄ nō est siles qz h̄o bz talia dimittere iudicio dei. de⁹ vero ē ip̄a iustitia sup̄iorē nō h̄ns cui dimittat: iō si relinq̄ret iniustus eēt. p̄cit tñ nec ad cōdīgnū punit. vnde Eccle. 5. Altissim⁹ est patiens redditor. vnde z si mali in tp̄alib⁹ aliq̄s letentur: nihilomin⁹ duz ad p̄p̄tā veniūt p̄sciaz valī de torquent. boni h̄o si exteri⁹ patient: iteri⁹ maximit replent solatijs. quā inq̄t magna m̄stitudo dulcedis tue dñe quā abscōdisti timētibus te. ¶ **S**z dicit sc̄da ps p̄clonīs. q̄ q̄s p̄t pati pena q̄ tñ nō peccauit. p̄z māfeste de xp̄o. q̄ p̄ctm̄ non fecit: nec in ore ei⁹ dolus inēt⁹. Et tñ multa ē p̄ nobis passus. vnde notādū q̄ lz nulla pena fuisse nisi p̄ctm̄ p̄cessisset nō opz tñ h̄o p̄ctō dato i Adā eū q̄ patit p̄ p̄p̄tīs pati p̄ctis. sed vel p̄ alienis sicut in xp̄o. vel ad augmētuz meritū z patiens: sicut in Job. 6. vtnā appēderetur p̄ctā mea qd̄ trā merui z calamitas quam ego patior: in statera. q̄si harena maris h̄ grauior apperet. vel p̄p̄ aliā cām q̄ req̄rat in p̄o arti. vñ z Jo. 9. Quis peccauit h̄ aut parētis ei⁹ vt eccus nasceret. R̄ndit iesus: nec hic peccauit neq̄ parētis ei⁹. s. vt ait aug. h̄et cecitate. Videm⁹ rursus ip̄iū p̄culcātē iustiorē se clamante p̄p̄ha. Quare taces p̄culcante ip̄io iustiorē se

Arg^m

R̄no

1ª pars

Dubiū

R̄no

3^a p̄clō

docto: deuo.

triplic. p̄mo mō p̄ re ledēte: sicut pena reproborū dī ignis ifernalis. sc̄do dī pena passio patiētis. fm̄ qd̄ dī q̄ afflictio reproborū ē pena eozū eterna. tertio dī pena defect⁹ ex illa passioe p̄ueniēs sicut in reproborū defect⁹ salutis z pacis eozū dī pena. Capiēdo p̄mo mō penā q̄ dicit positū: ē p̄cedēda a deo sicut cetera positūa. si dicat p̄uatiū nō nisi a deo p̄mittēte aut deserente: ita h̄z itelligi illud ad Ro. 1. Tradidit illos de⁹ in passioes ignominie. i. p̄misit. vñ excecatio a malitia ḡfē subtractio: z talia s̄ta extāt solā a deo p̄mittēte aut deserēte. idē dico de sc̄do z tertio mō pene: z ita h̄nt itelligi quocūq̄ auctes in o^m. sicut illa ad Ro. 12. Abibi vindictā z ego retribuā dicit dñs. z eccle. 11. bona z mala vita z mors pauperū z honestas a deo sūt. z illud. ego occidā: z ego viuere faciā. p̄cutiā z sanabo. z p̄siles pari passu solunt.

Quātum ad 3^m arti. zc. ¶ **Pr**ia diffie. An p̄ctm̄ in nobis. Dicit tpo. q. 3. p̄ctis dī. q̄ sic z itelligit de bonis aie: qz de corpe modica ē faciēda mētio. q̄ ad hoc. p. 3. tñ o^m ex p̄cedēti lectioe. vnde liq̄do p. 3. q̄ si corūperet n^o aie tā dē p̄ctis p̄ mar⁹ augmētatis posset aia p̄ctō ex toto destrui. ¶ **Sc**da diffie. Quare ē q̄ pena i aliq̄ p̄t iueniri sine culpa z nō culpa sine pena. R̄ndēdū qz pena vt sic aliq̄ bonū dī: maxie illa q̄ repit sine p̄ctō. oē at bonū h̄z ordinē z ita nō efficit vniuerso equa. culpa ordie caret: imo ordinē rūpit: ideo exigit vt pena reordinetur. ¶ **T**ertia diffie. Que ē maior pena aie rōnal. D̄dm q̄ p̄uatio iustitie: lz eā p̄ctōr maxie obstinat⁹ non sentiat. z p̄z liq̄do qz p̄uat maximum bonū. s. iustitiā capiēdo iustitiā vt oēm icludit virtutē: sicut i quinto ethi. ¶ **E**x hoc p. 3. ad q̄ stionē. q. v. p̄ctm̄ peccāti vere pena noiatur.

2° arti. p^o dub.

2° dub.

3° dub.

refoto

Et tunc ad argumēta. ¶ **A**d p̄mū d̄m in summa q̄ alia rōne est p̄ctm̄ culpa. alia rōne pena. Est. n. culpa: qz libera p̄cedit volūtate. pena inq̄tū voluntas eo patit iustitie abstantia: nihil aut refert de eodē respectū diuersoz dicit opposita: sicut collis ad montem parua d̄z ad terrā p̄parata magna. sic p̄ctm̄ in quātū culpa dī iniustū inq̄tū pena iustū: denominatiōe tamē extriseca. ¶ **A**d secūdū dīcendū qz lz culpa inq̄tū pena nō fit voluntaria: sufficit qz in quātū culpa. Nihil. n. icōueniēs ē: vnum z idē respectu diuersoz eē voluntariū z inuoluntariū sicut p̄ctm̄ origiale respectu p̄mī parētis d̄z simplr voluntariū p̄paratū tamē ad nos quodāmō sapit nāma inuoluntariū. ¶ **A**d 3^m dīcēdū i summa. qz argumētum currit de pena iuxta cōdīgnū: vt ostēdit allegata aucto: itas. iuxta delictum crit z plagaz mod⁹. ista autem pena nō dī p̄digni. tum qz itelligit de

Ad 1° Ad 2°

Ad 3°

Ad 3°

pena inflicta illa auctas. ista at pena q est cul
 pa no est inflicta sz acta: z ita non obuiat. **C** Ex
 p^o p^olo
 catu est pena peti z mal facti sed non puertif.
 Dicit p^olo. q petm e bene pena peti: sed no co
 uertit vt o e petm sit pena peti. q: p^m petm non
 est pena pcedet. Et icipit i pncipio di. vsqz ibi.
 In nullo tn fieri pndicium. **C** Secda p^olo. pena
 z petm sunt i eentia vni mali actu dicit theo
 rica. dicit p^olo. q aliquies vt dicit theo. i. veri
 tas petm z pena si vni i eentia capiedo large
 eentia. z ponit ab illo. c. In nullo tam e zc. vsqz
 ibi. Illud at diligenter. **C** Tertia p^olo. Si ve
 nialib⁹ nimis ipellimur tn mortalb⁹ vnq⁹ com
 pellimur. die p^olo: q si sit valde difficile resiste
 re venialib⁹ pctis. nunq⁹ tn pcellimur peccare
 mortalf. Et icipit ab illo loco. Illud at dilige
 ter vsqz ad fine di. **C** Seq⁹ur in textu.

Text.

Sunt autē z alij plurimi zc.
 hic signat. 37. dist. h⁹
 scdi libri q sic p^muat ad pceden
 tes. **C** Ma postq⁹ in. 35. dist. in q
 rit mag⁹. an petm sit act⁹ vel pri
 uatio. Et in. 36. an petm sit pena
 pcti vel punitio. Nūc in pnti di. inq⁹rit an a do
 sit peti mala occasio. Et hz diuidi di. in tres p
 tes pncipales. In p^o ad dicta ponit p^muatio.
 In scda de culpa seq⁹ur noua opio. In tertia
 hac p^o tagit huic opio. pma i pn. scda ibi. Asser
 rit. n. volūtate mala zc. tertia ibi. In hoc aut
 verbo supioris snia zc. **C** P^oria pte idiuia ma
 nēte. Rursus scda ps in q de culpa seq⁹ur no
 ua opio. in tres ptes diuidit. In p^o dicta opio
 clare explicat. In scda ei⁹ defensio plane pūta
 tur. In tertia qda p^olo dicitis annotat. pma in
 pnci. scda ibi. Illa qnoq⁹ aug. zc. tertia ibi. Ex
 quo colligit res aliq⁹ eē zc. **C** Et sequitur illa
 vltima p^olicula. s. In hoc at vbo. in q h⁹ secūde
 opti. q ponit q nullo mō nec quātū ad positū
 nec q⁹tu ad deformatē petā sūt a deo. Ad p^o
 mā q dicit q sunt a deo tāq⁹ ad positū nō de
 formatē tāq⁹ opio. Et ista ps hz diuidi i tres.
 In pma varie opiois pādif p^oroucrsia. In se
 cūda vox eruditiois iūgit monitoria. In tertia
 ista breuis sermōis secatur dubitatio. p^oria i
 pncipio. secūda ibi. In tendant diligēter his
 vbiis zc. tertia ibi. Lū igr oēs in h⁹ p^osentiat zc.

diuisio

diuisio

alia diuisio

titulus

Arg. i.

Utrum petm seu fortuitum vel falsitas a
 dño deo p^oducat. Et af ad ptem
 falsaz trib⁹ medijs. **C** P^oria af q petm a do cā
 tur. act⁹ substrat⁹ pctō e a deo. igr z deformat
 tas z ita petm. aīs pz. tū primo. qz e aliq⁹ ens
 nō a se: qz sic eēt de⁹. ergo ab alio: z ita a do. tū
 scdo. qz dare elemosinā. p^odicare xpm. facere mi
 racula. seruare fidē sunt opa eiusdē rōnis i esse
 nāe siue hāt bñ mortalf siue male. s. hūt cāz eius

dē rōnis q⁹tu ad eē nāe eoz de⁹ at est cā eoz
 qū sunt bona mōliter. s. z qū mala. tum tertio
 p illud p^ola. 14. nunq⁹ gloriabif securis s⁹ euz q
 secat in ea. ibi dicit gl. q semmacherib fuit i mal
 actib⁹ suis instrū⁹ dei. s. p^oba p^oria. qz volūtās
 creata ob aliud non df cā pcti nisi qz cāt illud
 substratū. teste. n. dion⁹. nullus opaf ad malū
 aspiciēs. ex q⁹to diuinoz noium. **C** Secdo pro
 baf q fortuitū sit a deo. qñcūq⁹ sunt diuersa ad
 aliquē p^ocurrētia effectū exigit q eoz vno a cā
 fiat supiore. s. in fortuitis diuina exigunt pnci
 pia. igr ad eoz vniōnē req⁹rit cā supio quā deū
 noio cū alia nō occurrat. maf: pz ex⁹. qz. n. ad
 cōpōsitōnē req⁹runf plura. s. mā z forma. p^oclū
 dim⁹ aliq⁹ cām agētē q mediātē sit vno. s. pro
 baf minor: ex his q dicitur in scdo p^olycop. vbi
 ponit infortuna z effectūz varietas. s. vnus p
 se intētus reliquū nō: z in cā intētio in pncipa
 li nō intētio in scbario. **C** Tertio af q falsitas
 sit a deo. ab illo sane p^o dicit effect falsitas q p
 positōnē facit falsam. sed de⁹ e h⁹ mōi. igr. ma
 ior pz ex⁹. q. n. facit boiem facit z humanitatē.
 sed p^oba minor: accep⁹ p^opone: vtputa pcti⁹ nō
 est iustus. data sibi iustitia a deo ista erit falsa:
 q tū pz⁹ erat vā cāu positū q eēt i p^o mōtali.

Arg. 2a

Ar. 3.

in op^m

In oppositum p^omi z tertij af. p illb
 30 h. i. oia p^o i m fa
 eta sunt z sine ipso factū ē nihil. gl. Aug. i. se
 catū. idē de falsitate cū formalf sit nihil. **C** In
 o^m scdi arguit sic Aug. i. li. 83. qōnū. qēqd sit a
 casu temere fit. sed deus temere nihil facit. igr
 nec casu. z capit casum pro fortuna.
C In ista questione zc.

Quo ad p^om artic. termini sunt petm. for
 tuitū. z falsitas. **C** P^oria igr
 termin⁹ e pctm. vnde vltra tres pcti diffinitio
 nes. 35. tractatas di. Et tres alias. 36. addo ter
 tio tres alias. **C** P^oria e aug. in li. de nā boni
 pctm inq⁹ e puatio modi. spēi z ordinis. scda ē
 eiusdē in li. de ciui. dei. pctm inquit ē male vti
 bono. tertia ē eiusdē in li. de vera religioe. pec
 catū est inq⁹ appetere q xps p^ospit. vel p^one
 re q xps appetit. Et dnt. pma. n. est cōis pec
 cato triplici. originali. veniali. z mortali. In q
 libet. n. hoz triū ē puatio modi spēi z ordinis.
 modi in mēsurā: qz nimis ardētē fit ad cōmu
 tabile bonū quersio. Spēi: qz in qlibet pctō est
 seditas z turpitudō. ordinis qz in pctō qlibet ē
 deordina⁹ destructa actus rectitudinē in venia
 li z mortali z qñi habit⁹ i origiali. secūda ē cōis
 veniali z mortali. p qdlibet. n. eoz aia malū hz
 vsum de bono. s. mortale cum quersioe addat
 auersionem a deo qd nō veniale. tertia at ē p
 p^oria peccato mortali rōne illius contēptus.
C Secūdnus termi. est fortuitum. vnde noto q
 ista tria differunt fortuna. casus z fatum. fortu

Dearti
 culat.
 p^oarti⁹
 p^oteri⁹
 ē pctm.
 Diffō
 pcti.
 alia dif
 finitio
 pcti.

z⁹ teri⁹
 ē fortu
 tum.

na. n. fm Aristo. in. 2. phycoz est ca p accūs in
 agētib' a. pposito. 7 pp sine in his q raro eueni
 unt. 7 tūc tria. p^m ex pte cause efficiētis dum
 dicit: cā per accūs in agentib' a pposito. vii nō
 d3 dicit cā p accūs sicut album dē cā domus in
 albo edificata. sed intelligit rōne effectus: q. s.
 ppter effectū intētū aliud accidit. Dicit rursus
 a. pposito in q d' dft a casu q capt' ē pprie in
 agētib' ē solū a nā. Secdo tāgūt cā finalis dum
 dicit i agētib' pp sine. si. n. agēs nihil itēderet:
 qd' accideret p pte fortuna nō diceret. 3° tan
 gūt mod' h' cāe dū dī. in his q raro eueniunt.
 Et d3 capi teste doc. sub. in. 2. dī. pmi. q. 7. istd
 raro nō pparatiue ad tps sed ad cās. dato. n. q
 qualibet die fodiēs pter itentionē thesaur' re
 periret a fortuna diceret. iō soluz d' raro qz id
 fodiēs nō intēdit. casus at teste Boe. 5. de pfo
 latioe est inopinat' rei eue' causis pcurrētib'
 ob aliud inceptis. 7 differt vt dicit ē a fortuna i
 agēdo a nā. Fatū at eodē teste Boe. in quar
 to de sol. i reb' mobilib' inherēs dispō. 7 dft
 tā a fortuna q a casu: qz in his duob' effect' p
 ter intentionē accidit: in fato non. vnde hoc mō
 fatū nō intelligit nisi dispō in reb' ex dina reli
 cta puidētia. ¶ Tertio termi. est falsitas. vnde
 notādū q ista tria differunt. falsitas. mēdaciū.
 7 periuriū. 7 se hnt ex additione adinuicē. falsi
 tas. n. est falsa vocis significatio per pferentēz
 edita seu inadequatio rei 7 intellect'. 7 ita solū
 ptinet ad intellm q fallit. mēdaciū at sup falsi
 tatē addit itentionē fallēdi: q ē a pte volunta
 tis. vnde Aug. in li. de mēdacio. mēdaciū ē
 falsa vocis platio. ecce falsitas. cū intētoe fallē
 di. ecce mā volūtas. periuriū rursus sup falsita
 tē 7 mēdaciū addit auctē. s. q aliqd assumat p
 modū testimoniū i sue signū falsitatis. vnde oē
 periuriū ē mēdaciū. nō ecōtra. oē rursus mē
 daciū ē falsum: non e3. vii falsitas gen' ē vel
 qū gen'. qz nihil ē formale: alia at quali spēs.
 ¶ **Quantum** ad 2^m arti. sūt tres psones.
 scda de cāitate forntū. tertia de cāitate falsita
 tis. ¶ P^{ia} est h. Sic actus petō substrat' ex
 tat a deo vt deformitas a sola creata pueniat
 voluntate. ¶ P^{ia} ps dicit q act' substratus
 petō est effectiue a deo. pbat. Si. n. act' pecca
 to substrat' nō eēt a deo ex vno triuz pueniret.
 aut qz h3 deformitatē q neq' eē a deo. aut qz se
 cūdo nō sp substrat' petō act': sicut in pecca
 to omissiōis. aut tertio: qz remoueret libertatē
 a volūtatē creata. s3 neutz istoz ipedit. igf. ma
 ior p3 ex diuisiōe sufficiētī. nō. n. appet qrt' mo
 dus. sed declarat mior p singula. pmo q nō ipe
 dit deformitas pns istū actū. Et dat gratū exē
 plum san. tho. ar. 2. pntis di. q. 2. qū. n. inqt sunt
 due cāe vna pncipaliter: alia scdaria. pōt eē dese

ctus a scda nō a pma: p^a cū scda cāte positūf
 actus. 7 a cā scda sola veniēte defectu. exēpluz
 est. vtus. n. pgressiua 7 tybia sunt cāe motus
 aiālis. vtus. pgressiua vt gnālis. tybia vt secun
 daria. si accidat claudicatio attribuitur currit
 tati tybie nō virtuti. pgressiua. ¶ Sic in pposi
 to: positūū qd' ē in pacto a deo 7 creata causa
 bīf voluntate. 7 deformitas a sola creata exibit
 voluntate. nec 2^m ipedit. s. q non sp pctū hēat
 positūūz substratū sicut in pctō omissiōis. qz
 vt dicit doc. deuo. dubio p^a l'fali. 35. dī. omnia
 omissiō ppponit cōmūssionem seu actū positi
 uum: dat gratū exēplū. ¶ Quare. n. q3 tre nō
 vult ad matutinas: qz vult in lecto qēcere. nec
 3^m ipedit. s. q pp hoc remoueat libertas a vo
 luntate creata. obuiat. n. doc. sub. q. 5. pntis m
 terario pstitit. Alique. n. cāe ita se hnt q neu
 tra aliā mouet in opatiōe sua. 7 tū eādē causat
 effectū sicut obui 7 pō intelligence generant.
 vnde illa cōis auctas. obm mouet pōm. capis
 aut metaphice: aut segregat ab intellectu 7 vo
 luntate deo excepto. scde sūt q ita se hnt q vna
 aliā mouet ad agēdiūta q qlibet qsi pte effiē
 effect' 7 nō nī totum: sicuti dūz sol 7 hō gnāt
 boiem. ex. 2. phyco. tertie sī qū supior mouet i
 ferioze: 7 tū tot' effect' ē a qlibet: sicut i pposi
 to de' coopatur cū volūtatē ad volēdū. 7 tamē
 tota volitio ē a deo causata tota: 7 a creata vo
 luntate: ita tū q pū: nā a deo q a creatura. Et
 p3 q qd' ad hoc illa ppo in li. de cāis. oīs cā pū
 maria plus iustū sup cātum q cā scdaria: h3
 glosari. plus. i. pū: s. nā solū. aut plus. i. pfecti:
 qz a se causat. aut tertio plus: qz ē cāt sed3 cāz.
 ¶ Et p3 ex' manifesto. p^a. n. pū' origie pduē
 spmctū q fil' 7. 7 tū totū eo mō q dicimus to
 tū in dnis eū pducit fili' sicut 7 p^a. sic suo mō i
 pposito. ¶ Et corroborat ista ps psonis tri
 plici medio eiusdē doc. sub. pmo qz sola volun
 tas creata eliceret illud positūū dina volun
 tas posset ipediti si vellet o^m. scdo qz tunc deus
 pfer' nō videret futuroz qū illa ex pmo li. sciat
 p actū volūtatē suē: 7 a casu oium nō eēt cā. tū
 tertio: qz tūc nō eēt oipotēs cū nō posset ipedi
 re istud positūū nisi destructa libertate: nec
 illud cāret. vii p3 qz tūc de' ē cā meriti ita suo
 mō 7 substrati in demerito. vii cālitās dei i hu
 iusmodi cālitatē nō ipedit ptiētā volūtatē i
 volēdo: qz sic creata volūtas libere cāt sic diu
 na libere coopat. ¶ Et si obijciat: qz de' nō fa
 cit 3 suā phibitionē: cū igf pzhiberit multas
 actiōes seqtur q cas nō facit. ¶ D3 q sibi nō
 phibuit cas s3 alijs. nec eas agit in qntū sunt. p
 hibite s3 in qntū positua. ¶ Et si dicat: qz si nō
 faceret nec creata volūtas. ¶ Dm vt inqt dio
 n3. q coactā vitā nō habem': iō pacto facto in

Docto:
subtilis

3° teri'
ē flitas
flitas:
mēda
7 peri
d3 dnt

3° arti'

p^a pēlo

p^a para
pēlois.

Thōs

Appl
cat.

Dubū

Exēp^m

Coro
boratio

etiañ.

Rō

Dubū
Rō

nostris opationibus pcurrit deo. vnde pmo in
 fert q idē effectus venit a caritate perfecta. s. a
 volūtate dei q cūcta q agit facit caritate: et volū
 tate vitiosa seu creata ab intēdēte bonū finē. s.
 deo qui pp seipm cuncta opaf: r intēdēte malū
 .s. creata voluntate. ¶ Sedo iferf q nūbil ipe
 dit creatā voluntatē p̄tineri p̄me voluntati q̄si
 regule in operādo: r tñ deficere: cui⁹ rō: qz non
 ex oi pte p̄tinuaf qd̄ exigit. Dico fm nām in q̄
 tum. s. exigit. ¶ 3° iferf q ad aliq̄ de^o opaf ad
 que nō mouet seu excitat. qz ad positīua pecca
 ti pcurrit sicut ē a adulteriū: aut homicidium nō
 tñ mouet voluntatē seu excitat ad hoc operan
 dum. ¶ Sedo dicit scda ps p̄sonis. q deformat
 tas pcti venit a loca creata volūtatē nō a deo.
 p̄bat triplici aucte. p̄ma sumif in li. 83. qōnū
 q. 3. Nullo hoīe sapiēte fit hō dēterior. tāta est
 enī hec culpa vt in hoīe sapiēte nō cadat. Cuz
 q̄ de^o oi hoīe sapiente fit p̄stātor. sequif. Scda
 ex eodem lib. q. 22. quod est causa omni enti vt
 sit: non est de se cā non essendī. deus autē est cā
 oibus essendī. igr nulli de se est cā non essendī.
 Tertia sumif ex li. ansel. de libo arbi. c. 8. Cuz
 deus oēm grām rē. Cū igr sit deus cā grē ne
 quit esse cā pcti: r ita soluz a voluntate creata.
 ¶ Et si dicat q est cā mali pene: sicuti carentie
 visiois dei r nō fructiois ei⁹: r tñ eque intense
 sunt mala: sicut mala culpe: r ita vī pcedēdum
 q̄ ē cā mali culpe. ¶ Et p̄firmat. qz est cā sub
 tractiois grē q̄ pponderat pctō p̄uanti actus
 rectitudinē. Ddm q̄ carentia visiois dei r ei⁹
 fructiois r grē subtractio s̄ nobis mala iquā
 rum culpa exigente his carēmus. vnde si deus
 sine culpa nostra a nobis retraheret suaz grāz
 non esset malum pene. vnde conclusiue dicen
 dū q̄ remotionis ipsoꝝ sumus cā demeritoꝝ
 p̄ vitia n̄ra: r ita deus nō est cā mali pene ime
 diate. Quicqd̄. n. deus dat antecedenter dat et
 p̄r quātum in ipso est: r ita dādo grām volū
 tati dabit p̄r opera bona. r dādo voluntatē
 dabit actus rectitudinem: sed oberrāte volun
 tate totuz remotū est dempta volūtatē. ¶ Sedo
 extat dubiuz. certū est q̄ prius nā deus coope
 rat voluntati q̄ ipsa operet voluntas creata. i
 illo p̄ori q̄ro vtz de^o causet actū rectū vel obli
 quū. si rectū. q̄ in scdo istātū volūtas nō peccat
 creata. Si obliquū. q̄ de^o est cā pcti. ¶ Rūde
 dū p̄ q̄ ex pte sui neq̄t de^o peccare: qz nec auer
 tia se formalr: qz tūc posset mutari. nec v̄malr:
 qz nūbil aliū a se diligēdū nisi qz id̄ diligit. Al
 tra ddm q̄ in primo signo causat actum rectū
 quantum est ex parte sui. r dū inserē ergo crea
 ta voluntas nō peccat. negāda est p̄na: qz non
 coagit illi rectitudinē: hinc venit obliquitas.
 sicut lz sol cecū illuminet ex pte sui: q̄ non illu
 minat est ex pte oculi. Ex quo p̄z q̄ illud verbū

terij Regū vlt. dū dictum fuit. quis decipiat
 Achab regē isrl. r dīcōns spūi mendacis egre
 dere. r esto spūs mendax in ore oīum p̄peta
 rum. istud d̄z intelligi p̄missiue non actiue. vñ z
 de^o lz p̄ sui p̄sentia sit boni cā in nobis. non tñ
 pmo se a nobis abentat nisi peccem^o. ¶ Et si
 dicat. si ē cā a adulteriū: r homicidiū. q̄ non debet
 ea punire. Iā patuit: qz solum est cā q̄ ad posi
 tiuū: imo nec ea p̄mitteret nisi sciret in melius
 p̄mutare. sicut. n. cum palea granum nascit: sic
 ex adulterio bona aliq̄ p̄les nascit. Ex q̄ pag
 tet q̄ melior est opinio quaz retractauit magf
 p̄cedenti dis. 35. r. 36. q̄ dicit. pctā q̄tum ad po
 sitiū: a deo non q̄tum ad deformitatē: q̄ illa
 quā in p̄sentia distāgit magf ponens nec q̄ ad
 positiū nec q̄ ad deformitatē esse pctā a deo.
 ¶ Sedo p̄clusio est de cālitate fortuiti a deo.
 r est h. Licet esse fortuiti a deo veniat vt tamē
 est fortuitum ab eodē non causat. ¶ Dicit p̄ma
 pars p̄sonis q̄ est fortuiti a deo. p̄ducit. p̄bat.
 in nullo genere est dare duas causas p̄mas sim
 pliciter: sicut non est dare duos fines vltimos in
 eodē gradu. esse ergo fortuiti quero vnde est.
 aut a se vt a deo. aut tertio ab alio agente. si a
 se: ergo est a se: r ita non causat a fortuna: r ita
 nec d̄ fortuitum: r est manifesta p̄dictio. Si a
 deo h̄ p̄positum. si ab alio agente: aut ē subor
 dinatum deo: r ita erit a deo. qz p̄ma cā cāt cuz
 causa scda. aut non subordinat: r ita erunt duo
 p̄ma p̄ncipia effectiua. ¶ Et confirmat: quia
 causa per accūs reducit ad causas per se. ex. 2.
 p̄hycōz. cuz ergo fortuna sit causa per accidēs
 h̄z ad deum reducī sicuti ad p̄maz cām per se.
 r cum fortuitum reducā ad fortunam. sequif
 q̄ r ad deum. ¶ Et si dicat. qz fortuitum dicit
 p̄uatiōnem cognitionis. de^o at omnium hab
 et noticiā. ¶ Ddm q̄ fortuitū noiat effectum
 aliq̄ r rōne h̄^o d̄ esse a deo. vltim^o noiat dese
 ctū cognitiōis. r rōne h̄^o non est a deo. vñ solū
 isto scdo mō ē fortuitū in rebus rōne carū par
 ticulariū: nō at p̄. q. n. q̄s sōdīdo p̄ter inten
 tiōnē thesaurū inueniat d̄ fortuitū rōne causa
 rū p̄ticulariū. resp̄cū at p̄me nequaq̄: cui anq̄
 s̄iat cūcta sunt nō. lz in h̄ marcus errauerit tul
 lius videre nō potēs deū cuncta p̄noscere: r tñ
 fortunā fore in rebus. ¶ Sedo dicit scda ps p̄lo
 nis. q̄ fortuitum nō est a deo inq̄tum fortuitū
 p̄bat. sicut. n. malū repugnat bono: ita fortuitū
 repugnat. p̄videntie: s̄ malū vt maluz nō venit
 a sumo bono. q̄ nec fortuitū vt fortuitū a sumā
 p̄uidentia. Et p̄firmat. qz sicuti iniustitia ne
 quit eē nisi ab eo qui opaf iniust: sic nec fortui
 tum vt fortuitū nisi ab agēte a fortuna. ¶ Ter
 tia p̄lo ē de cālitate falsitatē a deo. r est h. Licet
 vna cālitās id̄ qd̄ falsuz ē attingat falsitatē nō
 producit. ¶ Dicit p̄^o ps q̄ dina cālitās pdu

1° co^o
 1° pars
 2° ps
 3° ps
 4° ps
 5° ps
 6° ps
 7° ps
 8° ps
 9° ps
 10° ps
 11° ps
 12° ps
 13° ps
 14° ps
 15° ps
 16° ps
 17° ps
 18° ps
 19° ps
 20° ps
 21° ps
 22° ps
 23° ps
 24° ps
 25° ps
 26° ps
 27° ps
 28° ps
 29° ps
 30° ps
 31° ps
 32° ps
 33° ps
 34° ps
 35° ps
 36° ps
 37° ps
 38° ps
 39° ps
 40° ps
 41° ps
 42° ps
 43° ps
 44° ps
 45° ps
 46° ps
 47° ps
 48° ps
 49° ps
 50° ps

2° p̄lo
 p̄ ps
 clōnis
 2° ps
 3° ps
 4° ps
 5° ps
 6° ps
 7° ps
 8° ps
 9° ps
 10° ps
 11° ps
 12° ps
 13° ps
 14° ps
 15° ps
 16° ps
 17° ps
 18° ps
 19° ps
 20° ps
 21° ps
 22° ps
 23° ps
 24° ps
 25° ps
 26° ps
 27° ps
 28° ps
 29° ps
 30° ps
 31° ps
 32° ps
 33° ps
 34° ps
 35° ps
 36° ps
 37° ps
 38° ps
 39° ps
 40° ps
 41° ps
 42° ps
 43° ps
 44° ps
 45° ps
 46° ps
 47° ps
 48° ps
 49° ps
 50° ps

est id qd est falsum. pbat. qz oē positūū ē a dō
 Joh. 1. Dia p ipm facta sunt. Sed id qd est fal
 sum est aliqd. igr. pbat minor. qz nō est intelli
 gibile falsitate q̄ sola est puatio veritas eē sine
 subiecto. Et si dicat. qz qd de^o p̄t facere p̄t z
 dicere. Si ḡ p̄t facere falsum p̄t ēt z dicere fal
 sum. nō dēdū qz dicere falsuz p̄t intelligi v̄l
 substrati. z sic p̄t dicere falsuz. hoc est dictu pōt
 dicere id qd ē falsuz. lz nō rōne q̄ ē falsum vel
 formal. z sic neq̄t dicere falsuz: qz nec illud sic
 cāt. Et extat exēplū. dicit xps iudeis. Si vi
 xero qz nō noui cum ero similis vobis mēdax.
 potuit nō dubiū xps dicere nō noui eū: non in
 quātū sub rōne falsi. sed iquātum dicibile erat.
 Ex q̄ p̄s qz lz falsuz in q̄tū aliqd h̄z positūū
 h̄z ydeā in deo: nō tñ seq̄ur qz iquātū ē falsuz.
 vnde z falsuz in q̄tū aliqd h̄z positūū ē veruz:
 h̄z rōne veritatis. qd ex hoc pbat. qz ens z vez
 cōuertunt. cū igr falsum sit ens extat z verum.
 Sed dicit sc̄da ps p̄sonis. qz deus nō pdu
 cit falsitatē. p̄s. Sicut. n. se h̄z malitia ad boni
 tatē. sic z falsitas ad veritatē. Cū igr a summa
 bonitate nō veniat malitia. ergo nec a summa ve
 ritate falsitas. Et si dicat. qz tā eq̄litas q̄ ineq̄li
 tas in reb^o sunt a deo. ḡ a simili tam veritas q̄
 falsitas in rebus erūt ab eo. negāda est p̄na. qz
 lz ineq̄litas q̄ ad nomē dicat puationē: tamē a
 parte rei dicit ordinem z gradum. falsitas autē
 ex toto dicit puationem. Si autē ineq̄litas ca
 p̄iatur quo ad puationem of tunc qz nec ineq̄
 litas nec falsitas sunt a deo.

Arg^m.
 Ex^m.
 Cor^m.
 2° ps 7.
 clōnis.
 3° arti.
 6° dub.
 R̄no
 8° du^o.
 3° dubi.
 R̄no
 relato

ad qōnē. q. v3. tā pctū q̄ fortuitū q̄ falsuz nō
 pdicunt a deo nisi fm id qd dicunt positūūz.
 Ad primū argu. p̄cedit aīa. z negatur
 lūtas in illo defectu: lz qz tenet h̄re rectitudinē z
 nō h̄z qd nō p̄t puenire p̄ volūtatē cū sit p̄ re
 gula cui tenemur conformari z nō illa nobis.
 Ad 2^m. i corpe qōnis appuit solo. v̄cū ē. n.
 qz fm totū positūū qd ē i fortuito fortuitū est a
 deo nō alor: h̄ sufficit. Et Ad 3^m maior est fal
 sa. nō ē. n. vez qz si h̄a facit falsum rōne positūū
 qz faciat falsitatē q̄ pura extat puatio: imo esset
 sophisma accidētis. Et ad ex^m adductū q̄ facit
 h̄oicem facit humanitatē. dico qz exēplū ē disti
 mile. tā. n. hō q̄ p̄uitas dicit p̄oem: qd nō ē
 in p̄posito de falso z falsitate. Et Ex. 2c. C̄ p̄
 celo. extat opio qz a deo nec deformitas ē aut
 p̄o vel culpe entitas. dicit celo. qz sunt aliq̄ opi
 nates qz nec positūū pcti nec deformitas sunt
 a deo. z ponit a p̄n. di. vsqz ibi. In hoc v̄bo au
 tem 2c. C̄ 2° celo. ex opione solum pducentur
 dei actiōe q̄ bona dicunt. dicit celo. qz fm opi
 pdictā solū illa dicunt. pduci a deo q̄ sit bona si
 cut culpa. z ponit ab illo loco. In h̄ v̄bo 2c.
 vsqz ibi. Cū ḡ in hoc oēs. Tertia celo. malū
 penale a deo ponitur atqz concedit produci ta
 le. dicit celo qz malum pene fit a deo. z ponit
 ab illo. c. Cum ḡ in hoc oēs. vsqz ad finē dist.

Ad ar
 Ad p̄m
 Ad 1^m
 Ad 3^m
 2° celo
 2° celo.
 3° celo.
 Text^o

Distincta de volūtatē 2c.
 Die signat. 38°. di. h^o sc̄da
 q̄ sic p̄tinuat ad p̄cedētes. C̄ Hā
 postq̄ 2. 34°. iclusiu inquisita ē
 malū cālitās z eiusdem q̄ditas.
 Hāc venari ic̄p̄it maḡ q̄o ad
 malum se h̄z creata volūtas. Et
 diuiditur in tres ptes. In p̄ma. in creata volū.
 tate pcti origo querit. In sc̄cūda de culpe mul
 tiplicitate z criminis fmo p̄terit. In tertia d̄ n̄a
 peccabilitate v̄n sit clari^o p̄adit. p̄ma i p̄n. 2° di.
 42. ibi. Cū at volūtas. tertia di. 4. 4. ibi. Post
 predictā p̄siderationē 2c. C̄ P̄na rursus p̄ti
 cula in q̄ i creata volūtatē 2c. i tres ptes diui
 dit. In p̄ma tangit p̄dit^o q̄ volūtas de p̄auaf.
 In sc̄da v̄n ipsa sit oñsio plus alia vi cōm̄nat.
 In tertia. an exterior addat actio maculā. p̄p̄i
 a3 iuestigat. p̄ma i p̄n. 2° ibi. dist. 39. Hic at̄ or̄
 questio satis 2c. tertia distin. 40. ibi. Post h̄ de
 actib^o ad iudicēdū 2c. C̄ Rursus p̄ p̄ticula q̄ est
 p̄ns di. in q̄ tāḡit p̄ditio q̄ volūtas 2c. in tres
 ptes diuidit. In p̄ma ostendit clari^o qz a fine ve
 nit rectitudo. In sc̄cūda p̄z subtilius finis v̄lti
 mi ingēs magnitudo. In tertia volūtatē atten
 tius z itētōnis claret habitudo. p̄ma i p̄n. sc̄da
 ibi. Qui ḡ caritatē sibi p̄dit 2c. 3° ibi. Solet ēt
 q̄ri qd distet 2c. C̄ Sequit di. 39.
 Hic at̄ or̄it q̄o saq̄ necia 2c. In q̄ p̄ q̄ i p̄ce

Text^o
 Disio
 B distio
 alia s̄
 diuisio